

Giới thiệu võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert

Tiểu Ngao Giang Hồ bên trong, hẳn để Lệnh Hồ Xung vừa thấy mặt đã lĩnh hộp cơm.

Thiên Long Bát Bộ bên trong, hẳn khiến Mộ Dung vui quá hóa buồn, đêm tân hôn chịu khổ kiếp nạn.

...

Mới vào Liêu Trai thời loạn lạc, liền phát hiện mình dĩ nhiên có thêm cái tân hôn thể tử, hơn nữa này tân hôn thể tử còn không phải là loài người, mà là Cửu Vĩ Hồ tộc nhân!

Trải qua thiên tân vạn khổ, rốt cục tiến vào Thục Sơn Kiếm Hiệp Truyện, kết quả phát hiện mình dĩ nhiên thành Thục sơn đệ nhất con ma đen đuôi —— Lục Bào lão tổ!

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Mượn rượu tiêu sầu sầu càng sầu

Đêm, 12 giờ, Hoa Hạ quốc tương Nam Tinh, sâu thẳm, long đăng sông bên đường.

Một vị thân mặc đồ trắng quần áo thể thao thanh niên, ngồi dựa vào ở đèn đường mờ vàng dưới, cương chất đáng cái chu vi, là đầy đất thanh. Đảo bia không bình.

"Àm~", lại là một cái không bình bay vào đến chu vi dễ kéo bình đại quán hàng ngủ.

"Ha... Ha ha. . . . Ha ha ha... Khặc. . . Khặc khặc..." Thanh niên vẻ thần kinh cười nói, không cẩn thận bị lại bia sặc đến, kịch liệt ho khan, thân thể đều cung lên.

"Ta con mẹ nó chính là tên phế vật a... . Phế vật, sống ở cõi đời này còn có ích lợi gì!" Thanh niên lớn tiếng mắng, cầm trong tay bia mạnh mẽ ném về giữa sông.

Sau đó lại từ bên cạnh bia trong rương cầm lấy một lon bia, mở bình hét lớn.

Thanh niên tên là Trì Thủy Mặc, 25 tuổi, độc thân, là một cái tốt nghiệp đại học ba năm nghề tự do giả, trong nhà con trai độc nhất, gia đình điều kiện giống như vậy, phụ thân đi tới mình châu thị làm công, mẫu thân ở quê nhà trồng trọt, thỉnh thoảng chuẩn bị tán công.

Niệm sơ trung thời, Trì Thủy Mặc thành tích học tập tuy rằng không thể tính rất tốt, nhưng cũng còn không có trở ngại, đi học còn thỉnh thoảng nghe nghe giảng bài nhìn thư.

Cùng đại đa số lớp học bạn học như thế, nên quân nhân nhập ngũ thời quân nhân nhập ngũ, nên đánh cầu chơi bóng, cuộc thi thời đánh tiểu sao, tổng thể thành tích cũng còn có thể duy trì ở trung đẳng trình độ.

Thỉnh thoảng còn hướng về lớp học bạn học thối từ bản thân niệm tiểu học thời thi qua cả lớp thứ nhất, học tập còn rất tốt.

Liên như vậy, Trì Thủy Mặc hồn qua sơ trung, trên cao trung thời, Trì Thủy Mặc cha mẹ khê cần rằng cho Trì Thủy Mặc nộp giá cao tiến vào những nơi thị cấp đệ nhị trung học.

Khi đó, lớp học bạn học trai rất là lưu hành chơi game, Trì Thủy Mặc chơi đùa mấy lần sau khi cũng yêu lên mạng chơi game, lúc bắt đầu mỗi ngày một hồi tự học buổi tối liền cùng mấy cái anh em tùm năm tùm ba chạy đi quán Internet.

Ở quán Internet trong cùng bằng hữu lớn tiếng nháo, đem bàn phím gõ đến đùng đùng vang, trên mặt bàn khắp nơi là khói bụi, anh em huynh đệ hô to gọi nhỏ, "Mau tới đây, cao cấp khu xoay quai còn kém cái vú em", "Thảo, bên này tổ đội còn kém cái khiên thịt", "Ta lại tuôn ra cái tử trang" vân vân.

5 đồng tiền Hồng Hà khói đánh một cái lại một cái, thỉnh thoảng còn dựa vào một thân không sai trang bị ở trong game quyền rũ cái muội tử, lão công lão bà kêu loạn.

Khi đó, Trì Thủy Mặc thật là cảm thấy trên đời vui sướng nhất sự cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi, kém tiền hướng về cha mẹ muốn, tẻ nhạt trốn học đi chơi game, trên lớp khóa dưới cùng bạn học không ngừng mà trò chuyện, thật giống có nói không hết, một nhánh nét bút đều có thể tán gẫu buổi sáng.

Tâm tình không tốt thời còn khả năng ở quán Internet Kazuto đánh nhau một trận, từ bắt đầu đánh nhau bất an, đến cảm thấy không đáng kể, vì thế, Trì Thủy Mặc cảm giác mình rất có phạm, thường thường mượn cớ ở lớp học nữ sinh trước mặt làm náo động, hẳn vô cùng hưởng thụ lớp học nữ sinh quan

tâm ánh mắt.

Lúc đó Trì Thủy Mặc cho rằng, thanh xuân, liền nên như vậy vượt qua.

Bất quá, bất kỳ đối với thanh xuân tiêu xài cùng phóng túng đều sẽ trả giá thật lớn, cao ba lần tới gần, lớp học có rất ít bạn học lại đi quan tâm những kia chuyện nhảm chán, trừ phi là vì điều tiết học tập áp lực.

Lúc này, Trì Thủy Mặc mới cảm thấy có chút hoảng rồi, theo phụ mẫu không lại tóc đen thui, dần dần uốn lượn sống lưng bên trong Trì Thủy Mặc cảm thấy một trận bất an, cảm thấy có chút hồ thẹn.

Hắn không chỉ một lần nghĩ tới ngày mai phải học tập thật giỏi, chuẩn bị thi đại học. Nhưng là, Trì Thủy Mặc thất bại, phía trước chơi đùa dẫn đến Trì Thủy Mặc cơ sở vô cùng không vững chắc, lão sư giảng bài căn bản là không nghe rõ, hoặc là chỉ nghe hiểu một chút.

Hắn cũng đã ném thử kiên trì, bất quá rất nhanh sẽ bại lui cho thư tịch, cảm xem không hiểu thư Trì Thủy Mặc càng xem càng buồn bực, chỉ muốn lớn tiếng mà gầm rú, lúc này, hắn rất ước ao những kia học giỏi học sinh.

Mấy lần sau khi thất bại, Trì Thủy Mặc từ bỏ, vẫn như cũ trốn học chơi game, hút thuốc, uống rượu, đánh giá nhất dạng cũng không thiếu, thế nhưng trong lớp nhưng không lại quấy rối, thỉnh thoảng còn ép buộc chính mình nghe điểm khóa, làm điểm bài tập.

Nhìn như chơi vui phong quang sau lưng, nhưng là vô tận cô độc cùng mê man. Thỉnh thoảng không chơi game thời, trôi tới người yên, Trì Thủy Mặc không biết sau đó mình có thể làm cái gì.

Đối với ngày mai hắn rất mê man, không biết tương lai sẽ là cái gì đáng dấp, cảm giác mình lại như một con lằm lằm chó con, loại kia hoảng hốt cảm giác như một tấm bàn tay lớn, mạnh mẽ mà một cái nắm lấy trái tim của hắn, để Trì Thủy Mặc cảm giác mình không thở nổi, thật giống muốn nghẹt thở mà chết.

Lần thứ nhất Trì Thủy Mặc nghĩ đến tử vong, bình thường hắn đều cho rằng những kia tự sát người tất cả đều là ngu ngốc, rất nhanh, Trì Thủy Mặc lại xua tan cái này hoang đường ý nghĩ, cảm thấy sống sót có lẽ còn có hi vọng.

Dần dần, Trì Thủy Mặc yêu xem tiểu thuyết, giảm thiểu chơi game thời gian, hắn rất hưởng thụ loại kia không gì không làm được cảm giác, ở trong tiểu thuyết hắn cho là mình chính là thân, là toàn bộ thế giới nhân vật chính.

Bất quá, trực ban trên bạn học nói tới tương lai, giấc mơ, ngày mai thời, Trì Thủy Mặc sẽ yên lặng đi ra, lại như một thót cô độc lang, ở một góc yên lặng mà liếm vết thương của chính mình!

Mỗi ngày, Trì Thủy Mặc đều sẽ ảo tưởng, chính mình nắm giữ trong tiểu thuyết nhân vật chính kỳ ngộ, ở một cái nào đó trên sạp hàng mua được trâu bò vật phẩm, buổi tối ngủ thời từ cửa sổ bay vào được cao cấp khoa huyền thế giới chip, hệ thống nhận chính mình làm chủ nhân.

Liên như vậy, Trì Thủy Mặc mê muội ở trong tiểu thuyết, chậm rãi vượt qua hắn cao ba.

Thi đại học rất sắp kết thúc rồi, Trì Thủy Mặc vận khí không tệ, thi đậu một cái chuyên khoa viện giáo, thật giống gọi nghề nghiệp gì học viện kỹ thuật, trường học rất rác, chuyên nghiệp cũng rất rác, còn không bằng không đọc.

Thế nhưng, Trì Thủy Mặc đi tới!

Mới vừa vào đại học thời, Trì Thủy Mặc còn có chút bốc đồng, cảm giác mình phải học tập thật giỏi, tương lai tìm công việc tốt, không cần lại để cha mẹ bận tâm.

Bất quá, hiện thực dần dần để Trì Thủy Mặc rõ ràng, trường học của bọn họ chính là một cái rác, triệt triệt để để rác, coi như hắn nỗ lực, tương lai như thế không tìm được công việc tốt.

Thế là, Trì Thủy Mặc lại sa đọa, hắn lại trở về cao trung tháng ngày, mỗi ngày đều là xem xem tiểu thuyết, đánh chơi game, vui đùa một chút cầu. Thỉnh thoảng sẽ có chút hồ thẹn, bất quá chỉ chớp mắt lại bị hắn hết sức quên.

Rất nhanh, Trì Thủy Mặc liền tốt nghiệp, hiện thực cho hắn biết cái gì gọi là hiện thực.

Đầu vô số phần CV, không có một cái công ty dùng hắn, Trì Thủy Mặc lại không muốn về nhà, bởi vì, người ta sẽ châm biếm hắn, một cái sinh viên đại học không tìm được việc làm, coi hắn là làm phần diện giáo tài, giáo dục nhà mình đứa nhỏ.

Trì Thủy Mặc đi tới sâu thị, cái kia xa hoa đòi trụ địa phương, đi tìm tương lai của hắn.

3 năm qua, Trì Thủy Mặc bài qua quán vỉa hè, làm qua người phục vụ, xem qua nhà kho, trải qua bảo an, thủ qua cửa lớn, đi qua nhà xưởng. Bất quá, đều bởi vì đủ loại nguyên nhân không có tiếp theo làm tiếp.

Có chính là khổ cực, có chính là bị khinh bỉ, là có tiền ít, còn có chính là bị người ta bắt nạt. Trì Thủy Mặc cảm thấy cái này đại đại thành thị nhưng không có hắn đất dung thân.

Càng không may, phụ thân của Trì Thủy Mặc bởi vì quanh năm khổ cực làm lụng, lại thêm vào chỗ làm việc hoàn cảnh không tốt, thời gian dài dính

đường không đầy đủ được xơ gan, cần nằm viện trị liệu.

Trong nhà vì Trì Thủy Mặc đến trường đã sớm tiêu hết hết thầy tích trữ, nơi nào còn có tiền đến khám bệnh.

Khắp nơi chấp vá lung tung mượn 5 vạn sáu, cách trị liệu chi phí còn kém một đoạn dài.

Nhìn tóc có chút hoa râm phụ thân, Trì Thủy Mặc tìm như bị đao cắt, trước đây tiêu không hiểu chuyện, bây giờ nhìn đến phụ thân đáng vẻ Trì Thủy Mặc mới rõ ràng cái gì là phụ ái.

Lúc này Trì Thủy Mặc thấm thiết cảm nhận được, phụ ái không còn là một cái viết ở trong sách trắng xám từ ngữ, mà là một phần nặng trĩu trĩu cảm ngộ!

Khả năng, chỉ có khi người đột nhiên có một ngày phát hiện nguyên lai định thiên lập địa phụ thân ngã xuống hoặc là thăng cấp thân thể trở nên lộn xộn, người trong lòng cảm giác an toàn biến mất, mới sẽ hiểu phụ ái dày nặng như núi.

Có lẽ, hẳn không thể cho người vật chất trên quan ái, thế nhưng, khi người đi ở đầu đường, nhưng trong lòng có một phần khôn kể cảm giác an toàn, không cần lo lắng đêm nay bữa tối, buổi tối đi nơi nào ngủ, thật giống những vấn đề này căn bản không có quan hệ gì với người, loại này liền chính người đều rất khó chú ý tới cảm giác an toàn, mới là phụ ái!

Ngày hôm nay chính là giao tiền tháng ngày, mắt thấy phụ thân liền muốn bị đuổi ra bệnh viện, lúc này, cái gì tôn nghiêm, thật không mặt mũi ở Trì Thủy Mặc trong lòng là như vậy bé nhỏ không đáng kể, đây Kim sơn cũng ngọc trụ, Trì Thủy Mặc quý!

Quý gói người đến người đi qua trên đường, quý gói bác sĩ trước mặt!

Thế nhưng nghênh tiếp hẳn chỉ là thanh âm lạnh lùng, thầy thuốc kia liền một điểm về mặt biến hóa đều thiếu nợ phụng, vòng qua Trì Thủy Mặc, chỉ để lại một câu "Không có tiền cũng chỉ có thể chuyển ra bệnh viện, đây là bệnh viện quy định, ta cũng không thể ra sức, bệnh viện không phải từ thiện đường!"

Lần thứ nhất, Trì Thủy Mặc như vậy cảm hận sự bất lực của chính mình ra sức, cảm hận chính mình nhỏ bé, chỉ có thể trơ mắt nhìn phụ thân đi chết!

Cái kia ở ba năm thời gian bên trong, bị hiện thực lạnh lẽo đóng băng tâm, chỉ cảm thấy miễn cưỡng quặn đau, như có kiếp sau, nhất định phải nắm giữ vận mệnh của mình, thả ta phụ người trong thiên hạ, không để người trong thiên hạ phụ ta!

Dù cho chỉ là một viên ngân ngùi xẹt qua bầu trời sao băng, chỉ ít huy hoàng qua!

Bán kết bia qua đi, Trì Thủy Mặc đã bất tỉnh nhân sự nằm ở ven đường, tiến vào mộng đẹp, không biết mơ tới cái gì, Trì Thủy Mặc liền tiếp ba cái vuron mình, sau đó, "Phù phù" một tiếng rơi vào trong sông, chậm rãi chìm vào đáy nước.

Đáy nước nơi sâu xa, lúc ẩn lúc hiện có một vệt mười bốn thái ánh sáng...

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: được biểu tặng thái thượng vô tình

"Ân ~" mở mắt ra, Trì Thủy Mặc phát hiện mình nằm ở một cái kỳ quái trong không gian.

Vừa nãy... Vừa nãy, chính mình không nên là ở long đẳng sông bên đường sao, thế nào chạy đến nơi đây đến rồi. Che có chút đau đầu đầu Trì Thủy Mặc nghĩ đến.

Dưới thân, là không nhìn ra vật liệu màu trắng sàn nhà, chu vi khoảng mười mét.

Sàn nhà biên giới nơi, là một mảnh không ngừng lẫn lộn sương mù màu xám, trong sương mù không ngừng có quỹ dị phù văn sinh thành.

Toàn bộ không gian, lại như một cái che kín phù văn màu xám hình bán cầu vụ tráo, giam ở một khối màu trắng hình tròn trên sàn nhà.

Bán kính mười mét hình bán cầu trong không gian tâm, trôi nổi một cái bóng rổ to nhỏ quả cầu ánh sáng màu trắng, quang cầu thả ra nhu hòa bạch quang rọi sáng toàn bộ không gian, lại như một cái cỡ lớn đèn huỳnh quang.

Tất cả xung quanh vô cùng quỷ dị, Trì Thủy Mặc cảm giác mình e sợ gặp phải thần bí sự kiện, bởi vì Trì Thủy Mặc đại học, niệm đến chính là khổ bức cổ văn học chuyên nghiệp.

Chu vi lẫn lộn trong sương mù phủ vẫn, tuyệt đối không phải trên địa cầu đã biết bất kỳ văn tự, chỉ ít, lấy Trì Thủy Mặc tri thức nhìn không ra đó là cái gì chủng loại văn tự.

Trì Thủy Mặc lúc trước tuy rằng khốn nạn, cổ văn học không được, có lẽ không nhận ra quá nhiều văn tự cổ đại, nhưng sẽ không liên văn tự cổ đại chủng loại đều không phân ra được.

Trái lại, cái này quỷ dị tình huống, cùng Trì Thủy Mặc cao trung thời nhìn thấy vô hạn lưu trong tiểu thuyết cảnh tượng giống nhau y hệt.

Là một người từng trà trộn vòng văn giới nhiều năm người, "Người, muốn biết sinh mệnh ý nghĩa sao, người, muốn chân chính sống sót sao?" Câu nói này đột nhiên từ trong đầu nhớ lại, khiến cho Trì Thủy Mặc có chút sợ hãi.

Bất quá, mặc kệ như thế nào, quang ngồi ở chỗ này, đối với tình huống trước mắt không có bất kỳ sự giúp đỡ gì, nhất định phải hiểu rõ tình cảnh bây giờ mới được, nghĩ đến điểm này, Trì Thủy Mặc đứng lên đến, kiên định đi lên trước.

Hắn có một loại trực giác, quang cầu nơi đó, nhất định có hắn muốn đáp án.

Quả nhiên, "Người truyền thừa, người tốt", trước mặt quả cầu ánh sáng đột nhiên truyền ra ra một câu, trong thanh âm tràn ngập lạnh lùng, thật giống là lạnh lẽo vô tình máy móc phát sinh giọng nói điện tử.

"Không nên kinh hoàng, ta là người dẫn dắt giả, người có 5 phút hỏi thăm thời gian, trong lúc này ta sẽ giải đáp người tất cả nghi vấn."

Người truyền thừa sao, nhai cái từ này, chịu đủ vòng văn oanh tạc Trì Thủy Mặc, trong lòng loé ra một cái suy đoán.

"Người là ai?" Trì Thủy Mặc hướng về quang cầu hỏi, e sợ, bất luận người nào đối mặt tình huống như thế đều sẽ hỏi ra vấn đề này.

"Ta là lưu lại truyền thừa đại năng lưu lại một tia linh tính, chỉ ở người truyền thừa lần thứ nhất nhìn thấy mười bốn thái quang thời xuất hiện, người có thể gọi ta dẫn dắt giả, " quang cầu lóe lên lóe lên đáp.

"Đây là nơi nào? Người truyền thừa lại là có ý gì?" Trì Thủy Mặc trầm giọng hỏi.

"Nơi này là không gian truyền thừa, truyền thừa —— trong thiên địa ngã xuống đại năng lưu lại di sản, trong đó kiệt xuất nắm giữ điều khiển chúng sinh vận mệnh, nghịch lưu thời gian sức mạnh vô thượng.

Mà người truyền thừa, chính là kế thừa ngã xuống đại năng lưu lại di sản trí tuệ sinh linh." Quang cầu giải thích.

Tốt một khối to đĩa bánh!! Trì Thủy Mặc trong lòng kinh ngạc nói, bất quá, từ Trì Thủy Mặc làm công năm thứ hai bắt đầu, hắn liền không nữa tin tưởng trên trời đi đĩa bánh chuyện.

"Cái kia, ta còn có thể trở lại sao?" Trì Thủy Mặc có chút nóng nảy, phụ thân còn chờ hắn đi chăm sóc, cái nhà này, còn cần hắn đi đẩy lên đến.

"Không thể, người ở thủy lam tinh trên từng tồn tại tất cả dấu vết đều bị xóa đi, dù cho người trở về, cũng không có ai nhận thức người, bao quát cha mẹ người.

Bất quá, làm bồi thường, người bệnh của phụ thân đã bị chữa khỏi, bọn họ có một cái hiếu thuận nữ nhi, đem bình an giàu có vượt qua bọn họ quãng đời còn lại" quang cầu âm thanh vẫn như cũ lạnh lùng, bất quá Trì Thủy Mặc nhưng cảm thấy thanh âm kia bên trong tràn ngập ấm áp.

Thủy lam tinh trên đã không có dấu vết của chính mình, trở về, không có bất kỳ ý nghĩa gì, yên tâm bên trong cuối cùng lo lắng, Trì Thủy Mặc chuyên tâm suy nghĩ lên tình huống trước mắt.

"Như vậy, đây là cái nào đại năng lưu lại truyền thừa đây?" Trì Thủy Mặc trầm giọng hỏi.

Quang cầu trầm mặc, một hồi lâu mới đáp: "Cái này không thể nói cho người, vị này đại năng tên đã cùng đại đạo liên kết, một khi đọc lên tên thật của hắn đem sẽ khiến cho đại đạo biến hóa, dù cho chỉ có một tia, cũng sẽ bị những kia tham lam gia hóa tìm tới cửa, vì lẽ đó, chỉ có thể gọi hắn là truyền thừa chi chủ!"

"Tại sao là ta?" Câu nói này không đầu không đuôi, bất quá Trì Thủy Mặc tin tưởng, quang cầu có thể nghe hiểu.

Quang cầu dừng lại vài giây mới đáp: "Đại năng nếu ngã xuống, lưu lại truyền thừa đương nhiên sẽ khiến cho một ít đại năng mơ ước (tham lam), người truyền thừa trưởng thành bất cứ lúc nào đối mặt nguy hiểm to lớn.

Một trong số đó, vì không đưa tới cái khác đại năng chú ý, người truyền thừa không thể là 3000 thế giới người, chỉ có thể từ như hằng hà sa số, vô cùng vô tận cấp thấp nhất vị diện bên trong thế giới lựa chọn.

Thủy lam tinh vị diện chính là vô số cấp thấp vị diện ở trong một cái

Thứ yếu, cần nhắc người thừa kế phát triển tiền đồ, người thừa kế nhất định phải có thiên Mã Hành Không tư duy.

Làm trà trộn nhiều năm vòng văn giới người rất rõ ràng thỏa mãn cái điều kiện này.

Ngoài ra, sống sót, có thể ở mỗi cái trường hợp dưới sống sót, chỉ có sống sót, mới có mạnh mẽ cơ hội, yêu cầu này giả người truyền thừa sinh tồn năng lực không sai, cái điều kiện này người miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn.

Cuối cùng, cũng là quan trọng nhất chính là, gặp phải mười bốn thái ánh sáng, tia sáng này khả năng xuất hiện ở bất kỳ địa phương nào, đồng thời không bị thời gian trước sau ảnh hưởng, khả năng xuất hiện tại quá khứ, hiện tại, tương lai;

Cũng không bị mệnh cách cao thấp ảnh hưởng, hoàng đế, bình dân, ăn mày đều có khả năng; càng không bị tức vận mạnh yếu ảnh hưởng, mặc kệ người là vận may phù đầu người may mắn, vẫn là họa vô đơn chí kẻ xui xẻo đều có khả năng gặp phải nó

Gặp phải nó kỳ ngộ, hoàn toàn không có bất cứ dấu vết gì có thể theo, chính là vì phòng ngừa bị thêm nhỏ dải truyền thừa một ít đại năng suy tính ra.

Gặp phải mười bốn thái quang mang sau, lại thỏa mãn điều kiện người mới có thể thu được truyền thừa.

Hơn nữa, thu được truyền thừa sau, nếu như không thể đạt đến tương ứng yêu cầu, vẫn như cũ sẽ bị xóa bỏ, sau đó sẽ thứ lựa chọn truyền thừa của hắc giả."

Đối với vấn đề này, Tri Thủy Mặc vốn là cho rằng không chiếm được đáp án, không nghĩ tới quang cầu dĩ nhiên đưa ra so với khá tỉ mỉ giải đáp.

Đã như vậy, vấn đề này cũng có thể sẽ giải đáp đi, Tri Thủy Mặc lập tức hỏi ra vấn đề hắc quan tâm nhất "Như vậy, bồi dưỡng người truyền thừa mục đích là cái gì? Là vì báo thù sao?"

Quang cầu trầm mặc vài giây hồi đáp: "Không phải, giết chết truyền thừa chi chủ chí cường giả cũng không phải là bởi vì thù riêng, mà là vì toàn bộ chư thiên vạn giới. Mà truyền thừa chi chủ sở dĩ muốn cùng vị kia chí cường giả chém giết, cũng là vì toàn bộ chư thiên vạn giới, lưu lại truyền thừa, tương tự là vì chư thiên vạn giới.

Này nguyên nhân trong đó vô cùng phức tạp, chỉ có chờ người đứng ở toàn bộ chư thiên vạn giới tầng cao nhất, mới có rõ ràng tư cách. Ta chỉ có thể nói cho người như vậy. Tốt, 5 phút đã đến, vấn đề chấm dứt ở đây."

Quang cầu đột nhiên do lấp lánh biến thành cao tốc xoay tròn, đồng thời độ sáng do nhu hòa đèn huỳnh quang biến thành chói mắt đèn chân không.

Vô số văn tự từ quang cầu bên trong bị quăng đi ra, ở Tri Thủy Mặc trước mặt hình thành một phần tám thái văn chương, tám loại màu sắc ánh sáng ở mỗi cái văn tự thượng lưu chuyển, tạo thành bản văn chương này văn tự Tri Thủy Mặc không quen biết bất cứ ai, nhưng quý dị chính là Tri Thủy Mặc có thể rõ ràng nó muốn biểu đạt ý tứ.

"Xin chào, sau đó người truyền thừa, ta là đệ lục mặc cho người truyền thừa, vì tăng cao người sinh tồn năng lực, phòng ngừa người đi tới sai lầm con đường, các đời người truyền thừa lưu lại mấy con đường cung người tham khảo, đồng thời lưu lại cho người một chút lễ vật.

Xin đừng nên lập lại chúng ta con đường, không phải vậy, người chắc chắn thất bại, nếu như người cuối cùng thất bại, ta hi vọng người có thể giống như chúng ta, lưu lại con đường của chính mình cung người đến sau tham khảo.

"Thiên địa làm bàn cờ, chúng sinh làm quân cờ, vạn vật có tạo hóa, đại đạo vì chí cao, táng tình thành thái thượng", người đầu tiên nhận chức người truyền thừa, lưu lại 'Thái Thượng Vong Tinh tâm'

"Khẩu ngâm thiên hiến vạn đạo thần, đất ở xung quanh tiên phạt thuận, chúng sinh thay ta mặc giáp trụ, ta vì chúng sinh bế U Minh", đệ ngũ mặc cho người truyền thừa, lưu lại 'Khuyên thiên ngọc hoàng tỷ'

"Cao nằm chín tầng mây, bỏ đoàn đạo chân, Bàn Cổ sinh thái cực, lưỡng nghi tứ tượng tuân thủ, thiên địa huyền hoàng ở ngoài, ta làm chương giáo tôn", đệ tứ mặc cho người truyền thừa, lưu lại 'Thiên phạt chi nhân'

"Sát ngũ tiên thiên địa thần nhân quý, đồ ngũ trùng lô lân lông chim côn, diệt chúng sinh sáng tạo U Minh, chém thiên địa thành tự đại đạo", đệ tam mặc cho người truyền thừa, 'U Minh giới tâm'

"Đại La Kim Tiên nhất quán thời, đúng như bản tính mặc cho vì đó, cùng thiên cùng thọ trang nghiêm thể, vượt kiếp Minh Tâm * sư", đệ lục mặc cho người truyền thừa, lưu lại 'Đại giác sống lại trí'

"Thiên địa có chính khí, tạp nhiên phú lưu hình, thiên địa làm lập tâm, sinh dân ta lập mệnh, hướng về thánh kế tuyệt học, vạn thế mở thái bình", đời thứ hai người truyền thừa, lưu lại 'Hạo nhiên chính khí thư'

Từ trên xuống dưới, mỗi cái người truyền thừa thành tựu cuối cùng lần lượt giảm dần, ta là đệ lục mặc cho người truyền thừa, hạng đệ ngũ, hi vọng người có thể chân chính tiếp thu truyền thừa, hoàn thành cái kia không biết sứ mệnh.

"Rào ~" Tri Thủy Mặc trước mặt văn tự đột nhiên quấy rầy, tạo thành một viên chín màu trái tim, trong lòng bốn cái kỳ quái phù văn "Thái Thượng Vong Tinh".

Không đợi Trì Thủy Mặc phản ứng lại, 'Thái Thượng Vong Tinh tâm' liền bắn vào Trì Thủy Mặc thân thể, kỳ quái chính là, Trì Thủy Mặc không có bất kỳ khó chịu nào, cũng không có bất kỳ cái khác phản ứng, thật giống cái kia trái tim căn bản cũng không có tiến vào thân thể của hắn, cho tới năm cái biểu tượng, Trì Thủy Mặc liền cái bóng đều không nhìn thấy.

Trái tim vừa mới vào thể, quang cầu lần thứ hai khôi phục thành lóe lên lóe lên trạng thái, "Còn lại liên quan với truyền thừa chỉ chủ lưu lại nguyên thủy nhất truyền thừa chính người lĩnh hội đi." Vẫn là cái kia lạnh lùng máy móc giọng nói điện tử, tiếp theo quang cầu lại như cắt điện bóng đèn đen kịt lại, biến mất không còn tăm hơi, toàn bộ không gian rơi vào một vùng tăm tối.

"Ai, đừng hoảng hốt... ." Trì Thủy Mặc còn muốn nói gì, một tia sáng tím lóe ra, Trì Thủy Mặc mắt tối sầm lại, hôn mê bất tỉnh... ..

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Đến bảo hồ mới vào tiểu ngạo, có tạo hóa vạn vật trong lòng

"Ân ni ~. . . ~" Trì Thủy Mặc che đầu mở mắt ra.

Vào mắt là xanh lục bát ngát, Trì Thủy Mặc vội vã xoa xoa mắt đứng lên. Vừa nhìn, vẫn là xanh lục bát ngát.

Giời ạ. . . Giời ạ, chuyện gì thế này, vừa ta không phải còn ở không gian truyền thừa bên trong sao, nơi này lại là nơi nào.

Trong thời gian ngắn nặng biến hóa lớn sắp vượt qua Trì Thủy Mặc năng lực tiếp nhận.

Quay đầu, bên người là một mảnh thường xanh rộng diệp khu rừng vực, thông thường đại cây sồi xanh thụ rừng cây, đầu cành cây xanh nhạt lá cây trên, còn mang theo một viên óng ánh thủy châu, trên lưng một loại ẩm ướt dính dính cảm giác, nói vậy là bị sương sớm ướt nhẹp.

Xa xa, một tòa thành thị đáng dấp màu đen đường viền, bên tai từng trận trùng trùng tiếng hót, trong lỗ mũi tràn ngập cỏ xanh hỗn hợp bùn đất hương thơm khí tức.

Tất cả những thứ này, đều nói cho Trì Thủy Mặc, nơi này, vẫn là thủy lam tinh hoặc là thủy lam tinh vị diện song song, hơn nữa mùa là mùa xuân.

"Ồ ~" một trận * tiếng kêu từ Trì Thủy Mặc trong miệng truyền ra, "Giời ạ... . . Đau đầu!" Trì Thủy Mặc ô đầu đầu gọi, vô số tin tức ở trong não bay loạn, xung kích đến Trì Thủy Mặc màu đỏ hồng phách lão đã lão đảo.

Trì Thủy Mặc từ Thần giới bảy hồ đứng đầu, "Hồng vân tán phách hồ" được tin tức, hậu thiên linh hồn chia làm cấp bảy, phân biệt đối ứng hồng, chanh, hoàng, lục, lam, thanh, tử, thất sắc, phẩm nhân cấp chính là màu đỏ linh hồn.

Qua một hồi lâu Trì Thủy Mặc mới làm rõ trong đầu tin tức. "Ha ha. . . Ha ha. . . A. . . Ha ha" một trận sang sảng tiếng cười vang vọng ở trong rừng.

Thời khắc này, Trì Thủy Mặc thật sâu cảm giác được thiên địa ở ta hoài, nhật nguyệt ở ta tay. Cái gì hướng đi nhân sinh thành công, cưới vợ bạch phú mỹ đều nhọc bọ.

Sử dụng một câu tục tức giận, muốn ngày này lại không giầu được ta mất, này lại táng không được ta tâm, muốn này đầy trời thần phật nằm rạp ở dưới chân của ta....

Ừng ục ~, ừng ục được rồi, ý. Dâm quy ý. Dâm. Giải quyết vấn đề no ấm mới là nhân dân hiện nay bức thiết nhất vấn đề, mặc kệ nhiều trâu bò người cũng phải ăn cơm không phải.

Như vậy Trì Thủy Mặc đến cùng thu được cái gì truyền thừa đây?

Đề chúng ta pha quay chậm chiếu lại: Làm Trì Thủy Mặc che đầu nói đau đầu thời điểm, trước mắt lóe ra một đạo bích quang, lại mở mắt đã ở một mảnh hắc thiết sắc trên biển.

Ngạch, chúng ta tạm thời xung nó vì thức hải đi, tuy rằng chỉ có chu vi ba mét to nhỏ, nước biển phẳng lì như gương, hiện ra một mảnh hắc thiết vẻ, rồi lại sền sệt cực kỳ, làm cho người ta đầy nặng chân thật cảm giác, đây là Hắc Thiết cấp vị diện thể giới đặc hữu hắc thiết thức hải.

Hắc Thiết cấp vị diện thế giới, là vị diện bên trong người mạnh nhất thực lực không vượt qua Kim đan kỳ, các loại tài nguyên tu luyện thiếu thốn cấp thấp nhất thế giới.

Trên căn bản hết thảy thế giới vô hiệp đều thuộc về Hắc Thiết cấp vị diện thế giới, tỷ như Thiên Long Bát Bộ thế giới, so với như phong vân 2 thế giới. Hắc thiết thức hải biên giới, là không ngừng lẫn lộn sương mù màu trắng.

Bảy cái tỏa ra mười bốn thái quang hồ lô ở Trì Thủy Mặc hắc thiết thức hải bầu trời hình thành chính không gian bảy một bên hình, màu đỏ nhạt linh hồn trôi nổi ở bảy cái hồ lô phía dưới, xem đáng chấp chính là Trì Thủy Mặc.

Trì Thủy Mặc linh hồn mới vừa mở mắt, thức hải bầu trời hồ lô phát sinh bảy cái mười bốn thái xiềng xích hướng về Trì Thủy Mặc linh hồn xoắn tới.

Mỗi con xiềng xích do 365 đại đạo chân văn tạo thành, hợp Chu Thiên số lượng; mỗi cái đại đạo chân văn do 3000 quy tắc thiên văn tạo thành, hợp thiên đạo số lượng.

Mỗi cái quy tắc thiên văn do 129,600 bách pháp tắc đạo văn tạo thành, hợp con số một Nguyên; mỗi cái pháp tắc đạo văn do 480 triệu phù văn tạo thành, hợp vạn tượng số lượng.

Mỗi cái phù văn đều đang không ngừng biến hóa bên trong, mỗi thời mỗi khắc hình dạng bút họa, đều đang phát sinh thay đổi.

Xiềng xích tan vỡ, hóa thành vô tận phù văn, bốn phần mười hạ xuống phía dưới hắc thiết thức hải, năm phần mười hòa vào Trì Thủy Mặc linh hồn bên trong, cuối cùng một thành bay vào thức hải biên giới trong sương mù.

Không như trong tưởng tượng thiên hoa loạn trụ, mặt đất nở sen vàng long trọng cảnh tượng, này hết thảy đều tốt như chưa từng xảy ra tựa như.

Bầu trời năm cái hồ lô đột nhiên biến mất không còn tăm hơi, trong thức hải chỉ còn dư lại hai cái hồ lô.

Ngọc bích sắc hồ lô treo ở thức hải bầu trời, như một vòng xanh ngọc đại ngày soi sáng thức hải, hồ lô màu tím trực tiếp bay ra hắc thiết thức hải sương trắng biến mất không còn tăm hơi, còn chưa các loại (chờ) Trì Thủy Mặc hiểu được phát sinh cái gì, trước mắt bích quang lóe lên Trì Thủy Mặc liền bị đá ra thức hải.

Sửa lại một chút trong đầu đột nhiên xuất hiện mấy cái tin tức, Trì Thủy Mặc phát sinh một trận sang sáng tiếng cười.

"Tạo hóa thiên vòng hồ", Thần giới bảy hồ chi á, được xưng chư thiên vạn hồ phụ trợ thứ nhất, có giám sát chư thiên vạn giới, sưu tầm quá khứ vị lai khả năng, hai mươi ba lớp phong ấn bên trong.

Cái kia trôi nổi ở hắc thiết thức hải bầu trời, soi sáng thức hải ngọc bích sắc hồ lô, chính là tạo hóa thiên vòng hồ.

"Hong Mông vạn giới hồ" Thần giới bảy hồ chi chưa, nhưng được xưng chư thiên vạn hồ chi tổ, có nuốt thiên địa ở hồ bên trong, luyện vạn vật phản Hong Mông, qua lại chư thiên vạn giới, thai nghén chư thiên vạn hồ khả năng, hai mươi ba lớp phong ấn bên trong.

Bay ra thức hải hồ lô màu tím là Hong Mông vạn giới hồ. Bay ra Trì Thủy Mặc thức hải sau, Hong Mông vạn giới hồ hóa thành một cái nửa tắc to nhỏ hồ lô màu tím, xuyên (mặc) qua một cái trắng như tuyết sợi tơ, treo ở Trì Thủy Mặc trắng nõn trên cổ.

Là một người trang sức phẩm, vẫn là rất đẹp, Trì Thủy Mặc âm thầm bình luận.

Hong Mông vạn giới hồ truyền đến tin tức, Trì Thủy Mặc hiện tại vị trí thế giới từ lâu không phải địa cầu, mà là một thế giới khác.

Hong Mông vạn giới hồ nắm giữ xuyên qua chư thiên vạn giới năng lực, xuyên qua đối với nó tới nói cũng không phải cái gì chuyện khó khăn, tuy rằng bởi phong ấn nguyên nhân, hiện nay, chỉ có thể qua lại Hắc Thiết cấp vị diện thế giới.

Trì Thủy Mặc hiện tại vị trí thế giới, chính là thủy lam tinh trên nào đó trừ danh tiểu thuyết gia dưới ngòi bút, tiểu ngạo giang hồ thế giới!

Không sai, xác thực là tiểu ngạo giang hồ thế giới.

Vô tận thời không bên trong có quá nhiều bí mật cùng trùng hợp, tiểu ngạo giang hồ luân hồi đường nói, lưu lạc ra một tia khí tức bị một số đặc thù người thu hoạch.

Thu được vị diện này luân hồi chi mật người, bình thường sẽ coi nó là thành nằm mơ, có người đưa cái này mộng cảnh viết thành tiểu thuyết, cũng là có thể sự tình, chuyện như vậy ở chư thiên vạn giới bên trong tuy rằng hiếm thấy, nhưng cũng không phải là không có.

"Ừng ục ~ ừng ục" một trận tiếng kêu đánh gãy Trì Thủy Mặc trầm tư, gọi á, bất kể hẳn là cái gì thế giới hủy diệt, hồng thủy Thao Thiên, hiện tại trước tiên đem cái bụng giải quyết vấn đề, ở ngư. Bức người cũng phải ăn cơm không phải.

Tạo hóa, hiển hiện cách ta gần nhất cây ăn quả, Trì Thủy Mặc ở trong lòng đọc thầm nói. Để cho tiện, Trì Thủy Mặc xưng hô tạo hóa thiên vòng hồ vì tạo hóa, Hong Mông vạn giới hồ vì vạn giới.

"Xoạt ~" một phương lập thể màn ánh sáng xuất hiện ở Trì Thủy Mặc trước mắt.

Mạc bên trong là một viên phở thông cây mạn thụ, bán thanh không hồng cây mạn treo hơn một nửa cái tán cây.

Theo Trì Thủy Mạc ý niệm biến hóa cây mạn thụ chậm rãi nhỏ đi, xuất hiện một bộ lập thể địa đồ, một cái màu đỏ đường cong liên tiếp Trì Thủy Mạc cùng cây mạn thụ.

Tạo hóa thiên võng hồ công năng có thể nói là cực kỳ mạnh mẽ, có thể kiểm tra làm Trì Thủy Mạc vị trí vị diện thể giới tất cả người, sự, vật, mặc kệ là sơn thủy lôi trạch, vẫn là đỉnh đài lầu các.

Trì Thủy Mạc tra tin tức, sẽ do tạo hóa thiên võng hồ ở Trì Thủy Mạc võng mạc trên hình thành hình chiếu, thật giống như xem 3d điện ảnh.

Quên trong địa đồ cảnh vật, chỉ để lại màu đỏ chỉ đường đường cong, Trì Thủy Mạc dọc theo đường cong đi tới. Quý dị này công năng để Trì Thủy Mạc nhớ tới trong game tự động tìm đường...

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mạc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Vào thành môn tiểu quỷ khó chơi

Hoàng hôn, ăn mặc quần áo bản thủ màu trắng y vận động Trì Thủy Mạc xuất hiện ở chín Giang phủ hồ khẩu huyện trước cửa thành.

Nhìn trước mắt binh lính thủ thành Trì Thủy Mạc có một loại lệ rơi đầy mặt kích động, giời ạ, không dễ dàng a, hiện tại ta biết cái gì gọi là vọng sơn chạy ngựa chết.

Buổi sáng Trì Thủy Mạc lấp đầy cái bụng liền lập tức hạ sơn, coi như có tạo hóa tự động tìm đường Trì Thủy Mạc cũng rờn rã đi rồi một thiên tài đi tới gần nhất huyện thành.

Trên đường, nếu không là tâm huyết dâng trào dùng tạo hóa nhìn một chút con đường phía trước phong cảnh, hiện tại đã ở chết ở sơn tặc trên tay, cho tới Thái Thượng Vong Tinh tâm, không có bất kỳ lực sát thương.

Hiện nay, nó chỉ có thể trợ giúp Trì Thủy Mạc mặt ở đối với chuyện thời duy trì tuyệt đối lý trí, trợ giúp Trì Thủy Mạc làm ra tới có lợi ở sự lựa chọn của chính mình.

"Tiểu bốn, đại trắng, nhìn thấy hướng về cửa thành đi tới tăng nhân không có." Thủ thành Trương bộ đầu nói rằng.

"Anh rể, nhìn thấy, không phải là một cái chạy nạn tăng nhân sao, nhìn hấn ăn mặc rách rách rưới rưới phỏng chừng cũng không có cái gì mỡ, có ý định hay ho gì" một vị cao cao gầy gò thủ thành bộ khoái đáp.

"Chính là chính là, Trương bộ đầu, tiểu bốn nói có lý, lại nói nếu như đúng là tăng nhân, đem nó hấn bắt lại sẽ gây phiền toái, cái nhóm này con lừa trọc không phải là dễ trừ." Trần đại trắng phụ họa nói.

Trương bộ đầu thuận lợi một người một cái não qua băng "Hai thằng ngu, cái nào tăng nhân tăng bào là màu trắng, bọn tang a, hướng hồ còn quái cái từ ngọc hồ lô ở trên cổ, người gặp quái hồ lô tăng nhân sao? Vẫn là từ ngọc!

Ta xem, này nhất định là phía nam đến gian tế, bọn chúng ta sẽ đem nó bắt lại hảo hảo hỏi thăm." Ngũ trường ở "Hảo hảo" hai chữ càng thêm nặng âm thanh.

"Từ ngọc?! Đúng, anh rể người nói đúng, ta xem tên kia đầu trâu mặt ngựa nhất định không phải người tốt lành gì, ta nghe đại ca" tiểu bốn liền vội vàng kêu lên, một cái khác bộ khoái cũng lên tiếng phụ họa.

Đến cửa thành, Trì Thủy Mạc trực tiếp liền đi vào trong, hồ khẩu huyện chỉ là một cái huyện thành, vào thành là không cần thu phí, điểm ấy Trì Thủy Mạc đã sớm thông qua tạo hóa hiểu rõ ràng, dù sao nhọc nhằn khổ sở đi tới huyện thành bởi vì không có tiền không cho vào loại này ô long sự kiện vẫn là không cần phát sinh tốt.

Đột nhiên ngực vận giới từ quang lóe lên, một cái tin tức truyền vào đầu óc:

Trương Nhị Ngưu, hồ khẩu huyện huyện nha bộ đầu, tam lưu cảnh giới võ giả, số mệnh trị 2.

Đồng thời, trong thức hải tạo hóa ở Trì Thủy Mạc võng mạc trên hình chiếu ra Trương Nhị Ngưu hình ảnh, vóc người tầm trung, râu quai nón, trên trán

còn có một đạo vết đao, nhìn qua liền làm cho người ta một loại hung ác cảm giác.

Khe năm, vạn giới thể nào sẽ đem số mệnh số liệu hóa, hỗn loạn, pháp bảo lưu thể nào biến thành hệ thống chảy?

"Keng", lại là một cái tin tức, "Người truyền thừa, 'Hồng Mông vạn giới hồ' là căn cứ người truyền thừa trong tiềm thức có khả năng nhất tiếp thu cùng lý giải phương thức, đem số mệnh trị biểu hiện ra, người truyền thừa không hài lòng, có thể chính mình điều chỉnh "

Tri Thủy Mặc bỗng nhiên tỉnh ngộ, sách phải là loại (thì ra là như vậy).

(cho tới vạn giới có ý thức trả lời nguyên nhân, Tri Thủy Mặc đang tiếp thu truyền thừa thời tin tức lưu bên trong sớm đã biết, bảy hồ đều có cực cao linh tính, bất quá, bởi bản thể quá mạnh, vĩnh viễn còn lâu mới có thể hình thành nhân cách ý thức.

Chỉ là như một cái nhân công trí năng mà thôi, đương nhiên, là cấp thấp trí năng, bất quá trên nhiều khía cạnh, so với trí năng sinh vật mạnh hơn quá nhiều)

Tiểu ngao giang hồ võ công chia làm bảy cái cấp bậc, phân biệt là không đủ tư cách, tam lưu, nhị lưu, nhất lưu, hậu thiên tiền kỳ, hậu thiên trung kỳ, hậu thiên hậu kỳ. Còn hậu thiên đại viên mãn cùng Tiên Thiên, tiểu ngao giang hồ loại này cấp thấp hắc thiết thể giới không thể xuất hiện.

... ..

Tri Thủy Mặc chính sững sờ thời, vương tiểu bốn tiến lên trước gọi vào. "Ngươi, nói ngươi đây, đừng cho ta ngăn người ở đó, cắt cho ta lại đây"

"Ồ~, không biết vị này tiểu ca để làm gì a? Ta nhớ hồ khẩu huyện thật giống là không cần giao lệ phí vào thành đi." Tri Thủy Mặc không một chút nào kinh ngạc làm sao có thể nghe hiểu mấy trăm năm trước giang hồ ai tiếng phổ thông, nếu như vạn giới liên điểm ấy công năng đều nếu như không có, qua lại vạn giới chính là một chuyện cười.

Đương nhiên, trong tiểu thuyết nhân vật chính xuyên qua đến dị giới sau, đụng tới mọi người sẽ nói tiếng phổ thông, loại này tiểu bạch tinh tiết chúng ta coi thường nó là tốt rồi.

"Tiểu tử, xem ngươi một thân kỳ trang dị phục, còn thể cái đầu trọc, vừa nhìn chính là Lưu Cầu quốc đến gian tế." Đi theo chúng ta một lần Trương bộ đầu lập tức tiến lên trước lấy đao hung tợn uy hiếp nói, phối hợp trên trán đáng sợ vết đao, đối mặt tình huống như thế, e sợ phổ thông bách tính trực tiếp liền mất đi dũng khí phản kháng.

Ngươi muội, Minh triều thời kì Lưu Cầu căn bản cùng Đại Minh không có chiến tranh được rồi, sứ đoàn đúng là có, gian tế căn bản chưa từng nghe nói, ta một cái nước ga mận phun chết ngươi. Tri Thủy Mặc trong lòng không nhịn được nhỏ nước bọt.

Nhỏ nước bọt loại này thần kỹ, Tri Thủy Mặc đương nhiên biết, hơn nữa còn rất nhuần nhuyễn, từng nặc danh ở nào đó tieba trên đại sát tứ phương. Đến nay nào đó tieba trên còn lưu truyền hắc truyền thuyết.

... ..

Bất quá, nếu Trương Nhị Ngưu liên loại này hoang đường lý do đều làm ra đến rồi, nói vậy cùng hắc nói lý là không thể thực hiện được, Tri Thủy Mặc âm đạo

Hơn nữa, Tri Thủy Mặc cũng không có tâm tư thử xem Đại Minh chế tạo nhận linh đao có hay không sắc bén.

Tạo hóa cùng Hồng Mông đều chỉ mở ra một lớp phong ấn, hiện nay không có bất kỳ lực sát thương. Trước mắt bộ đầu Trương Nhị Ngưu là chính mình đụng tới cái thứ nhất có số mệnh trị người, không thể dễ dàng buông tha.

Không cần cười nhạo tên Trương Nhị Ngưu vô cùng ngu đần, ở cổ đại, tri thức xưa nay chỉ nắm giữ ở số ít người trong tay.

Rất nhiều cùng khổ người ta người cả đời liền một cái chính kinh tên đều không có. Đại Nha hai loại tên, một cái làng có ít nhất * cái.

Cái gì tùy tiện một cái thôn nhỏ bên trong cô nương có thể lấy ra mộng kỳ, chi đào, mộ thanh, ngươi làm loại tao nhã tên dễ nghe, cái kia cơ bản là không thể.

Thỉnh tú tài gọi là, không phải tất cả mọi người gia đều có thể gồng gánh nổi.

Tri Thủy Mặc cũng không thêm để ý mắt Trương Nhị Ngưu uy hiếp, khẽ mỉm cười, thì thầm "Trương Nhị Ngưu, năm nay 25 tuổi, hồ khẩu huyện song sông trấn hoa cúc dân làng, hiện ở hồ khẩu huyện thành bắc đệ tam ngõ,

Trong nhà còn có một cái lão mẫu, có một cái ca ca, 4 tuổi năm ấy bởi vì thiên hoa tạ thế, 6 tuổi năm ấy cha ngươi bởi vì bệnh thương hàn cảm hoá trị liệu vô hiệu tạ thế, trong nhà còn có một cái chân thọt lão mẫu năm nay 53 tuổi,

Thê tử Trương vương thị, năm nay 21 tuổi, nhi tử Trương Thiết ngưu năm nay 7 tuổi. Trương Nhị Ngưu, ta nói tới nhưng đối với."

Nắm giữ tạo hóa Tri Thủy Mặc chỉ nếu không sợ buồn nôn, liền Trương Nhị Ngưu vài tuổi ở nơi nào tát qua niếu đều có thể tra được, huống hồ một ít cơ bản tin tức.

"Đứng, đối với" Trương bộ đầu không tự chủ được gật đầu, sau đó phản ứng lại "A phi ~. . . Mụ nội nó, người dám điều tra ta, nói, người đến cùng là ai, người có ý đồ gì."

Nếu như dám gạt ta, lão tử để người ném thử ghế hùm cây ớt thủy tư vị", Trương Nhị Ngu "Sáng loáng" địa một tiếng rút ra nhận linh đao, sáng loáng mũi đao ở Trì Thủy Mặc trước mắt lác lác.

Trì Thủy Mặc cũng không tức giận, vẫn là một bộ bình yên vẻ mặt, khẽ mỉm cười, thật giống trước mắt mũi đao không tồn tại tựa như, "Tối ngày hôm qua, người đi tới hồng Thúy lâu, tìm một người tên là Triệu tiểu thúy **, làm ba lần, giờ Dậu ba khắc mới về nhà."

Ba ngày trước, người đi tới hoa cúc hương liễu ** gia một lần, đệ nhị Thiên Thần thời một khắc mới rời khỏi, ba tháng trước buổi tối, người cùng vương tiểu bốn ở hoa quế hương Hoàng gia thôn. . . ."

Theo Trì Thủy Mặc lời nói, Trương Nhị Ngu sắc mặt do màu đỏ biến tái nhợt, lại do tái nhợt biến sắc đến trắng bệch, để Trì Thủy Mặc hoài nghi hẳn có phải là sẽ Tứ Xuyên trở mặt tuyệt kỹ.

"Người câm miệng" Trương Nhị Ngu vội vàng rống to, lập tức trừng mắt về phía một bên tiểu bốn.

Tiểu bốn mặt lập tức trở nên trắng bệch, gấp giọng biện bạch nói: "Anh rể, tuyệt đối không phải ta nói, ta cũng không nhận ra hẳn, nếu như ta nói ta trời đánh ngũ lôi. . ."

Tiểu bốn còn chờ thề xin thề, "Không cần phải nói, ta tin tưởng người" Trương Nhị Ngu trầm giọng nói, dù sao hẳn cùng tiểu bốn ở Hoàng gia thôn vùng ngoại ô giết người.

Loại này mạng người quan trọng chuyện nhỏ bốn tuyệt sẽ không nói ra đi, dù sao nhà hẳn có một cái lão mẫu cùng một cái tiểu muội phải nuôi. Huống hồ bên cạnh còn có một cái trần đại trắng không phải là mình tâm phúc, lòng trung còn chờ khảo sát, nếu như tiểu bốn nói lọt tuyệt đối sẽ có ** phiền.

Trương Nhị Ngu thầm than mình quan tâm sẽ bị loạn, vương tiểu bốn tỷ tỷ chính là thê tử của chính mình, nếu như bán đi chính mình, hai nhà đều sẽ có ** phiền.

Người tuy rằng không phải vương tiểu bốn sát, nhưng hẳn cũng coi như đồng lõa, phải biết Minh triều Chu Lệ tuyệt đối là một cái lòng dạ ác độc đế vương, hẳn định ra luật pháp nhưng là chú ý tội liên đới chế, xảy ra chuyện, vương tiểu bốn tuyệt đối chạy không thoát.

Cũng tuyệt đối sẽ không là có người đang giám sát chính mình, dù sao một cái nho nhỏ bộ đầu cũng không có gì hay giám thị, hẳn toàn bộ dòng dõi cũng không kịp Trì Thủy Mặc trên cổ mang theo từ ngọc một phần trăm.

Hiện tại cách đến gần, Trương Nhị Ngu nhận ra cái kia từ ngọc tuyệt đối là cao cấp nhất, so với huyện thái gia trên tay mang từ nhẫn ngọc còn tốt hơn. Huyện thái gia uống say thời đã từng hướng về Trương Nhị Ngu khoe qua từ ngọc nhận biết phương pháp.

Hơn nữa nhìn kỹ đến, người này phong thần tuấn lãng, khí vũ hiên ngang, (Thái Thượng Vong Tinh tâm tác dụng) tuyệt đối xuất thân bất phàm, người như thế căn bản là không đáng giám thị chính mình.

Ngoài ra, này trên thân thể người lúc ẩn lúc hiện có một loại xuất trần khí chất, cùng chín Giang phủ quá cùng nhìn lão đạo trưởng giống nhau y hệt, sẽ liên lạc lại đến vừa này người này lời nói, Trương Nhị Ngu phỏng đoán, lúc này, chỉ sợ là gặp phải trong truyền thuyết cao nhân rồi.

"Loảng xoảng" một tiếng, Trương Nhị Ngu vào đao vào vỏ, hai tay ôm quyền, cười khổ nói "Mạo phạm tiên sinh, Nhị Ngu ngộ đem tiên sinh cho rằng Lưu Cầu gian tế, mong rằng tiên sinh thứ lỗi."

Không biết tiên sinh đến từ đâu, đến hồ khẩu huyện có chuyện gì quan trọng, nếu như có cái gì là Nhị Ngu có thể giúp được việc khó khăn, Nhị Ngu nhất định bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, không chối từ."

Trương Nhị Ngu ý tại ngôn ngoại là, đại ca, ta sai rồi, ta không trêu chọc nổi người, người có điều kiện gì cứ việc mở đi.

Hắc, vậy thì chịu thua, nhà ta mới ra một chiêu người liền quỳ, Trì Thủy Mặc đắc ý nghĩ đến.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Thi tiểu kế ta vì

Con người cốt linh lợi một đi một vòng, Tri Thủy Mặc cười nói: "Không ngại sự, tại hạ Chung Nam sơn Luyện Khí sĩ Tri Thủy Mặc, hiện tại hạ sơn đến hồ khẩu huyện có một hồi công đức muốn làm, trên đường cùng một đám thổ phi đầu một hồi, hiện nay đang nhử đầu đi đầu nghỉ chân một chút."

Hết cách rồi, Tri Thủy Mặc có thể không ngờ rằng muốn tới đến cổ đại, trên người cũng không có mang bạc, trừ phi hẳn muốn ngủ ngoài đường, không phải vậy, trước mắt Trương Nhị Nguu chính là tốt nhất dao động đối tượng.

Một đạo linh quang xẹt qua, không tốt, Trương Nhị Nguu thầm nói, Trương Nhị Nguu nghe nói qua Luyện Khí sĩ, cái kia nhưng là chân chính thần tiên bên trong người, tuyệt đối không phải những kia trong miếu hòa thượng nhìn bên trong đạo sĩ có thể so sánh.

Về phần tại sao giữ lại tóc ngắn, quần áo không khiết, Trương Nhị Nguu tự động quên, Luyện Khí sĩ mà, cùng người bình thường không giống nhau cũng là có thể lý giải. Không có thấy tiên trưởng mặc trên người đến quần áo vật liệu không phải vải bố, vải bông cùng tơ lụa sao.

Hon nữa trên y phục Trương Nhị Nguu không có tìm được bàn khâu, nói vậy đây chính là trong truyền thuyết Vô Phùng Thiên y, chính mình vừa thật đúng là tham tài tâm hồn, những chi tiết này cũng không có chú ý đến. Lần này có thể phiền phức.

Bất quá, này cũng chưa chắc là chuyện xấu, đây chính là tiên duyên a, có thể muốn tóm chặt lấy, không cầu được đạo thành tiên, người như thế tùy tiện chỉ điểm một chút liền có thể vinh hoa phú quý hưởng chi bất tận.

Tiên trưởng trên cổ tử ngọc hồ lô chính là chứng minh tốt nhất, hon nữa tiên trưởng quả hồ lô không phải là thiên kinh địa nghĩa sao.

Trương Nhị Nguu đem cười thành một đóa hoa cúc, đạo "Hóa ra là Chung Nam sơn tiên trưởng, tiên trưởng từ bi, ta hồ khẩu huyện bách tính có phúc, nếu như đạo trưởng không chê, có thể đến tại hạ trong nhà nghỉ ngơi một chút, cũng làm cho ta đính đính tiên khí."

Bù đắp Nhị Nguu vừa phạm sai lầm ngộ, gia mẫu là nhất tín đạo, nếu như gia mẫu biết ta xông tới tiên đài trở lại nhất định sẽ đánh gãy ta chân, tiên trưởng liền có thể thương đáng thương ta, cho Nhị Nguu một lần bù đắp cơ hội đi."

"Ha ha, được rồi, bất quá không nên gọi ta tiên trưởng, cách thành tiên đắc đạo ta còn kém xa, huống hồ lần này hạ sơn ta là lấy một vị bác sĩ thân phận đến. Gọi ta tri đại phu là tốt rồi."

Tri Thủy Mặc khẽ mỉm cười, tin tức trên hoàn toàn áp chế, nếu như còn dao động bất nhất cái cổ nhân, Tri Thủy Mặc cũng có thể đi chết rồi.

"Vậy ta liền cả gan, gọi tiên trưởng một tiếng tri đại phu." Trương Nhị Nguu cười nói, "Nói vậy tri đại phu đã mệt mỏi, mời đi theo ta."

Bên cạnh vương tiểu bốn cùng trần tiểu Ngũ bị này thần triển khai làm cho sững sờ sững sờ, hiện nay còn ở sững sờ bên trong.

"Tiểu bốn, đi vương ký cho ta mang một con gà nướng trở về, thuận tiện thiết bốn cân thực thịt bò, ở đánh một bình tốt nhất Trúc Diệp Thanh, ta ở nhà chờ người." Trương Nhị Nguu thuận lợi vứt cho vương tiểu bốn một cái túi tiền.

"Đại tráng a, ngày hôm nay thủ cửa thành nhiệm vụ liền phiền phức người, ta cùng tiểu bốn đi trước một bước, rảnh rồi mời người uống rượu." Nói xong cũng không đợi tiểu Ngũ trả lời, trực tiếp dẫn Tri Thủy Mặc hướng về gia đi tới.

... . .

Sáng sớm hôm sau, Tri Thủy Mặc rời giường, ăn mặc một thân màu trắng Võ Sĩ trang phục, đứng ở Trương Nhị Nguu gia trong sân.

Chỉ thấy Tri Thủy Mặc trong tiếng hít thở, dưới hai tay thủy, mu bàn tay hướng ra phía ngoài, ngón tay vì thư, hai đùi tách ra bình hành, tiếp theo hai cánh tay chậm rãi nhấc lên đến trước ngực, cánh tay trái bán hoàn, chưởng cùng đối mặt thành âm chưởng, bàn tay phải vượt qua Thành Dương chưởng, từng chiều từng thức luyện xuống.

Trong miệng gọi ra chiêu thức tên gọi: Lâm tước vĩ, đơn tiên, xách trên tay thế, Bạch hạc lưỡng sí, lâu đầu gối câu bộ, Thủ huy tỳ bà, tiến bộ chuyển căn chuy, như phong giống bể, thập tự tay, ôm hồ về núi...

Diễn luyện phía trước sáu chiêu thời, Tri Thủy Mặc vung quyền va trườ trong lúc đó, còn có chút ngưng nhét cảm giác, đợi đến chiêu thứ bảy "Thủ huy tỳ bà" thời gian,

Chỉ thấy Tri Thủy Mặc tay trái dương, bàn tay phải âm, ánh mắt nhìn chăm chú tay trái cánh tay, song chưởng chậm rãi hợp lại, càng là nghiêm nghị như núi, rồi lại nhẹ nhàng giống vũ. Rất được 'Hư Linh đỉnh kính, hàm ngực rút bối, từng eo thủy mộng, trăm vai rơi trườ' mười sáu chữ tinh yếu.

Nhưng thấy Tri Thủy Mặc hai tay viên chuyển, mỗi một chiêu đều ngâm lấy thái cực Âm Dương biến hóa, tinh vi ảo diệu, khoảng chừng một bữa cơm thời gian, Tri Thủy Mặc luyện đến trên bộ cao thám mã, trên bộ Lâm tước vĩ, đơn tiên mà hợp thái cực, thần định khí nhàn đứng ở địa phương.

Đánh tới cuối cùng thời gian Tri Thủy Mặc có thể nói là ra quyền như nước chảy mây trôi, không có một chút một hào tắc cảm giác.

Bộ này quyền chính là Võ Đang đích truyền Thái cực quyền, nếu để cho người của phái Võ Đang biết e sợ Tri Thủy Mặc sẽ bị xưng Hư lão đạo hiệu triệu võ lâm đồng đạo cho truy sát đến chết.

Tri Thủy Mặc ngày hôm qua còn tay trái gà không chặt, thế nào tỉnh lại sau giấc ngủ sẽ như vậy tinh thâm quyền pháp, thật giống đã diễn luyện mấy chục năm giống như vậy, này, đến cùng là xảy ra chuyện gì đây?

... ..

Tối ngày hôm qua Trương Nhị Nguu nhiệt tình mời Trì Thủy Mặc đi nhà hán về nhà ăn cơm, sau khi ăn xong, Trì Thủy Mặc liền một mình lưu lại Trương Nhị Nguu nói chuyện bí mật.

"Trương Nhị Nguu, ta có chuyện cần ngươi đi làm, ta đem ở hồ khẩu huyện mở một nhà đặc thù y quán, muốn dẫn hậu viện, cần gấp tài chính" hơi hạp một cái trà, Trì Thủy Mặc không nhanh không chậm nói.

"Trì đại phu, ta chỉ là một cái nho nhỏ bộ đầu mà thôi, mua lại một gian mang hậu viện y quán. . ." Trương Nhị Nguu cho rằng Trì Thủy Mặc để hán ra tiền, cuống lên.

"Ha ha" Trì Thủy Mặc nhếch miệng lên, khẽ mỉm cười, ôn hòa nói, "Gấp làm gì, ngươi có bao nhiêu bạc, ta đương nhiên rõ ràng, lẽ nào, ta sẽ để ngươi ra tiền không được. Ngươi này điểm tiền kém đến quá xa, ta là để ngươi xuất lực."

"Ồ~, đã như vậy kính xin trì đại phu xin cứ việc phân phó chính là, Nhị Nguu những khác không có một nhóm người khí lực vẫn có." Trương Nhị Nguu vỗ ngực một cái, một bộ thấy chết không sờn đáng về.

E sợ, ngươi không phải có một nhóm người khí lực a, Trì Thủy Mặc thâm nói, từ tạo hóa tra được hình ảnh cho thấy, tam lưu võ giả đã trải qua sơ bộ có bên trong khí, tuy rằng vẫn chưa thể đá vụn hủy thụ, thế nhưng đánh gãy một khối ba tác dày ván gỗ vẫn là dễ như ăn cháo.

"Ta nghĩ, buổi tối ra khỏi thành, đối với ngươi mà nói nên không phải một cái nhiều khó sự, tối hôm nay, ngươi mang tới một cái xềng, đến ngoài thành sau đi về phía đông hai trăm bộ, ở lại hướng về bắc đi năm mươi bộ, ngươi sẽ thấy một thân cây.

Này thụ có ba cái chạc cây, trên cây có cái tổ chim, ngươi ở thụ mặt đông ba bước trái phải đi xuống đào ba thước bán, sẽ đào được một hòm bạc, bên trong có 3000 lượng bạc trắng, hai trăm lạng hoàng kim, cùng với bán hòm châu báu đồ trang sức.

Ngươi đi đem nó mang về, vừa vặn làm ta mở y quán tài chính, nghe rõ ràng không có?" Trì Thủy Mặc âm thanh càng thêm ôn hòa.

"Nghe rõ ràng, trì đại phu ngươi liền yên tâm 120% đi, ta nhất định sẽ đem tài bảo hoàn hoàn chỉnh chỉnh địa cho ngài mang về, bất quá, nói đi nói lại, lão gia ngài lại là làm sao biết nơi đó sẽ có bạc, lẽ nào lão gia ngài thật sự thần cơ diệu toán?

Hơn nữa, ngài liền không lo lắng, ta cầm bạc chạy mất sao?" Trương Nhị Nguu cẩn thận từng li từng tí một thử dò xét nói.

"A, ta ở Chung Nam sơn diễn luyện hoán quỹ thuật thời, đưa tới một vị gọi Lưu Phú nhân tiểu quý, đây là từ hán trong miệng được tin tức, cái kia hòm tài bảo là Lưu Phú nhân khi còn sống chôn xuống.

Cho tới ngươi mà, coi như ngươi đem cái kia hòm bạc lấy đi cũng không liên quan, ta có thể để cho Lưu Phú nhân quỹ hồn đi cảm về." Nói xong, Trì Thủy Mặc một mặt cân nhắc nụ cười nhìn chằm chằm Trương Nhị Nguu, thật giống ở xem một con dơi làm thịt gà mái.

"Ngạch, chỉ đùa một chút, chỉ đùa một chút, trì đại phu ngươi chớ để ở trong lòng, đêm nay trì đại phu xin mời ở đông phòng nhỏ chấp nhận một đêm, ta hiện tại đi chuẩn bị ngay xềng." Trương Nhị Nguu thẳng liên tiếp giải thích, sờ sờ mồ hôi lạnh trên trán, xoay người rồi đi.

Hồ khẩu huyện quả thật có một vị gọi Lưu Phú nhân tài chủ, liền ở tại thành đông đệ nhất gia Lưu phủ, ở Trương Nhị Nguu 12 tuổi năm ấy từ vong, lúc đó Trương Nhị Nguu còn đi sụt qua một bữa cơm.

Cho tới Trì Thủy Mặc nói tới quỹ hồn câu chuyện là thật hay giả, Trương Nhị Nguu còn không dự định cảm tính mạng của chính mình đi thử một lần, ngược lại, Trì Thủy Mặc tuyệt đối sẽ không là hồ khẩu huyện người, điểm ấy Trương Nhị Nguu rất xác định, nhân vật như vậy, nếu như hồ khẩu huyện nhân sĩ, đã sớm nổi danh.

Thế nhưng Trì Thủy Mặc có chuẩn xác biết Lưu Phú nhân như vậy một vị nhiều năm trước người địa phương, điều này làm cho Trương Nhị Nguu trong lòng có chút sợ sệt, có lẽ Trì Thủy Mặc thật sự có điều khiến quỹ hồn năng lực, như vậy, này hết thảy đều tốt giải thích .

Tạo hóa có thể tuần tra tiểu ngạo giang hồ vị diện, Lệnh Hồ Xung sinh ra lên cho tới bây giờ đã phát sinh tất cả mọi chuyện, may là năm nay Lệnh Hồ Xung 24 tuổi.

Đám này tài bảo chôn dấu thời gian, vừa lúc ở tuần tra thời gian bên trong phạm vi, không phải vậy, khác một chỗ tra được tài bảo chôn dấu địa điểm cách nơi này quá xa, sự tình liền phiền phức.

Quỹ thần câu chuyện đương nhiên là lừa gạt Trương Nhị Nguu, không phải vậy e sợ Trương Nhị Nguu sẽ không an tâm vì chính mình làm việc. Này bút tài chính khởi động không thể sai sót, ở thế giới này, không có tiền nữa bước khó đi.

Càng quan trọng chính là, từ tạo hóa nơi đó Trì Thủy Mặc tra được, Trương Nhị Nguu là một cái hiểu thuận người, tất nhiên sẽ không vì đám này tài bảo bỏ xuống mẹ ruột không để ý, không phải vậy Trì Thủy Mặc tuyệt đối sẽ không đem đám này tài bảo để Trương Nhị Nguu đi đào.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Lấy bảo tàng mở y quán, diễn tạo hóa truyền thừa thái cực

Đêm qua giờ tý ba khắc, Trì Thủy Mặc nằm ở Trương Nhị Nguru gia đông phòng nhỏ khách trên giường nghỉ ngơi, tài bảo đã sớm thu hồi lại, Trì Thủy Mặc giao cho Trương Nhị Nguru hai trăm lượng bạc, đề hẳn ngày thứ hai đi mua cái mang tiểu viện y quán.

Cho tới Trương Nhị Nguru mua y quán phương pháp, Trì Thủy Mặc sẽ không đi quán, cường bức dụ dỗ vẫn là bình thường mua, đó là Trương Nhị Nguru sự.

Còn lại kim ngân Trì Thủy Mặc toàn bộ chứa ở vạn giới hồ bên trong, có thể nuốt thiên địa Hồng Mông vạn giới hồ, làm một người túi chứa đồ thả ít đồ, đương nhiên là thừa sức.

Cho tới bây giờ, Trì Thủy Mặc to lớn nhất dựa vào là tạo hóa thiên võng hồ, nếu như không có tạo hóa, khả năng không chờ được đến Trì Thủy Mặc đại sát tứ phương, Trì Thủy Mặc liền có thể sẽ chết ở một cái nào đó tiểu lâu la trong tay.

Lại như ngày hôm nay, đầu tiên là tình cờ gặp sơn tặc cướp đường, sau đó lại kiến thức Đại Minh lại trị * cùng hắc ám một góc.

Nếu như không phải tạo hóa trợ giúp, Trì Thủy Mặc hiện tại không phải là bị sơn tặc giết chết, đầu một nơi thân một nẻo, chính là ở tại hồ khẩu huyện trong đại lao.

Có thể thấy được Kim Dung thế giới cũng không phải tốt như vậy lẫn lộn, dù sao một cái hoàn chỉnh vị diện thế giới không thể tiểu nhân vật tất cả đều là nhọc trí.

Chuyện ngày hôm qua, cho Trì Thủy Mặc cảnh tỉnh, cũng không phải xem qua nguyên liên có thể uy chấn bát phương, vương bát khí gương ra, tứ phương xin vào.

Kim Dong thư chỉ có điều viết ra tiểu ngạo giang hồ một điểm nhỏ của tăng băng chìm mà thôi, chỉ có thể coi nó là làm một phần võ lâm biên niên sử đến xem.

Xa không nói, rất nhiều chuyện kim Dong tiên sinh cũng không có đưa ra thời gian cụ thể, tỷ như phúc uy tiêu cực thảm án diệt môn, thư trên chỉ nói là một cái mùa xuân.

Trì Thủy Mặc không thể là cứu Lâm Bình Chi một nhà, toàn bộ mùa xuân đều ở tại tỉnh Phúc kiến Phúc Châu phủ đi, hơn nữa Lâm Bình Chi một nhà thật giống không có gì hay cứu.

Trì Thủy Mặc hiện tại là bản thân khó bảo toàn a! Bởi vì một số nguyên nhân đặc thù, Trì Thủy Mặc nhất định phải ở 6 tháng bên trong số mệnh điểm vượt qua 100 điểm, thực lực vượt qua hắc thiết cấp ba đỉnh phong, rồi khỏi người mới thế giới.

Không phải vậy, Thần giới bảy hồ sẽ xóa bỏ Trì Thủy Mặc, sau đó một lần nữa lựa chọn đời tiếp theo có tiềm lực người truyền thừa.

May là, từ Hồng Mông hiểu rõ đến tin tức biết, chỉ cần đạt thành bản vị mặt số mệnh trị thứ nhất, liền có thể rời khỏi bản vị mặt, đi hướng về cái khác vị diện thu thập số mệnh điểm.

Ân, được rồi, Trì Thủy Mặc hiện nay còn không biết, tiểu ngạo giang hồ Lệnh Hồ Xung số mệnh trị cao nhất thời cũng bắt quá 78 điểm.

Sáng sớm hôm sau, Trì Thủy Mặc sau khi rời giường liền tiếp nhận rồi phái Võ Đương xung Hư đạo trưởng sáu sư đệ, tuệ Hư đạo trưởng võ kỹ —— Thái cực quyền võ kỹ truyền thừa.

Tạo hóa thiên võng hồ tuy rằng có thể kiểm tra nhân vật hình ảnh, thế nhưng Trì Thủy Mặc chỉ có thể kiểm tra cùng chính hắc linh Hồn cảnh giới tương đương, hoặc là càng kém một bậc nhân vật, bởi vì tạo hóa thiên võng hồ có phục chế trong hình ảnh nhân vật võ kỹ năng lực.

Mạnh mẽ kiểm tra đẳng cấp cao nhân vật hình ảnh, sẽ tiêu hao Trì Thủy Mặc linh hồn tiềm lực, đây là Thần giới bảy hồ không cho phép.

Đương nhiên, tạo hóa phục chế võ đạo kỹ năng, sau còn cần một cái quen thuộc kỹ năng quá trình, tuy rằng cần thời gian rất ngắn, khả năng mấy chu thậm chí là mấy ngày.

Hơn nữa phục chế võ kỹ số lượng cũng có hạn chế, này sẽ đối với Trì Thủy Mặc linh hồn hình thành một loại áp lực, nhất định phải ở Trì Thủy Mặc linh

hồn trong giới hạn chịu đựng, không phải vậy sẽ tạo thành Trì Thủy Mặc linh hồn siêu gánh nặng vận hành, có thể sẽ để Trì Thủy Mặc linh hồn tan vỡ.

Trì Thủy Mặc truyền thừa quyền pháp, chính là phái Võ Đương bên trong, màu đỏ linh hồn bên trong nhất lưu đỉnh phong trong phạm vi quyền thuật tối tinh thâm người. Cái khác cùng xung Hư cùng thể hệ chi người cũng đã tiến vào Hậu Thiên cảnh giới màu cam linh hồn cấp, không phải tạo hóa có khả năng dò xét.

Trì Thủy Mặc từ "Hồng vân tán phách hồ" từng được tin tức, hậu thiên linh hồn chia làm cấp bảy phân biệt đối ứng hồng, chanh, hoàng, lục, lam, thanh, tử, linh hồn thất sắc;

Thất sắc linh hồn đồng thời cùng: Hậu thiên trở xuống, hậu thiên, Tiên Thiên (trúc cơ), kim đan, nguyên thần, phản hư, Hợp Đạo bảy cái cảnh giới đối ứng với nhau.

Trì Thủy Mặc không biết chính là, này bảy cái Hậu Thiên cảnh giới phán đoán tiêu chuẩn là 'Bảy hồ' chủ nhân lưu lại ngầm thừa nhận tiêu chuẩn, dù cho ở có chút thể giới người là Kim tiên, khả năng ở 'Bảy hồ' phán đoán bên trong bất quá là Hợp Đạo mà thôi, cách thành tiên còn kém xa.

... ..

Cho tới xung Hư đạo trường vẫn bối Thái cực quyền trình độ quá thấp, Trì Thủy Mặc không lọt mắt, vị này tuệ Hư đạo trường tuy rằng cảnh giới chỉ có nhất lưu đỉnh phong.

Thế nhưng dựa vào hấn lộ hóa thuần thanh cảnh giới Thái cực quyền pháp, ở sức chiến đấu tuyệt đối không sai hậu thiên 3 tầng cảnh giới "Quân tử kiếm" Nhạc Bất Quần bao nhiêu, có thể thấy được phái Võ Đương gốc gác thâm hậu.

Lấy này đây chỉ, e sợ nguyên bên trong Võ Đang biểu hiện như vậy nhược thế tuyệt đối là vì để cho người đem đầu mâu nhắm ngay Thiếu lâm tự.

Cho tới xung Hư thua với Lệnh Hồ Xung, ha ha, xung Hư tại sao muốn ngăn cản Lệnh Hồ Xung tìm Thiếu lâm tự phiền phức, đánh một trận cũng chỉ là xuất phát từ đạo nghĩa giang hồ mà thôi.

Người xem xung Hư đạo trường đều đánh không lại Lệnh Hồ Xung, Thiếu lâm tự cũng không thể miễn cưỡng muốn xung Hư ngăn cản Lệnh Hồ Xung mạnh hơn Thiếu Lâm đi, xung Hư vì Thiếu lâm tự ra tay, Thiếu lâm tự còn phải nợ xung Hư một ân tình.

Có bộ này Thái cực quyền, Trì Thủy Mặc sức chiến đấu cấp tốc tăng lên trên, e sợ sau hai tuần, các loại (chờ) Trì Thủy Mặc triệt để tiêu hóa Liễu Tuệ hư đạo nhân kinh nghiệm sau, liền có thể trong thời gian ngắn cùng hiện nay Lệnh Hồ Xung ban so tay.

Dù sao Lệnh Hồ Xung hiện tại chỉ có nhất lưu hậu kỳ thực lực, tạo hóa có thể rõ ràng kiểm tra Lệnh Hồ Xung hình ảnh.

Đương nhiên, dù sao Trì Thủy Mặc không có nội công, đánh quyền dựa cả vào thể lực, không nói các môn các phái chưởng môn, chính là tình cờ gặp chừng mười cái tam lưu võ giả cũng đặc lực kiệt bị bắt. Này có thể nói là diễn hình 3 phút liền quỳ, tuy rằng Trì Thủy Mặc rất không muốn thừa nhận điểm ấy.

... ..

Một bên Trương Nhị Ngưu thấy Trì Thủy Mặc đánh quyền xong xuôi, vội vã đưa lên một tấm mềm mại khăn mặt.

Trì Thủy Mặc trả trả mồ hôi, nói rằng: "Bản giao chuyện của ngươi làm được thế nào rồi?"

"Trì đại phu yên tâm, vừa ta đi tới một lần người môi giới, người môi giới người nói cửa nam phố lớn có một nhà y quán vội vã muốn ra tay, ông chủ vội vã về nhà bốn tang, ta đi nhìn một chút phương tiện đều cũng không tệ lắm, diện tích cũng rất lớn.

Mỗi cái loại dược liệu cùng dụng cụ đều rất đầy đủ hết, mặt sau tiểu viện rất là thanh tịnh, lẽ ra có thể phù hợp yêu cầu của ngài. Còn giá tiền phương diện, người môi giới người vẫn không có lá gan lừa bịp ta Trương Nhị Ngưu, nếu không ta mang ngài hiện ở qua xem một chút?"

"Giá tiền phương diện nếu như còn có còn lại ngươi liền chính mình thu đi. Tốt, phía trước dẫn đường, dẫn ta đi nhìn y quán."

Đỡ nhận linh đạo, Trương Nhị Ngưu dẫn Trì Thủy Mặc ra khỏi nhà đi về phía nam đi, xuyên (mặc) qua hai cái náo nhiệt đường phố lại quải ba cái loan, liền đến thành nam phố lớn y cửa quán trước.

Y cửa quán khẩu hai bên trái phải mỗi cái có một viên cây liễu, vào đầu tiên nhìn là đại đại tủ thuốc, xem chẩn, cửa hai bên bày đặt hai hàng ghế, là nghi ngại dùng.

Tiền đường bên cạnh có hai cái cái căn phòng độc lập, một cái cho trọng bệnh người dùng phòng bệnh, một cái là rán dược địa phương.

Xuyên (mặc) qua tiền đường chính là một cái to lớn phòng khách, là chủ nhân bình thường tiếp đãi khách nhân địa phương.

Đi qua đại sảnh chính là một cái bốn hợp khu nhà nhỏ, sân chính giữa là một viên đại đại quế thụ, đồ vật hai bên mỗi cái có mấy gian sương phòng, đối diện tiền đường chính là một cái nhỏ nhỏ phòng khách, phương tiện so với phía trước phòng khách lớn càng tốt hơn.

Nơi này, mới thật sự là tiếp khách địa phương, tiểu phòng khách bên cạnh chính là Trì Thủy Mặc sau đó chủ nằm, xuyên (mặc) qua tiểu phòng khách

chính là cái nhà này cuối cùng bộ phận , nhà bếp, phòng chứa củi, phòng tắm, WC, chuồng ngựa đều ở phía sau.

Toàn bộ sân bố cục rất đơn giản, nhưng vừa vặn phù hợp Tri Thủy Mặc tâm ý.

Xem xong y quán sau, Tri Thủy Mặc liền quyết định liền muốn này cửa hàng, để Trương Nhị Ngu đi đem phòng khế làm được, cho tới Tri Thủy Mặc hộ tịch vấn đề cũng thuận tiện giải quyết .

Bây giờ nhìn lại lúc trước bị Trương Nhị Ngu lừa trên là Tri Thủy Mặc may mắn, không phải vậy, muốn giải quyết hộ tịch vấn đề e sợ sẽ đại phí hoàng hốt.

Dù sao Tri Thủy Mặc không thể tới chỗ nào đều trang thần côn, khắp nơi trang thần côn chỉ có thể đem Tri Thủy Mặc đẩy lên nơi đầu sóng ngọn gió, để chân chính võ lâm nhân sĩ bài xích hẳn, thần côn là không thể được võ lâm nhân sĩ tôn trọng.

Điều này cũng không phù hợp Tri Thủy Mặc tiếng trâm giàu to yêu cầu, chỉ ít, ở trở thành một phương cao thủ trước, Tri Thủy Mặc sẽ không như thế làm.

Tri Thủy Mặc để Trương Nhị Ngu thay hẳn thuê hai cái Dược Đồng, quào một cái dược, một cái rán dược, hai cái hộ viện, dùng để giải quyết tới cửa gây sự, một vị lão trung y, chuyên môn dùng để phán đoán tới cửa bệnh nhân bệnh tình có hay không nghiêm trọng.

Tri Thủy Mặc cũng không có tâm tư thật sự cho người bình thường chữa bệnh.

Tri Thủy Mặc sở dĩ muốn mở một nhà y quán, là bởi vì thu được số mệnh điểm trong đó một loại phương pháp là cứu người!!

Tri Thủy Mặc có thể được cứu đối tượng vượt qua Tri Thủy Mặc số mệnh đếm bộ phận 30%, nơi này cứu người không phải vũ lực cứu người, mà là ở thoát ly trạng thái chiến đấu sau, dựa vào y thuật hoặc là nội công cứu trị người bị thương mới có thể được số mệnh điểm.

Đặc đừng nói rõ, vết thương nhẹ không có tác dụng, ít nhất phải trọng thương mới được, hơn nữa mỗi người Tri Thủy Mặc chỉ có thể thu hoạch một lần số mệnh đếm, lập lại trị liệu vô hiệu.

Đối với này Tri Thủy Mặc có chút bất mãn, bởi vì cao thủ bị thương bình thường tại chỗ liền tử vong, nào có Tri Thủy Mặc ra tay thời gian, không chết cũng có bản môn linh dược chữa bệnh, xem ra này thật giống là cái lừa bịp! !

Từ đó ra, Tri Thủy Mặc còn để Trương Nhị Ngu đi mua hai cái đẹp để thiếp thân nha hoàn, cho thuê một cái làm cơm lão mục tử, Thái Thượng Vong Tinh tâm kiến nghị là này tiết kiệm thời gian dài, phải biết, cổ đại mặc quần áo là rất rườm rà, làm cơm cũng sẽ lãng phí hẳn thời gian dài.

Đương nhiên, cho tới Tri Thủy Mặc có phải là còn có tâm tư của hẳn liền không biết, dù sao ở cổ đại, thiếp thân nha hoàn còn giống như có ả. Giường nghỉ ngơi.

Tất cả chuẩn bị xong xuôi, Tri Thủy Mặc y quán liền muốn dự định khai trương.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Luyện kỳ độc hủ cốt xuyên tim, vì số mệnh nhân tâm mưu tính

Sau ba ngày Tri Thủy Mặc y quán sẽ chính thức khai trương.

Thế là, hồ khẩu huyện cửa nam phố lớn liền xuất hiện một nhà kỳ quái y quán, gọi bảo chi đường, tên đúng là đúng quy đúng củ, nhưng là y quán trên thiếp câu đối liền có gì đó không đúng lắm, y quán câu đối là như vậy :

Về trên là: Đau đầu nhức óc nơi khác đi

Về dưới là: Nghi nan tạp chứng nhập môn đến hoành phi: Chuyên trị võ giả

Đừng để ý tới hẳn câu đối có hay không ngay ngắn, quy củ này cùng khẩu khí thật đúng là không nhỏ, càng khiến người ta tức giận chính là, mấy cái không quen biết chữ thương nhân tới cửa cần y, kết quả bởi vì là tiểu bệnh hơn nữa lại không phải võ giả càng trực tiếp bị hộ viện cho chạy ra.

Lần này bảo chi đường có thể ở hồ khẩu huyện nổi danh , giải trí khuyết thiếu người cổ đại đầy đủ thể hiện rồi bọn họ lan truyền lời đồn đãi mạnh mẽ

Năng lực, không tới ba ngày đầu đường cuối ngõ đều biết hồ khẩu huyện có như vậy một cái kỳ hoa y quán.

Thời gian chậm rãi chảy qua, đảo mất một tuần liền quá khứ.

Vì tiếp theo bố cục, Trì Thủy Mặc ở này nghỉ ngơi ba ngày bên trong mưa tiền vào lượng lớn dược liệu, châu báu đồ trang sức từ lâu đổi thành ngân phiếu, 3000 bách 800 hai hiện ngân còn sót lại 580 hai, thậm chí Trì Thủy Mặc còn thân hơn tự ra tay, dẫn người đi hồ khẩu huyện phụ cận trên núi thu thập độc trùng độc hoa.

Một tuần sau khi, Trì Thủy Mặc điều phối ra lượng lớn kỳ độc.

"Hủ cốt xuyên tim cao", chỉ cần da thịt hơi dính nửa phần, 12 cái canh giờ thịt rửa thấy cốt, 24 cái canh giờ độc huyết công tâm, trái tim nổ tung mà chết, phương thuốc là Trì Thủy Mặc từ tiểu ngao giang hồ bên trong bách dược môn trong hình ảnh tìm tới.

"Bảy trùng bảy hoa cao", lấy độc trùng bảy loại, độc hoa bảy loại, đảo nát dày vò mà thành, trúng độc giả trước tiên cảm nội tạng ngứa ngáy, như bảy trùng cắn gặm

Sau đó trước mắt hiện sắc sở màu sắc rực rỡ, kỳ lệ biến ảo, như bảy hoa bay ra, mỉm cười mà chết, thuốc này cộng 49 loại phối pháp, biến hóa dị mới 63 loại. Cần thi độc giả tự giải, phương thuốc đến từ giết người danh y san bằng một chỉ hình ảnh.

"Mỉm cười nửa bước điên", dùng mật ong, xuyên bối, cây cát cánh, thêm vào Thiên Sơn tuyết liên phối chế mà thành, thành phần hình, hòa vào trong rượu vô sắc vô vị, thổi tới trong không khí cũng có thể truyền bá.

Trúng rồi cười nửa bước điên, tuyệt không thể đi nửa bước đường, hoặc là mất lộ về nụ cười, nếu không sẽ toàn thân nổ tung mà chết, phương thuốc đến từ Tứ Xuyên âm khí kỳ độc thế gia, Đường môn.

"Bảy xảo hóa cốt tán", chỉ độc chi dược, người một khi bên trong chi, ở 12 cái canh giờ bên trong sẽ da thịt hội lan, tiêu cốt vì thủy, phương thuốc đến từ Vân Nam Ngũ độc giáo, "Bảy xảo hóa cốt tán" chính là Ngũ độc giáo chủ lam Phượng Hoàng quen dùng kỳ độc.

Bởi thời gian có hạn, lại thêm vào rất nhiều hiếm có vật liệu vô cùng cách hồ khẩu huyện quá xa, Trì Thủy Mặc coi như dùng tạo hóa tra được địa điểm cũng không thể không từ bỏ.

Hơn nữa chế dược công nghệ hết sức phức tạp, kinh nghiệm không đủ Trì Thủy Mặc thất bại rất nhiều thứ, lãng phí lượng lớn dược liệu. Đương nhiên, Trì Thủy Mặc luyện chế kỳ độc thời đều là trước tiên luyện được nó đối ứng thuốc giải, để tránh khỏi xảy ra bất trắc.

Cấp thấp kỳ độc Trì Thủy Mặc lại không lọt mắt, vì lẽ đó chỉ luyện thành này bốn loại kỳ độc, hơn nữa lượng cũng không nhiều.

Ở này bảy ngày bên trong Trì Thủy Mặc mỗi ngày chỉ nghỉ ngơi năm tiếng, tất cả những thời gian khác đều dùng đến luyện chế kỳ độc.

Rốt cục, luyện chế xong xuôi, hủ cốt xuyên tim cao Trì Thủy Mặc luyện được hai bình, bảy trùng bảy hoa cao một bình, bởi Thiên Sơn tuyết liên hiếm có, mỉm cười nửa bước điên càng là chỉ có nửa bình, bảy xảo hóa cốt tán đúng là có bốn bình.

Để hai cái thiếp thân nha hoàn hầu hạ mình tắm rửa thay y phục sau, Trì Thủy Mặc mỹ mỹ ngủ vừa cảm giác.

Sau khi rời giường, Trì Thủy Mặc để hộ vệ đi đem chính đang đi tuần Trương Nhị Ngưu tìm đến, vì được số mệnh đếm, tăng trưởng thực lực, thoát khỏi bóng tối của cái chết, Trì Thủy Mặc chuẩn bị ở hồ khẩu huyện, thực thi hãn đệ một cái âm mưu.

Hồ khẩu huyện có hai cái bang phái, một cái là lấy sử thiên buru cầm đầu bạch giao giúp, đã khống chế toàn bộ chín Giang phủ phần lớn **, đánh cướp quán, thương gia khẩu cùng hồ khẩu huyện bến tàu chuyện làm ăn, cùng với ở thủy trên chặn lại qua đường thuyền thu lấy nhất định chi phí.

Thế lực bao trùm toàn bộ chín Giang phủ, cũng phóng xạ đến xung quanh khu vực.

Một cái khác lấy phan hồng cầm đầu hải sa giúp thì lại đã khống chế chín Giang phủ cùng với xung quanh mấy huyện tư muối buôn bán chuyện làm ăn.

Hai bang ở chín Giang phủ đều là một tay che trời thế lực, liền ngay cả quan phủ, cũng cùng hai đám cao tầng có bao nhiêu cấu kết.

Hai bang song phương đều coi trọng hồ khẩu huyện, cái này ba tương bốn thủy giao thông yếu đạo, đồng thời đều quản lý bộ thiết lập tại hồ khẩu huyện, thế lực của song phương trùng điệp.

Bạch giao giúp thủy trên thu phí chuyện làm ăn lại cùng hải sa giúp trộm vận tư muối chuyện làm ăn có chút xung đột, vì lẽ đó song phương bang phái, vẫn có tranh đấu.

Đây chính là Trì Thủy Mặc lựa chọn hồ khẩu huyện làm là thứ nhất cái điểm dừng chân nguyên nhân , có võ giả, mới có số mệnh trị, có lợi ích, có tranh đấu mới chơi vui âm mưu a!

... ..

"Nhị Ngu a, ta chỗ này có một việc, cần ngươi đi làm, làm tốt sau ta tuyệt đối tăng tăng có thưởng." Hộ viện đem Trương Nhị Ngu tìm đến, song phương sau khi ngồi xuống, Trì Thủy Mặc trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Lúc này Trương Nhị Ngu ngược lại là không có đảm nhiệm nhiều việc, trầm mặc một hồi sau mới nói rằng "Trì đại phu, ngài nói, chỉ cần là ta Trương Nhị Ngu có thể làm được quyết không hàm hồ."

Trương Nhị Ngu ý tại ngôn ngoại là, ta không làm nổi ngươi cũng chẳng có trách ta.

Trì Thủy Mặc đối với Trương Nhị Ngu chân chờ cũng không thêm đề ý, lấy ra bốn chiếc lọ, hai đại hai tiểu bài ở trên bàn.

"Nhị Ngu, nơi này có bốn bình dược, đại Thanh Từ trong bình gọi hủ cốt xuyên tim cao, chỉ cần da thịt hơi dính nửa phần, 12 cái canh giờ thịt rửa thấy cốt, 24 cái canh giờ độc huyết công tâm, trái tim nổ tung mà chết, Tiểu Thanh bình sứ bên trong chính là nó thuốc giải." Không đề ý tới Trương Nhị Ngu ánh mắt quái dị, Trì Thủy Mặc tiếp tục lời nói của hắn.

Đại bình sứ trắng bên trong gọi bảy xảo hóa cốt tán, chỉ độc chi dược, người một khi bên trong chỉ, ở 12 cái canh giờ bên trong sẽ da thịt hội lan, tiêu cốt vì thủy, tiểu bình sứ trắng bên trong chính là nó thuốc giải." Không đề ý tới Trương Nhị Ngu ánh mắt quái dị, Trì Thủy Mặc tiếp tục lời nói của hắn.

"Nhị Ngu a, ta biết ngươi cùng hồ khẩu huyện hải sa giúp Trương hương chủ, bạch giao giúp Lưu hương chủ quan hệ cũng không tệ.

Ta muốn ngươi ở trong thành phân tán lời đồn, bốc lên hai bang mâu thuẫn, để hai người bọn họ giúp ác chiến.

Sau đó tìm cái thời cơ thích hợp, đem hủ cốt xuyên tim cao đưa cho hải sa giúp Trương hương chủ, đem bảy xảo hóa cốt tán đưa cho bạch giao giúp Triệu hương chủ.

Đương nhiên, ta sẽ nhắc nhở ngươi lúc nào đưa, cái này không cần ngươi lo lắng.

Trương Triệu hai vị Hương chủ thành công vĩ đại, lòng dạ độc ác, đều từng làm ra giết chết tay trái gà không chặt bản dân, giả mạo công lao sự.

Vì lẽ đó, vì tranh công, được kỳ độc trương Triệu hai vị Hương chủ nhất định sẽ ẩn giấu sự tồn tại của ngươi, đem công lao toàn bộ ôm ở trên người chính mình, đem kỳ độc nộp lên, thu được bang chủ thưởng thức." Nâng chung trà lên, Trì Thủy Mặc nhẹ nhàng nhấp một miếng trà, nói tiếp.

"Ta này hai loại kỳ độc đều là trong chôn vô lâm vạn phần hiểm thấy kỳ môn kỳ độc, nhất định sẽ làm cho phan hồng cùng sử thiên bu cảm thấy nắm chắc phần thắng, toàn diện ác chiến.

Này hai loại độc đều không phải tầm thường giải độc hoàn có khả năng giải, xảo hóa cốt tán lúc phát tác càng nhanh hơn, ngươi cần phải ở hai bang trọng yếu nhân sĩ trúng độc sau, ngươi cần phải trước tiên đem hải sa giúp trọng yếu nhân sĩ đưa tới để ta trị liệu.

Sẽ đem trúng rồi hủ cốt xuyên tim cao bạch giao giúp một chút trọng yếu nhân sĩ đưa tới, chú ý ngàn vạn muốn dịch ra bọn họ đến thời gian, ta cũng không muốn hai bang người lại đang y quán đánh tới đến.

Chỉ cần ngươi hoàn thành chuyện này, ta sẽ đưa ngươi một hồi vinh hoa phú quý." Đặt chén trà xuống Trì Thủy Mặc lẳng lặng nhìn Trương Nhị Ngu, chờ đợi sự lựa chọn của hắn.

Vì sao Trì Thủy Mặc sẽ như vậy lòng dạ độc ác đây, quả thực không giống như là cái phổ thông diao. Tia, cũng như là tên sát thủ hoặc là lính đánh thuê xuất thân người.

Nguyên lai làm phụ thân tiền thuốc thang không đủ thời, Trì Thủy Mặc ném mắt tôn nghiêm cho bác sĩ quý xuống, nhưng ngênh tiếp hắn chính là lạnh lùng ánh mắt, thấy thuốc kia liền nửa điểm tâm tình chấp chôn đều thiếu nợ phụng.

Điều này làm cho Trì Thủy Mặc đau đầu tìm gan, lần thứ nhất cảm nhận được sức mạnh tầm quan trọng, nếu như hắn lúc ấy có tiền, có quyền, lại sẽ là như thế nào quang cảnh đây?

Lúc đó Trì Thủy Mặc liền xin thề muốn nắm giữ vận mệnh của mình, dù cho đi qua núi thủy, chuyển qua biển máu!

Hiện tại 'Bảy hồ' cho Trì Thủy Mặc cơ hội, Trì Thủy Mặc như thế nào sẽ lần thứ hai trở thành cái kia sợ hãi rụt rè, nhìn trước ngó sau. Huống chi 'Thái Thượng Vong Tinh tâm' cũng gột rửa Trì Thủy Mặc trong lòng thuộc về kẻ yếu một ít tâm tình, để sự lựa chọn của hắn càng thêm lý trí, càng thêm có hiệu suất, đồng thời cũng càng thêm vô tình.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Sát nhân vừa lộ, cứu mạng giả mới là kẻ địch

Nghe xong Trì Thủy Mặc nói, Trương Nhị Ngu giờ khắc này đã là bị mồ hôi lạnh ướt nhẹp quần áo, trên mặt một bộ vẻ mặt kinh ngạc, cũng không dám thở mạnh một tiếng.

Trương Nhị Ngu lại tàn nhẫn cũng bắt quá là bình thường bắt nạt hoành bá thị, làm hại trong thôn, nhiều nhất bắt quá là chiếm chiếm quả / phụ tiện nghi, cũng trong thành khách sạn cầu kết, mưu tính người ngoài thôn tài sản, hơn nữa cũng không dám hại tính mạng của bọn họ.

Lần trước giết người kỳ thực là cái bất ngờ, Trương Nhị Ngu không muốn giết hắn, cái kia người ngoài thôn chính mình khải ở trên tầng đá, giết người sau Trương Nhị Ngu nhiều lần cẩn thận, phòng ngừa tin tức tiết lộ, rước lấy phiền phức.

Cái nào nghĩ đến, như Trì Thủy Mặc như vậy hiển nhiên lịch sự người, dĩ nhiên xoay tay thành mây lật tay thành mưa, trong lúc nói cười quyết định hơn ngàn người sự sống còn, nhìn đáng vẻ của hắn dĩ nhiên không thể không biết, bởi vì kế hoạch của hắn, chết cái mấy trăm hơn ngàn người có cái gì không đúng.

Loại này đối với sinh mạng coi thường để Trương Nhị Ngu cảm thấy vô cùng hoảng sợ, lại như là cừu nhìn thấy con cọp, dù cho con cọp bình thường rất dụ ngoan, khi hắn lộ ra ăn thịt bản chất thời, cừu lại có thể nào không sợ.

Càng làm cho Trương Nhị Ngu khủng bố chính là, Trì Thủy Mặc mưu kế vô song, lấy Trương Nhị Ngu đối với trương Triệu hai vị Hương chủ hiểu rõ đến xem, Trì Thủy Mặc suy đoán có tám phần mười có thể sẽ biến thành sự thật.

Bạch giao giúp một chút chủ sử thiên buru đồng dạng thành công vĩ đại, bỏ hải sa giúp chi tâm người qua đường đều biết, một khi chắc chắn, e sợ vị này Sử bang chủ tuyệt đối không tiếc một trận chiến.

Hải sa giúp bang chủ phan hồng càng là bảo thủ, tính khí nóng nảy, chịu không nổi người khác xem thường, từng có một người thư sinh trong lúc vô tình nói ra xem thường phan hồng không có văn hóa, bị phan hồng sau khi biết, tự tay đào ra thư sinh đôi mắt, cắt xuống đầu lưỡi, để thư sinh ở nửa đời sau bên trong vĩnh viễn sống ở trong thống khổ.

Nếu như trong thành lời đồn bay đầy trời, trong tay lại có nắm kỳ môn độc dược, cuối cùng hai bang ác chiến khả năng rất lớn. ,

Nghĩ đến lúc trước dám mất bị mù, dám đối với như vậy ngoan nhân động dao, mồ hôi lạnh không ngừng được từ Trương Nhị Ngu trên trán chảy xuống, mồ hôi lạnh chảy tới trong đôi mắt, Trương Nhị Ngu cũng không dám dùng tay đi lau.

Trương Nhị Ngu rõ ràng, biết nặng như vậy đại bí mật e sợ, sợ không đáp ứng Trì Thủy Mặc yêu cầu, ngày hôm nay tuyệt đối không thể sống sót rời khỏi nơi này, Trì Thủy Mặc tuyệt đối dám giết người diệt khẩu.

Vì lẽ đó Trương Nhị Ngu vội vàng liên thanh bảo đảm nói: "Trì đại phu ngài yên tâm, gây xích mích ly gián, phân tán lời đồn, đó là ta bản lĩnh sở trường, tuyệt đối không dám không để tâm, chỉ là, đem ** giao cho trương Triệu hai vị Hương chủ sau nếu như hai bang không ác chiến. . ."

Việc quan hệ sinh tử, Trương Nhị Ngu đương nhiên muốn hỏi cái rõ ràng, miễn cho Trì Thủy Mặc đến thời điểm coi chính mình làm việc không để tâm, giận cả chém thớt chính mình.

"Cái này liền không cần người bận tâm, ta sẽ toàn bộ hành trình theo vào chuyện này, nếu như sự có không hài, ta sẽ lại gọi người tới" Trì Thủy Mặc không lo lắng chút nào sự tình thoát ra khống chế, đùa giỡn, hai bang bang chủ phan hồng cùng sử thiên buru cũng bắt quá nhất lưu hậu kỳ thực lực mà thôi, vừa lúc ở tạo hóa quân chế trong phạm vi.

"Vậy ta liền yên tâm, ta này liền trở về chuẩn bị, kính xin lão gia ngài yên tâm, nhất định đem chuyện này làm được thật xinh đẹp."

"Đi thôi", Trì Thủy Mặc bưng trà tiễn khách.

Hai ngày sau, hồ khẩu huyện lời đồn nổi lên bốn phía.

Cái gì hải sa giúp lý đầu mục sợ bạch giao giúp tiền đầu mục, lần trước bị đánh không dám đánh trở về, cái gì bạch giao giúp chu Hương chủ cứng chơi gái hải sa giúp ngô Hương chủ ở hồng Thúy lâu nhân tình văn văn.

Lời đồn tương tự bay đầy trời, hai cái bang phái từ bang chủ đến tiểu lâu la đều dính đến.

Liền ngay cả thiếp thân hầu gái, sáng sớm hầu hạ Trì Thủy Mặc rửa mặt thời, đều lú ra lú rú tranh công tựa như, nói cho Trì Thủy Mặc, ngày hôm nay bạch giao giúp một cái Hương chủ như thế nào thế nào rồi, đối với những này, Trì Thủy Mặc chỉ là Tiểu Tiểu, cũng không đi đánh giá.

Trương Nhị Ngu gây xích mích công tác làm được vô cùng đúng chỗ, vốn đang có thể khắc chế song phương bởi vì vấn đề mặt mũi ra tay đánh nhau. Đối mặt loại này quý dị tình huống, hai bang bên trong không phải là không có người thông minh, bắt quá dù sao cũng là số ít.

Người cũng không thể yêu cầu một cái đầu đường lưu manh, đối mặt lời đồn còn muốn duy trì lạnh lùng đi.

Quản chế, đến người như thế, Trì Thủy Mặc ngay lập tức sẽ gọi tới Trương Nhị Ngưu, để hắn đi tán liên quan với những người thông minh này bởi vì nhu nhược, sợ sệt kẻ địch mà không dám đánh giá.

Những tên côn đồ kia vẫn đúng là liên tin tưởng những lời đồn, lấy này châm chọc cái kia số ít người thông minh. Ở hồ khẩu huyện căn bản không có phe thứ ba có thực lực này có thể ngồi thu ngư ông thụ lợi.

Trì Thủy Mặc phân tán lời đồn mục đích, cũng căn bản không phải coi trọng hai bang sân bãi hoặc là chuyện làm ăn. Những người thông minh kia tự nhiên không tìm được người thứ ba để chứng minh bọn họ ngôn luận.

Lại thêm vào lời đồn công kích, hai bang bên trong người thông minh cũng không ngăn trở nữa dùng, miễn cho bị người khác cho rằng là nhu nhược.

Trong bang phái âm thanh dần dần ở Trì Thủy Mặc điều khiển từ xa dưới thống nhất, không có người ngăn cản, song phương càng đánh càng hung, từ từ không ngừng có người viên tử vong, cục diện động một cái liên bùng nổ.

Lúc này hai bang cao tăng vốn là chuẩn bị theo thường lệ cường chế đến, bất quá song phương đánh cho thực sự quá hung, lần này song phương đều chết không ít người người, lại tích oán đã lâu, nếu như áp chế một cách cường ép chỉ có thể mất lòng người.

Lại thêm vào lúc này Trì Thủy Mặc để Trương Nhị Ngưu đứng lúc địa đưa ra hai bình **, đi tới hai bang bang chủ cuối cùng một về lo âu, hai bang bang chủ kéo tề nhân mã, ở hồ khẩu huyện làm một trận lớn.

Bán chu sau, song phương tử thương qua ngàn, hai đám cao tăng đại thể đều trúng rồi kỳ môn độc dược. Bởi vì kỳ môn độc dược quý giá, hai bang tiểu lâu la đúng là tránh được một kiếp.

Song phương không muốn thỏa hiệp, hơn nữa song phương thuốc giải cũng không đủ, đây chính là lúc trước Trì Thủy Mặc chỉ đưa ra một điểm thuốc giải nguyên nhân, hai bang bang chủ được kỳ môn độc dược sau nhất định sẽ tìm người thuốc thí nghiệm, này điểm thuốc giải chỉ đủ mấy lần thuốc thí nghiệm thời giải độc dùng.

Lúc này Trì Thủy Mặc lại để cho Trương Nhị Ngưu trước sau đưa lên, hồ khẩu huyện cửa nam phố lớn có thần y tin tức, hai đám cao tăng lại như đi thủy người nắm lấy cuối cùng một cọng cỏ, nhất định sẽ đến thử xem.

Quả nhiên, rất nhanh, Trì Thủy Mặc y quán liền nghênh đón nhóm đầu tiên khách nhân.

.....

Y quán, trọng thương phòng bệnh, bạch giao giúp một chút chủ sử thiên buru xích lỏa trên người nằm ở trên giường bệnh. Còn hải sa giúp cao tăng, ngày hôm qua Trì Thủy Mặc liền vì bọn họ giải độc.

Trì Thủy Mặc tay phải tay phát một cái, trước mắt một mảnh kim quang lấp lóe, mười mấy cây kim châm liền xuất hiện ở Trì Thủy Mặc trong tay, hơn nữa sắp xếp chỉnh tề rõ ràng, không chút nào hiện ra ngồn ngàng.

Ở tia sáng khúc xạ dưới, toả ra màu vàng kim nhàn nhạt ánh sáng, sau đó, Trì Thủy Mặc lại từ trong hộp lấy ra mấy cây ngân châm

Kim hào quang màu bạc lóe lên, Trì Thủy Mặc hai tay như xuyên (mặc) Hoa Hồ Điện giống như, nhanh chóng xen vào bạch giao giúp một chút chủ sử thiên buru trên người huyết vị.

Huyệt thần đình, huyệt Thái Dương, nhĩ kỳ môn, tình minh huyệt huyệt Nhân trung, huyệt ách môn, huyệt Phong Trì, huyệt Thiên trung các loại (chờ) huyệt vị trên một vừa xuất hiện kim châm hoặc là ngân châm.

Trì Thủy Mặc sử dụng xảo kình gây tại kim ngân hai loại châm kim tiêm trên, sử thiên buru cảm thấy từ mũi kim truyền ra từng trận lạnh lẽo khí tức đến trong thân thể, rất nhanh, thống khổ trên người còn giống như là thủy triều thối lui.

Thực sự là thần y a, sử thiên buru cảm khái nói, nghĩ đến lúc bắt đầu bởi vì không tin Trì Thủy Mặc, như thế tuổi trẻ liền có cao siêu y thuật, có thể giải mở kỳ môn chi độc.

Mà để trong bang thuộc hạ đi đầu đến đây thuốc thí nghiệm, sử thiên buru dĩ nhiên cảm thấy một tia hổ thẹn, đợi lát nữa nhất định phải hảo hảo cảm tạ trì thần y, sử thiên buru nghĩ đến.

Đại khái gây mười lăm, mười sáu thứ, Trì Thủy Mặc liền gỡ xuống sử thiên buru trên người kim châm ngân châm, thu nhập trong hộp để tốt.

"Tốt, ngươi đợi lát nữa đi phía trước cầm mấy phục thuốc bổ, bồi bổ tổn thất khí huyết, ở chú ý vết thương một chút không cần dính nước, không cần được phong, thụ hàn, một tuần bên trong không nên cử động võ, liền có thể" Trì Thủy Mặc nhàn nhạt phân phó nói, đứng ở một bên bạch giao giúp một chút chúng vội vã ghi nhớ Trì Thủy Mặc.

"Lần này thực sự là đa tạ trì thần y, nếu không là trì thần y, ta bạch giao giúp huynh đệ trong bang e sợ cũng phải sớm đầu thai, ta sử thiên buru là kẻ thô lỗ, không biết nói chuyện, trì thần y ân cứu mạng không dám quên.

Chỉ cần sau đó trì thần y có dặn dò gì, ngươi sai người nói cho ta sử thiên buru một tiếng, bạch giao giúp từ trên xuống dưới trong nước phát cáu bên trong đi, nhưng bằng trì thần y sai phải, tất định là trì thần y làm được." Sử thiên buru một bộ cảm ơn đáng đáp, hoàn toàn không có trong ngày thường

hung ác ương ngành đáng về.

Này còn gọi không biết nói chuyện, Trì Thủy Mặc cảm thán, cái kia cái gì mới gọi sẽ nói, sử thiên buru cùng phan hồng cảm tạ Trì Thủy Mặc trên căn bản đều giống nhau, quả nhiên, có thể lên làm đứng đầu một bang không có một cái là kẻ ngu si.

Cái này mưu kế Trì Thủy Mặc cũng chỉ có thể dùng một lần, nếu như Trì Thủy Mặc mỗi đến một chỗ đều như thế làm chẳng mấy chốc sẽ bị người hoài nghi.

"Sử bang chủ nghiêm trọng, cứu sống vốn là chúng ta thiên chức của thầy thuốc." Trì Thủy Mặc khiêm tốn nói

Quý mới tin người, sử thiên buru ở trong lòng nói rằng. Sử thiên buru lại không phải người ngu, càng không phải cái gì mù chữ, thời đại này cùng văn phú võ, sử thiên buru lại không phải không quen biết y của quán khẩu câu đối, không biết chữ liền bí tịch võ công đều xem không hiểu, thế nào luyện võ.

Bất quá lời này không dám nói ra mà thôi, một cái thần y giá trị trả trọn giang hồ sử thiên buru mười phân rõ ràng, hẳn cũng sẽ không nào tàn tới tội một cái thần y.

Không phải vậy, những kia vì xin thuốc cao thủ tuyệt đối sẽ không chú ý giết hấn hướng về Trì Thủy Mặc lấy lòng, huống hồ Trì Thủy Mặc vừa cứu tính mạng của chính mình, sử thiên buru cảm kích còn đến không kịp, như thế nào sẽ nào tàn đi đắc tội Trì Thủy Mặc.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: tên sơ dương, ngọc diện y tiên

Hai đám cao tăng đều gấp thuốc giải, nếu như trực tiếp cho thuốc giải, hoặc là đem thuốc giải xen lẫn trong dược liệu bên trong, vạn nhất hai bang sau đó xếp vào gian tế hướng lên trên báo cáo, khó bảo toàn sẽ không bị người thông minh nhận ra. Vì lẽ đó, để bảo đảm không có sơ hở nào, Trì Thủy Mặc quyết định sử dụng châm cứu trị liệu.

Bất quá, một cái ghim kim tìm huyết đều muốn nửa ngày thần y rất khó khiến người ta tin tưởng, vì không đưa tới hai đám cao tăng hoài nghi, Trì Thủy Mặc đặc biệt truyền thừa giết người danh y bình nhất chỉ võ kỹ —— quá ất sinh tử châm, giết người cứu người trong một ý nghĩ.

Bất quá lực sát thương sao cũng là như vậy đối phó tam lưu nhị lưu võ giả còn có thể hữu hiệu, gặp phải cao thủ liền không xong rồi, bất quá, cứu người hiệu quả ngược lại không tệ, mấy châm xuống liền có thể áp chế hai loại ** bạo phát.

Quá ất sinh tử châm tuy rằng không thể trị tận gốc, thế nhưng có thể áp chế bảy xảo hóa cốt tán cùng hủ cốt xuyên tim cao như vậy kỳ môn **.

Cho tới trị tận gốc phương pháp sao, kim châm ngân châm đều là Trì Thủy Mặc đặc biệt làm riêng, những kim này càng như là bé nhỏ rộng ruột ống dẫn, trong đó chứa đầy trước đó hai loại kỳ môn ** thuốc giải.

Làm Trì Thủy Mặc dùng quá ất sinh tử châm bên trong xảo kinh đạn phát kim tiêm thời, thuốc giải sẽ truyền vào bệnh nhân thân thể, rất nhanh sẽ có thể giải độc, hơn nữa, này càng lộ về Trì Thủy Mặc y thuật cao siêu.

Hai ngày sau, Trì Thủy Mặc thay hai bang cao tăng toàn bộ giải độc, không chỉ thu hoạch một tiểu bút số mệnh đếm, còn phải đến không ít bạc, cùng với hai đám cao tăng hữu nghị, có thể nói, Trì Thủy Mặc lúc này ở toàn bộ chín Giang phủ cũng có thể nghênh ngang mà đi.

Sử thiên buru cùng phan hồng ở toàn bộ giang Nam Vũ trong rừng đều có không thấp địa vị, chỉ đứng sau những kia danh môn đại phái chương môn hoặc là trưởng lão. Coi như ra chín Giang phủ, người khác cũng phải cho Trì Thủy Mặc mấy phần mặt mũi.

Mặc kệ lên lút nghĩ như thế nào, bất luận hắc đạo vẫn là bạch đạo võ lâm, ân cứu mạng tuyệt đối không dám không báo, trừ phi sử thiên buru cùng phan hồng không muốn ở trong võ lâm lẫn lộn.

Cứu người bên trong, hai bang bang chủ đều là nhất lưu hậu kỳ đỉnh phong tu vi, số mệnh trị giá là 9, hai bang mỗi cái có số mệnh trị giá là 6 nhị lưu đỉnh phong đường chủ bốn vị, tổng cộng 8 người, lại thêm vào số mệnh trị giá là 2,3,4, nhị lưu tam lưu Hương chủ cộng 20 người.

Lần này Trì Thủy Mặc thu được số mệnh điểm tổng cộng 8. 326 điểm.

Trở lại hậu viện bên trong phòng ngủ, Trì Thủy Mặc đóng cửa lại song, ngồi xếp bằng ở giường. Trên, nhắm hai mắt lại, trong lòng đọc thầm, toàn bộ hồi đoái tu vi. sau đó ý niệm tiến vào Hồng Mông vạn giới hồ, quan tượng màu tím Vân Hải lên đỉnh đầu không ngừng cuộn cuộn.

Chỉ thấy treo ở Trì Thủy Mặc trên cổ hồ lô màu tím bay đến Trì Thủy Mặc đỉnh đầu một thước ra, thả ra mờ mờ từ quang bao phủ Trì Thủy Mặc, từng luồng từng luồng màu tím khí thể từ Trì Thủy Mặc toàn thân lỗ chân lông tiến vào vào thân thể mạch lạc.

Một luồng khí tức từ đủ cùng rìa ngoài đủ Thái Dương kinh thân mạch huyết, duyên mắt cá ngoài sau trên hành, kinh chi dưới rìa ngoài đuôi trên đi tới bụng, Duyên bộ ngực sau rìa ngoài, kinh vai, cánh rìa ngoài, trên mang khoeo miệng, đến trong mắt giác tình minh huyết, dương khiếu mạch trên hết thấy huyết đạo đều bị mở ra

Một luồng khí tức bắt nguồn từ đủ cùng bên trong khuy chân ít âm kinh chiếu hải huyết, thông qua mắt cá chân trên hành, duyên bắp đùi bên trong chéch tiến vào trước âm bộ, duyên thân người phía bụng trên hành, đến bộ ngực vào ở khuyết bồn, trên hành ở hầu kết bên đủ dương minh kinh người ngênh huyết trước, đến mũi bên, liên kết trong mắt giác đến tình minh huyết, âm khiếu mạch trên hết thấy huyết đạo đều bị mở ra

Lại có một luồng khí tức bắt nguồn từ đủ cùng rìa ngoài, hướng lên trên trái qua mắt cá ngoài, duyên túc thiếu dương kinh trên đi được khoan khớp xương bộ, kinh hiệp lạc sau chéch, từ dịch sau trên vai, đến trán, lại tới huyệt phù hợp đốc mạch huyết ách môn, dương duy mạch đồng dạng bị mở ra.

Ngoài ra còn có ba cỗ khí tức phân biệt mở ra âm duy mạch, mang mạch, bất quá hướng về mạch trên hội âm, khí hướng về, hoành cốt, đại hách, khí huyết, bốn mẫn, bên trong chú, âm giao, hoang du, thương khúc, thạch quan, âm đều, thông cốt, môn vị, cộng 14 huyết. Chỉ có hội âm, khí hướng về, hoành cốt, đại hách, bốn huyết bị mở ra, khí huyết bị mở ra một nửa.

Lưu lại bên trong khí lấy một loại phức tạp đường bộ ở Trì Thủy Mặc sáu mạch trung du đi, căn cứ Hồng Mông vạn giới hồ truyền đến tin tức, đây là Hồng Mông vạn giới hồ cho Thổ Nạp quyết, không có lực sát thương

Gia tri ở bình khí quyền cước trên cũng không có bất kỳ tác dụng gì, tốc độ tu luyện cũng là kỳ chậm cực kỳ, phỏng chừng tiêu tốn nửa năm mới có thể mở ra một cái huyết vị.

Bất quá, tâm bồ kinh mạch hiệu dụng nhưng khá là bất phàm, dù cho kinh mạch đứt từng khúc, cũng có thể ở trong vòng một tháng khôi phục như lúc ban đầu, đồng thời có thể cùng bất kỳ công pháp nào bao quát.

Từ khi truyền xong xuôi, Hồng Mông bay xuống một lần nữa treo ở Trì Thủy Mặc trên cổ, dùng số mệnh điểm hối đoái tu vi, đây là vạn giới vi phòng ngừa Trì Thủy Mặc chết ở người mới thế giới, đưa cho cùng người mới phúc lợi, dưới một thế giới nhưng là chuyện tốt như thế, muốn muốn trở nên mạnh hơn còn được bản thân tu luyện.

Trì Thủy Mặc trên người cũng chưa từng xuất hiện cái gì một tầng dầu đen loại tẩy tịnh phạt tùy tình hình, đó là đột phá Tiên Thiên mới sẽ có đãi ngộ.

Từ đó, Trì Thủy Mặc tu vi chính thức tăng nhanh như gió đến nhất lưu hậu kỳ, bởi Thổ Nạp quyết tính đặc thù, Trì Thủy Mặc nhìn bề ngoài không có mặt cho tu vi thế nào.

Mở hai mắt ra, Trì Thủy Mặc không nhận được bắt đầu cười ha hả, mưu tính một tháng rốt cục thu hoạch.

Ta là ngưng ngừng đường phân cách... ..

Kinh chuyện này, Trì Thủy Mặc tên gọi nhanh chóng ở trên giang hồ truyền bá ra ngoài, dù sao hỗn giang hồ, tôi không thể đắc tội chính là danh y, có một cái danh y bằng hữu chẳng khác nào có thêm một cái mạng.

Bởi Trì Thủy Mặc lòng mảy y thuật cao siêu, lại thêm vào thanh mục tú khí vũ hiện ngang, hơn nữa phong độ phiến phiến hiền lành lịch sự, người trong giang hồ đưa Trì Thủy Mặc một cái tên tuổi —— "Ngọc diện y tiên".

Bất quá Trì Thủy Mặc đối với này rất là đau "bi", ngọc diện hai chữ tổng để Trì Thủy Mặc nghĩ đến ngọc diện tiểu lang quân cùng ngọc diện hồ ly, làm cho người ta một loại nương pháo cảm giác.

Nếu như những kia người trong võ lâm biết rồi chân tướng của chuyện, e sợ sẽ gọi Trì Thủy Mặc "Độc thủ quý y" đi, đương nhiên, Trì Thủy Mặc không thể bởi vì không thích cái này tên tuổi, mà đem chân tướng nói cho bọn họ biết, liền để chân tướng chôn ở trong con sông dài lịch sử đi.

Đến đây, hồ khẩu huyện sự tình tạm thời có một kết thúc, Trì Thủy Mặc đến vì chuyện kế tiếp làm chuẩn bị, đi xa, Trì Thủy Mặc còn

Cần một con ngựa.

Ngày kế, Trì Thủy Mặc cùng Trương Nhị Ngu xuất hiện ở hồ khẩu huyện tây nhai mã thị. Trì Thủy Mặc tuy rằng không thiếu tiền, nhưng là cũng không giống bị người xem là dê béo tẻ, vì lẽ đó, mang tới một thân bộ đầu công phục Trương Nhị Ngu, là rất tất yếu.

Càng quan trọng chính là, có Trương Nhị Ngu ở đây, mã con buôn cũng không dám cầm ngựa chạy chậm xem là tốt mã lừa bịp Trì Thủy Mặc, phải biết Trì Thủy Mặc có thể không biết phân biệt mã tốt xấu.

Trì Thủy Mặc cùng Trương Nhị Ngu chính đang mã khu phổ to lớn nhất mã giữa các hàng chọn ngựa, mã con buôn cho Trì Thủy Mặc đề cử một thót cả người màu xanh mã, nói là thuần huyết Mông Cổ mã, nói coi như không thể ngày đi ngàn dặm, ít nhất cũng có thể ngày đi 800 dặm.

Trì Thủy Mặc đang chờ làm quyết định thời, đột nhiên, một trận rối loạn âm thanh truyền đến.

"Ha ha, mau nhìn cái nào, đó là cái gì." Một cái giọng nói lớn hô lớn.

Tri Thủy Mặc theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy một cái gầy yếu lão già, nắm một thớt so với hán càn gầy màu đỏ thắm màu đen giao tạp mã đi tới.

Một đạo yếu ớt từ quang từ Tri Thủy Mặc trước ngực lộ ra, một cái tin tức truyền vào thức hải, "Xoạt", một khối màn hình thoáng hiện ở Tri Thủy Mặc trước mặt.

Đương nhiên, hình ảnh là hình chiếu đến Tri Thủy Mặc vòng mạc trên, những người khác là không nhìn thấy. Trong màn ảnh một thớt màu đỏ thắm màu đen giao tạp suru mã, chính là vừa Tri Thủy Mặc nhìn thấy cái kia thớt, màn hình bên phải là con ngựa này tin tức: Xích Vân đạp tuyết cầu, số mệnh trị 4, ứng có một tia thương cô khát máu Thiên Mã huyết mạch, yêu thích nuốt huyết nhục.

Tri Thủy Mặc vừa nãy ở mã giữa các hàng xem không ít cái gọi là tốt mã, không có một thớt có thể gây nên vạn giới cùng tạo hóa phản ứng, bây giờ nhìn lại, này thớt dung mạo không sâu sắc ngựa gầy ốm mới là đỉnh cấp bảo cầu.

"Này vẫn là mã sao, đều gầy thành hầu?" Mã thị cái trước thấp bé gầy yếu gia hỏa kinh ngạc nói.

Theo bên cạnh hán một vị mã con buôn đồng ý nói, "Ai nói cũng phải đây, ta buôn bán mã nhiều năm như vậy, chưa từng thấy gầy thành như vậy mã."

"E sợ còn không có cười lên đến liền đem nó đè bẹp roi xuống, ngựa này mua được tác dụng gì." Thân mặc áo xanh cao cái trung niên tiếp theo trào phúng. Như thế cái kỳ hoa cũng không dễ dàng đụng tới, đương nhiên phải cố gắng chế nhạo một hồi.

"Đúng đúng, bắt quá mua được dường có lẽ là cái ý đồ không tồi." Thấp bé gầy yếu gia hỏa đưa ra kiến nghị.

"Khà khà, nếu như có thể dưỡng mập, có thể gầy thành bộ dáng này, ta xem ngựa này có vấn đề." Mặc áo xanh cao cái thanh niên tiếp theo hắc lão nhân.

"Thì ra là như vậy, huynh đài cao kiến a, ta suýt chút nữa bị ma quỷ ám ảnh." Gầy yếu gia hỏa làm bỗng nhiên tỉnh ngộ đáng vẻ, chỉ là vẻ mặt quá giả.

Cái kia dẫn ngựa lão già nghe được chu vi nghị luận mặt già đỏ ửng, nói thật chính hán đều cảm thấy con ngựa này vẻ ngoài thực sự là không lọt mắt xanh, cũng là một thân màu đỏ mã mao còn có chút thứ đáng xem, nhưng là lão hán có biện pháp gì, con ngựa này nó dĩ nhiên không thích ăn cỏ.

Cái này cũng là nuôi một năm mới bị lão già phát hiện, mặc dù lại tươi mới thảo, trừ phi đói bụng cuồng lên, bằng không con ngựa này tuyệt đối không chịu ăn một miếng, lão già còn tưởng rằng mã có quái bệnh gì.

Mãi đến tận mấy ngày trước, một con bị thương chim nhỏ từ thiên mà rơi, vừa vụn rơi vào con ngựa này trước mặt, bị nó hai ba ngụm liền mao mang huyết toàn bộ nuốt vào bụng đi.

Người lão già này kinh ngạc đến ngây người, không ăn cỏ mã, đây là quái vật gì!

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Ngộ bảo cầu có chút kinh hỉ, tăng tu vi chung cách hồ khẩu

Nói tới con ngựa này vẫn là lão già một năm trước dùng trong nhà dưỡng dê béo đỗi, vốn là là muốn dưỡng mập tốt bán một cái giá tiền cao, chỉ là nghĩ như thế nào đến ngựa này như thế đặc thù, nó không ăn cỏ.

Lão già chịu đến kinh hãi, cho rằng con ngựa này không rõ, liền có mau mau bán đi ý nghĩ.

Nhưng là nghe được chu vi nghị luận, lão già mới phát hiện e sợ con ngựa này không có tự mình nghĩ tốt như vậy bán, chính mình lúc trước thế nào liền bị váng đầu, dùng một đầu dê béo thay đổi như thế một thớt quái mã.

"Không biết con ngựa này, bao nhiêu ngân lượng?" Để người lão già này không nghĩ tới chính là, chính đang lo lắng liền có người hỏi giá, vội vã ngừng đầu đánh giá thanh niên trước mặt.

Hai mươi mấy tuổi đáng đáp, một thân từ y, trên ngực còn mang theo cái nửa tắc đại Tiểu Tử sắc tiểu hồ lô, bên người còn theo cái một thân công phục

bộ đầu, vừa nhìn chính là nhà người có tiền công tử.

"Ba..., a không, chỉ cần hai mươi lượng bạc." Lão già vốn muốn nói ba mươi hai, nhưng nhìn đến Trì Thủy Mặc bên cạnh bộ đầu, lại nghĩ đến ngựa này không ăn cỏ, không khỏi lại hàng rồi mười lượng bạc, đối với một con ngựa tới nói, này đã là rất giá tiền thấp, đương nhiên, đó là đối với khỏe mạnh phổ thông mã tới nói.

"Được, ta muốn." Trì Thủy Mặc hết sức cao hứng, tận nhiên có thể gặp phải loại này bảo mã, ngay lập tức sẽ đánh nhịp mua lại.

Chuyện này đối với lão đầu vô cùng không công bằng, bất quá Trì Thủy Mặc cũng sẽ không ngốc đến cho lão đầu tăng giá, bởi vì khả năng này gây nên sự chú ý của người khác, ngày càng rắc rối, Trì Thủy Mặc vô cùng xác định, có thể gây nên tạo hóa vạn tượng phản ứng, con ngựa này tuyệt đối không giống bình thường.

Trì Thủy Mặc cho rằng con ngựa này có thể sẽ mang đến cho hắn kinh hi.

... ..

Trở lại y quán sau, Trì Thủy Mặc đem Xích Vân đáp tuyệt câu khiến đến tiểu viện phía sau chuồng ngựa buộc tốt.

"Lý hộ viện, người đi chợ mua tám mươi lượng bạc thịt heo, tám mươi lượng bạc thịt bò, tám mươi lượng bạc thịt dê trở về, muốn mới vừa giết đi ra thịt, sau đó đem thịt mang tới chuồng ngựa đến, bạc chính người đi phía trước y quán trưng mục linh." Trì Thủy Mặc quyết định thử xem Xích Vân đáp tuyệt câu đến cùng có gì chỗ thần kỳ.

Cho tới hộ viện tóm bạc chạy loại này ô long sự kiện, Trì Thủy Mặc căn bản không lo lắng, Đại Minh đối với này có một bộ nghiêm khắc pháp luật, một khi phát hiện tuyệt không nuông chiều.

Hơn nữa, làm Trì Thủy Mặc hộ viện, đối với mấy ngày trước y quán đến rồi người nào mười phân rõ ràng, lý hộ viện cũng không muốn chân trước tóm bạc chạy trốn, chân sau liền bị trắng đen hai đạo truy sát.

Trì Thủy Mặc để hầu gái đánh tới một chậu nước, dĩ nhiên tự mình làm Xích Vân đáp tuyệt câu thanh lý bộ lông.

"Họ họ" Xích Vân đáp tuyệt câu rất là hưởng thụ Trì Thủy Mặc sắp xếp, một trận lay động, đem thủy châu toàn bộ ở tại Trì Thủy Mặc trên người, đại đại mã. Trong ánh mắt toát ra cười trên sự đau khổ của người khác ý vị.

Không lại giống như mới từ lão đầu trong tay nhận lấy thời loại kia âm u đầy từ khí đáng vẽ, loại kia linh động ánh mắt, thật giống như một bộ màu xám họa, đột nhiên thêm ra mấy phần sắc thái, khiến người ta sáng mắt lên.

Màu đỏ đuôi ngựa không ngừng vung qua vung lại, thỉnh thoảng vung ra Trì Thủy Mặc trên người, làm bản Trì Thủy Mặc quý báu tơ lụa từ y, Trì Thủy Mặc cũng không để ý lắm, tiếp tục vì này thót hiếm thấy Xích Vân đáp tuyệt câu thanh lý bộ lông.

Theo mã bàn chải xoạt động, thân ngựa trên màu đen bộ phận không ngừng trở thành nhạt, lộ ra màu đỏ thắm lưng ngựa.

Rất nhanh, Trì Thủy Mặc liền thanh lý xong xuôi, trước mắt Xích Vân đáp tuyệt câu đề Trì Thủy Mặc rất là hài lòng, lộ ra quả nhiên biểu tình như vậy. Trì Thủy Mặc tuy rằng không phải hiểu lắm mã, thế nhưng biết, phạm là tên mã bảo câu, cũng không thể là tạp sắc mã.

Xích Vân đáp tuyệt câu rõ ràng nhất đặc thù là, mã cánh trên rồi tung thật dài lông bờm đỏ xuống găng sức cùng uy nghiêm, thật giống thiêu đốt ngọn lửa màu đỏ sậm giống như hào quang.

Cả người bộ lông bóng loáng, thật giống một thót tốt nhất màu đỏ thắm tơ lụa, cho tới những kia màu đen, chỉ là thân ngựa trên dơ bẩn. Càng khiến người ta than thở chính là, mã bốn cái móng phía trên, mỗi cái có một vòng màu trắng mã mao, hình thành phi ngựa bước trên mây cao quý phẩm tướng.

Trì Thủy Mặc quyết định, con ngựa này sau đó liền gọi Xích Vân, xích hà nắp mây trắng tâm ý.

Không được hoàn mỹ chính là, này Xích Vân thực sự là quá gầy yếu, chật hẹp lưng ngựa khiến người ta lo lắng, một cái bàn tử tới ngồi lên có thể hay không ép đoạn sống lưng của nó.

Rất nhanh, lý hộ viện liền mua được thịt, thịt mới vừa thả xuống, Xích Vân liền thẳng tắp địa nhìn chăm chăm trang thịt túi da, rất có muốn tránh thoát dây cương dấu hiệu.

Trì Thủy Mặc vội vã đem người toàn bộ đẩy ra, một người ở lại chuồng ngựa, lấy ra một khối đầm máu thịt heo ném Xích Vân. Xích Vân đầu ngựa một dương, chuẩn xác đem thịt heo tiếp ở trong miệng, hai ba ngụm liền nuốt xuống, sau đó liền trừng trừng nhìn chăm chăm Trì Thủy Mặc.

Trì Thủy Mặc không ngừng đem thịt từ túi da bên trong lấy ra hướng về Xích Vân quăng đi, rất nhanh, tám mươi cân thịt heo sẽ không có, tiếp theo Xích Vân còn ăn hai mươi cân thịt bò mới ăn no.

Đề Trì Thủy Mặc hết sức tò mò, Xích Vân thân thể gầy yếu kia là thể nào chứa đựng một trăm cân thịt. Ăn no sau, Xích Vân nhìn Trì Thủy Mặc ánh mắt rất rõ ràng so với trước có biến hóa rất lớn, thật giống như một đứa bé nhìn về phía cha mẹ loại kia ý lại cảm giác.

"Keng ~" Trì Thủy Mặc thu được vạn giới tin tức truyền đến, được 3. 2 cái số mệnh điểm, quả nhiên, Trì Thủy Mặc thắng cược.

Tri Thủy Mặc đã sớm biết một loại khác thu được số mệnh điểm phương pháp là thu phục thuộc hạ!

Tri Thủy Mặc có thể được thu phục đối tượng hết thảy số mệnh trị 80%, phán đoán thu phục tiêu chuẩn là, ở thần trí tinh táo tình huống, thu phục đối tượng có thể cam tâm tình nguyện vì Tri Thủy Mặc đi chết.

Hơn nữa thu phục thuộc hạ không được thấp hơn người truyền thừa một cái linh hồn giai cấp, cùng người truyền thừa không có rõ ràng liên hệ máu mủ. Còn thu phục đối tượng cũng không hạn định nhất định là nhân loại, dù sao chư thiên vạn giới bên trong nhân loại chỉ là trong đó một loại bộ tộc có trí tuệ.

Lúc đó Tri Thủy Mặc cũng không cho là ở tiểu ngạo giang hồ bên trong có thể thông qua phương pháp này được bao nhiêu số mệnh điểm, thái thượng đưa ra phán đoán, thành lập một cái thể lực dễ dàng, tìm một trung tâm thuộc hạ cũng không tính quá khó, thể nhưng tìm một cái có thể vì người đi chết chết trung liên khó như lên trời.

Phát tay thu hồi thời còn lại thịt, trấn an được Xích Vân sau Tri Thủy Mặc trở lại phòng ngủ,

Tri Thủy Mặc trở lại phòng ngủ, đánh đuổi đến đây hầu hạ hầu gái, đóng kỹ các cửa, ngồi xếp bằng ở giường. Trên. Nhắm hai mắt lại, ý niệm lần thứ hai tiến vào tiến vào Hồng Mông vạn giới hồ, nhìn 11. 526 điểm số mệnh điểm, trong lòng đọc thầm, toàn bộ hồi đoái tu vi.

Nhất định phải nhắc tới chính là, hồi đoái tu vi cũng sẽ không tiêu hao Tri Thủy Mặc số mệnh điểm, số mệnh điểm chỉ là hạn chế Tri Thủy Mặc có thể hồi đoái tu vi cực hạn.

Tỷ như, 10 điểm số mệnh điểm, dù cho hồi đoái một trăm lần vẫn là nhất lưu đỉnh phong, sẽ không thay đổi thành Hậu Thiên cảnh giới, hơn nữa, mỗi lần hồi đoái tu vi Tri Thủy Mặc đều muốn ngồi xếp bằng được, ý niệm tiến vào vạn giới bên trong, quan tưởng màu tím Vân Hải.

Vì lẽ đó, nghĩ thông suốt qua không ngừng hồi đoái đang đánh nhau bên trong đối trá, để bên trong khí cuộn cuộn không ngừng đây là không thể.

Hơn nữa, vạn giới hồi đoái tu vi thời dị tượng một khi tiết lộ ra ngoài, Tri Thủy Mặc phải bị toàn giang hồ người truy sát.

Chỉ thấy treo ở Tri Thủy Mặc trên cổ hồ lô màu tím bay đến Tri Thủy Mặc đỉnh đầu một thước ra, thả ra mờ mịt từ quang bao phủ Tri Thủy Mặc, từng luồng từng luồng màu tím khí thể thông qua Tri Thủy Mặc toàn thân lỗ chân lông tiến vào vào thân thể kinh mạch.

Rất nhanh, Tri Thủy Mặc hướng về mạch trên còn lại khí huyết, bốn mẫn, bên trong chú, âm giao, hoang du, thương khúc, thạch quan, âm điều, thông cốc, môn vị, chín cái bán huyết đạo bị mở ra.

Bên trong khí ở Tri Thủy Mặc hướng về mạch, mang mạch, dương duy mạch, âm duy mạch, âm khiêu mạch, dương khiêu mạch sáu mạch bên trong hình thành một cái hoàn chỉnh cửu Chu thiên tuần hoàn.

Lúc này Tri Thủy Mặc tu vi đã là nhất lưu đỉnh phong, bất quá chỉ có 10 điểm số mệnh trị bị hồi đoái, bởi vì cảnh giới tiếp theo là Hậu Thiên cảnh giới, đem mở ra hai mạch nhâm đốc, điều này cần một lần mở ra, chỉ ít cần 10 cái số mệnh điểm.

Nói cách khác, Tri Thủy Mặc số mệnh trị nhất định phải đạt đến 20 điểm mới có thể đột phá nhất lưu, sau khi tiến vào hậu thiên một tầng.

Bất quá, Thổ Nạp quyết không có bất kỳ chiến đấu nào lực hỗ trợ, điểm ấy để Tri Thủy Mặc rất là đau "bì".

May là Thổ Nạp quyết bên trong khí có thể chuyển hóa thành bất luận một loại nào bên trong khí, bất kỳ bên trong khí dựa theo Thổ Nạp quyết vận hành lộ tuyến vận hành, cũng sẽ bị chuyển hóa thành thổ nạp bên trong khí, đương nhiên, chuyển hóa tốc độ rất chậm là được rồi.

Điểm ấy để Tri Thủy Mặc càng thêm đau "bì", vốn là Tri Thủy Mặc còn muốn lợi dụng cái này đặc tính tạo thành tương tự Bắc Minh thần công hiệu quả, thu nạp người khác đánh vào trong cơ thể bên trong khí, đứng ở thể bất bại.

Đáng tiếc, Thần giới bảy hồ không có cho hắn một điểm chỗ trống xuyên, người truyền thừa hết thảy sức chiến đấu đều chỉ có thể do chính mình đi tranh thủ, dù cho là thông qua vạn giới chuyển hóa mà đến vậy là cần số mệnh điểm không phải sao.

.....

Thời gian như mũi tên, năm tháng giống toa, trong nháy mắt chính là nửa tháng trôi qua.

Tạo hóa truyền đến hình ảnh, Hoa Sơn Lord nặc đã cùng tiểu sư muội Nhạc Linh San chạy tới Phúc Kiến, Tri Thủy Mặc nhất định phải lập tức lên đường, không phải vậy, đem bỏ qua tiểu ngạo mở màn nội dung vở kịch, này sẽ đối với Tri Thủy Mặc đến tiếp sau kế hoạch tạo thành ảnh hưởng bất lợi.

Phân phát một bút phân phát phí, Tri Thủy Mặc đem y quán bên trong rơi xuống toàn bộ đuổi việc, y quán cũng bán đi, mặt sau thời gian quá gấp sự tình quá nhiều, Tri Thủy Mặc sẽ không thể có thể có thời gian lại về y quán, cũng không có cần thiết trở về.

Đáng nhắc tới chính là, Trương Nhị Ngu một nhà đã rời khỏi hồ khẩu huyện, mai danh ẩn tích đi tới phương bắc, rời xa Trung Nguyên đất thị phi này, đối với Tri Thủy Mặc cùng Trương Nhị Ngu này đều là tối kết quả tốt, không phải vậy Tri Thủy Mặc vì không để lại hậu hoạn e sợ không thể không giết người diệt khẩu.

Tri Thủy Mặc cho Trương Nhị Ngu chỉ điểm một chỗ tài bảo chôn dấu địa điểm, bên trong tài bảo đủ khiến Trương Nhị Ngu một nhà bốn chiếc nữa

đòi sau trải qua giàu có sinh hoạt.

Mang theo một tia nhân nhật không bỏ, cười dường đến vô cùng cường tráng Xích Vân, Trì Thủy Mặc rời khỏi hồ khẩu huyện, cái này hẳn ở tiểu ngao giang hồ bên trong cổ hương (Trì Thủy Mặc hộ tịch rơi ở đây)...

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: nội dung vở kịch Phúc Châu quán rượu, kỹ xảo nhỏ lấy vị thân mật

Cùng phong huân liễu, mùi hoa say lòng người, chính là miền nam ** mạn nát mùa. Tỉnh Phúc kiến Phúc Châu phủ ở ngoài, Trì Thủy Mặc cười cường tráng thần tuần Xích Vân đập tuyết câu chạy về phía ngoài thành từ quán.

Thông qua tạo hóa truyền đến hình ảnh, nửa tháng trước Lord nặc cùng Nhạc Linh San bàn dưới Phúc Châu phủ ở ngoài rừng cây nhỏ cái khác cái kia từ quán, Lâm Bình Chi cũng dẫn tiêu cục người chuẩn bị ra khỏi thành sẵn sẵn, đương nhiên, Trì Thủy Mặc có hay không nhân cơ hội nhìn lên tiêu sư muội hương. Diễm cảnh tượng liền không biết .

Không lâu lắm, Trì Thủy Mặc liền nhìn thấy từ quán kỳ phiến ở trong gió tung bay, kéo dây cương người nhẹ nhàng xuống ngựa, hướng về từ quán bên trong lão đầu hô "Lão quan, lại đây đem ta bảo câu dắt đi buộc được, cho ta đánh hai cân tốt nhất Trúc Diệp Thanh, lại cho ta đến mấy cái sò trường thức ăn ngon.

Đúng rồi, đem này hộp bánh đậu xanh cầm, giúp ta chưng nóng cho ta đưa ra, bạc không thể thiếu người." Nói xong Trì Thủy Mặc từ trên lưng ngựa trong bao quần áo lấy một cái tinh xảo hộp đến, đưa cho Lord nặc kiêu trang quán rượu lão đầu, sau đó đi thẳng tới gần bên trong trước bàn ngồi xuống.

Trì Thủy Mặc trong bọc quần áo đương nhiên sẽ không trang cái gì hộp, bao quần áo chỉ là dùng để che dấu tai mắt người dùng, bên trong chỉ có mấy bộ quần áo, bánh đậu xanh hộp là từ vạn giới bên trong lấy ra.

"Xoạt" Trì Thủy Mặc trước mắt xuất hiện một khối màn ánh sáng, trung gian là một cái bốn mươi, năm mươi tuổi lão đầu, tóc hoa râm, một tấm dài dầu sương gió khuôn mặt, đây là Lord nặc không có cái trang diện mạo thật sự.

Màn hình bên phải là mấy cái tin tức, Lord nặc, Hoa Sơn chương môn nhị đệ tử, nhất lưu trung kỳ đỉnh phong, số mệnh trị 8. 5 đây là Trì Thủy Mặc để đem tạo hóa cùng vạn giới công có thể kết hợp làm ra phương thức, xem, có đồ có tin tức, nhiều hoàn mỹ.

Lord nặc cầm hộp chậm rãi đi tới nhà bếp, Trì Thủy Mặc không thể không cảm thán Lord nặc hành động tinh xảo, liền đi phương thức đều chú ý tới, nếu không là Trì Thủy Mặc biết nội dung vở kịch, chỉ sợ cũng sẽ cho rằng đây chỉ là cái phổ thông lão đầu.

Kỳ thực Trì Thủy Mặc cá nhân vẫn là hết sức thương thức Lord nặc, lòng trung, dũng cảm, có thể chịu nhục... Hơn nữa hẳn sát hại lực rất nhiều cũng là nghề nghiệp lựa chọn, chỉ là, hẳn mệnh không tốt, ở sai lầm thời gian gặp gỡ sai lầm người.

Lord nặc bái tạ lạnh thiện sư phụ sau, không lâu, liền lên Hoa Sơn làm năm vùng, mười mấy năm qua trừ lúc trước bái sư thời Tung sơn kiếm pháp cùng cơ sở nội công không có phúc lợi, không có lương bổng, không có kỳ nghỉ, công tác nguy hiểm, không oán không hối hận, đối với tà lạnh thiện trung thành tuyệt đối, chỉ là vì báo đáp tà lạnh thiện đại ân.

Nếu như đổi cái góc độ nghĩ, người như thế e sợ đều có thể bình trên cảm động Trung Quốc mười đại nhân vật .

Chỉ chớp lát sau, một luồng vô cùng mê người hương vị từ quán rượu trong phòng bếp truyền đến, khiến người ta không nhịn được muốn ném thử, ngách, này không phải khen trương, mà là thật sự có như thế mê người.

Bánh đậu xanh là phổ thông bánh đậu xanh, tuy rằng hết sức tốt ăn, thế nhưng Trì Thủy Mặc đi vào trong bỏ thêm một loại thuốc bột, loại này thuốc bột gọi "Dân lấy Thực Vi Thiên", là Trì Thủy Mặc từ tạo hóa bên trong tìm ra, tiểu ngao giang hồ bên trong một loại thất truyền đã lâu bí phương.

Loại này thuốc bột, có thể làm cho hỗn tạp thuốc bột đồ ăn đối với nhân loại sản sinh to lớn sức hấp dẫn, vốn là là một loại trị liệu bệnh kén ăn chứng tuyệt diệu bí phương, nhưng sau đó bị người gia nhập những dược vật khác, trở thành không chế người một loại bí dược, lại như là đời Thanh thời kì **, một quãng thời gian không ăn loại này thuốc bột, sẽ cực kỳ thống khổ.

Đương nhiên, Trì Thủy Mặc dùng chính là loại thứ nhất, trị liệu bệnh kén ăn chứng nguyên thủy thuốc bột.

Giấy lát, một cái đầu cột song hoàn thiếu nữ mặc áo xanh cúi đầu nâng một con mâm gỗ, trên mâm gỗ mấy đĩa ăn sáng, một bộ bát đĩa, một bình rượu, còn có một hộp hình dạng quy phạm chỉnh tề, màu sắc thiên hoàng bánh đậu xanh, mặt trên phát sinh mê người hương vị.

Thiếu nữ ở Trì Thủy Mặc trước mặt thả chén khoái, đem một bình tửu mấy đĩa ăn sáng đặt lên bàn, sau đó đem cái kia hộp bánh đậu xanh cũng đặt ở Trì Thủy Mặc trước mặt, bất quá thiếu nữ ánh mắt vẫn luôn không hề rời đi qua bánh đậu xanh, thẳng tắp địa nhìn chăm chăm, sau đó lại không bỏ đĩa cúi đầu đi rồi mở ra.

Trì Thủy Mặc thấy thiếu nữ này thân hình thướt tha, màu da nhưng đen nhánh địa thật là thô ráp, trên mặt giống có không ít đậu ban, dung mạo thực sự là cùng đẹp đẽ không đi một bên, có thể nói có chút xấu, Nhạc đại tiểu thư ở phái Hoa sơn áo đến thì đưa tay quen rồi, nào sẽ làm những thứ này. Cừ chi thật là đông cứng, Trì Thủy Mặc lập tức cũng không thêm đề ý.

"Xoạt" màn ánh sáng lần thứ hai triển khai, mặt trên một cái dung nhan xinh đẹp thiếu nữ, mỹ lệ mặt trái xoan, hai mắt thật to lông mi thật dài, hai cái nhọt nhạt lúm đồng tiền, một thân xanh biếc cột eo quần dài, càng ngày càng thừa bê ra nàng thanh tú cảm động. Nhạc Linh San, phái Hoa sơn chương môn con gái, tiểu ngạo giang hồ vị diện số mệnh con gái một trong, nhị lưu trung kỳ, số mệnh trị 25 (thực lực số mệnh trị 5, vị diện hỗ trợ số mệnh trị 20)

Làm một vị thực lực không cao, nhưng đối với tiểu ngạo giang hồ tương lai trẻ tuổi đồng lứa mạnh nhất hai người, hình ảnh to lớn nữ nhân, quả nhiên nắm giữ không thấp số mệnh.

Này sẽ Trì Thủy Mặc trước ngực từ hồ lô đúng là không có lại phát sáng, Trì Thủy Mặc đã đóng hiệu quả này, miễn cho gây nên người khác chú ý.

Trì Thủy Mặc chậm rãi cảm lấy một khối bánh đậu xanh, để vào trong miệng cắn một cái miếng nhỏ, sau đó một mặt thoải mái vẻ mặt, thật giống ở làm to bảo đảm kiện tựa như, than thở "Tổ chức mịn nhẵn chặt chẽ, khẩu vị mùi thơm ngát, mềm mại lại không dính nha,

Nuốt vào sau khi một luồng mát mẻ khí nổi thẳng toàn thân, mà có mình mục lười ỉ, mỹ da dưỡng nhan công hiệu, không hổ là trăm năm cửa hiệu lâu đời, thực sự là nhân gian cực phẩm a, mười lượng bạc hoa trị "

Nói xong lại từ từ cắn một cái, rung đùi đắc ý một hồi, một bộ sung sướng đề mê đáng vẽ.

Nội đường bên trong Nhạc Linh San nhìn thấy này Trì Thủy Mặc bức vẽ mặt, nghe đến mấy cái này bình luận, cái kia mê người hương vị càng giống như là miêu tả bình thường nạo tâm, không ngừng mà yết ngụm nước, mười ngón tay gào cùng nhau, nhắm hai mắt lại, không ngừng mà khuyên chính mình,

"Không nghe thấy, không nghe thấy, không nhìn thấy, không nhìn thấy, giám thị tiêu cực nhiệm vụ, người ta ở cha trước mặt bảo đảm qua không thể ra sai, nào có tiểu nhị ăn khách nhân đồ vật đạo lý, không thể ngày càng rắc rối" .

Nhưng là, Trì Thủy Mặc âm thanh thật giống là ma âm quán nhĩ giống như vậy, không ngừng mà ở Nhạc Linh San bên tai vang vọng, không ngừng mà đánh tan Nhạc Linh San sức đề kháng.

Nhưng là, cái kia bánh đậu xanh ăn thật ngon đáng vẽ, vẫn là trăm năm cửa hiệu lâu đời đồ vật, không biết ăn được trong miệng là mùi vị gì đây, bằng không, người ta đòi hán một điểm, xem ra vị công tử này phong thần tuấn lãng, nho nhã bất phàm, rất có chút giống cha khí chất, hẳn là sẽ không làm khó dễ ta đi, Nhạc Linh San không ngừng thuyết phục chính mình.

Nhưng là, bánh đậu xanh như vậy quý, mười lượng bạc ư, đều bù đắp được một đầu ngưu , nếu như không cho, thật là mất mặt a ~, Nhạc Linh San chính đang xoắn xuýt, đột nhiên bên tai truyền đến một tiếng thét kinh hãi.

"Ai nha ~, đáng tiếc "

Nhạc Linh San vội vã mở hai mắt ra nhìn tới, chỉ thấy một khối hoàn hảo bánh đậu xanh rơi trên mặt đất, dính lên bụi bặm, đau lòng đến Nhạc Linh San quát thẳng tới đánh, không nhìn được tức giận nói "Người thế nào như vậy không cẩn thận a, thực sự là lãng phí", thanh âm chất chứa, thật giống đinh cấp đồ sứ nhẹ nhàng va chạm âm thanh.

Thoại vừa ra khỏi miệng, Nhạc Linh San nói thầm một tiếng, không tốt, đồ của người ta, muốn làm sao ăn là chuyện của người ta, chính mình có tư cách gì can thiệp, hẳn sẽ không mắng ta đi.

Trì Thủy Mặc xoay đầu lại, nhìn về phía Nhạc Linh San, kinh ngạc nói rằng, "Cô nương sao lại nói lời ấy, đồ vật rơi mất liền rơi mất, có cái gì đáng tiếc."

Nhạc Linh San có chút không kinh ngạc (khó chịu), nghĩ đến, người không ăn đúng là đừng lãng phí a, ta còn muốn ăn đây. Ngoài miệng lại nói, "Tiểu nữ tử tuy rằng không có văn hóa gì, nhưng là nhưng nghe nói qua đường đại thi nhân lý thân một bài thơ.

Cuộc hòa ngày giữa trưa, mờ hôi nhỏ hòa dưới thổ. Ai biết bàn món ăn, hạt hạt đều khổ cực. Bánh đậu xanh tuy nhỏ, xác thực nông dân nhọc nhằn khổ sở trồng đi ra " nói rằng mặt sau thanh âm càng nhỏ, thật là nghĩ đến chính mình bình thường lúc ăn cơm lãng phí cùng xoi mói, cảm thấy trên mặt có chút nóng lên.

Lúc này Trì Thủy Mặc đứng dậy, hướng về Nhạc Linh San ôm quyền hành lễ, đạo "Trì Thủy Mặc thụ giáo , không nghĩ tới người nhất sơn nữ tử dĩ nhiên hiểu được những đạo lý này, thật là làm cho trì nào đó xấu hổ, nếu như không phải cô nương, không biết trì nào đó còn muốn đến khi nào mới có thể hiểu đạo lý này, làm cảm tạ, hi vọng này hộp bánh đậu xanh cô nương có thể nhận lấy "

"Thật sự sao" Nhạc Linh San vui mừng nói, sau đó lại cảm thấy thất thố, vội vã dùng ngón tay như nhánh hành ngọc che lại cái miệng nhỏ.

"Đương nhiên" nói xong Trì Thủy Mặc cầm lấy trên bàn cái nắp che lên, bung hộp đi tới Nhạc Linh San trước mặt, hai tay đưa qua.

"Cảm tạ" Nhạc Linh San nhỏ giọng nói rằng, sau đó thật nhanh tiếp nhận Trì Thủy Mặc trong tay hộp, không cần thận đưng tới Trì Thủy Mặc tay, vội vã ôm hộp trốn tựa như đi tới bếp sau, để lại một câu nói "Ta về phía sau trừ hỗ trợ, công tử xin cứ tự nhiên "

Bếp sau, Nhạc Linh San ôm bánh đậu xanh hộp tâm rằm rằm nhảy, đây là Nhạc Linh San sau khi xuống núi đưng tới cái thứ nhất công tử, cảm giác đưng tới Trì Thủy Mặc tay lúc đó có loại điện giật cảm giác, này cùng Hoa Sơn trên đưng tới các sư huynh thời hoàn toàn khác nhau.

Vị công tử này vẫn như thế anh tuấn, hơn nữa biết lỗi liền cải, lòng dạ rộng lớn, như thế quý giá bánh đậu xanh nói đưa sẽ đưa, không một chút nào dây dưa dài dòng, cho Nhạc Linh San một loại không giống cảm giác, không giống đại sư huynh (Lệnh Hồ Xung) như vậy, cả ngày ôm hũ rượu, cười vui vẻ không có cái chính hình. (tác giả thử dài nói: Cổ đại muội tử thực sự là đơn thuần để lừa a!)

Mở ra cái nắp, mùi thơm nồng nặc truyền đến, bên trong còn có hơn nửa hộp bánh đậu xanh, có một khối vẫn là Trì Thủy Mặc mới vừa cắn một cái, mặt trên còn có cái chỗ hồng, nhìn thấy điểm ấy, Nhạc Linh San không biết nghĩ tới điều gì, cái cổ đều đỏ bừng. Đây thực sự là, thiếu nữ nào chẳng mộng mơ.

Lệnh Hồ Xung cũng thực sự là đáng thương, một cái mới vừa gặp mặt anh tuấn công tử, dùng hơn nửa hộp bánh đậu xanh liền đánh bại hấn ở tiểu sư muội trong lòng hào quang hình tượng.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Ngạo thiếu chủ sơ ngộ Thanh Thành, trùng tâm tặc trượng nghĩa ra tay

Một lúc, phía nam lập tức truyền đến một trận tiếng vó ngựa, chỉ thấy trước tiên một vị thân mặc cẩm y mi thanh mục tú vẫn nhược mỹ thiếu niên cười một con ngựa trắng hướng về tửu quán mà tới. Mặt sau theo mấy cái cười ngựa người đàn ông trung niên. Chính là Lâm Bình Chi cùng mấy vị kia tiêu đầu.

Mọi người xuống ngựa, hướng đi tửu quán, trịnh tiêu đầu nói: "Thiếu tiêu đầu, chúng ta đi uống một chén thế nào? Mới mẻ thịt thỏ, gà rừng thịt, vừa vặn xào nhấm rượu." Lâm Bình Chi cười nói: "Người cùng ta đi ra sân thú là giả, uống rượu mới là chuyện đúng đắn. Nếu không mời người uống trước đủ, ngày mai liền lưỡi biếng không chịu cùng ta đi ra."

Như ở ngày xưa, chủ quán người lão thái tử lâu cướp đi ra tiếp trong tay hấn cương ngựa: "Thiếu tiêu đầu hôm nay đánh nhiều như vậy món ăn dân dã a, coi là thật tài bản cung như thần, đương đại ít có!" Như thế nịnh hót một phen.

Nhưng giờ khắc này đi tới điểm trước, trong tửu điểm nhưng lặng lẽ địa, chỉ có một vị phong thần tuấn lãng khí vũ hiên ngang công tử ngồi ở trước bàn rượu, chính yên lặng mà uống rượu dùng bữa. Người công tử kia ở ngoài xuyên (mặc) một thân màu tím áo choàng thường phục, xem vật liệu là là tốt nhất tơ lụa, nội bộ một thân màu trắng Vô Sĩ trang phục, trên cổ quai cái nửa tắc to nhỏ từ ngọc hồ lô, xem tính chất, thật là đỉnh cấp cùng Điền Ngọc.

Được lắm phiên phiên giai công tử, dù cho là Lâm Bình Chi bình thường vô cùng đắc ý chính mình đáng về không thừa nhận cũng không được người này bắt phạm, thiếu niên tâm tính Lâm Bình Chi nhất thời nổi lên kết giao tâm tư.

Lâm Bình Chi tiến lên trước ôm quyền "Vị huynh đài này mời, tại hạ phúc uy tiêu cục thiếu chủ Lâm Bình Chi, thấy huynh đài đáng về đường đường khí độ bất phạm, vô cùng ngưỡng mộ, không biết đúng hay không may mắn cùng huynh đài kết bạn."

"Xoạt" lần này Trì Thủy Mặc đóng màn ánh sáng, chỉ tiếp thu vạn giới tin tức, Lâm Bình Chi, phúc uy tiêu cục thiếu chủ, tiểu ngạo giang hồ vị diện số mệnh con trai một trong, tam lưu hậu kỳ, số mệnh trị 23

Cho tới những người khác mà, Trì Thủy Mặc che đậy tin tức của bọn họ, sau đó, chỉ có Trì Thủy Mặc cảm thấy hứng thú người, mới sẽ tiếp thu tin tức, không phải vậy, chính đang đánh nhau bên trong tới đây sao đã phát nhưng là nguy hiểm.

Ai, hết cách rồi, xem ra tiểu gia ta phong thái đã không ngăn được, Trì Thủy Mặc trong lòng đắc ý nghĩ đến.

"Há, huynh đài quá khen, tại hạ Trì Thủy Mặc, chín giang nhân sĩ, xem huynh đài đáng về thật giống vừa săn bắn xong xuôi, nói vậy có chút mệt mỏi, nếu như huynh đài không chê, có thể ngồi xuống uống chén rượu nhạt." Ta nhàn nhạt đáp lại nói.

Nghe được Trì Thủy Mặc âm thanh, bếp sau Nhạc Linh San đỡ lấy lỗ tai, nghe tiền đường động tĩnh.

"Chín giang Trì Thủy Mặc, nhưng là người giang hồ xưng "Ngọc diện y tiên" tri thần y?" Sử tiêu đầu kinh ngạc nói

"Y tiên không dám làm, đó chỉ là giang hồ bằng hữu nâng đỡ mà thôi" Trì Thủy Mặc liên tục khoát tay nói, một mặt vẻ khiêm nhường. (thật giả! Ngọc diện người coi như được sao)

"Tri thần y quá khiêm tốn, chỉ dùng kim ngân châm cứu, liền giải hàng trăm người kỳ môn chi độc, này thật đúng là kỹ thuật như thần, tri thần y đại danh nhưng là đã sớm truyền khắp giang hồ" trịnh tiêu đầu nói rằng

"Tiêu đầu quá khen, phúc uy tiêu cục đại danh ta nhưng là như sấm bên tai, lâm Chấn Nam lâm tiêu đầu kế thừa Viễn Đồ công di chí, đem phúc uy tiêu cục mở biến mười ba tỉnh, ta nhưng là đã sớm nghe qua." Trì Thủy Mặc cười ha ha nói.

Lăn nhau thổi phồng bên trong, bạch hai, Trần Thất kéo dài băng ghế dài, dùng ống tay áo phất đi tro bụi, thỉnh Lâm Bình Chi ngồi Trì Thủy Mặc đối diện.

Sử trịnh hai vị tiêu đầu tại hạ thủ tướng bồi, hai cái chuyển từ tay khác ngồi một tịch. Nội đường bên trong tiếng ho khan vang, đi ra một cái tóc bạc lão nhân đến, nói rằng: "Mời khách quan ngồi, uống rượu sao?" Nói chính là phương bác khẩu âm.

Trịnh tiêu đầu nói: "Không uống rượu, chẳng lẽ còn uống trà? Trước tiên đánh ba cân Trúc Diệp Thanh tới. Lão thái chạy đi đâu rồi? Thế nào? Quán rượu này thay đổi ông chủ sao?" Ông già kia nói: "Vâng, là, Uyển nhi, đánh ba cân Trúc Diệp Thanh.

Không đối gat các vị khách quan nói, tiểu lão nhi tính tât, nguyên là người địa phương thị, thuở nhỏ ở bên ngoài làm ăn, nhi tử người vợ đều chết rồi, nghĩ thăm thục cao ngàn trượng, lá rụng về cội, lúc này mới dẫn theo này cháu gái hồi cố hương đến.

Nào có biết rồi nhà hơn bốn mươi năm, quê hương bằng hữu thân thích một cái đều không ở.

Vừa vặn này quán rượu lão thái không muốn làm nữa, ba mươi lượng bạc bán rồi cho tiểu lão nhi.

Ai, cuối cùng cũng coi như trở lại cố hương rồi, nghe người người nói này gia hương thoại, trong lòng liền không nói ra được được lợi, xấu hổ vô cùng, tiểu lão nhi chính mình có thể đều sẽ không nói rồi."

Thiếu nữ mặc áo xanh kia cúi đầu nâng một con mâm gỗ, ở Lâm Bình Chi các loại (chờ) người trước mặt thả chén khoái, đem ba bình rượu đặt lên bàn, lại cúi đầu đi rồi mở ra, trước sau không dám hướng về khách nhân nhìn tới một chút.

Sử tiêu đầu tóm một con gà rừng, một con hoàng thỏ, giao cho tât lão đầu nói: "Tây bác sạch sẽ, đi xào hai đại bồn." Tât lão đầu nói: "Vâng, là! Đàn ông muốn nhắm rượu, trước tiên dùng chút thịt bò, đậu tằm, đậu phộng."

Uyển nhi (Nhạc Linh San cái trang nữ tử) cũng không chờ gia gia dặn dò, liền đem thịt bò, đậu tằm loại bung lên bàn đến, thăm nghĩ trong lòng, vị này tri công tử không nghĩ tới lại có lớn như vậy bản lĩnh, tuổi còn trẻ liền xông ra lớn như vậy tên tuổi, so với tửu quý đại sư huynh cường hơn nhiều. Đến, Lệnh Hồ Xung lại hạ thương.

Trịnh tiêu đầu nói: "Vị này Lâm công tử, là phúc uy tiêu cục Thiếu tiêu đầu, thiếu niên anh hùng, hành hiệp trượng nghĩa, tiêu tiền như nước. Người này hai bàn thức ăn nếu xào đến hợp hân Thiếu tiêu đầu khẩu vị, người cái kia ba mươi lượng bạc tiền vốn, không cần một hai tháng liền kiếm về rồi."

Tât lão đầu nói: "Vâng, là! Đa tạ, đa tạ!" Nói ra gà rừng, hoàng thỏ tự đi.

Trì Thủy Mặc cho Lâm Bình Chi, trịnh sử hai vị tiêu đầu cùng mình trong chén rót ra tửu, bung chén rượu lên, nói: "Ngày hôm nay ở đường này một bên tửu quán có thể cùng mấy vị quen biết, tri nào đó hết sức cao hứng, ta kính mấy vị một chén, tại hạ uống trước rồi nói." Nói xong cũng cạn một chén. Miệng chén hướng về dưới hướng về ba người ra hiệu, trịnh sử hai vị tiêu đầu cùng Lâm Bình Chi tât nhiên là tửu đến chén làm.

Uống xong lại rót ra một chén rượu, đang chờ nói nữa, chợt nghe đến một trận tiếng vó ngựa vang, hai con mã tự phương Bắc trên quan đạo chạy tới. Hai con mã đến hay lắm nhanh, bỗng nhiên đến khách sạn ở ngoài, chỉ nghe một người nói: "Nơi này có khách sạn, uống hai bát đi!"

Sử tiêu đầu nghe lời tiếng là xuyên tây người, quay đầu Trương đi, chỉ thấy hai cái hán tử trên người mặc vải bố xanh trường bào, đem vật cười thất ở điểm trước đại Dung Thục dưới, đi vào điểm đến, hướng về Lâm Bình Chi các loại (chờ) lung lay một chút, liền tức đại nghênh ngang ngồi xuống.

Hai người này trên đầu đều quấn vải trắng, một thân thanh bào, làm như nhả nhận trang phục, nhưng để trần hai cái chân nhi, dưới chân chân trần, ăn mặc không nhĩ ma hài.

Sử tiêu đầu biết Tứ Xuyên mọi người là như vậy trang phục, trên đầu quấn vải trắng, chính là năm đó Gia Cát Lượng qua đời, xuyên người vì hân khoác ma đề tang, Vũ Hầu ảnh hưởng lâu đời, ngàn năm bên dưới, Tứ Xuyên người vải trắng vẫn cứ mang.

Lâm Bình Chi nhưng không khỏi kỳ lạ, nghĩ thăm, hai người này vẫn không văn, võ không võ, đáng đáp có thể lộ ra quái lạ.

Trì Thủy Mặc khẽ mỉm cười, biết ngày hôm nay diễn viên đến đông đủ, yên tĩnh ngồi ở chỗ ngồi chờ xem cuộc vui.

Chỉ nghe cái kia tuổi trẻ hán tử kêu lên: "Mang rượu tới! Mang rượu tới! Cách lão tử Phúc Kiến sơn thật nhiều, vẫn cứ đem ngựa cũng mệt muốn chết rồi."

Uyển nhi cúi đầu đi tới hai người trước bàn, thấp giọng hỏi: "Muốn cái gì tửu?" Âm thanh tuy thấp, lại hết sức lạnh lùng êm tai. Cái kia tuổi trẻ hán tử ngần ra, đột nhiên đưa tay phải ra, thác hướng về Uyển nhi dưới hải, cười nói: "Đáng tiếc, đáng tiếc!" Uyển nhi lấy làm kinh hãi, vội vàng lui về phía sau.

Một người khác hán tử cười nói: "Dư huynh đệ, này Hoa cô nương vóc người thật sự là tốt, gương mặt trứng gà, nhưng là giấy đi mưa đập bùn nhão, xoay chuyển cây lựu da, cách lão tử tốt một tám ** da." Cái kia họ Dư cười ha ha.

Lâm Bình Chi nổi nóng lên hướng về, thân tay phải hướng về trên bàn tăng tăng vỗ một cái, nói rằng: "Cái gì đồ vật, hai cái không mang theo mắt con chó con, nhưng đến chúng ta Phúc Châu phủ đến ngang ngược!"

Cái kia họ Dư tuổi trẻ hán tử cười nói: "Cổ lão nhị, người ta đang chờ đồng cái nào, người đoán này ông già thô là đang mắng ai?" Lâm Bình Chi tướng mạo như mẫu thân hán, mi thanh mục tú, thật là đẹp trai.

Thường ngày chỉ cần có người nam nhân nào hướng về hán nhảy mắt nhìn tới một chút, nhất định một bạt tai đánh tới, giờ khắc này nghe hán tử kia gọi hán "Ông già thô", nơi nào còn nhẫn nại được?

Nhấc lên trên bàn một cái tích bầu rượu, quay đầu suất quá khứ. Cái kia họ Dư hán tử một tránh, tích bầu rượu trực ném tới khách sạn ngoài cửa trên cỏ, rượu tiên một chỗ. Sử tiêu đầu cùng trịnh tiêu đầu đứng dậy, cướp được cái kia hai người bên cạnh, Trì Thủy Mặc đứng là vững vàng ngồi ở chỗ ngồi, xem cuộc vui.

Cái kia họ Dư cười nói: "Tiểu tử này lên đài đi hát hoa đán, ngược lại thật sự là ** biết dùng người, muốn đánh nhau có thể còn không được!" Trịnh tiêu đầu quát lên: "Vị này chính là phúc uy tiêu cục lâm Thiếu tiêu đầu, người thiên lớn mặt tử, đến động thủ trên đầu thái tử?" Này "Thỏ" chữ vừa ra khỏi miệng, tay trái một quyền đã hướng về trên mặt hán đánh mạnh quá khứ.

Cái kia họ Dư hán tử trên tay trái phiến, ngồi trên trịnh tiêu đầu mạch môn, dùng sức một tha, trịnh tiêu đầu đứng thẳng bất định, thân thể hướng về bàn lao nhanh. Cái kia họ Dư hán tử chỏ trái tăng tăng đi xuống một trận, đánh vào trịnh tiêu đầu sau gáy.

Khách lạt lạt một tiếng, trịnh tiêu đầu va đổ bàn bàn, cả người lẫn bàn ngã chổng vó. Trì Thủy Mặc từ lâu thấy tình thế không ổn lui sang một bên, trong miệng nhưng hô "Lâm huynh chớ vội, có thể muốn tại hạ hỗ trợ".

Lâm Bình Chi nói: "Huynh đài mà ở một bên vì ta lược trận là tốt rồi, cầu tặc kia ta liệu lý được."

Nói xong thả người mà lên, quát lên: "Cầu tặc xem chiêu" tay trái đánh ra, không chờ chiêu thuật khiến lão, bàn tay phải đã từ tay trái chi đẩy xuyên ra, chính là tổ truyền "Phiên thiên chương" bên trong một chiêu "Vân bên trong càn khôn".

Cái kia họ Dư vùng vẫy rồi ra, tay phải tới bắt Lâm Bình Chi bả vai. Lâm Bình Chi vai phải hơi trầm xuống, tay trái vùng quyền đánh ra. Cái kia họ Dư nghiêng đầu tránh né, không ngờ Lâm Bình Chi quyền bên trái đột nhiên mở ra, quyền mở biến chương, trực kích hóa thành quét ngang, một chiêu "Ngắm hoa trong màn sương", vỗ một tiếng, đánh hán một bạt tai.

Họ Dư giận dữ, bay chân hướng về Lâm Bình Chi đá tới. Lâm Bình Chi nhắm phía phía bên phải, còn chân đá ra. Lúc này sử tiêu đầu cũng đã cùng cái kia họ Cổ động thủ rồi, bạch hai đem trịnh tiêu đầu nâng dậy.

Trịnh tiêu đầu biết Lâm Bình Chi mạnh hơn hiểu thắng, không muốn người bên ngoài giúp đỡ, thuận lợi nhặt lên dưới đất một cái bàn bàn gãy chân, hướng về cái kia họ Cổ trên đầu đánh tới. Hai cái chuyển từ tay chạy vội tới ngoài cửa, một cái từ yên ngựa bên gối xuống Lâm Bình Chi trường kiếm, một cái nói ra một cây sấn xoa, chỉ vào cái kia họ Dư mắng to.

Tiêu cục bên trong chuyển từ tay võ nghệ bình thường, nhưng gọi quen rồi phiêu hão, mỗi người cổ họng vang dội. Hán hai người mắng đều là Phúc Châu thô ngữ, cái kia hai cái Tứ Xuyên người một câu cũng không hiểu, nhưng biết dù thế nào cũng sẽ không phải lời hay.

Lâm Bình Chi đem phụ thân truyền "Phiên thiên chương" từng chiêu từng thức khiến sắp xuất hiện đến. Hán bình thường thường cùng trong tiêu cục các tiêu sư hóa giải, vừa đến hán bộ này tổ truyền chương pháp thật là bất phạm, thứ hai chúng tiêu sư đối với vị thiếu chủ này người ai đều dung dễ ba phần, quyết không có người nào xuẩn tài sẽ dùng chân thực công phu đến với hán liễu, bởi vì chỉ hán trường thi trải qua tuy phú, chân chính tranh đấu cảnh ngộ nhưng ít.

Tuy rằng ở Phúc Châu trong thành ngoài thành, cũng từng cùng chút du côn ác thiếu động thủ một lần, nhưng này chút mèo quào kỹ năng, thì lại làm sao là hán Lâm gia tuyệt nghệ đối thủ?

Không dùng được ba chiêu hai thức, sớm đem người ta đánh cho mục thanh mũi sưng, chạy mất dép. Nhưng là lần này chỉ đánh đến hơn mười chiêu, Lâm Bình Chi liền kiêu khí dần tỏa, chỉ cảm thấy đối phương dưới tay thật là cường tráng, tranh đấu cục diện bắt đầu giằng co lên.

Chương 13: Kiêu thiếu gia qua quyết bình bình, cứu nguy nan thủy mặc giết người

12 kiêu thiếu gia qua quyết bình bình, cứu nguy nan thủy mặc giết người

Hon người ngan trên tay hóa giải, trong miệng còn đang vớ va vớ vẩn: "Tiểu huynh đệ, ta càng nhìn ngươi càng không giống nam nhân, chuẩn là cái đại cô nương cái trang giả dạng. Ngươi này hai má lúc đỏ lúc trắng, cho ta hương cái mặt, cách lão tử chúng ta không cần đánh, có được hay không?"

Lâm Bình Chi xuất chương càng nhanh hơn, bỗng nhiên vỗ một tiếng vang, đánh cái kia họ Dư một bạt tai, này một cái xuất thủ rất nặng, cái kia họ Dư giận dữ, quát lên: "Không biết phân biệt con rùa, lão tử nhìn ngươi có được đại cô nương giống như vậy, cùng ngươi đùa với chơi đùa, con rùa nhưng coi là thật đánh tới lão tử đến!"

Quyền pháp biến đổi, bỗng nhiên như mưa giông gió bão thẳng tắp từ trên xuống dưới đánh đem lại đây. Hai người một đường đầu đến khách sạn ở ngoài. Lâm Bình Chi thấy đối phương một quyền bên trong cung trực tiến vào, nhớ lại phụ thân truyền lại bí quyết "Tả", lúc này thân tay trái ngăn chặn, đem hấn quyền lực tả khai, không ngờ này họ Dư thể lực rất mạnh, này một tả càng không có tả khai, ầm một quyền, trúng ngay ngực.

Lâm Bình Chi thân thể loáng một cái, cổ áo đã bị hấn tả tay nắm lấy. Người kia lực cánh tay chìm xuống, đem Lâm Bình Chi trên người hất đến loan xuống, theo cánh tay phải khiến chiêu "Cửa sắt hạm", hoành gác ở hấn sau gáy, cuồng cười nói: "Con rùa, ngươi đập đầu ba cái, gọi ta ba tiếng tốt thúc thúc, lúc này mới thả ngươi!"

Chính vào lúc này, một chiếc đĩa bay ra, xèo một tiếng, bắn thủng cái kia họ Dư bàn tay, "Bằng hữu, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, làm người lưu lại một đường, ngày sau dễ nhìn mặt nhau." Trì Thủy Mặc từ giữa đường đi ra, thản nhiên nói.

"A ~" cái kia họ Dư khoanh tay chương kêu to. "Cái kia thả ngươi nương xú chó má, dám quân ta phải Thanh Thành chuyện vô bổ, lão tử muốn giết ngươi"

Vừa mới dứt lời, Trì Thủy Mặc thuận vung tay lên, một chiếc đĩa nhanh như tia chớp bay ra, ở giữa hon người ngan yết hầu, chỉ để lại bán chiếc đĩa lộ ở bên ngoài.

"Ngươi... Ngươi... Ạch" cái kia họ Dư che yết hầu ngã xuống, hiển máu nhuộm đỏ hấn tay. Hấn còn muốn nói gì, bất quá, máu tươi dâng lên, ngăn chặn cổ họng, chỉ có thể phát sinh ừng ực tiếng.

Cái kia họ Cổ kêu lên: "Dư huynh đệ, Dư huynh đệ." Bước nhanh cướp đem quá khứ. Cái kia họ Dư nhào địa mà ngã, thân thể co giật mấy lần, liền như vậy bất động. Sử tiêu đầu thấp giọng nói: "Xét nhà hỏa!" Chạy vội tới bên cạnh ngựa, lấy bình khí ở tay. Hấn giang hồ từng trải phong phú, mắt thấy nhào xảy ra nhân mạng, cái kia họ Cổ không phải liều mình không thể.

Cái kia họ Cổ hướng về Trì Thủy Mặc nhìn chăm chăm một lát, chạy vội tới bên cạnh ngựa, nhảy lên lưng ngựa, không kịp giải cương, chủ thủ vung lên, liền cắt đứt dây cương, hai chân lực giáp, phóng ngựa hướng bắc đi vội vã.

Trần Thất đi tới ở cái kia họ Dư thi thể trên đá một cước, bị đá thi thể lật lên, chỉ thấy vết thương bên trong máu tươi hãy còn ồ ồ lưu cái không được, nói rằng: "Đáng đời!"

Sử tiêu đầu cau mày nói: "Chúng ta mau đem thi thể di chuyển đến trong tửu điểm, nơi này lân cận đại đạo, chớ để người thấy." Cũng may lúc đó sắc trời hướng về muộn, trên đường cũng không người khác. Bạch hai, Trần Thất đem thi thể nhấc vào trong điểm.

Tâm trạng nghĩ đến, này thật đúng là phiền phức sự, thật muốn truy cứu lên Thiếu tiêu đầu cùng chúng ta đều chạy không được một cái đồng lõa tội danh, thấp nhất cũng phải giam giữ ba năm.

Cái kia trì công tử cũng là, đem người đánh đuổi là được rồi, hà tất giết người. Bất quá tuy rằng bất mãn, sử tiêu đầu cũng không dám biểu hiện ra, vì một kẻ đã chết đắc tội một vị võ công cao cường thần y, không đáng.

Sử tiêu đầu thấp giọng nói: "Thiếu tiêu đầu, bên người có bạc không có?" Lâm Bình Chi vội hỏi: "Có, có, có!" Đem trong lòng mang theo hai mươi mấy hai bạc vụn đều móc đi ra.

Sử tiêu đầu đưa tay tiếp nhận, đi vào khách sạn, đặt lên bàn, hướng về tất lão đầu nói: "Tất lão đầu, này từ ngoài đến người ** nhà ngươi cô nương, trì công tử trọng nghĩa giúp đỡ, hoàn toàn bất đắc dĩ, lúc này mới giết hấn. Mọi người đều là tận mắt nhìn thấy.

Chuyện này do trên người ngươi mà lên, nếu náo loạn đi ra, chúng ta ai đều không thể tách rời quan hệ. Những bạc này ngươi trước tiên khiến , mọi người trước đem thi thể chôn , lại từ từ nghĩ cách che lấp."

Tất lão đầu nói: "Phải! Là! Là! Không dám nói, không dám nói!"

Sử tiêu đầu mang theo bạch hai, Trần Thất, đem thi thể chôn ở khách sạn mặt sau món ăn trong vườn, lại sẽ cửa tiệm trước vết máu dùng cái cuộc cuộc đến sạch sành sanh, phúc đến thổ dưới.

Trịnh tiêu đầu hướng về tất lão đầu nói: "Trong vòng mười ngày, chúng ta nếu như không nghe tin tức để lộ, lại đưa năm mươi lượng bạc đến làm cho người quan tài bản.

Ngươi nếu loạn nói huyền thuyên, hừ hừ, phúc uy tiêu cục dưới đao sát tặc tử không có 1000, cũng có 800, lại giết ngươi một già một trẻ, cũng bất quá là ở ngươi vườn rau tử thổ đầy thêm nữa hai cỗ tử thi." Tất lão đầu nói: "Đa tạ, đa tạ! Không dám nói, không dám nói!"

Nhạc Linh San đứng ở một bên trầm nghĩ trong lòng, liền ngươi này công phu mèo quào, còn muốn sát ta cùng nhị sư huynh, thực sự là không biết trời cao đất rộng.

Cái kia cái gì phúc uy tiêu cục thiếu chủ cũng là, rõ ràng công phu không được, còn học người khác anh hùng cứu mỹ nhân, nếu không là tri công tử võ công cao cường, ngày hôm nay nhất định sẽ bị người dạy dỗ một trận.

, Lâm Bình Chi mất công sức không có kết quả tốt, ấn tượng đầu tiên không được, sau đó trên Hoa Sơn có thể hay không cảm dỗ tiểu sư muội liền khó nói.

Cho tới Trì Thủy Mặc tại sao lại có cao cường như vậy nội lực, tự nhiên là lại truyền thừa một môn võ học —— Dịch cân kinh, truyền thừa tự Thiếu Lâm mới chứng đại sư đích truyền đại đệ tử Triệu Quốc Cường. Thiếu lâm tự quốc chữ bồi đại sư huynh. Nhất lưu đại viên mãn tu vi, nội công chủ tu Dịch cân kinh, so với lúc này Lệnh Hồ Xung sức chiến đấu càng cao hơn.

Sở dĩ lựa chọn Dịch cân kinh làm nội công, bởi vì nó là tẩy tủy kinh nhập môn nội công, lại như Nhất dương chỉ là Lục Mạch thần kiếm nhập môn võ công như thế, hơn nữa quang nhập môn nội công liền có thể cùng Cửu Dương Thần Công tranh cao thấp một hồi, có thể thấy được tẩy tủy kinh trâu bò trình độ, giá trị tuyệt đối đến năm giữ.

Bất quá, để Trì Thủy Mặc phiên muộn chính là, tiểu ngạo giang hồ 'Tẩy tủy kinh' cũng sớm đã thất truyền, muốn có được này bộ chỉ xuất hiện ở trong truyền thuyết võ học, chỉ có sau đó đi Thiên Long Bát Bộ vị diện chạm chạm cơ hội.

Trì Thủy Mặc lực lượng linh hồn hiện nay chỉ có thể truyền thừa 9 loại hắc thiết vị diện bên trong cao cấp nhất võ học, dù cho Trì Thủy Mặc tiến vào hậu thiên, linh hồn biến thành Chanh cấp linh hồn cũng như thế, theo Trì Thủy Mặc tu vi cảnh giới tăng cao, truyền thừa linh hồn vị sẽ không tăng nhanh, thế nhưng có thể truyền thừa võ học cấp bậc hạn mức tối đa sẽ tăng cao.

Lại như là pháp sư có hạn phép thuật vị như thế, đương nhiên, cho dù Trì Thủy Mặc truyền thừa sau khi, cũng có thể để tạo hóa lãng quên võ học, để trống linh hồn vị, làm lại lựa chọn mới võ học.

Đáng nhắc tới chính là, Trì Thủy Mặc truyền thừa chính là kỹ xảo, không phải tu vi, tỷ như Trì Thủy Mặc truyền thừa Thiết bố sam, cái kia Trì Thủy Mặc cũng đến bắt đầu lại từ đầu luyện.

Chỉ bất quá đối với Thiết bố sam kỹ xảo rất rõ ràng mà thôi, so với những người khác tới nói có một ít ưu thế mà thôi. Nhưng không sẽ lập tức nắm giữ đao thương bắt nhập thân thể.

Đương nhiên, Trì Thủy Mặc luyện thành Thiết bố sam sau khi, lựa chọn lãng quên Thiết bố sam kỹ xảo, đao thương bắt nhập thân thể vẫn còn đang, bất quá đối với Thiết bố sam tri thức kỹ xảo một chữ cũng không biết mà thôi.

Ra như thế một tra, mọi người cũng không có có tâm tình lại uống rượu ăn cơm, lẫn nhau ước định ai cũng không nói, chờ đợi tất cả liệu lý thỏa đáng, trời đã sắp tối rồi, thế là từng người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 14: cả nhà diệt muốn hướng về Lạc Dương

Trì Thủy Mặc cười Xích Vân trở lại Phúc Châu phủ, ở đông môn trên đường cái Duyệt Lai khách sạn muốn một gian đông tây phương hướng về phòng chính, mở cửa sổ ra vừa vặn có thể nhìn thấy phúc uy tiêu cục tình huống, ngồi đợi thăm án diệt môn phát sinh.

Tri Thủy Mặc đứng là chưa hề nghĩ tới đi cứu phúc uy tiêu cục cả nhà, hẳn không có bản lãnh kia, Dur Thương Hải không ở tạo hóa quân chế bên trong phạm vi, nói vậy đã là Hậu Thiên cảnh giới cao thủ, lại thêm vào cái kia một nhóm lớn đồ tử đồ tôn, Tri Thủy Mặc càng thêm không phải là đối thủ.

Coi như dùng độc, kinh nghiệm giang hồ phong phú Dur Thương Hải này sao lại để Tri Thủy Mặc hạ độc được, không phải vậy, Ngũ độc giáo đã sớm xưng bá giang hồ.

Hơn nữa, lấy Tri Thủy Mặc hiện nay bản lĩnh, một khi chọc giận Dur Thương Hải, e sợ chạy trốn đều rất khó khăn, Tri Thủy Mặc đương nhiên sẽ không vì phúc uy tiêu cục mạo hiểm.

Hướng hồ cứu phúc uy tiêu cục đối với Tri Thủy Mặc một điểm chỗ tốt đều không có, Lâm Bình Chi chỉ có thể cảm kích Tri Thủy Mặc, mà sẽ không trở thành Tri Thủy Mặc chết trung, này cùng Tri Thủy Mặc lợi ích không phù hợp, chỉ có Lâm Bình Chi cha mẹ chết rồi, vội vã báo thù Lâm Bình Chi mới là tốt nhất thu phục.

Ngồi ở trên giường, Tri Thủy Mặc sửa lại một chút võ công của chính mình, để càng tốt hơn lập ra kế hoạch.

Nội công: Thiếu lâm tự Dịch cân kinh. (không bị Thiếu Lâm cao thủ dùng nội bộ thăm dò vào gân mạch, ai cũng nhìn không ra đến)

Quyền pháp: Võ Đang Thái cực quyền (chỉ có thể lên lút dùng)

Ám khí: Quan Âm lệ, được xưng coi thường phòng ngự, vĩnh viễn không thất bại, Tứ Xuyên Đường môn đệ nhất ám khí thủ pháp, hiện nay đã mất truyền, có thể yên tâm sử dụng.

Khinh công: Thảo thượng phi, thần sầu môn trấn môn võ công, không nên nhìn nó tên phổ thông, nhưng tuyệt đối so với Vạn Lý Độc Hành Điền Bá Quang khinh công càng tốt hơn.

Châm pháp: Quá ất sinh từ châm, đến từ giết người danh y san bằng một chỉ.

Cho tới còn lại 4 hàng đơn vị trí, Tri Thủy Mặc dự định lưu một cái cho Phong Thanh Dương Độc Cô Cửu Kiếm, cái khác 3 hàng đơn vị trí để cho tương lai thần công tuyệt kỹ.

Trong đó ám khí thủ pháp Quan Âm lệ, Tri Thủy Mặc truyền thừa từ 21 năm trước từ vong Đường môn đệ tử đích truyền đường bất bình.

Lúc đó, đường bất bình tăng dựa vào tiểu cô thành tựu Quan Âm lệ ám khí thủ pháp, lấy nhất lưu trung kỳ tu vi, giết nhất lưu viên mãn cao thủ bảy, tám cái, mới bởi vì bên trong khí khổ cạn, bị người giết chết.

Có thể thấy được Quan Âm lệ uy lực to lớn, có thể tính là tiểu ngạo giang hồ bên trong Tiểu Lý Phi Dao, cái này cũng là hiện nay Tri Thủy Mặc mạnh nhất tính sát thương võ kỹ.

Hai đóa hoa nở, mỗi cái biểu một chỉ, bên này, Lâm Bình Chi thấp thỏm bất an trở lại tiêu cục từ bên trong. Cùng phụ thân mật tập trung ngạch nói chuyện.

Chợt nghe đến thính người ngoài tiếng náo động, theo mấy người bước chân gấp gáp, xông vào.

Lâm Chấn Nam hơi nhướng mày, nói rằng: "Không có điểm quy củ!" Chỉ thấy bốn tiến vào là ba cái chuyển từ tay, một người cầm đầu tức đến nổi phôi nói: "Tổng... Tổng tiêu đầu..."

Lâm Chấn Nam quát lên: "Cái gì sự ngạc nhiên?" Chuyển từ tay Trần Thất nói: "Bạch... Bạch hai chết rồi." Lâm Chấn Nam lấy làm kinh hãi, hỏi: "Là ai sát? Các người bài bạc đánh nhau, đúng hay không?"

Tâm trạng rất náo: "Những này ở trên giang hồ xông quen rồi hẳn tử thật là khó có thể quản thúc, động một chút là xuất đao tử, rút nắm đấm, nơi này phù thành nơi, xảy ra nhân mạng có thể đại đại phiền phức."

Trần Thất nói: "Không phải, không phải. Vừa nãy tiểu Lý trên mao xỉ, nhìn thấy bạch hai nằm ở mao xỉ cái khác vườn rau bên trong, trên người không có một điểm vết thương, toàn thân cũng đã lạnh lẽo, cũng không biết là chết như thế nào."

Tới vườn rau bên trong, chỉ thấy bảy, tám tên tiêu sư cùng chuyển từ tay làm thành một đoàn.

Mọi người nhìn thấy Tổng tiêu đầu đi tới, cũng làm cho ra. Lâm Chấn Nam liếc hai thi thể, thấy hẳn xiêm y đã bị người mở ra, trên người cũng không vết máu, hỏi đứng ở bên cạnh chúc tiêu đầu nói: "Không có vết thương?" Chúc tiêu đầu nói: "Ta cẩn thận điều tra, toàn thân một điểm vết thương cũng không có, xem ra cũng không phải trúng độc."

Lâm Chấn Nam gật đầu nói: "Thông báo trưởng phòng Đồng tiên sinh, gọi hẳn cho bạch hai liệu lý tang sự, cho bạch hai gia đưa 100 lượng bạc đi." Một tên chuyển từ tay bởi vì bệnh tử vong, lâm Chấn Nam cũng không làm sao để ở trong lòng, xoay người hỏi đến đại sảnh, hướng về nhi tử nói: "Bạch hai ngày hôm nay không có đi theo người săn thú sao?" Lâm Bình Chi nói: "Đi, khi trở về còn đang yên đang lành, không biết sao đột nhiên sinh bệnh cấp tính."

Chợt nghe đến có người kinh ngạc thốt lên: "A ơ, trịnh tiêu đầu lại chết rồi!" Lâm Chấn Nam phụ từ đồng thời cả kinh. Lâm Bình Chi từ ghế tựa bên trong nhảy lên lên, run giọng nói: "Là bọn họ đến báo..." Này "Cửu" chữ không nói ra, liền tức sức ở.

Lúc đó lâm Chấn Nam đã ngهنh đến thnh khẩu, không có lưu tâm lời của con, chỉ thấy chuyển từ tay Trần Thất tức đến nổ phổi bôn đi vào, kêu lên: "Tổng... Tổng tiêu đầu, không tốt ! Trịnh tiêu đầu... Trịnh tiêu đầu lại cho cái kia Tứ Xuyên ác quỷ tác ... Thảo mệnh đi rồi."

Lâm Chấn Nam mặt trầm xuống, quát lên: "Cái gì Tứ Xuyên ác quỷ, nói hươu nói vượn."

Trần Thất nói: "Vâng, là! Cái kia Tứ Xuyên ác quỷ... Đây xuyên trẻ con sống sót đã như vậy cường hung bá đạo, chết rồi tự nhiên càng thêm lợi hại... Chỉ là giết hấn không phải chúng ta, sợ là tìm lộn địa phương" hấn gặp phải Tổng tiêu đầu trợn mắt nhìn nghiêm túc sắc mặt, không dám nói tiếp nữa, chỉ là hướng về Lâm Bình Chi nhìn lại, trên mặt một bộ ai khấn sợ sệt thần khí.

Lâm Chấn Nam nói: "Người nói trịnh tiêu đầu chết rồi? Thi thể ở nơi nào? Chết như thế nào ?" Lúc này lại có vài tên tiêu sư, chuyển từ tay bôn tiến vào thnh đến.

Một tên tiêu sư cau mày nói: "Trịnh huynh đệ chết ở trong chuồng ngựa, liền cùng bạch hai giống như đúc, trên người cũng là không có nửa điểm vết thương, bây không đã không chảy máu, trên mặt cũng không chuyển gì xanh tím sưng phù, chẳng lẽ... Chẳng lẽ vừa nãy theo Thiếu tiêu đầu ra ngoài ăn thú, thật sự trúng tà, hướng về... Xong tới cái gì Tà Thần ác quỷ."

Lâm Chấn Nam hừ một tiếng, nói: "Ta suốt đời ở trên giang hồ lang bạt, nhưng cho tới bây giờ chưa từng thấy cái gì quỷ. Chúng ta nhìn một cái đi." Nói cất bước ra thnh, hướng đi chuồng. Chỉ thấy trịnh tiêu đầu nằm dưới đất, song tay nắm lấy một cái yên ngựa, hiện ra là hấn chính đang tá an, trong chớp mắt liền tức ngã lắn, tuyệt không cùng người tranh đấu đánh nhau chi tượng.

Nghĩ thầm việc này hơn phân nửa cùng nhi tử hôm nay đi săn trên đường gặp gỡ có quan hệ, lâm Chấn Nam hỏi thanh Lâm Bình Chi ngày hôm nay săn thú ngọn nguồn. Trầm ngâm nói: "Phúc uy tiêu cục đối với phái Thanh Thành lễ nghi rất nhiều, cái kia họ Dư tiểu tử nếu là tri thần y giết chết, dư quan chủ nhưng phái người đến ta tiêu cục giết người, đến cùng vì cái gì?"

Lúc này trước cửa truyền đến tiếng ồn ào, lâm Chấn Nam ra ngoài chỉ thấy dưới đất nằm ngang hai đoạn cột cò, hai mặt cò thương, chính là tiêu cục từ trước cửa đại kỳ, liền với một nửa cột cò, bị người làm ngã xuống đất. Cột cò gãy ra nơi thật là bằng phẳng, hiện ra là lấy bảo đao lợi kiếm lập tức liền tức chém đứt.

Lâm Chấn Nam phân phó nói: "Thôi tiêu đầu, đem này hai cái một nửa cột cò đơn giản đều chém! Hừ, muốn chọn phúc uy tiêu cục, có thể không có như thế dễ dàng!" Thôi tiêu đầu nói: "Phải!" Chúng tiêu sư từ lâu đến tận, phúc uy tiêu cục cột cò làm cho người ta chém ngã, đó là cho mỗi người đánh tới cái lão đại bạt tai, người người cùng căm thù địch, từ lâu trang phục kết thúc, mang theo binh khí, vừa được Tổng tiêu đầu dẫn dò, liền tức xuất phát.

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, một tên hầu nam nói: "Thnh Tổng tiêu đầu đến xem.. Xem.." Lâm Chấn Nam thấy lại ra quái lạ, hanh một tiếng, hướng đi cửa lớn.

Chỉ thấy cửa ba tên tiêu sư, năm tên chuyển từ tay nhìn ngoài cửa, sắc mặt xám trắng, cực kỳ kinh hoàng. Lâm Chấn Nam nói: "Thế nào ?" Không chờ người bên ngoài trả lời, đã biết ý tưởng, chỉ thấy ngoài cửa lớn tảng đá xanh trên, rơi li li máu tươi viết sáu cái đại tự: "Ra ngoài mười bước già chết" . Cách môn ước chừng mười bước chỗ, vẽ ra một cái bệ rộng chừng khoảng tắc huyết tuyến.

Lâm Chấn Nam hỏi: "Cái gì thời điểm viết, lẽ nào không ai nhìn thấy sao?" Một tên tiêu sư nói: "Vừa nãy lâm phúc chết ở đông con đường nhỏ trên, mọi người ủng quá khứ xem, trước cửa không ai, liền không biết ai viết, mở này chuyện cười!"

Lâm Chấn Nam tăng cao cổ họng, cao giọng nói rằng: "Họ Lâm sống được không kiên nhẫn , ngược lại muốn xem xem thế nào ra ngoài mười bước già chết!" Bước nhanh đi ra cửa đi. Hai tên tiêu sư đồng thời kêu lên: "Tổng tiêu đầu!" Lâm Chấn Nam đem vùng tay lên, thẳng cất bước vượt qua huyết tuyến, nhìn cái kia huyết chữ huyết tuyến, hầy còn chưa khô, đuổi chân đem sáu cái huyết chữ lau đến khi hoàn toàn mờ hồ, lúc này mới hồi tiến vào cửa lớn.

Ngày kế sau giờ ngọ, chợt nghe đến tiếng vó ngựa vang, có mấy cưỡi ngựa từ tiêu cục bên trong chạy vội ra ngoài. Lâm Chấn Nam một tra, hóa ra là năm tên tiêu sư không chịu được cục diện này, không cáo mà đi.

Hấn lắc đầu than thở: "Đại nạn khi đến từng người bay. Họ Lâm vô lực chăm sóc các vị huynh đệ, mọi người muốn đi liền đi thôi." Còn lại chúng tiêu sư có bảy tám tám miệng, chỉ trích cái kia năm người quá không có nghĩa khí; có mấy người nhưng im lặng không lên tiếng, chỉ là thờ dài, âm thầm tính toán: "Ta thế nào không đi?"

Lúc chạng vạng, năm con mã lại đã ngũ cụ thi thể trở về. Đây năm tên tiêu sư ý muốn thoát đi hiểm địa, trái lại trước tiên nộp mạng.

Vài ngày sau, tiêu cục nhân thủ chạy đã chạy chết chết, rất nhanh phúc uy tiêu cục cũng chỉ còn sót lại mấy người.

Lâm Chấn Nam dẫn theo thê tử nhi tử, quyền một chút tài bảo chạy ra Phúc Châu phủ, chỗ dựa xây lên quán cơm nhỏ trước, bị Thanh Thành tứ kiệt nắm lấy, nhốt tại tiểu điểm phòng chứa củi bên trong.

Lâm Bình Chi đang muốn thoát thân biện pháp, mặt sau táo bên trong đột nhiên truyền đến "A a" hai lần thét dài kêu thảm, nhưng là thương nhân đặt âm thanh.

Mới người trí cùng ở người hào đồng thời nhảy lên, tay rất dài kiếm, nhắm phía hậu tiến. Cửa lớn bóng người lóe lên, một người tiểu không có tiếng thoán vào, một phát bắt được Lâm Bình Chi sau cổ, nâng lên.

Lâm Bình Chi "A" một tiếng hô khẽ, thấy người này đầy mặt đậu ban, chính là bởi vì nàng mà lên họa cái kia bán tửu gái xấu. Đến hiện tại, Lâm Bình Chi còn tưởng rằng tiêu cục bị tội, là bởi vì Dư Thuong Hải chết rồi nhĩ tử giận cá chém thớt phúc uy tiêu cục.

Cái kia gái xấu cảm lấy hấn hướng về ngoài cửa kéo đi, tới dưới cây lớn hệ mã chỗ, tay trái lại nắm lấy hấn hậu vệ, hai tay xách theo hấn thả trên một con ngựa lưng ngựa.

Lâm Bình Chi chính kinh ngạc ngạc , chỉ thấy cái kia gái xấu trong tay đã có thêm một thanh trường kiếm, lập tức bạch quang lấp lóe, cái kia gái xấu vùng kiếm cắt đứt cương ngựa, lại đang mông ngựa trên nhẹ nhàng một chiêu kiếm. Cái kia mã bị đau, một tiếng bị tê, thả ra bốn vó, lao nhanh vào rừng.

Lâm Bình Chi kêu to: "Mẹ, cha!" Trong lòng nhớ cha mẹ, không chịu liên như vậy một mình đào mạng, hai tay ở trên lưng ngựa liều mình đẩy một cái, lăn xuống mã đến, nảy cái lăn lộn, té vào trường thảo bên trong.

Một lát sau, tiếng vó ngựa chậm rãi vang lên, hai cưỡi mã đi vào trong rừng, mới người trí cùng ở người hào phân biệt khiến một thót. Trên lưng ngựa trói buộc rõ ràng là lâm Chân Nam cùng Vương phu nhân.

Lâm Bình Chi há mồm muốn gọi "Mẹ! Cha!" May là lập tức mạnh mẽ súc ở, trong lòng biết lúc này nếu phát sinh nửa điểm âm thanh, không những uổng tự nợ mạng, cũng mất đi cứu giúp cha mẹ cơ hội.

Mới người trí lớn tiếng nói: "Cổ sư đệ, cái kia Lâm Bình Chi nếu bị cao thủ cứu đi, chuyện này đối với họ Lâm vợ chồng, là sư phụ lão nhân gia người thiên đình vạn chúc muốn bắt tới tay, tuyệt đối không thể có cái gì sơ xuất, chúng ta đến lập tức đưa đến Thanh Thành đi "

Lâm Bình Chi tai nghe đến phái Thanh Thành ba người bắt cướp cha mẹ mà đi, tâm trạng trái lại hơi cảm trấn an: "Bọn họ tóm cha ta mẹ đi núi Thanh Thành, dọc theo con đường này lại không dám quá làm khó cha ta mẹ. Từ Phúc Kiến đến Tứ Xuyên núi Thanh Thành, vạn dặm xa xôi, ta nói cái gì cũng muốn biện pháp cứu cha mẹ đi ra."

Lại muốn: "Đến tiêu cục phân trong cục cảnh sát, phái người chạy đi Lạc Dương cho ông ngoại truyền tin." Hấn ở trong bụi cỏ nằm lẳng lẳng bất động, muỗi nhú đến keng, cũng không cách nào để ý tới, qua vài cái canh giờ, sắc trời đã tối, trên lưng bị phong huyết đạo rớt cục mỡ ra, lúc này mới giẫy giụa bò lên, chậm rãi trở lại quán cơm trước.

Lâm Bình Chi dịch dung mà đi một đường khát thực, có lúc thì lại ở sơn dã hái quả dại lột da, cũng may một năm này tỉnh Phúc kiến tuổi tác rất thực, ngũ cốc được mùa, dân gian rất có lương thực dư, hấn tuy rằng đem khuôn mặt đồ đến vô cùng ô uế, nhưng ngôn ngữ văn nhã, biết dùng người hảo cảm, cầu thực ngược lại cũng không khó... ..

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Hồi nhận lâu sớm có dự mưu , khiến cho hồ hoẵng oan khiên khó tuyệt

Phúc Châu ngoài thành, Trì Thủy Mặc vẫn theo Lâm Bình Chi, mãi đến tận Lâm Bình Chi bị Nhạc Linh San cứu đi.

Sau đó cưỡi ngựa hướng về hành dương thành đi, nơi đó lại có mặt khác một hồi võ kịch lớn bắt đầu diễn, lại có khác một cái kế hoạch triển khai.

Hành dương thành, hồi nhận lâu, lâu hai.

Tới gần bên cửa sổ một cái trên bàn, Trì Thủy Mặc điểm một bàn món ăn chính đang ăn uống.

Bên cạnh có mấy cái kỳ quái tổ hợp, một cái đeo đao hán tử cùng một cái xinh đẹp ni cô một toà, chính là Điền Bá Quang cùng nghi lâm.

Một cái mang niệm châu đầu trợ đại hòa thượng, trên bàn có tửu có thịt, chính là nghi lâm cha đẻ, không giới hòa thượng.

Một cái cao cao gầy gò dùng cây trầm gỗ vắn tóc lão đầu, cùng một cái nhĩ nha nhĩ nhánh thiếu nữ một bàn, chính là ma giáo trưởng lão khúc dương cùng hấn tôn nữ khúc không phải khó.

Trì Thủy Mặc chính dự đoán diễn viên còn kém một cái, chính vào lúc này, có một người đi tới từ lâu đến, eo đeo trường kiếm, sắc mặt tái nhợt, đầy người đều là vết máu.

"Keng" Trì Thủy Mặc nhận được một cái tin tức, Lệnh Hồ Xung, phái Hoa sơn chương môn đại đệ tử, tiểu ngạo giang hồ số mệnh con trai, nhất lưu hậu kỳ đỉnh phong, số mệnh trị 39 (thực lực số mệnh 9, bổ trợ số mệnh 30)

Lệnh Hồ Xung hướng về Điền Bá Quang tằm kia bên cạnh bàn ngồi xuống, không nói một lời, bùng lên nghi lâm trước mặt trong chén rượu tửu, uống một hớp cạn . Lại chính mình rót ra một chén rượu, nâng bát hướng về Điền Bá Quang nói: "Xin mời!" .

Điền Bá Quang hướng về hán tử trên xuống dưới đánh giá, nói rằng: "Là người!"

Lệnh Hồ Xung nói: "Là ta!"

Điền Bá Quang hướng về hán ngón tay cái dựng đứng, khen: "Hào hán tử!"

Lệnh Hồ Xung cũng hướng về Điền Bá Quang ngón tay cái dựng đứng, khen: "Hào đao pháp!"

Hai người đều bắt đầu cười ha ha, cùng uống bát rượu.

Uống đi uống đi, Trì Thủy Mặc ở một bên thầm nói, đợi lát nữa các người liền cũng lại uống không tới .

Điền Bá Quang nói: "Người không phải Lord nặc! Lord nặc là cái lão già nát rượu, nào có người như thể tuổi trẻ tiêu sái?"

Người kia nở nụ cười, nói rằng: "Ta không phải Lord nặc." Điền Bá Quang vỗ bàn một cái, nói rằng: 'Đúng rồi, người là Hoa Sơn Lệnh Hồ Xung, là trên giang hồ nhân vật có tiếng tăm'

Lệnh Hồ Xung cười nói: 'Sao dám! Lệnh Hồ Xung là bại tướng dưới tay người, bị chê cười vô cùng.'

Điền Bá Quang nói: "Không đánh nhau thì không quen biết, chúng ta liền kết giao bằng hữu làm sao? Lệnh Hồ huynh đã vừa ý cái này khuôn mặt đẹp tiểu ni cô, tại hạ tặng cho người chính là. Trọng sắc khinh bạn, há lại là chúng ta gây nên?"

Lệnh Hồ Xung than thở: "Này tiểu ni cô trên mặt toàn không có chút máu, cả ngày giả chỉ ăn rau xanh đậu hũ, tương mạo quyết định không tốt đẹp được. Điền huynh, ta cuộc đời vừa thấy ni cô đã nổi giận, hận không thể giết hết thiên hạ ni cô!"

Điền Bá Quang cười hỏi: 'Cái kia lại tại sao?'

"Không dối gạt Điền huynh nói, tiểu đệ cuộc đời có cái ham mê, đó là yêu đánh cược như mạng, chỉ cần nhìn thấy quân bài xúc xắc, ngay cả mình tính cái gì cũng quên . Nhưng là chỉ cần vừa thấy ni cô, ngày đó liền không cần đánh cược rồi, đánh cược cái gì thua cái gì, coi là thật mười lần như một.

Không chỉ là một mình ta, phái Hoa sơn sư huynh sư đệ môn mỗi người đều là như vậy. Bởi vậy chúng ta phái Hoa sơn đệ tử, nhìn thấy hăng sơn phái sư bá, sư thúc, sư tỷ, các sư muội, trên mặt tuy rằng cung cung kính kính, nhưng trong lòng không không kêu to xui xẻo!

Điền huynh, chúng ta học võ người, suốt đời đều ở trên mũi đao kiếm sống, tuy rằng võ nghệ cao cường chiếm tiện nghi, nhưng cuối cùng, chung quy là ở tìm vận may, người nói đúng hay không? Gặp phải võ công gần như đối thủ, sống còn, liền giăng số phận .

Đừng nói này tiểu ni cô gầy gò đến mức con gà con cũng tựa như, nhắc tới : nhắc lên không có ba lạng nặng, coi như thực sự là thiên tiên hạ phàm, ta Lệnh Hồ Xung nhìn thẳng cũng không nhìn năng. Một người dù sao tính mạng quan trọng, trọng sắc khinh bạn cố nhiên không đúng, nặng sắc coi thường mạng sống bản thân, cái kia càng là đại ngộ một cái. Này tiểu ni cô a, vạn vạn chạp năng không được."

Điền Bá Quang cười nói: 'Lệnh Hồ huynh, ta chỉ nói người là cái không sợ trời, không sợ đất hảo hán tử, thế nào vừa nhắc tới ni cô, liền thiên có này rất nhiều kiêng kỵ?'

Lệnh Hồ Xung nói: 'Hắc, ta suốt đời thấy ni cô sau khi, cũng môi thực sự quá nhiều, có thể không khỏi ta không tin.

Người nghĩ, tối ngày hôm qua ta vẫn là đang yên đang lành, liền này tiểu ni cô mặt cũng chưa thấy, chỉ có điều nghe được nàng tiếng nói, liền cho người ở trên người chém Tam Đao, suýt nữa nhai mất đi tính mạng.

Đây không tính là xui xẻo, cái gì mới là xui xẻo?" Điền Bá Quang cười ha ha, nói: 'Này cũng nói tới là.'

"Điền huynh, ta không cùng ni cô nói chuyện, chúng ta nam tử hán đại trượng phu, uống rượu liền uống thật thoải mái, người gọi này tiểu ni cô cút đi thôi!

Ta lời hay khuyên người, người chỉ cần chạp năng đụng vào, người liền đưa trước lưng che vận, sau đó ở trên giang hồ khắp nơi đều ném mùi thất bại, trừ phi chính người xuất gia đi làm hòa thượng, này "Thiên hạ ba độc", người thế nào không xa mà tránh chi?"

Điền Bá Quang hỏi: "Cái gì là "Thiên hạ ba độc" ?"

Lệnh Hồ Xung trên mặt hiện ra vẻ kinh ngạc, nói rằng: "Điền huynh nhiều ở trên giang hồ cát bước, kiến thức uyên bác, thế nào liền thiên hạ ba độc cũng không biết?

Thường nói đến tốt: "Ni cô thạch tín kim tuyến xà, có đảm nhất gan mạc chạp hán!" Này ni cô là một độc, thạch tín lại là một độc, kim tuyến xà lại là một độc. Thiên hạ ba độc bên trong, lại lấy ni cô cư thủ. Chúng ta Ngũ nhạc kiếm phái bên trong các nam đệ tử, đó là thường thường treo ở trên miệng nói."

Lệnh Hồ Xung còn nói: "Điền huynh, người tuy nhẹ công vô đối thiên hạ, nhưng nếu như đưa trước xui xẻo lạng che vận, kình công cao đến đâu, cũng không trốn được."

Điền Bá Quang nhất thời dường như không quyết định chắc chắn được, hướng về ta liếc nhìn hai mắt, lắc đầu một cái nói rằng: "Ta Điền Bá Quang độc hướng về độc đến, hoành hành thiên hạ, nơi nào có thể kiêng kỵ đến nhiều như vậy? Nay tiểu ni cô mà, ngược lại chúng ta thấy cũng nhìn thấy, mà làm cho nàng ở đây bồi tiếp chính là."

Đang lúc này, Điền Bá Quang bàn kê cận trên có cái chàng thanh niên đột nhiên rút ra trường kiếm, cướp được Điền Bá Quang trước mặt, quát lên: "Người... Người chính là Điền Bá Quang sao?"

Điền Bá Quang nói: "Thế nào?"

Người trẻ tuổi kia nói: "Giết người này dâm tặc! Người trong võ lâm mọi người muốn giết người mà cam tâm, người nhưng ở đây nói khoác không biết ngưng, không phải là sống được không kiên nhẫn?" Rất kiêu hãnh về Điền Bá Quang dâm tặc.

Điền Bá Quang thân thể loáng một cái, trong tay đã có thêm một thanh đơn đao, cười nói: "Ngồi xuống, ngồi xuống, uống rượu, uống rượu!" Đem đơn đao còn vào vỏ đao.

Vị kia tuổi trẻ đạo nhân, cũng không biết làm sao ngực đã trúng rồi hấn một đao, máu tươi ứa ra, ánh mắt hấn trừng mắt Điền Bá Quang, thân thể lay động mấy lần, ngã về sàn gạch.

Lâm Tri Thủy Mặc nhìn thấy cái kia tuổi trẻ đạo nhân rút kiếm mà lên thời, thầm nghĩ trong lòng, thời cơ đã đến.

Sau đó hai tay đặt ở bàn phía dưới, lấy ra một chiếc lọ đến, đẩy ra miệng bình, vận dụng nội lực, đem trong bình một luồng vô sắc mùi thơm ngát khí tức hướng về bàn kê cận ép tới.

Đem đơn đao còn vào vỏ đao sau, Điền Bá Quang đột nhiên kinh ngạc nói "Tiểu ni cô, trên người người lau cái gì sơn phấn tốt như vậy nghe thấy?"

Không chờ nghĩ lâm trả lời, Tri Thủy Mặc đột nhiên đập bàn mà lên, nói: "Các người hai cái này dâm tặc, ban ngày ban mặt không chỉ dám ** phái Hành Sơn nữ ni, dĩ nhiên còn giết phái Thái Sơn đạo trưởng, chết đi cho ta "

Nói xong Tri Thủy Mặc lập tức đem Dịch cân kinh nội lực toàn bộ gia trị ở hai cái liễu điệp phiêu trên, Tứ Xuyên Đường môn thất truyền đệ nhất ám khí thủ pháp Quan Âm lệ, đem hai cái rót vào lượng lớn Dịch cân kinh bên trong tức giận phi tiêu bắn ra.

Chỉ thấy không trung thật giống hai cái chớp xẹt qua, Lệnh Hồ Xung kiếm mới ra sao, Điền Bá Quang đao còn ở giữa không trung.

"Phốc, phốc" hai tiếng, hai cái huyết dịch biểu ra, Điền Bá Quang cùng Lệnh Hồ Xung lập tức ngã chổng vó xuống đất.

Điền Bá Quang nội lực thâm hậu, bị phi tiêu bắn thùng cổ họng còn chưa tử vong, thoi thóp, đạo "Người... Sứ. . . ."

Cái kia độc chữ còn chưa nói ra, liền khí tuyệt bỏ mình.

Vào lúc này, không giới hòa thượng trong tay mới vừa cầm lấy một chiếc đĩa, khúc dương trong tay nắm bắt một khối tán bạc vụn, đều là muốn cứu Lệnh Hồ Xung.

Đáng tiếc, Quan Âm lệ thủ pháp thất truyền 21 năm, hơn nữa 21 năm trước đường bát bình còn chưa đem cái môn này ám khí thủ pháp phát dương quang đại, liền bởi vì lo chuyện bao đồng bị người vây công mà chết.

Ngoại trừ 'Quy Hoa bảo điển', này xem như là tiểu ngạo giang hồ bên trong tốc độ nhanh nhất tính sát thương võ kỹ, vì lẽ đó, không giới hòa thượng cùng khúc dương mới không kịp liền Lệnh Hồ Xung.

Bất quá, khúc dương cùng Lệnh Hồ Xung không có cái gì giao tình, chịu cứu Lệnh Hồ Xung chỉ là bởi vì nghĩa khí vị trí, thương thức Lệnh Hồ Xung trí liền nghi lâm.

Hiện tại Lệnh Hồ Xung chết rồi, khúc dương cũng không sẽ nhờ đó cùng Tri Thủy Mặc làm khó dễ, cho tới không giới hòa thượng, nhưng là bởi vì Lệnh Hồ Xung đã cứu con gái của hắn nghi lâm, cho nên muốn cứu Lệnh Hồ Xung.

Mà Tri Thủy Mặc cũng là ở cứu nghi lâm, vì lẽ đó không giới hòa thượng đương nhiên sẽ không làm khó Tri Thủy Mặc, nhiều nhất cảm thấy Tri Thủy Mặc là cái không thấy rõ chân tướng của sự tình ngộ sát Lệnh Hồ Xung ngu ngốc.

Toàn bộ sự tình chỗ khó có ba, thứ nhất, làm sao giết Lệnh Hồ Xung, thứ hai, làm sao ở khúc dương cùng không giới và vẫn còn trạng tình huống giết Lệnh Hồ Xung, đệ tam, làm sao ở giết Lệnh Hồ Xung sau sẽ không cho Tri Thủy Mặc mang đến phiền phức.

Về phần tại sao muốn sát Lệnh Hồ Xung, Tri Thủy Mặc có không thể không giết lý do, không giết hắn, Tri Thủy Mặc hết thấy đến tiếp sau kế hoạch đem khó có thể triển khai, sẽ dẫn đến Tri Thủy Mặc ở tiểu ngạo giang hồ thất bại, tiến tới bị Thần giới bày hồ xoá bỏ.

Không giết hắn, Tri Thủy Mặc sẽ chết, hơn nữa sát loại này bất trung bất hiếu bất nghĩa, không biết thị phi tà người, Tri Thủy Mặc không có có áp lực

trong lòng.

Tất cả những thứ này đến cùng là xảy ra chuyện gì đây?

Bạn đang đọc truyện võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Lệnh hồ hiệp bất trung bất hiếu, phì trệ vong chỉ vì người tham

Thoại nối liền tập, tất cả những thứ này đến cùng là xảy ra chuyện gì đây?

Chúng ta từ đầu nói tới.

Tri Thủy Mặc đi tới tiểu ngạo giang hồ thời điểm, tăng nhận được hơn vạn giới tin tức truyền đến, liên quan với làm sao thu được số mệnh điểm.

Trong đó một loại thu được số mệnh điểm phương pháp là: Giết người! !

Tri Thủy Mặc có thể được giết chết đối tượng vượt qua Tri Thủy Mặc số mệnh điểm bộ phận 60%

Nói cách khác, Tri Thủy Mặc giết chết độ hot vận đến nếu như không có vượt qua Tri Thủy Mặc, cái kia Tri Thủy Mặc đem không thể thu được đến số mệnh điểm.

Mà tiểu ngạo giang hồ bên trong, số mệnh điểm cùng thực lực bản thân thành tỉ lệ thuận.

Vậy thì mang ý nghĩa, Tri Thủy Mặc giết chết mỗi người, cảnh giới cũng phải cao hơn Tri Thủy Mặc, như vậy mới có thể thu được đến số mệnh điểm.

Nói cách khác, Tri Thủy Mặc nhất định phải vượt cấp sát người mới có thể trưởng thành. Đây là muốn lừa bịp chết cha tiết tấu sao? Lúc đó Tri Thủy Mặc liền nói giận.

Giả như tả lạnh thiện, Võ Đang xưng Hư đạo trưởng, Thiếu Lâm mới chứng đều là 40 số mệnh điểm, Hoa Sơn Phong Thanh Dương cùng Đông Phương Bất Bại đều là 70 số mệnh điểm.

Không cần nhắc thực lực nhân tố, Tri Thủy Mặc không có tu vi, nhưng đem bọn họ toàn giết, Tri Thủy Mặc có thể thu được: $40 \times 0.6 + (40 - 24) \times 0.6 + (40 - 33.6) \times 0.6 + (70 - 37.44) \times 0.6 + (70 - 56.976) \times 0.6 = 64.9704$ số mệnh điểm.

Này còn không đạt tới rời khỏi tiểu ngạo giang hồ điều kiện, hơn nữa cũng không hiện thực, vì lẽ đó, Tri Thủy Mặc ngay lập tức liền muốn đến dùng âm mưu thu được đệ nhất bút số mệnh điểm, thế là, liền xuất hiện hồ khẩu huyện cái kia tràng chém giết.

Thế nhưng, tiểu ngạo giang hồ dù sao cũng là cái giang hồ, không có thực lực, coi như Tri Thủy Mặc mưu kế vô song, cũng không có bao nhiêu phát huy dư địa, huống hồ Tri Thủy Mặc 8 năm bên trong còn nhất định phải đạt đến Hắc Thiết cấp vị diện đỉnh phong sức chiến đấu, không phải vậy sẽ bị Thần giới bảy hồ xóa bỏ.

Phải biết, phong vân 2 cũng thuộc về Hắc Thiết cấp vị diện, nói cách khác đến thời điểm Tri Thủy Mặc nhất định phải so với Đế Thích Thiên cùng thần long càng mạnh hơn.

Nếu như Tri Thủy Mặc ở tiểu ngạo giang hồ trì hoãn thời gian quá lâu, Tri Thủy Mặc chắc chắn phải chết.

Mà cười trong giang hồ, nhất lưu viên mãn cùng hậu thiên sức chiến đấu chênh lệch quá lớn, dù cho Tri Thủy Mặc có Quan Âm lệ cùng Thái cực quyền cũng chỉ có thể tự vệ mà thôi. Hậu Thiên cảnh giới cao thủ không phải mỗi cái đại môn phái chương môn chính là trường lão, mỗi người kinh nghiệm giang hồ phong phú, cáo già, rất khó tính toán, hơn nữa, Tri Thủy Mặc cũng không chờ nổi thời gian như vậy.

Nhanh nhất số mệnh điểm thu được phương thức, chính là giết chết tiểu ngạo giang hồ trung khí vận chung người, Lâm Bình Chi, Nhạc Linh San cùng Nhậm Doanh Doanh Tri Thủy Mặc đều có càng tốt hơn thu được số mệnh điểm phương thức, không cần giết chết.

Chỉ có Lệnh Hồ Xung, Tri Thủy Mặc chỉ có thể lựa chọn giết chết này một phương pháp đến thu được lượng lớn số mệnh điểm, tuy rằng đến lúc Lệnh Hồ Xung đỉnh phong thời lại giết chết số mệnh điểm nhiều hơn, thế nhưng, Tri Thủy Mặc phỏng chừng sống không tới vào lúc ấy.

Hơn nữa, tiểu ngao giang hồ bên trong, Lệnh Hồ Xung vô cùng để Trì Thủy Mặc chán ghét, giết chết hẳn không có có gánh nặng trong lòng, đương nhiên, có Thái Thượng Vong Tình lòng đang thân, coi như có gánh nặng trong lòng giết chết cũng không có chuyện gì.

Kỳ thực, khi còn bé Trì Thủy Mặc đối với Lệnh Hồ Xung nhân vật này vẫn là rất yêu thích, cảm thấy Lệnh Hồ Xung trọng tình trọng nghĩa quần áo tang tụy rằng hành vi phóng đảng bất kham, nhưng thiếu niên anh hùng có đảm lược, gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ, thật là quân tử hình tượng.

Bất quá làm Trì Thủy Mặc tốt nghiệp đại học, tiến vào công tác xã hội sau, trở lại xem Lệnh Hồ Xung, lại phát hiện thế nào cũng yêu thích không lên, thậm chí rất căm ghét người như thế.

Phái Hoa sơn trải qua một lần ma giáo quy mô lớn tiến công, một lần kiểm khí chi tranh, chỉ còn dư lại mèo lớn mèo nhỏ hai, ba con, dưới tình huống này Nhạc Bất Quần đem Lệnh Hồ Xung báo lên sơn nuôi lớn.

Vì quang Đại Hoa sơn phái, nhiều năm qua Nhạc Bất Quần chịu nhục, tả lạnh thiện cùng ma giáo mắt nhìn chăm chăm, lúc nào cũng có thể đánh tới cửa, biết rõ Lord nặc là tả lạnh thiện đưa lên sơn nằm vùng vẫn như cũ không dám lộ ra.

Nhiều lần hạ sơn hành hiệp trượng nghĩa, được cái Quân tử kiếm tên gọi, để Hoa Sơn có thể cùng cái khác bốn nhạc kiếm phái cùng tồn tại. Phái biết cái khác bốn nhạc có thể đều là nhân tài không ít.

Hành Sơn có lớn lao, Lưu Chính phong cùng lỗ liên vinh, Tung sơn có thập tam thái bảo cùng tả lạnh thiện, Thái Sơn Thiên môn đạo nhân có một đồng lớn sư đệ sư thúc, hằng sơn cũng kiên nhẫn sơn ba đỉnh cùng ách bà bà cùng không giới hòa thượng, chỉ có Hoa Sơn là Nhạc Bất Quần cùng ninh bên trong thì lại đẩy lên đến.

Ở tình huống như vậy, Lệnh Hồ Xung không nghĩ tới thế nào quang Đại Hoa sơn, nhưng dù sao là cho Hoa Sơn đưa tới tai họa. Một hồi sơn liên kết bạn ** đạo tặc Điền Bá Quang.

Phải biết, Điền Bá Quang không phải là cái gì trộm lòng đang trộm thân nhả tặc, mà là Bá Vương cứng trên cung dâm tặc, đây chính là cổ đại, nữ tử một khi mất đi trinh tiết, không phải tự sát sẽ bị ngâm trư lung mà chết.

Người như thế xú danh rõ ràng dâm tặc, Lệnh Hồ Xung dĩ nhiên cùng hắn xưng huynh gọi đệ, làm Hoa Sơn chương môn đại đệ tử, hẳn mỗi tiếng nói cử động đại diện cho Hoa Sơn.

Không chỉ như thế, còn giết chết đều là danh môn chính phái phái Thanh Thành đệ tử, cho sư môn trêu đến một môn phái cừu hận. Sau đó dĩ nhiên vẫn cùng ma giáo thánh nữ Nhậm Doanh Doanh, làm cùng nhau.

Lưu Chính phong bất quá cầu kết cái ma giáo trưởng lão đều bị diệt cả nhà, Lệnh Hồ Xung cùng trước ma giáo giáo chủ con gái, ma giáo thánh nữ làm ở một khối, đây chính là hướng về thiên hạ người tuyên cáo Hoa Sơn cùng ma giáo kết minh a.

Chuyện này quả thật chính là ở đem Hoa Sơn hướng về hồ lửa bên trong đây, đem Hoa Sơn từ trên xuống dưới đặt nơi nào, nếu không là Nhạc Bất Quần xử lý đến nhanh, e sợ tả lạnh thiện sẽ căn cứ lấy cơ này đánh tới cửa, diệt Hoa Sơn đều có khả năng.

Đây là cờ nào bất trung bất hiếu, đối với sư môn bất trung, đối với sư phụ bất hiếu.

Cùng Điền Bá Quang xưng huynh gọi đệ sau, Điền Bá Quang bởi vì không giới hòa thượng bức bách phục rồi **, trên Hoa Sơn tìm đến Lệnh Hồ Xung đi gặp nghị lâm, không phải vậy không giới hòa thượng không cho Điền Bá Quang thuốc giải, Điền Bá Quang nhất định độc phát sinh vong. Ngồi xem bằng hữu tử vong, đây là cờ nào bất nghĩa.

Ma giáo tả khiến hướng về Văn Thiên, giáo chủ mặc ta hành, thảo gian nhân mạng, giết người như ngóe, Lệnh Hồ Xung trước sau cứu bọn họ, còn cùng bọn họ hợp lực đi hắc mộc nhai giúp mặc ta hành đoạt lại ma giáo giáo chủ vị trí, dẫn đến chính tả song phương đại chiến phát sinh.

Chỉ là cờ nào thị phi không phân, trắng đen không biện.

Lệnh Hồ Xung làm việc, xưa nay không vì sư môn cân nhắc, không vì người khác cân nhắc, làm việc chỉ dựa vào bản thân yêu thích, muốn cứu liền cứu, muốn giết cứ giết, tùy ý làm bậy.

Dùng hiện đại một câu nói, chính là lấy tự mình làm trung tâm.

Loại này bất trung bất hiếu bất nghĩa, thị phi không phân, vì tư lợi người, Trì Thủy Mặc giết chết, không có bất kỳ tốt do dự.

Được rồi kỳ thực nói 1000 đạo 1 vạn, Trì Thủy Mặc sở dĩ muốn sát Lệnh Hồ Xung, là bởi vì Lệnh Hồ Xung trên người có lượng lớn số mệnh điểm, có cú lời nói đến mức được, "Thất phu vô tội, mang ngọc mắc tội", so với võ công của hắn cao cường hậu thiên cao thủ, lúc này Lệnh Hồ Xung chính là cái kia nắm kim trên đường phố đứa bé, Trì Thủy Mặc tự nhiên biết cây hồng muốn chọn mềm mại nắm.

Cho tới vì sao Trì Thủy Mặc có thể sát Lệnh Hồ Xung cùng Điền Bá Quang, vậy thì muốn nhắc tới một loại độc, loại độc chất này do một loại dung vào trong nước sau vô sắc vô vị bột phấn cùng có hoa sen mùi thơm ngát khí thể hỗn hợp mà thành, có thể trong thời gian cực ngắn khiến người ta không nhắc lên được nội lực.

Cái kia bột phấn, Trì Thủy Mặc đã sớm dặn dò hồi nhận lâu bên trong tiểu nhị, đặt ở cho Điền Bá Quang cùng Lệnh Hồ Xung uống rượu bên trong, các

loại (chờ) đến thời cơ thích hợp, Trì Thủy Mặc mở ra trang bị hoa sen mùi thơm ngát khí thể dùng bên trong khí ép về phía Điền Bá Quang cùng Lệnh Hồ Xung.

Để bọn họ mất đi đối với nội lực khổng lồ, Trì Thủy Mặc lúc này lại ra tay giết người, mới có thể không có sơ hở nào.

Bất quá, thời cơ này nhất định phải nắm được, sớm, Lệnh Hồ Xung còn chưa có nói ra những kia chửi bới hăng sơn phái, vẫn không có cùng Điền Bá Quang xưng huynh gọi đệ chấp nói.

Nhất định phải ở Điền Bá Quang giết chết phái Thái Sơn tri bách thành sau khi, thiên từng đạo nhân ra tay trước, giết chết Lệnh Hồ Xung, không phải vậy, sớm không thể ngồi thực Lệnh Hồ Xung kết giao tội phạm, sát hại Ngũ nhạc đồng môn sự thực, giết hẳn nhất định sẽ đưa tới phái Hoa sơn truy sát, Ngũ nhạc kiếm phái căm thù.

Chậm, Lệnh Hồ Xung nhất định sẽ xuất kiếm cứu thiên từng đạo nhân, vậy thì hiển hiện ra Lệnh Hồ Xung ý đồ chân chính, lúc này lại giết hẳn chính là cùng phái Hoa sơn, cùng Ngũ nhạc kiếm phái là địch.

Hơn nữa, ra tay thời còn nhất định phải cấp tốc, để không giới hòa thượng cùng khúc dương không kịp cứu viện Lệnh Hồ Xung.

Phải biết, Trì Thủy Mặc không thể thông qua tạo hóa kiểm tra không giới hòa thượng cùng khúc dương bất cứ tin tức gì, bọn họ nhất định là Hậu Thiên cảnh giới cao thủ, linh hồn giai cấp Trì Thủy Mặc cao.

Căn cứ nguyên đến xem, khúc dương có Nhạc Bất Quần sức chiến đấu, không giới hòa thượng sức chiến đấu càng ở Nhạc Bất Quần bên trên, đuổi sát tả lạnh thiện.

Trong này nắm bắt thời cơ, nhất định phải vừa đúng, không phải vậy sẽ đã tràn xe cát.

Trì Thủy Mặc sát xong Lệnh Hồ Xung cùng Điền Bá Quang sau, đối với chính đang sửng sờ nghi lâm nói rằng: "Tiểu sư phụ, không cần sợ hãi, hai cái này đám tặc đã bị ta giết, Lưu Chính phong Lưu lão gia tử tổ chức chậu vàng rửa tay đại hội, hăng sơn các vị các sư phó phỏng chừng đều ở Lưu phủ, người có thể tự mình chạy đi, ta còn có chuyện quan trọng liền không tiễn người đi tới, chính người trên đường cẩn thận."

Nói xong, Trì Thủy Mặc cũng không chờ nghi lâm trả lời liền nhảy song mà ra, cười Xích Vân rời khỏi hồi nhạn lâu, chuẩn bị một phen, liền hướng một cái khác nội dung võ kịch phát sinh điểm chạy đi, thời gian gấp gấp lắm a.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Thành hậu thiên truyền thừa Độc Cô, định dật nô linh san gặp nạn

Trì Thủy Mặc cười Xích Vân nhanh chóng rời đi hồi nhạn lâu, trở lại Duyệt Lai khách sạn bên trong gian phòng, căn phòng này là mấy ngày trước Trì Thủy Mặc đến hành đường thời định ra.

Phái Hành Sơn Lưu Chính phong Lưu lão gia tử mở chậu vàng rửa tay đại hội, trong thành khách sạn lúc này từ lâu chật ních, Trì Thủy Mặc nếu như không trước tiên đình phòng, lúc này nào có gian phòng cho hắn ở.

Bên trong gian phòng, Trì Thủy Mặc ngồi xếp bằng xuống, nhắm hai mắt lại, ý niệm tiến vào tiến vào Hồng Mông vạn giới hồ, hồ bên trong có một tấm màn ánh sáng treo lơ lửng ở hồ lô bên trong không gian, màn ánh sáng chia làm trái phải hai nửa, mặt trên đều là từng cái từng cái tin tức.

Bên trái tất cả đều là liên quan với Trì Thủy Mặc gặp võ lâm nhân sĩ tin tức, phía dưới cùng một cái là: Lệnh Hồ Xung, phái Hoa sơn chương môn đại đệ tử, tiểu ngao giang hồ số mệnh con trai, nhất lưu hậu kỳ đỉnh phong, số mệnh trị 39

Bên phải là Trì Thủy Mặc thu hoạch đến số mệnh điểm tin tức, phía dưới cùng một cái là: Đánh giết số mệnh con trai Lệnh Hồ Xung, chịu đến tiểu ngao thế giới vị diện ý thức xung kích, Thần giới bảy hồ đã che lấp người truyền thừa tồn tại dấu vết, vị diện ý thức xung kích thất bại, được đánh giết Lệnh Hồ Xung số mệnh điểm (39-11. 526)x0. 6=16. 4844

Màn ánh sáng đỉnh cao nhất trung gian cho thấy Trì Thủy Mặc hiện nay nắm giữ số mệnh, 28 điểm chính, cho tới cái kia 0. 0104 điểm số mệnh điểm, bị vạn giới bốn bỏ năm lên cho trừ . (người muội, muội lại tiểu cũng là thịt ngon ba).

Màu đỏ con số 28 bên trái có một cái màu tím tiểu tảo, biểu thị trước mặt số mệnh bị 'Hồng Mông vạn giới hồ' trấn áp, khóa chặt, sẽ không trôi đi, hồi đoái tu vì cũng sẽ không tiêu hao số mệnh.

Số mệnh điểm chỉ có thể đại biểu hồi đoái tu vì hạn mức tối đa mà thôi, bất quá Trì Thủy Mặc biết, rời khỏi tiểu ngạo giang hồ cái này người mới thế giới, dưới một thế giới thanh này màu tím tiểu tảo sẽ biến mất, số mệnh điểm tướng sẽ trở thành tiêu hao phẩm.

Nhìn 28 điểm số mệnh điểm, Trì Thủy Mặc trong lòng đọc thầm, toàn bộ hồi đoái tu vì, ý thức trở về thức hải, toàn lực quan tưởng màu tím Vân Hải cuộn cuộn.

Trì Thủy Mặc trên cổ hồ lô màu tím bay đến Trì Thủy Mặc đỉnh đầu một thước ra, thả ra mờ mờ từ quang bao phủ Trì Thủy Mặc, từng luồng từng luồng màu tím khí thể thông qua Trì Thủy Mặc toàn thân lỗ chân lông tiến vào vào thân thể kinh mạch.

Mãnh liệt màu tím khí tức ở Trì Thủy Mặc hai mạch nhâm đốc bên trong đầu đá lung tung, cái kia từng cái từng cái như lạch trời huyết vị bị như bẻ cành khô chuyển mờ ra.

Một đại cổ mãnh liệt màu tím khí tức, từ Trì Thủy Mặc bụng dưới bên trong bào cung, dưới kinh biết. Âm huyết, duyên bụng ở giữa tuyến hướng lên trên trải qua quan nguyên các loại (chờ) huyết, đến yết hầu bộ (huyết thiên đột), trở lên đi được đạt môi dưới bên trong, vờn quanh môi miệng, giao nhau ở đốc mạch chi ngân giao huyết, lại phân biệt thông qua mũi thở hai bên, cho tới viền mắt dưới thừa khắp huyết, mờ ra nhâm mạch toàn bộ huyết vị.

Một cổ khác khí tức, Trì Thủy Mặc bắt nguồn từ bụng dưới bên trong bào cung, dưới ra hội âm bộ, về phía sau hành ở eo lưng ở giữa đến cuối đế bộ trường cường huyết, duyên cột sống trên hành, kinh huyệt phân sau đến Phong phủ huyết, tiến vào trong đầu, duyên đầu ở giữa tuyến.

Trên đi tới diên đỉnh huyết Bách hội, kinh trán chuyển về mũi trụ đến chóp mũi tổ liêu huyết, hơn người bên trong, chí thượng xỉ ở giữa ngân giao huyết. Đốc mạch bắt nguồn từ trường cường huyết, dừng ở ngân giao huyết, đốc mạch mờ ra

Làm hai mạch nhâm đốc cùng, Trì Thủy Mặc trong cơ thể màu tím khí tức toàn bộ xuyên kết hợp lại, đi khắp kỳ kinh bát mạch tám mạch, hình thành một cái phức tạp Đại Chu thiên tuần hoàn, khí tức màu sắc do màu tím nhạt dần dần sâu sắc thêm.

Trì Thủy Mặc ý thức quan tưởng màu tím Vân Hải, một loại cảm giác ẩm áp vây quanh Trì Thủy Mặc, thật giống ngâm mình ở ôn tuyến bên trong như thế, còn chưa các loại (chờ) Trì Thủy Mặc háo háo cảm thụ, vui vẻ giống như thủy triều biến mất.

Thảo, lại là như vậy!

Trì Thủy Mặc từ trong nhập định tỉnh lại, quan sát bên trong thân thể trong cơ thể, từng luồng từng luồng màu xám Thổ Nạp quyết nội lực ở gân mạch trung du đi, từng tia một, hầu như không cảm giác được màu xám khí tức đang không ngừng vận chuyển bên trong sản sinh, cuối cùng từ bên trong khí biến thành nội lực, rớt cục đến Hậu Thiên cảnh giới, không dễ dàng a, Trì Thủy Mặc thở dài nói!

Thời gian cấp bách, Trì Thủy Mặc vội vã liên tiếp tạo hóa, điều ra Hoa Sơn Phong Thanh Dương hình ảnh, một cái tóc bạc hắc lông mày chòm râu dài chòm râu, ăn mặc một thân vải thô áo tang, tay cầm một cái trúc côn, cao cao gầy gò lão đầu xuất hiện ở Trì Thủy Mặc trước mắt.

Trì Thủy Mặc kích động nói, "Tạo hóa, truyền thừa Phong Thanh Dương võ kỹ, Độc Cô Cửu Kiếm "

"Oanh" vô số tin tức hướng về Trì Thủy Mặc vọt tới, ánh đao côn ảnh, búa rìu câu xoa, không ngừng xuất hiện ở Trì Thủy Mặc trong đầu, tương đồng chính là, trong đó đều có một thanh kiếm xuất hiện.

Một lúc lâu, Trì Thủy Mặc xoay người lại, than thở "Không hổ là hệ "kim" võ hiệp kiếm thứ nhất pháp, quả nhiên danh bất hư truyền."

Thời gian cấp bách, Trì Thủy Mặc cũng không nói thêm nữa phí lời, trực tiếp kêu lên: "Tạo hóa, vì ta truyền thừa Thiếu Lâm mới chứng Dịch cân kinh kỹ xảo, bao trùm trước một cái Dịch cân kinh."

.....

Hoa Sơn chư vị đệ tử chính đang quán trà uống trà tán gẫu, Lâm Bình Chi cải trang trang phục ở một bên uống trà nghe trộm.

Liền vào lúc này, chỉ nghe trên đường tiếng bước chân vang, có một đám người chạy tới, đạp chân nhanh nhẹn, hiện ra là người trong võ lâm.

Mọi người quay đầu hướng về nhai ở ngoài nhìn tới, chỉ thấy gấp trong mưa có hơn mười người cấp tốc lại đây. Những người này trên người đều khoác lên vải dầu áo mưa, bên gần thời gian, nhìn rõ ràng hóa ra là một đám ni cô.

Trước tiên lão ni cô vóc người rất cao, ở quán trà trước vừa đứng, lớn tiếng quát: "Lệnh Hồ Xung, đi ra!" Lord nặc các loại (chờ) một thấy người này, đều nhận ra này lão ni cô đạo hiệu định dật, là hăng sơn mây trắng am am chủ, hăng sơn phái chương môn định nhân sư thái sư muội.

Định dật không chỉ ở hăng sơn trong phái uy danh rất thịnh, trong chốn võ lâm cũng là ai đều kiêng kỵ nàng ba phần, lúc này đứng lên, đồng loạt cung kính kính khom mình hành lễ.

Lord nặc cao giọng nói rằng: "Tham kiến sư thúc." Định dật sư thái ánh mắt ở trên mặt mọi người xẹt qua, lớn tiếng kêu lên: "Lệnh Hồ Xung trốn đến nơi đâu đi rồi? Nhanh lên ra đây cho ta." Âm thanh so với nam tử hán còn hào phóng mấy phần.

Lord nặc nói: "Khỏi bầm sư thúc, Lệnh Hồ sư huynh không ở chỗ này. Đệ tử các loại (chờ) vẫn ở đây tương hậu, hấn chưa đến."

Lâm Bình Chi suy nghĩ: "Nguyên lai bọn họ nói nửa ngày Đại sư ca tên là Lệnh Hồ Xung. Người này cũng thật nhiều sự, không biết tại sao, rồi lại đắc tội này lão ni cô."

Định dật ánh mắt ở quán trà bên trong quét qua, ánh mắt bắn tới cô gái kia trên mặt thò, nói rằng: "Ngươi là linh san sao? Tại sao hoá trang thành bộ này quái tướng đáng sợ?" Cô gái kia cười nói: "Có kẻ ác muốn cùng ta làm khó dễ, không thể làm gì khác hơn là hoá trang tránh hấn một tránh."

Định dật ánh mắt ở quán trà bên trong quét qua, ánh mắt bắn tới cô gái kia trên mặt thò, nói rằng: "Ngươi là linh san sao? Tại sao hoá trang thành bộ này quái tướng đáng sợ?" Cô gái kia cười nói: "Có kẻ ác muốn cùng ta làm khó dễ, không thể làm gì khác hơn là hoá trang tránh hấn một tránh."

Định dật hừ một tiếng, nói rằng: "Ngươi phái Hoa sơn môn quy càng ngày càng lỏng ra, cha ngươi luôn dung túng đệ tử, ở bên ngoài hồ đồ, việc nơi này tình một, ta tự mình trên Hoa Sơn đến bình cái này lý."

Linh san vội la lên: "Sư thúc, ngươi có thể tuyệt đối đừng đi. Đại sư ca gần nhất đã trúng cha ba mươi lần gậy, đánh cho hấn đường cũng không nhúc nhích. Ngươi đi theo cha nói chuyện, hấn lại phải bị sáu mươi côn, cái kia không đánh chết hấn sao?"

Định dật nói: "Súc sinh này đánh chết đến đâu sớm đến đâu tốt. Linh san, ngươi cũng tới trước mặt cùng ta nói dối! Cái gì Lệnh Hồ Xung đường cũng không nhúc nhích? Hấn không nhúc nhích đường, tại sao sẽ đem ta tiểu đồ nhi bắt đi?"

Nàng lời vừa nói ra, Hoa Sơn đàn đệ tử tất cả đều thất sắc. Linh san gấp đến cơ hồ khóc lên, vội hỏi: "Sư thúc, sẽ không! Đại sư ca lại cả gan làm loạn, cũng quyết định không dám mạo hiểm phạm quý phái sư tỷ. Định là có người bịa đặt, ở sư thúc trước mặt gây xích mích."

Định dật lớn tiếng nói: "Ngươi còn muốn lại? Nghi quang, phái Thái Sơn người nói cho ngươi cái gì đến?" Một cái trung niên ni cô đi tới một bước, nói rằng: "Phái Thái Sơn các sư huynh nói, thiên tông đạo trưởng ở hành dương trong thành, tận mắt nhìn thấy Lệnh Hồ Xung sư huynh, cùng nghi lâm sư muội đồng thời ở một quán rượu trên uống rượu. Quán rượu kia gọi là sao hồi nhận lâu."

Nghi lâm sư muội hiển nhiên là chịu Lệnh Hồ Xung sư huynh cường ép, không dám không âm, biểu hiện... Biểu hiện thật là khổ não. Với hấn hai người cùng nhau uống rượu, còn có cái kia... Cái kia... Không chuyện ác nào không làm điên... Điện Bá Quang."

Định dật sớm đã biết việc này, giờ khắc này lần thứ hai nghe được, vẫn là bình thường nổi giận, vươn tay ở trên bàn tăng tăng chém xuống, hai con mị vẫn thần bát nhảy bật lên, sang sang lang mấy tiếng, ở dưới đất hạ đến nát tan. Hoa Sơn đàn đệ tử mỗi người về mặt hết sức khó xử. Linh san chỉ gấp đến độ nước mắt ở viên mắt bên trong lăn qua lăn lại, run giọng nói: "Bọn họ định là nói dối, lại không phải vậy... Lại không phải vậy, là thiên tông sư thúc đã nhìn lầm người."

Định dật lớn tiếng nói: "Phái Thái Sơn thiên tông đạo nhân là cái gì người, sao đã nhìn lầm người? Lại sao nói hư nói vượn? Lệnh Hồ Xung súc sinh này, lại đi cùng Điện Bá Quang bức này ác đồ làm bạn, sa đoạ đến hoàn thành cái gì đáng về?"

Các người sư phụ coi như hộ độc không để ý tới, ta cũng không thể dễ tha. Nay Vạn Lý Độc Hành Điện Bá Quang gieo hại giang hồ, lão ni không phải vì thiên hạ trừ này đại hại không thể. Chỉ là ta chiếm được tin tức chạy đi thời, Điện Bá Quang cùng Lệnh Hồ Xung cũng đã mang chế nghi lâm đi rồi!

Ta... Ta... Tìm khắp nơi bọn họ không tới..." Nàng nói đến lúc sau, âm thanh đã rất là khàn giọng, liên tục giậm chân, than thở: "Ai, nghi lâm đứa nhỏ này, nghi lâm đứa nhỏ này!"

Phái Hoa sơn chúng đệ tử trong lòng phan phan nhảy loạn, đều muốn: "Đại sư ca lời hắng sơn phái môn hạ ni cô đến từ lâu uống rượu, bại hoại người xuất gia danh dự, dĩ nhiên đại vì môn quy, sẽ cùng Điện Bá Quang bức này người kết giao, cái kia càng là nát chỉ cực độ."

Cách một lúc lâu, Lord nặc mới nói: "Sư thúc, chỉ sợ Lệnh Hồ sư huynh cùng Điện Bá Quang cũng chỉ là tình cờ gặp gỡ gặp gỡ, cũng không kết giao. Lệnh Hồ sư huynh mấy ngày nay uống đến huân huân say mềm, thần trí mơ hồ, say lòng người trợ lý, làm không được chuẩn..."

Định dật cả giận nói: "Say rượu ba phần tỉnh, lớn như vậy một người, liền thị phi tốt xấu cũng không phân sao?" Lord nặc nói: "Vâng, là! Chỉ không biết Lệnh Hồ sư huynh đến nơi nào, sư diệt sót ruột chờ phán tìm tới hấn, trách lấy đại nghĩa, đi tới hướng về sư thúc dập đầu tạ tội, lại bầm báo sư phụ ta, tăng tăng trách phạt."

Định dật cả giận nói: "Ta đến thay các người quản sư huynh sao?" Đột nhiên đưa tay, nắm lấy linh san cổ tay. Linh san oản trên tựa như bộ cái trước thiết cô, "A" một tiếng, thét lên kinh hãi, run giọng nói: "Sư... Sư thúc!"

Định dật quát lên: "Các người phái Hoa sơn bắt ta nghi lâm đi. Ta cũng bắt các người phái Hoa sơn một vị nữ đệ tử làm chống đỡ. Các người đem ta nghi lâm thả ra đưa ta, ta liền cũng thả linh san!"

Quay người lại, lời nàng liền muốn đi.

Chương 18: Cứu giai nhân trong lòng ảnh lưu niệm, ngộ đại niên cùng đi Lưu phủ

Định dật xoay người, nhìn thấy một cái dáng vẻ bất phàm, eo quai một thanh tinh cương trường kiếm trẻ tuổi hậu sinh hướng về hắn đi tới.

Tri Thủy Mặc tiến lên trước, được rồi cái vấn bối lễ, nói: "Sur thái, đây là một cái hiểu lầm, kính xin thả vị này Hoa Sơn nữ hiệp, sur thái nhân vật cỡ nào, dĩ nhiên học cái kia Lệnh Hồ Xung bắt người, này không phải giống như Lệnh Hồ Xung hành vi sao, thực sự là bị hư hỏng sur thái uy danh, bị hư hỏng hăng sơn danh dự, mong rằng sur thái cân nhắc."

Định dật giận dữ nói "Người lại là nhà ai hậu sinh, càng đến gần ta chuyện vô bổ?"

Bất quá, tuy rằng tức giận, thế nhưng định dật vẫn là thả xuống Nhạc Linh San tay, định dật cũng là nhất thời tức giận, bị này hậu sinh nói chuyện, đúng là quay đầu lại đến, nếu như bắt người, há không phải cùng cái kia Lệnh Hồ Xung là như thế nhân vật.

Tồn hại uy danh của chính mình định dật có thể không để ý, thế nhưng thân là hăng sơn ba định một trong, tồn hại hăng sơn uy danh cũng tuyệt đối không được.

Tri Thủy Mặc cười nói: "Sur thái cao thượng, tại hạ Tri Thủy Mặc, nhận được bằng hữu trên giang hồ nâng đỡ, đưa cái "Ngọc diện y tiên" tên gọi."

Tri Thủy Mặc tên tuổi định dật xác thực nghe qua, dù sao trên giang hồ qua chính là đầu đao liếm huyết tháng ngày, nói không chắc ngày nào đó vận may không tốt, bị người đá thương, còn phải cầu tới cửa đi.

Bác sĩ, đặc biệt là thần y, là trong giang hồ tối nhân vật không thể đắc tội một trong.

Tuy rằng như vậy, thế nhưng định dật tiểu đồ đệ mất tích, định dật dùng không có pháp thuật khác, không đúng vậy sẽ không làm bắt người sự, nhưng muốn bằng mấy câu nói, liền để định dật buông tha Nhạc Linh San, nhưng còn chưa đủ.

Nhưng cũng không muốn đắc tội người, nghĩ đến Tri Thủy Mặc bắt đầu nói hiểu lầm, định dật hỏi: "Ồ ~, danh hiệu của người ta xác thực nghe qua, bất quá bằng mấy câu nói để ta thả người, nhưng là không đủ, người vừa nói hiểu lầm là có ý gì, lẽ nào người có ta cái kia nghi lâm đồ nhi tin tức?"

Tri Thủy Mặc cười nói, "Không sai, nghi lâm đã bị ta cứu, ta nói cho nàng Lưu Chính phong Lưu tiên bối muốn mở chậu vàng rửa tay đại hội, lấy cho các người sẽ ở Lưu phủ, liền để nàng hướng về Lưu phủ đi tới,

Nói vậy, hiện tại đã đến Lưu Chính phong Lưu tiên bối quý phủ, cho tới sự tình thật giả, hỏi nhận lâu bên trong thiên từng đạo trưởng nhưng là tận mắt nhìn thấy, người trở về vừa hỏi liền biết, chuyện như vậy ta còn không đến mức lừa sur thái."

Phái Thái Sơn thiên từng đạo nhân sau khi trở về chỉ nói cho nửa đoạn trước sự tình, cho tới tri bách thành bị Điền Bá Quang một chiêu thuận sát, Tri Thủy Mặc sẽ đem Điền Bá Quang một chiêu thuận sát sự tình, nhưng không có nói cho môn hạ đệ tử.

Này chẳng phải là có vẻ đường đường Ngũ nhạc kiếm phái môn đồ, so với một cái giang hồ lang trung võ công kém đến quá xa, điều này làm cho thiên từng sao được nói.

Vì lẽ đó, hăng sơn phái nữ tử từ phái Thái Sơn sư huynh nơi đó nhận được tin tức nhưng là không đầy đủ.

Nghe được nghi lâm khả năng đã an toàn thoát hiểm, lúc này nói không chắc đã đến Lưu phủ, định dật nói rằng: "Như vậy, ta nhưng phải đi Lưu phủ kiểm tra một phen, nếu như người nói là thật, hăng sơn phái nhất định sẽ nhớ kỹ người nhân tình này, nếu như người dám gạt ta, nhất định để người biết ta hăng sơn kiếm pháp uy lực."

Nói xong định dật bắt chuyện các vị nữ ni, vội vội vàng vàng hướng về Lưu phủ đi tới.

Tri Thủy Mặc nhìn định dật rời đi, thờ dài nói, thực sự là như gió nữ tử.

Tri Thủy Mặc tựa như cười mà không phải cười, nhìn trước mặt hoá trang thành quái tướng Nhạc Linh San, nói: "Ồ ~, này không phải Phúc Châu phủ ở ngoài tát lão đầu tôn nữ tát Uyên nhi sao, thế nào, lắc mình biến hóa lại thành phái Hoa sơn nữ hiệp?"

Nhạc Linh San đứng ở nơi đó liên thủ cũng không biết để vào đâu, vừa này đối mặt định dật cũng dám dựa vào lí lẽ biện luận đừng khí không biết đi nơi nào, có chỉ lo Tri Thủy Mặc đối với mình ân tượng không tốt, cảm giác mình lừa hắn.

"Ngày đó là cha nhận được tin tức, sợ phái Thanh Thành đối với phúc uy tiêu cực bất lợi, vì lẽ đó phái chúng ta đi nhìn, để ngửa vạn nhất, ta không phải có ý định muốn gạt người " Nhạc Linh San đỏ mặt vội vàng biện bạch nói.

"Ha ha, tốt , giỡn ngươi, ta đã sớm nhìn ra ngươi là cái trang trang phục, ngươi thuật dịch dung thực sự là không ra sao." Trì Thủy Mặc cười nói.

Nhạc Linh San nghe được lúc đó liền bị người nhìn thấu, thiết thời chính mình còn như cái kẻ ngu si như thế lo lắng hân hoai nghi mình.

Gắt giọng: "Ngươi là cái bại hoại, ta không nghe theo, ngươi muốn bồi thường ta, thiết thời ta còn lo lắng" còn chưa nói xong, Nhạc Linh San liền ý thức được không thích hợp, giọng điệu này thế nào nghe tới như cùng ** làm nũng tựa như, hẳn sẽ không cho rằng ta là cái tùy tiện người nữ tử đi.

Trì Thủy Mặc nói rằng, "Tốt, cứu ngươi ta hoàn thành bại hoại, thực sự là thương tâm" nói xong Trì Thủy Mặc hai tay che ngực làm thương tâm hình.

Nhạc Linh San vội la lên: "Không phải như vậy trì công tử", còn chưa nói xong nhìn thấy Trì Thủy Mặc trên mặt tỏa ra nụ cười, gắt giọng "Ngươi quả nhiên là cái bại hoại ~ hừ, không để ý tới ngươi "

Trì Thủy Mặc nói rằng "Ha, chỉ đùa một chút mà thôi, ngươi sẽ không mở không nổi đi, đúng rồi, ngươi đều biết tên của ta ta còn không biết ngươi đây, cũng không thể nữ hiệp nữ hiệp gọi đi."

Nhạc Linh San đáp: "Đương nhiên sẽ không mở không nổi chuyện cười, ta là phái Hoa sơn chương môn Nhạc Bất Quần nữ nhi, gọi Nhạc Linh San, ngươi có thể phải nhớ kỹ ."

"Thì ra là như vậy, Nhạc cô nương, tiểu sinh này xưng có lễ ." Trì Thủy Mặc hơi làm một cô gái vạn phúc động tác.

Nhạc Linh San nơi nào gặp như vậy thú vị nhân vật, bị chọc cho không được, nhạc đạo "Ngươi người này thật biết điều, so với sư huynh của ta môn tốt chơi nhiều rồi "

Hoa Sơn mọi người ở một bên trợn mắt ngoác mồm nhìn Trì Thủy Mặc cùng tiểu sư muội trên đùa, trong lòng rất cảm giác khó chịu, thế nhưng Trì Thủy Mặc vừa đã cứu sư muội, lại không tốt tiến lên trước ngăn cản, tất cả đều ngăn người ở đó.

Trì Thủy Mặc cũng không thèm để ý, tiến lên trước ôm quyền nói: "Nói vậy chứ vị chính là phái Hoa sơn cao đồ , tại hạ Trì Thủy Mặc, ngưỡng mộ đại danh đã lâu "

Tiếp theo chính là một trận không có dinh dưỡng lời khách sáo, sau đó ngồi cùng một chỗ uống trà tán gẫu . Còn Lâm Bình Chi, Trì Thủy Mặc đương nhiên làm bộ không nhìn thấy, hiện tại còn không đứng lúc.

Mà Lâm Bình Chi hóa ăn diện làm một cái lưng còng thanh niên, chật vật vô cùng, tự nhiên không dám lên trước quen biết nhau Trì Thủy Mặc, sợ bị hân chuyện cười. Người chán nản thời điểm, sợ nhất nhìn thấy người quen, chính là cái đạo lý này, coi như người khác không chê cười, chính mình tu cũng tu chết rồi.

Chỉ chớp lát sau, đầu đường có hai người giương giấy dầu cây dù, xách theo đèn lồng, bước nhanh chạy tới, chỉ thấy trong tay bọn họ xách đèn lồng trên đều viết "Lưu phủ" hai cái hồng chữ.

Trước tiên một người vào cửa nói rằng: "Tại hạ phụng tể nghiệp sư chi mệnh, mời các phái tiền bối cùng các sư đệ các sư muội đến tể nơi phụng trai. Không được các vị đi tới Hành Sơn tin tức, chưa từng ra khỏi thành xa gần, thứ tội thứ tội. Thực bởi vì đến nhiều người, gián chậm cực điểm, đắc tội rồi bằng hữu, các vị mời thôi."

Lord nặc đứng dậy, nói rằng: "Chúng ta vốn định tụ họp Đại sư ca sau, cùng đi hướng về Lưu Tam sư thúc thỉnh an chúc."

Hướng về đại niên nói: "Vị này nói vậy là lao nhĩ ca . Sư phụ ta thường ngày xưng đạo phái Hoa sơn nhạc sư bá dưới trướng các vị sư huynh anh hùng tuyệt vời, Lệnh Hồ sư huynh càng là kiệt xuất anh tài. Lệnh Hồ sư huynh nếu chưa tới, các vị trước tiên đi cũng giống như vậy."

Lord nặc nói: "Quấy rối ."

Hướng về đại niên nói: "Các vị lao bộ đi tới Hành Sơn, đó là cho chúng ta trên mặt thiếp vàng, thế nào còn nói những này lời khách khí? Xin mời! Xin mời!"

Hướng về đại niên nhìn thấy Hoa Sơn mọi người bên trong đứng một người thanh niên, quần áo hoa lệ, dáng vẻ bất phàm, phái Hoa sơn tuyệt đối sẽ không để môn hạ đệ tử ăn mặc như vậy lộ liễu.

Tiến lên trước ôm quyền nói: "Không biết vị bằng hữu này là?"

Trì Thủy Mặc tiến lên trước được rồi cái cùng thế hệ lễ, đạo "Tại hạ Trì Thủy Mặc, nhận được bằng hữu trên giang hồ nâng đỡ, đưa cái "Ngọc diện y tiên" tên tuổi "

"Hóa ra là trì thần y trước mặt, kính xin đến tể nơi dâng trà, vì gia sư chậu vàng rửa tay đại hội phùng cá nhân tràng khỏe không?"

Trì Thủy Mặc nói: "Cầu cũng không được, Lưu Chính phong Lưu tiền bối đại danh ta đã sớm như sấm bên tai, bắt quá", Trì Thủy Mặc chỉ vào cái kia bán mĩ văn thần nhân đạo: "Vị tiền bối này ngươi cũng không nên sót lại ?"

Hướng về đại niên hướng về ông già kia liếc nhìn một hồi, đột nhiên có ngộ, khom người nói: "Nguyên lai Nhạ Đãng sơn hà sư bá đến , thực sự là thất

lễ, thỉnh, thỉnh hà sư bá giá lâm tề xá."

Hắn đoán được này bán mì vẫn thần lão nhân là chiết nam Nhận Đăng sơn cao thủ hà tam thất. Người này thuở nhỏ lấy bán mì vẫn thần mà sống, học thành võ công sau, vẫn là chọc lấy bộ mì vẫn thần gánh du hành giang hồ, bộ này mì vẫn thần gánh nhưng là hãn ký hiệu.

Hắn tuy một thân võ công, nhưng tự cam đàm bạc, lấy tiểu bản chuyện làm ăn sống qua, người trong võ lâm nói đến đều là rất kính tặc. Thiên hạ thị ngộ hèm trong bán mì vẫn thần đâu chỉ ngàn vạn, nhưng đã bán mì vẫn thần mà lại là người trong võ lâm, cái kia tất nhiên là không phải hà tam thất không thể .

Hà tam thất cười ha ha, nói rằng: "Chính muốn làm phiền." Đem trên bàn mì vẫn thần bát thu thập . Lord nặc nói: "Văn bối có mắt không nhìn được Thái Sơn, Hà tiền bối chớ trách."

Hà tam thất cười nói: "Không trách, không trách. Các người tới đến thăm ta mì vẫn thần, là ta áo com cha mẹ, hà quái chi có? Chín bát mì vẫn thần, mười đồng tiền một bát, tổng cộng chín mươi văn." Nói đuổi ra tay trái.

Lord nặc rất lúng túng, không biết hà tam thất có hay không đùa giỡn.

Hà tam thất cười nói: "Tiểu bản chuyện làm ăn, hiện ngân giao dịch, chí thân bạn tốt, chịu nợ miễn hỏi."

Lord nặc nói: "Vâng, là!" Nhưng cũng không dám nhiều cho, đếm chín mươi văn tiền đồng, hai tay cung cung kính kính dâng. Hà tam thất tiếp nhận, ném vào mì vẫn thần gánh bên dựng lên trong ống trúc, bốc lên trọng trách, nói: "Đi thôi!"

Hướng về đại niên hướng về người hầu trà nói: "Nơi này tiền trà, quay đầu lại lại tính, đều ghi vào Lưu Tam gia trưởng trên." Cái kia người hầu trà cười nói: "Ha, là Tam gia khách nhân, ha, chúng ta thỉnh cũng thỉnh không tới, ha, vẫn tính cái gì tiền trà?"

Hướng về đại niên đem mang đến cây dù phân cho chúng tân, trước tiên dẫn đường. Phái Hoa sơn chúng đệ tử theo ở phía sau.

Lâm Bình Chi nghĩ thầm: "Ta liền theo sau từ xa, mà xem có hay không có thể trà trộn vào Lưu Chính phong trong nhà." Mắt thấy mọi người chuyển qua góc đường, liền tức đứng dậy đi tới góc đường, thấy mọi người đi về phía bắc, thế là ở mưa to dưới sát bên dưới mái hiên đi đến.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Vào Lưu phủ ngộ cừu

Qua ba cái trường nhai, chỉ thấy phía trái một toà đại trạch, cửa đốt bốn trần lồng đèn lớn, hơn mười người tay cầm cây đuốc, có giương cây dù, đang bề bộn đón khách. Định đặt, hà tam thất một nhóm người sau khi tiến vào, lại có rất nhiều tân khách từ trường nhai hai con lại đây.

Lâm Bình Chi đánh bạo, đi tới cửa. Lúc này đang có hai nhóm giang hồ hào khách do lưu môn đệ tử đón vào cửa, Lâm Bình Chi không nói một lời đi vào theo.

Tiếp khách chỉ nói hãn cũng là chúc khách, khuôn mặt tươi cười ngênh người, nói: "Mời đến, dâng trà." Bước vào đại sảnh, chỉ nghe tiếng người náo động, hơn hai trăm người phân ngồi các nơi, phân biệt đàm tiếu.

Lâm Bình Chi trong lòng nhất định, suy nghĩ: "Nơi này nhiều người như vậy, ai cũng sẽ không tới lưu tâm ta, chỉ cần tìm tới phái Thanh Thành những kia ác đồ, liền có thể điều tra cha ta mù mù vị trí ." Lập tức ở thỉnh giác chỗ tới một tấm bàn nhỏ bên ngồi xuống, không lâu liền có gia đình đưa lên nước trà xanh, mặt điểm, khăn lông nóng.

Hắn phóng tầm mắt đánh giá, thấy hàng sơn đàn ni bao vây ngồi phía bên trái một bàn, Hoa Sơn đàn đệ tử cùng Trì Thủy Mặc, Nhạc Linh San ngồi vây quanh ở tại bên một bàn khác, nhưng định đặt cùng hà tam thất nhưng không ở tại bên trong.

Lâm Bình Chi một bàn một bàn nhìn quá khứ, đột nhiên chấn động trong lòng, ngực nhiệt huyết dâng lên, chỉ thấy mới người trí, ở người hào hai người cùng một đám người ngồi vây quanh ở hai tấm bên cạnh bàn, hiển nhiên đều là phái Thanh Thành đệ tử, nhưng phụ thân hắn cùng mẫu thân nhưng không ở tại , không biết cho bọn họ giam cầm ở nơi nào.

Lâm Bình Chi vừa thương xót vừa giận, lại là lo lắng, rất sợ cha mẹ đã gặp độc thủ, chỉ muốn ngồi vào phụ cận chỗ ngồi đi, trộm nghe bọn họ nói chuyện, nhưng nghĩ lại lại nghĩ, không dễ dàng hỗn đến nơi này, nếu hơi có manh động, cho mới người trí bọn họ nhìn ra kẻ hở, không chỉ toàn công uổng phí, mà có họa sát thân.

Lúc này định xuất ra hiện, mang theo một cái tiểu ni cô bước nhẹ đi vào phòng khách, nhưng thấy nàng thanh tú tuyệt tục, dung sắc chiếu người, thực là một cái tuyệt lệ mỹ nhân. Nàng còn chỉ mười sáu, mười bảy tuổi, thân hình thướt tha, tuy quần ở một bộ rộng lớn truy y bên trong, nhưng không che giấu được yếu điệu thướt tha thái độ.

Định dật tiến lên phía trước nói: "Trì công tử, vô cùng cảm tạ ngời cứu ta nghi lâm đồ nhĩ, sự tình ta đã hỏi rõ ràng, cái kia Lệnh Hồ Xung một chuyện, không cần ngời lo lắng, nếu Nhạc Bất Quần dám bởi vì cái này gây sự với ngời, ta hằng sơn phái quyết không đáp ứng, nghi lâm, còn không cảm ơn trì công tử "

Tiểu ni cô nhẹ giọng nói: "Nghi lâm cảm ơn trì công tử ân cứu mạng." Nói liền muốn quỳ xuống. Ở cổ đại, ân cứu mạng lớn hơn trời.

Trì Thủy Mặc vội vã đứng lên đến, cũng không dám dùng tay đỡ, vội hỏi "Không được, không được, đây là ta ứng làm việc, ngời này sẽ chiết ta thọ a "

Nghe được giảm thọ, nghi lâm cũng không dám quỳ , vội vã đứng lên, mọi người còn chuẩn bị nói chuyện.

Chợt nghe đến khoát lạt một tiếng, tây thủ chỉ song bị người phá tan, bay vào một người đến.

Chủ tịch tất cả mọi người là cao thủ, ứng biến kỳ tốc, phân hướng về hai bên một đề, mỗi cái ra quyền chưởng hộ thân, còn chưa thấy rõ người tiến vào là ai, khoát lạt vừa vang, lại bay vào một người đến.

Hai người này té xuống đất, phủ phục bất động, nhưng thấy hai người đều trên người mặc trường bào màu xanh, là phái Thanh Thành đệ tử ăn mặc trang phục, bào trên cái móng chố, rõ ràng mỗi cái ăn một cái nước bùn vết chân.

Chỉ nghe ngoài cửa sổ một cái già nua mà hào phóng âm thanh cất cao giọng nói: "Cái móng về phía sau san bằng sa roi nhận thức! Ha ha, ha ha!"

Dur Thương Hải thân thể loáng một cái, song chưởng bỏ ra, theo thân theo chưởng thế, thoát ra ngoài cửa sổ, tay trái ở song cách trên nhấn một cái, đã dựa thế lên nóc nhà, tả đứ đứng ở mái hiên, mắt nhìn tứ phương, nhưng thấy bóng đêm nặng nề, mưa bụi như mực, càng không một bóng người,

Hỏi suy nghĩ: "Người này quyết không thể ở đây trong nháy mắt, liền tức dật đi không còn hình bóng, tất nhiên nằm ở lân cận." Biết người này cực kỳ kinh địch, đưa tay rút ra trường kiếm, triển khai thân hình, ở Lưu phủ bốn phía mau lẹ đi thường du đi một vòng. Nhưng không thấy bóng người.

Đột nhiên nhớ tới: "Người hạ thủ chỉ sợ vẫn còn ở trong đại sảnh." Lúc này hướng về thân người tuần vẩy vẩy tay, bước nhanh đi vào đại sảnh.

Dur Thương Hải ánh mắt từng cái hướng về trên mặt mọi người quét tới. Chủ tịch tất cả mọi người là trong chốn võ lâm đệ nhị bối nhân vật, hẳn tuy rằng nhận biết giả không nhiều, nhưng vừa nhìn mọi người ăn mặc trang phục, mười chi * liền đã biết thuộc về môn phái nào.

Lương trước bất kỳ môn phái nào đệ trong hàng đệ tử đời thứ hai, quyết không nội lực thâm hậu như thế hảo thủ, người này như ở chủ tịch, tất nhiên khác với tất cả mọi người.

Hắn từng cái từng cái nhìn lại, trong chớp mắt, hai đạo sắc bén như đao ánh mắt đình ở trên người một người. Người này hình dung cực kỳ xấu xí, trên mặt bắp thịt vận vẹo, lại dán mấy khối thuốc cao, sống lưng nhô lên cao vút, là cái người gù!

Dur Thương Hải đột nhiên nhớ tới một người, không khỏi cả kinh: "Chẳng lẽ là hắn? Nghe nói này 'Tái bắc minh đà' Mộc Cao Phong tổ ở tái ngoại qua lại, cực nhỏ đặt chân Trung Nguyên, lại cùng Ngũ nhạc kiếm phái không chuyện gì giao tình, sao đến tham dự Lưu Chính phong chậu vàng rửa tay hội?"

Nhưng nếu không phải hắn, trong chốn võ lâm lại nào có cái thứ hai tướng mạo như vậy xấu xí người gù?" Trên đại sảnh ánh mắt của mọi người cũng theo Dur Thương Hải mà bắn về phía cái kia người gù, vài cái biết rõ võ lâm tình hình lớn tuổi người đều kinh y lên tiếng.

Lưu Chính phong cướp tiến lên, sâu sắc vái chào, nói rằng: "Không biết tôn giá quang lâm, có mắt lễ phép, coi là thật đắc tội rồi."

Kỳ thực cái kia người gù, nhưng ở đâu là cái gì võ lâm đệ nhân ? Chính là phúc uy tiêu cực Thiếu tiêu đầu Lâm Bình Chi. Hắn rất sợ bị người nhận ra, vẫn cúi đầu đầu thân, núp ở thính bên trong góc, nếu không là Dur Thương Hải từng cái nhận người, ai cũng sẽ không chú ý tới hắn.

Lúc này ánh mắt mọi người đột nhiên tập trung tất cả, Lâm Bình Chi nhất thời rất là quần bách, bận bịu đứng lên hướng về Lưu Chính phong đáp lễ, nói rằng: "Không dám, không dám!"

Lưu Chính phong biết Mộc Cao Phong là tái bắc nhân sĩ, nhưng trước mắt người này nói nhưng là phía nam khẩu âm, tuổi tác cách biệt rất xa, không khỏi khả nghi, nhưng tổ biết Mộc Cao Phong làm việc xuất quý nhập thần, không thể lẽ thường suy đoán, nhưng cung cung kính kính nói: "Tại hạ Lưu Chính phong, không dám thỉnh giáo các hạ cao tính đại danh."

Lâm Bình Chi từ không nghĩ tới có người sẽ đến tuân hỏi mình họ tên, lúng túng vài câu, nhất thời không đáp. Lưu Chính phong nói: "Các hạ cùng Mộc đại hiệp..." Lâm Bình Chi linh cơ hơi động: "Ta tính 'Lâm', sách ra, không ngại chỉ dùng một nửa, liền giả mạo tính 'Mộc' tốt ." Thuận miệng nói: "Tại hạ họ Mộc."

Lưu Chính phong nói: "Mộc tiên sinh quang lâm Hành Sơn, Lưu nỗ quả thật là trên mặt thiếp vàng. Không biết các hạ cùng 'Tái bắc minh đà' Mộc đại hiệp xưng hô như thế nào?"

Hắn xem Lâm Bình Chi tuổi tác rất nhẹ, đồng thời trên mặt những kia thuốc cao, hiện ra là đang cố ý che giấu diện mạo như trước, quyết không phải cái

kia thành danh đã mấy chục năm "Tái bắc minh đà" Mộc Cao Phong.

Lâm Bình Chi chưa từng nghe từng tới "Tái bắc minh đà Mộc đại hiệp" tên, nhưng nghe được Lưu Chính phong trong giọng nói đối với cái kia họ Mộc người thật là tôn kính, mà Dur Thương Hải ở bên liếc nhìn, biểu hiện không tốt, chính mình nhưng cần hơi lộ hành tích, chỉ sợ lập tức liền sẽ giết cho hắn dưới chưởng.

Giờ khắc này tình thế gấp gáp, không thể làm gì khác hơn là thuận miệng trình bày qua loa, nói rằng: "Tái bắc minh đà Mộc đại hiệp sao? Đó là... Đó là tại hạ trưởng bối." Hắn muốn người kia đã có "Đại hiệp" danh xưng, đương nhiên có thể nói là "Trưởng bối".

Dur Thương Hải mắt thấy chủ tịch càng không người khác dị dạng người, lòng trước đệ tử thân người tuân cùng cát nhân thông hai người chịu nhục, định là người này đã hạ thủ, nếu tái bắc minh đà Mộc Cao Phong đích thân đến, tuy rằng rất có kiêng kỵ, nhưng cũng không sợ.

Người này bất quá là Mộc Cao Phong con cháu, càng thêm không để ở trong lòng, là hắn đi tới hướng về phái Thanh Thành sinh sự, há có thể không công nuốt xuống con giận này đi? Lúc này lạnh lùng nói: "Phái Thanh Thành cùng tái bắc Mộc tiên sinh tổ không liên quan, không biết cái gì địa phương đắc tội các hạ?"

Lâm Bình Chi cùng này lùn tiểu đạo nhân mặt đối mặt đứng, nhớ tới mấy ngày nay đến nhà tan người tán, cha mẹ bị bắt, cho tới nay không biết sinh tử, tất cả đều là bởi vì này lùn tiểu đạo nhân mà lên, tuy biết võ công của hắn cao hơn chính mình gấp trăm lần, nhưng ngực nhiệt huyết dâng lên, không nhịn được liền muốn rút ra binh khí hướng về hắn đâm tới.

Nhưng mà mấy ngày nay đến nhiều lịch ưu hoạn, đã không còn là ngày đó Phúc Châu phủ cái kia chơi gà phi ngựa hoàn khổ thiếu niên, lập tức cường ức lửa giận, nói rằng: "Phái Thanh Thành thật bận rộn vì, Mộc đại hiệp gặp chuyện bất bình, tự muốn đưa tay. Lão nhân gia người chân thực nhiệt tình, yêu nhất đánh mạnh giúp yếu, cần gì phải quân người đắc tội không đắc tội cho hắn?"

Lưu Chính phong vừa nghe, không khỏi âm thầm buồn cười, tái bắc minh đà Mộc Cao Phong võ công tuy cao, nhân phẩm nhưng khá là hạ thấp, này "Mộc đại hiệp" ba chữ, chỉ là chính mình thuận miệng kêu lên một tiếng, kỳ thực lấy Mộc Cao Phong làm người mà nói, đừng nói "Đại hiệp" hai chữ không đủ trình độ, liền cùng một cái "Hiệp" chữ cũng là hào không liên hệ.

Người này nịnh nọt, không để ý tín nghĩa, chỉ là võ công của hắn cao cường, làm người cơ cảnh, nếu với hắn kết làm cừ, đó là khó lòng phòng bị, người trong võ lâm đối với hắn kiêng kỵ sợ hãi lại có chi, nhưng không người thật sự đối với hắn có cái gì tôn kính tâm ý.

Lưu Chính phong nghe Lâm Bình Chi nói như vậy, càng tin hắn là Mộc Cao Phong con cháu, chỉ lo Dur Thương Hải ra tay tổn thương hắn, lúc này cười nói: "Dur quan chủ, Mộc huynh, hai vị đã đi tới bỏ đi, đều là tại hạ quý khách, liền thỉnh nhìn Lưu khổ mặt, mọi người uống chén hòa khí tửu, người đến cái nào, tửu đến!"

Bọn gia đình oanh tiếng đáp ứng, châm dâng rượu đến. Dur Thương Hải đối diện trước năm đó nhẹ nhàng người gù tuy không để vào mắt, nhưng mà nghĩ đến trên giang hồ truyền thuyết Mộc Cao Phong các loại thâm độc vô lại sự tích, cũng không dám tùy tiện không nề mặt, thấy Lưu phủ gia đình châm dâng rượu gia, nhưng không ra tay đi đón, muốn nhìn đối phương làm sao hành động.

Lâm Bình Chi vừa hận vừa sợ, nhưng dù sao oán giận tình chiếm thượng phong, suy nghĩ: "Nói không chắc giờ khắc này cha ta mẹ đã gặp này lùn đạo nhân độc thủ, ta thà rằng bị người một chưởng giết ở tại chỗ, cũng quyết không thể cùng người cộng âm."

Trong ánh mắt tất cả đều là lửa giận, nhìn chăm chăm Dur Thương Hải, cũng không đưa tay đi lấy chén rượu, hắn vốn còn muốn nhục mạ vài câu, dù sao khiếp sợ đối phương oai, không dám mắng lên tiếng đến.

Dur Thương Hải thấy hắn đối với mình tràn đầy địch ý, tức giận xông lên, đưa tay, liền triển khai bất pháp nắm lấy cổ tay hắn, nói rằng: "Được! Được! Được! Hướng về phía Lưu Tam gia kim mặt, ai cũng không thể ở Lưu phủ trên vô lễ. Mộc huynh đệ, chúng ta thân cận một chút."

Lâm Bình Chi dùng sức một tránh, không có thể kiếm thoát, nghe được hắn cái cuối cùng "Gần" chữ vừa ra khỏi miệng, chỉ cảm thấy trên cổ tay đau đớn một hồi, xương cổ tay khanh khách vang vọng, tựa hồ liền lập tức sẽ cho hắn nắm đến nát tan.

Dur Thương Hải ngưng lực không phát, muốn bức bách Lâm Bình Chi xin khoan dung. Vậy mà Lâm Bình Chi đối với hắn lòng mang thâm cừ đại hận, oán trên tay đau tận xương cốt, nhưng hanh cũng không có rên một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Diệt kiếm phổ bảo động lòng người

Lưu Chính phong đứng ở một bên, mắt thấy Lâm Bình Chi cái trán hồng hồng mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu một giọt nhỏ thấm sắp xuất hiện đến, nhưng trên mặt vẻ mặt ngạo nghễ, không chút nào khuất, đối với người thanh niên này kiên cường ngược lại cũng có chút khâm phục, nói rằng: "Đur quan chủ!" Đang muốn điều đình hòa giải.

Chợt nghe đến một cái sắc bén âm thanh nói rằng: "Đur quan chủ, tại sao hứng thú tốt như vậy, bắt nạt lên Mộc Cao Phong tôn tử ấy nhỉ?"

Mọi người đồng loạt quay đầu, chỉ thấy thánh khẩu đứng một cái phi mập mập người gù, người này trên mặt sinh đầy bạch ban, rồi lại đồng một khối tây một khối đều là hắc ký, lại thêm vào một cái nhô lên cao vút lưng còng, thực là quái lạ cực kỳ xấu xí.

Chủ tịch mọi người đa số chưa từng thấy Mộc Cao Phong bộ mặt thật, lúc này nghe hắn tự báo họ tên, lại gặp được bộ này quái tướng, hoàn toàn đột nhiên thay đổi sắc mặt.

Này người gù vóc người mập mập, hành động nhưng nhanh nhẹn vô luân, mọi người chỉ ánh mắt hoa lên, thấy này người gù đã bắt nạt đến Lâm Bình Chi bên người, ở hắn bà vai vỗ vỗ, nói rằng: "Tốt tôn tử, ngoan tôn nhi, ngươi cho gia gia khoác lác, nói cái gì hành hiệp trượng nghĩa, đánh mạnh giúp yếu, gia gia nghe vào trong tai, có thể được lợi đến mức rất nhỏ!"

Nói lại đang hắn bà vai vỗ một cái. Hắn lần thứ nhất đập vai, Lâm Bình Chi chỉ cảm thấy toàn thân rung bần bật, Đur Thương Hải trên cánh tay cũng là nóng lên, suýt nữa liền buông tay ra, nhưng lập tức lại vận công lực, tóm chặt lấy.

Mộc Cao Phong vỗ một cái không có đem Đur Thương Hải năm ngón tay chân thoát, một mặt nói chuyện với Lâm Bình Chi, một mặt tiềm vận nội lực, đệ nhị dưới vỗ vào hắn bà vai thời gian, đã khiến lên mười phần công lực.

Lâm Bình Chi mắt tối sầm lại, cổ họng phát ngọt, một ngụm máu tươi vọt tới trong miệng. Hắn cố nhịn xuống, bủ môi một tiếng, đem máu tươi nuốt vào trong bụng.

Đur Thương Hải hổ khẩu sắp nứt, cũng lại nắm không được, đành phải buông tay ra, lui một bước, thầm nghĩ: "Này người gù lòng dạ độc ác, quả nhiên danh bất hư truyền, hắn vì chân thoát ta ngón tay, lại thà rằng để hắn tôn tử người bị nội thương."

Lâm Bình Chi nỗ lực cười ha ha, hướng về Đur Thương Hải nói: "Đur quan chủ, ngươi phái Thanh Thành võ công quá cũng qua quyết bình bình, so với vị này tái bắc mình đã Mộc đại hiệp, cái kia còn kém xa lắm, ta nhìn ngươi không bằng cái đầu Mộc đại hiệp môn hạ, xin hắn chỉ điểm mấy chiêu, cũng có thể... Cũng có thể... Có chút tiến vào... Bỏ ích..."

Hắn người bị nội thương, nói lời nói này thời tâm tình khuấy động, chỉ cảm thấy ngũ tạng tựa như ngã chuyển đến, rốt cục chống đỡ lấy nói xong, thân thể đã lao đảo đảo.

Đur Thương Hải nói: "Được, ngươi gọi ta cái đầu Mộc tiên sinh môn hạ, học một ít bản lĩnh, Đur Thương Hải chính là cầu cũng không được. Chính ngươi là Mộc tiên sinh môn hạ, bản lĩnh nhất định rất cao, tại hạ ngược lại muốn lĩnh giáo một chút."

Chỉ rõ hướng về Lâm Bình Chi khiêu chiến, nhưng phải Mộc Cao Phong khoanh tay đứng nhìn, không được tham dự. Mộc Cao Phong lui về phía sau hai bước, cười nói: "Tiểu tôn tử, chỉ sợ ngươi tu vi còn thấp, không phải phái Thanh Thành chừng môn đối thủ, vừa lên đến liền cho hắn đập chết."

Gia gia hiếm thấy sinh như ngươi vậy một cái lại đã lại tuân tốt tôn tử, có thể không nhờ ngươi làm cho người ta giết. Ngươi không bằng quỳ xuống hướng về gia gia dập đầu, thỉnh gia gia thay ngươi ra tay làm sao?"

Lâm Bình Chi lúc này quỳ gối quỳ xuống, liền muốn dập đầu. Mộc Cao Phong sợ hắn đổi ý, đưa tay hướng về hắn đỉnh đầu ghì xuống, hất đem xuống. Lâm Bình Chi vốn định dập đầu, nhưng cho hắn như thế khiến lực hất lên, trong lòng phản cảm đột ngột sinh, một cách tự nhiên cổ một cứng, không cho hắn ấn xuống đi.

Mộc Cao Phong cả giận nói: "Ha, ngươi không dập đầu sao?" Trên tay bỏ thêm một phần kinh đạo.

Lâm Bình Chi vốn là kiên cường tự mãn, làm quen rồi Thiếu tiêu đầu, bình sinh chỉ có bị người nịnh hót, chưa bao giờ ngộ qua khuất nhục, lần này vì cứu giúp cha mẹ, dĩ nhiên quyết ý dập đầu, nhưng Mộc Cao Phong như thế đưa tay hất lên, làm xáo phản chuyển, kích phát rồi hắn quật cường bản tính, lớn tiếng nói: "Ngươi đáp ứng cứu cha mẹ ta, ta liền dập đầu, không phải vậy, nhưng là tuyệt đối không thể."

"Cứu cha mẹ ngươi? Này, lại là xảy ra chuyện gì?" Mộc Cao Phong kinh ngạc nói, tại sao lại kéo ra cái cha mẹ đến.

Lâm Bình Chi giận dữ tới Đur Thương Hải nói rằng: "Cầu tặc Đur Thương Hải, ngươi làm hại ta cửa nát nhà tan, diệt ta phúc uy tiêu cực, mưu đồ ta Lâm gia trừ tà kiếm phổ cùng tài sản, ta Lâm Bình Chi làm ác quỷ, cũng sẽ tìm ngươi lấy mạng."

Đur Thương Hải nói: "Ngươi nói cái gì? Ngươi... Ngươi là phúc uy tiêu cực Lâm Bình Chi?"

Lâm Bình Chi đã tri kỷ không cách nào ẩn giấu, đơn giản đường đường chính chính chết cái thoải mái, hai tay kéo xuống trên mặt thuốc cao, cất cao giọng nói: "Không sai, ta chính là Phúc Châu phúc uy tiêu cực Lâm Bình Chi. Ngươi làm hại ta cửa nát nhà tan, cha ta mẹ mẹ, ngươi... Ngươi... Ngươi đem bọn họ nhốt ở đâu?"

Đur Thương Hải vừa nghe được hắn tự báo họ tên, cánh tay trái mọc ra, ngón tay đã nắm lấy Lâm Bình Chi cổ tay phải, cánh tay co rút lại, liền muốn đem hắn kéo tới.

Mộc Cao Phong quát lên: "Chậm đã!" Phi thân mà ra, thân tay nắm lấy Lâm Bình Chi tả oản, về phía sau lôi kéo.

Lâm Bình Chi hai tay phân biệt bị hai cổ đại lực trước sau lôi kéo, xương cốt toàn thân nhất thời khảnh khách vang vọng, đau đến muốn ngất đi. Dư Thương Hải biết mình như dùng lại lực, không phải đem Lâm Bình Chi nhất thời kéo chết không thể, lúc này tay phải trường kiếm đưa ra, hướng về Mộc Cao Phong đâm tới, quát lên: "Mộc huynh, buông tay!"

Mộc Cao Phong tả vung tay lên, coong một tiếng vang, rồi ra trường kiếm, trong tay đã có thêm một thanh thanh lỏng lánh loan đao.

Dư Thương Hải triển khai kiếm pháp, xì tiếng xèo xèo vang không dứt, trong chớp lát hướng về Mộc Cao Phong liên đâm * kiếm, nói rằng: "Mộc huynh, người ta không thù không oán, hà tất vì tiểu tử này tổn thương hai nhà hòa khí?" Tay trái cũng nắm lấy Lâm Bình Chi cổ tay phải không tha.

Mộc Cao Phong vung lên loan đao, tương lai kiếm từng cái rời ra, nói rằng: "Vừa mới trước công chúng trong lúc đó, tiểu tử này kêu ta 'Gia gia', đây là chúng mực nhìn thấy, chúng nhĩ nghe thấy việc.

Tại hạ cùng dư quan chủ tuy rằng ngày xưa không oán, ngày nay không thù, nhưng người đem một người tên là ông nội ta người nắm bắt đi giết, không khỏi quá không cho ta mặt mũi.

Lâm gia gia không thể che chở tôn tử, sau đó còn có ai chịu lại gọi ông nội ta?" Hai người một mặt nói chuyện, binh khí tương giao tiếng đinh đương không dứt, càng đánh càng nhanh.

Trong lòng bàn tay sức mạnh tăng mạnh, Lâm Bình Chi xương cốt toàn thân khảnh khách tiếng càng vang. Dư Thương Hải cả kinh, kiếm phổ chưa đắc thủ, nhưng quyết không thể liên tổn thương Lâm Bình Chi tính mạng, lúc này buông tay.

Lâm Bình Chi lập tức liền cho Mộc Cao Phong kéo tới. Mộc Cao Phong cười ha ha, nói rằng: "Đa tạ, đa tạ! Dư quan chủ coi là thật bạn chí cốt, thắm thiết.

Dư Thương Hải lạnh lùng nói: "Mộc huynh biết rồi là tốt rồi. Lần này tại hạ tương nhượng một bước, sau đó cũng không thể lại có thêm lần thứ hai." Mộc Cao Phong cười hi hi nói: "Vây cũng chưa chắc. Nói không chắc dư quan chủ nghĩa bạc vân thiên, lần thứ hai lại dung để đây."

Dư Thương Hải hừ một tiếng, tả vung tay lên, nói: "Chúng ta đi!" Suất lĩnh đệ tử bốn môn, liền tức rút đi.

Mộc Cao Phong cười hi hi nói: "Người không những không phải người gù, nguyên tới vẫn là cái dài đến rất tuần tiểu tử. Tiểu tử, người cũng không cần gọi ông nội ta. Người gù rất yêu thích người, thu người làm đồ đệ làm sao?"

Lâm Bình Chi vừa mới bị hai người mỗi cái trở lên cười nội lực lôi kéo, toàn thân đau đớn không chịu nổi, hãy còn không có thở được một hơi.

Nghe Mộc Cao Phong nói như vậy, nghĩ thầm: "Này người gù võ công cao hơn cha ta gấp mười lần, Dư Thương Hải đối với hắn cũng khá là kiêng kỵ, ta muốn báo thù tuyệt hận, bái ông ta làm thầy, liền có hi vọng.

Nhưng là hắn mắt thấy cái kia Thanh Thành đệ tử sử dụng kiếm sát ta, vốn là không để ý chút nào, vừa nghe được lai lịch của ta, liền tức ra tay cùng Dư Thương Hải tranh cướp. Giờ khắc này muốn thu ta vì đệ tử, hiện ra là không có ý tốt."

Mộc Cao Phong thấy hắn vẫn là chần chờ, tâm trạng tức giận dần tăng, nhưng nhưng cười hi hi nói: "Thế nào? Người hiền người gù võ công quá thấp, không xứng làm sư phụ người sao?"

Lâm Bình Chi thấy Mộc Cao Phong chỉ một thoáng đầy mặt mây đen, biểu hiện dữ tợn khủng bố, nhưng sắc mặt giận dữ vừa hiện tức ẩn, lập tức lại có vẻ hòa ái dễ gần, thấy tình cảnh nguy hiểm, nếu không bái ông ta làm thầy, nói không chắc hắn tức giận phát tác, lập tức liền đem chính mình giết.

Lâm Bình Chi liền nói ngay: "Mộc đại hiệp, người chịu thu vẫn bối làm đồ đệ, cái kia chính là vẫn bối cầu cũng không được việc. Chi là vẫn bối học chính là võ công gia truyền, nếu khác đầu mình sư, chỉ cần gia phụ dẫn có thể, này vừa đến là gia pháp, thứ hai cũng là trong chốn võ lâm quy củ."

Mộc Cao Phong gật gật đầu, nói: "Lời này ngược lại cũng có lý. Bất quá người điểm này trò chơi, căn bản không thể nói được là cái gì công phu, cha người nghĩ đến võ công cũng là có hạn.

Lão nhân gia ta hôm nay tâm huyết dâng trào, nhất thời hưng khởi, muốn thu người làm đồ đệ, sau đó ta không hẳn lại có thêm này hứng thú. Cơ duyên có thể gặp không thể cầu, người tiểu tử này nhìn tới tựa hồ cơ linh, tại sao như vậy hồ đồ? Như vậy thôi, người trước tiên dập đầu bái sư. Sau đó ta đi theo cha người nói, lượng hắn cũng không dám không đồng ý."

Lâm Bình Chi hơi suy nghĩ, nói rằng: "Mộc đại hiệp, vẫn bối cha mẹ rơi vào phái Thanh Thành trong tay, sống chết không rõ, cầu Mộc đại hiệp đi cứu ra. Khi đó vẫn bối có ơn lo đáp, Mộc đại hiệp có cái gì dặn, tự nhiên vâng theo."

Mộc Cao Phong cả giận nói: "Cái gì? Người hướng về ta cò kè mặc cả? Người tiểu tử này có cái gì ghê gớm, ta không phải thu người làm đồ đệ không thể? Người lại hướng ta áp chế, lẽ nào có lí đó, lẽ nào có lí đó!"

Lập tức nghĩ đến Dư Thương Hải chịu ở dưới con mắt mọi người nhượng bộ, không đem Lâm Bình Chi xé ra hai mảnh, tất nhiên là có khác trọng đại mưu đồ, như Dư Thương Hải người như vậy, làm sao dễ dàng bị lừa?

Hơn phân nửa trên giang hồ đồn đại không sai, hắn Lâm gia cái kia trừ tà kiếm phổ thật là không phải chuyện nhỏ, chỉ cần thu rồi tiểu tử này làm đồ đệ,

này bộ võ học sách quý sớm muộn liền có thể chiếm được, nói rằng: "Nhanh đập đầu, ba cái đầu khải xuống, người chính là ta đồ đệ . Đồ đệ cha mẹ, làm sư phụ yên có không quan tâm lý lẽ? Dư Thương Hải nắm đồ đệ của ta cha mẹ, ta đi đòi hán người, danh chính ngôn thuận, hán sao dám không tha?"

Lâm Bình Chi cứu lòng cha mẹ thiết, nghĩ thầm: "Cha mẹ rơi vào gian nhân trong tay, sống một ngày bằng một năm, nói cái gì cũng đến mau chóng đem bọn họ cứu ra. Ta nhất thời uổng lộn, bái ông ta làm thầy, chỉ cần hán cứu ra cha ta mẹ, thiên đại việc khó cũng đảm đương ."

Lúc này quý gồi quý xuống, liền muốn đập đầu. Mộc Cao Phong sợ hán đòi ý, đưa tay hướng về hán đỉnh đầu ghim xuống, muốn đem việc này định ra đến, Lâm Bình Chi vốn là muốn đập đầu, nhưng cho hán như thế khiến lực hất lên, trong lòng phản cảm đột ngột sinh, một cách tự nhiên cổ đỉnh đầu, không cho hán ấn xuống đi.

Mộc Cao Phong cả giận nói: "Ha, người không đập đầu sao?" Trên tay bỏ thêm một phần kinh đạo. Lâm Bình Chi vốn là kiêu căng tự mãn, làm quen rồi Thiếu tiêu đầu, bình sinh chỉ có bị người nịnh hót, chưa bao giờ ngộ qua khuất nhục, Mộc Cao Phong như thế đưa tay hất lên, làm xáo phản chuyển, kích phát rồi hán quật cường bản tính, lớn tiếng nói: "Người đáp ứng cứu cha mẹ ta, ta liền đáp ứng bái người làm thầy, giờ khắc này muốn ta đập đầu, nhưng là tuyệt đối không thể."

Mộc Cao Phong nói: "Tuyệt đối không thể? Chúng ta nhìn một cái, quả thật là tuyệt đối không thể?" Trên tay lại bỏ thêm một phần kinh lực.

Lâm Bình Chi sống lưng nâng đỡ, muốn đứng dậy, nhưng đỉnh đầu tựa như có nghìn cân tảng đá lớn ngăn chặn , nhưng nơi nào đứng nổi đến? Hai tay hán chống đỡ địa, dùng sức giãy dụa, Mộc Cao Phong trên tay kinh lực lại bỏ thêm một phần.

Lâm Bình Chi chỉ nghe chính mình cảnh bên trong xương khảnh khách vang vọng. Mộc Cao Phong cười ha ha, nói: "Người khải không đập đầu? Trên tay ta lại thêm một phần kinh đạo, cổ của người liền bẻ gãy ."

Lâm Bình Chi đầu bị hán một tác một tác đè đem xuống, cách mặt đất đã bắt quá nửa thước, ra sức kêu lên: "Ta không đập đầu, thiên không đập đầu!" Mộc Cao Phong nói: "Nhìn người khải không đập đầu?" Tay chìm xuống, Lâm Bình Chi cái trán lại bị hán đè thấp hai tác.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Thời cơ đến bênh vực lẽ phải

Tri Thủy Mặc ở một bên thầm nói, thời cơ đã đến, lúc này, Lâm Bình Chi đã chịu qua cửa nát nhà tan nỗi đau, lang bạt kỳ hồ nỗi khổ, con này nhưng không thể ở đập đầu, không phải vậy danh phận nhất định, ngày sau muốn muốn thu lại Lâm Bình Chi, nhất định phải hoành sinh ba chiết, hơn nữa cũng không bao giờ có thể tiếp tục thu tâm, muốn tới nhưng là vô dụng .

Huống hồ, Nhạc Bất Quần lúc này đang ở ở một bên cát giấu, lập tức liền muốn ra tay, lại muộn, Lâm Bình Chi liền bị Nhạc Bất Quần thu đi tới.

Lập tức, Tri Thủy Mặc đi lên phía trước, cao giọng nói rằng, "Dừng tay, Mộc Cao Phong, nếu như Lâm huynh tự nguyện bái người làm thầy ta không lời nào để nói, có thể nếu như người muốn ở trước mặt ta mạnh mẽ đề Lâm huynh bái sư, ta nhưng tuyệt đối không thể đáp ứng."

Mộc Cao Phong sững sờ, thấy Tri Thủy Mặc chỉ là cái chưa dứt sữa người tuổi trẻ, chính mình quanh năm ở tái ngoại, tuy rằng tin tức không phải rất linh thông, không biết trong giang hồ nhân vật thành danh bên trong Tri Thủy Mặc này số một người, nghĩ đến là nhà ai hậu bối, giận dữ nói: "Ồ đâu tới tiểu tử, dám quản người Mộc gia gia chuyện vô bổ, sống được không kiên nhẫn sao "

Tri Thủy Mặc hơi nhường mảy, nói: "Hừ, xem ra người là muốn chết , dám chiếm món hời của ta, lời hay khuyên không được đáng chết người, đã như vậy, người liền đi chết đi."

"Chết" chữ vừa hạ xuống âm, Tri Thủy Mặc tay áo đẩy lướt xuống một cái hình thoi phi tiêu, tay phải cấp tốc hướng về trước vung một cái, không trung loé ra một tia sáng trắng, hướng về Mộc Cao Phong bay đi.

Đây là Tri Thủy Mặc lấy hiện nay mạnh nhất sát thương võ kỹ, coi thường phòng ngự Quan Âm lệ thủ pháp bắn ra đặc chế phi tiêu, hình thoi phiêu thân có thể giảm bớt không khí lực ma sát, thêm vào lúc này Tri Thủy Mặc một thân hậu thiên một tầng hậu kỳ tiếp cận hậu thiên Dịch cân kinh nội lực gia trì.

Tốc độ so với trước giết chết Điền Bá Quang cùng Lệnh Hồ Xung cái kia hai phiêu tốc độ càng nhanh hơn, vì kế hoạch kế tiếp, Tri Thủy Mặc nhất định phải tìm cá nhân lập uy, vì lẽ đó ở phiêu càng thêm nắm Tri Thủy Mặc chín phần mười nội lực. Nếu như Mộc Cao Phong tránh thoát này một phiêu, Mộc Cao Phong nhất định sẽ chạy thoát.

Cho tới Mộc Cao Phong phản giết tới, Tri Thủy Mặc nhưng không một chút nào lo lắng, truyền thừa tự Phong Thanh Dương Độc Cô Cửu Kiếm nói vậy

sẽ làm Mộc Cao Phong khổ không thể tả, cho dù Trì Thủy Mặc lúc này không có quen thuộc qua Độc Cô Cửu Kiếm cũng giống như vậy.

Huống hồ hằng sơn còn nợ Trì Thủy Mặc một ân tình, sẽ không ngồi xem Trì Thủy Mặc bị Mộc Cao Phong sát hại.

Mộc Cao Phong chính là Trì Thủy Mặc ngông cuồng lời nói tức giận, dự định cái Trì Thủy Mặc một bài học, mới vừa dự định ra tay, đột nhiên huyết Thái Dương một trận kinh hoàng, một loại nguy cực kỳ hiểm khỉ tức truyền đến.

Mộc Cao Phong chỉ thấy không trung xẹt qua một cái tia chớp màu trắng, hướng về chính mình phóng tới, nhiều năm qua chém giết kinh nghiệm để Mộc Cao Phong biết, nếu như không tránh khỏi này một phiêu, nhất định sẽ chết.

Làm Mộc Cao Phong trong lòng loé ra những ý niệm này thời, cái kia chớp đã gần ngay trước mắt, Mộc Cao Phong thậm chí có thể nhìn thấy cái kia phi tiêu biên giới trên một tầng màu xanh lam thủy quang, hiển nhiên, phi tiêu trên có độc, vẫn là kịch độc!

Gần trong gang tấc phi tiêu để Mộc Cao Phong không kịp nghĩ nhiều, gân mạch bên trong chất phác nội lực toàn bộ bạo phát, cũng mặc kệ như vậy sẽ chấn thương kinh mạch, lưu lại ám thương, bước ngoặt sinh tử Mộc Cao Phong đã quyết không được nhiều như vậy, trước tiên sống quá hôm nay lại nói.

Chỉ thấy trong chớp mắt, Mộc Cao Phong vẫn cứ dựa vào thâm hậu nội lực lướt ngang nửa thước, tránh né trái tim yếu điểm.

"Phốc" Mộc Cao Phong ngực phải nơi đột nhiên tuôn ra một đoàn huyết quang, phản ứng thời gian quá ngắn, Mộc Cao Phong chỉ là tránh né trái tim yếu điểm, Quan Âm lệ nếu như tốt như vậy tròn, Trì Thủy Mặc như thế nào sẽ làm nó chiếm cứ một cái quý giá linh hồn vị.

Mộc Cao Phong liền điểm huyết cảm máu đều không có, trực tiếp chuyển sinh nhảy lên nóc nhà, Trì Thủy Mặc phi tiêu quá mức khủng bố, loại này khủng bố phi tiêu theo lý mà nói không thể phát sinh bao nhiêu, nhưng chỉ cần có thể lại phát một lần, Mộc Cao Phong phải chết chắc, hẳn không dám đánh cược.

Bởi vì đánh cược thua, nhất định phải chết!

Mộc Cao Phong mới vừa bay lên đỉnh, dưới chân một điểm, liền chuẩn bị lần thứ hai thả người rời đi, nhưng là lần này mới vừa nhảy đến giữa không trung, Mộc Cao Phong cảm thấy trên đùi mềm nhũn, ngã hạ xuống. Thất khiếu chảy máu, đã chết đi, đầu lâu còn hướng về rồi xa Lưu phủ phương hướng.

Con kia phi tiêu trên kịch độc, là Trì Thủy Mặc rời khỏi hồ khẩu huyền sau, lấy sạch luyện chế, kịch độc gọi "Vào máu là chết", là Trì Thủy Mặc dùng thiên hạ độc nhất thực vật độc tiền mộc chất lỏng, cùng cái khác ** hợp luyện mà thành, có vào máu là chết khủng bố độc tính.

Đây là Trì Thủy Mặc trong tay hiện nay lợi hại nhất **, Trì Thủy Mặc vì mặt sau kế hoạch, nhất định phải giết người lập uy, vừa vặn vào lúc này Mộc Cao Phong va vào nòng súng, Trì Thủy Mặc nào có không lạnh lùng hạ sát thủ lý lẽ.

Mộc Cao Phong võ công cao cường, ở trong giang hồ thành danh đã lâu, hung ác độc ác, rồi lại là người cô đơn, phía sau không có thế lực, như thế một cái tốt lập uy đối tượng, đốt đèn lồng cũng khó khăn tìm tới.

Dưới con mắt mọi người giết Mộc Cao Phong, đã có thể một lần thành danh khiến người khác tâm thấy sợ hãi, thuận tiện ngày sau làm việc, có thể ở Lâm Bình Chi trong lòng lập xuống một người cao lớn hình tượng, nhất cử lưỡng tiện việc a!

Làm Mộc Cao Phong té ngã ở đỉnh, khí tuyệt bỏ mình thời, huyền não động đến Lưu phủ đại sảnh nhất thời yên tĩnh lại, mọi người tiếng thở rõ ràng có thể nghe.

Mỗi một người đều tròn to hai mắt, đưa cổ dài, thật giống không thể tiếp thu sự thực này như thế, xác thực, trong chốn võ lâm còn chưa từng có từng ra như vậy yêu nghiệt nhân vật.

Một lát, Lưu Chính phong sớm nhất phục hồi tinh thần lại, cười nói: "Ha ha, quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên a, trì thiếu hiệp, ngươi nhưng là đem chúng ta làm sợ." "

"Há, Lưu đại hiệp đùa giỡn, chư vị tiền bối nhưng là trong mưa gió giết ra đến, như thế nào sẽ để ý điểm ấy tiểu tình cảnh." Trì Thủy Mặc không để ý chút nào cười nói.

Ngươi muội, sát cá biệt người là không có gì, then chốt là ngươi sát chính là cao thủ a, hơn nữa còn là thuần sát, cho tới ** sao, mọi người quả đoán coi thường, ngươi trong giang hồ dùng ** rất thông thường không phải sao.

Đột nhiên, một bên Lâm Bình Chi vọt tới Trì Thủy Mặc trước mặt, liền muốn quỳ xuống.

Trì Thủy Mặc vội vã kéo một cái Lâm Bình Chi, trầm mặt nói: "Lâm huynh, ngươi làm cái gì vậy, có lời gì có thể hảo hảo nói mà." Đùa giỡn, ngươi này không minh bạch loạn quỳ có thể muốn chuyện xấu.

Lâm Bình Chi lập tức nói: "Kính xin trì huynh xuất thủ cứu ra cha mẹ ta, Lâm Bình Chi làm trâu làm ngựa nhất định báo đáp trì huynh."

"Cái này ~ "

Nhìn thấy Trì Thủy Mặc chần chờ, Lâm Bình Chi trong lòng tối sầm lại, lẽ nào, liền Lâm huynh cũng không muốn giúp ta, thiên hạ to lớn, còn có người

nào có thể giúp ta.

"Kính xin trì huynh cứu giúp" Lâm Bình Chi lại muốn quỳ xuống.

Trì Thủy Mặc kéo Lâm Bình Chi, lắc lắc đầu nói: "Lâm huynh a, không phải ta không chịu giúp ngươi, mà là ta không có cách nào giúp ngươi a, thực không dám giấu giếm, Lâm huynh, ta là lính đòi môn phái tiểu ngạo môn đương đại thiếu chủ, trong môn phái có quy định, không được tùy ý nhúng tay chuyện trong giang hồ, ta không thể đi đầu trái với quy định, trừ phi ~ "

"Trừ phi cái gì?" Lâm Bình Chi liền vội vàng hỏi, một mặt ước ao về mặt.

"Trừ phi, ngươi là ta tiểu ngạo môn nhân, không phải vậy ta cũng không thể giúp ngươi." Trì Thủy Mặc một mặt do dự nói rằng.

Lâm Bình Chi lúc này quỳ xuống, "Kính xin trì huynh thu ta nhập môn?", nói xong, liền muốn dập đầu.

Trì Thủy Mặc không nói gì, ngươi là dập đầu trùng a.

Trì Thủy Mặc lập tức ngăn cản Lâm Bình Chi, nói: "Lâm huynh, ta tiểu ngạo môn cùng những môn phái khác không giống, vừa vào tiểu ngạo, thân bất do kỷ, trừ phi ngươi phản lại môn phái, không phải vậy tính mạng của ngươi đem sẽ không nắm giữ ở trong tay của mình.

Hơn nữa, lấy tình huống của ngươi, trên nguyên tắc tới nói là không có tư cách vào ta tiểu ngạo môn, ta nhiều nhất đặc cách thu ngươi vì tặc gia đệ tử, ngươi cần nghĩ kỹ, tương lai không phải hối hận."

Nghĩ đến cha mẹ hiện tại khả năng ở bị khổ, Lâm Bình Chi cắn cắn răng hàm, một mặt kiên định nói: "Trì đại ca, ta quyết định, kính xin trì đại ca nhận lấy ta."

"Đã như vậy, ta trước hết nhận lấy ngươi, cụ thể quy trình sau đó lại vá." Trì Thủy Mặc không tiếp tục ngăn trở Lâm Bình Chi dập đầu.

Ba dập đầu sau, Trì Thủy Mặc nâng dậy Lâm Bình Chi, "San bằng chi a, nếu ngươi lo lắng cha mẹ, việc này không nên chậm trễ, chúng ta vậy thì đi cứu bọn họ đi."

"Vâng, sư phụ!"

Trì Thủy Mặc mang Lâm Bình Chi cùng Lưu Chính phong xin lỗi sau, liền rời khỏi Lưu phủ, hướng về Thanh Thành phương hướng đi tới.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Cha mẹ vong thân truyền thụ tru tà

Thiên, âm u, nồng đậm mây đen thật giống muốn sụp xuống tựa như, phong, không ngừng mà cạo, vù vù phong thanh thật giống ở vì cái này bị thảm tình cảnh phôi âm.

Hành dương ngoài thành, trên ngọn núi nhỏ trong rừng cây, một cái mi thanh mục tú thanh niên chính đang chổng phần, trước mộ phần một khối bia mộ, bia trên viết "Lâm Chấn Nam vương tử chi vợ chồng chi mộ, con bất hiếu Lâm Bình Chi lập.

Thanh niên một nắm lại một nắm đem thổ phủng đến phần trên, máy móc lặp lại động tác này, trong miệng không ngừng mà lầm bầm nói: "Cha, mẹ, hải nhi bất hiếu, là hải nhi tới chậm, các ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ báo thù cho các ngươi."

Ở Trì Thủy Mặc mấy lần xảo diệu kéo dài dưới, Lâm Bình Chi chạy tới lâm Chấn Nam trước mặt thòi, lâm Chấn Nam đã thoi thóp, há miệng, liền Phúc Châu hướng dương nhà cũ trừ tà kiếm phổ đều không có thể nói đi ra, ngay ở Lâm Bình Chi trước mặt chết đi, lâm Chấn Nam vừa chết, Vương phu nhân cũng đi theo mà đi.

... ..

"San bằng chi a, hiện nay ngươi có tính toán gì?" Trì Thủy Mặc nhàn nhạt hỏi.

"Ta muốn báo thù, ta nhất định phải tự tay giết phái Thanh Thành Dư Thương Hải, không báo thù này, thế không làm người." Lâm Bình Chi đỏ mắt lên, trong mắt chỉ còn dư lại cừu hận.

"Đã như vậy, ta có hai con đường cung ngươi lựa chọn, một con đường, ta truyền dạy cho ngươi đường đại đứng đầu nhất nội công cùng kiếm pháp, bởi thiên tư của ngươi quá kém, tuổi tác quá lớn, ngươi ít nhất phải khổ luyện ba mươi năm, ba mươi năm sau, dựa dẫm ta truyền cho ngươi võ nghệ, ngươi định có thể giết Dư Thương Hải, bất quá ba mươi qua sang năm, Dư Thương Hải khả năng đã chết già .

Con đường thứ hai, ta truyền cho ngươi một bộ trong chốn võ lâm tối học cấp tốc đỉnh cấp kiếm pháp cùng nó, tru tà kiếm pháp, phối hợp kiếm pháp này đặc biệt nội công, thêm vào ta độc môn bí được, có thể cho ngươi ở sau ba tháng năm giữ có thể chém giết Dư Thương Hải năng lực. . . ."

Tri Thủy Mặc còn chưa nói xong, Lâm Bình Chi vội la lên: "Su phụ, ta chọn điều thứ hai!"

"A, trên đời làm gì có chuyện ngon ăn như thế, ngươi hãy nghe ta nói hết", Tri Thủy Mặc vung vung tay tiếp tục nói "Tru tà kiếm pháp tu luyện câu thứ nhất là 'Muốn luyện thần công, phải trước tiên tự cung', ngươi, cần nghĩ kĩ."

Do dự một lát, Lâm Bình Chi về mặt không ngừng biến hóa, cuối cùng trầm giọng nói rằng: "Nếu như ta lựa chọn khổ luyện, một khi vận may không tốt, Dư Thương Hải chết già, hoặc là bị người khác giết chết, vậy ta đem sống không bằng chết.

Diệt môn mối thù, để ta hiện tại tại mọi thời khắc đều sống ở trong thống khổ, phụ thân mẫu thân sắp chết ánh mắt, ta mãi mãi cũng không quên được, ta không chờ được lâu như vậy, ta chọn tru tà kiếm pháp, dù cho tuyệt hậu, ta cũng quyết không cho Dư Thương Hải tiêu dao sống trên đời!"

"Đã như vậy, kiếm này phổ ngươi cầm đi, chưa qua ta cho phép không được truyền thụ cho hân người, không phải vậy, ta tất đoạt về kiếm phổ." Nói xong xong Tri Thủy Mặc hướng về Lâm Bình Chi ném ra một quyển lam da hoàng hiệt bí tịch.

Tiếp theo, Tri Thủy Mặc từ trong lồng ngực móc ra một đen một trắng hai cái bình sứ, "Màu đen bình sứ bên trong có ta độc môn bí được, 'Vào máu là chết', đây là thiên hạ đệ nhất kịch độc, bồi lên ở trên kiếm, chỉ cần ngươi kiếm hoa tổn thương Dư Thương Hải, ba cái hô hấp bên trong, Dư Thương Hải hân phải chết.

Thuốc này uống thuốc vô dụng, nhất định phải thấy máu mới có thể phát huy tác dụng, ngươi phải nhớ cho kỹ ở tâm. Ngoài ra, bạch trong bình là 'Vào máu là chết' thuốc giải, ngươi trước tiên ăn vào, để tránh khỏi ngộ giết mình, cầm đồ vật, ngươi hiện tại liền rời khỏi đi.

Tìm một cái không dấu chân người thâm sơn khổ luyện võ công, luyện tốt sau trở ra, bí tịch trên có chúng ta bên trong tiền bối chú giải, ngươi có thể mình luyện tập, này võ công ta không có luyện qua, không cách nào chỉ đạo ngươi."

Nói xong, Tri Thủy Mặc lưu lại một ít kim ngân, ở Lâm Bình Chi thiên ân vạn tạ bên trong rời khỏi rừng cây nhỏ.

Thời gian, càng ngày càng gấp .

... ..

Hành dương ngoài thành bên cạnh thác nước, tiếng đàn không ngừng truyền đến, thật là tao nhã, trải qua chốc lát, có mấy lần nhu hòa tiếng tiêu giáp vào cầm vận bên trong. Thất huyền cầm tiếng đàn hòa bình công chính, mang theo thanh u ống tiêu, càng là cảm động, cầm vận tiếng tiêu giống ở một hồi một đáp, đồng thời dần dần đưa tới gần.

Tri Thủy Mặc đang ẩn núp ở một bên lẳng lặng lắng nghe, chỉ nghe tiếng đàn dần dần cao vút, tiếng tiêu đã từ từ thấp chìm xuống, nhưng tiếng tiêu thấp mà không ngừng, giống như tơ nhện theo gió phiêu lãng, nhưng liên miên không dứt, càng thêm xúc động tâm ý.

Ló đầu vừa nhìn, chỉ thấy núi đá sau chuyển ra ba bóng người, lúc đó mặt trăng bị một mảnh phù vân che khuất , bóng đêm mông lung, ngờ ngợ có thể thấy được ba người hai cao một lùn, cao chính là hai nam tử, lùn chính là cái nữ tử. Hai nam tử chậm rãi đi tới một khối đại nham thạch bên, ngồi xuống, một cái đánh đàn, một cái thổi tiêu, cô gái kia đứng ở đánh đàn già bên cạnh người.

Chợt nghe đàn ngọc bên trong đột nhiên phát sinh leng keng thanh âm, hình như có ý sát phạt, nhưng tiếng tiêu vẫn là ôn nhã uyển chuyển. Một lát sau, tiếng đàn cũng chuyển nhu hòa, hai âm chợt cao chợt thấp, bỗng dừng bên trong cầm vận tiếng tiêu đột ngột biến, tựa như có bảy, tám cụ đàn ngọc, bảy, tám chi ống tiêu đồng thời ở tấu nhạc.

Cầm tiêu tiếng tuy rằng cực điểm phiền phức biến ảo, mỗi cái âm thanh rồi lại trầm bổng du dương, dễ nghe động tâm

Lệnh Hồ Xung chỉ nghe huyết thống sôi sục, không nhận được liền muốn đứng dậy, lại nghe một hồi, cầm tiêu tiếng lại là biến đổi, tiếng tiêu thay đổi chủ điều, cái kia Thất huyền cầm chỉ là đỉnh leng keng đang đệm nhạc, nhưng tiếng tiêu nhưng càng lúc càng cao.

Tri Thủy Mặc trong lòng không hiểu ra sao cảm thấy một trận chua xót, đột nhiên tranh một tiếng gấp vang, tiếng đàn lập dừng, tiếng tiêu cũng tức ở.

Chỉ một thoáng khắp mọi nơi hoàn toàn yên tĩnh, chỉ thấy minh nguyệt giữa trời, bóng cây trên đất. Chỉ nghe một người chậm rãi nói rằng: "Lưu hiền đệ, ngươi ta hôm nay tận số ở đây, vậy cũng là toàn cục khiến cho, chỉ là ngu huynh không thể tới sớm ra tay, một đến gia quyến nhà ngươi đệ tử hết mức tuần khó, ngu huynh tâm trạng thực là bất an."

Một cái khác nói: "Ngươi ta coi mở, còn nói những câu nói này làm chi..." Tri Thủy Mặc trầm nghĩ, chậu vàng rửa tay đã từng xảy ra , chỉ sợ Lưu Chính phong cả nhà chỉ còn hân một người. Đáng tiếc, cũng không đủ lợi ích, Tri Thủy Mặc sẽ không nhúng tay cứu người, kết oán Tung sơn chỉ làm cho tiếp theo Phong Vân bảng phát hành mang đến bất lợi.

Chỉ nghe Lưu Chính phong rồi nói tiếp: "Nhân sinh không ai không có chết, đến một tri kỷ, chết cũng không hám."

Người còn lại nói: "Lưu hiền đệ, nghe ngươi tiêu bên trong tâm ý, nhưng còn có di hận, hẳn là vì lệnh lang hấp hối thời khắc, rất sợ chết, nhục nhã ngươi danh thơm?"

Lưu Chính phong thở dài một tiếng, nói: "Khúc đại ca đoán không sai, cần nhi đứa nhỏ này ta thường ngày quá mức cưng chiều, ít đi giáo huấn, không nghĩ tới càng là cái không có nửa điểm khí tiết loại nhu nhược." Khúc dương nói: "Có khí tiết cũng được, không có khí tiết cũng được, sau trăm tuổi, đều quy đất vàng, lại có cái gì phân biệt?"

Ngũ huynh từ lâu nằm ở nóc nhà, vốn nên sớm cho kịp ra tay, chỉ là lòng trước hiền đệ không muốn vì ta nguyên cố, cùng Ngũ nhạc kiếm phái cố nhân tôn thương hòa khí, lại nghĩ đến ngũ huynh từng là hiền đệ lập lời thề độc, quyết không làm thương hại hiệp nghĩa đạo bên trong nhân sĩ, là lấy chậm chạp không phát, lại ai biết phái Tung sơn vì ngũ Nhạc minh chủ, ra tay càng như vậy độc ác."

Lưu Chính phong một lát không nói, thở thật dài một cái, nói rằng: "Này bối tục nhân, sao hiểu được ngươi ta lấy âm luật tương giao thịnh tình nhĩ tri? Bọn họ lấy thường tình phỏng đoán, tất nhiên là liệu định ngươi ta kết giao, đem đại bất lợi cho Ngũ nhạc kiếm phái cùng hiệp nghĩa nói."

Ai, bọn họ không hiểu, cần cũng trách bọn họ không được. Khúc đại ca, ngươi là đại chuy huyết bị thương, chấn động tâm mạch?" Khúc dương nói: "Chính là, phái Tung sơn nội công quả nhiên lợi hại, không ngờ tới ta trên lưng rất chịu đòn đánh này, nội lực đi tới, lại đem tâm mạch của ngươi cũng đánh gãy."

Sớm biết hiền đệ cũng là không khỏi, cái kia một tưng hắc Huyết thần châm ngược lại cũng không cần lại phát ra, nhiều thương vô tội, là chuyện vô bổ. May là châm trên cũng không có cho ăn độc."

Lưu Chính phong nhẹ nhàng nở nụ cười, nói rằng: "Nhưng ngươi ta nhưng cũng vì vậy mà đến lại hợp tấu một khúc, từ hôm nay sau đó, trên đời cũng lại không này cầm tiêu thanh âm." Khúc dương thở dài một tiếng, nói rằng: "Ngày xưa kê Khang lâm hình, đánh đàn một khúc, thở dài (Quảng Lăng tán) từ đây thất truyền."

Khà khà, (Quảng Lăng tán) tuy rằng tinh diệu, lại sao cùng được với chúng ta này một khúc (tiểu ngạo giang hồ)? Chỉ là năm đó kê Khang tâm tình, nhưng cũng cùng ngươi ta."

Lưu Chính phong cười nói: "Khúc đại ca mới vừa rồi còn rất lạc quan, nhưng thì lại làm sao chấp nhất lên? Ngươi ta đêm nay hợp tấu, đêm này một khúc (tiểu ngạo giang hồ) phát huy đến vô cùng nhuần nhuyễn. Trên đời đã có qua này một khúc, ngươi ta đã tấu qua này một khúc, nhân sinh hậu thế, phụ phục hà hận?"

Khúc dương nhẹ nhàng vỗ tay nói: "Hiền đệ nói không sai." Trải qua một hồi, rồi lại thở dài. Lưu Chính phong nói: "Đại ca rồi lại vì sao thở dài? A, đúng rồi, tất nhiên là không yên lòng không phải không phải."

Tri Thủy Mặc hơi suy nghĩ: "Không phải không phải, chính là cái kia nguyên bên trong nhĩ nha nhĩ nhĩ khúc không phải không?"

Quả nhiên nghe được khúc không phải không âm thanh nói rằng: "Gia gia, ngươi cùng lưu công công chậm rãi chữa khỏi thương thế, chúng ta đi đem phái Tung sơn ác đồ từng cái từng cái chém tận giết tuyệt, vì lưu bà bà bọn họ báo thù!"

Bỗng nghe vách núi sau truyền đến cười dài một tiếng. Tiếng cười chưa tuyệt, vách núi sau thoát ra một cái bóng đen, ánh sáng màu xanh lấp lóe, một người đứng ở khúc dương cùng Lưu Chính phong trước người, cầm trong tay trường kiếm, chính là phái Tung sơn đại tung dương tay phí bản, khà khà một tiếng cười gần, nói rằng: "Nữ oa tử khẩu khí thật là lớn, đem phái Tung sơn đuổi tận giết tuyệt, trên đời có thể có bức này vừa lòng đẹp ý việc?"

Lưu Chính phong đứng dậy, nói rằng: "Phí bản, ngươi đã sát cả nhà của ta, Lưu mỗ trúng rồi ngươi hai vị sư huynh chương lực, cũng đã mệnh ở khoảng khác, ngươi còn muốn làm cái gì?"

Phí bản cười ha ha, ngạo nghễ nói: "Này nữ oa tử nói muốn đuổi tận giết tuyệt, tại hạ chính là đến đuổi tận giết tuyệt a! Nữ oa tử, ngươi trước tiên lại đây lĩnh cái chết đi!"

Chỉ nghe Lưu Chính phong nói: "Họ Phí, ngươi cũng coi như là danh môn chính phái bên trong nhân vật có máu mặt, khúc dương cùng Lưu Chính phong hôm nay rơi vào tay của ngươi, muốn sát muốn quả, chết mà không oán, ngươi đi bắt nạt một cái nữ oa oa, vậy coi như là cái gì anh hùng hảo hán? Không phải không phải, ngươi đi mau!"

Khúc không phải không nói: "Ta bồi gia gia cùng lưu công công chết ở một khối, quyết không chỉ có một."

Lưu Chính phong nói: "Đi mau, đi mau! Chúng ta chuyện của người lớn, cùng ngươi hài tử có cái gì tương quan?"

Khúc không phải không nói: "Ta không đi!" Xoạt xoạt hai tiếng, từ bên hông rút ra hai thanh đoản kiếm, đoạt lấy đi che ở Lưu Chính phong trước người, kêu lên: "Phí bản, lúc trước lưu công công tha ngươi không giết, ngươi trái lại đến ăn đền oán trả, ngươi có xấu hổ hay không?"

Phí bản âm trầm nói: "Ngươi này nữ oa oa đã nói muốn đem chúng ta phái Tung sơn đuổi tận giết tuyệt, ngươi này không phải là đến đuổi tận giết tuyệt sao? Lê nào họ Phí ngồi yên mặc ngươi xấu xí, vẫn là quay đầu đào tẩu?"

Lưu Chính phong kéo khúc không phải không cánh tay, vội la lên: "Đi mau, đi mau!" Nhưng hắn chịu phái Tung sơn nội lực rung bản bật, tâm mạch đã đứt, lại thêm vừa mới diễn tấu này một khúc (tiểu ngạo giang hồ), tâm lực quá mệt mỏi, trên tay đã không nội kinh.

Khúc không phải khỏi nhẹ nhàng một tránh, tránh thoát Lưu Chính phong tay, liền vào lúc này, trước mắt ánh sáng màu xanh lấp lóe, phí bản trường kiếm đâm tới trước mặt. Khúc không phải khỏi tay trái đoàn kiếm chặn lại, kiếm trong tay phải theo đưa ra. Phí bản hắc một tiếng cười, trường kiếm xoay vòng, vỗ một tiếng, đánh vào nòng tay phải trên đoàn kiếm.

Khúc không phải khỏi cánh tay phải tê dại, hồ khẩu đau nhức, tay phải đoàn kiếm nhất thời tuột tay. Phí bản trường kiếm tà lắc phản chọn, vỗ một tiếng vang, khúc không phải khỏi tay trái đoàn kiếm lại bị chấn thoát, bay ra mấy trượng ở ngoài.

Phí bản trường kiếm đã chỉ ở nòng yết hầu, hướng về khúc dương cười nói: "Cong dài lão, ta trước tiên đem cháu gái ngươi mất trái chọc mù, lại cắt đi mũi của nàng, lại cắt nàng hai cái lỗ tai..." Khúc không phải khỏi quát to một tiếng, về phía trước nhảy vọt, hướng về trường kiếm trên đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: đến tiểu ngạo Loli tướng thác

Mắt thấy khúc không phải khỏi muốn đâm chết ở trường kiếm trên, phí bản trường kiếm nhanh sức, ngón trỏ trái điểm ra, khúc không phải khỏi vuron mình ngã chổng vó. Phí bản cười ha ha, nói rằng: "Tà ma ngoại đạo, làm nhiều việc ác, liền muốn chết nhưng cũng không có dễ dàng như vậy, vẫn là trước đem mắt trái của ngươi chọc mù lại nói."

Nhắc lên trường kiếm, liền muốn hướng về khúc không phải khỏi mất trái thứ roi. Chợt nghe đến phía sau có người quát lên: "Mà ồ!" Phí bản giật nảy cả mình, cấp tốc xoay người lại, vung kiếm hộ thân, dưới ánh trăng, chỉ thấy một người thanh niên hán tử hai tay chống nạnh mà đứng.

Phí bản quát hỏi: "Ngươi là ai?"

Trì Thủy Mặc cười hi hi, nói: "Sắp chết người, nói cho ngươi cũng không có tác dụng gì", tiếp theo quay đầu quay về phía sau rừng cây đạo, "Mạc Đại chương môn, ngươi còn phải xem hí đạo lúc nào?"

Đột nhiên trong tai truyền vào mấy lần thăm thăm hồ cảm tiếng, tiếng đàn thê lương, làm như thở dài, lại giống gào khóc, theo tiếng đàn run rẩy, phát sinh lạnh rung sắt thỉnh thoảng thanh âm, như thể một giọt nhỏ mưa nhỏ rơi lên cây diệp.

Phí bản chấn động trong lòng: "Tiêu tương Dạ Vũ mạc Đại tiên sinh đến." Nhưng nghe hồ cảm tiếng càng ngày càng đau khổ, mạc Đại tiên sinh nhưng thủy chung không từ phía sau cây đi ra. Phí bản kêu lên: "Mạc Đại tiên sinh, tại sao không hiện thân gặp lại?"

Tiếng đàn đột nhiên ngừng, cây thông sau một cái gãy gò bóng người đi ra, chỉ thấy hần gãy tro xương, hai vai cùng lên, đứng như một cái tại mọi thời khắc liền sẽ ngã lăn quý bị lao, không nghĩ tới đại danh nãn giang hồ phái Hành Sơn chương môn, càng là như vậy một cái hình dung hèn mọn người.

Mạc Đại tiên sinh tay trái nắm hồ cảm, hai tay hướng về phí bản cùng cùng, nói rằng: "Phí sư huynh, Tà minh chủ khỏe."

Phí bản thấy hần cũng không ác ý, lại tỏ biết hần cùng Lưu Chính phong không hòa thuận, nhân tiện nói: "Đa tạ mạc Đại tiên sinh, ta sư ca tốt. Quý phái Lưu Chính phong hòa ma giáo yêu nhân kết giao, ý muốn bắt lợi ta Ngũ nhạc kiếm phái. Mạc Đại tiên sinh, ngươi nói phải làm xử trí như thế nào?"

Mạc Đại tiên sinh hướng về Lưu Chính phong đến gần hai bước, điềm nhiên nói: "Đáng chết!" Đây "Sát" chữ vừa ra khỏi miệng, hàn quang đột ngột thiểm, trong tay đã có thêm một thanh lại bạc lại hẹp trường kiếm, đột nhiên phản thứ, nhắm thẳng vào phí bản ngực.

Lần này ra chiêu cực nhanh, ước mà như mộng như ảo, chính là "Bách biến thiên huyền Hành Sơn mây mù mười ba thức" bên trong tuyệt chiêu. Phí bản ở Lưu phủ từng Lưu Chính phong môn võ công này đạo nhi, giờ khắc này lần thứ hai trúng kế, hoảng hốt bên dưới, gấp lui về phía sau.

Xi một tiếng, ngực đã cho lợi kiếm cắt một đạo thật dài lỗ hồng, quần áo tận nứt, ngực bấp thịt cũng cho vết cắt, bị thương tuy rằng không nặng, cũng đã kinh nộ gặp nhau, nhuệ khí đại thất.

Phí bản lập tức trả lại kiếm tướng thứ, nhưng mạc Đại tiên sinh một chiêu kiếm đã đi đầu cơ, sau kéo dài mà tới, một thanh bạc kiếm như linh xà, rung động không dứt, ở phí bản ánh kiếm bên trong xuyên (mặc) đến xuyên đi, chỉ làm cho phí bản liên tục rút lui, nửa câu quát mắng cũng không gọi được.

Khúc dương, Lưu Chính phong, Trì Thủy Mặc ba người mắt thấy mạc Đại tiên sinh kiếm chiêu biến ảo, còn như quý mỹ, hoàn toàn hoảng sợ thần huyền. Lưu Chính phong hòa hần đồng môn học nghệ, làm mấy chục năm sư huynh đệ, nhưng cũng vạn vạn không ngờ được kiếm của sư huynh thuật càng một tinh đến thế.

Một chút máu tươi từ hai thanh trường kiếm tiên đi ra, phỉ bản xê dịch thềm được, cật lực chống đỡ, trước sau thoát không ra mạc Đại tiên sinh ánh kiếm bao phủ, máu tươi dần dần ở hai người quanh người tiên thành một cái hồng quyền.

Bỗng nghe đến phỉ bản thét dài kêu thảm, cao được mà lên. Mạc Đại tiên sinh lui về phía sau hai bước, đem trường kiếm xen vào hồ cầm, xoay người liền đi, một khúc "Tiêu tương Dạ Vũ" ở cây thông sau vang lên, dần dần đi xa.

Phỉ bản nhảy lên sau liền tức ngã chổng vó, ngực một đạo mũi tên máu như tuôn ra tuyền giống như hướng lên trên phun ra, vừa mới ác chiến, hấn vận lên phái Tung sơn nội lực, ngực trúng kiếm sau nội lực chưa tiêu, đem máu tươi làm cho từ vết thương bên trong gấp phun mà ra, đã quý dĩ, lại không bỏ.

Khúc dương than thở: "Lưu hiền đệ, ngươi từng nói sư huynh ngươi đệ bất hòa, không nghĩ tới hấn ở ngươi hấp hối thời khắc, xuất thủ cứu giúp."

Lưu Chính phong nói: "Sư ca ta hành vi quái lạ, dạy người rất khó liệu. Ta cùng hấn không hòa thuận, quyết không phải vì cái gì giàu nghèo góc nhìn, chỉ nói là cái gì cũng tính tình không đều."

Khúc dương lắc lắc đầu, nói rằng: "Hấn kiếm pháp như vậy chi tình. Nhưng tấu hồ cầm một mực đau khổ, lôi kéo người ta dưới lệ, không khỏi quá cũng tục khí, thoát không được phổ phương ý vị."

Lưu Chính phong nói: "Đúng đấy, sư ca gây đàn hướng về mà không còn nữa, lần điệu lại là tận lực hướng về đau thương trên đường đi. Thơ hay tốt từ chú ý nhạc mà không dâm, đau mà không thương, tốt từ khúc hà không phải là như vậy? Ta vừa nghe được hấn hồ cầm, liền muốn tránh thật xa."

Chỉ nghe Lưu Chính phong lại nói: "Nhưng nói đến kiếm pháp võ công, ta nhưng vạn vạn không kịp. Thường ngày ta đối với hấn khá thất cung kính, lúc này nghĩ đến, thực sự rất xấu hổ." Khúc dương gật đầu nói: "Hành Sơn chương môn, quả nhiên danh bất hư truyền." Quay đầu hướng về Trì Thủy Mặc nói: "Tiểu huynh đệ, ta có một chuyện muốn nhờ, không biết ngươi có thể đồng ý sao?"

Trì Thủy Mặc nói: "Tiền bối nhưng có mệnh, tự nhiên vâng theo." Khúc dương hướng về Lưu Chính phong liếc mắt một cái, nói rằng: "Ta cùng lưu hiền đệ say mê âm luật, lấy mấy năm công lao, đặt ra một khúc (tiểu ngạo giang hồ khúc), tự tin này khúc chỉ kỳ, thiên cổ không có.

Sau này dù cho trên đời lại có thêm khúc dương, không chắc lại có Lưu Chính phong, có Lưu Chính phong, không chắc lại có khúc dương.

Coi như lại có khúc dương, Lưu Chính như gió nhân vật, hai người lại không hấn sinh ở đồng thời, gặp gỡ kết giao, muốn hai cái đã tình âm luật, lại tình nội công người, chỉ thú hợp nhau, tu vi so sánh, cùng đặt ra này khúc, thực là thiên nan vạn nan.

Này khúc thất truyền, ta cùng lưu hiền đệ ở dưới cửu tuyền, không khỏi thời phát thờ dài."

Hấn nói tới chỗ này, từ trong lồng ngực lấy ra một quyển sách đến, nói rằng: "Đây là (tiểu ngạo giang hồ khúc) cầm phổ tiêu phổ, thỉnh tiểu huynh đệ ghi nhớ ta hai người một phen tâm huyết, đem đàn này phổ tiêu phổ mang theo đến trên đời, tìm được truyền nhân."

Lưu Chính phong nói: "Này (tiểu ngạo giang hồ khúc) thăng có thể truyền lưu thế gian, ta cùng khúc đại ca chết cũng nhắm mắt."

Trì Thủy Mặc khom người từ khúc dương trong tay tiếp nhận khúc phổ, bỏ vào trong ngực, nói rằng: "Hai vị yên tâm, vẫn bởi tự nhiên tận lực."

Lưu Chính phong nói: "Trì thiếu hiệp, này từ khúc không chỉ là ta hai người suốt đời tâm huyết vị trí ký, còn liên quan đến một vị cổ nhân. Này tiểu ngạo giang hồ khúc trung gian một đoạn lớn khúc đàn, là khúc đại ca căn cứ tấn người kê khang (Quảng Lăng tán) mà cải biên."

Khúc dương đối với chuyện này thật là đắc ý, mỉm cười nói: "Xưa nay tương truyền, kê khang chết rồi, (Quảng Lăng tán) từ đây thất truyền, ngươi có thể đoán được ta nhưng lại nơi đâu được?"

Trì Thủy Mặc trầm nghĩ trong lòng, ta đã sớm biết là kê khang, bất quá nhưng không thể nói ra được, nhân tiện nói: "Vẫn còn xin tiền bối cho biết."

Khúc dương cười nói: "Kê khang người này, là rất có chút ý nghĩa, sử trên thư viết hấn 'Văn từ tráng lệ, tốt nói lão Trang mà vẫn còn kỳ mặc cho hiệp', tính tình này rất đúng tính khí của ta.

Chúng sẽ lúc đó làm đại quan, mộ danh đi bái phỏng hấn, kê khang tự mình từ lúc thiết, không có thời gian để ý. Chúng sẽ bị mất mặt, đành phải rời đi. Kê khang hỏi hấn: 'Hà sở nghe thấy mà đến, hà sở thấy mà đi?' chúng sẽ nói: 'Nghe thấy nghe thấy mà đến, thấy nhìn thấy mà đi.'

Chúng sẽ cái tên này, cũng coi như phải là cái thông minh tài trí chi sĩ, liền có thể tiếc lòng dạ quá nhỏ, vì chuyện này trong lòng tức giận, hướng về Tư Mã rõ ràng nói kê khang nói xấu, Tư Mã rõ ràng liền đem kê khang giết.

Kê khang lâm hình thời đánh đàn một khúc, xác thực rất có khí độ, nhưng hấn nói '(Quảng Lăng tán) từ đây tuyệt rồi', câu nói này nhưng không khỏi đem người hậu thế đều nhìn ra nhỏ.

Này từ khúc lại không phải hấn làm. Hấn là Tây Tấn người đương thời, này khúc coi như Tây Tấn sau khi thất truyền, lẽ nào ở Tây Tấn trước cũng không có sao?"

Trì Thủy Mặc làm bộ không rõ, hỏi: "Tây Tấn trước?"

Khúc dương nói: "Đúng đấy! Ta đối với hấn câu nói này rất không phục, liền đi khai quật Tây Hán, Đông Hán hai hướng về hoàng đế cùng đại thần phân mộ, liền tiếp quật hai mươi chín toà cổ mộ, rốt cục ở thái ung mộ bên trong, tìm kiếm đến (Quảng Lăng tán) khúc phổ." Dứt lời ha ha cười to, thật là đắc

ý.

Giờ ạ, tặc trộm mộ đều không có người như thế hung tàn, Trì Thủy Mặc thầm nói.

Chỉ thấy khúc dương nữ cười thu lại, vẻ mặt âm u, nói rằng: "Tiểu huynh đệ, ta tôn nữ khúc không phải không mong rằng người chăm sóc nhiều một chút, việc này ta vốn là không nên thác người, chỉ là sự ở nguy cấp, vạn bất đắc dĩ liên lụy cho người, chớ trách chớ trách."

Trì Thủy Mặc cất cao giọng nói: "Tiền bối yên tâm, ta nhất định sẽ không để cho khúc cô nương chịu đến oan ức."

Khúc dương sau khi nghe xong, quay đầu hướng về Lưu Chính phong nói: "Huynh đệ, chúng ta này cũng có thể đi." Lưu Chính phong nói: "Phải!" Vươn tay ra, hai người hai tay tương nắm, tề tiếng cười dài, nội lực vận nội, bình đoạn nội tức chủ mạch, nhắm mắt rồi biến mất.

"Gia gia ~!" Cũng ở một bên khúc không phải khỏi kêu lên, âm thanh thật là thâm trầm, như tiếng than thở quỵên.

Trì Thủy Mặc đi lên phía trước, ùng ùng hai tiếng, (hiểu sai diện tích đi) giải khúc không phải khỏi huyết đạo, dịu dàng đứng lên đến.

"Khúc cô nương, chúng ta vẫn là trước tiên đem hai vị tiền bối thi thể chôn đi, để bọn họ mồ yên mà đẹp. Hai vị tiền bối cầu nhân đến nhân, vì theo đuổi âm nhạc mà hiến thân, nói vậy là không có cái gì tiếc nuối, khúc cô nương người không cần quá mức thương tâm." Trì Thủy Mặc tiến lên trước khuyên nhủ.

An ủi một lát sau, Trì Thủy Mặc cùng khúc không phải khỏi đem Lưu Chính phong hòa khúc dương mai táng xong xuôi, tóm phỉ bản trên thi thể Ngũ nhạc lệnh kỳ sau liền rời khỏi thác nước, hướng về Lạc Dương mà đi.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: lục trúc hạng giai nhân ẩn thân

Lạc Dương, người đến người đi đông môn phố lớn.

"Trì đại ca, người dẫn ta tới Lạc Dương rốt cuộc muốn đem ta giao cho ai vậy, có thể hay không nói cho ta biết trước, gia gia trước khi lâm chung đem ta giao phó cho người, người đã nói không cho ta thu được oan ức."

Một cái ước chừng mười ba, mười bốn tuổi tiểu cô nương, xuyên (mặc) một thân xanh biếc quần áo, da dẻ trắng như tuyết, gương mặt lông trắng trẻo tút đáng yêu. Hai con mắt to nước long lanh nhìn chăm chăm Trì Thủy Mặc, trong đôi mắt hơi nước bất cứ lúc nào muốn đập ra đến, rất nhiều một bộ người lại không nói cho ta ta sẽ khóc cho người xem tư thế, cái này mạnh đến không được Loli chính là bị giao cho Trì Thủy Mặc khúc không phải khỏi

Trên đường cái người đến người đi, đẹp đẽ tiểu cô nương vốn là so sánh hấp dẫn ánh mắt của mọi người, mà hiện tại khúc không phải khỏi quần áo rung rung muốn khóc về mặt, không biết hòa tan bao nhiêu người trái tim.

Chu vi người đi đường nhìn thấy như thế tiểu cô nương khả ái bị Trì Thủy Mặc bắt nạt đến nhanh khóc, đa số một bộ cảm phần sục sôi đáng đáp, đặc biệt là mấy cái tự cao thân thể cường tráng đại hán, một bộ thật giống muốn xông lên giáo huấn Trì Thủy Mặc đáng về.

Cũng may, Trì Thủy Mặc hoa lệ phi phạm đáng về, thêm vào tay phải nắm thần tuần bảo mã, vừa nhìn chính là nhà người có tiền công tử, bọn đại hán người bên cạnh liền bận bịu kéo bọn hán lại, một trận thì thầm, bọn đại hán dồn dập từ bỏ ý nghĩ của chính mình, nha môn sát uy còn có thể so với mạnh Loli lợi hại hơn nhiều.

Mặc kệ tới chỗ nào đều giống nhau, người có tiền không cần tùy tiện đắc tội, vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc một thân hoa lệ trang phục, đến không có cái nào mắt không mở thật sự đến quan việc không đầu.

Nhìn thấy chu vi bọn đại hán bị người kéo, quý kẻ thất bại khúc không phải khỏi thu hồi cái kia bộ rung rung muốn khóc về mặt, khôi phục bình thường, phần nộ đi theo.

Trì Thủy Mặc không để ý chút nào khúc không phải khỏi về mặt, nắm Xích Vân tiếp tục hướng phía trước đi, khúc không phải khỏi nhí nhảnh Trì Thủy Mặc này một đường nhưng là linh giáo được rồi.

Cái này mạnh Loli gây rắc rối bản lĩnh vậy cũng là không phải bình thường, hành dương đến Lạc Dương dọc theo đường đi, trình diễn tám lên quyền đánh ác thiếu, sáu lần trảo tên trộm, bốn hồi giải cứu trượt chân thiếu nữ, hai lần trừng phạt hắc tâm điểm gia trò khôi hài, để Trì Thủy Mặc nhức đầu không

thời.

Cô nãi nãi, người là ma giáo trưởng lão tôn nữ a, là ma nữ không phải thánh nữ tốt phạt. Đánh ác thiếu không liên quan, then chốt là người ta có chính thức bối cảnh a, nếu không là Trì Thủy Mặc xử lý đến nhanh, e sợ ngày thứ hai liền biến thành triều đình tội phạm truy nã, tuy rằng thời đại này họa sĩ đại thể kỹ thuật có hạn, có thể đem ôn nhu nhược nhược thư sinh họa thành đầy mặt râu quai nón đại hán vạm vỡ.

Nhưng nếu như vận may không tốt, tình cờ gặp kỹ thuật cao siêu họa sĩ đây, Trì Thủy Mặc cũng không muốn tên của chính mình, bị kẻ sát ở truy nã bố cáo lan trên bị người vây xem.

Trảo tên trộm, đúng là không có gây ra phiền toái gì đến, thế nhưng cái kia tên trộm trộm chính là cái làm giàu bất nhân tài chủ được rồi, này trùng ác dương thiện trong nháy mắt liền biến thành vẽ đường cho hươu chạy, hiện tại Trì Thủy Mặc còn có thể nhớ kỹ dân chúng địa phương ánh mắt khinh bỉ kia, Trì Thủy Mặc đang yên đang lành một cái giang hồ danh y, trong nháy mắt liền biến thân thành ở nông thôn kẻ giàu xổi chồ sần, nội thương a có hay không.

Giải cứu trượt chân thiếu nữ cũng không sai, trọng điểm ở chỗ thiếu nữ là bị cha mẫu bán được rồi, người bên này giải cứu trượt chân thiếu nữ, bên kia thiếu nữ cha mẹ liền gặp xui xẻo, hơn nữa cô gái kia chính mình còn nguyện ý ở thanh / lâu công tác, nguyên nhân rất đơn giản, nơi đó chỉ ít có thể ăn no mặc ấm.

Vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc bây giờ nhìn đến khúc không phải khói, liền cho cái kia cái kia thon thả thân thể sau lưng liền tự động thêm vào một đôi đôi cánh Ác Ma.

Đây chính là một cái sống sờ sờ phiền phức chế tạo cơ a, Trì Thủy Mặc có chút hối hận lúc trước tại sao không có chậm một chút lên tiếng, để phí bản giết khúc không phải khói lại xuất hiện, đáng tiếc, trên đời không có thuốc hồi hận.

Trì Thủy Mặc coi thường khúc không phải khói biểu diễn, tiếp tục đi về phía trước, khúc không phải khói yếu ớt dậm chân, đuổi theo, một bên ở trong lòng mắng Trì Thủy Mặc khốn nạn, cũng không biết hò hét tự mình, một bên khinh bỉ những kia nhất gan sợ phiền phức người đi đường.

Trì Thủy Mặc mang theo khúc không phải khói đi tới ở vào thành Lạc Dương đông thành lục trúc hạng, xuyên (mặc) qua một cái hẹp hẹp ngõ nhỏ. Cuối ngõ hẻm, một mảnh lớn lục trúc từng, đón gió chấp chờ, nhã trí thiên nhiên.

Ở trong rừng trúc là một chỗ nhà trúc, tự nhiên mà thành, cùng hoàn cảnh chung quanh hỗ trợ lẫn nhau, lại phối hợp thanh u tiếng đàn, đến là có một phen đặc biệt ý nhị.

Nhà trúc cửa lớn mở rộng, trong phòng bên trong cái bàn mây giường, không một mà không phải trúc chế, trên tường lơ lửng một bức mặc trúc, thể bút ngang dọc, nét mực tràn trề, rất có um tùm tâm ý. Trên bàn bày đặt một bộ đàn ngọc, một ống ống tiêu. Hẻm nhỏ bên trong một mảnh mát mẻ yên tĩnh, cùng bên ngoài thành Lạc Dương giống như hai cái thế giới.

Hai người đến nhà trúc phía trước thời điểm, chỉ nghe một tiếng nói già nua đạo "Không biết là phương nào quý khách, tới đây có chuyện gì quan trọng?"

Trì Thủy Mặc cất cao giọng nói: "Không biết Thánh cô có thể ở, khúc dương công dài lão lâm chung thời khắc để tại hạ đem tôn nữ khúc không phải khói đưa tới đây tìm Thánh cô."

"Cái gì?" Một tiếng thét kinh hãi đánh gãy Trì Thủy Mặc mặt sau, nhà trúc môn một tiếng cọt kẹt mở ra một vị thân thể hơi hình lợm khom, đỉnh đầu thừa thốt trống vắng đã không có bao nhiêu tóc, tay chân lớn, tinh thần lại hết sức lão nhân quắc thước đi ra, bất quá lúc này trên mặt tất cả đều là vẻ mặt khó mà tin được.

"Là ai sát công dài lão?" Xem đi ra bên ngoài Trì Thủy Mặc lục trúc ông có chút bị thương hỏi. Khúc dương vô công bắt phạm, thiên hạ có thể giết hán người không nhiều, không phải vậy khúc dương cũng không thể là cao quý ma giáo trưởng lão rồi.

Ở ngày Nguyệt Thần giáo bên trong khúc dương cùng này lục trúc ông hai người đều tinh thông âm luật, không thích đấu tranh, vì lẽ đó quan hệ của hai người cũng là tốt tốt đẹp.

Trì Thủy Mặc giải thích: "Là bị phái Tung sơn người sát, ở công dài lão lúc sắp chết gặp phải đại tung dương tay phí bản, lớn lao đã đánh giết phí bản, lúc đó trì nào đó vừa lúc ở tràng, khúc dương trưởng lão liền đem hán tôn nữ giao cho tại hạ."

Lục trúc ông nhìn một chút Trì Thủy Mặc bên người khúc không phải khói nói: "Không nghĩ tới không phải khói đã lớn như vậy. Một lần cuối cùng nhìn thấy công dài lão thời điểm không phải khói bất quá mới là một tiểu nha đầu. Hiện tại cũng trở mã đến đáng ngọc yêu kiều."

Khúc không phải khói bị lục trúc ông thổi phồng đến mức sắc mặt có chút ứng đỏ dịu dàng nói: "Trúc ông gia gia, không biết Thánh cô ở không ở nơi này?"

Lục trúc ông nhìn một chút Trì Thủy Mặc có chút khó khăn nói: "Thánh cô không muốn nhìn thấy người ngoài, vị thiếu hiệp kia hãy theo lão miệt tượng ở đây uống trà đi!"

Trì Thủy Mặc biết một người ngoài muốn gặp được Nhậm Doanh Doanh cũng không dễ dàng, dù sao thân phận của Nhậm Doanh Doanh đặt tại nơi đó. Vì lẽ đó cũng không có cái gì không cao hứng. Hơn nữa ở vào tình thế như vậy phẩm một chén nước trà xanh cũng là nhân sinh một chuyện may lớn.

Lục trúc ông dọn xong bàn hai người ngồi đối diện nhau, Trì Thủy Mặc cũng sẽ không cái gì pha trà kỹ xảo, là một người tiêu chuẩn ** tia, trước đây

uống trà thời điểm bất quá là mua được lá trà trực tiếp dùng nước nóng vọt một cái liền uống.

Lúc này nhìn thấy lục trúc ông ở nơi đó từng bước từng bước pha trà, Trì Thủy Mặc chính là cảm khái không thôi, ở hiện đại đã ít có quốc người biết cái này loại pha trà kỹ xảo, trái lại ở Nhật Bản loại trà này văn hóa càng thêm hưng thịnh.

"Không biết thiếu hiệp họ tên?" Lục trúc ông một bên hỏi một câu một bên đem phao trà ngon đưa cho Trì Thủy Mặc nói: "Thỉnh dùng!"

Trì Thủy Mặc hai tay tiếp nhận chén trà uống một hớp nói một câu "Trà ngon! Thiếu hiệp không dám làm, tại hạ Trì Thủy Mặc "

Lục trúc ông xem Trì Thủy Mặc uống trà đáng về liền biết Trì Thủy Mặc không có chút nào biết làm sao thưởng thức trà, vừa nãy Trì Thủy Mặc lại như là ở uống bạch thủy như thế, thế nhưng là không có nói ra.

Lục trúc ông cũng phẩm một cái, nhìn thấy lục trúc ông đáng về Trì Thủy Mặc liền có chút tự ti mặc cảm, cảm giác mình lại như là một cái sơn dã thôn phu, cái gì cũng không biết.

Bất quá, Trì Thủy Mặc tới nơi này cũng không phải vì uống trà, vì lẽ đó mở miệng nói "Tại hạ nghe nói lục trúc ông tinh thông âm luật, mà tại hạ nơi này vừa vặn có một cái khúc phổ, không biết trúc ông có thể hay không để tại hạ mở mang kiến thức một chút tuyệt nghệ."

Lục trúc ông nhất thời hứng thú, nói rằng "Này đều là những người khác nâng đỡ, lão miệt tượng cũng chỉ là hơi biết âm luật "

Trì Thủy Mặc từ trong lòng đem tiểu ngao giang hồ khúc phổ lấy ra. Lục trúc ông nhìn một chút Trì Thủy Mặc lấy ra khúc phổ nói: "Quả nhiên là một cái tốt khúc phổ." Sau khi nói xong trở về đến trong nhà trúc lấy ra cầm đèn, đặt ở tất trên bát đầu biểu diễn.

Lúc đầu tiếng đàn tao nhã êm tai, thế nhưng đàn không bao lâu, đột nhiên tiếng đàn cao đi lên, càng vang càng cao, âm thanh sắc bén cực điểm, tranh một thanh âm vang lên, đứt đoạn mất một cái dây đàn, cao đến đâu mấy cái âm, tranh một tiếng, dây đàn lại đứt đoạn mất một cái.

Lục trúc ông "Ồ" một tiếng, nói: "Đàn này phổ rất quái lạ, khiến cho người khó có thể rõ ràng." Sau khi nói xong lại cảm thấy không phục nói: "Tại hạ lại thử này tiêu phổ!"

Đĩ nhiên lại lấy ra một cái tiêu, tiếng tiêu lúc đầu du dương êm tai, hứng thú triền miên, nhưng sau đó tiếng tiêu dần chuyển dần thấp, mấy không nghe thấy được, lại thoi đến mức mấy cái âm, tiếng tiêu liền tức ách, "Phốc phốc "Vô cùng khó nghe. Lục trúc ông than thở "Thiếu hiệp khúc phổ lão miệt tượng là diễn tấu không đến !"

Trì Thủy Mặc cười nói: "Trên thực tế tại hạ đối với âm luật một đạo nhưng là một chữ cũng không biết, này khúc phổ bất quá là khúc dương trường lão cùng phái Hành Sơn Lưu Chính phong hợp sáng tạo ra khúc phổ, ở hai vị lâm chung thời điểm xin nhờ tại hạ có thể làm cho này khúc phổ truyền lưu thế gian."

"Đây quả thật là là một cái tốt khúc phổ, thế nhưng muốn diễn tấu thực tại không dễ, ở đây có thể diễn tấu ra khả năng tới chỉ có Thánh cô, lão miệt tượng không bằng cong dài lão nhiều lấy, đáng tiếc cong dài lão. . . " Lục trúc ông có chút tiếc hận nói.

"Là dạng gì khúc phổ, để trúc ông cũng diễn tấu không được?" Âm thanh dịu dàng trong suốt. Một vị tóc trắng xoá lão bà bà mang theo khúc không phải khó đi ra.

Trì Thủy Mặc biết lão bà bà kia chính là Nhậm Doanh Doanh. Cẩn thận nhìn lại dĩ nhiên chút nào không nhìn ra kẻ hở, Trì Thủy Mặc không thể không cảm thán, quả nhiên không hồ là Thánh cô, thuật dịch dung đều cao hơn Nhạc Linh San mình.

Nhậm Doanh Doanh cảm giác Trì Thủy Mặc ánh mắt như là một cây đao, thật giống có thể đưa nàng nhìn thấu như thế, lúc này liền có chút hoảng sợ, bất quá vẫn là làm bộ không thêm để ý đáng về lôi kéo khúc không phải khó ngồi ở bên cạnh.

Nhậm Doanh Doanh như là không nhìn thấy Trì Thủy Mặc như thế lôi kéo khúc không phải khó ngồi ở lục trúc ông bên cạnh, bất quá nhưng trong lòng đang vì Trì Thủy Mặc phi phạm khí độ trong bóng tối ủng hộ.

Nhậm Doanh Doanh thấy không ít nam nhân, nhưng không có một cái như Trì Thủy Mặc người như vậy, không phải là bởi vì Trì Thủy Mặc anh tuấn, mà là Trì Thủy Mặc trên người loại kia không kìm nén được tự tin (có Thần giới bảy hồ), thật giống trên đời này không có chính mình không làm được sự, sự phong độ này Nhậm Doanh Doanh chỉ ở phụ thân mặc ta hành trên người từng thấy.

Còn có cái kia siêu phẩm thoát tục khí chất (người hiện đại khí chất), thật giống tự do ở thế giới ở ngoài, sự phong độ này Nhậm Doanh Doanh chưa từng gặp, điều này làm cho Nhậm Doanh Doanh rất là hiếu kỳ, đến cùng thế nào trải qua cùng bối cảnh tạo nên như vậy một cái đặc biệt người.

Lục trúc ông đem khúc phổ giao cho Nhậm Doanh Doanh, nhìn cái kia khúc phổ Nhậm Doanh Doanh hỏi để lục trúc ông đi nhà trúc lấy một chiếc cầm, điều chỉnh thử một hồi liền tấu lên.

Này một khúc khi thì đông đặc, khi thì ôn nhu nhã trí, tấu một lúc lâu cầm vận dần hoãn, tựa hồ tiếng nhạc ở không được đi xa, cũng như gảy đàn người đi ra mười mấy trượng xa, lại đi tới bên ngoài mấy dặm, nhỏ bé mấy không thể lại nghe thấy.

Tiếng đàn giống dừng chưa dừng thời khắc, nhưng có một, hai lần cực thấp cực nhỏ tiếng tiêu ở tiếng đàn bên vang lên lên. Quay về uyển chuyển, tiếng tiêu dần vang, đúng như thổi tiêu người một mặt thổi, một mặt chậm rãi đến gần.

Tiếng tiêu thanh lệ, chột cao chột thấp, hốt khinh thường vang, thấp đến cực hạn thời khắc, mấy cái quanh quẩn sau khi, lại thấp chìm xuống, tuy cực thấp cực nhỏ, mỗi cái âm tiết nhưng rõ ràng có thể nghe.

Dần dần giọng thấp bên trong chột có châu ngọc nhảy lên, lạnh lạnh ngăn ngắt, này phục đối phương lên, phồn âm dần tăng, trước tiên như mình tuyên tụng toé, tiếp theo như đàn hũy tranh điểm, sắc màu rực rỡ, càng mang theo lưu lo tiếng chìm, đối phương mình ta cùng, dần dần bách điều rời đi, xuân tàn hoa rơi, nhưng nghe thấy tiếng mưa rơi vì vu, một mảnh thể lương xơ xác tiêu điều chi tượng, mưa phùn kéo dài, như có như không, rốt cục yên lặng như tờ.

Tri Thủy Mặc hoàn toàn không hiểu loại này âm nhạc, dù sao dù cho là hiện đại nhạc cổ điển cũng cùng chân chính cổ đại âm nhạc có khác nhau rất lớn, nghe quen rồi hiện đại các loại hợp lại âm nhạc, đối với loại này đơn điệu đến chỉ dùng hai loại nhạc khí điển tấu âm nhạc Tri Thủy Mặc cũng chẳng qua là cảm thấy so sánh dễ nghe mà thôi.

Cũng không có cảm giác đặc biệt gì, dù sao, hiện đại cổ điển nhạc có lẽ còn có thể nghe hiểu, nhưng này hàng thật đúng giá cổ điển nhạc Tri Thủy Mặc bởi giáo dục hoàn cảnh không giống nhưng là hoàn toàn không hiểu.

Diễn tấu xong sau khi Nhậm Doanh Doanh nhìn thấy một bên khúc không phải khúc cùng lục trúc ông đều bị âm nhạc điều động lên cảm tình, tuy rằng âm nhạc đã ngừng lại, thế nhưng hai người dĩ nhiên còn chìm đắm ở âm nhạc ý cảnh bên trong.

Mà Tri Thủy Mặc dĩ nhiên như là cảm giác từ khúc phi thường bình thường như thế, một điểm về mặt đều thiếu nợ phụng, điều này làm cho Nhậm Doanh Doanh có rất lớn cảm giác bị thất bại.

"Vị thiếu hiệp kia cho rằng bà ta ta đàn không được sao?" Nhậm Doanh Doanh có chút phiền não hỏi.

Đặt chén trà xuống, Tri Thủy Mặc thân nhiên nói: "Vẫn được đi, ta đối với loại này âm nhạc hoàn toàn không hiểu, chỉ là cảm giác được dễ nghe mà thôi."

Tri Thủy Mặc trả lời để Nhậm Doanh Doanh có một loại một quyền đánh vào cây bông trên cảm giác, hấn vốn là cho rằng Tri Thủy Mặc sẽ bình luận một phen, đến thời điểm ở hảo hảo chế nhạo hấn vài câu. Không nghĩ tới Tri Thủy Mặc dĩ nhiên phi thường lưu manh trả lời một câu chính mình không hiểu.

Chú ý tới Tri Thủy Mặc trả lời bên trong loại này âm nhạc, Nhậm Doanh Doanh ngạc nhiên nói: "Thiếu hiệp nói đúng loại này âm nhạc không hiểu, lẽ nào thiếu hiệp hiểu được cái khác âm nhạc sao, bà bà ta cũng muốn mở mang kiến thức một chút, mở mang tầm mắt?"

Tri Thủy Mặc đúng là không nghĩ tới Nhậm Doanh Doanh như thế nhạy cảm, một hồi liền tóm lấy chính mình trong lời nói trọng điểm, đáp "Ta xác thực hiểu được những chủng loại khác âm nhạc, bất quá, cũng không phải dùng cảm có thể tiêu diễn tấu, cái kia nhạc khí ta cũng sẽ không làm, vì lẽ đó, người nếu như muốn kiến thức phải chờ ta học được cảm lại nói."

"Ồ ~, thiếu hiệp chẳng lẽ là sẽ không đánh đàn, đã như vậy, người có thể ở đây học đàn, ta ngược lại muốn xem xem trong miệng người một loại khác âm nhạc là thế nào", Nhậm Doanh Doanh trả lời, "Ngoài ra, không phải khỏi quãng thời gian này nhờ có thiếu hiệp chăm sóc, bà bà ở đây cảm ơn."

Tri Thủy Mặc đáp: "Đây là tại hạ ứng làm, chỉ là học đàn việc còn muốn lao bà bà nhọc lòng."

"Yên tâm, coi như không vì người nói loại kia mới âm nhạc, vì không phải khỏi ta cũng sẽ hảo hảo truyền dạy cho người" Nhậm Doanh Doanh đáp, lập tức cùng khúc không phải khúc xoay người trở về nhà trúc.

Tri Thủy Mặc cũng cáo từ rời khỏi, đi thành Lạc Dương bên trong tìm gia khách sạn dàn xếp hạ xuống.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23: Học đàn giai nhân chân thành

Sáng sớm hôm sau, Tri Thủy Mặc liền tới hẻm nhỏ trúc xá trung học cầm.

Lục trúc ông lấy ra một tấm tiêu đuôi đồng cầm, thụ lấy âm luật, nói rằng: "Nhạc luật mười hai luật, là vì hoàng chung, đại lũ, quá thốc, giáp chung, cô tấy, bên trong lũ, nhụy tân, lâm chung, di thì lại, nam lũ, không bản, ứng chung.

Này là từ xưa đã có, có người nói năm đó Hoàng Đế mệnh linh luân vì luật, nghe thấy Phụng Hoàng chi minh mà chế mười hai luật. Đàn ngọc bảy huyền, cụ cung, thương, giác, vi, vũ ngũ âm, một huyền vì hoàng chung, đàn tam huyền vì cung điệu.

Ngũ điều vì chậm giác, thanh thương, cung điệu, chậm cung, cùng nhụy tân điều." Lập tức lần lượt tường thêm giải thích.

Tri Thủy Mặc tuy ở âm luật một chữ cũng không biết, nhưng thiên tư thông minh, một điểm liền thấu. Lục trúc ông thật là yêu thích, lúc này thụ lấy Tri Thủy Mặc chỉ pháp, dạy hẳn thí tấu một khúc quá ngắn (Bích Tiêu ngâm).

Tri Thủy Mặc học được mấy lần, đạn tấu, tuy có mấy âm không được, chỉ pháp trúc trắc, nhưng dào dạt nhiên rất có thanh thiên một bích, vạn dặm không mây không xa hoa tượng.

Một khúc đã chung, cái kia Nhậm Doanh Doanh ở cách xá nghe xong, than nhẹ một tiếng, nói: "Tri thiếu hiệp, người học đàn như vậy thông minh, hơn phân nửa không lâu liền có thể học (thanh tâm phổ thiện chú)."

Lục trúc ông nói: "Cô cô, tri công tử hôm nay sơ học, nhưng biểu diễn này khúc (Bích Tiêu ngâm), cảm vừa ý tượng đã so với chất nhi vì cao. Cảm vì tiếng lòng, muốn là bởi vì hẳn lòng dạ rộng rãi nguyên có."

Tri Thủy Mặc khiêm nói cảm ơn: "Tiền bối quá khen, tri nào đó còn kém xa đây, cần phải cố gắng gấp bội "

Như vậy liên tiếp hơn hai mươi ngày, Tri Thủy Mặc trời vừa sáng liền đến hẻm nhỏ trúc xá bên trong đến học đàn, cho đến chạng vạng bắt đầu quy, cơm trưa cũng ở lục trúc ông nơi ăn, tuy là rau xanh đậu hũ, so với Vương gia thịt cá ăn được càng có tư vị, càng diệu ở mỗi món ăn đều có rượu ngon.

Có mấy ngày lục trúc ông ra ngoài buôn bán đồ tre, liền do cái kia Nhậm Doanh Doanh cách màn trúc giáo dục. Tới sau đó, Tri Thủy Mặc ở cảm bên trong xách các loại nghi nan, lục trúc ông thường tự không cách nào giải đáp, chỉ cần cái kia bà bà tự mình chỉ điểm.

Mà hướng về Nhậm Doanh Doanh thỉnh giáo thời gian nhân hạ, Tri Thủy Mặc liền bắt đầu cho Nhậm Doanh Doanh kể chuyện xưa, là một người tin tức vụ nổ lớn thời đại đi ra người, Tri Thủy Mặc trong đầu giải trí tri thức so với cái thời đại này mạnh hơn quá nhiều, không có lý do gì không cố gắng lợi dụng.

Từ khiến người ta tiếc hận (Romeo cùng Julie điệp), đến mỹ nhân nặng ở giang sơn (Edward tám thế cùng Simpson phu nhân), từ nhân yêu mến nhau (Bạch Xà truyện), đến tiên phạm kết hợp (thiên tiên phối), cô kim nội ngoại ái tình cổ sự, rất nhanh sẽ để giải trí kinh nghiệm thiếu thốn Nhậm Doanh Doanh cùng khúc không phải khó, rơi vào đến đa sầu đa cảm trạng thái.

Ở thêm vào những kia khiến người ta ruột gan đứt từng khúc, ruột mềm trăm mối thanh cung kịch; biến đổi bất ngờ, ngược chủ ngược tâm ngôn tình tiểu thuyết; kỳ quái lạ lùng, yêu ma tăng ra kỳ huyền kịch.

Ở này đại thời gian nửa tháng bên trong, Nhậm Doanh Doanh vì Tri Thủy Mặc lời nói mà khóc, vì Tri Thủy Mặc ngôn ngữ mà cười, mỗi trời xế chiều Tri Thủy Mặc đi rồi, Nhậm Doanh Doanh liền chờ mong hẳn ngày mai đến, Tri Thủy Mặc tới chậm một lúc cũng phải bị Nhậm Doanh Doanh oán giận.

Bất tri bất giác Nhậm Doanh Doanh lộ ra kẻ hở quá nhiều, quá lớn, nơi nào như một cái bảy mươi, tám mươi tuổi lão thái bà, quả thực chính là một cái mười * tuổi hoài xuân thiếu nữ, đáng tiếc Nhậm Doanh Doanh không hề hay biết, đối với cái này có thể dễ dàng chọn lên tâm tình mình nam nhân, Nhậm Doanh Doanh bất tri bất giác luân hãm, càng ngày càng sâu, ở Tri Thủy Mặc bên vững tình bên trong không cách nào tự kiềm chế.

Hơn một tháng sau, hòa hầu đã đến, Tri Thủy Mặc nói với Nhậm Doanh Doanh: "Bà bà, tri nào đó cảm hiện nay đã học được gần đủ rồi, lập tức, còn có khác một cái chuyện quan trọng đi làm, cho tới bà bà mong nhớ một loại khác âm nhạc, ta hiện tại liền đàm luận cho người nghe, đây là ta chuyên môn vì người chọn một ca khúc, người có thể không nên bỏ qua nha."

Nói xong, Tri Thủy Mặc cũng không chờ Nhậm Doanh Doanh đáp lại, điều điều âm, bắt đầu biểu diễn lên.

Một trận kỳ quái nhưng khiến người ta cảm thấy êm tai giai điệu từ Tri Thủy Mặc đầu ngón tay hạ lưu tả mà ra, giai điệu bên trong có một phần nhân nhật ưu thương cùng bảy phần nồng đậm khát vọng, hai phần không tên ngọt ngào, đều là nhạc cụ dây đàn ghita khúc, đi ngang qua sửa chữa sau, dùng đàn cổ điển tấu, có khác một phen vẻ đẹp.

Giữa lúc Nhậm Doanh Doanh hiểu kỳ thời, cùng giai điệu, Tri Thủy Mặc mở miệng hát lên, âm thanh tràn ngập nam nhân từ tính cùng mị lực, đó là một loại mưa gió qua đi, cầu vồng xuất hiện thành thực âm sắc.

Đi qua bao nhiêu giao lộ nghe qua bao nhiêu thờ dài

Ta chăm chú người không biết làm sao

Loại này mê man tâm tình ta nghĩ ai đều sẽ có

May mắn chính là có thể chia sẻ người sầu

Có thể không thể tới gần một điểm có thể hay không gần thêm chút nữa

Thỏa mãn trong lòng ta nhỏ nhỏ hư vinh

Kỳ thực người cũng không biết ở trong lòng ta người đẹp nhất

Lại như mưa gió qua đi chân trời đạo kia

Cầu vòng

Nếu như ngày mai đường người không biết nên hướng về đi nơi đâu

Liền lưu ở bên cạnh ta làm ta nương tựa có được hay không

Ta không rất rộng rãi cánh tay cũng sẽ là người

Ấm áp ôm ấp

Nếu như người một mối bên ngoài những mưa gió

Liền lưu ở bên cạnh ta làm ta nương tựa có được hay không

Ta nhất định sẽ chịu đựng người thỉnh thoảng tiểu tính khí

Có thể ta còn có thể cho người một chút ngoài ý muốn

Một phần vui thích cười một cái đơn giản an tâm ở nhỏ

Cùng người mặt trời mọc cùng người mặt trời lặn đến già...

Theo Trì Thủy Mặc tiếng ca dần dần hát ra, Nhậm Doanh Doanh do mới vừa nghe được Trì Thủy Mặc tràn ngập mị lực âm thanh say sưa, đến hát đối bên trong nữ tính hiếu kỳ cùng từng tia một đồ kỳ, cuối cùng các loại (chờ) Trì Thủy Mặc hát ra "Liền lưu ở bên cạnh ta làm ta nương tựa có được hay không" một câu thôi.

Nhậm Doanh Doanh ở gần ngủi vài giây bên trong do khiếp sợ đến xấu hổ lại tới mừng rỡ đến cuối cùng tay chân luống cuống, không biết nên làm gì, vốn là muốn lập tức đánh gãy Trì Thủy Mặc tiếng ca, nhưng không biết tại sao nhưng không có hành động.

Trên thực tế, trước đây, đang tiểu ngạo vị diện bên trong, Nhậm Doanh Doanh xưa nay đều không có bị người biểu lộ qua, dịu dàng phụ thân ở thời, bách ở mặc ta hành áp lực, không ai dám đối với Nhậm Doanh Doanh biểu lộ.

Làm Đông Phương Bất Bại lên làm giáo chủ sau, Nhậm Doanh Doanh càng là cao quý thánh nữ, to lớn thân phận chênh lệch không ai dám biểu lộ, kỳ thực, Nhậm Doanh Doanh chỉ là một cái khuyết thiếu yêu khát vọng yêu nữ tính mà thôi, không phải vậy, nguyên bên trong cũng sẽ không như vậy dễ dàng yêu lần thứ nhất tiếp xúc Lệnh Hồ Xung .

Một khúc hát đi, Trì Thủy Mặc nụ cười nhạt nhòa nói: "Nhậm đại tiểu thư, người cảm thấy tại hạ này khúc (làm ta nương tựa có được hay không) thế nào?"

Nhậm Doanh Doanh xấu hổ âm thanh truyền đến: "Hừ, xem ra người đã sớm biết thân phận của ta , cố ý ản giấu không nói, cùng này thủ từ khúc như thế, không một chút nào tao nhã, hạ lưu!"

"Ha ha, cái nhìn của ta vừa vặn ngược lại, ta cho rằng "Yêu điệu thực nữ, quân tử tốt cầu" là thiên kinh địa nghĩa sự, thánh nhân Khổng Tử không cũng nói "Thực sắc tính cũng" sao, về phần tại sao không vạch trần người, người cảm thấy, vạch trần người sau khi, ta còn có thể ở lại chỗ này cùng người học đàn?"

Tuy rằng từ ca bên trong đã nghe được ý đồ của hắn , trong nhà trúc Nhậm Doanh Doanh vẫn bị này một phen gần như biểu lộ làm cho mặt đỏ tới mang tai, ôn nhu nói: "Ta nhưng là ma giáo yêu nữ, người không sợ danh thanh của chính mình, bị chính đạo nhân sĩ truy sát sao?"

Trì Thủy Mặc khinh thường nói: "Ta vốn là trung lập, chính tà đối với ta mà nói đều giống nhau, chỉ cần ta yêu thích, dù cho ngàn người công kích, chúng sinh phản đối, tuy ngàn vạn người ta tới rồi.

Tiếp theo, Trì Thủy Mặc chân thành nói rằng: "Dịu dàng, từ nghe nói có người như thế một cái tuyệt diệu người ta liền chăm chú lên.

Người dung mạo tuyệt sắc, như tiên nhân bạch ngọc, tú lệ tuyệt luân, sáng rực rỡ tuyệt luân, xinh đẹp không gì tả nổi. Người thông minh nhanh trí, túc trí đa mưu, tâm có Linh Lung, trí kế xảo diệu, tính toán không một chỗ sai sót.

Đồng thời cực tự ý âm luật, có thể một người cầm tiêu phân tấu (tiểu ngạo giang hồ) khúc. Người ngự dưới thời ân uy cũng thi, đối địch nơi quả đoán tàn nhẫn, thông tuệ trầm tĩnh, để này tam giáo cửu lưu người đối với người lại sợ lại kính.

Ta yêu thích người yêu hận rõ ràng cá tính, yêu thích người kiêu diễm cảm động mỹ lệ, yêu thích người thông minh nhanh trí, tất cả những thứ này cũng làm cho ta đối với người yêu đến không cách nào tự kiềm chế.

Kiếp trước 500 lần ngoài đầu nhìn lại, đôi lấy kiếp này gặp thoáng qua. Nếu như đúng là người, ta nguyện vạn lần cùng người gặp gỡ, nói cho người: Ta yêu người, nếu như cho cái này yêu thêm cái trước kỳ hạn, ta hi vọng là, một vạn năm!"

Nhậm Doanh Doanh đã tu đến không được, mặt đều hồng đến cái cổ căn, đến từ hiện đại biểu lộ kỹ thuật nàng có chút không chống đỡ được, muốn phải đáp ứng ba nhưng lại cảm thấy quá nhanh, muốn cự tuyệt lại không nổi, Nhậm Doanh Doanh tuy rằng không có đến yêu Tri Thủy Mặc trình độ, thế nhưng yêu thích tuyệt đối là có, hơn nữa, còn rất sâu.

"Tri đại ca, dịu dàng tỷ đã sớm thích người, chỉ là. . . . Ô ô" khúc không phải khó lời còn chưa dứt liền bị che miệng lại.

Tri Thủy Mặc xem lửa hậu đã đến, lại khiêu khích liền quá mức, xem qua nguyên Tri Thủy Mặc nhưng là biết Nhậm Doanh Doanh thẹn thùng không phải là bình thường lợi hại.

Bởi vì ngượng ngùng, nàng làm cho ngũ bá cương giang hồ hào khách tụ hội một con gió giống địa tản đi; bởi vì ngượng ngùng, nàng để thấy nàng cùng với Lệnh Hồ Xung mấy cái hán tử, chính mình đâm mù mắt.

Nguyên bên trong liền cái gì đều không để ý Lệnh Hồ Xung đều sợ nàng "Tu" sức lực, hai người đối lập thời, liền chuyện cười thoải nhĩ cũng không dám nói nhiều một câu, xấu hổ giận Nhậm đại tiểu thư, thật sự sẽ mấy ngày không để ý tới người.

"Dịu dàng, ta nhưng làm không phải khó coi là thật a." Tri Thủy Mặc thử dò xét nói.

Nhậm Doanh Doanh không có lên tiếng, không có phản đối, cũng không có đồng ý.

"U" Tri Thủy Mặc âm thầm đắc ý, cất cao giọng nói: "Dịu dàng, ta có một cái chuyện quan trọng muốn đi làm, xong việc sau ta lại tới tìm người, hi vọng lần sau gặp người thời có thể nhìn thấy người bộ mặt thật, ta đi vậy." Vừa dứt lời, Tri Thủy Mặc vận lên Thảo thượng phi liền rời khỏi lục trúc hạng.

"Được rồi, dịu dàng tỷ, đừng nhìn, tri đại ca đã đi rồi, lại vọng liền muốn thành hồn vọng phu." Khúc không phải khó cười trên nói.

"Tốt người cái tiểu nha đầu, lại dám trên đùa ta, xem ta không cố gắng trừng trị người." Nhậm Doanh Doanh xấu hổ.

"Ha ha ~~, a, chó có sờ, buông tha ta, dịu dàng tỷ, ta cũng không dám nữa"

Một con gió linh giống như tiếng cười từ nhà trúc truyền ra...

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Tiểu ngạo băng phong vân khuấy lên,

Ở Tri Thủy Mặc học tập tài đánh đàn thời điểm, trên giang hồ gió nổi mây vần, một tám tên là 'Cười Ngạo Phong vân băng' băng danh sách, tác động toàn bộ giang hồ võ lâm nhân sĩ ánh mắt.

Một cái nào đó trong quán trà, mấy bàn võ lâm nhân sĩ trang phục người chính đang cãi vã, mọi người tranh chấp mặt đỏ tới mang tai.

"Thả người nương câu xú thí, ta đại tương nam khu vực phái Hành Sơn, thế nào sẽ là Ngũ nhạc môn phái yếu nhất." Một người mặc vải thô áo tang trắng hán đem bàn đập vang ầm ầm, bất quá thấy thế nào thế nào chột dạ.

"Thôi đi, hiện tại người nào không biết Ngũ nhạc môn phái Hành Sơn đệ ngũ a, phái Hoa sơn có vị ản cư lão tiên bối nhưng là giang hồ đệ nhị cao thủ, Nhạc chương môn cũng là giang hồ mười vị trí đầu cao thủ.

Ngoài ra, còn có ninh nữ hiệp, phong bất bình, được không ưu, từng không vứt bỏ bốn vị cao thủ cũng ở băng trên ba mươi vị trí đầu, nếu như không phải Kiếm Tông khí tông không hợp đã sớm nhất thống Ngũ nhạc " một vị thao Thiểm Tây thoải hán tử phản bác.

"Ha, người cũng biết kiếm khí hai tông không hợp, vì lẽ đó ta Trung Nguyên Tung sơn mới là danh xưng với thực ngũ Nhạc minh chủ, ngoại trừ Tả minh chủ ở ngoài, còn lại Tung sơn mười hai quá bảo toàn bộ lên băng (phí bản chết vào Mặc đại tay), luận nhân số ta Tung sơn nhiều nhất." Bên cạnh bàn Trung Nguyên võ lâm nhân sĩ bắt nạt.

"Nói láo, ta xem hăng sơn phái mới là thứ nhất, không giới đại sư xếp hạng còn ở Nhạc Bất Quần bên trên, có khác hăng sơn ba định, ách bà bà đều ở băng trên, hơn nữa xếp hạng tất cả hai mươi tên bên trong.

Không giống chia năm xẻ bảy Hoa Sơn, càng không thể so xếp hạng toàn thể dựa vào sau Tung sơn, càng khỏi nói tranh quyền đoạt lợi Thái Sơn, cho tới Hành Sơn, chỉ có tiêu tương Dạ Vũ Mặc đại cùng kim điểm điều lỗ liền vinh lên băng, liền coi thường hán tốt." Thao Sơn Tây phương ngôn ba tấn nơi đại

hán trợc đầu tự hào nói.

"Nói káo, ta Trung Nguyên Tung sơn mới là thứ nhất, không phục ngươi lại đây luyện một chút" cái kia Trung Nguyên (hiện tại hà nam vài) đại hán vạm vỡ nổi giận, rút ra bên người bội đao, hướng về trên bàn võ một cái, hướng về đầu trợc khiêu khích nói.

"Tôi thì tôi, ta sợ ngươi a" đầu trợc nắm lấy một cái thực đồng côn tiến lên trước chính là một côn... Nhất thời toàn bộ quán trà náo loạn, càng ngày càng nhiều người cuốn vào tranh đấu.

Như tình huống như vậy, ở trong võ lâm đã chẳng lạ lùng gì, nếu như ngươi ra ngoài dĩ nhiên không biết 'Tiểu ngạo giang hồ bảng', cái kia võ lâm đồng đạo đều sẽ khinh bỉ ngươi.

Một tháng trước, đi tới Lạc Dương lục trúc hạm sau, Trì Thủy Mặc thông qua thành Lạc Dương bên trong ăn mỳ, tìm đến rồi bang chủ Cái bang trương kim ngạo, nói cho hắn có một cái phương pháp có thể một lần nữa để Cái Bang thành vì thiên hạ chủ ý bang phái lớn, mà không phải giống như bây giờ tùy tiện một cái đại bang đại phái cũng dám khiêu khích.

Trì Thủy Mặc đem thông qua tạo hóa thu dọn tư liệu viết thành một tờ danh sách 'Cười Ngạo Phong vân bảng', mặt trên thu nhận trong giang hồ võ công mạnh nhất 100 vị trí đầu cao thủ.

Bảng danh sách chia làm kim ngân đồng cấp ba, đồng cấp bảng danh sách một lượng bạc, mặt trên có hai mươi người đứng đầu cao thủ xếp hạng cùng thể lực sở thuộc.

Ngân cấp bảng danh sách mười lượng bạc, mặt trên so với đồng bảng thêm ra cao thủ cảnh giới, nội công tình huống, thu nhận năm mươi người đứng đầu cao thủ.

Kim cấp bảng danh sách trăm lượng bạc, so với ngân cấp bảng danh sách thêm ra mỗi cái đại cao thủ tuyệt kỹ cùng với lên bảng điều kiện, thu nhận 100 người đứng đầu cao thủ.

Trong truyền thuyết còn có ám kim cấp bảng danh sách, kim ngân không đổi, không phải người bình thường có thể được, theo tin via hè truyền lại, mặt trên có mỗi cái đại cao thủ quen thuộc, hi á, thậm chí ngay cả võ công phân tích đều có.

Càng kinh khủng chính là, kim ngân đồng cấp ba bảng danh sách mỗi tuần chương mới một lần, trên bảng danh sách mặt có người tử vong thì lại thủ tiêu xếp hạng, có người đột phá cảnh giới, học được mới tuyệt kỹ cũng sẽ hiển hiện ra. Vì trên bảng danh sách thứ tự, người trong giang hồ ra tay đánh nhau, một khi có người võ công đột phá khiêu chiến thành công, bảng danh sách dưới kỳ sẽ biến hóa thứ tự.

Nghe nói, ngũ Nhạc minh chủ tà lạnh thiện, lúc trước nhìn thấy trên bảng danh sách hàn băng thần chương thời, tức giận đến liên tiếp ngã tám cái cái chén, gọi vào môn phái có nội gián, bắt quá, này càng làm cho 'Cười Ngạo Phong vân bảng' vì đại chúng tin phục.

'Cười Ngạo Phong vân bảng' cũng không vì chính tà ràng buộc, ngày Nguyệt Thần giáo tuy rằng không có tôn làm Thánh giáo, nhưng cũng không có xưng là ma giáo, bất luận chính tà, đều có thể lên bảng, điều này cũng làm cho chính tà song phương đều tiếp nhận rồi 'Phong Vân bảng', một cái không nghiêng lệch bảng danh sách, mới sẽ không bị người chống lại.

Đồng thời, điều này cũng làm cho rục rã rục rịch thể lực khắp nơi triệt để hết hy vọng, không dám có động tác gì. Liên tà lạnh thiện ẩn núp mười mấy năm ép đáy hòm tuyệt kỹ đều tìm ra, có thể thấy được thể lực không lồ, không lọt chỗ nào, nói vậy ngày hôm nay muốn có động tác, buổi tối liền bị người ta biết rồi đi.

Ngoài ra, trên bảng danh sách kí tên là 'Tiểu ngạo môn', giang hồ đồn đại, tiểu ngạo môn chính là một cái cực sự khủng bố lãnh đời môn phái, kỳ môn bên trong tất cả cao thủ không lại bảng danh sách bên trên, tiểu ngạo môn Thiếu môn chủ, dưới con mắt mọi người, một chiêu, liền giết thực lực cùng phái Thanh Thành chương môn Dư Thương Hải nổi danh tái bắc minh đà Mộc Cao Phong, có thể thấy được thực lực đó sâu không lường được.

Càng khỏi nói tiểu ngạo môn chương môn cùng với trong môn phái trưởng lão rồi, cho tới tiểu ngạo môn không tồn tại vấn đề, không có người kia sẽ tin tưởng, này không lọt chỗ nào tình báo năng lực không phải là một người có thể làm được.

Thể lực mạnh mẽ, sâu không lường được thực lực, cao minh nội công, phi phạm tướng mạo, người trong giang hồ cho Trì Thủy Mặc một cái vang dội biệt hiệu "Giang hồ đệ nhất công tử", tên gọi tắt 'Đệ nhất công tử'.

Phía dưới là cười Ngạo Phong vân bảng

Tiểu Ngạo Phong vân bảng (kim cấp)

no. 1: Đông Phương Bất Bại

Thân phận: Ngày Nguyệt Thần giáo chủ

Cảnh giới: Hậu thiên tám tầng

Nội công: Quỷ Hoa bảo điển

Tuyệt kỹ: Hoa hướng dương châm pháp (đăng phong tạo cực)

Lên bảng nguyên nhân: Chưa võ thời đại, thiên hạ vô công, không gì không xuyên thủng, duy khoải bất phá

no. 2: Phong Thanh Dương (ẩn cư)

Thân phận: Hoa Sơn Kiếm Tông truyền nhân, Nhạc Bất Quần sư thúc

Cảnh giới: Hậu thiên tám tầng

Nội công: Hoa Sơn hỗn nguyên công

Tuyệt kỹ: Độc Cô Cửu Kiếm (xuất thần nhập hóa)

Lên bảng nguyên nhân: Tinh khiết hùng hồn nội lực, vô địch thiên hạ kiếm pháp.

no. 3: Phương chứng

Thân phận: Thiếu lâm tự Phương Trượng

Cảnh giới: Hậu thiên tám tầng

Nội công: Dịch cân kinh

Tuyệt kỹ: Thiên Thủ Như Lai chương (đăng phong tạo cực)

Lên bảng nguyên nhân: Thuần hậu bao la nội lực, thiên hạ vô song chương pháp

no. 4: Nhậm ngã hành

Thân phận: Tiền nhậm ngày Nguyệt Thần giáo chủ

Cảnh giới: Hậu thiên chín tầng

Nội công: Bắc Minh thần công bản thiếu

Tuyệt kỹ: Hấp tinh *(xuất thần nhập hóa)

Lên bảng nguyên nhân: Thâm hậu hùng vĩ nội công, xuất thần nhập hóa (bán tự nghĩ ra) *.

(chú: Võ công cấp độ: Vừa tìm thấy đường —— đăng đường nhập thất —— việc quen dễ làm —— tiểu có thành tựu —— lô hỏa thuần thanh —— đăng phong tạo cực —— xuất thần nhập hóa —— siêu phàm nhập thánh —— phản phác quy chân)

no. 5: Xung Hư

Thân phận: Võ Đang chương giáo

Cảnh giới: Hậu thiên bảy tầng

Nội công: Thuần Dương vô cực công

Tuyệt kỹ: Thái cực quyền / kiếm (đăng phong tạo cực)

Lên bảng nguyên nhân: Tinh khiết thâm hậu nội lực, lấy yếu thắng mạnh đỉnh cấp quyền / kiếm pháp.

no. 6: Tả lạnh thiện

Thân phận: Phái Tung sơn chương môn, Ngũ nhạc kiếm phái minh chủ

Cảnh giới: Hậu thiên bảy tầng

Nội công: Tung sơn nội công

Tuyệt kỹ: Hàn băng thần chương (xuất thần nhập hóa)

Lên bảng nguyên nhân: Thâm hậu nội lực, chí âm chí hàn, Mạc đại rộng rãi khoác chương pháp.

no. 7: Hướng Vấn Thiên

Thân phận: Ngày Nguyệt Thần giáo quang minh hữu khiến
Cảnh giới: Hậu thiên sáu tầng
Nội công: Ngày Nguyệt Thần giáo đỉnh cấp nội công
Tuyệt kỹ: Hấp tinh xuống đất tiểu pháp (lô hỏa thuần thanh)
Lên bảng nguyên nhân: Thâm hậu nội lực, cao minh thân thủ.
no. 8: Bất giới hòa thượng

Thân phận: Hằng sơn ách bà bà phu quân, hằng sơn đệ tử nghi lâm chi phụ
Cảnh giới: Hậu thiên sáu tầng
Nội công: Vô danh cao cấp nội công
Tuyệt kỹ: Không tên chương pháp (lô hỏa thuần thanh)
Lên bảng nguyên nhân: Thâm hậu tinh khiết nội lực, cao minh không tầm thường thân thủ
no. 9: Nhạc Bất Quần

Thân phận: Phái Hoa sơn chương môn
Cảnh giới: Hậu thiên năm tầng
Nội công: Từ Hà thần công
Tuyệt kỹ: Triều dương một mạch kiếm (lô hỏa thuần thanh)
Lên bảng nguyên nhân: Tinh khiết nội lực, cao minh kiếm pháp
no. 10: Mạc đại

Thân phận: Phái Hành Sơn chương môn
Cảnh giới: Hậu thiên năm tầng
Nội công: Trấn nhạc quyết
Tuyệt kỹ: Bách biến thiên huyền mây mù mười ba thức (lô hỏa thuần thanh)
Lên bảng nguyên nhân: Thâm hậu nội lực, cao minh kiếm pháp
...

no. 100: Chư độc
Thân phận: Bách Thảo môn môn chủ
Cảnh giới: Nhất lưu hậu kỳ
Nội công: Không đủ tư cách nội công
Tuyệt kỹ: Không đủ tư cách độc công
Lên bảng nguyên nhân: Không sai tu vi, có thể có thể dùng một lát độc công.
... ..

"Cộc cộc đất..." Tri Thủy Mặc cười Xích Vân ở trên quan đạo chạy như bay mà qua, mang theo một đám bụi mù. Đi tới Vi Lâm trấn, lúc này sắc trời đem hắc, Thái Dương từ lâu rơi xuống đất san bằng tuyến, mặt trăng vừa bay lên, Vi Lâm trên trấn chỉ có một nhà khách điểm.
Tri Thủy Mặc tung người xuống ngựa, trước cửa tiểu nhị đã sớm nghênh tiếp đi ra, nhiệt tình tiếp nhận Tri Thủy Mặc Xích Vân.
Sau khi com nước no nê, Tri Thủy Mặc ngay ở khách sạn nghỉ ngơi, lẳng lặng chờ một cái trọng yếu nội dung vở kịch phát sinh, bố cục lâu như vậy, nên

thu vông .

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: phái Hoa sơn chịu khổ kiếp nạn

Trên giang hồ thêm ra cái 'Cười Ngạo Phong vân bảng', tả lạnh thiện biết được Phong Thanh Dương còn chưa chết đi, trên giang hồ đồn đại kiếm khí hai tông hợp tốt có thể đoạt ngũ Nhạc minh chủ vị trí, tả lạnh thiện chỉ lo kế hoạch sinh biến, vội vàng đề Kiếm Tông phong bất bình, được không ưu, từng không vứt bỏ ba người cầm Ngũ nhạc lệnh kỳ trên phái Hoa sơn đoạt chức chương môn.

Lệnh Hồ Xung đã chết, Lâm Bình Chi vừa không có bái vào Hoa Sơn, vì bảo đảm nội dung vở kịch dựa theo Tri Thủy Mặc kế hoạch đi, Tri Thủy Mặc cố ý tiết lộ cho tả lạnh thiện 'Cười Ngạo Phong vân bảng' ám kim cấp tin tức.

(Từ Hà thần công) không có đơn giản như vậy, rất có thể cùng mấy trăm năm trước thiên hạ đệ nhất người Vương Trùng Dương (Tiên Thiên công) có quan hệ, vậy thì đề tả lạnh thiện chăm chú lên.

Ngoài ra, Kiếm Tông ba người cũng không ngốc, biết Đạo Quang bằng kiếm pháp là không thể chân chính đặt chân, cầm Hạ Hoa sơn phái thời (Từ Hà thần công) nhất định phải được, vì thế tặng cho tả lạnh thiện một ít lợi ích cũng không sao.

Đáng tiếc, thông qua 'Cười Ngạo Phong vân bảng' Nhạc Bất Quần cũng biết Kiếm Tông ba người chưa chết, đã sớm chuẩn bị, dù cho Lệnh Hồ Xung đã chết, Nhạc Bất Quần cũng vượt qua Kiếm Tông tới cửa khiêu khích một kiếp. Đúng là bởi vì Lệnh Hồ Xung chết sớm, Hoa Sơn (Từ Hà thần công) không có như nguyên như thế thất lạc, vậy cũng là họa này phúc vị trí phục .

Kiếm Tông ba người gây sự xong xuôi sau, lập tức Nhạc Bất Quần mệnh Lord nặc thuê chiếc xe lớn, do Nhạc phu nhân cùng Nhạc Linh San cưỡi, một nhóm hướng đông, hướng về Tung sơn xuất phát.

Ngày hôm đó đi tới Vi Lâm trấn, thiên đã xem hắc, trên trấn chỉ có một nhà khách điểm, đã ở không ít khách nhân, phái Hoa sơn đoàn người có nữ quyền, tá túc bất tiện.

Nhạc Bất Quần nói: "Chúng ta lại đuổi đoạn đường đường, đến phía trước trên trấn lại nói." Vậy mà được không đến ba dặm đường, Nhạc phu nhân áp chế xe ngựa thoát trực xe, không cách nào lại đi.

Nhạc phu nhân cùng Nhạc Linh San đành phải từ trong xe đi ra bộ hành. Thi mang từ chỉ vào góc đông bắc nói: "Su phụ, bên kia trong rừng cây có tòa miếu thờ, chúng ta quá khứ tá túc khỏe không?"

Nhạc phu nhân nói: "Chính là nữ quyền bất tiện." Nhạc Bất Quần nói: "Mang từ, người qua hỏi một tiếng, nếu trong miếu hòa thượng không chịu, vậy thì thôi, không nên cưỡng cầu."

Thi mang từ đáp lại, chạy như bay. Không lâu lắm liền chạy trở về, xa xa kêu lên: "Su phụ, là toà miếu đồ nát, không có hòa thượng." Mọi người đại hi. Đào Quân, anh bạch la, thư kỳ các loại (chờ) tuổi nhỏ đệ tử trước tiên chạy đi.

Nhạc Bất Quần, Nhạc phu nhân đến lúc đến ngoài miếu thời, chỉ thấy Đông Phương chân trời mây đen từng tầng từng tầng chồng đem tới, chỉ một thoáng sắc trời liền đã đen kịt. Nhạc phu nhân nói: "May là nơi này có một toà miếu đồ nát, bằng không trên đường không phải ngộ mưa to không thể."

Đi vào đại điện, chỉ thấy điện bày đồ cúng chính là một toà thanh tịnh tượng thần, người mặc lá cây, cầm trong tay cỏ khô, là thường bách thảo Thần Nông thị Dược vương Bồ Tát.

Nhạc Bất Quần suất lĩnh chúng đệ tử hướng về tượng thần được rồi lễ, còn không có mở ra rắc, điện quang liên thiểm, giữa không trung hốt lạt lạt chớp giật nổ, theo đậu trong mưa lớn điểm tung đem hạ xuống, chỉ đánh cho ngồi trên xoạt xoạt vang lên.

Cái kia miếu đồ nát khắp nơi rò nước, mọi người rắc cũng không mở ra , mỗi cái tìm khô ráo nơi mà ngồi. Cao căn minh, lương phát cùng ba tên nữ đệ tử tự đi làm cơm. Nhạc phu nhân nói: "Năm nay sấm mùa xuân vang đến thật sớm, chỉ sợ mùa màng không tốt."

Dùng qua sau bữa cơm chiều, mọi người phân biệt ngủ nằm. Cái kia mưa một trận lớn, một trận tiểu, trước sau không ngừng, trên cung điện hơi thở tiếng này lên đối phương rơi, mọi người đều đã ngủ say.

Đột nhiên, phía đông nam truyền đến một mảnh tiếng vỗ ngựa, ước chừng hơn mười kỵ, dọc theo đại đạo chạy tới. Chỉ nghe Nhạc Bất Quần lớn tiếng

quát: "Mọi người đừng lên tiếng."

Chỉ một lúc sau, cái kia hơn mười kỵ ở ngoài miếu chạy vội quá khứ. Lúc này phái Hoa sơn mọi người đều đã toàn tỉnh dậy, mọi người tay đề chuỗi kiếm phòng địch, nghe được tiếng vó ngựa lướt qua ngoài miếu, dần dần đi xa, mọi người thở phào nhẹ nhõm, đang muốn nặng nề hành nằm nghỉ, lại nghe tiếng vó ngựa lại đầu chuyển đến. Hơn mười cưỡi ngựa đi tới ngoài miếu, đồng loạt dừng lại.

Chỉ nghe một âm thanh trong trời kêu lên: "Phái Hoa sơn Nhạc tiên sinh ở trong miếu sao? Chúng ta có một chuyện thỉnh giáo." Lệnh Hồ Xung đã chết, chuyện như vậy nên do Lord nặc ứng đối,

Lord nặc đi tới cạnh cửa, đem soạn mở cửa, nói rằng: "Đêm khuya thời khắc, là cái nào một đường bằng hữu thăm hỏi?" Vọng mắt quá khứ, nhưng thấy ngoài miếu xếp hàng ngang mười lăm kỵ nhân mã, có sáu, bảy người trong tay xách theo đèn Không Minh, tề hướng về Lord nặc trên mặt chiếu đèn.

Trong bóng tối sâu, bảy trăm đấng đồng thời trước mặt chiếu đến, không khỏi lóng lánh chói mắt, động tác này cực kỳ vô lý, chỉ như thể một chiếu, đã có vẻ người đến tràn ngập địch ý.

Lord nặc trơn to mắt, nhưng thấy người tới mỗi người trên đầu đeo cái miếng vải đen lòng, chỉ lộ ra một đôi mắt, trong lòng hơi động: "Những người này nếu không là theo chúng ta quen biết, chính là sợ cho chúng ta nhớ tướng mạo."

Chỉ nghe phía trái một người nói rằng: "Thịnh Nhạc Bất Quần Nhạc tiên sinh ra đây." Lord nặc nói: "Các hạ người phương nào? Xin chỉ thị biết tôn tính đại danh, để hướng về tề phái sư trưởng bẩm báo."

Người kia nói: "Chúng ta là người phương nào, người cũng không cần hỏi nhiều. Người đi theo sư phụ người nói, nghe nói phải Hoa sơn (Từ Hà thần công) vô cùng tuyệt vời, lên 'Cười Ngao Phong vân bằng', đoàn người nếu muốn mượn tới nhìn qua."

Lord nặc nổi nóng lên hướng về, nói rằng: "Phái Hoa sơn tự có bản môn võ công, các hạ vô lý như thế cường tác, còn đem phái Hoa sơn để ở trong mắt sao?"

Người kia cười ha ha, còn lại mười bốn người cũng đều đi theo cười to, tiếng cười từ vùng hoang dã bên trong xa xa truyền ra, âm thanh vang dội, hiển nhiên mỗi người đều là nội công không kém.

Lord nặc thầm giật mình: "Đêm nay lại gặp gỡ kinh địch, này một mười lăm người xem ra người người đều là hảo thủ, cũng không biết là cái gì lai lịch?"

Lại nghe Nhạc Bất Quần trong treo âm thanh từ trong miếu truyền ra: "Các vị đều là trong chốn võ lâm nhân vật thành danh, tại sao khiêm tốn là vô danh tiểu tốt? Cái kia (Từ Hà thần công) là ta phái Hoa sơn võ học, không thể truyền ra ngoài chứ vị không cần uống phí tâm tư "

Hắn nói mấy câu nói này thời vận lên Từ Hà thần công, giáp ở ngoài miếu hơn mười người trong tiếng cười lớn, trong miếu ngoài miếu, vẫn cứ không người không nghe được rõ ràng, hắn nói tới hồi hột, cùng với binh thường nói chuyện thù không phân biệt, so với người kia lực vận trung khí nói chuyện lớn tiếng, có vẻ xa vì tự nhiên.

Người cầm đầu kia lớn tiếng nói: "Tĩnh nhạc, người đến cùng giao không giao ra? Nhưng chớ có rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt. Người không giao ra, chúng ta không thể làm gì khác hơn là đánh, muốn đi vào tù."

Nhạc phu nhân thấp giọng nói: "Các nữ đệ tử đứng ở một khối, dựa lưng vào nhau, các nam đệ tử, rút kiếm!" Xoạt xoạt tiếng loạt xoạt vang, tất cả mọi người rút ra trường kiếm, tiến lên trước 呼呼 chạm chạm đánh lên.

Chỉ một lúc sau, chỉ nghe trong miếu truyền ra một tiếng nữ tử kêu thảm, kẻ địch đều là nam tử, này tiếng nữ tử kêu thảm, tất nhiên là sư muội bên trong có người bị thương.

Nhạc Bất Quần múa trường kiếm, lấy một địch bốn, nình bên trong thì lại thì lại ở cùng hai cái kẻ địch quần đấu. Hai người công phu cao thâm, tuy lấy ít địch nhiều, lương tất không bị thua rơi.

Lord to lớn tiếng quát mắng, cũng là lấy chặn lại hai, hấn hai cái kẻ địch đều khiến đơn đao, từ bình khí và chạm trong tiếng nghe tới, hiện ra là lực cánh tay trầm hùng, thời điểm một trường, Lord nặc thể khó chống đối.

Hoa Sơn ba người đối kháng tám tên kẻ địch, tình thế đã rất hiểm ác, trong miếng tình cảnh càng là hung hiểm. Hoa Sơn đệ tử nhân số tuy nhiều, nhưng không một cao thủ, kêu thảm tiếng liên tục, đã có mấy người gặp độc thủ.

Không bao lâu nhi, Hoa Sơn chúng đệ tử đã bị điểm ngã xuống đất, chỉ còn Nhạc Bất Quần, ninh bên trong thì lại hai người.

Chỉ nghe Nhạc phu nhân cùng một cái kẻ địch cùng kêu lên hô quát, hai người trên đài đồng thời bị thương. Kẻ địch kia lui xuống, Nhạc phu nhân trước mắt tuy thiếu một địch, nhưng trên đài bị tầng tầng chém một đao, bị thương thực tại không nhẹ, lại sách đến mấy chiêu, bả vai bị kẻ địch sống dao bắn trúng, uể oải trên đất.

Hai cái người bật mặt cười ha ha, ở nang trên lưng điểm mấy chỗ huyết đạo. Lúc này trong miếu đàn đệ tử lần lượt bị thương, từng cái bị người chế phục. Đến công chi dịch hiện ra là có mưu đồ khác, chỉ đem Hoa Sơn đàn đệ tử đánh đổ bắt được, hoặc điểm huyết đạo, nhưng không thương tính mạng.

Mười lăm người bao quanh vây quanh ở Nhạc Bát Quân bốn phía, tám tên hảo thủ phân đứng bát phương, cùng Nhạc Bát Quân đối chiến, còn lại bảy người trong tay mỗi cái chấp đèn Không Minh, đem đèn đuốc bắn về phía Nhạc Bát Quân đôi mắt.

Phái Hoa son chương môn nội công tuy sâu, kiếm thuật tuy tinh, nhưng đối với chiến tám người đều chúc hảo thủ, bảy đạo ánh đèn trước mặt bắn thẳng đến, càng làm hấn khó có thể mở mắt.

Hắn biết hôm nay phái Hoa son dĩ nhiên thất bại thảm hại, thế đem ở này Được vương trong miếu toàn quân bị diệt, nhưng nhưng vùng kiếm bảo vệ cửa, khí lực dài lâu, kiếm pháp tinh nghiêm, đèn đuốc bắn tới thời gian, hấn liền cup mắt hướng phía dưới, tám cái kẻ địch nhất thời cũng cũng không làm gì hấn được.

Một tên người bịt mặt kêu lớn: "Nhạc Bất Quần, ngươi đầu không đầu hàng?" Nhạc Bất Quần cất cao giọng nói: "Nhạc mỗ thà chết không có nhục, muốn giết cứ giết."

Người kia nói: "Ngươi không đầu hàng, ta trước tiên chém xuống phu nhân ngươi cánh tay phải!" Nói nhắc lên một thanh hậu bối bạc nhận Quỷ Đầu đao, ở đèn Không Minh chiếu rọi bên dưới, lưỡi dao trên phát sinh thăm thẳm lam quang, lưỡi đao đối với ở Nhạc phu nhân bả vai.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: nguy cơ khắc công tử ra tay

Bọn họ ức hiếp ngược nhục, ta phái Hoa son mấy trăm năm danh thơm, há có thể ở trong tay ta chôn vùi?"

Nhạc Bất Quần đột nhiên hít một hơi, trên mặt từ khi đại thịnh, vùng kiếm hướng về phía trái hấn từ bỏ tới. Hấn từ kia nâng đao ngăn chặn, há biết Nhạc Bất Quần chiêu kiếm này bả bả vào Từ Hà thần công, sức mạnh mạnh mẽ.

Cái kia đao lại bị trường kiếm bức hồi, một đao một chiêu kiếm, đồng thời chém trên hấn cánh tay phải, đem hấn cánh tay phải chặt bỏ hai đoạn, máu tươi tung toé. Người kia quát to một tiếng, ngã xuống đất.

Nhạc Bất Quần một chiêu đắc thủ, xi một chiêu kiếm, lại xen vào một người khác kẻ địch chân trái, người kia chửi ầm lên, lui xuống. Cùng hấn đối chiến ít đi hai người, nhưng tình thế cũng không hơi hoãn, bỗng dưng bên trong phù một tiếng, áo lót trúng rồi một cái dây xích chuy, công liền tiếp ba kiếm, mới xua đuổi kẻ địch, không nhịn được một ngụm máu tươi phun ra.

Chúng địch cùng kêu lên hoan hô: "Nhạc lão nhi bị thương, luy cũng mệt mỏi chết rồi hấn!" Cùng hấn đối chiến sáu người mất thấy phần thắng nắm chắc, thả ra vòng tròn, này vừa đến, Nhạc Bất Quần càng không thừa cơ lợi dụng.

Che mặt kẻ địch tổng cộng mười lăm Nhạc Bất Quần hơi chần chờ: "Lẽ nào mặc cho sự mười đoạn đi một tay?" Nhưng lập tức nghĩ thầm: "Nếu quãng kiếm đầu hàng, bình thường bị người, trong đó ba người vì Nhạc Bất Quần vợ chồng gây thương tích, chỉ một cái bị chém đứt cánh tay bị thương rất nặng, còn lại hai người thương chân, cũng không lo ngại, trong tay xách theo đèn Không Minh, không cảm miệng hướng về Nhạc Bất Quần trào mắng.

Nhạc Bất Quần nghe bọn họ khẩu âm nam bắc đều có, võ công càng tạp, hiển nhiên cũng không phải là một môn phái, nhưng xu lùi sau khi, lẫn nhau lại hiểu ngầm rất sâu, cũng không phải là lâm thời tụ tập cùng một chỗ, đến cùng là cái gì lai lịch?

Hấn cảm được định những người này chưa bao giờ cùng mình từng giao thủ, tuyệt không cảm hờn, lẽ nào thật sự là vì (Từ Hà thần công), mới lớn như vậy nâng đến cùng phái Hoa son làm khó dễ sao?

Trong lòng hấn suy nghĩ, trên tay nhưng không chút nào giải, Từ Hà thần công triển khai ra, mũi kiếm cuối cùng mơ hồ phát sinh ánh sáng, hơn mười chiêu sau lại có một tên kẻ địch bả vai trúng kiếm, trong tay roi thép rơi xuống trên đất, ngoài vòng tròn một người khác người bịt mặt đoạt lại, thay hấn ra ngoài, người này cầm trong tay răng cưa đao, bình khí trầm trọng, đầu đao có uốn cong câu, không được đi bắt trời Nhạc Bất Quần trường kiếm trong tay.

Nhạc Bất Quần nội lực dồi dào, tinh thần dù chiến dù trường, đột nhiên tay trái trở bàn tay, bắn trúng một người ngực, khách lật một thanh âm vang lên, đánh gãy hấn hai cái xương sườn, người kia hai tay nắm giữ thép ròng hoai trượng nhất thời đánh rơi xuống trên đất.

Không ngờ người này dừng hấn tuyệt luân, xương sườn vừa đứt, kỳ thống triệt tâm, trái lại gây nên phần nộ, địa lẫn tiến vào, mở hai tay ra liền ôm lấy Nhạc Bất Quần chân trái. Nhạc Bất Quần lấy làm kinh hãi, vùng kiếm hướng về hấn áo lót đánh xuống, bên cạnh hai thanh đơn đao đồng thời đưa qua đến rồi ra.

Nhạc Bất Quần trường kiếm không thể chém rơi, chân phải liền hướng về trên đầu hấn đá vào. Người kia là cái bắt hảo thủ, cánh tay trái mọc ra, liền hấn đùi phải cùng ôm lấy, theo một lần.

Nhạc Bất Quần võ công mạnh hơn, cũng đã không cách nào đứng lại, nhất thời ngã chổng vó. Trong khoảnh khắc, đơn đao, đoàn thương, dây xích chuy, trường kiếm, các loại binh khí đồng thời nhắm ngay hắc diện mạo hầu ngực chực chờ yếu hại.

Nhạc Bất Quần một tiếng thở dài, buông tay cắt kiếm, nhắm mắt chờ chết, chỉ cảm thấy bên hông, hiệp dưới, cổ họng, tả hữu các nơi, bị người lấy nặng tay điểm huyết đạo, theo hai cái người bị mặt lôi kéo hắc diện đứng lên.

Một tiếng nói già nua nói rằng: "Quân tử kiếm Nhạc tiên sinh võ công trác tuyệt, quả nhiên danh bất hư truyền, chúng ta hợp mười lăm người lực lượng đối phó ngươi một người, còn huyền nào bốn, năm người bị thương, lúc này mới đưa ngươi bắt, khả khả, khâm phục, khâm phục! Lão hủ cùng ngươi đơn đao độc đấu, đó là không đấu lại ngươi."

Bất quá thoại đến nói đi cũng phải nói lại, chúng ta có mười lăm người, các ngươi nhưng có hơn hai mươi người, so ra, vẫn là ngươi phái Hoa Sơn người đông thế mạnh. Chúng ta đêm nay lấy ít thắng nhiều, phá tan phái Hoa Sơn, một trận cũng coi như thắng đến không dễ, đúng hay không?" Còn lại người bị mặt đều nói: "Đúng đấy, thắng ấy thì thực không dễ." Lão già kia nói: "Nhạc tiên sinh, chúng ta cùng ngươi không thù không oán, đêm nay mạo muội đắc tội, chỉ có điều muốn mượn cái kia (Tử Hà thần công) nhìn qua."

Một tên người bị mặt cười ha ha, lớn tiếng nói: "Xấu ngươi danh dự không dễ dàng sao? Phu nhân của ngươi, nữ nhi cùng mấy người nữ đệ tử đều tương mạo không sai, chúng ta không bằng mọi người phân, cưới làm tiểu lão bà! Ha ha, lần này, ngươi Nhạc tiên sinh ở trong võ lâm nhưng là đại danh鼎鼎."

Còn lại người bị mặt đều đi theo cười to, trong tiếng cười tràn ngập âm ô tâm ý. Nhạc Bất Quần chỉ tức giận đến toàn thân run. Chỉ thấy vài tên người bị mặt đem một đám nam nữ đệ tử từ trong miếu đẩy đi ra. Chúng đệ tử đều cho điểm trúng huyết đạo, có đầy mặt máu tươi, có vừa đến ngoài miếu liền tức té ngã, hiện ra là đi đứng bị thương.

Cái kia che mặt lão già nói rằng: "Nhạc tiên sinh, lai lịch của chúng ta, có thể ngươi đã đoán được ba phần, chúng ta cũng không phải trong chốn võ lâm cái gì bạch đạo trên anh hùng hảo hán, không chuyện gì sự làm không được. Chúng huynh đệ có ** thành tính, nếu đắc tội rồi Tôn phu nhân cùng lệnh ái, cho ngươi trên mặt có thể không lớn hào quang."

Nhạc Bất Quần kêu lên: "Thôi, thôi! Các hạ nếu không tin, cứ việc ở trên người chúng ta tìm tội chính là, mà xem có cái gì (Tử Hà thần công)!"

Một tên người bị mặt cười nói: "Ta khuyên ngươi vẫn là chính mình dâng ra đến đúng lúc. Từng cái từng cái tìm sắp nổi lên đến, lục soát lão bà ngươi, khuê nữ trên người, chưa chắc có cái gì đẹp để."

Nằm trên đất Nhạc Linh San lúc này đã sắp muốn tuyệt vọng, tự sát ý nghĩ từ trong đầu lóe ra, đồng thời, còn có Trì Thủy Mặc bóng người.

Liền vào lúc này, góc đông bắc trên tiếng vô ngựa vang, mấy chục cười ngựa bốn ba mà tới. Che mặt lão già kêu lên: "Cái gì người? Tới xem xem!" Hai tên người bị mặt đáp: "Phải!" Nhảy một cái lên ngựa, tiến lên nghênh tiếp.

Lại nghe tiếng chân tiến gần, theo binh binh bång bång mấy lần binh khí va chạm, có người kêu lên: "A ơ!" Hiện ra là người đến cùng cái kia hai tên người bị mặt chạm tay, có người bị thương.

Nhạc Bất Quần vợ chồng cùng Hoa Sơn đàn đệ tử biết là đến rồi cứu tinh, vô bất đại hỉ, mơ mơ hồ hồ ánh đèn bên dưới, chỉ thấy một người một con ngựa dọc theo đại đạo, khoả nước hướng về bần, phi nước đại mà tới, trong khoảnh khắc ở ngoài miếu ghim ngựa, bao quanh đứng lại.

Lập tức người kêu lên: "Là phái Hoa Sơn bằng hữu. Ồ! Đây không phải Hoa Sơn Nhạc chương môn sao.?"

Nhạc Bất Quần vọng hướng người tới, phát hiện là trên giang hồ thanh danh hiển hách 'Đệ nhất công tử' Trì Thủy Mặc, bất quá nghĩ đến Lệnh Hồ Xung chết vào hắc tay, Nhạc Bất Quần trong lòng liền có chút đánh đánh, Nhạc Bất Quần từ nhỏ nhìn Lệnh Hồ Xung lớn lên, lại sao lại không biết tính cách của hắn, quyết không đến nỗi cùng Điền Bá Quang thông đồng làm vậy, e sợ, Lệnh Hồ Xung chết là Trì Thủy Mặc cố tình làm.

Bất quá Nhạc Bất Quần thế nào cũng không nghĩ đến Trì Thủy Mặc muốn sát Lệnh Hồ Xung lý do, trừ phi, là vì linh san!

Nằm trên đất Nhạc Linh San nghe thấy thanh âm quen thuộc, ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy một vị phong thần tuấn lãng, khí chất phi phàm anh tuấn thiếu hiệp ngồi ở một thớt cả người màu đỏ thắm như khoáng hóa điểm bảo châu trên, chính là Trì Thủy Mặc.

Vì trận này chặn giết, Trì Thủy Mặc không tiết tiết lộ tin tức cho tả lạnh thiện, tính toán phái Hoa Sơn, thậm chí sớm liền ở đến Vi Lâm trấn, bảo đảm đi ra thời cơ vừa đúng.

Nhạc Linh San đại hỉ lên tiếng, "Tri đại ca, cứu ta, đàn này bại hoại muốn cướp chúng ta phái Hoa Sơn (Tử Hà thần công)."

Trì Thủy Mặc mỉm cười, nhìn về phía đầu lĩnh lão già, nói rằng: "Lão đầu, cho ta cái mặt mũi làm sao, thả phái Hoa Sơn mọi người, ngươi này công nhiên trắng trợn cướp đoạt phái khác trấn phái bị tịch không tốt lắm đem."

Nhìn thấy đến chính là Trì Thủy Mặc, người cầm đầu, híp híp mắt, hắc hắc nhưng là biết trước mắt năm Thanh công tử không có nhiều dễ trêu, bất quá, thả phái Hoa Sơn, e sợ rất khó cùng tả lạnh thiện bàn giao, cái này càng chết người.

Muốn đánh nơi này, lão già có quyết đoán, lên tiếng nói: "Đệ nhất công tử, không phải ta không nể mặt ngươi, mà là thả phái Hoa Sơn mọi người ta không có cách nào cùng các anh em bàn giao a, cũng không thể để chúng ta một chuyển tay không đi, như vậy đi, công tử ngươi khuyên Nhạc chương môn lấy

ra (Từ Hà thân công), ta mang theo các anh em lập tức liền triệt thể nào?"

Tri Thủy Mặc nụ cười trên mặt càng thêm nhu hòa , nói: "Nếu như ta làm như vậy rồi, chẳng phải là thành các người đồng lõa, xem ra người vẫn là không nể mặt ta a."

Lão giả trên mặt vẻ giận dữ có chút, trầm giọng nói: "Xem ra công tử là quyết tâm muốn cùng chúng ta làm khó dễ , phải biết đao này kiếm không có mất, nếu như thương tổn được công tử liền không tốt , nếu như công tử vậy thì thôi lui, chúng ta có thể làm làm chưa từng xảy ra chuyện gì, không phải vậy. . ."

Lão giả uy hiếp ý vị rất rõ ràng , đáng tiếc Tri Thủy Mặc không thể bởi vì lời nói của hắn mà có lay động, không nói gì, Tri Thủy Mặc trực tiếp tung người xuống ngựa, dựa vào thân ngựa đối với người mặc áo đen tầm mắt cách trở, người còn trên không trung, tay phải liền bắn ra năm thanh phi tiêu.

Chỉ thấy ngũ Đạo Quang xẹt qua bầu trời đêm, "Không tốt, " lão giả còn chưa nói xong, chỉ nghe "Xì xì" vài tiếng truyền đến người mặc áo đen bên trong tới gần phái Hoa sơn ngũ người đã ngã xuống đất mà chết, mỗi người yết hầu đều cắm vào một cái ngân lông lảnh hình thoi phi tiêu.

Không chờ trong cơ thể nội lực hồi phục, Tri Thủy Mặc trực tiếp hướng về nhằm phía các vị người mặc áo đen, người còn ở bán đạo liền rút ra bên hông bảo kiếm, hướng về lão giả thẳng tấp một chiêu kiếm đâm tới.

Lão giả một chiêu kiếm chém ra, nguyên phán cùng Tri Thủy Mặc trường kiếm tương giao, liền có thể dựa thể được tránh, vạn không ngờ Tri Thủy Mặc đột nhiên chuyển kiếm trên chỉ, hấn một chiêu kiếm chém không, thân thể ở giữa không trung không thể quay về, trong miệng oa oa kêu to, liền hướng về Tri Thủy Mặc trên mũi kiếm trực va tới.

Bên cạnh một vị mất tam giác người mặc áo đen nhún người nhảy lên, đưa tay hướng về lão giả áo lót chộp tới, rốt cục chậm một bước, nhưng nghe được nhào một thanh âm vang lên, mũi kiếm từ lão giả vai xuyên thủng qua.

Mất tam giác người mặc áo đen một trào không trúng, rút kiếm đã chém về phía Tri Thủy Mặc sau gáy. Dựa theo kiếm lý, Tri Thủy Mặc chỉ cần về phía sau gấp được, lại thừa cơ còn chiêu, nhưng hấn trong cơ thể nội lực ở phát ra cái kia ngũ phiêu sau chỉ còn nửa tầng.

Không thể làm gì bên trong, Tri Thủy Mặc trường kiếm từ lão giả bả vai rút ra, liền lại sử dụng "Độc Cô Cửu Kiếm" bên trong chiêu thức, phản kiếm đâm ra, chỉ về mất tam giác rón.

Này một chiêu tựa hồ lại là đồng quy vu tận liều mình đấu pháp, nhưng hấn trở tay kiếm vị trí kỳ lạ, chiêu kiếm này trước tiên đâm vào kẻ địch rón, kẻ địch binh khí mới đâm tới trên người hấn, cách nhau tuy bất quá trong nháy mắt, này trung gian dù sao có trước sau chỉ kém.

Mất tam giác mất thấy mình chiêu kiếm này kẻ địch đã tuyệt khó chặn giá, vậy mà Tri Thủy Mặc tiện tay phản kiếm, càng sẽ đâm về phía mình bụng dưới, thật là hung hiểm cực điểm, lập tức lùi về sau, hít một hơi, nhất thời liền hoàn bảy kiếm, một chiêu kiếm nhanh giống một chiêu kiếm, như gió như lời giống như công trên.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Cứu nguy nan võng tình linh san

Này hơn một tháng, Tri Thủy Mặc đã sớm đem Phong Thanh Dương Độc Cô Cửu Kiếm quen thuộc đến gần đủ rồi, còn kém mấy tràng thực chiến, liền nhưng chân chính đạt đến đẳng phong tạo cực cảnh giới, cho tới xuất thần nhập hóa cảnh giới, thì cần muốn chính mình lĩnh ngộ, tạo hóa sẽ không truyền thừa cho Tri Thủy Mặc, không phải vậy, truyền thừa người khác cảm ngộ, đem ảnh hưởng Tri Thủy Mặc tương lai võ đạo.

Lập tức Tri Thủy Mặc thuận lợi sử dụng "Độc Cô Cửu Kiếm", tùy ý như ý, cùng mất tam giác trong chốc lát liền hủy đi hơn bảy mươi chiêu, hai người trường kiếm từ đầu đến cuối không có đụng nhau, công kích thủ ngự, tất cả đều là tinh vi ảo diệu cực điểm kiếm pháp.

Bằng quan mọi người nhìn đến mục vì đó huyền, hoàn toàn âm thầm ủng hộ, mọi người cũng nghe được Tri Thủy Mặc thở dốc trầm trọng, hiển nhiên nội lực không chống đỡ nổi, nhưng kiếm trên thần diệu chiêu số trước sau tầng tầng lớp lớp, biến ảo vô phương.

Tri Thủy Mặc nhưng không để ý chút nào, đẳng phong tạo cực "Độc Cô Cửu Kiếm" há sẽ đơn giản như vậy, lập tức Tri Thủy Mặc nhẹ nhàng ô một cái trường khí, chênh chếch đâm ra một chiêu kiếm.

Chiêu kiếm này không thuộc về bất kỳ chiêu số, thậm chí cũng không phải Độc Cô Cửu Kiếm bên trong "Phá kiếm thức" kiếm pháp, xuất kiếm hoàn toàn vô lực, nhưng mũi kiếm nghiêng lệch, ngay cả mình cũng không biết chỉ về phương nào. Này chính là đẳng phong tạo cực cảnh giới "Độc Cô Cửu

Kiểm" mang theo cánh giới, 'Vô chiêu thắng hữu chiêu' .

Mất tam giác ngăn ngo, nghĩ thầm "Đây là cái gì chiêu thức?" Nhất thời không biết làm sao hóa giải mới được, đành phải múa kiếm bảo vệ trên bàn. Trì Thủy Mặc xuất kiếm nguyên vô định pháp, thấy đối phương bảo vệ trên bàn, mũi kiếm run rẩy, liền thứ hướng về bên hông hấn.

Mất tam giác không ngờ được hấn biến chiêu kì lạ như vậy, dưới sự kinh hãi, về phía sau vọt ra ba bước, sử dụng một bộ kỳ quái kiếm pháp đến, mất tam giác kiếm chiêu một chiêu kiếm nhanh giống một chiêu kiếm, gây nên phong thanh cũng càng ngày càng mạnh.

Hắn lòng ôm chí lớn, không chỉ muốn chấp chương Hoa Sơn một phái, còn muốn thành phái Hoa Sơn chương môn nhân sau khi, càng tiến tới vì Ngũ nhạc kiếm phái mình chủ, chỗ dựa chính là bộ này 108 thức "Cuồng phong khoái kiếm", người này chính là Hoa Sơn Kiếm Tông phong bất bình.

Cái này bản lĩnh sở trường phong bất bình bản không muốn tùy tiện hiển lộ, vừa hiện ra sau khi, liền lộ đáy, sau lần đó sẽ cùng cao thủ hàng đầu đánh nhau, đối phương trước tiên đã có bị, liền khó thu thắng vì đánh bất ngờ hiệu quả.

Nhưng giờ khắc này thế thành kỵ hổ, nếu không đem Trì Thủy Mặc đánh bại, ngay lập tức sẽ muốn bỏ mình tại chỗ, cũng chỉ đành triển khai .

Bộ này "Cuồng phong khoái kiếm" quả nhiên uy lực vô cùng lớn, trên mũi kiếm phát ra ra một luồng kinh khí dần dần mở rộng, một bên người mặc áo đen hoàn toàn không xen tay vào được, chỉ cảm thấy hàn khí bức người, trên mặt, trên tay bị tật phong thổi đến mơ hồ đau đớn, không tự chủ được lùi về sau, vây quanh ở đánh nhau hai người quanh người vòng tròn dần dần mở rộng, lại có bốn, năm trượng chu vi.

Lập tức mọi người nắm giữ cây đuốc ngọn lửa bị kiếm khí làm cho hướng ra phía ngoài lay động, kiếm trên phát ra phong thanh vẫn còn có dần dần tăng lớn tư thế.

Ở bên khán giả người trong mắt xem ra, Trì Thủy Mặc liền làm như trăm trượng sóng lớn bên trong một chiếc thuyền con, cuồng phong nộ hào, sóng biển như núi, một cái lại một cái ngập trời sóng bạc hướng về tiểu thuyền nhào tới, tiểu thuyền theo sóng trên dưới, nhưng thủy chung không bị sóng lớn nuốt mất.

Vững chắc "Độc Cô Cửu Kiếm" cảnh giới, Trì Thủy Mặc cảm thấy không cần thiết sẽ cùng phong bất bình tiếp tục đánh, đột nhiên, Trì Thủy Mặc mất tay phải run lên trường kiếm run run, hóa ra một cái đường vòng cung, đem phong bất bình trường kiếm tá đến một bên, này chính là Trì Thủy Mặc dựa dẫm Thái cực quyền triển khai ra thái cực kiếm pháp.

Không chờ phong bất bình phản ứng lại, đối mặt kẻ hở mở ra phong bất bình, Trì Thủy Mặc thuận lợi vạch một cái, trường kiếm xẹt qua phong bất bình cổ họng.

Cái kia che mặt lão giả thấy phong bất bình ngã xuống, cùng còn lại còn lại tám tên tên người bị mặt bao quanh xông tới. Mọi người đều phát sinh cuộc đời đắc ý tuyệt kỳ, hướng về Trì Thủy Mặc tấn công tới.

Trì Thủy Mặc trường kiếm một dẫn, dùng thái cực kiếm pháp tá khai mọi người binh khí, chân trái trên đất tăng tăng đập xuống, người nhất thời đứng chổng ngược bay lên, làm Trì Thủy Mặc đứng chổng ngược lúc rơi xuống đất các vị người mặc áo đen đều sắp tốc tiến lên trước công kích Trì Thủy Mặc, vọng tưởng đem Trì Thủy Mặc phân thân.

Trì Thủy Mặc giờ lại trò cũ, lại là thái cực kiếm pháp tá khai mọi người binh khí, mũi kiếm thứ địa, dựa vào trường kiếm phản lực, Trì Thủy Mặc lập tức rút vào còn lại nội lực ở trường kiếm bên trên, chỉ thấy ánh sáng lóe lên.

Chỉ nghe "A!" "Ai dục!" "A ơ!" Kêu thảm tiếng không dứt, theo đỉnh đương, sang sảng, lách cách, các loại binh khí dồn dập đọa địa. Chín tên tên che mặt khách mười tám đôi mắt, ở trong chớp mắt bị Trì Thủy Mặc lấy mau lẹ vô cùng thủ pháp hết mức đâm trúng.

Thừa dịp che mặt khách hoảng loạn, Trì Thủy Mặc lại là mấy kiếm đâm ra, "Phốc phốc phốc phốc" chỉ nghe vài tiếng phun máu tiếng vang lên, chín cái người bị mặt ngã xuống đất bỏ mình, Trì Thủy Mặc thu kiếm đứng ở một bên. Hắn số mệnh điểm đã đạt đến 38 điểm, những người còn lại số mệnh điểm đều thấp hơn 38 điểm, lại sát cũng không phải nhận được số mệnh điểm, trừ phi, hấn giết Nhạc Bất Quần.

Này động tác mau lẹ, ánh đao kiếm thêm, chỉ có điều thời gian một chun trà, cầm Hạ Hoa Sơn phái người mặc áo đen đã toàn bộ đèn tối, để Nhạc Linh San xem đôi mắt đẹp lưu quang, Nhạc Bất Quần trên mặt biển ảo không ngừng, không biết, còn lấy lo lắng cho hấn Trì Thủy Mặc an nguy đây.

Mở ra Hoa Sơn mọi người huyết đạo sau, Nhạc Bất Quần lúc này tiến lên trước đối với Trì Thủy Mặc ôm quyền, một mặt cảm kích nói: "Trì công tử, ngươi cứu ta Hoa Sơn trên dưới, Nhạc mỗ vô cùng cảm kích." Nói chính là một cái cúc cung, đối với Trì Thủy Mặc giết Lệnh Hồ Xung sự, Nhạc Bất Quần thật giống không một chút nào tri tình.

"Không được, không được", Trì Thủy Mặc liên tục xua tay, đạo "Nhạc chương môn khách khí, gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ vốn là chúng ta hiệp nghĩa bên trong người ứng làm, đàm đương không nổi Nhạc chương môn lớn như vậy lễ." Trì Thủy Mặc một mặt chính khí đáp lại.

Đùa giỡn, chờ sau đó liền muốn đánh con gái người chủ ý, nếu như tiếp nhận rồi người đại lễ còn thể nào xách yêu cầu.

Nhạc Bất Quần một mặt nghiêm túc: "Lời tuy như vậy, bất quá cứu mạng đại ân nếu như không báo, Nhạc mỗ trong lòng bất an a."

"Việc này sau này hãy nói, ta tìm Nhạc chương môn có việc thương lượng, mong rằng Nhạc chương môn mượn một bước nói chuyện." Trì Thủy Mặc nở nụ cười đáp, lập tức triển khai Thảo thượng phi thân pháp hướng về bên cạnh rừng cây lao đi, đáng người tuy rằng không có Lăng Ba Vi Bộ siêu sái phiêu dật, nhưng cũng linh động phi phàm.

Nhạc Bất Quần sau đó chạy tới, "Không biết tri công tử có chuyện gì thương lượng, nếu có thể giúp đỡ tri công tử, Nhạc mỗ nhất định hết sức giúp đỡ."

Tri Thủy Mặc khoe miệng hơi vênh lên, nói: "Nhạc chương môn có chỗ không biết, ta đối với lệnh ái Nhạc Linh San nhất kiến chung tình, lần này đến tìm kiếm Nhạc chương môn chính là vì việc này, mong rằng Nhạc chương môn có thể đem linh san gả cho tri nào đó làm vợ."

"Ồ ~" Nhạc Bất Quần trên mặt kinh ngạc, trong lòng mừng thầm, Tri Thủy Mặc tình huống Nhạc Bất Quần là hiểu rõ, lúc trước Lệnh Hồ Xung bị Tri Thủy Mặc giết chết, Nhạc Bất Quần liền hoài nghi là Tri Thủy Mặc vì Nhạc Linh San, dù sao Lệnh Hồ Xung cùng Nhạc Linh San thanh mai trúc mã, là to lớn nhất cản trở, sau đó Tri Thủy Mặc 'Trùng hợp' lại cứu linh san một lần, liền xác minh sự hoài nghi này.

Dù sao, Tri Thủy Mặc mới vừa giết phái Hoa sơn đại đệ tử, lại tới cứu người của phái Hoa Sơn, này rất không phù hợp lẽ thường, cho tới Tri Thủy Mặc không biết thân phận của hai người, 'Cười Ngạo Phong vân bảng' xuất hiện, chứng minh Tri Thủy Mặc tin tức tuyệt đối là rất linh thông.

Nhạc Bất Quần cho rằng, ngoại trừ Nhạc Linh San ở ngoài, Hoa Sơn không có Tri Thủy Mặc có thể mưu đồ, dù sao luận thân phận địa vị, thế lực võ học, Tri Thủy Mặc đều mạnh hơn so với phái Hoa sơn.

Nếu như Nhạc Linh San có thể gả cho Tri Thủy Mặc làm vợ, cái kia phái Hoa sơn sẽ có một cái cường viện, không sợ tả lạnh thiên chèn ép.

Nghĩ tới đây, Nhạc Bất Quần cười nói: "Linh san hài tử kia cũng thường ở ta bên tai nhắc tới người, nhân phẩm của người võ công ta đều tin được, bất quá việc này ta muốn linh san nâng nường thương lượng một chút, hơn nữa, nếu như người là chân tâm muốn cưới vợ nhà ta linh san, liền để người lớn nhà người bối đến nói đi."

Quả thế, Tri Thủy Mặc thầm nói, cùng cưới vợ Nhạc Linh San một chuyện Nhạc Bất Quần tuyệt đối sẽ không ngăn cản, bất quá, nên để ta tên ra tiểu ngạo trong môn phái trường bối đến, làm đại chuyện này, để người trong giang hồ đều biết tiểu ngạo môn cùng phái Hoa sơn thông gia, lúc này mới phù hợp phái Hoa sơn lợi ích.

Huống hồ Nhạc Linh San cũng không đáng ghét ta, vẹn toàn đôi bên sự lão Nhạc sẽ không từ chối, đáng tiếc, tiểu ngạo môn căn bản là không tồn tại, hơn nữa cưới vợ Nhạc Linh San một chuyện cũng không thể làm lớn, thậm chí muốn bảo mật, không phải vậy Nhậm Doanh Doanh bên kia tuyệt đối không thể lại hướng dẫn thành công, tuy rằng cổ đại tam thế tứ thiếp rất bình thường, bất quá Tri Thủy Mặc không có nhiều thời gian như vậy đến quyết định Nhậm Doanh Doanh.

Vấn đề thời gian, chính là Tri Thủy Mặc to lớn nhất cứng thương, không phải vậy có đầy đủ thời gian, Tri Thủy Mặc thậm chí có thể nhất thống tiểu ngạo vị diện võ lâm cùng triều đình.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Muốn ám cưới không đàn lật lọng

Nghĩ tới đây, Tri Thủy Mặc lập tức làm ra một mặt hồ thẹn về mặt: "Nhạc chương môn, không phải ta không có thành ý, mà là ta tiểu ngạo môn có quy định, môn nhân không được tùy ý xuất thế, càng không được can thiệp chuyện trong võ lâm."

Nếu như ta nghĩ cưới một cái thư hương môn đệ đại gia khuê tú, này rất đơn giản, thế nhưng cùng giang hồ môn phái thông gia nhưng là không được phép, vì lẽ đó, ta không có cách nào cho linh san một cái phong quang hôn lễ, thậm chí hôn lễ muốn bảo mật."

Nhạc Bất Quần trên mặt hơi giận, "Tri công tử, ta rất cảm kích người cứu ta Hoa Sơn trên dưới, thế nhưng ta không thể cảm linh san hạnh phúc để báo đáp lại, như vậy đem linh san giao cho người, người để ta phái Hoa sơn làm sao ở trên giang hồ ngăn đầu làm người?"

Tri Thủy Mặc trên mặt hồ thẹn càng sâu, "Nhạc chương môn, ta biết làm như vậy xin lỗi Hoa Sơn, càng xin lỗi linh san, thế nhưng ta đối với linh san một mảnh chân tình mong rằng Nhạc chương môn tác thành, cho tới phái Hoa sơn tồn thất, ta sẽ dốc toàn lực bồi thường. Ta chỗ này có năm đó chết trận ngũ Nhạc tiền bối môn lưu lại kiếm pháp "

Nói tới chỗ này, Tri Thủy Mặc trầm mặc không nói, đưa qua một loa giấy vàng, hần tin tưởng vì phái Hoa sơn tương lai, Nhạc Bất Quần sẽ làm ra thích hợp lựa chọn.

Tiếp đi tới nhìn một chút, Nhạc Bất Quần giật nảy cả mình, giấy vàng trên chính là Ngũ nhạc kiếm phái thất truyền kiếm pháp, hơn nữa còn là đỉnh cấp kiếm pháp, tỷ như phái Hành Sơn 'Hành Sơn ngũ thần kiếm', phái Thái Sơn 'Đại tông làm sao' các loại, đều là Ngũ nhạc môn phái trấn phái kiếm pháp.

Cầm trên tay một loa giấy vàng, lòng dạ thâm hậu Nhạc Bất Quần dĩ nhiên lộ sự vui mừng ra ngoài mặt, mấy chục năm phần đầu có hi vọng, nhìn giấy vàng trên từng chiều hoặc khí thể bằng bạc, hoặc quý dị tàn nhẫn, hoặc mờ ảo mau lẹ kiếm pháp, Nhạc Bất Quần thật giống nhìn thấy phái Hoa Sơn mất đi ngũ Nhạc minh chủ vị trí một lần nữa trở lại Hoa Sơn tay, lần này, hẳn Nhạc Bất Quần coi như chết rồi cũng có mặt đi gặp Hoa Sơn tổ sư, phái Hoa Sơn, không có ở ta Nhạc Bất Quần trong tay sa sút!

Một hồi lâu, Nhạc Bất Quần mới từ trong tay giấy vàng bên trong xoay người lại, một mặt cảm kích nói: "Trì công tử vì ta Ngũ nhạc kiếm phái tìm về thất truyền kiếm pháp, Nhạc Bất Quần vô cùng cảm kích, cho tới người cùng linh san việc kết hôn, ta đồng ý ! Vì linh san, liên tục này quý giá kiếm pháp người đều có thể lấy ra, nói vậy linh san theo người sẽ không lỗ."

Thành , Trì Thủy Mặc trong lòng mừng thầm, nói: "Cho tới chuyện kết hôn, hiện tại còn không vội vã, tin tức này Nhạc chương môn có thể nói cho Nhạc phu nhân cùng linh san, trước tiên trao đổi tin vật đính ước lại nói, các loại (chờ) ba năm sau khi, ta kế thừa tiểu ngao môn môn chủ, nhất định cho linh san một cái Phong Phong Quang Quang việc kết hôn."

Đối mặt Trì Thủy Mặc đồng ý, Nhạc Bất Quần mở cờ trong bụng, vốn tưởng rằng không có cách nào cùng tiểu ngao môn thông gia , không nghĩ tới xoay chuyển tình thế, ba năm sau Trì Thủy Mặc lại muốn kế thừa tiểu ngao môn môn chủ vị trí, thực sự là Hoa Sơn tổ tiên phù hộ a.

"Được được được, việc này đều nghe lời người", Nhạc Bất Quần mặt tươi cười tiếp nhận Trì Thủy Mặc truyền đạt một khối tốt nhất Thanh Long tượng vân ngọc bội.

"Kính xin Nhạc chương môn mau chóng báo cho linh san cùng Nhạc phu nhân, thủy mặc nhận được trong môn phái nhiệm vụ, còn có việc gấp muốn làm, không gặp được linh san chuẩn xác hồi âm, thủy mặc thực ở trong lòng khó có thể an, bất quá, vì phòng ngừa ta leo lên môn chủ vị trí trước, tin tức đề lộ, còn thỉnh không cần nói cho người thứ năm!" Trì Thủy Mặc trên mặt có chút lo lắng thúc giục.

Nhạc Bất Quần đem giấy vàng cẩn thận gấp gọn lại bỏ vào trong ngực, "Nếu ta như vậy, ta hiện tại liền đi cùng hân nương hai nói, người ở đây chờ." Nhạc Bất Quần cầm ngọc bội nói xong xoay người rời đi.

Nhạc Bất Quần đi tới miếu đồ nát trước, đạo "Bên trong thì lại, linh san hai người tới đây một chút, ta có việc cùng các người nói "

Ba người đi tới rừng cây, cách Trì Thủy Mặc không xa khác một chỗ đứng lại.

Cách rừng cây nhỏ Trì Thủy Mặc hướng về Nhạc Linh San nhìn tới, chỉ thấy Nhạc Bất Quần thanh bào mặt sau dò ra nửa bên trắng như tuyết khuôn mặt, một con tròn tròn mắt trái cốt linh lợi địa xoay chuyển mấy vòng, nàng lúc đầu tìm tòi đầu, liền tức thu về, ở mờ mịt dưới ánh trăng, Trì Thủy Mặc nhìn thấy một tấm tú lệ mặt trái xoan trứng, một đôi trắng đen rõ ràng con mắt, lại như nguyệt dưới tình linh.

Trì Thủy Mặc chuyển biến phương vị, theo Nhạc Bất Quần lời nói, Trì Thủy Mặc nhìn thấy Nhạc Linh San trắng như tuyết khuôn mặt trên dựng lên hai đóa hồng hà, mờ mịt nguyệt quang thật giống cho tấm này tú khuôn mặt đẹp mang tới một tầng mộng lung khăn che mặt.

Trì Thủy Mặc ở tạo hóa bên trong cũng từng thấy Nhạc Linh San hình ảnh, chỉ là ở trên thực tế xem ra thật giống càng nhiều hơn mấy phần linh khí. Chỉ thấy Nhạc Linh San nhỏ nhỏ mũi ngọc tinh xảo trên lại bỗng nhiên cau lên đến, phối hợp hơi lên trứu lông mày, thoáng nhếch lên môi anh đào, làm cho người ta một loại đặc thù về đẹp, gọi người muốn đem nàng ôm vào trong ngực, hảo hảo thương yêu.

Cũng còn tốt, theo Nhạc Bất Quần giải thích, Nhạc Linh San nhấn lại đôi mi thanh tú rất nhanh bình phục lại đến, đột nhiên, Nhạc Linh San quay đầu nhìn phía Trì Thủy Mặc, cặp kia như mặt nước trong con người thật giống dập dờn một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được đồ vật, lại làm cho Trì Thủy Mặc có chút không tên chợt dạ, lại có chút mừng rỡ.

Cuối cùng trò chuyện ba người ngừng lại, Nhạc Linh San cúi đầu chân thành hướng đi Trì Thủy Mặc, trên mặt hồng hà còn chưa biến mất.

Nhạc Linh San đi tới Trì Thủy Mặc cùng phía trước đứng vững, hai tay tiếp theo bên hông một khối tượng vân quán phượng bạch ngọc bội, hai tay đưa cho Trì Thủy Mặc, không có tiếp ngọc bội, Trì Thủy Mặc hai tay nắm chặt Nhạc Linh San hai tay, nhìn Nhạc Linh San trong trắng lộ hồng thanh tú khuôn mặt, thâm tình đạo, "Linh san sau này, người nhưng dù là vợ ta ."

Nhạc Linh San ừm một tiếng muốn tránh thoát Trì Thủy Mặc hai tay, bất quá Trì Thủy Mặc tay cầm rất chặt, không có tránh ra, Nhạc Linh San e thẹn nói: "Cha cùng mẫu thân đều ở bên kia nhìn đây, người trước tiên thả ra ta "

Trì Thủy Mặc cúi đầu bỗng nhiên tới gần Nhạc Linh San mặt, "Ồ ~, ý của người là cha người cùng mẫu thân không ở, ta liền có thể không tha ." Nói nhưng thu hồi Nhạc Linh San ngọc bội.

Nhạc Linh San bị Trì Thủy Mặc lớn mật sợ hết hồn, Trì Thủy Mặc xuất ra khí tức đánh ở trên mặt, có loại ngứa cảm giác, chính muốn lên tiếng, trên tay nhẹ đi, nhưng là Trì Thủy Mặc thả ra tay của chính mình, bất quá trong lòng nhưng có loại Không Không không nỡ cảm giác.

"Sư môn còn có nhiệm vụ khẩn cấp bàn giao ta đi làm, lập tức ta liền muốn đi rồi, lần sau gặp lại không biết là lúc nào, cho ta cái ôm áp tống biệt thế nào?" Thanh âm đầy truyền cảm ở Nhạc Linh San vang lên bên tai.

"Nhanh như vậy!" Một tiếng thét kinh hãi

"Hết cách rồi, sư môn chi mệnh không thể trái" bất đắc dĩ thở dài.

Nghe đến Phúc Châu phủ ở ngoài quán cơm nhỏ bên trong cái kia tiểu sai kinh điểm đậm một cái, hành dương trong thành định dặt trước mặt chậm rãi mà

nói bóng người, cùng với vừa ở chính mình tuyệt vọng đến muốn tự sát thời đúng lúc chạy tới, trong lúc vô tình Nhạc Linh San trong lòng đã in dấu xuống Trì Thủy Mặc cái bóng.

Anh tuấn tiêu sái, hiền lành lịch sự, làm người đại khí đồng thời võ công cao cường, thần bí lai lịch cường hãn y thuật, tất cả những thứ này cũng làm cho Nhạc Linh San thật sâu mê, tuy rằng chỉ có ba lần gặp gỡ, nhưng Nhạc Linh San đã không cách nào tự kiềm chế, có tin tức liên quan tới Trì Thủy Mặc hoặc là đồn đại, Nhạc Linh San đều rõ như lòng bàn tay, quan trọng nhất chính là, Trì Thủy Mặc rất yêu chính mình.

Không nghĩ tới, cái này nam nhân ưu tú dĩ nhiên thành chính mình tương lai vị hôn phu, nghe được tin tức này là Nhạc Linh San cảm giác ông trời nhất định là nghe được chính mình tiếng hô, đem nó đưa tới cho mình.

Không được hoàn mỹ chính là, vừa gặp mặt, Trì Thủy Mặc lại muốn rời khỏi.

"Thế nào, lẽ nào người không thích ta, vậy ta thật là muốn đau lòng." Trì Thủy Mặc hai tay che ngực làm thương tâm hình.

"A, không có" Nhạc Linh San không kịp thương cảm, vội vã đáp lại, bất quá nhìn thấy Trì Thủy Mặc trên mặt tỏa ra nụ cười, Nhạc Linh San biết mình lại bị lừa.

Trì Thủy Mặc mở ra hai tay đem Nhạc Linh San ôm vào trong lồng ngực, một loại mềm mại mùi thơm cảm giác vây quanh Trì Thủy Mặc, đó là mềm mại thân thể, xử nữ mùi thơm, cảm giác được trong lòng giải nhân giây dụa, Trì Thủy Mặc nhẹ giọng nói, "Linh san, đừng nghịch, ta thật muốn đi".

Cảm thụ trong lòng yên tĩnh lại thân thể mềm mại, cúi đầu nhìn trước ngực thẹn thùng tú kiễm, Trì Thủy Mặc ở Nhạc Linh San tron bóng như tuyết trên trán nhẹ nhàng vừa hôn, "Linh san, ta đi rồi", nói xong, Trì Thủy Mặc không chút do dự xoay người, coi thường trong đầu tạo hóa tin tức truyền đến, mang theo Nhạc Linh San trên người độc nhất mùi thơm xử nữ, đi xa...

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Thu hoạch công lực lại tăng

Thành Lạc Dương, Duyệt Lai khách sạn, giáp chữ đệ thất hào phòng khách.

Trì Thủy Mặc hai chân ngồi xếp bằng trên giường, hai mắt nhắm nghiền, ý niệm tiến vào trước ngực vạn giới hồ lô.

Vẫn là khối này quen thuộc màn ánh sáng, bất quá màn ánh sáng đỉnh số mệnh điểm thì lại biến thành 75 điểm, chuyện này rốt cuộc là như thế nào đây, chúng ta đến xem phía dưới tin tức ghi chép.

Thứ hai đếm ngược con tin tức: Người truyền thừa chém giết từng không vứt bỏ (cuối cùng giết chết che mặt người mặc áo đen), thu được 2. 3 số mệnh điểm, người truyền thừa số mệnh điểm đạt đến 38 điểm.

Chúc mừng người truyền thừa đạt thành Hắc Thiết cấp số mệnh con gái Nhạc Linh San hướng dẫn điều kiện một, (tình đầu ý hợp), thiên đạo hạn chế giải trừ.

Chúc mừng người truyền thừa đạt thành Hắc Thiết cấp số mệnh con gái Nhạc Linh San hướng dẫn điều kiện hai, (cha mẹ tâm ý, môi chúc nói như vậy), nhân đạo hạn chế giải trừ.

Chúc mừng người truyền thừa thành công hướng dẫn Hắc Thiết cấp vị diện thế giới số mệnh con gái Nhạc Linh San, được Nhạc Linh San toàn bộ số mệnh trị 37 điểm, (thực lực số mệnh trị 7, vị diện bổ trợ số mệnh trị 30) người truyền thừa số mệnh điểm đạt đến 75 điểm, thành người truyền thừa không ngừng cố gắng.

Không sai, Trì Thủy Mặc rất yêu thích Nhạc Linh San, ở nguyên bên trong, Nhạc Linh San đối với Lâm Bình Chi ái tình trước sau như một, kiên trì không hối.

Gia đình hần có tiền, nàng vui rạo rực địa trang phục đi làm khách; hần gặp rủi ro bị nhốt, nàng liều mạng đi theo; hần là người tốt, nàng chân thành yêu hần; hần hành vi quái lạ, nàng một lòng bảo vệ hần.

Thậm chí biết rồi hần hóa ra là lợi dụng nàng làm yểm hộ, nàng cũng cam tâm tình nguyện cùng hần cộng cùng tiến lùi. Thế nhân đều vứt bỏ hần, nàng cũng không thêm để ý. Mãi đến tận hần đưa nàng đâm chết, nàng cuối cùng một hơi cũng là vì hần biện hộ.

Loại này nữ tử Trì Thủy Mặc không có lý do gì không thích, cho tới Trì Thủy Mặc cùng Nhạc Linh San ái tình, căn bản cũng không có bắt đầu qua, Nhạc Linh San chỉ là đem Trì Thủy Mặc xem * hộ đại ca của chính mình, nàng yêu thích Trì Thủy Mặc đối với hần bảo vệ, thích cùng Trì Thủy Mặc chơi, sủng ái Trì Thủy Mặc vô công cao cường.

Nhưng Nhạc Linh San cùng Trì Thủy Mặc có chính là tình thân, không phải ái tình, có lẽ Lâm Bình Chi chưa từng xuất hiện các nàng có thể sẽ sản sinh ái tình.

Trì Thủy Mặc một tham gia nội dung võ kịch liền bắt đầu bố cục, chính là liên quan với Nhạc Linh San, sát Trì Thủy Mặc, cũng có Nhạc Linh San nguyên nhân, hồi nhận lâu từ bỏ bắt được nghi lâm phương tâm cơ hội, vội vã đuổi đi cứu viện, là vì Nhạc Linh San, tuyên bố 'Cười Ngạo Phong vân bảng' cũng là vì Nhạc Linh San, tính toán phái Hoa sơn, là vì Nhạc Linh San.

Tất cả những thứ này, không chỉ bởi vì Trì Thủy Mặc yêu thích Nhạc Linh San, càng là bởi vì hướng dẫn Nhạc Linh San có thể được Nhạc Linh San toàn bộ số mệnh trị.

Đây là vận giới dành cho thu được số mệnh phương pháp trong đó một loại, hướng dẫn người truyền thừa vị trí vị diện thể giới số mệnh nữ chủ, có thể có được toàn bộ số mệnh trị, vì lẽ đó tiểu ngạo nội dung võ kịch vừa bắt đầu, Trì Thủy Mặc liền nhìn chăm chăm ra đời không sâu Nhạc Linh San.

Cho tới một cái khác số mệnh nữ chủ, vậy cần sức mạnh lớn hơn cùng thể lực làm phụ trợ, mới có thể hướng dẫn thành công.

Nhìn cái kia lóe sáng 75 điểm số mệnh điểm Trì Thủy Mặc trong lòng cảm khái, rốt cục, ở thể giới này có lực tự bảo vệ.

Sở dĩ Nhạc Linh San số mệnh là 37 điểm mà không phải lúc trước 25 điểm, là bởi vì theo nội dung võ kịch chuyển dời, số mệnh con trai / nữ số mệnh sẽ phát sinh biến hóa, bình thường sẽ tăng trưởng.

Nhạc Linh San tu vi là nhất lưu tiền kỳ, chỉ có 7 điểm số mệnh trị, bất quá, bởi nàng là số mệnh con gái, số mệnh gia tăng rồi 30 điểm, lúc mới bắt đầu bất quá tăng cường 20 điểm mà thôi.

Này đã có thể so với so với tiểu ngạo vị diện 'Cười Ngạo Phong vân bảng' trên đệ 18 tên số mệnh, nếu như Trì Thủy Mặc có thời gian ngốc đang tiểu ngạo vị diện các loại (chờ) Nhạc Linh San số mệnh đạt đến đỉnh phong, thì lại có thể lại được khoảng chừng 20 điểm số mệnh.

Nhạc Linh San đỉnh phong thời kì số mệnh trị đạt đến khủng bố 5 9 giờ, thậm chí càng cao hơn, số mệnh bổ trợ có tới 50 điểm, này đã có thể đi vào 'cười Ngạo Phong vân bảng' mười vị trí đầu, nếu như Nhạc Linh San tu vi của chính mình có thể đột phá, như vậy số mệnh còn đem tiếp tục tăng cường.

Đây mới là số mệnh con trai / Nữ Chân chính khủng bố địa phương, chỉ cần có thể trưởng thành, số mệnh ung dung vượt qua cường giả đỉnh cao, bù đắp được người khác nhiều năm khổ tu.

Bất quá, từ mặt bên nói rõ một cái chí lý, chỉ cần sức mạnh đủ mạnh, dù cho người người oán trách, số mệnh tiêu giảm, như thường có thể nắm giữ lượng lớn số mệnh, chưa trưởng thành số mệnh con trai / nữ đều có thể tùy ý nghiền ép.

Nếu như thực lực đủ mạnh, dù cho đánh giết số mệnh con trai / nữ cũng là khả năng, đương nhiên, số mệnh con trai / nữ vì trưởng thành trước bình thường không hội ngộ thấy loại này kẻ địch mạnh mẽ, không phải vậy, liền không phải mài giũa, mà là hại.

Tỷ như Nhậm Doanh Doanh cao nhất thời kì số mệnh nhiều nhất cũng chỉ có thể đạt đến tám mươi vài điểm mà thôi, không có Đông Phương Bất Bại cao, nếu là không có cái khác cao số mệnh người giúp đỡ, Đông Phương Bất Bại muốn giết Nhậm Doanh Doanh tuyệt đối sẽ không xuất hiện chuyển ngoại ý muốn, dù sao một cái phổ thông số mệnh con gái bị càng cao hơn số mệnh trị người cường sát rất bình thường.

Đương nhiên, đây chỉ là Hắc Thiết cấp bên trong bình thường nhất số mệnh con trai / nữ mà thôi, hướng về Niếp phong hòa Bộ Kinh Văn như vậy còn nắm giữ đặc thù mệnh cách số mệnh con trai mới thật sự là khủng bố.

Vì lẽ đó, hướng dẫn một cái số mệnh con trai / nữ, so với giết chết một đoàn cao thủ càng có lợi, đương nhiên, nếu có thể ở thực lực nhỏ yếu thời giết chết cao thủ hàng đầu đương nhiên thu hoạch càng to lớn hơn,

Ý niệm quan tưởng màu tím Vân Hải, Trì Thủy Mặc quay về số mệnh điểm lớn tiếng nói "Toàn bộ hồi đoái tu vi" ngoại giới, chỉ thấy treo ở Trì Thủy Mặc trên cổ hồ lô màu tím vào một tiếng bay đến Trì Thủy Mặc đỉnh đầu một thước nơi đứng chống ngược, hồ lô màu tím khẩu thả ra mờ mịt từ quang bao phủ Trì Thủy Mặc toàn thân.

Vô số màu tím khí tức từ miệng hồ lô bay ra, chui vào Trì Thủy Mặc gân mạch, trong cơ thể, hết thảy nội lực lấy Thổ Nạp quyết phương thức ở Trì Thủy Mặc trong kinh mạch đi khắp.

Từng luồng từng luồng màu tím khí tức không ngừng hòa vào Thổ Nạp quyết màu tím nhạt nội lực bên trong, chậm rãi, Trì Thủy Mặc Thổ Nạp quyết nội lực cũng bắt đầu có màu tím nhạt dần dần sâu sắc thêm.

Một vòng lại một vòng, làm Trì Thủy Mặc trong cơ thể Thổ Nạp quyết nội lực biến thành màu tím đậm thoi, đã không còn màu tím khí tức hòa vào. Mở hai mắt ra, cảm thụ toàn thân khuấy động nội lực, Trì Thủy Mặc có loại có thể một quyền đánh nát một ngọn núi ảo giác.

Bất quá đây chỉ là Trì Thủy Mặc tu vi tăng lên quá nhanh đối với mình nội lực không chế không đủ sản sinh ảo giác mà thôi. Hiện tại Trì Thủy Mặc tu vi đã là hậu thiên bảy tầng trung kỳ.

Hậu thiên một tầng đỉnh phong 20 số mệnh điểm, hai tầng đỉnh phong 30 số mệnh điểm, cứ thế mà suy ra, Tri Thủy Mặc 75 điểm số mệnh điểm có thể đem tu vi tăng lên tới hậu thiên bảy tầng trung kỳ.

Tri Thủy Mặc âm thầm thanh lý chính mình tình huống bây giờ, để điều chỉnh bước kế tiếp kế hoạch.

Người truyền thừa: Tri Thủy Mặc

Truyền thừa mặc cho mấy: Đệ thất nhiệm

Giải phong tình huống: Tạo hóa thiên vòng hồ (giải bia một tầng), Hồng Mông vạn giới hồ (giải bia một tầng)

Linh hồn giai tầng: Hậu thiên linh hồn level hai, màu cam linh hồn

Số mệnh điểm: 75

Tu vi: Hậu thiên bảy tầng trung kỳ

Nội công: Thổ Nạp quyết (không cảnh giới) cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

Dịch cân kinh (đăng phong tạo cực, cảnh giới kế tiếp vì xuất thần nhập hóa), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

Quyền pháp: Thái cực quyền (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

Kiểm pháp: Độc Cô Cửu Kiếm (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

Thái cực kiếm (lô hòa thuần thanh, cảnh giới kế tiếp vì đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

Ám khí: Quan Âm lệ (lô hòa thuần thanh, cảnh giới kế tiếp vì đăng phong tạo cực) cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

Khinh công: Thảo thượng phi (tiểu có thành tựu, cảnh giới kế tiếp vì lô hòa thuần thanh) cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

Châm thuật: Quá ất sinh tử châm (đăng phong tạo cực, cảnh giới kế tiếp vì xuất thần nhập hóa) cấp bậc: Hắc thiết cấp một

Còn lại linh hồn truyền thừa vi: 3

Cần đặc đừng nói rõ chính là, Tri Thủy Mặc cũng không có truyền thừa xung Hư thái cực kiếm pháp, bất quá Tri Thủy Mặc lấy đăng phong tạo cực Thái cực quyền dùng ở kiếm pháp trên chính là thái cực kiếm, dù sao thái cực vừa ý không trùng lực, nặng thần không nặng hình. Đương nhiên, dù sao không phải Thái cực quyền, vì lẽ đó thái cực kiếm pháp chỉ có cảnh giới lô hòa thuần thanh.

Võ công cấp bậc thì lại nói rõ võ công năng lượng cao nhất đạt đến uy lực, hơn nữa chỉ có tuyệt học mới có cấp bậc, không phải tuyệt học thì lại đánh giá không đủ tư cách, tỷ như Hoa Sơn kiếm pháp, chính là không đủ tư cách tuyệt học, không bình cấp bậc.

Hắc Thiết cấp thế giới lại chia làm thấp võ, bên trong võ, cao võ, trong đó vị diện bên trong tuyệt học cấp bậc cao nhất vì hắc thiết cấp ba, cấp sáu, cấp chín.

Thế nhưng, hắc thiết cấp ba tuyệt học uy lực cũng không phải hạn mức tối đa cố định, một khi linh ngộ vượt qua 'Đăng phong tạo cực' cảnh giới, đạt đến 'Xuất thần nhập hóa', 'Siêu phàm nhập thánh', 'Phản phác quy chân' này ba cái cảnh giới.

Uy lực kia đem đối ứng tăng lên tới hắc thiết cấp bốn, hắc thiết cấp năm, hắc thiết cấp sáu. Thế nhưng, ngoại trừ tuyệt học người sáng tạo hoặc là tình huống đặc biệt, 'Đăng phong tạo cực' chính là người bình thường có thể linh ngộ cảnh giới tối cao.

Càng quan trọng chính là, cũng không phải mỗi loại tuyệt học đều có mặt sau ba cái cảnh giới, chỉ có tuyệt học tiềm lực đủ sâu, lập ý đủ cao, mới có thể có mặt sau ba cái cảnh giới.

Tỷ như Trương Tam Phong Thái cực quyền cảnh giới đỉnh phong vì 'Xuất thần nhập hóa', cho tới 'Xuất thần nhập hóa' mặt sau hai cái cảnh giới, bởi Trương Tam Phong võ học kiến thức, chịu đến thần điều Ý Thiên thế giới hạn chế, dẫn đến Thái cực quyền tiềm lực không đủ.

Cùng Thiên Long Bát Bộ có thể đàn hồi kẻ địch nội lực công kích cùng chiêu thức công kích, tạo thành 'Lấy đạo của người trả lại cho người' hiện tượng hắc thiết cấp sáu tuyệt học, 'Đầu chuyển tinh di' so với, chỉ có thể tá khai không thể đàn hồi Thái cực quyền không thể nghi ngờ thấp một cấp độ.

Này vẫn là Mộ Dung Bác cùng Mộ Dung Phục chưa hề đem 'Đầu chuyển tinh di' luyện đến nơi đến chốn tình huống, nếu như Mộ Dung Long thành phục sinh, cùng 'Siêu phàm nhập thánh' cảnh giới 'Đầu chuyển tinh di' đem so sánh, Thái cực quyền thì càng thua kém.

Đương nhiên, ở thấp võ bên trong thế giới, Thái cực quyền còn là phi thường trâu bò võ công, mà Dịch cân kinh mà, tiềm lực càng to lớn hơn, thế nhưng quá khó linh ngộ, trừ phi Đạt Ma phục sinh, mới có thể luyện đến 'Siêu phàm nhập thánh', cho tới 'Phản phác quy chân' vẫn là không đạt tới, tiềm lực không đủ, thế nhưng tây tùy kinh tiềm lực thâm hậu, đầy đủ đạt đến 'Phản phác quy chân'.

Cho tới hắc thiết cấp ba Thảo thượng phi, càng là không có mặt sau ba cái cảnh giới, cao nhất chỉ tới 'Đăng phong tạo cực' mà thôi, tiềm lực quá thấp,

coi thường nó là tốt rồi, tuy rằng đồng dạng có hắc thiết cấp ba uy lực.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32 :cứu giáo chủ bỗng bệnh đi xa

Kiểm tra xong xuôi, Trì Thủy Mặc vươn mình xuống giường, rời khỏi Duyệt Lai khách sạn, hướng về thành đông lục trúc hạng mà đi.

Xuyên (mặc) qua hẻm nhỏ, trước mắt một mảnh lớn lục trúc từng, đón gió chấp chòn, nhả trí thiên nhiên, bên trong có ngũ tiểu xá, tả hai hữu ba, đều lấy thô gây trúc giá thành.

Trì Thủy Mặc đi vào trong phòng, nghe được phía sau bức rèm che hô hấp, biết Nhậm Doanh Doanh cùng khúc không phải khỏi ngay ở rèm cửa mặt sau, nói rằng: "Dịu dàng, ta đã trở về" nói xong không chờ Nhậm Doanh Doanh trả lời, đẩy ra bức rèm che đi vào trong phòng.

Chỉ thấy Nhậm Doanh Doanh da thịt bạch nhàn tiện như trong suốt giống như vậy, mơ hồ lộ ra đến một tầng ửng đỏ, một đôi đôi mắt đẹp sóng nước lưu chuyển, mũi ngọc tinh xảo vi rất, lông mi dài buông xuống, dung nhan mềm mại, sắc mặt nhu hòa, trên người mặc là màu trắng nhạt cung trang, thanh nhã nơi nhưng nhiều hơn mấy phần khí chất xuất trần. Rộng lớn quần bức uốn lượn phía sau, tao nhã hào hoa phú quý.

Mặc Ngọc giống như tóc đen, đơn giản oản cái phi tiên kế, mấy viên no đủ êm dịu trên châu tùy ý tô điểm phát , để mây đen giống như mái tóc, càng hiện ra nhu lượng tron bóng. Đôi mắt đẹp nhìn quanh hoa hoè tràn đầy, môi đỏ dạng thanh đạm cười yếu ớt, ngoài phòng ngày quang xuyên (mặc) qua cửa sổ chiếu vào trên mặt nàng, trực là sáng rực rỡ không gì tả nổi, Trì Thủy Mặc không khỏi trong lòng rung động.

Than thở: "Vai như tước thành, eo đứng hện tố. Duyên cảnh tú hạng, hạo chất lộ ra. Dung mạo không thêm, duyên hoa phát ngư. Búi tóc nga nga, tu lông mây liên quyền. Côi tư diễm dật, nghi tình thể nhàn. Nhu tình xước thái, mị ở ngôn ngữ. Kỳ phục khoáng thể, cốt như ứng đồ. Khoác la y chi thời sán này, nhị dao bích chi hoa cư. Vi U Lan chi phương ái này, bộ trừ trừ ở son ngưng. Dịu dàng, người Bülow thân xinh đẹp hơn."

Hồng hà ở Nhậm Doanh Doanh trắng nõn như ngọc trên mặt dựng lên, "Nào có người nói như thế khuếch đại", ngoài miệng khiêm tốn, Nhậm Doanh Doanh nhưng trong lòng mừng rỡ. Nào có nữ nhân không thích bị người tán thưởng, đặc biệt là người mình thích.

"Hừ, trì đại ca, người bắt công, lẽ nào không phải không phải liền không đẹp sao?" Khúc không phải khỏi oán trách nói.

Trì Thủy Mặc nhếch miệng lên, bắt đắc dĩ nói: "Cái kia làm sao có khả năng, không phải không phải lại như một con vị mỹ lệ tinh linh."

"Tinh linh, chính là trì đại ca nói loại kia, lỗ tai thật dài, lông mày loan loan, con mắt đại đại mỹ lệ sinh vật sao" khúc không phải khỏi mừng rỡ hỏi.

"Đối với" trì gật đầu, "Không phải không phải a, lần này ra ngoài ta có cho các người dẫn theo lễ vật nha", Trì Thủy Mặc ** đến.

"Lễ vật, ở nơi nào?" Nhìn tay không Trì Thủy Mặc, khúc không phải khỏi kỳ quái hỏi.

"Đặt ở các người không nhìn thấy địa phương, thấy được , không cần chớp mắt, ta cho các người biểu diễn một cái ma thuật, đại biến lễ vật "

Hai đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm Trì Thủy Mặc, nhìn hấn muốn thế nào bỗng dung biến ra lễ vật đến.

"Tiếp đó, chính là chứng kiến kỳ tích thời khắc" nói xong Trì Thủy Mặc hai tay ở trước người trên bàn nhanh chóng loáng một cái, trên bàn xuất hiện bảy, tám dạng chứa châu báu trang sức hộp, đẩy về phía trước "Không phải không phải, những này tất cả đều là người " .

Sau đó, Trì Thủy Mặc ở Nhậm Doanh Doanh thất vọng trong ánh mắt, chậm rãi từ trong lòng lấy ra một cái cổ điển màu đỏ hộp gỗ đàn hương tử, đặt lên bàn.

Mở hộp ra, bên trong một nhánh toàn thân xanh biếc cây trâm, cây trâm trên một cái hoả hồng Phượng Hoàng quanh quẩn, đây là hiếm thấy có bích hồng song sắc ngọc, đại sư cấp chạm trở đem màu đỏ bộ phận điêu thành một con giương cánh muốn bay Phượng Hoàng, cây trâm phía dưới lót hai tầng vàng óng ánh tơ lụa, tôn lên cây trâm quý báu.

Trì Thủy Mặc từ trong hộp lấy ra cây trâm, dưới ánh mặt trời, cây trâm thật giống thả ra hồng bích song sắc ánh sáng, hoà lẫn, cây trâm trên Phượng Hoàng thật giống muốn sống lại như thế.

"Đến, dịu dàng ta vì người mang theo" Trì Thủy Mặc mỉm cười nói, trong ánh mắt gọi ái mộ ánh sáng lấp lóe, Nhậm Doanh Doanh do vừa cho rằng

không cho hấn mạng lễ vật thất vọng đến Trì Thủy Mặc lấy ra cây trâm kinh hi, cùng với do dự!

Cổ đại, nữ tử đến 15 tuổi thời, muốn cử hành kê lễ, lấy mái tóc bìn thành búi tóc, lại xuyên vào cây trâm, biểu thị trở thành người trưởng thành. Đồng thời, vắn tóc kết trâm cũng biểu thị đã làm người phụ, vì ** cuộc đời xong xuôi. Đưa cho nữ tính cây trâm cũng tự tay mang theo đây là vị hôn phu hoặc là trượng phu mới có thể làm sự, nếu như tiếp thu, lại như hiện đại tiếp thu cầu hôn nhẫn kim cương bình thường ý nghĩa.

Nhìn Trì Thủy Mặc ước ao ánh mắt, Nhậm Doanh Doanh vẫn không có nói ra từ chối, thông qua một nhóm lớn tam giáo cứu lưu thuộc hạ, Nhậm Doanh Doanh hiểu rõ Trì Thủy Mặc hết thấy sợ, nếu như nằng từ chối Trì Thủy Mặc, có lẽ Trì Thủy Mặc sẽ trực tiếp rời đi, vĩnh viễn sẽ không lại trở về.

Cầm lấy cây trâm, Trì Thủy Mặc đi tới Nhậm Doanh Doanh trước mặt, nhẹ nhàng cầm trên tay cây trâm cắm ở Nhậm Doanh Doanh như mực giống như búi tóc trên, ngọc bích, đỏ đậm màu sắc ở dưới ánh mắt trời cùng Nhậm Doanh Doanh mái tóc đen nhánh trên hoà lẫn.

Trì Thủy Mặc hai tay khoát lên Nhậm Doanh Doanh tú trên vai, nhìn trước mắt nghiêng nước nghiêng thành tú kiêu, tới gần. Tới gần, nhìn chăm chăm Nhậm Doanh Doanh nhắm lại đôi mắt, hơi rung động trường lông mi biểu hiện chủ tâm tình của người ta, cái kia mỏng manh đôi môi toả ra mê người mị. Lực, làm Trì Thủy Mặc có thể cảm nhận được gần trong gang tấc khí tức thời.

"Khặc!", khúc không phải khói âm thanh lạnh lạnh truyền đến, Trì Thủy Mặc bị hại tu Nhậm Doanh Doanh trực tiếp đẩy ra, nằng đã quên khúc không phải khói còn ở hiện trường. Người muội! Nghe này âm thanh lạnh lạnh Trì Thủy Mặc trong lòng nằng lửa giận, phần nộ song phun lửa đôi mắt trừng mắt về phía khúc không phải khói.

"Cái kia", nhìn Trì Thủy Mặc bốc lửa đôi mắt, khúc không phải khói cuồng quát bốc lên một câu "Cái kia ta đi ra ngoài trước " sau đó như gió đào tẩu, bình thường không phát hỏa Trì Thủy Mặc nổi giận lên tuyệt đối là rất khủng bố, khúc không phải khói cũng không muốn tiếp tục ở lại chỗ này.

"Đi rồi cũng được, ta đang muốn cùng người nói một cái chuyện quan trọng" Trì Thủy Mặc lắng lại một hồi tâm tình của chính mình, chậm rãi nói. Nhậm Doanh Doanh cũng không nói lời nào, chỉ là nhìn Trì Thủy Mặc, trên mặt đỏ ửng còn chưa hoàn toàn thối lui.

Trì Thủy Mặc thả ra linh giác cảm thụ một hồi, chu vi ba trong vòng trăm thước không có ai, nói vậy lực tức ông bị khúc không phải khói mang đi.

"Dịu dàng, ta tra được nhạc phụ tương lai tin tức." Trì Thủy Mặc trịnh trọng nói.

"Nhạc phụ tương lai?" Nhậm Doanh Doanh còn hơi nghi hoặc một chút, linh quang xẹt qua, không lo được Trì Thủy Mặc lời giải thích, kinh hãi nói: "Người là nói", "Không sai, " Trì Thủy Mặc tiếp nhận câu chuyện, "Ta tra được cha người tin tức."

"Người nói thật sự sao!" Không lo được thẹn thùng, Nhậm Doanh Doanh tóm chặt lấy Trì Thủy Mặc tay, thật giống sợ sệt nghe được tin tức giả.

"Không sai, ta chiếm được tin tức xác thật, cha người Nhậm ngã hành bị Đông Phương Bất Bại giam giữ ở Tây hồ mai trang trong địa lao, do Giang Nam bốn hữu tạm giam, bất quá tính mạng không có trở ngại." Trì Thủy Mặc chậm rãi nói đến.

"Đông Phương thúc thúc sao giam giữ cha ta?" Nhậm Doanh Doanh còn có chút nghi vấn, Đông Phương Bất Bại đối với Nhậm Doanh Doanh rất tốt, tiết chế giáo chủ sau đem Nhậm Doanh Doanh phong làm thánh nữ, ở ngày Nguyệt Thần giáo địa vị rất cao.

"Cái này ta liền không biết, bất quá, người có thể chính mình hỏi nghĩ một hồi chuyện ban đầu, nhìn có hay không có cái gì kỳ lạ" Trì Thủy Mặc nhắc nhở

"Thì ra là như vậy, thì ra là như vậy" không biết nghĩ tới điều gì, Nhậm Doanh Doanh thân thể chấn động, hai tay nắm Trì Thủy Mặc đầu gối, nằng đã sớm hoài nghi Nhậm ngã hành không chết, chỉ có điều không nghĩ tới là bị Đông Phương Bất Bại giam cầm.

"Ta cái này kêu là tề nhân mã, đi Tây hồ cứu ra cha ta", âm thanh càng ngày càng nhỏ, đến mặt sau hầu như không nghe được, hiển nhiên, Nhậm Doanh Doanh nghĩ đến này không thể thực hiện được, nằng quyền lợi là Đông Phương Bất Bại cho, chắc chắn sẽ không nghe nằng đi cứu Nhậm ngã hành, hơn nữa trong giáo có ai còn trung với Nhậm ngã hành, Nhậm Doanh Doanh không xác định, tùy tiện làm việc chỉ có thể tiết lộ phong thanh.

"Đừng nóng vội, dịu dàng, còn có ta ở, ta nhất định sẽ giúp người cứu ra cha người, Giang Nam bốn hữu ở trong mắt ta như gà đất chó sành, không đáng nhắc tới, người nếu như sốt ruột ta hiện tại liền lên đường đi cứu nhạc phụ tương lai." Trì Thủy Mặc đem lo lắng Nhậm Doanh Doanh ôm vào trong ngực an ủi.

"Hừm, hiện tại ta cũng chỉ có dựa vào người, người nhất định phải cứu ra cha ta, ta thực sự là bất hiểu, dĩ nhiên không biết cha dĩ nhiên ở bị khổ, bình yên tiêu dao lâu như vậy, thực sự là uống làm người nữ." Nhậm Doanh Doanh rung rung muốn khóc, xem Trì Thủy Mặc tâm đều nát, lại là tốt an ủi một hồi.

Hai người định ra rồi do Trì Thủy Mặc đi Tây hồ mai trang cứu Trì Thủy Mặc, Nhậm Doanh Doanh tiếp tục ở lực tức hạng ma túy Đông Phương Bất Bại chó săn kẻ sách, vốn là Nhậm Doanh Doanh cũng muốn đi, đáng tiếc, lực tức hạng chu vi có dương liên đình sắp xếp ám tử, vì không đánh rắn động cỏ, Nhậm Doanh Doanh chỉ có thể ở lại lực tức hạng.

Nhậm ngã hành liền do Trì Thủy Mặc đi cứu, hấn sớm đã có vẹn toàn kẻ sách.

Chương 33: quân cờ thu gông xiềng chung thoát

Tri Thủy Mặc ngày thứ hai liền rời khỏi lục trúc hạng, cười mà đi, chậm rãi hướng đông. Hành đến hai ngày, tới vận trên bờ sông, liền chiết mà Nam Hành, ngày đó đem đến Hàng Châu, Tri Thủy Mặc xá thuyền đổ bộ, mua con tuần mã, cười mà tiến vào thành Hàng Châu.

Hàng Châu cổ xưng lâm an, Nam Tống thời kiến vì đô thành, từ trước đến giờ là cái nơi đến tốt đẹp. Đi vào thành đến, một người đi đường sánh vai, sinh ca khắp nơi. Tri Thủy Mặc đi tới Tây hồ bên bờ, nhưng thấy bích sóng như gương, liễu rủ phát thủy, cảnh vật vẻ đẹp, trực như thần tiên hoàn cảnh.

.....

Lúc này, núi Thanh Thành trên, phái Thanh Thành trước cửa, Lâm Bình Chi người mặc một bộ xanh biếc sam tử, bảo giác cùng trên ống tay áo đều thêu sâu đoá hoa màu đỏ, kim tuyến đường viền, eo trung hệ một cái kim mang, đi lại thời lấp lánh phát quang, vô cùng hoa lệ xán lạn.

Phân phát trong gió, núi Thanh Thành môn kỳ xuyên ở trước sơn môn theo gió bay lượn, hai tên Thanh Thành đệ tử ở môn hạ bảo vệ.

"Đứng lại, ngươi là người phương nào, đây là phái Thanh Thành vị trí, ngươi có chuyện gì quan trọng?" Bên trái Thanh Thành đệ tử quát hỏi Lâm Bình Chi.

Lâm Bình Chi tà khí nở nụ cười, đạo "Ta là ai, người chết không cần thiết biết, ta đến phái Thanh Thành chính là vì giết người "

Thả người nhảy một cái, ánh kiếm lóe lên, chém xuống phái Thanh Thành môn kỳ, năm đó phúc uy tiêu cực phiêu kỳ bị người của phái Thanh Thành chém đứt, ngày hôm nay hết thấy đều đem trả thù lại.

"Tăng Tăng" hai tên phái Thanh Thành đệ tử mới vừa rút ra trường kiếm, chỉ cảm thấy trước người một con gió thổi qua, mắt tối sầm lại, liền cái gì cũng không biết .

Nhìn ngã xuống hai người, Lâm Bình Chi cười nói, "Dư Thương Hải, đây chỉ là bắt đầu, ta sẽ cho ngươi biết cái gì gọi là hối hận." Thân thể nhảy lên, lướt vào trong môn phái.

Tiến vào phái Thanh Thành, Lâm Bình Chi rút kiếm bốn sát, chỉ cần là trước mắt phái Thanh Thành đệ tử, không có một cái có thể chạy ra Lâm Bình Chi tàn sát, máu tươi, nhuộm đỏ phái Thanh Thành thổ địa.

Rất nhanh, Lâm Bình Chi liền giết tới phái Thanh Thành diễn võ trường, trên diễn võ trường, Dư Thương Hải chính là các đệ tử giảng giải kiếm pháp.

Lâm Bình Chi đi tới hai bước, nói rằng: "Dư Thương Hải, ngươi vì mơ ước nhà ta có lẽ có kiếm phổ, hại chết cha mẹ ta cha mẹ, ta phúc uy tiêu cực bên trong mấy chục cái nhân số, đều chết ở ngươi phái Thanh Thành thủ hạ, món nợ máu này, hôm nay muốn dùng máu tươi đến thường."

Dư Thương Hải nổi nóng lên hướng về, lớn tiếng nói: "Hừ, trong giang hồ cá lớn nuốt cá bé, ngươi Lâm gia võ công thường thường, nhưng phải chiếm đỉnh cấp kiếm pháp, đây chính là lý do đáng chết.

Ngươi bái vào Tri Thủy Mặc môn hạ, ta xác thực không dám tìm ngươi phiền phức, nhưng ngày hôm nay ngươi dám đánh tới cửa, coi như ta giết ngươi, nói vậy Tri Thủy Mặc cũng không thể nói gì được "

Sang sáng một tiếng, trường kiếm ra khỏi vỏ. Lúc này hạo nhật giữa trời, Dư Thương Hải thân thể tuy lùn, lưỡi kiếm nhưng trường. Ngày quang cùng ánh kiếm ánh thành một mảnh, mênh mông như lửa, ở hân trước người lay động, chỉ này vừa rút kiếm, khí thế liền cực kỳ bất phàm.

Hắn giữ lực mà chờ, chỉ cần Lâm Bình Chi tay đề chuỗi kiếm, trường kiếm co rút, không chờ hân trường kiếm ra khỏi vỏ, này một chiêu "Bích uyên đăng giao" liền phểu bụng hân.

Lâm Bình Chi tay vẫn cứ không rút kiếm, lại đi tới hai bước, cùng Dư Thương Hải cách nhau đã chỉ hơn trượng, nghiêng đầu nhìn chăm chăm hân, trong ánh mắt nếu như muốn lóe ra hỏa đến.

Lâm Bình Chi một tiếng cười gằn, bỗng dừng bên trong nhanh xông lên trước, quả thật là động như thỏ chạy, trong chớp mắt, cùng Dư Thương Hải cách nhau đã không tới một thước, lỗ mũi của hai người hầu như muốn va vào nhau.

Này vọt một cái chiêu thức chỉ quái, không người tưởng tượng đến được, mà hành động nhanh chóng, càng là khó có thể hình dung. Hân như thể vọt một cái, Dư Thương Hải hai tay, hữu trường kiếm trong tay, liền đều đã đến đối phương sau lưng

. Hân trường kiếm không cách nào loan lại đây đâm thứ Lâm Bình Chi áo lót, mà Lâm Bình Chi tay trái đã bắt được hân vai phải, tay phải đề lên hân trái

tìm. Dư Thương Hải chỉ cảm thấy "Huyệt Kiên tinh" trên tê đại một hồi, cánh tay phải nhưng lại không có nửa phần khí lực, trường kiếm liền muốn tuột tay.

Lâm Bình Chi hanh một tiếng, khoát lên Dư Thương Hải "Huyệt Kiên tinh" tay trái thêm thúc nội kinh. Dư Thương Hải huyệt đạo bên trong tê đại thêm rất, nhưng lập tức phát hiện được, đối phương nội lực thực sự thường thường không có gì lạ, khó ở chính mình yếu huyệt bị quản chế, bằng không trong vòng công tu vì mà nói, cùng mình còn kém xa lắm.

Trong khoảng thời gian ngắn, tâm trạng bị nộ gấp nhau, rõ ràng đối phương võ công qua quyết bình bình, luyện mười năm nữa cũng không phải là mình đối thủ, một mực nhất thời sơ sẩy, càng vì hấn quá chiều áp chế, một đời anh danh cố nhiên phó chur nước chảy, hơn nữa hấn phải báo cha mẹ đại thù, hơn phân nửa không nghe sự phụ dặn dò, liền tức lấy tính mạng mình.

Lâm Bình Chi nhắc lên tay trái, vỗ vỗ hai tiếng, đánh Dư Thương Hải hai cái bạt tai. Dư Thương Hải giận dữ, nhưng đối với mới tay phải vẫn cứ đặt tại chính mình trái tim bên trên, thiếu niên này nội lực không ăn thua, nhưng hơi dùng một lát kính, liền có thể chấn xấu chính mình tâm mạch.

Một chương này như đem chính mình liền như vậy đánh chết, ngược lại cũng đầu xuôi đuôi lọt, sợ nhất chính là hấn lấy đệ tứ ngũ lưu nội công, chấn được bản thân có chết hay không, có sống hay không, vậy thì thăm, ở trong nháy mắt hấn cân nhắc nặng nhẹ lợi hại, càng không dám hơi có nhúc nhích.

Lúc này hai tên Thanh Thành đệ tử trường kiếm ra khỏi vò, vọt lên, mũi kiếm nhắm thẳng vào Lâm Bình Chi, nếu như Lâm Bình Chi né tránh, Dư Thương Hải liền có thể thoát thân mà ra.

Đã thấy Lâm Bình Chi không tiêu tan không tránh, vuron tay trái ra, ở hai tên Thanh Thành đệ tử trên cổ tay cấp tốc cực kỳ nhấn một cái, theo cánh tay quay lại, ở hai tên Thanh Thành đệ tử khuỷu tay trên đây một cái, chỉ nghe hai tiếng kêu thảm, hai người ngã xuống.

Hai người này vốn dĩ trường kiếm đâm hấn lồng ngực, nhưng cho hấn nơi cổ tay nhấn một cái, trường kiếm quay lại, càng xen vào chính mình bụng dưới, Thanh Thành người chúng cả kinh sững sờ, càng không có tiền lên trước hỗ trợ.

Dư Thương Hải vẫn là cứng giống như vậy, nhìn bọn họ lác đă lác đác bóng lưng, chỉ cảm thấy không nói ra được thê lương, tựa như là một đám đội làm thịt dê bò, tự mình đi vào đồ trắng.

Sau bốn canh giờ, Lâm Bình Chi đi ra phái Thanh Thành, để lại đầy mặt đất thi thể, phái Thanh Thành bên trong chó gà không tha, giống nhau lúc trước phúc uy tiêu cực.

Dư Thương Hải thi thể ngay ở phái Thanh Thành trên diễn võ trường, đã sớm không nhìn ra hình người, tứ chi ngũ quan cũng đã chém đứt, lưu lại trọc lóc thân thể cùng trông trơn viên mặt.

... ..

Tri Thủy Mặc nói: "Thường nghe người ta nói: Trên có thiên đường, dưới có tô hàng. Tô Châu không có đi qua, không biết quả thực, hôm nay thân thấy Tây hồ, ngày này đường chỉ dự, thật là không uổng."

Tiếp theo phóng ngựa đi tới một nơi, một bên dựa núi nhỏ, cùng bên ngoài hồ nước cách xa nhau một cái trường đê, càng là u tĩnh. Xuống ngựa, đem vật cưỡi thắt ở bờ sông cây liễu bên trên, hướng về bên cạnh ngọn núi thạch cấp trên bước đi. Tri Thủy Mặc làm như đến cựu du nơi, con đường thật là quen thuộc.

Xoay chuyển mấy cưa queo, khắp nơi đều có mai thụ, lão làm hoành tà, cành lá rậm rạp, tường tượng đầu mùa xuân hoa mai nở rộ ngày, Hương Tuyết như biển, tất nhiên xem xét bất tận. Xuyên (mặc) qua một đám lớn Mai Lâm, đi tới một cái tảng đá xanh đại lộ, đi tới một toà cửa son tường trắng đại trang viện ở ngoài, đi được ở gần, thấy ngoài cửa lớn viết "Mai trang" hai chữ lớn, bên cạnh thụ "Ngu dẫn văn đề" bốn chữ.

Ngu dẫn văn là Nam Tống phá kim đại công thần, mấy chữ này nho nhã bên trong lộ ra bùng bùng anh khí. Tri Thủy Mặc đi lên phía trước, nắm lấy trên cửa lau đến khi tinh quang sáng như tuyết đại khuyển đồng, đem khuyển đồng cầm lấy, đang muốn đánh, đột nhiên, trong đầu truyền đến leng keng tiếng.

"Keng" chúc mừng người truyền thừa đạt thành Hắc Thiết cấp số mệnh con trai Lâm Bình Chi hướng dẫn điều kiện một, (bỏ vào trong túi), thiên đạo hạn chế giải trừ.

Chúc mừng người truyền thừa đạt thành Hắc Thiết cấp số mệnh con trai Lâm Bình Chi hướng dẫn điều kiện hai, (không màng sống chết), nhân đạo hạn chế giải trừ.

Chúc mừng người truyền thừa thành công hướng dẫn Hắc Thiết cấp vị diện thế giới số mệnh con trai Lâm Bình Chi, được Lâm Bình Chi 80% số mệnh trị 50x0. 8=40 điểm, (Lâm Bình Chi thực lực số mệnh trị 20, vị diện hỗ trợ số mệnh trị 30).

Đây là vạn giới dành cho Tri Thủy Mặc loại thứ ba số mệnh nghiệm thu tập phương pháp, thu phục thuộc hạ!

Thủy mặc có thể được thu phục thuộc hạ hết thấy số mệnh đếm bộ phận 80%, phán đoán thu phục tiêu chuẩn là, ở thần trí tỉnh táo tình huống có thể cam tâm tình nguyện vì người truyền thừa đi chết.

Hơn nữa, thu phục thuộc hạ không được thấp hơn người truyền thừa một cái linh hồn giai cấp, muốn cùng người truyền thừa không có rõ ràng liên hệ máu mủ, đồng thời ít nhất phải là số mệnh nhân vật, tùy tiện tìm một người bình thường, là không thể thực hiện được.

Người muội, lúc đó Trì Thủy Mặc liền nổi giận, có thể vì người đi chết thuộc hạ đi đâu đi tìm, quân không gặp có bao nhiêu kiểu hùng chết vào huynh đệ phản bội, thành lập một cái thế lực dễ dàng, tìm một trung tâm thuộc hạ cũng không tính quá khó, thế nhưng tìm một cái có thể vì người đi chết chết trung liền hấn mẹ ha ha , cho tới còn muốn số mệnh nhân vật, Trì Thủy Mặc đã tuyệt vọng rồi.

Hơn nữa muốn thần trí tỉnh táo, cam tâm tình nguyện, vì lẽ đó cái gì di động hồn *, ba thì nào thần đan loại bàng môn tà đạo liền không thể dùng . Phương pháp này cũng là có chút ít còn hơn không đi.

Tiểu ngạo thế giới, chỉ có Lâm Bình Chi mới có khả năng này bị thu phục, vì lẽ đó, từ nội dung vở kịch vừa bắt đầu, Trì Thủy Mặc liền bố cục chuẩn bị thu phục Lâm Bình Chi.

Ở Lâm Bình Chi giết chết Dư Thương Hải sau, đại thù đã báo, lại thành thái giám, rời khỏi phái Thanh Thành sơn môn thời, Lâm Bình Chi tồn tại ý nghĩa cũng chỉ còn sót lại báo đáp Trì Thủy Mặc ân tình, thành Trì Thủy Mặc chết trung.

"Keng", chúc mừng người truyền thừa số mệnh điểm đạt đến 125 điểm, hoàn thành người mới nhiệm vụ một, "6 tháng bên trong số mệnh điểm đạt đến 100 điểm" .

"Keng", chúc mừng người truyền thừa hoàn thành người mới nhiệm vụ hai, "Trong vòng sáu tháng thực lực đạt đến hắc thiết cấp ba đỉnh phong" .

"Keng", chúc mừng người truyền thừa hoàn thành người mới nhiệm vụ, có thể rời khỏi tiểu ngạo vị diện, xin hỏi có hay không bây giờ rời đi tiểu ngạo vị diện, là / hay không?

"Không rời đi!" Trì Thủy Mặc ý niệm truyền vào trước ngực hồ lô màu tím. Bây giờ rời đi vị diện, hẳn có thể không có ngu như vậy, còn có một cái số mệnh nữ chủ không có hướng dẫn đây, lãng phí, không phải là cái gì tốt quen thuộc.

Kỳ thực Trì Thủy Mặc thực lực từ lúc cứu phái Hoa sơn mọi người, đem 'Độc Cô Cửu Kiếm' lĩnh ngộ được 'Đăng phong tạo cực' thời điểm, thực lực liền vượt qua hắc thiết cấp ba.

Bất quá, vạn giới cũng sẽ không nhắc nhở Trì Thủy Mặc, chỉ có hoàn thành hai cái người mới nhiệm vụ, có thể gây nên biến hóa thời, vạn giới mới sẽ nhắc nhở Trì Thủy Mặc, lại như hướng dẫn Nhạc Linh San, chỉ có hai nhiệm vụ đều hoàn thành , Trì Thủy Mặc mới có thể nhận được nhắc nhở, những này đặc thù nhiệm vụ đều là như vậy.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: vì mạng sống

Xử lý xong Lâm Bình Chi sự, Trì Thủy Mặc cầm trong tay khuyên đồng gỗ bốn phía, dừng lại, lại gõ hai lần, dừng lại, gõ năm lần, lại dừng lại, lại gõ ba lần, sau đó thả xuống khuyên đồng, lui ở một bên.

Qua một lát, mai trang cửa lớn từ từ mở ra, sóng vai đi ra hai cái người nhà trang phục lão giả. Hai người này ánh mắt lấp lánh, đi lại thận trọng, hiện ra là võ công không thấp, phía trái người kia khom người nói rằng: "Giá lâm tề trang, không biết để làm gì?"

Trì Thủy Mặc khẽ mỉm cười, tay phải thả ở phía sau, tay trái ấn lại ngực, bái một cái nói: "Tại hạ. . .", 'Dưới' chữ còn chưa vừa dứt, tay phải đột nhiên từ phía sau bay ra, chỉ nghe vèo vèo hai tiếng, hai vị lão giả che yết hầu chậm rãi ngã xuống đất.

Trái phải vừa nhìn, không ai, Trì Thủy Mặc vội vã đem hai người thi thể thu vào vạn giới, để tránh khỏi lưu lại dấu vết, ung dung đi vào mai trang. Trì Thủy Mặc xoay người đóng kỹ cửa lớn.

Từ vọng một người tên là đình kiên, một người tên là thi lệnh uy, quy ẩn mai trang trước, là trên giang hồ hai cái làm việc vô cùng thủ đoạn ác độc nửa chính nửa tà nhân vật, võ công không thấp.

Trì Thủy Mặc vì sát hai người này dùng sáu tầng công lực, còn dùng lên Quan Âm lệ thủ pháp, lại thêm vào đánh lén, chính là để bảo đảm lại trong thời gian ngắn nhất giải quyết hai người này.

Đóng cửa lớn, Trì Thủy Mặc đi qua một cái đại sân nhà, sân nhà phía sau trái phải mỗi cái thực một gốc cây lão Mai, cành cây như sắt, cực kỳ cứng cáp.

Vận lên Thảo thượng phi thân pháp, Trì Thủy Mặc xuyên (mặc) qua một cái đại sảnh, né qua đan thanh sinh, thông qua tạo hóa, ở đại sảnh phía sau tòa

thứ hai trong sân nhìn thấy đang nghiên cứu kỳ phổ trắng đen tử.

Trắng đen tử dài đến mi thanh mục tú, nhưng mà sắc mặt trở nên trắng, tóc cực hắc mà sắc mặt cực bạch, như một bộ cương thi đáng sợ.

Sân trung gian ngã xuống một viên cây thông, có một người ôm hết độ lớn, rộng rãi dưới bóng cây có một phương bàn đá, bốn cái ghế đá. Trên bàn bày ra một tấm kỳ phổ, trắng đen tử đang ngồi ở trên băng đá đang nghiên cứu kỳ phổ.

Trắng đen tử vừa vặn quay lưng Trì Thủy Mặc, tinh thần toàn bộ tập trung vào ở kỳ phổ trên, Trì Thủy Mặc lén lút đi tới trắng đen tử ngũ ngoại mười bước đứng lại, lại gần, liền có bị phát hiện khả năng, lúc này trắng đen tử chỉ cần vừa quay đầu lại, liền có thể nhìn thấy Trì Thủy Mặc.

Đáng tiếc, mai trang an nhân sinh hoạt đã để trắng đen tử mất đi lòng cảnh giác. Cầm lấy hai viên đá, Trì Thủy Mặc trực tiếp lấy Quan Âm lệ thủ pháp đánh ra, vèo một tiếng, cục đá ở giữa trắng đen tử huyết mạng môn, huyết quan nguyên trắng đen tử lúc này liền định ở nơi nào.

Khà khà một tiếng, Trì Thủy Mặc từ trắng đen tử sau lưng chuyển ra, nhìn sợ hãi trắng đen tử, Trì Thủy Mặc lấy ra một viên hắc hề hề đan dược, nặn ra trắng đen tử miệng, một đầu, ở trắng đen tử cổ họng phát một cái, ừng ực một tiếng, trắng đen tử đã nuốt vào đan dược.

"Thuốc này gọi bảy trùng bảy hoa đan, lấy độc trùng bảy loại, độc hoa bảy loại, đảo nát dày vò mà thành, trúng độc giả trước tiên cảm nội tạng ngứa ngáy, như bảy trùng cắn gặm,

2 cái canh giờ sau trước mắt hiện sắc sở màu sắc rực rỡ, kỳ lệ biến ảo, như bảy hoa bay ra, mỉm cười mà chết, thuốc này cộng 49 loại phối pháp, biến hóa dị mới 63 loại, đương đại chỉ có ta có giải được."

Trì Thủy Mặc cũng không để ý tới trắng đen tử về mặt sợ hãi tự nhiên nói rằng, rất nhanh, trắng đen tử trên mặt lộ ra thống khổ dữ tợn đáng sợ, mồ hôi hột lớn chùng hạt đầu không ngừng từ trên trán nhỏ xuống, thân thể cũng dừng không ngừng run rẩy, nếu như không phải động không được, nói vậy trắng đen tử hiện tại đã lăn lộn trên mặt đất .

Coi thường trắng đen tử ánh mắt cầu khẩn, Trì Thủy Mặc ung dung ngồi ở trắng đen tử đối diện trên băng đá, thường thức trắng đen tử về mặt thống khổ, nửa nén hương sau, trắng đen tử rốt cục đình chỉ run rẩy, nhưng là nội tạng ngứa ngáy, như bảy trùng cắn gặm giai đoạn đã qua .

Bất quá trắng đen tử không chỉ không có thanh tỉnh lại, trái lại càng thêm sợ hãi, bởi vì dựa theo Trì Thủy Mặc vừa nãy lời giải thích, 2 cái canh giờ sau chính là giờ chết của hắn.

Lúc này Trì Thủy Mặc chậm rãi nói rằng: "Ta là Trì Thủy Mặc, trên giang hồ 'Cười Ngạo Phong vân bảng' các người Giang Nam bốn hữu có thể đều ở bảng trên, nghĩ đến người cũng nghe qua ta tên tuổi.

Vì lẽ đó vũ lực cướp đoạt thuốc giải cái gì người hãy tỉnh lại đi", nói xong Trì Thủy Mặc ở trắng đen tử trước mặt trên bàn đá ấn xuống một cái.

Trên bàn xuất hiện một cái 1 thốn sâu dấu tay, liên thủ trên hoa văn đều ấn xuống đến rồi, nhất thời trắng đen tử mồ hôi lạnh trên trán càng nhiều càng dày đặc .

Đánh nát khối đá này trắng đen tử chính mình cũng có thể làm được, thế nhưng ở trên tảng đá lưu lại 1 thốn sâu dấu tay, chỉ sợ cũng liên công lực thâm hậu nhất đại ca hoàng chung công cũng không được.

Tiếp theo Trì Thủy Mặc lấy ra một bình tửu, một tấm khúc phổ, một bức bảng chữ mẫu đặt lên bàn, nói: "Ta biết Đại trang chủ hoàng chung công yêu thích âm nhạc, tấm này khúc phổ là (Quảng Lăng tán) tàn phổ.

Mà ba trang chủ bút cùn ông yêu thích thư pháp, này bảng chữ mẫu Đường triều trưng húc (suất ý thiếp); bốn trang chủ thích uống tửu, rượu này là trăm năm thiệu hưng rượu hoa điều tửu.

Bất quá, khúc phổ trên, bảng chữ mẫu trên đều mặt có thuốc bột, thuốc bột này gọi là 'Tiêu dao nhuyễn gân tán', tiếp xúc sau khi, mặc người nội lực cao thâm đến đâu, ở sau một nén nhang không nhắc lên được nửa điểm khí lực, chỉ có thể mặc cho người xâu xé, đương nhiên, rượu kia bên trong cũng có thuốc bột.

Hiện tại người có hai cái lựa chọn, một là là địa đem những thứ đồ này đưa cho người ba vị huynh đệ, nói vậy bọn họ sẽ rất cảm kích người.

Này đệ nhị mà, người cũng có thể từ chối, bất quá, ta sẽ chờ người chết rồi trở lại giết ba vị trang chủ, dù sao đao kiếm không có mắt mà.

Nếu như người chọn loại thứ nhất, ta đạt đến mục đích sau khi sẽ tha cho các người, lại cho người thuốc giải, nếu như người chọn loại thứ hai, vậy ta chỉ có thể cho các người đi địa phủ lại nghiên cứu cảm kỳ thư họa ." Nói xong, Trì Thủy Mặc hướng về trắng đen tử trên người phát một cái, mở ra huyết đạo của hắn.

Vừa mới giải huyết, trắng đen tử lập tức co quắp ngồi ở trên băng đá, vừa bảy trùng bảy hoa đan đã hành hạ đến hắn kiệt sức , không thể không dựa vào bàn đá khôi phục một chút thể lực.

"Đứng rồi, trúng độc sau, người còn muốn đem ba vị trang chủ mạng tới nơi này, hiện tại đã qua hai nén hương, người có thể muốn nắm chắc thời gian, không cần đến thời điểm bị chết oan uổng" Trì Thủy Mặc ác ma giống như âm thanh lại đang trắng đen tử vang lên bên tai.

Trắng đen tử do dự một hồi, trên mặt biến ảo không ngừng, cuối cùng một cắn răng hàm , đạo, "Hi vọng người không cần nuốt lời, không phải vậy, liệu

mạng cái mạng này ta cũng muốn để người đẹp đề." Trắng đen từ xanh mặt sắc tím cái kia bình rượu rồi khỏi.

Đối với trắng đen từ uy hiếp Trì Thủy Mặc không hề để tâm, thông qua nguyên Trì Thủy Mặc biết, trắng đen từ làm người giỏi về tâm kế.

Nhậm ngãi hành bị giam cầm ở mai trang địa lao trong lúc, trắng đen từ từng nhiều lần hướng về Nhậm ngãi hành yêu cầu 'Hấp tinh *' võ công, một cái giới về tâm kế mà công lấy huynh đệ một mình giành võ công người, chắc chắn sẽ không là cái gì xương cứng.

Quả nhiên, sau nửa canh giờ, trắng đen từ xách theo một vị nhiệm trường cùng phúc, cả người mùi rượu thư sinh trang phục người trung niên đi tới, chính là mai trang bốn trang chủ đan thanh sinh, "Àm", trắng đen từ đem đan thanh sinh vút ở dưới đất. Để tránh khỏi chính mình đụng tới khúc phở trên thuốc bột, lấy ra một đoạn tơ lụa cẩn thận gói kỹ (Quảng Lăng tán) tàn phở, ngoại trừ công sân, trực tiếp hướng về hoàng cung công nơi đó đi tới.

Trên đất đan thanh sinh miệng không thể nói, thân không thể động, một đôi mắt nhìn chăm chú Trì Thủy Mặc, trong mắt cừu hận thật giống muốn hóa thành hỏa diễm đốt tới Trì Thủy Mặc trên người, đồng thời, đan thanh sinh đáy mắt lại có một vết vung không đi đâu thương, nghĩ đến, bị chính mình tin nhiệm nhất huynh đệ phản bội, mới thật sự là để đan thanh sinh thương tâm địa phương đi.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 35: huynh đệ tốt cộng đi hoàng tuyền

Nhìn trên đất đan thanh sinh, Trì Thủy Mặc cười hi hi, đạo "Ha, đan thanh sinh đứng không, người cũng không cần cảm ánh mắt như thế nhìn ta, dù sao, đem người chớp tới không phải ta, là người tin nhiệm nhất huynh đệ."

Muốn trách, thì trách chính người con mắt mù, nhận như thế một cái rất sợ chết huynh đệ đi, nha, cũng không đúng, rất sợ chết rất bình thường mà, phải biết giun để còn sống tạm bợ, huống hồ người đâu."

Không để ý tới đan thanh sinh càng ngày càng phần nộ ánh mắt, Trì Thủy Mặc tiếp tục cười trên nói, "Đúng rồi, người nói bốn người các người ngó ngán, hảo hảo tự do tháng ngày bất quá, nhất định phải học người ta làm cái gì quán ngục, làm quán ngục coi như đi, cần phải cho Đông Phương Bất Bại cái kia nhân yêu đáng chết bán mạng.

Người nói các người vừa không có ăn ba thi não thần đan, như thế nghe lời làm gì, người thật là tốt không làm cần phải cho người ta làm cầu, làm cầu coi như cầu đi, cần phải cần tương lai của ta nhạc phụ, người nói, này có phải là người không đúng?

Còn có a, người cũng không cần hi vọng đại ca của người tam đệ tới cứu người, nhìn thấy vừa trắng đen từ lấy đi khúc phở không có, đó là (Quảng Lăng tán) tàn phở a, người nói, nếu như ta ở phía trên đồ trên một chút thuốc bột, đại ca trong lòng tình dưới sự kích động có thể hay không trúng chiêu?"

Đan thanh sinh ánh mắt do phần nộ biến thành lo lắng, còn có mấy phần ước ao, nhìn đan thanh sinh ước ao ánh mắt, Trì Thủy Mặc cười nói, "Không cần hi vọng người tam ca tới cứu người.

Nhìn thấy trên bàn bằng chữ mẫu không có, nha, xấu hổ, ta đã quên người hiện tại góc độ không nhìn thấy bằng chữ mẫu, vậy ta liền lòng từ bi nói cho người đi, đó là Đường triều trương húc (suất ý thiếp), có nó, người tam ca cũng chạy không được.

Người nói các người yêu cái gì không tốt, cần phải ham muốn cầm kỳ thư họa, không biết chủ và thợ trước đây là ** tia, cầm hận nhất tài nghệ trâu bò người sao? (ạch, thật giống có cái gì ba không đúng, thật giống chủ và thợ hiện tại cũng là tài nghệ trâu bò a) ân, tài nghệ vấn đề trước tiên không nói chuyện, người nói bốn người các người ngu ngốc ham muốn cầm kỳ thư họa cũng được, hần mẹ cần phải mỗi người một gian nhà, còn cả ngày cả ngày ngốc ở trong sân nghiên cứu, người này không phải buộc ta tiêu diệt từng bộ phận sao?

Người xem, hết thấy sự đều là chính các người chiêu, quái không được ta a." Trì Thủy Mặc tăng tăng một tiếng cảm thán, kết thúc hần khiêu khích. Không phải Trì Thủy Mặc điên rồi, cần phải như cái phản phái như thế khoe khoang khiêu khích kẻ địch, mà là hần phải nhớ kỹ đan thanh sinh khuất nhục ánh mắt cừu hận, lấy làm trả giá.

Nắm giữ 'Thần giới bảy hồ' Trì Thủy Mặc, chỉ cần không trúng đồ chết trẻ, tương lai nhất định phải vượt qua so với đan thanh sinh càng dài nhân sinh, trải qua chuyện ly kỳ hơn, nếu như có một ngày Trì Thủy Mặc không nỗ lực hướng lên trên, không cẩn thận một chút, có lẽ, đan thanh sinh ngày hôm nay, chính là Trì Thủy Mặc ngày mai.

Chỉ có thực lực mạnh mẽ mới có thể bảo đảm không bị người bắt nạt, hiện tại Trì Thủy Mặc là cường giả, vì lẽ đó Trì Thủy Mặc sỉ nhục đan thanh sinh, hần cũng chỉ có thể nghe. Dễ dàng tin tưởng người khác, kết cục liền cùng mai Trang trang chủ như thế, sớm muộn bị người phản bội, không cần cừu hận

phản bội người người, muốn trách mua thì trách chính người con mắt mù đi.

Nhát gan, mềm yếu, khủng hoảng các loại (chờ) tâm tình tiêu cực ở Tri Thủy Mặc tiếp thu 'Thái Thượng Vong Tình tâm' thời điểm cũng đã cách hẳn đi xa, thế nhưng đồng tình, sợ ý, dễ tin các loại (chờ) tính cách vẫn còn, những này tính cách không phải là không thể có, mà là làm Tri Thủy Mặc không đủ mạnh thời điểm, những tâm tình này chỉ có thể mai táng.

Hiện tại, Tri Thủy Mặc có một tia tia lý giải người đầu tiên nhận chức người truyền thừa 'Tăng tình thành thái thượng' sự bất đắc dĩ, vì cuối cùng mạnh mẽ, ở trên đường, chúng ta không thể không mai táng một vài thứ, bảo đảm chúng ta có thể có càng to lớn hơn xác suất sống sót, sống được tốt.

"Àm" lại là một tiếng thân thể tự do rơi xuống đất âm thanh, một vị thân hình gầy trơ xương, huyết Thái Dương cao cao nhô lên, ánh mắt như lợi kiếm lão già bị đặt ở Tri Thủy Mặc trước người, chính là mai trang Đại trang chủ hoàng chung công, cái này ở 'Tiểu ngạo giang hồ bảng' trên xếp hạng 11, chỉ đứng sau 'Tiểu tương Dạ Vũ' lớn lao nhân vật lợi hại.

"Bảy huyền Vô Hình kiếm" là hoàng chung công tự nghĩ ra tuyệt kỹ, lấy tiếng đàn nhiều loạn tâm thần kẻ địch, tiếng đàn ung dung, đối phương ra chiêu cũng theo ung dung; tiếng đàn gấp gáp, đối phương ra chiêu cũng theo gấp gáp. Nhưng hoàng chung công cầm trên chiêu số nhưng cùng tiếng đàn vừa lúc chính ngược lại. Hẳn ra chiêu nhanh chóng mà tiếng đàn gấp bội nhân nhả, đối phương thể tất không cách nào chặn giá.

Loại này võ công, Tri Thủy Mặc lúc trước xem ti vi kịch thời điểm, từng một lần cho rằng là so với Thái cực quyền càng trâu bò võ công, đáng tiếc, thông qua 'Tạo hóa', Tri Thủy Mặc biết, tiếng đàn đối với hắc thiết cấp ba cùng với trở lên nội công tuyệt học, ảnh hưởng rất nhỏ, không phải vậy, hoàng chung công như thế nào sẽ trở thành Đông Phương Bất Bại đến thuộc hạ.

Hoa Sơn 'Tứ Hà thần công', Hành Sơn 'Trần nhạc quyết' đều là 'Bảy huyền Vô Hình kiếm' không làm gì được tồn tại, càng khỏi nói Thiếu Lâm 'Dịch cân kinh' cùng Võ Đang 'Thuần Dương vô cực công'.

Đúng là trong địa lao Nhậm ngã hành, hỗn tạp nội lực vừa vặn vì hoàng chung công 'Bảy huyền Vô Hình kiếm' khắc chế, không phải vậy Đông Phương Bất Bại cũng sẽ không phải hẳn đến trông coi Nhậm ngã hành. Đáng tiếc, lại kiên cố pháo đài cũng không phòng ngự được bên trong công kích.

Tri Thủy Mặc cũng không có có tâm tình lại lý hai người dưới đất, nhìn trắng đen từ không nói một lời địa tóm trên bàn (suất ý thiếp) vội vã rời đi, thời gian càng ngày càng gấp, trắng đen từ nhất định phải tăng nhanh phản bội bước tiến, không phải vậy chờ đợi hẳn chỉ có độc phát thân vong.

"Àm" một vị lùn ục ịch mập, đỉnh đầu ngóc đến bóng loáng tron bóng người trung niên bị vút tại Tri Thủy Mặc dưới chân, chính là mai trang ba trang chủ bút cùn ông, vừa vặn, hiện tại bốn cái trang chủ đều đủ.

"Ha, người quả nhiên rất sợ chết, tốt, đây là người thuốc giải, còn có một thời gian uống cạn chén trà liền đến 2 cái canh giờ, khả khả, người động tác không chậm a, nếu như đến 2 cái canh giờ, trước mắt hiện sắc sỡ màu sắc rực rỡ, chính là có thuốc giải cũng cứu không được người" Tri Thủy Mặc lạnh lùng nở nụ cười, thuận lợi lãng phí trắng đen từ một chiếc lọ.

Nghe thấy thời gian không nhiều, trắng đen từ tiếp nhận bình thuốc, vội vã kéo ra chiếc lọ, đổ ra một viên màu đỏ viên thuốc nuốt xuống. Trong lòng còn ở oán hận Tri Thủy Mặc, đồng thời nghĩ đến độc một giải lập tức muốn Tri Thủy Mặc đẹp đẽ.

Y Tri Thủy Mặc tuổi đến xem, luyện được như thế thâm hậu nội công nhất định tiêu tốn thời gian dài, như vậy hẳn võ kỹ chỉ sợ cũng rất qua quýt bình bình.

"Ừng ục" một tiếng, đan dược vừa mới vào bụng, trắng đen từ lộ ra một cái dữ tợn nụ cười, "Tiểu tử, người vẫn là nộn điểm, hiện tại gia gia gọi người cái ngoan", "Ngao" chữ còn chưa vừa dứt, trắng đen từ liền triển khai thân pháp được hướng về Tri Thủy Mặc.

Tri Thủy Mặc ngồi ở trên băng đá, lộ ra một cái trào phúng nụ cười, nói một chữ, "Cũng", chỉ nghe rầm một tiếng, còn ở giữa không trung trắng đen từ chỉ cảm thấy đầu tê rần, mắt tối sầm lại, liền cái gì cũng không biết.

Nhìn trên đất thất khiếu chảy máu, chết tướng khủng bố trắng đen từ, Tri Thủy Mặc trong lòng thảm thán, không hổ là tiền độc mộc chất lỏng hợp với đến được, chính là ra sức, vào máu là chết hiệu quả không phải nấp.

Tri Thủy Mặc cúi đầu lộ ra một cái nụ cười nhả nhặn, quay về trên đất ba vị trang chủ, cười nói: "Xấu hổ, vốn là, ta là dự định cứu xong người sẽ tha cho các người ba cái, dù sao như các người loại này chung tình ở nghệ thuật người, trên đời đã không hơn nhiều.

Đáng tiếc, các người huynh đệ lên cho ta một khóa, may mà ta đã sớm chuẩn bị, không có ý định lưu hẳn một mạng, xem ra, này làm việc a, tốt nhất không cần lưu lại cái gì đuổi.

Hơn nữa, các người là huynh đệ tốt mà, nghĩ đến 'Không cầu cùng năm cùng nguyệt đồng nhất sinh, nhưng cầu cùng năm cùng nguyệt đồng nhất chết' hẳn là các người theo đuổi, đã như vậy, các người liền an tâm đi thôi!"

Tri Thủy Mặc 'Ba' chữ vừa hạ xuống âm, liền vung ra ba viên phi tiêu, bắn thủng ba vị trang chủ yết hầu. Sau đó cũng không ghét tâm, ở hoàng chung công trên thi thể lấy ra một chuỗi chìa khóa cùng một cái tán thả chìa khóa, lại từ trắng đen từ, bút cùn ông, đan thanh sinh trên thi thể mỗi cái lấy ra một chiếc chìa khóa.

Nếu như buông tha ba người, vạn nhất ở Tri Thủy Mặc tiến vào vào địa lao sau ba người đóng địa lao, e sợ Tri Thủy Mặc vẫn đứng là đến hầm ở trong địa lao, cái kia địa lao thiết kế nhưng là chuyên môn nhằm vào cao thủ.

Sau đó phất tay thu hồi Giang Nam bốn hữu thi thể, Trì Thủy Mặc xoay người rời khỏi trắng đen tử tiểu viện, bảy quái giảm 20% đi tới Đại trang chủ hoàng chung công phòng ngủ.

Trì Thủy Mặc xốc lên hoàng chung công trên giường đệm chăn, vén lên ván giường, phía dưới nhưng là khối thiết bản, trên có khuyển đồng.

Nắm chặt khuyển đồng, hướng lên trên nhấc lên, một khối bốn thước đến rộng, dài khoảng năm thước thiết bản ứng tay mà lên, lộ ra một cái lớn lên mới động.

Này thiết bản dày đến nửa thước, hiện ra là thật là trầm trọng, Trì Thủy Mặc đem thiết bản thả xuống nằm ở trên mặt đất, liền hướng về nhảy vào lộ ra mới trong động.

Rơi xuống đất đứng lại sau khi, Trì Thủy Mặc phóng tầm mắt nhìn, chỉ thấy hai bên trái phải trên vách tường mỗi cách sáu mét liền đốt một chiếc ngọn đèn, phát sinh nhật tia sáng màu vàng rọi sáng địa đạo, địa đạo khẩu có một ít hộp quẹt, Trì Thủy Mặc thuận lợi tóm một cái ở trong tay.

Đi về phía trước đại khái bảy, tám mét, phía trước đã không có đường, ngay phía trước là một tấm cửa đá, cửa đá góc trên bên phải có một cái vòng tròn không.

Trì Thủy Mặc từ trong lồng ngực lấy ra một chuỗi chìa khoá, lấy ra trong đó một cái xen vào lỗ tròn, xoay chuyển mấy vòng, hướng vào phía trong thúc đẩy. Chỉ nghe yết yết tiếng vang, một tấm cửa đá chậm rãi mở ra. Này chìa khoá lựa chọn, Trì Thủy Mặc nhưng là đã sớm ở tạo hóa trông khá hoàng chung công thao tác qua.

Đi vào cửa đá, địa đạo một đường hướng phía dưới nghiêng, đi ra hơn trăm mét sau, lại đi tới trước một cánh cửa. Trì Thủy Mặc lại lấy ra chìa khoá, tưởng môn mở ra, lần này nhưng là một tấm cửa sắt.

Địa thế không ngừng hướng phía dưới nghiêng, lúc này đã sâu xuống lòng đất hơn ba trăm mét. Dù cho đã sớm biết, Trì Thủy Mặc cũng không thể không cảm thán, ngày Nguyệt Thần giáo thật hấn mệ có tiền, như thế một hạng công trình vĩ đại đến phí bao nhiêu nhân lực vật lực a.

Trì Thủy Mặc theo địa đạo xoay chuyển mấy cua quẹo, phía trước lại xuất hiện một cánh cửa. Đạo thứ ba cửa nhưng là do bốn đạo môn giáp thành, một cánh cửa sắt sau, một đạo đỉnh đầy sợi bông cửa gỗ, sau đó lại là một cánh cửa sắt, lại là một đạo đỉnh bông bản môn.

Này sợi bông có thể hấp thụ Nhậm ngã hành chương lực, để phòng ngừa Nhậm ngã hành đánh tan cửa sắt. Xuyên (mặc) qua đỉnh sợi bông bản môn, Trì Thủy Mặc lại liên tiếp cất bước bốn mươi mấy mét, không có gặp lại có cửa, địa đạo cách đến thật xa mới có một chiếc ngọn đèn, có nhiều chỗ ngọn đèn đã tắt, càng là đen kịt một màu, muốn sờ tác mà đi chừng mười thước, mới lại gặp được ánh đèn.

Lúc này, địa đạo trên vách tường cùng địa đạo mặt đường đã vô cùng ẩm ướt, e sợ đã thâm nhập Tây hồ đáy hồ. Nếu như Trì Thủy Mặc không có dùng trí, lựa chọn mạnh mẽ cứu người, e sợ, cơ quan vừa mở, xuyên thủng địa lao vách tường, Tây hồ chỉ thủy chảy ngược mà vào, Nhậm ngã hành chỉ có bị chết đuối kết cục.

Trì Thủy Mặc lại tiến lên * mét, địa đạo đột nhiên biến hẹp, nhất định phải khom người tiến lên, càng về phía trước hành, khom lưng càng thấp.

Lại đi rồi mấy trượng, Trì Thủy Mặc dừng bước lại lắc lọng hỏa trong tay hộp quẹt, đốt trên vách ngọn đèn, ánh sáng bên dưới, chỉ thấy phía trước lại là một tấm cửa sắt, trên cửa sắt có cái khoảng một tác vuông vân động không.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Tây hồ đáy giao thủ giáo chủ

Trì Thủy Mặc lấy ra Giang Nam bốn hữu trên người đơn độc đặt bốn chiếc chìa khoá, xen vào trên cửa sắt bốn cái lỗ chìa khoá, ở cửa sắt ổ khóa trung chuyển mấy vòng. Nghe chìa khoá chuyển động tiếng cực kỳ trầm trệ, ổ khóa bên trong hiện ra là sinh mẩn rỉ sắt.

Này đạo cửa sắt, cũng không biết có bao nhiêu tháng ngày không có mở ra. Trì Thủy Mặc chuyển qua chìa khoá sau, kéo cửa sắt rung mấy rung, vận kinh hướng vào phía trong đẩy một cái, chỉ nghe kỹ kỹ khanh khách một trận vang, cửa sắt hướng vào phía trong mở ra mấy tác.

Đột nhiên một cái phóng đăng tiếng âm vang lên: "Đông Phương Bất Bại, người chó tặc còn có mặt mũi tới gặp ta", âm thanh ở qua đạo bên trong không ngừng vang vọng. Lấy Nhậm ngã hành công lực, Trì Thủy Mặc đứng ở trước cửa sắt thời điểm, cũng đã bị phát hiện, đương nhiên, điều này cũng cùng Trì Thủy Mặc không có che giấu hành tích có quan hệ.

Lấy Nhậm ngã hành công lực, đã sớm nghe thấy có người tiến vào địa đạo, bất quá, mãi đến tận Trì Thủy Mặc đi tới trước cửa sắt thời, Nhậm ngã hành mới phát hiện cảm giác được có chút không đúng, từ người này tiếng bước chân cùng hô hấp để phán đoán người đến tuyệt không là Giang Nam bốn hữu.

Nhậm ngã hành hấp tinh *, từ lâu ở Tây hồ trong địa lao tình tiến đến xuất thần nhập hóa cảnh giới, có thể thông qua phán đoán ra người khác nội lực thâm hậu trình độ, bất quá kỳ quái chính là, Nhậm ngã hành dĩ nhiên phát hiện, chính mình không nhìn thấu người đến võ công cảnh giới

Nói hán cao đi, phiên phiên cảm giác không ra người có bất kỳ nội lực, nói hán thấp ba phiên phiên người đến bước chân mềm mại, rất rõ ràng có võ công tại người.

Tình huống như thế, trừ không phải là người mới tới võ công cảnh giới cao hơn Nhậm ngã hành, không quá thiên hạ so với Nhậm ngã hành cao chỉ có Đông Phương Bất Bại, Phong Thanh Dương cùng Thiếu Lâm Phương chứng, nhưng mà, Phương chứng dễ dàng sẽ không rời khỏi Thiếu Lâm, càng khó nói tới nơi này.

Mà Phong Thanh Dương từ lúc Nhậm ngã hành bị giam ở Tây hồ địa lao trước liền bán ẩn lui, càng là sẽ không tới thấy Nhậm ngã hành, đây tới đây lui, chỉ có Đông Phương Bất Bại xuất hiện mới có thể dẫn đến tình huống như thế.

Cho tới người đến là giang hồ nhân tài mới xuất hiện khả năng, tự đại ngông cuồng, ngang ngược kiêu ngạo Nhậm ngã hành căn bản cũng không có cân nhắc qua, đương nhiên, nếu như không có Trì Thủy Mặc biến số này xuất hiện, Nhậm ngã hành suy luận vẫn là rất chân thật.

Trì Thủy Mặc cũng không để ý tới Nhậm ngã hành, đi lên phía trước, đưa tay hướng về trên cửa sắt đẩy đi. Chỉ cảm thấy môn khu bên trong rỉ sắt có được thật dày, bỏ ra thật lớn khí lực mới đưa cửa sắt đẩy ra hai thước, một trận xui xẻo khí mức mũi mà tới.

Từ trên vách tường gỡ xuống một chiếc ngọn đèn, đi vào bên trong, trong địa lao đưa tay không thấy được năm ngón, thật là đen kịt, Trì Thủy Mặc đưa tay ở ngọn đèn trên bắn ra, nhất thời từ cây đèn bên trong bay ra bốn đóa ngọn lửa, hướng về Đông Nam Tây Bắc bốn cái phương hướng bay đi, vừa vụn rơi vào địa lao bốn vách tường trên cây đèn bên trong, đem bốn trần ngọn đèn thấp sáng.

Sáng sủa ánh lửa soi sáng địa lao, Trì Thủy Mặc chỉ thấy địa lao giữa không trung, treo một cái khoảng hai mét hình vuông lao tù, lao tù toàn thân do tinh cương chế tạo, mỗi cái cương trụ có tới cánh tay trẻ nít độ lớn.

Lao tù tám cái gác, thông qua tám sợi xích sắt buộc trên đất lao trên vách tường, theo xiềng xích nhìn lại, Trì Thủy Mặc phát hiện cái kia vách tường dĩ nhiên là do gang đúc thành.

Lao tù bên trong ngồi một người, tứ chi bị bốn cái thật dài xiềng xích chụp lại, xiềng xích một đầu khác đồng dạng bị liền ở sinh sắt chế tạo trên vách tường.

Người này râu dài thùy đến trước ngực, râu mép đầy mặt, cũng lại nhìn không rõ mặt mũi hán, tóc tu mi đều là thâm hắc vẻ, hoàn toàn không có hoa râu, chính là hoành hành giang hồ trước ma giáo giáo chủ Nhậm ngã hành.

Nhậm ngã hành nhìn thấy tiến vào Trì Thủy Mặc bóng người, con ngươi co rút lại, dĩ nhiên không phải Nhậm ngã hành, trên giang hồ khi nào xuất hiện như thế một vị nhân vật võ công cao cường.

Địa phương lao bốn vách tường ngọn đèn bị thấp sáng sau, Nhậm ngã hành càng là cảm thấy vô cùng khiếp sợ, trẻ tuổi như vậy, đến cùng là nhà ai có thể nuôi dưỡng được lợi hại như vậy hậu sinh.

Nhậm ngã hành tuy rằng trong lòng khiếp sợ, thế nhưng trên mặt không hề thanh sắc, thử dò xét nói "Tiểu tử, ngươi là ai? Thế nào tiến vào? Giang Nam bốn cầu đây?" Chuông đồng tựa như âm thanh ở trong địa lao vang lên, e sợ người thường từ lâu che lỗ tai lẫn lộn đầy đất.

"Ha, ngươi vấn đề cũng không ít" Trì Thủy Mặc để xuống trong tay ngọn đèn, cao giọng nói rằng, "Xem ra nhiều năm địa lao sinh hoạt vẫn không có đem ngươi quan ngục a".

Trì Thủy Mặc cười lạnh, hán biết Nhậm ngã hành người như thế chỉ bội phục cường giả, như Nhạc Bất Quần loại kia quân tử thành tựu, ở Nhậm ngã hành trước mặt là không bị thường thức.

"Đã như vậy, ta liền từng cái từng cái trả lời vấn đề của ngươi, tại hạ Trì Thủy Mặc, được xưng "Đệ nhất công tử", tuy rằng ngươi trước đây chưa từng nghe tới, thế nhưng ngươi sau đó nhất định sẽ nhớ.

Thế nào tiến vào? Đương nhiên là đi tới. Còn Giang Nam bốn hữu sao, ta đưa cái kia bốn thằng ngu đi đầu thai đi tới." Mang theo một điểm ngạo tức giận ngữ từ Trì Thủy Mặc trong miệng bay ra, thật giống không chút nào đem vị này ma giáo giáo chủ để ở trong mắt.

Nhậm ngã hành đầu tiên là hơi nhướng mày, lập tức cười nói, "Giết! Ha ha, giết đến được, lão phu đã sớm xem cái kia bốn cái xú cầu trứng không hợp mắt."

Sau đó Nhậm ngã hành đôi mắt nhắm lại, gắt gao tập trung Trì Thủy Mặc, 'Hấp tinh *' trong bóng tối vận lên, như núi uy thế từ trong thân thể bắn ra, ép hướng về Trì Thủy Mặc, "Tiểu tử, vậy ngươi đến cùng là tại sao tới này, nhưng là vì lão phu 'Hấp tinh *', nếu như như vậy, ngươi tiến lên, chỉ cần ngươi thả lão phu, lão phu liền truyền thụ cho ngươi."

Thật giống không hề có một chút nào chịu đến Nhậm ngã hành hình ảnh, Trì Thủy Mặc cười lạnh một tiếng, "Ha, hấp tinh *, loại này tự hủy căn cơ võ

công ta còn không có để vào trong mắt, nếu như hấp tinh * nguyên bản 'Bắc Minh thần công', nói không chừng ta còn có chút hứng thú.

Về phần tại sao tới nơi này sao, ta còn có một cái thân phận, ngày Nguyệt Thần giáo thánh nữ, tiền nhiệm ma giáo giáo chủ Nhậm ngã hành con gái, cũng chính là con gái người Nhậm Doanh Doanh vị hôn phu, dịu dàng cùng ta tình đầu ý hợp, ta không muốn dịu dàng thương tâm, cho nên tới nơi này chính là cứu người ra ngoài.

Hơn nữa, ta cũng không muốn cùng dịu dàng đại hôn thời điểm, cho Đông Phương Bất Bại cái kia nhân yêu đáng chết chúc rượu, vì lẽ đó người cũng không cần nghi thần nghi quỷ."

Nghe thấy Trì Thủy Mặc nói ra hấp tinh * tai hại, Nhậm ngã hành trên mặt bỗng nhiên biến sắc, hấp tinh * là 'Bắc Minh thần công' bản thiếu sự, Nhậm ngã hành một cái đều không có nói cho, dù cho Nhậm Doanh Doanh đều không rõ ràng.

Còn chưa các loại (chờ) Nhậm ngã hành tiêu hóa xong xuôi, lại một cái tin truyền đến, người này dĩ nhiên là dịu dàng vị hôn phu, chính đang hoài nghi Trì Thủy Mặc có phải là Đông Phương Bất Bại phái tới người lừa gạt hấp tinh * thời, Trì Thủy Mặc dĩ nhiên xưng hô Đông Phương Bất Bại vì nhân yêu đáng chết, lần này Nhậm ngã hành yên tâm, chỉ ít người này tuyệt đối không phải Đông Phương Bất Bại người.

Không chờ Nhậm ngã hành bình tĩnh lại, Trì Thủy Mặc ném ra trong tay một chuỗi chìa khoá cùng một khối ngọc bội, nói: "Chìa khoá cho người, chính mình mở ra, ngọc bội là dịu dàng cho ta tín vật đính ước, người phân biệt một hồi, sau đó đưa ta."

Ngọc bội kia đúng là dịu dàng cho Trì Thủy Mặc, cùng ngày Trì Thủy Mặc đưa cho Nhậm Doanh Doanh Xích Hoàng ngọc bích trăm lăm tín vật đính ước sau, Nhậm Doanh Doanh sẽ đưa cho Trì Thủy Mặc một khối năm đó Nhậm Doanh Doanh mẫu thân lưu lại ngọc bội.

Nhậm ngã hành tiếp nhận quảng đến chìa khoá cùng ngọc bội, ngọc bội Nhậm ngã hành nhận thức, đây là năm đó Nhậm ngã hành thiếp thân ngọc bội, sau đó đưa cho Nhậm Doanh Doanh nằng nằng trăm lăm tín vật đính ước, Nhậm phu nhân chết rồi, khối ngọc bội này liền để cho Nhậm Doanh Doanh.

Thêm vào Trì Thủy Mặc trực tiếp chiếc chìa khoá ném qua đến hành vi, Nhậm ngã hành có tám phần mười nắm kết luận Trì Thủy Mặc nói chính là nói thật, không phải vậy, Trì Thủy Mặc tuyệt đối sẽ không chiếc chìa khoá giao cho mình.

Mở ra tứ chi trên xiềng xích, Nhậm ngã hành mở ra lao tù phi thân dưới địa, "Ha ha, ha ha ha ha, ta Nhậm ngã hành rốt cục thoát vây rồi, tiểu tử, tương đương dịu dàng vị hôn phu không có đơn giản như vậy, trước tiên tiếp ta một chương "

Nhậm ngã hành hai chân giẫm một cái địa, thân thể cùng mặt đất tiếp cận bình hành, phi thân lướt về phía Trì Thủy Mặc, một chương đánh ra, chương phong phân tán, tiếng gió rít gào, như thiên hà đảo ngược, Ngũ nhạc đoạn sục.

Trong chớp mắt liền đến Trì Thủy Mặc, chương phong thổi đến mức Trì Thủy Mặc sợi tóc tứ tán, đôi mắt gần trong gang tấc Thiết Chương, Trì Thủy Mặc khuôn mặt nghiêm nghị, đôi mắt tinh quang lóe lên, trong tiếng hít thở, "Uống", bàn tay phải đánh ra, như thái sơn áp đỉnh, sóng lớn đảo ngược, tiến lên nghênh tiếp.

"Ầm" một tiếng, còn như lôi đình nổ vang, vang vọng ở trong địa lao, song chương chỉ thấy kinh phong phân tán, từng vòng mắt thường khó gặp gọn sóng khuếch tán trên không trung, toàn bộ địa lao nhất thời tro bụi đầy trời.

"Bạch bạch bạch" Nhậm ngã hành cùng Trì Thủy Mặc đều thối lui ba bước, trên đất lao sàn nhà cứng rắn trên, lưu lại mấy cái sâu đến nửa tấc vết chân, này sàn nhà nhưng là tảng đá lớn lát thành.

Nhậm ngã hành tuy rằng nội lực thâm hậu thiên hạ vô song, nhưng đa số là thông qua hấp tinh * hấp thụ người khác nội lực, sau khi luyện hóa vẫn như cũ hỗn tạp không thuần, vĩnh viễn không cách nào đột phá đến Tiên Thiên, vì lẽ đó Trì Thủy Mặc mới sẽ đánh giá Nhậm ngã hành 'Hấp tinh *' là tự hủy căn cơ vô công.

Nhưng Trì Thủy Mặc nội lực nhưng là vạn giới truyền lại, chính là thiên hạ đệ nhất tinh khiết nội lực, tự nhiên có thể sau đó thiên bảy tầng nội lực cùng hậu thiên chín tầng Nhậm ngã hành cân sức ngang tài, phải biết, càng đi về phía sau, mỗi tầng nội lực cách biệt càng lớn, hậu thiên chín tầng cùng hậu thiên bảy tầng chênh lệch, xa lớn hơn nhiều so với hậu thiên năm tầng cùng hậu thiên ba tầng chênh lệch.

"Hay, hay tiểu tử, võ công không sai, có tư cách cưới vợ nhà ta dịu dàng" Nhậm ngã hành tại cùng Trì Thủy Mặc liêu chương thời, tự nhiên ân có thể cảm giác được Trì Thủy Mặc nội lực không vào chính mình thâm hậu, thế nhưng hùng vĩ phi thường, cùng Thiếu lâm tự Phương chứng con lừa trọc Dịch cân kinh rất tương tự, nhưng cũng càng thêm tinh khiết, so với Dịch cân kinh nội lực càng hơn một bậc.

Một phần nội lực đầy đủ làm chính mình ba phần nội lực dùng, đánh đến mặt sau, chịu thiệt tuyệt đối là chính mình, thêm vào Trì Thủy Mặc tuổi còn trẻ, mới để Nhậm ngã hành tán thưởng.

"Ồ ~, nói như vậy lão gia ngài là đồng ý ta cùng dịu dàng việc kết hôn ?" Trì Thủy Mặc liền vội vàng hỏi.

Nhậm ngã hành biết mình nữ nhi tính cách, e sợ nằng cùng Trì Thủy Mặc việc kết hôn chính mình phản đối cũng vô dụng, hơn nữa Trì Thủy Mặc võ công rất cao.

Tuy rằng tiếp xúc không nhiều, nhưng Nhậm ngã hành có thể nhìn ra Trì Thủy Mặc tuyệt đối là cái vô cùng kiêu ngạo nhân vật, e sợ chính mình vị này chán nản ma giáo giáo chủ không hãnh thà ở trong mắt hắn, từ hãnh thái độ đối với chính mình liền có thể nhìn ra.

Nhân vật như thế tất nhiên là Thiên lão đại địa lão nhị ta lão tam nhân vật, nhưng mà vì cùng dịu dàng việc kết hôn, cam nguyện thả xuống tư thái, đối với

mình sử dụng kính xưng, chỉ sợ là yêu sát dịu dàng

Lúc này Nhậm Ngã hành trở lại: "Đương nhiên đồng ý, không nói võ công của người nhân phẩm, chỉ bằng người cứu ta đi ra cùng với để dịu dàng tán đồng người hai điểm này, đã đủ rồi."

"Keng", đương nhậm ta hành 'Đương nhiên đồng ý' 'Ý' chữ vừa hạ xuống âm, không có trải qua Trì Thủy Mặc đồng ý, mấy cái tin tức liền thoáng hiện ở Trì Thủy Mặc trước mắt.

Chúc mừng người truyền thừa đạt thành Hắc Thiết cấp số mệnh con gái Nhậm Doanh Doanh hướng dẫn điều kiện một, (tình đầu ý hợp), thiên đạo hạn chế giải trừ.

Chúc mừng người truyền thừa đạt thành Hắc Thiết cấp số mệnh con gái Nhậm Doanh Doanh hướng dẫn điều kiện hai, (cha mẹ tâm ý, mỗi chúc nói như vậy), nhân đạo hạn chế giải trừ.

Chúc mừng người truyền thừa thành công hướng dẫn Hắc Thiết cấp vị diện thế giới số mệnh con gái Nhậm Doanh Doanh, được Nhậm Doanh Doanh toàn bộ số mệnh trị 65 điểm, (thực lực số mệnh trị 25, vị diện bổ trợ số mệnh trị 40), chúc mừng người truyền thừa số mệnh điểm đạt đến 190 điểm, đột phá tiểu ngạo giang hồ số mệnh chỉ tường.

Cảnh cáo, cảnh cáo, người truyền thừa đột phá tiểu ngạo giang hồ vị diện số mệnh chỉ tường, sắp kinh động tiểu ngạo giang hồ vị diện chủ ý thức, chỉ mở ra tầng thứ nhất phong ấn 'Tạo hóa thiên vòng hồ' không thể che đậy này thiên cơ, nhất định phải lập tức rời khỏi tiểu ngạo giang hồ vị diện, không phải vậy, đem gọi ra không thể báo trước hậu quả.

Thình người truyền thừa chuẩn bị sẵn sàng, mười giây đồng hồ sau, người truyền thừa sẽ bị truyền tống khi đến một thế giới, "Mười, chín, tám, bảy..."

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Thiên Long mới vào

Thình người truyền thừa chuẩn bị sẵn sàng, mười giây đồng hồ sau, người truyền thừa sẽ bị truyền tống khi đến một thế giới, "Mười, chín, tám, bảy, sáu, ngũ, bốn, ba, hai, một "

Nhậm Ngã hành trước mặt, Trì Thủy Mặc ngỡ ngác đứng, trong lòng không có bất kỳ biện pháp nào, cùng một cái vị diện ý chí nói vậy, Trì Thủy Mặc vẫn là quá nhỏ yếu, không thể không lựa chọn thoái nhượng.

Mười giây bên trong, Nhậm Doanh Doanh, Nhạc Linh San, Lâm Bình Chi khuôn mặt từng cái ở Trì Thủy Mặc trong đầu loé ra, tiểu ngạo bên trong còn có rất nhiều tiếc nuối, kiều diễm nỷ lệ mang thứ mẫu đơn lam Phụng Hoàng, Trì Thủy Mặc còn chưa từng thấy.

Đông Phương Bất Bại quý dị âm nhu võ công, không gì không xuyên thủng, duy khoái bất phá võ đạo, vẫn chưa từng gặp qua, còn có tà lạnh thiện Hàn Băng chân khí, Phương chứng Thiên Thủ Như Lai chương đều sẽ không còn được gặp lại.

Đứng rồi, Trì Thủy Mặc linh quang lóe lên, còn chưa hỏi có hay không có thể lại về tiểu ngạo.

"Vạn giới, tiểu ngạo vị diện còn có thể hay không thể lại trở về?"

Không có đến lúc trả lời, mười giây thời gian đã đến, từ quang lóe lên, trước mắt tiểu ngạo thời gian còn như chiếc gương như thế vỡ tan, ý thức tối sầm lại, Trì Thủy Mặc liền cái gì cũng không biết.

... ..

"Ừ", Trì Thủy Mặc ôm đầu, loạn choạ loạn choạ mà đứng lên đến, cảm thấy có chút hỗn loạn, lại như uống rượu say sau ngày thứ hai rời giường thời cảm giác, xem ra, thời không xuyên qua cũng không phải là người nào đều có thể chịu đựng.

Mở hai mắt ra, trước mặt thế giới còn có chút mờ lung, xoa xoa mắt, lại nhìn, một vòng kiều dương quai ở trên trời, đâm vào Trì Thủy Mặc không tự chủ được đến lại híp híp mắt, dưới chân mềm mại, là như đệm lục thảo.

Lộ ở bên ngoài cảm giác giác có chút nóng lên, xem thời gian, đại khái Trì Thủy Mặc chỉ nằm gần mười phút, không phải vậy chính là rất nóng. Nếu như không phải Trì Thủy Mặc đã là hậu thiên bảy tầng võ giả, chỉ sợ cũng đến như vừa đi đến tiểu ngạo giang hồ thời, đến nằm tốt nhất mấy cái canh giờ mới

có thể tỉnh táo.

Tân thiết thòi mỗi lần chu vi đều không có ai, Trì Thủy Mặc trong lòng vui mừng, gây sự chú ý vừa nhìn, trước mắt một mảnh trống trải hồ nước, nửa mẫu phần hồng trắng nõn hoa sen nở khắp cả toàn bộ mặt hồ, chính như Dương Vạn Lý thơ như thế, "Tiếp thiên liên Diệp Vô cùng bích, ánh ngày hoa sen khác hồng."

Trì Thủy Mặc đi tiểu ngao giang hồ thòi điểm vẫn là đầu mùa xuân, ở nơi đó sững sờ nhanh bốn tháng, lúc rời đi vừa vặn là giữa hè, cũng vừa hay là Tây hồ.

Hiện tại khi tỉnh lại, cũng vừa hay là giữa hè, vừa vặn là Tây hồ, để Trì Thủy Mặc không thể không hoài nghi trong này có quan hệ gì.

Về phần tại sao Trì Thủy Mặc sẽ biết nơi này là Tây hồ, Trì Thủy Mặc bên trái ngàn mét, cách bên bờ đại khái mười mét đáng về có một cái bốn góc chòi nghỉ mát, đỉnh trên có đôi câu đối.

"Thủy Thủy son son khắp nơi rõ ràng Tú Tú; tình Tình Vũ mưa lúc nào cũng hảo hảo kỳ kỳ." Nếu như Trì Thủy Mặc ký ức không có phạm sai lầm, đó là Bắc Tông tô thức bị biếm Hàng Châu thòi, ở Tây hồ chòi nghỉ mát trên viết xuống câu đối.

Ngoài ra, chòi nghỉ mát trên có một tên, "Tây hồ thiên hạ cảnh", đủ để chứng minh Trì Thủy Mặc còn ở Tây hồ.

Thu dọn một hồi ống tay áo, Trì Thủy Mặc xoay người rời khỏi Tây hồ.

Hàng Châu trên đường cái, có chút yên tĩnh, hai bên đường phố dưới bóng cây có chút bán hàng rong, tùm nãm tùm ba người vây quanh ở bán hàng rong chu vi bên cạnh bàn uống trà nghỉ hè.

Trì Thủy Mặc tìm một cái khách sạn, Duyệt Lai khách sạn, được rồi, Trì Thủy Mặc nhớ đang tiểu ngao thòi hẳn ở qua mấy lần khách sạn tất cả đều là Duyệt Lai khách sạn, nếu như không phải cổ đại phổ thông Thương gia văn hóa có hạn, như vậy trong đó nhất định có một cái nào đó bí mật.

Nhảy vào khách sạn cửa lớn, một luồng khí lạnh kéo tới, cùng ối bức phổ lớn hoàn toàn chính là hai cái thế giới.

"Ha, khách quan mời đến, ngài là nghỉ trọ ni vẫn là ở trọ" một cái xấu xí hầu bàn tiến lên đón, cong người hướng về Trì Thủy Mặc ân cần hỏi.

Trì Thủy Mặc trong mắt tia sáng lóe lên một cái rồi biến mất, hầu bàn là cái nhất lưu vô giả, trước ngực vạt giới đã truyền đến tin tức, đây chính là tiểu ngao giang hồ bên trong danh môn đại phái hàng đầu đệ tử tinh anh trình độ!

Đây rốt cuộc là phương diện nào, võ học tràn lan đến trình độ như thế này sao! Vẫn là tiệm này có vấn đề?

Trì Thủy Mặc trên mặt không chút biến sắc, tùy ý tung một lượng bạc (vạt giới trong không gian), "Ăn cơm, cũng ở trọ, phía trước dẫn đường!"

Hầu bàn nhanh nhẹn tiếp được Trì Thủy Mặc tung bạc, tay trái mịt mờ sờ một cái, thật sự! Nụ cười trên mặt càng thêm xán lạn, "Khách quan ngài mời tới bên này, lầu hai cửa sổ bên còn có một tấm bàn trống.

Phía trước cửa sổ chính là Tây hồ mỹ cảnh, gió lùa thổi đến mức vèo vèo mát mẻ, tuyệt đối là tốt nhất vị trí, 诶, cẩn thận dưới chân, cầu thang có chút cao."

Nói vậy hầu bàn đối với mình cha đề đều không có như thế quan tâm tới đi, Trì Thủy Mặc không lý do bốc lên câu nói này.

... ..

Cơm nước no nê sau, Duyệt Lai khách sạn át chữ số sáu gian phòng, Trì Thủy Mặc ngồi khoanh chân ở trên giường, hai mắt nhắm nghiền, ý thức tiến vào thức hải, hắc thiết sắc thức hải trên, Trì Thủy Mặc màu cam hồn phách lẳng không trôi nổi ở trên mặt biển, khoảng cách mặt biển chỉ có ba tấc.

Phía trước giữa không trung, một vòng ngọc bích sắc hồ lô hình dạng minh nguyệt treo lơ lửng, lành lạnh bạch ngọc ánh sáng soi sáng toàn bộ thức hải, chính là 'Tạo hóa thiên võng hồ'.

Đồng thời, thức hải chu vi hào quang màu tím bao phủ, đó là 'Hồng Mông vạt giới hồ' ở thức hải kéo dài, cho tới nó bản thể, còn ở bên ngoài, không thể tiến vào thức hải, một khi rời khỏi ngoại giới, tiến vào Trì Thủy Mặc thức hải, Trì Thủy Mặc sẽ bị vị diện ý thức phát hiện, giải che một tầng vạt giới che đậy thiên cơ vẫn phải là dựa vào bản thể.

"Đây là cái nào thế giới, ta còn có thể lại sẽ tiểu ngao vị diện sao?" Trì Thủy Mặc ngửa đầu đặt câu hỏi.

Một khối mét to nhỏ màu tím hình vuông màn ánh sáng từ thức hải chu vi bao phủ từ quang bên trong bay ra, đứng ở Trì Thủy Mặc trước mặt, một loạt bài văn tự xuất hiện ở màn ánh sáng màu tím trên, là giản thể tiếng Trung, 'Vạt giới' dùng Trì Thủy Mặc quen thuộc nhất ngôn ngữ để diễn tả tất cả.

"Đây là Thiên Long Bát Bộ thế giới, này thế giới đã luân hồi diễn biến hơn trăm lần, vị diện đã xu hướng thành thực, thuộc về hắc thiết trung cấp vị diện, vị diện bên trong nhân vật thực lực so với tiểu ngao vị diện mạnh hơn quá nhiều, người truyền thừa muốn chú ý thêm

Cho tới tiểu ngao vị diện, có thể trở về, bất quá phải là người truyền thừa được trấn bảo vệ khí vận hoặc nhiều loạn thiên cơ chí bảo mới được, hiện tại vạt giới chỉ giải che một tầng, vẫn chưa thể làm được.

Hơn nữa coi như người trở về tiểu ngạo vị diện cũng hết tác dụng rồi, người truyền thừa lúc rời đi đã đụng vào số mệnh chi tướng, tiểu ngạo vị diện ý thức đã bị đã kinh động, chờ nó phát hiện tiểu ngạo thế giới vận mệnh tuyến hoàn toàn bị quấy rầy sau, nó nhất định sẽ lựa chọn quay về hỗn độn, lần thứ hai diễn biến tiểu ngạo thế giới.

Dọc theo bị quấy rầy vận mệnh tuyến phát triển, sẽ làm tiểu ngạo thế giới tiến vào sai lầm không biết phương hướng phát triển, nhẹ thì dẫn đến tiểu ngạo vị diện mười mấy lần diễn biến thành quả bị trung hoà, nặng thì dẫn đến tiểu ngạo vị diện hủy diệt."

Nghĩ đến tiểu ngạo thế giới thiên thiên vạn vạn sinh linh bởi vì chính mình hành động, sẽ đối mặt với thế giới tận thế cảnh tượng, Trì Thủy Mặc liền cảm thấy vô cùng hồ thẹn "Xem ra lúc trước người mới thử thách sau khi hoàn thành, ta liền nên rời khỏi a!" Tầng tầng thở dài, Trì Thủy Mặc khắp khuôn mặt là cô đơn.

"Cái kia trái lại không cần, kỳ thực coi như người không có chạm được vị diện chi tướng, vị diện số mệnh con trai cũng bị người giết, một khi người rời khỏi, thiên cơ một lần nữa rõ ràng, tiểu ngạo vị diện ý thức vẫn là sẽ thức tỉnh, một lần nữa diễn biến tiểu ngạo thế giới.

Không cần thiết hồ thẹn, trên người người gánh vác sứ mệnh quá nặng, tuy rằng ta vẫn chưa thể nói cho người cụ thể là cái gì, thế nhưng mấy cái vị diện một lần nữa diễn biến quả thực liền không đáng nhắc tới, nếu như người thất bại, đối với chư thiên vạn giới tới nói, cũng có thể sẽ là tai nạn.

Chỉ cần người có thể thành công, dù cho tàn sát chúng sinh, hủy diệt chủng tộc, cuối cùng cũng chỉ phải nhận được công đức mà không phải tội nghiệt."

Xem xong vạn giới trả lời, Trì Thủy Mặc rơi vào trầm tư, đến cùng dạng gì sứ mệnh như vậy trọng yếu, quan hệ đến chư thiên vạn giới an nguy, nghĩ đến thất bại sáu vị trí đầu mặc cho người truyền thừa, Trì Thủy Mặc trong lòng có chút trầm trọng.

Trước vài vị người truyền thừa tuy rằng Trì Thủy Mặc liền tên cũng không biết, thế nhưng trong đó đệ tứ mặc cho người truyền thừa, "Cao nằm chín tầng mây, bỏ đoàn đạo chân, Bàn Cổ sinh thái cực, lưỡng nghi tứ tượng tuân thủ, thiên địa huyền hoàng ở ngoài, ta làm chương giáo tôn", rất giống Trì Thủy Mặc nguyên lai trên tinh cầu một vị trong truyền thuyết đại năng, Hồng Quân Đạo tổ, tuy rằng thơ hào không trọn vẹn tương đồng.

Nhưng nếu như đúng là vị kia đạo tổ, e sợ cái này sứ mệnh thật sự vô cùng trầm trọng, trầm trọng đến để Trì Thủy Mặc có chút tuyệt vọng, liền Hồng Quân Đạo tổ đều chỉ có thể bài đệ tam, có thể tưởng tượng được xếp số một người truyền thừa khủng bố đến mức nào.

Liền loại kia tồn tại đều thất bại ! Trì Thủy Mặc chỉ cảm thấy bả vai không tên trầm trọng rất nhiều, không vì cái gì khác, coi như chỉ vì không phụ lòng sáu vị trí đầu mặc cho người truyền thừa lưu lại biểu tượng, Trì Thủy Mặc cũng không thể không dụng hết toàn lực về phía trước.

Phải biết, này sáu mặc cho người truyền thừa lưu lại đồ vật, tuyệt không là cái gì thông qua tu luyện được đến, e sợ chỉ có thầy chất thành núi, máu chảy thành sông tới luyện mới lưu lại này mấy thứ chỉ bảo.

Dù cho con đường phía trước là địa ngục, Trì Thủy Mặc cũng quyết định muốn sát thân thành ma, siêu thoát mà ra.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: đỉnh đầu huyền kiếm

Người mới thế giới Trì Thủy Mặc nhìn như đơn giản thông qua , thế nhưng có bao nhiêu khó khăn chỉ có Trì Thủy Mặc tự mình biết, nếu như Trì Thủy Mặc lúc trước không có quyết tâm chôn giết ngàn người, e sợ đến tiếp sau nội dung vở kịch Trì Thủy Mặc căn bản sẽ không có tư cách tham dự.

Chỉ có kỹ xảo không có tu vi, e sợ liền con trai của Dur Thương Hải đều có thể giết hấn, càng khỏi nói sau đó thông qua mưu tính đạt được lượng lớn số mệnh .

Thu được số mệnh điểm điều kiện hà khắc đầy đủ để Trì Thủy Mặc không cần thận liên chết không có chỗ chôn, thời gian sáu tháng hạn chế càng là một cái đòi mạng Damocles chi kiếm, để tuyệt đại đa số mưu kế đều không có tác dụng, bởi vì Trì Thủy Mặc không kéo dài được thời gian.

Cũng may, Trì Thủy Mặc lúc trước đủ tàn nhẫn đủ quả đoán, xông qua người mới thế giới.

Thiên Long Bát Bộ thế giới này không còn là người mới thế giới, e sợ tình huống chỉ có thể càng hà khắc, cảnh ngộ chỉ có thể càng nát.

Hồi tưởng lại 'Hồng Mông vạn giới hồ' bên trong màu tím tiểu tòa, cùng với Thiên Long thế giới xu hướng thành thực lời giải thích, Trì Thủy Mặc trong lòng cảm giác nặng nề, "Vạn giới, tạo hóa, còn có cái gì tin tức xấu đều cùng nhau nói ra đi, ta còn chịu đựng lên."

"Xoạt" vạn giới màu tím màn ánh sáng trên một trận lấp lóe, đồng thời thức hải bầu trời "Tạo hóa thiên vồng hồ" bắn ra một mảnh bích quang ở màu tím màn ánh sáng trên, màn ánh sáng do màu tím biến thành bích màu tím luân phiên, mặt trên quét mới ra một cái tin tức.

"Thứ nhất, người mới phúc lợi thủ tiêu, người truyền thừa ở Thiên Long Bát Bộ vị diện thu được số mệnh điểm, đem không thể lại hồi đoái tu vi, tiểu ngạo vị diện thu được số mệnh điểm, thỉnh người truyền thừa ở trong vòng ba ngày hồi đoái xong xuôi."

Như nùng mặc giống như đen kịt kiểu chữ hiển hiện ở bích màn ánh sáng màu tím trên, để Trì Thủy Mặc có chút khó chịu, tuy rằng đã sớm đoán được có thể sẽ xuất hiện kết quả như thế này.

Dù sao vạn giới bồi dưỡng chính là cường giả, không phải phế vật, năng lượng không thể bỗng dưng sản sinh, cũng sẽ không biến mất không còn tăm hơi, không tiêu hao số mệnh điểm hồi đoái tu vi loại này trên trời đi địa bán hành vi, không thể lâu dài. Hơn nữa chỉ có chính mình tu luyện được đến sức mạnh, mới có thể hoàn toàn nắm giữ, cao thủ so chiêu, sai một li, đi một ngàn dặm.

"Thứ hai, vạn giới trấn bảo vệ khí vận hiệu quả biến mất, số mệnh điểm tương ở sau ba ngày biến thành tiêu hao phẩm." Không chờ Trì Thủy Mặc hoàn toàn tiếp thu, lại một cái tin tức xuất hiện.

Quả nhiên, số mệnh điểm thứ này thật sự biến thành tiêu hao phẩm, năng lượng thủ cố định luật xem ra ở nơi nào đều áp dụng a, màu tím tiểu tòa lo lắng quả nhiên biến thành hiện thực, cũng còn tốt, nhiều loạn phía chân trời công năng không có thủ tiêu, không phải vậy Trì Thủy Mặc liền thập tử vô sinh.

"Đệ tam, tạo hóa đem thủ tiêu, nhìn xuyên trong hình ảnh thư tịch, lấy thu được thư tịch nội dung năng lực."

Xem ra, thông qua hình ảnh được phái khác bí tịch cùng phương thuốc cách làm cũng bị bày hồ phong giết, con đường, càng ngày càng gian nan.

"Đệ tứ, tạo hóa tuần tra hình ảnh đem tiêu hao số mệnh điểm, tuần tra tất cả cảnh vật (trong hình ảnh không được bao quát trí tuệ sinh linh), mỗi canh giờ 1 số mệnh điểm, không đủ 1 cái canh giờ dựa theo 1 cái canh giờ tính."

Trì Thủy Mặc trong lòng cảm giác nặng nề, cái điều kiện này xem ra rất bình thường, thế nhưng trong đó tin tức lượng quá lớn, Trì Thủy Mặc ưu thế lớn nhất, chuẩn xác nắm nội dung vở kịch phát triển năng lực, sợ rằng sẽ chịu đến rất lớn địa hạn chế. Đây còn không phải là phiền toái nhất, trong hình ảnh không được bao quát sinh linh yêu cầu, để Trì Thủy Mặc có loại dự cảm xấu.

"Đệ ngũ, phạm là tạo hóa trong hình ảnh liên quan đến sinh linh, bình thường tiêu hao số mệnh điểm như sau: (Tiên Thiên trở xuống, 5 số mệnh điểm / canh giờ); (ít âm cảnh giới, 10 số mệnh điểm / canh giờ); (dương minh cảnh giới, 15 số mệnh điểm / canh giờ); (Thái Âm cảnh giới, 20 số mệnh điểm / canh giờ);

(tụ khí cảnh giới, 25 số mệnh điểm / canh giờ); (Luyện Khí cảnh giới, 30 số mệnh điểm / canh giờ); (Chân Khí cảnh giới, 35 số mệnh điểm / canh giờ); (ngưng dịch cảnh giới, 40 số mệnh điểm / canh giờ); (Cương Khí cảnh giới, 45 số mệnh điểm / canh giờ); (hư đan cảnh giới, 50 số mệnh điểm / canh giờ)."

Quả nhiên, ưu thế lớn nhất bị cắt, Trì Thủy Mặc mặc dù biết nội dung vở kịch, thế nhưng nội dung vở kịch có thể xuất hiện biến hóa, hơn nữa hết thấy nội dung vở kịch phát triển thời gian điểm đều rất mông lung, nếu như không có cụ thể tin tức, biết nội dung vở kịch ưu thế sẽ bị vô tuyến suy yếu,

Tiểu ngạo bên trong nếu như không phải tạo hóa có thể giám thị tất cả nhân vật, chuẩn xác địa biết thời gian điểm, e sợ những kia có quan hệ nội dung vở kịch bố cục, Trì Thủy Mặc một cái đều không xong.

"Đệ lục, kiểm tra sinh linh hình ảnh không đủ 1 canh giờ dựa theo 1 canh giờ tính, làm mà chỉ làm người truyền thừa kiểm tra cùng cảnh giới tu là sinh linh thời, tiêu hao bình thường số mệnh điểm, làm kiểm tra sinh linh vượt qua người truyền thừa bao nhiêu cái cảnh giới nhỏ, số mệnh điểm tiêu hao chính là bình thường tiêu hao bao nhiêu lần.

Làm nên trí tuệ sinh Linh tu vì thấp hơn người truyền thừa thời, thu phí dựa theo cách biệt cấp độ, tương ứng giảm thiểu."

Không chờ Trì Thủy Mặc phục hồi tinh thần lại, lại một cái đã kích kéo tới. Trì Thủy Mặc linh hồn ở hắc thiết thức hải bầu trời lao đà lao đảo, giờ Ạ, giờ Ạ, thu phí còn không được, còn muốn tăng gấp đôi, phiền người muội, Trì Thủy Mặc sắp không nhịn nổi, gian thương, gian thương Ạ!

Ta phải thay đổi Kim Thủ Chi! Ta phải thay đổi kim bắp đùi! Trì Thủy Mặc ở trong lòng gào thét. Hắn hiện tại cực kỳ ước ao những kia chân chính hệ thống lưu, pháp bảo lưu, thiên tài lưu, phế vật lưu, vô địch lưu, nhận thưởng lưu.

Thần mã Đồ Long đao điểm kích sẽ đưa, lão gia gia bên người mang theo, công pháp trâu bò tiện nghi cho, đan dược bảo tàng tùy tiện tìm, còn có trâu bò thuộc hạ có thể triệu hoán, thần thú thánh thú tùy tiện nhặt, manh muội tử tự động đầu hoai tống bảo, những này đãi ngộ đều là người ta.

Nào giống chính mình, đừng nói Đồ Long đao, liền cái gỗ chắc kiếm cũng không cho; không có lão gia gia, chỉ có linh tính cực cao hồ lô hai cái, còn không có trí tuệ; không có công pháp trâu bò, chỉ có nát phở lớn Thái cực quyền, Thảo thượng phi.

Không có đan dược pháp bảo, thuốc mê đều được bản thân luyện, hiện tại trả lại hắc mẹ không thể nhìn xuyên phương thuốc; không có trâu bò thuộc hạ, thuộc hạ đều được bản thân tìm, không phải số mệnh nhân vật còn không cho số mệnh điểm.

Không có thần thú thánh thú, chỉ có một thớt bảo câu, trả lại hắc mẹ để lại ở tiểu ngạo thế giới. Manh muội tử đúng là lừa gạt đến hai cái, bắt quá ngay cả mệnh đều không có thần cái tước.

Kẻ địch không có nhược trí vàng sáng, đúng là một cái so với một cái tinh, đều là không thấy thỏ không thả chim ưng chủ, ăn cơm điểm đen đều gặp phải nhiều lần, nếu không là tri đại gia cần thận một chút, mỗi lần đều tra xét dưới tạo hóa, sớm cũng làm người ta dùng thấp kém thuốc mê được lực lợi.

Duy nhất an ủi chính là bản đại gia Kim Thủ Chỉ tiềm lực cao, được rồi, nếu như thời đại này tiềm lực cũng coi như ưu thế.

"Đệ lục, cứu người đem không thể lại thu được số mệnh điểm."

Tri Thủy Mặc còn không có chỗ dành xong chính mình, lại một lần sóng đã kích kéo tới, lần này Tri Thủy Mặc thật sự phát điên, giờ a, giá hàng tăng cao không nói, còn muốn khấu đi đại gia tiền lương, so với nào đó cục cang hắc.

Thực sự là thúc chú nhện thì được, thăm thăm cũng không thể nhện, cho người quán, ta muốn bỏ gánh không làm.

"Đệ thất, nếu như người truyền thừa ở 30 tuổi trước không có đạt đến 'Hư đan' cảnh giới, bảy hồ sẽ xóa bỏ người truyền thừa, một lần nữa lựa chọn càng ưu tú người truyền thừa, thỉnh người truyền thừa nỗ lực trưởng thành"

Rất nhớ là cảm nhận được Tri Thủy Mặc tâm tình, lại một cái đã kích kéo tới, được rồi, Tri Thủy Mặc triệt để yên, ở tử vong trước mặt, dù cho Tri Thủy Mặc đã dung hợp 'Thái Thượng Vong Tinh tâm' cũng cảm thấy hoảng sợ, ở 'Thái Thượng Vong Tinh tâm' định nghĩa bên trong, hoảng sợ không phải tâm tình tiêu cực, nhất gan mới là, không có hoảng sợ, không có kính nể, lòng tự tin bành trướng người truyền thừa sẽ vĩnh viễn cũng đi không tới đỉnh phong.

"Thứ tám, vì bảo đảm người truyền thừa tồn tại, người truyền thừa có thể kiểm tra cùng một cảnh giới lớn bất kỳ võ giả 'Cơ bản tin tức', này hạng công năng không tiêu hao số mệnh điểm.

Thứ chín, vì bảo đảm người truyền thừa tồn tại, thu phục thuộc hạ một hạng mở rộng điều kiện, căn cứ thu phục thuộc hạ lòng trung thành độ, người truyền thừa có thể thu được 10%, 20%, 30%, 80% số mệnh điểm, thu phục thuộc hạ chỉ ít là số mệnh nhân vật (đối với nội dung võ kịch phát triển làm ra nhất định cống hiến nhân vật)."

, Tri Thủy Mặc còn tưởng rằng bảy hồ lương tâm phát hiện, không nghĩ tới lại tới cái hạn chế, đối với nội dung võ kịch phát triển làm ra nặng cống hiến lớn người là tốt như vậy thu sao, e sợ Tri Thủy Mặc hiện tại đi một chiêu sẽ bị người ta giết đi.

Cũng may, màn ánh sáng trên không có lại xuất hiện tin tức xấu, đây chính là tin tức tốt nhất.

"Tạo hóa, cái kia mấy cảnh giới là xảy ra chuyện gì, ngoại trừ Tiên Thiên cảnh giới trở xuống ở ngoài, ta một cái đều chưa từng thấy, người giải thích cho ta một hồi." Tri Thủy Mặc liên tiếp đã kích dưới, Tri Thủy Mặc rốt cục phục hồi tinh thần lại, nghĩ đến thực lực vấn đề.

"Ít âm cảnh; dương minh cảnh; Thái Âm cảnh; tụ khí cảnh; Luyện Khí cảnh; Chân Khí cảnh; ngưng dịch cảnh; Cương Khí cảnh; hư đan cảnh, là bảy hồ phân chia Tiên Thiên chín cảnh.

Trong đó 'Ít âm cảnh; dương minh cảnh; Thái Âm cảnh' xưng là thông mạch giai; 'Tụ khí cảnh; Luyện Khí cảnh; Chân Khí cảnh' xưng là luyện khí giai, 'Ngưng dịch cảnh; Cương Khí cảnh; hư đan cảnh' xưng là trúc cơ giai

Thiên Long vị diện bên trong không có những thực lực này phân chia, chỉ có đơn giản hậu thiên trước bên trong sau, Tiên Thiên trước bên trong sau, Tông Sư trước bên trong sau, đại Tông Sư trước bên trong sau chín cái cảnh giới.

Bản vị mặt 'Tiên Thiên, Tông Sư, đại Tông Sư' phân biệt đối ứng 'Thông mạch giai, luyện khí giai, trúc cơ giai', Thiên Long vị diện thực lực phân chia quá qua loa đơn giản, bảy hồ cảnh giới phân chia bao hàm huyền bí, thỉnh người truyền thừa tự mình tìm tòi.

Ngoài ra, Thiên Long vị diện sau Thiên Võ giả vô số, Tiên Thiên võ giả hơn ngàn, Tông Sư võ giả phá bách, đại Tông Sư võ giả một người, thỉnh người truyền thừa hành sự cẩn thận."

Khe nằm, Tiên Thiên không bằng cầu, Tông Sư đầy đất đi, người muội, có thể so với Đại Đường sông long thế giới, Tri Thủy Mặc đã vô lực nhỏ nước bọt, sửa sang một chút bị thương tâm tình, yên lặng mà lui ra thức hải, hẳn cần thời gian tới đón được giả tất cả, tin tức lượng hơi đại a.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 39: Thành Tiên Thiên, mưu Bắc Minh

Sáng ngày thứ hai, Trì Thủy Mặc xếp bằng ở giường. Trên, hai mắt nhắm nghiền, ý niệm thẩm dò vào trước ngực hồ lô màu tím bên trong, nhìn màu tím Vân Hải phía trên màn ánh sáng, Trì Thủy Mặc đọc thầm, hồi đoái tu vi, ý niệm quan tường màu tím Vân Hải

Vạn giới vèo một tiếng bay đến Trì Thủy Mặc đỉnh đầu một thước nơi đứng chống ngược, hồ lô màu tím khẩu thả ra mờ mịt tử quang bao phủ Trì Thủy Mặc toàn thân.

Vô số màu tím khí tức từ miệng hồ lô bay ra, chui vào Trì Thủy Mặc gân mạch, trong cơ thể, hết thầy nội lực lấy Thổ Nạp quyết phương thức ở Trì Thủy Mặc trong kinh mạch đi khắp.

Từng luồng từng luồng màu tím khí tức không ngừng hòa vào Thổ Nạp quyết màu tím nhạt nội lực bên trong, chậm rãi, Trì Thủy Mặc Thổ Nạp quyết nội lực cũng bắt đầu có màu tím nhạt dần dần sâu sắc thêm

Một vòng lại một vòng, làm Trì Thủy Mặc trong cơ thể Thổ Nạp quyết nội lực biến thành màu tím đậm thoi, nội lực dần dần co rút lại, làm màu tím sâu đến mức tận cùng, ầm một tiếng, màu tím nội lực biến thiên, hóa thành màu tím nhạt, bất quá nội lực do màu tím khí thể, chuyển hóa thành màu tím nhạt sương mù.

Sương mù rất nhanh tụ thành một cái tinh tế dây dài từ tâm hệ đi ra, lui về trên hành kinh qua phổi, hướng phía dưới thiên ra dưới nách (cực tuyến huyết), duyên chi trên bên trong sau hông duyên, qua trừu bên trong, kinh chưởng sau nhuệ cốt đoạn, tiến vào trong lòng bàn tay, duyên ngón út nạo chéo, ra ngón út nạo chéo đoạn (ít hướng về huyết), Trì Thủy Mặc bên tai một tiếng nổ vang, tay ít âm tâm kinh thông suốt.

Tay ít âm tâm kinh thông suốt sau, kỳ kinh bát mạch hình thành một cái cang phức tạp xuyên qua kinh mạch đồ, màu tím sương mù ở trong đó không ngừng đi khắp, bán chén trà nhỏ sau, sương mù do dây nhỏ to nhỏ trưởng thành lên thành len sợi độ lớn,

Bắt nguồn từ ngón út thứ chỉ chi đoạn, trên ra hai ngón tay trong lúc đó, tuần thủ đồng hồ đeo tay oản, ra cánh tay ở ngoài hai cốt trong lúc đó, trên quán trừu, tuần thủ nao ở ngoài trên vai, mà giao ra tức thiếu dương sau khi, vào khuyết bồn, bố thiên bên trong, tán lạc mạng tím, dưới cách, biến chúc tam tiêu.

Trì Thủy Mặc bên tai lại là một tiếng nổ vang, Thủ thiếu dương tam tiêu kinh mở ra, lúc này màu tím sương mù vận hành tốc độ tăng nhiều, có tới trước gấp đôi, đáng tiếc, gia nhập Thủ thiếu dương tam tiêu kinh sau khi, gân mạch phức tạp không chỉ gấp đôi.

Một chén trà sau, Trì Thủy Mặc trong cơ thể màu tím nhạt sương mù đã đạt đến hải nhi nửa cái tiểu lớn bằng ngón cái, lại như một cái màu tím nhạt giun, ở Trì Thủy Mặc trong cơ thể chui tới chui lui, bắt nguồn từ ngón út bên dưới, tà đi đủ tâm, xuất phát từ nhiên cốt bên dưới, tuần thủ mắt cá chân sau khi, dừng vào cùng bên trong, trở lên đập bên trong, ra quắc bên trong liêm, trên cổ bên trong sau liêm, quán tích chúc thận, lạc bàng quang.

Lại là một tiếng nổ vang, đủ ít âm thận kinh thông suốt, màu tím nhạt sương mù như lốc xoáy, nhanh chóng xẹt qua Trì Thủy Mặc kinh mạch, hai khắc loại sau (một khắc 15 phút), màu tím nhạt sương mù trưởng thành đến hải nhi ngón út độ lớn.

Bắt nguồn từ mục nhuệ tí, trên chống đỡ tài giới, dưới nhĩ sau, tuần thủ cảnh, hành Thủ thiếu dương trước, đến trên vai, nhưng giao ra Thủ thiếu dương sau khi, vào khuyết bồn, một tiếng nổ vang sau, Trì Thủy Mặc tức thiếu dương đảm kinh thông suốt, màu tím nhạt sương mù có hướng về màu tím sương mù chuyển biến đầu hiệu.

Đáng tiếc, tức thiếu dương đảm kinh cuối cùng đủ khiếu âm huyết vừa thông suốt, 'Hồng Mông vạn giới hồ' liền đình chỉ màu tím khí tức chuyển vận, bay đến Trì Thủy Mặc trước ngực quả được, trong thức hải, Trì Thủy Mặc ngủ say màu cam linh hồn bên trong xuất hiện một điểm ánh vàng.

Mở hai mắt ra, Trì Thủy Mặc chưa bao giờ cảm giác được trước mắt thế giới là như vậy rõ ràng, lại như một khối pha lê trên tro bụi bị lau sạch, liền phòng khách bên trong bay lượn muỗm đều có thể thấy rõ sáu cái chân, trong tai truyền đến lầu một đại sảnh thực khách trò chuyện tiếng.

Không chờ Trì Thủy Mặc tinh tế cảm thụ, trên người truyền đến một ít dính dính cảm giác, cúi đầu, trên người bao trùm một tầng màu đen nhạt mờ mờ, thúi không thể ngửi nổi.

Trì Thủy Mặc vội vã gọi tới tiểu nhị đưa đến tắm rửa thùng lớn, một trận tắm rửa sau, trong phòng mây mù quán.

Mặc vào tiểu nhị mới vừa mua được tổng đại đồng phục võ sĩ, Trì Thủy Mặc tinh thần thoải mái rời khỏi khách sạn.

Thông qua 'Vạn giới' tin tức, Trì Thủy Mặc biết được, bởi trước ở tiểu ngạo giang hồ vị diện chỉ bỏ ra 4 tháng, còn sót lại hai tháng, vì lẽ đó Trì Thủy Mặc bị 'Vạn giới' truyền tống đến Thiên Long Bát Bộ nội dung võ kịch bắt đầu hai năm trước, làm sớm qua ải khen thưởng (thật keo kiệt)

Không có hồi đoái tu vi tiện lợi, Trì Thủy Mặc muốn ở 5 năm bên trong đạt đến hư đan cảnh giới vốn là nói chuyện viễn vông , dựa theo Dịch cân kinh tốc độ tu luyện, e sợ Trì Thủy Mặc có thể ở 30 tuổi trước đột phá đến tụ khí cảnh giới coi như là kỳ tài .

Vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc nếu như thật sự dựa theo những kia cùng người trong tiểu thuyết tình tiết, nhân đến quân quân Đoàn Dự chuyện vô bổ, nhiệt huyết cấp trên cùng Tiêu Phong kết bái giúp hấn vượt qua Hạnh Từ Lâm cửa ải khó, tán tỉnh Mộc Uyển Thanh muỗm tử, Trì Thủy Mặc ở năm năm sau chắc chắn phải chết, dù cho không lo chuyện bao đồng, năm năm chuyên tâm tu luyện, như thường chỉ có một con đường chết.

Lẽ nào bảy hồ lần này cố ý muốn xóa bỏ Trì Thủy Mặc, không phải vậy thế nào đưa ra như vậy điều kiện hà khắc. Bất quá, Trì Thủy Mặc trong lòng cười đắc ý, mặc người gian giống quỷ, cũng phải uống đại gia nước rửa chân.

'Bảy hồ' khẳng định coi chính mình là dựa vào vô hạn sử dụng 'Tạo hóa' đến bố cục tiểu ngạo vị diện, căn bản liền không biết chính mình đã sớm quen

thuộc Thiên Long vị diện nội dung vô kịch, nói vậy 'Bắc Minh thần công' chính là lần này kiếp nạn chỉ suốt đời cơ, các loại (chờ) 'Bắc Minh thần công' vừa đến tay, ở đoạt Hư Trúc kỳ ngộ, hư danh cảnh giới còn không là bắt vào tay.

Địa cầu Hoa Hạ quốc tác giả, thực sự là trâu bò a, bao nhiêu xuyên qua bộ tộc dựa vào nào đó trang web tiểu thuyết xem trải qua đánh giết tứ phương, Trì Thủy Mặc lần thứ nhất cảm giác mình lúc trước mê luyện tiểu thuyết là cái quyết định chính xác.

Bất quá, bây giờ thử thách, thật sự đơn giản như vậy sao?

1 tháng sau, Đại Lý Vô Lượng sơn.

Tà dương dư chiếu rơi đỏ bầu trời, hồng hà bên dưới, là tuyết trắng mênh mang ngọn núi, thật giống một đạo xinh đẹp đầu hoàn, chụp vào người không lộ cái trán. Trì Thủy Mặc nhìn trước mắt kéo dài trăm dặm, hùng kỳ hiểm trở Vô Lượng sơn, tầng tầng thờ dài, không dễ dàng a.

Không dám tùy ý sử dụng tạo hóa tra bóng người như Trì Thủy Mặc, dọc theo con đường này dừng tới ba nhóm gác cướp, sáu gia hắc điểm, nếu không là Trì Thủy Mặc rời khỏi Hàng Châu trước đem tu vi tăng lên tới ít âm cảnh giới, đồng thời mỗi lần ăn cơm đều dùng ngân châm kiểm tra một lần, e sợ hiện tại thì thể đều nát.

Quả nhiên, gần tới thành thực Thiên Long thế giới không thể khinh thường a, liền cướp đường gác cướp đều có Hậu Thiên cảnh giới, tiểu nhị đều có thể thuần thực bố trí **, cơ bản tin tức có thể hiển hiện hầu bàn nghề nghiệp, nhưng hầu bàn sẽ phối ** có thể biểu hiện không ra, trừ phi Trì Thủy Mặc tiêu hao quý giá số mệnh điểm.

Lúc này Thiên Long thế giới, trình độ nguy hiểm đuổi sát Cổ Long thế giới, để Trì Thủy Mặc buổi tối ngủ đều cẩn thận, đối với nhân vật chính Đoàn Dự vận may, Trì Thủy Mặc hiện tại cực kỳ ước ao ghen tị.

"Cao mặc cao hơn Vô Lượng sơn, cổ thác nam quân một hùng quan. Phân đến Điểm Thương chạy dài thế, chu du trăm dặm đều tầng loan. Cheo leo quyền kỳ phát sáng trạch, đứng vững mây xanh không thể leo tới."

Vô Lượng sơn cao vút trong mây, bên trong có hồ báo Hùng Viên, chuột bộ côn trùng rắn rết, kéo dài trăm dặm, liền vạn độc chi Vương Mãng cổ chu cấp, kỳ độc đại ngộ công đều sinh sống ở nơi này, muốn ở đây rộng lớn Vô Lượng sơn bên trong tìm tới cái kia Lang Gia phúc địa không khác nào mò kim đáy biển, hơn nữa hung hiểm dị thường.

Vì lẽ đó, không muốn trắng niên mất sớm Trì Thủy Mặc, chỉ có lựa chọn thông qua Vô Lượng kiếm phái phía sau núi, đi đến Lang Gia phúc địa, đường khác kính quá mức nguy hiểm, tạo hóa kiểm tra sinh linh là muốn tiêu hao số mệnh điểm, Trì Thủy Mặc cũng không muốn đương vì lần tránh độc trùng rắn độc tiêu tốn mấy chục số mệnh điểm.

Cảm khái một phen, Trì Thủy Mặc bỏ qua mã thị mua được phổ thông ngựa khỏe, hướng về trên núi bước đi.

Sau một canh giờ, Vô Lượng kiếm phái trước sơn môn, Trì Thủy Mặc xa xa nhìn tới, chỉ thấy một vị thân mặc áo đỏ Vô Lượng kiếm phái đệ tử dẫn một tổ đệ tử áo xanh từ bên trong sơn môn đi qua, nhìn dáng dấp hẳn là theo lệ tuần tra, Vô Lượng kiếm phái trước sơn môn, hai vị cầm kiếm đệ tử áo xanh bảo vệ.

Ở dùng tạo hóa một tra cơ bản tin tức (tra cơ bản tin tức miễn phí): Trần Quang sơn, Vô Lượng kiếm phái hồng y đệ tử nội môn, ít âm cảnh sơ kỳ, số mệnh trị 130. Đây là đầu lĩnh tuần tra hồng y đệ tử, từ tên trên có thể nhìn ra là Can Quang Hào, Cung Quang Kiệt đồng lứa quang chữ bối đệ tử.

Trì Thủy Mặc trong lòng cảm thán, quả nhiên, nhanh thành thực Thiên Long vị diện biến số quá nhiều, nguyên bên trong Vô Lượng kiếm phái cái nào có nhiều đệ tử như vậy, liền tuần sơn đều là mười hai người một tổ, tuần tra đầu lĩnh đệ tử đều là Tiên Thiên võ giả.

Mới vừa tới gần Vô Lượng kiếm phái sơn môn, một tiếng quát lớn truyền đến, "Người nào, nơi này là Vô Lượng kiếm phái vị trí, người không phận sự miễn vào." Thủ sơn môn cầm kiếm đệ tử uống đến.

Trì Thủy Mặc trên mặt lộ ra một cái sự hòa hợp nụ cười, "Hai vị thiếu hiệp chớ trách, tại hạ là Vô Lượng sơn xung quanh thuận hoà phủ lâm xuyên huyện nhân sĩ, nghe nói Vô Lượng kiếm tông đại danh鼎鼎, trong phái cao thủ như mây.

Đặc biệt đến chiêm ngưỡng một hồi Vô Lượng kiếm tông oai hùng, tại hạ ngay ở sơn môn khẩu vọng một phen liền đi, vọng hai vị thiếu hiệp dàn xếp xếp." Nói Trì Thủy Mặc thuận lợi đưa qua hai thỏi vàng rực rỡ nguyên bảo.

Hai vị gác cổng cầm kiếm đệ tử chần chờ một trận, vẫn là tham lam chiếm cứ thượng phong, nếu như Trì Thủy Mặc yêu cầu tiến vào vào sơn môn, khả năng bọn họ sẽ không chút do dự từ chối, bất quá chỉ là ở trước cửa nhìn mà, nói vậy không có gì quá đáng lo.

(trên tầng đá khóa xong xuôi, mở mấy vị tính ra vừa nhìn, thu gom rơi mất ba cái, rơi mất ba cái, này tâm a, thật lạnh thật lạnh. Sách mới xếp hạng lại trượt một vị, quẹt vé đăng ngư buộc chúng ta mà mặc kệ. Then chốt là thu gom rơi mất, đề cử không có trường a ! !

Đá chân tâm hi vọng chư vị sau khi xem xong không nên quên cho trưng phiếu đề cử, thuận lợi thu trốn một chút, không nói cái khác, chỉ ít này sẽ làm đi học đều ở gõ chữ ta cảm thấy một ít an ủi cùng ấm áp.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: đấỵ vực động thiên

Nhìn hai vị cầm kiếm đệ tử tiếp nhận thỏi vàng ròng, Trì Thủy Mặc nụ cười trên mặt càng thêm xán lạn, hai vị cầm kiếm đệ tử còn chờ cảnh cáo Trì Thủy Mặc một phen, để hẳn không nên tiến nhập sơn môn, đột nhiên toàn thân đau nhức, thất khiếu chảy máu mà chết.

"Tham lam chính là nguyên tội a" Trì Thủy Mặc giả mù sa mưa thờ dài nói, dùng trường kiếm đẩy lên hai vị gác cổng đệ tử thân thể, để bọn họ từ phía sau xem ra thật giống ở chăm chú gác cổng, sau đó liền tiến vào Vô Lượng kiếm phái.

Trì Thủy Mặc nhanh chóng ở Vô Lượng kiếm trong phái đi khắp, thông qua tạo hóa bên trong địa đồ chỉ dẫn, không ngừng tới gần Vô Lượng kiếm phái phía sau núi cấm địa bên hông vách núi.

Dựa vào hắc thiết cấp ba tuyệt học 'Thảo thượng phi', Trì Thủy Mặc hữu kinh vô hiểm né qua Vô Lượng kiếm phái mấy tổ tuần tra tiểu đội, từ Vô Lượng kiếm phái quần thể kiến trúc phía bên phải vòng tới Vô Lượng kiếm phái phía sau núi cấm địa vách núi.

Nơi này cách Vô Lượng kiếm phái chân chính cấm địa vô lượng ngọc bích có tốt một khoảng cách, mà ra kiếm phái quần thể kiến trúc, vì lẽ đó không có đệ tử canh gác tuần tra.

Đứng ở vách núi trước, Trì Thủy Mặc chỉ nghe ầm ầm tiếng nước, ngẩng đầu nhìn lên chỉ thấy góc tây bắc trên như ngân hà đổ ngược, một cái đại thác nước từ càng cao hơn nhai thượng cuộn cuộn đổ thẳng hạ xuống.

Xem ra, nơi này chính là nguyên bên trong Đoàn Dự rốt xuống vách núi địa phương, Trì Thủy Mặc trong lòng nhất định, từ 'Vạn giới' bên trong lấy ra thật dài dây thừng, quấn vào vách núi phụ cận một viên thành nhân eo thô cây thông trên, sẽ ở bên hông của chính mình đánh cái bệ tắc, Trì Thủy Mặc lôi kéo dây thừng liền hướng về trượt.

Gió núi thổi qua, nhấc lên Trì Thủy Mặc quần áo tóc dài, khuấy lên bên dưới vách núi mây mù lẫn lộn, càng đi dưới, gió núi càng lớn, dây thừng không ngừng mà lay động.

Trì Thủy Mặc không thể không lấy ra một thanh trường kiếm, mỗi trượt xuống một mét, liền dùng kiếm xen vào vách núi trong vách đá, cố định thân thể, các loại (chò) dây thừng không cần lay động sau lần thứ hai lấy ra trường kiếm trượt, lúc này Trì Thủy Mặc Tiên Thiên (ít âm) cảnh giới vũ lực hoàn toàn chỉ có thể dùng đến trường kiếm bên trên, vách đá có thể tất cả đều là bùn đất tạo thành.

Thảo thượng phi khinh công lúc này hoàn toàn vô dụng, trừ phi là Võ Đang tung thang mây còn có chút tác dụng, Trì Thủy Mặc cẩn thận né qua trên vách đá các loại lỗi ra đá góc cạnh, từng bước một đi xuống.

Thời gian chậm rãi chảy qua, phía trên đường chân trời hào quang tiêu hao hết, minh nguyệt bắt đầu tăng lên trên, lúc này Trì Thủy Mặc đã trượt hơn ba trăm mét, dây thừng độ dài còn có chừng năm mươi mét, nhai trên đỉnh mơ hồ truyền đến tiếng người, nói vậy gác cổng đệ tử tử trạng đã bị thay ca đệ tử phát hiện.

Hiện tại Vô Lượng kiếm phái người đã sưu tầm đến phụ cận, may là Trì Thủy Mặc đem dây thừng quấn vào cây thông gốc rễ, hơn nữa dây thừng màu sắc là thổ màu nâu, cùng nhai đỉnh thổ địa màu sắc gần gũi.

Bất quá, nhiều nhất bán điều thuộc thời gian, kiếm phái đệ tử nhất định có thể sưu tầm đến dây thừng, nếu như chém đứt dây thừng, Trì Thủy Mặc chắc chắn phải chết.

Gió núi, càng lúc càng lớn.

Chính vào lúc này, Trì Thủy Mặc xem đến phía dưới sáu mét nơi có một viên oai bột cây thông nằm ngang, trong lòng vui vẻ, rốt cục sắp đến rồi, này có thể cây thông chính là nguyên bên trong cứu Đoàn Dự tính mạng cái kia viên cây thông, bị Đoàn Dự phong làm 'Bây đại phu từng'.

Trì Thủy Mặc thả người nhảy đến oai bột cây thông trên cây khô đứng lại, song tay nắm lấy dây thừng, vận trên nội lực run lên, nhai trên đỉnh cây thông gốc rễ dây thừng đột nhiên nổ tung, phụ cận tìm tòi Vô Lượng kiếm phái đệ tử theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy trên đất một cái bóng đen hướng về bên dưới vách núi cấp tốc lưu đi.

Sưu tầm đệ tử công lực còn thấp, không có thấy rõ, cho rằng là chấn kinh xà loại chạy trốn, vì lẽ đó sẽ không có lại quan tâm kỹ càng, chẳng phải biết liền như vậy liền bỏ sót một lần cơ duyên to lớn, Trì Thủy Mặc cũng bởi vậy tránh được một kiếp, không phải vậy, Lang Gia phúc địa nhất định bại lộ.

Thu cẩn thận dây thừng, Trì Thủy Mặc nhìn về phía oai bột cỏ từng gốc rễ phụ cận, một cái khe lớn nứt ra, có thể chứa hai người cùng tồn tại, Trì Thủy Mặc tuân thủ nhai phùng đi xuống bay vọt, càng đi xuống vách núi càng là nghiêng, Trì Thủy Mặc một hồi liền đến đến đáy vực.

Nhưng nghe được ầm ầm tiếng nước nổ vang, thủy châu như sau mưa giống như nhìn thấy Trì Thủy Mặc trên mặt, chỉ thấy bên trái trên vách núi một cái đại thác nước như Ngọc Long treo trên bầu trời, cuộn cuộn mà xuống, chảy vào một toà trong suốt dị thường trong hồ lớn, thác nước truyền vào nơi mặt nước lăn lộn, rồi khỏi thác nước chừng ba mươi thước, mặt nước dĩ nhiên phẳng lì như gương, một vầng minh nguyệt trong sáng chiếu rọi ở trên mặt hồ.

Liếc mắt vừa nhìn, ven hồ bên một từng từng hoa sơn trà chập chờn, ở nguyệt quang bao phủ xuống mỹ lệ dị thường.

Hồ này vì hình bầu dục hình, hơn nửa bộ phận ẩn ở hoa thụ từ bên trong, mặt hồ một Chu đại khái khoảng ba dặm, Đông Nam Tây Bắc tất cả đều là vách núi cheo leo, ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy thác nước bên phải một vách đá bóng loáng như ngọc, chính là vô lượng ngọc bích,

Vô lượng ngọc bích đối diện rừng cây bên trong, có một khối tiểu hảo vách đá, tiểu Ngọc bích bên cạnh, một khối to lớn nhám thạch lăng không đứng ở một khối Tiểu Nham thạch trên đỉnh, chính là Lang Gia phúc địa lối vào.

Trì Thủy Mặc đưa tay đẩy, dĩ nhiên dễ dàng thúc đẩy to lớn nhám thạch, nhám thạch chậm rãi chuyển động, thật giống một tấm cửa lớn, nhám thạch chuyển tới một nửa, lộ ra một cái ba thước đến cao hang động.

Trì Thủy Mặc sớm biết trong động không có gặp nguy hiểm, lập tức khom lưng đi vào động đi, đi được hơn mười bước, trong động đã không một chút ánh sáng.

Dưới chân đường vô cùng bằng phẳng, thật giống đi ở phiến đá trên đường giống như vậy, trong động con đường tất là trải qua nhân công tu sửa, con đường không được hướng phía dưới nghiêng, hiện ra là càng chạy càng thấp.

Trong chớp mắt, Trì Thủy Mặc tay phải đụng tới một cái lương băng băng viên vật, một chạm vào dưới, cái kia viên vật làm một hồi, phát sinh tiếng vang âm thanh trong trẻo, đưa tay sờ nữa, hóa ra là cái kẻ đập cửa.

Thế là Trì Thủy Mặc đưa tay đẩy cửa, cái kia môn làm như dùng đồng thiết đúc thành, thật là trầm trọng, nhưng bên trong vẫn chưa soạn trên, lực tay khiến đem đi lên, cái kia môn liền chậm rãi mở ra.

Trì Thủy Mặc cũng không lập tức vào, các loại (chờ) một lát sau, trong không khí mùi mốc tan hết, Trì Thủy Mặc mới dõng bước đi vào.

Chừng mười thước sau, phía trước lại là một cánh cửa, Trì Thủy Mặc trên tay dùng sức, chậm rãi tương môn đẩy ra, trước mắt đột nhiên ánh sáng.

Chỉ thấy vị trí nơi là toà hình tròn nhà đá, ánh sáng từ bên trái thấu đến, nhưng mơ mơ hồ hồ địa không giống sắc trời.

Hướng đi ánh sáng chỗ chợt thấy một nhánh đại tằm ở ngoài cửa sổ bơi qua. Lần này tâm trạng thấy kỳ lạ, lại đi trên vài bước, lại thấy một cái hoa văn ban nát cá chép ở song thân nhiên mà qua.

Nhìn kỹ cái kia song thời, nguyên là nằm ở vách đá một khối hồng thủy tinh, ước chừng chậu đồng to nhỏ, ánh sáng liền từ thủy tinh bên trong xuyên vào, đôi mắt thiếp thủy tinh mấy ở ngoài nhìn lại, chỉ thấy xanh biếc dòng nước không được hoảng động, cá tằm Thủy tộc qua lại bơi lội, đôi mắt đến, nhưng lại không có nơi tận cùng.

Năm đó không nhai từ bỏ ra to lớn tâm lực, đem bên ngoài thủy quang dẫn vào, khối này hồng thủy tinh càng là cực bảo vật khó được, vẫn cứ ở Kiếm Hồ cung dưới đáy tạo như thế một chỗ có thể so với hiện đại hải dương công viên cổ đại kỳ cảnh.

Thảm than một tiếng phá sản, Trì Thủy Mặc xoay người lại, chỉ thấy trong phòng bày đặt một con bàn đá, trước bàn có đấng, trên bàn kiến một gương đồng, kính bên bày đặt chút lược sai xuyên chỉ chúc, xem ra là Lý Thu Thủy khuê các cư. Gương đồng trên sinh mấn đồng thau, trên bàn cũng là bụi bặm thốn tích, không tri kỷ có bao nhiêu năm không người tới đây.

Trì Thủy Mặc suu tầm thấy đồng thủ, quả nhiên có một mặt tà trí gương đồng, phản ứng ánh sáng chiếu hướng tây nam một góc, trên vách đá hình như có một đạo phù, vội vã cướp đem quá khứ, khiến lực đẩy cái kia vách đá, quả nhiên là một cánh cửa, chậm rãi dời, lộ ra một đến trong động.

Hướng về bên trong động nhìn tới, thấy có một đạo thạch cấp, thân nhiên theo thạch cấp đi xuống, thạch cấp hướng phía dưới hơn mười cấp sau, trước mặt lúc ẩn lúc hiện thật giống có một môn, đưa tay đẩy cửa, trước mắt đột nhiên sáng ngời, dù cho đã sớm chuẩn bị vẫn là run lên trong lòng.

Trước mắt một cái cung trang mỹ nữ, cầm trong tay trường kiếm, mũi kiếm nhắm ngay hắc lòng ngực, đây là một toà bạch ngọc điêu thành ngọc như. Này ngọc như cùng sinh ra một kích cỡ tương đương, trên người một cái màu vàng nhạt trù sam hơi rung động; cang kỳ chính là một đối với con mắt oánh nhiên có quang, thân thái tung bay.

Một đối với bản vẽ đẹp tượng đá thành trong mắt mơ hồ có hào quang lưu chuyển, này ngọc như vì lẽ đó giống cực kỳ người sống, nguyên nhân chính làm ở ánh mắt linh động nguyên có.

Ngọc như trên mặt bạch ngọc hoa văn bên trong mơ hồ lộ ra ửng đỏ vẻ, càng cùng người thường da thịt không khác, Trì Thủy Mặc nghiêng người sang xem cái kia ngọc như thời, chỉ thấy nàng ánh mắt theo chuyển đem lại đây, liền giống sống.

Trì Thủy Mặc nghiêng đầu hướng về hữu, ngọc như ánh mắt tựa hồ cũng quay về hắc di động. Bất luận hắc đứng ở đó một bên, ngọc như ánh mắt trước sau hướng về hắc, trong ánh mắt vẻ mặt càng là khó có thể dự đoán, giống hi giống yêu, làm như tình ý tha thiết, lại giống buồn bã ủ rũ.

Cái kia ngọc camera trên tóc là thật sự người phát, tóc mây như sương, từng từng kéo một kẻ, tấn một bên cầm vào một nhánh ngọc xuyên, mặt trên nằm

hai hạt đầu ngón út to bằng minh châu, ánh nhiên phát quang.

Trên vách cũng là nạm đầy minh châu kim cương, bảo quang hoà lẫn, phía tây trên vách nạm sáu khối hồng thủy tinh, thủy tinh ở ngoài lục thủy mơ hồ, ánh đến trong thạch thất so với đệ nhất nhà đá sáng sủa mấy lần.

Thực sự là xảo đoạt thiên công a, Trì Thủy Mặc trong lòng cảm khái hàng vạn hàng nghìn, kỹ thuật này, bắt được hiện đại đi, cái gì thôi phỏng em bé cũng phải quý, cái gì Omi kiến trúc đại sư cũng bạch kéo, ta Đại Hoa hạ một người liền có thể quét ngang cái kia Lư Cầu tiểu quốc cùng phương tây các nước.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Thần công diệu, vui quá hóa buồn

Lập tức bốn phía đánh giá, thấy đông trên vách viết rất nhiều chữ, đều là "Điền trang" bên trong câu, đa số xuất từ "Tiêu Dao Du", "Đường sinh chủ", "Thu Thủy", "Đền nhạc" mấy thiên, bút pháp phiêu dật, giống lấy cực cường bấp thết dùng lợi khí khắc thành, mỗi một bút đều thâm nhập vách đá tiếp cận nửa tấc.

Vẫn chưa đề một hàng chữ vân: "Tiêu Dao Tử vì Thu Thủy muội thư. Trong động không nhật nguyệt, nhân gian đến nhạc vậy."

Trì Thủy Mặc cũng không để ý tới, trực tiếp cầm lấy ngọc như trước cung người quý lạ đập đầu tác dụng hai cái bồ đoàn, ở đập đầu dùng tiểu trên bồ đoàn mở ra một cái lỗ hồng, lấy ra một cái trù bao bố đến.

Này trù bao dài khoảng một thước, Bạch Trù trên viết vài hàng tế chữ: "Nhữ đã khải thủ ngàn lần, tự nhiên cung ta ra rồi, chung thân không hối hận. Này quyền vì ta phái Tiêu Dao võ công tinh yếu, mỗi ngày mao ngộ đầu ba thời, phải đề tâm tu tập một lần, như hơi có giải nạn, dư đem nhũ mảy đau lòng rồi.

Thần công trở thành, có thể đến lang hoàn phúc địa biến duyệt các loại điển tịch, thiên hạ mỗi cái môn phái võ công theo thầy học tận tập trung vào tư, đó là tận vì nhữ dùng. Nỗ lực chi nỗ lực chi, học thành hạ sơn, vì dư giết hết phái Tiêu Dao đệ tử, có một đề sót, dư ở thiên thượng địa hạ sáng trường hận vậy."

Ngọc như chân phải hài trên thêu có "Khải thủ ngàn lần, cung ta ra rồi" bát tự, tả đủ hài trên thêu có "Thi hành theo ta mệnh, bách chết không hối hận" tám chữ.

Này mười sáu chữ so với cực nhỏ còn nhỏ, giấy là màu xanh nhạt, mười sáu chữ lấy xanh um tia nhỏ thêu thành, chỉ so với màu lợt hơi sâu, trong thạch thất quang ảnh mong lung, nếu không có người khải phía dưới đi, lại ngưng thần nhìn kỹ, quyết định không gặp được, đáng tiếc Lý Thu Thủy thiên toán vạn toán tính lộn ta người nhập cư trái phép này tồn tại.

Mở ra trù bao, bên trong là cái quyền thành một quyền lựa quyền, triển đem ra, hàng ngũ như nhất viết "Bắc Minh thần công", chữ viết xinh đẹp mà mạnh mẽ, liền cùng trù bao ở ngoài thư phong cách viết tương đồng.

Sau đó viết: "Điền trang 'Tiêu Dao Du' có nói: 'Cùng phát chi bắc có Minh Hải giả, thiên tri vậy. Có ngư yên, rộng rãi mấy ngàn dặm, không có biết tu vậy.' lại vân: 'Thả phù thủy chi tích cũng không dày, thì lại phụ đại thuyền cũng vô lực. Phúc chén nước ở ao đường bên trên, thì lại giới vì đó thuyền; trí chén yên thì lại giao, nước cạn mà thuyền đại vậy.'

Là cổ bản phái võ công, lấy tích trừ nội lực là thứ nhất nội dung quan trọng, nội lực đã dày, thiên hạ võ công hoàn toàn làm việc cho ta, còn chi Bắc Minh, đại thuyền tiểu thuyền hoàn toàn tải, cá lớn cá nhỏ hoàn toàn dung. Là cổ nội lực làm gốc, chiêu số vì chưa. Trở xuống chư đồ, phải đề tâm tu tập."

Tay trái chậm rãi triển khai lựa quyền, chỉ thấy lựa cuốn lên thỉnh thoảng xuất hiện một cái nằm ngang lỏa nữ chân dung, toàn thân không mặc gì cả, diện mạo càng cùng cái kia ngọc như bình thường không khác, đáng tiếc no kinh mải giữa Trì Thủy Mặc coi thường này trắng đen **.

Trực tiếp xem cái kia lỏa nữ thân thể, chỉ thấy có một cái màu xanh lục dây nhỏ bắt nguồn từ vai trái, hoành đến cánh dưới, tà hành mà tới hữu nhũ, lục tuyến thông đến dưới nách, kéo dài đến cánh tay phải, qua tay oằn đến tay phải ngón tay cái rồi dừng.

Khác một cái lục tuyến nhưng là đến cánh khẩu hướng phía dưới kéo dài, kinh bụng không được hướng phía dưới, đến cách rốn mấy phần nơi rồi dừng. Đoàn Dự đối với này con lục tuyến không dám nhìn thêm, ngưng mắt xem trên cánh tay cái kia lục tuyến thời.

Thấy tuyến bên lấy tế chữ đồ đầy "Vân môn", "Bên trong phủ", "Thiên phủ", "Hiệp bạch", "Thước trạch", "Khổng tồ", "Liệt khuyết", "Kính cù", "Đại

uyên", "Ngư tế" các loại (chờ) chờ, đến ngón cái "Ít thương" rồi dừng.

Lập tức đem lụa quyền lại triển khai ít chút, thấy phía dưới chữ là: "Bắc Minh thần công hệ dẫn thể nhân chi nội lực mà vì ta có. Bắc Minh hồng thủy, không phải do tự sinh. Ngữ vân: Trăm sông hội hải, biển rộng chi thủy lấy dung trăm sông mà.

Đại dương cự ngâm, đoan ở tích tụ. Đây 'Thủ thái âm phổi kinh' vì Bắc Minh thần công chi bài học thứ nhất." Phía dưới viết chính là môn công phu này tỉ mỉ luyện pháp.

Cuối cùng viết: "Thế nhân luyện công, đều tự vận môn mà chỉ ít thương, ta phái Tiêu Dao thì lại phương pháp trái ngược, tự ít thương mà tới vận môn, ngón cái cùng người đụng vào nhau, đối phương chi nội lực tức vào ta thân, trừ ở vận môn các loại (chờ) chờ huyệt.

Nhiệm định chi nội lực như thắng cho ta, thì lại nước biển chảy ngược mà vào sông lớn, hung hiểm mạc rất, thậm chí, thậm. Bản phái bàng chi, chưa dòm ngó yếu đạo, duy có thể tiêu diệt nội lực, không thể dẫn mà vì ta dừng, còn ngày lấy thiên kim mà phục bỏ đi ở mặt đất, bạo diễn trần vật, thù có thể cười vậy."

Trì Thủy Mặc trong lòng vui vẻ, bình tĩnh lại, tĩnh tế quan sát 'Bắc Minh thần công' 36 đồ, này ba mươi sáu đồ bên trong tổng cộng có mười hai kinh chính thêm vào kỳ kinh bát mạch bên trong bỏ hai mạch nhâm đốc còn lại sáu mạch cộng 18 con kinh mạch.

Mỗi con kinh mạch đều có một bộ luyện pháp, dùng để hấp thụ kẻ địch nội lực, cũng có thể tự sinh nội lực, 18 bản vẽ mỗi tranh vẽ đều đối ứng một bộ hoặc nhâm mạch hoặc đốc mạch đưa vào luyện hóa nội lực đồ.

18 bản vẽ hấp thụ, 18 hình minh họa luyện hóa, 'Bắc Minh thần công' tổng cộng 36 hình minh họa. Trì Thủy Mặc bình tĩnh lại khoanh chân ngồi dưới đất, chuyển hóa toàn thân nội lực vì Thổ Nạp quyết nội lực.

Đáng nhắc tới chính là Thổ Nạp quyết nội lực ở Trì Thủy Mặc đi tới Thiên Long vị diện thời liền bị tăng lên tới hắc thiết cấp sáu, đáng tiếc, Trì Thủy Mặc mười hai kinh chính chỉ mở ra bốn cái, hoàn toàn không phát huy ra Thổ Nạp quyết thần dị chỗ.

Bất quá, dù cho bộ phận công năng cũng đủ để tiện sát người bên ngoài, hắc thiết cấp sáu Thổ Nạp quyết có thể đem hết thầy nội lực tụ tập ở đan điền nơi, cũng thật sâu yên tĩnh lại, tạo thành không một tia nội lực giả tạo.

Liên đại thành 'Bắc Minh thần công' cũng hấp thụ không được nội lực, đương nhiên, 'Bắc Minh thần công' tu luyện yêu cầu một trong không nội lực cũng là thỏa mãn.

'Bắc Minh thần công' thích cùng mỗi nhà các phái bên trong công nghịch đạo mà đi, là lấy phạm từng tu tập nội công người, phải tận quên mình học, chuyên tâm tu tập mới công.

Như có chút hỗn tạp xóa loạn, thì lại hai công hồ hướng về, lập tức điên cuồng nôn ra máu, chư mạch đều phế, hung hiểm nhất bất quá.

Nguyên văn bên trong Đoàn Dự chưa bao giờ luyện qua nội công, ở này gian nan nhất một cửa càng có thể hoàn toàn không thêm đề tâm, ngược lại cũng thuận tiện.

Có thể thấy được muốn muốn tu luyện Bắc Minh thần công nhất định phải đem trước đây luyện tập nội công toàn bộ quên mất, phạm là người công lực cao thâm đã sớm đem nội công luyện thành một loại tiềm thức bất luận ăn cơm ngủ đều đang tu luyện nội công, này tiềm thức làm sao đi quên?

Vì lẽ đó chẳng trách Tô Tinh Hà Đình Xuân Thu lúc đầu đều không thể đến truyền Bắc Minh thần công, này bởi vì cái này gian nan nhất một cửa thực sự quá khó. Điều này cũng làm cho là Lý Thu Thủy các loại (chờ) người tuy hiểu Bắc Minh thần công nhưng không thể tự luyện nguyên nhân đi.

Thế nhưng Trì Thủy Mặc bởi nội công toàn bộ là truyền thừa tự người khác, xa còn lâu mới có được đạt đến đem nội công luyện thành một loại tiềm thức cảnh giới, tự nhiên này to lớn nhất khó khăn cũng là giải quyết dễ dàng.

Đem Thổ Nạp quyết nội lực vắng lặng ở đan điền, mở ra Thổ Nạp quyết nhập định đặc hiệu. Trì Thủy Mặc hít sâu một hơi, bắt đầu quan tưởng 'Bắc Minh thần công' thứ nhất, hai bức đồ, Thủ thái âm phổi kinh, đây là chính là Bắc Minh thần công căn cơ, ngón tay giữa chi huyệt Thiếu Thương, cùng hai nhũ chi huyệt Thiên trung, càng muốn bên trong chi muốn.

Từ từ, Trì Thủy Mặc ý thức yên tĩnh lại, không tư không nghĩ, trong đầu chỉ có một cái lục tuyến, bắt nguồn từ vai trái, hoành đến cánh dưới, tà hành mà tới hữu nhũ, lục tuyến thông đến dưới nách, kéo dài đến cánh tay phải, qua tay oản đến tay phải ngón tay cái rồi dừng, tiềm thức không ngừng lặp lại quá trình này.

Sau hai canh giờ, Trì Thủy Mặc từ trong nhập định tĩnh lại, quan sát bên trong thân thể Thủ thái âm phổi kinh, chỉ thấy toàn bộ kinh mạch tắc không thể tả, tràn ngập hậu thiên tụ tập tạp chất, không hề mảy may khí cảm.

Trì Thủy Mặc chấn động trong lòng, thế nào sẽ thất bại đây, ở Thổ Nạp quyết nhập định gia trì dưới, tốc độ tu luyện tuyệt đối là Thiên Long kể đến hàng đầu, sao hai canh giờ đều không có một chút khí cảm?

Trì Thủy Mặc có chút nóng nảy, nếu như 'Bắc Minh thần công' tu luyện thất bại, dù cho ở Thổ Nạp quyết nhập định gia trì dưới, Trì Thủy Mặc ở 5 năm bên trong đạt đến 'Tự khí cảnh' coi như thiên tài, cho tới 'Hư đan cảnh', căn bản là không thể!

Lẽ nào lần này thật sự chỉ có thể chờ đợi chết sao, tại sao tu luyện không được 'Bắc Minh thần công' đây?

Trì Thủy Mặc đầu không ngừng mà xẹt qua ý nghĩ, đột nhiên, tắc không thể tả Thủ thái âm phối kinh loé ra, Trì Thủy Mặc đầu óc đột nhiên xẹt qua một đạo linh quang, "Tạo hóa, có phải là chỉ có kinh mạch thông suốt mới có thể tu luyện 'Bắc Minh thần công'?"

Trong thức hải 'Tạo hóa' không có làm ra hồi đáp gì, vắng vẻ ở hắc thiết sắc thức hải bầu trời, thả ra bạch ngọc giống như ánh sáng, coi thường Trì Thủy Mặc vấn đề.

Trì Thủy Mặc vừa chuyển động ý nghĩ, "Tạo hóa, tuần tra Thiên Long vị diện Đoàn Dự hiện nay cơ bản tin tức!"

"Xoạt" Trì Thủy Mặc trước mắt xuất hiện một đoạn văn tự:

Nhân vật: Thiên Long vị diện Đoàn Dự

Thân phận: Thiên Long vị diện số mệnh con trai; Đại Lý Đoàn thị hoàng tộc; Trần Nam vương phủ thế tử

Tu vi cảnh giới: Tam lưu

Thiên phú: Bách mạch đều thông, phúc duyên không cạn

Số mệnh trị: 203 (3 vì tu vi võ học mang đến (từ nhỏ tắm thuốc, thân thể cường tráng), 200 vì vị diện gia trì)

Đoàn Diên Khánh chính là Đại Lý Đoàn thị hoàng tộc, hơn nữa chỉ nói là Trần Nam vương phủ thế tử, không có nói là Trần Nam vương thân tử, bất quá, những thứ này đều là thứ yếu.

Thiên phú bên trong 'Bách mạch đều thông' để Trì Thủy Mặc cả người chấn động, trong miệng lẩm bẩm nói, "Quả thế, quả thế a!" Biểu hiện không nói ra được cô đơn.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: khổ luyện lăng sổng

Nguyên lai 'Bắc Minh thần công' to lớn nhất ẩn tính điều kiện chính là bách mạch đều thông, bởi vì 'Bắc Minh thần công' bản vẽ thứ nhất chính là Thủ thái âm phối kinh, mà Thủ thái âm phối kinh chính là 'Thông Mạch cảnh' bên trong cuối cùng một cảnh, 'Thái Âm cảnh' một điều cuối cùng kinh mạch, mở ra mà Thủ thái âm phối kinh liền mang ý nghĩa 'Thái Âm cảnh' hậu kỳ, cũng chính là Thiên Long bên trong Tiên Thiên hậu kỳ đỉnh phong.

"A, ta liền nói 'Bây hồ' cho thử thách thế nào sẽ đơn giản như vậy, tại sao liền Đinh Xuân Thu năm đó đều không có được truyền thụ, lúc trước hẳn nhưng là không cùng không nhai từ làm lộn tung lên, một bộ sư tử đệ hiểu cảnh tượng.

Đều nói 'Bắc Minh thần công' là 'Tiểu vô tướng công' bản thăng cấp, thế nào Lý Thu Thủy không có trực tiếp luyện 'Bắc Minh thần công', nguyên lai Bắc Minh cần bách mạch đều thông thiên phú, không phải vậy phải đến lúc Tiên Thiên hậu kỳ, kinh mạch toàn thông sau, lại liễu linh nguy hiểm tán công, đến tu luyện 'Bắc Minh thần công'

Cho tới Lý Thu Thủy sau đó không có tu luyện 'Bắc Minh thần công', thì càng không khó nghĩ đến, có Thiên Sơn đồng môn cái này đại địch, Lý Thu Thủy như thế nào dám tán công." Trì Thủy Mặc về thần kinh lẩm bẩm lầu bầu.

Dù sao, Trì Thủy Mặc 4 tháng trước vẫn là người bình thường, đối mặt loại này hầu như khó giải cục diện như thế nào sẽ không tan vỡ, 'Thái Thượng Vong Tinh tâm' cũng không có vứt bỏ hoảng sợ tâm tình, dù sao, mừng, giận, buồn, vui, ưu, e sợ, kinh nhưng là cùng bảy pháp cùng một nhịp thở, không thể nhẹ nhàng động.

Bất quá vui mừng chính là, Trì Thủy Mặc tâm tình tuyệt vọng vừa sản sinh không tới một giây, liền bị 'Thái Thượng Vong Tinh tâm' trấn áp, để Trì Thủy Mặc không có mất đi tự tin.

Nửa ngày sau, Trì Thủy Mặc liền thu thập xong tâm tình, tích cực đối mặt tất cả những thứ này, dù cho chết, cũng phải chết ở đi tới trên đường!

Nặng sổng cả đời Trì Thủy Mặc không muốn lại giống như trên cả đời như thế, tiêu cực đối mặt tất cả, đến chết đều không thể phóng ra chính mình hào quang.

Bình tĩnh lại, Trì Thủy Mặc mở ra lụa quyền, lụa quyền phần cuối khắp nơi đề "Lăng Ba Vi Bộ" bốn chữ, sau đó hội chính là vô số đủ ấn, ghi chú rõ "Phụ muội", "Vô vọng" chờ chút chữ, tất cả đều là đề kinh bên trong phương vị.

Chỉ thấy đủ ấn lít nha lít nhít, không biết có mấy ngàn mấy trăm, tự một cái đủ ấn đến một cái khác đủ ấn đều có lực tuyến quán xuyên, tuyến trên hội có mũi tên, liêu là một bộ phiên phức bộ pháp. Cuối cùng viết một hàng chữ nói: "Thốt gặp cường địch, lấy này thoát thân, càng tích nội lực, lại lấy địch mệnh."

Chỉ ít 'Lăng Ba Vi Bộ' Trì Thủy Mặc còn có thể tu luyện, Trì Thủy Mặc không hiểu đề kinh, liền dùng nội lực ở trong phòng dựa theo lụa cuốn lên đồ án, đập ra từng cái từng cái sâu đến nửa tấc vết chân, dùng để luyện tập 'Lăng Ba Vi Bộ'.

"Ừng ục ục ục" cái bụng ục ục vang, người là sắt, cơm là thép, ăn no mới có sức lực luyện võ, từ 'Vạn giới' lấy ra thức ăn nóng hổi, chậm rãi bắt đầu ăn, trong đầu còn đang không ngừng chiếu lại 'Lăng Ba Vi Bộ' đi lại trình tự.

Cũng may, lúc trước Trì Thủy Mặc gặp phải hắc điểm thời liền muốn đến vấn đề ăn cơm, 'Vạn giới' bên trong Trì Thủy Mặc có thể sử dụng một trăm lập phương 'Bất động không gian', bên trong thả đầy các dạng đồ vật, thức ăn nóng hổi cũng bao quát ở bên trong, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Ăn no sau, Trì Thủy Mặc bắt đầu ở vết chân trên đi lại lên, lúc bắt đầu Trì Thủy Mặc đi lại phi thường chậm, một bước qua đi, liền muốn đình chỉ chốc lát mới sẽ bước ra bước thứ hai, dường như tập tễnh học theo tiểu nhi, khiến người ta vì đồ nóng ruột, thân hình cũng hết sức khó coi, không chút nào 'Lăng Ba Vi Bộ' tiêu sái cảm.

Liên như vậy, một ngày thời gian trôi mau mà qua, sau khi thời gian một tháng bên trong, Trì Thủy Mặc mỗi ngày đều là luyện tập bộ pháp, đói bụng, liền ăn trong không gian cơm nước, chán, liền đi Kiếm Hồ cung đầy trong hồ bắt cá đến nướng, cải thiện thức ăn, thuận tiện bổ sung một ít tôn lương.

Một tháng sau, Trì Thủy Mặc ở vết chân bên trong đi xong một lần bộ pháp, lần này hẳn cũng không có lần thứ hai bắt đầu cất bước, mà là ngay tại chỗ ngồi xuống.

Hai mắt khép hờ, ở trong đầu không ngừng diễn biến này mười ngày đến thành quả, Lăng Ba Vi Bộ đi pháp, mỗi một bước biến hóa, ngộ địch thời ứng đối, chân khí vận chuyển con đường, từng cái dấu ấn ở trong đầu của hắn, nhỏ bé đến mỗi một góc độ.

Hắn cùng Đoàn Dự tên ngu ngốc kia không giống nhau, mới lạ bộ pháp gặp phải hiểu đề kinh cao thủ chỉ có thể tự tìm đường chết, vừa tìm thấy đường không phải hắn theo đuổi.

Hồi ức xong xuôi, Trì Thủy Mặc chậm rãi đứng dậy, trong đường nói thôi qua đến một sợi gió nhẹ.

Trì Thủy Mặc, động.

Bóng người phiêu nhiên nhi khởi, một bước bước ra, cả người phảng phất bộ vào trong mây, áo trắng như tuyết, ống tay áo phiến phiến, hoặc tiến vào hoặc lùi, trái phải phiêu rung.

"Hình vậy, nhanh như cầu vồng, uyển như du long. Phảng phất này như nhẹ nhàng vân chi tế nguyệt, phiêu rung này như Lưu Phong chi hồi tuyết. Hưu tán bay phù, pháp phù như thần, lãng sóng vi bộ, la miệt sinh bụi. Động Vô Thường thì lại, như nguy như an. Tiến vào dừng khó kỳ, như hướng về như còn. Thân như gió mát, lơ lửng không cố định. Ánh như quý mị, tả rung hữu khuynh."

Đáng người như thiên tiên hạ phàm, phiêu dật vô song. Đáng tiếc chính là, tình cảnh này, chỉ có thủy tinh ngoài cửa sổ cá bơi nhìn thấy.

Dừng lại bộ pháp, lặng im địa đứng tại chỗ, Trì Thủy Mặc thu dọn một hồi thực lực trước mắt, tốt đi đôi mắt sắp đến mưa gió.

Người truyền thừa: Trì Thủy Mặc

Truyền thừa mặc cho mấy: Đệ thất nhậm

Giải phong tình huống: Tạo hóa thiên vòng hồ (giải bìa một tầng), Hồng Mông vạn giới hồ (giải bìa một tầng)

Linh hồn giải tầng: Nhật hoàng linh hồn

Số mệnh điểm 185 (tìm đường đã dùng 5 điểm)

Tu vi: Ít âm cảnh hậu kỳ (Tiên Thiên sơ kỳ đỉnh phong)

Nội công: 1, Thổ Nạp quyết (không cảnh giới) cấp bậc: Hắc thiết cấp sáu

2, Dịch cân kinh (đăng phong tạo cực, cảnh giới kế tiếp vì xuất thần nhập hóa), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

3, quyền pháp: Thái cực quyền (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

Kiểm pháp: 1, Độc Cô Cửu Kiếm (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

2, thái cực kiếm (lô hỏa thuần thanh, cảnh giới kế tiếp vì đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba (không phải truyền thừa)

Ấm khí: Quan Âm lệ (lô hòa thuần thanh, cảnh giới kế tiếp vì đăng phong tạo cực) cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

Kinh công: 1, Thảo thượng phi (tiểu có thành tựu, cảnh giới kế tiếp vì lô hòa thuần thanh) cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

2, Lăng Ba Vi Bộ (tiểu có thành tựu, cảnh giới kế tiếp vì lô hòa thuần thanh) cấp bậc: Hắc thiết cấp năm

Châm thuật: Quá ất sinh tử châm (đăng phong tạo cực, cảnh giới kế tiếp vì xuất thần nhập hóa) cấp bậc: Hắc thiết cấp một

Còn lại linh hồn truyền thừa vị: 3

Vốn là Tiên Thiên chín cảnh cảnh giới thứ nhất Trì Thủy Mặc có thể truyền thừa Tiên Thiên chín cảnh nội bất luận cái nào võ giả võ công kỹ năng, đáng tiếc, cái này cũng là muốn thu phí, dù sao muốn thông qua tạo hóa hình ảnh đến truyền thừa.

Mạnh mẽ võ kỹ quá đất, một khi truyền thừa, số mệnh điểm không đủ đối với Trì Thủy Mặc mặt sau kế hoạch bất lợi, mà nhờ yếu sao, còn không bằng Trì Thủy Mặc bản thân võ kỹ, tuy rằng một thân võ kỹ chỉ có cấp ba, thế nhưng đó là tuyệt học giai cấp.

Chỉ cần không gặp được Thiên Long vị diện tam lão bốn tuyệt các loại (chờ) người, Trì Thủy Mặc hiện nay võ kỹ cũng đủ (không phải tu vi đủ).

Sửa soạn xong hết, Trì Thủy Mặc lúc này mới đăng ra tâm tư từ kiểm tra chu vi, chỉ thấy bên trái có cái cửa động, chậm rãi đi vào sau, bên trong lại là một gian nhà đá, có chiếc giường đá, trước giường bày một tấm nho nhỏ làm bằng gỗ cái nôi.

Trong phòng cũng không khâu chằm quần áo, chỉ trên vách huyền một tấm bày huyền cầm, huyền tuyến đều đã đoạn tuyệt. Lại thấy giường tả có trương thạch mỷ, mỷ trên có khắc mười chín đạo bản cò, trên ván cờ bố hai trăm dư viên quân cò, nhiên trắng đen đối lập, chính là 'Trần lung ván cờ'.

Ghi nhớ ván cờ, vừa ngừng đầu, chỉ thấy giường đá cuối giường lại có một thảng cửa động, bên cạnh trên vách đục bốn chữ: "Lang hoàn phúc địa".

Vừa bước vào cửa, đưa mắt nhìn bốn phía, này 'Lang hoàn phúc địa' là cái rất lớn hang đá, so với bên ngoài nhà đá lớn rồi mấy lần, trong động một loạt bài liệt mẫn làm bằng gỗ giá sách, nhưng là giá trên nhưng trống trơn địa liền một quyển sách sách cũng không.

Hắn nắm chúc đến gần, thấy trên giá sách dán đầy thiêm con, tất cả đều là "Côn Luân phái", "Phái Thiếu lâm", "Phái Thanh Thành", "Son Đông Bồng Lai phái" chờ chút tên gọi, trong đó cũng có "Đại Lý Đoàn thị" thiêm con.

Nhưng ở "Phái Thiếu lâm" thiêm con đặt cược "Khuyết Dịch cân kinh", ở "Cái Bang" thiêm con đặt cược "Khuyết Hàng Long Thập Bát chương", ở "Đại Lý Đoàn thị" thiêm con đặt cược "Khuyết Nhất dương chi pháp, Lục Mạch thần kiếm kiếm pháp, hám rất" chờ.

Tương tượng năm đó giá trên liệt, đều là các môn các phái võ công đồ phổ kinh thư, nhưng mà giá dâng thư sách cũng đã làm người mang đi hết sạch. Định là Lý Thanh la sau đó mang đi thư tịch.

Kiểm tra một phen, trên giá sách cũng không tường kép hoặc cơ quan, thất vọng Trì Thủy Mặc cảm giá cấm nển, bước nhanh đi ra nhà đá, chỉ thấy thất bên một cái thạch cấp tả hướng lên trên dẫn.

Hắn cất bước mà trên đi tới hơn một trăm cấp thời, đã xoay chuyển ba cái loan, mơ hồ nghe được ầm ầm tiếng nước, lại hành hơn hai trăm cấp, tiếng nước dĩ nhiên chấn nhĩ nhức óc, phía trước cũng có ánh sáng xuyên vào.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: miếu nát có quỷ

Trì Thủy Mặc tăng nhanh bước chân, đi tới thạch cấp phần cuối, phía trước là cái chỉ có thể dung thân hang động, lộ đầu hướng ra phía ngoài một tấm, chỉ thấy bên ngoài sóng dữ mãnh liệt, dòng nước chảy xiết, càng là một dòng sông lớn.

Bờ sông núi đá thẳng đứng, đá lởm chởm nguy nga, xem này tình thế, đã là đến lan thương giang bên.

Trì Thủy Mặc chậm rãi bò xuất động đến, thấy dung thân nơi cách mặt sông có chừng mười trượng cao, nước sông dù cho tăng mạnh, cũng sẽ không yêm vào động đến, nhưng phải đi đến bờ sông, nhưng cũng thực tại không dễ, trừ phi có cầu, không phải vậy lấy Trì Thủy Mặc kinh công nội lực, cũng không thể độc thân qua sông.

Bờ sông tất cả đều là núi đá, đường nhỏ cũng không có một cái, Trì Thủy Mặc vận lên 'Lăng Ba Vi Bộ' bảy cao tám thấp lướt ra khỏi ra bảy, tám dặm địa, nhìn thấy một cây hoang dại cây đào, trên cây rắn chắc đầy rẫy, phần nhào nhào quả đào treo ở ngọn cây, rất là mê người, Trì Thủy Mặc thái không ít để vào 'Vạn giới' bên trong.

Lại đuổi hơn mười dặm, mới nhìn thấy một cái đường mòn. Dọc theo đường mòn bước đi, rốt cục thấy qua sông cầu treo bằng dây cáp, chỉ thấy cầu một bên thạch trên có khắc "Người lương thiện độ" ba chữ lớn.

Trì Thủy Mặc bụng mừng rỡ, chỉ cần vượt qua sông liền có thể đi Thượng Quan đạo, cho tới 'Người lương thiện độ' phụ cận Vạn Kiếp cốc, Trì Thủy Mặc cũng không muốn đề ý tới, thời cơ không tới.

Lập tức bước lên cầu bản, cái kia cầu tổng cộng bốn cái xích sắt, hai cái tại hạ, trên pho ván gỗ, lấy cung cất bước, hai cái ở bên làm tay vịn. Cầu dưới nước sông dâng dâng, gây nên vô số bọt biển, như khoái mã lao nhanh giống như từ lòng bàn chân bay qua, Trì Thủy Mặc nhanh chóng lướt qua cầu, đi tới phụ cận quan đạo.

Đến gần nhất huyện thành, vừa hỏi, mới biết là đến lâm xuyên huyện, chính là lừa gạt Vô Lượng kiếm phái gác cổng đệ tử địa danh, cũng coi như là duyên phận.

Trì Thủy Mặc vào thành mua thốt ngựa khỏe, cho tới bảo câu, không phải dễ tìm như thế, Trì Thủy Mặc cũng không có thời gian như vậy. Ở lâm xuyên huyện dừng lại ba ngày, bổ sung một chút tất yếu đồ vật, luyện chế một chút độc phân **, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Sau ba ngày, Trì Thủy Mặc cười ngựa lên phía bắc, nhắm Tây Hạ mà đi, nơi đó, có phá kiếp hi vọng.

Trì Thủy Mặc ngày đi ngủ đêm, cố gắng càng nhanh càng tốt, nửa tháng sau, đi tới Thiểm Tây địa giới.

Ngày đó, khí trời âm u, mây đen ép thành, đến hoàng hôn nhanh vào đêm thời gian, như trút nước mưa to, mưa tầm tã mà xuống, nhanh kính gió mạnh mang theo giọt mưa phủ vào mặt, mệnh mông mưa to như thâm hậu thủy liên, trong thiên địa hoàn toàn mờ mịt, dưới hồng ngựa nôn nóng bất an, cái này khí trời xác thực không tốt đi đường.

May mắn chính là, bất quá ở trong mưa chạy băng băng hai dặm đến địa, liền nhìn thấy một điểm lú ẩn lú hiện ánh đèn ở phía trước lấp loé, Trì Thủy Mặc đại hỉ, giục ngựa lao nhanh, đến phụ cận, phát hiện là một toà miếu đồ nát, bên trong mờ hồ ánh lửa, đã có người tới trước.

"Tư ân tự" miếu trước một cái mạ vàng trên tấm bảng có này ba chữ lớn, nhưng kim tất có bao nhiêu rụng, cửa chùa mờ ra, Trì Thủy Mặc đem ngựa buộc ở chùa miếu tiền đường tránh mưa, đập lên bạc cấp, đưa tay đẩy ra nội đường che dầy củ nát cửa lớn.

Trong miếu đồ nát là ba đạo nhân mã, từ mỗi người bọn họ đồng lửa khoảng cách liền có thể phân biệt ra được.

Một cái khoảng cách đại sảnh tàn tạ tượng Phật khá xa đồng lửa chu vi chỉ ngồi một người, là cái quần áo màu xanh khuôn mặt anh tuấn thư sinh trẻ tuổi, thư sinh này trên tay chính cầm một quyển sách xem, bên cạnh thả một thanh kiếm, đàn mộc trên chuỗi kiếm che kín phòng ngựa trượt hoa văn, phi thường thực dụng, không có bình thường thư sinh bảo kiếm có hoa không quả, cổ điển vô kiếm càng làm cho Trì Thủy Mặc cảnh giác.

Tượng Phật phía dưới lại có ai đến mức rất gần bên cạnh đồng lửa, hô phần phật ngồi đầy người, xem ra có gần hai mươi, ba mươi cái, tất cả đều là cầm trong tay lợi khí thanh niên trai tráng hán tử.

Các vị hán tử phía sau có sáu, bảy chiếc xe lớn, mặt trên thả chừng mười cái khảm nạm đỉnh tán màu đỏ rực lớn, trên thùng cắm vào trấn xa tiêu cục cờ xí, cờ xí trên một thanh trường đao ngang trời, cắt ra đêm đen, lưu lại sáng như tuyết ánh đao.

Trong đó người cầm đầu là cái râu quai nón hán tử trung niên, trên người mặc màu xanh lam trang phục, eo vượt một cái bách luyện cương đao, huyết Thái Dương cao cao nhô lên, hơi khép kín nghiêm trọng tinh quang bắn ra bốn phía, là cái nhân vật lợi hại.

Trì Thủy Mặc vừa bước vào thất bảo tự, ba nhóm người liền cảnh giác nhìn sang, nhìn thấy là cái công tử nhà giàu trang phục thanh niên mới hơi hơi thả lỏng điểm, thư sinh rất hữu hảo hướng về hán Tiểu Tiểu, râu ria đại hán lạnh lùng quét Trì Thủy Mặc một chút, liền quay đầu lại, không còn quan tâm.

Trì Thủy Mặc hắng giọng một cái, báo cười cùng quyền đạo: "Các vị, tại hạ trên đường đi gặp mưa to, không thể không nghỉ ngơi nơi này, như có quấy rối vọng chư vị bao dung."

Thư sinh trẻ tuổi dễ xuống trong tay đứng dậy, chấp tay cười nói: "Mọi người ra ngoài ở bên ngoài, cùng người thuận tiện chính là cùng phe mình liền, huynh đài không cần đa lễ" nhưng không có mời Trì Thủy Mặc quá khứ cùng hán đồng thời ngồi.

Tượng Phật bên cạnh đồng lửa đứng ra một cái hán tử trung niên, đầy mặt phong sương, khàn giọng đến: "Vị công tử này nói không sai, chúng ta bất quá sớm đến một bước, huynh đài không cần đa lễ, nhà ta tiêu đầu đồng ý cho hai vị cho mượn hộp quẹt, nơi này có một ít củ khô, công tử có thể tạm thời dùng một chút."

Trì Thủy Mặc đầy mặt nụ cười, khách khí đến: "Không biết tiêu đầu ở đâu, tại hạ cảm ơn."

Ở chính giữa đồng lửa bên trong, một cái vết đao đại hán chấp tay cười cợt: "Nhà ta trấn xa tiêu cục tiêu đầu, công tử khách khí."

Trì Thủy Mặc liên tục nói không dám, đi đem củ khô cầm chút lại đây, lại đang trấn xa tiêu cục nơi đó mượn tới một lửa cùng củ gỗ, ở miếu đồ nát góc

đi cái đồng lửa.

Làm tốt sau khi, Trì Thủy Mặc ngồi ở bên đồng lửa trên, dựa vào bao vây yểm hộ, móc ra một quyển da hồ chế thành thảm lông trải trên mặt đất, ngồi lên, trước công chúng dưới không thích hợp cũng tu luyện võ công, đành phải nhắm mắt dưỡng thần.

Tinh thần ôm nguyên Quy Nhất, nội lực chuyển hóa thành Thổ Nạp quyết nội lực, ôm vì một đoàn vắng vẻ ở đan điền, toàn bộ thất bảo tự cùng chu vi mười trượng hoàn cảnh nhưng phản chiếu trong lòng hồ trên, nhạy cảm cảm quan thì lại bao phủ cả tòa miếu đồ nát.

Tượng Phật bên cạnh bên kia ở chính giữa đồng lửa, rõ ràng không đứng lắm, mặc dù nói là tiêu cực đội ngũ, nhưng ngoại trừ trả lời đầy mặt phong sương hán tử trung niên, cùng với tự xưng là tiêu đầu vết đao hán tử có nồng đậm giang hồ khí tức ở ngoài.

Cái khác hơn hai mươi cái hán tử ngồi nghiêm chỉnh, kiên cường đáng người cùng với thiết huyết khí tức vốn là bách luyện tinh binh, đặc biệt là cái kia râu quai nón trung niên đại hán, một thân thiết Huyết Sát khí vô cùng dày đặc, không giống như là người tiêu sư, cũng như là cái tướng quân.

Người thư sinh kia cũng vô cùng kỳ lạ, ngôn hành cử chỉ, không giống một người thư sinh, cũng như một cái người trong giang hồ, dưới chân ủng ngoa trên mặt không có một giọt nước bùn.

Ở này mưa xối xả khí trời bên trong, lộ diện lây lội không thể tả, liền những kia võ công tại người 'Tiêu sư' ủng đều không có sạch sẽ như vậy, có thể thấy được thư sinh này khinh công tuyệt đối bất phàm.

Ngày mưa, miếu đồ nát, võ công cao cường thư sinh, ra về tiêu sư quân đội, tuyệt đối có vấn đề.

Không đợi Trì Thủy Mặc nghĩ ra cái một, hai ba đến, đột nhiên đóng cửa nội đường cửa lớn đột nhiên mở ra, mấy người đi vào. Dưỡng thần Trì Thủy Mặc, đọc sách thư sinh, cúi đầu trầm tư đại hán râu quai nón đều sợ hãi mà kinh, bọn họ dĩ nhiên không nghe tới gần tiếng bước chân, người đến định là cao thủ! Mấy người ở trong lòng âm thầm cảnh giác.

Trước tiên một vị là cái khuôn mặt gầy gò người thanh niên, trái phải phần eo đều khác biệt một cái cương trảo. Tiếp theo trán vi ngốc, sau gáy nhô ra người trung niên, phía sau cổng lấy đem hình như cá sấu miệng cây kéo lớn, eo quần một cái roi.

Trong miếu mấy trong lòng người một cái giật mình, trong đầu bốc lên một cái danh hiệu đến, 'Hung thần ác sát' Nhạc Lão Tam.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Ác nhân đến, họa từ ngày tới

Quả nhiên, sau đó hai người một cái dáng người thướt tha, rất có phong vận thực phụ, một cái mặc áo bào xanh, đầu trục 理 lượng, mặt có vết đao ngang dọc, râu dài thủy ngực, cầm trong tay tế thiết trượng, hai mắt trong vắt có thần lão giả.

'Bốn đại ác nhân' trong lòng mọi người kinh hãi, trán thấy mồ hôi.

Cồng lấy cá sấu tiền Nhạc Lão Tam con mắt ở trong miếu quét qua, nhìn về phía Trì Thủy Mặc, "Tiểu tử, ngươi cho lão tử lần tới những nơi khác đi, này đồng lửa chúng ta chiếm."

Trì Thủy Mặc trong lòng thầm giận, trong miếu khắp nơi tu vi của hán cảnh giới thấp nhất. Làm bốn người vào nhà thời gian, Trì Thủy Mặc liền phát hiện không đúng, đem trong miếu mọi người cơ bản tin tức xem toàn bộ.

Cái kia thư sinh dĩ nhiên cũng là cái 'Người quen'.

Nhân vật: Toàn Quan Thanh (tú tài)

Thân phận: Cái Bang đà chủ, số mệnh nhân vật

Biệt hiệu: Thập toàn tú tài

Tu vi cảnh giới: Thái Âm cảnh trung kỳ (Tiên Thiên hậu kỳ gián đoạn)

Số mệnh trị: 410 (350 vì tu vi võ học, 60 vì vị diện gia trì)

Nhân vật: Vương hiệu hán

Thân phận: Đại Minh rõ ràng võ giáo úy (chính lục phẩm), Trấn Bắc vương đội trưởng đội cận vệ

Tu vi cảnh giới: Thái Âm cảnh sơ kỳ (Tiên Thiên hậu kỳ sơ đoạn)

Số mệnh trị: 340 (tu vi võ học mang đến)

Nhân vật: Vân Trung Hạc (gầy gò thanh niên)

Thân phận: Bốn đại ác nhân chỉ chưa, số mệnh nhân vật

Biệt hiệu: Cùng hung cực ác

Tu vi cảnh giới: Tụ khí cảnh sơ kỳ (Tông Sư sơ kỳ sơ đoạn)

Số mệnh trị: 535 (480 tu vi, 55 gia trị)

Nhân vật: Nam hải ngạc thần

Thân phận: Bốn đại ác nhân lão tam, số mệnh nhân vật

Biệt hiệu: Hung thần ác sát

Tu vi cảnh giới: Luyện khí cảnh sơ kỳ (Tông Sư trung kỳ sơ đoạn)

Số mệnh trị: 590 (530 tu vi, 60 gia trị)

Nhân vật: Diệp Nhị Nương

Thân phận: Bốn đại ác nhân thứ hai, số mệnh nhân vật

Biệt hiệu: Không chuyện ác nào không làm

Tu vi cảnh giới: Luyện Khí cảnh trung kỳ (Tông Sư trung kỳ trung đoạn)

Số mệnh trị: 615 (545 tu vi, 70 gia trị)

Nhân vật: Đoàn Diên Khánh

Thân phận: Đại Lý hoàng tộc; bốn đại ác nhân đứng đầu, số mệnh nhân vật

Biệt hiệu: Tội ác đầy trời

Tu vi cảnh giới: Luyện khí cảnh hậu kỳ (Tông Sư trung kỳ sau đoạn)

Số mệnh điểm 665 (585 tu vi, 80 gia trị)

Cái kia râu quai nón dĩ nhiên là triều đình quân đội người, còn lại hai mươi mấy người ngoại trừ hai cái tiêu cực người cũng đều là quân đội tinh nhuệ vương bài, đa số có hậu thiên tám, chín tầng tu vi. Nơi này đã tiếp cận Đại Tổng cùng Tây Hạ biên giới, nói vậy những người kia là có bí mật gì nhiệm vụ tại người mới trang phục thành tiêu sư.

Cho tới phần thành thương nhân, trừ phi là người mù, bằng không ai không thấy được cái kia một thân sát khí, phần thành tiêu sư đã là tốt nhất che giấu phương thức .

Toàn Quan Thanh xuất hiện để Trì Thủy Mặc cảm thấy cái kia mười mấy xe đồ vật e sợ có vấn đề, không phải vậy Toàn Quan Thanh cũng sẽ không ăn nhiều chạy đến biên cương đến, hán nhưng là Đại Tổng phúc địa Cái Bang đã chủ.

Cho tới bốn đại ác nhân xuất hiện sao, rất có thể là đi gia nhập Tây Hạ nhất phẩm đường, dù sao một hai năm sau bọn họ cùng nhất phẩm đường người cùng nhau.

Trì Thủy Mặc trong lòng đạo một tiếng, khổ vậy! Cái nào nghĩ đến thần công chưa thành, lá bài tẩy không có liền gặp phải Thiên Long cao cấp nhất cao thủ, bất quá, tuy rằng đánh không lại mấy người, thế nhưng dựa vào 'Lăng Ba Vi Bộ' thần diệu, những người khác cũng không làm gì hán được.

Tuy rằng Trì Thủy Mặc không muốn trên chọc bốn đại ác nhân, nhưng đều bị người bắt nạt đến cùng tới, Trì Thủy Mặc cũng không thể không phản kích, không phải vậy sau đó coi như có thể đánh thắng bốn đại ác nhân, e sợ cũng khó có thể thu phục, dù sao không phải mỗi người đều có thể chịu đựng, bị trước đây bại tướng dưới tay đánh bại lại bị thu phục bức này khuất nhục.

Nghĩ tới đây, Trì Thủy Mặc cười lạnh: "Tên trọc, tiểu gia sẽ không lần, bằng không ngươi trước tiên cho tiểu gia làm mẫu một hồi."

Nhạc Lão Tam giận tím mặt, "Ngươi đây là muốn chết, xem ta không đem ngươi đầu răng rắc một tiếng vụn xuống đến!" Nói một cái cất bước đi tới Trì Thủy Mặc trước người.

Tay phải tựa như điện, nhanh chóng cảm hướng về Trì Thủy Mặc cái cổ, nhìn cái kia tràn đầy dày kén bàn tay lớn, Trì Thủy Mặc đã sớm ám vận nội lực, ngưng thần lấy chờ.

Trên mặt cười khinh bỉ, hai tay trên đất đẩy một cái, nửa người trên lùi lại, né qua nam hải ngạc thần bàn tay lớn, bàn chân nhưng như bị nhựa cao su dính lấy như thế, sau đó lấy mặt đất bàn chân làm trung tâm, thân hình xoay một cái, xẹt qua một cái vòng tròn hồ.

Dưới chân hơi uốn một cái, thật giống một mảnh lá phong giống như, bay tới nam hải ngạc thần sau lưng, đột nhiên Nhạc Lão Tam hét lên một tiếng, xoay chuyển trên người, hai tay cùng xuất hiện, hướng về Trì Thủy Mặc ngực bụng gấp nắm tới, phần nộ bên dưới, trên cánh tay, trên tay, chỉ trên tất cả đều khiến lên toàn lực.

Đã thấy Trì Thủy Mặc tả đập một bước, hữu vượt một bước, lại nhẹ nhàng đã chuyển tới nam hải ngạc thần sau lưng, đưa tay ở hất hoi đầu trên vỗ một chưởng, nam hải ngạc thần kinh giác đối phương bàn tay lại xuất quỷ nhập thần vỗ tới đỉnh đầu của mình, thầm kêu: "Mạng ta xong rồi!"

Nhưng da đầu cùng hất lòng bàn tay một xúc, lập biết một chưởng này bên trong hoàn toàn không có nội lực, Nhạc Lão Tam tay trái vượt lên, năm ngón tay thành trảo, xỉ một hồi, cẳng ở trên trán mình cũng lấy ra năm cái vết máu.

Trì Thủy Mặc lấy Dịch cân kinh nội lực vận chuyển 'Lăng Ba Vi Bộ' công pháp, thân hình bỗng dưng lướt ngang nửa thước, bước chân một thối, đập cản chuyển khảm, tránh khảm liền khôn, đi tới Nhạc Lão Tam chính diện, một cái não qua băng gãy tại Nhạc Lão Tam trên đầu, người nhẹ nhàng trở ra.

Toàn bộ quá trình ở ngắn ngủi trong nháy mắt liền kết thúc, Đoàn Diên Khánh cũng không ngờ tới tùy tiện gặp phải một người thanh niên công tử dĩ nhiên có thể đánh bại Nhạc Lão Tam, chưa kịp cứu người, cũng còn tốt người ta không có hạ sát thủ.

Nhạc Lão Tam còn chờ đánh trả, "Được rồi, lão tam, lui ra" một cái khàn giọng vang lên, "Lão đại", Nhạc Lão Tam còn chờ phân trần, "Lui ra, người ta muốn giết ngươi vừa cái kia một chưởng liền được rồi" của Đoàn Diên Khánh có chút nổi giận, liền điểm ấy cũng không thấy, nếu không là nhìn còn có chút thực lực, đã sớm giết này ngu xuẩn.

Nhạc Lão Tam phần nộ lùi qua một bên, sắc mặt đỏ chót, dù sao Trì Thủy Mặc vừa hành vi gần như nhục nhã, đạn não qua băng nhưng là trường bối đối với vẫn bối một loại giáo huấn phương thức.

Đoàn Diên Khánh hướng về Trì Thủy Mặc vừa chấp tay "Ha ha, không nghĩ tới, ở này trong miếu đồ nát có thể nhìn thấy Mộ Dung công tử, đa tạ công tử hạ thủ lưu tình" môi chưa động, rồi lại thanh âm khàn khàn phát sinh, khiến người ta cảm thấy có chút quỷ dị.

Trong giang hồ tuy rằng cao thủ xuất hiện lớp lớp, thế nhưng có thể ở hai chiều bên trong lấy hữu tâm tính vô tâm, đánh bại nam hải ngạc thần người tuyệt đối không nhiều, tuy rằng Nhạc Lão Tam trong lòng vô cùng bất cần, không có thể sử dụng ra am hiểu ngạc đuôi tiên cùng ngạc miệng tiên.

Đặc biệt là Trì Thủy Mặc tuổi còn trẻ, có thể thỏa mãn cái điều kiện này người trẻ tuổi chỉ có trong giang hồ trẻ tuổi bên trong nhất cao thủ hàng đầu, Bắc Kiều Phong cùng nam Mộ Dung, nhưng Kiều Phong chắc chắn sẽ không là cái tuần tú công tử, vì lẽ đó Đoàn Diên Khánh coi Trì Thủy Mặc là thành Mộ Dung Phục.

Đứng ở một bên Vân Trung Hạc nhìn chăm chăm Trì Thủy Mặc, có chút nóng lòng muốn thử, chiến ý tràn ngập ở trong mắt, bất quá xem đến chỗ này chật hẹp, không dễ triển khai, lại đề xuống trong mắt chiến ý.

Làm Thiên Long khinh công phương diện cao thủ hàng đầu, đối với khinh công có một luồng chấp nhất, Thiên Long bên trong anh tài khắp nơi, mỗi một cái thành danh người đều có chỗ thích hợp.

Vân Trung Hạc mặc dù là người vô liêm sỉ **, thế nhưng ở khinh công phương diện tuyệt đối có thể xưng tụng là thiên tư bất phàm, khắc khổ cố gắng, đương nhiên, công pháp cũng phải chiếm một phần.

Thiên Long khinh công chia làm hai đại loại, một là bộ pháp, một là thân pháp. Dựa theo tác dụng phạm vi lại chia làm, tám lòng xê dịch, ngắn cách xung kích cùng đường dài tập kích bất ngờ, dựa theo khinh công đặc điểm lại có thể chia làm nhanh nhẹn, tốc độ, khinh thân, mê huyền tứ đại loại.

'Lăng Ba Vi Bộ' thuộc về bộ pháp làm chủ, thân pháp là phụ, tám lòng xê dịch tuyệt đỉnh, nhanh nhẹn khinh thân hàng đầu, phương diện cũng có thể đạt tới đến nhất lưu.

Mà Vân Trung Hạc khinh công thuộc về thân pháp làm chủ, am hiểu ngắn cách xung kích, tốc độ khinh thân hàng đầu, cái khác nhất lưu.

Ở cái này nhỏ hẹp trong miếu đồ nát, kinh nghiệm phong phú Vân Trung Hạc trong nháy mắt liền phán đoán ra ở tám lòng xê dịch cùng nhanh nhẹn phương diện không vào Trì Thủy Mặc, đương nhiên sẽ không tự rước lấy nhục.

Diệp Nhị Nương thì lại đứng ở một bên rất hứng thú nhìn chăm chăm Trì Thủy Mặc, trong con ngươi hào quang lưu chuyển, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Nghe này thanh âm khàn khàn, Trì Thủy Mặc biết là Đoàn Diên Khánh lấy phúc ngữ thuật phát sinh, cũng không thêm để ý, khẽ mỉm cười: "Mộ Dung công tử tiếng tăm tuy lớn, nhưng tại hạ nhưng cũng xem thường lấy trộm danh hiệu của hân, được không thay tên, ngồi không đối họ, tại hạ Trì Thủy Mặc."

Đoàn Diên Khánh trong lòng cả kinh, trên mặt không chút biến sắc, nói: "Hóa ra là Trì Thủy Mặc trì công tử, tại hạ kiến thức nông cạn, chưa từng nghe thấy trì công tử đại danh, vẫn xin xem xét, bất quá, lấy trì công tử này một thân cao minh khinh công danh dương giang hồ cũng là chuyện sớm hay muộn."

Ở bề ngoài Đoàn Diên Khánh thật giống là đang nói xin lỗi, nhưng cũng là trào phúng Trì Thủy Mặc bừa bãi vô danh, chỉ có khinh công không sai, tu vi võ công mà, còn cần luyện một chút.

Trì Thủy Mặc cũng không tức giận, đánh cái ha ha liền quá khứ, hiện tại hân tốt nhất không phải đắc tội Đoàn Diên Khánh, không phải vậy động lên tay đến, vô hình vô tướng Nhất dương chi tuyệt đối có thể để Trì Thủy Mặc ăn cái thiệt lớn, loại này võ công chỉ có thể chính diện cứng rắn chống đỡ, né tránh là hạ sách, dễ dàng bị người xem là bìa ngà.

Bên cạnh xấu hổ Nhạc Lão Tam thì lại hung tợn nhìn chằm chằm Trì Thủy Mặc, đột nhiên con mắt hơi chuyển động càng làm sự chú ý đặt ở Toàn Quan Thanh trên người, xem ra là ở Trì Thủy Mặc nơi này mất uy phong, muốn ở Trì Thủy Mặc trước mặt giết người cho hả giận, tìm về một ít uy phong.

Hắn cho rằng Trì Thủy Mặc chỉ là chiếm chính mình bất cần nguyên nhân, nếu như dùng tới binh khí, Trì Thủy Mặc không nhất định có thể thắng.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: ngọc thần gặp sinh

Trì Thủy Mặc trong lòng xoay một cái, nhìn trầm mặc tiêu cực mọi người đắm chiêu, mỗi khẽ nhúc nhích, truyền âm lọt vào tai. Loại công phu này chỉ là đem nội lực tụ thành một cái tuyến, truyền tới người khác bên tai mà thôi, là một loại nội lực vận dụng kỳ xảo, Tiên Thiên võ giả đều sẽ, chỉ có điều quá phí nội lực, bình thường không ai dùng.

"Nhạc Lão Tam, cái kia thư sinh là Cái Bang đả chủ 'Thập toàn tứ tài' Toàn Quan Thanh, nếu như ngươi giết hắn, nhất định sẽ bị bang chủ Cái bang Kiều Phong truy sát, đứng là tượng Phật bên cạnh cái kia chồng người có chút vấn đề, cái kia trong rương khẳng định có bảo bối, ngươi nếu như không lấy, ta nhưng là không khách khí."

Nam hải ngọc thần nhận được Trì Thủy Mặc truyền âm đang chuẩn bị bước ra bước chân dừng lại, trên mặt lại có chút gầy dựa, nghe Trì Thủy Mặc ba chẳng phải là ra về mình quá thật mất mặt.

Không nghe đi, đối với Toàn Quan Thanh thương mà không giết, càng làm cho Trì Thủy Mặc xem nhẹ, người ta đều cho rằng ngươi dám giết người, kết quả ngươi đi đem người đã thương liền xong việc.

Cho tới giết Toàn Quan Thanh, Nhạc Lão Tam tuy rằng suy nghĩ trực chút, thế nhưng không ngốc, bang chủ Cái bang uy danh vẫn để cho Nhạc Lão Tam có chút bờ ngõ.

Tiến thối lưỡng nan Nhạc Lão Tam linh quang lóe lên, tương tự truyền âm nhập mật, "Hừ, ai nói ta muốn sát thư sinh kia, muốn sát đương nhiên giết người nhiều, không phải vậy há có thể hiện ra ta Nhạc lão nhị uy phong, này không phải là nghe lời ngươi."

Đối với Nhạc Lão Tam nguy hiểm, Trì Thủy Mặc cũng không vạch trần, ngồi trở lại vị trí chờ xem kịch vui, cho tới một ít củi lửa ân huệ, Trì Thủy Mặc tự động quên, đó chỉ là vương rõ ràng hân nhìn ra Trì Thủy Mặc trên chân không bùn, không muốn đắc tội người ngày càng rắc rối thôi.

Tất cả những thứ này đều phát sinh ở mấy cái hô hấp trong lúc đó, Trì Thủy Mặc mới vừa cùng Đoàn Diên Khánh đánh xong ha ha, Nhạc Lão Tam kéo xuống trên lưng ngọc miệng tiền, sải bước đi tới tượng Phật cái khác trước mặt chúng nhân, kéo đi xuống một xử, dễ dàng xen vào đá cảm thạch mặt đất.

Đôi mắt hung tợn trừng, uống đến, "Đều mụ nội nó cho lão tử lăn lên, chết đi sang một bên, này địa lão tử chiếm, không phải vậy để cho các ngươi ném thư gia gia ngọc miệng tiền tư vị" này cùng vừa nảy cường bức Trì Thủy Mặc tình cảnh giống nhau như đúc, chỉ là càng hung ác.

Bên cạnh đồng lửa đầu to binh chính xem cuộc vui đây, cái nào nghĩ đến hòa thiêu đến trên người chính mình, lạc quai hàm Đại Hồ từ bên cạnh một tên tráng hân liền muốn đứng lên đến tức giận mắng, Đại Hồ từ đúng lúc đưa tay ngăn cản ở hân.

Đùa giỡn, bốn người kia mặc dù mình không quen biết, nhưng vừa tiêu đầu đã nói cho chính mình bốn người không thể trêu chọc, là nhân vật phi thường

lợi hại, hơn nữa chính mình liền một cái cũng không nhìn thấu, vậy thì đầy đủ gây nên cảnh giác .

Vết sẹo đao kia tiêu đầu xác thực là trấn xa tiêu cực tiêu đầu, là cái dương minh cảnh giới võ giả (Tiên Thiên trung kỳ), kinh nghiệm giang hồ phong phú, mang theo hấn ngoại trừ đánh yểm trợ ở ngoài, cũng có mượn giang hồ kiến thức ý đồ.

Đại Hồ tử cùng vết đao ánh mắt một giao lưu, vết đao đứng lên đến khom người chấp tay nói: "Các hạ 'Hung thần ác sát' đại danh chúng ta là như sấm bên tai, sao dám cùng lão gia ngài động thủ, vậy thì lần, vậy thì lần "

Mấy cái cảm đầu ngăn lại đàn này xao động đầu to bình, mọi người liền vội vàng đứng lên, đẩy xe ngựa liền muốn rời khỏi miếu đồ nát, bốn đại ác nhân vừa đi vào là bọn họ liền có ý muốn rời đi, bất quá tùy tiện rời đi sẽ khiến cho chú ý, vì lẽ đó không có hành động.

Nhạc Lão Tam tìm cơ cho bọn hấn rời đi lý do, nơi nào còn có thể không quý trọng, bốn đại ác nhân trước mặt, giết người không chớp mắt đều xem như là người tốt .

"Chậm đã, cắt đi có thể, đem xe lưu lại, gia gia ta xem các ngươi ngày mưa còn muốn xe đẩy quá cực khổ , giúp các ngươi tiếp nhận ." Nhìn mọi người muốn đẩy xe đi, Nhạc Lão Tam lập tức lên tiếng.

"Đại gia" mặt theo còn muốn tranh luận nữa, nhưng Nhạc Lão Tam đã không kiên nhẫn , "Được rồi, hoặc là đem xe lưu lại, hoặc là đem mệnh lưu lại, không có thương lượng "

Nghe được nam hải ngạc thần không thể nghi ngờ ngữ khí, Đại Hồ tử cùng vết đao liếc mắt nhìn nhau, "Tiến công", chà xát vuốt, chừng hai mươi người rút đao ra đến, sáng như tuyết đao mặt ở ánh lửa chiếu rọi dưới có chút chói mắt.

Trên xe trong rương là Trấn Bắc vương hàng lậu, không thấy được ánh sáng, càng không mất được, bằng không những này hộ tống giả chết đều nhẹ nhàng, chết trận chỉ ít sẽ không liên lụy người nhà, nếu như người vẫn còn, hàng mất rồi, e sợ chờ đợi bọn họ chính là cả nhà tru tuyệt kết cục.

Đại Hồ tử hai tay cầm đao, một chiêu lực phách Hoa Sơn trực kích Nhạc Lão Tam, có chút đen kịt trong miếu đồ nát xẹt qua một mảnh sáng như tuyết ánh đao, một loại bách chết không hồi kiên quyết từ trong ánh đao truyền ra, khóa chặt Nhạc Lão Tam.

Đó là chắc chắn phải chết niềm tin, đó là sa trường bên trong rèn luyện ra đao chiêu, đã cô đọng tới cực điểm, một đao ra, cả phòng sát khí!

E sợ không có trải qua liều mạng tranh đấu người, dù cho tu vi hơi cao hơn Đại Hồ tử, cũng phải bị đao chiêu bên trong sát khí thu hút, một đao đánh chết.

Nhìn này một chiêu bình thường lực phách Hoa Sơn, Trì Thủy Mặc sắc mặt nghiêm nghị, chiêu này đã ngắn gọn tới cực điểm, không hề kẻ hở, chỉ ít lấy Trì Thủy Mặc 'Đăng phong tạo cực' Độc Cô Cửu Kiếm còn phá không được chiêu này.

Chỉ có thể cứng rắn chống đỡ, phá không được, tránh né không được, trừ phi Trì Thủy Mặc 'Độc Cô Cửu Kiếm' hoặc là 'Lăng Ba Vi Bộ' đột phá đến cảnh giới tiếp theo.

Đáng tiếc, Nhạc Lão Tam giết người như ngóc, rồi lại tâm như trẻ sơ sinh ngoan đồng, tu vi cao hơn nữa ở vương rõ ràng hán, chiêu này nhất định võ công mà về.

Nhạc Lão Tam giận tím mặt, ở trong chớp mắt rút ra cắm trên mặt đất cá sấu tiễn, tay phải nắm tiễn, tăng tăng hướng về trên vung lên.

"Lâm ~", bình khí tiếp xúc địa phương đốm lửa bắn tứ tung, bình khí không khí chung quanh lấy cực cao tần suất rung động, phát sinh từng vòng gọn sóng.

"Leng keng leng keng" lại là mấy lần giao kích, lúc này cái khác đại binh môn đã cấp tốc vây quanh Nhạc Lão Tam, hình thành trong ngoài hai cái vòng vây, đã có thể vây công có thể va ví, đồng thời còn phòng ngừa người khác đánh lên cứu người.

Vương rõ ràng hán vận dụng hết nội lực giá mở Nhạc Lão Tam ngực miệng tiễn, lùi về sau trở về vị trí cũ, cầm đao tay phải khẽ run, hồ khẩu đã nổ tung, một giọt giọt máu tươi ướt nhẹp chuôi đao.

Nhạc Lão Tam mọi người chung quanh xách đao bổ tới, thượng trung hạ ba đường, trước sau hai mặt tất cả đều là sáng loáng mũi đao, mắt thấy Nhạc Lão Tam liền muốn bị loạn đao phân thân, liền một bên Trì Thủy Mặc đều thay hấn lau vết mồ hôi.

Chỉ ít Trì Thủy Mặc mình không thể chạy trốn tám, chín cái hậu thiên chín tầng bách chiến tinh binh vây công, 'Lăng Ba Vi Bộ' cũng có triển khai không gian a.

Một bên Đoàn Diên Khánh cũng âm thầm nhắc lên nội lực, một khi Nhạc Lão Tam không ngăn được, liền xuất thủ cứu người.

Mũi đao khoảng cách Nhạc Lão Tam vền vền ba tấc thời, Nhạc Lão Tam gầm lên một tiếng, trán nổi gân xanh lên, dữ tợn dị thường, như một đầu chọn người muốn nuốt mảnh thú.

'Ngạc xé trời dưới', gầm lên truyền vang, chỉ thấy Nhạc Lão Tam trong tay cá sấu tiễn trên một luồng cuồng bạo uy thế phát sinh, hai tay nhanh như chớp giật lấy một loại quý tích huyền ảo hóa thành một đoàn, không trung biến ảo ra chín tám hư huyền cá sấu miệng rộng, tuy rằng hư huyền nhưng uy thế mười phần, toả ra cuồng bạo khí tức mạnh mẽ, hết như chân chính cá sấu hung vương.

Cái kia chín tám cá sấu miệng rộng, uy thế kinh người khóa chặt cầm đao tấn công tới chín người, bóng mờ lóe lên mạnh mẽ hướng về vây công chín người cắn xuống.

Chỉ nghe chín tiếng kêu thảm thiết truyền đến, vây công chín người cầm đao cánh tay nhỏ toàn bộ bị ngặc miệng cắn đứt, cụt tay máu tươi phun, nhuộm đỏ mặt đất.

Xem cánh tay kia mặt vỡ, rõ ràng do Nhạc Lão Tam trên tay ngặc miệng tiền tạo thành.

Lúc này Trì Thủy Mặc đã mặt trắng như nước, tuyệt đối không ngờ rằng Nhạc Lão Tam tận nhiên còn có tuyệt chiêu này, hắn còn tưởng rằng Thiên Long vị diện bên trong chỉ có Kiều Phong mới sẽ ngưng khí hóa như, tuy rằng Nhạc Lão Tam là nưộn bình khí mới phát sinh này một chiêu, hơn nữa chỉ có một chiêu, nhưng cũng đầy đủ để Trì Thủy Mặc chấn động.

Nếu như vừa Nhạc Lão Tam dùng ra chiêu này, e sợ Trì Thủy Mặc coi như có thể trốn cũng phải lưu lại chút gì, này lại một lần nữa cho Trì Thủy Mặc gõ vang lên cảnh báo, hướng tới thành thực Thiên Long vị diện vô cùng khủng bố, nhất định phải cẩn thận nhiều hơn nữa, mặc cho Hà Thành tên nhân vật cũng không thể xem thường. Không phải vậy chịu thiệt nhất định sẽ là chính mình.

Một bên ba đại ác nhân cũng vô cùng giật mình, không nghĩ tới Nhạc Lão Tam tiêu hao rất lớn công phu, chế tạo ra cá sấu tiền dĩ nhiên có như thế tác dụng.

E sợ Vân Trung Hạc vẫn lấy làm kiêu ngạo khinh công ở Nhạc Lão Tam trước mặt muốn ăn xep , một khi thoát đi không được, Vân Trung Hạc rất khả năng bị một chiêu giết chết.

Lúc này, bao vây phía bên ngoài mười mấy người bên trong trong đó chín người hơi lảng thần hậu, một cái bước lướt, cấp tốc tiếp nhận bị thương chín người vị trí, gươm đại đao liền muốn chém chết Nhạc Lão Tam, loại này lợi hại chiêu thức rất hiển nhiên vô cùng tiêu hao nội lực, rất khó liên tiếp phát sinh, đây chính là tốt nhất giết chết Nhạc Lão Tam cơ hội.

Đáng tiếc, Nhạc Lão Tam giang hồ tranh đấu kinh nghiệm vô cùng phong phú, bản thân lại xuất từ tranh đấu vô cùng kịch liệt nam hải, nắm lấy chín người ngây người cùng tiếp nhận chênh lệch thời gian, hai chân chấn động, bay lên không về phía sau, thoát ly vòng vây.

Trì Thủy Mặc chú ý tới mới vừa vừa xuống đất Nhạc Lão Tam dưới chân mềm nhũn, suýt chút nữa té ngã, có thể thấy được chiêu này tiêu hao nội lực to lớn. Ánh mắt độc ác Đoàn Diên Khánh càng là phát hiện tình huống này, hơi một cái ra hiệu, Vân Trung Hạc cùng Diệp Nhị Nương rút ra cương trảo cùng song kiếm liền xông lên trên.

Chuyện kể tiếp liền rất đơn giản , ở ba cao thủ tàn sát dưới, hai mươi mấy không một người may mắn thoát khỏi, trong khoảng thời gian ngắn ngủi bị ba người giết chết, máu tươi toa khắp miếu đồ nát mặt đất, mùi máu tươi nồng nặc xông thẳng lỗ mũi, an lạnh miếu đồ nát biến thành địa ngục.

Loại này máu tanh tình cảnh Trì Thủy Mặc có chút không quá thích ứng, tuy rằng hắn đã từng lừa bịp chết rồi hơn ngàn người, nhưng tự tay sát người không nhiều, tình cảnh còn lâu mới có được máu tanh như vậy, bất quá rất nhanh Trì Thủy Mặc liền đề xuống lòng không thoải mái.

Giang hồ vốn là ân oán tình cừu, ánh đao bóng kiếm thế giới, danh vọng lợi ích đều muốn từ trong vũng máu cướp đoạt, lựa chọn giang hồ đường Trì Thủy Mặc không có đường lui, hơn nữa, những người này từ vong là do Trì Thủy Mặc chính mình một tay đạo diễn, càng muốn tiếp thu, muốn thích ứng.

Nếu như lộ ra cảm giác khó chịu, bại lộ chính mình sát cái sở sự thực, e sợ Đoàn Diên Khánh sẽ không chú ý giết chết chính mình, cướp đoạt 'Lăng Ba Vi Bộ' .

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Nghe thấy tuyệt mật

Xách theo nhuộm máu cương trảo, Vân Trung Hạc cười lạnh, "Lão tam, để ta tới thăm ngươi một chút suýt chút nữa làm mất mạng cướp đến bảo bối là cái gì ba "

Nói xong, Vân Trung Hạc triển khai thân pháp vây quanh mấy chiếc xe lớn tha một vòng, lưu lại một vòng màu trắng cái bóng chậm rãi tiêu tan.

"Oành oành. . ." Mười mấy cái khám nam đỉnh tán màu đỏ rực lớn bị mở ra, một mảnh bạch quang xuất hiện ở mọi người trong mắt, tuy rằng ở ánh lửa chiếu rọi xuống cũng không chói mắt, nhưng mọi người vẫn cảm thấy có chút chấn động.

Nuốt nước miếng một cái, Vân Trung Hạc nói rằng "Lão tam, người vẫn đứng là bắt lấy con cá lớn a, mười mấy hòm bạc, tuy rằng mỗi cái rương chỉ xếp vào một nửa, nhưng cũng có gần như 50 vạn lượng a."

Không giống với Vân Trung Hạc cao hứng, Diệp Nhị Nương sắc mặt có chút trầm trọng, đi lên phía trước lấy ra một nén bạc nhìn một chút, sắc mặt càng thêm trầm trọng, "Lão đại, những này tất cả đều là quan ngân, nghe nói nửa tháng trước Đại Tổng triều đình vận chuyển về biên cương quân lương bị cướp, "

Diệp Nhị Nương còn chưa nói hết, nhưng Đoàn Diên Khánh sắc mặt cũng trầm trọng hạ xuống.

Không tốt, phải gấp, Trì Thủy Mặc thầm nghĩ trong lòng, vốn là cho rằng những kia bên trong rương coi như có vài thứ cũng là một ít phổ thông món đồ quý trọng, cái nào nghĩ đến là một bên quân quân lương, xem ra đám này quân lương là Trấn Bắc vương cướp đi, cái kia Toàn Quan Thanh chỉ sợ là được tin tức, tới nơi này muốn hắc ăn hắc.

Đáng tiếc ma xui quỷ khiến, hiện tại quân lương rơi vào bốn đại ác nhân trong tay, e sợ bốn đại ác nhân sẽ bị triều đình cùng Trấn Bắc vương người hai phe mã truy sát, một phương vì đoạt về quân lương, một phương vì giết người diệt khẩu,

Cho tới muốn giao ra giữ được tính mạng, không nói bốn đại ác nhân có nguyện ý hay không, coi như đồng ý, triều đình e sợ cũng sẽ không tin tưởng bọn họ.

Hiện tại Trì Thủy Mặc cũng không nhận ra triều đình thật không có cao thủ, vừa như vậy vương bài tình nhuệ, không cần quá nhiều, 300 người liền đầy đủ vây giết bốn đại ác nhân.

Tuy rằng loại này vương bài tình nhuệ toàn bộ Đại Tổng đều sẽ không vượt qua 2,000 người, nhưng 300 người chen một chút nên vẫn là có thể điều đi đi ra.

Hiện tại bốn đại ác nhân vì không cho tin tức để lộ, Trì Thủy Mặc cùng Toàn Quan Thanh nhất định phải chết!

Ở Diệp Nhị Nương vừa mới dứt lời thời Đoàn Diên Khánh liền rõ ràng ý của nàng, đáng tiếc, Toàn Quan Thanh cùng Trì Thủy Mặc đều là làm âm mưu hảo thủ, như thế nào sẽ không biết nàng muốn biểu đạt ý tứ.

Không chờ Đoàn Diên Khánh động thủ, Trì Thủy Mặc cùng Toàn Quan Thanh hai bên trái phải, phá tan miếu đồ nát cửa sổ, mới vừa vừa xuống đất, hai người lập tức chạy vội tới tiền đình, chém đứt buộc mã dây cương, cưỡi ngựa thót liền chạy ra miếu đồ nát, vì ngăn cản truy kích, Trì Thủy Mặc còn ra phi tiêu giết chết còn lại ngựa.

Mà Toàn Quan Thanh, thì lại ở Trì Thủy Mặc sát mã thời gian vút ra mấy phùng ám khí, chừng mười chỉ ám khí bao phủ miếu đồ nát phía trước, đem đuổi theo ra đến Đoàn Diên Khánh ngăn trở một ngăn trở.

Bên này Đoàn Diên Khánh mới vừa lao ra nội đường cửa lớn, liền nhìn thấy chừng mười chỉ ám khí hướng về hắn bay tới, ám khí trên có ánh xanh loé ra, hiển nhiên đều là độc phiêu.

Nắm trượng tay phải trên không trung huyền ra từng cái từng cái bóng trượng, đem ám khí từng cái đánh rơi, đáng tiếc, mượn cơ hội này, Trì Thủy Mặc cùng Toàn Quan Thanh đã chạy ra miếu đồ nát cửa lớn.

Nhìn Diệp Nhị Nương còn muốn truy, Đoàn Diên Khánh nâng trượng chặn lại, "Nhị nương, quên đi, tin tưởng hai người kia sẽ không nói lung tung, bọn họ còn không dám cùng chúng ta không chết không thôi, huống hồ hiện tại coi như đuổi theo ra đi cũng đã chậm, cái kia Trì Thủy Mặc khinh công không sai, không đuổi kịp

Cho tới người thư sinh kia, nhưng là Cái Bang này nhất đại thanh niên tuấn kiệt Toàn Quan Thanh, giết cũng là phiền phức, huống hồ đòi mới bang chủ Cái bang là cái trong mắt không vò hạt cát nhân vật, Bắc Kiều Phong tiếng tăm hoàn toàn là giết ra đến, so với hắn ân sư uông kiếm thông cường quá nhiều, không dễ trêu chọc.

Những này quân lương lấy ra một phần cho Tây Hạ nhất phẩm đường, cho rằng chúng ta đầu nhận dạng, coi như tin tức tiết lộ, chúng ta cũng có thể đẩy lên nhất phẩm đường trên người, chỉ cần quân lương không ở trên người chúng ta, nghĩ đến Đại Tổng sẽ không vì cần giết chúng ta phái ra Hộ Long quân "

Mưa to bên trong Trì Thủy Mặc cưỡi ngựa chạy như điên, cùng Toàn Quan Thanh một nam một bắc, để ngựa bị người vây quanh, hai người này trước đó không có bất kỳ thương lượng, rồi lại vô cùng ăn ý, khả năng đây chính là cùng người thông minh giao thiệp với chỗ tốt đi.

Con bà nó, không nghĩ tới vì thăm dò một hồi bốn đại ác nhân vũ lực, nhưng gặp phải loại này cái sọt, Trì Thủy Mặc có chút tức đến nổ phổi, tạt phong sậu vũ đánh vào người hết sức khó chịu.

Dưới hông ngựa ở loại khí trời này dưới lao nhanh dễ dàng có chuyện, dù sao mưa to bên trong tầm nhìn thấp, dễ dàng dẫn đến con ngựa không thấy rõ đường, giẫm đến rãnh nước bên trong té ngã, hiện tại liền cái chỗ tránh mưa cũng không có, thực sự là xúi quẩy.

Động viên dưới trường ngựa khoẻ, Trì Thủy Mặc ở mưa to bên trong tiếp tục hướng bắc chạy băng băng, nước mưa ướt nhẹp quần áo, Trì Thủy Mặc ngồi ở trên ngựa thu dọn lần thăm dò thủ này được thu hoạch.

Đầu tiên, 'Độc Cô Cửu Kiếm' cũng không giống tự mình nghĩ như vậy hữu dụng, e sợ gặp phải 'Luyện Khí cảnh' võ giả sẽ hoàn toàn không có đất dụng võ, chiêu thức của bọn họ đã không có rõ ràng kẻ hở .

Ngoại trừ cái thời đại này số mệnh con trai ở ngoài, luyện khí cảnh võ giả đa số tuổi không nhẹ, chính mình giữ nhà chiêu thức đã sớm muộn vàn thử thách đến mức độ đăng phong tạo cực, coi như có mấy người một ít kẻ hở chỉ sợ bọn họ chính mình cũng là trong lòng nắm chắc, nói không chắc đã đem những sơ hở này xem là ** trẻ tuổi bị lừa gạt bấy.

Chỉ có 'Độc Cô Cửu Kiếm' bên trong phá khí thức nên còn có thể sử dụng, bất quá tác dụng cũng không lớn , ít âm cảnh giới nội lực quá ít, luyện khí cảnh võ giả hoàn toàn có thể lấy lực phá xáo.

Đúng là Thái cực quyền cùng thái cực kiếm còn có thể sử dụng, dù sao mặc kệ chiêu thức của người có hay không kẻ hở cũng có thể bị kiềm chế tá khai, chỉ ít nằm ở tuyệt đối thể yếu thời có thể giảm thiểu chịu đòn thương tổn.

Ngoài ra, gặp phải thành danh đã lâu luyện khí cảnh võ giả tốt nhất có thể trốn liền trốn, chỉ sợ bọn họ đều có một, hai chiêu tương tự nam hải ngạ thần 'Ngạc xé trời dưới' đại chiêu.

'Lăng Ba Vi Bộ' tác dụng đúng là rất lớn, có thể để cho chính mình ở 'Luyện khí cảnh' võ giả trước mặt đào tẩu, cho tới 'Chân Khí cảnh' võ giả, Trì Thủy Mặc không có thấy nhiều Chân Khí cảnh võ giả ra tay, hoàn toàn không hề có một chút tham chiếu, phỏng đoán cẩn thận, e sợ muốn dựa vào 'Lăng Ba Vi Bộ' ở Chân Khí cảnh võ giả trước mặt đào tẩu, phỏng chừng độ khả thi quá nhỏ, có lẽ Trì Thủy Mặc đem 'Lăng Ba Vi Bộ' luyện đến 'Đăng phong tạo cực' cảnh giới còn có thể.

Cuối cùng, không cần làm ra xông hoàng cung loại việc ngốc, triều đình tuyệt đối có rất mạnh mẽ vũ lực, từ trong miếu đồ nát mười mấy bách chiến tinh nhuệ bên trong có thể đẩy ra, không phải vậy cô tô Mộ Dung một nhà đã sớm vọt vào hoàng cung dùng võ lực giành ngôi vị hoàng đế , như thế nào sẽ ngoan ngoãn miếu ở Giang Nam, tích trữ thực lực, lấy chờ thời cơ.

Từ Thiên Long tự như vậy thâm hậu vũ lực gốc gác đều chỉ có thể đem Đại Lý phát triển trở thành một cái chư hầu tiểu quốc, liền cái Thổ Phiên quốc sư cũng không dám vào chỗ chết đắc tội, có thể thấy được, Đại Tống tông miếu bên trong tuyệt đối có tuyệt thế cao nhân, không phải vậy chính là có trọng lớn tiên thiên cao thủ.

Đương nhiên, Đại Tống triều đình loại này vương bài tinh nhuệ quá ít, mà nó cần trọng điểm phòng bị địa phương lại quá nhiều, mỗi cái Đại hoàng tử vương tôn phân một phần, phỏng chừng chân chính có thể điều động trong quân tinh nhuệ tuyệt đối không nhiều, lại liên tưởng đến còn có Trần Bắc vương loại dã tâm bùng bùng Phiên Vương cần phòng bị, e sợ, chỉ cần không đem triều đình vào chỗ chết đắc tội, cơ bản không có chuyện gì.

Dù cho giết tới mấy cái tri phủ Huyện lệnh, nhiều nhất cũng chính là cái truy nã xong việc.

Đương nhiên, sát cái được sủng ái công chúa hoàng tử cái gì, liền thực sự là muốn chết .

Trì Thủy Mặc ngồi ở trên ngựa âm thầm phỏng đoán Đại Tống điểm mấu chốt, để làm tương lai triển khai kế hoạch chung quy phải căn cứ, tiện đem nắm cùng Đại Tống triều đình giao thiệp với nặng nhẹ, trong thời gian ngắn nhất đạt đến to lớn nhất hiệu quả, tiết kiệm thời gian, nhanh chóng vượt qua Thiên Long vị diện, đến dưới một thế giới.

Được rồi, Trì Thủy Mặc hiện tại đã nằm ở YY bên trong , hẳn nhiên đem chính mình vẫn còn cực kỳ nguy hiểm bên trong sự tình đã quên, 30 tuổi mà chú không phải là tốt vượt qua, Thiên Long người mạnh nhất khoảng cách hư đan cảnh giới còn có khoảng cách rất xa.

Lẽ nào Trì Thủy Mặc đã tìm tới né qua treo cao Damocles chi kiếm phương pháp?

Vẫn là nhận mệnh ?

Tất cả những thứ này, liền giao cho thời gian đi nghiệm chứng đi!

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Gặp tai kiếp phỉ

Một đường hướng bắc, qua Tây Hạ cùng Đại Tống biên quan, Trì Thủy Mặc chuyển đạo tây bắc, nhắm Tây Hạ đô thành ngân xuyên bước đi.

Tuy rằng ngàn năm trước đường xá có chút khiến người ta thất vọng, thế nhưng thuần thiên nhiên không khí, duyên dáng phong cảnh, vẫn để cho

Tri Thủy Mặc cảm thấy một ít an ủi.

Sáng sớm, Tri Thủy Mặc ăn xong điểm tâm liền rời khỏi qua đường trần nhỏ, hơi ánh mặt trời chiếu lên trên người có chút cảm giác ấm áp, trên lá cây giọt sương ở ánh nắng ban mai dưới tòa ra bảy màu ánh sáng, như từng cái từng cái mỹ lệ bảo thạch.

Cưỡi ngựa chạy chậm chậm, Tri Thủy Mặc tâm tình không lý do có chút cao hứng, thật giống bị này mỹ lệ mà yên tĩnh bầu không khí cảm hoá tựa như.

Bất quá, rất nhanh, Tri Thủy Mặc tâm tình liền bị người phá hoại.

Chừng mười đại hán che ở giữa đường, trên đường còn thả cự mã hàng rào.

"Thái, người tới người phương nào, nhanh mau xuống ngựa, ta chính là mạch chặt son hai Long trại, đại đương gia ngồi xuống tiên phong mai sáu lạng là vậy, hai này thụ là ta tãi, đường này là ta mở, nếu muốn qua đường này, lưu lại mua đường tài, nếu dám bính một chữ "Không", quân sát mặc kệ chôn!"

Một cái đầu lĩnh hoàng y hán tử ở cự mã sau lớn tiếng nói, trong tay cầm hai cái cờ lớn hắc phủ, nhìn đáng dấp có ít nhất chừng một trăm cân, đầy mặt dữ tợn, trên người sát khí mười phần, nghĩ đến trong tay đã có không ít mạng người, phía sau chừng mười hào hán tử cũng là đằng đằng sát khí, bài đủ tư thế.

Tri Thủy Mặc nghe nói như thế sững sờ, đi tới cổ đại cũng có hơn nửa năm, vào nam ra bắc gặp phải đánh cướp không có hai mươi cũng có mười lăm, đúng là hồi thứ nhất nghe được truyền thuyết này bên trong kinh điển lời nói, không biết là may mắn vẫn là bất hạnh.

"Người nói người tên gì?" Tri Thủy Mặc có chút hoài nghi mình nghe lầm.

"Ta chính là mạch chặt son hai Long trại đại đương gia ngồi xuống tiên phong mai sáu lạng là vậy, thế nào, tiểu tử ngươi cũng nghe qua Mai gia đại danh." Hoàng y hán tử trên mặt có chút đắc ý.

"Mai sáu lạng? Không có lưu lượng?" Danh tự này đặt được thật suy! Tri Thủy Mặc âm thầm nhỏ nước bọt.

Được rồi, sở dĩ Tri Thủy Mặc có tâm tình nhỏ nước bọt là bởi vì mấy tên này đều không phải cái gì nhân vật lợi hại, mạnh nhất không có lưu lượng cũng bất quá hậu thiên chín tầng mà thôi, cùng đám kia bách chiến tinh anh một cấp độ.

"Tốt, xem ở các ngươi để ta nhớ lại một chút thú vị đồ vật mức, các ngươi hiện tại thối lui ta còn có thể tha các ngươi một con ngựa, nếu như không biết phân biệt, tiểu gia ta liền để cho các ngươi sớm một chút đầu thai chuyển thế, thổ phi nghề nghiệp này không phải các ngươi đàn này không có kỹ thuật hàm lượng gia hỏa có thể làm."

Tri Thủy Mặc căn bản không hề bị lay động, ngồi ở trên lưng ngựa ngửa khí nhàn nhạt nói, thật giống không phải đang bị đánh cướp, mà là ở cùng bằng hữu nói chuyện như thế tùy ý.

"Ồ ~", đầu lĩnh không có lưu lượng nhìn thấy Tri Thủy Mặc hung hăng thái độ đúng là không có trực tiếp dẫn người xông lên, mà là cẩn thận địa hỏi một câu "Không biết công tử có gì dựa dẫm dám nói này mạnh mẽ?".

Đây là hỏi thăm Tri Thủy Mặc lai lịch, nếu như Tri Thủy Mặc lai lịch phi phạm, khả năng không có lưu lượng cũng là buông tha hẳn, dù sao phía trên thế giới này có rất nhiều người cùng thế lực là nho nhỏ hai Long trại không đặc tội được, này một mảnh thế lực lớn nhân vật mai sáu lạng rất rõ ràng, bất quá đúng là không có Tri Thủy Mặc nhân vật số một như vậy.

"Dựa dẫm sao, chính là kiếm trong tay của ta!" Tri Thủy Mặc rút ra trên eo trường kiếm, lần thứ hai quát hỏi, "Các ngươi đến cùng để là không cho?" Trên mặt hơi không kiên nhẫn.

Mai sáu lạng cho rằng Tri Thủy Mặc là phía nam nhà ai thế lực lớn công tử, không nghĩ tới Tri Thủy Mặc chỉ là tự cho mình võ công cao cường, muốn cưỡng chế hai Long trại. Lập tức vùng tay lên, "Các anh em, theo ta lên!" Mấy người mở cự mã, mọi người cùng nhau tiến lên, muốn vây giết Tri Thủy Mặc.

Về mặt lạnh lẽo, Tri Thủy Mặc giục ngựa tiến lên trước, mũi kiếm nghiêng đi một góc độ, chậm rãi đưa ra, chỉ thấy trường kiếm dĩ nhiên quỹ dị vòng qua mai sáu lạng hai lưỡi búa phong tỏa, chênh chênh xẹt qua cổ một bên động mạch lớn, người ở bên ngoài xem ra thật giống mai sáu lạng cố ý hướng về trên mũi kiếm va tựa như.

Chấn động nhẹ nhẹ từ trường kiếm lan truyền đến Tri Thủy Mặc trên tay, đó là động mạch lớn huyết dịch dâng lên mà ra rung động, để Tri Thủy Mặc có chút mê luyến, đây là sinh mệnh rung động, mà chính mình nắm giữ nó.

Mai sáu lạng dùng tay che bị cắt vỡ động mạch lớn, bất quá, nhưng không thể ngăn cản huyết dịch phun ra, "Cái này không thể nào, cái này không thể nào." Trong miệng tự lầm bầm, hai mắt vô thần.

Mai sáu lạng trong tay bộ kia phủ pháp là 'Diên cuồng loạn phủ', tuy rằng không đầy đủ, nhưng cũng là nhị lưu võ kỹ, là mai sáu lạng ở hai Long Sơn một cái bí ẩn bên trong hang núi tìm tới, dựa vào bộ này phủ pháp, mai sáu lạng ở hai Long Sơn chu vi trăm dặm cũng là có chút uy danh.

Mai sáu lạng dựa vào bộ này phủ pháp không biết giết bao nhiêu người, dù cho cùng là hậu thiên chín tầng người cũng có ba cái chết ở mai sáu lạng lưỡi búa dưới, dựa vào bộ này không trọn vẹn phủ pháp, mai sáu lạng đoạt được hai Long Sơn tiên phong bảo tọa, mỗi tháng đều có sáu lạng cố định vàng.

Một khi cướp được đồ vật, còn có khác chia hoa hồng, vì lẽ đó mai sáu lạng mới đem nguyên là mai A Tam đổi thành mai sáu lạng, lấy đó uy phong.

Giục ngựa lướt qua mai sáu lạng, Trì Thủy Mặc tay phải về phía trước giữ ra mấy đoá kiếm hoa, từng đoá từng đoá huyết mai tỏa ra ở bọn thổ phi ngục, lại là ba người chậm rãi ngã xuống.

Thừa dịp Trì Thủy Mặc giết người công phu, hai người tìm thấy Trì Thủy Mặc hai bên trái phải, hai cây đại đao một cái bở ngang, muốn đem Trì Thủy Mặc hai chân chém đứt.

Trì Thủy Mặc tay trái ở trên ngựa đẩy một cái, đứng chống ngược trên lưng ngựa bên trên, tay phải cầm kiếm xẹt qua một cái vòng tròn lớn hồ, lại là hai mảnh huyết hoa tỏa ra, hai đại hán che cổ họng ngã xuống.

Xông lên chừng mười người đã ngã xuống hơn một nửa, nhưng liền Trì Thủy Mặc một mảnh góc áo đều không có đụng tới, đầu lĩnh đại ca cũng chết, những người còn lại đều có ý lui.

Trì Thủy Mặc tay trái ở trên yên ngựa vỗ một cái, thật là người lẳng không bay ra, kiếm trong tay múa làm một đoàn, "Phốc, phốc, phốc!" Chờ hán lúc rơi xuống đất, lại có ba người từ vong.

Những người còn lại rốt cục tan vỡ, không biết là ai nói tiếng "Điểm quan trọng (giọt) đâm tay, phong kéo, khăn hô" thế là còn lại ngũ đại hán tất cả đều chạy, đem sau lưng để cho Trì Thủy Mặc.

Khỏe miệng hơi vênh lên, Trì Thủy Mặc tay phải nhanh như tia chớp vung ra, không trung nhất thời có thêm năm giờ hàn quang, "A, ai nha" lại là vài tiếng kinh ngạc thốt lên, chạy trốn năm người cũng chết ở trên đường, sau lưng nơi tìm lưu lại một cái cảm thán đến chuỗi phi tiêu.

Nhỏ cổ tận gốc, mới là vương đạo, lòng dạ đàn bà chỉ có thể hại người, Trì Thủy Mặc không phải là bên trong hai bệnh hoạn giả, cho rằng giết người ta rồi huynh đệ lại quán hơn người ta một mạng, liền có thể hay không bị trả thù.

Nơi này là người khác địa bàn, ở đây nhân từ cái kia chính là muốn chết.

Giải quyết nhóm này thổ phi, Trì Thủy Mặc tiếp tục giục ngựa đi tới, Hoan Hỉ cốc được liệu cũng nhanh thành thực, chậm, nhưng là chẳng có cái gì cả.

Chỉ có điều, Trì Thủy Mặc không nhìn thấy, ngàn mét ở ngoài trên sườn núi, có người nằm nhoài trong bụi cỏ, mắt thấy một màn.

Đến lúc Trì Thủy Mặc giục ngựa rời đi sau khi, trong bụi cỏ vương Nhị Hồ, lập tức nhấc lên quần bò lên, trong lòng không ngừng vui mừng chính mình tối hôm qua ăn hồng rồi cái bụng, ở lại chỗ này tiêu chảy.

"Tai họa, tai họa" vương Nhị Hồ vội vội vàng vàng chạy vào tự nghĩa sảnh.

"Hoảng cái gì hoảng, thiên còn không có sụp xuống ni không nhìn thấy chúng ta đang thương lượng sự tình sao, Arlong a báo, các người thế nào không ngăn cản hán, quên đi, người nói trước đi nói cho cùng có chuyện gì, nếu như không có cái gì nếu như ta liền lột da của người ra"

Tự nghĩa sảnh ở giữa chỗ ngồi, một cái con báo đầu hoàn mất bốn mươi, năm mươi tuổi già hòa lớn tiếng quát, vương Nhị Hồ cùng Arlong a báo đều là hán người, ra này việc sự, ném chính là hán người

"Đại đương gia, chết hết, chết hết" trương Nhị Hồ thở hồng hộc nói rằng.

"Cái gì chết hết, người cho lão tử nói rõ ràng, đừng nói một nửa lưu một nửa," Triệu thiên đức thật sự có chút tức giận.

Mạnh mẽ mà thờ hèn hèn hai cái, trương Nhị Hồ mới rồi mới lên tiếng, "Đại đương gia, mai tiên phong cùng những kia ngày hôm nay đi thu qua đường phí các anh em chết hết."

"Cái gì, người cho ta hảo hảo nói rõ ràng, đến cùng là xảy ra chuyện gì" Triệu thiên đức cũng không kịp nhớ tức rồi, vội vàng hỏi. Mai sáu lạng là dưới tay hán nhân vật số hai, không chỉ võ công không sai, đầu óc tốt sử, quan trọng nhất chính là đối với mình trung thành tuyệt đối.

Rất nhanh, trương Nhị Hồ liền đem chuyện khi đó nói cái rõ ràng, không có thêm mắm dặm muối, khuyếch đại Trì Thủy Mặc võ công, cũng không có làm thấp đi Trì Thủy Mặc công phu.

Nghe xong trương Nhị Hồ miêu tả, Triệu thiên đức có chút mê hoặc, không nên a, nếu là có như thế một vị thanh niên tuấn kiệt chúng ta sớm hán phải biết, thế nào một chút cũng chưa từng nghe tới đây.

"Đại ca, không cần nghĩ, hơn phân nửa đây là một mối từ trong môn phái ra đến rèn luyện sỏ, chưa từng nghe qua cũng rất bình thường, chúng ta hiện tại cần phải làm là giết hán vì mai tiên phong báo thù." Triệu thiên đức bên tay phải chỗ ngồi một người xinh đẹp thực phụ lên tiếng.

"Tam muội, đại ca không phải là không muốn giết hán, then chốt là không biết tiểu tử kia lai lịch, tiểu tử kia tuổi còn trẻ liền có một thân võ công giỏi, nếu như sau lưng của hán không có môn phái chống đỡ ư tin tưởng a." Triệu thiên đức bên tay trái chỗ ngồi mắt tam giác mũi ung gia hòa tiếp nhận lời nói.

"Nhị ca, nếu như tiểu tử kia sau lưng có môn phái, mai sáu lạng hỏi thời điểm hán sẽ không nói sao, thời đại này thu được cao nhân tiền bối di trạch gia hóa tuy rằng hiếm thấy, nhưng cũng không phải là không có, chúng ta mai tiên phong không phải thu được nửa bộ phủ pháp sao."

Lại nói , coi như tiểu tử kia mặt sau có môn phái thì thế nào, chỉ bằng mượn trên người tiểu tử kia bộ kiếm pháp kia liền đầy đủ chúng ta ra tay rồi, chỉ cần chúng ta làm được sạch sẽ một chút, không ở lại chứng cứ, lẽ nào sau lưng của hán môn phái còn có thể liên bởi vì hoài nghi cùng chúng ta chết khải sao?" Tam đương gia xinh đẹp nở nụ cười, nói ra nhưng có chút khiến người ta cốt hân.

Nghe được bí tịch mũi ưng cũng không phản đối , nghe Trương Nhị Hồ miêu tả, bộ kiếm pháp kia chỉ ít đều là nhất lưu, thậm chí là hàng đầu kiếm pháp, hơn nữa tiểu tử kia tuổi còn trẻ chính là Tiên Thiên cảnh giới võ giả, không có một quyền tốt nội công bí tịch ai tin tưởng đây.

"Đã như vậy, tam muội, liền để người ngồi xuống huyết hoa hồng ra tay đi, để tiểu tử kia diễn vừa ra anh hùng cứu mỹ nhân, Kinh Kha thứ Tần vương tiết mục, những này mới vừa xuất sơn người trẻ tuổi không đều yêu thích hành hiệp trượng nghĩa sao.

Nhị đệ, trên tay người không phải còn có chút Vạn Trùng Phệ Tâm cao sao, đợi lát nữa khiến người ta cho huyết hoa hồng đưa điếm, đi tới địa bàn của ta, thế nào cũng không thể bạc đãi quý khách nha." Triệu thiên đức khẽ mỉm cười, không thể nghĩ ngờ nói rằng, hơi lộ ra hàm răng dưới ánh mặt trời hiện ra vài điểm hàn mang.

"Vẫn là đại ca anh minh", mũi ưng cùng thực phụ đồng thời khen tặng đạo, cúi đầu biến mất trong mắt hàn mang.

Xem ra, hai Long trại có vẻ như tối lỗ mãng đại đương gia mới là âm hiểm nhất, thủ hạ vừa tử vong, liền bắt đầu suy yếu nhị đương gia cùng tam đương gia thực lực, còn để cho cam nguyện bị hao tổn, dù sao, Triệu thiên đức mưu kế là giỏi nhất thành công được bí tịch phương thức.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: không thương hương tiếc ngọc

Buổi chiều, ánh mặt trời vẫn như cũ có chút độc ác, suối một ngày mặt đất có chút nóng lên, ở dưới bóng cây nghỉ ngơi một buổi trưa ngựa cực không tình nguyện nâng Trì Thủy Mặc lên đường, không lâu lắm, liền qua kéo dài mấy chục dặm hai Long Sơn, mắt thấy lập tức liền muốn đến ba đạo lĩnh địa giới.

Phía trước truyền đến vài tiếng tiếng kêu cứu, "Cứu mạng a, cứu mạng a", theo tiếng kêu cứu đi ra, một cái đẹp để nữ tử khóc nước mắt như mưa, quần áo xốc xếch hướng về Trì Thủy Mặc chạy tới, theo nữ nhân chạy, trước ngực đôi kia không lồ cũng không ngừng trên dưới đong đưa, mảnh liệt sóng lớn, sâu sắc câu hỏi bày ra ở Trì Thủy Mặc trước mặt.

Mấy cái đại hán vạm vỡ cầm đao ở phía sau chậm rãi truy đuổi, một cái trong đó đại hán cười dâm đãng đạo, "Tiểu nương tử, nhanh lên một chút chạy, nếu để cho đại gia nắm lấy , liền để người cẩn thận ném thử đại gia dưới hồng đại thương "

Cái khác hán tử nghe lời nói lại là một trận cười dâm đãng, "Tiểu nương tử, đừng chạy, đại gia đại thương đã ** khó nhịn " một cái khác đại hán kêu lên.

Cầm đầu đại hán cũng không tốt cô quạnh, "Tiểu nương tử, kêu la cái gì, người chính là gọi rách cổ họng cũng sẽ không có người tới cứu người."

Vừa mới dứt lời, Trì Thủy Mặc liền bò lên trên pha, vừa vận xuất hiện các vị đại hán trong mắt, chính hưng phấn thủ lĩnh lời nói một ách, sắc mặt có chút không dễ nhìn, mới vừa nói xong cũng bị người làm mất mặt .

Nữ tử chạy hướng về Trì Thủy Mặc , vừa chạy vừa nói, "Công tử cứu ta, công tử cứu ta, đàn này ba đạo lĩnh giặc cướp muốn đổi với ta, muốn đổi với ta, " nói đến phần sau, nữ tử đã Anh Anh địa khóc lên, khóc không thành tiếng.

Thần kỳ chính là cô gái kia lão đạo dĩ nhiên thuận lợi chạy đến Trì Thủy Mặc bên cạnh ngựa, kéo Trì Thủy Mặc ngồi xuống dây cương liền không tha , một đôi nước long lanh mắt to nhìn Trì Thủy Mặc.

Ngồi ở trên ngựa Trì Thủy Mặc nhìn xuống đi, vừa vận có thể nhìn thấy cô gái kia trắng như tuyết tó. Ngực, sâu sắc nhũ. Câu, phối hợp cặp kia nước long lanh mắt to, vô cùng đáng thương về mặt, lực sát thương không phải lớn một cách bình thường.

Trì Thủy Mặc lúc đó liền luân hãm , lập tức đại nghĩa bẩm nhiên đạo, "Cô nương yên tâm, có ta Trì Thủy Mặc ở đây, tất nhiên sẽ không để cho để cô nương người chịu đến một tổn thương chút nào."

Cầm đầu hán tử nhìn người phụ nữ kia chạy đến Trì Thủy Mặc bên cạnh, nhất thời giận dữ , đạo, "Tiểu tử, ta khuyên người không cần học người quân việc không đầu, anh hùng cứu mỹ nhân cũng phải cân nhắc một chút thực lực của chính người, không phải vậy, đại gia ta liền đem người chém thành tám khối, cầm cho chó ăn, nói không chắc đời sau người có thể học được anh hùng cứu mỹ nhân bản lĩnh."

Nói xong cái nhóm này đại hán chính là một trận cười to, hiển nhiên chưa hề đem Trì Thủy Mặc để ở trong mắt.

Trì Thủy Mặc rút ra trường kiếm, phi thân xuống ngựa, một cái lên được đi tới bọn đại hán trước người, vịn lên 'Lăng Ba Vi Bộ', một đoàn đoàn bóng trắng xuất hiện ở bọn đại hán bên người, ánh kiếm bắn ra bốn phía, một đoàn đoàn huyết hoa tỏa ra ở mọi người yết hầu, đó là dùng sinh mệnh soạn nhạc mỹ lệ!

Bóng trắng dừng lại, Trì Thủy Mặc đối mặt nữ tử, gió nhẹ thổi bay hần vạt áo, ánh mặt trời cho Trì Thủy Mặc độ lên một tầng hào quang màu vàng óng, thật giống hạ phàm Thiên tướng.

Máu tươi để Trì Thủy Mặc tỉnh táo lại, giết chóc qua đi là yên tĩnh, đây là Trì Thủy Mặc định ra quy tắc, mỗi lần giết chóc đều muốn yên tĩnh lại, lẳng lặng lĩnh hội, sinh mệnh cùng máu tươi nên để cho mình trưởng thành, mà không phải thành ma.

Ân, thật giống có chỗ nào không đúng, Trì Thủy Mặc trầm tư, gấp phải không đúng sự liên tra một chút, đây là từ trong miếu đồ nát học được kinh nghiệm, nếu như lúc đó nhập môn phát hiện không đúng liền kiểm tra mọi người tin tức, có lẽ Trì Thủy Mặc liền có thể càn thông dong đối mặt cùng kẻ hoạch sau đó sự.

Một cái tra xét ném đi, tin tức hiện lên ở Trì Thủy Mặc võng mạc trên.

Nhân vật: Lý Yên Nhiên

Thân phận: Hai Long trại tam đương gia ngồi loại kém nhất tâm phúc

Tên gọi: Huyết hoa hồng

Võ công cảnh giới: Ít âm cảnh tiền kỳ

Số mệnh trị: 130

Trì Thủy Mặc bước chân dừng lại, tiếp theo như không có chuyện gì xảy ra hướng về cái kia đẹp đẽ cô nương đi đến, trên mặt là ôn hoà nụ cười, lại như đông bên trong ánh mặt trời, khiến người ta không nhận được sinh ra hảo cảm đến.

"Cô nương, đừng sợ, cái nhóm này giặc cướp đã bị ta chấm dứt, ta sẽ bảo vệ ngươi, cô nương nhà ngươi ở phương nào, nơi này đạo phi san sát, vẫn là ta đưa ngươi trở về đi thôi" Trì Thủy Mặc nụ cười càng thêm ôn nhu, liền muốn một cái chân chính quân tử.

Nghe được Trì Thủy Mặc lời nói, vị nữ tử kia thật giống bị nói trúng rồi cái gì chuyện thương tâm, nước mắt như mưa, đứt quãng nói đến, "Công tử, ta người nhà, đã bị... Đám này... Đám này giặc cướp... Cho... Cho... Ô ô ~" cô gái kia nói đến một nửa, lại là hai tay che mặt, khóc không thành tiếng.

"Công tử, ngươi nói... Ngươi nói... Ta sau đó... Sau đó có thể nên làm gì a" cô gái kia tựa hồ đúng là bị thương đến không kềm chế được, dẫm chân xuống, lao đảo một cái liền hướng Trì Thủy Mặc đập tới, trên mặt một bộ kinh hoàng vẻ mặt, thật giống thật sự muốn ngã chống vó như thế.

Trò đùa đến rồi, Trì Thủy Mặc trầm nghĩ trong lòng, đồng thời ngưng thần đề phòng, đưa tay đi đỡ vị nữ tử kia.

Nhìn kẻ hở mở ra Trì Thủy Mặc, Lý Yên Nhiên đáy mắt loé ra vẻ đắc ý, hai tay nhìn như lung tung chụp vào Trì Thủy Mặc trước ngực, chỉ có điều tay áo đầy hần mang bại lộ năng ý đồ.

Trì Thủy Mặc một cái thái cực vận chuyển tay đem Lý Yên Nhiên hai tay tía đến một bên, tay trái nhanh như tia chớp điểm ở Lý Yên Nhiên trước ngực mấy cái đại huyết.

Lý Yên Nhiên cảm thấy trước ngực tê rần, liền đứng ở nơi đó, hiển nhiên, Trì Thủy Mặc đã nhìn thấu hần ý đồ.

Cuốn lên Lý Yên Nhiên tay áo, lộ ra cái kia ngọc ngầu tựa như cánh tay nhỏ, Trì Thủy Mặc một chỉ một chỉ đẩy ra Lý Yên Nhiên ngọc xanh tựa như ngón tay, lấy ra khăn nắm ở chủy thủ trong tay.

Trì Thủy Mặc khe khẽ thờ dài, "khanh bản giai nhân" (nàng vốn là giai nhân), làm sao làm tặc!"

Lý Yên Nhiên sắc mặt lạnh lẽo, hoàn toàn không có vừa đáng thương biểu hiện, "Ngươi lúc nào phát hiện, ta không nhớ rõ để lộ ra sơ hở ở chỗ nào, muốn chết, cũng làm cho ta chết được rõ ràng ba "

Trì Thủy Mặc khẽ mỉm cười, vẫn là như vậy ôn hoà, "Từ ngươi hướng về ta chạy tới thời điểm, một cái cô gái yếu đuối, nếu như người nhà ở trước mặt mình bị giết, như thế nào sẽ tinh thần sung mãn hướng về ta kêu cứu đây, không tan vỡ là tốt lắm rồi, còn có tuy rằng ngươi chạy trốn lao đảo, nhưng dĩ nhiên một lần cũng không có té ngã, càng quan trọng chính là, áo của ngươi tuy rằng ngắn ngang, nhưng vô cùng sạch sẽ, liền ngay cả hải trên cũng không có tro bụi, một cái cô gái yếu đuối e sợ ở loại này nguy cấp thời khắc, không thể chú ý đến quần áo có hay không nhiễm bụi đi. Hôn nữa, những đại hán kia tuy rằng ở trên đùa ngươi, thế nhưng cười đến rất giả, bởi vì một số nguyên nhân, ta đối với 'Ha ha' loại cười gượng rất miễn cảm "

Đương nhiên, quan trọng nhất chính là tạo hóa đem lai lịch của ngươi bại lộ đến không còn một mống, Trì Thủy Mặc ở trầm nghĩ trong lòng.

"Vì lẽ đó ngươi liền tương kế tựu kế, trước hết giết đám kia ngu ngốc, ở dùng ngôn ngữ để ta thả lỏng cảnh giác, sau đó nhân lúc ta đắc ý nhất, kém nhất phòng bị thời điểm bắt ta" Lý Yên Nhiên trên mặt xinh đẹp hiện lên một vết ngưng ngừng vẻ mặt, chính mình như cái kẻ ngu si như thế bị người lừa đùa.

"Trả lời , bất quá không có khen thưởng, có cái nào ngu xuẩn bồi tiếp người nói vậy người ở trên đường xuống hoàng tuyền cũng sẽ không cô quạnh, an tâm đi thôi" Tri Thủy Mặc khẽ mỉm cười, lại như ngày xuân bên trong ánh mặt trời, nhưng lời nói của hắn liền muốn ngày đông hàn như gió để Lý Yên Nhiên cảm thấy cốt lạnh.

"Chậm đã, lẽ nào người không muốn biết là ai . ." Lời còn chưa nói hết, một viên mỹ lệ đầu lâu phóng lên trời, Lý Yên Nhiên trên mặt còn đọng lại một vết khó có thể tin về mặt, nàng cho là mình biết chủ sử sau màn, Tri Thủy Mặc tạm thời sẽ không giết nàng, hơn nữa, nàng tú khuôn mặt đẹp, đẹp để tư thái, cũng là một loại to lớn kiếp mã, rất ít người cam lòng không thương hương tiếc ngọc, đáng tiếc, gặp phải Tri Thủy Mặc.

Hắn có thể không tin mình có cái gì nhân vật chính vàng sáng, gặp phải cái mỹ nữ thích khách, còn có thể đem nàng thu nhập ** mà không đàn hồi.

Nếu như làm như thế, Tri Thủy Mặc tin tưởng mình tuyệt đối không thấy được ngày thứ hai Thái Dương, ở một buổi hoan hảo sau khi, lòng cảnh giác thấp nhất thời gian, Lý Yên Nhiên chắc chắn giết mình.

Coi thường này đầm máu cảnh tượng, Tri Thủy Mặc ném xuống nhuộm máu chùy thủ, xoay người lên ngựa, hướng về cái kia đỏ sẫm tà dương chạy như bay, nếu con đường phía trước tràn đầy chông gai, vậy thì mở một đường máu đi!

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Tiểu công tử, khó bề phân biệt

Một đêm vô sự, Tri Thủy Mặc ở ba đạo lĩnh nghỉ ngơi một đêm, sáng ngày thứ hai lần thứ hai khởi hành, đón triều dương, đạp lên gió mát, du dương kỳ qua ba đạo lĩnh, đi tới hồng thạch cầu địa giới.

Hồng thạch cầu cầu như tên, chính là một cái to lớn hẻm núi, hai bên là cao cao vách núi, cầu đây là màu đỏ bùn đất, có người nói là người máu tươi nhuộm đỏ, đá lớn chồm vách núi cheo leo càng đã cho đường người đi đường gia tăng rồi một ít khủng bố bầu không khí.

Chỗ này là về mặt quân sự vô cùng tốt mai phục địa điểm, chỉ cần thả chút lẫn cây đá tảng ở vách núi bên trên, người ngoài đi vào hẻm núi, đẩy dưới lẫn cây đá tảng đóng kín trước sau đường lui, trong đó người muốn đánh muốn thiêu đều là chuyện một câu nói.

Tri Thủy Mặc cảm ứng một hồi, vách núi bên trên không ai, quả đoán giục ngựa tiến vào hồng thạch cầu, dọc theo đường đi hồng bùn làm nổi bật thiên kỳ bách quái tiểu thạch ngược lại cũng có một phen đặc biệt phong cảnh.

Chính cảm khái thiên nhiên thần kỳ cùng sức mạnh to lớn, trong tai đột nhiên truyền đến một trận tiếng vỗ ngựa, xem tình huống, thật giống có bốn, năm người hướng về nơi này chạy như bay tới. Tri Thủy Mặc theo âm thanh nhìn tới, chỉ thấy một cái tuần tú công tử hướng về chính mình chạy như bay tới, mặt sau theo mấy cái lấy đao truy đuổi cường nhân.

Khá lắm, người công tử này cách đến tiếp cận mới phát hiện dĩ nhiên mọc ra một bộ tuần tú phi phàm khuôn mặt, liền trải qua 'Thái Thượng Vong Tinh tâm' cải tạo Tri Thủy Mặc đều có chút không bằng.

Đáng tiếc chính là, gương mặt kia quá mức âm nhu, nếu như không phải có hầu kết, Tri Thủy Mặc đều muốn hoài nghi có phải là nghiêng nước nghiêng thành đại mỹ nữ giả trang.

Cái kia tuần tú công tử kỳ tiếp cận, một khuôn mặt tươi cười trên tràn đầy thần sắc lo lắng, cách Tri Thủy Mặc còn có bốn, năm cái thân ngựa liền lên tiếng.

, lại tới một người cầu cứu, mỹ nữ không được lại đổi thành tiểu công tử , đại gia xem ra rất giống yêu thích làm chuyện gay người sao?

"Công tử chạy mau, mặt sau có cường nhân truy sát ta, không cần liên lụy người" nói xong gia tốc siêu Tri Thủy Mặc vọt tới.

Người vội, kịch bản không đúng vậy, người không phải nên hô cứu mạng sao, thế nào để ta chạy mau, chẳng lẽ không là hai Long trại người?

Quản người có đúng hay không hai Long trại người, 'Tạo hóa' bên dưới đều không chỗ che thân, Tri Thủy Mặc hơi chuyển động ý nghĩ một chút, trước mắt liền xuất hiện tiểu công tử tin tức.

Nhân vật: Lý Thanh Lộ

Thân phận: Số mệnh con gái, Tây Hạ hoàng đế lý lượng đệ ái nữ, Lý Thu Thủy tôn nữ, phái Tiêu Dao môn nhân

Phong hào: Ngân xuyên công chúa

Tu vi: Ít âm cảnh trung kỳ

Số mệnh trị: 350 (150 tu vi, 200 gia trị)

Tra ra kết quả dọa Trì Thủy Mặc nhảy một cái, ta lạc cái đi, này không phải trong truyền thuyết có thể so với Vương Ngữ Yên càng đẹp hơn, Thiên Long ba nữ chủ một trong 'Mộng cô' sao, nghĩ tới đây thứ đến Tây Hạ mục đích, Trì Thủy Mặc quyết định phải cùng Lý Thanh Lộ tạo mối quan hệ, nói không chắc đến thời điểm liền dùng lên, hơn nữa, một cái nữ chủ cũng đáng giá hướng dẫn .

Nghĩ tới đây, Trì Thủy Mặc trước tiên kiểm tra một hồi truy đuổi bốn người tin tức, miễn cho lật thuyền trong mương.

Ân, đều là hồng thạch câu gió mát trại thổ phỉ, tên gì tứ đại chiến tướng, còn đều là ít âm cảnh giới Tiên Thiên võ giả, nói vậy Lý Thanh Lộ là bởi vì cùng người giao thủ kinh nghiệm không đủ, thêm vào trên tay công phu không được mới chạy trốn chết đi, làm Lý Thu Thủy tôn nữ, Trì Thủy Mặc có thể không tin nàng sẽ không 'Lăng Ba Vi Bộ' .

Xem xong tin tức Trì Thủy Mặc hoàn toàn yên tâm, tuy rằng đều là ít âm cảnh võ giả, nhưng trên người mình có thể có vài loại luyện đến 'Đăng phong tạo cực' cảnh giới tuyệt học, không phải những này cùng bức có thể so sánh.

Trì Thủy Mặc đón Lý Thanh Lộ lộ ra một cái nụ cười nhã nhặn, "Huynh đài không cần lo lắng, tại hạ còn có một chút hộ thân lực lượng, người như ta, gặp chuyện bất bình, lại há có thể không rút dao tương trợ, ta vậy thì ngoại trừ này mấy cái cường nhân, huynh đài đợi chút "

Nói xong không để ý tới Lý Thanh Lộ kinh ngạc vẻ mặt, thúc ngựa sai thân mà qua, trường kiếm ra khỏi vỏ, đón cái kia bốn cái gió mát trại cường nhân xông lên trên.

Mặt sau Lý Thanh Lộ cuống lên, cái tên này thế nào không nghe khuyên bảo đây, nghĩ đến người ta là vì chính mình ra mặt, cũng không thể nhìn hấn đi chịu chết, lại nói mình còn có 'Lăng Ba Vi Bộ' kề bên người, dù cho không địch lại, cũng có thể toàn thân trở ra, lập tức liền quay đầu ngựa lại, cũng hướng về cái kia mấy cái cường nhân xông lên trên, bất quá Lý Thanh Lộ mới vừa điều xong đầu liền phát hiện một cái làm cho nàng kinh ngạc sự, bốn người kia bên trong trước tiên một người đã ngã xuống đất, cổ họng trên lộ ra nửa viên ngân lông lãnh toa hình phi tiêu.

Lý Thanh Lộ mừng rỡ trong lòng, không nghĩ tới vị này anh tuấn bất phàm công tử dĩ nhiên võ công cao cường, lập tức càng là tăng nhanh tốc độ hướng về trước kỵ đi.

Trì Thủy Mặc biết mình tuổi trẻ bên ngoài rất dễ dàng để những này giang hồ tay gậy đòi xem thường, dù sao trong giang hồ tin tức vô cùng linh thông, chính mình này số một người trước đây căn bản chưa từng xuất hiện, những người này không biết mình, lại xem chính mình tuổi còn trẻ, lập tức liền ít đi ba phần cảnh giác.

Hơn nữa, Thiên Long công chính mặt giao chiến có rất ít dùng ám khí, dù sao đều không phải người mù.

Vậy thì cho Trì Thủy Mặc rất lớn tiện lợi, từ khi được 'Quan Âm lệ' sau khi, Trì Thủy Mặc rảnh rỗi liền luyện tập, dù sao đây là ngàn năm thế gia Đường môn đệ nhất ám khí thủ pháp, tiềm lực vô cùng to lớn, trong nháy mắt lực sát thương tuyệt đối tăng mạnh.

Đi tới Thiên Long sau, thổ nạp quyết nhập định gia trì để Trì Thủy Mặc tìm hiểu 'Quan Âm lệ' tốc độ tăng lên rất nhiều, hiện tại đã sắp đột phá đến 'Đăng phong tạo cực' cảnh giới .

Đón chạy như bay tới bốn người, Trì Thủy Mặc vung tay phải lên, không trung đột nhiên xuất hiện một thanh phi tiêu, phản chiếu trên trời Thái Dương, một vệt tia sáng chiếu rọi đến người trên mắt, để hấn không nhìn được tròng mắt nhìn, sau đó ánh bạc xẹt qua, cổ họng mát lạnh, liền cái gì cũng không biết .

Còn lại ba người kinh hãi đến biến sắc, người thứ hai nhắc nhở, "Cẩn thận tiểu tử này phi tiêu", vừa mới dứt lời, không trung lại xuất hiện ba tuyến ánh bạc, ba người ngưng thần đề phòng, chỉ nghe ba tiếng rên rỉ, ba người dưới hông tuần mã toàn bộ ngã xuống đất mà chết, ba người tức đến nổ phổi nhảy xuống ngựa đến, không nghĩ tới người đến như vậy giáo hoạt.

Tay trái vỗ một cái, Trì Thủy Mặc phi thân xuống ngựa, trường kiếm khẽ run, mơ hồ chỉ về đứng đầu đại hán kẻ hờn nơi, dưới chân tác dụng 'Lăng Ba Vi Bộ', tiêu sái tránh thoát mấy người công kích.

Trường kiếm một chiếc, múa qua một cái vòng tròn hồ, đem ba cây trường đao hấp ở kiếm tích bên trên, thật giống là từ như sắt thép, nhanh chóng xẹt qua ba vòng, liền muốn đất ba người mũi như thế, trái phải ba người phương hướng, để bọn họ theo Trì Thủy Mặc múa mà đi theo.

"Mụ nội nó, tiểu tử này thế nào như vậy tà môn, lẽ nào hấn trường kiếm là từ sắt chế tạo ? Không được, không thể lại để người này nắm đi rồi, không phải vậy rơi vào hấn tiết tấu bên trong định sẽ xảy ra chuyện" mặt vàng đại hán thầm nghĩ trong lòng, một cái ánh mắt vút ra, hai người khác tâm linh thần hội, lập tức từ bỏ trường đao trong tay.

Ba người bỏ qua trường đao, dùng quyền đến công, ba quyền anh ra, mang theo hiển hách phong thanh, phong tỏa Trì Thủy Mặc trái phải giữa ba đường, quyền thế trầm trọng phi thường, một quyền xuống Trì Thủy Mặc tất nhiên gân xương gãy chiết, huống hồ ba quyền.

Tri Thủy Mặc cũng từ bỏ trường kiếm trong tay, không để ý tới ba người về mặt hưng phấn, tay trái hơi nâng, tay phải hoành mang, ôm tước thức sử dụng, đem bên trái nắm đấm lôi kéo một vùng, bên trái cái kia người nhất thời mất đi cân bằng, bị mang theo va về phía trung gian một người, đồng thời Tri Thủy Mặc dưới chân hơi đổi, tránh né bên phải một quyền.

Bên trái mặt vàng đại hán nhìn thấy Tri Thủy Mặc từ bỏ trường kiếm cái dùng nắm đấm, mừng rỡ trong lòng, tiểu tử kia sẽ không là ngốc đến vì công bằng, mới quăng kiếm dùng quyền đi.

Bất quá rất nhanh hán liền biết mình cả nghĩ quá rồi, tiểu tử này nắm đấm so với trường kiếm càng lợi hại, chính mình toàn lực một quyền đánh tới thật giống đánh tới cây bông trên như thế, nhẹ nhàng không chút nào được lực, không tốt, lại là loại kia kỳ quái sức hút!

Tri Thủy Mặc không để ý tới kinh hãi mặt vàng hán tử, hơi nâng tay trái nhẹ nhàng một quyền đánh vào mặt vàng hán tử ngực.

Hán tử kia chính cảm khái Tri Thủy Mặc nắm đấm thể nào vô lực, đột nhiên trái tim đau đớn kịch liệt, thật giống nổ tung giống như vậy, một ngụm máu tươi phun ra, thân thể liền vô lực ngã xuống, trong mắt tràn đầy không rõ, chậm rãi mất đi hào quang.

Sau khi đánh xong Tri Thủy Mặc liền không có để ý tới mặt vàng hán tử, Thái cực quyền nhìn như cực kỳ yếu đuối, kỳ thực chí cương chí nhu, luyện đến chỗ cao thâm, chính là cương mãnh không thấp hơn đại phục Ma quyền chí cương quyền pháp, cú đấm kia xuống, mặt vàng hán tử trái tim đã chia năm xẻ bảy, không có cứu.

Tri Thủy Mặc từng chiêu từng thức đánh ra, đều để hai người khác khổ không thể tả, cái kia quý dị quyền pháp để cho hai người thật giống đánh vào chỗ trống, không cẩn thận còn có thể bị đối phương nắm đi, công kích được người mình.

Lý Thanh Lộ lúc này cũng vọt lên, trường kiếm ra khỏi vỏ quay về bên cạnh đại hán chính là một chiêu kiếm, trường kiếm như sao băng giống như xẹt qua, cái kia lạnh lẽo âm trầm ánh kiếm để bên cạnh đại hán tóc gãy đứng chống ngược, bước chân một sai liền muốn tránh ra Lý Thanh Lộ mũi kiếm.

Lúc này Tri Thủy Mặc cũng tới bỏ đá xuống giếng, Thái cực quyền quán, khiến chữ quyết triển khai, để hán tử kia né tránh không được, còn bị Tri Thủy Mặc nắm tự động hướng về mũi kiếm đánh tới.

Ánh kiếm lóe lên, một nửa mũi kiếm từ hán tử trước ngực lộ ra, nhỏ giọt máu tươi chảy xuống, trường kiếm vừa kéo, hán tử kia ngửa mặt lên trời liền đến, máu tươi trực phun ba thước.

Còn lại một đại hán muốn chạy trốn, có thể Tri Thủy Mặc 'Lăng Ba Vi Bộ' mấy cái xoay người liền che ở trên đường đi của hắn, Thái cực quyền sử dụng, thêm vào một bên Lý Thanh Lộ mắt nhìn chăm chăm, để hắn phân tâm, bất quá chừng mười chiêu Tri Thủy Mặc liền một quyền đánh nát nội tạng của hắn, đưa hắn đi tới địa phủ.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: yên bác như biển

Lý Thanh Lộ nhặt lên Tri Thủy Mặc trường kiếm đưa cho Tri Thủy Mặc, sắc mặt ửng đỏ, trong mắt sóng nước lưu chuyển, trong miệng nói cảm tạ "Nhiều Tạ huynh đài trọng nghĩa giúp đỡ, bằng không bản công . . . Bản thân khả năng liền phải tao ương , "

Tri Thủy Mặc cũng không thêm để ý Lý Thanh Lộ khẩu trong lời nói lộ ra kễ hở, tiếp nhận trường kiếm thuận miệng hỏi, "Không biết huynh đài thể nào chọc tới đám này giặc cướp, theo lý mà nói người bình thường cũng sẽ không để cho bốn vị này giang hồ hảo thủ truy kích ba "

Lý Thanh Lộ trên mặt đỏ ửng càng sâu, "Bản. . . . Ta hẳn là ở phía trước trấn nhỏ bên trong, bại lộ trong tay có lượng lớn ngân phiếu, mới đưa tới những người này ba" nói đến lượng lớn ngân phiếu thời, Lý Thanh Lộ sốt sáng mà nhìn chăm chăm Tri Thủy Mặc con mắt.

Tri Thủy Mặc thở dài, "Huynh đài, ra ngoài ở bên ngoài, phải biết tài không thể để lộ ra, đặc biệt là ở những này thổ phi ở phụ cận trấn nhỏ bên trong, nơi đó có lượng lớn thổ phi cơ sở ngầm "

Nhìn thấy Tri Thủy Mặc không chỉ không có một chút thần sắc tham lam, còn dạy mình kinh nghiệm giang hồ, Lý Thanh Lộ đáy mắt lóe ra một vệt thần sắc mừng rỡ.

Trong miệng nhưng vội vã đáp, "Huynh đài giáo huấn chính là, tại hạ nhớ kỹ, tại hạ là Tây Hạ ngân xuyên người, tên là Lý Thanh đường, còn chưa thỉnh giáo huynh đài quý danh, muốn đi nơi nào?"

Tri Thủy Mặc cười nhạt, "Không dám tính tri, tên thủy mặc, Đại Tổng người, ta xem người so với ta nhỏ hơn, người gọi ta một tiếng tri huynh đại ca là tốt rồi, ta muốn đi ngân xuyên phụ cận Đại Tuyết sơn Hoan Hi cốc một lần, thái chút thảo dược, dùng để ngao chế viên thuốc."

Nghe được Tri Thủy Mặc là Đại Tổng người, Lý Thanh Lộ không tên trong lòng có chút lo lắng. Đại Tổng người từ trước đến giờ đối với phiên bang tiểu quốc có chút không lọt mắt, lại nghe nói Tri Thủy Mặc muốn hướng về ngân xuyên một lần, trong lòng có chút cao hứng.

Nhưng Tri Thủy Mặc chỗ cần đến là Đại Tuyết sơn Hoan Hi cốc, lại có chút thay Tri Thủy Mặc lo lắng. Hoan Hi cốc là nhất phẩm đường trọng địa, có quân đội canh gác, người bình thường căn bản không vào được.

Cho tới Tri Thủy Mặc muốn ngao chế viên thuốc nói chuyện, lại để cho Lý Thanh Lộ có chút ngạc nhiên, lẽ nào tri đại ca còn là một danh y? Sớm biết Hoan Hi cốc bên trong đại đa số dược liệu đều có độc, bình thường đại phu căn bản là không dám dùng để luyện dược, con kia sẽ y người chết.

Lý Thanh Lộ chính mình cũng không có có ý thức đến tâm tình của chính mình bởi vì Tri Thủy Mặc mà phạm phạm, này là tín hiệu vô cùng nguy hiểm.

"Tri đại ca, người muốn đi hái thuốc ngao chế viên thuốc, lẽ nào người là một tên y thuật phi phạm đại phu sao, nhưng là nhìn dáng vẻ của người cũng không giống a, còn có, các người Đại Tổng là thiên hạ trung tâm văn hóa, ta vẫn rất hướng về đây, lần này rời nhà trốn đi chính là đi ra mở mang, đáng tiếc vẫn không có ra Tây Hạ liền gặp phải chuyện như vậy, làm cho ta đều không tâm tình đi tới" Lý Thanh Lộ xẹp miệng nhỏ thật giống rất không vui tựa như.

"Nghiêm chỉnh mà nói ta xác thực là cái đại phu, bắt quá ta rất ít ra tay thay người chữa bệnh, bắt quá, người rời nhà trốn đi đi Đại Tổng sự hay là thôi đi, Đại Tổng bên kia tuy rằng càng thêm phồn hoa, thế nhưng bên kia cường nhân cũng càng thêm lợi hại.

Người một cô gái, liền không cần hướng về bên kia đi tới, yên tâm bị người bắt được làm áp trại phu nhân" Tri Thủy Mặc nụ cười nhạt nhòa nói.

Lý Thanh Lộ kinh ngạc ở Tri Thủy Mặc đúng là cái đại phu, hơn nữa từ trong giọng nói cũng không có nâng lên Đại Tổng làm thấp đi Tây Hạ ý tứ, bắt quá nghe được con gái của chính mình thân bị chọc thủng, liền trực tiếp nhảy lên, kinh ngạc hỏi, "Người làm sao thấy được, ta để lộ ra sơ hở ở chỗ nào sao "

Tri Thủy Mặc khoe miệng 45 độ giương lên, "Đầu tiên người quá tuần tú, dĩ nhiên so với ta còn anh tú, này không hợp lý; thứ hai, người gặp người đàn ông kia trên người có nữ nhi gia sơn phần vị, ngoại trừ mới từ kỹ viện bên trong đi ra gia hỏa.

Đệ tam, người âm thanh quá mức lạnh lạnh, tuy rằng có thể đề thấp tiếng tuyến, thế nhưng có rất ít giọng đàn ông như thế nhọn; cuối cùng mà" nói tới chỗ này, Tri Thủy Mặc đi xuống một chỉ.

Lý Thanh Lộ cúi đầu vừa nhìn, tay phải của chính mình rất tự nhiên tạo thành tay hoa, nhất thời mặt đỏ lên, trong miệng không phục nói "Coi như phía sau người ba cái thành lập, thế nhưng điều thứ nhất cũng quá cái kia cái gì ba "

Nhận qua hải lòng cung đình giáo dục Lý Thanh Lộ, không có cách nào dùng từ để hình dung tình huống như thế, chỉ cảm thấy người này phi thường thú vị, không mất quân tử phong độ rồi lại vô cùng đặc biệt, không giống ngân xuyên đám kia đối trá gia hỏa.

Tri Thủy Mặc khẽ mỉm cười, nghiêm trang nói "Khiêm tốn mặc dù là một loại mỹ đức, thế nhưng quá đáng khiêm tốn chính là kiêu ngạo, bản công tử ngọc thụ lâm phong đây là sự thực, chúng ta muốn nhìn thẳng vào hiện thực" nói đến lúc sau Tri Thủy Mặc chính mình cũng không nhịn được nở nụ cười.

"Ân, ta đem trạng thái như thế này xưng là tự luyện, ý vì chính mình hết sức luyện ái chính mình" Tri Thủy Mặc giải thích.

Loại này rất khác biệt trả lời để Lý Thanh Lộ không nhịn được cười, tự luyện, rất xén chuẩn xác hình dung đây!

"Đúng rồi, tri đại ca, ta hiện tại không muốn đi Đại Tổng, nghe người nói đáng sợ như vậy, ta vẫn là cùng người đồng thời hỏi ngân xuyên ba" lạnh lạnh như chuông bạc giống như tiếng âm vang lên, Lý Thanh Lộ thả ra đối với tiếng tuyến áp chế, nói xong Lý Thanh Lộ đôi mắt thẳng tắp địa nhìn phía Tri Thủy Mặc, quan sát Tri Thủy Mặc phản ứng, lo lắng Tri Thủy Mặc từ chối.

"Tốt, ta đang lo dọc theo con đường này không ai bồi đây, nếu người muốn trở về vậy thì đồng thời ba" đối với Lý Thanh Lộ thỉnh cầu, Tri Thủy Mặc vui vẻ đồng ý.

Hai người cười lên ngựa rời khỏi hồng thạch cầu, hướng về ngân xuyên mà đi, dọc theo đường đi Tri Thủy Mặc cùng Lý Thanh Lộ không có gì giấu nhau, từ thiên văn địa lý đến thi từ ca phú, từ tu thân dưỡng tính đến trị quốc cường quân.

Lý Thanh Lộ đối với Tri Thủy Mặc uyên bác học thức, mới mẻ đặc biệt ý nghĩ than thở không ngớt, tu vi vô công đến Tiên Thiên, Tri Thủy Mặc có thể hồi ức lên phần lớn đến trường thời đại tri thức,

Lúc này Tri Thủy Mặc trên thông thiên văn, dưới biết địa lý, trước có hình hy-péc-bôn, sau có tạp giao quần thể sinh vật, ở ngoài có thể nói tiếng Anh, bên trong có thể tu cổ văn, cầu được dãy số, nói tới Majere, tổ nguyên Trung Hoa trên dưới năm ngàn năm, duyên đây xích châu lục hải trăm ngàn vạn.

Tùy tiện một cái kê thỏ cùng lung, bách mấy lần nhau vấn đề liền để Lý Thanh Lộ sùng bái không ngớt, chớ nói chỉ là những kia hậu thế thi từ ca phú.

Càng làm cho Lý Thanh Lộ mê chính là Tri Thủy Mặc trong miệng vĩnh viễn có nói không hết cổ sự, giảng không xong chuyện cười, ngắn ngủi bảy, tám thiên bên trong, Lý Thanh Lộ đối với Tri Thủy Mặc từ hảo cảm đến yêu thích, từ thích đến không muốn xa rời, trong đó còn chen lẫn thường thức cùng sùng bái.

Trì đại ca võ công cao cường mà có quân tử chi phong, dù cho Lý Thanh Lộ đối trở về một lần nữ trang, hán đối với mình vẫn là phát từ tình, dừng từ lễ, không có nửa điểm chỗ không ổn, nếu không là thỉnh thoảng nhìn về phía trong ánh mắt của chính mình có một tia thương thức cùng mê luyến, điều này làm cho Lý Thanh Lộ hầu như hoài nghi mình có phải là biến dạng .

Cảm giác an toàn, hài hước cảm, thoải mái cảm đều ở Trì Thủy Mặc trên người tìm tới , thêm vào Trì Thủy Mặc anh tuấn bất phàm đáng vẻ, uyên bác phi thường tri thức, rất nhanh, Lý Thanh Lộ liền luân hãm .

Nhìn khoảng cách ngân xuyên càng ngày càng gần, Lý Thanh Lộ nhưng đi được càng ngày càng chậm, nàng lần thứ nhất phát hiện ngân xuyên là như thế đáng ghét, nếu như đường lại lâu một chút nên thật tốt a.

Đáng tiếc, hiện thực xưa nay không ngót cá nhân ý chí vì đời đi, ngân xuyên cao cao tường thành đã ở trong tầm mắt, Lý Thanh Lộ cũng không có lý do gì lại theo Trì Thủy Mặc tiếp tục đi.

"Trì đại ca, ngươi có như thể uyên bác tri thức, tại sao không có đi thi tú tài chức vị đây, còn có, ta chưa từng có nghe ngươi nói đến người nhà của ngươi, có thể cùng ta nói một chút sao, đứng rồi trì đại ca này một thân võ công là thế nào học được, là gia truyền vẫn là?"

Như cũ nam trang Lý Thanh Lộ, một đôi đen thui con mắt nhìn Trì Thủy Mặc, nàng hy vọng có thể được tốt trả lời, như vậy, nàng liền có cơ hội giữ Trì Thủy Mặc lại đến.

Nếu như, Trì Thủy Mặc thật cùng cái kia yêu bà có quan hệ, e sợ hoàng Thái phi không chỉ sẽ không đồng ý, còn có thể giết Trì Thủy Mặc, vì lẽ đó, dù cho những vấn đề này có chút phạm vào kỳ hỷ, nàng cũng phải hỏi.

Trì Thủy Mặc khẽ mỉm cười, này một đường vì phòng ngừa phiền phức, Trì Thủy Mặc để thanh lộ vẫn là đối hỏi nam trang, dù sao lúc này Trì Thủy Mặc vẫn không có thần chặn Sát Thần thực lực, đến mấy cái trại chủ hán cũng chỉ có thể thoát thân .

Ngoài ra, Lý Thanh Lộ là phái Tiêu Dao môn nhân, 'Lăng Ba Vi Bộ' nên không gạt được nàng, chỉ là không nghĩ tới nàng biệt đến hiện tại mới hỏi.

"Trì đại ca đường rất dài, rất dài, về phần tại sao không đi thi tú tài, bởi vì cái kia không phải ta con đường, hơn nữa trì đại ca cũng không thể chịu làm kẻ dưới,

Bất quá, nếu như trì đại ca có một ngày, trên con đường của chính mình thất bại , còn có theo đuổi quyền lợi thời gian, ta sẽ lật đổ hiện hữu chính quyền, một lần nữa thành lập một cái chính quyền, chính mình làm hoàng đế." Nhìn cao cao cửa thành, Trì Thủy Mặc hít một hơi thật sâu, nắm chặt nắm đấm, ánh mắt xuyên (mặc) qua tường thành, thẳng tới phương xa, phương xa!

"Cho tới trì đại ca người nhà, bọn họ đều ở một thế giới khác, cách trì đại ca rất xa, rất xa, võ công là trì đại ca tự học thành tài, trong đó bộ pháp là trì đại ca từ một người tên là 'Lang hoàn phúc địa' địa phương được."

Buông ra nắm đấm, Trì Thủy Mặc cùng Lý Thanh Lộ cười ngửa chậm rãi tiến vào ngân xuyên thành, cho tới gác cổng bọn quan binh, lại như không nhìn thấy như thế, bởi vì loại này quần áo hoa lệ công tử không phải bọn họ những này thủ thành tiểu binh đặc tội nổi.

Mặc dù có chút không có nghe hiểu, đến Lý Thanh Lộ vẫn là vội vàng nói khiêm, "Xin lỗi, trì đại ca, nhắc tới chuyện thương tâm của ngươi " nàng còn tưởng rằng Trì Thủy Mặc nói ở một thế giới khác là toàn bộ tạ thế , vội vàng xin lỗi.

Bất quá, Trì Thủy Mặc nói bộ pháp của hán chiếm được 'Lang hoàn phúc địa' đúng là để Lý Thanh Lộ sáng mắt lên, đó là hoàng nãi nãi (Lý Thu Thủy) lưu lại bí tịch, lần này ngươi không trốn được , trở về liền để hoàng nãi nãi ra tay, hi ~

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: mỹ nhân ơn trọng

Ngân xuyên thành, cửa tây ở ngoài.

"Tốt , thanh lộ, đưa quân ngàn dặm, chung cần từ biệt, trở về đi thôi, ngươi trì đại ca nên đi ." Trì Thủy Mặc tay khiến tuần mã, sắp xuất phát, vì gió chợt nổi lên, gọi lên ba thước Xuân Thủy!

"Trì đại ca, chậm đã, cái này hi vọng ngươi mang tới, có lẽ ngươi có thể sử dụng trên" Lý Thanh Lộ đưa qua một cái túi gấm.

Tri Thủy Mặc kết quả túi gấm, ở Lý Thanh Lộ còn chưa lên tiếng ngăn cản trước mở ra tinh nang, bên trong, lẳng lẳng nằm một cái túi thơm, mặt trên thêu một đôi uyên ương, túi thơm bên cạnh là một khối kim bài.

Lấy ra kim bài, mặt trên khắc hoạ sáu con giương cánh muốn bay Kim Phượng hoàng, mặt trái có 'Ngự tứ kim bài' bốn cái minh văn, dưới góc phải có màu đỏ hai cái chữ nhỏ 'Ngân xuyên'.

Kỳ thực Lý Thanh Lộ muốn nói cho Tri Thủy Mặc chờ nàng đi rồi lại mở ra, một là thêu uyên ương túi thơm quá ngượng ngùng, thứ hai, Lý Thanh Lộ vẫn không có nói cho Tri Thủy Mặc chính mình là công chúa của Tây Hạ, nàng sợ sệt một khi Tri Thủy Mặc biết thân phận của mình, khả năng rời khỏi chính mình, hoặc là xa lánh chính mình, có khả năng nhất chính là, hai người rất khó giống như trước kia như thế, làm bình đẳng bằng hữu tương giao.

Từ nhỏ đến lớn, cùng Lý Thanh Lộ tương giao mỗi người bạn cùng lứa tuổi, đều bởi vì thân phận của nàng, mà cùng nàng có không nói rõ được cũng không tả rõ được khoảng cách, đó là giai cấp chênh lệch!

Có thể, nàng không biết Tri Thủy Mặc sớm đã biết rồi thân phận của nàng, hơn nữa, làm nắm giữ Kinh Thiên truyền thừa tư cách người, tuy rằng Tri Thủy Mặc không có nói, thế nhưng hẳn cũng có một tia tia, cho là mình là đặc thù cái kia một cái, xứng với trong thiên địa bất luận người nào!

Thuộc về người "xuyên việt" kiêu ngạo, là những này thổ vịnh viễn sẽ không hiểu!

Lý Thanh Lộ không lo được uyên ương túi thơm bị phát hiện ngượng ngùng, nàng căng thẳng nhìn chăm chăm Tri Thủy Mặc, sợ sệt Tri Thủy Mặc trách tự trách mình ân oán, bởi vì thân phận của chính mình xa lánh chính mình.

"O, chúng ta thanh lộ lẫn lộn không sai sao, còn là một công chúa, nếu như sớm biết ngươi là cái công chúa a, ta thật đến mạnh mẽ tề ngươi một trận, cái này gọi là, cướp của người giàu giúp người nghèo khó" nói xong Tri Thủy Mặc không nhịn được nở nụ cười.

Nhìn thấy Tri Thủy Mặc vẫn cùng thường ngày mặt đối với mình, không có bởi vì thân phận của chính mình phát hiện mây may biến hóa, Lý Thanh Lộ rất là cao hứng, ta đã nói rồi, như tri đại ca người như thế, như thế nào sẽ bởi vì thân phận của chính mình mà thay đổi đây, hơn nữa hẳn còn nói 'Chúng ta thanh lộ', thật là mắc cỡ!

Được rồi, Lý Thanh Lộ sớm ba lúc trước lo lắng cùng xoắn xuýt thả ở sau gáy, nếu không là xem ở Tri Thủy Mặc sẽ bị che ở Hoan Hi cốc ở ngoài, thanh lộ muội tử không nhất định đến lúc nào, mới sẽ nói cho Tri Thủy Mặc thân phận sự đây.

Mang theo mừng rỡ cùng e thẹn, Lý Thanh Lộ vênh nổi lên khóe miệng, "Hừ, ngươi này xem như là cái gì cướp của người giàu giúp người nghèo khó, bắt quả, bản công chúa cũng không sai ngươi chút tiền lẻ này, lần tới đến xin mời ngươi ăn một bữa no nê, ăn, coi như là tiếp tế dân chạy nạn" nói đến phần sau, Lý Thanh Lộ chính mình cũng không nhịn được nở nụ cười.

"Thanh lộ "

"Hà?"

Tri Thủy Mặc cúi xuống trên eo cực phẩm "duang chi bạch ngọc" điêu thành ngọc bội, đưa cho Lý Thanh Lộ, "Đây là ta nương lúc trước cho ta ngọc bội, ta từ nhỏ đã mang theo, hiện tại tặng nó cho ngươi, hi vọng ngươi có thể hảo hảo bảo tồn "

Này không phải cái thứ nhất gia truyền ngọc bội, Tri Thủy Mặc đưa lên thông thạo cực kỳ.

Lý Thanh Lộ đã đỏ cả mặt, cúi đầu tiếp nhận Tri Thủy Mặc ngọc bội, ảm áp trên ngọc bội đề, còn giống như mang theo Tri Thủy Mặc nhiệt độ.

Biết Lý Thanh Lộ đã thẹn thùng đến không được, Tri Thủy Mặc liền không tiếp tục nói cái khác, xoay người sai bước tuần mã, "Thanh lộ, thiên hạ hoàn toàn tán chi yến hội, trở về đi thôi, nếu như rảnh rỗi, sẽ đến ngân xuyên xem ngươi "

Nói xong run lên dây cương, rời khỏi ngân xuyên thành, lưu lại thẹn thùng Lý Thanh Lộ, ở cửa thành ở ngoài, nhìn đi xa Tri Thủy Mặc trầm tư, hẳn đã nói sẽ tìm đến ta!

Hai ngày sau, phong trần mệt mỏi Tri Thủy Mặc công lấy cái ba lô cưỡi tuần mã, đi tới Đại Tuyết sơn dưới chân núi, hơn hai ngàn mét trên ngọn núi là trắng xóa tuyết trắng, từ từ trên đi xuống, thật giống như bốn mùa đi ngược chiều, đông thu hạ xuân, tất cả đều ở trên một ngọn núi, Hoan Hi cốc chính đang giữa sườn núi trên, hiện tại dưới chân núi hướng về sườn núi nhìn tới, có thể nhìn thấy từng cái từng cái di động màu đen điểm nhỏ.

Tri Thủy Mặc vứt bỏ Marden sơn, dọc theo người vì mở ra sơn đạo vẫn hướng về trên đi, rất nhanh, Tri Thủy Mặc liền biết rồi những kia màu đen điểm nhỏ là cái gì.

Một toà nhỏ bé cứ điểm xây dựa lưng vào núi, bán thổ thạch trên tường thành nhiều đội Tây Hạ binh sĩ qua lại tuần tra, Tri Thủy Mặc tra xét một hồi cơ bản tin tức, toàn bộ cứ điểm có tới 400 người, trong đó có 120 cái cung tiễn thủ đều là hậu thiên ba tầng trở lên tinh binh, đầu lĩnh tướng lĩnh là dương mình cảnh võ giả.

Nếu như Tri Thủy Mặc dám xông vào cứ điểm, ở này chật hẹp trong sơn đạo, 120 cùng hậu thiên cảnh cung tiễn thủ có thể đem hẳn bắn thành con nhím.

Cho tới dùng độc, trước tiên không nói Tri Thủy Mặc không có có thể viễn trình độc chết (không khí truyền bá) nhiều như vậy người **, coi như có, những này binh vốn là Tây Hạ nhất phẩm đường phải tới thủ vệ độc trùng khắp nơi Hoan Hi cốc, như thế nào sẽ không có giải độc hoàn loại được.

Hoan Hi cốc ngay ở cứ điểm sau khi, Trì Thủy Mặc không tránh khỏi cái này cứ điểm, Trì Thủy Mặc dùng tạo hóa kiểm tra Hoan Hi cốc hoàn cảnh chung quanh, chỉ có một người vì mở ra đường hầm cùng cứ điểm tương thông, chu vi là ngàn trượng vách núi cheo leo, cũng không biết Tây Hạ là làm sao biết nơi này có cái Hoan Hi cốc.

Trì Thủy Mặc trong lòng than nhỏ, chỉ có có lỗi với Lý Thanh Lộ , không có Hoan Hi cốc chế ra ** làm lá bài tẩy, Trì Thủy Mặc căn bản là không bắt được một đường sinh cơ kia, chắc chắn phải chết!

Làm ra quyết định, Trì Thủy Mặc lập tức trong lòng một tia hồ thẹn, nhanh chân đi lên phía trước.

"Đứng lại, nơi này là quân sự trọng địa, kẻ tự tiện xông vào phải chết, ngươi là người phương nào?" Trên tường thành hai vị cầm trong tay cung tên binh lính chỉ vào Trì Thủy Mặc lớn tiếng quát đến, một khi Trì Thủy Mặc không thể lấy ra chứng minh, có thể có thể chờ đợi hán chính là một lần sóng mưa tên.

Trì Thủy Mặc móc ra một mặt kim bài giờ giờ, ta là ngân xuyên công chúa bằng hữu, tới nơi này cần thu thập một ít dược liệu.

Hai tên lính giao lưu một lúc, một cái trong đó rời khỏi , nói vậy là đi thông báo quan trên , một cái khác từ trên tường thả xuống một cái điều lam, "Đem kim bài bỏ vào, chúng ta cần kiểm tra "

Trì Thủy Mặc chậm rãi tiến lên trước, đem kim bài đặt ở điều lam bên trong, rất nhanh, kim bài đến một người mặc khôi giáp đại hán trong tay trong tay, đây là nghe tin đến đây tướng lĩnh.

Đem kim bài cẩn thận nhìn hai lần, cái kia tướng lĩnh đem vung tay lên, "Thả cầu treo" âm thanh vang dội, như chuông đồng.

Rất nhanh, Trì Thủy Mặc lên tường thành, trung niên tướng lĩnh tự tay đem kim bài giao cho Trì Thủy Mặc trong tay, "Mong rằng thượng sứ thứ lỗi, Hoan Hi cốc chính là quân sự trọng địa, tại hạ nghề nghiệp tại người, không thể không cẩn thận cẩn thận "

Trì Thủy Mặc khẽ mỉm cười, "Tướng quân cũng là tận trung vì nước, tại hạ đương nhiên sẽ không trách tội, chỉ là hi vọng tướng quân lập tức sắp xếp ta đi Hoan Hi cốc, tại hạ có thể các loại, thế nhưng cần thuốc bệnh nhân không thể các loại (chờ) "

Trung niên tướng lĩnh nổi lòng tôn kính, "Không nghĩ tới thượng sứ vẫn là vị đại phu, đã như vậy, thượng sứ mời đi theo ta."

Tại trung niên tướng lĩnh dẫn dắt đi, Trì Thủy Mặc rất nhanh thất quải bát quải xuyên (mặc) qua cứ điểm, đi tới một chỗ phòng bị nghiêm ngặt đại nơi, mệnh lệnh gác cổng vệ binh mở ra cửa lớn, một cái cao hai mét đường hầm xuất hiện ở Trì Thủy Mặc trước mặt, đường hầm vách động đã bị đá thể lên, phòng ngừa rò nước sụp xuống.

"Không biết thượng sứ có hay không cần người cùng đi, Hoan Hi cốc bên trong tuy không mãnh thú, nhưng độc trùng không ít" trung niên tướng lĩnh biết, y sư thu thập xử lý dược liệu thủ pháp cũng coi như là bí truyền, binh thường sẽ không để cho khiến người ta quan sát, thế nhưng nếu như Trì Thủy Mặc ở Hoan Hi cốc bên trong xảy ra vấn đề rồi, trung niên tướng lĩnh tuyệt đối có trách nhiệm.

"Không cần , tại hạ có đủ thuốc giải độc, liền không nhọc tướng quân phí thần" Trì Thủy Mặc khoát tay áo một cái, cổng lấy ba lô liền tiến vào đường hầm.

Đi vào đường hầm, mỗi cách năm mét trên vách tường liền có một cái cây đuốc chiếu sáng, đi rồi đại khái ba mươi, bốn mươi mét, liền ra đường hầm.

Cảnh sắc bên ngoài để Trì Thủy Mặc sáng mắt lên, cao thấp cây cối sinh trưởng ở Hoan Hi cốc bên trong, thụ dưới là đủ loại đoá hoa, trong gió chen lẫn phấn hoa hương vị, liền tiếp trùng tiếng hót truyền vào truyền vào tai, xanh mượt bãi cỏ chiếm lấy hơn một nửa cái đáy vực, chu vi trên vách đá vẫn dài ra lập tức hoành lập không biết tên cây cối, Phong nhi thời qua rừng cây, mang đến ào ào tiếng vang.

Có thể, đây là một chỗ độc trùng khắp nơi độc hoa khắp cốc tuyệt địa, chính đáp lại câu kia châm ngôn, càng mỹ lệ hơn đồ vật liền càng nguy hiểm.

Yên tâm bên trong cảm khái, Trì Thủy Mặc động lên tay đến, hoa cúc cây trúc đào, năm màu trắng tiên mai, ngu mỹ nhân, dương mắt bán hạ, cò bò cạp, ma dụ quả, ba bước nhảy, cùng cô, cây mã đề, hồ thứ, xanh tím mộc, cây tòi trời, hoàng thiên.

Từng cây, từng đoá từng đoá, đem những này mỹ lệ mà trí mạng độc hoa độc thảo, đặt ở sau lưng sọt thuốc bên trong bên trong. Hồng đầu rết, lấm tấm ong vang, bạch văn hắc hạt, lục con con nhện, kim đầu độc nhuyển, bảy bộ hắc biểu từng con từng con, từng cái từng cái, đem những này độc trùng thì thể giấu vào 'Vạn giới' bên trong.

Mấy cái canh giờ sau, mặt trời lặn về hướng tây, chỉ còn lại một vệt hồng hà còn trên đất tuyến phần cuối bồi hồi, Trì Thủy Mặc cũng thái tốt , thái đủ luyện dược cần thiết dược liệu, trên lưng ba lô trở lại cứ điểm, khước từ trung niên tướng lĩnh giữ lại, thừa dịp còn có một vệt ánh sáng, cấp tốc rơi xuống Đại Tuyết sơn, tìm tới buộc ở dưới chân núi ăn cỏ tuần mã, cũng còn tốt, mã không có ném, !

Đem Hoan Hi cốc bên trong độc hoa độc trùng, thái đi rồi hơn nửa Trì Thủy Mặc, giục ngựa lao nhanh, nhắm gần nhất thành trấn mà đi.

Nếu không là sẽ cho Lý Thanh Lộ mang đến phiền phức, Trì Thủy Mặc cần phải đem Hoan Hi cốc thái tuyệt không thể, coi như như vậy, Hoan Hi cốc bên trong vật liệu cũng không đủ nhất phẩm đường luyện ra một giọt 'Bi tô thanh phong' đến, trong đó năm màu trắng tiên mai Trì Thủy Mặc trực tiếp thái xong, nhất phẩm đường muốn lấy được 'Bi tô thanh phong', còn phải các loại (chờ) sang năm!

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Lấy dịch cân

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Trì Thủy Mặc ngoại trừ trán nhỏ liền hướng đông đi tới, tuy rằng xuôi nam đường cũ trở về là nhanh nhất con đường, thế nhưng Trì Thủy Mặc ở hai Long Sơn cùng hồng thạch cầu giết hai Long trại cùng gió mát trại không ít nhân vật trọng yếu, đối làm chính mình là hai trại trại chủ, tuyệt đối sẽ đồn công an có thám tử đến sưu tầm Trì Thủy Mặc tung tích.

Một khi phát hiện tuyệt đối sẽ toàn lực vây giết chính mình, 'Lăng Ba Vi Bộ' tuy rằng thần kỳ, nhưng cũng không phải không có cách nào khắc chế, chỉ cần trên đất hình nhỏ hẹp địa phương mọi người vây kín, Trì Thủy Mặc tuyệt đối chấp cánh khó thoát,

Dù sao 'Lăng Ba Vi Bộ' là võ công, không phải thần thông, lợi hại đến đâu bộ pháp cũng cần triển khai không gian.

Vì duy trì trại chủ uy nghiêm, động viên xao động lòng người, cái kia hai cái đại đương gia tuyệt đối sẽ không tiếc đánh đổi đối phó Trì Thủy Mặc, huống chi Trì Thủy Mặc trên người còn có để bọn họ thêm nhỏ dãi bí tịch võ công,

Hiện tại Trì Thủy Mặc căn bản không có thực lực bảo vệ bí tịch, hơn nữa, Trì Thủy Mặc dọc theo đường đi sát cũng không chỉ là hai cái trại người,

Vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc không định dùng võ công của chính mình, đi thử xem những kia lòng dạ ác độc tay đen giang hồ tay già đời sẽ thế nào đối phó chính mình, có lòng tin là chuyện tốt, tự đại chính là muốn chết .

Trì Thủy Mặc vẫn hướng đông chạy băng băng, hơn năm mươi dặm sau lại chiết hướng phía nam, đi chính là hẻm lách trong núi tiểu đạo, vòng qua những kia trại, trực Darcy hạ cùng Bắc Tổng biên giới.

Trì Thủy Mặc không biết, chính là bởi vì hấn cẩn thận hành động để hấn tránh thoát một kiếp,

Lý Thanh Lộ trở lại Tây Hạ hoàng cung sau, đem Trì Thủy Mặc võ công lai lịch nói cho hoàng Thái phi (Lý Thu Thủy), Lý Thu Thủy hạ lệnh để ngân xuyên người chú ý Trì Thủy Mặc, một khi phát hiện, liền đem Trì Thủy Mặc mời đến hoàng cung đến.

Nếu như Trì Thủy Mặc đi tới hoàng cung, chỉ sợ cũng không phải như vậy dễ dàng có thể đi ra , một khi trì hoãn đến tiếp sau kế hoạch phát triển, Trì Thủy Mặc tuyệt đối là chín chết suốt đời.

Một tháng sau, Trì Thủy Mặc xuất hiện ở Tung sơn vùng phía tây bắc lộc Thiếu Thất sơn dưới trán nhỏ bên trong, một tháng qua, Trì Thủy Mặc ngoại trừ đi đường, đều ở xử lý những dược liệu kia,

Cũng may, đã xử lý xong, ngày hôm nay, chính là chính thức luyện chế 'Bi. Tô. Thanh. Phong' tháng ngày, Trì Thủy Mặc lấy ra lúc trước làm riêng công cụ, bắt đầu luyện dược.

Thuốc này luyện chế quy trình, Trì Thủy Mặc đã sớm thông qua 'Tạo hóa' nghiên cứu rõ ràng , bất quá cái kia hơn một trăm số mệnh điểm, để Trì Thủy Mặc tâm thương yêu không dứt, 'Tạo hóa' trong hình ảnh luyện chế thuốc chính là Tây Hạ nhất phẩm đường người, tu vi võ công vừa vặn là ít âm cảnh,

Mỗi cái canh giờ muốn tiêu hao 10 điểm số mệnh điểm, thêm vào dọc theo đường đi Trì Thủy Mặc điều tra, số mệnh điểm còn sót lại 23 điểm, nếu như Trì Thủy Mặc lại không nghĩ biện pháp tránh số mệnh điểm, chỉ sợ cũng chỉ có thể nhìn 'Tạo hóa' gương mặt mất nhìn .

Trì Thủy Mặc trước tiên đem xử lý qua sau dương mất bán hạ, cỏ bò cạp, ma dụ quả, ba bước nhảy, cùng cô dựa theo trình tự gia nhập vào dược lò bên trong, dùng ống nghiệm lấy sôi trào không có rễ thủy 25 ml gia nhập trong đó, sau đó thêm hỏa ngao lược nửa canh giờ, lược làm không có rễ thủy, đem lò bên trong thuốc bột ngưng tụ thành một đoàn.

Lấy ra sau đặt ở nồi nấu quặng trên nung, mãi đến tận một lần nữa thành là màu trắng bột phấn đến.

Sau đó lấy ra hồng đầu rét đầu xác 33 khác, để vào nồi nấu quặng bên trong ép thành bụi phấn, cùng lúc trước bột màu trắng hỗn quân

Lại đem lăm tấm ong vang cánh 24 khác, bạch văn hắc hạt đuôi bò cạp ba tiết 3, để vào dược lò bên trong, thêm không có rễ thủy 100 ml, thu thập dược nắp lò từ trên màu đỏ hơi nước ngưng tụ thành giọt nước mưa 2 ml.

Thanh tẩy hong khô dược lò, lại đề lượng lần lượt gia nhập hoa cúc cây trúc đào, năm màu trắng tiên mai, ngu mỹ nhân, cây mã đề, hồ thứ, xanh tím mộc, cây tòi trời, hoàng thiên các loại (chò) phụ dược , dựa theo lược, hồng, lự, chưng trình tự được màu cam chất lỏng 28 ml.

Cuối cùng, đem lục con con nhện lùi về sau chân, kim đầu độc nhuộm cuối đuôi, bảy bộ hắc biểu tua vôi gốc rễ, gia nhập sạch sẽ được lò bên trong, thông qua nướng, hong, luộc, chưng, nướng lục đạo trình tự, được chất lỏng màu xanh lam 33 ml.

Cuối cùng, đem bột màu trắng 18 khắc gia nhập một cái đặc chế được lò bên trong, lại đem màu đỏ, màu cam, chất lỏng màu xanh lam chất lỏng dựa theo 1: 2. 5: 3 tỉ lệ hỗn hợp, lại lấy hỗn hợp sau chất lỏng 12 ml gia nhập vào đặc chế được lò bên trong, thêm hỏa chưng luộc, lấy thuốc nắp lò từ trên nhỏ xuống chất lỏng cộng 3 ml.

Đây chính là trong truyền thuyết 'Bi. Tô. Thanh. Phong', Trì Thủy Mặc từng lần từng lần một lặp lại quá trình này, mãi đến tận được liệu tiêu hao hết, cộng được 'Bi. Tô. Thanh. Phong' hai bình nhỏ, có thể dùng hai lần.

Thuốc giải đúng là tốt phối, Trì Thủy Mặc trực tiếp phối 8 bình thuốc giải đi ra.

Bố trí xong xuôi, Trì Thủy Mặc đem chiếc lọ thu nhập 'Vạn giới' bên trong, ngã đầu liền ngủ, tập trung tinh thần luyện chế dài đến 3 4 tiếng, mệt muốn chết rồi, này vẫn là ở Trì Thủy Mặc cải tiến luyện được công cụ sau rút ngắn rất nhiều lúc chế thuốc tinh huống.

Ngày thứ hai chàng vạng, Trì Thủy Mặc tỉnh lại, xuống lầu ăn cơm, nếu như nếu không ra ngoài, e sợ khách sạn hầu bàn liền muốn va môn mà vào, chừng mấy ngày không ra khỏi cửa, hầu bàn cho rằng Trì Thủy Mặc ra chuyện gì, nếu như chết ở trong khách sạn, vậy cũng là cái ** phiền.

Ăn xong cơm tối, Trì Thủy Mặc trở lại phòng khách bên trong, ngốc đến canh hai thiên, đổi một thân y phục dạ hành, trên mặt dẫn theo một bộ làm bằng đồng xanh mặt nạ, hắt thuê phòng cửa sổ,

Vận lên Thảo thượng phi, nhảy lên đối diện đình, cấp tốc phóng qua trong trần từng cái từng cái nóc nhà, rất nhanh sẽ ra trấn nhỏ đi tới Thiếu Thất sơn trên Thiếu lâm tự trước mặt.

Thiếu lâm tự trước đại môn treo hai cái đại đại đèn lồng, đèn lồng bên trong ngọn nến rọi sáng chùa miếu cửa lớn chu vi, Trì Thủy Mặc vòng qua cửa lớn, đi tới Thiếu lâm tự mặt bên, vận may nội lực lằng lằng lằng nghe, không ai!

Trì Thủy Mặc nhẹ nhàng nhảy một cái, phóng qua Thiếu lâm tự tường viện tiến vào trong chùa, lùn thân thể, ở cây cối che lấp dưới bước nhẹ mà đi, dựa theo 'Tạo hóa' bên trong con đường,

Ngang qua bốn toà viện xá, trốn ở một cây cây bồ đề sau khi, lộ ra một con mắt hướng phía trước nhìn tới, dưới ánh trăng nhìn phải hiệu, một khối trên tấm biển viết "Bồ đề viện" ba chữ.

Chợt thấy Trì Thủy Mặc thoáng nhìn 'Bồ đề viện' trước hai viên đại phía sau cây ngồi hai vị tăng nhân, cái kia hai tên tăng nhân không chút nào động, trong bóng tối tuyệt khó phát giác, chỉ là hắc ảnh mất sắc nhọn, nhìn thấy một tăng trong tay nắm giữ giới đao trên tia chớp

Thầm nghĩ trong lòng: "Nguy hiểm thật! Ta vừa nảy nếu đi được hơi nhanh, hình dạng không phải bại lộ không thể."

Ở phía sau cây giữ một hồi, cái kia hai tên tăng nhân trước sau bất động, chính mình tới gần bồ đề viện trong vòng ba trượng, liền có cho hai tăng phát thấy khả năng, nhưng là Trì Thủy Mặc đến Thiếu lâm tự mục đích, chính là vì bồ đề trong viện bí tịch, không thể không tới gần bồ đề viện.

Thông qua 'Tạo hóa' tuần tra, Trì Thủy Mặc biết hai người đều là ít Lâm Huyền chữ bối cao tăng, Luyện Khí cảnh tu vi không phải là mình có thể trêu chọc,

Nếu không phải mình đem nội lực chuyển đổi vì Thổ Nạp quyết nội lực, khiến người ta không phát hiện ra được, e sợ ở mười trượng ở ngoài liền bị hai người phát hiện.

Trì Thủy Mặc chỉ hơi trầm ngâm, nhặt lên một cục đá nhỏ, thân chỉ bắn ra, lần này kinh đạo làm cho rất xảo, sơ hoãn sau gấp, cục đá bay ra thời không rất âm thanh, tới bảy, tám trượng ở ngoài, tiếng xé gió mới lẹ, đánh vào mặt đông trên một cây đại thụ, đập vừa vang, phát sinh dị tiếng. Cái kia hai tăng lùn thân thể, nhanh hướng về đại thụ kia nhào tới.

Trì Thủy Mặc chờ hai tăng rồi đi, lập tức thả người nhảy lên, phiến vào sân, hắc biết cái kia hai tăng không gặp tình huống khác thường, tất nhiên đi mà phục hồi, lập tức liền không ngừng lại, trực tiếp xuyên (mặc) qua bồ đề viện tiền đường, nghiêng người bôn vào hậu điện.

Thoáng nhìn trong mắt, chỉ thấy một thân ảnh mau lẹ dị thường ở phía sau chợt lóe lên, thân pháp nhanh chóng, trực là hiếm thấy.

Hóa ra là hậu điện tượng Phật trước an một toà bình phong, bình phong hoá trang một mặt rất lớn gương đồng, lau đến khi tinh quang tịnh lượng, trong gương đem bóng người của chính mình chiếu đi ra,

Gương đồng trên tuyên bốn câu kinh kệ, tượng Phật trước đốt vài chiếc ngọn đèn, mờ nhạt ánh đèn bên dưới, ngơ ngơ nhìn thấy là: "Tất cả có vì pháp, như ảo ảnh trong mơ, như lộ cũng như điện, coi như như thế nhìn."

Trì Thủy Mặc lập tức chạy vội tới gương đồng trước, đưa tay phải ra ngón trỏ, ở kính trên cái kia thủ kinh kệ hàng ngũ như nhất cái thứ nhất "Một" chữ trên hát lên. Theo lại đang hàng thứ hai "Mộng" này si xúc một hồi,

Sau đó thân chỉ ở hàng thứ ba cái thứ nhất 'Như' chữ trên hát lên, lại đang đệ tứ hành 'Là' chữ trên hát lên.

Tri Thủy Mặc ngón tay chưa cách mặt kính, chỉ nghe yết yết tiếng vang, gương đồng đã chậm rãi lật lên, lộ ra một cái lỗ nhỏ, Tri Thủy Mặc lấy tay đến gương đồng sau một cái bên trong cái hang nhỏ đi tìm tòi, nhưng không sờ tới cái gì. Ngay vào lúc này, từ bắc mà đến tiếng bước chân đã gần đến bờ đề ngoài cửa viện.

Tri Thủy Mặc trong lòng sốt sắng, đang muốn xoay người rời khỏi, chợt phát hiện gương đồng mặt trái có chút không đúng, duỗi tay lần mò, thấp giọng hi hô: "Ồ đây !"

Từ gương đồng mặt trái lấy xuống một cái tiểu bọc nhỏ, lập tức bỏ vào 'Vạn giới' bên trong, từ bờ đề viện hậu môn chạy ra ngoài, con đường phía trước khẳng định chính mình không ra được , Tri Thủy Mặc đơn giản đến Thiếu lâm tự phía sau núi đi.

Một chén trà sau, Tri Thủy Mặc liền rời khỏi Thiếu lâm tự tường viện, đi tới Thiếu lâm tự phía sau núi, Tri Thủy Mặc chính đang vui mừng chính mình liền chuẩn bị đồ vật cũng không dùng đến, liền dựa vào Thổ Nạp quyết ẩn nấp đặc tính chạy ra Thiếu lâm tự,

Xem ra hắc thiết cấp sáu Thổ Nạp quyết vẫn là không thẹn với nó đẳng cấp cao.

Vừa ngẩng đầu, con đường phía trước trên xuất hiện một bóng người, ăn mặc Thiếu lâm tự màu xám tăng bào, liền như thê lẳng lẳng đứng ở nơi đó, có chút thân ảnh đơn bạc nhưng làm cho người ta đỉnh yên núi cao sừng sững cảm giác, Tri Thủy Mặc chấn động trong lòng, xong, bị phát hiện , hi vọng không phải cái kia hai cái **.

Không nghĩ tới Tri Thủy Mặc lo lắng cái gì đến cái gì, 'Tạo hóa' cho thấy người kia tin tức.

Nhân vật: Mộ Dung Bác

Thân phận: Mộ Dung thế gia trước gia chủ; Đại Yến hoàng tộc dư nghiệt; số mệnh nhân vật

Tu vi cảnh giới: Chân Khí cảnh tiền kỳ (Tông Sư hậu kỳ sơ đoạn)

Số mệnh trị: 785 (635 tu vi, 150 gia trị)

Thân ảnh kia nhàn nhạt mở miệng nói rằng, "Kính xin thí chủ đem bồ đề viện đặt được đồ vật trả, không phải vậy thí chủ liền ở lại Thiếu Lâm đi!"

Tri Thủy Mặc đem nội lực chuyển đổi vì Dịch cân kinh nội lực, đồng thời ở tay áo đáy âm thầm mở ra ‘Bì tô thanh phong’ chiếc lọ, một vệt mùi thơm ngát bông bênh ở trong không khí.

"Muốn đồ vật, liền chính mình tới lấy, giả mạo Thiếu Lâm cao tăng tính xảy ra chuyện gì!" Nói xong Tri Thủy Mặc bóng người hơi động, người nhẹ nhàng hướng về bắc, đột nhiên Mộ Dung Bác một chỉ đánh ra, một đạo màu xám bóng ngón tay nhắm phía Tri Thủy Mặc,

Bóng ngón tay còn chưa cùng thân, chỉ một thoáng, Tri Thủy Mặc liền cảm giác hô hấp không khoái, ngực khí bế, đã bị bóng ngón tay khóa chặt, chạy trốn không được, liều mạng còn có một chút hi vọng sống, lập tức quyền bên phải vận lên toàn thân lực hướng về trước người đẩy ra, chỉ quyền chạm nhau, răng rắc một tiếng, Tri Thủy Mặc tay phải mềm mại buông xuống, cánh tay nhỏ đứt đoạn mất!

Mộ Dung Bác một chỉ đánh ra liền cảm giác không tốt, trên người nội lực chỉ có thể dùng tới ba tầng, hơn nữa còn đang chậm chậm biến mất, "Tiểu tử, ngươi dám dùng độc!", Mộ Dung Bác kinh hãi đến biến sắc, đến hấn cảnh giới này đã có rất ít độc có thể tạo tác dụng , trừ phi là kỳ độc, tuyệt độc.

'Phốc' một ngụm máu tươi phun ra, bên trong còn chen lẫn một chút nội tạng thịt chưa, cảm giác trước mắt một trận trời đất quay cuồng, Tri Thủy Mặc cắn đầu lưỡi một cái, lên dây cót tinh thần, lập tức xoay người bỏ chạy, đồng thời khàn khàn nói rằng "Nếu như ngươi không muốn chết, lập tức dừng lại vận công bức độc."

Câu nói này nói xong Tri Thủy Mặc đã đến rừng cây nhỏ phần cuối, Mộ Dung Bác trên mặt biến ảo không ngừng, cuối cùng vẫn là lựa chọn lập tức vận công bức độc, nếu như tiểu tử kia nói trúng rồi, vì bản không biết bí tịch làm mất mạng nhưng là không có lời.

Tri Thủy Mặc chạy đi rừng cây nhỏ sau lập tức chuyển đạo muốn bắc, vòng qua Thiếu lâm tự hạ sơn đi tới, nói vậy lúc này Thiếu lâm tự chính đang suru tầm phía sau núi, ở lại chỗ này bằng muốn chết,

Hướng hồ cái kia ‘Bì tô thanh phong’ đối với Chân Khí cảnh võ giả tác dụng vô cùng có hạn, cảnh giới này võ giả nội lực tinh khiết như một không có bất kỳ tạp chí, cái kia ‘Bì tô thanh phong’ e sợ một nén nhang sau Mộ Dung Bác liền có thể bức ra đến, mà không giống Chân Khí cảnh trở xuống võ giả, nội lực bên trong có tạp chí, căn bản bức không ra ‘Bì tô thanh phong’ .

Đầu càng ngày càng trầm trọng , trước mắt tầm mắt cũng càng ngày càng mờ hồ, Tri Thủy Mặc lại một lần nữa cắn cắn đầu lưỡi, lên dây cót tinh thần, đi tới Thiếu Thất sơn dưới bờ sông, chỉ kịp đem trên người hắc y cùng mặt nạ bỏ vào 'Vạn giới' bên trong,

Đem Dịch cân kinh nội lực chuyển đổi vì Thổ Nạp quyết nội lực, liền đôi mắt tối sầm lại, tròng vào giữa sông, trong đầu ý niệm cuối cùng, chính là theo nước sông phiêu lưu, mới có thể chạy trốn Thiếu lâm tự đuổi bắt.

Chương 53: Uyển Nhi

Ân, trong mơ mơ màng màng, Trì Thủy Mặc cảm giác được nội tạng có chút đau thống, tỉnh lại.

Mở mắt ra, liền nhìn thấy bị lừa là trắng xóa hoàn toàn vải thưa làm thành khăn phủ giường, liền cùng mình bình thường ở khách sạn nhìn thấy gần như.

Quay đầu nhìn lại, nguyên lai mình ngủ ở trên một cái giường, trên người che kín một giường mới tinh chăn bông.

Đứt rời tay phải đã hai mảnh ván gỗ cố định, dùng màu trắng vải thưa trói lại lên.

Xem ra chính mình là bị người cứu, không nghĩ tới 'Bi tô thanh phong' đối với Chân Khí cảnh võ giả tác dụng quá nhỏ, dẫn đến chính mình phòng chừng không đủ, suýt chút nữa bỏ mệnh.

Đại phía trước giường chính là cái bình thường bàn bát tiên, bàn bốn phía điêu khắc một chút đẹp đề hoa văn.

Bàn chất liệu cũng chỉ là phổ thông đầu gỗ, xem tới cứu mình người phải là một khá giả gia đình.

Trên bàn bày đặt một cái khay, khay bên trong là một bộ ấm trà cùng chén trà, còn có một cái chén nhỏ, trong chén còn lưu lại một ít bã thuốc.

Bàn bát tiên đối diện chính là tủ quần áo, tủ quần áo mặt bên là cái cửa sổ nhỏ, cửa sổ nhỏ bên cạnh thì lại bày ra rửa mặt đồ dùng, chậu rửa mặt khăn mặt cái gì.

Trì Thủy Mặc phán đoán ra chính mình là rất khả năng ở một gian bên trong khách sạn, bởi vì nơi ở cửa sổ không giống với khách sạn.

Hơn nữa những thứ đồ này bày ra, cũng rất phù hợp khách sạn phong cách, phải biết, cái thời đại này phong thủy là phi thường bị coi trọng.

Khách sạn bày ra phong thủy là tài nguyên rộng rãi tiến vào, mà cư dân nơi ở đại thể là trấn trạch an thần, tụ khí dưỡng người một loại.

Dựa theo hai loại phong thủy, bên trong phòng ngủ đồ vật, bày ra vị trí là có khác nhau rất lớn.

Nhìn thấy hoàn cảnh cơ bản an toàn, Trì Thủy Mặc bình tĩnh lại bắt đầu quan sát thương thế của chính mình.

Tay phải tuy rằng tiếp tốt, thế nhưng còn có chút đau đớn, phòng chừng không thể dùng lực, quan sát bên trong thân thể kinh mạch, phát hiện vốn nên phát sinh xé rách kinh mạch hoàn hảo không chút tổn hại.

Xem ra là Thổ Nạp quyết công lao, hắc thiết cấp sáu Thổ Nạp quyết, tu phục kinh mạch năng lực trước sau như một cường hãn.

Thế nhưng nội tạng vẫn còn có chút tổn thương, phòng chừng một tuần bên trong không thể sử dụng nội lực, không phải vậy sẽ xé rách vừa khép lại nội tạng.

Những này e sợ đều là bởi vì chính mình ở trước khi hôn mê, đem nội lực chuyển thành Thổ Nạp quyết nội lực nguyên nhân.

Không phải vậy, hiện tại chính mình không phải còn ở trong hôn mê chính là thấy Diêm Vương.

Ngoài ra, những nơi khác hoàn toàn không có thu được ảnh hưởng, kiểm tra xong xuôi, Trì Thủy Mặc ngồi dậy, vừa muốn xuống giường.

Đột nhiên cửa phòng chỉ dất một thanh âm vang lên, một vị trên người mặc màu xanh lam quần áo thiếu nữ, bưng một bát dược đi vào.

Cô gái kia mọc ra một tấm trứng ngỗng mặt, trên mặt da thịt trắng nõn trắng hơn tuyết, một đôi mắt đại lại lượng, khoe mắt còn có viên nho nhỏ nốt ruồi.

Nhìn thấy Trì Thủy Mặc tỉnh lại muốn xuống giường, thiếu nữ vội vã hai ba bước đi tới trước bàn, cầm trong tay dược thả ở trên bàn.

Đồng thời trong miệng kinh hô, "Đừng, đừng, nhanh nằm xuống, đại phu nói người ít nhất phải nằm trên giường một tháng đây, lúc này mới bảy ngày, nhanh nằm xuống đừng tác động vết thương"

Lo lắng thiếu nữ bước tiểu nát bộ trực chạy tới, liền muốn ngăn cản Trì Thủy Mặc rời giường.

Thấy thiếu nữ như thế vì chính mình lo lắng, Trì Thủy Mặc trong lòng thật giống có một cái dòng nước ấm chảy qua.

Cũng không lên , thuận thế liền nằm xuống, miễn cho thiếu nữ lo lắng.

Nhìn thiếu nữ vẻ mặt lo lắng, Trì Thủy Mặc khẽ mỉm cười, "Không cần lo lắng, chính ta chính là cái đại phu,

Ta thân thể của chính mình tự mình biết, ta đã nằm trên giường bảy ngày, cần xuống giường đi tới vận động đây

Không phải vậy, nằm trên giường lâu có thể sẽ tạo thành bắp thịt héo rút, hệ thần kinh trì độn.

Hơn nữa, ta cũng không thể cái kia thân thể của chính mình tới chơi cười, người nói là đi."

"Người còn là một đại phu?" Thiếu nữ có chút giật mình, mở ra miệng nhỏ, lộ ra một cái trắng nõn chính tề tề xi.

Tuy rằng nghe không hiểu hệ thần kinh trì độn, cùng bắp thịt héo rút là có ý gì, thế nhưng luôn cảm thấy rất lợi hại đáng vẻ.

Đang nhìn đến Trì Thủy Mặc ôn hoà nụ cười, cảm nhận được cái kia bình tĩnh ngữ khí, thiếu nữ vẫn là lựa chọn tin tưởng hẳn.

"Vây cũng tốt, đã như vậy, người có thể lên, bắt quá, người trước tiên phải đem này bát dược uống mới được"

Thiếu nữ xoay người đoan qua trên bàn dược, ngồi ở Trì Thủy Mặc bên giường, liền chuẩn bị cho ăn Trì Thủy Mặc uống thuốc.

Điều bộ này để Trì Thủy Mặc sững sờ, lớn như vậy, ngoại trừ mẹ vẫn là lần thứ nhất có người cho mình mớm thuốc.

"Không cần , tay trái của ta có thể hoạt động, chính ta uống tốt " Trì Thủy Mặc giờ giờ lên hoàn hảo không chút tổn hại tay trái.

Từ thiếu nữ trong tay vững vàng cầm qua chén thuốc, ngẩng đầu lên ừng ực ừng ực vài tiếng, liền uống xong trong chén dược.

Cầm chén thuốc đưa cho trọn mắt ngoác mồm thiếu nữ, cảm khái một tiếng, "Thật khổ, người đến cùng thả vài đồng tiền hoàng liên ở bên trong?"

Nghe được Trì Thủy Mặc oán giận, thiếu nữ khanh khách vài tiếng cười, lộ ra hai cái nhọt nhạt lúm đồng tiền, trông rất đẹp mắt.

"Ta còn tưởng rằng người không biết khổ đây, nhanh như vậy liền uống xong , sớm biết ta lúc nấu thuốc nghe đều cảm thấy khổ, " uyển chuyển âm thanh lạnh lạnh vang lên.

Trì Thủy Mặc lúc này mới phát hiện, tuy rằng thiếu nữ trước mắt, khuôn mặt đẹp tinh xảo không bằng Nhậm Doanh Doanh.

Dịu dàng cao quý không bằng Lý Thanh Lộ, hoạt sóng linh động không đi như Nhạc Linh San.

Nhưng lại hết sức thanh tú, là điển hình con gái rượu hình nữ tử, hơn nữa, ngồi ở mép giường thiếu nữ trên người truyền đến một vệt mùi thơm, để Trì Thủy Mặc có chút thay lòng đổi dạ.

Đây là ** trên người đặc biệt có hương vị, hơn nữa mỗi cái trên người cô gái hương vị đều có chỗ bất đồng.

Trong truyền thuyết nghe thấy hương thức nữ nhân, chính là căn cứ những này mùi thơm để phán đoán nữ tử không giống.

"Đúng rồi, còn chưa thỉnh giáo cô nương phương danh, ta tính trì tên thủy mặc, cô nương ân cứu mạng, thủy mặc khắc trong tâm khảm, tất có báo đáp lớn, " Trì Thủy Mặc biểu hiện trịnh trọng, nói năng có khí phách nói rằng.

"A, công tử không cần như vậy, ta chỉ là ở bờ sông phát hiện người, là gia gia đem người cứu trở về.

Hơn nữa, cứu người một mạng thảng tạo bảy tầng phù đồ, gia gia thường thường giáo dục ta muốn giúp mọi người làm điều tốt, chúng ta cứu người không mưu đồ gì hồi báo.

Àn, ta họ Triệu, gọi Triệu Uyển, người gọi ta Uyển Nhi là tốt rồi." Triệu Uyển nhi đỏ mặt cười tươi rồi nói rằng.

Trì Thủy Mặc thấy thế trong lòng một trận, suy nghĩ xoay một cái, liền rõ ràng mấy phần, mặc dù mình là lần thứ nhất bị người cứu.

E sợ Triệu Uyển cũng là lần thứ nhất đem người cứu lại gia, lần thứ nhất cho người ngoài tự mình mớm thuốc,

Lần thứ nhất cùng nam nhân xa lạ một chỗ thời gian lâu như vậy, tuy rằng khi đó Trì Thủy Mặc còn ở hôn mê.

Nhưng điều này cũng cho Triệu Uyển phát huy tưởng tượng không gian, đồng thời khó tránh khỏi đối với Trì Thủy Mặc lại lịch các loại (chờ) hiếu kỳ.

Những này, đều sẽ ở Triệu Uyển trong lòng lặng lẽ lưu lại một bút, phải biết thời kỳ này nữ tử cùng nam tử tiếp xúc không nhiều, huống chi là đơn độc tiếp xúc.

Hơn nữa, Trì Thủy Mặc mặc trên người đều là thượng đẳng nhất tư lụa, bên hông quai đều là tối quý báu ngọc bội. (túi thơm cùng kim bài đặt ở 'Vạn giới bên trong)

Tuy rằng Trì Thủy Mặc nguyên lai tướng mạo phổ thông, nhưng trải qua 'Thái Thượng Vong Tinh tâm' hơi cải tạo, đã sớm đạt đến soái đi tra mức độ.

Đương nhiên, vẫn không có soái đến cực kỳ bí hiểm, phát diện trình độ.

Năm trước, nhiều kim, anh tuấn, thêm tiến về phía trước nhân tố, tạo thành Trì Thủy Mặc vừa tinh lại, liền gặp phải một cái đối với hắn rất có hảo cảm thiếu nữ.

Trì Thủy Mặc nhìn có chút e thẹn thiếu nữ, cảm thấy có chút đau đầu, tuy rằng hắn đối với cứu mình Triệu Uyển cũng có chút hảo cảm.

Nhưng đó chỉ là bắt nguồn từ cảm ơn cùng đối với mỹ thương thức, hơn nữa, Trì Thủy Mặc nhất định ở Thiên Long vị diện chờ không lâu dài, nhiều nhất ba năm, sau đó có thể hay không hồi tới vẫn là ẩn số.

Huống chi, Trì Thủy Mặc đường quá dài, hầu như không có nữ nhân có thể cùng hắn đi ra phần cuối, chỉ ít hiện nay không có.

Hắn không thể hại cái này mỹ lệ thiên lương thiếu nữ, hắn phải nghĩ biện pháp dứt đoạn mắt nàng nhớ nhung.

Ngồi ở mép giường, tự tay mớm thuốc, Uyển Nhi xưng hô, này đều là tương đối nguy hiểm tín hiệu, sớm biết đây là lễ giáo nghiêm ngặt cổ đại, không phải mở ra hiện đại.

Trì Thủy Mặc tay trái ra hiệu Triệu Uyển rời khỏi mép giường, vạch trần chăn bông, liền muốn rời giường.

"Ai, biệt, " Triệu Uyển hoang mang kêu một tiếng, tay phải chỉ chỉ Trì Thủy Mặc trước ngực.

Cúi đầu vừa nhìn, Trì Thủy Mặc mới phát hiện mình xuyên (mặc) chính là cổ đại **, lúc này lại gọi **, vội vã lại che lên chăn.

Lộ ra một nụ cười khổ, "Triệu cô nương, không biết y phục của ta ở đâu, ta muốn thay đổi y phục lên đi một chút."

Nghe thấy Trì Thủy Mặc xưng chính mình vì Triệu cô nương mà không phải Uyển Nhi, Triệu Uyển ánh mắt có mấy phần lơ mờ, nhẹ giọng nói rằng,

"Trì công tử, nguyên lai quần áo đã hỏng rồi, nghĩ đến là ở bên trong nước va chạm đến, gia gia để trưng nhị ca cho người đi mua một bộ mới

Mong rằng người không cần ghét bỏ, đúng rồi, trưng nhị ca là nơi này hầu bàn, bởi vì là ở ba phong bên dưới ngọn núi sinh ra, vì lẽ đó đại danh lại gọi Trương Tam phong."

Nói xong Triệu Uyển hướng về đầu giường hữu phía sau một chỉ.

Trì Thủy Mặc quay đầu hướng về Triệu Uyển chỉ phương hướng nhìn lại, chính mình đầu giường hữu phía sau có một cái mang ngăn kéo tiểu ngăn tủ,

Mặt trên bày đặt một bộ mới tinh áo bào màu xanh, là vải bông chế thành, tuy rằng không phải quý báu tơ lụa, nhưng cũng có thể tiếp thu.

Từ khi Trì Thủy Mặc rời khỏi địa cầu sau, xưa nay chưa hề bạc đãi chính mình, dù sao mình có hay không ngày mai cũng khó nói,

Vì lẽ đó ở vật chất trên nhất định không thể bạc đãi chính mình, lưu lại tiếc nuối.

Trì Thủy Mặc từ chối Triệu Uyển để Trương Tam phong trước đến giúp đỡ chính mình mặc quần áo đề nghị, dù sao để một người đàn ông giúp mình mặc quần áo.

Trì Thủy Mặc vô cùng không quen, trong lòng rất khó tiếp thu, dù cho ở lúc hôn mê là hắn đối

Nghe đến thân thể của chính mình ở hôn mê thời bị một người đàn ông thao túng, Trì Thủy Mặc tâm lý liền có điểm buồn nôn.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Luận cổ kim

Mặc quần áo tử tế, Trì Thủy Mặc ra ngoài phòng, cùng cửa chờ đợi Triệu Uyển đồng thời đến đến khách sạn lầu ba bên cửa sổ ngồi xuống.

Hiện tại vẫn còn sáng sớm, không có ai tới dùng cơm, vì lẽ đó lâu hai có vẻ hơi quanh quẩn, chỉ có Trì Thủy Mặc cùng Triệu Uyển hai người.

Ngoài cửa sổ chính là một con sông lớn, bờ sông cây cối trên lá cây đã khô vàng, một mảnh cuối mùa thu cảnh tượng, Trì Thủy Mặc trong lòng cảm khái, thời gian trải qua thật nhanh a, chỉ chớp mắt, đi tới Thiên Long hơn ba tháng .

"Đúng rồi, Triệu cô nương, không biết nơi này là nơi nào, hiện tại lại là lúc nào?" Trì Thủy Mặc nhất định phải xác định rõ thời gian, 30 tuổi đại nạn chính là một cái công xiềng, để hấn không thể không lưu ý.

"Nơi này là hà nam mở ra, thành nam đệ tam phố lớn ven sông tứ phương khách sạn, là ông nội ta mở. Ngày hôm nay là ngày 23 tháng 10, hai mươi bốn tiết bên trong tiết sương giáng." Vuốt vuốt bên tai bị gió khẽ giương lên tóc, Triệu Uyển nhẹ giọng nói rằng.

Khai Phong phủ sao, Trì Thủy Mặc trong lòng âm thầm cân nhắc, xem ra chính mình từ Thiếu Thất son dưới dòng sông một đường phiêu lưu mà xuống, đến bên ngoài trăm dặm Khai Phong phủ

Nghe lúc trước Triệu Uyển nói mình ở giường. Trên nằm bảy ngày, mà trộm cắp kinh thư đêm đó là ngày 13 tháng 10, như vậy nói cách khác chính mình ở giữa sông nhẹ nhàng ba ngày.

Không trách y phục của chính mình đều ở trong đựng chạm hư hao , cho tới ngọc bội, hiện tại còn treo ở Trì Thủy Mặc bên hông, vừa cái kia gấp quần áo bên cạnh liền bày đặt chính mình ngọc bội.

Điều này làm cho Trì Thủy Mặc đối với chưa từng gặp mặt Triệu Uyển gia gia có không nhỏ hảo cảm, đối mặt số tiền lớn ** còn có thể duy trì chính mình bản tâm, người như vậy đã không còn nhiều.

Chỉ chớp lát sau, cửa thang gác đi tới một người tinh thần quắc thước lão đầu, bán bạch râu mép, hoa râu tóc, một thân hoà thuận thì phát tài đồ án trường bào màu xanh đậm, nói vậy đây chính là Triệu Uyển gia gia .

Trì Thủy Mặc liền vội vàng đứng dậy, hai tay ôm quyền, thành khẩn nói rằng, "Nói vậy ngài chính là Triệu Uyển gia gia đi, tại hạ Trì Thủy Mặc, cảm Tạ lão gia từ cứu mạng đại ân!" Nói Trì Thủy Mặc chính là một lạy.

"Đừng, đừng, đừng" lão đầu liên tục xua tay, nâng dậy Trì Thủy Mặc, "Đảm đương không nổi, đảm đương không nổi, lão già chính là đem người từ trong sông vớt lên, thuận tiện mời cái lang trung nhìn một chút mà thôi.

Bụng trà mớm thuốc chăm sóc người, đó là lão hủ tôn nữ làm, hơn nữa ta cứu người chỉ là vì cho chính ta tích đức thôi."

Lão già phi thường khiêm tốn, đem công lao giao cho tôn nữ, Trì Thủy Mặc đối với lão đầu tâm ý có chút rõ ràng, bất quá để hấn không hiểu chính là, một cái người xa lạ có lớn như vậy đại pháp lực sao, nhất định phải đem mình tôn nữ giao cho hấn.

Trì Thủy Mặc không biết chính là, cổ đại có xem tướng nói chuyện, trong đó có lời giải thích gọi tướng do lòng sinh, không khéo chính là ông lão kia vừa vận là dựa vào xem tướng cho người lập nghiệp.

Lão đầu từ Trì Thủy Mặc tướng mạo nhìn ra người này vàng trán cao, Địa Các vương vấn, người bên trong thấu tử, là cao cấp nhất quý mệnh, Trì Thủy Mặc ăn mặc cũng phụ chứng điểm này.

Hơn nữa cũng không phải là cái bạc tình quả hạnh người, trái lại nặng tình nặng tính, rồi lại cương nghị quả quyết.

Là cái thành đại sự tướng mạo, lão đầu nhìn nửa đời tướng mạo, đây là lão đầu nhìn thấy thượng đẳng nhất mệnh cách.

Hơn nữa, nguyên nhân còn không chỉ như vậy!

Hai người sau một hồi khách sáo ngồi xuống, bắt đầu tán gẫu, lão đầu xem tướng đi rồi gần phân nửa Đại Tống, kiến thức không cạn, mà Trì Thủy Mặc căn bản là đến từ tin tức vụ nổ lớn thời đại.

Kiến thức chỉ có thể so với lão đầu nhiều, không thể so với lão đầu ít, hưởng hồ rồi khỏi địa cầu sau, Trì Thủy Mặc Bắc Tống, Đại Lý cùng Tây Hạ đều đi qua, còn ở Minh triều cũng sờ bốn tháng, nói đến đến vậy là trời nam biển bắc đều biết một ít.

Mà trong lời nói tìm lão đầu xảo diệu hỏi thăm Trì Thủy Mặc gia đình lai lịch cũng bị Trì Thủy Mặc cố ý tránh đi, cho tới vết thương trên người, liền từ chối là chính mình lên núi hái thuốc là không cẩn thận rơi xuống vách núi suýt.

Mặc kệ người có tin hay không, ngược lại ta là tin, Trì Thủy Mặc nghĩ như thế.

Điều này làm cho lão đầu càng thêm xác định phán đoán của chính mình, Trì Thủy Mặc cũng không vật trong ao, sớm muộn muốn một bước lên trời, nhân vật anh hùng không đều có cái đại nạn không chết trải qua sao.

Nếu như Trì Thủy Mặc chỉ là mệnh cách được, trong lòng ngực không có lòng dạ khe, người ta vừa hỏi, tình huống thế nào đều dễ lộ ra đến, cùng cái người ngu ngốc tựa như, Triệu lão đầu tuyệt đối sẽ không nhiệt tình như vậy.

Mà Triệu Uyển ngay ở bên cạnh bàn lặng lặng ngồi, mặt mỉm cười nghe gia gia mình cùng Trì Thủy Mặc trời nam biển bắc tán gẫu, thỉnh thoảng cho hai người tăng thêm nước trà, nghe được buồn cười cũng sẽ che miệng cười khẽ.

Đáng tiếc này tấm hài hòa tình cảnh rất nhanh sẽ bị người đánh vỡ !

Thành đông Tôn phủ thiếu gia tôn bằng hạo dẫn hai cái người hầu 'Bạch bạch bạch' liền lên lầu ba, nhìn thấy Trì Thủy Mặc cùng Triệu Uyển ông cháu ngồi ở trên một cái bàn vừa nói vừa cười.

Nhất thời chính là giận dữ, cường chế tức giận, đi tới bên cạnh bàn, âm u hỏi, "Uyển Nhi, tên mặt trắng nhỏ này là ai?"

Lên lầu âm thanh Trì Thủy Mặc nghe thấy , bất quá khách sạn có người ra vào rất bình thường, hắn cũng không có để ý, cái nào nghĩ đến chính mình năm cũng trúng đạn.

Theo âm thanh nhìn tới, Trì Thủy Mặc nhìn thấy một cái lòe loẹt gia hỏa, một thân áo bào màu tím, tay cầm một cái đàn mộc cây quạt, cây quạt biên giới nạm lên sợi vàng, phá hoại đàn mộc cây quạt cổ điển tao nhã bầu không khí.

Phía sau đứng hai cái người hầu, một cái cao cao đại đại tên béo trắng, một cái gầy gò làm làm ra hắc chủ lùn, so sánh mãnh liệt, làm cho người ta sâu sắc hình ảnh.

Hắc, cái tên này thâm mỹ quan còn rất đặc biệt, cũng không biết trên chỗ nào tìm tới đây sao hai cái người hầu.

Không biết người đến cùng Triệu gia ông cháu là quan hệ gì, Trì Thủy Mặc cũng không tốt tùy tiện đắc tội, dù sao mình còn nợ người ta một ơn huệ lớn bằng trời.

Một bên Triệu Uyển nghe thấy người tới, nhú nhú mày, cảm ghét đạo, "Tôn bằng hạo, ta cùng người không quen, gọi ta Triệu Uyển là tốt rồi, không phải vậy người khác còn tưởng rằng ta cùng người có cái gì đây,

Còn có, tri công tử không phải tiểu bạch kiểm, người nói chuyện khách khí một chút, không cần khó nghe như vậy." Nói xong Triệu Uyển quay đầu lại nhìn Trì Thủy Mặc một chút.

Cái này tôn bằng chính khí đến quá chừng, vì truy Triệu Uyển, hắn hai tháng không có đi tìm Tiêu Dao các đầu bảng, mỗi ngày đều đến nhỏ nhỏ tứ phương khách sạn đến lác lác.

Mỗi ngày chỉ ít đều phải ở chỗ này tiêu phí mười lượng bạc, chính là vì Triệu Uyển, này hai tháng hạ xuống gần như bỏ ra ngàn lượng bạc trắng, này đều đủ cho Tiêu Dao các không sai cô nương chuộc thân .

Hơn nữa tôn bằng hạo còn vất óc tìm mưu kế đưa tới không ít đồ vật, tuy rằng bắt đầu đều bị lui trở về.

Bất quá bên người người gây ra cái chủ ý, một khi đưa tới đồ vật bị lui về, liền đem phụ trách tặng đồ người lui cắt đứt, người gây kia càng làm cho Tôn phủ nha hoàn dẫn người đến tặng đồ.

Điều này làm cho thiện lương Triệu Uyển thế nào nhẫn tâm từ chối, thường xuyên qua lại, hàng xóm láng giềng liền bắt đầu truyền tứ phương khách sạn gia Triệu Uyển phải gả tới thành đông Tôn phủ cho tôn bằng hạo làm tiểu thiếp.

Cho tới chính thê mà, tôn bằng hạo sớm đã có , cổ đại nữ tử mười bốn liền có thể xuất giá, nam tử kết hôn rất sớm, chỉ có người trong giang hồ mới kết hôn hơi muộn.

Người nói tôn bằng hạo gia thế cũng không sai, mặc dù là gả đi làm tiểu thiếp, nhưng cũng so với gả cho bình dân làm thê cường a, Triệu lão đầu cùng Triệu Uyển tại sao không đồng ý đây.

Nguyên lai a, tôn bằng hạo là trong nhà con trai độc nhất, vốn là có cái ca ca, nhưng tảo yêu , điều này làm cho cha mẹ đối với hắn vô cùng sủng ái, là phùng ở trong tay sợ ngã, ngậm vào trong miệng sợ hóa , chỉ lo như hắn ca ca chết trẻ .

Vì lẽ đó, tôn bằng hạo liền y vào cha mẹ sủng ái, từ sáng đến tối liền gây chuyện thị phi, lại có người một bên người hầu làm đồng lõa, ở này Khai Phong phủ bên trong cũng coi như tiếng xấu lan xa .

Hơn nữa vì chăm sóc tôn bằng hạo, tôn phụ Tôn mẫu cho tôn bằng hạo cưới một môn thê tử, cô gái kia là phụ cận Thương Khâu phủ phú thương Vương gia hai nữ nhi, vương thanh.

Này vương thanh cũng không phải vật gì tốt, đi tới Tôn phủ tận làm chút tranh quyền đoạt lợi sự, tôn bằng hạo nguyên lai hai cái tiểu thiếp đều bị vương thanh mượn cớ đuổi ra khỏi nhà, một cái trong đó còn bị cắt đứt một chân.

Vì lẽ đó Tôn phủ ở Triệu gia ông cháu xem ra chính là cái hố lừa, Triệu lão đầu như thế nào sẽ cam lòng đem tôn nữ hướng về hố lừa bên trong đây đây, mà vào lúc này sao, Trì Thủy Mặc bị lão đầu cứu lên.

Cái kia một thân quý khí hoàn toàn không phải tôn bằng hạo loại này nhà giàu mới nổi có khả năng so với, Triệu lão đầu liền nổi lên tâm tư, muốn đem tôn nữ giao cho Trì Thủy Mặc, đã có thể ngồi trên một chiếc thuyền vàng, có thể miễn đi Tôn gia khốn nạn đây đây, có sao mà không làm đây.

Nghe thấy Triệu Uyển không chỉ ở trước mặt người ngoài bác mặt mũi của chính mình, (chính hắn cho rằng là người mình) còn giữ gìn tên mặt trắng nhỏ này, điều này làm cho tôn bằng hạo không cách nào nhịn được .

Hai tháng qua nỗ lực liên đới trở về một kết quả như thế, dưới cái nhìn của hần chuyện này quả thật là không cách nào nhận được sự, tôn bằng hùng vĩ tiếng phần nộ quát, "Triệu Uyển, người nàng mẹ đừng không cần cho thể diện mà không cần, ta kiên trì đã dùng hết, ở đây sao ra sức khước từ, giả vờ thanh cao, có tin hay không lão tử để người cửa nát nhà tan!"

Tôn bằng bạo trên mặt nổi gân xanh, quả thật có chút đáng sợ, bất quá, điều này cũng làm cho Trì Thủy Mặc làm rõ tôn bằng bạo cùng Triệu Uyển một nhà quan hệ, là ác không phải thiện, trong lòng thả xuống một chút lo lắng.

Nếu như hai nhà quan hệ tốt, e sợ vừa hạ thương cừu liền không có cách nào báo, Trì Thủy Mặc không phải là cái gì đại khí người, này chút thời gian giang hồ trải qua nói cho hần, phần lớn người đều là bất nạt thiện sợ ác, chỉ biết bất nạt kẻ yếu.

Một bên Triệu lão đầu giận tím mặt, tức giận đến tay phải run rẩy chỉ vào cái kia loè loẹt gia hỏa, "Tôn bằng bạo, người không cần quá phận quá đáng, này trên đời này vẫn có vương pháp!"

Được rồi, tiếp theo chính là kinh điển đối với rõ ràng, Trì Thủy Mặc trầm nghĩ trong lòng, bất quá hiện thực nói cho hần, nghệ thuật tuy rằng bắt nguồn từ hiện thực, thế nhưng là cao hơn hiện thực.

Tôn bằng bạo nghe thấy Triệu lão đầu chỉ trích, không những không giận mà còn cười, "Ha ha ha ha, cười chết ta rồi, Triệu lão đầu, Bao Chứng Bao đại nhân mặc dù là cái Khai Phong phủ thanh thiên.

Đáng tiếc chính là, hơn ba mươi năm trước liền Bao đại nhân liền chết già, vì lẽ đó, người vẫn là không cần nằm mộng ban ngày, này nha môn cái nào, xưa nay đều là gia đình giàu có thiên hạ.

Người nói, nếu như đột nhiên truyền ra nhà người Triệu Uyển trộm cắp nhà ta bạch ngọc dạ minh châu, chà chà, này có phải là cái đại án đây, những kia như hổ như sói nha dịch nên thế nào đối xử một cái mỹ lệ tội phạm đây?"

Tôn bằng bạo một bộ chà chà có tiếng đáng vẽ, thật giống ở thay Triệu Uyển lo lắng, nếu đã không nể mặt mũi, tôn bằng bạo cũng sẽ không duy trì nữa cái kia bộ giả thiện khuôn mặt, lộ ra hần hung tàn độc ác một mặt.

Để Trì Thủy Mặc bất ngờ chính là, Tôn gia công tử đứng là không có ngông cuồng đến nói ra "Ta chính là vương pháp" loại lời điên khùng.

Xem ra bao long đồ tuy rằng tạ thế, nhưng hần ở mở ra ảnh hưởng vẫn không có đánh mất hầu như không còn, liên loại này công tử bột cũng không dám nói xấu hần, xưng vì Bao đại nhân, nói chuyện còn biết chút kiêng kỵ.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Phong mang lộ

Đáng tiếc, Trì Thủy Mặc đang lo không tìm được cơ hội trả lại Triệu gia ông cháu ân tình, như thế nào sẽ bỏ qua cho cái này cơ hội cực tốt.

Một đạo bóng trắng loé ra, tôn bằng bạo liền phát hiện trước mắt có thêm khuôn mặt, chính muốn lên tiếng kêu to, trước ngực tê rần, liền cảm giác thân thể của chính mình không nghe sai khiến.

Trì Thủy Mặc tay trái ở tôn bằng bạo trước ngực bắn ra, tôn bằng bạo liền không tự chủ được há to miệng, một cái đen kịt viên thuốc liền bay vào tôn bằng bạo trong miệng, thuận lợi phát một cái, ừng ục một tiếng, tôn bằng bạo liền thôn hạ độc hoàn.

Một cước đem cái tên này đạp thành cái lán địa hồ lô, Trì Thủy Mặc người nhẹ nhàng trở ra, trở lại chỗ ngồi chờ xem cuộc vui.

Tất cả những thứ này đều phát sinh ở trong chớp mắt, mãi đến tận bọn họ chủ nhân ngã xuống đất cái kia một mấp một gầy này mới phản ứng được.

Đang muốn nhắm mắt tiến lên trước hỗ trợ, ối chao hai tiếng, chân của hai người trên xen vào một chiếc đũa, đem định trên đất.

Nhất thời một mảnh tiếng rên rĩ vang lên, muốn nhiều thế thảm liền thế thảm đến mức nào, trong đó phải kể tới cái kia công tử nhà họ Tôn hào đến nhất chói tai.

Trì Thủy Mặc cái kia một cước vừa vặn đem công tử nhà họ Tôn giải khai huyết đạo, để cho có thể nhúc nhích.

Vạn Trùng Phệ Tâm thống khổ liền tiểu ngạo bên trong trắng đen từ đều không chịu đựng nổi, hướng chỉ cái này công tử bột công tử.

Hầu như là bỏ đi tới Trì Thủy Mặc trước mặt, run lập cập hào đến, "Vị này. . . Công tử. . . Tại hạ có mắt. . . Không nhìn được. . . Thái Sơn, kính xin. . . Nhiều. . . Tha ta "

Nói xong tôn bằng hạo không lo được mặt mũi, từng từng từng khải ngẩng đầu lên, này nhưng làm một bên kêu rên mập gầy hai người chính mình Triệu gia ông cháu xem sưng sờ mắt.

Mãi đến tận cái kia công tử nhà họ Tôn cái trán khải ra huyết, Triệu Uyển mặt lộ vẻ không đành lòng về, Trì Thủy Mặc mới một cước đá ra,

Nhiêm phong lại công tử nhà họ Tôn mấy cái huyết đạo, tạm thời giải hấn khóc rống.

Nhưng là người ở bên ngoài trong mắt, cái kia tôn bằng hạo đập đầu xin tha, bị Trì Thủy Mặc đá cái té ngã, không chỉ không giận, còn bỏ lên liên tục chấp tay, hướng về Trì Thủy Mặc nói cảm ơn.

Này có thể để người bên ngoài xem không hiểu , cái kia mập gầy hai người đều bởi vậy đã quên trên chân đau đớn, cảm thấy chính mình công tử điên rồi.

Trì Thủy Mặc không để ý tới một bên tròn mắt ngoác mồm mấy người, nâng chung trà lên hạp một cái, thần tình lạnh nhạt, thật giống đó là cực phẩm trà ngon.

Hả mồm nói một câu, "Người thống khổ này a, chỉ là tạm thời ngừng lại ."

Không chờ Trì Thủy Mặc nói rằng vẫn, cái kia công tử nhà họ Tôn rầm một tiếng liền quỵ xuống , khóc rống rống liền muốn xin tha.

Trì Thủy Mặc tay trái vẫy một cái, ngăn cản tôn bằng hạo phí lời, không để ý tới hấn cái kia bộ vô cùng đáng thương vẻ mặt nói tiếp.

"Cho người cho ăn dưới được, gọi là Vạn Trùng Phệ Tâm đan, chính là Vân Nam lãnh đời môn phái Ngũ độc giáo bí truyền độc / được, ngoại trừ bí truyền thuốc giải, đương đại không người có thể giải.

Hơn nữa này Vạn Trùng Phệ Tâm thống khổ, mỗi tháng ngày hôm nay liền liền muốn nổi giận một lần, hơn nữa một lần so với một lần thống khổ.

Tội diệt chính là, thuốc này a một khi đụng với cái khác giải ** tề, lập tức liền muốn biến thành kịch độc, trong nửa canh giờ chắc chắn phải chết,

Nếu như không tin, người có thể ngầm thử xem, ta sẽ liền cho Triệu gia ông cháu thuốc giải, người mỗi tháng có thể cỡ rộng lấy một lần.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là người không có chọc giận bọn họ tức giận, không phải vậy bọn họ không cho người thuốc giải cái kia chính người liền được đi, có lẽ nói không chắc đau bắt từ người."

Nghe xong Trì Thủy Mặc, công tử nhà họ Tôn co quắp ngã trên mặt đất, liền muốn một cái bị đánh rơi mắt cột sống xà, xanh cả mặt, hai mắt vô thần, nghĩ đến là sợ đến tàn nhẫn .

Trì Thủy Mặc cũng không để ý tới hấn, nói tiếp, "Người cũng có thể thử nghiệm trắng tròn cướp đoạt thuốc giải", cái kia tôn bằng hạo nghe được trắng tròn cướp đoạt hai chữ, trần đầy oán độc trong ánh mắt loé ra một tia thần quang.

Trì Thủy Mặc nhếch miệng lên, lộ ra một cái tà ác mỉm cười, đạo "Bất quá, một khi người trắng tròn cướp đoạt thuốc giải bị ta phát hiện, người Tôn phủ từ trên xuống dưới, trong ngoài, chỗ gà không tha!"

Nói rằng cuối cùng Trì Thủy Mặc ngữ khí lạnh lẽo âm trầm lên, thậm chí không để ý có thương tích tại người dùng tới một chút nội lực, chấn động đến mức tôn bằng hạo đầu vầng mắt hoa.

"Tốt , mang theo chân chó của người từ cút đi, ta hiện tại không muốn gặp lại người."

Nhìn thấy tôn bằng hạo ngăn người tại đó, Trì Thủy Mặc sầm mặt lại, "Hả?"

Cái kia công tử nhà họ Tôn như vừa tỉnh giấc chiêm bao, liên tục lăn lộn đứng lên đến, "Vậy thì lần, vậy thì lần, bất quá tháng sau thuốc giải?"

"Tháng sau lại nói!" Trì Thủy Mặc không thể nghi ngờ âm thanh truyền ra.

"Hay, hay, tháng sau lại nói, tháng sau lại nói", tôn bằng hạo vội vã mang theo hai cái người bệnh nhún nhảy một cái đi xuống lầu .

Nhìn đầy mắt oán hận tôn bằng hạo rời khỏi, Trì Thủy Mặc biết hấn nhất định trở về tìm danh y nhìn.

Bất quá, bình thường danh y không giải được độc này, có thể mở ra ngoại trừ hoàng cung đại nội thủ tịch ngự y, chính là trong giang hồ Diêm Vương dịch tiết mộ hoa .

Mấy người này đều không phải Tôn gia cấp độ có thể mời đến, cho tới tìm người trong giang hồ trả thù.

Xem công tử nhà họ Tôn tao ngộ, bình thường người trong giang hồ còn không dám đến gây sự với Trì Thủy Mặc, dù sao Trì Thủy Mặc trong giọng nói

đầu lộ ra bản thân cùng một cái lãnh đời dùng độc môn phái có liên quan, người bình thường không dám trêu chọc, mà có bản lĩnh trêu chọc, liền không phải Tôn gia có thể mời đến.

Nhìn đầy mặt khiếp sợ Triệu Uyển cùng Triệu lão đầu, Trì Thủy Mặc lộ ra một cái nụ cười nhả nhặn,

"Đừng nhìn ta như vậy, ta cũng chính là dọa dọa tên ngu ngốc kia, cái kia cái gì Vạn Trùng Phệ Tâm đan cũng chính là quân một lần dùng mà thôi, cũng là đau một hồi liền quá khứ."

Nếu như không dọa một cái hần, chỉ sợ hần còn biết được đây đưa các nguoi, Ác nhân chỉ có dùng càng ác biện pháp mới có thể kiềm chế được bọn họ."

Nói Trì Thủy Mặc móc ra một cái bình sứ đến đưa cho Triệu lão đầu, "Nếu như cái kia tôn bằng hạo đến đây cầm thuốc giải, nguoi liền lấy một viên cho hần." Nói xong công lấy Triệu Uyển hướng về lão đầu trừng mắt nhìn, hướng về Triệu Uyển phương hướng liếc mắt ra hiệu.

Triệu lão đầu sống được lâu, cũng là cá nhân tinh, nhất thời rõ ràng e sợ cái kia cái gì Vạn Trùng Phệ Tâm đan cũng thật là cần nguyệt nguyệt dùng thuốc giải, cái gì đau một lúc đó là lừa gạt Triệu Uyển, sợ thiện lương Triệu Uyển lương tâm bắt an.

Khôn khéo lão đầu tiếp nhận bình sứ vội vã bỏ vào trong ngực cất đi, mặc kệ Trì Thủy Mặc có phải là bại hoại, chỉ ít hần đối với Triệu Uyển ý nghĩ vẫn là rất chăm sóc.

Vậy thì được rồi, người tốt người xấu đến lão đầu số tuổi này đã sớm nhìn thấu, nào có cái gì tuyệt đối người tốt cùng người xấu, bất quá là lập trường không giống mà thôi, trên đời này chỉ chia làm đối với mình tốt cùng đối với mình xấu người.

Để tốt bình sứ, lão đầu bắt đầu dời đi Triệu Uyển sự chú ý, "Trì công tử a, lão hủ đa tạ nguoi trọng nghĩa ra tay, không phải vậy, nhà ta Uyển Nhi sẽ phải sống không bằng chết,"

Đám kia kém cỏi không phải là vật gì tốt, hần tử vào cũng phải bị làm điên rồi không thể, huống hồ nhà ta Uyển Nhi.

Bất quá, cái kia cái gì bí truyền độc / được Vạn Trùng Phệ Tâm đan, nghĩ đến vô cùng quý giá đi, ta nghe nói những kia độc môn độc / được đại thể đều đáng giá ngàn vàng.

Nguoi liền như thế dùng, sẽ không bị trong môn phái trường bối trách cứ ba" lão đầu vẫn đứng là tin Trì Thủy Mặc cùng cái kia giả dối không có thật Ngũ độc giáo có quan hệ.

Nghe đến đó, Triệu Uyển sớm đã đem Trì Thủy Mặc sửa trị tôn bằng hạo tà ác thủ pháp ném ra đầu óc, liền vội vàng hỏi, "Đúng vậy, tri đại ca, nguoi sẽ không bởi vì cái này bị trong môn phái trường lão trách phạt chứ?"

Triệu Uyển trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy lo lắng, ở nàng nghĩ đến, Trì Thủy Mặc vì để cho chính mình khỏi bị công tử nhà họ Tôn dây dưa cùng hãm hại, trực tiếp sử dụng này đáng giá ngàn vàng kỳ môn độc / được, có thể sẽ bị một đám tà ác lão đầu trừng phạt.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: kinh hiện thần tức

Trì Thủy Mặc không thể không vì Triệu lão đầu điểm cái tán, như thế đơn giản liền để Triệu Uyển chuyển biến ý nghĩ.

"Không có, đó chỉ là một loại phổ thông ** mà thôi, không đáng hai cái bạc, Triệu cô nương không cần lo lắng" Trì Thủy Mặc cười giải thích.

Nhưng điều này làm cho Triệu Uyển cảm thấy đó chỉ là vì để cho chính mình an tâm mà thôi, tri đại ca khẳng định là ở an ủi mình.

Triệu Uyển cũng đang kể chuyện người nơi nào nghe qua kỳ môn ** quý giá, liền Trì Thủy Mặc nụ cười, đều bị Triệu Uyển xem thành là miễn cưỡng vui cười.

Bất quá Trì Thủy Mặc đều nói ** không đáng giá, Triệu Uyển cũng không thể cứng nói ** đáng giá đi, hơn nữa dùng điều dùng, vẫn là vì chính mình dùng, Triệu Uyển cũng không cách nào phản bác, chỉ có thể âm thầm lo lắng.

Nhìn ra Triệu Uyển lo lắng, Trì Thủy Mặc có an ủi một lúc, bất quá có hay không dùng cũng chỉ có trời mới biết.

Chỉ ít Triệu Uyển không lại cho là mình là cái kẻ gian ác, có lẽ đây chính là chân chính kẻ gian ác bệnh chung đi.

Kẻ gian ác đều là nguyện ý nghe đến mình là một người tốt, còn chân chính người tốt nhưng xưa nay không cho là mình là người tốt, cho rằng đó là chuyện đương nhiên.

Lại như là động vật máu lạnh xà, đều là hướng về ánh mặt trời, cần tắm nắng ấm áp thân thể.

Có lẽ Đinh Xuân Thu sở dĩ muốn tìm một đám đông người mỗi ngày thổi phồng chính mình, chính là vì bỏ khuyết cái kia tinh thần trên trống không đi.

Phát sinh chuyện như vậy, Trì Thủy Mặc cùng Triệu gia lão đầu cũng không có tiếp tục trời nam biển bắc tán gẫu hứng thú, Trì Thủy Mặc tìm cái thân thể mệt mỏi cần nghỉ ngơi lý do trở về phòng khách nghỉ ngơi.

Ở gãy vỡ cánh tay nơi vận chuyển Thổ Nạp quyết có thể trợ giúp vết thương khôi phục, phòng ngừa lưu lại ám thương, ảnh hưởng sau đó con đường.

Trở lại phòng khách bên trong, Trì Thủy Mặc ngồi khoanh chân, hai mắt nhắm nghiền, quan sát bên trong thân thể thân thể.

Một cái màu tím sưng mủ lao nhanh ở trong kinh mạch, thông qua tay phải Thủ thiếu dương tam tiêu kinh mạch qua lại gội rửa.

Từng tia một mắt thường khó gặp màu tím sưng mủ xuyên thấu qua gân mạch nhằm phía gãy vỡ vết thương, một lần lại một lần, Trì Thủy Mặc vút bỏ mà không bỏ gội rửa kinh mạch, thoải mái vết thương.

Không lâu lắm, gãy vỡ miệng vết thương truyền đến tê tê cảm giác từ bên tai, có chút ngứa, đó là vết thương đang khép lại.

Mãi đến tận trong cơ thể thổ nạp nội lực còn lại cuối cùng một sợi, Trì Thủy Mặc mới dừng lại nội lực vận chuyển, để cho tự động hồi phục.

Hắc thiết cấp sáu Thổ Nạp quyết có tự động hồi phục nội lực công năng, tuy rằng rất chậm, hoàn toàn theo không kịp tiết tấu của chiến đấu, nhưng dùng vào lúc này đúng là vừa đúng.

Xử lý tốt thương thế vấn đề, nên nhìn cái kia hầu như muốn chính mình mạng nhỏ bí tịch. Trì Thủy Mặc xuống giường đóng kỹ các cửa, xác định xung quanh không người.

Từ 'Vạn giới' bên trong lấy ra một cái trù bao bỏ khóa đến, đánh tới từng tầng từng tầng trù bố, chỉ thấy bên trong là một quyển hơi có chút ố vàng thư, theo xoay tay một cái, mỗi một hiết trên đều viết quanh co khúc khuỷu văn tự, là Phạm văn.

Thư tịch bia ngoài trên quanh co khúc khuỷu viết ba chữ lớn ~ 'Dịch cân kinh', nếu như là cái khác Phạm văn, Trì Thủy Mặc khả năng còn không quen biết.

Thế nhưng, truyền thừa tiểu ngạo vị diện Thiếu Lâm Phương chứng đại sư, liên quan với Dịch cân kinh tri thức, kỹ xảo, cảm ngộ Trì Thủy Mặc, vừa vận nhận ra này Dịch cân kinh Phạm văn.

Mở ra 'Dịch cân kinh' chỉ thấy mặt trên viết:

Dịch cân kinh lời tổng luận

Dịch viết, Phật tổ bất cần, gọi là đang chính quả giả, sơ cơ có hai: Một viết thanh hư, một viết thoát đối. Có thể thanh hư thì lại không chứng, có thể thoát đối thì lại không có trở ngại. Không có trở ngại không chứng, bắt đầu có thể nhập định ra định rồi. Biết từ này, thì lại tiến vào đạo có cơ rồi. Nói tới thanh hư giả, tùy tùy là cũng; thoát đối giả, dịch cân là vậy...

Lời tổng luận lưu loát có tới bốn, năm trăm chữ, xem lướt qua xong lời tổng luận, tiếp theo chính là Dịch cân kinh mô luận: Phu nhân một trong thân, bên trong mà ngũ tạng lục phủ, ở ngoài mà toàn thân; bên trong mà tinh khí cùng thần, ở ngoài mà gân cốt cùng thịt, cộng thành cả người vậy. Như phủ tạng ở ngoài, gân cốt chủ chi; gân cốt ở ngoài, bắp thịt chủ chi, bắp thịt bên trong, huyết thống chủ chi; trên dưới quanh người dao động hoạt bát giả, này lại chủ chi ở khí vậy. Là có tu luyện công lao, tất cả bồi dưỡng tinh lực giả vì đại yếu vậy. Như thiên chi sinh vật, cũng mỗi cái theo âm dương vị trí đến, mà bách vật sinh yên, hướng ở nhân sinh tử, lại hướng ở tu luyện tử. Thả phù tinh khí thần vì vô hình đồ vật vậy, gân cốt thịt chính là hữu hình thân vậy. . . .

Mô so sánh sau chính là bên trong trạng pháp; vô pháp; thái tinh hoa pháp, cuối cùng là Dịch cân kinh mười hai thế.

Từ vì đà hiển xử ba thế đến trích tinh đối đầu; cũng vút chín ngư; ra trào lượng sí; chín quý giục ngựa đao; ba bàn roi xuống đất; Thanh Long giường trào; Ngọa Hồ chụp mồi; đánh cung; đi đuổi; cộng mười hai thế.

Những này Phạm văn nội dung cùng truyền thừa tự Phương chứng 'Dịch cân kinh' không có bất kỳ chỗ khác nhau nào.

Thế nhưng hiện tại Thiếu lâm tự Phương Trọng Huyền Từ có thể so với tiểu ngạo vị diện Phương chứng mạnh hơn quá nhiều, hơn nữa Huyền Từ ở 'Dịch cân kinh' lý giải trên không chắc so sánh chứng cang sâu.

Vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc suy đoán, Thiên Long vị diện sở dĩ vô giả tu vì cảnh giới so với tiểu ngạo cao thâm quá nhiều, khả năng là bởi vì Thiên Long vị diện nguyên khí đất trời mật độ vượt xa tiểu ngạo vị diện.

Luyện võ chính là một cái luyện tinh hóa khí quá trình, mà Thiên Long vị diện một đầu ngư ản chứa nguyên khí đất trời là tiểu ngạo vị diện một đầu ngư

bảy tám lần.

Tài nguyên tu luyện không giống, tạo nên hai cái vị diện vũ lực trên chênh lệch to lớn, mà 'Vạn giới' nói tới bầu trời vị diện đã gần tới thành thực, khả năng chính là Thiên Long vị diện ở nhiều lần dài lâu trong luân hồi tăng lên Thiên Long vị diện nguyên khí đất trời.

Đương nhiên, vị diện thành thực khẳng định không có như thế nông cạn, nhưng nguyên khí đất trời tăng lên hẳn là một loại trong đó.

Đồng dạng tu luyện Dịch cân kinh, Trì Thủy Mặc có thể cảm thấy, chính mình ở Thiên Long vận chuyển một cái cửu Chu thiên, gia tăng nội lực vượt xa tiểu ngao vị diện.

Cho tới nội lực khởi nguồn, Tiên Thiên trước đây là dựa vào ăn làm chủ, vì lẽ đó có cùng văn phú võ câu chuyện. Còn Tiên Thiên sau khi, nội lực khởi nguồn đại thể là dựa vào luyện hóa nguyên khí đất trời, từ đó ăn bên trong được tinh khí quá ít, năm con ngu mới ăn chứa một sọt nguyên khí đất trời, mà vị tiêu hóa năng lực là có cực hạn.

Tuy rằng hiện tại Trì Thủy Mặc vẫn không có mở ra thiên địa hai cầu, nhưng vận chuyển công pháp thời có thể từ 108,000 cái lỗ chân lông bên trong có thể luyện hóa từng tia một nguyên khí đất trời.

Xác định Phan văn bản 'Dịch cân kinh' không có có sự khác biệt nội dung, Trì Thủy Mặc từ 'Vạn giới' bên trong lấy ra một chậu thanh thủy, đem 'Dịch cân kinh' ngâm vào trong nước, có thể bí tịch hoàn toàn ướt đầm sau, Trì Thủy Mặc sẽ đem thư mờ đi ra, mờ ra ở trên bàn.

Chỉ thấy kinh thư bìa ngoài trên Dịch cân kinh ba cái Phan văn đã biến mất không còn tăm hơi, xuất hiện (muốn ba ma địa đoạn hành thành tựu thần túc kinh) mười một cái đại tự, tương tự là Phan văn viết thành. (sau đó tên gọi tắt 'Thần túc kinh')

Dựa vào Phương chứng liên quan với Dịch cân kinh Phan văn tri thức, Trì Thủy Mặc ngược lại cũng nhận thức này mười một chữ.

Lật tới trang sách, chỉ thấy tờ thứ nhất trên là một cái tăng nhân đồ án, này kinh thư trên tăng nhân tư thế cực kỳ kỳ lạ, đầu từ dưới hông xuyên (mặc) qua, đưa ra ngoài, hai tay cầm lấy hai cái chân.

Đồ án bên cạnh viết bốn chữ lớn 'Vi đà hiển xử', đại tự phía dưới viết cái nhỏ nhỏ một chữ, tương tự là Phan văn, bất quá, 'Vi đà hiển xử' bốn chữ bút họa là do từng cái từng cái tiêu mũi tên tạo thành.

Trì Thủy Mặc tinh tế nhận biết, phát hiện cái kia tận nhiên cùng kỳ kinh bát mạch cực kỳ tương tự, nghĩ đến nguyên trung du thần chi thông qua này đồ án cùng mũi tên luyện thành 'Thần túc kinh', Trì Thủy Mặc suy đoán những này mũi tên chỉ sợ cũng là gân mạch hành khí đồ.

Lật tới mặt sau hiệt mấy, quả nhiên, còn lại mười một cái tư thế kiểu chữ cùng kỳ kinh bát mạch cùng mười hai kinh chính từng cái đối ứng, hơn nữa này mười hai cái tư thế tên cùng 'Dịch cân kinh' mười hai thể tương đồng, e sợ trong đó còn có chút bí mật.

Đột nhiên, Trì Thủy Mặc trong tai đi ra một loạt tiếng bước chân, nghe tiết tấu cùng nặng nhẹ hẳn là Triệu Uyển, liên tưởng đến hiện tại đã buổi trưa, hẳn là đến gọi mình ăn cơm trưa.

Trì Thủy Mặc vội vã đem kinh thư cùng chậu nước thu nhập 'Vạn giới' bên trong, mở cửa sổ ra, cấp tốc lên giường nghỉ ngơi, dù sao, chính mình là lấy thân thể mệt mỏi lý do rời khỏi, hay là muốn làm dáng một chút.

"Tùng tùng tùng", tiếng gõ cửa vang lên.

"Trực tiếp đẩy cửa vào đi, môn không có xuyên!"

Chỉ dất một tiếng, cửa mở, một cái yếu điệu thiếu nữ chân thành đi tới, là Triệu Uyển.

"Trì đại ca, hạ xuống ăn cơm trưa đi, ta làm mấy cái chuyên môn, hi vọng ngươi yêu thích!" Ôn nhu nhược yếu, lạnh lãnh uyển chuyển tiếng âm vang lên.

Vốn định giảm thiểu cùng thiếu nữ tiếp xúc Trì Thủy Mặc không thể không xuống giường ăn cơm, hết cách rồi, ăn nhân đều tự mình xuống bếp, làm sao có thể không nề mặt mũi đây.

Theo Triệu Uyển đi tới khách sạn tư nhân hậu viện, nơi này bình thường là khách sạn ông chủ đất phần trăm.

Trên bàn cơm Triệu lão đã đang đợi, điều này làm cho Trì Thủy Mặc có chút thẹn thùng! Cho tới tiểu nhị kia Trương Tam phong thì lại không nhìn thấy, Trì Thủy Mặc cũng không để ý lắm!

Dù sao, đây là cổ đại, thân phận địa vị người khác nhau rất ít ở trên một cái bàn ăn cơm, trừ phi quan hệ rất thân mật, nếu như Trương Tam phong xuất hiện ở đây, Trì Thủy Mặc mới sẽ kinh ngạc.

Chạy đường bình thường là cùng bếp trưởng, quản món nợ cùng nhau ăn cơm, Triệu Uyển xưng hô Trương Tam phong một tiếng một tiếng trương nhị ca đó là khách khí cùng gia giáo, nếu như Trương Tam phong thật sao chính mình xem là nhị ca cái kia chính là muốn chết.

Trì Thủy Mặc xin lỗi một tiếng, an vị dưới bát đầu ăn cơm, món ăn qua ngũ vị, Triệu lão đầu bắt đầu lên tiếng.

"Thủy mặc a, không biết ngươi sau này có tính toán gì không, theo ta thấy đến, như ngươi như vậy rộng phượng trong loài người e sợ ở ta tòa miếu nhỏ

này ngọc không dài đi!" Lão đầu bắt đầu thăm dò Trì Thủy Mặc đường đi.

Nghe được lão đầu hỏi thăm, Triệu Uyển cũng thả xuống đôi đũa trong tay, hiển nhiên, nàng đối với vấn đề này cũng rất quan tâm.

Liên quan với phương diện này Trì Thủy Mặc cũng không có gì hay ẩn giấu, dù sao mình là người trong giang hồ, cùng Triệu Uyển bọn họ không phải người của một thế giới.

Dài hạn ở lại đây chỉ sợ sẽ cho tứ phương khách sạn mang đến nguy hiểm, bởi vì dựa theo Trì Thủy Mặc tiếp theo mấy cái kế hoạch e sợ sẽ ở trong giang hồ nhắc lên sóng gió.

Chuyện này đối với tứ phương khách sạn đến nói đúng không có thể chống đỡ biển gầm, khắp nơi kẻ địch nhất định sẽ coi các nàng là làm Trì Thủy Mặc uy hiếp, vì lẽ đó rời xa tứ phương khách sạn, mới là lựa chọn tốt nhất.

"Lại ở lại ba ngày, các loại (chờ) trên tay ta thương một được, ta liền rời khỏi." Trì Thủy Mặc nói rất thẳng thắn, trong giọng nói không có bất kỳ lưu luyến.

"Trì đại ca, nhưng là đại phu nói người thương muốn ba mươi ngày mới có thể dưới địa, một trăm ngày mới có thể cơ bản khỏi hẳn đây, người làm sao có thể sau ba ngày liền rời khỏi." Triệu Uyển nhíu mày, gấp giọng nói rằng.

"Người đã quên, chính ta chính là cái bác sĩ, trong tay ta có đặc thù bí phương, có thể ở trong vòng ba ngày chữa khỏi thương thế của ta, hơn nữa, nếu như ta dài hạn ở lại đây, sẽ cho các người mang đến nguy hiểm, nếu như có rảnh rỗi, ta sẽ trở về." Trì Thủy Mặc ngữ khí nhàn nhạt giải thích.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Bởi vì yêu, vì lẽ đó buông tay

Một bên Triệu lão đầu nghe được câu này con người co rụt lại, trong vòng ba ngày chữa khỏi như vậy trọng thương bí phương! ! Đây chỉ sợ là cực kỳ thứ không tầm thường đi!

Mèo già hóa cáo Triệu lão đầu trong nháy mắt liền muốn đến loại này bí phương sau lưng ẩn núp khủng bố lợi ích, e sợ Trì Thủy Mặc thật là không bình thường người a! Nếu như có thể lưu lại hẳn, đem Uyển Nhi cùng hẳn tập hợp thành một đống...

Bất quá, Trì Thủy Mặc nửa câu nói sau đề hẳn bỏ đi cái ý niệm này, cũng làm cho hẳn nghĩ tới rồi Trì Thủy Mặc thương thế trên người, dựa theo Trì Thủy Mặc tới nói, e sợ muốn đối phó hẳn người còn tồn tại!

Được rồi, đây chính là người thông minh một trăm loại cái chết chi nào vá! !

"Uyển Nhi a, người trì đại ca là người làm đại sự, e sợ thật sự không thể ở chúng ta tứ phương khách sạn trường lưu, bất quá, nếu như hẳn có thời gian rảnh, nên sẽ trở lại gặp xem, đúng không thủy mặc?"

Lão đầu vì tôn nữ an toàn cũng chuyển biến ý nghĩ, ngược lại Tôn gia tiểu hồn đản đã bị giải quyết, Uyển Nhi sự còn không gấp!

"Đó là đương nhiên, nếu như có rảnh rỗi, ta nhất định sẽ trở lại gặp xem." Trì Thủy Mặc mặt tươi cười, lời thề son sắt nói rằng.

Tán gẫu xong cái này trăm trọng đề tài, lão đầu có cùng Trì Thủy Mặc lôi kéo việc nhà, biểu thị một hồi đối với hẳn quan tâm, song phương từng người rời đi.

Trở về phòng, Trì Thủy Mặc khoanh chân ngồi xuống, tiếp theo trị liệu thương thế, rất nhanh, thời gian một ngày liền quá khứ.

Thời gian như nước chảy lẳng lặng chuyển qua tứ phương khách sạn, sau ba ngày, Trì Thủy Mặc rời khỏi tứ phương khách sạn, đã ở lên phía bắc trên đường.

Triệu Uyển trong tay cầm giấy viết thư, ngoác không nói, trong mắt hơi nước tràn ngập, một giọt một nhỏ xuống đến, đánh vào giấy viết thư trên, vỡ thành mấy biện, như cái kia vỡ tan trái tim.

Triệu Uyển thân khai: Làm người thấy phong thư này thời điểm, ta đã rời khỏi Khai Phong phủ, không cần tìm ta, người cũng không tìm được ta.

Triệu cô nương, vạn phần cảm tạ ngươi mấy ngày qua đối với ta chăm sóc cùng quan tâm, nói thật, ngươi là ta đi tới phía trên thế giới này cái thứ nhất đối với ta như vậy tỉ mỉ săn sóc người. (Lý Thanh Lộ tuy rằng yêu hấn, nhưng có thể có thể làm được săn sóc tỉ mỉ, nguyên nhân mọi người đều hiểu)

Ta rất cảm kích ngươi vì ta làm tất cả, ba ngày nay bên trong mỗi một phút mỗi một giây ta đều ghi nhớ trong lòng đầu, bởi vì, đây là ta ở bên trong thế giới này quý giá nhất hồi ức.

Thế nhưng, ta không thể không rời đi tứ phương khách sạn, bởi vì trên người ta gánh vác Thái Sơn giống như gánh nặng, ta không thể dừng lại nghỉ ngơi, chỉ có thể về phía trước về phía trước lại về phía trước.

Ngươi ôn nhu hiền lành cùng thiện lương ta đều nhìn ở trong mắt, ký ở trong lòng, thế nhưng, thời gian của ta đã không còn nhiều, ta ở trên thế giới này nhiều nhất chỉ còn dư lại thời gian ba năm, có thể càng ít.

Thành đông Tôn phủ ta đã đi chào hỏi, chỉ cần ngươi có bất kỳ khó khăn, đều có thể đi tìm bọn họ, chỉ cần Tôn phủ có thể làm được, bọn họ nhất định sẽ toàn lực ứng phó, không dám hơi có lười biếng.

Trên bàn ta lưu lại mấy tấm ngân phiếu, là thông báo của hàng phát hành, ngươi trì đại ca bản lãnh khác không có, chỉ có thể dùng những này a đồ vật qua lại báo các ngươi ân tình, hi vọng ngươi không muốn cự tuyệt, không phải vậy lòng ta khó yên.

Cuối cùng, nếu như ngươi có người thích, liền gả cho đi.

Tri Thủy Mặc tự tay viết!

Xem xong Tri Thủy Mặc lưu cho mình tin, Triệu Uyển sững sờ dựa ở bên cạnh bàn, giấy viết thư nội dung làm cho nàng mất đi một mình đứng thẳng sức mạnh, trắng nõn thanh tú trên mặt từ lâu lệ rơi đầy mặt, cái kia vỡ tan ánh mắt khiến người ta nhìn liền đau lòng.

Nguyên lai, ta làm tất cả trì đại ca không phải không nhìn thấy, hấn đều đặt ở trong mắt, ký ở trong lòng.

Nguyên lai, trì đại ca không chịu tiếp cận ta là bởi vì chính mình không còn sống lâu nữa, không muốn liên lụy ta.

Nguyên lai, trì đại ca sợ đi nhanh như vậy liền muốn rời khỏi tứ phương khách sạn, không phải là bởi vì thương tốt, là bởi vì trên người gánh vác này trọng trách, để hấn dĩ nhiên một khắc cũng không thể dừng lại nghỉ ngơi.

Nguyên lai, trì đại ca vẫn là quan tâm ta, liền trước khi đi đều đứng lại cho ta dựa dẫm, sợ ta bị người bắt nạt.

Nguyên lai...

Tri Thủy Mặc cũng nghĩ tới thăng thần thu rồi Triệu Uyển, đối với cái này dịu dàng nữ tử, Tri Thủy Mặc cũng không phải là không có hảo cảm!

Cái thứ nhất đối với mình tốt như vậy nữ nhân, vẫn là nữ nhân xinh đẹp, đồng thời lại là ân nhân cứu mạng!

Chuyện này quả thật là trời cao đưa tới tốt nhất bầu bạn a!

Cho tới Tri Thủy Mặc trước đây bạn gái, Tri Thủy Mặc hoa Lili coi thường, như Tri Thủy Mặc loại này cùng điều tia, có thể đưa trước bạn gái, vậy không biết phế bỏ bao nhiêu thời gian tinh lực, muốn nâng đối với mình tỉ mỉ chu đáo quan tâm, năm mơ ni đi!

Làm Tri Thủy Mặc đi ra cửa trường sau, bạn gái liền cùng hấn bye bye, liền số điện thoại di động đều thay đổi!

Điểm ấy đều là điều tia người nên tràn đầy cảm xúc!

Vì lẽ đó, cùng Triệu Uyển ba ngày nay ở chung hạ xuống, Tri Thủy Mặc nói không cảm động, không thích, đó là không thể.

Thế nhưng, Tri Thủy Mặc ở Thiên Long nhiều nhất chỉ có thời gian ba năm, ba năm sau khi dựa theo Tri Thủy Mặc kế hoạch sắp rời đi Thiên Long vị diện, vì lẽ đó, Tri Thủy Mặc tuy rằng có thể thu rồi Triệu Uyển, thế nhưng hấn nhưng sẽ không làm như vậy.

Tuy rằng hấn trước đây là cái điều tia, gặp phải như vậy nữ thần nên việc nghĩa chẳng từ nan mới là, thế nhưng làm người phải hiểu được cảm ơn! Thu rồi Triệu Uyển chính là hại nàng!

Ân đền oán trả, Tri Thủy Mặc không làm được! Hấn lãnh khóc, nhưng cũng không phải là vô tình!

Hấn tuy rằng bởi vì bị sau khi tốt nghiệp ba năm bên trong hiện thực đã kích tan vỡ, làm phụ thân tiền thuốc thang không đủ thời, Tri Thủy Mặc nhiều lần giả vờ vẫn là lựa chọn cho bác sĩ quý xuống, nhưng nghênh tiếp hấn chính là lạnh lùng ánh mắt, liền nửa điểm tâm tình chấp chôn đều thiếu nợ phụng.

Tri Thủy Mặc ở long đẳng sông bên đường uống rượu thời, chính là phụ thân bị đuổi ra bệnh viện ngày đó! Không phải vậy, trải qua ba năm lạnh lẽo hiện thực ngâm, hấn như thế nào sẽ tan vỡ đến gần như về thần kinh, uống rượu uống đến trong sông đi tới.

Nhưng, ngay cả như vậy, Tri Thủy Mặc trong lòng vẫn là bảo lưu một mảnh ** địa, ân đền oán trả, Tri Thủy Mặc không làm được!

Đối mặt không quen biết người, Tri Thủy Mặc cũng có thể cứng quyết tâm đến hướng dẫn nàng, thế nhưng mặt đối với mình ân nhân, Tri Thủy Mặc

không làm được!

Coi như đứt bỏ cảm tình, đàm luận lợi ích, Triệu Uyển cũng không phải số mệnh nhân vật, không có hướng dẫn giá trị!

Còn có một chút, làm Trì Thủy Mặc bị 'Thái Thượng Vong Tinh tâm' cải tạo thời điểm, hẳn đã khôi phục nguyên dương thân!

Nói cách khác, hẳn hiện tại còn là một xử nam, tuy rằng trong lòng từ lâu không phải!

Quen thuộc tiên hiệp tiểu thuyết Trì Thủy Mặc như thế nào sẽ không hiểu nguyên dương thân chỗ tốt, hẳn tuyệt đối sẽ không ở kim đan đại thành trước phá hoại nguyên dương thân.

Nếu như chỉ là bởi vì nhất thời vui thích / du, để căn cơ có tỳ vết, e sợ Trì Thủy Mặc đến thời điểm muốn khóc cũng không kịp!

Lúc này kích động, tương lai khả năng cần vô số tài nguyên đi lấp vá, thậm chí khả năng bởi vì nho nhỏ này tỳ vết, dẫn đến hẳn không cách nào hoàn thành 'Bảy hồ' thử thách, đã trắng xe cát!

Ngần dậm chi đề, hội ở tổ kiến, Trì Thủy Mặc không thể không đề phòng cẩn thận, thật cẩn thận, trước vài vị người truyền thừa có thể đều là kỳ tài ngút trời cũng không thể hình dung nhân vật, Trì Thủy Mặc sẽ không cho phép mình và bọn họ chênh lệch quá xa, bằng không, chờ đợi hẳn tất nhiên là tuyệt cảnh!

'Bảy hồ' người truyền thừa nhất định phải ưu tú, thậm chí yêu nghiệt, nam nhân, đặc biệt là làm đại sự nam nhân, liền nên đối với mình tàn nhẫn một điểm, đã nghĩ Ôn Nhu Hương, lại muốn Thanh Vân đường, đó là vẫn không có cai sửa hải tử.

Một cái thành thực người nhất định phải hiểu được lấy hay bỏ, ngư cùng hùng chương đều chiếm được khả năng nghênh đón không phải hạnh phúc, mà là tai nạn!

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Trộm chí bảo, công lực tăng cao

Ngay ở Triệu Uyển nhi xem tin thời điểm, Trì Thủy Mặc đã đến bên ngoài trăm dặm thuận hoà phủ, chính đang giục ngựa lao nhanh, chỉ có điều ngoài miệng có thêm hai phiết tiểu chòm râu, sắc mặt cũng biến thành vi hoàng, đã lên phía bắc qua một lần Trì Thủy Mặc nhất định phải che giấu thân phận của chính mình, không phải vậy, cái kia dọc theo đường đi thổ phi cùng Trì Thủy Mặc nhưng là có thâm cừu đại hận.

Dù sao cứng rắn Trì Thủy Mặc làm lại đều là đánh tới, mà không phải lựa chọn chước qua đường phí rồi khỏi, cho tới cái khác vào nam ra bắc trên người trong giang hồ, không phải có sự môn bối cảnh, đi xa cùng sự môn trưởng bối đồng thời, chính là bản thân có nhất định tiếng tăm, tự nhiên không cần lo lắng đánh cướp loại vấn đề.

Mà Trì Thủy Mặc tu vi võ công ở Thiên Long bên trong quá thấp, nhị lưu môn phái trẻ tuổi hàng đầu đệ tử đều so với hẳn tu vi cao, tuy rằng năng lực thực chiến Trì Thủy Mặc bởi vì mấy hạng tuyệt học xa mạnh hơn nhiều bọn họ.

Cho tới nổi danh đến, Trì Thủy Mặc chưa hề nghĩ tới, Thiên Long bên trong có tiếng hào người chỉ ít đều là Thái Âm cảnh giới cao thủ, hơn nữa độc hành cao thủ càng to lớn hơn nhiều là tự khí cảnh giới trở lên cường giả.

Vì lẽ đó tên gọi không có đánh ra đến, nếu như lật thuyền trong mương là tốt rồi xem, dù sao kỳ môn ** đối với Trì Thủy Mặc vẫn hữu dụng, Thiên Long bên trong ** nghiên cứu có bao nhiêu trâu bò, chỉ xem ba cưỡi tiêu dao tán cùng bị tổ gió mát liền có thể thấy được chút ít.

Tiểu ngạo bên trong **, ngoại trừ Trì Thủy Mặc chính mình nghiên cứu vào máu là chết ở ngoài, cái khác đối với Tiên Thiên võ giả đều dùng nơi không lớn, chớ nói chỉ là cảnh giới tông sư võ giả.

Nửa tháng sau, Trì Thủy Mặc lướt qua Tống Liêu biên giới, đi tới đại lưu tích tân phủ, là đại lưu năm toà bồi đều một trong Nam Kinh, cũng là ngày hôm nay Bắc Kinh thị rộng rãi an ngoài cửa địa giới.

Nhìn trước mắt cao mười mét tường thành, Trì Thủy Mặc cảm khái một phen cổ nhân trí tuệ cùng sức mạnh, xen lẫn trong đám người lui tới bên trong, tiến vào tích tân phủ.

Bỏ ra nửa lượng bạc, dễ dàng tìm tới một cái dân bản xứ dẫn đường, để tránh khỏi lãng phí vốn là không nhiều số mệnh điểm.

Rất nhanh, hai người liền đến đến tích tân phủ vùng ngoại thành miễn trung tự, miếu trước tấm biển viết "Sắc kiến miễn trung tự" năm cái đại tự, chùa miếu quy mô lớn lao, thỉnh thoảng có dân chúng ra vào dâng hương, Trì Thủy Mặc cùng dẫn đường người địa phương đứng ở trước cửa cũng sẽ không có vẻ đột ngột.

Đuổi đi người dẫn đường, nhìn miễn trung tự tấm biển, Trì Thủy Mặc trong lòng hiện ra nó tư liệu đến.

Miên trung tự: Đường Trinh Quán mười chín năm Đường Thái Tông Lý Thế Dân vì kỷ niệm vượt biển đông chinh bên trong chết khó tướng sĩ, ở U Châu (hiện tại Bắc Kinh) trong thành kiến một toà chùa miếu.

Tự vẫn không có dựng thành, Lý Thế Dân tạ thế. Kinh cao tông lý trị, Vũ Tắc Thiên nhiều lần hàng chiếu sau, ở vô hậu vạn tuế thông thiên năm đầu dựng thành, mệnh danh là "Miễn trung tự".

Trải qua năm mươi một năm dựng thành miễn trung tự quy mô lớn lao, trong chùa có xây một toà gác cao, tên là miễn trung các, có ngạn ngữ "Miễn trung gác cao, đi thiên năm chặt" để diễn tả nó cao to.

Những này đều không phải trọng điểm, trọng điểm là, miễn trung trong chùa có một bảo, bảo vật này là Trì Thủy Mặc tránh thoát Thiên Long công xiềng một chút hi vọng sống.

Lén lút cái kia vòng qua miếu bên, đi tới miếu sau, nhẹ nhàng nhảy một cái, vượt qua tường viện, Trì Thủy Mặc nghe thấy trong miếu chuông và khánh mõ cùng tụng kinh tiếng liên tiếp, rất hiển nhiên là chùa miếu bên trong đàn tăng chính đang làm bài tập.

Thế là Trì Thủy Mặc dọc theo chân tường lặng lẽ mà đi, thông qua một đám lớn bùn đất, đi tới một toà vườn rau bên trong, mới vừa đi tới vườn rau ly lẽ ba chỗ, nghe được trong vườn có người đang lớn tiếng lãng nhịch, hẩn lập tức dừng bước.

Chỉ nghe người kia mắng: "Người tại sao như vậy không tuân quy củ, lại một người lén lút ra ngoài chơi chơi? Làm hại lão tử lo lắng nửa ngày, chỉ lo người từ đây không trở lại."

Lão tử từ đỉnh núi Côn Lôn vạn dặm xa xôi đưa người mang đến, người quá cũng không biết điều, không hiểu lão tử đối xử người nổi khổ tâm. Tiếp tục như vậy, người còn có cái gì tiền đồ, tương lai tự hủy tiền đồ, ai cũng sẽ không tới đáng thương người."

Người kia trong giọng nói tuy rất tức giận, nhưng rất có kỳ vọng thương tiếc tâm ý, làm như phụ huynh giáo huấn bất hảo con cháu.

Nghe được này thanh âm xa lạ lại quen thuộc, Trì Thủy Mặc mừng rỡ trong lòng, bao nhiêu cái cả ngày lẫn đêm, câu nói này ở trong mơ nhiều lần xuất hiện, ở này bụi gai khắp nơi Thiên Long bên trong, Trì Thủy Mặc rất sợ chính mình không chờ được đến ngày đó.

Cũng may, cẩn thận một chút Trì Thủy Mặc liền ngủ đều muốn mở to một con mắt, tránh thoát không ít hắc điểm mao tặc ám hại, luyện thành 'Lăng Ba Vi Bộ', bắt được 'Thần túc kinh', thành công đến lúc ngày đó.

Kiểm chế lại kích động trong lòng, Trì Thủy Mặc lặng lẽ yểm đến ly ba cạnh, chỉ thấy người nói chuyện nhưng là là cái hòa thượng. Hòa thượng này mập mạp cực điểm, vóc người tức lại lùn, giống như là cái thịt heo cầu, ngón tay dưới đất, hầy còn khiến trách không ngớt.

Trì Thủy Mặc hướng về dưới đất vừa nhìn, vừa mừng vừa sợ, cái kia ục ịch hòa thượng khiến trách, chính là một cái trong suốt đại tằm.

Này ục ịch hòa thượng tướng mạo đã là rất kỳ, mà ở riêng nhiên lấy bực này giọng điệu hướng về cái kia tằm nhi nói chuyện, càng là không thể tưởng tượng nổi. Cái kia tằm nhi ở dưới đất cấp tốc bơi lội, giống muốn chạy trốn. Chỉ là đụng vào đến một đạo vô hình vách tường, liền tức quay đầu.

Trì Thủy Mặc ngưng thần nhìn lại, kiến giải dưới vẽ ra một cái màu vàng vòng tròn, cái kia tằm nhi xông khắp trái phải, trước sau không cách nào càng ra vòng tròn, lúc này tỉnh ngộ: "Vòng tròn là dùng thuốc họa, được vật này là cái kia tằm nhi sát tinh."

Cái kia ục ịch hòa thượng mắng một trận, từ trong lồng ngực móc ra một vật, đại găm lên, nhưng là đun sôi đương đầu, hẩn ăn được say sưa ngon lành, từ trụ trên lấy xuống một cái hồ lô, đẩy ra nút lọ, ngược cổ lên, cô unction unction uống cái không ngớt.

Trì Thủy Mặc nghe thấy được hương tửu, biết trong hồ lô trang chính là tửu, hòa thượng này là rượu thịt hòa thượng Trì Thủy Mặc đã sớm biết, bởi vậy cũng không để ý lắm.

Nguyên bên trong hòa thượng này vốn là Thiếu lâm tự tăng nhân, bởi vì phạm giới quá nhiều được trách, trốn thoát, quái đản ở này miễn trung trong chùa, dám trốn tránh Thiếu Lâm, này tuệ tịnh thực lực làm sao có khả năng quá yếu.

Làm Thiếu lâm tự tuệ chữ bối nhân vật đứng đầu, này tuệ tịnh tu vi võ công xác thực bất phàm, bất quá nho nhỏ này miễn trung tự không ai có thể nhìn ra mà thôi, muốn che dấu thân phận tuệ tịnh cũng làm lại không hiển lộ công phu.

Trì Thủy Mặc chính phát sầu có phải là giết hòa thượng này cướp đoạt bằng tằm liền đi, 'Tạo hóa' bên trong cơ bản trong tin tức biểu hiện tuệ tịnh vẫn còn có tự khí cảnh sơ kỳ tu vi, xa cao hơn nhiều Trì Thủy Mặc.

Nếu như Trì Thủy Mặc cứng mạnh, e sợ không chắc có thể cướp đi bằng tằm, nhiều nhất dựa vào 'Lăng Ba Vi Bộ' toàn thân trở ra thôi, làm Thiếu lâm tự đích truyền, tuệ tịnh không có thể sẽ không một loại bảy mươi hai tuyệt kỹ.

Chính xoắn xuýt thời, chợt nghe được vườn rau bên bờ có người kêu lên: "Tuệ tĩnh, tuệ tĩnh!" Cái kia ục ịch hòa thượng vừa nghe, bị kinh ngạc, mang tương đương đầu cùng hồ lô rượu, ở rơm rạ chồng bên trong bật lại, chỉ nghe người kia gọi: "Tuệ tĩnh, tuệ tĩnh, người không đi làm bài tập buổi sớm, trốn nơi đó đi rồi?"

Cái kia ục ịch hòa thượng cướp lên bên chân một thanh cái cuốc, luống cuống tay chân liền ở luống rau bên trong cuốc, đáp: "Ta ở cuốc món ăn cái nào." Cái nào cái kia người đi tới, là cái trung niên hòa thượng, cực kỳ lạnh lùng nói: "Thần khóa muộn khóa, người người muốn làm! Lúc nào không tốt cuốc món ăn, nhưng ở muộn giờ dạy học phân tích cuốc? Nhanh đi, nhanh đi! Làm xa muộn khóa, trở lại cuốc món ăn tốt."

Ở gần trung tự quả đơn, phải thủ gần trung tự quy củ." Tên kia gọi tuệ tĩnh ục ịch hòa thượng đáp: "Phải!" Thả xuống cái cuốc, theo hắn đi tới, không dám quay đầu lại nhìn cái kia tầm nhi, làm như chỉ lo cho trung niên kia hòa thượng phát hiện.

Các loại (chờ) hai người đi xa, nghe bốn phía lặng lẽ, liền từ ly ba bên trong chui vào, chỉ thấy cái kia tầm nhi hãy còn ở hoàng quyền bên trong cấp tốc đi khắp, Trì Thủy Mặc cấp tốc từ đồng cỏ bên trong sờ soạng hồ lô kia đi ra, lắc lư, này còn có bán hồ lô tửu.

Đem tàn tửu đổ vào luống rau sau, Trì Thủy Mặc đem miệng hồ lô chậm rãi dòi về phía hoàng tuyến hội thành vòng tròn. Miệng hồ lô duỗi một cái vào trong vòng, cái kia tầm nhi xì một tiếng, liền chui vào hồ lô.

Trì Thủy Mặc đại hi, mang tương mộc nhét nhét đình trụ ở miệng hồ lô tử, hai tay phùng hồ lô, chui ra ly ba, ba chân hai bước ngay lập tức rời khỏi gần trung tự.

Vừa rời gần trung tự bắt quá mười mấy trượng, Trì Thủy Mặc liền cảm thấy hồ lô lạnh đến mức lạ kỳ, trực so với khối băng càng lạnh hơn, hắn đem hồ lô từ tay phải giao cho tay trái, lại từ tả giao cho hữu coi là thật kỳ hân thấu xương, thực sự không cầm nổi.

Hết cách rồi, Trì Thủy Mặc đem hồ lô đội ở trên đầu, này vừa đến có thể càng thêm không được, chỉ đồng cho hắn ngực túi đau đớn khó, tựa hồ toàn thân dòng máu đều muốn kết thành băng.

Trì Thủy Mặc tình thế cấp bách trí sinh, cúi xuống đai lưng, trói buộc ở hồ lô chỗ hông, đến ở trong tay, đai lưng sẽ không truyền lạnh, mới có thể xách theo. Nhưng hơi lạnh vẫn là từ hồ lô trên nhô ra, trong chốc lát, hồ lô ở ngoài liền kết liễu một tầng sương trắng.

Trì Thủy Mặc nói ra hồ lô, bước nhanh mà đi, trở lại Nam Kinh, mở ra phòng chính, Trì Thủy Mặc dặn dò tiểu nhị không cần tới quấy rầy mình, cho tiền thưởng.

Trì Thủy Mặc liền đem băng tằm nuôi dưỡng ở trong hồ lô, nửa ngày qua đi, này phòng khách điện bên trong liền càng ngày càng lạnh, chỉ một lúc sau, liền trong khách phòng ấm trà, bát trà bên trong nước trà cũng đều kết thành băng.

Không có cách nào, vốn là Trì Thủy Mặc là muốn chờ tay phải thương thế hoàn toàn tốt sau khi hấp thu nửa băng tằm, thế nhưng nếu như chờ đợi thêm nữa, e sợ trong phòng nhiệt độ đem sẽ ảnh hưởng đến ngoài phòng đi, tạo thành phiền phức không tất yếu.

Trì Thủy Mặc lập tức đem nội lực đổi thành 'Thỏ nạp quyết' nội lực, dồn khí đan điền, tiến vào đỉnh cảnh, hai chân ưỡn một cái, đảo ngược thân thể, đầu từ dưới hông chui ra, tay trái trào đủ, ngón trỏ tay phải đưa vào trong hồ lô.

Trong thức hải quan tượng thư bên trong lửa tăng bên cạnh hai quái một bên chữ bên trong tiểu mũi tên, đột nhiên đầu ngón trỏ trên hơi một ngửa, cái kia băng tằm cắn vào Trì Thủy Mặc ngón trỏ, một luồng hơi lạnh ưu giống băng tiến, tuân thủ bắt tay cánh tay, cấp tốc vô luân bắn vào lồng ngực.

Băng tằm thân trong suốt như thủy tinh, thấy được một cái huyết tuyến từ băng tằm miệng chảy vào, trải qua tằm thân bên trái, đầu cái vòng tròn, lại từ phía bên phải chú hướng về trong miệng, lưu hồi Trì Thủy Mặc ngón trỏ.

Trì Thủy Mặc đã nhập đỉnh cảnh, không đau khổ không vui, trong đầu trong lòng chỉ nhớ kỹ 'Thần túc kinh' vận hành phương hướng, đạo kia hàn khí quả thực theo suy nghĩ trong lòng mạch lạc, tự chỉ mà cánh tay, lại tự ngực bụng mà tới đỉnh đầu, dây nhỏ đến mức kỳ hân thấu xương.

Hàn khí chảy qua Trì Thủy Mặc trên đầu, trên y phục, tay chân trên, lên một lượt một tầng mỏng manh sương trắng, trong hồ lô băng tằm trong cơ thể nhưng có huyết dịch lưu chuyển, hiển nhiên duyệt huyết chưa tắt.

Chỉ chốc lát sau, Trì Thủy Mặc thân thể tự động chuyển đổi động tác, do 'Thần túc kinh' bản vi đà hiển xử đệ nhất thế, chuyển hóa đến vi đà hiển xử thứ hai thứ ba thế, nửa canh giờ chưa tới, Trì Thủy Mặc cũng đã đem 'Thần túc kinh' bên trong mười hai thế diễn luyện một lần.

Ở đỉnh cảnh dưới sự giúp đỡ, Trì Thủy Mặc động tác vô cùng tiêu chuẩn, trong cơ thể hàn khí vận hành lộ tuyến cũng không mấy may sai lầm, thật giống là dùng máy tính khổng chế tự động vận hành cơ khí.

Băng dải lụa màu xanh lam ở Trì Thủy Mặc kinh mạch toàn thân trung du đi, Thủ thái âm phổi kinh, tay quyết âm mệnh tim kinh, thủ dương minh đại tràng kinh, tay Thái Dương ruột non kinh, đủ Thái Âm tỳ kinh, túc quyết âm can kinh, đủ dương minh vị kinh, đủ Thái Dương bàng quang kinh.

Còn lại tám cái chính kinh ở băng dải lụa màu xanh lam dưới thể như chẻ tre bị xông ra, trong kinh mạch dơ bẩn bị triệt để cọ rửa, kinh mạch thật nhỏ bị không tách ra thác.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: nghi hoặc tự sinh

Làm bằng dải lụa màu xanh lam vọt qua đủ Thái Dương bằng quang kính trên cái cuối cùng chí âm huyết, một tiếng nổ vang nổ vang, Trì Thủy Mặc trong cơ thể bằng dải lụa màu xanh lam trong nháy mắt tăng vọt gấp mười lần, hình thành một cái sông băng dòng suối, ở trong cơ thể trong kinh mạch dâng trào.

Nguyên bản nhỏ hẹp kinh mạch ở màu băng lam dòng suối gội rửa dưới, càng ngày càng rộng, ở ngoài có 'Thần túc kinh' mười hai ảo diệu bí thức phụ trợ, bên trong có cuộn cuộn không ngừng băng tằm hàn khí chống đỡ.

Trì Thủy Mặc kinh mạch cấp tốc mở rộng, do màu băng lam rách dòng suối nhỏ, biến thành màu băng lam cuộn cuộn sông nhỏ, một lần, hai lần, ba lần, làm mười hai biến 'Thần túc kinh' mười hai ảo diệu bí thức qua đi, Trì Thủy Mặc trong cơ thể kinh mạch như cuộn cuộn trường giang đại hà, sóng lớn mãnh liệt, bao la hùng hồn.

Ở Trì Thủy Mặc trong cơ thể nội lực phát sinh biến hóa long trời lở đất thời, Trì Thủy Mặc hắc thiết thức hải cũng đồng dạng biến hóa vô phương.

Ba mét chu vi hắc thiết trong thức hải, nước biển mãnh liệt, từng đạo từng đạo hắc thiết sắc sóng biển lẫn lộn, hướng về tới bầu trời, đem Trì Thủy Mặc màu vàng nhạt linh hồn gội rửa, dần dần Trì Thủy Mặc màu vàng nhạt linh hồn màu sắc dần dần sâu sắc thêm.

Nhật hoàng 10%, nhật hoàng 20%, nhật hoàng 50%, nhật hoàng 90%, nhật hoàng 99%, rốt cục ở lại một lần sóng sóng biển cọ rửa dưới, Trì Thủy Mặc linh hồn chính thức bước vào hoàng. Sắc linh hồn giai cấp,

Sóng biển xung kích vẫn không có xong, từng đường hắc thiết sắc sóng biển gội rửa mà xuống, màu vàng giai cấp linh hồn cũng bắt đầu biến hóa, theo linh hồn màu sắc biến hóa đồng thời, linh hồn tính chất cũng càng ngày càng đông đúc, do nguyên lai có chút hư huyền hồn thể dần dần trở nên chân thực.

Làm Trì Thủy Mặc linh hồn sắp vượt qua màu vàng giai cấp ngưỡng cửa, tiến vào màu vàng đậm giai cấp thời điểm, một đạo xông lên giữa không trung hắc thiết sắc sóng biển đột nhiên ở giữa không trung vô lực rơi xuống, vẫn chưa có thể tiếp xúc được linh hồn.

Đồng thời, ngoại giới băng tằm trên người cũng bắt đầu có từng tia từng tia nhiệt khí bốc lên, thấp một tiếng vang nhỏ, băng tằm từ Trì Thủy Mặc trên ngón tay rớt xuống, băng tằm ngã vào trong rổ sau khi, bụng hướng lên trời, ngơ ngác ngo ngoe không nhúc nhích.

Trì Thủy Mặc đứng ngây ra một lát, trên người sương lạnh dần dần đánh tan, từ trong nhập định phục hồi tinh thần lại, khoanh chân ngồi xuống, ý niệm tiến vào trong cơ thể, chỉ thấy một cái màu băng lam mãnh liệt sông lớn ở trong kinh mạch dâng trào đi tới, thỉnh thoảng một tạp sắc đóa bọt nước bay ra mặt sóng, tiêu tan trên không trung, theo tạp sắc bọt nước tiêu tan, Trì Thủy Mặc thật giống cảm thấy chính mình nội lực tinh khiết nửa điểm.

Lui ra thân thể, Trì Thủy Mặc ý niệm tiến vào thức hải, hắc thiết sắc thức hải trên, Trì Thủy Mặc màu vàng hồn phách lẳng không trôi nổi ở trên mặt biển, khoảng cách mặt biển đã có 6 tấc, so với ban đầu ba tấc tăng lên trên ba tấc.

Hồn phách phía trước giữa không trung, một vòng ngọc bích sắc hồ lô hình dạng minh nguyệt treo lơ lửng, lạnh lạnh bạch ngọc ánh sáng soi sáng toàn bộ thức hải, chính là 'Tạo hóa thiên vồng hồ', đồng thời, thức hải chu vi hào quang màu tím bao phủ, đó là 'Hồng Mông vạn giới hồ' ở thức hải kéo dài.

"Biểu hiện ta trước mặt trạng thái minh tế danh sách." Trì Thủy Mặc quay về giữa không trung minh nguyệt phát sinh ý niệm.

Người truyền thừa: Trì Thủy Mặc

Truyền thừa mặc cho mấy: Đệ thất nhậm

Giải phong tình huống: Tạo hóa thiên vồng hồ (giải bìa một tầng), Hồng Mông vạn giới hồ (giải bìa một tầng)

Linh hồn giai tầng: Màu vàng linh hồn

Số mệnh điểm: 523 điểm

Tu vi: Chân Khí cảnh hậu kỳ đỉnh phong

Chân khí thuộc tính: Cực hàn

Nội công: 1, Thổ Nạp quyết (không cảnh giới) cấp bậc: Hắc thiết cấp sáu

2, muốn ba ma địa đoạn hành thành tựu thần túc kinh (đăng phong tạo cực, cảnh giới kế tiếp vì xuất thần nhập hóa) cấp bậc: Hắc thiết cấp sáu

3, Dịch cân kinh (đăng phong tạo cực, cảnh giới kế tiếp vì xuất thần nhập hóa), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

4, quyền pháp: Thái cực quyền (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

Kiểm pháp: 1, Độc Cô Cửu Kiếm (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

2, thái cực kiếm (lô hòa thuần thanh, cảnh giới kế tiếp vì đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba (không phải truyền thừa)

Ám khí: Quan Âm lệ (lô hòa thuần thanh, cảnh giới kế tiếp vì đăng phong tạo cực) cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

Kinh công: 1, Thảo thượng phi (tiểu có thành tựu, cảnh giới kế tiếp vì lô hòa thuần thanh) cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

2, Lăng Ba Vi Bộ (tiểu có thành tựu, cảnh giới kế tiếp vì lô hòa thuần thanh) cấp bậc: Hắc thiết cấp năm

Châm thuật: Quá ất sinh tử châm (đăng phong tạo cực, cảnh giới kế tiếp vì xuất thần nhập hóa) cấp bậc: Hắc thiết cấp một

Còn lại linh hồn truyền thừa vị: 3

Nhìn 'Chân Khí cảnh' hậu kỳ đỉnh phong tu vi cảnh giới, Trì Thủy Mặc đứng ngây ra một lát, mặc dù biết phối hợp 'Thần túc kinh' cùng băng tằm sẽ có tăng lên rất nhiều, thế nhưng cũng không nghĩ tới sẽ trực tiếp vọt tới 'Chân Khí cảnh' như thế khủng bố!

Hơn nữa còn không phải phổ thông 'Chân Khí cảnh', còn nhiều một hạng chân khí thuộc tính, 'Cực hàn', phải biết, cùng là Chân Khí cảnh giới Mộ Dung Bác cũng không có chân khí thuộc tính này một cột.

Ở Trì Thủy Mặc phỏng chừng bên trong, nhiều đến nhất đến 'Luyện Khí cảnh' mà thôi, cho tới 'Chân Khí cảnh' Trì Thủy Mặc không dám hy vọng xa vời, thông qua 'Tạo hóa' Trì Thủy Mặc biết rồi Thiên Long vị diện không cất thành thực cần đầy đủ hàng đầu võ giả đi chống đỡ lấy Thiên Long vị diện võ vận.

Mà Thiên Long bên trong 'Chân Khí cảnh' võ giả cũng chỉ có tam lão tam tuyệt mà thôi, e sợ sáu người này đột phá đến Chân Khí cảnh có Thiên Long vị diện ý chí hướng dẫn.

Vì lẽ đó, 'Luyện Khí cảnh' đỉnh phong, chính là Trì Thủy Mặc cao nhất dự toán .

Ngoài ra 'Muốn ba ma địa đoạn hành thành tựu thần túc kinh' cấp độ tuy rằng rất cao, nhưng cũng không vượt ra ngoài Trì Thủy Mặc dự toán phạm vi, hắc thiết cấp sáu bí tịch võ công tuy rằng rất ít, thế nhưng Thiên Long cũng không phải là không có.

Phái Tiêu Dao 'Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn công' (lại tên thiên trường địa cửu bất lão Trường Xuân công), Thiếu lâm tự chỉ ở trong truyền thuyết 'Tây tùy kinh', gia tộc Mộ Dung 'Đầu chuyển tinh di', Đại Lý Thiên Long tự 'Lục Mạch thần kiếm', Đại Tống hoàng tộc chí cao bảo điển 'Hoàng đồ bá nghiệp điển' đều là hắc thiết cấp sáu võ công.

Nhưng những này võ công cũng không thể khiến người ta một bước lên trời, thậm chí ngưỡng cửa cực cao, hơn nữa còn cần mấy chục năm như một ngày luyện tập mới có thể đại thành, đại thành sau đều có vô địch thiên hạ uy năng.

Mà 'Thần túc kinh' nghĩ đến cũng không ngoại lệ, Trì Thủy Mặc thông qua 'Thổ nạp quyết' định cảnh giải quyết 'Thần túc kinh' ngưỡng cửa vấn đề, nhưng du thần chi công lực tăng lên e sợ càng nhiều đến từ chính băng tằm, 'Thần túc kinh' e sợ chỉ đưa đến một cái luyện hóa tác dụng.

Lẽ nào là bởi vì mình luyện toàn 'Thần túc kinh' ảo diệu mười hai thức, mà không phải như nguyên bản trong du thần chi, chỉ là luyện tập một phần, lãng phí không ít băng tằm tinh nguyên.

Như vậy xem ra, e sợ băng tằm cũng không có mình trước kia nghĩ đơn giản như vậy, Trì Thủy Mặc cũng sợ ở trong thức hải lằng lằng hồi ức —— (làm chính mình đuổi tới mẫn trung tự sau vườn rau, thò nghe thấy một người lớn tiếng quát: "Người tại sao như vậy không tuân quy củ, một người lên lút ra ngoài chơi chơi? Làm hại lão tử lo lắng nửa ngày, chỉ lo người từ đây không trở lại ... Tiếp tục như vậy, người còn có cái gì tiền đồ, tương lai tự hủy tiền đồ, ai cũng sẽ không tới đáng thương người.")

Ngữ khí lại là nào lại là thương tiếc, còn tưởng rằng là cái gì trưởng bối trách con cháu, hóa ra là cái hòa thượng, ở lãng nhục cái kia nằm ở đất trồng rau dưới băng tằm!)

Đề Trì Thủy Mặc nghĩ hoặc chính là, hòa thượng nói hán từ núi Côn Luân "Vạn dặm xa xôi" đem cái kia băng tằm mang đến, đến tốt cùng lại là thế nào tìm được này băng tằm, dùng phương pháp gì "Mang đến"? Dụng ý ở đâu? Đây băng tằm lại có gì "Tiền đồ"? Thế nào sẽ "Tự hủy tiền đồ"? Cái gì "Tiền đồ"?

Lẽ nào một cái nho nhỏ băng tằm còn có thể có bí ẩn gì không được, trùng loại có thể biến xà, xà loại có thể hóa long, lẽ nào đây là băng tằm 'Tiền đồ' sao?

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Có suy đoán, cam nguyện lùi công

Tri Thủy Mặc lắc đầu, vội vã đưa cái này hoang đường ý nghĩ đuổi ra đầu óc, ngoài ra, còn có hai cái điểm đáng ngờ, thứ nhất, toàn bộ Thiên Long vị diện bên trong xuất hiện hai đại kỳ vật, một cái là Đại Lý Vô Lượng sơn măng cỏ chu cáp, một cái là vạn dặm núi Côn Luân băng tằm.

Măng cỏ chu cáp tuy rằng hào ôn thần vật cười xưng vạn độc chi vương, thế nhưng người cổ đại đánh liên tục lùi cũng có thể thần hóa thành Thiên Lôi nổi giận, vạn độc chi vương tên gọi nghe một chút cũng chính là .

Măng cỏ chu cáp tối biểu hiện kinh diễm là, một trong số đó: (Thiểm Điện điều nhìn thấy chu cáp, tựa hồ rất có rụt rè tâm ý, quay đầu muốn chạy trốn, nhưng lại không dám trốn, đột nhiên thả người nhào lên.

Chu cáp miệng một tấm, Giang Ngang một tiếng kêu, một luồng nhàn nhạt hồng vụ hướng về Thiểm Điện điều phun đi, Thiểm Điện điều chính được trên không trung, cho hồng vụ phun trúng, lúc này vượn mình té rớt, bỏ một cái mà trên cần vào chu cáp áo lót.

Không ngờ trong lòng vừa mới chuyển qua cái ý niệm này, Thiểm Điện điều đã ngửa người ngã lật, bốn chân uốn lên mấy lần, liền tức không nhúc nhích .)

Thiểm Điện điều đối mặt măng cỏ chu cáp dám công kích, tuy rằng cần trúng măng cỏ chu cáp sau lưng u ác tính, trúng độc mà chết, nhưng đủ để chứng minh hai người tuy không cùng một đẳng cấp, nhưng cũng không phải một trời một vực.

Thứ hai: (cái kia chu cáp từ trên người Thiểm Điện điều nhảy xuống, Giang Ngang, Giang Ngang kêu hai tiếng. Trong bụi cỏ tiểu tiểu tiếng vang, du ra một cái hồng hắc sắc sở đại ngô công đến, có tới dài bảy, tám tấc. Chu cáp nhào đem đi lên, cái kia rết bơi lội cực nhanh, cấp tốc thoát thân. Chu cáp liền tiếp truy nhào mấy lần, càng không có nhào bên trong, nó Giang Ngang một tiếng kêu, đang muốn phun ra khói độc, cái kia rết bỗng thẳng tắp nhắm ngay Đoàn Dự miệng bơi lại.)

Không phải là độc nhất vô song, đối mặt măng cỏ chu cáp, vô danh màu đỏ đại ngô công cũng dám thoát thân, hơn nữa động tác lưu loát.

Lại nhìn băng tằm biểu hiện, một trong số đó: (dị trong tiếng chen lẫn một luồng làm người ta ngửi thấy mà phát ớn lạnh, du thần chỉ nhìn hơi bất động, chỉ thấy trường thảo tách ra, một cái bạch thân hắc chương đại măng xà uốn lượn du đến, măng xà đầu làm hình tam giác, trên đỉnh đầu cao cao sinh một cái ao lông lồi lồi bướu thịt. Phương bắc xà trùng thiếu gia ta, măng xà này còn như chút tinh huỳnh khác thường, càng là mọi người không thấy.

Liền vào lúc này, chợt thấy đến một trận hàn Phong Tập thể, chỉ thấy góc hướng tây trên một cái hoa tuyết đốt lại đây, trong khoảnh khắc liền dội đến trước mặt. , vừa đến ở gần, Chad rõ ràng nguyên lai không phải hoa tuyết, nhưng là trong bụi cỏ có món đồ gì bỏ qua đến, cỏ xanh gặp phải, lập biến khô héo, đồng thời hàn khí càng ngày càng mạnh mẽ.

Nhưng là một cái tầm trùng. Đây tầm trùng thuần trắng như ngọc, mang chút màu xanh, so với tầm thường tầm nhĩ lớn rồi hơn hai lần, liền giống một cái giun, thân thể trong suốt như thủy tinh" cái kia măng xà vốn là khí thể hùng hổ, lúc này lại tựa hồ như sợ đến đời mạng, tận lực đem một viên tam giác đầu to súc đến dưới thân mặt ẩn giấu lên.

Cái kia thủy tinh tầm nhĩ cấp tốc dị thường bò lên trên măng xà thân thể, một đường leo lên trên hành, tựa như một cái nóng rực lửa than giống như vậy, ở măng xà sống lưng trên từ trên thiêu ra một cái tiêu tuyến, bò đến đầu rắn thoi, măng xà trường thân từ bên trong nứt mà vì hai, cái kia tầm nhĩ chui vào măng xà đầu cái khác túi chứa chất độc, mút vào nọc độc, trong khoảnh khắc thân thể liền trưởng lớn hơn không ít, xa xa nhìn lại, lại như là một cái trong bình thủy tinh chứa đầy màu xanh tím chất lỏng.)

Mọi người đều biết, măng xà không độc, có thể thấy được đỉnh đầu thịt tươi lưu kỳ dị trắng đen độc măng chân thực hiếm thấy kỳ độc đồ vật, mà như vậy độc vật ở băng tầm trước mặt thậm chí ngay cả chạy trốn dự vọng đều không có, đành phải đem vui đầu dưới, thúc thủ chờ bị bắt, có thể thấy được băng tầm bá đạo chỗ!

Thứ hai: (cái kia tầm nhĩ vòng quanh một đỉnh bởi một vòng, hướng về trên đỉnh bò tới, kinh chỗ, trên đỉnh cũng khắc xuống một cái vết thương. Tầm nhĩ giống thông linh giống như vậy, ở trên đỉnh bò một vòng, giống biết nếu chui vào trong đỉnh, có chết không ngưng tay, càng không giống còn lại độc vật bình thường vào trong đỉnh, lại từ trên đỉnh bò hạ xuống, hướng tây bắc mà đi. Đây tầm nhĩ tuy là sâu nhỏ, dĩ nhiên bò đi như gió trong nháy mắt liền bò cũng mấy trượng)

Bởi vậy có thể thấy được băng tầm tốc độ như gió, linh tính phi phàm, không nói những cái khác chỉ ít điểm ấy, băng tầm so với tự tìm đường chết tiến vào Đoàn Dự trong miệng măng cỏ chu cáp mạnh hơn.

Thứ ba: (a từ đại hi, bận bịu mệnh hấn đem tầm nhĩ nuôi dưỡng ở ngói trong rổ, lúc đó giữa lúc tháng bảy ngày nắng gắt, khí trời vốn là rất là hùng hực,

nào có biết này bằng tầm một chui vào Thiên điện, điện bên trong liền càng ngày càng lạnh, chỉ một lúc sau, liền điện bên trong ám trà, bát trà bên trong nước trà cũng đều kết thành băng.

Chỉ một lúc sau, du thân thân cái khác suối nước đều kết thành băng, trở thành một bộ quan tài thủy tinh. Suối nước không ngừng xung kích cọ rửa, đem trong cơ thể hân hàn khí từng giọt nhỏ xoạt dưới, rốt cục hân ngoài thân khối băng chậm rãi hòa tan.)

Có hàn khí tuy rằng có thể lý giải, dù sao mãng cổ chu cấp trong miệng khối độc rơi xuống đất còn có thể đốt cháy khét bụi cỏ đây, thế nhưng băng tầm dĩ nhiên có thể phạm vi nhỏ thay đổi khí trời, để chói chang ngày mùa hè biến thành hân băng, còn có thể lưu động suối nước bên trong đông ra một chiếc quan tài băng đến.

Này có thể có điểm vượt qua bình thường độc vật phạm vi, gần như kỳ huyền thể giới ấu sinh ma thú. Hơn nữa băng tầm còn có thể phân rõ địch ta, ở hòa thượng nơi nào dĩ nhiên hoàn toàn không có muốn phát uy dấu hiệu, một khi bị người đánh cấp, tận nhiên biết phát sinh hân khí tự vệ, hơn nữa lên lút chạy ra ngoài chơi đùa sau khi còn có thể tìm được đường trở về, vậy cũng là mười mấy dặm đường a, này đều có thể đuổi tới một con chó.

Từ tin tức phía trên để phán đoán, Trì Thủy Mặc cho rằng băng tầm rất khả năng là có mạnh mẽ huyết thống ấu sinh kỳ thú, lúc này mới tạo nên chính mình công lực tăng cao hiện trạng.

Lại liền tưởng đến Thiên Long vị diện không ngừng luân hồi thành thực tin tức, Trì Thủy Mặc suy đoán e sợ này băng tầm chính là Thiên Long bên trong dị thú đại biểu, có Thiên Long dị thú đại khí vận.

Nhưng nguyên bên trong băng tầm gặp phải du thân chi, Thiên Long vị diện đại phương hướng chỉ sợ là tập trung số mệnh đến mấy người trên người, nhanh chóng tạo ra được có thể đẩy lên vũ vận người, vì lẽ đó băng tầm bị kích.

Mà hiện tại, băng tầm cũng tài đến Trì Thủy Mặc cái này khách đến từ thiên ngoại trong tay, để Trì Thủy Mặc không khỏi không cảm khái dị thú trường thành nhấp nhò.

Nghĩ đến dị thú, Trì Thủy Mặc trong đầu đột nhiên bốc lên, phong vân bên trong con kia hung uy ngập trời Hỏa kỳ lân, trong đầu linh quang lóe lên, Trì Thủy Mặc ý niệm vội vã lui ra đầu óc.

Mở hai mắt ra, Trì Thủy Mặc lập tức đứng dậy, cầm lấy trang băng tầm hồ lô, con mắt quay về miệng hồ lô nhìn tới, trong lúc đó một cái óng ánh long lanh thuần trắng như ngọc tầm trùng lẳng lẳng nằm ở hồ lô dưới đáy, cái kia bạch ngọc tầm thân bên trong lộ ra từng tia một trắng xám ý vị, không nhúc nhích, thật giống đã chết đi.

Điều này làm cho Trì Thủy Mặc trong lòng quỳnh lên, vội vã vận chuyển trong cơ thể kỳ dị băng hàn nội lực, xuyên thấu qua hồ lô dưới đáy truyền tới băng tầm trên người, nửa nén hương quá khứ, băng tầm hoàn toàn không hề có một chút nhúc nhích dấu hiệu.

Trì Thủy Mặc tâm cũng dần dần trầm đến đáy vực, có chút hối hận không nên đem băng tầm hấp thụ lợi hại như vậy, cho tới đem băng tầm hấp chết rồi, phải biết nguyên bên trong du thân chi cũng không có luyện trọn vẹn 'Thần túc kinh', chỉ có điều luyện trong đó mấy bức tranh mà thôi, vì lẽ đó băng tầm bị hấp thụ sau còn có một hơi.

Thờ dài, Trì Thủy Mặc liền muốn đình chỉ cho băng tầm cung cấp hàn khí, đột nhiên, hồ lô kia dưới đáy băng tầm hơi lật một chút thân, Trì Thủy Mặc nhất thời đại hỷ, vội vã gia tăng hàn khí đưa vào, trong lúc đó cái kia băng tầm lại hơi quyền rụt lại tầm thân, thật giống như tham ngủ hải nhi. (được rồi, hiện tại băng tầm ở Trì Thủy Mặc trong mắt đã đáng yêu như thế)

Nhìn thấy thật sự có phản ứng, Trì Thủy Mặc không lo được nội bộ hao tổn, trong cơ thể như trường giang đại hà chân khí còn như hồ thủy điện xả lũ, mãnh liệt hướng về hồ lô dưới đáy tầm nhi tuôn tới.

Cái kia băng tầm ở Trì Thủy Mặc bất kể tiêu hao chân khí truyền vào dưới, cái kia tia trắng xám chậm rãi biến mất, dần dần lại trở về nguyên lai thuần trắng như ngọc tầm thân, cho tới cái kia hơi thấu thanh màu sắc, thật là chưa từng xuất hiện, e sợ cái kia tinh nguyên đã hòa vào Trì Thủy Mặc trong thân thể.

Băng tầm ngừng đầu lên, nhìn ngó Trì Thủy Mặc, đầu hai bên chên chéch sáu cái đen thui trong ánh mắt lộ ra một tia ủ rũ, sau đó liền cúi đầu nằm ở hồ lô dưới đáy yên tĩnh như ngủ.

Được rồi, Trì Thủy Mặc cũng không có hiểu tại sao mình có thể xem hiểu này băng tầm ý tứ, biết tên tiểu tử này là một mối cần buồn ngủ, mà không phải hôi quang phản chiếu lại chết rồi. Chẳng lẽ mình trong cơ thể cháy xuôi băng tầm tinh nguyên, vì lẽ đó có thể xem hiểu?

Trì Thủy Mặc nghi hoặc, suy nghĩ một chút không thể tìm hiểu được vấn đề này, Trì Thủy Mặc cũng không có để ý tới này tra, đem hồ lô nắp bình nhẹ nhàng tắc lại, dùng chân khí chui ra một cái lỗ kim to nhỏ thông khí không, treo ở đầu giường.

Quả tốt sau một buổi tay, Trì Thủy Mặc phát hiện hồ lô rượu cái trước đen kịt dầu tay, thoáng vừa nghĩ, Trì Thủy Mặc liền rõ ràng, cúi đầu vừa nhìn, quả nhiên, toàn thân mình trên dưới đều có một tầng đen kịt nước bùn, thật giống từ xú xỉnăng câu bên trong bò lên tựa như, toả ra tanh tưởi, trước Trì Thủy Mặc tinh thần căng thẳng, đến là không có chú ý tới điểm ấy.

Vội vã gọi tới hầu bàn, cũng mặc kệ hầu bàn ánh mắt kỳ dị, trực tiếp lên tiếng, để hân để hân lấy tới một cái rửa ráy thùng gỗ lớn, nếu không là Trì Thủy Mặc âm thanh biến hóa không lớn, e sợ hầu bàn liền muốn báo quan.

Trì Thủy Mặc đầy đủ dùng tam đại thùng nước, đổ ra nước tắm do đen thui trở nên vi thanh, tẩy đến trong khách phòng hơi nước tràn ngập, mới coi như

xong xuôi.

Quản lý vệ sinh cá nhân xong, Trì Thủy Mặc đổi bạch y viền vàng hùng sư bông bào, một đầu trắng như tuyết tóc dài bị một cái đen kịt tằm ti buộc chặt, tùy ý khoác ở phía sau, phát tay lấy ra một chậu thanh thủy.

Trong nước phối hợp ra Trì Thủy Mặc trước mặt tương mạo, nguyên bản được cho thanh tú tuần lãg khuôn mặt, đã hơi có biến hóa, nhưng chính là này mây phần hơi cải biến, để Trì Thủy Mặc nguyên bản còn có chút thư sinh nho khí khuôn mặt khí chất tuyệt nhiên không giống.

Nguyên vốn có chút nhu hòa đường nét trở nên thẳng tắp, như bảo kiếm tước thành khuôn mặt để lộ ra một loại lộ hết ra sự sắc bén ta làm đầu ngạo khí, óng ánh mắt sáng như sao bên trong thỉnh thoảng có một cái sáng như tuyết tinh quang loé ra, làm cho người ta lớn lao tinh thần áp bức.

Trước đây vẫn tính trung đẳng môi trở nên rất mỏng, làm cho người ta một loại tiểu ngạo hồng trần bạc tình tuyệt tính cảm giác, đặc biệt là cái kia một đầu trắng như tuyết tóc dài, yêu điểm phi thường, khiến người ta thần phục không ngớt.

Từng chiếc tóc dài trên hoàn toàn không có tóc bạc nên có trắng xám cùng mộ khí, phần mà lưu động băng tuyết ánh sáng lộng lẫy, khiến người ta thấy khó khăn quên.

Toàn thể nói đến, Trì Thủy Mặc dung mạo ở này sắp tới một năm này bên trong có thay đổi to lớn, từ nguyên người bình thường bên ngoài, bị 'Thái Thượng Vong Tinh tâm' hơi ảnh hưởng, trở nên vô cùng thanh tú khí chất nho nhã, đến thành vì Tiên Thiên sau, bị công pháp ảnh hưởng Trì Thủy Mặc lại trở nên phong thần tuần lãg khí độ phi phàm, mãi đến tận hiện tại, bị băng tằm tinh nguyên ảnh hưởng trở nên yêu điểm dị thường, khiến người ta thấy khó khăn quên.

Trì Thủy Mặc biết, chính mình hoàn toàn luyện hóa băng tằm tinh nguyên, đối với thân thể tạo thành rất lớn ảnh hưởng, dẫn đến chính mình hiện tại đáng đáp, cũng không biết như vậy biến hóa là tốt hay xấu, e sợ sau này mình muốn phải khiêm tốn làm việc cũng không thể .

Trừ phi dịch dung, không phải vậy Trì Thủy Mặc đáng về hiện tại đi ra ngoài tuyệt đối chỉ hạc đứng trong bầy gà, cái kia một đầu trắng như tuyết tóc dài đặc thù thực sự là quá mức rõ ràng, cũng may chính mình hiện tại đã là 'Chân Khí cảnh' võ giả cũng không cần phải lo lắng do bên ngoài mang đến phiền phức.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Tính cực hàn, phúc họa tương y

Chính mình số mệnh điểm đã phát sinh biến đổi lớn, điều này làm cho Trì Thủy Mặc kế hoạch cũng không thể không theo thay đổi, nguyên bản Trì Thủy Mặc là chuẩn bị thực lực nhắc lên cao, liền trực tiếp chạy đến 36 Động bảy mươi hai đảo, thế nhưng hiện tại chính mình số mệnh tăng mạnh, lại nhiều cái tiếp cận đèn cạn dầu băng tằm, e sợ đệ nhất việc quan trọng nhất định phải đi tới tinh tú hải .

Bằng không làm lỡ băng tằm khôi phục, dẫn đến căn cơ bất ổn, e sợ sau đó muốn tìm đại lực khí đi bù đắp.

Vừa chính mình đem nội lực bên trong còn chưa tiêu hóa xong xuôi băng tằm tinh nguyên truyền quay lại băng tằm trên người, dẫn đến chính mình tu vi cảnh giới trực tiếp trượt, 'Tạo hóa' bên trong tin tức của chính mình lại phát sinh thay đổi.

Người truyền thừa: Trì Thủy Mặc

Linh hồn giai tầng: Màu vàng linh hồn

Số mệnh điểm: 463 điểm

Tu vi: Chân Khí cảnh tiền kỳ đỉnh phong

Chân khí thuộc tính: Cực hàn

Linh hồn giai tầng đến là không có thay đổi, nhưng là bởi tinh nguyên dẫn ra ngoài, dẫn đến tu vi của chính mình cảnh giới từ 'Chân Khí cảnh hậu kỳ đỉnh phong' lướt xuống đến 'Chân Khí cảnh tiền kỳ đỉnh phong' đầy đủ hai cái cảnh giới nhỏ.

Bất quá, những kia băng tằm tinh nguyên phần lớn đều dung nhập vào trong thân thể của mình, dùng để tăng cường thực lực trái lại chỉ là một phần nhỏ, coi như biết thực lực muốn giảm xuống, Trì Thủy Mặc cũng không hối hận, dù cho rơi xuống tới 'Luyện Khí cảnh', Trì Thủy Mặc cũng phải cứu sống

bằng tâm, Trì Thủy Mặc lúc ẩn lúc hiện cảm giác được này bằng tâm huyết mạch phi thường bất phàm, tương lai sẽ có tác dụng lớn.

Thực lực giảm xuống, tương ứng số mệnh điểm cũng giảm thiểu 60 điểm. Trì Thủy Mặc trong lòng rõ ràng, thực lực mình tăng lên sẽ dẫn đến số mệnh điểm tăng cường, này không có cái gì tốt nói, giảm xuống cũng như thế.

Hơn nữa chính mình này số mệnh điểm tiêu hao sau sẽ không giống những người khác số mệnh trị như thế khôi phục, những này số mệnh điểm hoàn toàn biến thành tiêu hao phẩm.

Chính mình nguyên bản có thể tăng lên tới 'Chân Khí cảnh hậu kỳ đỉnh phong' nên được số mệnh điểm là 690 điểm, nhưng mình nguyên bản có 190 điểm số mệnh điểm thực lực là thông qua 'Vạn giới hồi đoái được, cái kia bộ phận không phải nhận được số mệnh điểm, vì lẽ đó số mệnh điểm tăng cường 500 điểm, thêm vào nguyên lai 190 điểm số mệnh còn lại 23 điểm, liền có 523 điểm số mệnh điểm.

Thế nhưng thực lực của chính mình giảm xuống đến 'Chân Khí cảnh sơ kỳ đỉnh phong' tương ứng số mệnh điểm cũng trượt 60 điểm, biến thành 463 điểm. Phải biết số mệnh điểm càng đi lên, tăng cường càng khó, một cái 900 số mệnh điểm người số mệnh có thể áp chế 7, 8 cái 900 số mệnh điểm người.

Số mệnh điểm tăng cường cùng bằng tâm xuất hiện, quấy rầy Trì Thủy Mặc kế hoạch lúc đầu, dẫn đến Trì Thủy Mặc không thể không sửa chữa kế hoạch của chính mình, lấy đạt đến to lớn nhất tiền lời.

Có số mệnh điểm, Trì Thủy Mặc mơ ước đã lâu công pháp liền có thể sớm được.

Ngồi khoanh chân, Trì Thủy Mặc hơi chuyển động ý nghĩ một chút, màn ánh sáng bày ra ở Trì Thủy Mặc trước mặt.

Nhân vật: Quét rác tăng

Thân phận: Không rõ, vượt qua trước mặt 'Tạo hóa thiên võng hồ' có thể tìm đọc về thời gian hạn; số mệnh nhân vật (ở Kiều Phong sinh ra trước)

Tu vi cảnh giới: Ngưng dịch cảnh trung kỳ trung đoạn

Thiên phú: Trí tuệ hiểu rõ (480)

Số mệnh trị: 1230 (750 tu vi, 480 gia trì)

"Tiêu tốn số mệnh điểm tuần tra tin tức cận kề!"

"Keng, có hay không tiêu tốn 10 số mệnh điểm tuần tra nhân vật quét rác tăng tin tức, chú: Nên nhân vật cao hơn người một cảnh giới, tiêu tốn tăng gấp đôi. Có hay không tiêu tốn 20 số mệnh điểm tuần tra nhân vật quét rác tăng tin tức?"

"Vâng."

"Keng, tiêu hao 20 số mệnh điểm tuần tra nhân vật tin tức, còn lại số mệnh điểm vì 443 điểm"

Nhân vật: Quét rác tăng

Thân phận: Không rõ, vượt qua trước mặt 'Tạo hóa thiên võng hồ' có thể tìm đọc về thời gian hạn; số mệnh nhân vật (ở Kiều Phong sinh ra trước)

Tu vi cảnh giới: Ngưng dịch cảnh trung kỳ trung đoạn

Thiên phú: Trí tuệ hiểu rõ (480)

Linh hồn giai tầng: Vàng sẫm linh hồn

(chú: Hắc thiết cấp ba trở xuống công pháp tinh lược, đẳng phong tạo cực cảnh giới bên dưới công pháp tinh lược, người truyền thừa có thể điểm kích im lặng tuyệt đối kiểm tra)

Nội công: 1, tẩy tủy kinh (đẳng phong tạo cực, cảnh giới kế tiếp vì xuất thần nhập hóa) cấp bậc: Hắc thiết cấp sáu

2, Dịch cân kinh (xuất thần nhập hóa), cấp bậc: Hắc thiết cấp bốn (chú: Xuất thần nhập hóa thêm nhất phẩm)

3, bỏ đề tâm pháp (xuất thần nhập hóa), cấp bậc: Hắc thiết cấp bốn

4, La Hán thần công (xuất thần nhập hóa), cấp bậc: Hắc thiết cấp bốn

5, kim cương bất hoại thể thần công (xuất thần nhập hóa), cấp bậc: Hắc thiết cấp bốn

...

Quyền pháp: 1, quang minh quyền (xuất thần nhập hóa), cấp bậc: Hắc thiết cấp năm (được xưng Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ đứng đầu)

...

Chưởng pháp: 1, Bàn Nhược thiện chưởng (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp bốn (Thiếu Lâm đệ nhất chưởng pháp)

2, Thiên Thủ Như Lai chưởng (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

...

Chỉ pháp: 1, Nhất chỉ thiên công (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp bốn

2, vô tướng kiếp chỉ (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

...

Đao pháp: 1, nhiên mộc đao pháp (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

...

Thân pháp: 1, đại na di thân pháp (xuất thần nhập hóa), cấp bậc: Hắc thiết cấp bốn

...

Đặc thù công pháp: 1, tạp a ngâm thần công (xuất thần nhập hóa), cấp bậc: Hắc thiết cấp bốn

2, định châu hàng ma vô thượng thần công (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

...

Số mệnh trị: 1230 (750 tu vi, 480 gia trì)

Đánh giá: Có đại trí tuệ, đại nghị lực cao tăng.

Nhìn quét rác tăng cái kia từng nhóm võ công tâm pháp, nhìn lại mình một chút thật là ít ỏi võ công tâm pháp, Trì Thủy Mặc có loại trong nháy mắt biến thân điều tia cảm giác có hay không.

Tốt, nhỏ nước bọt quy nhỏ nước bọt, nên học võ công hay là muốn học.

"Truyền thừa, 'Tây tùy kinh' công pháp!"

"Keng, có hay không tiêu tốn 40 số mệnh điểm mở ra nên nhân vật hình ảnh, chú: Nên nhân vật cao hơn người một cảnh giới, tiêu tốn tăng gấp đôi. Có hay không tiêu tốn 80 số mệnh điểm tuần tra nhân vật quét rác tăng tin tức?"

"Vâng."

"Keng, tiêu hao 80 số mệnh điểm mở ra nhân vật hình ảnh, còn lại số mệnh điểm vì 363 điểm."

"Keng, có hay không tiêu tốn 200 số mệnh điểm, truyền thừa nên nhân vật hắc thiết cấp sáu công pháp 'Tây tùy kinh'?"

"Phải!"

"Keng, tiêu hao 200 số mệnh điểm, truyền thừa 'Tây tùy kinh' còn lại số mệnh điểm vì 163 điểm."

Trì Thủy Mặc thấy hoa mắt, vô số hình ảnh nhảy vào đầu óc, có bay múa đầy trời kiểu chữ, có vô số vận hành kinh mạch, có hoặc đi hoặc nằm bóng người, chờ chút, không phải trường hợp cá biệt.

Một lát, Trì Thủy Mặc tiếp thu 'Tây tùy kinh' truyền thừa xong xuôi, có quét rác tăng đối với 'Tây tùy kinh' ở mỗi cái cảnh giới linh ngộ, Trì Thủy Mặc không khỏi cười khò một tiếng, thực sự là phúc họa tương y a.

Nguyên lai, chính mình lúc trước không có luyện thành 'Bắc Minh thần công' vẫn là việc tốt.

Tiên Thiên chín cảnh bên trong Thông Mạch cảnh chính là mở ra kinh mạch, chỉ phải chuyên cần luyện không ngừng, dù cho chỉ là mỗi cái môn phái phổ thông tâm pháp, chỉ cần bao hàm mười hai kinh chính kỳ kinh bát mạch luyện pháp, đều có thể luyện đến Thông Mạch cảnh, bất quá bởi vì thiên tư võ công, dẫn đến tốc độ bất nhất mà thôi.

Cho tới tụ khí cảnh, chính là tụ nội lực ở đan điền, hình thành đầy đủ đan điền ép, để nội lực không ngừng lột xác, tiến vào Luyện Khí cảnh, tụ khí cảnh tích lũy càng dày, Luyện Khí cảnh giới liền đi đến càng xa.

Luyện Khí cảnh giới chính là đem trong cơ thể nội lực không ngừng tinh khiết như một, làm được hoàn toàn không có tạp chất, thêm vào đầy đủ nội lực lượng, lột xác ra chân khí.

Nếu như tu khí cảnh giới cường điệu chính là lượng, cái kia Luyện Khí cảnh giới theo đuổi chính là chất, nếu như lúc trước Trì Thủy Mặc luyện thành 'Bác Minh thần công' e sợ dựa theo tình huống lúc đó, Trì Thủy Mặc nhất định sẽ khắp nơi hấp thụ nội lực, lấy chỉ tất qua 30 tuổi đại kiếp nạn, đồng thời xông ra tên gọi, thuận tiện đến tiếp sau kế hoạch tiến lên.

Cứ như vậy, tuy rằng tu khí cảnh giới tích lũy chất phác đến tốt đỉnh, có thể dựa vào 'Bác Minh thần công' mạnh mẽ, mạnh mẽ đột phá đến Luyện Khí cảnh đỉnh phong, nhưng hỗn tạp không tồn nội lực vĩnh viễn cũng không đạt tới Chân Khí cảnh.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Kế sinh tử, lại tới mẫn trung

Tuy rằng 'Bác Minh thần công' bên trong có luyện hóa dị chủng nội lực phương pháp, nhưng vậy tuyệt đối không thể hoàn toàn luyện hóa người khác dấu ấn,, có lẽ dựa vào 'Bác Minh thần công' luyện hóa dị chủng nội lực pháp môn có thể đạt đến Luyện Khí cảnh đỉnh phong, nhưng cũng sẽ kẹt chết ở Chân Khí cảnh ngưỡng cửa của giới trên.

Bằng không, không nhai từ đã sớm khắp nơi hấp thụ công lực, chỉ cần đạt đến Chân Khí cảnh đỉnh phong, không nhai từ dù cho hai chân tàn phế, cũng có thể giết Đình Xuân Thu.

Không nhai từ chính là biết điểm này, cho nên mới ngày ngày luyện tập 'Bác Minh thần công' đánh bóng chân khí, mà không phải đi hấp thụ người khác nội lực.

Làm không nhai từ biết mình kiếp này tuyệt đối khó có thể đạt đến Chân Khí cảnh đỉnh phong thời, liền bắt tay tìm cái truyền nhân, cho tới Tô Tĩnh Hà, luyện võ tư chất tuy rằng thượng giai, thể nhưng tuổi tác đã lớn, đột phá đến Chân Khí cảnh khả năng quá nhỏ, không phải vậy không nhai từ đã sớm truyền công cho Tô Tĩnh Hà.

Như thế nào sẽ làm cái gì trần lung ván cò, còn không phải là vì lựa chọn trẻ tuổi tư chất cao tuyệt thanh niên tuần kiệt, làm truyền nhân.

Để chờ truyền nhân có thể đột phá đến Chân Khí cảnh, để giết Đình Xuân Thu, cho tới truyền công cho Hư Trúc thì lại đúng là bất đắc dĩ, lúc đó Đình Xuân Thu đã đến ngoài cửa, Tô Tĩnh Hà đang cùng giảng co, lại không truyền công, liền không có thời gian!

Đương nhiên, nói nhiều như vậy, kỳ thực hiện tại Trì Thủy Mặc đã sớm có thể luyện tập 'Bác Minh thần công', bất quá có 'Tây tùy kinh' Trì Thủy Mặc, đã không lọt mắt loại này ngoại trừ có thể hấp thụ người khác nội lực ở ngoài, đặc điểm thường thường nội công.

Truyền thừa quét rác tăng đối với 'Tây tùy kinh' tất cả, Trì Thủy Mặc mới rõ ràng chính mình lượm cái món hồi lớn, 'Dịch cân kinh' cùng 'Tây tùy kinh' nhìn như uy lực thường thường, nhưng khi đó Đạt Ma chỉ đem này hai loại nội công luyện đến 'Siêu phẩm nhập thánh' mức độ, cũng đã có rất nhiều dị tượng xuất hiện.

Kim cương bất hoại, thân như hồng mao, nhanh như tuần mã, lực siêu tề tượng, tiếng như sư hồng chờ chút, sau đó Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ bất quá là đạt Morgan dựa theo những này dị tượng sáng tạo ra đến.

Không được nghe điểm, Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ bất quá là 'Tây tùy kinh' cùng 'Dịch cân kinh' phụ thuộc phẩm mà thôi.

Hơn nữa, 'Tây tùy kinh' cùng 'Dịch cân kinh' to lớn nhất công hiệu không ở võ học uy lực trên, mà ở chỗ tăng cường thân thể tiềm năng gốc gác, làm gốc gác đầy đủ thâm hậu thời, đột phá bất quá là chuyện thuận lý thành chương thôi, hơn nữa gốc gác càng sâu, mới có thể trèo càng cao, đi được càng xa.

Ở này ngược lại chính là, 'Muốn ba ma địa đoạn hành thành tự thân túc kinh' nhưng là khai phá tiềm năng cùng gốc gác, làm gốc gác đầy đủ, vận dụng 'Thần túc kinh' có thể nhanh chóng đột phá cảnh giới, Trì Thủy Mặc có thể đột phá đến Chân Khí cảnh giới chính là tiêu hao bằng tầm nhiều năm tích lũy gốc gác.

Không phải vậy, quang luyện tập 'Thần túc kinh' tuy rằng mới đầu võ công cảnh giới tăng lên rất nhanh, thể nhưng làm thân thể tiềm năng tiêu hao hết, không chỉ không cách nào tồn tiến vào, còn có thể hao mình không từ, đem mình miễn cưỡng luyện chết.

Thế nhưng, lại có mấy người có thể nhìn được võ công nhanh chóng tăng lên**, không đi luyện tập 'Thần túc kinh' đây? Một cái xử lý không tốt, e sợ 'Thần túc kinh' liền có thể phá hủy Thiếu lâm tự cao tăng.

Không phải vậy, Đạt Ma cũng sẽ không đem 'Muốn ba ma địa đoạn hành thành tựu thần túc kinh' giấu ở 'Dịch căn kinh' bên trong giữ bí mật không nói, Đạt Ma có thể nói là để tâm lương khổ, đem 'Thần túc kinh' giấu ở 'Dịch căn kinh' chính là nhắc nhở hậu nhân trước tiên luyện tập 'Dịch căn kinh', tăng cường gốc gác tiềm năng, luyện tập lại 'Thần túc kinh' khai phá tiềm năng.

Đáng tiếc, quét rác tăng mặc dù biết 'Thần túc kinh' tồn tại cùng tác dụng, nhưng không có tìm được này bộ kỳ kinh, 'Dịch căn kinh' bí mật ở bồ đề viện là khâu khâu tương truyền, không rơi giấy bút.

Lấy quét rác tăng thân phận đương nhiên chưa từng nhận được tin tức, coi như nhận được tin tức, 'Dịch căn kinh' hẳn cũng đã luyện thành, hà tất đi lấy bồ đề viện gương đồng sau 'Dịch căn kinh', này chẳng phải là làm điều thừa sao.

Các loại nguyên nhân, tạo thành hiện nay chỉ có Trì Thủy Mặc mới tụ tập 'Dịch căn kinh', 'Tây tùy kinh', 'Thần túc kinh' này tam đại kỳ kinh, hoàn toàn truyền thừa năm đó Đạt Ma võ học trên y bát.

Đáng tiếc, những này kinh thư, Trì Thủy Mặc cũng sẽ không còn cho Thiếu lâm tự con lừa trọc môn, bí mật này, liền để nó mai táng ở thời gian sông dài bên trong đi.

Nhìn còn lại 163 điểm số mệnh điểm, Trì Thủy Mặc da mặt có một ít đánh đánh, 'Bảy hồ' sẽ không để lại cho hấn bug. Nguyên bản số mệnh điểm thành tiêu hao phẩm, Trì Thủy Mặc nghĩ chờ mình số mệnh tiêu hao, số mệnh điểm một thấp, tùy tiện sát cao thủ đều có thể bổ sung lượng lớn số mệnh điểm, sau đó truyền thừa Thiên Long mấy đại đỉnh cấp công pháp.

Đáng tiếc, làm số mệnh điểm trở thành tiêu hao phẩm sau, một cái mới danh từ lại xuất hiện, gọi vận cách, cùng mệnh cách đối lập, tỷ như Trì Thủy Mặc vận cách chính là 630 điểm Chân Khí cảnh vận cách.

Chỉ có sát vận cách vượt qua người của mình, mới có thể được số mệnh điểm, điều này làm cho Trì Thủy Mặc lại một lần nữa nội thương, mà vị diện giá trị số mệnh là không thể truyền vào vận cách bên trong, nói cách khác, nguyên bản số mệnh trị cao tới 785 Mộ Dung Bác, bỏ số mệnh giá trị, vận cách cũng bất quá 635 mà thôi.

Lúc này Thiên Long bên trong, vận cách cao hơn Trì Thủy Mặc, liền còn lại quét rác tăng, vu hành vân, Lý Thu Thủy, không nhai tử, Tiêu Viễn Sơn, Mộ Dung Bác.

Mẫu chốt của vấn đề ở chỗ, những người này hẳn một cái đều đánh không lại a, đúng rồi, tàn phế không nhai tử Trì Thủy Mặc đến là có thể đánh được, đáng tiếc, đối với không nhai tử Trì Thủy Mặc có kế hoạch khác.

Trì Thủy Mặc trên tay công kích cường đại nhất võ kỹ cũng bất quá là hắc thiết cấp ba 'Thái cực quyền' thôi, cho tới 'Độc Cô Cửu Kiếm', những người này căn bản không có chiêu thức trên kẻ hờ, đều đến vô chiêu thắng hữu chiêu cảnh giới.

Trừ phi Trì Thủy Mặc tiêu tốn hai mươi năm đem 'Độc Cô Cửu Kiếm' luyện đến 'Siêu phẩm nhập thánh' mức độ, còn có thể có thể giết những người đó được số mệnh điểm.

"Ha, cự không đi, mới không đến, tiêu hết kiếm lại đi!"

"Cho ta hỏi đoái sinh từ phù "

... ..

Sau nửa canh giờ, "Xoạt" màn ánh sáng ở Trì Thủy Mặc trước mặt triển khai:

Người truyền thừa: Trì Thủy Mặc

Truyền thừa mặc cho mấy: Đệ thất nhập

Giải phong tình huống: Tạo hóa thiên vông hồ (giải bìa một tầng), Hồng Mông vận giới hồ (giải bìa một tầng)

Linh hồn giai tầng: Màu vàng linh hồn

Số mệnh điểm 523 điểm

Tu vi: Chân Khí cảnh tiền kỳ đỉnh phong

Chân khí thuộc tính: Cực hàn

Nội công: 1, Thổ Nạp quyết (không cảnh giới), cấp bậc: Hắc thiết cấp sáu

2, tây tùy kinh (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp sáu

3, muốn ba ma địa đoạn hành thành tựu thần túc kinh (đăng phong tạo cực) cấp bậc: Hắc thiết cấp sáu

4, Dịch cân kinh (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

Quyền pháp: Thái cực quyền (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

Kiểm pháp: 1, Độc Cô Cửu Kiếm (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

2, thái cực kiếm (lô hỏa thuần thanh), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba (không phải truyền thừa)

Ám khí: 1, sinh tử phù (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp bốn

2, Quan Âm lệ (lô hỏa thuần thanh) cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

Kinh công: 1, Thảo thượng phi (tiểu có thành tựu) cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

2, Lăng Ba Vi Bộ (tiểu có thành tựu) cấp bậc: Hắc thiết cấp năm

Còn lại linh hồn truyền thừa vị: 1

Lúc này quá ất sinh tử châm, đối với Trì Thủy Mặc hoàn toàn không có tác dụng, vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc đem 'Quá ất sinh tử châm' cho 'Lăng quên' , để trống một cái linh hồn vị trí.

Hiện tại Trì Thủy Mặc, ngoại trừ biết 'Quá ất sinh tử châm' tên, cái khác nội dung cụ thể không biết gì cả, xem ra 'Lăng quên' uy lực thực sự là mạnh mẽ a.

Cầm ngân châm trên tay, một loại cảm giác xa lạ vọt tới, trước đây loại kia như cánh tay sai khiến cảm giác cũng không còn .

Lúc này đã gần đến hoàng hôn, Thái Dương ló xuống đến đường chân trời phần cuối, quãng thời gian này không ngừng mà bốn ba, rốt cục có phong phú hồi báo, Trì Thủy Mặc cảm khái một tiếng, đáng tiếc, còn phải tiếp tục bốn ba a!

Trì Thủy Mặc vớ lấy đầu giường chứa băng tằm hồ lô, mở ra lầu bốn cửa sổ, nhẹ nhàng nhảy một cái, nhảy đến đối diện cư dân đình, hai ba tên lên được liền rời khỏi mảnh này khu dân cư, ra đến thành đến, triển khai thân pháp biến ảo thành một chuỗi bóng trắng như gió xẹt qua rừng cây, bãi cỏ, bãi bùn, dòng suối nhỏ.

Nửa nén hương sau, Trì Thủy Mặc đi tới 'Mẫn trung tự' vườn rau, mới vừa đi tới vườn rau ly lê ba chỗ, liền nhìn thấy một cái phanh ngực lộ nhũ, quần áo nghiêng lệch, trần đầy mồ hôi hột đầu trọc trên còn dính bán cọng cỏ ục ịch hòa thượng, ở vườn rau bên trong đi tới đi lui.

Trong miệng không ngừng tự lẩm bẩm "Không thể a, ta rõ ràng đem tằm nhi quyền ở cái này được quyền trúng rồi, tằm nhi không thể thất lạc a, nó căn bản không ra được a, coi như là tằm nhi ham chơi rời khỏi vườn rau thế nhưng hiện tại đã hoàng hôn, tằm nhi cũng nên trở về a, hơn nữa phụ cận bãi cỏ cũng không có tằm nhi bò qua vết thương, này tằm nhi đến cùng trên chỗ nào rồi đây?"

Mập hòa thượng một bên đi tới đi lui, một bên dùng tay gõ chính mình đầu trọc, lắc đầu tự lẩm bẩm, tình cảnh rất là khôi hài.

Trì Thủy Mặc đến vườn rau, cũng không che giấu bóng người, liền như thế công lấy hồ lô rượu thoải mái đẩy ra ly ba đi vào.

Tuệ tịnh nghe thấy tiếng bước chân, quay đầu nhìn lại, một cái yêu diễm phi thường nam tử xuất hiện ở mắt của mình trước, người này tóc dài trắng như tuyết, mắt sáng như sao ống ánh, băng ngọc giống như khuôn mặt để lộ ra một loại thiên hạ đàn phong ta vì cao 'Ngạo' cùng ngàn năm không thay đổi băng sương xuyên 'Lạnh', loại này vô hình khí thế, như một thanh kiếm sắc xen vào tuệ tịnh buồng tim.

Mấy chục năm qua, tuệ tịnh chưa từng gặp như vậy kỳ dị nhân vật, chuyện này quả thật lại như là hí kịch bên trong yêu ma, đương nhiên, làm Thiếu lâm tự đệ tử đích truyền, nhưng sẽ không như vậy ngu xuẩn.

Tuệ tịnh tuy rằng kinh ngạc, nhưng cũng biết có chút tuyệt đỉnh bí tịch sẽ ảnh hưởng người tu luyện ngoại hình, liền dường như Thiếu lâm tự 'Kim cương bất hoại thể thân công' đại thành giả toàn thân da thịt chính là màu vàng kim nhàn nhạt, chỉ có viên mãn sau mới sẽ biến thành người bình thường đáng về.

Tuy rằng không biết võ công gì sẽ làm đầu người phát trắng phau, nhưng tuệ tịnh vẫn là duy trì đầy đủ bình tĩnh.

Không chờ tuệ tịnh mở miệng quát hỏi, Trì Thủy Mặc môi khẽ nhúc nhích, đến là trước tiên lên tiếng "Nghe nói, trong tay ngươi có chăn nuôi băng tằm bí truyền, ta đặc biệt tới rồi mượn đọc một phen, nghĩ đến ngươi sẽ không từ chối, đúng không."

Lạnh như băng ngữ khí rơi vào tuệ tịnh trong tai nhưng thật giống như bình địa một tiếng sét, trong đầu một đạo linh quang xẹt qua, liền tưởng đến chính mình băng tằm vô cơ mất tích, lo lắng không ngờ tuệ tịnh âm thanh dĩ nhiên có chút run rẩy "Là ngươi, là ngươi mang đi băng tằm có đúng hay không?" Cái cuối cùng 'Đối với' chữ đều phá âm , đủ thấy lúc này tuệ tịnh trong lòng dòi sông lấp biển.

Tuệ tịnh trốn tránh Thiếu Lâm ngoại trừ chịu không nổi cái kia thanh quy giới luật ở ngoài, nguyên nhân chủ yếu nhất chính là tìm tới liên quan với băng tằm bí truyền, hẳn vì băng tằm không tiếc trốn tránh Thiếu Lâm, độc thân vạn dặm, đi tới Côn Luân, ở mệnh môn quần sơn bên trong một tìm chính là ba năm, ăn gió nằm sương, chịu đói bị liên lụy với, rốt cuộc tìm được băng tằm...

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Bách tuệ tịnh, Tây Hán bí lục

Đối với băng tằm, tuệ tịnh thực sự là trút xuống quá nhiều quá thâm hậu tình cảm, sớm chiều ở chung, tuệ tịnh sớm đã bị này con linh tính phi phạm nghịch ngợm gây sự băng tằm đánh động, một thân một mình vô thân vô cổ tuệ tịnh đem băng tằm xem là thân nhân của chính mình, vẫn bồi.

Hắn chỉ muốn hảo hảo bồi dưỡng băng tằm, lại như mong con hóa rồng trường bối giống như vậy, tuệ tịnh chỉ là hi vọng băng tằm thật có thể như kinh thư trên nói, được vận may lớn, này đã thành Liễu Tuệ tịnh chấp niệm.

Làm băng tằm không cánh mà bay, hoàng hôn đã đến, còn chưa trở về, lo lắng tuệ tịnh tìm khắp cả 'Mẫn trung tự' chu vi mười dặm, đáng tiếc, không thu hoạch được gì.

Nghe được tuệ tịnh chất vấn, Trì Thủy Mặc trên mặt sóng gợn chưa động, mí mắt khẽ nâng, phun ra một chữ, "Đúng!"

Trì Thủy Mặc trả lời để tuệ tịnh vừa vui vừa giận, hi chính là băng tằm rốt cục có tâm tích, ngộ cũng là băng tằm có tâm tích, băng tằm sẽ không chính mình làm mất, định là người này trộm đi chính mình băng tằm, dĩ nhiên còn dám trở về.

Dù cho tuệ tịnh suy đoán người này khả năng cực kỳ bất phàm, thế nhưng vì băng tằm, tuệ tịnh nhưng không tiếc biến thân trọn mắt kim cương, triển khai hàng ma thủ đoạn, dù cho bại lộ thân phận, đưa tới tăng nhân Thiếu lâm tự bắt lấy.

"Người đem băng tằm còn cho ta, người mau đưa băng tằm còn cho ta." Tuệ tịnh tiếng như lôi đình, nổ vang ở 'Mẫn trung tự' vườn rau, này một tiếng, e sợ gần phân nửa chùa chiền người đều nghe thấy, cũng may, lúc này là muộn giờ dạy học, các hòa thượng đều ở Đại Hùng bảo điện làm muộn khóa, mặc dù hiểu kỹ, nhưng cũng không ai dám rời khỏi muộn khóa, tùy tiện đến đây kiểm tra.

Còn chưa có nói xong, tuệ tịnh một cái Bát Bộ Căn Thiên thân pháp, nhanh chóng xông về phía trước, vận lên 'Sur hồng công', quát lên, "Vô căn cứ" giọng nói như chuông đồng, cuộn cuộn sóng âm dĩ nhiên ở trong không khí vẽ ra từng cái từng cái bạch tuyến, nhằm phía Trì Thủy Mặc, nếu như là người bình thường e sợ nhất thời liền muốn thất khiếu chảy máu, ngã xuống đất bỏ mình.

Đồng thời tuệ tịnh tay phải thành trảo, trảo kinh phong phân tán, năm đạo màu vàng nhật kinh khí ở đầu ngón tay phun ra nuốt vào, chính là Thiếu lâm tự đích truyền 'Long trảo thủ', khẩu hướng về Trì Thủy Mặc vai, không nghi ngờ chút nào một khi này trảo rơi vào Trì Thủy Mặc trên người, tất nhiên là cái gân xương gãy chiết kết cục, tuệ tịnh tay trái hư chờ, ám vận nội lực phòng ngừa Trì Thủy Mặc biến chiêu, liền muốn bắt Trì Thủy Mặc.

Nhìn tuệ tịnh mảy mai đại sát chiêu cũng ra, Trì Thủy Mặc mí mắt khẽ nâng, môi khẽ nhếch, ới ra cái "chữ", nghe thanh âm không lớn, thế nhưng không trung dĩ nhiên cũng xuất hiện từng cái từng cái màu trắng dây nhỏ, bất quá này dây nhỏ làm cho người ta một loại băng hàn cảm giác.

Lẽ nào Trì Thủy Mặc cũng luyện 'Sur hồng công'? Không phải vậy, đã đến 'Chân Khí cảnh' Trì Thủy Mặc, chân khí bên ngoài đối với hắn mà nói như ăn cơm uống nước giống như đơn giản, đem chân khí bám vào ở chân khí bên trong phun ra thật là việc nhỏ như con thỏ.

Không trung bạch tuyến chạm vào nhau, gây nên đạo vệt sóng gợn, sau đó lẫn nhau mất đi biến mất.

Lúc này tuệ tịnh trên tay phải kinh khí đã sắp muốn đụng tới Trì Thủy Mặc vai trái, nhìn tuệ tịnh trong mắt thiết hi, Trì Thủy Mặc trong con ngươi lộ ra một tia trào phúng.

Tay trái hơi tìm cái nửa cung tròn, cuộn lấy Liễu Tuệ tịnh tấn công tới tay phải, không chờ tuệ tịnh phản ứng lại, trong tay chân khí hơi phun một cái, một tầng sương lạnh cấp tốc từ tuệ tịnh tay phải cánh tay nhỏ nơi lan tràn mà trên.

Tuệ tịnh mắt thấy chính mình liền muốn bắt lại người, nhưng không ngờ người đến chỉ là tìm cái nửa cung tròn, trên tay mình nội lực liền như đánh vào cây bông trên giống như vậy, Không Không tự nhiên, không chút nào được lực, để tuệ tịnh khó chịu đến chỉ muốn thổ huyết.

Càng làm cho tuệ tịnh kinh hãi chính là, chưa các loại (chờ) tay trái mình biến chiêu nối liền đi, trên tay phải liền truyền đến một trận thấu xương lạnh giá, một tầng sương lạnh chẳng biết lúc nào đã bao trùm ở trên cánh tay của chính mình, chốc lát cũng đã bò đến vai, liền muốn hướng về chính mình nơi cổ lan tràn, cùng lúc đó, một luồng hơi lạnh thâm nhập kinh mạch của chính mình, hàn khí lướt qua, tuệ tịnh dĩ nhiên không cảm giác được kinh mạch tồn tại.

Tuệ tịnh biết rõ, nếu để cho sương lạnh bò lên trên chính mình cổ, chính mình tuyệt không sống sót hi vọng, lập tức vận may nội lực liền muốn tránh thoát Trì Thủy Mặc bàn tay, không ngờ trong cơ thể nội lực chậm chạp phi thường, hoàn toàn bị đóng băng, không nghe sai khiến.

Nhìn đông cứng tại chỗ tuệ tịnh, Trì Thủy Mặc vẻ mặt hồ hững, nhưng nhưng trong lòng đã dòi sông lấp biển, này 'Cực hàn' thuộc tính uy lực chân khí thực sự là quá to lớn, chính mình bất quá thôi thúc một tầng chân khí liền đóng băng cái này Thiếu Lâm đệ tử đích truyền.

Chuyện này thực sự là quá ra ngoài dự liệu của chính mình, hơn nữa nhìn tuệ tịnh phản ứng, e sợ này chân khí chẳng những có thể đóng băng thân thể, chỉ sợ cũng liền nội lực cũng có thể đóng băng.

Lấy tay một đi, hấp thụ nửa tảng nội lực, để tuệ tịnh có thể sống động thể nhưng nội lực vẫn như cũ không có thể sử dụng, Trì Thủy Mặc trong lòng hồi hộp, chuyện này quả thật có thể so sánh với phong ấn nội lực a.

Đương nhiên, nếu như tuệ tịnh trong cơ thể hàn độc không bị bức ép đi ra, e sợ không sống hơn ba ngày sẽ bị tươi sống đông chết!

Lại như là Ý Thiên Đồ Long ký bên trong, trúng rồi Huyền Minh thần chương Trương Vô Kỵ giống như vậy, đương nhiên, băng tằm chân khí so với Huyền Minh nhĩ lão Huyền Minh nội lực mạnh hơn quá nhiều, không thể giống nhau.

Dựa vào tuệ tịnh nội lực tuyệt đối không thể bức ra hàn độc, trừ phi Thiếu lâm tự quét rác tăng ra tay, hoặc là ít Lâm Huyền chữ bối cao tăng bên trong năm cái đồng loạt ra tay mới có thể bức ra Trì Thủy Mặc này băng tằm hàn khí, hơn nữa đòi chữ Huyền cao tăng môn còn phải làm tốt nguyên khí đại thương chuẩn bị.

Thực sự là Trì Thủy Mặc này băng tằm hàn khí cấp bậc quá mức cao cấp, e sợ còn muốn siêu năm đó cùng cảnh giới quét rác tăng không ít.

Nhìn run lấy bảy tuệ tịnh, Trì Thủy Mặc nhàn nhạt địa nói rằng "Băng tằm bí truyền!"

Tuệ tịnh tuy rằng đông đến đầy mặt trắng bệch, thể nhưng là kiên cường nói rằng "Không. . . Có thể cho. . . Cho người."

Trì Thủy Mặc ánh mắt dần dần trở nên lạnh, tuy rằng trước liền rất lạnh, "Cho, miễn trung tự trên dưới sinh; không cho, băng tằm chết, miễn trung tự chôn cùng."

Trì Thủy Mặc trong miệng phun ra từ ngữ như toà tòa băng sơn, đánh đến tuệ tịnh kinh hồn bạt vía, nếu như không cho, e sợ 'Miễn trung tự' trên dưới khó thoát khỏi cái chết, người này nói được làm được, người đến võ công sự cao siêu ra tuệ tịnh tương tượng, e sợ liền Phương Trượng Huyền Từ cũng không phải là đối thủ của hắn.

Hơn nữa nghe tới tiếng người bên trong ý tứ, cũng không có giết chết cái kia băng tằm ý tứ, phỏng chừng chỉ là muốn nuôi mà thôi. Không phải vậy, cũng sẽ không nói ra để 'Miễn trung tự' trên dưới chôn cùng lời nói, mà là nên nói thẳng đồ 'Miễn trung tự' trên dưới.

Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, dù cho tuệ tịnh không thêm đề ý sự sống chết của chính mình, nhưng không thể bởi vậy liên lụy 'Miễn trung tự' trên dưới, không phải vậy, coi như mình chết rồi, đều không được an tâm, tuy rằng tuệ tịnh không tuân thủ thanh quy giới luật, thể nhưng mấy chục năm kinh Phật cũng không phải bạch niệm, hắn không làm được vì một quyền kinh thư để 'Miễn trung tự' trên dưới chôn cùng sự.

Có phán đoán, tuệ tịnh phun ra một câu 'Chờ', âm thanh khàn khàn, tiếp theo liền tập tễnh xoay người rời đi.

Trì Thủy Mặc cũng không lo lắng tuệ tịnh đào tẩu, đã tiến vào 'Chân Khí cảnh' Trì Thủy Mặc, trong tai có thể nghe lén đến toàn bộ 'Miễn trung tự', tuệ tịnh còn không thể ở chính mình dưới mí mắt đào tẩu.

Quả nhiên không lâu lắm, tuệ tịnh xoay người trở về, trong tay cầm một cái trù bao bố khóa, ở Trì Thủy Mặc trước mặt từng tầng từng tầng mở ra bao vây, lộ ra một quyển màu vàng sẫm sách nhỏ, mặt trên viết bốn cái chữ tiểu triện 'Băng tằm bí lục'.

Nhìn thấy thư trên kiểu chữ, Trì Thủy Mặc sửng sốt, Tây Hán chưa liền không cần chữ tiểu triện mà cái dùng thể chữ lệ, đến đường tổng cang là dùng Khải thư cùng hành thư.

Mà trang giấy đồng dạng là Tây Hán phát minh, có thể cùng kết luận, nếu như tuệ tịnh không có biết trước năng lực, xách chuẩn bị trước một quyển sách đến mong Trì Thủy Mặc, sách này hẳn là Tây Hán thời kì đồ vật!

Xem ra băng tằm lai lịch so với mình suy đoán càng thêm bất phàm, phải biết Tây Hán đến Bắc Tống đã là hơn hai ngàn năm!

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Hành Tây Vực, màn lớn kéo dài

Tuệ tịnh mặt lộ vẻ không bỏ cầm trong tay sách nhỏ đưa cho Trì Thủy Mặc, tiếp nhận sách nhỏ, Trì Thủy Mặc lật qua lật lại, thư bên trong tất cả đều là

chữ tiểu triện, những chữ này hẳn đều biết, Trì Thủy Mặc lúc trước ở viện giáo bên trong đọc chính là văn tự cổ đại chuyên nghiệp, không đúng vậy sẽ không đi đoạt mâm thú nhà kho .

Đến 'Chân Khí cảnh' Trì Thủy Mặc đã sớm có thể hồi ức từ bản thân trên địa cầu trải qua tất cả, dù cho là một hậu thiên lên cái gì khóa, trên lớp học cái gì đều nhớ rất rõ ràng.

Khép sách lại tịch, Trì Thủy Mặc thân nhiên nói "Nếu để cho ta từ đường giây khác biết ngươi còn có bí tịch không có lấy ra, ta không chỉ sẽ trở về đồ 'Mẫn trung tự', còn có thể đồ Thiếu lâm tự.

Nghe được Trì Thủy Mặc uy hiếp, tuệ tịnh con ngươi co rút lại, xem ra chính mình là Thiếu Lâm kẻ phản bội sự, người này hẳn phải biết , lại thêm vào 'Băng tâm bí lục' sự, xem ra người này thực sự là tay mắt thông thiên a, e sợ võ lâm từ đây nhiều khó khăn.

Tuệ tịnh lắc đầu nói "Không có , cũng chỉ có này một quyển, ngươi chính là đồ 'Mẫn trung tự' cũng chỉ có này một quyển sách, kính xin ngươi đối xử tử tế cái kia tầm." Nói rằng tầm nhi, tuệ tịnh dĩ nhiên đôi mắt có chút ửng đỏ, dĩ nhiên để Trì Thủy Mặc nhớ tới năm đó mợ gả biểu tỷ thời ánh mắt.

Nghe được tuệ tịnh trả lời, Trì Thủy Mặc cũng không có tiếp tục bức bách, e sợ bí tịch thật sự chỉ có này một quyển.

Xác thực, tuệ tịnh không có lừa Trì Thủy Mặc, cái kia bí tịch thật sự chỉ có một quyển, vẫn là bản đơn lẻ, tuệ tịnh liền cái bản viết tay đều không có lưu, chỉ sợ để lộ bí mật.

Vậy mà như vậy vẫn để cho Trì Thủy Mặc biết rồi, tuệ tịnh nghĩ mãi không thông, đường thẳng Trì Thủy Mặc tay mắt thông thiên, lại sao dám ở Trì Thủy Mặc trước mặt giấu làm của riêng.

Trì Thủy Mặc dĩ nhiên trả lời một câu "Ta sẽ " sau đó xoay người nhảy một cái, vượt qua bảy, tám trượng, bay ra vườn rau, một chuỗi bóng trắng loé ra liền biến mất ở Liễu Tuệ tịnh trong mắt.

Nhìn Trì Thủy Mặc sau lưng cái kia quen thuộc hồ lô rượu, tuệ tịnh trong lòng thở dài, quả nhiên là hần mang đi bằng tầm!

Cho tới tuệ tịnh chết sống, mắc mớ gì đến Trì Thủy Mặc? Băng tâm sự tình vẫn là càng ít người biết càng tốt, không có tại chỗ đánh giết tuệ tịnh chính là xem ở hần nuôi nấng qua bằng tầm một quãng thời gian mức , không phải vậy Trì Thủy Mặc tuyệt đối sẽ không lưu lại cái này đuôi.

Kỳ thực làm bằng tầm tình nguyên vào thể thời, Trì Thủy Mặc không chỉ bên ngoài có biến hóa, liền xử lý sự tình phương thức cũng có biến hóa, trước đây Trì Thủy Mặc, dù cho coi như cướp được 'Băng tâm bí lục', cũng sẽ không ở tuệ tịnh trong cơ thể lưu lên ra tay, để cho nhận hết dẫn vật sau từ vong, mà là sẽ tại chỗ giết tuệ tịnh lấy nhỏ cỏ tận gốc.

Lúc này Trì Thủy Mặc, nói chuyện làm việc đều mang theo một loại sinh ra chó tiến vào 'Ngao' cùng 'Lạnh', điểm ấy, Trì Thủy Mặc chính mình đương nhiên biết, thế nhưng hẳn cũng không để ý, bởi vì hần tư tưởng cũng không có thay đổi, cái chỉ là làm việc phương thức mà thôi, loại phong cách này thay đổi là Trì Thủy Mặc chính mình đồng ý thay đổi, hần cảm thấy nho sinh phương thức không quá thích hợp lúc này chính mình, liền thay đổi , chỉ đơn giản như vậy.

Có 'Thái Thượng Vong Tinh tâm' tọa trấn, bất kỳ ngoại vật đều cái không được Trì Thủy Mặc nội tâm, dù cho hồng hoang Thiên Ma chi tổ, Nguyên Thủy Thiên Ma ra tay, vẫn như cũ động không được Trì Thủy Mặc nội tâm.

Đây chính là 'Thái Thượng Vong Tinh tâm' chỗ cường đại, dù cho thiên địa vỡ diệt, luân hồi trăm đời, ta tâm vẫn như cũ bất biến, trừ phi chính ta đồng ý thay đổi.

Phong cách hành sự tuy rằng thay đổi , thế nhưng kết quả nhưng sẽ không biến, nếu như Trì Thủy Mặc muốn giết một người, có lẽ sẽ bởi vì không đồng thời kỳ phong cách không giống, hoặc là cường sát, âm sát, chôn giết, tiêu diệt, vây giết, ép sát, thế nhưng kết quả đều là sát, chỉ là quá trình không giống mà thôi, sẽ không bởi vì phong cách thay đổi liền buông tha đáng chết người.

Rời khỏi 'Mẫn trung tự', Trì Thủy Mặc cũng không có lại về Nam Kinh khách sạn, mà là chuyển đạo tây nam thẳng đến tinh tú hải, trên đường, Trì Thủy Mặc mỗi ngày lấy băng hàn chân khí nuôi nấng băng tâm, tuy rằng chân khí bên trong đã không có băng tâm tinh nguyên, không thể để cho khôi phục, nhưng ứng phó băng tâm thông thường tiêu hao vẫn là có thể.

Cái kia được 'Băng tâm bí lục' Trì Thủy Mặc cũng nhìn, bên trên viết:

(Sơn Hải Kinh? Đại Hoang kinh tuyến Tây? Viên khiếu sơn) viên khiếu sơn, có băng tâm dài bảy thốn, màu đen, có sừng có lân, lấy sương tuyết phúc chi, sau đó làm kén, trường một thước, sắc năm màu, chức vì Văn Cẩm, như nước không nhu, lấy chi đầu hỏa, kính tức không liệu.

Băng tâm, tính chí âm, có kịch độc, sản ở Bắc Minh Man Hoang, chá điệp làm thức ăn, tia cực nhận, đao kiếm không thể đoạn, làm cảm sát huyền, hơn xa phạm tia rồi.

Nhiên như lấy mình linh chá làm thức ăn giả, có thể cửu biến, hỉ chiến hiếu chiến, hai tầm gặp gỡ, không chết không thôi, người chết có thể hóa kén, kén phá thì lại phục sinh, chín chết mà chín sinh giả, băng tâm phách vậy! Trong vòng mười trượng mạc dám gần, ngộ chi tắc đông giết, nhiên chiếm được lấy ngọn lửa hùng hực đoán, có thể chiếm được băng tâm châu phách, chí bảo!

Đây là trong đó liên quan với băng tâm lai lịch ghi chép, phải biết, 'Sơn Hải Kinh' trên ghi chép cổ dị thú cũng không muốn văn tự như vậy giản dị, trong đó sơn, thủy, hỏa, Regen bản không phải thể gian sơn thủy hòa lồi, cái kia đều là Tiên Thiên đồ vật, một sợi Tiên Thiên chi hỏa liền có thể thiêu khô Thiên

Long vị diện một cái hồ nước.

Đương nhiên hiện tại băng tầm cũng không phải kinh thư bên trong băng tầm, chỉ có điều là nắm giữ thượng cổ băng tầm một tia huyết thống mà thôi, có thể có một phần một triệu là tốt lắm rồi.

Đi đường bên trong, Trì Thủy Mặc không ngừng luyện tập Quan Âm lệ, đem tăng lên tới đẳng phong tạo cực cảnh giới, lấy Trì Thủy Mặc lúc này 'Chân Khí cảnh' tu vi tới nói, hắc thiết cấp ba võ học thực sự là không hề khiêu chiến, đặc biệt là truyền thừa mà đến võ học, có liên quan với võ kỹ chính thống nhất kiến thức căn bản, Trì Thủy Mặc làm từng bước, tăng lên nhanh chóng.

Tây Vực thịnh cảnh, thuộc về tinh tú hải, ánh mặt trời chiếu sáng dưới, sắc sở loá mắt, dường như không tước xòe đuôi, chỉ chít như sao trên trời, vô cùng mỹ lệ đồ sộ.

Tinh tú hải, ở vào Hoàng Hà đầu nguồn, đông cùng buộc lẫn hồ liền nhau, tây cùng Hoàng Hà nguồn gốc ngã khúc đụng vào nhau. Tinh tú hải khu vực cao hơn mặt biển hơn 4000 mét, có Ngũ nhạc đứng đầu Thái Sơn gần gấp ba độ cao.

Tinh tú hải, tàng ngữ xưng là "Sai xóa", ý tứ là "Hoa Hải tử". Địa hình nơi này là một cái hẹp dài bồn địa, đông tây dài hơn 30 km, nam bắc rộng hơn 10 km.

Hoàng Hà chi Thủy Hành tiến vào đến đây, bởi vì địa thế bằng phẳng, mặt sông đột nhiên mở rộng, tốc độ chảy cũng chậm lại, chung quanh chảy xuôi nước sông, khiến nơi này hình thành tầng lớn đầm lầy cùng đồng đảo hồ nước.

Ở này không lớn trong bồn địa, càng chỉ chít như sao trên trời số lượng hàng trăm to nhỏ không đều, hình dạng khác nhau hồ nước, đại có mấy trăm mét vuông, tiểu nhân chỉ mấy mét vuông, đẳng cao nhìn xa, những này hồ nước ở ánh mặt trời chiếu rọi xuống, rạng rỡ tia chớp, hết như trong bầu trời đêm lấp lánh chấm nhỏ, tinh tú hải tên đại khái tức bởi vậy mà tới.

Nếu như là ở mùa hè hoặc là trời thu đi tới tinh tú hải, vẫn có thể ở tinh tú hải xanh hoá bãi bùn bên trên, nhìn thấy màu tím núi cao từ uyển, màu vàng cúi đầu cúc, hồng nhạt mã trước tiên hao, điểm địa mai, cây đào, Từ Vân anh các loại.

"Có tuyết hơn trăm hồng, hoặc tuyết hoặc lạo, thủy tự như tán hoá, mới có thể bảy mươi, tám mươi dặm, mà vùng lầy nịch, chịu không nổi dấu chân, phát có thể nhìn gần, lý núi cao dưới khám, xán lạn như liệt tinh", này chính là tinh tú hải.

Đáng tiếc, Trì Thủy Mặc đến thời gian đã là trung tuần tháng mười hai, cái kia Hoa Hải khắp nơi cảnh tượng không nhìn thấy, đúng là nhìn thấy một mảnh bao phủ trong làn áo bạc, rất có thái tử trong miệng "Son mùa ngân xà, nguyên trì chá tượng" tâm ý.

Cái kia khám nam ở bãi bùn bên trong từng cái từng cái hồ nước, liền như màu trắng đều cừu trên từng viên một đá quý màu xanh lam, những này hồ nước đều là do nước chảy tạo thành, kết băng không dễ, đều vẫn là màu thủy lam thiên hồ.

Chu vi mấy trăm dặm đều vì mệnh mông vô bờ, to to nhỏ nhỏ hồ nước cùng đầm lầy, dưới ánh mặt trời đẳng cao nhìn xa, liền rạng rỡ tia chớp, hết như đêm tinh, lại như một loại tiên cảnh vẻ đẹp, mộng cảnh vẻ đẹp, không chân thực, nhưng tồn tại.

Khoảng cách từ đại liêu Nam Kinh vùng ngoại thành đạt được băng tầm, đến nay dĩ nhiên có hơn tháng thời gian, Trì Thủy Mặc bốn ba ngàn dặm, rốt cục đi tới tinh tú hải, nơi này, có Thiên Long bên trong tinh thông nhất độc công môn phái, nơi này, có khôi phục băng tầm tốt nhất bảo vật, thần Mộc vương đỉnh!

Này tinh tú hải đối với người bình thường tới nói, là trí mạng tử địa, thế nhưng đối với Trì Thủy Mặc, nhưng là không có nửa điểm nguy hiểm, bóng người lơ ra, như giẫm trên đất bằng, tạo nên một vòng gọn sóng, trong phút chốc liền biến mất ở bãi bùn nơi sâu xa.

Tinh Túc Phái tọa bắc triêu nam (Chú thích: quay lưng về phía bắc, nhìn về phương nam), sừng sững ở tinh tú hải nơi sâu xa một phần ruộng dốc bên trên, chung quanh hồ nước đầm lầy trải rộng, hình thành tấm chắn thiên nhiên, rất khó vây công.

Mà nơi đây quanh năm âm u ẩm ướt, bách thảo không sinh mà độc vật sinh sôi nảy nở rất phú, cổ Tinh Túc Phái đệ tử thường ở chỗ này bắt giữ độc vật, làm tu luyện độc công tác dụng, cái này cũng là tiêu dao kẻ phản bội Đình Xuân Thu sở dĩ lựa chọn ở chỗ này khai sơn lập phái nguyên nhân.

Mấy canh giờ sau, Tinh Túc Phái dĩ nhiên thấy ở xa xa.

Son môn vị trí, chính là một toà hiếm thấy mấy chục dặm cự hồ lớn, thủy quang trong suốt, cũng Ảnh Thiên không hiện màu xanh thẳm, Tinh Túc Phái tọa lạc ở giữa hồ, trong hồ trên hòn đảo nhỏ đúng là trắng lóa như tuyết, chỉ có số ít phòng ốc vẫn như cũ bảo lưu nguyên bản màu sắc, hoặc hắc hoặc hồng, tô điểm ở quần thể kiến trúc bên trong.

Dù cho đã là mùa đông khắc nghiệt, bên trong hồ nước vẫn như cũ cá bơi thành đàn, cho này Tinh Túc Phái mang đến điểm điểm sức sống.

Đình Xuân Thu tuy là vị phái Tiêu Dao kẻ bị ruồng bỏ, nhưng thời niên thiếu, liền đi theo cùng không nhai từ phía sau, tuy không có hết sức nghiên cứu Mặc gia công nghệ, thế nhưng quanh năm mưa dầm thấm đất, để hấn đối với cuộc sống hoàn cảnh cũng là phi thường xoi mói, là lấy này Tinh Túc Phái vị trí hoàn cảnh, không có chỗ nào mà không phải là tinh diệu tế tảo tiêu tốn vô số tiền bạc xây mà thành.

Vận may 'Lăng Ba Vi Bộ', Trì Thủy Mặc phi thân lướt trên, mũi chân trên mặt hồ nhẹ chút, lưu lại quyền quyền gọn sóng dập dờn, người đã đến Tinh Túc Phái trước son môn.

Tinh Túc Phái ác danh rõ ràng, đúng là không người nào dám đến gây phiền phức, vì lẽ đó Tinh Túc Phái cũng không tu cửa lớn, quần thể kiến trúc liền như thế bày ra ở người đến trước mặt.

Đáng tiếc, tuyết trắng bao trùm bên dưới, không có cái gì có thể thấy được cảnh vật, nhanh chóng qua lại ở quần thể kiến trúc bên trong, không lâu lắm, đi tới một cái khu nhà nhỏ trước cửa, viện từ này liền đình đều không có tuyết đọng, có thể thấy được là Tinh Túc Phái nhân vật trọng yếu chỗ ở.

Đẩy ra cửa gỗ, Trì Thủy Mặc đi vào, chỉ thấy bên trong khu nhà nhỏ vừa vặn có một người ngồi ở tiểu viện trên băng đá chính nghiên cứu món đồ gì. Nghe thấy tiếng mở cửa người kia ngẩng đầu lên.

Người này chừng bốn mươi tuổi, hai lỗ tai trên mỗi cái thùy một con lọng lắc lắc Hoàng Đại hoàn, sư khẩu rộng mũi, hình mạo khá là hung ác quý dị, hiển nhiên không phải trung thổ nhân sĩ.

Rét đậm thẳng chập, người này cũng không vào nhà sinh hoạt sưởi ấm, nhưng còn ở viện từ này bên trong mua bán lại cái gì, người mặc một bộ hoàng vải dày áo mỏng, tựa hồ không chút nào giác lạnh giá.

Nhìn hình người mạo đặc thù, Trì Thủy Mặc đã đoán ra người này chính là Tinh Túc Phái nhị sư huynh sư hống tử, võ công chỉ đứng sau đại sư huynh Trích Tinh Tử, ở Tinh Túc Phái bên trong uy danh hiển hách, ở Tây Vực trong chốn võ lâm cũng có không nhỏ thanh danh.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Ép sư hống, dẫn xà xuất động

Sư hống tử một thấy người tới, liền biết không tốt, Tinh Túc Phái võ công hung tàn độc ác, ra tay không có một chiêu dư địa, sư huynh đệ bên trong ngoại trừ tranh cướp bản môn xếp hạng cao thấp xưa nay không lẫn nhau sách quyền luyện chiêu, chỉ vì sách chiêu tất phân cao thấp, một phần cao thấp tất có tử thương, tinh tú lão quái truyền xuống võ công sau, mọi người liền phân công nhau luyện tập, cao thấp sâu cạn, chỉ có tri kỷ biết, đến lúc lúc đối địch mới hiện ra mạnh yếu đến.

Vì lẽ đó Tinh Túc Phái sư huynh đệ thấy sẽ không thăm nhà luận bàn, cũng sẽ không liên lạc cảm tình, chỉ vì lần sau tranh cướp xếp hạng nhất định phải sinh tử đối mặt, có ràng buộc trái lại không phải chuyện tốt.

Dám đến sư hống tử tiểu viện, ngoại trừ người trong môn phái duyên tốt nhất a tử tiểu sư muội ở ngoài, cũng chỉ có quét dọn gian phòng, đưa ba món ăn người hầu.

Huống hồ Trì Thủy Mặc đặc thù rõ ràng như thế, tuyệt đối không phải bản phái bên trong người, sư phụ cũng không có cái gì bạn bè, người này tự tiện xông vào Tinh Túc Phái, nhất định là kẻ địch chứ không phải bạn.

Tinh Túc Phái uy danh hiển hách, người trong giang hồ không không coi như vì đầm rồng hang hổ, dám xông vào Tinh Túc Phái, như thế nào sẽ là hạng xoàng, sư hống tử tính cách trầm ổn, lập tức lên tiếng thét dài, âm thanh thật là gấp gáp, ba ngón hai trường, tiếng truyền tinh tú, nói cho trong môn phái mọi người, có đại địch đến đây.

Trì Thủy Mặc nhìn thấy sư hống tử lên tiếng cảnh báo, cũng không ngăn cản, hắn đang muốn tìm Tinh Túc Phái mọi người, như vậy đang cùng hấn ý, miễn cho từng cái từng cái đi tìm.

Sư hống tử thét dài kết thúc, lập tức lấy Phi Tinh thuật tung ra một chùm màu bạc trường châm bay về phía Trì Thủy Mặc, trường châm trên có hào quang màu bích lục lấp lóe, hiển nhiên là Tinh Túc Phái bích lân châm, kịch độc cực kỳ.

Đồng thời dưới chân khẽ nhúc nhích, sư hống tử theo sát bích lân châm sau, được hướng về Trì Thủy Mặc, tay phải thành trảo ở giữa không trung dò ra, phủ đầu hướng về Trì Thủy Mặc vồ xuống, trên vuốt có từng cái từng cái màu xám tro bóng tối bôi lợi, một loại khí tức quái dị tàn ra, chính là Tinh Túc Phái 'Ba âm rết trảo'.

Này 'Ba âm rết trảo' chính là Tinh Túc Phái bên trong đỉnh cấp võ công, bên trong trảo giả như rết vào thể, trong vòng nửa canh giờ được biến rết phệ thể nổi khô, có thể so với lăng trì, là trong giang hồ cao cấp nhất thâm độc võ công, cái kia hậu thế hung danh hiển hách 'Huyền Minh thần chương' so với này 'Ba âm rết trảo' tới nói, chính là như gấp sư phụ.

Nhìn theo sát bích lân châm sư hống tử, Trì Thủy Mặc cảm thán một tiếng trong giang hồ có tiếng hào nhân vật đa số không phải chỉ là hư danh a, bích lân châm ở trước, phong tỏa Trì Thủy Mặc né tránh không gian, coi như Trì Thủy Mặc khinh công phi phạm, có thể miễn cưỡng tránh thoát bích lân châm, theo sát phía sau 'Ba âm rết trảo' liền rất khó thoát thoát.

Cho tới gắng đón đỡ bích lân châm, tiếp châm sau trong nháy mắt đó hồi khí khoảng cách, tất nhiên sẽ cho sư hồng tử thừa cơ lợi dụng.

Ngẩn ngui trong nháy mắt, kinh nghiệm phong phú sư hồng tử liền cho Trì Thủy Mặc bày xuống một cái sát cục, đáng tiếc, hần thiên toán vạn toán tính lộn Trì Thủy Mặc tu vi, không phải cao hơn hần một ít, mà là quá nhiều.

Nhìn nhanh như tia chớp bắn tới trước mắt từng chiếc bích lân châm, Trì Thủy Mặc trong tiếng hít thở, 'Uống', từng cái từng cái bạch tuyến từ Trì Thủy Mặc trong miệng bốc lên, cái kia từng cây từng cây trường châm đụng tới bạch tuyến đột nhiên kết sương, sau đó vô lực truy xuống, lại như đột nhiên rui ro máy bay.

Vùng tay phải lên, hai cái dây đặc khí lạnh hình thoi phi tiêu liền xuất hiện trên không trung, mang theo từng tia ý lạnh bắn về phía sư hồng tử, ở Trì Thủy Mặc chân khí gia trì dưới, phi tiêu nhanh vượt qua chớp, sư hồng tử chỉ cảm thấy hai vai mát lạnh, hai đám hàn khí nhanh chóng thoán vào thân thể bên trong, trên người khí lực thật giống bị rút đi giống như vậy, đột nhiên tâm tích.

Mang theo quán tính, sư hồng tử vọt tới Trì Thủy Mặc trước mặt, bất quá, là nằm úp sấp, nhìn găm một cái bìn đen sư hồng tử vọt tới dưới chân, trên người còn liêu lĩnh hàn khí, không thể động đậy.

Nhìn sư hồng tử mới tạo hình, Trì Thủy Mặc lạnh lẽo trên mặt cũng mang theo một nụ cười, xoay người loáng một cái, ngồi vào tiểu viện trên băng đá, không biết từ nơi nào bung ra một chén trà nóng đến, từng sợi nhiệt khí bốc lên, Trì Thủy Mặc nhẹ nhàng nhấp một miếng, chờ đợi Tinh Túc Phái người đến đây.

Trên đất sư hồng tử nhưng là trong lòng kêu khổ, vốn là sư hồng tử dự định, nếu như người đến võ công thường thường, liền bắt lại người, lập cái công đầu, dù cho người đến võ công cao cường, có các vị sư huynh đệ làm tiếp viện, chỉ cần độ sức một phen đến lúc các vị sư huynh đệ chạy tới, mọi người hợp lực bắt lại người, cũng chạy không được chính mình một phần công lao.

Cái nào nghĩ đến người này võ công đã cao như quý thần, chỉ là một chiêu liền để cho mình không thể động đậy, lúc này có miệng khó trả lời, muốn nhắc nhở đợi lát nữa chạy tới sư huynh đệ đều không làm được.

Chỉ hy vọng sư phụ có thể mau chóng chạy tới đi, bằng không các sư huynh đệ e sợ sẽ toàn quân bị diệt.

63

Không lâu lắm, đạo đạo tiếng xé gió vang lên, có bảy người tới rồi, trước tiên một người thân mặc áo trắng, phiêu hành mà đến, dưới chân thật là mau lẹ, chỉ là ở phía xa hơi điểm nhẹ, liền vượt qua bảy, tám trượng rơi xuống trong viện.

Người đến anh tuấn, vóc người cao gầy, sắc mặt thanh bên trong ó vàng, nhưng là Tinh Túc Phái đại sư huynh, Trích Tinh Tử, Trích Tinh Tử làm người nham hiểm độc ác, tự cao tự đại, am hiểu lấy huyết chế độc võ công.

Theo sát phía sau chính là một cái vóc người ục ịch chừng bốn mươi tuổi người, người này vóc người tuy lùn, nhưng trong tay nhưng cầm một cái lại trường vừa nặng cương trượng, người này ở Tinh Túc Phái bên trong xếp thứ tám, hào xuất trần tử, có người nói đã đem Tinh Túc Phái Thiên Sơn trượng pháp luyện đến lô hỏa thuần thanh mức độ, đã đối với Trích Tinh Tử tạo thành uy hiếp.

Người thứ ba rơi xuống đất nhưng là cái thân hình kỳ lùn người trung niên, là Tinh Túc Phái Tam sư huynh, hào Thiên Lang tử. Người này sau khi rơi xuống đất lại có bốn người cùng rơi xuống đất, bốn người này đều là chừng ba mươi tuổi hán tử.

Ngoại trừ Trích Tinh Tử thân mặc áo trắng ở ngoài, cái khác sáu người đều trên người mặc hoàng vải dày áo mỏng, cùng trên đất sư hồng tử tương đồng, bốn người kia một màu xuyên (mặc) hoàng vải dày sam, mỗi người trong tay đều một cái thật dài cương trượng.

Bảy người này sau khi hạ xuống, mơ hồ hình thành một vòng vây, phòng ngừa Trì Thủy Mặc chạy trốn, làm người sợ run chính là, mọi người sau khi hạ xuống đối với nằm trên mặt đất sư hồng tử tuy rằng hoảng sợ, nhưng cũng không có người nào tiến lên trước nâng dậy sư hồng tử, có thể thấy được Tinh Túc Phái mọi người đều là tâm tính lương bạc hạng người.

Mọi người đứng lại sau, trước tiên Trích Tinh Tử lên tiếng "Không biết các hạ người phương nào, dám đến ta Tinh Túc Phái ngang ngược, lẽ nào là chán sống." Nói chuyện chưa tắt, tay trái giương lên, trong ống tay áo bay ra năm giờ lam ẩn ẩn đốm lửa xì xì vang vọng, giống chậm thực nhanh trôi về Trì Thủy Mặc.

Trì Thủy Mặc thậm chí ngay cả trong tay bát trà đều không để xuống, chỉ là nhẹ nhàng thở ra một hơi, này khí dĩ nhiên là trắng như tuyết vẻ, như một cái dải lụa, trên không trung loáng một cái liền va vào năm đóa đốm lửa.

Cái kia lam ẩn ẩn đốm lửa lại như là đụng tới thủy giống như vậy, phốc địa một tiếng tắt, điều này làm cho bảy người đều trong lòng cả kinh, phải biết Trích Tinh Tử này hỏa không phải là phổ thông hỏa, mà là Trích Tinh Tử lấy nội lực không chế mang có kịch độc lân hỏa tiến hành công kích, cũng lấy bản thân huyết dịch tăng mạnh lân hỏa uy lực.

Kẻ địch như bị lân hỏa dính lên, lân hỏa liền sẽ lấy tinh hỏa liệu nguyên tư thể cấp tốc lan tràn, thiêu biến toàn thân, cuối cùng ở trong thống khổ chết đi, dựa vào ngón này công phu, Trích Tinh Tử mới có thể ngồi chắc Tinh Túc Phái đại sư huynh bảo tọa.

"Đồng loạt ra tay!" Trích Tinh Tử xem thấy mình sở trường công phu bị phá, rất mất mặt, cũng không kịp nhớ đang thăm dò.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Đấu lão quái

Lập tức mọi người đồng loạt ra tay, đầu tiên là đầy trời bích lân châm bay về phía Trì Thủy Mặc, sau đó Trích Tinh Từ hai tay đẩy ra một đoàn màu xanh lục quả cầu lửa theo sát ở châm mưa sau khi, trôi về Trì Thủy Mặc.

Thiên Lang tử nhưng là bàn tay phải đẩy ra, dưới chân bay động nhằm phía Trì Thủy Mặc, Thiên Lang tử trong lòng bàn tay một đoàn nhạt khí lưu màu xám tuôn trào, một luồng người từ thi thể mũi tỏa ra, chính là Tinh Túc Phái chương pháp hàng đầu một trong 'Đánh tùy chương'.

Năm người kia nhưng là giờ lên trong tay cương trọng, sử dụng Thiên Sơn trọng pháp hướng về Trì Thủy Mặc đánh tới, cái kia căn trường trọng trên có bạch quang Oánh Oánh, trong đó lấy xuất trần từ cương trọng bạch quang là nhất dày đặc.

Nhìn đầy trời kéo tới bích lân châm, Trì Thủy Mặc cầm trong tay nước trà hướng về trước một giọt, hình thành một tấm màn nước, màn nước trên bạch quang chảy qua, dòng nước đọng lại hình thành băng mạc, hơn nữa này băng trong suốt, như trăm năm Huyền Băng, cứng rắn không thể phá vỡ.

"Àm âm âm âm" âm thanh luyện thành một mảnh, băng mạc bên dưới là một chỗ trường châm, hiển nhiên, những này trường châm cũng không có thông qua Huyền Băng phòng thủ.

Chính đang nhằm phía Trì Thủy Mặc bảy người sững sờ, hiển nhiên, loại này phá giải châm mưa phương pháp thực sự là quá ra ngoài dự liệu của bọn họ, Ngưng Thủy thành băng, tùy tiện một cái âm hàn nội lực thuộc tính Tiên Thiên vô giả cũng có thể làm đến.

Thế nhưng trong chốc lát Ngưng Thủy mạc thành băng mạc, đồng thời còn có thể ngăn cản mọi người bám vào nội bộ trường châm, bức này biểu hiện thực sự là quá mức kinh diễm, chỉ sợ cũng liền Tinh Túc Phái chương môn Đình Xuân Thu cũng không làm được đi.

Tất cả mọi người là trên giang hồ lẫn lộn nhân vật, cái nào trên tay không có mấy chục hơn trăm cái nhân mạng, bằng bọn họ phong phú kinh nghiệm giang hồ trong nháy mắt liền phán đoán ra lúc này chỉ sợ là đã đến tám thập, lẽ nào đây là cái nào sự phụ phản lão hoàn đồng đối thủ tìm tới cửa.

Thế nhưng việc đã đến nước này, dù cho bảy người tê cả da đầu, trong lòng kêu khổ, cũng không thể không nhắm mắt trên, nếu như lúc này dám xoay người mà chạy, đem sau lưng để cho này đám nhân vật, chỉ sợ là sẽ phải chết càng nhanh hơn.

Xem này tấn công tới mọi người, Trì Thủy Mặc cười lạnh, trong tay bay ra bảy giờ hàn quang, đây là bảy thanh loại nhỏ phi tiêu, bắt quả phi tiêu trên hàn khí ngưng tụ thành thực chất, phi tiêu mới vừa xuất hiện, trong sân nhiệt độ chỉ bằng không giảm xuống bảy, tám độ, nhìn bay tới hàn quang, bảy người vong hồn đại mạo, đặc biệt là Trích Tinh Từ, càng là mi tâm nhảy lên, vô giả linh giác nhắc nhở hấn, vạn phần nguy cấp!

Bảy người dồn dập bỏ quên công kích Trì Thủy Mặc, ngược lại đi ngăn cản chớp bay tới hàn quang, không phải vậy e sợ lập tức liền muốn tử vong.

Đáng tiếc, 'Chân Khí cảnh' cùng 'Tụ khí cảnh' chênh lệch không phải một đỉnh nửa điểm, mà là khác nhau một trời một vực, ngoại trừ vừa đột phá đến 'Luyện Khí cảnh tiền kỳ' Trích Tinh Từ dựa vào màu xanh lục quả cầu lửa ngăn trở một ngăn trở phi tiêu, tránh né trong lòng chỗ yếu, cái khác sáu người đều bị phi tiêu xuyên tim mà quả tràng ngã xuống đất bỏ mình.

Làm phi tiêu xuyên (mặc) qua bả vai là, một luồng hơi lạnh cấp tốc ở trong cơ thể lan tràn ra trong chớp mắt liền tràn ngập toàn thân, để Trích Tinh Từ không thể động đây, lần này, Trích Tinh Từ xem như là biết vì sao sự hống từ Minh minh khí tức mặc cho ở vẫn như cũ mạnh mẽ, nhưng vì sao không nhúc nhích nguyên nhân.

Nhìn tử vong sáu người, Trì Thủy Mặc đem chén trà trong tay loáng một cái, lại chứa đầy trà nóng, tiếp theo uống lên trà đến. Đây vô ý một chiêu lại làm cho Trích Tinh Từ kinh vì quý thân, bỗng dưng tạo vật! ! Đây là tiên nhân thủ đoạn a! !

Nhìn đầu đầy tuyết phát, mày kiếm mắt sao, một thân khí tức ngạo lạnh không giống phạm nhân Trì Thủy Mặc, Trích Tinh Từ rơi vào trầm tư...

Thần nhiên ngồi ở trên băng đá, tay phải bưng trà, không phải mân trên một cái, ngón trỏ trái ở tiểu viện trên bàn đá nhẹ nhàng đánh, phát sinh lạnh lạnh tiếng vang, một tiếng lại một tiếng, gõ đến Trích Tinh Từ cùng sự hống từ hoảng hốt, cái kia suốt đời sinh đánh thật giống gõ ở trong trái tim của chính mình.

"Tùng tùng tùng tùng", lòng của hai người nhảy không bị khống chế theo đánh tiết tấu nhảy lên, nhanh thời điểm thật giống liền trái tim đều muốn nhảy ra lồng ngực, chậm thời điểm để cho hai người trước mắt hơi biến thành màu đen, khuyết dưỡng!

Loại này liền tìm đập đều nắm giữ ở trong tay người khác cảm giác để cho hai người trong lòng từng trận phát lạnh, một loại khủng bố quý dị bầu không khí dần dần tràn ngập ở khu nhà nhỏ này bên trong, cái kia miễn cưỡng đánh phòng chừng đã sâu sắc chạm trở ở hai người đầu óc, đến chết, đều sẽ không quên, loại này vô danh khí tức áp bức, càng sâu ở chân thật ** cùng quái roì.

Đây là tinh thần trên lăng trì, làm người ta hoảng hốt vĩnh viễn hoàn toàn không phải chặt đầu một khắc đó, mà là chặt đầu trước thời gian, hai người lại như chờ đợi hành hình kẻ tù tội, cấp độ kia đợi sợ hãi từ vong sắp ép vỡ tinh thần của bọn họ, thời khắc sống còn, có đại khủng bố!

Ngay ở hai người sắp tan vỡ thời khắc, một cái bạch y lão ông tóc trắng bông bông mà tới, từ trên trời giáng xuống, như một mảnh lá khô bay xuống ở trong viện, cho thấy cực kỳ cao minh khinh công.

Cái kia lão ông trong tay lác một thanh quạt lông ngỗng, ánh mặt trời chiếu ở trên mặt, nhưng sắc mặt hần hồng hào, đầu đầy rõ ràng, hải dưới ba ngàn nhiệm, đồng nhan hạc phát, coi là thật tựa như tranh vẽ bên trong thần tiên nhân vật.

Cái kia lão ông nhìn trên đất từ vong sáu đồ, cùng với không thể động đây Trích Tinh Tử, sư hồng tử, trên mặt thần nhiên về mặt biển mất, thay vào đó chính là một mặt tái nhợt sắc.

Đình Xuân Thu từ khi trốn tránh sư môn, sáng lập Tinh Túc Phái tới nay khi nào ăn qua cỡ này thiệt lớn, tuy rằng chúng đệ tử sinh tử hần cũng không để ý, thế nhưng ở Tinh Túc Phái bên trong sát chính mình đệ tử, còn một mặt nhân nhả uống trà chờ đợi mình đến đây, đây là xích / lửa / lửa làm mất mặt a.

Nếu như hôm nay Đình Xuân Thu không có tìm về cái này bãi, chỉ sợ hần cũng không cần khai sơn lập phái, trực tiếp tìm cái sơn ổ chui vào làm ẩn sĩ đi.

Phần nỗ Đình Xuân Thu bỗng túm môi lực thổi, phát sinh mấy lần sắc bén cực điểm âm thanh, lông vũ một nhóm, đem huyết sáo tiếng đưa ra ngoài, vô hình sắc bén sóng gọn hướng về Trì Thủy Mặc tấn công tới.

Đình Xuân Thu công pháp căn cơ là phái Tiêu Dao tiểu vô tướng công, này một cái công kích vô hình vô tướng, dù cho bình thường Luyện Khí cảnh cao thủ do xoay sở không kịp cũng phải hần nói.

Đáng tiếc, đụng tới Trì Thủy Mặc!

Trì Thủy Mặc để chén trà trong tay xuống, phun ra một cái thủy đến, cái kia thủy lồi ra liền hóa thành một con băng tiễn, hướng về Đình Xuân Thu bay đi, tiếng xé gió thật là gấp gáp, này băng tiễn ở ngoài có một đoàn ngũ lạnh không khí đột nhiên ngưng tụ mà thành bạch khí bám vào, để này chi băng tiễn bay qua chỗ lưu lại con màu trắng sóng khí, như giữa bầu trời xẹt qua máy bay, lưu lại vân vết, càng băng tiễn thêm mấy phần uy thế.

Vài tiếng sắc bén thanh âm chói tai truyền đến, như kim thiết giao kích thanh âm, đây là băng tiễn cùng sắc bén sóng gọn chạm vào nhau phát sinh tiếng vang.

Tiếng vang lên sau, băng tiễn to nhỏ bị suy yếu một nửa, tiếp tục hướng về Đình Xuân Thu bay đi, điều này làm cho Đình Xuân Thu tái nhợt trên mặt rất là nhiều hơn mấy phần nghiêm nghị.

Đình Xuân Thu tay áo lớn vung lên đem bay tới băng tiễn vỡ nát bấy, đập chân xuống, như mũi tên rời cung nhắm phía Trì Thủy Mặc, sắc bén nỗ vang không khí tiếng nỗ vang vang lên, biểu hiện giờ khắc này Đình Xuân Thu ngắn cách nỗ lực tốc độ nhanh chóng, đã tiếp cận gấp đôi tốc độ âm thanh.

Tay phải thành trảo, trên vuốt con con ngũ công đi khắp bất định, cái kia rét thậm chí ngay cả có mấy tiết đều có thể nhìn rõ ràng, hết như thực sự là rét đi khắp ở trên tay.

Càng kỳ lạ chính là, lòng bàn tay ra có một tầng mỏng manh lam quang ẩn núp, đó là trong giang hồ ác danh rõ ràng hóa công đại pháp, Đình Xuân Thu cuộc đời lấy này công giết người vô số, mà bá đạo với thiên hạ, thiên hạ vô lâm chi sĩ nhớ tới này công, hoàn toàn ghét cay ghét đắng.

Tay phải thành trảo đồng thời, Đình Xuân Thu tay trái hóa chưởng, trong lòng bàn tay hào quang màu xám sẫm lưu động, hơn nữa còn tỏa ra một loại nhân nhật mùi thơm ngát, đây là Đình Xuân Thu đã luyện đến 'Xuất thần nhập hóa' 'Đánh tùy chưởng', trong lòng bàn tay nguyên bản người chết thi thể chi vị, cũng biến thành một loại nói không rõ ràng mùi thơm ngát.

'Luyện Khí cảnh' bên dưới vô giả nghe thấy được này hương, ngay lập tức sẽ toàn thân vô lực, thật giống bị rút đi tủy sống giống như vậy, có thể thấy được này công bá đạo quý dị.

Trì Thủy Mặc đã sớm thu hồi trên tay chén trà, bày ra Thái cực quyền thức mở đầu lâm trận lấy chờ, trầm ổn khí tức lạnh như băng tán ra, để Âm Dương Thái cực quyền biến thành chỉ âm chỉ hàn quý dị quyền pháp.

Quyền trào tương giao, song phương đều thân thể chấn động, Trì Thủy Mặc mặc dù là 'Chân Khí cảnh' vô giả, thế nhưng bởi vượt qua 'Tụ khí cảnh' quá nhanh, không kịp tích lũy góc gác, dẫn đến Trì Thủy Mặc chân khí phẩm chất kỳ cao, còn muốn vượt qua hắc thiết cấp sáu 'Tây tùy kinh', thế nhưng chân khí tổng sản lượng ít hơn cùng cảnh giới vô giả.

Mà Đình Xuân Thu ở 'Luyện khí cảnh' đã lắng đọng nhiều năm, chân chính là gốc gác thâm hậu, võ kỹ thành thạo, cái kia hùng hồn nội lực xung kích đến Trì Thủy Mặc thân thể loáng một cái, nhưng, cũng vền vẹn chính là loáng một cái mà thôi.

Đem so sánh Trì Thủy Mặc ung dung, Đình Xuân Thu liền vô cùng chán kinh rồi, trên tay 'Ba âm rét trảo' đánh vào Trì Thủy Mặc trên tay, như đánh vào không chút nào được lực cây bông trên.

Càng làm cho Đinh Xuân Thu kinh hãi chính là, ánh xanh còn chưa tràn vào Trì Thủy Mặc thân thể, liền bị trên tay chân khí màu trắng đông lại, đồng thời một luồng hơi lạnh dần dần xâm nhập thân thể của chính mình, cũng may chính mình tiểu vũ tướng công đã luyện đến 'Đăng phong tạo cực' cảnh giới, nội lực tinh khiết cực kỳ, nhất thời nửa khắc còn không có gì đáng ngại.

Hai người không lo được kinh ngạc, gần trong gang tấc kẻ địch cũng sẽ không cho chính mình thời gian đi suy nghĩ, hai người lấy mau đánh nhanh, không lâu lắm liền đến hai ngoài trăm chiêu, nếu không có gì ngoài ý muốn, e sợ muốn đến 500 chiêu sau mới có thể phân ra thắng bại, hơn nữa, Trì Thủy Mặc còn không cách nào lưu lại Đinh Xuân Thu.

Đây chính là Trì Thủy Mặc một bước lên trời chỗ hổng, tu vi cảnh giới, võ công chiêu thức tất cả đều không phải là mình tu luyện mà đến, dụng tới đã có võ kỹ đạt đến 'Xuất thân nhập hóa' Đinh Xuân Thu, Trì Thủy Mặc khắp nơi cảm thấy không thuận.

Này còn chỉ là hắc thiết thể giới, nếu như đụng với đồng thau thể giới thiên kiều, e sợ cùng cảnh giới Trì Thủy Mặc mấy chiêu sẽ tổn hại ở người ta thủ hạ, đừng nói gì đến vượt cấp giết địch.

Bi ai chính là, tuy rằng Trì Thủy Mặc truyền thừa không ít võ công tri thức, cảnh giới cảm ngộ, thể nhưng cái kia dù sao chỉ là một phần, thể giới võ hiệp người cái kia không phải từ tiểu học tập tương quan tri thức, tuy rằng không cao thâm, nhưng thắng ở toàn diện.

Trì Thủy Mặc lại như một cái nghiêm trọng thiên khoa tàn phế, ngoại trừ truyền thừa mấy môn công pháp ở ngoài, chỉ cần là cần chính mình lĩnh ngộ kỳ môn tuyệt kỹ, coi như đem công pháp đặt tại Trì Thủy Mặc trước mặt hẳn cũng chỉ có thể nhìn hiều một phần.

Rất nhiều truyền thừa võ học bên trong không có nói tới thường thức, hần căn bản không hiểu, cũng chính là phái Tiêu Dao 'Bắc Minh thần công' là xem đồ luyện tập, nếu như thay đổi toàn văn chữ bí tịch, lúc trước Trì Thủy Mặc phải đem mình luyện chết.

Càng về sau, Trì Thủy Mặc cơ sở không vững chắc mầm họa liền càng ngày càng nghiêm trọng truyền thừa công pháp chỉ có thể truyền thừa đến 'Đăng phong tạo cực' cảnh giới hạn chế để hẳn không cách nào cùng thiên tài chân chính so sánh cao thấp, chỉ có thể bắt nạt những bí tịch kia truyền thừa không được tiểu nhân vật.

Ngày hôm nay cùng Đinh Xuân Thu một trận chiến cho Trì Thủy Mặc đánh đòn cảnh cáo, một chậu nước lạnh dội ở trong lòng, thực lực bây giờ của hẳn đừng nói Mộ Dung Bác, có thể đánh thắng Curu Ma Trí là tốt lắm rồi.

Võ công chiến đấu xa hoàn toàn không phải vài loại tu luyện công pháp cảnh giới liền có thể giải thích, cùng Đinh Xuân Thu chiến đấu bên trong đối phương không phải đánh ra từng chiêu không thành chương pháp quái chiêu, những này quái chiêu rất nhiều liền đến tự Đinh Xuân Thu bình thường luyện công linh quang lóe lên, hoặc là nửa chiêu 'Ba âm rết trảo' nửa chiêu 'Lam sa tay' kỳ dị biến hóa, để Trì Thủy Mặc khó không thể tả.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Phá cương cực, sinh tử kiến công

Mà cùng Trì Thủy Mặc ác đấu Đinh Xuân Thu, tương tự là có nỗi khổ khó nói, đối phương hàn khí xâm nhập trong cơ thể mình càng ngày càng nhiều, nội lực vận chuyển cũng càng ngày càng chậm, mặc dù mình dựa vào linh quang lóe lên chiêu số liên tiếp tránh thoát đối phương một đòn trí mạng, thể nhưng đánh tiếp nữa, một khi chính mình nội lực hoàn toàn bị đông lại, chính là mình bị thua thời gian.

Sáng tỏ chính mình chỗ thiếu sót Trì Thủy Mặc cũng không nghĩ nữa cùng Đinh Xuân Thu dây dưa, chân khí của chính mình cũng không hơn nhiều, tuy rằng 'Thỏ nạp quyết' hồi khí tốc độ đến 'Chân Khí cảnh' đã rất nhanh, nhưng cũng theo không kịp tiêu hao a l

Trì Thủy Mặc trong lòng hơi động bàn tay phải vung vẩy, không dứt hướng về Đinh Xuân Thu tiến công, tay trái trong lòng bàn tay thăm vận chân khí, lên rút đem từ 'Vạn giới' bên trong lấy ra rượu hóa thành bảy, tám mảnh hàn băng, bàn tay phải suru suru liền đập ba chương.

Đinh Xuân Thu lúc đầu giác hàn Phong Tập thể, lấy làm kinh hãi, bận bịu ngưng toàn lực chống đỡ, đột nhiên bên trong vai "Khuyết bồn huyết" trên hơi phát lạnh, tựa như đụng với một mảnh hoa tuyết, theo bụng dưới "Thiên Xu huyết", bắp đùi "Phục thỏ huyết", cánh tay "Thiên tuyền huyết" ba chỗ cũng thấy lạnh lẽo địa.

Đinh Xuân Thu bận bịu thúc chương lực chống đối, đột nhiên sau gáy "Trụ trời huyết", áo lót "Huyết Thần đạo", hậu vệ "Chí thất huyết" ba chỗ cũng là hơi mát lạnh, Đinh Xuân Thu thấy kỳ lạ, hần chương lực liền lại âm hàn, cũng quyết không thể đi vòng loan đi tập sau lưng ta, hướng hồ lạnh nơi đều là ở huyết đạo bên trên, đến cùng có gì đó cổ quái tà môn? Cũng phải cẩn thận.

Hai tay áo phát nơi, trong tay áo tàng chân, mạnh mẽ hướng về Trì Thủy Mặc đá ra, không ngờ chân phải đá đến giữa đường, đột nhiên "Phục thỏ huyết"

cùng "Đương giao huyết" trên đồng thời ngựa lạ không chịu nổi, không kim lòng được địa "A ơ" một tiếng, kêu lên.

Chân phải nhón rõ ràng đã đụng tới Trì Thủy Mặc góc áo, nhưng hai nơi yếu huyết đồng thời ngựa, chân phải một cách tự nhiên buông xuống. Hắn một tiếng "A ơ" kêu lên, theo lại là "A ơ, a ơ" hai tiếng.

Trì Thủy Mặc cùng Đinh Xuân Thu tranh đấu liền tiếng truyền tinh tú, chỉ cần không phải người điếc, đều nên nghe được, lúc này đã sớm bao vây đến tiểu viện chu vi Tinh Túc Phái môn nhân chúng môn nhân cao giọng tụng tán: "Tinh tú lão tiên thần thông quảng đại, hai tay áo vì bài, tiểu tặc liền thân bên trong tiên pháp ngã xuống đất!"

"Lão nhân gia người giẫm một cái đủ trời long đất lở, lay động tay nhật nguyệt ảm đạm!" "Tinh tú lão tiên tay áo lớn đóng đũa, miệng phun chân ngôn, gọi người bàng môn tà đạo trâu bò rắn rết, từng cái từng cái chết không có chỗ chôn."

Ca công tụng đức trong tiếng, chen lẫn tinh tú lão tiên "A ơ" lại "A ơ" từng tiếng kêu to, thực sự cực kỳ không xưng. Chúng môn nhân tinh ngoan đã ngạc nhiên cảm miệng, đại đa số nhưng vẫn là phóng to tảo môn trực nhượng.

Đinh Xuân Thu thoáng chốc trong lúc đó, nhưng cảm giác khuyết bồn, Thiên Xu, thiên thổ, Thiên Tuyền, trụ trời, thần đạo, chí thất bảy chỗ huyết đạo bên trong đồng thời ngựa ngáy không chịu nổi, đơn giản là như thiên thiên vạn vạn con kiến đồng thời ở cắn gặm.

Rượu này thủy hóa thành băng phiến bên trong phụ có Trì Thủy Mặc nội lực, hàn băng vào thể, lập tức hóa đi, nội lực nhưng ở lại huyết đạo của hắn trong kinh mạch.

Đinh Xuân Thu luống cuống tay chân, không ngừng trong ngực bên trong lấy ra mồ, một hơi phục rồi bảy, tám loại thuốc giải, thông năm, sáu lần nội tức, huyết đạo bên trong ngựa ngáy cũng chỉ có càng thêm lợi hại.

Nếu là đổi lại người bên ngoài, từ lâu ngã lăn xuống đất, Đinh Xuân Thu thần công kinh người, khổ sở chống đỡ, bước chân lao đảo, giống như uống rượu say giống như vậy, trên mặt lúc thì đỏ, lúc thì trắng, hai tay loạn vũ, tình trạng khủng bố đã cực. Trì Thủy Mặc này bảy viên sinh tử phù chính là rượu mạnh biến thành, cùng tầm thường hàn băng lại tự không giống.

Tinh Túc Phái môn nhân nhìn thấy sư phụ chật vật như vậy, từng cái từng cái yên tĩnh lại, có mấy cái ngoan cố người nhưng đang kêu la: "Tinh tú lão quái chính đang vận dụng Đại La Kim tiên vũ đạo công, sau đó tiểu tặc liền biết lợi hại."

"Tinh tú lão tiên một tiếng 'A ơ', tặc ba hồn bảy vía liền cho gọi đi tới một phần!" Nhưng bức này liều chết mặt mũi nói như vậy, đã nói tới hào không vang dội.

Chỉ một lúc sau, Đinh Xuân Thu rốt cục không chống đỡ được, đưa tay loạn kéo chính mình chồm râu, đem một từng ngăn cũng tựa như mỹ nhiệm kéo đến từng cây từng cây theo gió bay lượn, theo liền xé rách quần áo, lộ ra một thân da thịt trắng như tuyết, tuổi tác hẳn đã lão, thân thể nhưng hãy còn tinh tráng như thiếu niên, ngón tay khắp nơi, trên người liền máu tươi tung toé, dùng sức xé trào, không cảm miệng gào to: "Ngựa chết ta rồi! Ngựa chết rồi!" Lại qua một khắc, tả phiêu quỳ xuống, càng gọi càng là thê lương.

Trì Thủy Mặc lấy ra một viên thuốc, chém thành hai khúc, kêu lên: "Đinh Xuân Thu, mở miệng đến, ta cho ngươi phục giảm đau hoàn!" Đinh xuân Thu Hà hà mà hô, há hốc mồm, Trì Thủy Mặc ngón tay khẽ gảy, nửa hạt viên thuốc bay đem quá khứ, đưa vào hắn cổ họng.

Dược lực nhất thời không thể đi được, Đinh Xuân Thu vẫn là đau đến lăn lộn đầy đất, đánh cho một trận giò com phân, ngựa lạ hơi đi, lúc này mới đứng dậy.

Hắn thần trí trước sau không mất, biết cũng không bao giờ có thể tiếp tục phản kháng, cúi đầu đứng ở một bên,

Trì Thủy Mặc cất cao giọng nói: "Tinh tú lão quái, này nửa hạt dùng ngựa hoàn có thể dùng ba ngày chi ngựa. Qua ba ngày, ngựa lạ lại phát tác, khi đó ta có hay không lại tử linh dược, muốn nhìn ngươi có ngoan hay không." Đinh Xuân Thu toàn thân run, nói không ra lời.

Lúc này Tinh Túc Phái môn nhân nhất thời có mấy trăm người tranh nhau chen lấn chạy đi, quỳ gối Trì Thủy Mặc trước mặt, khẩn cầu thu nhận, có nói: "Chủ nhân anh hùng vô địch, tiểu nhân trung thành quy phụ, khăng khăng một mực, nguyện là chủ nhân ra sức trâu ngựa."

Có nói: "Thiên hạ này mình chủ vô lâm một tịch, không phải chủ nhân không còn gì khác. Chỉ cần chủ nhân hạ lệnh động thủ, tiểu nhân bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, vạn tử bất từ."

Càng có thật nhiều có vẻ lòng son dạ sắt, chỉ vào Đinh Xuân Thu cổ sức chửi không ngớt, mắng hắn "Ánh đèn chi hòa, lại cũng dám cùng nhật nguyệt làm vẻ vang", nói hắn "Có ý đồ khó lường, tà ác không thể tả." Lại có người yêu cầu Trì Thủy Mặc cấp tốc đem Đinh Xuân Thu xử tử, vì thế gian trừ này đồ tởm.

Chỉ nghe sáo trúc chiêng trống vang lên, chúng môn nhân lớn tiếng hát lên: "Anh minh chủ nhân, đức phối thiên địa, uy chấn đương đại, cổ kim cực kỳ." Ngoại trừ đem "Tinh tú lão tiên" bốn chữ đổi thành "Anh minh chủ nhân" ở ngoài, còn lại khúc từ từ ngữ, liền cùng nguyên lai "Tinh tú lão tiên tụng" giống như đúc.

Nghe những người này lung ta lung tung tán tụng, Trì Thủy Mặc trên mặt lạnh lẽo, "Cảm miệng", âm thanh như cuồng gió thổi qua, qua lại đến mọi người một trận ngã trái ngã phải.

Này vẫn là Trì Thủy Mặc cố ý để lại lực nguyên nhân, không phải vậy một tiếng xuống, e sợ những người này toàn bộ đều phải bị đánh chết, Ý Thiên bên

trong lòng vàng Sư vương bất quá ít âm cảnh liền có thể lấy sư hồng công chấn chết hơn trăm người, huống chi hiện tại đã là Chân Khí cảnh giới Trì Thủy Mặc, nếu như không đề lên chân khí, e sợ một câu quá khứ, đám người kia cần phải chết quang không thể!

"Người, lại đây!" Trì Thủy Mặc chỉ vào cuộn mình thân thể ẩn núp ở sau lưng mọi người một vị cô gái mặc áo tím nói rằng, cái kia chính là ở một bên quan chiến a tử, nhìn thấy Đinh Xuân Thu bị thua lúc này đang muốn lên lên lút lút chạy trốn.

A tử nhìn thấy Trì Thủy Mặc chỉ mình, còn muốn nguy hiểm cái gì, chỉ là Trì Thủy Mặc ánh mắt lạnh lẽo, a tử liền cảm giác một thanh sắc bén trường kiếm xen vào trái tim, nhất thời liền không dám nói lời nào ngoan ngoãn đi tới, rất giống cái bị khinh bỉ cô dâu nhỏ.

Bất quá Trì Thủy Mặc cũng sẽ không bị a tử bộ dáng này lừa dối, nàng thuở nhỏ ở đình Xuân Thu môn dưới lớn lên, từ nhỏ bị đề tiện ác độc tính tú người nuôi lớn, làm người điều ngoa âm lệ, nham hiểm vô liêm sỉ, lãnh huyết tàn nhẫn. Nha đầu này nhưng cho tới bây giờ không đem mạng người coi là chuyện to tát, ba nhìn trưởng thành hoàn toàn không bình thường, không thể dùng lễ thường đẩy ra trừc.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Tâm tư động, thiện ác cùng ra

A tử khuôn mặt đẹp xinh đẹp, toàn thân áo tím, một đôi mắt to đen lay lay địa, đầy mặt tinh linh khí, kiêu tiểu Linh Lung, hai mắt linh động có thần, đôi mi thanh tú tinh mục, da sắc trắng nõn, ngũ quan tinh xảo, tướng mạo cực mỹ.

Một bộ dáng dấp đáng thương nhìn chăm chăm Trì Thủy Mặc, nếu như không phải sự biết trước tám này đẹp để mặt dưới ẩn núp và ác vận vẹo nội tâm, e sợ Trì Thủy Mặc liền nhẹ dạ .

"Đứng một bên chờ!" Nói xong Trì Thủy Mặc sẽ không có lại để ý tới a tử, một chuỗi bóng trắng thoáng qua tiểu viện, Trì Thủy Mặc đem trên mặt đất sư hồng tử cùng đứng thẳng một bên Trích Tinh Tử giải hàn khí.

Không chờ hai người mừng rỡ, sáu viên toả ra hàn khí lát cắt chia ra tấn công vào hai người đại huyết, mới vừa từ đóng băng trạng thái bên trong đi ra ngoài hai người tay chân mất cảm giác cứng ngắc, nơi đó trốn được Trì Thủy Mặc sinh từ phù.

Trong chốc lát hai người liền xé rách quần áo, lộ ra một thân màu đồng cổ da thịt ngón tay khắp nơi, trên người liền máu tươi tung toé, dùng sức xé trào, không cầm miệng gào to: "Ngứa chết ta rồi! Ngứa chết rồi!" Lại quá bán khác, hai người càng gọi càng là thể lương, trực tiếp lăn lộn trên mặt đất.

Này thảm trạng nhìn ra một bên a tử lòng mảy nhảy lên khuôn mặt nhỏ nhắn nhanh trứ đến đồng thời , đứng ngậy ra một bên Đinh Xuân Thu cũng là lòng vẫn còn sợ hãi buồn bã, mặt mày trong lúc đó Tông Sư phong độ diệt hết, như chó mất chủ, hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

Phía bên ngoài viện một đám a dua nịnh hót hạng người lúc này cũng là sắc mặt trắng bệch, mồ hôi đầm đìa, thật giống bị tra tấn chính là bọn họ giống như vậy, từng cái từng cái rụt cổ lại, như chờ đợi giết gà vịt.

"Há mồm!", nghe được Trì Thủy Mặc âm thanh, hai người dưới đất như nghe thấy tiên nhạc, nhất thời liền ngừng lại lăn lộn, há mồm chờ đợi Trì Thủy Mặc ban thưởng.

Nửa hạt đan dược vào bụng, cuối cùng cũng coi như là thống khổ tiêu mất, hai người như từ thi giống như vậy, lắc lư đến Đinh Xuân Thu bên người sát bên đứng lại, ba người vẻ mặt giống nhau như đúc, chó roi xuống nước chặt vật hình tượng sinh động phi thường.

Không các loại (chờ) tâm tình mấy người hồi phục, Trì Thủy Mặc mở miệng "Bản tọa tính trị, tên thủy mặc, các người có thể xưng ta một tiếng cung chủ, bởi vì các người rất nhanh sẽ là bản tọa thiện ác cung người."

Nhìn cảm thấy lẫn lộn mọi người, Trì Thủy Mặc mở miệng giải thích nghi hoặc, "Trên giang hồ trước cũng không tồn tại thiện ác cung cái thể lực này, bởi vì bản tọa còn chưa khai sáng, các người chính là bản tọa toà loại kém nhất phê thuộc hạ, đương nhiên, các người cũng có thể từ chối."

Vừa mới dứt lời, mấy người vội vã tỏ thái độ, "Cung chủ lo xa rồi, có thể ở cung chủ dưới trướng cống hiến là thuộc hạ tam sinh đã tu luyện phúc phận." Trong sân mọi người trăm miệng một lời hồi đáp, điều này làm cho Trì Thủy Mặc hơi kinh ngạc, lẽ nào mấy người này cũng thật là tâm linh tương thông, liền lời kịch đều giống nhau?

Bất quá ngoài cửa đám kia đám người ô hợp trả lời liền đủ loại kiểu dáng , có nói; "Chủ nhân anh hùng vô địch, tiểu nhân trung thành quy phụ, khẳng khăng một mực, nguyện là chủ nhân ra sức trâu ngựa." Có nói: "Có thể vào này thiện ác cung hiệu lực là tiểu nhân mộ tử trên mạo khói xanh, chỉ cần chủ nhân hạ lệnh động thủ, tiểu nhân bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, vạn tử bất từ." Nói nhao nhao ồn ào nhộn nhạo loạn tưng phèo.

"Câm miệng!", Tri Thủy Mặc lên tiếng uống đến, ngoài cửa mọi người lại là một trận ngã trái ngã phải, lại không dám nói lời nào .

"Bản tọa thiện ác cung không thu đám người ô hợp, chỉ có võ công cao cường, kinh nghiệm giang hồ phong phú, có nhất định giang hồ địa vị cùng danh vọng nhân tài có tư cách vào ta thiện ác cung." Tri Thủy Mặc lần này trả lời đúng là để bên trong khu nhà nhỏ mấy sắc mặt người tốt mấy phần.

Tuy rằng bị Tri Thủy Mặc sinh tử phù không chế, thế nhưng bọn họ cũng không hy vọng cùng ngoài cửa cái kia đám kiến cỏ cùng ra một cung, chuyện này quả là chính là dùng đũa gãy làm mất mặt, hơn nữa mấy người đều nghe ra Tri Thủy Mặc trong lời nói ẩn núp hàm nghĩa, võ công cao cường, kinh nghiệm giang hồ phong phú, có nhất định giang hồ địa vị cùng danh vọng nhân tài có tư cách vào thiện ác cung.

Này không phải muốn không chế rất nhiều cao thủ võ lâm vì đó hiệu lực sao, có thể thấy người này mưu đồ rất lớn, dựa vào người này siêu tuyệt võ công cùng quỹ dị bá đạo sinh tử phù, e sợ còn thật sự có thể thành công, đến lúc đó, thiện ác cung e sợ sẽ trở thành trong chốn võ lâm một cái quái vật khổng lồ, dậm chân một cái cũng có thể làm cho toàn bộ võ lâm run ba run.

Chính mình lại là sớm nhất đi theo cung chủ nguyên lão, cái kia tùy theo mà đến vinh hoa phú quý, tiền hô hậu ủng để Trích Tinh Từ cùng sư hồng tử rơi vào ảo tưởng, được rồi, chỉ có thể nói Tinh Túc Phái lực liên kết có đủ kém.

Tri Thủy Mặc vì sao muốn thành lập một cái thiện ác cung đây? Hẳn ở Thiên Long thời gian đã không hơn nhiều, nếu như lưu lại thời gian quá dài, 30 tuổi mà chú vừa đến, Tri Thủy Mặc nhất định từ vong, dù cho xưng bá võ lâm cũng đối với hắn không có nửa điểm chỗ tốt a.

Kỳ thực Tri Thủy Mặc chính là đang vì rời khỏi Thiên Long làm chuẩn bị, hắn số mệnh điểm nêu ví dụ Thiên Long người số một quét rác tăng kém quá xa, chỉ có lượng lớn thu phục thuộc hạ mới có thể làm cho trong khoảng thời gian ngắn thu hoạch lượng lớn số mệnh điểm.

Vấn đề đến rồi, người trong võ lâm lại không phải ngu ngốc, không thể nhìn Tri Thủy Mặc điên cuồng mở rộng thế lực, liền ngay cả triều đình cũng sẽ áp chế hắn, nếu như không có một cái tốt lý do, e sợ không đợi Tri Thủy Mặc thu được đầy đủ thuộc hạ, liền bị người trong giang hồ cùng mà công .

Phải biết lúc trước vậy công Tiêu Phong bắt quá là số rất ít tinh thần trọng nghĩa tăng cao người trong võ lâm, đại đa số người mới không có cái nào lòng thanh thản đi quản cái này chuyện vô bổ, Tiêu Phong là tốt như vậy sát sao.

Một khi Tri Thủy Mặc bị truyền ra xưng bá võ lâm lời đồn, thêm vào quỹ dị sinh tử phù, e sợ chờ đợi hắn vậy công so với phó Tiêu Phong trận doanh đánh hơn nhiều, Tri Thủy Mặc cũng sẽ không đem mình rơi vào như vậy hiểm địa.

Vì lẽ đó, thiện ác cung liền sinh ra theo thời thế , 'Thiện ác cung' tên như ý nghĩa, này cung là trùng ác dương thiện, có ác có thiện chi cung, cái này cũng là Tri Thủy Mặc lập trường, thu phục chen ép trong chốn võ lâm ác danh rõ ràng người, mỗi chào trong chốn võ lâm hiệp danh lan xa người làm thuộc hạ, liền không cần lo lắng gây nên người trong võ lâm vậy công.

Hơn nữa mỗi chào trong chốn võ lâm danh vọng không nhỏ người trong bạch đạo không thể sử dụng sinh tử phù, vậy thì yêu cầu Tri Thủy Mặc lại đủ đủ thế lực mạnh mẽ cùng lợi ích đi hấp dẫn bọn họ gia nhập, người trong võ lâm sợ cầu, bắt quá là danh lợi cùng võ công mà thôi.

Tên, gia nhập thiện ác cung sau Tri Thủy Mặc tự nhiên sẽ giúp bọn họ xoát danh vọng, lợi, Tri Thủy Mặc còn chưa đi sáng tạo, nhưng sắp rồi, bí tịch võ công, Tri Thủy Mặc cũng không có.

Tri Thủy Mặc truyền thừa võ công bắt đầu đi bất kỳ hình thức truyền cho người khác, dù cho là viết thành văn chữ cũng không được, này sẽ làm Tri Thủy Mặc tổn thất linh hồn vị trí, tiết lộ một môn võ công liền lộ bỏ một cái linh hồn vị, tiết lộ hai môn liền lộ bỏ hai cái linh hồn vị, Tri Thủy Mặc đương nhiên sẽ không lấy võ công của chính mình đi hấp dẫn người trong võ lâm.

Cô tô Mộ Dung còn thi thùy các cùng Mạn Đà Sơn Trang Lang Gia phúc địa tự nhiên có Tri Thủy Mặc cần bí tịch võ công, nhưng khi nào lấy, làm sao lấy, đây chính là cái vấn đề .

Nhìn Đinh Xuân Thu đầy mắt ẩn giấu đi một vết không cam lòng cùng oán hận, Tri Thủy Mặc nhẹ giọng nở nụ cười, "Các người cũng biết ta hôm nay vài tuổi, luyện võ mấy thu?"

Mấy người sau khi nghe xong lúc đó liền toàn bộ tinh thần ngó nhìn Tri Thủy Mặc, hiển nhiên, đây là bọn hắn quan tâm vấn đề, trong giang hồ xưa nay chưa từng nghe nói như thế số một nhân vật lợi hại, mấy người có thể nói là tài đến không minh bạch, thế nào người này không hiểu ra sao liền đánh tới Tinh Túc Phái.

Đặc biệt là dựa theo sự phụ phản ứng đến nhìn hắn cũng không quen biết Tri Thủy Mặc, nghĩ đến khẳng định không phải sự phụ cự oán, Trích Tinh Từ cùng sư hồng tử thầm nghĩ trong lòng.

"Bản tọa năm nay hai mươi lăm, từ hôm nay năm tháng ba phần bắt đầu luyện võ, đến hiện tại đã tháng chín có thừa !" Tri Thủy Mặc thân nhiên nói, cũng không biết này cho mấy người tạo thành bao lớn xung kích.

"Cái này không thể nào!" Mấy người trăm miệng một lời phản bác, chỉ có điều thoải vừa ra khỏi miệng, liền ám đạo không tốt, chính mình hiện tại nhưng là người ta trên thớt gỗ hiếp đáp đây, phản bác không phải là tìm chết sao.

Tri Thủy Mặc cũng không thêm đề ý, lạnh lùng nói "Bản tọa không có lừa các người cần phải, lừa các người đối với bản tọa cũng không có bất kỳ chỗ tốt nào, bản tọa chỉ là muốn nhắc nhở các người, không cần mưu toan phản kháng, các người cùng bản tọa chênh lệch chỉ có thể càng ngày càng lớn. Lớn đến để cho các người tuyệt vọng, nếu như dám trong bóng tối làm sự, bản tọa tuyệt không nuông chiều, giống nhau lăng trì xử tử!"

Vô tình lời nói dường như gió lạnh, thổi qua mây trong lòng của người ta, tưới tắt mây trong lòng người ý nghĩ.

Chưa mấy người này biểu thị lòng trung, Trì Thủy Mặc nói tiếp "Bản tọa chính là trên trời "Trích Tiên", hạ xuống này thế giới có việc cần phải hoàn thành, ở đời này nhiều nhất chỉ có thể sống ba năm, ba qua sang năm, bản tọa liền sẽ rời đi này thế giới, chỉ muốn các người hảo hảo hiệu lực, bản tọa cách trước khi đi tự nhiên sẽ giải các người sinh tử phù."

Mấy người dù cho cảm thấy hoang đường, vẫn là khom người bái đạo "Tất định là cung chủ bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, máu chảy đầu roi!" Được rồi, lại là như thế lời kịch, phóng chừng những này lời kịch ở Tinh Túc Phái đã luyện tập qua rất nhiều trở về đi.

Biết mấy người không tin, thế nhưng Trì Thủy Mặc còn không thể không để bọn họ tin tưởng, bởi vì nếu như Trì Thủy Mặc là người, bọn họ có lẽ còn có thể phản kháng, sẽ tiêu cực lẫn công, nhưng nếu như Trì Thủy Mặc là tức sắp rời đi thần, chỉ sợ bọn họ chỉ có chăm chú đi theo ý nghĩ, đầu gì cũng sẽ hảo hảo làm việc, sống quá ba năm.

Trì Thủy Mặc đột nhiên vút ra mấy cái to bằng nắm tay đồ vật hướng về mấy người bay đi, mấy người vội vã tiếp được, cảm đến tay vừa nhìn, là cái quả đào. Điều này làm cho mấy người khiếp sợ không thôi, lúc này đã là mùa đông khắc nghiệt, theo lý thuyết đến quả đào sớm sẽ không có, nơi này là cổ đại, nhưng là không có hiện đại nhà ẩm lều lớn.

Mấy người trên tay quả đào còn toả ra một luồng mê người đào hương, lại như vừa hái xuống như thế, tuyệt đối không thể là thông qua hầm băng tủ lạnh phương pháp bảo tồn, hơn nữa hầm băng cũng bảo tồn không được thời gian dài như vậy.

Này quả đào chính là lúc trước Trì Thủy Mặc ra lang huyền phúc địa thời hái hoang đại quả đào (thấy chương 7:), vẫn đặt ở 'Vạn giới' bên trong hiện tại đúng là có đất dụng võ.

Nhìn mấy người do khiếp sợ chuyển thành mừng như điên vẻ mặt, Trì Thủy Mặc làm sao không biết bọn họ hiểu lầm rồi, "Đây chỉ là phổ thông quả đào, cũng không phải trên trời bàn đào, cái kia bàn đào liền bản tọa ta cũng không đủ tư cách ăn, các người liền không cần vọng tưởng."

Sau khi nghe xong, mấy người vẻ mặt lại yên lặng, bất quá, Trì Thủy Mặc nói không có tư cách ăn bàn đào lời giải thích đúng là để mấy người càng thêm tin tưởng Trì Thủy Mặc chính là trên trời "Trích Tiên" lời giải thích, nếu như Trì Thủy Mặc thổi phồng, e sợ mấy người không chỉ sẽ không tin tưởng, e sợ còn có thể hoài nghi.

Dù sao Tinh Túc Phái người cơ bản luyện thành một bộ thổi phồng công phu, đối với loại này đồ vật, từ đáy lòng liền cảm thấy hần là giả, bất quá ý nghĩ của bọn họ Trì Thủy Mặc vừa vặn có thể đoán được, trải qua hiện đại vô số quảng cáo oanh tạc Trì Thủy Mặc rõ ràng, có lúc người đem mình sản phẩm thổi tới bầu trời khả năng còn có thể lên phản hiệu quả, thế nhưng bản gia chủ động bại lộ một ít không ảnh hưởng toàn cục khuyết điểm ngược lại làm cho người càng thêm tin tưởng.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Trắng đen phân, kế hoạch đem hành

Tinh Túc Phái chủ trong đại sảnh, Trì Thủy Mặc ngồi ở ở giữa cao cao ngàn năm đàn mộc trên bảo tọa, dưới trướng bày ra hiem thấy bạch ** da, bảo tọa hay phía trái phải đằng trước phân biệt đặt một con đồng thau tiên hạc, gồ lên bảo tọa chủ nhân đều cao quý cùng phi phàm.

Bảo tọa sau khi là vách tường, trên vách tường vẽ ra Chu Thiên Tinh Đầu đồ, đồ mặt trên họa tất còn có chút ướt át, hiển nhiên là gần nhất mới vừa họa.

Trì Thủy Mặc ra tay ngồi Tinh Túc Phái một đám hảo thủ, Đinh Xuân Thu ngồi ở tay trái đệ một vị trí, đối diện là nguyên Tinh Túc Phái đại sư huynh Trích Tinh Tử.

"Ác giáp, bản tọa bàn giao chuyện của người làm thế nào rồi?" Trì Thủy Mặc ngữ khí lạnh lẽo hỏi, âm thanh ở bên trong đại sảnh vang vọng.

Dưới trướng Đinh Xuân Thu toàn thân áo đen bạch văn đồ, bạch văn hình thành một địa phủ phạt ác phán quan thôi phán đáng vẻ, phối hợp quần áo màu đen màu lốt, có một loại quỷ dị lực uy hiếp.

Đinh Xuân Thu từ chỗ ngồi đứng lên đến đáp, "Cung chủ, thuộc hạ đã viết 108 phong thư đích thân viết, giao do môn hạ hảo thủ truyền tin, muộn nhất năm trước, 36 Động động chủ, bảy mươi hai đảo đảo chủ liền đều có thể thu được thư tín, như có sơ hở, hảo thủ môn sẽ dùng bò câu đưa tin thông báo ta!"

"Được, ác mậu, Trắc Bất Phàm, thôi lục bình tắm tích truy tra đến thế nào rồi?" Trì Thủy Mặc hỏi tiếp.

Tay phải đệ nhất Trích Tinh Tử đồng dạng toàn thân áo đen bạch văn bào, bạch văn đồng dạng hình thành địa phủ phạt ác phán quan đồ văn, bắt quá cũng không phải thôi phán, mà là phổ thông phạt ác phán quan.

"Cung chủ, căn cứ ngài đưa ra manh mối, ta đã thông qua ** bên trong các bằng hữu xác định vị trí của bọn họ, hiện nay thôi lục bình ở Sơn Đông Bộc Dương lưu lại, mà Trắc Bất Phàm đã ở núi Côn Luân phụ cận giết mấy cái trùn thổ phi, hiện nay chính hướng về sông bắc dám đi."

"Không sai, ác quý, người đây?"

Đình Xuân Thu dưới thủ sư hồng tử không có gì bất ngờ xảy ra, cũng là toàn thân áo đen bạch văn bào, bắt quá bảo trên bạch văn nhưng không còn là phán quan đáng đáp, mà là một cái tay cầm câu Hồn Tòa liên Bạch Vô Thường.

Sư hồng tử đứng dậy chấp tay nói, "Cung chủ, bao quát thuộc hạ ở bên trong, mượn sư tôn thần Mộc vương đình, tinh tú điện có thời gian rảnh nhân viên đồng loạt ra tay, đã vồ lấy các loại rắn độc cộng 380 con, bò cạp độc từ 260 chỉ, độc con nhện 290 chỉ, cóc 170 chỉ, đủ loại rắn cộng 600 con, cái khác các loại độc trùng cộng chừng ba ngàn chỉ, trong đó, vật kịch độc cộng ký bảy mươi lăm, đại độc đồ vật 800 sáu, có độc đồ vật 3,500, còn lại đều là vi độc đồ vật."

"Được, đem vật kịch độc đợi lát nữa đưa tới trong phòng, đại độc đồ vật do các người tinh luyện thành nọc độc, đưa tới, có độc đồ vật cùng vi độc đồ vật liền thả đi, nhớ kỹ, sau đó vồ lấy độc vật, chỉ cần vật kịch độc cùng đại độc đồ vật." Trì Thủy Mặc phân phó nói, vì bằng tâm trưởng thành, nguyên Tinh Túc Phái phần lớn mọi người thành hần lao lực, vẫn là không tiền lương loại kia.

Xem ra, Trì Thủy Mặc đã rất được nhà tư bản hấp huyết bản lĩnh, tận sức ở nghiền ép tất cả sức lao động a.

"A tử, anh hùng tử chuẩn bị đến làm sao." Trì Thủy Mặc lời nói cũng không nghiêm khắc, thế nhưng nghe được a tử trong tai vẫn để cho nàng trong lòng khẽ run, vội vã từ chỗ ngồi đứng lên đến đáp, "Hồi cung chủ, thuộc hạ đã dựa theo cung chủ bản vẽ, chế tạo ra ử rượu dụng cụ, căn cứ cung chủ cho đồ văn bước đi, phỏng chừng nửa tháng sau đó liền có thể ử ra cung chủ nói anh hùng tử!"

"Được, người ngồi xuống đi." Được Trì Thủy Mặc cho phép, a tử như được đại xá, vội vã cảm ơn Trì Thủy Mặc ngồi xuống, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim nghiêm túc ngồi đang chỗ ngồi trên, nếu như không biết, còn tưởng rằng cái này đẹp để cô nương bản tính nghiêm túc chăm chú đây.

Hết cách rồi, Trì Thủy Mặc ở a tử trong lòng ấn tượng thực sự là quá hung ác, bị a tử coi vì thiên hạ tà ác nhất sư phụ, cùng ác độc lớn vô cùng sư huynh ở Trì Thủy Mặc trong tay như nghe lời con mèo nhỏ, để bọn họ hướng về đông bọn họ không dám đi tây, sư Phó sư huynh lẫn lộn đây đất xin tha cả người vết máu cánh tượng ở a tử trong đầu lái đi không được.

Liền Trì Thủy Mặc không có ở trên người mình gieo xuống sinh tử phù đều bị a tử cho rằng là Đại Ma đầu đối với với mình loại này tiểu lâu la xem thường, cho tới Trì Thủy Mặc tự xưng là trên trời "Trích Tiên" lời nói, a tử đứng là hoàn toàn không tin.

Nàng tin tưởng Trì Thủy Mặc là trên trời tinh tú hạ phạm, bắt quá, a tử cho rằng Trì Thủy Mặc là ác tinh hạ phạm, là bị biếm hạ phạm, không phải vậy tại sao sử dụng thủ đoạn như vậy hung tàn, liền nhất quán lấy hung tàn độc ác nổi tiếng giang hồ Tinh Túc Phái ở hần dâm uy dưới đều còn như là gà con run rẩy bấy, hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

Có lẽ, đây chính là vô quýt dày có móng tay nhọn, Ác nhân văn cần Ác nhân mại đạo lý đi.

Tất cả những thứ này đến tột cùng là xảy ra chuyện gì đây?

Nguyên lai Trì Thủy Mặc cùng ngày thu phục Đình Xuân Thu, Trích Tinh Tử cùng sư hồng tử ba người sau, liền tuyên bố đem Tinh Túc Phái đổi tên là ác giáp điện, trở thành chính mình thiện ác cung dưới thuộc hạ môn phái.

Thiện ác cung ngoại trừ cung chủ chính là mỗi cái Đại Điện chủ, tổng cộng có thiện ác điện mỗi cái mười người, thiện ác điện mỗi cái điện chủ lấy võ công danh vọng phân chia cao thấp, có tự chủ khai sơn lập phái quyền lợi, thế nhưng nhất định phải thuộc hạ ở thiện ác cung.

Thiện ác điện xếp hạng lấy Thiên can phân chia, trong đó ác điện tổng cộng có ác giáp điện, ác át điện, ác binh điện, ác đình điện, ác mậu điện, ác minh điện, ác canh điện, ác tân điện, ác nhâm điện, ác quý điện thập đại ác điện, có thiên hạ Ác nhân dâm nhiệm, phụ trách trừng ác thiên hạ.

Tương ứng thiện điện cũng lấy Thiên can phân chia, tổng cộng có thập đại thiện điện, phân biệt là thiện giáp điện, thiện át điện, thiện binh điện, thiện đình điện, thiện mậu điện, thiện minh điện, thiện canh điện, thiện tân điện, thiện nhâm điện, thiện quý điện thập đại thiện điện.

Trong đó Đình Xuân Thu ác danh đứng đầu giang hồ, đã tới người thường trước mặt không dám xưng lão quái, chỉ dám xưng chưa lão tiên mức độ, hung ác bá đạo có thể nói là thâm nhập lòng người.

Vì lẽ đó, Đình Xuân Thu là hoàn toàn xứng đáng ác giáp điện điện chủ, vì phòng ngừa tương lai lại điều động gây nên bất mãn, vì lẽ đó Trích Tinh Tử được bổ nhiệm làm ác mậu điện điện chủ thập đại ác điện hạng đệ ngũ, mà sư hồng tử được bổ nhiệm làm ác quý điện điện chủ thập đại ác điện hạng cuối cùng.

Lúc này Trích Tinh Tử cùng sư hồng tử về mặt thân phận ngoại trừ là Đình Xuân Thu đồ đệ ở ngoài, ở thiện ác cung địa vị cũng không thể so Đình Xuân Thu thấp bao nhiêu, đương nhiên, thiện ác điện xếp hạng đồng dạng đại biểu ở thiện ác điện địa vị.

Trong đó ác điện diện chủ đồng ý hắc y bạch văn bào, bào văn mỗi cái có sự khác biệt, ác thủ điện diện chủ bạch văn là trong truyền thuyết địa phủ từng ác ty đứng đầu thôi phán quan hình tượng, cái khác bốn vị điện chủ bạch văn nhưng là phổ thông từng ác phán quan đồ án.

Sau năm vị ác điện diện chủ đồng dạng là hắc y bạch văn bào, bào văn nhưng là Bạch Vô Thường hình tượng, trong đó ác minh điện diện chủ nhưng là Bạch Vô Thường đứng đầu đồ hình, cái khác bốn người là phổ thông Bạch Vô Thường đồ án.

Cùng với đối lập, thiện điện diện chủ nhưng là đế trắng hoa văn bào, hoa văn thì lại hình thành thường thiện phán quan cùng Hắc Vô Thường hình tượng, cùng ác điện diện chủ hoàn toàn đối ứng với nhau.

Vì sao Tinh Túc Phái mọi người như vậy nghe lời đây, nguyên lai ngoại trừ sinh tử phù uy hiếp khống chế ở ngoài, Trì Thủy Mặc trong mấy ngày kế tiếp bên trong thì lại 'Lơ đãng' thể hiện rồi đại danh đỉnh đỉnh 'Tụ lý cần khôn lớn, âm bên trong nhật nguyệt trường' tiên nhân thần thông 'Tụ lý cần khôn'.

Nói trắng ra kỳ thực chính là dùng 'Vạn giới' không gian thu nhập cùng lấy ra đồ vật mà thôi, ngoài ra, Trì Thủy Mặc còn thông qua 'Tạo hóa' biểu diễn một phen bấm chỉ tính toán, liền biết trước sau 500 năm đại thần thông, để Tinh Túc Phái mọi người đối với hắn chính là trên trời tinh tú hạ phạm tin tưởng không nghi ngờ.

Cũng không biết có phải là thật hay không chính là ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, nhân dĩ quần phân, Tinh Túc Phái thầy trò đồng dạng cho rằng Trì Thủy Mặc là trên trời ác tinh bị biếm hạ phạm, đây là tích lũy công đức đến rồi, muốn một lần nữa trở lại bầu trời.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Đêm trừ tịch, nhớ nhà tình sâu

Vén vén như vậy đương nhiên còn chưa đủ lấy để kiệt ngao Đinh Xuân Thu chịu phục, Thiên Long bên trong khắp nơi là thế lực đan xen, lút nha lút nhút hình thành một mảnh mạng lưới liên lạc. Tinh Túc Phái như vậy xa hoa hậu đãi sinh hoạt đương nhiên không thể là thông qua cướp của người giàu giúp người nghèo khổ mà đến, vậy ít nhất cần trăm vạn bạc, cướp đoạt như ngày cự tài, triều đình Hộ Long quân không phải là trang trí, chắc chắn dẹp yên Tinh Túc Phái.

Vì lẽ đó, Tinh Túc Phái đồng dạng có thế lực của chính mình phạm vi, Tây Vực một mảng lớn chính là Tinh Túc Phái phạm vi thế lực, nơi này hết thấy hắc / đạo thế lực hàng năm đều muốn lên giao tương đương một phần tiền lời cho Tinh Túc Phái, vì lẽ đó Tinh Túc Phái mới có thể như vậy xa hoa.

Có phạm vi thế lực, mạng lưới liên lạc đương nhiên đan xen chẳng chặt, Đinh Xuân Thu phát động nhiều năm thành lập hạ xuống mạng lưới liên lạc, toàn lực tìm kiếm Trì Thủy Mặc tất cả tin tức, lại phát hiện dĩ nhiên không có người này cha mẹ chúc nửa điểm tin tức, Trì Thủy Mặc thật giống như là từ trong tảng đá đục tới giống như vậy, hơn nữa xưa nay không vào nhà cướp của, rồi lại hoa không xong kim ngân, ăn, mặc, ở, đi lại đều là thượng hạng, hoàn toàn không có cách nào giải thích tiền tài khởi nguồn.

Không chỉ như thế, liền ngay cả Trì Thủy Mặc tin tức cũng chỉ có thể tra được chín tháng trước, lại trước tin tức không có một chút, điều này làm cho Đinh Xuân Thu mồ hôi lạnh ứa ra, phải biết, dù cho người ở tại thâm sơn Lão Lâm, cũng cần một ít sinh hoạt nhu phẩm cần thiết, tương tự cần cùng thế nhân giao thiệp với, không thể liền nửa điểm tin tức hiệt không tra được.

Không phải vậy những cái được gọi là ẩn sĩ là thế nào bị người tìm tới, còn không là thông qua ăn, mặc, ở, đi lại các loại (chờ) manh mối tra được.

Đinh Xuân Thu tra được lần thứ nhất xuất hiện chính là chừng hai mươi tuổi thanh niên đáng đáp, hơn nữa ở hơn một tháng trước biến thành tuyết phát mất sáng như sao hình tượng, tất cả những thứ này quý dị tin tức để Tinh Túc Phái thầy trò rốt cục tin tưởng Trì Thủy Mặc là trên trời tinh tú hạ phạm, căn bản không phải thể gian người.

Không phải vậy dù cho người là trong hoàng cung hoàng đế, trong núi thâm ẩn sĩ cũng không thể một điểm tin tức đều không có, truy tra xong Trì Thủy Mặc tin tức, đêm đó gặp phải Trì Thủy Mặc là, cái kia ý tứ sâu xa có ý riêng ánh mắt cũng làm cho Đinh Xuân Thu bừng tỉnh, e sợ chính mình làm hết thấy đều ở trong mắt người ta.

Đúng như dự đoán, tiếp theo Trì Thủy Mặc một loạt dần dò bên trong nhiều lần lộ ra đối với thiên hạ rất nhiều nhân sĩ quen thuộc, hơn nữa có bao nhiêu biết trước biểu hiện, đến đây Tinh Túc Phái mọi người rốt cục quên đi tất cả mưu mẹo nham hiểm, an tâm vì Trì Thủy Mặc làm việc.

Dự định hảo hảo làm việc, sớm một chút đưa đi cái này trên trời ôn thần, cùng Đinh Xuân Thu không giống chính là, Trích Tinh Tử cùng sư hồng tử không có làm qua thủ lĩnh, xưa nay đều là chịu làm kẻ dưới, cũng không cảm thấy thay Trì Thủy Mặc làm việc có cái gì không tốt, đương nhiên sinh tử phù vẫn để cho người có chút khó chịu, ngoài ra, hai người trái lại khát vọng hảo hảo thay Trì Thủy Mặc làm việc, nếu có thể từ trong tay đến truyền cái một chiều nửa thức, đủ để ngang dọc giang hồ.

Mà a từ thì lại hoàn toàn bị Trì Thủy Mặc sợ vỡ mặt, đối với Trì Thủy Mặc phân phó xong toàn không dám có lời biếng, mà Trì Thủy Mặc gần như toàn biết thần thông cũng làm cho a từ hoàn toàn không dám làm cái gì mờ ám, không phải vậy e sợ xui xẻo nhất định là chính mình.

Cho tới chạy trốn cái gì ý nghĩ, a từ đã sớm ném đến Java quốc đi tới, đương nhiên, này ngoại trừ Trì Thủy Mặc cho a từ áp lực trong lòng quá khủng bố ở ngoài, cùng Trì Thủy Mặc cho a từ đồng ý, một khi cần trọng làm việc liền truyền một chiêu nửa thức cũng có quan hệ rất lớn.

Nói chung, ở Trì Thủy Mặc bên dưới Tinh Túc Phái mọi người có thể nói trong lòng đánh không giống tính toán mưu đồ, tính toán chính mình được mất, ở không giống trong lòng bên dưới, rồi lại cộng đồng vì Trì Thủy Mặc tận lực bốn ba hiệu lực.

Ở vào tình thế như vậy, Trì Thủy Mặc ngự dưới chỉ đạo dần dần thành thực, thời gian, liền một tí tạo như thế trôi qua.

Thời gian như cuộn cuộn bánh xe, ầm ầm ầm chạy qua, lưu lại nhọt nhọt vết bánh xe.

Ác giáp điện lúc này đã là đại đèn lồng màu đỏ cao cao quải, khắp nơi giăng đèn kết hoa, một mảnh ngày lễ khí tức, dù cho bình thường đều là vẻ mặt đau khổ đệ tử ngoại môn cũng lộ ra miệng cười, bởi vì, giao thừa đã đến.

Giao thừa, là chi lịch nông hàng năm chưa ngày cuối cùng buổi tối, tức đại niên mừng một đêm trước. Bởi vì thường ở nông lịch tháng chạp hai mươi chín hoặc ba mươi ngày, cố lại xưng nên ngày vì đêm 30, là Hoa Hạ truyền thống ngày lễ bên trong quan trọng nhất ngày lễ một trong.

Một năm ngày cuối cùng gọi "Ngày 30 tết", buổi tối ngày hôm ấy gọi "Giao thừa". Giao thừa mọi người thường thường suốt đêm không ngủ, gọi đón giao thừa." Giao thừa ngày đó, trong nhà gia ở ngoài không chỉ muốn quét dọn đến sạch sành sanh, còn muốn thiệp môn thân, thiệp câu đối xuân, thiệp tranh tết, đèn treo tường lung.

Đón giao thừa, chính là ở năm cũ ngày cuối cùng ban đêm không ngủ, thức đêm nghênh tiếp năm đầu đến tập tục, cũng gọi là giao thừa đón giao thừa, tên tục "Ngao năm".

Đối với đón giao thừa, Trì Thủy Mặc nhớ mười phân rõ ràng, hàng năm giao thừa Trì Thủy Mặc đều là cùng người nhà đồng thời vượt qua, liên quan với đón giao thừa, trì phụ còn cho Trì Thủy Mặc giảng qua một cái cổ sự, mỗi đến giao thừa Trì Thủy Mặc đều sẽ vang lên cổ sự này

Lại nói thời kỳ Thái Cổ, có một loại hung mãnh quái thú, ở phân tán ở thâm sơn trong rừng rậm, mọi người quản chúng nó gọi "Năm". Nó hình mạo dữ tợn, tính cách hung tàn, chuyên thực chim bay cá nhảy, lân bọ cánh cứng trĩ, một ngày đôi một loại khẩu vị, từ đập đầu trùng vẫn ăn được người sống sờ sờ, khiến người ta đàm luận "Năm" biến sắc.

Sau đó, mọi người chậm rãi nắm giữ "Năm" hoạt động quy luật, nó là mỗi cách 365 ngày lên đến đoàn người tụ cư địa phương thường một lần khẩu tiên, hơn nữa qua lại thời gian đều là ở trời tối sau đó, đến lúc gà gáy tảng sáng, chúng nó liền trở về núi rừng bên trong đi tới.

Tính chính xác "Năm" tàn phá ngày, dân chúng liền đem này đáng sợ một đêm coi là cửa ải đến sát, gọi là "Niên quan", đồng thời nghĩ ra một bộ đầy đủ tết đến quan biện pháp: Mỗi đến ngày đó buổi tối, nhà nhà đều sớm làm tốt cơm tối, tắt lửa tịnh táo, sẽ đem kê quyền ngư lan toàn bộ buộc lao, đem trạch viện cửa trước sau đều niêm phong lại, trốn ở trong phòng ăn "Com tất niên".

Bởi bữa này bữa tối có hung cát chưa biết ý vị, vì lẽ đó đặt mua đến mức rất phong phú, ngoại trừ muốn toàn gia già trẻ bao vây cùng nhau dùng com biểu thị hoà thuận đoàn viên ở ngoài, vẫn cần đang dùng com trước trước tiên cung tế tổ trước tiên, khẩn cầu tổ tiên thần linh phù hộ, bình an địa vượt qua đêm đó.

Sau khi ăn xong com tối, ai cũng không dám ngủ, chen ngồi cùng một chỗ nói chuyện phiếm đánh bạo, liền dần dần hình thành giao thừa ngao năm đón giao thừa quen thuộc.

Nhìn cái kia luân nửa cung tròn minh nguyệt, Trì Thủy Mặc ngơ ngác không nói, trì mẫu trì phụ âm dung tiểu mạo xuất hiện ở minh nguyệt bên trên, thật giống ở nhìn Trì Thủy Mặc nói "Nhi a, mau tới đây ăn bữa com đoàn viên đi, mụ mụ tự tay làm cho ngươi ngươi thích nhất thịt viên thuốc, muốn ăn nhiều một chút a."

"Độc ở tha hương vì dị khách, mỗi khi gặp ngày hội lần tư thân." Đây chính là Trì Thủy Mặc trong lòng khắc hoạ, dù cho hần bây giờ com ngon áo đẹp, nhưng khát vọng nhất ăn được vẫn là mẫu thân tự tay làm thịt viên thuốc, loại kia mùi vị quen thuộc từng lần từng lần một ở trong đầu vang vọng.

Cùng với nói là nhớ nhưng mẫu thân tự tay làm thịt viên thuốc, chẳng bằng nói là nhớ nhưng mẫu thân. Nữ nhân chảy nước mắt thời gian rất nhiều, thế nhưng nam nhân chỉ có đang nhớ nhưng thân nhân mình thời mới sẽ không kim lòng được rơi lệ.

Loại này nồng đậm tư thân về u sầu như vô hình nhu tia, đem Trì Thủy Mặc một chút quán quan, vây quanh, để hần không kịp thở.

Cái cảm giác này lại như năm đó Trì Thủy Mặc niệm đại học thời, bởi đường xa xa xôi, chỉ có thả nghỉ đông và nghỉ hè mới có thể trở về gia, mỗi đến học kỳ chưa, Trì Thủy Mặc đều sẽ đặc biệt nhớ nhưng cha mẹ chính mình, sẽ không kim lòng được cho mẫu thân gọi điện thoại, chỉ là vì nghe một chút mẫu thân âm thanh.

Vào lúc ấy Trì Thủy Mặc sẽ cảm thấy hết thấy tất cả cũng không bằng lập tức nhìn thấy cha mẹ làm đến trọng yếu, chỉ có vào lúc đó, Trì Thủy Mặc mới sẽ biểu hiện ra trong lòng mềm mại nhất một mặt.

Mỗi lần rời nhà thời, Trì Thủy Mặc đi không chút do dự, vô cùng thẳng thắn, thậm chí hần lần thứ nhất lên đại học thời căn bản sẽ không cảm giác mình

sẽ vì nhớ nhung cha mẹ mà khổ não, hẳn cảm thấy chuyện này quá là là thiên mới dạ đảm, thế nhưng thời gian dài không thấy được cha mẹ sau, hẳn tâm bắt đầu nhớ nhung cha mẹ, nhớ nhung trong nhà tất cả, sẽ nhờ đó cảm thấy buồn bực bất an, sẽ nhờ đó rơi lệ.

(điểm ấy, có lẽ ở bên ngoài bốn ba bằng hữu sẽ có tương đồng trải qua đi, đá mỗi đến học kỳ chưa đều đặc biệt nhớ gia, cảm thấy ở trường học mỗi một ngày đều là dày vò!)

Nghe bên ngoài vui mừng tiếng cười, Trì Thủy Mặc một thân một mình đứng ở phía trước cửa sổ, cảm thấy mình cùng cái này huyền thế giới ồn ào thoát ly , trong lòng chỉ có nồng đậm vẻ u sầu hóa không ra.

Dù cho hẳn có thể com ngon áo đẹp, thậm chí có thể thành tiên thành thần, thế nhưng cha mẹ, hẳn cũng lại không nhìn thấy , coi như nhìn thấy, cha mẹ cũng không lại nhận biết mình, 'Bây hồ' xóa đi chính mình ở thế giới kia tất cả tồn tại dấu vết.

Trì Thủy Mặc yên lặng thở dài, chỉ là hi vọng, cha mẹ thật có thể sinh hoạt đến mức rất hạnh phúc đi, 'Bây hồ' quấy rầy cha mẹ vận mệnh tuyến, để trì phụ trì mẫu có một cái mỹ mãn tuổi già.

Tựa hồ cảm thấy Trì Thủy Mặc bi thương, treo ở Trì Thủy Mặc đầu giường băng ngọc trong hồ lô băng tằm, dùng sức đem băng ngọc hồ lô nút lọ đỉnh mở, dọc theo hồ lô cùng mép giường, cấp tốc bò qua mặt đất lưu lại một chuỗi vết sương, không lâu lắm, băng tằm liền dọc theo Trì Thủy Mặc thân thể bay lên bờ vai của hẳn.

Cái kia băng ngọc, là Trì Thủy Mặc dựa theo "Băng tằm bí lục" bên trong giới thiệu, để Tinh Túc Phái hoa đại lực khí thu nạp mà đến, hữu Trì Thủy Mặc tự mình ra tay, đem một khối giả trị Liên Thành băng ngọc tước thành trống rỗng băng ngọc hồ lô, còn lại băng ngọc nát tiết cũng làm cho Trì Thủy Mặc dùng băng tằm chân khí hấp thụ hàn khí, đưa vào băng ngọc trong hồ lô uẩn nhường hồ lô.

Cảm giác được trên bả vai băng tằm nhẹ nhàng dùng đầu cũng chính mình cổ, cái kia từng tia từng tia lạnh lẽo mang đến nhưng là ấm lòng sức mạnh.

Đem tiểu tử từ từ bả vai lấy xuống đặt ở trong lòng bàn tay, tiểu băng tằm đứng thẳng trên nửa cuộc đời như xà như thế nhìn Trì Thủy Mặc, băng tằm đầu hai hàng tà sáu con hắc trong mắt lộ ra một vết linh động về mặt, khiến người ta không có cách nào đem nó chỉ xem là một cái ngu muội không khai hóa trùng.

Cảm giác trong tâm linh đến băng tằm truyền đến an ủi cảm giác, thật giống lại nói không cần bi thương , người còn có ta đây, Trì Thủy Mặc dùng ngón út gảy một hồi băng tằm đầu, đem làm cho té ngã ở trong lòng bàn tay, nhìn băng tằm chặt vật dạng, Trì Thủy Mặc hơi có chút hài lòng, trêu ghẹo nói, "Tiểu tử, người như thế sốt ruột sẽ không là bởi vì ta ngày hôm nay đã quên cho ăn người chứ?"

Nghe nói như thế, tiểu băng tằm bất mãn lắc lắc đầu, dùng khẩu khí nhẹ nhàng cắn cắn Trì Thủy Mặc lòng bàn tay, xem như là đối với hẳn hoài nghi mình từng phạt.

Nếu như có người ngoài nhìn thấy tình cảnh này, e sợ sẽ cả kinh sững sờ, ngu muội tầm trùng khi nào có như vậy linh động trí tuệ, quả thực có thể so với nhân loại bên trong hai tuổi đứa nhỏ .

Trì Thủy Mặc cẩn thận từng li từng tí một lấy ra một cái bình nhỏ màu trắng, mở ra màu đỏ nắp bình, bên trong là đen thui nọc độc, toả ra từng tia từng tia kỳ dị mùi thơm ngát.

Nếu như nọc độc toả ra tanh tươi, nói rõ độc này dịch còn chỉ là kịch độc mà thôi, thế nhưng toả ra nhàn nhạt kỳ dị mùi thơm ngát, vậy thì khủng bố , nói rõ trong bình nọc độc đã đến chí độc mức độ, phản phác quy chân trái lại tỏa ra từng tia từng tia mùi thơm ngát.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Thỉnh Kiếm thần, muốn xoa phong

Loại độc chất này dịch chỉ cần non nửa bình đổ vào giếng nước bên trong, liền có thể độc chết một trấn nhỏ người, nếu như đổ vào giữa sông, dọc theo sông ba dặm đều sẽ sinh linh tuyệt diệt.

Loại này tuyệt độc thiên hạ không có bất kỳ người nào có thể giải, bởi vì đây là mấy trăm hơn ngàn loại kịch độc hỗn hợp mà thành, trong đó phức tạp phản ứng, vượt qua thể gian người có thể suy đoán cực hạn.

Dù cho có băng tằm tinh nguyên, đã đến Chân Khí cảnh Trì Thủy Mặc không cần thận dụng tới loại độc này cũng sẽ chịu không nổi, ít nhất phải ở tĩnh dưỡng một tháng mới có thể giải độc, trong thời gian này đến có băng tằm trợ giúp, không phải vậy, Trì Thủy Mặc e sợ muốn một năm mới có thể khôi

phục.

Cẩn thận từng li từng tí một nhỏ ra một giọt đen kịt như mực sền sệt nọc độc ở một con ngọc trong chén, "Bảo bối, đi thôi, đây chính là người bữa ăn tối hôm nay."

Băng tằm nghe vậy, vội vã rung động xúc chân, giục Trì Thủy Mặc đưa nó đặt ở ngọc bên trong, cảm giác được tiểu băng tằm lo lắng, Trì Thủy Mặc mỉm cười nở nụ cười, đem băng tằm đưa vào trong bát ngọc.

Chỉ thấy băng tằm vội vàng bò đến nọc độc trước mặt, dùng khẩu khí chậm rãi hút vào nọc độc, từ bên ngoài xem ra, lại như là một con bạch bên trong hiện ra thanh Tiểu Tằm bên trong xuất hiện một cái tinh tế màu đen sệt tợ, rất là thần kỳ.

Tiểu băng tằm hấp xong nọc độc sau ở trong bát ngọc một trận rung đùi đắc ý, nói cho Trì Thủy Mặc nó no rồi, cần lắng lặng tiêu hóa.

Trì Thủy Mặc thấy thế cong lại bắn ra đem tiểu băng tằm gây cái lẩn, sau đó không để ý tới tiểu băng tằm kháng nghị đem một cái vớ lấy, cẩn thận để vào đầu giường ngọc bên trong hồ lô, nhét tốt đặc chế thông khí nút hồ lô.

Trải qua tiểu băng tằm như thế nháo trò, Trì Thủy Mặc nhớ nhà tâm tình đúng là tiêu tan không ít, ngồi xuống lẳng lặng bắt đầu hồi tưởng chính mình mấy tháng này hành động, nghĩ lại có chỗ nào cần phải tăng cường có chỗ nào còn cần bù đắp.

...

Mặt đứng ở cửa sổ, Trì Thủy Mặc nhìn ngoài cửa sổ trong hồ lớn đàn ngư nô đùa cảnh tượng, nhân nhạ hỏi "Ác mụ, sự tình làm thế nào rồi?"

Trì Thủy Mặc phía sau Trích Tinh Tử đứng xuôi tay, cung kính đáp, "Hồi cung chủ, cái kia tự cho mình siêu phẩm Trác Bất Phàm đã bị mang về ác giáp điện (Tinh Túc Phái), lúc này chính đang diễn võ trường, chờ đợi cung chủ xử lý."

"Hừm, bản tọa biết rồi, nếu người này ngông cuồng tự đại, người liền đi cho ta xoa xoa hấn nhuệ khí, nhớ kỹ, người này võ công thường thường, chủ yếu võ công có khinh công: Bằng hư Lăng Phong, kiếm pháp: Chu Công kiếm, thiên như bầu trời, sương trắng mênh mông, thất lung ngọc hoàn eo, người cần nhất cẩn thận chính là ánh kiếm của hắn, người không cần lật thuyền trong mương."

Nghe Trì Thủy Mặc nhắc nhở, Trích Tinh Tử trong lòng phát lạnh, Trác Bất Phàm người này Tinh Túc Phái đương nhiên đã điều tra, nhưng ngoại trừ được người này là mấy chục năm trước một chữ tuệ kiếm môn đệ tử ở ngoài, không biết gì cả.

Có thể bắt giữ Trác Bất Phàm, cũng bắt quá là lợi dụng tự cao tự đại ngông cuồng tự đại tính cách, lợi dụng ** ám hại mà thôi, đương nhiên, chính diện giao chiến Trích Tinh Tử cũng sẽ không sợ hắn.

"Thuộc hạ rõ ràng, thuộc hạ cảm ơn cung chủ thương cảm, nhất định sẽ vì cung chủ hảo hảo xoa xoa hấn nhuệ khí, nếu như không có phân phó gì khác, thuộc hạ liền xin được cáo lui trước."

Tuy rằng Trích Tinh Tử muốn tiếp cận Trì Thủy Mặc tới đến cái một chiều nửa thức cái gì, nhưng Trì Thủy Mặc trải qua những ngày qua Dưỡng Khí, uy thế càng phát tài to rồi, hơn nữa, cái kia không ra khỏi cửa nhưng biết chuyện thiên hạ thần thông, để Trích Tinh Tử cảm thấy đứng ngồi không yên, chỉ muốn nhanh lên một chút rời khỏi.

"Đi thôi!" Để xuống trong tay giấy trắng, Trì Thủy Mặc nhân nhạ trả lời.

"Phải!" Trích Tinh Tử rút lui năm bước sau xoay người rời khỏi Trì Thủy Mặc gian phòng, rời khỏi thời gian còn không quên thay Trì Thủy Mặc đóng lại cửa lớn.

Cái kia giấy trắng bên trên viết lít nha lít nhít chữ giản thể: "Kiếm thần" Trác Bất Phàm, thân mặc áo xanh, chừng năm mươi tuổi tuổi, râu dài phiêu phiêu, khuôn mặt thanh tú, một bộ ghê gớm đáng vẻ, con mắt cũng là trường ở trên đỉnh đầu.

"Thiên Long Bát Bộ" nguyên bên trong là một chữ tuệ kiếm môn đệ tử, nên môn phái trên dưới ba đời sáu mươi hai người trừ hắn ở ngoài bị Thiên Sơn đồng môn hết mức giết hết, sau đó ở Trường bạch sơn được kiếm phổ, khổ luyện hai mươi năm, tự cho là vô địch thiên hạ, ở sông bắc giết mấy cái nhân vật giang hồ, tự giác vô địch thiên hạ, tự hào Kiếm thần.

Hắn muốn tìm Thiên Sơn đồng môn trả thù, nhưng không ngờ bị thân phụ phái Tiểu Dao ba đại cao thủ hơn 200 năm nội lực Hư Trúc bại.

Mọi người làm tướng Hư Trúc trên người tàng chi chân dung là Hư Trúc cùng Đoàn Dự có như thế tâm sự, Trác Bất Phàm liền như vậy múa trường kiếm quay về Vương Ngự Yên, lấy chi áp chế Hư Trúc.

Đoàn Dự vừa thấy được Trác Bất Phàm kiếm chỉ hướng về Vương Ngự Yên, kinh hãi đến biến sắc, dưới tình thế cấp bách, nhanh xông tới, che ở Vương Ngự Yên trước người, bị Trác Bất Phàm lợi kiếm hoa thương, máu tươi tung toé. Hư Trúc cũng là kinh hãi, chỉ lo Trác Bất Phàm giết chết Đoàn Dự, vuron tay trái ra, ngón út ở Trác Bất Phàm cổ tay phải "Thái Uyên huyết" trên nhẹ nhàng phát một cái, Trác Bất Phàm trên tay tê rần, năm chuỗi kiếm năm ngón tay liền tức lỏng ra. Hư Trúc thuận lợi đem trường kiếm chộp vào trong lòng bàn tay, lại sẽ trường kiếm nhét còn ở Trác Bất Phàm trong tay.

Hư Trúc đoạt kiếm trả lại kiếm, chỉ là trong nháy mắt việc. Trác Bất Phàm trong lòng kinh nộ chỉ rất, thực là khó có thể hình dung, nhưng hắn vẫn là thế nào cũng không thể tin tưởng sự thực trước mắt, vì lẽ đó lần thứ hai dùng toàn lực, vận lên ánh kiếm tuyệt chiêu hướng về Hư Trúc ngực đâm tới.

Không động vào nam tường không quay đầu lại, đây là kẻ ngu dốt một đại đặc điểm. Hư Trúc ung dung giải quyết vấn đề, chân thành khiêm nhượng, nhưng theo Trác Bất Phàm, toàn thành cay nghiệt châm chọc.

Tư liệu mặt sau theo Trì Thủy Mặc đánh giá: Người này tự cao tự đại, tự cao tự đại, cần xoa nhẹ, mài phong, uy lấy thế, dụ lấy lợi, xu lấy hận, thu lấy ân.

Trích Tinh Từ ra Trì Thủy Mặc cửa phòng, vận lên khinh công, như tung bay theo gió lá phong, nhanh chóng qua lại ở Tinh Túc Phái trong kiến trúc.

Lúc này thân mặc áo xanh, chừng năm mươi tuổi tuổi, râu dài phiêu phiêu, khuôn mặt thanh tú, Trác Bất Phàm cảm trong tay trường kiếm đứng ở Tinh Túc Phái trong diễn võ trường chờ đợi, trong lòng tức sôi ruột.

Cái kia thập lao tử thiện ác cung cung chủ sai người dùng độc đem chính mình từ sông Bắc Lỗ đến, để cho mình chờ ở diễn võ trường, nếu không là dọc theo đường đi cái kia mấy cái gì ác mụ điện môn nhân đệ tử, ngoại trừ không cho mình thuốc giải, phòng ngừa chính mình chạy trốn ở ngoài, ở những phương diện khác đối với mình vẫn tính cung kính, hơn nữa còn có tuệ kiếm trên cửa dưới huyết hải thâm cừu không có báo, dựa theo chính mình tính cách đã sớm cùng bọn họ liêu mạng.

Coi như vậy, Trác Bất Phàm đến địa phương sau cũng không có một cái sắc mặt tốt, một là nộ, một là tu, tự xưng là võ lâm cao thủ hàng đầu chính mình lại bị hạ tiện đẩy ngã, điều này làm cho Trác Bất Phàm xấu hổ không ngớt.

Ngược lại muốn xem xem này cái gì thiện ác cung cung chủ trong hồ lô muốn làm cái gì, chính tức giận, chỉ thấy một người mặc áo đen bạch văn bào thanh niên anh tuấn từ giữa không trung chậm rãi hạ xuống, như một mảnh mưa may theo gió lá phong, thân ảnh lơ lửng để Trác Bất Phàm con người co rụt lại, cao thủ!

Ngón này khinh công có thể so với mình bằng hư Lăng Phong thân pháp, thậm chí càng hơn một bậc! Nói vậy, đây chính là cái kia cái gì thiện ác cung cung chủ!

Trong lòng kinh ngạc ở Trích Tinh Từ võ công, Trác Bất Phàm trên mặt không chút biến sắc, trầm giọng hỏi, "Nói vậy các hạ chính là thiện ác cung cung chủ, không biết các hạ sai người đem ta 'Thỉnh' đến có chuyện gì quan trọng" Trác Bất Phàm trong lòng quả thật có khí, ở 'Thỉnh' chữ càng thêm nặng âm thanh, ý ở trào phúng thiện ác cung bá đạo vô lễ.

Trích Tinh Từ nghe được Trác Bất Phàm lời nói sau cả kinh, cung chủ không phải là người tốt lành gì, việc này nếu như bị cung chủ cho rằng ta có mưu hại hấn tâm, nhất định chết không có chỗ chôn, lập tức liền phản bác Trác Bất Phàm lời nói.

"Vô liêm sỉ, người cũng không nên nói xấu ta, bản thân chính là thiện ác cung cung chủ dưới trướng ác mụ điện điện chủ Trích Tinh Từ, sao dám khi người cung chủ danh xưng thẳng nhai ranh đáng ghét, lòng dạ đáng chém!" Nói Đạo cung chủ thời gian Trích Tinh Từ còn hướng về Trì Thủy Mặc tiểu viện chấp tay tỏ vẻ tôn kính.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 72: Ánh kiếm hiện, uống công vô ích

Trích Tinh Từ phản ứng để Trác Bất Phàm giật mình trong lòng, từ khi người này khinh công đến xem, tất là cao thủ, nhưng trong lời nói đối với cái kia thần bí thiện ác cung cung chủ cung kính rất nhiều, liền sau lưng một chút vượt qua cũng không dám, e sợ cái kia thiện ác cung cung chủ tất nhiên là cái tuyệt đại cao nhân rồi.

"Huống hồ tuy rằng cung chủ để ta xin người trở về, thế nhưng thế nào thỉnh cung chủ có thể không có bàn giao, người phía dưới tự chủ trương cùng cung chủ hà quan, chuyện này cung chủ cũng không biết chuyện, đương nhiên, đợi lát nữa nhìn thấy cung chủ người cũng có thể hướng về cung chủ cáo trạng, nói người là bị môn hạ ta mấy cái không ra thể thống gì đệ tử dùng không đủ tư cách thủ đoạn mời tới."

Nói xong Trích Tinh Từ trong tay tung một cái bình nhỏ đến, nói tiếp "Trong bình là trên người người nhuyển gân tán thuốc giải, ăn thuốc giải sau khi lập tức thấy hiệu quả."

Nghe được Trích Tinh Từ lời nói, Trác Bất Phàm trong lòng giận dữ, nhưng người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu a, tiếp nhận bình nhỏ, Trác Bất Phàm cũng không nghi ngờ có trò lừa.

Dù sao muốn hại chính mình, những người này trên đường đã sớm động thủ, hà tất đến lúc hôm nay, huống hồ nghe trong lời nói nói, cái kia thiện ác cung chủ chẳng biết vì sao muốn thỉnh chính mình tới đây, lại bị người này đồ kị, vì lẽ đó trong bóng tối dạn dỏ thuốc hạ đem chính mình dùng thập hèn phương

thức mời tới, để cho mình lúng túng.

Bất quá, nếu chính mình là cái kia thần bí cung chủ thỉnh, đến cũng không cần lo lắng ở nhìn thấy người cung chủ kia trước bị người này hại tính mạng.

Trong lòng tính toán, Trác Bất Phàm trên tay trực tiếp đem trong bình màu đỏ viên thuốc nuốt vào trong bụng, dù sao mình tuy rằng còn sót lại một thân sử dụng kiếm bản lĩnh, thế nhưng cả người vô lực, e sợ tùy tiện đến hai cái Tiên Thiên cảnh giới võ giả đều có thể liệu lý chính mình, bất kể như thế nào khôi phục một thân võ công mới là đúng lý.

Đúng như dự đoán, viên thuốc vừa mới vào bụng, một dòng nước ấm du dương ở toàn thân, trong cơ thể nội lực cũng có thể điều di chuyển, thoáng một vận lực, Trác Bất Phàm biết mình đã khôi phục lại trạng thái đỉnh cao, dù sao ở đó ăn trên, chính mình vẫn chưa từng bị bạc đãi.

Nhìn thấy Trác Bất Phàm đáng vẻ, Trích Tinh Tử biết đã khôi phục võ công nội lực, lên tiếng nói rằng, "Nếu người đã khôi phục nội lực, vậy thì cùng ta chiến đấu một hồi, ta ngược lại muốn xem xem, người một giới chó mất chủ, làm sao có thể vào cung chủ pháp nhãn."

Nghe được Trích Tinh Tử chó mất chủ lời giải thích, Trác Bất Phàm giận tím mặt, đây là trong lòng hấn vĩnh viễn thống, tuệ kiếm môn toàn phái sáu mươi ba người, chỉ có chính mình còn sống tạm, sự đau khổ này giờ nào khắc nào cũng đang gặm nuốt nội tâm của chính mình.

Rút ra trường kiếm trong tay, Trác Bất Phàm một chiêu thiên như bầu trời sử dụng, kiếm trên ánh sáng màu xanh kinh khí bùng lên, như xanh thăm bầu trời, ba mươi sáu cái màu xanh kiếm ảnh bao phủ Trích Tinh Tử toàn thân chỗ yếu đại huyết.

Lạnh lẽo âm trầm kiếm ảnh hình thành một mặt vòng kiếm, chỉ cần Trích Tinh Tử hơi có chần chờ, chỉ sợ cũng sẽ như rơi vào mạng nhện thú săn, rơi vào Trác Bất Phàm tiết tấu bên trong, từng bước một rơi vào tử vong.

Bất quá Trích Tinh Tử có thể lấy không tới mà đứng chỉ lĩnh, lực ép nguyên Tinh Túc Phái rất nhiều luyện võ thời gian dài qua hấn gấp đôi các sư đệ, đồ trạng nguyên lại há lại là kẻ vớ vẩn.

Trong lúc đó đối mặt vòng kiếm, Trích Tinh Tử không lùi mà tiến tới, hai tay hơi hiện ra lam quang, hướng về vòng kiếm tiến lên nghênh tiếp, đây là Tinh Túc Phái 'Lam sa chương', chẳng những có thể dễ hai tay cứng như kim thiết, không sợ đao kiếm, hơn nữa màu xanh lam kinh khí bên trong có chứa kịch độc, Luyện Khí cảnh trở xuống chạm vào tức vong, coi như là luyện khí cảnh võ giả gặp phải cũng có uy hiếp rất lớn.

Cái môn này độc ác bá đạo võ công, liền sư hồng tử đều không có bị truyền thụ, Tinh Túc Phái bên trong ngoại trừ Đinh Xuân Thu cũng chỉ có Trích Tinh Tử sẽ sử, đây là thuộc về đại sư huynh độc môn võ công.

Nhìn thấy này ác mụ điện chủ trên tay liễu lĩnh màu xanh lam kinh khí, Trác Bất Phàm biết e sợ trong đó định có kịch độc, bất quá dám lấy bàn tay bằng thịt tiếp ta trường kiếm, xem ra người này xác thực quá mức bất cần rồi, còn cần rèn luyện a, không trách có thể gạt cung chủ làm ra dùng nhuyển gân tán thính chuyển của ta đến.

Trác Bất Phàm chính mình cũng không có gì hay đến, tự xưng là vô địch thiên hạ hấn, dĩ nhiên trong lúc vô tình đem cái kia không thấy mặt thiện ác cung chủ, đặt tại một cái cao hơn chính mình vị trí.

Quyết định chủ ý phải cho này ác mụ điện chủ một cái đẹp để Trác Bất Phàm, ả núp ở đây trời kiếm ảnh bên trong trường kiếm, hướng về Trích Tinh Tử trên tay lột bỏ, muốn cắt đứt đôi bàn tay.

Nhìn thấy trường kiếm hướng về tay mình oản tước đến Trích Tinh Tử, lộ ra một cái tà tà mỉm cười, xoay chuyển hai tay, đem bàn tay bằng thịt khác ở kiếm tích bên trên, hai tay vừa vận đem Trác Bất Phàm trường kiếm kẹp lấy, nếu như Trích Tinh Tử động tác trên tay chậm một chút, e sợ lập tức chính là hai tay bị cắt đứt kết cục.

Không khỏi không cảm khái người tài cao gan lớn, trừ phi gặp phải Trì Thủy Mặc như vậy yêu nghiệt, đối với bình thường người trong võ lâm, Trích Tinh Tử vẫn là có thể bắt vào tay.

Trác Bất Phàm một thân võ công tất cả trường kiếm trên, chỉ cần chúc hấn trường kiếm, còn không là mặc ta xâu xé, Trích Tinh Tử trên tay màu xanh lam kinh khí nhanh chóng dọc theo trường kiếm hướng về Trác Bất Phàm lan tràn mà đi.

Còn chưa các loại (chờ) Trích Tinh Tử liền nụ cười trên mặt tỏa ra xong xuôi, trường kiếm bị Trích Tinh Tử hai tay kẹp lấy Trác Bất Phàm thâm trầm nở nụ cười, liền muốn vận lên ánh kiếm xoắn đứt Trích Tinh Tử hai tay.

Trích Tinh Tử còn chưa đắc ý xong, nhìn thấy Trác Bất Phàm âm hiểm cười, trong đầu lập tức loé ra Trì Thủy Mặc nhắc nhở chính mình, Trác Bất Phàm nắm giữ ánh kiếm tuyệt kỹ một chuyện, trong lòng một cái giật mình, bàn tay vỗ một cái, đưa tay trên trường kiếm vỗ bỏ.

Làm trường kiếm mới vừa rời đi bàn tay của chính mình thời gian, Trích Tinh Tử nhìn thấy mũi kiếm nơi bốc lên nửa thước ngưng tụ phi thường bạch quang, đâm vào người con mắt đau đớn, ánh kiếm! Trong truyền thuyết Chân Khí cảnh đỉnh phong (Tông Sư đỉnh phong) mới có thể sử dụng nơi tuyệt kỹ!

Trích Tinh Tử sợ đến chảy mồ hôi lạnh ròng ròng, nếu như vừa chính mình phản ứng chậm một giây, e sợ song chương đã cách mình mà đi, cái kia dài nửa thước ánh kiếm tuyệt đối có thể dễ dàng bỏ xuống chính mình không sợ phạm binh song chương, mất đi song chương, kết cục của chính mình làm sao, e sợ dùng cái nông muốn đều có thể biết.

Giận tím mặt Trích Tinh Tử không lo được Trác Bất Phàm là cung chủ muốn người, hai tay đẩy một cái, một cái lực đến làm người ta sợ hãi quả cầu lửa

xuất hiện ở Trích Tinh Tử trong tay, nhẹ nhàng hướng về Trác Bất Phàm bay đi.

Nhìn cấp tốc bay tới quả cầu lửa, Trác Bất Phàm trong lòng thấm nhiên, hỏa cầu này để cho nghĩ đến dân gian quỷ hỏa truyền thuyết, thế nhưng trường kiếm trong tay cho niềm tin của hắn, liền lĩnh ánh kiếm trường kiếm liền hướng cái kia màu xanh lục quả cầu lửa bổ tới.

Trong lúc đó cái kia màu xanh lục quả cầu lửa đột nhiên chia làm các loại (chờ) đại màu xanh lục quả cầu lửa, né qua Trác Bất Phàm một chiêu kiếm, tiếp tục hướng về Trác Bất Phàm bay đi.

Trác Bất Phàm kinh hãi, một chiêu sương trắng mênh mông sử dụng, đầy trời màu trắng kiếm ảnh xuất hiện, đem xung quanh cơ thể hộ đến gió thổi không lọt, kín kẽ không một lỗ hổng, nếu như lúc này có người cái kia thủy giới lên đi, e sợ thủy căn bản là thăm không vào.

Nhưng nếu như Trích Tinh Tử tuyệt kỹ như thế đơn giản liền bị phá giải, e sợ Trích Tinh Tử đã sớm chết đã lâu, liền mộ phần trên thảo đều cao bằng một người, kín kẽ không một lỗ hổng phòng thủ Tinh Túc Phái đông đảo đệ tử bên trong e sợ có không ít người cũng có thể làm đến.

Trong lúc đó cái kia hai cái màu xanh lục quả cầu lửa một lần nữa hợp thành một cái màu xanh lục hỏa cầu lớn, lại mang theo đầy trời uy thế hướng về Trác Bất Phàm ném tới, chỉ nghe ầm một tiếng, nguyên lai Trác Bất Phàm trường kiếm trong tay không thể tả lực hỏa ăn mòn, dĩ nhiên chỉ còn dư lại một cái chuỗi kiếm cầm ở Trác Bất Phàm trong tay.

Trốn ở một bên quan chiến ác quỷ điện diện chủ sư hồng tử thấy cảnh này không khỏi tăng thêm hô hấp, nguyên bản chỉ cho rằng Trích Tinh Tử lực hỏa hóa chỉ có ngộ huyết tức nhiên uy năng, không nghĩ tới ẩn giấu đi lợi hại phi thường tính ăn mòn, điểm này hoàn toàn ra khỏi sư hồng tử dự liệu.

Sư hồng tử nguyên bản đối với cung chủ đem đại sư huynh định vị ác mụ điện diện chủ, mà chính mình chỉ là ác quỷ điện diện chủ còn có bất mãn, cho rằng là cung chủ bất công.

Nhưng hiện tại xem ra, chỉ sợ là cung chủ liệu sự như thần, đã sớm tính tới đại sư huynh còn ẩn giấu đi này nhất tuyệt chiêu. Nhìn cung chủ hành trình, đều là kiêu hùng thủ đoạn, nghĩ đến tất nhiên sẽ không làm cỡ này bất công cử chỉ, chính mình nhưng là uống làm tiểu nhân.

Mất đi trường kiếm Trác Bất Phàm đối với Trích Tinh Tử tới nói căn bản không có uy hiếp tính, hóa đi trường kiếm Trích Tinh Tử đồng thời dưới chân khẽ nhúc nhích, được hướng về Trác Bất Phàm, đồng thời tay phải thành trảo ở giữa không trung dò ra, phủ đầu hướng về vô xuống.

Trên vuốt có từng cái từng cái màu xám tro bóng tối boi lội, một loại khí tức quái dị tản ra, chính là Tinh Túc Phái 'Ba âm rét trào', này 'Ba âm rét trào' chính là Tinh Túc Phái bên trong đỉnh cấp võ công.

Một khi bị "Ba âm rét trào" trào bên trong, bên trong trào già lập tức như rét vào thể, trong vòng nửa canh giờ được biến rét phệ thể nổi khổ mà chết, có thể so với lăng trì, chính là trong giang hồ cao cấp nhất thâm độc võ công. Tinh Túc Phái chỉ có Đinh Xuân Thu, Trích Tinh Tử cùng sư hồng tử sẽ sử.

Mất đi trường kiếm Trác Bất Phàm đối mặt thể tới hung hăng Trích Tinh Tử, thụ chi thành kiếm, lấy chi cùng Trích Tinh Tử Chu Tường, đáng tiếc, Tinh Túc Phái võ công lấy độc nổi tiếng thiên hạ, bất quá ba mươi bốn chiêu, Trác Bất Phàm liền bị Trích Tinh Tử trên tay ngâm chi độc hạ độc được, bị bắt.

Bắt giữ Trác Bất Phàm sau, Trích Tinh Tử cười lạnh, ném ra một cái màu đỏ bình nhỏ, "Đây là thuốc giải, vốn cho là nên có mấy phần thực lực, không nghĩ tới đi tới trường kiếm sau dĩ nhiên không đỡ nổi một đòn, ngay cả ta ở cung chủ trong tay đều đi bất quá một chiêu. Người như vậy phế vật thể nào sẽ bị cung chủ coi trọng, thật là khiến người ta khó hiểu a."

Đả kích xong Trác Bất Phàm Trích Tinh Tử rung đùi đắc ý rồi khỏi diễn võ trường, lưu lại Trác Bất Phàm ngồi quỷ chân ở trên diễn võ trường, biểu hiện đại ra, hai mắt hiện lên một vết tro nguội.

Từ khi hắn ở Trường Bạch Sơn được cao nhân tiền bối kiếm kinh sau khi, hơn hai mươi năm đến, mặc kệ mưa gió, bất luận xuân thu, mỗi ngày giờ dần lên, giờ hội kiệt, chưa từng gián đoạn.

Mãi đến tận đêm kiếm kinh trên công phu luyện được thuần thực, ở kiếm đạo bên trên đạt đến vô chiêu thắng hữu chiêu cảnh giới, càng là học thành trong truyền thuyết ánh kiếm, điều này làm cho Trác Bất Phàm tự tin tăng nhiều.

Xuống núi sau khi, Trác Bất Phàm vì thử một lần chính mình võ công trình độ, đi sông bắc giết vài cái danh chấn một phương võ lâm đại hạo, một cách không ngờ chính là những kia võ lâm đại hạo dĩ nhiên không đỡ nổi một đòn.

Này rất lớn cổ vũ Trác Bất Phàm kiêu ngạo, tự nhận là vô địch thiên hạ, hạo "Kiếm thần".

Không nghĩ tới, Trác Bất Phàm còn chưa hưng hăng mấy ngày liền bị người dùng hạ tiện phương thức đẩy ngã, mang tới nơi đây.

Tự cho là vô địch thiên hạ hắn bị một cái trên giang hồ chưa từng nghe nói ác mụ điện diện chủ chính diện đánh bại, từ thiên đường tới địa ngục chênh lệch để Trác Bất Phàm suy tụt chút nữa sụp đổ.

Bị Trích Tinh Tử đánh bại còn có thể từ chối là trường kiếm không tốt, thế nhưng cái kia ác mụ điện diện chủ nói, liền ở cái kia thiện ác cung cung chủ trong tay đều đi bất quá một chiêu, vậy mình lại tính là gì?

Mấy chục năm qua gió mặc gió, mưa mặc mưa luyện tập liền đổi lấy một câu 'Phế vật' sao, hiện tại Trác Bất Phàm đối với mình liệu có thể báo thù đã không ôm tự tin, lúc trước sư phụ liễu mạng đưa đi ta e sợ căn bản không có hi vọng ta báo thù, chỉ là hi vọng ta lưu lại tuệ kiếm môn truyền thừa đi.

"Ha ha, ha ha ha." Chống đỡ sống tiếp duy nhất trụ cột biển mắt, Trác Bất Phàm điên cuồng cười to giờ lên tay phải liền muốn chấm dứt chính mình.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Mài Kiếm thần, muốn thu tâm

Nhưng vào lúc này, một bên ẩn núp sư hồng tử lên tiếng, "Tiên sinh chậm đã, cung chủ thỉnh tiên sinh hướng về phòng khách một tự."

Nghe được sư hồng tử âm thanh, Trác Bất Phàm trong đầu xẹt qua một tia linh quang, đúng vậy, cái kia thần bí khó dò thiện ác cung cung chủ ta còn chưa từng thấy, còn không biết hẳn mời ta đi tới đây có chuyện gì quan trọng.

Nghe cái kia Trích Tinh Tử nói, vị này thiện ác cung cung chủ võ công chỉ sợ đã gần đến quý thần, có lẽ chính mình báo không được sấu, thế nhưng nếu như người cung chủ kia chịu giúp đỡ... Cần rằng, Trác Bất Phàm quyết định, dù cho là lấy ra trước đó bồi kiếm kinh chính mình cũng phải thỉnh cái kia thiện ác cung cung chủ ra tay.

Có hi vọng Trác Bất Phàm đứng dậy, quay đầu nhìn lại chỉ thấy một người mặc áo đen bạch văn bào, sư khẩu rộng mũi người đứng ở phía sau.

Cùng cái kia Trích Tinh Tử quần áo như thế, chỉ là áo bào trên bạch văn có chỗ bất đồng mà thôi, người này phỏng chừng cũng là thiện ác cung cao tăng!

Nghĩ đến đây, Trác Bất Phàm đưa tay ôm quyền nói, "Không biết các hạ người phương nào, ở cái kia ác mậu điện điện chủ là quan hệ như thế nào? Các người cung chủ tìm ta lại có gì sự?"

Sư hồng tử ôm quyền đáp lễ, Trác Bất Phàm tuy rằng bị Trích Tinh Tử bại, thế nhưng thực lực đó nhưng cường với mình, cũng không dám bắt cấn.

"Cung chủ tìm tiên sinh chuyện gì nào đó không biết, nhưng chắc chắn sẽ không là chuyện xấu, cho tới ta mà, chính là ác quý điện điện chủ, cái kia ác mậu điện điện chủ chính là sư huynh của ta!"

Sư hồng tử nói để Trác Bất Phàm chấn động, ác mậu điện, ác quý điện này rõ ràng là Thiên can hạng a, chẳng lẽ còn có cái khác tám vị ác điện điện chủ, hơn nữa còn có cái thiện ác cung cung chủ, chẳng lẽ còn có mười cái thiện điện điện chủ?

Này không lồ đội hình để Trác Bất Phàm trong lòng kinh hãi không ngớt, hai người này chính là sư huynh đệ quan hệ, nghĩ đến cái kia thiện ác cung cung chủ chính là sư tôn của bọn họ, thật không biết muốn nhân vật cỡ nào mới có thể dạy ra cỡ này anh tài.

"Nói vậy thiện ác cung cung chủ chính là các hạ sư tôn đi, thật không biết là cỡ nào cao nhân a!" Trác Bất Phàm lên tiếng khen.

Không ngờ, phía trước dẫn đường sư hồng tử hơi nhướng mày, lạnh lùng nói, "Cung chủ cũng không phải là phạm nhân, không phải sư tôn có khả năng làm, sư tôn là cung chủ dưới trướng ác giáp điện điện chủ!"

Biết Trì Thủy Mặc chính là trên trời tinh tú hạ phạm sư hồng tử không dám đối với Trì Thủy Mặc có chút bất kính, dù cho là sau lưng bất kính cũng không dám, dù sao cung chủ có cái kia suy tính tất cả thần thông.

Trác Bất Phàm dẫm chân xuống, không nghĩ tới cái kia thiện ác cung cung chủ dĩ nhiên không phải sư tôn, mà là có một người khác, hơn nữa người này sư tôn cũng chỉ là ngồi xuống ác giáp điện điện chủ mà thôi, xem ra người cung chủ kia thực sự là nhân vật phi phàm.

Đối với sư hồng tử nói cung chủ không phải phạm nhân, Trác Bất Phàm chỉ là lý giải vì là đối với cung chủ một loại sùng bái cùng tôn kính mà thôi, đúng là không có suy nghĩ mặt chữ trên ý tứ.

Theo sư hồng tử qua đá trắng đường nhỏ, đi tới một gian nhà trước, ngoài sân phần tường hoàn hộ, liễu xanh chu thủy, ba gian thủy hoa môn lâu, bốn phía hoành tay hành lang.

Trong viện dừng đường tương hàm, núi đá tô điểm, ngũ mái hiên trên huyền "Tinh thần điện" tám biển. Toàn bộ sân trắng lẹ, ung dung hoa quý, long lanh Linh Lung, sân trước mấn giá thường thanh đằng, bảo tượng, một vùng cái ao.

Tiểu viện hành lang bốn phía đều là điêu không Linh Lung ván gỗ, hoặc "Mây bay bách bức", hoặc "Tuổi hàn ba hữu", hoặc sơn thủy nhân vật, hoặc long chim hoa cỏ, hoặc tuyển tập, hoặc bác cổ, hoặc vạn phúc vạn thọ các loại trò gian, đều là danh thủ điêu lữ, năm màu tiêu kim khảm bảo.

Một cách một cách, hoặc có trừ thư nơi, hoặc có thiết đình nơi, hoặc thu xếp bút nghiên nơi, hoặc cung hoa thiết bình, sắp đặt bồn cảnh nơi. Cách đủ loại

kiểu dáng, hoặc thiên viên địa phương, hoặc hoa hướng dương tiêu diệt, hoặc liên hoàn bán bích.

Thực sự là sắc màu rực rỡ, long lanh Linh Lung. Phút chốc ngũ sắc sa hồ liên, càng hệ cửa sổ nhỏ; phút chốc thái lãng nhẹ nhàng phúc, càng hệ u hộ. Mà mẫn tường mẫn bích, đều hệ theo y đồ cổ chơi khí chi hình khu thành cái máng. Như là cầm, kiếm, huyền bình, bàn bình loại, tuy lơ lửng ở bích, nhưng đều là cùng bích tương san bằng.

Không khỏi không cảm khái, không nhai tử học rộng tài cao, liền đệ tử cũng phần lớn kinh tài điểm điểm, Đinh Xuân Thu đối với Công Thâu gia kiến trúc học cũng trình độ phi phàm.

Ở trời đất ngập tràn băng tuyết bên trong nhìn thấy như vậy Giang Nam thịnh cảnh đem Trác Bất Phàm chấn động đến không được, lúc trước tuệ kiếm môn sinh hoạt cũng coi như dư dả, nhưng nơi nào có như vậy tinh xảo cảnh tượng, này một góc một thạch đều có không tên ý nhị, hiển nhiên là trải qua đại sư tay, cùng nhà giàu mới nổi tục khí xa hoa có chút khác biệt một trời một vực!

Một loại thâm hậu góc gác hiển hiện ra, e sợ này thiện ác cung cũng không phải là vừa hưng khởi a, không phải vậy làm sao có thể có như vậy tinh xảo cảnh sắc.

Tiến vào đại sảnh sau, sư hồng tử dẫn Trác Bất Phàm ở một bên ngồi xuống, bồi nói chuyện, chờ đợi cung chủ đến, một bên hầu gái cho hai người pha một bình trà sau liền lùi qua một bên chờ đợi dọn dồ.

Sau nửa canh giờ, có gã sai vặt đến đây thông cáo, cung chủ tương lai! Hai người lập tức đình chỉ trò chuyện, ngồi nghiêm chỉnh, chờ đợi cung chủ đến.

Không lâu lắm, Trì Thủy Mặc từ đại sảnh sau khi trong bình phong đi ra, đi theo chỉ có mấy cái nguyên Tinh Túc Phái đệ tử.

Ngồi xuống ở sới trắng đàn ghê gỗ sau, Trì Thủy Mặc một cái ánh mắt nhìn phía sư hồng tử, sư hồng tử nhất thời tâm linh thần hội, ôm quyền nói "Cung chủ chuộc tội, thuộc hạ không dám quấy nhiễu, xin được cáo lui trước!"

"Đi thôi!" Nhàn nhạt thanh âm lạnh lùng vang vọng ở đại sảnh bên trong, "Phải!" Sư hồng tử đứng dậy, lùi về sau năm bước mới xoay người rời đi, tỏ vẻ tôn kính, đồng thời lui ra còn có đi theo đệ tử cùng trong đại sảnh các thị nữ.

Chờ mọi người đi rồi, Trì Thủy Mặc ngóng nhìn ngồi xuống Trác Bất Phàm, sắc bén như đao, lạnh lẽo rất sương ánh mắt bắn về phía Trác Bất Phàm, đồng thời đầy trời uy thế từ trên người phát sinh, trong đại sảnh nhiệt độ nhanh chóng giảm xuống.

Trác Bất Phàm nhìn vị này thần bí khó lường thiện ác cung cung chủ, cái kia một đầu phảng phất băng tuyết ngưng tụ thành tóc dài, óng ánh mắt sáng như sao, kiếm tước khuôn mặt để Trác Bất Phàm than thở, quả nhiên phi phàm!

Làm Trì Thủy Mặc ngóng nhìn khi đến, Trác Bất Phàm chỉ cảm thấy có một tòa băng sơn hướng về chính mình đè xuống, dù cho trong đại sảnh thiêu đốt cháy lò, nhưng vẫn như cũ để Trác Bất Phàm cảm thấy đau lòng.

Chỉ cảm thấy trên người áp lực càng lúc càng lớn, xung quanh nhiệt độ càng ngày càng thấp, Trác Bất Phàm không tự chủ bắt đầu vận may nội lực chống đối này cỗ còn như thực chất uy thế, trán nổi gân xanh lên, dưới trướng ghê dựa cũng bắt đầu phát sinh không chịu nổi gánh nặng âm thanh.

Đột nhiên, Trác Bất Phàm cảm giác trên người áp lực nhẹ đi, hóa ra là trên thủ Trì Thủy Mặc thu hồi uy thế, một vết cái trán, tất cả đều là mồ hôi!

Trì Thủy Mặc tả vung tay lên, một tờ giấy trắng nhẹ nhàng bay về phía Trác Bất Phàm, vừng vàng rơi vào bên cạnh quán vỉa hè trên.

Trác Bất Phàm quay đầu nhìn về phía giấy trắng, chỉ thấy mặt trên lít nha lít nhít viết một ít chữ lệ kiểu chữ:

Trác Bất Phàm, yêu thích thân mặc áo xanh, chừng năm mươi tuổi tuổi, râu dài phiêu phiêu, khuôn mặt thanh tú,

Một chữ tuệ kiếm môn lưu lại đệ tử, nên môn phái trên dưới ba đời sáu mươi hai người trừ hấn ở ngoài bị Thiên Sơn đồng môn hết mức giết hết, sau đó ở Trường bạch sơn được kiếm phổ, khổ luyện hai mươi năm sau, ở sông bắc giết mấy cái nhân vật giang hồ, tự hào Kiếm thần.

Chủ yếu võ công có khinh công: Băng hư Lăng Phong, kiếm pháp: Chu Công kiếm, thiên như bầu trời, sương trắng mênh mông, thất lung ngọc hoàn eo, kiếm kinh ánh kiếm..

Mặt trên viết Trác Bất Phàm hết thấy tin tức, theo thầy môn truyền thừa, võ công lai lịch, xuống núi gây nên, từng cái liệt ở tại trên, để Trác Bất Phàm cảm giác cả người rét run, cảm giác thật giống bị người bác coi hết quần áo vứt ở trong đám người, một điểm cảm giác an toàn đều không có.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Tiết nguyên tiêu, quần hùng tập hợp

Trác Bất Phàm chính đang khiếp sợ bên trong, Trì Thủy Mặc lên tiếng, "Người mỗi thù, bản tọa biết được, nhưng bằng công phu của người e sợ ở vu hành vân thù bên trong đi bất quá một chiêu,

Nha, vu hành vân chính là Thiên Sơn đồng môn, hơn nữa sự tồn tại của người một khi bị biết được, e sợ không chỉ không báo được thù, còn có thể bị phái người truy sát, đứt đoạn mất một chữ tuệ kiếm môn truyền thừa, để người cả nhà chết vô ích."

Trì Thủy Mặc lời nói để Trác Bất Phàm trong lòng tối sầm lại, quả nhiên, chính mình không báo được thù a, hơn nữa Trì Thủy Mặc nhắc nhở cũng làm cho Trác Bất Phàm chấn động.

Một chữ tuệ kiếm môn truyền thừa ta vẫn không có truyền xuống, không thể chết được, không phải vậy sư môn sáu mươi hai người thật liền chết vô ích, nếu như vậy e sợ chính mình chính là đến phía dưới cũng không nói gì đi gặp tuệ kiếm môn các vị các sư tổ!

Khắc vào Trác Bất Phàm đầu óc nơi sâu xa ký ức lại một lần nữa hiện lên.

...

Ngoài điện, tiếng la giết liền thành một vùng, thỉnh thoảng có tuệ kiếm môn các sư huynh đệ hết thăm sinh truyền đến, như từng chiếc mộc thứ, mạnh mẽ mà đâm ở Trác Bất Phàm trong lòng.

Thế nhưng không có ai chạy trốn, vương kiếm sơn mở ra cuối cùng cơ quan, hướng về Trác Bất Phàm quát, "Người còn đang chần chờ cái gì, mau nhanh vào!"

Tuổi trẻ Trác Bất Phàm sợ hãi nhưng kiên định nói rằng, "Không, sư tôn, ta muốn cùng những gia linh thú cung Ác nhân liêu mạng, bất phàm không phải người tham sống sợ chết, ta muốn cùng tuệ kiếm môn cùng chết sống!"

Vương kiếm sơn đầy mắt loé ra một tia thoả mãn, ám đạo chính mình quả nhiên không nhìn lầm người, trên mặt nhưng hiện lên thần sắc tức giận, "Hồ đồ, cái gia linh thú cung không phải người có thể chống đối, đi mau, người là ta tuệ kiếm môn thiên phú cao nhất người, người cần phải làm là cho ta tuệ kiếm môn lưu lại truyền thừa, không để cho chúng ta chết không nhắm mắt!"

"Sư tôn, " Trác Bất Phàm còn muốn nói gì, lại bị vương kiếm sơn một cái đẩy vào địa đạo, "Bất phàm, nhớ kỹ, vì ta tuệ kiếm môn lưu lại truyền thừa, không phải vậy sư phụ không mặt mũi nào đi gặp tuệ kiếm môn các sư tổ!"

"Sư phụ!" Trác Bất Phàm hô lên câu này, mắt tối sầm lại, địa đạo đã đóng, lại không thể mở ra, đây là một cái một lần cơ quan.

Cẩn rằng, Trác Bất Phàm hướng về địa đạo cửa lớn, từng từng từng, đập đầu chín cái, đứng dậy là cái trán đã là một mảnh máu tươi, hắn biết, này từ biệt, chính là người và người mãi mãi cách xa nhau như trời với đất.

Cái gia dạy mình võ công, nhìn mình lớn lên sư phụ cũng lại không nhìn thấy, hắn dùng tính mạng vì Trác Bất Phàm tranh thủ đến chạy trốn thời gian!

Ngâm lấy nhiệt lệ, tuổi trẻ Trác Bất Phàm xoay người hướng về địa đạo phần cuối nhanh chóng chạy trốn, hắc ám địa đạo liền như tâm tình của hắn lúc này, mê man, không biết tương lai đi về phương nào!

...

Nghe đến sư môn đại thù, kiêu ngạo Trác Bất Phàm đầy Kim sơn cũng ngọc trụ giống như quỳ xuống, vì báo thù, càng Liễu Tuệ kiếm môn truyền thừa, hắn đồng ý trả giá tất cả, dù cho hắn tôn nghiêm!

Sư on trọng như núi, hắn chỉ có suốt đời đền trả lại.

Trác Bất Phàm trầm giọng nói rằng, "Vọng cung chủ giúp ta, Trác Bất Phàm nguyện làm cung chủ bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng không chối từ!"

Hắn lấy ra trong lòng ngực kiếm kinh, đặt lên bàn, hắn tin tưởng có thể cô đọng ánh kiếm bí mật đầy đủ để cho thay đổi sắc mặt!

Trác Bất Phàm cũng không có yêu cầu Trì Thủy Mặc nhất định giúp hắn báo thù, hắn biết khả năng này quá nhỏ, mười cái giá trị của hắn, cũng không đủ để thiện ác cung chủ đi cùng Thiên Sơn đồng môn liêu mạng!

Hắn chỉ cầu thiện ác cung chủ có thể che chở cho hắn, ngăn trở linh thú cung truy sát, để hắn vì tuệ kiếm môn lưu lại truyền!

"Àm ăm..", nặng nề đánh tiếng vang vọng ở bên trong đại sảnh, như nhiều tiếng búa tạ, đập vào Trác Bất Phàm trong lòng, trong phòng bầu không khí trở nên nghiêm nghị, tính trước kỹ càng Trác Bất Phàm cũng bắt đầu trở nên không tự tin, chỉ lo cái gia thiện ác cung chủ từ chối đề nghị của chính mình!

Bách mười giây qua đi Trì Thủy Mặc rốt cục lên tiếng, "Ta có thể che chở cho người, giúp người đỡ linh thú cung phiền phức, để người lập lại tuệ kiếm

môn, thậm chí có thể cho người một ít chỉ điểm, để người có mấy phần cơ hội giết đi Thiên Sơn đồng mẫu!" !

"Thật sự!" Kinh hi đến quá đột nhiên, để Trác Bất Phàm có chút không dám tin tưởng!"

"Thiên Sơn đồng mẫu luyện võ công vì 'Bát Hoang Lục Hợp Duy Ngã Độc Tôn công', mỗi ba mươi năm phản lão hoàn đồng một lần, mỗi lần phản lão hoàn đồng đồng thời nội công cần một lần nữa luyện lên,

Khoảng thời gian này chính là hấn suy yếu kỳ, đến thời điểm ta sẽ nói cho người biết nàng suy yếu thời gian, có thể hay không báo thù liền muốn xem chính người !"

Tri Thủy Mặc lạnh lùng nói, phun ra nội dung lại làm cho Trác Bất Phàm mừng rỡ, không nghĩ tới này thiện ác cung chủ đối với ngày đó sơn lão yêu bà như vậy quen thuộc, thực sự là trời cũng giúp ta!

"Bất phàm đi đầu đa tạ cung chủ chỉ điểm!" Vui mừng khôn xiết Trác Bất Phàm còn chờ nói cái gì.

Tri Thủy Mặc vung tay lên "Được cái gì liền muốn tương ứng trả giá cái gì, ta này thiện ác cung dưới thiện mậu điện còn kém một cái điện chủ, người các loại (chờ) sẽ đi tìm ác giáp điện điện chủ hiểu rõ tương quan công việc.

Còn có, ta đối với người nói hết thấy đều không được tiết lộ cho người khác, lui ra đi!" Được số mệnh điểm Tri Thủy Mặc hạ lệnh trực khách!

Trác Bất Phàm nghe vậy từ dưới đất đứng lên thân đến, cùng một bên đến đây dẫn đường đệ tử ngoại môn rồi đi , có thể được thiện mậu điện điện chủ Trác Bất Phàm cũng hết sức hài lòng. .

Cái kia mạnh hơn hấn Trích Tinh Tử cũng chỉ là ác mậu điện điện chủ mà thôi, cùng hấn sau này ở thiện ác trong cung địa vị tương đương!

Tháng giêng mười lăm, nguyên tiêu ngày hội đến, lúc này ác giáp điện bên trong các nơi, trướng múa bàn long, liêm bay thái phượng; kim ngân hoá thái, châu báu tranh huy; đình phân hoa bách hợp hương thơm, bình xuyên Trường Xuân chi nhị; tĩnh tiểu không người ho khan.

Đi vào ác giáp điện cố ý đằng ra tụ hội quảng trường, quảng trường bên cạnh chỉ thấy thanh lưu một vùng, thế như du long; hai bên có thạch lan, bên trên đều hệ thủy tinh pha lê đủ loại phong đăng, điểm đèn như ngân hoa tuyết lãng; mặt trên liểu, hạnh chư thụ tuy không hoa diệp, nhiên đều dùng thông thảo, trù, lãng, chi, quỳên y thế tác thành, dính ở cành trên, mỗi một cây huyền đăng mấy trăn.

Càng kiểm trong ao hà, hạnh, phù, lộ chi chúc, cũng đều hệ loa, bạng, lông chim loại làm liền. Chư đăng trên dưới tranh huy, thật hệ pha lê thế giới, châu báu cân khôn. Trên thuyền cũng hệ các loại tinh xảo bốn cảnh chư đăng, bức rèm che thêu mạc, quế tiếp lan nạo, tự không cần phải nói.

Tiết nguyên tiêu chính là Đình Xuân Thu mời 36 Động động chủ, bảy mươi hai đảo đảo chủ đến đây ác giáp điện ngày, có sinh tử phù thuốc giải ở tay, Tri Thủy Mặc cũng không sợ những kia kiêu căng khó thuần đám gia hỏa không được.

Lúc này trên quảng trường phi thường náo nhiệt, 36 Động động chủ, bảy mươi hai đảo đảo chủ đại thể đã đến, chỉ còn lại lợi hại trong đó nhân vật ý vào thân phận mình, chưa từng chạy tới.

Những người này nữ có nam có, có tuấn có xấu, đã có tăng nhân, cũng có đạo sĩ, có tay áo lớn phiêu phiêu, có hẹp y đoan đả, có chính là râu dài bay lượn lão ông, có chính là búi tóc cao vót nữ tử, trang phục đa số hình thù kỳ quái, cùng trung thổ nhân sĩ rất khác nhau, hơn một nửa người nắm giữ binh khí, binh khí cũng đa số hình tướng quái lạ, không nói ra được danh mục.

Thế nhưng thiện ác cung một đám nhân vật trọng yếu, một cái cũng không có ra trận, trên quảng trường chỉ có Tinh Túc Phái rất nhiều môn nhân tiếp đón.

Quảng trường đón khách đệ tử đột nhiên cao giọng quát, "Thiết ngao đảo đảo chủ ha đại bá đến!", náo nhiệt quảng trường đột nhiên một tĩnh, ha đại bá ở 36 Động động chủ, bảy mươi hai đảo đảo chủ bên trong là ít có cao thủ.

Không chờ cùng quen biết người tiến lên trước nghênh tiếp, đón khách đệ tử tiếp theo uống đến, "Kiểm ngư đảo khu đảo chủ đến! . Nam hải gia hoa đảo Lê phu nhân đến! Xuyên Sibyll lân động tang thổ công đến! Tàng một bên Cầu Long Động Huyền hoàng tử đến! Bắc hải Huyền Minh đảo đảo chủ chương Duff đến!"

Ầm ầm một tiếng, trên quảng trường có yên tĩnh chuyển thành náo nhiệt, loại này thanh âm chào hỏi xông ra, toàn bộ quảng trường như chợ bán thức ăn giống như, ba, bốn trăm người ngồi năm mươi, sáu mươi bàn, mười mấy động chủ đảo chủ một người một câu, chỉ một thoáng tiếng huyền náo sóng, thật giống muốn đem quảng trường bầu trời lật tung.

Không chờ cỡ này náo nhiệt cảnh tượng kéo dài bao lâu, đón khách đệ tử lần thứ hai uống đến, "Đảo Hải nam Ngũ Chi sơn xích điểm động Đoan Mộc nguyên đến! Thiên phong động An động chủ đến! Ô lão đại đến!"

Này đón khách đệ tử chính là Trích Tinh Tử tự mình chỉ định, chính là Tinh Túc Phái đệ tử bên trong số lượng không nhiều dương minh cảnh đệ tử, những kia Thái Âm cảnh các đệ tử tất cả đều chết ở Tri Thủy Mặc lúc trước phi tiêu dưới, còn lại đệ tử bên trong lấy người này nội lực nhất thâm hậu, ở cái kia 36 Động động chủ, bảy mươi hai đảo đảo chủ bên trong cũng được cho trung du thiên dưới.

Đón khách đệ tử tiếng hét lớn âm chen lẫn nội lực, để mọi người nghe được rõ ràng rành rành, mới vừa rồi còn sôi phẫn Doanh Thiên quảng trường lập tức yên tĩnh lại, tạo thành như vậy nguyên nhân đương nhiên là người đến chính là 36 Động động chủ, bảy mươi hai đảo đảo chủ bên trong tối nhân vật đứng đầu, không thể kim được những người khác không tồn kinh.

Không chờ những kia động chủ đảo chủ lần thứ hai chào hỏi, đón khách đệ tử lại ném ra một cái bom nặng cân, "Phù dung tiên tử thôi lục hoa đến! Giao vương bất bình nói dài đến!"

Lần này trên quảng trường người triệt để sôi trào, phù dung tiên tử thôi lục hoa cùng giao vương bất bình nói người tuy rằng không phải 36 Động động chủ, bảy mươi hai đảo đảo chủ bên trong người, nhưng tiếng tăm võ công đều ở tại trên.

Vội vã có quen biết động chủ đảo chủ tiến lên đón, đem mấy người chen chúc vào chỗ ngồi vị, ngồi nói chuyện phiếm, trò chuyện bên trong tự nhiên không thể thiếu Trì Thủy Mặc cái này thiện ác cung cung chủ, thế nhưng mọi người cũng không biết hiểu này thiện ác cung cung chủ là nam là nữ là luôn ít.

Chỉ là biết trong tay có sinh tử phù thuốc giải, mọi người đều đã chiếm được cái kia có thể giải ba ngày sinh tử phù ngựa lạ thuốc giải, tự nhiên có người có thể phân biệt ra được thật giả.

Cho tới thuốc giải khỏi nguồn, hắc, Tinh Túc Phái chính là tốt nhất luyện được địa phương, Đinh Xuân Thu đối với luyện được quen thuộc đủ khiến nó đảm nhiệm được này một hạng công tác.

Hơn nữa Trì Thủy Mặc không lo lắng chút nào Đinh Xuân Thu có này loại này ba ngày thuốc giải liền dám đối với mình lên cái gì ý đồ xấu, không đề cập cái kia đã đề cho tín phục "Trích Tiên" thân phận, chính là ba ngày nay loại thuốc giải, liên tục nhiều lần dùng cũng sẽ muốn lấy mạng người ta.

Cái kia quan trọng nhất có thể giải một năm sinh tử phù ngựa lạ thuốc giải Trì Thủy Mặc đều là chính mình luyện, không dù Đinh Xuân Thu dám phản bội, Trì Thủy Mặc biết trước thân thông đầy đủ đề cho tất cả mờ ám, ý đồ xấu.

Đến lúc mọi người ăn uống đến một nửa thời, cái kia đón khách đệ tử hô "Thiện ác cung ác quý điện điện chủ sư hồng tử đến! Thiện ác cung thiện mụ điện điện chủ Trác Bất Phàm đến! Thiện ác cung ác mụ điện điện chủ Trích Tinh Tử đến!"

Chính đang trò chuyện mọi người lập tức đình chỉ nói chuyện, đưa mắt đầu đến ba trên thân thể người, chỉ thấy một vị năm mươi tuổi, râu dài phiêu phiêu, khuôn mặt thanh tú người trung niên, cùng một vị 27, 28 tuổi khuôn mặt thanh niên anh tuấn người cũng sắp xếp đi ở phía trước.

Hai người mặt sau theo một cái sư khẩu rộng mũi chùng bốn mươi tuổi người trung niên, ba người này bên trong hai người trên người mặc hắc đát bạch văn bào, cái kia râu dài phiêu phiêu người trung niên trên người mặc để trắng hoa văn bào, ba người phía sau theo hai đội đệ tử, một đội thân mặc áo bào đen, một đội thân mặc áo bào trắng.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Quân hùng tụ, sự cố đột nhiên nổi lên (trên)

Ba người trực tiếp xuyên (mặc) qua trong quảng trường hồng thâm đại đạo, đi tới quảng trường trên đài cao ba cái chỗ ngồi dưới trướng, cái kia hai cái xuyên (mặc) hắc đát bạch văn bào ngồi bên trái đệ nhị cùng thứ năm vị trí, tay trái vị trí đầu nào giữ lại một cái ghế không, mà Trích Tinh Tử cùng sư hồng tử trong lúc đó không ba cái vị trí, hơn nữa vị trí không có ghế, điều này làm cho mọi người hiểu kỳ không ngờ!

Mà cái kia mặc đồ trắng đát hoa văn bào ngồi bên phải cái thứ nhất chỗ ngồi, sau đó cũng không có cái khác chỗ ngồi liền nhau, lẻ loi lập ở bên phải.

Bất quá để mọi người kỳ quái chính là, bên phải chỗ ngồi so với bên trái muốn cách trung ương trầm hương sỏi trắng bảo tọa xa một chút, cái kia bên tay phải cái thứ nhất chỗ ngồi ngồi xuống vừa vặn cùng bên tay trái người thứ hai đối lập, hai đội trắng đen bảo đệ tử phân biệt đứng ở hai bên hai bên.

Phải biết, số ghế nhưng là không thể loạn bài, điều này đại biểu thân phận cùng thực lực, đặc biệt là thiện ác cung loại này liền Đinh Xuân Thu cam vì thuộc hạ thế lực, càng không thể phạm loại này cơ sở tính sai lầm, này kỳ quái bài vị để bên dưới đài cao mọi người không nhìn được ở trong lòng suy đoán lên.

Mọi người ở đây nhìn thấy ba người sau khi ngồi xuống bắt đầu thấp giọng bắt đầu trò chuyện, chỉ chốc lát sau khách tới đều làm rõ ba người thân phận, ba người này tiếng tăm ở trong giang hồ cũng không nhỏ.

Đặc biệt là cái kia để trắng hoa văn bào Trác Bất Phàm, càng là được xưng "Kiếm thần", ở sông bắc giết vài cái võ lâm đại hào, đều là trong giang hồ hiển hách cao thủ nổi danh, vì lẽ đó mọi người tại đây bên trong, Trác Bất Phàm tiếng tăm thuộc về đệ nhất.

Lúc này dưới đáy đột nhiên truyền ra một thanh âm đến, "Ha, ta nói, này thập lao tử thiện ác cung cung chủ để Đinh Xuân Thu đem đoàn người gọi tới thế nào không ra gặp mặt một lần, chúng ta nhưng là các loại (chờ) không ít thời gian!" Thanh âm này chột cao chột thấp, như đoạn như tục, chui vào

trong tai làm người cực không thoải mái, nhưng mỗi cái chữ đều nghe được rõ ràng rành.

Xác thực, người phía dưới bên trong có mấy cái làm đến sớm, đã đợi ba bốn canh giờ, có chút tức giận có thể lý giải, bất quá dám công kích Trì Thủy Mặc vậy thì thực sự là đang tìm cái chết !

Xem rõ cực dưới bắt đầu huyền ảo, Trích Tinh Từ bắt đầu chỉ là nhũ nhũ mây, đang định lên tiếng ngăn cản thời, dĩ nhiên có người điếc không sợ súng dám bỏ trí Trì Thủy Mặc, lúc này Trích Tinh Từ liền đứng dậy nhỏ đan điền, lên tiếng quát lên "Làm càn!" .

Thanh âm này như trời nắng kinh lôi, mỗi cái trong tai người ông ông vang lớn, nhưng nghe được "A" một tiếng kêu thảm, từ quảng trường góc Tây Nam rơi nơi một cái hoa đăng bên nơi truyền tới.

Tinh trong đêm, Trích Tinh Từ cái kia "Từ" chữ dư âm chưa tuyệt, mang theo tiếng hét thảm này, khiến cho người sờn cả tóc gáy. Trích Tinh Từ tiếng quát ngắn này, chính là lấy càng cao hơn nội lực chấn thương đối phương.

Từ người kia này tiếng kêu thảm nghe tới, bị thương vẫn đứng là không nhẹ, nói không chắc dĩ nhiên đi đòi nhà ma. Người kia có tiếng kêu thảm thiết đem hiết, mọi người quay đầu nhìn lại chỉ thấy hoa đăng đứng cạnh một vị đỉnh đồng, đỉnh đồng bên nằm một cái lão giả, mọi người bên trong có kinh nghiệm giang hồ phong phú, kiến thức rộng rãi người hô: "Là xuyên Sibyll lần động tang thổ công một phái."

Quả nhiên, chỉ thấy chân vạc trên đúc một cái "Tang" chữ, chính là mấy cái con rắn nhỏ, rết chi hình bàn thành, đồng thau sắc sỡ, uyển là một cái đồ cổ.

Xuyên Sibyll lần động tang thổ công một phái đều là người Miêu, dao người, làm việc cùng trung thổ võ lâm nhân sĩ rất khác nhau, chuyên về hạ độc, giảng hồ nhân sĩ đối với đó khá là kiêng kỵ, tốt ở tại bọn hắn không tranh với đời, chỉ cần không xông vào xuyên tây dao vùng núi giới, bọn họ sẽ không dễ dàng xâm phạm người bên ngoài.

Mất thấy đỉnh đồng bên nằm ông lão kia đã là hấp hối, nhưng hầy còn trợn to mắt, tức giận nhìn trên đài cao Trích Tinh Từ.

Mọi người đi tìm cái kia xuyên Sibyll lần động tang thổ công, lại phát hiện đã không thấy bóng dáng, môn nhân gặp nạn lẽ nào tang thổ công không ra vì đó báo thù còn sợ khiến ngay cả mình đào tẩu sao?

Mọi người chính nghi hoặc không rõ bên trong, đột nhiên hô một tiếng, một cái bóng đen bay lên đài cao, thang một tiếng vang lớn, hạ ở trên đài cao, nhưng là một cái đồng thau đỉnh lớn.

Xem này đỉnh đồng dáng dấp, liền cùng vừa mới bị Trích Tinh Từ hét thành trọng thương lão giả bích lần động đỉnh đồng hình dạng tương đồng, thân đỉnh nhưng lớn hơn nhiều lắm, lẽ nào tang thổ công đại đỉnh?

Liền vào lúc này, chợt nghe đến mấy lần nhỏ bé dị thường tiếng vang, xen lẫn trong trong tiếng gió, mấy không thể biện. Trích Tinh Từ ứng biến kỳ tốc, hai tay áo múa, phát lên một luồng kinh phong, phản đánh ra ngoài, mắt thấy ánh bạc lấp lóe, mấy trăm ngàn căn như lông trâu tiểu châm từ bốn phương tám hướng bính bắn ra.

Trích Tinh Từ thầm kêu: "Không được!" Thả người gấp được, bỗng dưng bay lên, né tránh lông trâu châm, một bên Trác Bất Phàm cùng sư hống tử thân thủ bắt phạm, đều dễ dàng thoát ly những kia lông trâu châm phạm vi công kích.

Lại nghe bên dưới đài cao bốn phía người chúng dồn dập hô quát: "A ơ, không được!" "Trúng độc châm" "Này ác độc ám khí, mụ nội nó!" "Ôi, thế nào bắn trúng lão từ?"

Trích Tinh Từ đang ở giữa không trung, thoáng nhìn trong mắt, thấy cái kia đồng thau đại đỉnh nắp đỉnh hơi động, có món đồ gì muốn từ trong đỉnh chui ra, hần thân thể tạm tích, hai chân đạp ở nắp đỉnh.

Chỉ cảm thấy đỉnh không lần át được run run, lúc này sử dụng "Thiên cân trụ" công phu, cứng đem nắp đỉnh ngăn chặn. Lúc đó động tác mau lẹ, chỉ trong chốc lát việc, Trích Tinh Từ vừa đem cái kia nắp đỉnh ngăn chặn, bốn phía mọi người hô quát tiếng đã vang lên liên miên: "Ôi, nhanh lấy thuốc giải!"

"Đây là bích lần động lông trâu châm, một canh giờ phong hầu công tâm, lợi hại nhất bất quá."

"Tang thổ công này xú tắc đây, ở nơi nào? Ở nơi nào?"

"Nhanh thu hắn đi ra lấy thuốc giải."

"Này xú tắc tóc rối bởi lông trâu châm, ngay cả ta này bạn cũ cũng thương lên."

"Tang thổ công ở nơi nào?"

"Nhanh lấy thuốc giải, nhanh lấy thuốc giải!"

"Tang thổ công ở nơi nào?" "Nhanh lấy thuốc giải!" Tiếng vang lên liên miên. Trúng độc châm người có nhảy tung nhảy loạn, có ôm cây lớn gọi, hiển nhiên lông trâu châm trên độc tính hết sức lợi hại, khiến cho bên trong châm người ngựa lạ không chịu nổi.

Này vô số độc châm, hiển nhiên là có người khởi động đỉnh đồng bên trong máy móc, từ trong đỉnh phát bắn ra. Đỉnh đồng bay lên đài cao từ không mà rơi, dẫn tới mọi người ngừng đầu quan sát, trong đình người liền thừa cơ phát châm, nếu không là hần xem thời cơ cấp tốc, nội lực mạnh mẽ, này mấy

ngàn viên độc châm đều đã chui vào hắc thịt bên trong.

Trích Tinh Tử nội kinh phản kích động ra đi độc châm, có chút bắn ở bên trên thân thể người, có chút bắn ở trên đỉnh, cái kia trộm phát ám khí người có đỉnh hộ thân, tự cũng bình yên vô sự.

Chỉ nghe một người quái gở nói: "Trích Tinh Tử, đây chính là người không đúng, thể nào tổn thương đoàn người, này có thể không phù hợp đạo đãi khách."

Người này đứng đến rất xa, nửa người lại là trốn ở nham thạch sau khi, không có bên trong đến độc châm, liền tới nói vài câu nói mát. Hiên nhiên thiện ác cung đem mọi người đưa tới, nửa ngày cũng không thấy chủ bóng dáng, chỉ là phải mấy cái đệ tử tiếp đón, mọi người lễ đơn cũng thu rồi, tiệc rượu cũng ăn một nửa, mới phải mấy cái điện chủ đến đây.

Chúng động chủ đảo chủ bên trong không thiếu đều là kiêu căng khó thuần nhân vật, nhân cơ hội này liền muốn làm khó dễ, mà những người khác cũng muốn nhân cơ hội ồn ào tốt nhất là mọi người đồng thời tiểu này cái gì thiện ác cung, bức bách người cung chủ kia đem thuốc giải giao ra đây.

Trích Tinh Tử không đi để ý đến hắc, nghĩ thầm muốn giải loại độc này, tự nhiên cần tìm trong đỉnh phát châm người, chỉ cảm thấy dưới chân đỉnh không lán át được run run, hiện ra là người kia muốn chui ra.

Trích Tinh Tử phải đợi hắc lại hắt mấy cái, liền đột nhiên xả hơi, để hắc đột đỉnh mà ra; luồng trước hắc ra đỉnh thời gian, tất nhiên tiện tay lại phát lỏng trâu tể châm để ngừa hộ bản thân, khi đó vung chưởng vỗ xuống, đem này trăm nghìn viên độc châm đều đỉnh ở trên người hắc, không sợ hắc không lấy thuốc giải tự cứu, lúc đó đoạt hắc thuốc giải, tự so với cầu hắc lấy thuốc thuận tiện nhiều lắm.

Chỉ cảm thấy cái kia nắp đỉnh lại phát động hai lần, đột nhiên trong đỉnh người lại không động tĩnh, Trích Tinh Tử chỉ nói hắc ở vận may sức lực, dự bị một lần đột đỉnh mà ra, lúc này dưới chân xả hơi, bàn tay phải nhưng âm thầm vận lực. Vậy mà qua một hồi lâu, trong đỉnh người vẫn là cũng không nhúc nhích, cũng như dĩ nhiên mệnh chết rồi.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 76: Quân hùng tụ, sự cố đột nhiên nổi lên (dưới)

Khắp mọi nơi gào to tiếng, nhưng vang đến càng thêm thê lương. Mỗi cái động đảo có chút công lực kém cõi đệ tử khó nhìn ngựa ngáy, không ngờ ở dưới đất lẩn lộn, càng có lấy đầu va thạch, lấy quyền nện ngực, tình cảnh thật là khủng bố.

Nhưng nghe được vậy, tám người cùng kêu lên kêu lên: "Đem tang thổ công bắt tới, thu hắc đi ra, nhanh lấy thuốc giải!" Tiếng gào bên trong, hơn mười người đỏ cả mắt, đồng thời hướng về Trích Tinh Tử vọt tới.

Trích Tinh Tử tả đũa ở nắp đỉnh trên một điểm, thân thể nhẹ nhàng nhảy lên, đột nhiên tiếng xèo xèo vang, tà thứ bên trong ánh bạc lấp lóe, lại là trăm nghìn viên tể châm hướng về hắc phóng tới.

Biến cố này làm đến đột ngột cực điểm, phóng ra độc châm tang thổ công đương nhiên nhưng ở trong đỉnh, mà này từng độc châm thể tới chi kính, số lượng, lại hiên nhiên xuất từ máy móc, cũng không phải sức người, lẽ nào tang thổ công đồng đảng ẩn náu ở bên, lại giở trò độc ác sao?

Lúc này Trích Tinh Tử đang ở giữa không trung, không cách nào né tránh, ở này vạn phần khẩn cấp làm khẩu, hắc tay áo phải rung lên, còn như buồm giống như ở giữa không trung một mượn lực, thân thể hướng về tả phiêu mờ ba thước.

Đồng thời tay phải tay áo bay lên, một luồng nhu hòa chất phác nội kinh phát ra, đem trăm nghìn viên độc châm đều thác hướng thiên không, thân thể tựa như một con nhẹ nhàng đại con diều, thân nhiên phiêu tượng mà xuống

Lúc đó trên trời tuy rằng trăng sao mất đi ánh sáng, thế nhưng chung quanh quang trường bên trong đèn lồng cây đuốc nhưng soi sáng đến vô cùng sáng sủa, mọi người mắt thấy Trích Tinh Tử tiêu sái như thường trượt không trung, hoàn toàn kinh bội. Kêu thầm tiếng quát mắng bên trong, vang ra một trận sấm mùa xuân giống như uống thái tiếng đến, che lại một mảnh thê thảm chói tai gào to.

Trích Tinh Tử đang ở giữa không trung, hai mắt nhưng nhìn kỹ này từng lông trâu tể châm đến nơi, thân thể rơi xuống cách mặt đất ước chừng hơn trượng chỗ, chân trái ở trên quang trường một cái ngang qua giữa không trung trên cây khô đẩy một cái, mượn lực hướng về bên phải đập ra.

Hắc lúc trước hạ xuống thời trôi nổi bông bênh, thể đạo chậm chậm, lần này đập ra nhưng nhanh như chim ưng, một trận kính gió thổi qua, hai chân liền hướng về nham thạch bên một cái người lùn mập đỉnh đầu đập xuống.

Nguyên lai hắn ở giữa không trung ánh mắt bao phủ toàn trường, nhìn thấy người này trong lòng ôm một cái đỉnh nhỏ đáng ghét gia hỏa, làm đáng muốn lại phóng ra. Cái kia chú lùn hoạt đủ tránh né, hành động mau lẹ, tựa như một cái vòng tròn cầu ở dưới đất lăn lộn.

Trích Tinh Từ đập cái không, ầm một chương vỡ ra, ở giữa đối phương sau lưng. Cái kia chú lùn đang muốn đứng dậy, cho một chương này đánh cho lại ngã xuống đất. Hắn run rẩy đứng lên, lay động mấy lần, hai đầu gối mềm nhũn, ngồi ngã xuống đất.

Bốn phía hơn mười người kêu lên: "Tang thổ công, lấy thuốc giải độc, lấy thuốc giải độc!" Hướng về hắn ửng quá khứ.

Tang thổ công tay trái ở dưới đất đẩy một cái, muốn đứng lên, nhưng bị thương không nhẹ, chung quy lực bất tòng tâm. Mọi người bên trong có cái tay cầm cương chuy người đưa tay hướng về bả vai vô xuống, nắm ngón tay mới vừa với lên hắn bả vai, ngón tay cùng lòng bàn tay lập tức đau đớn không chịu nổi, rút tay về không ngừng, trở bàn tay vừa nhìn, chỉ thấy lòng bàn tay máu me đầm đìa.

Nguyên lai này chú lùn bả vai trang bị mũi kim hướng ra phía ngoài độc châm. Thoáng chốc trong lúc đó, chỉ cảm thấy bàn tay ngứa lạ không chịu nổi, trực ngứa đến trong lòng đi. Cương chuy nam vừa giận vừa sợ, bay lên tả đù, một chiêu "Kim câu phá băng", nhắm ngay tang thổ công cái móng đá mạnh quá khứ.

Nhưng thấy hắn phục ở dưới đất, thân thể hơi nhúc nhích, này một cước không phải tăng tăng đá trúng không thể. Hắn này một cước thể đi mau lẹ, trong chớp mắt, mũi chân cách tang thổ công cái móng đã bắt quá mấy tấc, đột nhiên tỉnh ngộ: "A ơ không tốt, hắn cái móng trên nếu cũng trang gai nhọn, ta này con chân trái lại muốn hỏng việc bánh ngọt."

Lúc đó này một cước dĩ nhiên đá ra, nếu mạnh mẽ thu hồi, thể cần nữ thương gân cốt, bách bần bệu bên trong tay trái nhanh ra, ở dưới đất tăng tăng vỗ một cái, thân thể dựa thể bán ngược mà ra, cuối cùng cũng coi như xem thời cơ đến nhanh, mũi chân chỉ ở tang thổ công trên quần nhẹ nhàng lướt qua, không có khiến trên lực, cũng không biết hắn cái móng trên có hay không trang bị xước mạng rõ.

Nhưng ăn cái này thiệt lớn, làm sao chịu liền như vậy bỏ qua? Giơ lên trong tay cương chuy kêu to: "Tránh ra, ta đến đập chết này con rùa đen lớn!" Có người kêu lên: "Không được, đập chết hắn liền không có thuốc giải!" Có người khác nói: "Thuốc giải ở bên cạnh hắn, trước tiên đập chết hắn mới chiếm được."

Nghị luận sôi nổi bên trong, cương chuy nam tay đập bước tiến lên trước, nhắm ngay tang thổ công áo lót, quát lên: "Đập chết người này con sinh miễn xước mạng rõ rùa đen lớn!" Lúc này hắn lòng bàn tay phải càng ngày càng ngứa, hai tay ươn một cái, cương chuy liền hướng về tang thổ công áo lót đập xuống. Chỉ nghe vang một tiếng "bang", dưới đất bụi bặm tung bay.

Mọi người tất cả giật mình, này cương chuy nện ở tang thổ công trên lưng, coi như không phải máu thịt be bét, cũng phải đánh cho hắn lớn tiếng kêu thảm, quyết không bụi bặm tung bay lý lẽ.

Lại nhìn chăm chú nhìn kỹ thời, càng là kinh ngạc cực điểm, cương chuy bên dưới tang thổ công cũng đã chẳng biết đi đâu. Cương chuy nam chân trái đồng thời, đẩy ra tảng đá lớn, dưới đất hiện ra một cái lỗ thủng to.

Nguyên lai tang thổ công tên bên trong có một cái "Thổ" chữ, cực tinh địa hành thuật, phục trên đất thời gian, dụng cả tay chân, bò tùng bùn đất, càng người chui vào.

Vừa mới Trích Tinh Từ đem tang thổ công đặt ở đỉnh dưới, hắn không cách nào xóc lên nắp đỉnh đi ra, cũng là mở ra đỉnh phúc, từ dưới nền đất thoát thân.

Cương chuy nam ngần ngại bên dưới, xoay người lại đi tìm tang thổ công vị trí, nghĩ thầm coi như người xuyên xuống lòng đất, lại không phải con tê tê, nhiều nhất bắt quá chui vào vài thước, lần đi nhất thời, lẽ nào thật sự có thuật洞天 thổ hay sao?

Chợt nghe đến Trích Tinh Từ kêu lên: "Ồ đây!" Tay trái ông tay áo vung ra, hướng về một khối nham thạch cuốn tới, nguyên lai khối nham thạch này đáng ghét đồ vật, nhưng là tang thổ công sống lưng.

Người này kỳ quái, mê người tai mắt thủ đoạn trò gian chòng chát, nếu không là Trích Tinh Từ mắt sắc, vẫn đúng là không dễ phát thấy. Tang thổ công bị hùng kính tay áo gió cuốn lên, quả cầu thịt giống như thân thể bay về phía giữa không trung.

Hắn tự trúng rồi Trích Tinh Từ một chương sau khi, bị thương dĩ nhiên không nhẹ, lúc này thủ không chống lại lực lượng, lớn tiếng kêu lên: "Hưu hạ độc thủ, ta cho người thuốc giải là xong!"

Trích Tinh Từ cười ha ha, tay áo phải phát ra, đem tả tay áo kinh lực trung hoà, đồng thời sinh ra một nguồn sức mạnh, nâng đỡ tang thổ công thân thể, nhẹ nhàng để xuống.

Chợt nghe đến quảng trường đông nam giác một người kêu lên: "Hưu bắt nạt chúng ta không người." Hiển nhiên người đến là cố ý gây phiền phức không phải vậy như thế nào sẽ nói ra lý do hoang đường như thế đến.

Liền vào lúc này, một vệt kim quang, một đạo ánh bạc từ phía trái điện cũng tựa như phóng tới, tiếng xé gió thật là ác liệt. Lúc này một bên xem cuộc vui sư hồng tử cùng Trác Bất Phàm ra tay rồi, nếu như dám nhìn Trích Tinh Từ bị vây công, thiện ác cung cung quy tuyệt đối sẽ làm cho bọn họ chịu không nổi.

Trác Bất Phàm rút ra trường kiếm, tiến lên nghênh tiếp, xì xì hai tiếng, kim quang ánh bạc bị chém đứt. Lúc này mới nhìn rõ, nhưng là hai cái thật dài

dây lưng, một cái màu vàng, một cái màu bạc.

Dây lưng phần cuối nơi đứng hai người, đều là lão ông, khiến kim mang thân mặc áo bào bạc, khiến ngân mang thân mặc áo bào vàng. Kim ngân vẻ lóng lánh xán lạn, hoa lệ cực điểm, bức này kim ngân sắc áo choàng người thường quyết không mặc, cũng như là trên sân khấu nhân vật.

Mặc áo bào bạc lão nhân nói: "Khâm phục, khâm phục, đón thêm huynh đệ ta một chiêu!" Kim quang lấp lóe, kim mang tự tả phương bơi lội mà tới, ngân mang nhưng run lên hướng thiên, lại từ bầu trời hạ xuống, kính tập Trác Bất Phàm trên bàn. Trác Bất Phàm nói: "Hai vị tiền bối..." Hắn chỉ nói bốn chữ, đột nhiên vù vù tiếng vang, ba chuỗi trường đao địa xoắn tới.

Ba người phát động địa đường đao công phu, đánh úp về phía Trác Bất Phàm hạ bàn. Trác Bất Phàm phía trên, phía trước, bên trái đồng thời ba chỗ được công, nghĩ thầm: "Đối phương được xưng là 36 Động động chủ, bảy mươi hai đao đao chủ, người đồng thể mạnh, hỗn tiếp tục đánh, nếu không để bọn họ biết lợi hại, làm sao mới?"

Mắt thấy ba chuỗi trường đao địa lướt tới, lúc này một chiêu 'Thiên như bầu trời' sử dụng, kiếm trên ánh sáng màu xanh kinh khí bùng lên, như xanh thăm bầu trời, ba mươi sáu cái màu xanh kiếm ảnh bao phủ hai người toàn thân, bạch quang lấp lóe, ba chuỗi đao đều bay trời cao.

Trác Bất Phàm thân hình hơi chéch, tay phải vút qua, 'Thất lưng ngọc hoàn eo' sử dụng, mũi kiếm gây xích mích kim mang đi đầu, vồ một tiếng vang, kim mang cùng ngân mang đã quấn cùng nhau.

Khiến địa đường đao ba người đơn đao tuốt tay, càng không lui về phía sau, hà hà phát gọi, trương cánh tay liền tới ôm Trác Bất Phàm hai chân. Trác Bất Phàm mũi chân lên nơi, thể như phiêu phong giống như liên tiếp đá trúng ba người ngực huyết đạo.

Một bên sư hồng tử đồng thời cùng hai cái nhân cơ hội vậy công đảo chủ chạm tay, đáng tiếc, hai người võ công không ăn thua, học còn muốn học người ta làm náo động, bị sư hồng tử 'Ba âm rét trào' bắn trúng, lúc này chính đang ngã xuống đất kêu rên bên trong.

Nhưng vào lúc này, bỗng dung bên trong một cái cánh tay dài chân dài người mặc áo đen càng chúng mà trước, mở ra quạt hương bồ giống như bàn tay lớn, đem tang thổ công tóm lấy. Trích Tinh Tử chính đang vì Trác Bất Phàm cùng sư hồng tử lược trận, nhất thời không tra, càng để người đến đem tang thổ công cướp đi.

Người này bàn tay cũng không biết là trời sinh da dầy, vẫn là đeo kim loại tia chức gãy tay, dĩ nhiên không sợ tang thổ công đầy người xước mang rỏ, một trào đến người, liền trực chân về phía sau nhảy một cái, lui lại hơn trượng.

Trích Tinh Tử thấy người này thân thủ trầm ổn lão luyện, võ công so với còn lại mọi người cao mạnh hơn nhiều, tâm trạng thất kinh: "Tang thổ công như bị người này cứu đi, lại lấy thuốc giải liền mọi người nhưng là không dễ." Tâm niệm khẽ nhúc nhích, dĩ nhiên nhảy lên, lướt qua năm ngang dưới đất ba người, bàn tay phải đánh ra, kính tập người mặc áo đen.

Người kia một tiếng cười gằn, hoành đao làm ngực, trước người lục lóng lánh, càng là một thanh hậu bối bạc nhận, sắc bén dị thường Quý Đầu đao, vết đao hướng ra phía ngoài. Trích Tinh Tử này chương võ xuống, đó là mạnh mẽ đem chính mình cổ tay chặt đứt.

Hắn kính không thu chiêu, chờ bàn tay cách lưỡi dao ước chừng hai tấc, đột nhiên cải đập vì lược, bàn tay theo lưỡi dao một vết mà xuống, kính tước người mặc áo đen cầm lấy chuỗi đao ngón tay.

Hắn chương duyên trên che kín chân khí, sắc bén nơi thực không thua gì Quý Đầu đao, tước lên cũng có thiết chi cụt tay công lao. Người mặc áo đen kia xuất kỳ bất ý, "Ồ" một tiếng, vội vàng buông tay thả đao, tát đón lấy, vồ một tiếng, hai người chạm nhau một chương. Người mặc áo đen lại là "Ồ" một tiếng, thân thể loáng một cái, về phía sau vọt ra hơn trượng, nhưng tay trái vẫn là nắm chặt tang thổ công.

Trích Tinh Tử phiên qua bàn tay, đã nắm Quý Đầu đao, trong mũi nghe thấy được một trận tanh hôi, muốn buồn nôn, biết đao này trên cho ăn có kịch độc, tà môn hiểm ác cực kỳ.

Hắn tuy ở một chiêu đoạt đến kẻ địch binh khí, nhưng mắt thấy phe địch bảy, tám người mỗi cái rất bình khí, ngăn ở người mặc áo đen trước, muốn cướp tang thổ công lại đây, thủ không phải chuyện dễ, huống hồ vừa mới cùng người mặc áo đen kia đối chương, giác công lực của hắn tuy so sánh chính mình hơi có không bằng, nhưng có khác một loại quý dị nơi, đoạt đến cương đao, chỉ là công hắn cái xuất kỳ bất ý, coi là thật động thủ đánh nhau, cũng không phải trong chốc lát liền có thể thủ thắng.

Nhưng nghe được tiếng người huyền náo: "Tang thổ công, nhanh lấy thuốc giải đi ra!"

"Người này mẹ nhà hắn lông trâu độc châm nếu không mau trị tội, nửa canh giờ sẽ đưa mạng người."

"Ồ lão đại, nhanh lấy thuốc giải đi ra, gay go, lại ai nhưng là ngoan ngoãn không được!"

Ánh đèn cây đuốc hạ nhân ảnh chạy tới chạy trốn, đều ở cầu người mặc áo đen kia ô lão đại nhanh lấy thuốc giải.

Ô lão Đại nói: "Được, tang bàn tử, lấy thuốc giải đi ra."

Tang thổ công đạo: "Người thả ta dưới địa a!"

Ô lão Đại nói: "Ta một buông tay, người ta lại nắm người đi, làm sao thả đến? Nhanh lấy thuốc giải đi ra."

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Nguy cơ, lão tiên ra tay

Người bên cạnh theo ồn ào: "Đứng đây, nhanh cầm thuốc giải đi ra!" Càng có người ở chửi ầm lên: "Tặc mồm, còn ở ra sức khước từ, nhìn lão tử một cây đuốc đưa ngươi bích lân trong động rùa đen vương bát đản thiếu sạch sành sanh."

Tang thổ công tê khàn giọng nói: "Ta thuốc giải giấu ở trong đất, ngươi chỉ cần thả ta, mới tốt đi lấy." Mọi người ngẩn ra, liêu hán nói xác thực là thật tình, người này hi ở son động, dưới nền đất các loại (chờ) âm u không thấy ánh mặt trời chỗ ẩn thân, đem thuốc giải tâng trong lòng đất, nguyên là nên có chi nghĩa.

Không lâu lắm tất cả mọi người được hiểu rõ được, ba người lại trở về trên đài cao, trải qua này nháo trò, mọi người dĩ nhiên rõ ràng muốn dùng võ lực ép buộc cái kia cái gì thiện ác cung cung chủ giao ra thuốc giải đã không thể, người ta chỉ điểm ba người đều đánh cho mọi người người ngã ngựa đổ.

Còn có cái kia càng lợi hại tinh tú lão quái và thiện ác cung cung chủ chưa hề đi ra, vũ lực cướp đoạt thuốc giải không thể tình huống mọi người bắt đầu kẻ khổ.

Ô lão đại lúc đó để mọi người mỗi cái hồi bàn yên tĩnh xuống bên trong, mọi người dĩ nhiên cũng nghe lời nói, có thể thấy được ở này một đám động chủ đảo chủ bên trong uy vọng rất cao.

Chẳng biết vì sao, vừa nãy cái kia giao vương bát bình nói nhân hòa phù dung tiên tử thôi lục hoa không có cùng mọi người đồng thời làm loạn, không phải vậy chỉ sợ cũng bằng Trích Tinh Tử ba người vẫn đứng là thu thập không được.

Ô lão đại kẻ khổ nói: "Nói ra cũng không sợ ba vị bị chê cười. Chúng ta 36 Động động chủ, bảy mươi hai đảo đảo chủ, có tích cư núi hoang, có hùng bá hải đảo, tựa hồ rất tự do tự tại, tiêu dao cực điểm, kỳ thực mỗi người được Thiên Sơn đồng mỡ ràng buộc.

Thành thật mà nói, chúng ta đều là nàng nô lệ. Mỗi trong một năm, nàng luôn có một hai lần phái người đến đây, đem chúng ta khiển trách một trận, chửi đến máu chó đầy đầu, thật không phải người sống có thể quá sức.

Ngươi nói chúng ta nghe nàng có sức chửi, trong lòng nhất định rất tức giận thôi? Rồi lại không phải vậy, nàng phái tới người càng là chửi đến lợi hại, chúng ta càng là cao hứng..."

Trên đài cao Trác Bát Phàm không nhịn được chen lời nói: "Vậy thì kỳ, thiên hạ nào có bức này bị coi thường người, càng là làm cho người ta chửi đến lợi hại, càng là hài lòng?"

Ô lão Đại nói: "Trác huynh có chỗ không biết, đồng mỡ phái tới người nếu mạnh mẽ quở trách một trận, chúng ta một năm này cửa ải khó coi như vượt qua, trong động trên đảo, chung quy phải đại yên mấy ngày, chúc mừng bình an. Ai, làm người làm được đáng đáp như vậy, quả nhiên là tiện đến vô cùng.

Đồng mỡ phái tới sứ giả nếu không phải đại mắng chúng ta tôn từ vương bát đản, không mắng chúng ta mười tám đời tổ tông, cuộc sống sau này liền không dễ chịu. Phải biết nàng như không phải phái người đến mắng, liền sẽ phái người đến đánh, số may, đó là ba mươi lần đại côn, chỉ cần không đem chân đánh gãy, hơn phân nửa cũng phải thiết yến chúc mừng.

Này đồng mỡ ức hiếp ở chúng ta, đem chúng ta ngược đãi đến liên chó lợn cũng không bằng. Nếu nàng không sai người đến đây dùng đại gậy đánh đòn, như vậy thường thường dùng mắng tiên đánh kích sống lưng, nếu không nữa thì chính là ở chúng ta trên lưng đỉnh mấy viên cái đỉnh.

Từ Mã đảo chủ, ngươi được mắng đánh nắn đánh vết thương, xin ngươi cho liệt vị bằng hữu nhìn một cái." Một cái gầy trơ xương lão giả nói: "Xấu hổ, xấu hổ!" Mờ ra quần áo, lộ ra trên lưng tung ba cái, hoành ba cái, nhằng nhịt khắp nơi chín cái màu đỏ tươi dấu vết, khiến cho người vừa thấy bên dưới liền cảm thấy buồn nôn, tưởng tượng người lão giả này lúc đó người bị thời gian, nhất định đau đớn cực điểm.

Trên đài cao Trích Tinh Tử cùng sư hồng tử nghe thấy mọi người bị gieo xuống sinh tử phù sau bị đối xử như vậy, suy nghĩ thêm chính mình bị gieo xuống sinh tử phù sau tao ngộ, dĩ nhiên không khỏi trong lòng thâm than, cung chủ nhân tử!

Một cái hắc hán tử lớn tiếng nói: "Vậy coi như đến cái gì? Mời xem ta trên lưng phụ cốt đỉnh." Mờ ra quần áo, chỉ thấy ba viên đại đỉnh sắt, đóng ở hắc áo lót, đỉnh trên sinh hoàng giả, hiển nhiên vì thời đã lâu, không biết làm sao, này hắc hán tử càng không nghĩ cách lấy sắp xuất hiện đến.

Hai cái lại có một cái tăng nhân ách tiếng nói rằng: "Ồ động chủ người bị chi thăm, chỉ sợ còn chưa kịp tiểu tăng!" Đưa tay mở ra tăng bào. Mọi người

thấy hấn cảnh một bên xương tỳ bà bên trong xuyên qua (mặc vào) một cái dài nhỏ xích sắt, xích sắt thông đem xuống, lại xuyên (mặc) qua xương cổ tay của hấn. Cổ tay hấn chỉ cần nhẹ nhàng hơi động, liền tức tác động xương tỳ bà, đau đớn có thể tưởng tượng được.

Ô lão đại nói tiếp, "Sở dĩ chúng ta như vậy thấp hèn, đều là bị cái kia sinh tử phù bức bách bách, cái kia sinh tử phù một khi phát tác lên, chính là thiết boong boong hấn tử cũng sẽ đích thân đem mình nạo thành khung xương.

Bằng vào chúng ta nghe nói này thiện ác cung cung chủ có cái kia sinh tử phù thuốc giải, không nhận được kích động chút, muốn nhất lao vĩnh dật, mong rằng ba vị xem ở tại chúng ta đều có nỗi khổ tâm trong lòng trên tha thứ chúng ta một lần."

Trên đài cao Trích Tinh Tử nói rằng, "Sinh tử phù thuốc giải tự nhiên là có, thế nhưng trên đời cũng không có như vậy tiện nghi sự tình, chúng ta thiện ác cung đem thuốc giải giao cho các người, liền phải đắc tội cái kia linh thú cung Thiên Sơn đồng mô, vị tiên bối kia không phải là tướng tốt!"

Ô lão đại trả lời, "Các người đã cung chủ đem chúng ta đưa tới, tự nhiên là có sắp xếp, như vậy, người liền đem điều kiện nói ra đi, chỉ cần có thể tiếp thu, chúng ta tuyệt không trả giá!"

"Như vậy, ta liền nói, ta thiện ác cung cung chủ hi vọng các người 36 Động cùng bảy mươi hai đảo có thể 'Tự nguyện' đầu đến chúng ta thiện ác cung dưới trướng, như vậy chúng ta đối kháng linh thú cung chẳng phải là sư ra có tiếng."

Mọi người nghe thấy thiện ác cung lại muốn một cái nuốt vào ở đây hết thấy thế lực, lập tức nháo sắp nổi lên đến, ở thời đại này, truyền thừa có thể so với tính mạng của bọn họ càng quan trọng, tập trung vào thiện ác cửa cung dưới chẳng phải là muốn đứt đoạn mất chính mình môn phái truyền thừa.

Linh thú cung cũng bất quá là để mọi người hàng năm bày đồ cúng, chờ đợi sai phái mà thôi, lúc này liền có người sao trên bình khí đề nghị muốn và thiện ác cung làm trên một hồi.

Nhìn thấy thế cuộc liền muốn mất khống chế, Trác Bất Phàm sang sang một tiếng rút ra trường kiếm, mọi người chỉ nhìn thấy mũi kiếm nơi bốc lên nửa thước ngưng tụ phi thường bạch quang, đâm vào người con mắt đau đớn, đi xuống vung lên, nửa tắc rộng, ba thước sâu, dài hai mét vết kiếm ở lại đá hoa cương xây trên đài cao!

"Ánh kiếm! Đây là ánh kiếm!" Như đụng vào nước lạnh dội lên trên đầu, mới vừa rồi còn rục rà rục rịch tất cả mọi người yên, ánh kiếm chính là trong chôn vùi lâm thất truyền đã lâu tuyệt kỹ, trong truyền thuyết chỉ có Chân Khí cảnh đỉnh phong (Tông Sư đỉnh phong) mới có thể sử dụng ra tuyệt kỹ!

"Hấn không thể có thể thời gian dài sử dụng ánh kiếm, đa dụng nhất một hai lần mà thôi." Có kinh nghiệm phong phú người nhìn ra kỳ hoặc trong đó, mọi người có bắt đầu rối loạn lên, thế cuộc lập tức liền muốn biến hóa.

Đột nhiên, một cái âm thanh uy nghiêm truyền đến, "Làm càn, còn không cho ta yên lặng!" Âm ầm ầm tiếng vang vang vọng ở trên quảng trường, hơn trăm cái võ công thấp kém người bị miễn cưỡng đánh chết, một ít võ công vẫn còn có thể người cũng hai lỗ tai chảy máu, liền ngay cả ô lão đại như vậy cao thủ cũng hai lỗ tai ong ong, choáng váng đầu hoa mắt.

Lẽ nào là cái kia thiện ác cung cung chủ ra tay rồi? Đây võ công e sợ đã gần đến quý thần, lần này có thể làm sao cho phải, mọi người chính kinh hoảng.

Một thân hắc y bạch văn bào lão ông tóc trắng bông bông mà tới, từ trên trời giáng xuống, như một mảnh lá khô bay xuống quảng trường trên đài cao, cho thấy cực kỳ cao minh khinh công.

Cái kia lão ông trong tay lắc một thanh quạt lông ngỗng, ánh mắt trời chiếu ở trên mặt, nhưng sắc mặt hấn hồng hào, đầu đầy rõ ràng, hải dưới ba ngân nhâm, đồng nhan hạc phát, coi là thật tựa như tranh vẽ bên trong thần tiên nhân vật.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: cung chủ lên sân

Mọi người vốn tưởng rằng người đến là thiện ác cung cung chủ, không nghĩ tới vừa nhìn dĩ nhiên là đại danh鼎鼎 tinh tú lão quái Đỉnh Xuân Thu, mọi người bản liền biết vị này hùng bá Tây Vực lão quái độc công phi phạm, một tay hóa công đại pháp nổi tiếng thiên hạ, không nghĩ tới nội công cũng thâm hậu như thế.

"Cung chủ nhân tử, để cho các người nhờ bao che ở thiện ác cửa cung dưới, một giải các người sinh tử phù nỗi khổ, chỉ là để cho các người cái cái tên mà thôi, lại không muốn các người giao ra trong phái truyền thừa, sao gào to hô cái gì, lại không phải muốn mạng của các người!"

Đinh Xuân Thu so với Trích Tinh Tử ba người lão lạt hơn nhiều, vừa ra trận đầu tiên là thể hiện ra siêu phàm thoát tục võ công, đánh chết một nhóm công lực nông cạn già, uy hiếp bạo động mọi người, lại nói tiếp xuất chúng người quan tâm vấn đề, truyền thừa và thuốc giải, lấy rộng mọi người chỉ tâm.

Đánh một bồng lại cho cái ngọt tảo công phu có thể nói là luyện được lô hỏa thuần thanh, không hổ là một phái Tông Sư, trong giang hồ tiếng tăm lừng lẫy Tây Vực vô lâm một bá.

Mọi người nghe được Đinh Xuân Thu nói, vui mừng khôn xiết, không cần mọi người truyền thừa, chỉ cần tập trung vào thiện ác của cung dưới, cái cái tên mà thôi, liền có thể được thuốc giải cùng che chở, thật sự có thật sao tốt sự tình sao?

Ô lão đại phục hồi tinh thần lại, liên thanh hỏi, "Lão tiên, ngài nói nhưng là thật sự, không có gạt chúng ta đi, làm sao có thể có tốt như vậy sự?"

Trong giang hồ tuy rằng không thiếu nhiệt huyết người chính nghĩa, nhưng càng nhiều nhưng là giấu trong lòng các loại tính toán, giành danh lợi, câu tâm đầu giác người, như vậy trên trời đi đĩa bánh việc để bọn họ có chút không dám tin tưởng.

"Vô liên sĩ, này chính là ta thiện ác cung cung chủ làm ra quyết định, ta Đinh Xuân Thu sao dám loạn nói, cung chủ nhân vật cỡ nào, lại sao lại mong lừa các người như vậy người hạ tiện." Đối với ô lão đại hoài nghi, Đinh Xuân Thu không có cho một điểm sắc mặt tốt xem.

Được Đinh Xuân Thu trả lời, dù cho bị gọi là là người hạ tiện, ô lão đại nhưng cũng thập phần vui vẻ, không phải hấn thấp hèn, mà là đối phương thái độ ác liệt ngược lại nói rõ việc này chính là chuyện thật.

Nếu như Đinh Xuân Thu đối xử tốt với hấn nói đối mặt, hấn e sợ còn muốn hoài nghi trong đó có trò lừa, này không thể không nói là tiểu nhân vật bị ai.

Bên dưới đài cao mọi người nghe vậy, đều là vui mừng khôn xiết, mỗi cái vui mừng khôn nguôi, thậm chí có cái kia được sinh tử phù độc hại rất sâu, tại chỗ mừng đến phát khóc, có người khóc có người cười, có người ồn ào có người nháo.

Đinh Xuân Thu khẽ cau mày, uống đến "Yên lặng, mỗi cái hồi chỗ ngồi, các đệ tử thu thập mặt bàn, chỉ còn lại rượu, chờ đợi cung chủ tiền giá."

May mà lần này Đinh Xuân Thu sử dụng nội lực cũng không nhiều, nhưng đại đa số đảo chủ động chủ vẫn là trong tai một mảnh ù tai, quảng trường hai bên chờ đợi các đệ tử lập tức tiến lên trước thu thập tiệc rượu, có võ công tại người người, đại thể thân thủ nhanh nhẹn.

Trong chốc lát, hết thấy bàn rượu đều bị thu thập xong, chỉ để lại hũ rượu, bát rượu, chén rượu ở trên mặt bàn, trên đất các loại rác cũng bị cấp tốc thanh lý, cái kia hơn trăm người bị Đinh Xuân Thu đánh chết thi thể, cũng bị tha đi, lưu lại gọn gàng sạch sẽ mặt đất cùng mặt bàn.

Nếu như không phải trên mặt đất không ít vết máu cùng lửa bịp vết, e sợ căn bản không nhìn ra vừa nơi này phát sinh kịch liệt tranh đấu, hơn 300 người yên tĩnh ngồi ở bàn trên, lặng lẽ đợi thiện ác cung cung chủ đến.

Trong lòng mọi người không ngừng phỏng đoán cái kia thần bí khó dò thiện ác cung cung chủ là cỡ nào tuyệt thế cao nhân, dĩ nhiên để Đinh Xuân Thu nhân vật như vậy cũng cam vì cánh chim.

Thời gian một giây một giây trôi qua, trên đài cao tay trái thủ tọa Đinh Xuân Thu đứng dậy, hướng về chính giữa đài cao bảo tọa bái uống đến "Cung nghênh cung chủ tiền giá!"

Đài cao bên dưới mọi người lập tức phản ứng lại, cùng trên đài cao Trích Tinh Tử ba người đồng thời khom người hô, "Cung nghênh cung chủ tiền giá!", hơn 300 cao thủ đồng thời la lên, thanh âm kia xông thẳng tới chân trời, chu vi năm dặm bên trong đều nghe được rõ ràng rành.

Cũng còn tốt Tinh Túc Phái chủ vì không có người bình thường gia, không phải vậy còn không bị hù chết, đại buổi tối bốc lên như thế cái âm thanh, nghĩ như thế nào thế nào làm người ta sợ hãi.

Mọi người ở đây hô xong "Cung nghênh cung chủ tiền giá!" Thời gian, đài cao ngay chính giữa trảm Hương Tuyết lang trên bảo tọa đột nhiên thêm ra một bóng người đến.

Mọi người tinh tế vừa nhìn, người này dĩ nhiên một đầu trắng như tuyết tóc dài, như "duang chi bạch ngọc" tước thành khuôn mặt, cặp con mắt kia bên trong thỉnh thoảng lộ ra một tia trắng như tuyết ánh sáng, khiến người ta không dám khinh thường.

Như núi như biển uy thế từ cái kia trên thân thể người bạo phát, để tất cả mọi người cảm thấy trong lòng cảm giác nặng nề, càng kinh khủng chính là, theo người cung chủ kia xuất hiện mọi người cảm thấy toàn bộ trên quảng trường nhiệt độ bắt đầu giảm xuống, liền ngay cả trên mặt bàn chén rượu, bát rượu trên cũng bắt đầu trở nên lạnh, có kết băng khuynh hướng.

Nếu như này còn có thể sử dụng cung chủ tu luyện một loại nào đó thần bí khó lường băng tuyết thuộc tính công pháp, vậy kế tiếp tình cảnh liền để mọi người cảm thấy chấn động phi thường, đem cái kia thiện ác cung cung chủ coi là tiên thần hạ phạm.

Từng mảng từng mảng hoa tuyết từ cái kia thiện ác cung cung chủ đỉnh đầu ba thước ra đột nhiên xuất hiện, ('Vạn giới' có thể khống chế tối khoảng cách dài) cấp tốc trôi về quảng trường, không biết quảng trường dưới mọi người kinh ngạc, liền ngay cả trên đài cao bốn người cũng có chút há hốc mồm, tuy rằng biết Đạo cung chủ phi phạm, nhưng không nghĩ tới phi phạm đến trình độ như thế này a.

Phạm vi nhỏ ảnh hưởng khí trời cái kia đã không phải phạm nhân có thể làm được sự tình, quảng trường bên dưới, ô lão đại dùng tay tiếp được một mảnh bay tới hoa tuyết, cái kia hoa tuyết chỉ là rơi vào trên tay trong nháy mắt liền hóa thành thủy, cùng bình thường hoa tuyết hoàn toàn tương tự, không có bất kỳ chỗ khác nhau nào.

Động tác này không chỉ là ô lão đại, bên dưới đài cao đại đa số người đều ở làm như vậy, bất quá kinh bọn họ nghiệm chứng, này hoa tuyết là chân thực, không phải huyền ảnh!

Dưới bầu trời đêm đen nhánh, bị vô số đèn lồng rọi sáng trên quảng trường, hơn ba trăm người ngơ ngác tiếp theo hoa tuyết. Trên đài cao, Đinh Xuân Thu ba người cũng một mặt khiếp sợ nhìn Trì Thủy Mặc đứng đầu ba thước ra xa xa không ngừng nhô ra hoa tuyết, toàn bộ trên quảng trường dưới, hơn 300 người dĩ nhiên cùng nhau thất thanh, lại như là một bộ kịch câm, toàn bộ cảnh tượng muốn nhiều quý dị, liền có nhiều quý dị!

Trì Thủy Mặc nhìn trên đài cao dưới mọi người về mặt kinh ngạc, trong lòng khoáy ý phi thường, trên địa cầu thời, hẳn chỉ là xã hội tầng thấp nhất tiểu dân đen một cái, làm lại không có linh hội qua kẻ bề trên ở trên cao nhìn xuống tư vị, hiện tại hẳn cảm nhận được !

Loại kia nắm giữ mọi người vận mệnh, một lời có thể quyết cuộc đời hẳn chết mau làm cho hẳn hơi có chút say mê, bất quá trong lòng hẳn rất rõ ràng, tất cả những thứ này đều là thực lực mang đến, hưởng thụ loại này quyền lợi vui vẻ, nhưng sẽ không mê muội vào, thực lực mới là hẳn vĩnh hằng theo đuổi.

Cái kia nắm giữ bản thân vận mệnh lời thề còn xa xa khó vơi, số mệnh của hẳn hiện nay nắm giữ ở 'Bảy hồ' trong tay, một khi hẳn không đạt tới 'Bảy hồ' yêu cầu, e sợ hồn phi phách tán đều là tốt nhất kết cục, xóa đi tất cả dấu vết mới là tối khả năng kết quả.

Hơi chìm xuống say sau, Trì Thủy Mặc bắt đầu lên tiếng, hẳn có thể không có quên trên đầu mình còn trùm vào 30 tuổi ma chú khăn cô, số mệnh cùng thực lực mới là mục đích của hẳn, "Bản tọa đề ác giáp xin mọi người đến đây, một là không đánh lòng mọi người chịu đến Thiên Sơn đồng mổ tàn phá, cho các người một cái thoát ly ma chương cơ hội.

Này hai mà chính là bản tọa muốn giúp đỡ thiên hạ chính nghĩa, hành sử trừng ác thưởng thiện chức trách, cần phải có người giúp đỡ cùng ta."

Lúc này bên dưới đài cao mọi người mới phục hồi tinh thần lại, nghe được Trì Thủy Mặc nói như vậy, lập tức đồng loạt cho thấy cõi lòng, chi lo chậm bị người ghi nhớ trên,

"Chúng ta cam nguyện chờ đợi cung chủ sai phái, nguyện làm cung chủ bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, máu chảy đầu rơi."

"Có thể giúp đỡ cung chủ, đây là chúng ta tam sinh đã tu luyện phúc phận, định vì cung chủ cúc cung tận tụy, tử nhi hậu dĩ."

"Cung chủ chí lớn, chúng ta ngưỡng mộ núi cao, nhất định đi theo cung chủ, giúp đỡ vô lâm chính nghĩa."

"Chúng tiểu nhân đồng ý vì cung chủ cánh chim, cung chủ gọi chúng ta hướng về đông, chúng ta tuyệt không đi tây."

Các loại trả lời loạn tung lên, quả thực chính là tạp âm, nhưng trên đài cao Trì Thủy Mặc lại nghe vô cùng thư thái, cất cao giọng nói, "Yên lặng!" Chen lẫn chân khí âm thanh rõ ràng truyền tới mỗi người bên tai, thanh âm không lớn lại làm cho mỗi người đều nghe được phi thường rõ ràng, thật giống như có người ở ngơai nhĩ vừa nói chuyện.

Câu nói này thật giống có ma lực giống như vậy, ồn ào mọi người ở 3 giây bên trong liền yên tĩnh lại, uy lực to lớn, có thể so với Trì Thủy Mặc trung học thời kì chủ nhiệm lớp .

Xem ra vừa Trì Thủy Mặc dùng 'Vạn giới' đối trá bày ra "Thần tích" cho đàn này kiêu căng khó thuần động chủ đảo chủ môn mang đến chấn động quá lớn, để cho không dám lòng sinh phản kháng.

Khẽ gạt đầu, Trì Thủy Mặc nói tiếp, "Giúp đỡ thiên hạ chính nghĩa, thời gian eo hẹp, nhiệm vụ nặng, bản tọa nhiều nhất ba năm sau khi sắp phải quay về thiên giới, vì lẽ đó, tất cả những thứ này muốn ở trong vòng ba năm hoàn thành.

Không phải mỗi người đều có cơ hội lại bản tọa trước mặt hiệu lực, nhưng có thể ở bản tọa bản tọa trước mặt hiệu lực người, bản tọa sẽ không tiếc rẻ ban thưởng, cho tới có thể phản lão hoàn đồng, ngàn quân dễ ích thần công, xuống tới có thể vỡ bia nứt đá, đao thương bất nhập kỳ pháp, không thiếu gì cả."

Thần công kỳ pháp, là trong chốn vô lâm vĩnh hằng bất biến theo đuổi, này đầy đủ điều động mọi người tính tích cực, cho tới Trì Thủy Mặc có hay không ở lừa gạt vấn đề của chính mình, mọi người quả đoán coi thường, có thể điều khiển khí trời thần nhân sẽ đem ngàn quân dễ ích thần công để ở trong mắt sao?

Hơn nữa Trì Thủy Mặc nói tới trở về thiên giới lời giải thích, mọi người tuy chưa hề hoàn toàn tin tưởng, nhưng cũng là nửa tin nửa ngờ, cổ đại, vĩnh viễn không thiếu tình tú hạ phạm, hơn nữa nhiều nhất ba năm sau liền có thể nhìn thấy kết quả, dám nói ra lời này, trừ phi cái kia thiện ác cung cung chủ đầu óc có bệnh, không phải vậy liền thực sự là tình tú hạ phạm .

"Phía dưới, bản tọa niệm đến người tiến lên trước nghe phong!"

Câu này đem 36 Động động chủ, bảy mươi hai đảo đảo chủ tâm lập tức nâng lên, đây chính là có thể tự mình ở thiện ác cung cung chủ trước mặt hiệu lực cơ hội a, mọi người phảng phất nhìn thấy vô số thần công tuyệt kỹ ở hướng về bọn họ vẫy tay, nguyên lai vô công ở sần sần với nhau kẻ địch bị thần công đại thành bọn họ đánh cho quỵ xuống đất xin tha...

"Giao vương bất bình nói người tiến lên trước nghe phong!"

Một vệt bóng đen từ quảng trường góc tây bắc bay lên, hai ba lần liền đến đến đài cao trước, quỳ một chân trên đất hai tay ôm quyền, nhìn Trì Thủy Mặc

đạo, "Bất bình đến đây nghe phong!"

Vì sao Trì Thủy Mặc muốn cái thứ nhất gọi cái này giao vương bất bình nói người tiến lên trước đây, nguyên lai, tiết nguyên tiêu trước, Trì Thủy Mặc đã sớm để Đinh Xuân Thu tìm giao vương bất bình nói nhân hòa phù dung tiên tử thôi lục hoa, cường bức dụ dỗ để cho tập trung vào thiện ác cửa cung dưới.

Hai người này tuy rằng ở trên giang hồ cũng là uy danh lan xa người, nhưng đối mặt Tây Vực một bá Đinh Xuân Thu như thế nào dám từ chối, huống hồ còn có cái càng thêm lợi hại thần bí thiện ác cung cung chủ.

Vì lẽ đó hai người trình diện sau mới không có cùng mọi người đồng thời vây công Trích Tinh Từ ba người, đương nhiên, muốn nói hai người chịu phục vậy cũng là không thể, hai người đến đây ngoại trừ Đinh Xuân Thu ** uy hiếp ở ngoài, còn muốn nhìn một chút cái này thiện ác cung cung chủ đến cùng có đáng giá hay không cho bọn họ đi theo.

Thế nhưng khi bọn họ nhìn thấy liên thanh tên võ công đều ở tại bọn hắn bên trên 'Kiếm thần' đều tập trung vào thiện ác cung dưới trướng, trong lòng chính là chấn động, phải biết, cái kia Trác Bất Phàm xem ra cũng là thật tâm quy phục, hoàn toàn không có xuất công không xuất lực ý tứ.

Tiếp theo liền bị cái kia thiện ác cung cung chủ phi phạm ra trận phương thức chấn động, người cung chủ kia quả nhiên cũng không phạm nhân, hơn nữa chỉ lát nữa là phải thu phục 36 Động, bảy mươi hai đảo thế lực, trở thành trong chốn võ lâm thế lực cấp độ bá chủ.

Toàn bộ võ lâm thế lực rắc rối phức tạp, hình thành một cái vòng lớn bao phủ toàn bộ thiên hạ, không có bất kỳ người trong võ lâm có thể chạy trốn cái này vòng lớn, hai người cô độc, nghe tới tuy rằng tiêu dao, nhưng tương tự cũng ăn đủ chưa thế lực khô, có thể có cái cường hãn như thế chỗ dựa, thì lại làm sao sẽ không muốn, vì lẽ đó Trì Thủy Mặc một chiều hô, giao vương bất bình nói người lập tức liền kính cẩn tiến lên trước nghe phong.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Thu quần hùng, cánh chim dần phong

"Giao vương bất bình ở trong giang hồ thường có hiệp danh, võ công vẫn còn có thể, đương quy chúc thiện ác cung thiện bộ, bản tọa kim phong người vì thiện canh điện diện chủ, nhìn người có thể tuân theo thiện cung chi chí, giúp đỡ chính nghĩa, hành sự thường thiện chức vụ trách!"

"Bất bình nhất định tuân theo thiện cung chi chí, giúp đỡ chính nghĩa, cần trọng, không cho cung chủ thất vọng."

"Được, trở về vị trí cũ đi." Nói xong Trì Thủy Mặc bỗng đứng vung lên, dĩ nhiên ở bên phải Trác Bất Phàm sau khi xuất hiện một cái chỗ ngồi, khấn sát bên Trác Bất Phàm, ngón này gần như bỗng đứng tạo vật thần thông đem mọi người vốn là bị khiếp sợ đến mất cảm giác thần kinh lại chấn động một lần.

Bất bình nói người nhẹ nhàng nhảy một cái liền vượt qua đài cao, trên không trung không chỗ mượn lực tình huống miễn cưỡng xoay người, vừa vặn rơi đang chỗ ngồi trên, cho thấy bất phạm khinh công.

Cái kia thiện ác cung cung chủ chính là thiên giới tinh tú hạ phạm chân thực tính lại một lần nữa tăng thêm, đã sắp muốn áp đảo trong lòng mọi người cuối cùng lý trí.

"Ô lão đại tiến lên trước nghe phong!" Trì Thủy Mặc đương nhiên biết ô lão đại nguyên danh, thế nhưng ô minh nhạc nếu ẩn núp chính mình tên, tự nhiên có nỗi khổ tâm trong lòng, Trì Thủy Mặc cũng sẽ không vạch trần, chỉ cần khi nhân hạ gỡ một hồi liền được rồi, không cần đem bại lộ ở trước mặt mọi người.

Mang theo lục sóng hương lộ đạo, ô lão đại liền nhảy đến trước đài cao, đem đao hướng về bên cạnh cắm xuống, quỳ một chân trên đất, đạo "Ô nào đó đến đây nghe phong!" Đối mặt thiện ác cung cung chủ hắn cũng không dám tự xưng ô lão đại, thiện ác cung chủ như vậy gọi là cất nhắc hắn, nếu như ô lão đại bởi vậy dám đắc ý vĩnh vào, e sợ lập tức liền muốn chết không có chỗ chốn.

"Ô lão đại người ở trong giang hồ thường có ác danh, võ công vẫn còn có thể, đương quy chúc thiện ác cung ác bộ, bản tọa kim phong người làm ác canh điện diện chủ, nhìn người có thể tuân theo ác cung chi chí, giúp đỡ chính nghĩa, hành sự trừ ác chức vụ trách!"

"Ác canh nhất định tuân theo ác cung chi chí, giúp đỡ chính nghĩa, cần trọng, không cho cung chủ thất vọng."

"Được, trở về vị trí cũ đi." Nói xong Trì Thủy Mặc bỗng đứng vung lên, dĩ nhiên ở bên trái Trích Tinh Từ sau khi xuất hiện một cái chỗ ngồi, khấn sát bên Trích Tinh Từ, lần này mọi người có thể rõ ràng lúc đó cái kia hai cái không vị là thế nào đến.

Ô lão đại nói ra lục sóng hương lộ đao cũng là nhẹ nhàng nhảy một cái, đến chính mình chỗ ngồi trước, an ổn sát bên Trích Tinh Tử ngồi xuống.

"Phù dung tiên tử thôi lục hoa tiến lên trước nghe phong!"

Một đạo bóng người màu xanh lục xẹt qua mọi người bầu trời, ở trước đài cao quỳ một chân trên đất, "Thôi lục hoa đến đây nghe phong!" Thanh âm chất chứa sang sảng, vang vọng bầu trời đêm.

"Phù dung tiên tử thôi lục hoa ở trong giang hồ thường có hiệp danh, võ công vẫn còn có thể, đương quy chúc thiện ác cung thiện bộ, bản tọa kim phong người vì thiện tâm điện diện chủ, nhìn người có thể tuân theo thiện cung chi chí, giúp đỡ chính nghĩa, hành sử thường thiện chức vụ trách!"

"Lục hoa nhất định tuân theo thiện cung chi chí, giúp đỡ chính nghĩa, cẩn trọng, không cho cung chủ thất vọng."

"Được, trở về vị trí cũ đi!" Nói xong Trì Thủy Mặc vung tay lên ở bất bình nói nhân thân sau thả ra một cái ghế dựa đến.

Các loại (chờ) thôi lục hoa trở về vị trí cũ sau, Trì Thủy Mặc lần thứ hai nói rằng "Thiên phong động An Dĩ Hiên tiến lên trước nghe phong!"

Một đạo thân ảnh màu trắng như mũi tên nhọn giống như nhanh chóng bắn tới trước đài cao, biểu hiện cực kỳ bất phàm khinh công, người đến quỳ một chân trên đất, nói: "An... An... Lấy hiên, tiến lên trước... Nghe một chút... Phong!" Thiên phong động An động chủ tuy rằng cả lắm, thế nhưng ở 36 Động bảy mươi hai đảo trước mặt địa vị cực cao, liền ô lão đại cũng bái phục chịu thua.

Ô lão đại từng nói "Chúng ta nhóm người này bên trong, luận đến võ công cơ trí, tự lấy An động chủ là thứ nhất, hấn khinh thân công phu đặc biệt là cao hơn người ngoài nhiều lắm."

Nếu như không phải An Dĩ Hiên có cả lắm tật xấu, e sợ 36 Động bảy mươi hai đảo còn chưa tới phiên ô lão đại dẫn đầu lĩnh.

"An Dĩ Hiên người ở trong giang hồ thường có ác danh, võ công vẫn còn có thể, đương quy chúc thiện ác cung ác bộ, bản tọa kim phong người làm ác mặc cho điện diện chủ, nhìn người có thể tuân theo ác cung chi chí, giúp đỡ chính nghĩa, hành sử trừng ác chức vụ trách!"

"An... An... Lấy hiên, nhất định... Tuân theo... Thừa ác cung... Chi chí chí, khuông... Giúp đỡ... Chính nghĩa, căng... Căng... Căng căng... Nghiệp nghiệp, không cho cung... Cung chủ thất... Thất vọng." Câu này đơn giản ở An Dĩ Hiên trong miệng quả thực lại như là xấu đi học lại cơ, khiến người ta nghe khó chịu.

"Được, trở về vị trí cũ đi." Nói xong Trì Thủy Mặc bỗng đứng vung lên, ở bên trái ô lão đại sau khi xuất hiện một cái chỗ ngồi, khấn sát bên ô lão Đại và sư hồng tử dưới trướng.

Mọi người còn chờ chờ đợi Trì Thủy Mặc phân phong, đáng tiếc Trì Thủy Mặc chỉ dự định đem này mấy cái số mệnh võ công cao nhất mấy người thu nhập dưới trướng, những người khác không phải số mệnh nhân vật, thu làm thuộc hạ cũng không có bất kỳ chỗ tốt nào.

Đương nhiên Trì Thủy Mặc cũng sẽ không liền như thế buông tha đám người kia, tuy rằng không chiếm được số mệnh điểm, thế nhưng hợp nhất đám người kia cũng có thể dễ thiện ác cung thế lực tăng mạnh, vì kế hoạch kế tiếp cung cấp trợ lực.

"Tốt, bản tọa phân phong đã xong, những người còn lại sắp trở thành ta thiện ác cung mỗi cái phân đường, hết thấy 36 Động động chủ bảy mươi hai đảo đảo chủ đều Nhâm đường chủ, chờ đợi sở thuộc điện chủ sai phái, phía dưới phân chia liền do ác giáp điện diện chủ tuyên bố, bản tọa đi vậy!"

Nói xong Trì Thủy Mặc cũng không chờ mọi người phản ứng, Trì Thủy Mặc chỗ ngồi xuất hiện bao quanh ba sương trắng, các loại (chờ) sương trắng tiêu tan, Trì Thủy Mặc từ lâu không thấy tăm hơi, liền ngay cả trên sân Đình Xuân Thu cũng không có thấy rõ Trì Thủy Mặc khi nào từ sương trắng bên trong rời đi.

Theo Trì Thủy Mặc rời đi, trên quảng trường bay là tả hoa tuyết cũng ngừng lại, lưu lại đen kịt một màu bầu trời đêm, cùng trong sáng minh nguyệt.

Lúc này trên đài cao dưới mọi người mới như vừa tỉnh giấc chiêm bao giống như, son hô, "Cung tiến cung chủ tiên giá!" Tiếng gầm vào thủy triều, từng lần từng lần nhằm phía đài cao, chấn động đến mức trên đài cao bảo tọa đều đang khe khẽ run rẩy, thật giống ở đáp lại mọi người cung tiến tiếng.

Đình Xuân Thu nhìn Trì Thủy Mặc rời đi bóng người về mặt không tên, không biết trong lòng đang suy nghĩ gì, đài cao bên dưới mọi người sớm đã bị khiếp sợ đến mất cảm giác, đối với Trì Thủy Mặc rời đi đúng là không có cái gì quá to lớn phản ứng, ngoại trừ mấy cái võ công cao cường động chủ đảo chủ đối với không thể bị phong vì thiện ác cung điện chủ canh cánh trong lòng, nhưng cũng không dám biểu lộ ở trên mặt.

Đình Xuân Thu từ chỗ ngồi đứng dậy, quát khẽ, "36 Động động chủ, bảy mươi hai đảo đảo chủ đi theo ta, những người khác chờ đợi thiện ác cung đệ tử sắp xếp, từng người nghỉ ngơi đi thôi."

Nói xong Đình Xuân Thu thả người nhảy một cái, rời khỏi đài cao, hóa thành một vệt bóng đen, hòa vào trong đêm, mọi người vội vã mỗi cái khiến khinh công đuổi tới, trong lúc nhất thời trên đài cao không trung xẹt qua đạo đạo bóng đen, bóng trắng, hồi ảnh, hoặc tung hoặc dục, hoặc nhảy hoặc dăng, như bát tiên quá hải các hiền thần thông, hơn trăm đạo đủ loại bóng người đi theo ở Đình Xuân Thu phía sau, trực tiếp hướng về ác giáp điện đại sảnh đi tới.

Trên đại sảnh, từ lâu bài ngồi đầy vị, lỉ nhạ lỉ nhứt có tới hơn một trăm cái, mọi người dựa theo thứ tự ngồi xuống, bắt đầu nghe Đình Xuân Thu tuyên bố thế lực của chính mình thuộc về.

Tri Thủy Mặc đem 36 Động, bảy mươi hai đảo dựa theo địa vực, thế lực các loại (chờ) tiêu chuẩn, đem phân chia thành hai mươi khối, phân biệt giao cho thiện ác cung điện chủ lệ thuộc, đương nhiên, có chút điện chủ hiện nay chỗ trống, để cho lâm vực điện chủ tạm thời thay mặt quản lý.

Ngoại trừ vẫn còn trong kế hoạch 'Anh Hùng lâu' cùng 'Chính khí các' ở ngoài, đồng đảo thế lực còn cần thanh lý bên trong khu vực tất cả trộm cướp, không phải giết chết, mà là thống nhất thu phí tiêu chuẩn, trộm cướp không thể ngăn chặn, thế nhưng qua đường phí các loại (chờ) vẫn là có thể thống nhất.

Ngoài ra, quản lý bên trong khu vực một khi xuất hiện tội ác tày trời người, nên lập tức xử lý, nếu như xử lý không được, có thể báo cáo điện chủ, thậm chí cung chủ.

Tri Thủy Mặc động tác này chính là muốn xoạt danh vọng, chỉ có danh vọng đủ cao, mới có thể càng tốt hơn mời chào số mệnh nhân vật vào dưới trướng hiệu lực, cũng phòng ngừa bởi vì thế lực mở rộng đưa tới danh môn chính phái công kích.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 80: Nhìn Thiên Tượng, phục ngưu nhập môn

Bắc Tống hoà thuận phủ, trung ương phố lớn, buổi trưa.

Một cái đầu đình sừng trâu khô, trên người mặc xanh đen hoa phục chừng năm mươi tuổi người trung niên đi ở phía trước.

Hai cái chừng hai mươi tuổi người trẻ tuổi đi ở phía sau, tương đồng chính là ba người bên hông đều dừng viết một cùng bàn lên roi dài.

Nhìn cách đó không xa phi thường náo nhiệt Anh Hùng lâu, bên phải người trẻ tuổi mở miệng nói, "Sư phụ, đã sớm nghe nói thiện ác cung Anh Hùng lâu đại danh đình đình, vừa vặn phía trước liền có một nhà, người dân chúng ta đi mở mang tâm mắt thế nào?"

Không phải vậy liền Anh Hùng lâu đều chưa từng đi, gặp phải cái khác võ lâm đồng đạo, nói đến chẳng phải là ném tới ta phục ngưu phái uy danh."

Bên trái người trẻ tuổi nói giúp vào, "Sư đệ nói đúng, sư phụ, trên giang hồ nhưng là có cú 'Không tới anh hùng không phải hảo hán, không ảm rượu mạnh uống xưng hùng lời giải thích', chúng ta phục ngưu phái có thể đều là anh hùng hảo hán, đúng không, sư phụ?"

Đi ở phía trước uy nghiêm người trung niên hiển nhiên cũng nghe qua câu này đồn đại, đã sớm muốn đi xem một chút, bắt quá trong phái sự vật quần quanh người, vẫn không có cơ hội thôi.

Trước mắt hai vị ái đồ nói, kha trăm tuổi đương nhiên sẽ không phản đối, hơi gật đầu đạo, "Được rồi, các ngươi đã nghĩ như vậy đi, sư phụ liền mang bọn ngươi đi xem một chút."

...

Mới vừa lên Anh Hùng lâu lầu bốn, kha trăm tuổi liền nhìn thấy mấy cái người quen, bên cửa sổ cái kia trên một cái bàn ngồi xuống lưng hùm vai gấu đại hán, chính là Tần gia trại hai trại chủ, người giang hồ xưng Tần gia Bát Hồ đệ nhị 'Khiếu sơn hồ' tần khiêu.

Tần khiêu đối diện thân mặc áo bào xanh chính là xuyên tây đại phái phái Thanh Thành chương môn Tư Mã vệ, người giang hồ xưng 'Đoạt mệnh Thiên Lô', am hiểu vũ khí chính là một cái Thiên Lô oanh do dài sáu, bảy tấc thiết trùy phối hợp một cái bát giác búa nhỏ tạo thành.

Phái Thanh Thành tuyệt học, "Thanh" chữ chín đánh cùng "Thành" mười tám phá, tị lý cân khôn giang hồ nổi tiếng, càng ở Tần gia trại bí truyền 'Ngũ hồ đoạn môn đao' bên trên.

Nhìn thấy kha trăm tuổi lên lầu, tần khiêu cất cao giọng nói "Hóa ra là phục ngưu phái Kha lão huynh đến, nhanh mau tới đây bồi lão Tần uống hai bát, này mũi trâu võ công không sai, nhưng uống rượu không được a." Trong thanh âm hào khí phân tán, khiến người ta vừa nghe liền có hảo cảm.

Kha trăm tuổi cười hi hi, "Tần huynh, này nhưng dù là ngươi không phải, Tư Mã lão đệ tử lượng là xưng tên không được, ngươi cái này đại tử vại tìm hán uống rượu nhưng là tìm lộn người a."

Tần khiêu đối diện chừng bốn mươi tuổi người trung niên cười khổ một tiếng, "Ngươi nha ngươi nha, mấy năm không gặp vẫn là như thế tồn, cần thận ngày đó âm đức có khuyết, nửa đêm lên đi trong rãnh nước."

Tư Mã vệ hiển nhiên chỉ nói là cười mà thôi, thân là một đại Tông Sư kha trăm tuổi như thế nào sẽ nửa đêm đi rảnh nước.

Đem một chén rượu đưa cho kha trăm tuổi, cái kia rót rượu trên vỏ rượu rõ ràng viết anh hùng hai chữ, kha trăm tuổi cũng không có chú ý, kết quả bát rượu chính là một cái.

Bên cạnh Tư Mã vệ nhìn thấy cái kia tàn khiêu cũng chính là anh hùng tửu cũng không có nhắc nhở kha trăm tuổi ý tứ.

Miệng vừa hạ xuống, kha trăm tuổi mặt đỏ lên, cảm giác một đám lửa bị đổ vào cổ họng, tựa hồ liền dạ dày đều muốn bốc cháy lên, một ngụm rượu liền phun ra ngoài.

Nhìn tàn khiêu cùng Tư Mã vệ trong mắt không hề che giấu chút nào ý cười, làm sao không biết bị hai người xếp đặt một đạo, "Tốt người cái khiêu son hồ, dĩ nhiên lừa bịp ta lão Kha, người này mũi trâu cũng cùng hần thông đồng làm bậy, dĩ nhiên không nhắc nhở cho ta."

"Kha kha, Kha lão huynh, chuyện này làm sao có thể nói là bẫy người đây, phải biết người này một bát anh hùng tửu nhưng là giá trị một kim, người cái kia một ngụm rượu nhưng là lãng phí hai lượng bạc trắng, đầy đủ người bình thường gia hai ba tên nguyệt chi tiêu

Ta nhưng là muốn tốt cho người, có rượu ngon lập tức liền mời người uống, nhưng là không chút nào tư tàng, sớm biết này Hoàng Kim cấp anh hùng tửu nhưng là có tiền cũng không mua được."

Kha trăm tuổi âm thầm vì anh hùng tửu giá cả tặc lưỡi, trong miệng lại nói, "Vậy người cũng nên trước đó nhắc nhở ta lão Kha một tiếng!"

"Kha kha, ai biết người như thế không thể tả sao, cùng mũi trâu giống như vậy, liền thiên hạ này hiếm có rượu mạnh đều uống không được."

Một bên Tư Mã vệ thấy tàn khiêu tìm tới chính mình, vội vã phản bác, "Cái gì gọi là thiên hạ hiếm có rượu mạnh, vốn là mãnh liệt nhất tửu, có bản lĩnh người tìm một loại có thể so với hần rượu mạnh đến."

Điểm ấy tàn khiêu đúng là không có cách nào cãi lại, này anh hùng tửu xác thực là thiên hạ đệ nhất rượu mạnh, hơn nữa Hoàng Kim cấp anh hùng tửu không chỉ là liệt mà thôi, còn hương thuần phi thường, màu sắc mát lạnh, khắp mọi mặt đều là tuyệt đỉnh rượu ngon.

Cho tới qua ngàn chi cùng hoa ngàn trí, đã sớm cùng một bên mấy tiểu bối, Tư Mã vệ đệ tử đắc ý Tư Mã Lâm, chur bảo đảm còn cùng tàn khiêu hậu bối Tàn Sơn báo, tàn lâm lang ngồi cùng một chỗ ăn uống lên, tán gẫu đến được kêu là một cái khí thế ngất trời.

Trong giang hồ nếu như không có minh hữu thế lực, e sợ trừ mình ra địa giới liền nửa bước khó đi, mấy tiểu bối đương nhiên rõ ràng đạo lý này, đều có ý định lẫn nhau kết giao lên.

Tần gia trại cùng phục ngưu phái đều cùng Đại Lý hoàng tộc có liên quan, quan hệ tự nhiên không sai, Tần gia trại đệ tử tần hồng bông là Đại Lý Vương gia **, việc này người tinh tường đều có thể nhìn ra.

Mà phục ngưu phái kha trăm tuổi sư đệ thôi bách tuyền là Đoàn Chính Thuần Vương phủ đại quân gia, là tuyệt đối tâm phúc.

Ngoài ra, phái Thanh Thành là Đại Lý môn phái, mà cùng Tần gia trại là minh hữu thế lực, cái kia Tư Mã vệ sư tôn cùng kha trăm tuổi sư tôn khi còn sống từng là bạn tri kỉ bạn tốt, vì lẽ đó phái Thanh Thành cùng phục ngưu phái quan hệ cũng không sai.

Lúc này đột nhiên có cái Anh Hùng lâu đại hán đến đây, đối với kha trăm tuổi ôm quyền nói, "Kha chương môn, ta thiện ác cung xuyên Sibyll lần đường tang đường chủ cho mời!"

Đang cùng hai người nói chuyện uống rượu kha trăm tuổi cả kinh, xuyên Sibyll lần đường tang đường chủ hần biết, là nguyên xuyên Sibyll lần động tang thổ công, bất quá mình và hần không có cái gì giao tình a, tại sao trở về thỉnh chính mình.

Kha trăm tuổi nhìn phía một bên Tư Mã vệ, hần cùng tang thổ công đều là xuyên tây thế lực đại biểu tính nhân vật, đối với tang thổ công tự nhiên hết sức quen thuộc.

Tư Mã vệ mở miệng nói, "Kha huynh cứ việc đi, tuy rằng không biết cái kia tang lão đầu tìm người chuyện gì, nhưng hần là không nguy hiểm, thiện ác cung quy củ lớn, hướng chỉ nơi này là tang lão đầu tọa trấn Anh Hùng lâu, càng không thể để người có chuyện."

Kha trăm tuổi vừa nghe cũng là, chính mình phục ngưu phái tuy rằng cùng bích lần động tang thổ công không có giao tình gì, nhưng cũng không có bất kỳ quan hệ, hơn nữa nơi này là tang lão đầu tọa trấn Anh Hùng lâu, nếu như mình xảy ra vấn đề rồi, e sợ thiện ác cung quy củ sẽ làm tang lão đầu chịu không nổi.

Lập tức liền đứng dậy cùng đại hán rời đi, xuyên (mặc) qua một đạo cửa ngầm, lên tới năm tầng, năm tầng nhưng là tang thổ công chỗ ở.

Đi tới năm tầng phòng khách, chỉ thấy một người mặc hắc đay bạch văn bào đầu to chú lùn ngồi ở phòng khách chủ tọa bên trên, cái kia bạch văn Thành tiểu quý đáng đáp.

Ông lão kia ngồi trên ghế ngồi, nhìn thấy viên trăm tuổi đến rồi, lập tức từ ghế ngồi đứng lên, bỏ ra nở nụ cười đạo, "Nguyên lai Kha chương môn đến, tiểu lão nhi mạo muội tưởng xin trả vọng Kha chương môn chớ trách, mời ngồi mời ngồi."

Tang thổ công nói xong đem kha trăm tuổi mời đến một bên ngồi xuống, tự mình cho tang thổ công rót một chén trà nóng, đạo, "Đây chính là tốt nhất

chè xuân bích loa xuân, Kha chương môn có thể phẩm nhất phẩm."

Không đề cập tang thổ công dĩ nhiên sẽ thương thức trà quái dị, kha trăm tuổi tang thổ công nhiệt tình nhưng là hết sức kinh ngạc, mặc dù đối với vị này xuyên tây vô lâm địa đầu xa hiểu rõ không nhiều, nhưng cũng tuyệt không là người như thế tình hiếu khách người, ông già này trong hồ lô đến cùng muốn làm cái gì, bồi tiếp tang thổ công ở một bên nói chuyện trời đất, kha trăm tuổi nhưng trong lòng không ngừng phạm nói thâm.

Các loại việc nhà kéo xong, trời nam biển bắc thổi trên một trận, lúc này tang thổ công cùng kha trăm tuổi nhìn bề ngoài đã như là nhiều năm lão hữu, lúc này tang thổ công mới nói ra thỉnh kha trăm tuổi đến đây mục đích.

"Kha lão đệ a, thực không dám giấu giếm, lần này xin người đến đây ngoại trừ lão ca ta nghĩ cùng người kết bạn một phen ở ngoài, càng có những nguyên nhân khác."

Kha trăm tuổi nghe đến đó, thầm nghĩ trong lòng, rốt cục ngao đến người nói ra mục đích, ai muốn còn dám cùng kha trăm tuổi nói ông lão này không am hiểu giao tiếp, kha trăm tuổi liền cùng hấn gấp.

Có thể ở trong vòng một canh giờ người phương nào cho tới xưng huynh gọi đệ gia hỏa, thật sự có đồn đại như vậy quái dị sao?

Ta liền nói xuyên Sibyll lần động truyền thừa lâu đời, gia chủ sao không chịu được như thế, có thể ở trong giang hồ xông ra tên gọi Tông Sư quả nhiên người nào đều không phải kẻ tầm thường a.

Đương nhiên, cùng tang thổ công kết bạn cũng là kha trăm tuổi trong lòng đồng ý sự tình, dù sao xuyên Sibyll lần động chính là xuyên tây hiểm có thể lực lớn, cùng tang thổ giao thông công cộng tốt bách lợi mà không một hại.

Tang thổ công nói rằng, "Ta thiện ác cung chủ tính chính xác Kha lão đệ sẽ ở ngày gần đây đi tới ta Anh Hùng lâu, vì lẽ đó quãng thời gian trước giao cho ta một phong thư, để ta chuyển giao cho lão đệ người, cho tới vì sao mà, cái này ta cũng không biết, cung chủ thần thông khó lường, nghĩ đến tự có hấn sử dụng ý."

Kha trăm tuổi một mặt kinh ngạc, cái kia thiện ác cung chủ là nhân vật cỡ nào chính mình tự nhiên biết rõ, nhưng là mình cũng không quen biết Băng Tôn a, này thư tín lại là xảy ra chuyện gì đây?

Nghi hoặc không rõ bên trong kha trăm tuổi kết quả tang thổ công đưa tới thư tín, liền muốn mở ra, há liệu tang thổ công liền vội vàng nói, "Kha lão đệ chậm đã, các loại (chờ) lão ca đi rồi người lại mở ra, cung chủ thư tín, không được cho phép, lão ca không dám nhìn lên." Nói xong dĩ nhiên đứng dậy ra phòng khách, chờ ở bên ngoài.

Kinh ngạc ở Băng Tôn uy nghiêm nặng, kha trăm tuổi mở ra trong tay thư tín...

Kha chương môn thân khai:

Bản tọa chính là thiện ác cung chủ Trì Thủy Mặc, trước đó vài ngày trên nhìn Thiên Tượng, phát hiện tây nam tất tức nhị tinh mờ tối tăm, thế là dưới bốc nhân sự, tính định người cùng phái Thanh Thành Tư Mã vệ đến nay năm tám tháng có một hồi tử kiếp, nếu không có gì ngoài ý muốn, này tử kiếp rất khó né qua.

Người ba tuổi năm ấy từng hoạn bệnh nặng, sáu tuổi đến báisư môn, mười hai tuổi sơ tập tiên pháp...

Như người nguyện né qua kiếp nạn này, có thể đến bản tọa thiện ác cung ác giáp điện tị nạn, bất quá, vì bỏ ích hao tổn số mệnh, người phục ngu phải chỉ cần vào thiện ác cửa cung dưới, bản tọa hứa người thiện mặc cho điện điện chủ tôn vị.

Vào bản tọa dưới trưởng hay không, do người sự tự quyết, bản tọa không can thiệp, vào cũng mừng rỡ, không vào cũng có thể.

Khác, cái kia phái Thanh Thành Tư Mã vệ cùng bản tọa vô duyên, không được tiết lộ thiên cơ, bằng không ắt gặp trời phạt.

—— thiện ác cung chủ Trì Thủy Mặc tự tay viết

Xem xong thư tín, kha trăm tuổi trong lòng đủ mùi vị lẫn lộn, có thể vào thiện ác cung chủ pháp nhãn, nói rõ hấn kha trăm tuổi xác thực xem như là nhân vật có tiếng tăm, thiện ác cung hậu đãi điều kiện vô lâm đều biết, không chỉ không dùng tới cung, còn có nguyệt ngân có thể chiếm được, làm việc cần khẩn càng có bí tịch khen thưởng, trong đó người tài ba chết rồi càng có vào nho lâm đại nho (vô lâm sử) tư cách, lưu danh bách thế.

Thiện ác cung điện chủ tôn vị, xác thực được cho là địa vị cao, dù sao thế lực so với chính mình càng to lớn hơn bích lân động gia chủ tang thổ công, cũng chỉ là thiện ác cung đường chủ mà thôi.

Đương nhiên, kha trăm tuổi tự tin, tang thổ công không phải chính mình đối thủ, tiên pháp một đạo trên, hấn kha trăm tuổi tự tin, được cho là trong chốn vô lâm ba vị trí đầu người.

Có tử kiếp ở trước, kha trăm tuổi không thể không chọn vào thiện ác cung, bằng không hấn vừa chết, phục ngu phái không có Tông Sư nhân vật tọa trấn, trong vòng ba năm, nhất định tan thành mây khói.

Cho tới Băng Tôn có hay không ở lừa gạt mình, kha trăm tuổi hào không lo lắng, tất lại còn có phái Thanh Thành Tư Mã vệ ở trước, có hay không vọng ngôn, qua tám tháng liền biết.

Huống hồ, toàn bộ phục ngu phái ở trong mắt Băng Tôn căn bản không coi là cái gì, nếu như từ chối Băng Tôn, e sợ phục ngu phái tiêu tan ngay ở khoảnh khắc.

Có quyết định, kha trăm tuổi tiêu hủy thư tín, ra ngoài cùng tang thổ công hàn huyền một phen, mang theo hai vị ái đồ cùng tằm khiếu, Tư Mã vệ cáo từ, liền lập tức khởi hành đi tinh tú hải.

Cho tới nói cho bạn tốt Tư Mã vệ thiên cơ, kha trăm tuổi còn không có như vậy ngốc, không nói trời phạt, nếu như Tư Mã vệ thật sự có chuyện, e sợ sẽ bị người ngoài hoài nghi là cùng hắn có quan hệ, loại này phiền phức kha trăm tuổi cũng không muốn dính.

Ngay ở kha trăm tuổi mang theo hai vị đệ tử khi xuất phát, Hàng Châu 'Chính khí các' lầu bốn cửa thang gác, 'Thập phương tú tài' Toàn Quan Thanh chính đang cau mày trăm tư suy nghĩ.

Nói rằng 'Chính khí các' liền không thể không nhắc tới Trác Bất Phàm cùng An Dĩ Hiên, hai người xác thực thành công hoàn thành Trì Thủy Mặc nhân vật, để thiện ác cung được Bắc Tống văn đạo các phái chống đỡ, thành công xây dựng 'Chính khí các', cho thiên hạ văn nhân một cái nơi tụ tập, thúc đẩy nho lâm phát triển.

Đồng thời cũng nhờ vào đó để thiện ác cung nắm giữ võ lâm đầu lưỡi, trở thành căn chính miêu hồng danh môn bá chủ.

Ai dám và thiện ác cung đối nghịch, không chỉ muốn phái diệt người vong, e sợ liền chết rồi đều sẽ bị đánh vào tội phạm, ghi vào (tội phạm sách), để tiếng xấu muôn đời.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Cô tô địa, tri phủ thuận xương

Cô tô, Tô Châu tri phủ, thư phòng.

Trì Thủy Mặc lẳng lẳng đánh giá này văn hóa gốc gác dày đặc Tô Châu tri phủ thư phòng, người này là Bắc Tống Chu gia con trai trưởng đích tôn, bắt quá chừng bốn mươi tuổi, cũng đã làm được một châu tri phủ (tứ phẩm), có khác long các trực học sĩ (tứ tam phẩm), khu mật phó sứ, ngoại trừ Chu gia trợ lực ở ngoài, e sợ bản thân năng lực cũng phải chiếm muốn làm một phần.

Thư trong gian phòng bày đặt một tấm hoa lê đá cẩm thạch đại án, án trên lổ các loại danh nhân bản dập, cũng mấy chục mới bảo nghiến, đủ loại ống đựng bút, bút trong biển xuyên bút như rừng cây.

Phía bên kia thiết to bằng cái đầu một cái nhữ điều hoa nang, cắm vào trần đầy một nang quả cầu thủy tinh nhi bạch cúc.

Tây trên tường ở trong mang theo một đại bức mét Trương Dương (mưa bụi đồ), trái phải mang theo một đôi câu đối, chính là nhan lỗ công nét mực, từ văn: Yên hà nhàn cốt cách, tuyền thạch hoang đại nhai.

Án trên thiết đại đỉnh, bên trái từ đàn giá trên bày đặt một cái đại Quan Diêu đại bàn, bàn bên trong cái đĩa mấy chục vàng nhật Linh Lung đại phật thủ.

Bên phải sơn hồng giá trên lơ lửng một cái bạch ngọc so với mực khánh, bên cạnh mang theo bùa nhỏ.

Giường là lơ lửng xanh um song thù hoa hũy khổng tước lều vải cát bước giường, đại diện cho tam phẩm quan lớn hàm vị.

Làm cho người ta cảm giác là tổng thể rộng lớn tế nơi dày đặc, trần ngập một luồng tiêu sái phong nhã phong độ của người trí thức.

Trì Thủy Mặc nhàn nhã ngồi ở Tô Châu tri phủ ghé ngồi, từ 'Vạn giới' bên trong lấy ra một chén trà đến, lẳng lẳng phẩm , xa xôi trà hương chậm rãi tràn ngập ở trong thư phòng.

"Bạch bạch bạch", một loạt tiếng bước chân truyền đến, Trì Thủy Mặc biết hẳn các loại (chò) người đến.

Chu Thuận Xương còn chưa đi vào thư phòng đã nghe đến cực phẩm Quân Sơn ngân châm hương vị, trong lòng sửng sờ, chẳng lẽ có người trộm uống chính mình cất giấu lá trà?

Đi vào thư phòng, Chu Thuận Xương liền nhìn thấy một người nhàn nhã ngồi ở chính mình ghé ngồi, trong tay còn cầm một chén trà thơm, chén trà trên

bốc lên từng sợi sương trắng.

Định thần nhìn lại, Chu Thuận Xương phát hiện người này chính mình cũng không quen biết, thế nhưng cái kia một đầu trắng như tuyết tóc dài, "đương chi bạch ngọc" tức thành khuôn mặt dễ hấp dẫn tới đồn đại bên trong một vị nhân vật.

Chu Thuận Xương phía sau chu phúc nhìn thấy không nhận ra người nào hết người, lại dám ngồi ở tri phủ ghé ngồi còn biểu hiện trấn định chờ tri phủ đến, nhất thời giận dữ.

Này tri phủ thư phòng chính là Chu phủ trọng địa, dĩ nhiên để một cái người xa lạ lẩn vào, đây chính là nghiêm trọng thất trách, nếu như lão gia có chuyện, chỉ sợ hấn chu phúc trên dưới ba đời, chủ bên sáu phòng, đều muốn không được chết tử tế.

"Người đến, mau tới người, có thích khách!" Sắc bén âm thanh vang vọng ở thư phòng bầu trời, Tri Thủy Mặc nghe được có ít nhất trăm người nghe được này tiếng sau đó hướng về thư phòng chạy tới.

"Tốt, chu phúc, người lui ra đi, người này không phải đảm khách." Chu Thuận Xương lên tiếng, trước mặt nam tử này nếu như muốn giết chính mình, chỉ sợ cũng là điều đến Tô Châu toàn quân cũng vô dụng, chứ nói chi là chính mình quý phủ những hộ vệ này.

"Nhưng là lão gia," chu phúc vẫn là không yên lòng Chu Thuận Xương cùng một cái người xa lạ cùng ở một phòng, một khi có chuyện hậu quả khó mà lường được, kinh thành chủ nhà họ Chu, e sợ sẽ đem này Tô Châu đất đều muốn vượt qua đến.

"Tốt, lui ra." Chu Thuận Xương lần thứ hai uống đến.

Lúc này chu phúc không có ở kiên trì, tuy rằng lui ra thư phòng, nhưng điều đến hơn trăm hộ vệ, đem trong thư phòng ba tầng ở ngoài ba tầng, vây chặt đến không lọt một giọt nước, một khi Chu Thuận Xương có chuyện, bên trong người có chạy đằng trời.

Đối với chu phúc sắp xếp, Chu Thuận Xương tự nhiên biết rõ, bất quá nhưng không có lại quát lớn, hẳn biết nếu như không làm như vậy, e sợ lão bộc này sẽ không an tâm.

Vẫn một cái vật áo, Chu Thuận Xương ở Tri Thủy Mặc đối diện ghế dựa ngồi xuống, mở miệng hỏi, "Không biết Băng Tôn đến ta Chu phủ có chuyện gì quan trọng, có thể có Chu mô giúp được việc địa phương."

Chu Thuận Xương ngữ khí trầm ổn, không chút hoang mang, để lộ ra Bắc Tống hào môn đại gia phong độ, để Tri Thủy Mặc trong lòng than thở.

Chu Thuận Xương biết, người này là Bắc Tống võ lâm bá chủ thiện ác cung cung chủ, người giang hồ xưng Băng Tôn, dưới trướng thế lực trải rộng Đại Tống, hơn nữa ở nho trong rừng cũng có phi thường cao sức ảnh hưởng.

Làm thơ từ như (Vũ Lăng xuân) (như mộng lệnh) (nhiều tiếng chậm) (sáu ngọc từ) (kiếm nam thơ cao) (thanh bình nhạc) (Dương Châu chậm) (Chính Khí ca) các loại (chờ) truyền khắp đại giang nam bắc, được gọi là thơ tôn từ tiên, ở thi nhân từ người bên trong có cực cao địa vị, vốn là bắt đầu Băng Tôn viết ra (Vũ Lăng xuân) (như mộng lệnh) thời gian còn có người nói là sao chép, bất quá theo (nhiều tiếng chậm) (sáu ngọc từ) (kiếm nam thơ cao) chảy ra loại thanh âm này lập tức liền biến mất không còn tăm hơi.

Một thủ hai thủ có lẽ là sao chép, nhưng là mười thủ tám thủ đây, hưởng hồ phong cách cùng ngay lúc đó trứ danh thi nhân từ người có rõ ràng không giống, hơn nữa những câu kinh điển, chữ chữ châu ngọc, có trình độ loại này thi nhân từ người không thể bởi vì tiền tài thay người viết thơ từ.

Cuối cùng theo (thanh bình nhạc) (Dương Châu chậm) (Chính Khí ca) xuất hiện, Băng Tôn tên triệt để sừng sừng ở thi nhân từ người đỉnh, vô số thi nhân từ người muốn gặp một trong số đó mặt, đáng tiếc, Băng Tôn hành tung lơ lửng không cố định, càng kiếm không phải nho trong rừng người, để những kia tâm mộ Băng Tôn chỉ người không thể đến tin tức.

Bởi vì lơ lửng không cố định, càng có trên phổ lưu truyền chính là tiên nhân hạ phạm, văn võ đều đã đạt đến này giới đỉnh phong, càng thêm cổ vũ người này danh vọng, bị người trong võ lâm kính vì tôn, bị nho trong rừng người tôn làm tiên.

Liền ngay cả Chu Thuận Xương trong thư phòng cũng có Băng Tôn thơ từ, tuy rằng Chu Thuận Xương không phải Băng Tôn người ngưỡng mộ, nhưng đối với hấn vô cùng ngưỡng mộ, không phải vậy Chu Thuận Xương nhìn thấy một cái người trong võ lâm đã sớm để hộ vệ trong phủ đi đầu bắt lại nói, như thế nào sẽ như vậy thông dong.

Người bình thường nhìn thấy có người xa lạ ngồi ở chỗ ngồi của mình, e sợ đệ nhất phản ứng cùng cái kia Chu gia người hầu như thế, nhưng vị này tri phủ dĩ nhiên có thể ở ngắn ngủi nhảy mắt phán đoán ra lai lịch của chính mình, thông dong đối mặt, có thể thấy được trí tuệ lòng dạ, điều này làm cho Tri Thủy Mặc đối với mình kế hoạch thành công độ khả thi, lại thêm trên một tầng.

Tri Thủy Mặc để chén trà trong tay xuống, lạnh lùng nói, "Bản tọa đến đây, chính là có một việc công lao bằng trời muốn tặng cho ngươi."

"Há, không biết là cái gì công lao bằng trời, muốn Băng Tôn tự mình đi một chuyến." Chu Thuận Xương ngữ khí nhàn nhạt, hiển nhiên đối với Băng Tôn nói công lao ngắt trời hứng thú không lớn.

Tri Thủy Mặc đối với này cũng không thêm để ý, nói lời kinh người đạo, "Bản tọa nhận được tin tức, người Tô Châu cảnh nội có người mưu phản!"

Chu Thuận Xương nghe được lời này, nhất thời kinh hãi, một phản vừa không hăng hái lắm về mặt, trên mặt hiện ra một vệt kinh hoàng, bất quá rất nhanh sẽ biến thành bình tĩnh, khiến người ta không thể không than thở, Chu gia trưởng tử đường khí công phu thâm hậu.

Phải biết, ở cổ đại, mưu phản chính là tru cửu tộc tội lớn, một khi Tô Châu cảnh nội có người mưu phản, mà hần cái này Tô Châu tri phủ đối với hần không biết gì cả, e sợ sau đó quả vô cùng nghiêm trọng.

Này không chỉ là một câu bỏ rơi nhiệm vụ, ngồi không ăn bám liền có thể che giấu quá khứ, e sợ hái được Chu Thuận Xương trên đỉnh mũ cánh chuồn đều là nhẹ nhàng, liền toàn bộ Chu gia đều muốn chịu ảnh hưởng.

Mà Chu Thuận Xương chính là Chu gia đời kế tiếp người nối nghiệp, nếu như Chu Thuận Xương ngã xuống, Chu gia cái khác con cháu căn bản không thể bốc lên Chu gia Đại Lương, điều này sẽ đưa đến Chu gia sẽ xuất hiện một quãng thời gian suy nhược kỳ.

Mà Chu gia có thể đi tới hôm nay, tự nhiên là không biết giấu bao nhiêu người xuống, vì lẽ đó một khi Chu gia xuất hiện suy nhược kỳ, nhất định sẽ đưa tới kẻ địch mãnh liệt đã kích, e sợ Chu gia sắp biến mất ở Bắc Tống triều đình thế lực hạch tâm.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Âm mưu hiện, phóng Mạn Đà

Từ đó có thể biết Tô Châu cảnh nội có người mưu phản đối với Chu gia ảnh hưởng sâu bao nhiêu xa, không thể kìm được Chu Thuận Xương không thêm đề ý, này liên quan đến hần từ trên xuống dưới nhà họ Chu bốn đời, trái phải tam tộc hưng suy.

Chu Thuận Xương trầm giọng hỏi, "Không biết là người phương nào mưu phản, mong rằng Băng Tôn báo cho, một khi thăm tra, chu trên dưới gia nhất định nhớ kỹ Băng Tôn nhân tình này."

Chu Thuận Xương lời nói đến mức rất thú vị, hần chỉ là để Tri Thủy Mặc nói cho hần đến cùng là người phương nào mưu phản, sau đó do hần phái người đi thăm dò, đây là phòng ngừa Tri Thủy Mặc tin tức phạm sai lầm, hơn nữa, người nói có người tạo phản liền có nhân tạo phản a, vạn nhất người lừa phỉnh ta đây.

Dù sao mưu phản chuyện như vậy nhất định phải cực kỳ thận trọng, một khi thăm tra tự nhiên là cái công lao lớn, nếu là không có tìm tới chứng cứ, e sợ sẽ bị người khác bị cắn ngược lại một cái, chuyện như vậy Chu Thuận Xương không thể không phòng.

Ngoài ra, Chu Thuận Xương nói tới chính là từ trên xuống dưới nhà họ Chu nợ Tri Thủy Mặc một ân tình, mà không phải hần Chu Thuận Xương nợ Tri Thủy Mặc một ân tình, trong này khác biệt nhưng lớn rồi.

Chu gia chính là Bắc Tống triều đình cao cấp nhất hào môn đại tộc một trong, mà Chu Thuận Xương chỉ có điều là cái nho nhỏ tri phủ mà thôi, trong này chênh lệch chính là khác nhau một trời một vực.

Tri Thủy Mặc cười lạnh, đạo "Chính là nói cho ngươi chỉ sợ ngươi cũng không tra được, người này là người trong võ lâm, cư trú ở Tô Châu Thái Hồ chim én ổ, chính là võ Lâm thế gia, ở trong giang hồ thanh danh hiển hách, hơn nữa, còn không chỉ là mưu phản mà thôi."

Nghe được Tri Thủy Mặc nói, Chu Thuận Xương trong lòng cảm giác nặng nề, xác thực, cái kia cô tô Mộ Dung danh tiếng Chu Thuận Xương sớm có nghe thấy, Thái Hồ bên trong chim én ổ càng là vô cùng khó tìm, Thái Hồ bên trong thù lộ hết sức phức tạp, rất khó tìm đến chim én ổ, hơn nữa, coi như tìm tới, e sợ cũng không thể để người của triều đình đi lục soát.

Hơn nữa Băng Tôn nói cái kia cô tô Mộ Dung còn không hết là mưu phản mà thôi, điều này làm cho Chu Thuận Xương có chút đau đầu, "Không biết cái kia cô tô Mộ Dung ngoại trừ mưu phản còn có tội gì?"

Tri Thủy Mặc đáp: "Cái kia cô tô Mộ Dung Phục ngoại trừ mưu phản còn chặn giết các nơi hào môn, cướp đoạt tài vụ, tích trữ tạo phản vật tư, không chỉ có như vậy, cái kia cô tô Mộ Dung càng là Đại Yên hoàng tộc dư nghiệt, trong tộc có lưu lại Đại Yên ngọc tỷ truyền quốc!"

"Cái gì!" Lúc này Chu Thuận Xương kêu lên sợ hãi, bên ngoài hộ vệ nghe thấy Chu Thuận Xương tiếng kinh hô lập tức liền vọt vào, Tri Thủy Mặc liếc mắt một cái những hộ vệ kia, mỗi người đều là cơ thịt xoắn xuyết đại hán, một thân khí tức mang theo nhân nhát sát khí, ngoại công đại thể đã đến hậu thiên sáu, bảy tầng, phóng tới trong quân thể nào cũng là cái Thiên phu trưởng, hơn nữa trên người mặc sáng rực khải, eo bội bách luyện đao.

Tri Thủy Mặc trong lòng cảm khái, xem ra, tuần này phủ gốc gác coi là thật không cạn a.

Chu Thuận Xương nhìn thấy xông tới hộ vệ, vốn là trầm xuống sắc mặt càng là mặt trầm như nước, uống đến, "Đều cho ta lui ra, không được triệu hoán, không cho phép vào đến."

Đối với những này hộ chủ tâm thiết hạ nhân, Chu Thuận Xương cũng không có quá đáng quát lớn, chỉ là để bọn họ lui ra mà thôi, quát lớn chỉ có thể lạnh lẽo những này dưới lòng người, Chu Thuận Xương tự nhiên biết bắt bí trong đó đúng mực, đã không đắc tội Băng Tôn, cũng sẽ không lạnh lẽo thuộc hạ trái tim

"Băng Tôn nói nhưng là thật chứ?" Không thể kìm được Chu Thuận Xương không thận trọng, dù sao một cái nông dân tạo phản, một cái hàn môn tạo phản, một cái hào môn tạo phản, cùng một hoàng tộc dư nghiệt tạo phản, trong này phân lượng là tuyệt nhiên không giống.

Nếu như hào môn tạo phản có thể đem Chu gia tha ra Bắc Tống triều đình thế lực hạch tâm, cái kia hoàng tộc dư nghiệt tạo phản liền có thể đem Chu gia đánh rơi phạm trấn, bị trở thành hàn môn.

"Đương nhiên, bản tọa lừa dối người ở bản tọa vừa không có nửa phần chỗ tốt!" Trì Thủy Mặc như chặt đinh chém sắt đáp lại nói.

Nghe xong Băng Tôn nói, Chu Thuận Xương trái lại bình tĩnh lại, người này đến đây tự nói với mình cô tô Mộ Dung muốn mưu phản, e sợ cùng cô tô Mộ Dung không phải có cừ oán, chính là mơ ước thứ nào đó, hoặc là hai người đều có, cũng không phải bận bịu, nghĩ đến vị này Băng Tôn chắc chắn nghĩ ra biện pháp giải quyết.

Trì Thủy Mặc nhìn thấy đột nhiên bình tĩnh lại Chu Thuận Xương đương nhiên có thể đoán được hắn đang suy nghĩ gì, nếu như đột nhiên có nho trong rừng người chạy đến thiện ác cung đến, nói cho hắn thiện ác cung có người muốn phản bội mưu sát hắn, chỉ sợ hắn cũng sẽ hoài nghi người này dụng ý cùng động cơ.

Chu Thuận Xương đột nhiên gõ gõ bàn, tựa như cười mà không phải cười hỏi "Ồ ~, không biết Băng Tôn vì sao có ý đến đây báo cho Chu mỗ việc này, Chu mỗ tuy đối với Băng Tôn bạn tri kỷ đã lâu, nhưng cũng chưa bao giờ cùng Băng Tôn từng có bất kỳ gặp nhau chứ?"

Trì Thủy Mặc cười lạnh, "Không gì khác, bản tọa cùng Mộ Dung gia tổ tiên có khich, chỉ cần xóa đi này một nhà tộc, bất quá là bản tọa dễ như ăn cháo, nhưng vẹn vẹn như vậy, nhưng khó để bản tọa thư thái, bản tọa muốn cho để này gia tộc dễ tiếng xấu muôn đời."

Lúc trước suýt chút nữa chết ở Mộ Dung Bác trong tay, đối với thù này, Trì Thủy Mặc khắc trong tâm khảm, nhất định phải để gia tộc Mộ Dung chó gà không tha, liền chết rồi đều muốn mang tiếng xấu!

Đương nhiên, Trì Thủy Mặc cũng không đơn thuần là vì báo thù mà thôi, hắn thời gian quý giá, cũng không thể dùng để lãng phí ở trên mặt này, trong đó tự nhiên còn có cái khác tính toán.

Bất quá vậy thì không đủ vì người ngoài đạo, báo thù có đầy đủ bỏ đi Chu Thuận Xương nghi ngờ, nếu như Trì Thủy Mặc là chính trị gia, e sợ còn có thể để Chu Thuận Xương chần chờ.

Nhưng Trì Thủy Mặc bất quá là thiện ác cung cung chủ mà thôi, tiếng tăm to lớn hơn nữa cũng thay đổi không được hắn là người trong võ lâm sự thực, người trong võ lâm, khoái ý ân cừ chính là chuyện thường, Chu Thuận Xương đương nhiên sẽ không đối với này có hoài nghi.

"Không biết Băng Tôn muốn như thế nào làm?" Chu Thuận Xương đối với cô tô Mộ Dung nhưng không có bất kỳ biện pháp nào, đành phải hỏi kẻ ở ngoài.

Trì Thủy Mặc nhếch miệng lên 45 độ, lộ ra một cái ôn hoà nhất nụ cười, "Nghe nói, Chu đại nhân quý phủ còn có một đứa con gái chờ gả khuê bên trong, vừa vặn, cái kia cô tô Mộ Dung còn chưa hôn phối. Ta nghĩ, triều đình đối với Chu đại nhân vì diệt cướp liền nữ nhi danh tiếng đều chịu hy sinh nghĩa cử nhất định sẽ mọi người tán thưởng."

Chu Thuận Xương ngẩn ra, khó hơn biến ảo không ngừng, hiển nhiên, này Băng Tôn là muốn chính mình đem nữ nhi gả cho cầm cô tô Mộ Dung, nhân cơ hội lực soát Mộ Dung phủ để, không phải vậy, triều đình hỏi tới đây phản tặc là thì lại sao nắm lấy.

Lẽ nào Chu Thuận Xương nói là thiện ác cung Băng Tôn ra tay sao, cái kia chẳng phải là có vẻ hắn Chu Thuận Xương vô năng, công lao lại há có thể rơi xuống trên đầu hắn, phần này công lao đối với Chu gia tới nói vô cùng trọng yếu, có thể khiến Chu gia địa vị ở trong vòng hai mươi năm vững như Thái Sơn, mãi đến tận dưới đồng lúa trưởng thành.

Trì Thủy Mặc đối với Chu Thuận Xương lựa chọn không nghi ngờ chút nào, một phương là Chu gia hai mươi năm vinh hoa an ổn, một phương là Chu gia nữ hạnh phúc, e sợ cái nào chính trị gia cũng có thể làm ra chính xác lựa chọn đến.

Này cũng không phải vô tình, mà là hào môn đại tộc từ nữ trách nhiệm, bọn họ từ sinh ra bắt đầu liền hưởng thụ người thường không thể tưởng tượng hậu đãi sinh hoạt, tiếp thu tốt nhất giáo dục, từ vật chất đến tinh thần đều được tốt nhất chăm sóc, cùng này đối lập chính là, bọn họ nhất định phải gánh vác lập nghiệp tộc hưng suy gánh nặng.

Vì lẽ đó hào môn đại tộc nữ nhi, từ sinh ra bắt đầu, trừ không đặc biệt xuất sắc, không phải vậy vận mệnh nhất định chạy không thoát thông gia ràng buộc, bất quá, so với những kia hàn môn từ nữ tới nói, các nàng đã là phi thường hạnh phúc.

Đương nhiên, coi như Chu Thuận Xương từ chối, Trì Thủy Mặc cũng sẽ không ép buộc Chu Thuận Xương đem nữ nhi gả cho Mộ Dung Phục, bất quá Chu Thuận Xương sẽ mất đi phần này công lao mà thôi, được mất do chính hắn cân nhắc.

Dù cho hiện đại, có thể lựa chọn đến như ý lang quân người e sợ cũng không có nhiều như vậy, càng nhiều chính là khuất phục ở hiện thực, ái tình a, mãi mãi cũng là cái xa xỉ đồ vật, tươi đẹp, nhưng xa không thể với.

Quả nhiên, Chu Thuận Xương rất nhanh sẽ hạ quyết tâm, cái kia Băng Tôn nếu đối với gia tộc Mộ Dung có cừu oán khích, đương nhiên sẽ không nhìn nữ nhi tiến vào hồ lửa, nhiều nhất chính là ở bãi đường thành công, động phòng trước chỉ sợ cũng sẽ động thủ, nữ nhi tổn thất bất quá là thanh danh mà thôi. Làm Chu gia trưởng nữ, đây là trách nhiệm của nàng, không cho trốn tránh.

Mạnh mẽ khấn dưới mặt bàn, Chu Thuận Xương quyết định nói, "Đã như vậy, liền y theo Băng Tôn nói!"

Tri Thủy Mặc trên mặt góc độ do một bên giường lên 45 độ biến thành hai bên giường lên 45 độ, xem ra là nghĩ đến một số chuyện thú vị.

"Được, cụ thể công việc cùng thời gian, mặt sau sẽ có người tìm đến người thương lượng, bản tọa đi vậy!" Nói xong Tri Thủy Mặc còn không quên lấy đi chén trà trên bàn, người nhẹ nhàng ngoại trừ Chu Thuận Xương thư phòng, chỉ là một cái lên xuống liền biến mất ở Chu phủ, lưu lại hai mặt nhìn nhau Chu phủ bọn họ vệ.

...

Tô Châu Anh Hùng lâu đệ ngũ lâu, bên trong phòng khách.

Trên người mặc để trắng hoa văn phán quan bào Trác Bất Phàm lưng đeo trường kiếm, lẳng lặng đứng ở Tri Thủy Mặc trước mặt, vẻ mặt kính cẩn.

Tri Thủy Mặc nhưng là ngồi ở đại sảnh thủ tọa trên, trong tay cầm một tờ giấy, ở nhìn cái gì đó.

"Những này chính là người tìm hiểu đi ra toàn bộ tin tức sao?" Tri Thủy Mặc ngữ khí trước sau như một lạnh lùng, nghe không ra là mừng hay giận.

"Đúng, thuộc hạ vô năng, vọng cung chủ chuộc tội, cái kia Mạn Đà Sơn Trang đối với Lang Gia phúc địa ô đến quá gấp, tìm hiểu không đến bất cứ tin tức gì, cái kia chim én ở còn thì thủy các cũng là như thế."

Trác Bất Phàm đứng là một mặt xấu hổ, sơn trang kia bên trong không có bất kỳ người nào võ công có thể cùng hắn chống lại, nhưng vẫn như cũ đánh không dò ra Lang Gia phúc địa tin tức, điều này làm cho hắn có chút da mặt bị sốt.

Đúng là cái kia chim én ở bên trong có mấy cái võ công cực cao hảo thủ, Trác Bất Phàm mấy lần dựa vào đến có chút tiếp cận, suýt nữa bị phát hiện, cái kia cô tô Mộ Dung tên tuổi coi là thật không phải đến không.

E sợ cái kia Thanh Vân Trang trang chủ Đặng Bách Xuyên, võ công đã đến hóa cảnh, không hổ là cùng Huyền Nan, khang Quảng Lăng đặt ngang hàng võ lâm đại hào.

Thiện ác trong cung hiện nay chỉ có cung chủ Băng Tôn, cùng cái kia ác giáp điện điện chủ Đinh Xuân Thu, mới khó vượt qua cái kia Đặng Bách Xuyên.

Cho tới thiện ác cung những người còn lại, trừ phi là Trác Bất Phàm, Trích Tinh Tử, ô lão đại ba người vậy công mới có thể ổn ép một đầu.

Đồng dạng, cái kia được xưng chưởng pháp "Giang Nam đệ nhị" xích hà Trang trang chủ công dã càn, cũng không tầm thường, Trác Bất Phàm tự nhận không phải đối thủ, dù cho dùng ra ánh kiếm cũng khó thắng chi, nhiều nhất có thể ở tại trước mặt bỏ chạy.

Gió thu Trang trang chủ bao không giống, Huyền Sương Trang trang chủ phong ba ác, cũng là cao thủ, đối với hai người này, Trác Bất Phàm dám nói có thể thắng phong ba ác, có thể san bằng bao không giống.

Bất quá bởi vậy cũng có thể thấy được cô tô Mộ Dung thực lực tuyệt đối không phải bình thường, cũng may, cung chủ võ công sâu không lường được, cái kia cô tô Mộ Dung thị nhất định phải xui xẻo a.

"Không quan trọng lắm, người đã làm rất khá, cái kia Lang Gia phúc vị trí ngầm có ý kỳ môn độn giáp, không phải người thường có khả năng tìm hiểu, ta cho người đi thử xem cũng không có ôm hi vọng lớn bao nhiêu, người cũng không cần bởi vậy tự trách, tương tự, vậy còn thì thủy các vị trí cũng ngầm có ý kỳ môn, không có tìm hiểu đi ra đúng là bình thường."

Tri Thủy Mặc đúng là không có trách tội Trác Bất Phàm hành sự bất lực, dù sao coi như thay đổi chính hắn đi vào, e sợ kết quả cũng chẳng tốt hơn là bao.

Ta chỗ này có một phong bài thiếp, người đi cho ta tự tay giao cho Mạn Đà Sơn Trang chi chủ, sơn trang kia bên trong người kiêu căng khó thuần, lúc cần thiết khác có thể đề cho biết Đạo Tôn ti lễ tiết.

"Vâng, cung chủ!" Tiếp nhận bài thiếp sau, Trác Bất Phàm liền lui ra lập tức đi làm chuyện này.

Nhìn Thái Hồ phương hướng, Tri Thủy Mặc tự lẩm bẩm, căn cơ a căn cơ...

Chương 83: vừa vào Lang Gia

Ngày thứ hai, Trì Thủy Mặc mang theo Trác Bất Phàm cùng với một đám thiện ác cung môn hạ đệ tử, đi tới Mạn Đà Sơn Trang bãi phóng.

Đoàn người ngồi một chiếc ba cột buồm xa hoa lâu thuyền, hướng về Thái Hồ bên trong chạy tới, giá thuyền chính là thiện ác cung mời tới giá thuyền hảo thủ, đã giá thuyền mấy chục năm, đi thuyền không chậm không nhanh phá tan mặt nước, lưu lại một cái sóng bạc ở thuyền sau.

Đầu thuyền, Trì Thủy Mặc ngang nhiên đứng thẳng, thổi vào mặt gió nhẹ nhấc lên hân màu tím góc áo, quan ngọc giống như khuôn mặt tại triều dương chiếu rọi xuống thật giống lập lòe hào quang nhàn nhạt.

Trì Thủy Mặc đứng ở đầu thuyền nhìn tới, trước mắt một mảnh xanh lam, cách đó không xa mặt hồ phản chiếu trên trời triều dương, phản xạ ra ánh sáng diu diu, hồ phong chen lẫn rong mùi thơm ngát, thoáng xa xa còn có dãy sớm ngư dân nữ bóng người, đứt quãng du dương tiếng ca truyền đến.

Hai đồ ngày tốt, thiên thu đình viện. Phiên phiên lại tu sửa đến yến... Tô Phượng Hoàng ôn húa vì lân, tiêu tương khói mình đến hà muộn... Loạn như Hồng lâu, thấp bay lục ngân... Họa lương thời phát ca bụi tán... Vì ai trở lại vì ai đến...

Thuyền được rồi khoảng một canh giờ, Trì Thủy Mặc liền nhìn thấy phía trước xuất hiện một cái tiểu đảo, trên đảo hồng lục một mảnh, có mái cong đầu giác từ hồng hoa cây xanh bên trong chui ra, nghĩ đến, cái kia chính là Mạn Đà Sơn Trang.

Không lâu lắm Trì Thủy Mặc đoàn người liền lại gần bờ, dưới đền thuyền tới, trong lúc đó bến tàu trên sớm có đoàn người đang chờ đợi, cái kia trước tiên một người chính là một vị nữ tử.

Cô gái này trên người mặc vàng nhạt trù sam, quần áo trang sức, dường như cực kỳ Đại Lý Vô Lượng son bên trong hang núi ngọc như. Bất quá cô gái này là cái mỹ phụ trung niên, bốn mươi tuổi không tới tuổi, trong động ngọc như nhưng là cái mười tám mười chín tuổi thiếu nữ.

Lại nhìn mỹ phụ kia tướng mạo thời, thấy nàng so với trong động ngọc như, mặt mày miệng mũi đều không bức này xinh đẹp vô luân, tuổi cô nhiên không giống, trên mặt cũng rất có phong sương dấu vết tháng năm, nhưng ngờ ngợ có năm, sáu phần tương tự.

Trì Thủy Mặc trong lòng rõ ràng, người này chỉ sợ chính là Mạn Đà Sơn Trang chi chủ, không nhai từ cùng Lý Thu Thủy con gái, Lý Thanh la.

Thấy Trì Thủy Mặc đoàn người đến, cái kia vàng nhạt trù sam nữ tử tiến lên đón, quay về Trì Thủy Mặc một cái vạn phúc, đạo, "Thiện ác cung cung chủ giá lâm bản địa, thật là làm cho ta son trang rỗng đến nhà tôm a!" Nữ tử ngữ khí giống sân giống hi, âm thanh nhu mị uyển chuyển, có loại câu hồn phách người mị lực.

Đáng tiếc, Lý Thanh la ở rỗng đến nhà tôm trên nhân mạnh, tựa hồ đang lên án Trì Thủy Mặc giặc cướp hành vi, trào phúng đánh danh môn chính phái bảng hiệu nhưng làm so với tà ma ngoại đạo càng chuyện vô liêm sỉ, bất nạt nàng nữ cô nhi quả phụ.

Đáng tiếc, Trì Thủy Mặc có băng tâm tình nguyên, càng có 'Thái Thượng Vong Tình tâm' trấn áp, trong lòng một điểm sóng lớn đều không nổi, chỉ là trên mặt vì vi nô nộ cười, đạo, "Vương phu nhân khách khí, bản tọa cùng cha mẹ người vị trí môn phái hơi có ngọn nguồn, lần này đến đây mượn Lang Gia phúc địa rất nhiều cơ sở bí tịch, đánh bóng bản tọa căn cơ, thật là quấy rầy, để Vương phu nhân cười chê rồi."

Nói xong Trì Thủy Mặc vung tay phải lên, "Vi bù đắp bản tọa áy náy, tiểu lễ vật nhỏ không được kính ý, mong rằng Vương phu nhân vui lòng nhận!" Theo Trì Thủy Mặc phát tay, đoàn người mang ra bảy, tám cái rương lớn đến, đặt ở Lý Thanh la đoàn người bên người, chúng đệ tử cùng nhau mở ra cái rương, trong lúc đó một mảnh trắng bạc.

Tám cái rương lớn bên trong có sáu cái tất cả đều là bạc, ánh sáng trắng bạc qua lại đến người mắt mù, mặt khác hai cái rương, một cái rương bên trong tất cả đều là trên hào tơ lụa, một cái tất cả đều là các thức châu báu đồ trang sức.

Lý Thanh la vốn là đối với Trì Thủy Mặc giặc cướp hành vi bất mãn hết sức, cho rằng cùng chìm ỏ Mộ Dung Phục giống như vậy, đều là dã tâm bùng bùng, lòng lang dạ sói người, không nghĩ tới dĩ nhiên sẽ đưa như thế một món lễ lớn, phải biết, nơi này của cái có tới hai mươi mấy vạn lượng bạc, đầy đủ lấy ra không một cái trung tàng hào môn của cái.

Ở Bắc Tống, bạc sức mua nhưng là vô cùng mạnh mẽ, hai lượng bạc liền đầy đủ ba thanh nhà sinh sống mấy tháng.

Này đám này bạc châu báu cũng làm cho Lý Thanh la đối với Trì Thủy Mặc cảm quan hơi hơi thay đổi, bất quá, cũng chẳng tốt hơn là bao, cái kia Lang Gia phúc địa bên trong bí tịch cũng không chỉ này điểm ấy giá trị, Lý Thanh la có thể khôn khéo lắm.

Bất quá, người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, vị này Băng Tôn danh vọng như mặt trời ban trưa, làm việc cũng độc ác phi thường, có người nói tên kia động một phương gió mát trộm, trên dưới chừng ba ngàn miệng ăn, chỉ là cự không phục tùng ban bố hắc, đạo quy tắc, toàn trại trên dưới bị thiện ác cung giết đến chó gà không tha, liền lão nhân đứa nhỏ đều không có buông tha.

Việc này vừa ra, hết thấy nắm phản đối thái độ trộm cướp trong một đêm toàn bộ thay đổi thái độ, dồn dập đưa lên quy phụ biểu, đầu nhận dạng, ngoan ngoãn tuân thủ thiện ác cung định ra quy tắc, đứng hạn công lên, lấy bảo toàn dòng dõi tính mạng.

Trước mắt vị này tuyệt phát yêu dị thanh niên, ở võ lâm cùng triều đình đều có năng lượng khổng lồ, nếu như chọc giận hắn, e sợ Mạn Đà Sơn Trang trên dưới liền muốn chó gà không tha.

Vì lẽ đó dù cho Lý Thanh là bất mãn trong lòng, nhưng cũng không dám công khai cùng vị cung chủ này đối nghịch, đánh rơi hàm răng cũng đền hướng về trong bụng yết, không thể không mang theo khuôn mặt tươi cười đem vị này Băng Tôn nghênh tiến vào Mạn Đà Sơn Trang.

Ở thiết yến chiêu đãi Trì Thủy Mặc sau khi, hai người lại hàn huyên một hồi, Lý Thanh là liền có một mối muốn đi nghỉ ngơi, Trì Thủy Mặc cũng liền không quấy rầy nữa, đi theo đến đây hầu gái đi nghỉ ngơi.

Mạn Đà Sơn Trang, Trì Thủy Mặc có thể muốn ở lại không ít thời gian a...

Sáng sớm, Trì Thủy Mặc ở hầu gái dưới sự giúp đỡ rửa mặt xong xuôi, mặc chỉnh tề sau đó đến trong sân, ngày hôm nay, là Lý Thanh là đáp ứng Trì Thủy Mặc vào Lang Gia phúc địa ngày.

Theo dẫn đường san bằng bà bà, thất quái bát quái, đi tới một cái vách đá trước mặt, một thân vàng nhạt trừu sam Lý Thanh là từ lâu ở trước vách đá chờ đợi, cái kia vàng nhạt trừu sam hình thức cùng ngày hôm qua cũng không giống nhau, màu sắc nhưng không khác nhau chút nào, Trì Thủy Mặc trong lòng lộ ra một ý nghĩ, xem ra, này Lý Thanh là đối với màu vàng nhạt rất là yêu thích a.

Lý Thanh là phát tay để san bằng bà bà lui ra, nhìn chăm chú Trì Thủy Mặc, một lát mở miệng nói, "Băng Tôn, đây là ta Mạn Đà Sơn Trang bí mật lớn nhất, hi vọng người có thể tuân thủ lời hứa, không cần mang ra bí tịch, không cần đem Lang Gia phúc địa tiết lộ cho người khác!"

Lý Thanh là ngữ khí trịnh trọng, này Lang Gia phúc địa bí tịch là phái Tiêu Dao tiên nhân khổ cực thu thập mà đến, trong đó cũng không ít là nàng cha mẹ tâm huyết, nàng tuy rằng không yêu luyện võ, nhưng cũng biết nặng nhẹ.

Trì Thủy Mặc sắc mặt ngưng lại, gật gật đầu nói "Vương phu nhân yên tâm, bản tọa không phải thất tín người, nếu hứa hẹn cùng người, thì sẽ không vi phạm!"

Nghe được Trì Thủy Mặc đáp lại, Lý Thanh là sắc mặt thoáng tri hoãn, tay trái nhanh chóng ở trên vách đá không đáng chú ý mấy cái góc vỗ mấy lần, chỉ nghe "Kèn kẹt ca" vài tiếng, cơ quan vang động âm thanh, trong vách đá đột nhiên hướng về hữu trượt đi, lộ ra một cái một người cao cửa đá đến.

Mịa nó, cao cấp như vậy, vẫn là trượt cửa! Trì Thủy Mặc trong lòng thần phục. Một bên Lý Thanh là trước tiên đi vào, lấy đó đường nói an toàn, Trì Thủy Mặc theo sát phía sau, vào được môn đến, trong lúc đó hai bên trên vách đá mỗi cái năm mét đều bày đặt một chiếc ngọn đèn, lúc này cái kia ngọn đèn đã bị thấp sáng.

Ở Trì Thủy Mặc nghĩ đến, khẳng định có cái cơ quan cùng những kia ngọn đèn liên kết, một khi cửa lớn mở ra, cái kia ngọn đèn liền bị tự động thấp sáng, bất quá trong đó cụ thể đạo lý Trì Thủy Mặc cũng không hiểu mà thôi.

Đường nói là có đá cẩm thạch phiến đá lát thành, một đường tà hướng phía dưới, đại khái đi rồi chừng năm mươi mét, Lý Thanh là tay phải ở trên vách đá một chiếc ngọn đèn phía dưới nhẹ nhàng nhấn một cái, cửa lớn trong nháy mắt bị giam bế, đường nói ngọn đèn cũng thuận theo tắt.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 84: Phúc địa bên trong

Trì Thủy Mặc trong lòng cả kinh, cho rằng gặp tính toán, chính muốn nổi giận, đột nhiên Lý Thanh là bên trái trên vách đá lại trượt ra một tấm cửa lớn đến, hơi ánh sáng truyền ra, Lý Thanh là trước tiên tiến vào, Trì Thủy Mặc sắc mặt bất biến, nhắc lên chân khí lại âm thầm thả xuống, như không có chuyện gì xảy ra đi theo ở Lý Thanh là phía sau.

Liền như vậy đồng vỗ một cái, tây nhấn một cái, đại khái qua bảy, tám Đạo môn, yểm đi dạo đi rồi hai dặm lai lịch, trước mắt rộng mở văn minh, xuất hiện một chỗ động, đúng như cái kia Vô Lượng sơn đáy vực lang huyền ngọc động.

Lòng đất này dưới nhà đá hai bên đều trang bị khối lớn trong suốt lưu ly, xa xôi ngày quang từ lưu ly bên trong chiếu vào, bên ngoài hiển nhiên chính là Thái Hò, này nhà đá bị kiến tạo ở Thái Hò chi đáy.

Nhìn thấy này lưu ly, Trì Thủy Mặc liền không hoảng hốt, coi như cơ quan có biến, Trì Thủy Mặc đánh vỡ lưu ly liền có thể đến Judas hồ, chạy ra nhà đá.

Bên trong thạch thất bày đặt trong động một loạt bài liệt mẫn làm bằng gỗ giá sách, trên giá sách lít nha lít nhít bày đặt bí tịch đồ sách, trên giá sách dán đầy thiêm con, tất cả đều là "Côn Luân phái", "Phái Thiếu lâm", "Phái Thanh Thành", "Sơn Đông Bồng Lai phái", "Phục ngư phái", "Phái Nam hải" chờ chút tên gọi.

Trong đó thành linh cũng có "Đại Lý Đoàn thị", "Thiếu lâm tự", "Cái Bang" thiêm con, nhưng ở "Phái Thiếu lâm" thiêm con đặt cược "Khuyết Dịch cân kinh", ở "Cái Bang" thiêm con đặt cược "Khuyết Hàng Long Thập Bát chương", ở "Đại Lý Đoàn thị" thiêm con đặt cược "Khuyết Nhất dương chi pháp, Lục Mạch thần kiếm kiếm pháp, hám rất" chữ.

Trì Thủy Mặc trong lòng sáng tỏ, e sợ không phải khuyết Nhất dương chi hám rất, dù sao Nhất dương chi bất quá là hắc thiết cấp ba võ học mà thôi, khuyết Lục Mạch thần kiếm mới là hám rất nguyên nhân.

Hơn nữa khuyết "Dịch cân kinh", "Hàng Long Thập Bát chương" nhưng cũng không có hám rất chữ, dù sao này hai loại võ công đồng dạng bất quá là hắc thiết cấp ba, mặc dù là cấp ba bên trong cao cấp nhất võ công.

(Tiêu Phong có thể nắm Hàng Long chương đã biến thiên hạ trong đó tự có nguyên do, sau văn thì sẽ đạo đến)

Chính đang Trì Thủy Mặc đánh giá giá sách thời điểm, Lý Thanh la lên tiếng, "Băng Tôn, nơi này chính là ta Lang Gia phúc địa tàng thư chỗ, người có thể lần thứ hai thoả thích xem, nhưng xin đừng nên đem bí tịch đồ sách mang ra nhà đá, nói vậy ra vào con đường Băng Tôn vẫn như cũ ghi nhớ, sau đó Băng Tôn muốn nhìn liên chính mình lại đây chính là, nếu như không có phân phó gì khác, ta liền không quấy rầy Băng Tôn."

Trì Thủy Mặc cũng không quay đầu lại, liền như thế ứng một tiếng, "Được, người tự đi thôi!"

Lý Thanh la cũng không để ý lắm, nếu như tập luyện võ công người nhìn thấy này một chiếc từ bí tịch không như vậy biểu hiện, đó mới để hấn bất ngờ đây, Lý Thanh la bước liên tục nhẹ nhàng, bỗng bênh ra nhà đá, "Kèn kẹt" vang lên, nhưng là Lý Thanh la đóng cửa lớn phòng ngựa người ngoài xông vào, tiết lộ Lang Gia phúc địa tin tức.

Trì Thủy Mặc đến Lang Gia phúc địa mục đích cũng không phải vì thần công gì bí tịch, mà là vì các môn các phái cơ sở võ học, cùng Đinh Xuân Thu một trận chiến, Trì Thủy Mặc đầy đủ biết được chính mình không đủ.

Nếu như không đem căn cơ đánh vững chắc, e sợ ở thế giới sau này bên trong đụng tới những kia vượt cấp khiêu chiến thiên tài, e sợ chính mình cũng chỉ có thể bị trở thành diễn viên quần chúng vai phụ, đến khi đó, phỏng chừng sẽ bị 'Bảy hồ' trực tiếp xoá bỏ đi.

Cầm lấy trên giá sách một quyển la hán phổ, Trì Thủy Mặc liền nhìn lên: Quyển mắt eo chân luyện tứ tinh, bước chân Tintin muốn tiến thân. Đầu muốn chính thể muốn ổn, suất phát từng vai mặc theo. Chiêu nhanh như điện nhanh như phong, lộn một vòng phong hỏa xoay người lại chân, trộm bộ cũng đã hiện ra kỳ công...

Dần dần mê muội ở thư trong biển Trì Thủy Mặc mãi đến tận mặt trời chiều ngã về tây, bên trong nhà đá tia sáng lờ mờ, mới phát hiện thời gian đã qua một ngày, lưu luyện rời khỏi Lang Gia phúc địa, chuẩn bị ngày mai trở lại đọc sách.

...

Ngày thứ hai, "Kèn kẹt ca" phòng dưới đất môn hướng về hữu tránh thoát, chỉ thấy một người mặc ngẫu sắc sa sam thân ảnh yếu diệu đứng lặng, mặt hướng về giá sách như mực tóc dài khoác hướng về áo lót, dùng một cái màu bạc sợi tơ nhẹ nhàng kéo lại, hai bên cửa sổ thủy tinh xuyên thấu qua ánh mặt trời chiếu ở trên người nàng, dường như có yên hà nhẹ nhàng lung, coi là thật không phải trần thế bên trong người.

Nghe được cơ quan vang động "Kèn kẹt" tiếng, cô gái kia hậu tri hậu giác quay đầu lại, Trì Thủy Mặc kinh ngạc phát hiện thiếu nữ này ngoại trừ trang phục tương dị ở ngoài, mặt hình, con mắt, mũi, môi, lỗ tai, màu da, vóc người, tay chân, cùng cái kia lang huyền ngọc động ngọc như dĩ nhiên không có một chỗ không giống, giống như chính là cái kia ngọc như phục sinh.

Ngọc như diễm dứa linh động, rất có hồn xiêu phách lạc thái độ, thiếu nữ trước mắt nhưng đoan trang bên trong mang có một vệt tính trẻ con, nghĩ đến cô gái này định là trong truyền thuyết Thần Tiên tỷ tỷ Vương Ngữ Yên.

Cô gái kia ngẫu sắc trừu sam vật áo rung động nhẹ, quay đầu lại, nhìn thấy trước mắt xuất hiện một cái có trắng như tuyết tóc dài yêu dị nam tử, cô gái này rõ ràng có chút giật mình, bất quá rất nhanh sẽ phục hồi tinh thần lại, biết đây là gần nhất sơn trang bên trong xuất hiện thiện ác cung cung chủ Băng Tôn.

Ngoại trừ chim én ở Mộ Dung Phục cùng tứ đại gia thần ở ngoài, Vương Ngữ Yên vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy nam nhân khác, vẫn là như vậy yêu diễm mỹ lệ nam nhân, (Trì Thủy Mặc xác thực có thể sử dụng yêu diễm mỹ lệ để hình dung) má ngọc trên không khỏi nổi lên đỏ ửng nhàn nhạt, ánh mặt trời sáng rỡ ở sau thân thể hấn soi sáng, dường như vô số hào quang, để chịu không nổi e thẹn nữ tử xem ra càng càng mỹ lệ tuyệt luân.

Nhìn Trì Thủy Mặc, Vương Ngữ Yên lông mi thật dài dưới một đôi trắng đen rõ ràng mắt to đen lay láy trực chuyển, chỉ nghe được nàng so với ống tiêu còn muốn nhu hòa âm điệu hỏi: "Các hạ nhưng là thiện ác cung Băng Tôn, tiểu nữ tử Vương Ngữ Yên có lẽ." Nói xong Vương Ngữ Yên chính là một cái vạn phúc, ôn nhu nhược nhược bóng người chân thành thi lễ, nhu mì mười phần rồi lại không mất đoan trang hào phóng.

Bất quá, nhanh lan tràn đến giây ngọc hồng hà cho thấy nữ tử tâm tình cũng không phải là bình tĩnh như vậy, hiểu rõ không ít giang hồ đồn đại Vương Ngữ

Yên, đối với vị này như mặt trời ban trưa Bổng Tôn nhưng là đã bội mà sợ.

Đối với không tới nhi lập chi niên liền có thể sáng chế thiện ác cung lớn như vậy thế lực, Vương Ngữ Yên kính nể phi thường, hơn nữa, thỉnh thoảng cũng xem chút thơ từ Vương Ngữ Yên đối với ở trước mắt vị này yêu dị nam tử ở văn học trên thành tựu càng là ngưỡng mộ, đồng thời bởi giang hồ thịnh truyền quyết đoán mãnh liệt (cũng chính là lòng dạ độc ác), Vương Ngữ Yên không khỏi có thêm vài phần sợ hãi, dù sao, nàng chỉ là một cái cô gái yếu đuối mà thôi.

Đối với cô gái này, Trì Thủy Mặc đến là không có cái gì tình dục, có chỉ là đối với mỹ thương thức mà thôi, Tây Hạ Lý Thanh Lộ dung mạo cũng không kém Vương Ngữ Yên, bởi vậy liếc thấy như vậy mỹ lệ người, Trì Thủy Mặc nhưng cũng không thất thố.

Trọng yếu hơn chính là, Trì Thủy Mặc không thể phá nguyên dương thân, bởi vậy, lại cô gái xinh đẹp đối với hắn mà nói cũng chỉ là tình chi nguyệt, chỉ có thể nhìn, không thể đụng vào.

Đối với Vương Ngữ Yên bất chuyện, Trì Thủy Mặc chỉ là nhàn nhạt trở về cú, "Ân!" (nguy trang đến mức một tay tốt bức a!) quả thực đem ngạo lạnh cá tính phát huy đến mức tận cùng.

Vương Ngữ Yên nghe vậy kinh ngạc, từ nhỏ ở mẫu thân sủng ái, hạ nhân nịnh hót bên trong lớn lên nàng, chưa bao giờ từng gặp phải tình huống như thế, dù cho là biểu ca ở vô cùng bận rộn thời điểm cũng sẽ không dùng loại này qua loa ngữ khí đến ứng đối với mình.

Không biết nên đáp lại ra sao Vương Ngữ Yên sững sờ ở nơi nào, lúc này Trì Thủy Mặc lại nhàn nhạt đến rồi một câu, "Không có chuyện gì, người liền lui ra đi!"

Lui ra! Lui ra! Lui ra! Dưới! Vương Ngữ Yên xấu hổ dị thường, đây là coi ta là hạ nhân đối xử sao, ta mới là Mạn Đà Sơn Trang chủ nhân một trong được rồi, người một khách hàng sao dám như thế hung hăng!

Lẽ nào đây chính là thư trên nói khách đại bất nạt chủ?

Đang muốn biểu thị chính mình bất mãn, lúc này Trì Thủy Mặc một cái ánh mắt lạnh như băng bắn tới Vương Ngữ Yên trên người, để trong lòng nàng một cái giật mình, xấu hổ Vương Ngữ Yên nghĩ đến Bổng Tôn giết người không chớp mắt thủ đoạn tàn nhẫn (được rồi, không phải quyết đoán mãnh liệt), đành phải hèn dỗi chà chà bàn chân nhỏ, đem quyền sách trên tay thả lại giá sách, chạy trốn tựa như rời khỏi Lang Gia phúc địa.

Ra Lang Gia phúc địa, Vương Ngữ Yên càng nghĩ càng tức giận, ở nhà mình, dĩ nhiên khiến người ta làm người hầu xử lý, thực sự là, thực sự là, chưa bao giờ nhận qua loại này tức giận Vương Ngữ Yên liền vành mắt đều có chút ửng đỏ, hiển nhiên nhanh đem mình khí khóc.

Mà Lý Thanh la nghe hạ nhân nói Ngữ Yên đi tới Lang Gia phúc địa, vội vã chạy tới, nàng không phải là chưa va chạm nhiều Vương Ngữ Yên, đối với ở nữ nhi mình dung mạo mỹ lệ nhưng là mười phần rõ ràng, nói là nghiêng nước nghiêng thành đều không quá đáng. (thật sự sao?)

Nếu như gặp phải cái kia mặt ngoài hòa khí, kì thực bá đạo Bổng Tôn, vạn nhất người kia nổi lên sắc tâm, nhưng là gay go, hướng về phúc địa tìm kiếm Lý Thanh la vừa vận tình cờ gặp vành mắt hồng hồng, chỉ lo cúi đầu đi Vương Ngữ Yên, trong lòng kinh hãi, lẽ nào nữ nhi bị người kia bắt nạt?

Lý Thanh la liền vội vàng kéo tay của nữ nhi, hỏi, "Ngữ Yên, thế nào như vậy thương tâm, nhưng là thiện ác cung Bổng Tôn bắt nạt cho người?" Trong giọng nói đã sớm không có ngày xưa nhu mì cảm động, có chỉ là là một người mẫu thân lo lắng cùng lo lắng.

"Ân!" Vương Ngữ Yên như vậy trả lời, này một cái ân chữ để Lý Thanh la chỉ cảm thấy đất trời tối tăm, Vương Ngữ Yên gần nhất rất thời gian dài đều không có đi Lang Gia phúc địa, chỉ lo phòng ngừa hai người chạm mặt Lý Thanh la đúng là đã quên này một tra.

"Cái kia đáng ghét Bổng Tôn dĩ nhiên coi thường ta, coi ta là thành Mạn Đà Sơn Trang hạ nhân!" Vương Ngữ Yên nói tiếp, cau mày, trong giọng nói để lộ ra một luồng nồng đậm bất mãn.

"Cái kia thiên sát khôn nạn lại dám coi thường Ngữ Yên, coi thường Ngữ Yên, coi thường..." Lý Thanh la lúc này phục hồi tinh thần lại, "Người nói cái gì, ngoan nữ nhi, lại cho mẫu thân nói một lần, mẫu thân vừa không có nghe rõ." Lý Thanh la chăm chú nắm Vương Ngữ Yên tay, chỉ lo chính mình vừa nghe lầm.

"A, mẫu thân, người nắm thương ta." Vương Ngữ Yên đột nhiên cả kinh nói.

"Xin lỗi Ngữ Yên, mẫu thân chỉ là lo lắng người, người vừa nhưng là nói vậy cũng ác Bổng Tôn coi thường người, coi người là thành ta Mạn Đà Sơn Trang hạ nhân?" Lý Thanh la hỏi lần nữa.

"Đúng vậy, mẫu thân, người nói người này sao sinh như vậy đáng ghét, dĩ nhiên ở chủ nhân nơi vô lễ như thế, thực sự là, thực sự là... Đáng ghét đến cực điểm" Vương gia cũng là Tô Châu hào môn phú thương nhà, Vương Ngữ Yên gia giáo hải lòng, sẽ không cái gì lời mắng người, suy nghĩ hồi lâu cũng chỉ biệt ra một câu đáng ghét đến.

Nghe được nữ nhi lời nói, Lý Thanh la không những không giận mà còn lấy làm mừng, chỉ nói câu, "Như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt!"

Điều này làm cho Vương Ngữ Yên kinh ngạc phi thường, sao sinh mẫu thân nghe được mình bị bắt nạt không chỉ không giúp chính mình hả giận, còn nói được, như vậy Vương Ngữ Yên nghĩ hoặc phi thường.

Con gái của chính mình, Lý Thanh la như thế nào không rõ ràng, vừa thấy được Vương Ngữ Yên đáng về liền biết nàng đang suy nghĩ gì, chính mình vừa

cũng là quan tâm sẽ bị loạn, Ngũ Yên quần áo chỉnh tề, hai hàng lông mày nhú chặt, oan ức nhưng không tuyệt vọng, căn bản không phải chịu đến "Bất nạt" đáng về.

"Tốt , Ngũ Yên, việc này chúng ta trở về rồi hãy nói." Lý Thanh La Vương Ngũ Yên liền rời khỏi Lang Gia phúc địa bên ngoài, miễn cho bị đi ra Băng Tôn gặp được, tuy rằng khả năng này rất nhỏ, nhưng cũng không thể không phòng.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Vá căn cơ, hai đến vô lượng

Suýt chút nữa gây nên một chuyện hiểu lầm Trì Thủy Mặc đến lúc đó cũng không biết bên ngoài phát sinh cái gì, hần lúc này đã chìm đắm đến thư trong biển , các môn các phái cơ sở võ học, trấn phái tuyệt học để hần mê muội tiến vào.

Đao, thương, kiếm, kích, phủ, việt, câu, xoa, tiên, giản, chuy, qua, đảng, côn, sóc, bổng, kỳ môn binh khí, danh khí ám khí, nơi này không thiếu gì cả.

Chưởng pháp, quyền pháp, chân pháp, thân pháp, chỉ pháp, nơi này đếm không xuể, nội công, ngoại công, kỳ công, quái công, nơi này án doanh mấy chồng.

Ngày trăng nguyệt rơi, đầu chuyển tinh di, Trì Thủy Mặc chìm đắm ở thư hải đã một tháng , một tháng qua, chưa từng bước ra Lang Gia phúc địa một bước, đối bụng liên từ 'Vạn giới' bên trong lấy ra lúc trước dự trữ lương thực, khát, liền uống 'Vạn giới' bên trong chuẩn bị thanh thủy.

Buồn ngủ, mệt mỏi liên khoanh chân ngồi xuống, vận hành phỏng đoán thổ nạp quyết chân ý, thường thường ngồi xuống chính là vài cái canh giờ, các loại (chờ) Trì Thủy Mặc từ trong nhập định tỉnh lại mệt mỏi cảm đã sớm biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó chính là dồi dào tinh lực.

Mạn Đà Sơn Trang Lý Thanh la cùng vừa mới bắt đầu nghe hạ nhân nói Trì Thủy Mặc chừng mấy ngày không có trở về phòng, cũng chưa hề đi ra ăn cơm, cũng từng ngạc nhiên đã tiến vào Lang Gia phúc địa, nhìn thấy tinh thần sung mãn Trì Thủy Mặc, cũng thật là kinh ngạc một phen, trong lòng không ngừng nói thầm, lẽ nào trên đời thật là có âm ảnh bình minh, thôn phong lộ mà sống người sao?

Bất quá một tháng sau đó, Lý Thanh la liền không ở nói thầm , dưới cái nhìn của nàng, sống ở đó dưới đất trong thạch thất, một tháng không ăn không uống, cũng thật là thuộc về lục địa thần tiên nhất lưu nhân vật, có thể cùng trong truyền thuyết Thiếu Lâm tổ sư Đạt Ma so với.

Cho tới Vương Ngũ Yên, đúng là không có quay lại Lang Gia phúc địa, bất quá từ nàng mẫu thân trong miệng nghe nói, cái kia thiện ác cung Băng Tôn một tháng không ăn không uống, sống ở đó dưới đáy trong thạch thất, đúng là bóc lên một câu, "Quả không phải người thường tại" cảm thán, Trì Thủy Mặc nếu như nghe được, không biết là nên khóc hay nên cười .

Cái kia Trác Bất Phàm ở Mạn Đà Sơn Trang mấy ngày không gặp Trì Thủy Mặc bóng người, nghe nói Mạn Đà Sơn Trang chỉ chủ nói ở Lang Gia phúc địa bên trong tiềm tu, để cho sẽ Anh Hùng lâu, Trác Bất Phàm cũng không nghi ngờ có hần, trực tiếp rời khỏi Mạn Đà Sơn Trang, đi Tô Châu Anh Hùng lâu bên trong tiếp tục trấn thủ .

Ở hần nghĩ đến, thiên hạ vẫn không có có thể ám hại cung chủ nhân vật, cung chủ an nguy hần hào không lo lắng, không nói cái kia một thân quý thân khó lường vô công, nhưng bằng cái kia nắm chỉ tính toán liền biết chuyện thiên hạ thần thông cũng không người nào có thể tính toán cho hần.

Đối với ngoại giới đồng thời, Trì Thủy Mặc hào không biết chuyện, hoặc là nói coi như biết rồi cũng không sẽ để ý, hần lúc này đang bẻ bộn ở xem Lang Gia phúc địa các môn các phái bí tịch đồ sách, đem ghi vào trong đầu, thêm vào chính mình lý giải..

Hướng về bên phải một cảm, hai tay tóm cái không, Trì Thủy Mặc ngẩng đầu, lúc này mới phát hiện nguyên lai đã đem Lang Gia phúc địa bí tịch đồ sách xem xong. Nhắm hai mắt lại, trong đầu các môn các phái bí tịch bay đầy trời, có quyền pháp, đao pháp, chân pháp, chưởng pháp, không phải trường hợp cá biệt.

Liên quan với những bí tịch kia đồ sách ký ức chậm rãi chảy qua, cái kia từng quyền từng quyền bay múa đầy trời bí tịch đồ sách bắt đầu dần dần dừng lại, từng quyền từng quyền mở ra bí tịch bắt đầu khép lại trở về vị trí cũ, Trì Thủy Mặc đem trong đầu bí tịch chia làm tám loại: Quyền, chưởng, chỉ, chân, thân, binh khí, nội công tâm pháp, kỳ công dị pháp.

Mỗi loại bí tịch lại chia làm cấp năm: Cơ sở, trung cấp, cao cấp, đỉnh cấp, tuyệt học, trong đó tuyệt học một loại thỉnh linh trưng bày : Quang minh quyền, Bán Nhược thiện chưởng, Nhất chỉ thiên công, như hình với bóng chân chân, Lăng Ba Vi Bộ, Độc Cô Cửu Kiếm, tẩy tủy kinh, muốn ba ma địa đoạn hành thành tựu thần túc kinh.

Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ đều ở trong đó, đáng tiếc, Trì Thủy Mặc sẽ không đi luyện tập trong đó bất luận võ công gì, chỉ có thể đem hóa thành gốc gác, chứa đựng ở trong đầu, ở cần phải thời khắc cung cấp lý luận ủng hộ và linh cảm khởi nguồn.

Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ xưng tên dễ luyện khó tinh, trong đó cũng không ít là khó luyện khó tinh, quân không gặp cô tô Mộ Dung Phục được bảy mươi hai tuyệt kỹ sau khi luyện vài loại?

Liền ngay cả Thiếu lâm tự đích truyền tăng nhân cũng chỉ có thể chọn trong đó một, hai loại luyện tập, mà sẽ không chọn nhiều luyện vài loại, đó là đang lãng phí thời gian, thậm chí là muốn chết, Mộ Dung Bác cùng Tiêu Viễn Sơn kết cục liền sinh động nói rõ bảy mươi hai tuyệt kỹ hồ.

Vì lẽ đó, bảy mươi hai tuyệt kỹ này cái hồ to Trì Thủy Mặc là sẽ không nhảy, luyện tốt Dịch cân kinh, tẩy tủy kinh cùng thần túc kinh liền được rồi, một xe khoai tây cũng không sánh được một viên dạ minh châu a.

Đem trong đầu hỗn loạn bí tịch đồ sách sửa soạn xong hết, Trì Thủy Mặc mờ hai mắt ra, một vết tang thương từ trong mắt xẹt qua, rất nhanh biến mất không còn tăm hơi, này, chính là gốc gác a!

Đem chính mình làm loạn sách thu dọn trở về vị trí cũ, Trì Thủy Mặc hào không lưu luyến rời khỏi Lang Gia phúc địa, ở đây, hấn bù đắp chính mình thùng trăm ngàn lỗ căn cơ!

Theo cơ quan cửa đá trượt, một vòng chói mắt Thái Dương xuất hiện ở Trì Thủy Mặc mi mắt, mãnh liệt ánh mặt trời để cho không khỏi híp híp mắt, Lang Gia phúc địa dưới đáy nhà đá tuy rằng có ánh mặt trời, nhưng cường độ so với trên đất tới nói vẫn là kém không ít.

Thời gian dài nằm ở tia sáng yếu ớt trong hoàn cảnh, sao nhiên nhìn thấy mãnh liệt ánh mặt trời, con mắt hơi có chút không thoải mái, đây là nhân loại phản ứng bình thường, võ công cao đến đâu, con mắt cũng là thân thể yếu ớt nhất địa phương một trong a.

Đóng phía sau Lang Gia phúc địa, Trì Thủy Mặc trực tiếp đi tới chính mình bên trong khu nhà nhỏ, thoáng rửa mặt một phen, liền chuẩn bị đi vào hướng về Lý Thanh la cáo biệt, mục đích tới nơi này hấn đã đạt đến, hơn nữa thời gian đã đến trung tuần tháng bảy, Thiên Long nội dung võ kịch cũng sắp bắt đầu, hấn không thể không đi tiến hành một ít bố cục lấy chờ thu vãng.

Rời khỏi Mạn Đà Sơn Trang, Trì Thủy Mặc lập tức đi tới Tô Châu Anh Hùng lâu, gọi tới Trác Bất Phàm tỉ mỉ bàn giao một phen, mới yên tâm rời đi, chờ Trì Thủy Mặc rời đi sau khi, Trác Bất Phàm lập tức khởi hành đi tới tinh tú hải, đồng thời dùng bồ câu đưa tin cho những người khác sĩ, ở tinh tú hải tập hợp, bàn giao cung chủ có việc để mọi người đi làm.

Thời gian, đã không còn nhiều...

Cách Tô Châu, Trì Thủy Mặc cố gắng càng nhanh càng tốt chạy tới Vô Lượng sơn, hấn nhất định phải trước ở Đoàn Dự trước, đem lang huyền ngọc trong động bị quấy rầy bố cục khôi phục nguyên dạng, để tránh khỏi ảnh hưởng nội dung võ kịch phát triển.

Theo lý mà nói, căn cứ hồ điệp hiệu ứng, Thiên Long nguyên nội dung võ kịch đã sớm nên mất đi quỹ tích, tất cả sắp xuất hiện hiện không thể báo trước biến hóa, nhưng mà, này ở Thiên Long vị diện bên trong xác thực không tồn tại.

Trì Thủy Mặc lúc đó đang tiểu ngạo vị diện làm mưa làm gió, số mệnh điểm một lần đạt đến tiểu ngạo vị diện cá nhân cực hạn, đã kinh động vị diện ý thức, mới dẫn đến vội vã rời khỏi tiểu ngạo.

Đồng dạng Thiên Long vị diện cũng có vị mặt ý thức, cùng vẫn không có sản sinh vị diện ý thức mộng muội vị diện không giống.

Mộng muội vị diện bởi chưa sản sinh vị diện ý thức, bất kỳ mỉm cười nhân tố cũng có thể ảnh hưởng thế giới phát triển, trong đó biến số quá lớn, loại này vị diện sẽ có lớn vô cùng có thể sẽ bởi vì một cái nhỏ nhỏ biến số hướng đi lạc lối, cuối cùng hủy diệt.

Vì lẽ đó, mộng muội vị diện tồn tại suất phi thường hạ thấp, Trì Thủy Mặc nguyên bản thế giới đang ở liền có thể xem thành là một cái mộng muội vị diện, thế giới kia có thể bị hủy bởi đánh mất bệnh độc, hạch tiết lộ, hạch đại chiến, thiên thạch oanh kích chờ chút, làm mộng muội vị diện phát triển tới trình độ nhất định, thỏa mãn một số điều kiện liền sẽ tiến vào hắc thiết vị diện.

Hắc thiết vị diện hết thảy đều có vị mặt ý thức vĩ mô khổng lồ (vĩ mô không thể), vì lẽ đó Trì Thủy Mặc hào không lo lắng tiếp theo nội dung võ kịch sẽ dưới sự ảnh hưởng của hấn hướng đi không biết.

Đương nhiên, đã quy phụ thiện ác cung môn phái hoặc là cá nhân vận mệnh đã phát sinh ra biến hóa, tương quan nội dung võ kịch cũng sẽ xuất hiện thay đổi, bất quá, Trì Thủy Mặc thực lực bây giờ, cũng không cần hoàn toàn tuân hoàn nội dung võ kịch đến.

Cường giả, hấn là chế định quy tắc, mà không phải thích ứng quy tắc, thiện ác cung nắm giữ thế lực đúng ra có thể được cho là cường giả, vì lẽ đó, coi như nội dung võ kịch phát sinh ra biến hóa, Trì Thủy Mặc cũng sẽ không lo lắng, hấn muốn, nhiều nhất bất quá là nhiều hơn nữa phí chút tâm tư mà thôi.

Chương 86: Vào vạn kiếp, bênh vực kẻ yếu

Lang huyền phúc địa, Trì Thủy Mặc trước mắt một cái cung trang mỹ nữ, cầm trong tay trường kiếm, mũi kiếm nhắm ngay hân lồng ngực, trên người một cái màu vàng nhạt trù sam hơi rung động; cang kỳ chính là một đối với con mắt ánh nhiên có quang, thần thái tung bay, này chính là là lang huyền ngọc động ngọc như.

Trì Thủy Mặc lấy ra một cái tiểu bồ đoàn đến, này bồ đoàn bên trong bày đặt cái trù bao bố khóa, bên trong chính là chính là viết "Bắc Minh thần công" cùng "Lăng Ba Vi Bộ" cái kia quyền sách.

Bất quá, Trì Thủy Mặc đã đem quyền sách trên "Bắc Minh thần công" xóa đi hơn nửa, chỉ để lại Thủ thái âm phối kinh, nếu cái kia Đoàn Dự chỉ luyện tập Thủ thái âm phối kinh, Trì Thủy Mặc vẫn là không cần lãng phí tốt.

Ngọc như thiếu nữ trái phải hải trên có khắc mười sáu chữ so với cực nhỏ còn nhỏ, giấy là màu xanh nhạt, mười sáu chữ lấy xanh um tia nhỏ thêu thành, chỉ so với màu lót hơi sâu, trong thạch thất quang ảnh mộng lung, nếu không có người khải phía dưới đi, lại ngưng thần nhìn kỹ, quyết định không gặp được.

Đem đây hồ nhà đá hoàn nguyên xong xuôi, Trì Thủy Mặc ung dung ra động phủ, đi tới Vô Lượng sơn đáy vực, thoáng thương thức một phen, đáy vực trăm hoa đua nở, ngàn kiều khoe sắc mỹ lệ cảnh tượng sau, Trì Thủy Mặc đứng dậy nhảy một cái, nhất thời thân thể bay lên không cao sáu, bảy trượng, đợi đến thể đi đã, sắp sửa tắm tích thời gian, Trì Thủy Mặc chen chân vào ở trên vách đá nhô ra trên nhام thạch nhẹ nhàng đạp xuống, lần thứ hai bay lên trời.

Liên như vậy tìm kiếm trên vách đá điểm dừng chân, Trì Thủy Mặc dựa vào 'Chân Khí cảnh' tu vi và hắc thiết cấp năm "Lăng Ba Vi Bộ" như một con bay vút cừu thiên thiên nga, lướt qua này này hơn bốn trăm trượng vách đá, thành công đăng đỉnh, tượng tượng năm đó dưới vách núi này bích thời bỏ ra vài cái canh giờ, Trì Thủy Mặc không khỏi mỉm cười nở nụ cười.

Roi xuống Vô Lượng sơn, Trì Thủy Mặc trực tiếp đi hướng về Vạn Kiếp cốc Anh Hùng lâu, ở nơi nào chờ đợi nội dung vở kịch phát triển, cho tới Vô Lượng kiếm phái nội dung vở kịch, hân cũng không có tâm tình đi làm quấy nhiễu, có thời gian này, không bằng hảo hảo mài giũa một chút võ công của chính mình.

Thời gian, ngay ở Trì Thủy Mặc chờ đợi trong kịch tình, một chút chảy qua...

Vạn Kiếp cốc phụ cận Anh Hùng lâu bên trong, năm tầng.

Trì Thủy Mặc ngồi ngay ngắn năm tầng giữa phòng khách bảo tọa bên trên, dưới thủ đứng một người mặc áo bào màu vàng chừng năm mươi tuổi người trung niên, râu mép có chút hoa râm, chính là tăng một bên Cầu Long Động Huyền hoàng tử.

"Bản tọa bàn giao chuyện của ngươi ngươi làm được thế nào rồi?" Trên thủ Trì Thủy Mặc lạnh giọng nói rằng, Trì Thủy Mặc đem 36 Động bên trong đều hiểm có cao thủ phái đến này Vạn Kiếp cốc phụ cận Anh Hùng lâu đến trấn thủ, cũng không phải là không có mục đích.

Huyền hoàng tử tức nhiên nhi lập, kính cẩn đáp, "Hồi cung chủ, cái kia Vạn Kiếp cốc phương vị, con đường, trong cốc nhân thủ, đại khái tu vi võ học, thuộc hạ cũng đã tham điều tra rõ ràng, thỉnh cung chủ xem qua." Nói xong huyền hoàng tử đưa lên một tấm trần ngáp cực nhỏ chữ nhỏ giấy trắng đến.

Trì Thủy Mặc tiếp nhận giấy trắng vừa nhìn, phát hiện cùng mình dự liệu theo dự liệu hơi hơi ra vào, nghĩ đến là Thiên Long vị diện hướng tới thành thực nguyên nhân, thế nhưng ra vào không lớn, đối với kế hoạch không có bất luận ảnh hưởng gì.

"Trong cốc hướng đi gần nhất làm sao?" Trì Thủy Mặc thả xuống giấy trắng hỏi tiếp.

"Hồi cung chủ, nhắc tới cũng kỳ quái, cái kia trong cốc ngày gần đây nhưng thật là náo nhiệt, chẳng biết vì sao, đầu tiên là có cùng nhau không phải trong cốc nhân sĩ thanh niên xông vào Vạn Kiếp cốc, sau khi lại có cái kia ác danh lan xa bốn đại ác nhân giăng lam trong cốc.

Sau đó cang to lớn hơn lý tam công Tư Mã phạm hoa, Stewart hách cần, Tư Không ba thiên thạch, cùng với nước Đại Lý Bảo Định Đế mang theo Trần Nam vương cùng với Trần Nam vương phi, tứ đại hộ vệ trừ vạn dặm, cổ chân chất, phó tư quy, chu đan thần chạy tới Vạn Kiếp cốc phụ cận." Đối với Vạn Kiếp cốc hướng đi, huyền hoàng tử có thể nói đúng rồi nhưng chỉ chừng, giờ khắc này đối mặt cung chủ hỏi thăm, nắm chắc trong lòng hân không chút hoang mang địa nói tới.

Ân, vở kịch lớn đã kéo dài màn che sao, có thể không thể bỏ qua. Trì Thủy Mặc thâm nghĩ trong lòng, lập tức hỏi, "Đại Lý Bảo Định Đế đoàn người khi nào chạy tới Vạn Kiếp cốc phụ cận?"

"Một canh giờ trước!"

"Được, ngươi lập tức lĩnh ta đi tới Vạn Kiếp cốc, bản tọa có chuyện quan trọng muốn làm!" Trì Thủy Mặc đứng dậy dự định lập tức đi tới Vạn Kiếp cốc, dù sao bốn đại ác nhân hành tung lơ lửng không có định, dựa vào thiện ác cung thể lực cũng khó có thể phát hiện tung tích tích, dùng 'Tạo hóa' lại quá

mức lãng phí số mệnh điểm, lúc này chính là thời cơ tốt nhất.

"Phải!" Huyền hoàng tử trước tiên ra Anh Hùng lâu dẫn Trì Thủy Mặc hướng về Vạn Kiếp cốc chạy đi.

Vạn Kiếp cốc, thụ tường ở ngoài, chỉ thấy trừ vạn dặm cùng phó tư quy song chiến nam hải ngạc thần, vẫn cứ thắng bại khó phân. Chu đan thần cùng cổ chân chất cái kia một đối với nhưng cho Diệp Nhị Nương mới đao làm cho dần dần không chống đỡ được.

Bên kia sương Vân Trung Hạc dưới chân tuy là không chút nào hoãn, nhưng lớn tiếng thờ đốc, như bì năm, ba thiên thạch nhưng nhảy lên nhảy một cái, ung dung tự tại.

Thăng chức thái chấp hai tay đi qua đi lại, đối với bên cạnh kích đấu làm như thờ ơ, kỳ thực mắt nhìn lục lộ, tai nghe bát phương, tinh thần bao phủ toàn cục, phe mình chỉ cần không người gặp nạn, liền không cần ra tay tương viện.

Đoàn Chính Thuần vợ chồng cùng tần hồng bông, chung vạn cừu bốn người cũng đã không gặp. Cái kia đã Trần Nam vương đuổi ra chung cốc chủ, cùng Vương phi đồng thời tìm Đoàn công tử đi tới." Bảo Định Đế âm ỉ kêu lên: "Nơi đây mọi việc có khác tính toán, mọi người mà lùi."

Ba thiên thạch đột nhiên ở đủ, Vân Trung Hạc trực nhào tới, ba thiên thạch âm một chương, kích sắp xuất hiện đi. Vân Trung Hạc song chương chặn lại, chỉ cảm thấy trong lồng ngực khí huyết cuộn cuộn, hiểm này hất xì ra máu. Hắn cố nhịn xuống, đôi mắt nhìn ra đến hoàn toàn mơ hồ, đã không thấy rõ đối thủ quyền cước lai lịch. Ba thiên thạch nhưng cũng không thừa thắng xông lên, khả khả quanh quệ cười, nói rằng: "Lĩnh giáo."

Chỉ nghe phía trái rừng cây sau Đoàn Chính Thuần âm thanh nói rằng: "Nơi này cũng không có, chúng ta lại tới mặt sau đi tìm." Đao Bạch Phượng nói: "Tìm cá nhân tới hỏi một chút là tốt rồi, trong cốc tại sao một cái hạ nhân cũng không có." Tần hồng bông nói: "Sự muội của ta gọi bọn họ đều trốn đi rồi."

Bảo Định Đế cùng thăng chức thái, ba thiên thạch ba người nhìn nhau nở nụ cười, đều giác Trần Nam vương thần thông quảng đại, không biết khiến lên cái gì xảo diệu pháp nhi, càng giáo hai cái này vừa mới còn ở tính mạng đồ vật nữ tử liền thủ cùng đi tìm Đoàn Dự.

Chỉ nghe Đoàn Chính Thuần nói: "Như vậy chúng ta đi hỏi sự muội của ngươi, nàng nhất định biết Dự Nhi quan ở nơi nào." Đao Bạch Phượng cả giận nói: "Không cho ngươi đi gặp cam bảo bảo. Không có ý tốt!" Tần hồng bông nói: "Sự muội của ta đã nói, từ đây vĩnh viễn không lại gặp ngươi mặt."

Ba người nói từ rừng cây bên trong đi ra. Đoàn Chính Thuần nhìn thấy huynh trưởng, hỏi: "Đại ca, cứu ra... Tìm tới Dự Nhi sao?" Hắn vốn muốn nói "Cứu ra Dự Nhi", nhưng không gặp nhi tử ở bên, liền tức đổi giọng.

Bảo Định Đế sững sờ, Đoàn Dự tình huống là ở quá mức phức tạp, so sánh với Đoàn Dự danh tiếng, cái kia nghi là duyên khánh thái tử thanh bào quái khách đối với Đại Lý uy hiếp trái lại càng to lớn hơn.

Chỉ cần cái kia thanh bào quái khách dơ Đoàn Dự thanh danh, lại đạt được Thiên Long tự khô vinh trường lão tán thành, e sợ triều chính nhất định rung chuyển, Thiên Long tự ở dân gian danh vọng so với từ bản thân người hoàng đế này đến chỉ có hơn chứ không kém.

Cái kia khô vinh trường lão năm đó đối với duyên khánh thái tử nhưng là chăm sóc phi thường, càng cùng với có liên hệ máu mủ, (cái này cũng là vì sao sau đó Đoàn Diên Khánh muốn tìm khô vinh giữ gìn lễ phải nguyên nhân) này còn không có gì.

Càng chết người chính là Đại Lý trong triều phe phái san sát, quân đội cũng không ít nắm giữ ở Cao gia trong tay, một khi triều chính rung chuyển, e sợ Cao gia sẽ thuận thế mà lên, đến lúc đó lại là sinh linh đồ thần, vì lẽ đó, Đoàn Dự thanh danh cùng quốc bản so sánh trái lại không coi là cái gì.

Đúng vào lúc này, một cái tóc dài trắng như tuyết, mặt như ngọc yêu dị thanh niên dẫn một vị chừng năm mươi tuổi, râu mép hoa râm người áo vàng đi tới chính ốc trước mặt, cái kia một thân lạnh lẽo khí tức để mọi người ở đây không nhận được đưa ánh mắt đều tụ tập ở trên người người này.

Chỉ là ngẩn ngừ trong nháy mắt, mọi người liền phán đoán ra thân phận của người nọ, thiện ác cung cung chủ Băng Tôn!

Trong giang hồ thanh danh thịnh nhất người, truyền thuyết chính là tinh tú hạ phàm, võ công sâu không lường được, thủ hạ đại thể hành thưởng thiện phạt ác việc, chính là trong giang hồ Ác nhântới không muốn nhìn thấy nhân vật.

Nhìn thấy Trì Thủy Mặc xuất hiện ở đây, mọi người phản ứng bất nhất, nhất thời ba đại ác nhân trên mặt liền biến sắc, dưới chân phương vị lạng lẽ biến hóa, đã làm tốt chạy trốn chuẩn bị.

Mà Đoàn Chính Minh cùng Trần Nam vương tam công bốn vệ các loại (chờ) người đều là trên mặt vui vẻ, người này tuy rằng đồn đại quyết đoán mãnh liệt (lòng dạ độc ác), thế nhưng chính là trong giang hồ chính đạo võ lâm người nhưng là không thể nghi ngờ, thủ hạ càng kiểm có thưởng thiện phạt ác hành trình sự, hướng về cầu viện hơn phân nửa có thể hành.

Đoàn Chính Minh trước tiên ôm quyền cất cao giọng nói, "Tại hạ Đại Lý Đoàn thị Đoàn Chính Minh, gặp Băng Tôn, Băng Tôn tên như sấm bên tai, sớm có bá phủng chi tâm, đáng tiếc Băng Tôn hành tung lơ lửng không cố định, càng kiểm chính mình tục sự quần quanh người, không nghĩ tới hôm nay ở đây nhìn thấy Băng Tôn, thật là làm cho chính mình mừng rỡ."

Sau người nhiều người cũng ôm quyền nói, "Đại Lý tam công (bốn vệ), Đoàn Chính Thuần, Đao Bạch Phượng gặp Băng Tôn"

Đối với Đoàn Chính Minh khách khí, Trì Thủy Mặc đương nhiên biết vì sao, thả xuống trả lời, "Đoạn Tông Sư quá khen, gặp chư vị!" Trì Thủy Mặc ngữ khí cũng không gọn sòng.

Hắn gọi Đoàn Chính Minh đoàn Tông Sư cũng không sai, Đoàn Chính Minh xác thực là Đại Lý thanh danh hiền hách võ lâm Tông Sư.

"Nghe nói Băng Tôn nhiệt tình vì lợi ích chung, ngồi xuống chờ vị hào kiệt đều hành thương thiện phạt ác việc, để chúng ta rất ngưỡng mộ, tại hạ con bắt hiểu để bốn đại ác nhân lao đi, lúc này chính nhất tại này Vạn Kiếp cốc bên trong, mong rằng Băng Tôn cứu viện giúp đỡ, ta Đại Lý Đoàn thị vô cùng cảm kích." Nói xong Đoàn Chính Thuần chính là khom người một lạy.

Một bên Đoàn Chính Minh nhủ nhủ mày, ở đây, hắn mới là Đoàn gia chương gia người, Đoàn Chính Thuần lúc này đại biểu Đại Lý Đoàn thị hướng về Băng Tôn cầu viện nhưng là có chút nóng nảy, không khỏi khiến người ta cảm thấy hắn không hiểu lễ nghi.

Bất quá đến cùng là chính mình hoàng đệ, Đoàn Chính Minh cũng không kịp nhớ Đoàn Chính Thuần thất lễ, hơn nữa Chính Thuần nhưng là vì Dự Nhi an nguy sốt ruột nhưng phải trách không được hắn, lập tức cũng là thi lễ, đạo "Ta Đại Lý thế tử lúc này hãm ở này Vạn Kiếp cốc bên trong, Chính Thuần nhưng là lo lắng từ, quên Băng Tôn chờ trách hắn đường đột, mong rằng Băng Tôn có thể làm cứu viện, Đại Lý Đoàn thị vô cùng cảm kích."

Đối với này hai huynh đệ đại lễ, Trì Thủy Mặc cũng không dám sinh được, không phải vậy chính là tự cao tự đại, lập tức thân hình hơi động, tránh ra.

Bất quá trong miệng nhưng đáp, "Thường thiện phạt ác, chính là bản tọa chức vụ trách, nếu như thật có việc này, bản tọa tất nhiên sẽ không đứng nhìn bàng quan."

Đối với Trì Thủy Mặc tự xưng bản tọa, Đoàn Chính Minh đoàn người cũng không có cái gì phản cảm, giang hồ đồn đại, này Băng Tôn mở miệng, xác thực là lấy bản tọa tự xưng, ngược lại không là chỉ cần đối với bọn họ trang lớn, huống hồ có việc cầu người, những chi tiết này cũng không tốt tính toán.

Nghe được Trì Thủy Mặc đáp lại việc này, ba đại ác nhân nhất thời biến sắc mặt, phải gấp! Diệp Nhị Nương một cái ánh mắt, ba người lập tức phóng người lên, rời khỏi nơi này, đối với ba người này rời đi, Trì Thủy Mặc cũng không ngăn trở, Đoàn Chính Minh đoàn người càng sẽ không ngăn cản.

Dù sao này Băng Tôn có thể hay không cứu ra Đoàn Dự vẫn là không biết, nếu như lưu lại ba người này chọc giận cái kia thanh bào quái khách, Đoàn Dự nhưng là nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: mưa gió nổi lên

Ở vừa Trì Thủy Mặc đến thời gian, Đoàn Chính Minh liền dùng truyền âm nhập mật đem sự tình tình huống báo cho mấy người, không phải vậy Đoàn Chính Thuần cũng sẽ không lo lắng đến thất thố.

Dù sao cái kia trong nhà đá nhưng là con trai của hắn nữ nhi, không thể không lo lắng a, nếu như thật ra huynh muội tương giao loại này gièm pha, e sợ Đoàn Dự suốt đời cũng không cần ngẩng đầu thấy người.

"Băng Tôn mời đi theo ta!" Nói xong Đoàn Chính Minh ngay ở phía trước dẫn đường, cũng đem sự tình tình huống báo cho Trì Thủy Mặc.

Đoàn người theo Đoàn Chính Minh đi tới nhà đá trước mặt, trong lúc Đoàn Chính Minh đem Đoàn Dự bị giam ở bên trong phòng, bị rơi xuống "Âm dương cùng hợp tán" một chuyện báo cho mọi người, Trì Thủy Mặc lúc này biểu thị quả thực như vậy định sẽ xuất thủ cứu giúp.

Đối với này Đoàn Chính Minh nghĩ ý cảm ơn, nhưng nhưng trong lòng không chắc chắn, cái kia thanh bào quái khách võ công hắn trong lòng hiểu rõ, cho rằng này Băng Tôn dù cho thắng đến người kia, nhưng cũng rất khó giáng Đoàn Dự cứu ra, không gì khác, Nhất dương chỉ am hiểu tấn công từ xa, cái kia thanh bào quái khách không chống đỡ được thời gian, chỉ cần hướng về trong phòng một chỉ, liền có thể hiểu rõ Đoàn Dự tính mạng.

Cái này cũng là Đoàn Chính Minh lui ra nguyên nhân, e sợ có thêm này Băng Tôn tình huống cũng sẽ không thay đổi bao nhiêu, thế nhưng, vạn nhất có thể cứu ra đến đây, vì Đoàn Dự, thử một lần nữa lại có làm sao.

Mọi người tới đến trước phòng, nhưng thấy nhà đá trước ngồi thẳng một người, là cái thanh bào quái khách! Người này trên mặt mang theo nửa mảnh ngân mặt nạ màu trắng, trong tay cầm một cái cương chương, chính là bốn đại ác nhân bên trong Đoàn Diên Khánh.

Cái kia 'Không chuyện ác nào không làm' Diệp Nhị Nương, 'Hung thần ác sát' Nhạc Lão Tam, 'Cùng hung cực ác' Văn Trung Hạc đều ở tại bên cạnh đề phòng, hiển nhiên sợ mọi người ý vào nhiều người mạnh mẽ tấn công.

Đạo Bạch Phượng đã sớm lo lắng không ngớt giờ khắc này nhìn thấy nhi tử liền ở bên trong phòng thế nào còn nhịn được, lúc này liền muốn xông lên phía

trước, Đoàn Chính Thuần tay mát lạnh lẽ đem kéo, cái kia thanh bào quái nhân không phải là tướng tốt, nghe hoàng huynh nói võ công vẫn còn ở trên hần, cang cùng Đại Lý Đoàn thị có ngọn nguồn, sẽ khiến Nhất dương chi, Dao Bạch Phượng như thế xông lên không phải là thành bia ngấm.

Dao Bạch Phượng bị Đoàn Chính Thuần kéo, tròng lên một đôi mắt phượng đang muốn nổi giận, lúc này Trì Thủy Mặc lên tiếng, "Hóa ra là ngươi! Đáng thương! Đáng tiếc! Đáng trách!"

Một câu nói này đem ở đây lực chú ý của tất cả mọi người đều hấp dẫn tới, đang cùng Đoàn Chính Thuần giận dữ Dao Bạch Phượng cũng sẽ không tiếp tục náo loạn, này thanh bào quái khách nghe hoàng huynh nói chính là một võ học Tông Sư, sao phải nhận được này Băng Tôn đáng thương! Đáng tiếc! Đáng trách! Đánh giá đây, trong đó có gì ẩn tình, có thể hay không trở thành cứu ra Đoàn Dự then chốt đây?

Không gặp cái kia thanh bào quái khách nói chuyện, nhưng có một thanh âm khàn khàn vang lên, "Không biết Băng Tôn sao lại nói lời ấy? Lẽ nào hôm nay là đến cùng ta bốn đại ác nhân làm khó dễ sao?"

Câu nói này vừa ra, mọi người mới biết người trước mắt hóa ra là bốn đại ác nhân bên trong lão đại, "Tội ác đầy trời", tuy rằng vừa nhìn thấy ba đại ác nhân lúc đó có suy đoán, nhưng lúc này vừa mới đem suy đoán chứng thực, người này thật là "Tội ác đầy trời".

Trì Thủy Mặc tiến lên trước một bước, lạnh giọng nói rằng: "Đoàn Diên Khánh, ngươi nguyên vì nước Đại Lý thái tử, vốn là thông minh đỉnh tuyệt, tuấn kiệt cao quý trong loài người, đáng tiếc, bởi vì Đại Lý nội loạn, bị gian thần dương nghĩa trình mưu quốc sau lưu vong xuất ngoại, bởi vì thân phận ngươi, chịu đến nhiều mặt truy sát, cuối cùng thân bên trong vô số đao, không chỉ khuôn mặt toàn hủy, hai chân tàn phế, liền thoạt đều nói không chừng.

Sau lần đó, ngươi cường luyện võ học gia truyền, rốt cục lấy một tàn tật thân trở thành thiên hạ này cao cấp nhất cao thủ, luyện thành võ công sau, bắt đầu hướng về năm đó truy người giết ngươi triển khai điên cuồng trả thù, bởi vì thù đoạn tàn nhẫn, được "Tội ác đầy trời" bí danh.

Bởi vì Đại Lý hoàng thất sau đó khôi phục sau do đoạn thọ huy đăng vị, sau truyền cho Đoàn Chính Minh, ngươi tâm có không phục, một lòng muốn cướp hồi đế vị, hiện cùng cái khác ba vị Ác nhân đến đây cùng Đại Lý Đoàn thị làm khó dễ, không biết, ta nói tới nhưng đối với?"

Lời vừa nói ra mọi người đều kinh, đều là bốn đại ác nhân ba người cũng tương tự không biết lão đại dĩ nhiên có như vậy nhấp nhô quá khứ, nhìn về phía Đoàn Diên Khánh trong ánh mắt không khỏi mang tới một vệt tiếc hận.

Mà Đại Lý đoàn người đều khiếp sợ phi thường, tình huống như vậy nhưng là mọi người tuyệt đối không ngờ rằng, vốn cho là là ngoại địch trả thù, dĩ nhiên biến thành trong môn phái nội đấu.

Đại Lý tam công đều đang do dự có hay không muốn nhúng tay việc này, dù sao nghiêm chỉnh mà nói này xem như là Đoàn gia việc nhà.

"Cái gì, Băng Tôn nói nhưng là thật chứ?" Đoàn Chính Thuần đối với tin tức này vẫn không thể tiếp thu, con trai của chính mình bị đường huynh bắt cóc, này đường huynh chính là thiên hạ xú danh rõ ràng đại ác nhân.

Trì Thủy Mặc hơi khẽ chau mày, lạnh lùng nói, "Bản tọa thân phận cỡ nào, lại sao lại khẩu ra lời nói dối!" Hiển nhiên đối với Đoàn Chính Thuần nghi vấn có chút bất mãn.

Một bên Đoàn Chính Minh thấy này lập tức che chở đạo, "Băng Tôn mặc nổi giận hơn, Chính Thuần chỉ là nhất thời không chịu nhận mà thôi, bức này tin tức xác thực làm người nghe kinh hãi, này thanh bào quái khách sẽ ta Đại Lý độc môn võ học Nhất dương chi, có lẽ đúng như Băng Tôn nói đi, bất quá này còn phải trải qua ta Thiên Long tự các trưởng bối xác nhận mới dám có kết luận, này liên quan đến ta nước Đại Lý thể, chính mình không dám nhẹ nhàng có kết luận, cũng không phải là không tin Băng Tôn, mong rằng Băng Tôn lý giải."

Để Đoàn Chính Minh chính mồm thừa nhận thân phận của Đoàn Diên Khánh hiển nhiên rất khó, lúc này dẫn đến nước Đại Lý thể rung chuyển, thế nhưng nói Trì Thủy Mặc nói dối rồi lại sẽ đắc tội Trì Thủy Mặc, vì lẽ đó này Đoàn Chính Minh liền đem kéo tới nước Đại Lý thể đi lên, đã không thừa nhận Đoàn Diên Khánh thân phận, lại không đắc tội Băng Tôn.

Có thể thấy được này Đoàn Chính Minh hoàng đế cũng không phải bạch làm, so với chỉ có thể quan tâm nữ nhân Đoàn Chính Thuần mạnh hơn quá nhiều.

Trì Thủy Mặc đối với điểm ấy vô tâm dây dưa, hần lần này đến đây đơn giản là vì thu phục bốn đại ác nhân, bán Đại Lý Đoàn thị một ân tình chỉ có điều là tiện thể mà thôi.

"Đoàn Diên Khánh, vốn là đây là ngươi Đoàn gia việc nhà, ta không nên nhúng tay, nhưng là ngươi hành trình vì, nhưng vừa lúc ở ta thiên ác cung thường thiện phạt ác chức trách bên trong, khoanh tay đứng nhìn nhưng lại có sai lầm đạo nghĩa giang hồ, vì lẽ đó việc này ta không thể không quản.

Ta lần này đến đây chính là muốn thu phục ngươi môn bốn đại ác nhân, còn vô làm một cái sáng sủa cần khôn, nhưng nhúng tay ngươi Đoàn gia việc nhà nhưng là không nên, vì lẽ đó, chỉ cần ngươi thả trong phòng bên trong người, ta lần này có thể tha cho ngươi một cái mạng, lần sau lấy thêm ngươi hoi cung!"

Lời này vừa nói ra mọi người đều kinh, đều vì này Băng Tôn cuồng ngạo chấn động, mọi người khó tránh khỏi trong lòng có chút nói thầm, này Băng Tôn có hay không quá mức bất cần rồi.

Dù cho là một bên Đoàn Chính Minh đều nhủ nhủ này, cảm thấy này Băng Tôn có chút ngông cuồng, cái kia thanh bào quái khách võ công cang ở trên hần, hơn nữa Băng Tôn lời ấy ý tứ là muốn một người thu rồi này bốn đại ác nhân, thật có chút quá mức bất cần rồi.

Nhưng Trì Thủy Mặc phía sau huyền hoàng tử cũng không phải cảm thấy cung chủ nói có gì không thích hợp, trên mặt một bộ rất tự nhiên về mặt, cảm thấy này không thể bình thường hơn được, này tấm về mặt rơi ở một bên Đoàn Chính Thuần cùng Dao Bạch Phụng trong mắt, đúng là để cho hai người trong lòng cả kinh, lẽ nào, này Băng Tôn thật sự có này có thể?

"Ha ha. . . Ta nói Băng Tôn, ngươi không phải điên rồi sao." Một trận tiếng cười chói tai truyền đến, nhưng là một bên nam hải ngạc thần, ở trong lòng hắn, lão đại võ công chính là trong chốn võ lâm tối tuyệt đỉnh, này Băng Tôn danh vọng tuy cao nhưng muốn phải bắt sống chính mình bốn người nhưng là nói mơ giữa ban ngày, dù sao đánh bại, trọng thương, giết chết, bắt sống độ khó là từng bước tăng lên.

Nhạc Lão Tam cười to hiển nhiên là đối với Trì Thủy Mặc nghi vấn, dưới tình huống này Trì Thủy Mặc không xuất thủ không được giáo huấn, không phải vậy thiện ác cung uy nghiêm ở đâu.

Đoàn Diên Khánh không có ngăn lại này Nhạc Lão Tam đối với Trì Thủy Mặc khiêu khích, hiển nhiên là muốn để cho thử xem Băng Tôn võ công, dù sao này Băng Tôn võ công tuy mạnh, thế nhưng trong chốn võ lâm rất ít người gặp ra tay.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88: Ánh kiếm ra, Oánh Oánh hai thước

"Hừ!" Trì Thủy Mặc một thân hừ lạnh, trong không khí nhất thời xuất hiện một cái màu trắng sáng gọn, như mũi tên rời cung bay về phía Nhạc Lão Tam, băng hàn chân khí để vô hình sóng âm đều xuất hiện hình thể, để trong lòng mọi người nghiêm nghị.

Sóng âm công kích, cơ bản là thiên hạ nhanh nhất công kích một trong, chỉ là trong chớp mắt này sóng âm liền đến đến Nhạc Lão Tam trước mặt, khá gần Nhạc Lão Tam, lâm nguy không loạn, lập tức đem từ lâu nhắc trong tay cá sáu tiễn hướng về trên giờ lên, nội lực bám vào bên trên, một tiễn tiến ra.

"Làm ~" một tiếng, như kim thiết giao kích âm thanh truyền ra, cái kia băng hàn sóng âm bị Nhạc Lão Tam tiết hạ xuống, từng vòng vô sắc sóng gọn khuếch tán, đó là giao kích dẫn dắt lên kinh phong và sóng âm.

Nếu như có người bình thường đứng ở một bên, e sợ cần phải bị này sóng âm chấn động đến mức ngất đi không thể, cũng may, người ở tại tràng đều là võ công cao cường người, thấp nhất đều là Thái Âm cảnh cao thủ, đương nhiên sẽ không bị này sóng âm ảnh hưởng.

Bất quá, tất cả mọi người là trong mắt xuất chúng hạng người, đều nhìn thấy cái kia Nhạc Lão Tam trong tay cá sáu tiễn dĩ nhiên bởi vậy che kín sương lạnh, điều này làm cho trong lòng mọi người chấn động, này Băng Tôn quả nhiên không hổ một cái băng chữ a.

Không chờ cái kia Nhạc Lão Tam hoàn toàn phục hồi tinh thần lại, Trì Thủy Mặc tay phải hư nắm, dĩ nhiên đột nhiên xuất hiện một cái ba thước nhiều bảo kiếm, kiếm kia toàn thân bóng loáng óng ánh, hình giống trăng non, hàn khí bức người.

Mọi người còn không có nghĩ rõ ràng kiếm này là thế nào xuất hiện ở Trì Thủy Mặc trong tay, chỉ thấy dùng sức vừa bỏ, hai thước bạch quang xuất hiện ở trường kiếm bên trên, cái kia bạch quang như mũi nhọn đến mọi người con mắt đau đớn, đồng thời một luồng hơi lạnh lộ ra, nhường ngoài nhà đá nhiệt độ đều dưới hạ xuống mấy độ.

"Ánh kiếm! !" Một bên quan chiến Đoàn Chính Minh cùng Đoàn Diên Khánh kinh kêu lên, trên mặt đều là một bộ vẻ mặt như gặp phải quỷ, không phải truyền thuyết ánh kiếm ánh kiếm đều thất truyền sao, thế nào còn có người sẽ khiến!

"Không được!" Đoàn Diên Khánh trong lòng thất kinh, e sợ Nhạc Lão Tam gặp nguy hiểm, quả nhiên, theo Trì Thủy Mặc bỏ xuống, cái kia ba thước bạch quang dĩ nhiên thoát ly thân kiếm, hình thành một vòng trắng tròn hướng về Nhạc Lão Tam lao đi, không khí thật giống căn bản không tồn tại tựa như, kiếm kia mang dĩ nhiên thế đi so với vừa này sóng âm càng nhanh hơn càng gấp.

Nhìn thấy một vòng hàn nguyệt bay tới, Nhạc Lão Tam tóc gáy nổ lập, mi tâm tức thống, vô giả cảm ứng nói cho hắn, nguy hiểm! Nguy hiểm trí mạng!

'Ngạc xé trời dưới', Nhạc Lão Tam gầm lên một tiếng, trán nổi gân xanh lên, dữ tợn dị thường, như một đầu chọn người muốn nuốt mãnh thú, trong tay bên trong cá sáu tiễn trên một luồng cuồng bạo uy thế phát sinh, hai tay nhanh như chớp giật lấy một loại quỷ tích huyền ảo múa thành một đoàn.

Không trung nhất thời xuất hiện một tấm uy thế mười phần cá sáu miệng rộng, cái kia cá sáu bóng mờ toả ra cuồng bạo khí tức mạnh mẽ, hết như chân chính cá sáu hung vương.

Một bên Đoàn Diên Khánh cũng không có đem cường trượng một điểm, một cái vô hình quỷ tích cấp tốc nhắm phía cái kia hàn nguyệt ánh kiếm, quỷ tích trên không khí đều vận vận, có thể thấy được uy lực của nó.

"Àm! Âm! !" Hai tiếng âm âm nổ vang, nhất thời bụi mù tràn ngập, nguyên lai cái kia nhà đá nóc nhà bị chém thành hai khúc, đợi đến bụi mù tản đi, mọi người chỉ thấy cái kia nam hải ngạc thân tóc dĩ nhiên chỉ còn một tấc, thật giống bị cái gì lợi khí tước qua giống như vậy, trong tay cá sấu tiền cũng chỉ còn lại nửa đoạn dưới, hai tay hổ khẩu đã bị xé rách.

"Khắc khắc!" Nhạc Lão Tam ho khan hai tiếng, há mồm phun một cái, dĩ nhiên phun ra màu đỏ băng tra đến, đó là bị đông thành băng huyết, hiển nhiên, Nhạc Lão Tam chịu nội thương nghiêm trọng.

Một bên Đoàn Diên Khánh sắc mặt tái xanh, hiển nhiên không ngờ rằng này Băng Tôn dĩ nhiên cường đại như thế, e sợ bắt giữ chính mình bốn người có lẽ không phải một câu cần nói.

"Lần sau còn dám nói năng lỗ mồm, chém xuống chính là nguoi trên gáy đầu nguoi!" Mọi người nghe vậy đều là biến sắc mặt, như vậy uy lực chỉ là vì giáo huấn một hồi Nhạc Lão Tam, mà không phải dự định lấy tính mạng của hắn sao.

Nhìn thấy phản ứng của mọi người Trì Thủy Mặc trên mặt không chút biến sắc, kỳ thực chân khí trong cơ thể đã sớm tiêu hao hơn nửa, tác dụng ảnh hưởng chính là vì kính sợ mọi người, nếu như lúc này Đoàn Diên Khánh ra tay, e sợ Trì Thủy Mặc vẫn đứng là không hẳn có thể lưu được hắn.

Thế nhưng hiển nhiên, Đoàn Diên Khánh lại bị Trì Thủy Mặc làm cho khiếp sợ, nắm chặt cương trượng tay nắm chặt lại liền muốn nhân cơ hội công kích Trì Thủy Mặc đào tẩu, dưới cái nhìn của hắn, ở lại chỗ này e sợ lạnh ít dữ nhiều a, cho tới thả Đoàn Dự này Băng Tôn liền buông tha chính mình, Đoàn Diên Khánh cũng phòng chừng không có khả năng lắm, dù sao song phương đã động thủ.

Mất thấy Đoàn Diên Khánh liền muốn động thủ, Trì Thủy Mặc trong lòng cả kinh, vội vã truyền âm nhập mật, "Thiên Long tự ở ngoài, dưới gốc cây bồ đề, gọi hoa lữ thôi, Quan Âm tóc dài!"

Nghe được câu này, Đoàn Diên Khánh biến sắc mặt, trong tay cương trượng thả xuống, vội la lên, "Làm sao nguoi biết việc này! Nàng ở nơi nào nàng thể nào rồi?"

Quả nhiên, này chính là Đoàn Diên Khánh tử huyết a, Trì Thủy Mặc trong lòng cảm thán, đồng thời truyền âm nói, "Nàng rất tốt, không chỉ rất tốt, còn vì nguoi sinh một đứa con trai!"

"Cái gì!" Đoàn Diên Khánh thất thố kinh kêu lên, mấy chục năm cô độc, mỗi khi ngày lễ thời gian, nhìn thấy những kia cả nhà đoàn viên nguoi Đoàn Diên Khánh như thế nào sẽ không ước ao, dù sao, hướng về gia cùng ấm áp là khắc vào nguoi Hoa trong lòng thiên tính.

Dù cho tội ác đầy trời Đoàn Diên Khánh cũng phòng ngừa không được, Ác nhân cũng là nguoi a!

Mỗi lần đêm trừ tịch, Đoàn Diên Khánh đều là một nguoi thê lương vượt qua, mỗi khi lúc này, đối với cái kia đánh cắp hắn ngôi vị hoàng đế Đoàn Chính Minh nhất hệ thì càng thêm căm hận, trong lòng không ngừng tự nói với mình, nhất định phải đoạt lại tất cả những thứ này, đây cơ hồ thành hắn sống tiếp duy nhất niềm tin.

Mấy chục năm qua hắn không chỉ một lần đến cái kia dưới gốc cây bồ đề chờ đợi, mặc dù biết hi vọng xa vời, nhưng cũng không nhin được trong lòng khát vọng, vạn nhất gặp phải đây.

Đột nhiên nghe nói chính mình có con trai, tín niệm trong lòng phát sinh biến hóa long trời lở đất, tinh thần bên trong cái kia mảnh trống vắng trong nháy mắt được bổ sung, một loại to lớn kinh hi vây quanh hắn!

Lần thứ nhất, hắn không lại oán giận vận mệnh bất công!

Kinh hi qua đi chính là lo lắng, qua nhiều năm như vậy, không có sự xuất hiện của hắn, mẹ con các nàng trải qua thế nào, có được hay không, có hay không nhận qua bắt nạt, chờ chút sự tình ở Đoàn Diên Khánh trong lòng từng cái lướt qua, phải biết, ở cổ đại, một cái phụ nữ chưa kết hôn trước tiên thai, còn sinh ra một con trai, cuộc sống của nàng tuyệt đối rất khó vượt qua.

Chính hắn liền không chỉ gặp một cái bởi vậy bị ngâm trư lung nữ tử, coi như tránh được tai nạn này, một cái mang theo hài tử chưa kết hôn mẫu thân sinh tồn áp lực to lớn, có thể tưởng tượng được.

Lúc này Đoàn Diên Khánh đây đầu đều là mẹ con các nàng tin tức, lòng rối như tơ vò, nếu như lúc này đánh lén Đoàn Diên Khánh, e sợ có thể một kích thành công.

Đối với Đoàn Diên Khánh một hồi mọi người ở đây đều nhìn ra rồi, không nghĩ tới này Băng Tôn dĩ nhiên kinh khủng như thế, không biết truyền âm nhập mật cùng cái kia Đoàn Diên Khánh nói cái gì, dĩ nhiên để nguoi này tâm thần thất thủ.

Còn lại hai đại ác nhân càng là nhắc lên nội lực để ngừa mọi người đánh lén, lão đại trạng thái bọn họ tự nhiên nhìn ra rồi, Diệp Nhị Nương càng là truyền âm nhập mật, nhắc nhở Đoàn Diên Khánh phòng ngừa đánh lén, đáng tiếc, không có được đáp lại.

Ở Đoàn Diên Khánh nghĩ đến, chính mình như vậy tội nhân tận nhiên còn có nhi tử, vậy thì thật là ông trời khai ân, lúc này hắn một lòng tất cả đều nhào ở trên mặt này, nơi nào còn có tâm sự quản chuyện khác.

"Kính xin Băng Tôn nói cho ta mẹ con các nàng tâm tích, tại hạ... Tại hạ vô cùng cảm kích, như có chuyện gì Băng Tôn xin cứ việc phân phó, tại hạ tuyệt bất thời trì!"

Lời này vừa nói ra, mọi người biến sắc, này Băng Tôn đến cùng dùng cùng thủ đoạn đem này Đoàn Diên Khánh thuyết phục.

Nôn nóng Vân Trung Hạc càng là kêu lên "Lão đại, không thể!" Đúng là nam hải ngạc thần Nhạc Lão Tam không nói gì, trong ba người hắn là duy nhất đối với Đoàn Diên Khánh lòng trung người, hai người khác đều mục đích không thuần, chỉ muốn ôm thành đoàn sinh tồn cơ hội càng to lớn hơn mà thôi.

Tri Thủy Mặc không hề bị lay động, tiếp tục truyền âm đến "Coi như nói cho ngươi, lấy ngươi hiện tại ác danh khắp thiên hạ tình huống, có thể cho bọn họ mang đến cái gì? Ta cho ngươi biết bọn họ hiện nay sinh hoạt vô cùng hậu đãi sự xuất hiện của ngươi đối với bọn họ bách hại mà không một lợi."

Nghe được Tri Thủy Mặc truyền âm, Đoàn Diên Khánh biểu hiện sững sờ, lộ ở mặt nạ ở ngoài một nửa mặt vẻ mặt không ngừng biến hóa, giây dựa!

"Đến ta thiện ác cung đi, ta hứa ngươi một vị ác át điện chủ tôn vị, đây là ngươi duy nhất có thể tẩy trắng chính mình, quang minh chính đại cùng bọn họ cơ hội gặp mặt, không phải vậy, lấy ngươi hiện nay thân phận tiếng tăm, e sợ vĩnh viễn không thể cùng bọn họ quen biết nhau!"

Đối với này, Đoàn Diên Khánh chần chờ, hắn không muốn mất đi tự do, rồi lại muốn quang minh chính đại cùng nhi tử quen biết nhau...

Nhìn ra Đoàn Diên Khánh chần chờ, Tri Thủy Mặc tiếp theo tăng thêm kiếp mã, "Không chỉ như thế, khi ta rời khỏi này giới thời gian, lại đưa con trai của ngươi một hồi tạo hóa làm sao!"

Nghe được câu này, Đoàn Diên Khánh bỗng nhiên phản ứng lại, này Băng Tôn đồn đại ở đây giới lưu lại không được bao lâu, nhiều nhất mấy năm liền sẽ rời đi này giới, trở lại thượng giới, cái này cũng là vì sao thiện ác cung nhanh đi lớn mạnh lại không người ngăn cản một trong những nguyên nhân.

Một khi Tri Thủy Mặc rời đi, e sợ thiện ác cung liền muốn sụp đổ, bây giờ cùng thiện ác cung liều mạng, cần gì chứ! Nếu như cái kia thiện ác cung chủ không có rời đi, chỉ sợ cũng sẽ cho chúng môn phái vậy công thiện ác cung cố.

Nếu như vào thiện ác cung, e sợ nhiều nhất chính là ở tại dưới trướng mấy năm mà thôi, hơn nữa, còn năng lực nhi tử bác đến một phần tạo hóa, Đoàn Diên Khánh có thể không tin nhân vật như vậy sẽ là ăn nói ba hoa hạng người.

Nghĩ tới đây, Đoàn Diên Khánh có quyết đoán, lập tức ôm quyền nói, "Xin chào cung chủ!" Đây chính là tỏ rõ thái độ rồi!

Mọi người kinh hãi, Diệp Nhị Nương thấy sự không đúng, lập tức liền muốn phi thân thoát đi, lúc này đã đang ở giữa không trung, đối mặt mọi người đề ngửa đánh lên. Lúc này Tri Thủy Mặc nói ra một câu đề cho lưu lại."Chín cái hương ba!"

Diệp Nhị Nương hoàn toàn biến sắc, "Ngươi biết tung tích của hắn ngươi biết tung tích của hắn! Nói cho ta, mau nói cho ta biết, ta van cầu ngươi nói cho ta!"

Điều này làm cho mọi người lần thứ hai khiếp sợ, vừa này Băng Tôn không biết dùng thủ đoạn gì dĩ nhiên thu phục bốn đại ác nhân đứng đầu 'Tội ác đầy trời' Đoàn Diên Khánh, lúc này dĩ nhiên đề đảo tầu 'Không chuyện ác nào không làm' Diệp Nhị Nương lưu lại, đồng thời xem cái kia điên cuồng vẻ mặt, e sợ, này Diệp Nhị Nương cũng trốn không thoát này Băng Tôn lòng bàn tay.

Tri Thủy Mặc chậm rãi nói rằng: "Diệp Nhị Nương, ngươi vốn là là cái hảo hảo cô nương, ôn nhu khuôn mặt đẹp, đoan trang trinh thực. Nhưng là ở ngươi mười tám tuổi năm ấy, chịu một cái võ công cao cường, đại có thân phận nam tử dụ, ** cho hắn, sinh ra đứa bé này, đúng hay không?" Diệp Nhị Nương nghe nói như thế, dĩ nhiên yên tĩnh lại, qua một hồi lâu, mới gật đầu nói: "Vâng. Bất quá không phải hắn dụ dỗ ta, là ta đi dụ dỗ hắn."

Tri Thủy Mặc nói tiếp: "Nam tử này chỉ lo đến chính mình thanh danh tiền đồ, toàn không nhớ một mình ngươi tuổi còn trẻ cô nương, chưa gả sinh tử, tình cảnh là cỡ nào thê thảm."

Diệp Nhị Nương nói: "Không, không! Hắn cố đến ta, hắn cho ta rất nhiều ngân lượng, cho ta an bài thật kỹ dưới nửa đời sinh hoạt."

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Bên trong tử huyết

Tri Thủy Mặc nói: "Hắn tại sao để ngươi là loi phiêu bạt giang hồ?"

Diệp Nhị Nương nói: "Ta không thể gả hắn. Hắn làm sao có thể lấy ta làm vợ? Hắn là người tốt, hắn từ trước đến giờ chờ ta rất khỏe. Là chính ta không muốn liên lụy hắn. Hắn... Hắn là người tốt."

Ngôn từ bên trong, đối với cái này vứt bỏ nàng tình lang, vẫn là tràn ngập ám áp cùng nhớ nhung, ngày xưa ân tình, không bởi vì chính mình rất được khổ sở, không bởi vì năm tháng biến mất mà có chút hạ thấp.

Đoàn Chính Minh, phạm hoa, hoa hách cần, ba thiên thạch các loại (chờ) Đại Lý nhất hệ mọi người, nghe hai người nói đến đây một việc năm xưa ** sự tích, không kìm lòng được đều nhìn lên hướng về đoạn chính du liếc một cái, đều giác Diệp Nhị Nương cái này tình lang, thân phận, tính tình, xử sự, tuổi, không một bất hòa hẳn tương tự.

Càng có người nhớ tới: "Này bốn đại ác nhân cộng đồng làm khó dễ Đại Lý, hơn phân nửa là vì tìm Trần Nam vương thảo này bút nghiệt nọ." Liền Đoàn Chính Thuần cũng là nổi lên lòng nghi ngờ, ta nhận biết nữ tử thực tại không ít, chẳng lẽ có nàng ở bên trong? Thế nào nửa đêm cũng không nhớ ra được?

Nếu quả thật là kinh một đến nàng như vậy, dù cho thanh danh quét rác, Đoàn mỗ cũng quyết không thể tia hào bạc đãi nàng, chỉ có điều... Chỉ có điều... Thế nào hoàn toàn không nhớ ra được ?

Được rồi, không để ý tới mọi người nào vớ, Tri Thủy Mặc lời kể tiếp liền chuyển vào truyền âm nhập mật, "Há, người có thể muốn biết con trai của người thân ở phương nào?"

Nhắc tới cái này, Diệp Nhị Nương lần thứ hai kích động lên, "Nói cho ta, ta van cầu người nói cho ta."

Mọi người chỉ nghe Diệp Nhị Nương cầu xin này Băng Tôn, rồi lại thấy Băng Tôn môi khẽ nhúc nhích, mà không nghe được âm thanh, nhất thời liền biết lại đang truyền âm nhập mật.

Mọi người lòng hiếu kỳ nổi lên, rồi lại biết này e sợ lại là một đoạn vô lâm bí mật, hơn nữa là liên quan đến Diệp Nhị Nương tử huyết bí mật, này Băng Tôn chắc chắn sẽ không để chúng người biết được, nhất thời trong lòng liền như miêu trào.

Tri Thủy Mặc truyền âm nói, "Nói cho người, hắc, con trai của người hiện nay nhưng là danh môn đại phái đệ tử, coi như nói cho người, người lại sao dám quen biết nhau, không sợ hấn thân bại danh liệt sao?"

Nghe nói lời ấy, kích động Diệp Nhị Nương như một chậu nước lạnh dội xuống, mùi vị đó, thực sự là...

Nàng thường thường trộm hình dáng tử, chính là vì một bồi thường nỗi khổ tương tự, bởi vậy được cái 'Không chuyện ác nào không làm' tên tuổi, lại không nghĩ rằng dĩ nhiên bởi vậy cùng nhi tử không được quen biết nhau, thực sự là nhân quả tuần hoàn a!

Nhi tử dĩ nhiên là danh môn đại phái đệ tử, Diệp Nhị Nương lòng tràn đầy vui mừng đồng thời rồi lại ưu sầu không thể cùng quen biết nhau, mấy chục năm nhớ nhung trong lúc nhất thời trào ra, hầu như muốn thúc đồ ý chí của nàng, dù cho không thể quen biết nhau, lén lút liếc mắt nhìn cũng tốt, Diệp Nhị Nương đột nhiên tuôn ra ý nghĩ như vậy, nhất thời sáng mắt lên.

Nhìn thấy Diệp Nhị Nương biến hóa, Tri Thủy Mặc đương nhiên biết nàng đang suy nghĩ gì, một cái tim nhi tử mấy chục năm mẫu thân, nghe nói nhi tử tin tức, nhưng lại không thể quang minh chính đại quen biết nhau, ý nghĩ chỉ sợ là cá nhân đều có thể đẩy ra!

Tri Thủy Mặc cười lạnh, truyền âm nói, "Nếu như người không muốn Huyền Từ thân bại danh liệt, nếu như người còn muốn biết con trai của người thân ở phương nào, muốn cùng con trai của người quang minh chính đại quen biết nhau, mà không cần lo lắng bởi vậy liên lụy hấn thân danh, đến ta thiện ác cung đi, ta hứa người ác bính điện chủ tôn vị!"

Nghe nói Tri Thủy Mặc đề cập Huyền Từ tên, lại nghe nói có thể cùng nhi tử quang minh chính đại quen biết nhau, lúc này có quyết đoán.

Không ai có thể hoài nghi một cái mẫu thân vĩ đại, vì nhi tử, tự do e sợ không coi là cái gì.

"Diệp Nhị Nương, bái kiến cung chủ!" Nói xong Diệp Nhị Nương dĩ nhiên chân thành dưới bái.

Quả thế! Trong lòng mọi người thán đến! Này thiện ác cung chủ cũng quá mức khủng bố, chỉ bằng mượn một cái miệng liền nói phục rồi hai đại ác nhân, đồn đại Băng Tôn bầm chỉ tính toán có thể biết chuyện thiên hạ, bây giờ nhìn lại, e sợ, việc này không uống a!

"Ân!" Tri Thủy Mặc gật gù xem như là tiếp nhận rồi Diệp Nhị Nương, tiếp theo đưa mắt nhìn sang một bên nam hải ngạc thần.

Nhạc Lão Tam nhìn lão đại lão nhị đều bị người ta thu rồi, chính mình lại bị thương nặng, cảm giác được Tri Thủy Mặc quăng tới ánh mắt, Nhạc Lão Tam cảm giác mình lại như là trên tấm thớt đợi làm thịt hiếp đáp, chờ người làm văn hộ tuyền án.

Cái kia ánh mắt lạnh như băng lại như một ngọn núi lớn đè xuống, để Nhạc Lão Tam cái trán thấy mồ hôi, thấp thỏm trong lòng, chính mình vừa nói đắc tội hấn, sẽ không bị chém giết tại chỗ chứ?

Giữa lúc Nhạc Lão Tam thấp thỏm bất an thời điểm, Tri Thủy Mặc mở miệng, "Nhạc Lão Tam, người tuy rằng tính tình táo bạo, làm người lỗ mãng, nhưng không coi là đại ác, chỉ cần người có thể tiếp theo ta hai chiêu, ta liền thả người đi! Đương nhiên, người cũng có thể lựa chọn vào ta thiện ác cung, ta hứa người một điện chủ tôn vị!"

Nghe được lời ấy, mọi người càng đều cau mày, cảm thấy Tri Thủy Mặc hơi quá rồi, dù sao cái kia 'Nam hải ngạc thần' liền lên một chiêu cũng không đón được, hai chiêu sợ là sớm đã biến thành thi thể.

Nói là cho lựa chọn, nhưng này nam hải ngục thần chỉ có một con đường có thể đi. Lời này để Nhạc Lão Tam nghe được nổi gân xanh, suýt chút nữa liền muốn mắng lên.

Ngươi đây là bắt nạt người a! ! Nhạc Lão Tam trong lòng kêu rên! Trên mặt vẻ mặt cũng bắt đầu trở nên không tự nhiên, trong lòng không ngừng giãy dụa, rốt cuộc muốn không cần khuất phục ở này thiện ác cung cung chủ đây?

Quên đi, lão Đại và lão nhị đều quy thuận người này, coi như vào hãn thiện ác cung cũng không tính mất mặt, huống hồ, còn có một Tôn điện chủ vị trí đây, nghe nói người điện chủ kia hàng năm cũng có thể lĩnh hết mấy vạn lượng bạc a!

Ta này không phải sợ chết, đúng, không phải sợ chết! Mọi người thấy cái kia Nhạc Lão Tam vẻ mặt không ngừng biến hóa cuối cùng sắc mặt kiên quyết, bên trong người đều cho rằng hãn muốn tiếp thiện ác cung chủ hai chiêu, dù sao nam hải ngục thần bướng bỉnh là trong giang hồ xưng tên, Diệp Nhị Nương đều dự định liều lĩnh nguy hiểm thay cầu xin, dù sao đều là bốn đại ác nhiều người như vậy năm!

Ở mọi người suy đoán bên trong, Nhạc Lão Tam đẩy Kim son, cũng ngọc trụ lạy xuống, "Bái kiến cung chủ!"

Cùng lúc đó, Trì Thủy Mặc thật giống nghe thấy cảm rơi đầy đất rơi xuống âm thanh, đối với nam hải ngục thần, Trì Thủy Mặc căn cứ nguyên có thể phán đoán có bảy tầng trở lên khả năng bái vào thiện ác cung, dù sao Nhạc Lão Tam là bướng bỉnh, thế nhưng không ngốc!

Rõ ràng chuyện có hại hãn là sẽ không làm, tỷ như bị người chiếm bói phạt trên tiện nghi các loại, đối mặt tử vong vẫn là sinh tồn, nói vậy Nhạc Lão Tam sẽ làm ra tự mình nghĩ nhìn thấy lựa chọn.

"Ân!" Trì Thủy Mặc lạnh lùng gật đầu, cùng vừa Diệp Nhị Nương bái kiến thời phản ứng không khác nhau chút nào (thực sự là nguy trang đến mức một tay tựa như a!)

Mọi người thấy Nhạc Lão Tam khuất phục, đều thầm than trong lòng, e sợ cái kia Vân Trung Hạc muốn phiền phức .

Đúng như dự đoán, giải quyết Nhạc Lão Tam sau đó, Trì Thủy Mặc đưa mắt đầu đến Vân Trung Hạc trên người, sắc mặt lạnh lẽo , đạo, "Vân Trung Hạc, ngươi ** cướp giật thiếu nữ, vốn là tội không thể tha , dựa theo bản tọa tính tình, vốn nên đưa ngươi chém giết tại chỗ, lấy nhìn thẳng vào nghe!"

Nghe nói như thế, Vân Trung Hạc tâm đều sắp nhảy ra , nếu không là nghe ra Bằng Tôn trong giọng nói còn có chuyển còn noi, đã sớm tròn bán sống bán chết, cũng hoặc quỳ xuống xin tha .

Mọi người cũng là mặt lộ vẻ vẻ chán ghét, liền ngay cả đều là bốn đại ác nhân Diệp Nhị Nương cùng Nhạc Lão Tam đều sắc mặt hơi đỏ lên, hiển nhiên là xấu hổ cùng với làm bạn, bất quá màu đỏ cũng chỉ là một cái thoáng rồi biến mất.

**, xác thực là trong chốn vô lâm tối không thể chịu đựng làm ác, chỉ đứng sau khi sự diệt tở .

Dù sao cổ đại thiếu nữ danh tiết nặng ở tất cả, một khi bị **, các nàng kết cục cơ bản có thể nhất định .

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Thu bốn ác, bố cục ngàn dặm

"Bất quá, " Trì Thủy Mặc một tiếng bất quá đem Vân Trung Hạc sắp nhảy ra lồng ngực an lòng vuốt đến, "Bất quá ta thiện ác cung tôn chỉ ở chỗ thường thiện phạt ác, mà không phải diệt ác, vì lẽ đó, ta cho một mình ngươi sửa đổi cơ hội làm lại cuộc đời, đánh tan tội nghiệt của ngươi, đương nhiên, nếu như không từ, ngươi hiện tại cũng có thể đi địa ngục sám hối! "

Trì Thủy Mặc thanh âm lạnh như băng ở Vân Trung Hạc nghe tới dường như tiên nhạc, hãn nhưng là biết mình ** hành vi có bao nhiêu ác liệt, có thể lưu lại một cái mạng là tốt lắm rồi.

Lập tức liền chất lên một khuôn mặt tươi cười, bái đạo, "Tham kiến cung chủ!" Lúc này Trì Thủy Mặc chỉ là ừ một tiếng, gật đầu liên tục đều không có, này khác biệt đãi ngộ để Vân Trung Hạc biết mình cái mạng này e sợ thực sự là nhất được.

Xác thực, nếu như không phải Trì Thủy Mặc căn số mệnh điểm, mà này Vân Trung Hạc vừa không có đắc tội hãn, dựa theo Trì Thủy Mặc tính tình, không có gặp phải liền không nói, gặp phải nhất định sẽ giết người như thế.

Tri Thủy Mặc quay đầu lại, quay về Đoàn Chính Minh nói rằng, "Đoạn Tông Sư có thể đi vào cứu ra Đoàn Dự, ta nhìn hắn đã ngất ở trong phòng."

Không đợi Đoàn Chính Minh trả lời, Dao Bạch Phượng liền đẩy ra cửa đá vọt vào, Đoàn Chính Thuần theo sát phía sau, không lâu lắm, hai người phân biệt ôm ra một nam một nữ đến, chính là Đoàn Dự cùng Mộc Uyển Thanh.

Hai người đều quần áo xốc xếch, đề Đại Lý đoàn người sắc mặt khó coi, cũng may quần áo cũng không có mở ra, không phải vậy e sợ Đoàn Chính Minh đến tìm một cái lỗ để chui vào, quá mất mặt!

Đoàn Chính Minh đang chờ nói chuyện, đột nhiên một người chạy tới, người này thật dài một khuôn mặt ngựa, con mắt có được rất cao, một cái vòng tròn viên mũi to nhưng cùng miệng chen ở một khối, đến nỗi con mắt cùng mũi trong lúc đó, lưu lại một tảng lớn không còn gì cả trống không.

Thân hình cực cao cực gầy, nhưng có một đôi cây quạt nhỏ tử giống như bàn tay lớn thùy ở bên cạnh, trên mu bàn tay tràn đầy gân xanh, trong tay nắm một cái Cừu Hoàn đại đao!

Người này chính là Vạn Kiếp cốc cốc chủ chung vạn cừu! Biết Đoàn Chính Thuần chạy tới Vạn Kiếp cốc, chung vạn cừu lập tức nhìn kỹ cam bảo bảo, mãi đến tận cam bảo bảo gần hôn nói cũng không gặp lại Đoàn Chính Thuần mới yên lòng, chạy tới nhà đá.

Chung vạn cừu đi tới nhà đá liếc mắt một cái liền biết không tốt, cái kia Đoàn Dự cùng Mộc Uyển Thanh đã bị cứu ra, mà Nhạc Lão Tam một bộ trọng thương đáng đáp, Đại Lý đoàn người liền đứng ở một bên, trong đó thỉnh thoảng có cái kia Đoàn Chính Thuần.

Vừa thấy Đoàn Chính Thuần, không lo được tình huống trước mắt làm sao, chung vạn cừu tay cầm đại hoàn đao, tức đến nổi phổi kêu lên: "Đoàn Chính Thuần, ngươi lần này chưa thấy phu nhân ta, coi như ngươi số may, ta liền không đến làm khó ngươi. Phu nhân ta đã phát ra thẻ, sau đó quyết không gặp lại ngươi. Bất quá... Bất quá vậy cũng không dựa dẫm được, nàng nếu như nhìn thấy cái tên nhà ngươi, nói không chắc mẹ nhà hắn lại... Nói tóm lại, ngươi không thể trở lại." Hắn lúc trước nghe nói Đoàn Chính Thuần đến đây, liền cùng cùng Đoàn Chính Thuần biện đấu, mấy chiêu chịu không nổi, liền sẽ quay về đi bảo vệ phu nhân, để ngừa Đoàn Chính Thuần đến đây **, nghe được phu nhân lập lời thẻ quyết không gặp lại Đoàn Chính Thuần mặt, tâm trạng an lòng, bận bịu bồn sắp xuất hiện đến, đem câu này muốn còn cực điểm ngôn ngữ nói cho hắn nghe.

Đoàn Chính Thuần tâm trạng âm u, trầm nghĩ trong lòng, tại sao? Tại sao cũng không gặp lại ta mặt? Ngươi đã là có vợ có chồng, ta há có thể lại bại hoại ngươi tiết? Đại Lý đoàn hai tuy rằng ****, nhưng không phải dễ tiện đồ vô liêm sỉ. Để ta lại nhìn một cái ngươi, coi như ta hai người cách khá xa xa địa, không nói câu nào, vậy cũng tốt!

Đoàn Chính Thuần quay đầu lại, thấy thẻ tử chính lạnh lùng nhìn chính mình, trong lòng rung mình, cầm trong tay nữ nhi giao cho tần hồng bông, lúc này mấy người mang theo Đoàn Dự cùng Mộc Uyển Thanh, tăng nhanh bước chân, xuất cốc mà đi, này chặt vật chỉ dạng thực sự không thích hợp ở lâu!

Đoàn Chính Minh quay về Tri Thủy Mặc ôm quyền nói, "Chính Thuần bọn họ cũng là niệm tử sốt ruột, vọng Bạng Tôn xin đừng trách, ra này việc sự, chính mình cũng không mặt mũi nào lại ở lại đây, vậy thì cáo từ, Bạng Tôn đại ân, ta Đại Lý Đoàn thị khắc trong tâm khảm, ngày khác như có sai phải, tuyệt không chối từ!"

Dứt lời Đoàn Chính Minh dẫn Đại Lý tam công xoay người rời đi, cho tới bốn vệ, đã sớm cùng Đoàn Chính Thuần một đạo rời đi. Hắn như vậy vội vàng vàng rời đi, ngoại trừ mặt mũi trên khó coi ở ngoài, càng là nhìn ra này Bạng Tôn e sợ tới nơi này một lần còn có cái khác mục đích, ở lại đây phòng chừng sẽ vương bận. Vì lẽ đó liền dựa vào việc này rời đi.

Đối với Đoàn Chính Minh rời khỏi, Tri Thủy Mặc là vô cùng tán thành, lập tức khách sáo hai câu liền để rời khỏi, dù sao ngoại trừ bốn đại ác nhân, này chung vạn cừu cũng là lần này đến mục đích!

Chờ mọi người rời đi, Tri Thủy Mặc lạnh lùng nhìn chung vạn cừu, ánh mắt như vô số mũi tên nhọn đâm về chung vạn cừu.

Lúc này chung vạn cừu cũng tỉnh táo lại đến rồi, ý thức được lúc này bầu không khí có gì đó không đúng, này tuyệt phát ngọc diện người chung vạn cừu một chút liền nhận ra chính là trong chốn vô lâm thanh danh thịnh nhất người, thiện ác cung cung chủ, Bạng Tôn!

Chung vạn cừu nội tâm kêu lên, khổ vậy, không biết vị này sát thần thể nào đến nơi này, cái kia bốn đại ác nhân đều là khoanh tay đứng sau người, xem biểu hiện, e sợ đã bị này Bạng Tôn thu phục.

Này thiện ác cung được xưng thưởng thiện phạt ác, chính mình ở trong giang hồ biệt hiệu 'Mã vương thần' thuộc về Tà đạo nhất hệ, e sợ lúc này không thể dễ dàng.

Tuy rằng choáng váng, trong lòng kêu khổ, chung vạn cừu cũng không thể không lên tiếng bắt chuyện, "Không biết Bạng Tôn giá lâm ta này Vạn Kiếp cốc để làm gì, nếu là có cái gì là ta đủ khả năng, tại hạ nhất định ra tay giúp đỡ!"

Mặc kệ thế nào, trước tiên chào hỏi tổng không sai, chính mình người một nhà đều ở nơi này, muốn chạy đều chạy không được a, chung vạn cừu trong lòng cảm thán.

"Ha, " Tri Thủy Mặc cười lạnh một tiếng nói tiếp, "Thật là có ngươi có thể giúp được việc khó khăn, bản tọa lập xuống thiện ác cung, muốn khuông phục thiên hạ chính đạo, thưởng thiện phạt ác, vừa vận khuyết những người này tay, nghe nói ngươi này Vạn Kiếp cốc bên trong đàn ác hội tụ, vì lẽ đó đặc biệt đến đây thu phục!"

Nghe nói như thế, chung vạn cừu trên mặt tối sầm lại, trong lòng trực chửi mình gọi ngươi khách sáo, gọi ngươi khách sáo, hắn đều hận không thể đánh chính mình hai bàn tay, đáng tiếc trên đời không có thuốc hối hận a.

Nghe nói lời này, chung vạn cừu chú ý tới sau người bốn đại ác nhân cũng không có bất kỳ vẻ mặt biến hóa, trong lòng kinh hãi, xem ra này bốn đại ác nhân thật sự bị người này thu phục, nếu như không không phải vậy nghe nói lời ấy, cái kia nam hải ngạc thần đã sớm nổi lên giết người, sao như vậy yên tĩnh.

Bầu không khí liền như thế đọng lại, chung vạn cừu không biết nên mở miệng như thế nào, để Băng Tôn buông tha chính mình e sợ không thể, thế nhưng để chung vạn cừu liền như vậy khuất phục, đây cũng quá mất mặt!

Ở Trì Thủy Mặc bên này gắng co đồng thời, Ngũ đài sơn mát mẻ tự chính đang trình diễn đồng dạng một màn!

...

Ngày đó Trác Bất Phàm nhận được Trì Thủy Mặc sau khi phân phó liền rời khỏi Tô Châu chạy tới tinh tú hải, đồng thời triệu hồi ở bên ngoài trấn thủ cái khác điện chủ, mọi người ở tinh tú hải tụ hội một đường, phân trái phải ngồi.

Trác Bất Phàm ở bên phải tòa thứ nhất ngồi xuống, mở miệng nói: "Chư vị, triệu tập chư vị đến đây chính là cung chủ có lệnh, muốn chúng ta đi thu phục Thiết diện phán quan đơn chính, Ngũ đài sơn mát mẻ tự trên ngọn thần sơn người, cùng với sấm sét môn môn chủ lời bá, cung chủ có lời, 'Thuận, thì lại hứa lấy điện chủ tôn vị, nghịch, thì lại toàn cử đi dưới chó gà không tha.' "

Dù cho Trì Thủy Mặc không ở bên ngoài, mọi người nghe vậy, như cũ toàn bộ đứng dậy đáp, "Xin nghe cung chủ ý chỉ!", có thể thấy được Trì Thủy Mặc ở thiện ác trong cung uy nghiêm chỉ thình.

Nửa tháng sau, thiện ác cung một đám điện chủ xa đi Bắc Tống cùng Tây Hạ biên giới, mạnh mẽ thu phục sấm sét môn môn chủ lời bá, dựa theo Trì Thủy Mặc dẫn dò, hứa lấy thiện binh điện chủ tôn vị, này sấm sét môn môn chủ lời bá võ công cùng bốn đại ác nhân bên trong Diệt Nhị Nương ở sán sán với nhau, như vật lộn sống mái, e sợ Diệt Nhị Nương còn không địch lời bá.

Sấm sét môn chính là một cái biết điều dị thường môn phái, bởi nằm ở Bắc Tống cùng Tây Hạ biên giới, rất ít tham dự Trung Nguyên võ lâm việc, bất quá, kỳ môn phái thực lực nhưng không thể khinh thường.

Nhắc tới sấm sét môn, liền không thể không nhắc bên trong môn phái đệ tử kiệt xuất, chín đực đạo nhân, người này là Tây Hạ nhất phẩm đường cao thủ, sấm sét môn môn nhân, khinh công hơn người, thiện khiến một tay Thiên Lôi chặn công phu, cuộc đời ít gặp địch thủ.

Nguyên bên trong sau đó có người phát hiện chín đực đạo nhân chết vào Phiêu Miểu phong bên dưới, bất quá hiện tại chín đực đạo nhân còn ở Tây Hạ nhất phẩm đường bên trong, đúng là không có chết.

Thu phục lời bá sau khi, lúc này đã là tám tháng, Trung Nguyên võ lâm phát sinh hai chuyện lớn, một trong số đó, là Cái Bang Phó bang chủ mã Đại Nguyên chết vào tuyệt học "Tòa hầu cầm nã thủ" bên dưới.

Mã Đại Nguyên cuộc đời làm người chính trực khiêm tốn, ở Cái Bang rất được chúng huynh đệ tín nhiệm, biết được tin qua đời, Cái Bang mọi người tình cảm quần chúng xúc động, muốn tìm ra hung thủ, vì đoàn ngửa thờ trợ báo thù.

Cái thứ hai đại sự, chính là xuyên tây đại phái phái Thanh Thành chương môn Tư Mã vệ chết ở chính mình độc môn binh khí Thiên Lôi đánh cho dưới, gây nên võ lâm chấn động, đa số người cho rằng này hai cái huyết án đều là cô tô Mộ Dung Phục gây nên, phái Thanh Thành tình nguyện đã khởi hành đi cô tô, định tìm Mộ Dung Phục muốn lời giải thích.

Ở Tư Mã vệ tử vong tin tức truyền vang võ lâm thời gian, ở tinh tú hải ác giáp điện làm khách khứa trăm tuổi thờ dài một tiếng, "Tư Mã lão đệ, ta có lỗi với người a!".

Sau khi, giang hồ truyền ra phục ngư phái quy thuận thiện ác cung, phục ngư phái chương môn được thiện ác cung thiện mặc cho điện điện chủ, để vốn là làm náo động lớn thiện ác cung lần thứ hai nằm ở nơi đầu sóng ngọn gió.

Lúc này, thiện ác cung một đám điện chủ trừ phục ngư phái kha trăm tuổi ở ngoài, tất cả đều ở Ngũ đài sơn mát mẻ tự đại sảnh, một cái thân hình thấp bé, hai mắt đồng đồng có thần, rất có uy nghiêm hoàng bào tăng nhân, người này là Ngũ đài sơn mát mẻ tự Phương Trọng.

Trên ngọn thần sơn người cùng phái Thiếu lâm chương môn nhân Huyền Từ Phương Trọng cũng xưng "Hàng Long" "Phục hồ" hai la hán, truyền thuyết hai người thực lực thực sự sán sán với nhau.

Giang hồ đồn đại trên ngọn thần sơn người còn trẻ mười bảy tuổi thời từng đầu ý Thiếu Lâm, lúc đó cùng phái Thiếu lâm chương môn nhân linh môn Phương Trọng trò chuyện bên dưới giác thần sơn phong mang quá lộ, cực kỳ ngạo mạn mà khí tiểu tiện uyển nói tương cự.

Thần sơn dưới con nóng giận vào Ngũ đài sơn mát mẻ tự, thần sơn thiên tư thông minh đỉnh ngộ, xem như là trong chốn võ lâm kỳ tài mà võ công vì mát mẻ tự thứ nhất, chỉ ba mươi tuổi thời liền kỹ nắp toàn tự, sau trở thành mát mẻ tự trẻ trung nhất Phương Trọng, đáng tiếc mát mẻ tự bí tịch võ công trình độ quá thấp, mỗi khi nhớ tới phái Thiếu lâm bảy mươi hai hạng tuyệt kỹ, tổng không tự kìm hãm được lại là hãm mộ, lại là cẩu giết.

Nguyên bên trong, thần sơn hán từng có tra tìm chứng cứ, lấy sư huynh Cái Bang chín Đại trưởng lão từ ngút trời cái chết, liền có ý đến Thiếu lâm tự gây hấn.

Hắn bỏ ra thời gian rất dài mới mời đến Khai Phong phủ Đại Tương Quốc Tự nhìn tâm đại sư, Giang Nam phò độ tự đạo thanh đại sư, Lư Sơn Đông

Lâm tự giác hiền đại sư cùng Trường An tịnh ảnh tự dung trí đại sư, tịch khẩu quan sát Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ bên trong (đại kim cương quyền phổ), (Bàn Nhược chú pháp) cùng (Ma Ha chỉ quyết), muốn hỏi thêm cải biến để này ba môn võ công trở thành mất mẽ tự ba đại tuyệt kỹ, chính mình chính là sang kỹ thủy tổ.

Sau đó, thần sơn nhìn thấy Thổ Phiên "Đại luân Minh vương" Cưu Ma Trí thực lực cường đại sau, liền nản lòng thoái chí . Mặc dù như thế, nhưng hắn nhưng vẫn có thể xem là Thiên Long vị diện một đại cao thủ.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: không từ thủ đoạn nào

Trên ngọn thần sơn người ngồi ở phòng khách chủ tọa, thần tình lạnh nhạt , đạo, "Không biết thiện ác cung chủ vị thí chủ đến ta mất mẽ tự để làm gì, ta mất mẽ tự nhưng là nhất quán tuân theo giúp mọi người làm điều tốt tôn chỉ, có thể chưa từng phạm vào cái gì sai lầm lớn, nghĩ đến chủ vị tất nhiên không phải đến ta mất mẽ tự hành sự phạt ác chức trách ?"

Trên ngọn thần sơn người phía dưới Trác Bất Phàm đặt chén trà trong tay xuống, tràn đầy nụ cười đạo, "Ta thiện ác cung chủ vì giúp đỡ thiên hạ chính đạo, quét sạch vô lâm Tà đạo, lập xuống thiện ác cung đến, không hề nghĩ rằng không đủ nhân lực, vì lẽ đó cung chủ nửa tháng trước đặc biệt để chúng ta Thượng Thanh lương tự thỉnh đại sư người gia nhập ta thiện ác cung, vì thiên hạ vô lâm chính đạo ra một phần lực."

Trên thủ trên ngọn thần sơn người nghe vậy, trầm nghĩ trong lòng, quả thế, hai tay tạo thành chữ thập, trong miệng nói, "A Di Đà Phật, Bể Tôn chỉ chí, thần sơn khâm phục phi thường, nhưng ta Ngũ đài sơn mất mẽ tự chính là xuất gia nơi, không để ý tới giang hồ tục sự, kinh Phật mệnh mong, ta mất mẽ tự đệ tử không thể được vạn nhất, càng ngày đó đêm chuyên nghiên, vì lẽ đó quý cung chủ hảo ý ta chỉ có thể chân thành ghi nhớ ."

Nghe nói trên ngọn thần sơn người khéo léo từ chối, Trác Bất Phàm nhưng không nói lời nào , mà Đinh Xuân Thu lúc này mở miệng nói, "Mất mẽ tự nếu là vô lâm chính phái, đương nhiên phải vì vô lâm ra một phần lực, nếu như người mất mẽ tự chỉ muốn thương bạn Phật Đà, lại không nghĩ tới vì vô lâm chính đạo xuất lực, chỉ sợ ta thiện ác cung không tha cho người mất mẽ tự, không thể làm gì khác hơn là xin người toàn tự trên dưới sớm đăng cực nhạc, chuyên tâm nghiên cứu Phật lý."

Nghe được Đinh Xuân Thu uy hiếp, trên ngọn thần sơn sắc mặt người tối sầm lại, này thiện ác cung cũng quá mức bá đạo, không như môn, dĩ nhiên liền muốn diệt ta mất mẽ tự cả nhà, hành vi so với Tà đạo càng tà, hắc * đạo càng hắc.

Dù cho thần sơn chính là người xuất gia cũng không nhịn được trong lòng bốc lửa, châm chọc nói, "Há, đây chính là người thiện ác cung làm việc chỉ đạo, ta mất mẽ tự ở trong vô lâm thường có thanh minh, nếu như người thiện ác cung dám coi trời bằng vung, diệt ta mất mẽ tự toàn tự, e sợ khó có thể hướng về vô lâm đồng đạo bàn giao đi!"

Đây là Đinh Xuân Thu dưới thủ Trích Tinh Tử cười lạnh nói, "Nghe nói Ngũ đài sơn mất mẽ tự tàng ô Nurgle, dĩ nhiên cùng triều đình phản tặc có cấu kết, trong chùa lại ẩn giấu binh khí giáp trụ, ta thiện ác cung vốn muốn mời mất mẽ tự thay vô lâm chính đạo ra một phần lực.

Không nghĩ tới nhưng trong lúc vô tình đánh vỡ bí mật này, vì vô lâm chính nghĩa, thiên hạ an ổn, ta thiện ác cung chủ vị diện chủ không thể không diệt mất mẽ tự toàn phái, mong rằng đối với này, Đại Tổng quan phủ cùng với vô lâm đồng đạo đối với này sẽ lý giải."

Trên thủ trên ngọn thần sơn nhân khí cả người run, này thiện ác cung không chỉ muốn tiêu diệt ta toàn tự, còn muốn giội lên một chậu nước bẩn, nếu như thật làm cho thành công, e sợ mình coi như là chết, cũng không có mặt mũi đi gặp mất mẽ tự các đời Phương Trượng .

Không chờ trên ngọn thần sơn người quát lớn lên tiếng, Trích Tinh Tử nói tiếp, "Cung chủ chỉ là để chúng ta thỉnh đại sư vào ta thiện ác cung, thay vô lâm chính đạo ra một phần lực, cho tới thể nào thỉnh, đây chính là chúng ta sự tình , cung chủ đối với này chưa từng làm bất kỳ chỉ thị, như nếu đại sư thật sự ngu xuẩn mất khôn, nói không chừng chủ vị diện chủ liền muốn hành cái kia kim cương trùng mất việc, thay vô lâm trừ hại ."

Rũ sạch Trì Thủy Mặc quan hệ sau, dưới thủ Trác Bất Phàm nói tiếp, "Đại sư không cần lo lắng, chỉ cần người vào ta thiện ác cung, thay vô lâm chính đạo xuất lực, liền đầy đủ chứng minh mất mẽ tự thuần khiết, cái kia cấu kết phản tặc việc, nghĩ đến chỉ là ác mụ diện chủ lời truyền miệng mà thôi, không thể coi là thật.

Hướng hồ, ta trước khi đi, cung chủ từng dặn ta, chỉ cần đại sư đồng ý vào ta thiện ác cung, đem Ngũ đài sơn phụ cận Tà đạo thanh lý chỉnh hợp, cung chủ đem ban tặng đại sư "Đại kim cương quyền phổ", cùng "Ma Ha chỉ quyết", làm đại sư vì vô lâm chính đạo xuất lực ban thưởng, dù sao ta thiện ác cung ngoại trừ phạt ác, còn có thưởng thiện một trách."

Biết trên ngọn thần sơn người mơ ước Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ, một lòng quang Đại Thanh lương tự Trì Thủy Mặc, lại sao không lợi dụng thần

son cái nhược điểm này.

Nghe được lời ấy, trên ngọn thần son người sắc mặt biến ảo chập chờn, một bên là tự hủy người vong, một bên là quang Đại Thanh lương tự, thế nhưng trên ngọn thần son người đến cùng là một tự Phương Trượng, còn muốn chút mặt mũi, vừa từ chối, lúc này không tốt tùy tiện lật lọng đáp ứng.

Xoắn xuyết một hồi, thần son nói rằng, "Việc này liên quan đến ta mất mẻ tự toàn phái, một mình ta không thể độc đoán, làm cùng trong chùa mọi người thương nghị, kính xin chư vị thí chủ cho ta một ít thời gian, bản tăng nhất định cho chư vị thí chủ một cái trả lời chắc chắn."

"Đại sư có thể tự tiện, chỉ cần mặt trời lặn trước cho cùng bọn ta trả lời chắc chắn liền có thể!" Đinh Xuân Thu giải quyết dứt khoát nói.

"A Di Đà Phật, đa tạ Đinh thí chủ!" Trên ngọn thần son người hai tay tạo thành chữ thập, cảm tạ một câu, lập tức đứng dậy rời đi, tìm trong chùa cao tăng thương nghị đi tới.

... ..

Lúc này Vạn Kiếp cốc bên trong, chung vạn cừu ngăn người ở đó, mở miệng cũng không phải, không mở miệng cũng không phải, sắc mặt biến ảo chập chờn, Trì Thủy Mặc thấy này lạnh giọng nói rằng, "Chung cốc chủ, như hiền khang lệ (các người phụ thê) vào được thiện ác cung đến, bản tọa không chỉ hứa người ác tân điện điện chủ tôn vị, càng có thể bảo đảm cái kia Đại Lý Đoàn thị người chung thân không vào người Vạn Kiếp cốc!"

Chung vạn cừu chấn động trong lòng, thiện ác cung điện chủ tôn vị hẳn đúng là không có để ở trong lòng, thế nhưng bảo đảm Đại Lý Đoàn thị người không vào cốc, há không phải nói Đoàn Chính Thuần mặt trắng nhỏ kia cũng không bao giờ có thể tiếp tục tới gặp bảo bảo, này ngược lại là để chung vạn cừu có chút ý động, bất quá này Băng Tôn không chỉ để cho mình vào thiện ác cung, còn muốn cho bảo bảo vào thiện ác cung cung, này ngược lại là để chung vạn cừu có chút khó khăn, bởi vì hẳn làm không được cam bảo bảo chủ.

"Băng Tôn, nếu như người chỉ cần ta chung vạn cừu vào cung (tốt tà ác), ta cũng không dám không đáp ứng, thế nhưng người còn muốn bảo bảo vào cung, vậy thì đến chờ ta cùng bảo bảo sau khi thương nghị mới có thể đáp ứng cùng người." Chung vạn cừu đối với với mình làm không được cam bảo bảo chủ có chút da mặt đỏ lên.

"Không sao, người tự đi thương nghị, người cùng ta tiện thể nhấn cùng Tôn phu nhân, nếu như nàng không vào ta thiện ác cung, ta liền giết con nàng cha mẹ!" Trì Thủy Mặc lạnh lùng nói, đối với cam bảo bảo hẳn tự nhiên biết từ huyết là cái gì.

Chung vạn cừu nghe nói lời ấy, sắc mặt tối sầm lại, giết hẳn hài tử cha mẹ, không phải là muốn giết mình cùng bảo bảo sao, bất quá hẳn cũng không dám cùng Trì Thủy Mặc tranh luận, nhắm mắt rời đi.

Không thể không nói chung vạn cừu cả nghĩ quá rồi, hẳn hài tử cha mẹ cũng không phải hẳn cùng cam bảo bảo, mà là Đoàn Chính Thuần cùng cam bảo bảo, không phải vậy hẳn nói thẳng giết các người phụ thê chẳng phải là càng trực tiếp, hà tất nói giết hài tử cha mẹ, chẳng phải là làm điều thừa.

Đương nhiên, chung vạn cừu đối với nữ nhi không phải là mình thân sinh việc không một chút nào tri tình, nguyên bên trong vốn là lần này Vạn Kiếp cốc việc đem vạch trần Chung Linh thân thế, bất quá có thêm Trì Thủy Mặc nhúng tay, vì lẽ đó hiện nay chung vạn cừu còn chưa biết.

Thế nhưng Trì Thủy Mặc tin tưởng cam bảo bảo có thể nghe hiểu lời nói cũng không phải là chung vạn cừu mà là Đoàn Chính Thuần, bởi vì Đoàn Chính Thuần rất nhiều ** bên trong, này cam bảo bảo chính là thông minh nhất một cái.

Này cam bảo bảo có vẻ như ngây thơ, kì thực phú có tâm kế, năm đó nàng tức giận Đoàn Chính Thuần vứt bỏ nàng, vì lẽ đó gọi người thác tin cho đều là Đoàn Chính Thuần ** sư tỷ tần hồng bông, báo cho tần hồng bông Đoàn Chính Thuần còn lại ** tên, mượn danh nghĩa tần hồng bông tay diệt trừ tình địch.

Nàng cũng rất thức cơ bản, năm đó bị Đoàn Chính Thuần vứt bỏ sau, nàng cũng không có giống tần hồng bông như vậy u cư núi rừng, mà là lựa chọn gả cho yêu tha thiết nhân nhượng chính mình chung vạn cừu, hầu gái nhi sinh ra danh chính ngôn thuận, cũng khiến chính mình có quy tụ.

Nàng đối với Đoàn Chính Thuần tuy rằng có oán, thế nhưng vẫn cứ không cách nào quên mất năm đó cảm tình, là lấy thường thường cảm thấy hổ thẹn ở trước phu. Ở nguyên bên trong cuối cùng bị Mộ Dung Phục người thứ ba giết chết ở Đoàn Chính Thuần bên người.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 92: Kiểm lời vợ chồng

"Cái gì, cái kia Băng Tôn thực sự là nói như vậy?" Vạn Kiếp cốc, cam bảo bảo trong khuê phòng, một người mặc lục nhật trừ sam, ước chừng ba mươi sáu ba mươi bảy tuổi khoảng chừng tuổi, dung sắc thanh tú, mặt mày ngời ngời cùng Chung Linh thật là tương tự nữ nhân cả kinh kêu lên.

"Xác thực như vậy, bảo bảo, ta nào dám lừa ngươi a!" Chung vạn cừu một mặt lấy lòng nói rằng, bắt quá hẳn cái kia mặt ngựa, con mắt có được rất cao, một cái vòng tròn viên mãn to nhưng cùng miệng chen ở một khối, này nở nụ cười lên, ngũ quan đều nhuu chung một chỗ, càng thêm khó coi.

Trầm ngâm một lát, cam bảo bảo nói rằng, "Ngươi đưa ngươi nhìn thấy cái kia Băng Tôn sau tất cả nói cho ta nghe một chút!" Nàng hoài nghi cái kia Băng Tôn nói tới hải tử cha mẹ là Đoàn Chính Thuần cùng mình, nhưng lại không thể xác định, vì lẽ đó để chung vạn cừu thuật lại nhìn thấy Băng Tôn sau tất cả, làm phán đoán căn cứ.

"Được, bảo bảo, ta đi thời điểm a, khi thấy Đoàn Chính Thuần mặt trắng nhò kia..." Chung vạn cừu đối với cam bảo bảo đương nhiên không dám vi phạm, nhất thời liền đem nhìn thấy Băng Tôn sau tất cả nói cho nàng.

Cam bảo bảo từ cho chung vạn cừu câu kia "Đại Lý Đoàn thị người cả đời không được bước vào Vạn Kiếp cốc" phán đoán ra cái kia Băng Tôn e sợ nói hải tử cha mẹ đúng là mình cùng Đoàn Chính Thuần.

Tuy rằng tức giận cái kia sát ngân đao vứt bỏ nàng, cuối cùng gả cho yêu tha thiết nhân nhượng chính mình chung vạn cừu, thế nhưng trong lòng tiếc nuối nhất vẫn là cái kia phụ lòng **, vì thế, tuy rằng nàng thường thường cảm thấy đối với trượng phu không nổi, nhưng vẫn là không cách nào tự kiềm chế nhớ nhung cái kia kẻ bạc tình, càng là chưa từng có chỗ yếu tính mạng hấn ý nghĩ.

Cam bảo bảo thàn than một tiếng, chỉ sợ mình đời này khó hơn nữa nhìn thấy cái kia phụ lòng hán, liền lại vì hán làm một chuyện cuối cùng đi, "Ngươi đi nói cho cái kia Băng Tôn, nói ta đáp ứng gia nhập thiện ác cung!"

"Thật sự, bảo bảo!" Chung vạn cừu có chút cao hứng, hẳn cho rằng cam bảo bảo đáp ứng gia nhập thiện ác cung ngoại trừ bản thân nguyên nhân, cũng có lo lắng ý của chính mình, vì lẽ đó nụ cười trên mặt thế nào yếm đều không che giấu được.

Chung vạn cừu đang suy nghĩ cái gì, cam bảo bảo này người đàn bà thông minh đương nhiên biết, thế là đáp lại nói, "Đương nhiên là thật sự, ngươi nhanh đi đáp lại cái kia Băng Tôn đi, để cho đời lâu nói không chừng sẽ trên người ta tức giận, đến thời điểm ngươi e sợ đến ném chút khổ sở."

Nghe được cam bảo bảo, chung vạn cừu hưng phấn phi thường, đây là ở lo lắng cho mình, không phải sao? (thật sao?)

Mang theo nở nụ cười, chung vạn cừu vội vã chạy tới phòng khách, nở nụ cười, (chung vạn cừu làm sao dám để Tri Thủy Mặc ở nhà đá trước mặt đứng chờ đợi tin tức đây, đương nhiên đến mang tới phòng khách) hứng thú bưng bưng nói cho Tri Thủy Mặc đạo, "Băng Tôn ta cùng phu nhân đều đáp ứng gia nhập thiện ác cung, gấp cung chủ!"

Nói xong chung vạn cừu chính là một lay, biểu thị gấp cung chủ, Tri Thủy Mặc bình yên chịu hấn này thi lễ, đúng là bên ngồi bốn đại ác nhân có chút không hiểu, lẽ nào mất đi tự do gia nhập thiện ác cung vẫn là chuyện tốt đẹp gì sao, này chung vạn cừu sao sinh như vậy cao hứng, mấy người đều là người từng trải, đương nhiên có thể nhìn ra chung vạn cừu là thật cao hứng.

Chỉ có Tri Thủy Mặc có thể đoán được một điểm nguyên nhân, thế nhưng hấn sẽ không vạch trần, lưu ở trong cốc chốc lát, giao phó xong chung vạn cừu cùng cam bảo bảo một ít chuyện sau, liền mang theo bốn đại ác nhân bồng bênh rời đi.

...

Phục ngưu phái quy thuận thiện ác cung, để trong giang hồ võ lâm nhân sĩ đồn đại cái kia thiện ác cung cung chủ Băng Tôn muốn xưng bá võ lâm, để một ít môn phái nhỏ lòng người bàng hoàng, càng có một ít môn phái võ lâm ý đồ liên hợp lại, cho thiện ác cung một cái đẹp đề.

Phải biết, cái kia Anh Hùng lâu trải rộng thiên hạ, hấp kim năng lực mạnh để không ít môn phái võ lâm mê tín mất, bắt quá, thiện ác cung nắm giữ nho sinh miệng lưỡi, để những môn phái này kiêng kỵ phi thường, càng thêm đánh thương thiện phạt ác cớ hiệu, làm việc tuy rằng bá đạo, nhưng không mất đạo nghĩa giang hồ, để những môn phái này không có cơ có thể dùng.

Giữa lúc một ít bụng dạ khó lường người dự định liên hợp lại cướp giật Anh Hùng lâu tàng mờ dày này thời điểm, Thiết diện phán quan đơn chính, Vạn Kiếp cốc cốc chủ chung vạn cừu vợ chồng, sắm sết môn lôi bá, Ngũ đài sơn mát mẻ tự trên ngọn thần sơn người, bốn đại ác nhân toàn bộ quy thuận thiện ác cung tin tức trong một đêm truyền khắp giang hồ.

Tin tức này để những kia bụng dạ khó lường người toàn bộ trong lòng hơi ưu tư, vui mừng chính mình đối với thiện ác cung kế hoạch còn chưa hành động thực tế, không phải vậy chính là muốn chết, tuy rằng cái kia thiện ác cung cung chủ bốn đại võ công sâu không lường được, thế nhưng cũng không có thiếu người đối với này nắm thái độ hoài nghi, bởi vì trong giang hồ không người gấp ra tay.

Hơn nữa những người này cũng tin tưởng dù cho cái kia Băng Tôn võ công cao đến đâu, cũng có thể thông qua vậy công phương thức giải quyết, thế nhưng lôi bá, Ngũ đài sơn trên ngọn thần sơn người, bốn đại ác nhân gia nhập thiện ác cung sau khi tình huống này liền hoàn toàn thay đổi, một cái trong đó là này thiện ác cung thế lực tăng nhiều, cao thủ như mây, những kia dự định và thiện ác cung làm khó dễ trong môn phái căn bản tập hợp không ra có thể ngang hàng những cao thủ này người.

Thứ hai, là cái kia thiện ác cung cung chủ ở Vạn Kiếp cốc một trận chiến, hiển lộ ba thước ánh đao, liền cái kia "Hung thần ác sát" Nhạc Lão Tam cũng không thể chống đối một trong số đó chiêu, càng có bốn đại cái kia Băng Tôn còn chưa ra tay toàn lực, tin tức này lưu truyền tự đại lý Đoàn thị, độ tin cậy phi thường cao.

Những tin tức này vừa ra, những trâu bò rần rết đó toàn bộ mai danh ẩn tích, cũng không gặp lại, cho tới thiên ác cung cung chủ Băng Tôn muốn xưng bá vô lâm đồn đại, cũng trong một đêm biến mất không còn tăm hơi, thật giống mọi người cũng phải dễ quên chứng, quên việc này.

Thiên ác cung chủ vị diện chủ trở về vị trí cũ, dẫn đến Băng Tôn danh vọng càng thêm tăng vọt, mơ hồ có thiên hạ đệ nhất người đồn đại chảy ra, đương nhiên, đối với này những lời đồn đãi này, Trì Thủy Mặc chỉ là cười bỏ qua mà thôi, hắc nhưng là biết hiện nay còn có vài người thực lực vẫn còn chính mình bên trên, không nói đến người khác, chỉ nói riêng cái kia cô tô Mộ Dung Bác, Trì Thủy Mặc liền không dám cất nói mình có thể vượt qua một trong số đó trừ.

Đầu chuyển tinh di không phải là dễ đối phó như vậy, hắc thiết cấp sáu võ học, dù cho Mộ Dung Bác không có luyện đến nơi đến chốn, cũng đầy đủ đối phó chính mình, hắc thiết cấp sáu đầu chuyển tinh di, chỉ có đều là hắc thiết cấp sáu võ học mới có thể đối phó, "Tây tùy kinh", "Thổ nạp quyết", "Thần túc kinh" đều không am hiểu ở tranh đấu, mà là uẩn nhược cùng khai phá thân thể tiềm năng võ học.

Chỉ có bằng tâm tinh nguyên mạng đến cực hạn chân khí còn có chút tác dụng, nhưng cũng chỉ đến thể mà thôi, đao mang kia (dùng ở trên kiếm gọi ánh kiếm) đương nhiên có thể đối với Chân Khí cảnh võ giả tạo thành trí mạng uy hiếp, đáng tiếc không thể thường dùng, duy nhất khả năng được cấp sáu võ kỹ chính là Lục Mạch thần kiếm, đáng tiếc, hiện nay vẫn không có đặc thủ.

Trì Thủy Mặc ở Vạn Kiếp cốc bên trong đại phát thần uy, thu rồi bốn đại ác nhân, nhưng cùng lúc cũng phá hoại nguyên nội dung võ kịch, dẫn đến nội dung võ kịch hỗn loạn, cho tới Đoàn Dự không thể ở dựa theo nguyên hấp thu hoàng long mây tăng, chung vạn cừ, Diệp Nhị Nương, Vân Trung Hạc nội lực.

Không có nội lực xung đột tai họa hoạn Đoàn Dự cùng cái kia 'Lục Mạch thần kiếm' tất nhiên bỏ lỡ cơ hội, nói như thế Trì Thủy Mặc đem không thể lại được này Thiên Hạ Đệ Nhất Kiếm pháp.

Đối với này, Trì Thủy Mặc có chút tâm ưu, vốn muốn cho bốn đại ác nhân che mặt sau khi đi công kích Đoàn Dự, để cho hấp thu nội lực, hình thành nội lực xung đột cục diện, trở lại nguyên nội dung võ kịch con đường.

Không hề nghĩ tới, Thiên Long vị diện ý thức tuy rằng không có thức tỉnh, sẽ không điều khiển nội dung võ kịch trở về vị trí cũ, thế nhưng cái kia Đoàn Dự vẫn còn có 'Phúc duyên không cạn' thiên phú, đi rồi cái này thiên phú, coi như không có kỳ ngộ, đều có thể cho xô ra kỳ ngộ đến.

Cái kia Đoàn Dự bởi vì chịu đến 'Âm dương cùng hợp tán' tác dụng, chịu không nổi cái kia dục hỏa đốt người thống khổ, chính mình va hôn mê bất tỉnh, bởi Đoàn Chính Thuần trong cơn giận dữ trực tiếp mang đi Đoàn Dự, không có hướng về cái kia chung vạn cừ đòi lấy thuốc giải.

(lại nói coi như muốn cũng không nhất định cho) dẫn đến Đoàn Chính Thuần ở giữa lộ cứu tinh Đoàn Dự sau khi dâm hỏa công tâm, Đoàn Chính Thuần nỗ lực dùng nội lực trấn áp trong cơ thể dâm độc.

Không ngờ, lại bị Đoàn Dự vô ý thức vận chuyển 'Bắc Minh thần công' hút lấy lấy nội lực, không rõ vì sao bốn vệ đuổi đến giúp đỡ, kết quả toàn bộ rơi vào trong đó, sau đó cáo từ Trì Thủy Mặc Đoàn Chính Minh tới rồi nhìn ra không thích hợp, lúc này mới đẩy ra mọi người.

Bất quá, ngay cả như vậy, Đoàn Dự vẫn như cũ rơi vào nội lực hỗn loạn xung đột cảnh giới địa, nội dung võ kịch bởi vì Đoàn Dự 'Phúc duyên không cạn' thiên phú, quỹ dị trở lại nguyên nội dung võ kịch.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 93: Minh vương hiện

Đại Lý, được Curu Ma Trí báỉ phỏng Thiên Long tự tin tức, Trì Thủy Mặc trên mặt hiếm thấy nở nụ cười, đối với bên cạnh bốn đại ác nhân nói rằng, "Người các loại (chờ) chờ đợi ở đây, ta có việc đi một chút sẽ trở lại."

Không đề ý tới bốn đại ác nhân phản ứng, Trì Thủy Mặc hóa thành một đạo từ ảnh, trong chớp mắt liền biến mất không còn tăm hơi, lưu lại bốn đại ác nhân hai mặt nhìn nhau.

Nhạc Lão Tam nói lầm bầm, "Cung chủ giờ trò quý gì, bắt chuyện một tiếng liền biến mất không còn tăm hơi, cũng không có nói khi nào trở về, chúng ta đến đến lúc khi nào."

"Tốt, lão tam, đừng càu nhàu, người vẫn là trước tiên đem người vết thương trên người dưỡng cho tốt đi." Đoàn Diên Khánh ngăn cản Nhạc Lão Tam oán giận.

Đi tới Thiên Long tự sau, Trì Thủy Mặc lập tức ẩn núp ở một cây đại thụ tán cây bên trong, vận lên 'Thỏ Nạp quyết' tâm pháp, chỉ cần chính hấn không bại lộ nơi này không ai có thể phát hiện hấn.

Thiên Long trong chùa, Cưu Ma Trí đứng ở quảng trường quay về trên đài cao chỉ khô vinh đại sư mỉm cười nói: "Khô vinh đại sư thiện công không phải chuyện nhỏ, tiểu tăng thật là khâm phục. Cái kia Lục Mạch thần kiếm mà, quả nhiên chỉ là đồ cù hư danh mà thôi."

Bản bởi vì Phương Trượng nói: "Làm sao đồ cù hư danh, ngược lại muốn lĩnh giáo." Cưu Ma Trí nói: "Năm đó Mộ Dung tiên sinh khâm ngưỡng, là Lục Mạch thần kiếm kiếm pháp, cũng không phải Lục Mạch thần kiếm kiếm trận."

Thiên Long tự toà kiếm trận này cố nhiên uy lực rất lớn, nhưng tối đa, cũng chỉ cùng Thiếu lâm tự là hán kiếm trận, Côn Luân phái hỗn độn kiếm trận sản sản nhau mà thôi, tựa hồ không coi là là thiên hạ vô song kiếm pháp."

Hấn nói đây là 'Kiếm trận' mà không phải 'Kiếm pháp', là chỉ trích đối phương sáu người đồng loạt động thủ, bài dưới trận thế, cũng không phải một người phát động Lục Mạch thần kiếm, tựa như hấn khiến hòa diễm đao.

Bản bởi vì Phương Trượng cảm thấy hấn nói tới chắc chắn có lý, không nói chuyện có thể bác. Bản tham nhưng cười lạnh nói: "Kiếm pháp cũng được, kiếm trận cũng được, vừa mới so đao luận kiếm, là Minh vương thắng, hay là chúng ta Thiên Long tự thắng?"

Cưu Ma Trí không đáp, nhắm mắt đọc thầm, trải qua một chén trà lúc, mở mắt ra, nói rằng: "Đệ nhất trượng quý tự hơi chiếm thượng phong, đệ nhị trượng tiểu tăng tựa hồ đã có phần thắng." Bản bởi vì cả kinh, hỏi: "Minh vương còn muốn so với biện đệ nhị trượng?"

Cưu Ma Trí nói: "Đại trượng phu nói lời giữ lời. Tiểu tăng đã đồng ý Mộ Dung Dịch tiên sinh, há có thể sợ khó trở ra?" Bản bởi vì nói: "Thế nhưng Minh vương làm sao đã có phần thắng?"

Cưu Ma Trí khẽ mỉm cười, nói: "Các vị võ học uyên thâm, lẽ nào đoán nghĩ không ra? Thịnh tiếp chiêu đi!" Nói xong chưởng chậm rãi đẩy ra. Khô vinh, bản bởi vì, Bảo Định Đế các loại (chờ) sáu người đồng thời cảm thấy mỗi cái có hai cổ nội kinh phân từ phương hướng khác nhau kéo tới.

Bản bởi vì các loại (chờ) đều giác thế không thể lấy Lục Mạch thần kiếm kiếm pháp chặn giá, đều là song chưởng cùng xuất hiện, cùng này hai cổ chưởng lực chặn lại, chỉ có khô vinh đại sư vẫn là hai tay ngón cái một nạy, lấy ít dương kiếm pháp nhận kẻ địch nội kinh. Cưu Ma Trí đẩy ra này cổ chưởng lực sau liền tức thu chiêu, nói rằng: "Đắc tội!"

Bản bởi vì cùng bản nhìn các loại (chờ) nhìn nhau một cái, đều đã hiểu ý: "Hấn một chưởng bên trên nhưng đồng thời sinh ra mấy nguồn sức mạnh, khô vinh sư thúc ít thương song kiếm như lại bao vây tấn công, hấn ra tận có thể chống đỡ được. Chúng ta nhưng nhất định phải xá kiếm dùng chưởng, này Lục Mạch thần kiếm hiện ra là không kịp hấn hòa diễm đao."

Liền vào lúc này, chỉ thấy khô vinh đại sư trước người yên vụ bay lên, từng cái từng cái khói đen chia làm bởi vì đường, hướng về Cưu Ma Trí công quá khứ. Cưu Ma Trí đối với vị này diện bích mà ngồi, trước sau không xoay đầu lại lão hòa thượng tâm trạng bản rất kiêng kỵ, chợt thấy khói đen đột kích, nhất thời đoán không ra hấn dụng ý, vẫn là sử dụng 'Hòa diễm đao' pháp, phân từ bốn đường chặn giá.

Hấn lập tức cũng không đánh trả, một mặt phòng bị bản bởi vì các loại (chờ) cùng mà công, một mặt tĩnh lấy nhìn biến, xem khô vinh đại sư còn có cái gì lợi hại sau.

Trong khoảng thời gian ngắn, Cưu Ma Trí chỉ cảm thấy khói đen càng lúc càng nùng, thế tiến công cực kỳ ác liệt, trong lòng âm thầm kỳ quái: "Như vậy toàn lực xuất kích, cái gọi là phiêu phong không chung triều, mưa xối xả không chung tịch, thì lại làm sao có thể kéo dài? Khô vinh đại sư đương đại cao tăng, thế nào càng sẽ lấy như vậy nồn nóng cương mãnh thủ đoạn ứng địch?"

Lường trước hấn quyết định sẽ không như vậy không có kiến thức, tất là có khác quý kẻ, lập tức giữ chặt cửa, một trái tim linh hoạt gọi gọi địa, để tùy cơ ứng biến. Qua không tới chốc lát, bốn đạo khói đen đột nhiên một chia làm hai, hai chia làm bốn, bốn đạo khói đen chia làm mười sáu đạo, bốn phương tám hướng hướng về Cưu Ma Trí đẩy tới.

Cưu Ma Trí nghĩ thầm: "Cung giương hết đà, không đáng nhắc tới?" Triển khai hòa diễm đao pháp, đem khói đen từng cái niêm phong lại, song phương sức mạnh một xúc, mười sáu đạo khói đen bỗng nhiên tứ tán, trong phòng tức khắc yên vụ tràn ngập. Cưu Ma Trí không ỷ kỵ tí nào, gồ lên chân lực, bảo vệ toàn thân.

Đại thụ bên trên Trì Thủy Mặc đem giữa trường tình huống hoàn toàn thu vào đáy mắt, biết khô vinh đại sư đây là muốn hủy diệt 'Lục Mạch thần kiếm' kiếm phổ, công kích Cưu Ma Trí khói đen chỉ có điều yểm hộ mà thôi, lập tức gia tăng ký ức khô vinh trước người sáu tám đồ phổ:

Tay trái ngón tay cái — Thủ thái âm phối kinh — ít thương kiếm. Đặc điểm: Kiếm lộ hùng kính, rất có kinh động thiên hạ, mưa gió đại đến tư thế.

Ngón trở tay phải — thủ dương minh đại tràng kinh — thương dương kiếm. Đặc điểm: Xảo diệu linh hoạt, khó có thể dự đoán.

Ngón giữa tay phải — tay quyết âm màng tim kinh — bên trong hướng về kiếm. Đặc điểm: Mạnh mẽ thoải mái, khí thế hùng bước.

Tay phải ngón áp út — Thủ thiếu dương tam tiêu kinh — quan hướng về kiếm. Đặc điểm: Lấy chuyết trệ cổ điển thủ thắng.

Tay phải ngón út — tay ít âm tâm kinh — ít hướng về kiếm. Đặc điểm: Nhẹ nhàng cấp tốc.

Tay trái ngón út — tay Thái Dương ruột non kinh — ít trạch kiếm. Đặc điểm: Hốt đến hốt đi, biến hóa tinh vi.

Nhưng thấy yên vụ dần nhạt dần bạc, mờ mịt sương khói bên trong, chỉ thấy bản bởi vì các loại (chờ) ngũ tạng quỳ trên mặt đất, biểu hiện trang nghiêm, mà bản nhìn cùng bản tham trong ánh mắt càng là đại hiện bi phần. Cưu Ma Trí ngẩn ra bên dưới, nhất thời tỉnh ngộ, thâm kêu: "Không được! Khô vinh người lão tăng này biết không địch lại, dĩ nhiên đem Lục Mạch thần kiếm đồ phở đốt."

Một bên Trì Thủy Mặc ghi nhớ "Lục Mạch thần kiếm" kiếm phổ, trong lòng âm thầm cảm thán, Cưu Ma Trí, người cũng thật là người tốt a, không có người cường bức, ta lại có thể nào được này "Lục Mạch thần kiếm" kiếm phổ, Trì Thủy Mặc lúc này liền ở trong lòng cho Cưu Ma Trí phát ra trương người tốt thế.

Đối với ở mình liệu có thể luyện thành "Lục Mạch thần kiếm" Trì Thủy Mặc không nghi ngờ chút nào, nếu như là Mạn Đà Sơn Trang trước Trì Thủy Mặc xác thực không thể luyện thành này kỳ công tuyệt nghệ, thế nhưng Lang Gia phúc địa cuối cùng thư hải, đã đem hãn thùng trăm ngàn lỗ võ học cơ sở bù đắp.

Tuy rằng chỉ là thượng nhân chi tư, không coi là kỳ tài, thiên tài, còn không sánh được cùng cảnh giới cao thủ, dù sao Thiên Long vị diện bên trong có thể chính mình đột phá đến 'Chân Khí cảnh' võ giả, không có chỗ nào mà không phải là tài cao ngất trời, Trì Thủy Mặc này thượng nhân chi tư chất căn bản là không đáng chú ý.

Thế nhưng đối phó so với cảnh giới của hãn thấp võ giả, Trì Thủy Mặc đã sẽ không lại có thêm bó tay bó chân cảm giác, lúc này Trì Thủy Mặc sẽ cùng Đinh Xuân Thu đánh nhau, ngũ trong vòng mười chiêu liền có thể thất bại, trăm chiêu liền có thể trọng thương chi, 150 chiêu bên trong định có thể giết chết.

Đến bọn họ đây cảnh giới này, 150 chiêu cũng đến thời gian uống cạn chén trà, có thể thấy được Trì Thủy Mặc đi tới Mạn Đà Sơn Trang đọc tận thư hải tác dụng to lớn.

Nhìn thấy ngũ tạng quỳ trên mặt đất, biểu hiện trang nghiêm, Cưu Ma Trí rốt cục tỉnh ngộ, khô vinh đại sư lấy Nhất dương chỉ nội lực làm cho sáu tạng đồ phở đốt cháy nổi lửa, chỉ lo Cưu Ma Trí âm thầm cướp giật, thế là thúc đẩy sương khói hướng về hãn tiến công, khiến cho hãn gắng sức chống đỡ, đợi đến sương khói tan hết, đồ phở đã đốt cháy sạch sành sanh.

Bản bởi vì các loại (chờ) đều là tinh nghiên Nhất dương chỉ cao thủ, vừa thấy khói đen, liền biết nguyên do, nghĩ thâm sư thúc thà làm ngọc vỡ, không chịu ngồi lạnh, cam tâm đem này trần tự chi bảo phá hủy, quyết không cho chi rơi vào tay địch.

Cũng may sáu trong lòng người phân biệt nhớ một lạc kiếm pháp, chờ cường địch thoái lui, lại mặc viết ra chính là, chỉ có điều tổ truyền đồ phở nhưng rốt cục liền như vậy phá hủy, chỉ là, bởi vậy, Thiên Long tự cùng đại luận Minh vương đã kết làm thâm cừ, cũng không tiếp tục dễ thiện thôi.

Cưu Ma Trí vừa giận vừa sợ, hãn tố lấy trí kế tự phụ, hôm nay nhưng liên tiếp hai lần thua ở khô vinh đại sư thủ hạ, Lục Mạch thần kiếm hồng đã đã phá hủy, thì lại chuyển này bỗng kết làm cái cường cừ, nhưng là không hề thu hoạch.

Hãn đứng dậy, hợp thành chữ thập nói rằng: "Khô vinh đại sư hà tất cương tính như vậy? Ninh chiết không khúc, khá thấy cao thượng. Quý tự bảo kinh bởi vì tiểu tăng mà hủy, tâm trạng cực kỳ bất khoan, cũng may này kinh không phải sức lực của một người có khả năng luyện được, hủy cùng không hủy, nguyên không nhiều đại phân biệt. Vậy thì cáo từ."

Hãn vì quay người lại, không đợi khô vinh cùng bản bởi vì đối đáp, đột nhiên đưa tay trói lại Bảo Định Đế cổ tay phải mạch, nói rằng: "Tệ quốc quốc chủ ngưỡng mộ đã lâu Bảo Định Đế phong độ, khát muốn vừa thấy, liền thỉnh liên hợp hội dưới hạ mình, đi Thổ Phiên quốc một tự."

Lần này biến ra không ngờ, người người đều là giật nảy cả mình. Này Phiên tăng hốt thi tập kích, lấy Bảo Định Đế võ công mạnh, càng cũng đạo nhi, bị hãn khẩu dừng tay oán trên 'Liệt khuyết' cùng 'Thiên lịch' hai huyết.

Bảo Định Đế gấp vận nội lực xông tới huyết đạo, ở siếp tức liền xông tới bảy lần, trước sau không cách nào tránh thoát. Bản bởi vì các loại (chờ) đều giác Cưu Ma Trí này một tay quá mức dễ tiện, đại thất cao thủ tuyệt đỉnh thân phận, nhưng không tự phần nộ, nhưng vô tướng cứu chi sách, bởi vì Bảo Định Đế yếu huyết bị chế, tùy thời tùy khắc có thể bị hãn lấy tính mạng.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Lo chuyện bao đồng

Khô vinh đại sư cười ha ha, nói rằng: "Hãn lúc trước là Bảo Định Đế,, hiện nay đã tránh vị vị tăng, pháp danh bản bụi. Bản bụi, Thổ Phiên quốc quốc chủ đã muốn gặp người, người đi đi vậy tốt."

Bảo Định Đế không thể làm gì, đành phải đáp: "Phải!" Hắn biết khô vinh đại sư dụng ý, Cưu Ma Trí coi mình là một quốc gia chi chủ, bất chính mình là đầu cơ kiếm lợi, nhưng nếu tin được bản thân đã tránh vị vi tăng, bắt quá là bắt một cái Thiên Long tự hòa thượng, vậy thì không quan trọng gì, nói không chắc liền sẽ buông tay.

Tự Cưu Ma Trí bước vào mưu ni đường sau, Bảo Định Đế trước sau không nói một lời, chưa lộ bất kỳ tình huống khác thường, nhưng là phải làm cho động này Lục Mạch thần kiếm, tuy bắt quá là sáu kiếm bên trong một chiêu kiếm, cũng cần là hạng nhất võ học cao thủ, nội lực tu vi dĩ thường sâu xa chi sĩ.

Trong chốn võ lâm mấy vị kia là hạng nhất hảo thủ, mọi người lẫn nhau đều biết. Cưu Ma Trí lần này chính là có chuẩn bị mà đến, ở Đại Lý Đoàn thị cùng Thiên Long tự tăng tục danh gia hình mạo tuổi, đều nghe được rõ ràng, mọi người tính nét tặt, võ công trình độ, cũng đã cân nhắc tám chín phần mười.

Hắn biết Thiên Long trong chùa trừ khô vinh đại sư ở ngoài, duyên có bốn vị cao thủ, hiện nay bỗng nhiên có thêm một cái 'Bản bụi' đi ra, tên của người này chưa từng nghe qua, mà nội lực mạnh, không chút nào kém còn lại 'Bản' chữ bối bốn tăng, nhưng nhìn hần ung dung uy nghiêm, trong thần sắc tất cả đều là phú quý tôn vinh khí, liền đoán được hẳn là Bảo Định Đế .

Chờ nghe khô vinh đại sư nói hẳn đã 'Tránh vị vi tăng', Cưu Ma Trí trong lòng hơi động: 'Nghe tiếng đã lâu Đại Lý Đoàn thị các đời Đế Hoàng, thường thường tránh vị vi tăng, Bảo Định Đế đến Thiên Long tự xuất gia, nguyên cũng chẳng có gì lạ. Nhưng hoàng đế tránh vị vi tăng, toàn quốc tất có long trọng nghi điển, cơm tăng lễ Phật, tu tháp tạo miếu, ôn thỏa chán động một thời, quyết bất trí như vậy không có tiếng tăm gì.

Ta Thổ Phiên quốc biết được ký tức sau, cũng nên khiến sử ra Đại Lý chúc tân quân đăng vị. Việc này trong đó có trò lừa.' nhân tiện nói: "Bảo Định Đế xuất gia cũng được, không có xuất gia cũng được, đều mời đến Thổ Phiên du lịch, triều kiến tể quốc quốc quân." Nói lời Bảo Định Đế, liền tức cất bước ra ngoài.

Bản bối vì quát lên: "Chậm đã!" Thân hình hoảng nơi, cùng bản nhìn đồng loạt ngăn ở cửa. Cưu Ma Trí nói: "Tiểu tăng cũng không làm hại Bảo Định Đế hoàng gia tâm ý, nhưng nếu các vị tướng bức, có thể không lo được ."

Tay phải giả lập, nhắm ngay Bảo Định Đế hậu tâm. Hắn này 'Hỏa diễm đao' cường lực không gì không xuyên thủng, Bảo Định Đế đã mạch môn đồ quân dụng khẩu, đã là nghe do xâu xé, hoàn toàn không có chống đỡ lực lượng.

Thiên Long chúng tăng như hợp lực tiến công, vừa đến sợ ném chuột võ đồ, thứ hai cũng không thủ thắng nắm. Nhưng bản bối vì các loại (chờ) hãy còn do dự, Bảo Định Đế là nước Đại Lý một quốc gia chi chủ, làm sao có thể để cho kẻ địch cường ép mà đi?

Cưu Ma Trí lớn tiếng nói: "Tô nghe thấy Thiên Long tự chư cao tăng đại danh, không ngờ liền này một chuyện nhỏ, cũng là lẽ mề, hiệu chỗ ấy nữ thái độ. Xin hãy cho đường đi!"

Đoàn Dự tự thấy bá phụ bị hấn cưỡng ép, tâm trạng liền rất lo lắng, lúc đầu còn muốn bá phụ võ công cỡ nào cao cường, sợ hẳn tại sao, chỉ có điều tạm thời nhẫn nại mà thôi, đến thời cơ thích hợp, thì sẽ thoát thân; không ngờ càng xem càng không đúng, Cưu Ma Trí ngữ khí cùng sắc mặt ngạo ý đại thịnh, mà bản bối vì, bản nhìn các loại (chờ) người về mặt nhưng đều lo lắng phần nộ, mà lại không thể làm gì.

Tiếp đãi Cưu Ma Trí cầm lấy Bảo Định Đế cổ tay, từng bước một hướng đi cửa, Đoàn Dự hoảng loạn bên dưới, không kịp suy nghĩ nhiều, lớn tiếng nói: "Này, người thả ra bá phụ ta!" Theo từ khô vinh đại sư trước người đi ra.

Trì Thủy Mặc thấy tình huống như vậy thảm than một tiếng "Không tốt, phải gấp!" Một khi nường Đoàn Dự sử dụng "Lục Mạch thần kiếm" chỉ sợ cũng phải gặp đến cái kia Cưu Ma Trí ghi nhớ, nếu như Cưu Ma Trí đem Đoàn Dự bắt đến cô tổ, sẽ quấy rầy Trì Thủy Mặc sau khi bố cục, vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc không thể để cho Đoàn Dự ra tay.

"Ha ha..." Một trận tiếng cười truyền ra, chấn động đến mức Thiên Long trong chùa nội lực hơi yếu tăng nhân một trận choáng váng đầu hoa mắt, không chờ trên sân mọi người phản ứng lại, một đạo bóng người màu tím nhằm phía Cưu Ma Trí, lập tức vệt trắng hiện ra, ba thước ánh kiếm hướng về Cưu Ma Trí phủ đầu chụp xuống, hải đến vong hồn đại mạo.

Cưu Ma Trí liền vội vàng đem trong tay Bảo Định Đế đẩy ra, phải biết, ánh kiếm chính là 'Chân Khí cảnh' đỉnh phong thủ đoạn công kích, Cưu Ma Trí lại há không phải không có kiến thức hạng người, sẽ không đem ánh kiếm nhận làm kiếm khí, trên người hẳn hết thấy võ học, không có như thế có thể chống đối này ba thước ánh kiếm.

Có thể luyện được ánh kiếm hạng người, không có chỗ nào mà không phải là kiếm đạo trên kỳ tài, thiên tài, nếu như bị gần người, kiếm pháp tinh diệu thêm vào ánh kiếm, đầy đủ để cho mình uống một bình, không cần thận thậm chí sẽ tài đến mặt trên, không biết người này ý đồ đến Cưu Ma Trí lựa chọn đem Bảo Định Đế đẩy ra ngoài đỡ kiếm mang.

Quả thật này sẽ để cho mình cùng Đại Lý kết làm không chết không thôi cừu hận, thế nhưng giết Bảo Định Đế vị cao thủ này cũng sẽ phải chịu Thiên Long tự chúng tăng người vây công, hai bên tranh đấu, Cưu Ma Trí chẳng những có thể cấp tốc thoát thân, thậm chí có thể nhân cơ hội giành một chút chỗ tốt, người này thế tới như vậy gấp, e sợ rất khó dừng ánh kiếm.

Trong chớp mắt suy nghĩ nhiều như vậy, này Cưu Ma Trí cũng không hồ trí tên, đáng tiếc, hần tính lợt một điểm, Trì Thủy Mặc vốn là tới cứu Bảo Định Đế, hơn nữa có 'Vạn giới' tồn tại Trì Thủy Mặc cũng không lo lắng thu lại không được ánh kiếm.

Nhìn bị đẩy tới Bảo Định Đế liền muốn đụng vào ánh kiếm bên trên, Bảo Định Đế trên mặt kinh hải gần chết biểu hiện Trì Thủy Mặc đều có thể thấy rõ,

chỉ thấy Trì Thủy Mặc còn có không hướng về Bảo Định Đế nở nụ cười, xoay tay phải lại, kiếm trong tay mang liên quan trường kiếm đều biến mất không còn tăm hơi, (đã bị thu vào "Vạn giới")

Tay phải nâng lên một chút đẩy một cái, một cái thái cực thời thủ, Trì Thủy Mặc liền đem Bảo Định Đế đẩy hướng về phía Thiên Long tự chúng tăng vị trí đài cao. Bảo Định Đế vừa hạ xuống địa đứng lại, vừa mới cảm giác trên lưng nhu kinh tản đi, trên mặt biểu tình kinh hãi còn chưa tan đi đi, thời khắc sống còn có đại khủng bố, cổ nhân không lần được ta rồi.

Đẩy đi Bảo Định Đế sau khi, Trì Thủy Mặc cũng không lưu lại, hóa thành một khói tử ảnh đến chúng tăng vị trí trên đài cao, tất cả những thứ này đều phát sinh trong nháy mắt, mãi đến tận một tức sau khi, mọi người mới phản ứng được.

Bảo Định Đế hai tay tạo thành chữ thập, hướng về Trì Thủy Mặc cúi người hành lễ , đạo, "A Di Đà Phật, bản bực cảm ơn Băng Tôn đại ân, để ta Đại Lý có thể miễn đi một kiếp."

Đối với Bảo Định Đế này thì lễ, Trì Thủy Mặc đúng là không tránh không né, chịu hạ xuống, bởi vì hắn này một cứu không chỉ là cứu Bảo Định Đế, càng là ngăn cản hai nước khả năng phát sinh đại chiến, cứu Đại Lý cùng Thổ Phiên hàng vạn hàng nghìn bách tính, ân tình này nhưng lớn rồi đi tới, không bị Bảo Định Đế này thì lễ e sợ Bảo Định Đế không được an tâm.

Chúng tăng lúc này mới chú ý tới Trì Thủy Mặc tóc trắng phơ, trong lòng nhất thời hiểu rõ, e sợ đây chính là hiện nay Trung Nguyên vô lâm danh vọng cao nhất, uy thế tối long người, thiện ác cung cung chủ Trì Thủy Mặc .

Bản tự bối ngữ tăng cùng khô vinh đều là hướng về Trì Thủy Mặc hai tay tạo thành chữ thập , đạo, "Xin chào Băng Tôn!" Không nói Trì Thủy Mặc đối với Đoàn thị đại ân, dù cho chính là thế nhưng bằng thân phận cũng đầy đủ để chúng tăng thì lễ.

Trì Thủy Mặc đồng dạng đáp lễ, "Xin chào chư vị cao tăng!"

Lúc này trăng dưới Cưu Ma Trí mới hiểu được, hóa ra là thiện ác cung Băng Tôn đến , không trách có thể sử dụng ba thước ánh kiếm (Trì Thủy Mặc đã đem đao đổi thành kiếm, dù sao kiếm pháp mới là hắn am hiểu) . ,

Dù cho thân ở Thổ Phiên, Cưu Ma Trí đối với vị này mấy tháng trước vừa mới truyền ra thanh danh, mới vừa xuất hiện liền như đại ngày lên không, không gì đỡ nổi Băng Tôn cũng có nghe thấy, vừa vào Trung Nguyên, vị này Băng Tôn đồn đại càng là bay đầy trời, các loại tin tức lưu truyền, trực đem khen ngợi vì lực địa thần tiên nhất lưu nhân vật.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Nói tuyệt mật, hai đến Mạn Đà

Đối với phá hoại chính mình kế hoạch Trì Thủy Mặc, Cưu Ma Trí đương nhiên không có cảm tình gì, lập tức châm chọc nói, "Không biết Băng Tôn vì sao ẩn núp ở Thiên Long tự, lẽ nào cũng là đối với Thiên Long tự tuyệt học có lòng mơ ước?"

Lời này thật đúng là tru tâm nói như vậy, vừa Trì Thủy Mặc có thể còn kịp cứu viện Bảo Định Đế, hiển nhiên là trong bóng tối ẩn núp ở một bên kết quả, lúc này Cưu Ma Trí điểm ra lúc này, e sợ Thiên Long tự chúng tăng không thể không chú ý vấn đề này, này Băng Tôn vì sao ẩn núp ở Thiên Long tự?

Nói là đúng lúc gặp biết, e sợ ở đây không ai sẽ tin tưởng, trời đất bao la người nơi nào không đi một mực đến ta Thiên Long tự, này nếu như nói không rõ ràng, e sợ Trì Thủy Mặc cùng Thiên Long tự quan hệ lập tức liền muốn có một tầng ngăn cách, hai lần đại ân cũng phải mạnh mẽ giảm giá một chút .

Đối với này, Trì Thủy Mặc khẽ mỉm cười , đạo, "Đại sư cái miệng này cũng thật là lợi hại (tốt tà ác), nếu đại sư đều hỏi như vậy , bản tọa cũng sẽ không vì đại sư nề mặt ."

Lời này vừa nói ra, mọi người đều nghi hoặc không rõ, Trì Thủy Mặc ẩn núp ở Thiên Long tự cùng Cưu Ma Trí còn có quan hệ gì sao? Tràng dưới Cưu Ma Trí càng là cười cười một tiếng. "Băng Tôn không cần vì ta nề mặt, người cứ nói thẳng đi, ta ngược lại muốn xem xem Băng Tôn đến cùng là làm sao lười nở hoa sen."

Hiển nhiên, Cưu Ma Trí cũng không tin việc này có thể kéo tới trên người mình, chẳng lẽ nói Băng Tôn biết trước đã sớm biết chính mình muốn tới cướp Thiên Long tự trấn tự chi bảo, cho nên mới ẩn núp đến Thiên Long tự? Này không khỏi là đem mọi người xem là đứa ngốc .

"Bản tọa vì sao đến Thiên Long tự, kì thực là không yên lòng đại sư, đại sư thân là Thổ Phiên quốc sư, mà Thiên Long tự ở Đại Lý đồng dạng địa vị cao cả, nếu như phát sinh vài việc gì đó, e sợ sẽ lan đến hai nước thế cuộc, khả năng dẫn đến sinh linh đồ tước, vì lẽ đó bản tọa không thể không đến dự

phòng một, hai."

"Ồ ~, không yên lòng cho ta, lời này không biết vì sao lại nói thế?" Cưu Ma Trí không những không giận mà còn cười, hiển nhiên đối với Trì Thủy Mặc gần đây từ nhân thân công kích giải thích bất mãn hết sức.

"Không vội, không vội! Mà nghe ta tỉnh tã nói tới." Trì Thủy Mặc nhếch miệng lên, lộ ra một cái hơi có chút nụ cười tà khí, nói tiếp, "Đại sư người tự tiểu Thiên tư thông minh, đã gặp qua là không quên được, si mê với võ học."

Tự đắc Thổ Phiên quốc mặt giáo ninh mã cử đi sư thụ lấy "Hỏa diễm đao" thần công sau, ở Thổ Phiên cần quét Hắc giáo, uy chấn tây thủy, công lực kiến thức đều đã trấn ở cảnh giới cực cao, cụ đại trí tuệ, tinh thông Phật pháp, mỗi cách năm năm, mở đàn giảng kinh thuyết pháp, nhưng mà..."

Nhưng mà vừa ra, mọi người đều biết e sợ trọng điểm đến rồi, đúng như dự đoán, Trì Thủy Mặc nói rằng, "Nhưng mà đại sư người chính như người bản môn võ công "Hỏa diễm đao" giống như vậy, tuy rằng vô sắc vô tướng, có vẻ như không được dấu vết, mà cái kia như hỏa dục vọng nhưng mỗi giờ mỗi khắc địa ăn mòn người."

Người thân là phương ngoại ẩn sĩ, nhưng giả danh "Quốc sư", đặt chân chính trị, mục đích vẫn là danh lợi hai chữ, hơn nữa người tham lam đứng vô cùng ở võ công có vô cùng chấp nhất theo đuổi, vì lẽ đó ta không yên lòng người, không thể không đến Thiên Long tự một nhóm."

"Hay, hay, được!" Cưu Ma Trí vỗ tay khen hay, nụ cười trên mặt càng ngày càng ôn hòa, bất quá cái kia trong con người lạnh như băng không kim nên được lửa giận lại làm cho người rõ ràng đây là một toà ngút ngát núi lửa!

Cưu Ma Trí châm chọc nói, "Quả nhiên không hổ là Băng Tôn, này đối trắng thay đen bản lĩnh thật đúng là không bình thường, người nói ta truy tên trực lợi, lưu luyến võ công, có thể có chứng cứ, có thể có nguyên cớ, lẽ nào liên bởi vì người là thiện ác cung cung chủ, liền có thể không phân thị phi, không phân biệt trắng đen, chỉ hươu báo ngựa, ăn nói ba hoa?"

Đối mặt Cưu Ma Trí công kích, Trì Thủy Mặc cũng không tức giận, trong lòng thầm than, nếu người muốn tìm chết, ta sẽ tác thành cùng người, "Đại sư chính là người xuất gia, nhưng người bên người dụng cụ, không có chỗ nào mà không phải là cực điểm hào hoa phú quý, thư cang là ngân chữ kim tiền, tinh công khảm nam, mà dùng để chứa Mộ Dung Bác sao chép Thiếu Lâm tuyệt kỹ bản sao hộp, lại là hoàng kim chế tạo tiểu hòm, này e sợ không quá phù hợp người xuất gia tâm cảnh."

Không chỉ có như vậy, người còn tham lam thành tính, dĩ nhiên không để ý vô lâm quy củ, đem Thiếu lâm tự tuyệt học cầm đem đối lấy Thiên Long tự võ công, đây là không biết xấu hổ, cái này cũng chưa tính cái gì.

Đáng thương chính là, người dĩ nhiên điếc không sợ súng, đem Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ bên trong lấy hoa chỉ, nhiều la điệp chỉ, vô tướng kiếp chỉ, đi buồn phiền chỉ, vượt rồng công, Cầm Long Thủ, như hình với bóng chân, tự lý cần khôn, nhiên mộc đao pháp, Ma Ha chỉ, Bàn Nhược chương, đại kim cương quyền các loại (chờ) hai mươi, ba mươi loại mặt ngoài công phu tu thành.

Liền bảy mươi hai tuyệt kỹ còn lại võ công cũng đều có xem qua, thật đúng là chính mình muốn chết, đáng thương, đáng tiếc!"

"Cái gì, hẳn dĩ nhiên sẽ Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ!" Đoàn Dự kêu lên sợ hãi, dù cho là không hiểu lắm vô lâm quy củ Đoàn Dự cũng biết việc này tính chất nghiêm trọng.

Thiên Long tự chúng tăng cang là hai mặt nhìn nhau, đối với tin tức này hiển nhiên có chút không chịu nhận, Thiếu lâm tự so với Thiên Long tự chỉ có hơn chứ không kém, dĩ nhiên để người biết được Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ, cái kia tuyệt kỹ này là thế nào đến nhưng là có nói đạo, không trách cái kia Băng Tôn không yên lòng người này.

So với mọi người khiếp sợ với mình biết được bảy mươi hai tuyệt kỹ sự, Cưu Ma Trí càng là lưu ý Băng Tôn nói đáng thương đáng tiếc chi ngữ, võ công đã đến hãn như vậy cảnh giới, tự nhiên có thể phán đoán ra Băng Tôn nói không phải có ý thờ dài, mà là thật sự biểu lộ cảm xúc.

Không lo được châm chọc Băng Tôn, Cưu Ma Trí nghi hoặc hỏi, "Không biết Băng Tôn sao lại nói lời ấy, bảy mươi hai tuyệt kỹ cỡ nào võ học, có thể luyện tập là tiểu tăng phúc khí, lại sao có đáng thương nói chuyện."

Trì Thủy Mặc lạnh giọng nở nụ cười, "Phúc khí, chỉ sợ người không chịu nổi phúc khí này a!"

Thiếu lâm tự bảy mươi hai tuyệt kỹ, mỗi một hạng công phu đều có thể hại người chỗ yếu, lấy tính mạng người ta, ác liệt tàn nhẫn, làm trái ý trời, là lấy mỗi một hạng tuyệt kỹ, đều cần có tương ứng từ bi Phật pháp vì đó hóa giải.

Đạo lý này liền tăng nhân Thiếu lâm tự cũng không phải người người đều biết, chỉ là một người luyện đến bốn, năm hạng tuyệt kỹ sau khi, ở thiện lý trên lĩnh ngộ, một cách tự nhiên sẽ phải chịu cân trở.

Ở phái Thiếu lâm, cái kia liền gọi là 'Võ học chương', cùng đường tông phái khác 'Biết thấy chương' đạo lý tương đồng. Phải biết Phật pháp ở cầu độ thế, võ công ở chỗ sát sinh, hai người đi ngược lại, lẫn nhau chế.

Chỉ có Phật pháp càng cao, từ bi chi niệm càng thịnh, võ công tuyệt kỹ mới có thể luyện được cang ta, nhưng tu vi lên tới cảnh giới như vậy cao tăng, rồi lại xem thường đi nhiều học các loại lợi hại giết người pháp môn."

Đối với Trì Thủy Mặc nói, Thiên Long tự chúng tăng dĩ nhiên đại điểm đầu, hiển nhiên tán đồng từng nói, Thiên Long tự e sợ cũng có tương tự võ học đi.

Đúng là Cưu Ma Trí nhưng là một mặt vẻ ngạc nhiên nghi ngờ, hiển nhiên đối với Trì Thủy Mặc lời giải thích cũng không quá tán đồng. Trì Thủy Mặc cũng không để ý tới hắn, nói tiếp: "Trong Thiếu lâm tự, tự nhiên cũng có người Phật pháp tu vi không đủ, nhưng muốn hồ báo nhiều học thượng thừa võ công, nhưng luyện đem xuống, không phải tẩu hỏa nhập ma, chính là nội thương khó đủ."

Ít Lâm Huyền trường đại sư một thân siêu phàm tục tu vi võ học, tiền bối cao tăng đều hứa vì Thiếu lâm tự hai trăm năm qua võ công đệ nhất. Nhưng hắn trong một đêm, đột nhiên gân mạch đều đoạn, trở thành phế nhân, cái kia chính là như thế."

Đối với ít Lâm Huyền trường đại sư việc, Thiên Long tự chúng tăng hiển nhiên là biết được việc này, bất quá nghe Trì Thủy Mặc này nói chuyện mới rõ ràng huyền chơn đại sư dĩ nhiên là bởi vì như thế hủy bỏ, đây là khiến người ta không nhìn được bóp cổ tay thờ dài, đồng thời lại âm thầm quyết định, nhất định phải đem việc này lưu truyền xuống, nhắc nhở Thiên Long tự hậu bối, không cần giẫm lên vết xe đổ.

Bất quá Cưu Ma Trí đối với này Trì Thủy Mặc giải thích mặc cho nhiên ồm thái độ hoài nghi, bất quá nhưng có ba phần tin tưởng, thế nhưng muốn chỉ là dựa vào như vậy để hắn tin phục nhưng là không thể.

Trì Thủy Mặc nói tiếp, "Thiếu lâm tự bảy mươi hai tuyệt kỹ, đều phân 'Thể', 'Dùng' hai đạo, 'Thể' vì nội lực bản thể, 'Bên trong' vì cách vận dụng. Người tập bất quá bảy mươi hai tuyệt kỹ cách vận dụng, giờ khắc này 'Thừa khắp huyết' cao cấp e sợ hiện đồ thám, 'Nghe thấy hương huyết' trên mơ hồ có từ khí lộ ra, 'Giáp xe huyết' gân mạch rung động chứ?"

Nghe nói lời ấy, Cưu Ma Trí hoàn toàn biến sắc, hiển nhiên bị nói trúng rồi, Trì Thủy Mặc lạnh giọng nở nụ cười, "Đại sư có thể tiếp tục cường luyện bảy mươi hai tuyệt kỹ, ta bảo đảm không ra năm năm, kết cục của người chỉ có thể so với huyền chơn càng thảm hại hơn!"

Nếu như còn muốn nhặt một cái mạng, liền tất tranh đấu chí tâm, hồi Thổ Phỉn tinh nghiên Phật pháp đi thôi, cho tới có tin hay không, cái kia chính là việc của người, bản tọa bảo cho người này điểm đã là hết lòng quan tâm giúp đỡ.

Có hay không hồi Thổ Phỉn là đại sư sự, nhưng nếu đại sư dám ở Trung Nguyên võ lâm khuấy gió nổi mưa, e sợ bản tọa liền không xuất thủ không được để đại sư người sớm viên tịch, đến đây là hết lời, người tự lo lấy, bản tọa đi vậy."

Nói xong Trì Thủy Mặc hóa thành một đường thân ảnh màu tím, biến mất ở Thiên Long tự, mục đích đã đạt đến, lại ở lại đây chính là lãng phí thời gian, tin tưởng có phòng bị Thiên Long tự còn không đến mức để Cưu Ma Trí chiếm được tiện nghi.

Cho tới bắt đi Đoàn Dự, không có cơ hội biểu diễn "Lục Mạch thần kiếm" Đoàn Dự đối với Cưu Ma Trí tới nói chính là tên phế vật, đương nhiên sẽ không lãng phí tinh lực đi cướp giật hắn, hưởng hủ, Trì Thủy Mặc cảnh cáo đề Cưu Ma Trí cũng đến ước lượng một hồi, có phải là có thể tránh được thiện ác cùng vậy giết.

...

Trung tuần tháng chín, Trì Thủy Mặc đứng ở Mạn Đà Sơn Trang lầu các trước mặt, nghe giọng hỏi, "Bản tọa bàn giao người việc người làm được làm sao?"

Sau người một người mặc đồ trắng hoa văn bào đeo kiếm nam tử đáp, "Đã tìm rõ, cung chủ hai trên Mạn Đà Sơn Trang, cái kia cô tồ Mộ Dung lo lắng không thôi, lập tức đã trở lại chim én ổ."

"Àn, được! Đã như vậy, người hiện tại thay ta đi một chuyến, ngày mai buổi trưa ta muốn trên chim én ổ một lần, bái phỏng gia tộc Mộ Dung, người trước tiên thay ta đưa lên bái thiếp." Trì Thủy Mặc trong lòng thâm than, trở về tốt, chỉ sợ người không trở lại, còn muốn lãng phí bản tọa không ít tâm tư đây.

"Phải!" Đeo kiếm trung niên xoay người rồi đi, hiển nhiên là đi làm chuyện.

Nguyên lai lúc trước Trì Thủy Mặc lúc trước Thiên Long tự một nhóm sau khi, liền rời khỏi Đại Lý, hướng về đông lại đi tới Mạn Đà Sơn Trang, lần này đến Mạn Đà Sơn Trang có thể để chim én ổ mấy vị trang chủ sốt ruột, lập tức truyền tin cho Mộ Dung Phục nói rõ việc này, lo lắng cái kia Băng Tôn đối với Vương Ngữ Yên cùng với Lang Gia phúc địa có ý kiến gì.

Đồng thời cũng phòng bị mơ ước chim én ổ còn thì thủy các bên trong bí tịch võ công. Mộ Dung Phục vừa thấy cái kia thiện ác cùng cung chủ đều tiếp cận chính mình sào huyết, Ngữ Yên cùng Mạn Đà Sơn Trang khả năng bị đoạt, lập tức từ bỏ vừa được Tây Hạ nhất phẩm đường thân phận, không ngừng không nghĩ đuổi về chim én ổ.

Đối với điểm ấy, Trì Thủy Mặc sớm có dự liệu, đổi thành là ai, nghe nói một cái so với mình càng mạnh mẽ hơn gia hỏa mơ ước chính mình người vợ cùng gia sản, cũng sẽ lập tức đuổi về.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Phóng Mộ Dung, mưu tính thế gia (trên)

Chim én ồ, Mộ Dung gia tiếp khách đại sảnh.

"Công tử gia, không biết này thiện ác cung Băng Tôn trong hồ lô đến cùng muốn làm cái gì, hẳn cùng chúng ta tổ không quen biết, sao sinh nhở tới đến chim én ở bãi phóng?" Mở miệng nhưng là Huyền Sương Trang trang chủ phong ba ác, Thiên Long trong chốn vô lâm đánh nhau say mê công việc.

"Ta xem a, cái kia Băng Tôn phỏng chừng là coi trọng chim én ồ còn thi thủy các bên trong bí tịch võ công, "lại giả bất thiện" a!" Xuyên (mặc) tái nhợt sắc nhô sinh y cân, trên dưới năm mươi tuổi, híp một đôi mắt, được xưng chương pháp "Giang Nam đệ nhị" công dã cần nói rằng, hiển nhiên rất là lo lắng.

"Cũng không phải, cũng không phải, cái kia Băng Tôn nếu như mơ ước còn thi thủy các sao lại quang minh chính đại tới chơi, phỏng chừng chỉ có thể trong bóng tối tra tìm." Tướng mạo dị thường xấu xí, nhưng cái khó yểm bưng bùng anh khí bao không giống phản bác.

"Mặc kệ thế nào, này Băng Tôn nếu muốn tới, chúng ta cũng chỉ có thể tiếp đãi, cái kia thiện ác cung thế lớn, chúng ta tạm thời không thích hợp đắc tội, trái lại muốn giao hảo cho hẳn, mặc kệ hẳn có mục đích gì, chúng ta chỉ cần gặp chiêu phá chiêu chính là, không tin hẳn dám coi trời bằng vung trắng trợn cướp đoạt bí tịch." Tử đại gia tướng đứng đầu Thanh Vân Trang trang chủ Đặng Bách Xuyên mở miệng.

"Không sai, trăm sông nói đúng, thiện ác cung thế lớn, chúng ta có thể không đắc tội tốt nhất liền không phải đắc tội, bằng không ở phục quốc đại nghiệp bất lợi, đương nhiên, nếu như cái kia Băng Tôn không biết tiến thoái, ta cô tô Mộ Dung cũng không phải đất nặn, bái thiếp không phải nói không thích phô trương sao, trăm sông, ngày mai ngươi liền cùng Abie đi nghênh đón hẳn." Xuyên (mặc) nhật Hoàng Kinh sam, eo đeo trường kiếm ngời thanh niên nhàn nhạt phân phó nói.

"Vâng, công tử!"

...

Ngày thứ hai, Trì Thủy Mặc một bộ bích thanh cầm bảo, cùng lưng đeo trường kiếm Trác Bất Phàm đứng ở Mạn Đà Sơn Trang bến tàu chờ đợi, không lâu lắm, chỉ nghe bị bơm tiếng vang, mặt hồ lục sóng trên bay tới một chiếc thuyền con, một cái lục sam thiếu nữ tay cầm song mái chèo, chậm rãi hoa thủy mà tới.

Cái kia thuyền bên trong còn đứng cái người đàn ông trung niên, chỉ nghe chấp mái chèo thiếu nữ đến trong miệng hát tiểu khúc, nghe cái kia từ khúc là: "Hạ đậm hương liền mười khoảnh pha, tiểu cô tham hí thái liên trì. Muộn làm thủy đầu thuyền than, cười thoát quần đồ khóa vịt." Tiếng ca mềm mại Vô Tà, vui mừng động tâm.

Chỉ thấy cô gái kia đôi tay nhỏ hạo da như ngọc, ánh lục sóng, tựa như trong suốt. Trác Bất Phàm cũng không khỏi quay đầu hướng về nàng liếc nhìn hai mắt.

Lúc này cô gái kia hoa tiểu thuyền, đã gần đến bên bờ, thuyền bên trong nam tử cất cao giọng nói, "Nói vậy hai vị này chính là thanh danh truyền xa thiện ác cung chủ Băng Tôn, cùng với "Kiếm thần" Trác Bất Phàm đi, tại hạ Thanh Vân Trang trang chủ Đặng Bách Xuyên, phụng công tử gia chỉ mệnh trước tới đón tiếp hai vị, kính xin hai vị trên thuyền."

Nhìn thấy cái kia cô tô Mộ Dung dĩ nhiên chỉ phái một chiếc thuyền con trước tới đón tiếp cung chủ, Trác Bất Phàm lúc này sắc mặt liền có chút khó coi, bất quá Trì Thủy Mặc đứng là sắc mặt không hề thay đổi, không gặp hẳn làm sao động tác, chỉ là nhẹ nhàng một bước, không biết thế nào liền đến tiểu thuyền bên trên, nhìn ra thuyền bên trong Đặng Bách Xuyên lông mày nhảy lên, thật là lợi hại khinh công!

Trác Bất Phàm thấy cung chủ trên thuyền, cũng nhẹ nhàng nhảy một cái, vượt qua ba trượng khoảng cách đến thuyền trên, cái kia tiểu thuyền ở Trác Bất Phàm rơi vào thuyền trên sau khi dĩ nhiên hào không lay động, để Đặng Bách Xuyên đối với này "Kiếm thần" cũng cao liếc mắt nhìn, xem ra không chỉ kiếm pháp cao tuyệt, liền khinh công cũng phi phàm.

Vào thuyền bên trong, Trì Thủy Mặc hơi mỉm cười nói: "Không biết tiểu nương tử này là công tử quý phủ người phương nào? Phải làm xưng hô như thế nào mới là? Sao sinh cùng Đặng trang chủ đồng thời đến đây?"

Nghe được Băng Tôn nói tới chính mình, cô gái kia nở nụ cười xinh đẹp, nói: "A dục! Ta là hầu hạ công tử đánh đàn thổi sáo tiểu nha đầu, gọi là Abie. Ngươi không nên bác, tiểu nương tử giới khách khí, gọi ta Abie tốt tại!"

Nàng một cái Tô Châu thổ bạch, vốn là không dễ nghe hiểu, nhưng nàng là vô Lâm thế gia hầu tỳ, muốn là xưa nay tiếng phổ thông nghe được hơn nhiều, nói chuyện bên trong tận lực thêm vào chút tiếng phổ thông, Trì Thủy Mặc cùng Trác Bất Phàm các loại (chờ) vẫn còn có thể miễn cưỡng rõ ràng.

Trì Thủy Mặc thâm nghĩ: "Không nghĩ tới Giang Nam nữ tử, một đẹp đến mức tư." Thiếu nữ này cũng không phải rất đẹp, so với Vương Ngữ Yên rất có không bằng, nhưng tám phần dung mạo, thêm vào hoàn toàn ôn nhu, liền không kém vô cùng nhân tài.

Abie nói: "Nơi này đi chim én ồ cầm vận tiểu trúc, đều là thủy lộ, liền do ta chèo thuyền đưa tiễn, tốt phạt?" Nàng mỗi hỏi một câu "Tốt phạt", đều là ân cần điều tra, mềm giọng thương lượng, dạy người khó có thể cự nhưng.

Trì Thủy Mặc nói: "Như vậy làm phiền."

Abie mỉm cười nói: "Hai vị đại gia đến a đi tới Tô Châu tai, kính xin cùng Đặng đại ca các loại (chờ) một hiết, ta phát người ăn đồ tươi lã, đến chìm ến ở còn có một đoạn thủy lộ đây, đại gia không nên xem này con thuyền tiểu, ngồi nữa mấy người cũng chớ sẽ trảm cách." Nàng nhẹ nhàng vùng vẫy tiểu thuyền, một mái chèo một ban, tiểu thuyền liền hướng tây đi vòng quanh.

Thuyền hành hồ trên, mấy cái thuyền ngoặt, liền chuyển vào một trang trong hồ lớn, đôi mắt nhìn tới, nhưng thấy khói sóng mênh mông, xa thủy tiếp thiên, thuyền bên trong Trác Bất Phàm cùng Đặng Bách Xuyên bắt đầu nói chút vô lâm chuyện lý thú, trong lời nói không thiếu đối với Anh Hùng lâu, chính khí các tán thưởng nói như vậy, đối với này Trì Thủy Mặc đều là nở nụ cười mà qua, cơ bản không tham dự hai người hẳn nói chuyện, biểu hiện có chút lãnh ngạo.

Không lâu lắm, chỉ nghe đầu thuyền Abie mạn tiếng hát nói: "Hai xã ngày tốt, Thiên gia đình viện, phiên phiên lại thấy song Phi Yến. Tô Phụng Hoàng ỏn hứa vì lân, tiểu tương khói mình đến hà muộn? Loạn vào Hồng lâu, thấp bay lục ngân, họa lương nhẹ phẩy ca bụi chuyển. Vì ai trở lại vì ai đến? Chủ nhân on trọng bức rèm che quyền."

Trì Thủy Mặc nghe nàng tiếng ca hát đến nhu mạn chỗ, không khỏi xúc động, Abie một khúc đã thôi, hướng về mấy người cười nói: "Hát không được, khách nhân không nên cười. Hai vị đại gia, hướng về bên trái tiểu cảnh bên trong hoa vào, đứng rồi!"

Lập tức Abie theo lời đem tiểu thuyền hoa vào một chỗ tiểu cảnh, nhưng thấy trên mặt nước sinh đầy lá sen, nếu không là nàng chỉ điểm, quyết không biết lá sen lại có đường đi.

Bên này trên mặt nước tất cả đều là lã diệp cùng hồng lã, thanh sóng bên trong, hồng lã lá xanh, tươi đẹp phi phạm Abie thuận lợi hái hồng lã, phân cho mọi người.

Trì Thủy Mặc thấy cái kia lã da thịt tron bóng, đưa vào trong miệng, cam hương thoải mái giòn, trong veo phi phạm, cười nói: "Này hồng lã tư vị thanh mà không chán, liền cùng cô nướng hát tiểu khúc."

Abie trên mặt hơi đỏ lên, cười nói: "Cầm ta ca nhi đến so với đồ tươi lã, hôm nay đúng là đệ nhất chuyển nghe được, đa tạ công tử rồi!" Lã đường chưa qua xong, Abie hoa tiểu thuyền từ một tòng cỏ lau cùng giao bạch bên trong chọc tới.

Lẽ ra tìm lâu như vậy thuyền e sợ bình thường nữ tử đã sớm không có lực, có thể này Abie nhưng vẫn là tinh thần sung mãn, không chút nào thấy uể oải.

Đối với này, Trì Thủy Mặc cũng không hiểu kỳ, Abie chính là cô tô Mộ Dung gia người, là Mộ Dung Bác vì Mộ Dung Phục định ra thiếp thân nha hoàn sao, sau đó chính là Mộ Dung Phục tiểu thiếp, sẽ viết võ công chính là bình thường việc.

Bất quá, này thủy lộ nhưng là phức tạp dị thường, phóng tầm mắt nhìn, mãn hồ lá sen, lã diệp, cỏ lau, giao bạch, đều là giống như đúc, lại thêm lá sen, lã diệp ở mặt nước bồng bềnh, bất cứ lúc nào một cơn gió đến, liền tức biến ảo đủ kiểu, coi như giờ khắc này nhớ rõ rõ ràng ràng, chỉ một thoáng cục diện liền hoàn toàn không giống.

Trác Bất Phàm cùng Đặng Bách Xuyên trò chuyện thời không ngừng nhìn kỹ Abích hai mắt, đều muốn từ nàng trong ánh mắt, nhìn ra nàng tìm đường biện pháp cùng chi tiêu, nhưng nàng chỉ là mạn lơ đãng thái lã phát thủy, thuận miệng chỉ dẫn, tựa hồ này rất rất nhiều nhằng nhịt khắp nơi, bàn cờ bình thường thủy đạo, tựa như nàng trong bàn tay vân tay bình thường rõ ràng, sinh mà biết chi, không cần phải phân biệt.

Bạn đang đọc truyện võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Phóng Mộ Dung, mưu tính thế gia (bên trong)

Như vậy quanh co tìm hơn hai canh giờ, chưa bài lúc, xa xa trông thấy xa xa liễu xanh tùng bên trong, lộ ra một góc mái cong. Trác Bất Phàm từ lâu cùng không được lúc này thân ở phương nào, đúng là Trì Thủy Mặc vẫn như cũ như trước, bác hồng lã, nhìn mặt hồ phong quang, dường như hoàn toàn không lo lắng.

Chỉ nghe Abie nói: "Đến ! Đại gia, một đến người giúp ta tìm nửa ngày thuyền." Trì Thủy Mặc cười khổ nói: "Chỉ cần có hồng lã có thể ăn, thanh ca có thể nghe, ta liền như thế hoa hẳn mười năm tám năm thuyền, vậy cũng không mệt." Abie vỗ tay cười nói: "Người muốn nghe ca ăn lã, giới chưa quan hệ tiện lợi? Ở hồ này bên trong cả đời chớ ra ngoài tốt tai!"

Trác Bất Phàm nghe được nàng nói "Ở hồ này bên trong cả đời chớ ra ngoài", không khỏi quắc nhiên cả kinh, tà một đôi mắt nhỏ hướng về nàng ngắm

nghĩa một hồi, nhưng thấy nàng cười tùm tùm tựa hồ hoàn toàn không có xảo trá, nhưng cũng không thể liên như vậy yên tâm.

Abie rung động một mái chèo, đem thuyền trực hướng về liễu âm bên trong vạch tới, tới lân cận, chỉ thấy một toà cây thông cành giá thành một thể, buông xuống đến gần tới mặt nước.

Abie đem thuyền nhỏ thắt ở cành cây bên trên, chợt nghe đến cành liễu trên một con chim nhỏ "Sa Sa đều toa, Sa Sa đều toa" kêu lên, thanh âm chất chứa. Abie mô phỏng theo chim hót, cũng gọi là mấy lần, quay đầu lại cười nói: "Mời tới ngạn đi!"

Lúc này Mộ Dung Phục cùng cái khác tam đại gia thần đã ở bên bờ chờ đợi, Trì Thủy Mặc hai chân hơi điểm nhẹ, cả người giống như như giống như bay lên, bỗng nhiên mà liền đến trên bờ, thân pháp quỷ dị mau lẹ, một mực còn có mấy phần tiêu sái.

Trì Thủy Mặc phía sau Trác Bất Phàm cùng Đặng Bách Xuyên cũng nhún người nhảy lên bờ, Mộ Dung Phục một thân xuyên (mặc) nhật Hoàng Kinh sam, dẫn tam đại gia thần trước tiên tiến lên đón, trên mặt là nụ cười nhã nhặn, phối hợp cái kia oai hùng bất phàm khuôn mặt khiến người ta vừa thấy bên dưới liền có hảo cảm.

"Bằng Tôn đại giá quang lâm, bỉ nơi thực sự là rộng đến nhà tôm a, tại hạ chưa từng xa nghênh mong rằng chuộc tội chuộc tội!" Mộ Dung Phục nở nụ cười quay về Trì Thủy Mặc ôm quyền nói. Đồng thời lại hướng về một bên Trác Bất Phàm cười nói, "Vị này nói vậy chính là 'Kiếm thần' Trác tiên sinh, hoan nghênh hoan nghênh."

Trì Thủy Mặc khẽ mỉm cười, "Mộ Dung công tử quá khen, này chim én ở đều xem như là bông tát, e sợ thiên hạ xem như là biệt thự liền không hơn nhiều." Trác Bất Phàm đáp lại đúng là đơn giản, trực tiếp ôm quyền nói tiếng "Quá khen!" Coi như đáp lại.

"Đứng ở chỗ này nói chuyện há lại là đạo đãi khách, hai vị thỉnh, xin mời!" Mộ Dung Phục vội vã đưa tay ở một bên dẫn đường, đồng thời đem tam đại gia thần giới thiệu cho hai người.

Trên đảo là một cái quần thể kiến trúc, trước tiên là cửa chính ngũ, mặt trên thềm ngồi Nê Thu tích, cái kia môn lan song, đều là tế điều mới mẻ trò gian, cũng không chu phần son lên, một màu mài nước đàn tường, phía dưới đá trắng đài ki, tạc thành tây phiến thảo trò gian.

Trái phải vừa nhìn, đều tuyết bạch sắc phần tường, phía dưới da hồ thạch, theo thể thể đi. Hướng về trước vừa nhìn, thấy đá trắng, hoặc như quý quái, hoặc như mãnh thú, ngang dọc cùng lập, mặt trên rêu thành ban, cây tử đằng thấp thoáng, trong đó hơi lộ ra ruột dê đường mòn.

Tiến vào hang đá đến, chỉ thấy cây tốt xanh rờn, kỳ hoa le lói, một vùng thanh lưu, từ hoa một nơi sâu xa khúc chiết tả ở thạch khích bên dưới. Lại tiến vào mấy bước, dẫn hướng bắc một bên, bằng phẳng rộng khoáng, hai bên bay lâu xuyên không, điều H thêu hạm, đều giấu ở sơn thụ điều trong lúc đó.

Phủ mà coi như, thì lại thanh khê tả tuyết, thạch đăng xuyên (mặc) vân, đá trắng vì lan, vây quanh trì duyên, cầu đá ba cảng, thú mặt hàm nhỏ, trên cầu có đình, qua đình vào lang, bảy quai tám xóa, tiến vào Mộ Dung chủ trạch đại sảnh.

Đi vào, là một gian rộng rãi bên trong đường. Một mặt chỉ song hoành ở bên trái, một chút ánh mặt trời khuyh xuyên thấu vào, bóng cây ở đại lý thạch bản trên di động, đại tuyên lò bên trong một lò thơm quá sương khói, lượn lờ không ngừng tăng lên trên, mặt đồng vách tường dưới ánh mặt trời bên trong, mặt trên bám vào kim bích cầm tú, phản xạ ra chói mắt hào quang.

Tây bích là một bức mã cùng chi sơn thủy, loại kia đồ tế nhuyễn nhu hòa bút pháp, muốn lời ra quyền mặt đến, gian phòng hai bên, mấy cây tử đàn chống đỡ lương đình.

Phòng chính mang theo một bức mặc long, giường nanh múa vuốt như muốn bay lượn hạ xuống. Ngay phía trước, là một tấm sơn son án bàn, án bàn hai bên, bảy vài tờ ghế đàn mộc, đình, là một ít sắc thái sắc sỡ tranh vẽ, lộ ra ba phần u nhã tâm ý.

Song phương phân chủ khách ngồi, sau đó cũng làm người ta bắt đầu dâng trà cùng điểm tâm, một cái xinh đẹp xinh đẹp, vóc người kiều tiểu Linh Lung thiếu nữ áo đỏ, dẫn mấy cái hầu gái tiến vào đại sảnh.

Trì Thủy Mặc quay đầu nhìn tới, chỉ thấy cô gái này màu da trắng mịn, bóng loáng óng ánh. Con ngươi linh động, hai con mắt như sao, tự có một luồng cảm động ý vị, khiến cho người sáng mắt lên, là thiên hạ hiếm thấy khuôn mặt đẹp nữ tử.

Này thiếu nữ áo đỏ tự mình bưng một cái khay đi tới Trì Thủy Mặc trước mặt, đem khay trên nước trà điểm tâm từng cái thả xuống, nhưng là hoa hồng hạt thông đường, phục linh nhuyễn bánh ngọt, phi thủy ngọt bính, bột củ sen chân giò hun khói giá, hình dạng tinh nhã, mỗi kiện bánh ngọt đều giống không phải làm đến ăn, mà là dùng để xem.

Làm A Chu tới gần Trì Thủy Mặc thời gian, một luồng vui tươi khôn kể, thanh u thanh nhã thiếu nữ mùi thơm cơ thể truyền đến, để Trì Thủy Mặc trong lòng rung động.

"Mời khách người chậm rãi hưởng dụng!", A Chu nói rằng, này thanh âm chất chứa, như ngọc trai rơi mâm ngọc, êm tai cực điểm! Nói xong cũng dẫn một đám hầu gái lui ra đại sảnh.

Bất quá, Trì Thủy Mặc mơ hồ có thể cảm giác được có một người ở ngoài cửa nghe trộm, nghe khí tức, chính là A Chu, bất quá, này A Chu vị trí cực kỳ xảo diệu, vừa vận cách chủ nhân bên trong võ công cao nhất Mộ Dung Phục xa nhất, dẫn đến Mộ Dung Phục phát hiện không được, trong cả sân cũng chỉ có Trì Thủy Mặc có thể phát hiện, bất quá nhưng sẽ không vạch trần, bằng không không chỉ sẽ làm này A Chu tức giận, còn có thể để Mộ Dung Phục mất mặt.

Này A Chu khi thì tinh linh quái lạ, khi thì ôn nhu có thể người, hiểu ý (đặc biệt là đối với Tiêu Phong mà nói). Yêu thích dùng thuật dịch dung lừa gạt người khác, thật là nghịch ngợm, thông minh lanh lợi, đáng yêu xinh đẹp. Sẽ làm ra nghe trộm sự đến, Tri Thủy Mặc cũng không ngoài ý muốn.

Tri Thủy Mặc thật là không biết, cái kia A Chu thích nhất anh hùng, mà lập tức trong chốn võ lâm thanh danh thịnh nhất người không phải thiện ác cùng Băng Tôn không còn gì khác, mơ hồ có bạch đạo võ lâm đệ nhất nhân uy thế, chèn ép được thiên hạ Tà đạo không nhắc nổi đầu lên, càng là kiếm tài hoa phi phạm, thơ từ kêu gọi thiên hạ, không biết để bao nhiêu đại gia khuê tú con gái rượu chân thành.

A Chu dù cho xa xa không đạt tới yêu trình độ, thế nhưng đối với Băng Tôn có hảo cảm nhưng là khó tránh khỏi, có chút ngạc nhiên càng là có thể lý giải.

Tri Thủy Mặc nâng chung trà lên bát, nước mũi một trận mùi thơm ngát, vạch trần nắp bát, chỉ thấy lục nhạt nước trà bên trong bông bênh từng viên một thâm bích lá trà, liền như từng viên một tiểu châu, sinh mẩn tinh tế long to.

Trác Bất Phàm uống quen rồi cay đắng màu đen trà bánh, nhìn thấy bực này xanh biếc có mao lá trà, không khỏi lòng nghi ngờ có độc, tất nhiên là không dám uống.

Tri Thủy Mặc đúng là nhận ra này trà, uống một hớp, chỉ cảm thấy miệng đầy mùi thơm ngát, thiết đáy sinh tân, này châu trạng lá trà là Thái Hồ phụ cận ngọn núi đặc sản, hậu thế xưng là "Bích loa xuân", Bắc Tống thời gian còn chưa có này nhã trí tên gọi, người địa phương gọi là "Doạ sát người hương", lấy cực nói về hương.

Uống qua trà sau, mấy người bắt đầu nói chuyện phiếm, từ dân gian chuyện lý thú, các nước dân tình, võ công chiêu thức, võ Lâm Dật nghe thấy đều có xem qua, Tri Thủy Mặc ngược lại cũng không luống cuống, đến từ tin tức vụ nổ lớn thời đại hần, có thể nói là trên thông thiên văn, dưới hiểu địa lý, có thể nói chính trị, có thể đạo dân sinh.

Vốn là Mộ Dung Phục đối với này thiện ác cùng Băng Tôn còn có mấy phần xem thường, bởi vì không có nội tình, tương so với gia tộc mình trăm năm truyền thừa liền như nhà giàu mới nổi giống như vậy, không nghĩ tới một hồi trò chuyện hạ xuống, này Băng Tôn không chỉ võ học kiến thức ở chính mình bên trên, liền ngay cả trị quốc dân sinh cũng vượt xa chính mình.

Liền ngay cả tứ đại gia thần bên trong tối hung hăng phong ba ác, tối mạnh miệng bao không giống, đối với ở trước mắt vị này tuyệt phát kỳ nhân cũng là tâm phục khẩu phục, không đề cập cái khác, chỉ luận kiến thức uyên bác nhưng là bọn họ nhìn thấy người số một, liền ngay cả công tử gia cũng không kịp.

Mộ Dung Phục lúc này đối với cùng Tri Thủy Mặc cãi cọ đã hơi không kiên nhẫn, không thể không hướng về Đặng Bách Xuyên khiến cho cái màu sắc.

Đặng Bách Xuyên nhìn thấy một nhà công tử dễ kích động, cuống lên, trong lòng khe khẽ thở dài, vẫn còn có chút nộ a.

"Không biết Băng Tôn đại giá quang lâm không biết có chuyện gì quan trọng, tin tưởng sẽ không là tìm công tử nhà ta nói chuyện phiếm chứ?" Đặng Bách Xuyên thay thế Mộ Dung Phục hỏi ra suy nghĩ trong lòng.

"Đương nhiên, bản tọa này đến, chính là cùng nhà ngươi công tử có chuyện quan trọng thương nghị!" Nói xong Tri Thủy Mặc liền ngậm miệng không nói, cũng không nói chuyện quan trọng là cái gì, hiển nhiên là muốn cùng Mộ Dung Phục đơn độc nói chuyện, cảm thấy hần tứ đại gia thần không đáng tin.

Loại này thu mua lòng người cơ hội Mộ Dung Phục như thế nào sẽ bỏ qua, không đợi tứ đại gia thần cáo từ, Mộ Dung Phục liền vội hỏi, "Băng Tôn mời nói, Đặng huynh đệ bọn họ ta là tuyệt đối tin tưởng được!"

Tri Thủy Mặc cũng không thêm đề ý, "Cẩn thận tai vách mạch rừng!" Hiển nhiên lời kẻ tiếp không muốn đề cho A Chu nghe thấy, bằng không chính là hại nàng.

Ngoài cửa A Chu vừa nghe lời ấy, thông minh nàng liền lập tức rời khỏi tại chỗ, quả nhiên chỉ chốc lát sau, phong ba ác liền đi ra ngoài tìm một vòng, nhắc nhở hạ nhân không được đến gần phòng khách, nếu như A Chu còn ngồi tại chỗ, nhất định sẽ bị tóm gọn.

Tri Thủy Mặc bùng lên 'Doạ sát người hương' uống một hớp, thần nhiên nói, "Không biết gia tộc Mộ Dung đại nghiệp, Mộ Dung công tử hoàn thành bao nhiêu?"

Nghe nói lời ấy, Mộ Dung Phục giật mình trong lòng, cường trang trấn định đạo, "Tại hạ không biết Băng Tôn nói đại nghiệp vì sao?"

"A, chân nhân trước mặt chưa bao giờ nói dối, Mộ Dung Phục, cha ngươi cho ngươi lấy cái phục chữ không phải là vì để cho ngươi quang đại cô tồ Mộ Dung cái này võ Lâm thế gia đi!" Tri Thủy Mặc cười lạnh.

Tứ đại gia thần nghe vậy lập tức nhắc lên nội lực, một khi sự có bất trắc, dự định liều mạng tính mạng cũng phải lưu lại Băng Tôn.

Mộ Dung Phục vẫn cứ giả bộ ngu nói, "Ta không biết Băng Tôn nói tới chính là cái gì!"

"Ha, Đại Yến hoàng tộc sau khi liền thừa nhận dũng khí của chính mình đều không có, chà chà, thực sự là hiếm lạ a!" Tri Thủy Mặc một mặt vẻ chế nhạo.

"Chà xát sướt", tứ đại gia thần rút ra trong tay binh khí, đứng dậy, liền muốn chuẩn bị lưu lại Tri Thủy Mặc, "Ngồi xuống!" Mộ Dung Phục thấp giọng quát lên.

Tứ đại gia thần nghe nói Mộ Dung Phục quát nhẹ, đều miễn cưỡng ngồi xuống, nhưng binh khí vẫn cứ không có trở vào bao, ở mấy người rút đao ra kiểm thời điểm, Trác Bất Phàm cũng rút tay ra bên trong binh khí, trong phòng bầu không khí trong nháy mắt sốt sắng lên đến.

"Nói vậy Băng Tôn đến ta chim én ở không phải vì cười nhạo ta Mộ Dung Phục đi, kính xin Băng Tôn công khai, đến cùng có mục đích gì!" Nếu như này Băng Tôn là đến gây phiền phức, chỉ sợ cũng sẽ không chỉ mang một cái Trác Bất Phàm, điểm ấy Mộ Dung Phục nhìn ra rất thấu triệt.

"Đừng, đừng, đừng." Trì Thủy Mặc vỗ tay đao, "Không hổ là cô tồ Mộ Dung, này đều giữ được bình tĩnh, không sai, ta xác thực không phải đến gây phiền phức, không phải vậy, đến chính là ta thiện ác cùng chúng điện chủ, ta hôm nay tới đây chính là vì giúp người một tay."

Ở Mộ Dung Phục cùng Trì Thủy Mặc dưới con mắt, tứ đại gia thần cùng Trác Bất Phàm từng người thu rồi binh khí, một lần nữa ngồi vào vị trí.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Phóng Mộ Dung, mưu tính thế gia (dưới)

"Không biết Mộ Dung công tử cho là mình có thể phục quốc độ khả thi có mấy tầng?" Trì Thủy Mặc nhàn nhạt hỏi?

Mộ Dung Phục cũng sợ, đạo, "Kính xin Băng Tôn chỉ giáo!" Lúc này Mộ Dung Phục hiển nhiên không có trả lời Trì Thủy Mặc vấn đề, bởi vì Băng Tôn mục đích không phải phải biết đáp án.

"Ân, lấy người hiện nay gây nên, dù cho thêm vào người Mộ Dung gia tiền bối nỗ lực, thành công độ khả thi không đủ hai tầng, các người điểm xuất phát sai rồi, vô lâm nhân sĩ vĩnh viễn không thể trợ người phục quốc! Đơn đả độc đấu, người trong vô lâm tự nhiên vượt xa quân đội, thế nhưng đến phiên hành quân đánh trận, liền kém xa tít tắp."

Huống hồ, người cũng không tìm được nhiều như vậy vô lâm nhân sĩ đi giúp người đánh trận, thân phận của người đặc thù, Đại Tổng vô lâm người sẽ không giúp người, Tây Hạ cùng Thổ Phiên càng không thể!"

Nghe nói chính mình tiền bối nỗ lực bị người cho rằng là không đáng giá một đồng, Mộ Dung Phục trong lòng tức giận, nhưng mà này Băng Tôn nói cũng có chút đạo lý, mà nghe hắn nói như thế nào đi.

Mộ Dung Phục trên mặt lại lộ ra cười khổ, "Kính xin Băng Tôn vui lòng chỉ giáo, phục, vô cùng cảm kích!" Nói xong cũng là một lay.

"Người Mộ Dung gia muốn phục quốc, một trong số đó, hành cái kia Ly Miêu Hoán Thái Tử phương pháp, sinh ra một con trai, lên vào đại liêu hoặc là Thổ Phiên, đổi đi hoàng tộc con cháu, bất quá, phương pháp này tốn thời gian quá lâu, coi như người hậu bối tiếp chương đại vị, cũng không thể nhận người làm tổ tông! Đây là hạ sách!" Hiển nhiên, đối với biện pháp như thế, Trì Thủy Mặc không quá tán thành.

"Kính xin Băng Tôn nói đúng sách!" Hiển nhiên Mộ Dung Phục không thể tiếp thu biện pháp như thế, gọi hắn Đại Yến tổ tông đều không tiếp thu, phục quốc thì thế nào, bất quá, này lại làm cho Mộ Dung Phục cùng tứ đại gia thần trong lòng sáng ngời, nguyên lai, còn có thể như vậy!

"Thứ hai, người có thể đến cái kia đại liêu chư bộ đi, dựa vào vũ lực đoạt được một bộ tộc trưởng thân phận, lấy tiểu thôn lớn, chậm rãi từng bước xâm chiếm chư bộ, tiêu hao cái mấy chục năm thậm chí một, hai thế hệ, dĩ nhiên là có thể thành công phục quốc, chỗ tốt là người có thể quang minh chính đại đánh ra người Tiên Ti tộc cờ hiệu."

Cái này thời gian hao phí quá dài, khả năng Mộ Dung Phục đời này đều xong không được, hơn nữa còn có thượng sách, hắn tự nhiên không thể đồng ý, "Kính xin Băng Tôn nói lên sách!"

"Thượng sách mà, ta cùng Đại Tổng Chu gia giao tình không cạn, ta có thể mang người đề cử cho Chu gia con trưởng đích tôn Chu Thuận Xương, chỉ cần người cưới Chu gia cháu gái, liền có thể cấp tốc vào Đại Tổng quyền lợi cao tầng.

Chu Thuận Xương sẽ mau chóng đưa người sắp xếp đến trong quân, ta Anh Hùng lâu tài lực, thêm vào người vũ lực, có thể để cho người cấp tốc nắm giữ một đội quân, bản tọa đối với Đại Lý Đoàn thị ân tình vô lâm đều biết, hơn nữa, người thật giống như đã tiến vào Tây Hạ nhất phẩm đường đi! Viết đồ vật, người nên nhận thức!" Nói Trì Thủy Mặc lấy ra một cái kim bài ném tới trên bàn.

Mộ Dung Phục cảm lấy đến vừa nhìn, Tây Hạ ngân xuyên công chúa lệnh bài! Ở nhất phẩm đường hẳn qua Mộ Dung Phục tự nhiên biết này kim bài ý vị như thế nào, ngân xuyên công chúa là Tây Hạ hoàng đế duy nhất dòng dõi, địa vị cao, vạn người bên trên không đủ để hình dung, không nghĩ tới này Băng Tôn dĩ nhiên có như thế đại năng lượng!

"Ta sẽ thúc đẩy Bắc Tống, Đại Lý, Tây Hạ, tam quốc công liêu, lúc này liêu đã rơi vào nội loạn, tam quốc không thể bỏ qua cơ hội này, chỉ cần người nắm lấy cơ hội, liền có thể ở trong chiến tranh cấp tốc lớn mạnh, tự thành một quốc gia cũng không phải việc khó gì!"

Mộ Dung Phục nghe được này sách, có thể nói là cảm xúc dâng trào, dù cho ngày khác ngày chằm chỉ, hàng đêm nỗ lực, phục quốc đại nghiệp nhưng vẫn như cũ không nhìn thấy phần cuối, hẳn thật giống như một tấm rơi vào mạng nhện côn trùng, làm bất quá là phí công gây dựa mà thôi.

Hiện tại, hẳn nhưng nhìn thấy phục quốc ánh rạng đông, cái kia ánh rạng đông là như vậy sáng sủa, hẳn xin thề, dù cho trả giá tất cả, cũng phải đem cơ hội lần này vững vàng nắm lấy.

Đem dâng trào tâm triều dần dần bình tĩnh lại, Mộ Dung Phục trầm giọng hỏi, "Không biết Băng Tôn muốn ta Mộ Dung gia trả giá cỡ nào đánh đổi, mới bằng lòng giúp ta?"

Hiển nhiên, thiên hạ không có bữa trưa miễn phí, Mộ Dung Phục hiển nhiên không phải loại kia tin tưởng trên trời ném đĩa bánh ngó ngắn, Tri Thủy Mặc cũng không phải cái gì giúp người làm niềm vui người tốt.

Biết này đơn chuyện làm ăn cơ bản quyết định, cái tên này liền muốn vào vòng, Tri Thủy Mặc trên mặt biểu hiện càng ngày càng hồ hững, thấp giọng nói, "Một trong số đó, ta biết người chim én ở có còn thi thủy các, ta các bên trong bí tịch ta đến tận duyệt.

Thứ hai, ta biết người gia tộc Mộ Dung có hai loại võ công có thể vào ta mắt, một là đúc kết chỉ, một là 'Đầu chuyển tinh di' .

Thứ ba, ta còn thiếu hai người thị nữ, vừa cái kia thiếu nữ áo đỏ rất tốt, Mạn Đà Sơn Trang Vương Ngữ Yên cũng còn có thể.

Đương nhiên, Vương Ngữ Yên sự tình người liền không cần lo lắng , bản tọa tự có thủ đoạn!

Điều kiện sao, liền này ba cái, người, hẳn là không nên?"

"Công tử gia!" Tứ đại gia thần kinh hô, hiển nhiên, 'Đầu chuyển tinh di' cùng Vương Ngữ Yên đã sắp muốn vượt qua bọn họ chịu đựng phạm vi.

"Câm miệng!" Mộ Dung Phục hầu như là từ trong miệng bỏ ra hai chữ này, trán nổi gân xanh lên.

"Ta đáp lại, A Chu người hiện tại liền có thể lĩnh đi, còn thi thủy các chờ chút ta cũng làm người ta lĩnh người đi, bất quá 'Đúc kết chỉ' cho ta cùng Chu gia cháu ruột nữ sau khi kết hôn cho người, 'Đầu chuyển tinh di' cho ta trở thành một phương đại tướng lại cho người!" Mộ Dung Phục sắc mặt trầm ổn, nói ra điều kiện của chính mình.

"Được! Bản tọa đáp lại!" Tri Thủy Mặc phóng khoáng đáp ứng rồi?

"Trăm sông, người hiện tại liền dẫn Băng Tôn đi còn thi thủy các đi!" Mộ Dung Phục ngữ khí ôn hòa nói rằng.

Ở Tri Thủy Mặc cùng Trác Bất Phàm rời đi sau khi, công dã càn đứng lên tới hỏi, "Công tử gia, lẽ nào thật sự đem 'Đầu chuyển tinh di' giao cho Băng Tôn, mặc kệ Vương cô nương sao!"

Mộ Dung Phục buông ra nắm bắt ghế dựa tay vịn ngón tay, vài đạo sâu sắc chỉ vết hiển lộ ở hoa cúc gổ lê làm trên tay vịn.

Mộ Dung Phục thật dài hít một hơi, chậm rãi nói rằng, "Phục quốc đại nghiệp, là ta Mộ Dung gia tồn tại sứ mệnh, vì phục quốc, ta có thể hi sinh tất cả!"

Nói xong lời này, một vết thương tiếc xuất hiện ở con mắt của hắn, cái kia thiên tiên giống như người, đem không ở thuộc về hắn!

Công dã càn, bao không giống, phong ba ác ba người liếc mắt nhìn nhau, đều từ trong mắt nhìn thấy vài sợi hàn ý, công tử gia, thay đổi!

... ..

Sau ba ngày, Tri Thủy Mặc ở Abie cùng Đặng Bách Xuyên cung tiễn dưới, rời khỏi chim én ở, không giống chính là, lần này trên thuyền còn nhiều một cái vành mắt hồng hồng thiếu nữ áo đỏ.

Ở còn thi thủy các, Tri Thủy Mặc tiến một bước phong phú trong đầu của chính mình võ học khó, đem gốc gác tiến một bước thêm dày.

Nhìn trước mắt cái này thiếu nữ áo đỏ, Tri Thủy Mặc trong mắt loé ra một vết thương tiếc, Thiên Long vị diện bên trong chúng bao nhiêu thiếu nữ, Tri Thủy Mặc thích nhất chính là A Chu, cái này dám yêu dám hận, linh động nghịch ngợm nữ tử.

Bất quá có lẽ thiên đồ hồng nhan đi, A Chu nhưng là mệnh đồ thắng trầm.

Nhân vật: A Chu

Thân phận: Đại Lý Trần Nam vương con gái, Mộ Dung gia hầu gái, số mệnh con gái

Tu vi cảnh giới: Hậu thiên bảy tầng

Thiên phú: Mệnh mỏng như giấy

Số mệnh trị: 178

Đây chính là A Chu tin tức, lấy quận chúa chi tôn sư, làm nha hoàn việc, rõ ràng là số mệnh con gái, nhưng mệnh mỏng như giấy, số mệnh hỗ trợ chỉ có 100 điểm, đều là số mệnh con gái, Lý Thanh Lộ là nàng gấp đôi!

Chính văn bắt nạt người đang hoàng đúng không! !

Đá vốn là không muốn đánh quấy nhiễu mọi người xem thư hứng thú, thế nhưng nhiều lần do dự vẫn là quyết định phát này một chương, cái này cũng là đá lần thứ nhất phát không phải chính văn nội dung chương tiết!

Liên quan với mấy vấn đề:

- 1, liên quan với Thiên Long quyền võ công cảnh giới vấn đề!
- 2, liên quan với Lệnh Hồ Xung, nhân vật chính tính cách, cùng với các loại hạn chế vấn đề!
- 3, liên quan với hồ lô vấn đề!
- 4, liên quan với quyền thứ nhất cùng quyền thứ hai phong cách vấn đề!

Đá muốn nói, những vấn đề này ở khu bình luận sách đều có đáp án! ! Rất nhiều không thích đọc sách bình, chỉ đọc sách thư hữu có nghi hoặc, hoặc là khó chịu liền trực tiếp rời khỏi, hi vọng mọi người có thể đi nhìn khu bình luận sách.

...

Đá muốn cường điệu vài điểm, thứ nhất, đá là học sinh, mỗi tháng sinh hoạt phí cũng không quá đủ, đá đến hiện tại vẫn không có bắt được một phân tiền, thư tuy rằng ký kết, thế nhưng lên giá khó, nếu như không thể lên giá, đá vẫn như cũ không lấy được một phân tiền.

Nói cách khác, quyền sách có thể đi bao xa, toàn bộ xem các thư hữu chống đỡ cường độ!

Đá từ bỏ tranh cướp học bổng thời gian, đến viết quyền tiểu thuyết, muốn tròn chính mình mộng ban đầu thuận tiện kiếm lời điểm sinh hoạt phí, xem ra, hiện tại cái này kỳ vọng khả năng thực hiện tính không lớn.

Đá chưa bao giờ tự ti, nhưng cũng sẽ không ngông cuồng tự đại, phạm là ở khởi điểm, viết qua thư gộp lại vượt qua 150 vạn chữ tác giả, chỉ cần văn hóa trình độ ở cấp ba trở lên, đá đều cho là mình cùng bọn họ có chút chênh lệch!

Ở chân chính người mới bên trong (đại thần mở bí danh không tính), đá tự nhận, thư vẫn là có thể, chỉ ít sẽ không có rõ ràng tiểu bạch tình tiết xuất hiện, điểm ấy, phạm là từ mới đầu xem tới đây thư hữu, nên đều sẽ không mãnh liệt phản đối đi.

Thế nhưng, đá thư, đề cử thật là ít ỏi, khen thưởng hầu như không có, hơn nữa còn có rất nhiều thư hữu, chỉ nhìn mấy chương, liền chạy tới các loại phun, phun cũng liền quên đi, thế nhưng phun xong không đề cử, không cất dấu, không khen thưởng, xoay người rời đi!

Ta chỉ muốn nói, nếu như nếu như có thư hữu chỉ là muốn đến tú thông minh, thỉnh rời khỏi đi, đá đã cả người đều bị, bỏ qua cho ta đi, ta cảm tạ người.

Đá không ngừng xem lướt qua khởi điểm thư, phát hiện một ít rõ ràng nhỏ vô cùng bạch, đem đọc giả xem là kẻ ngu si tiểu bạch thư, dĩ nhiên có đề cử, khen thưởng trả lại hân mẹ rất nhiều.

Ta chỉ muốn nói, các thư hữu, các người là không phải bắt nạt người đang hoàng!

Chỉ đọc sách, không ủng hộ, không cho đề cử, không cho khen thưởng, xem xong khó chịu liền đến phun, phun xong liền đi! Các người là không phải bắt nạt người đang hoàng! !

Quyển sách đối lập ở những kia tiểu bạch thư đến nói thế nào, đá liền không nữa nói, mọi người trong lòng đều có cân đòn, đá ảnh hưởng không được mọi người phán đoán.

Chỉ là hi vọng, mọi người xem lời bạt, vuốt lương tâm suy nghĩ một chút, quyền sách có phải là đáng giá người đề cử, khen thưởng, một khối tiền thật sự rất nhiều sao?

Ai! Phía dưới đá đem một ít sách hữu vấn đề cùng đá trả lời từ khu bình luận sách lấy tới, thuận tiện không thích đi khu bình luận sách các thư hữu nhìn.

... ..

- 1, nhân vật chính có tính hay không nam nhân a, một bên tán gái, một bên cảm thấy làm lỡ người khác, người không cảm thấy khó chịu sao?

Đáp: Người nói rất có chút đạo lý a! Bất quá, xin các bạn đọc môn tự vấn lòng, nếu như có nữ thần người có thể rất dễ dàng cảm dỗ tay, người sẽ bắt động?

Nhân vật chính hiện tại nằm ở tâm thái ở điều tia cùng cường giả lột xác bên trong! Có chút mâu thuẫn rất bình thường! Đá nâng cái đơn giản ví dụ tới nói rõ đi, tỷ như khẳng định có thư hữu một bên lên mạng, một bên chốt dạ, cảm thấy không có hảo hảo học tập, có lỗi với chính mình hoặc là cha mẹ.

Thế nhưng đến phiên lần sau thời điểm, hẳn hay là muốn đi lên mạng, người nói người như thế có thể nói hẳn có bệnh sao?

Nếu như này không có thể nói rõ vấn đề, ngón tay lại nâng cái đơn giản ví dụ, xem tiểu thuyết! Rất nhiều độc giả xem tiểu thuyết làm lỡ thời gian, có chút thậm chí xin thề không lại nhìn, hoặc là qua số mấy số mấy liền không nữa nhìn. Thế nhưng, lần sau gặp phải đẹp để tiểu thuyết, vẫn là xem, hay là muốn làm lỡ thời gian.

Này, chính là nhân tính phức tạp!

Trở lên là đá cá nhân chuyết thấy, mọi người có ý kiến gì có thể nói mà!

Cuối cùng, hi vọng mọi người có thể nhiều bỏ phiếu, nhiều khen thưởng! Cái kia bi thảm số liệu nhìn ra đá trong lòng hơi ưu tư!

Cảm tạ!

2, quyền thứ nhất cùng quyền thứ hai không phải một người viết đi, phong cách đại biến a!

Đáp:

Phi thường hài lòng có thư hữu nói như vậy đá! Điều này nói rõ cái gì?

Điều này nói rõ đá trưởng thành a! Đá xem tiểu thuyết nhìn ra tương đối sớm, mừng 2 liền bắt đầu nhìn, mỗi ngày xem!

Vì lẽ đó, đá xem qua rất nhiều phong cách thư, chịu đến ảnh hưởng khá lớn, hơn nữa đá còn là một béo mập người mới, đây là lần thứ nhất xách bút viết sách, vẫn không có hình thành phong cách của chính mình, có chút sai lệch rất bình thường!

Đá có thể khẳng định nói cho người, hai quyền đều là đá chính mình viết, đá ngay cả cuộc sống phí cũng không quá đủ, nơi nào có tiền đi mời người viết giữm! Đá hiện tại nhưng là một phân tiền đều không có thu được, còn cấp lại bưu phí!

Hơn nữa, đá nếu là có tiền kia, liền không đến viết tiểu thuyết! Khen thưởng số liệu cũng không đến nỗi thê thảm như vậy, thỉnh thư hữu tỉ mỉ quan sát sau lại lên tiếng a!

Không ít bạn đọc đều nhắc tới đá tiến bộ vấn đề, tỉ mỉ thư hữu có thể phát hiện, theo chương mấy chuyển dời, đá hành văn cũng không có vừa mới bắt đầu non nớt, loại này tiến bộ đầy đủ nói rõ đây là đá chính mình viết.

Ta còn muốn nói đúng lắm, quyền kế tiếp, nhân vật chính phong cách còn muốn biến! Bất quá, không còn là băng sơn nam! Những này phong cách đều là đá nghịch thử nghiệm, dù sao, đá muốn tìm ra một loại chính mình am hiểu nhất phong cách, không thể vĩnh viễn cùng phong.

Hơn nữa, lời nói có chút thư hữu khả năng không thích nghe, đá là một người sinh viên đại học, tuy rằng không phải trọng điểm đại học, nhưng cũng coi như hàng đầu hai bản, dựa vào cái gì không thể tự kiểm chế viết sách, tìm người viết thay, một là không có tiền kia, hai là không ném nổi người kia!

Cuối cùng, hi vọng thư hữu có thể tiếp tục ủng hộ đá! Chống đỡ vô hiệp tiên hiệp Nhậm ngã hành!

Cảm tạ!

3, hồ lô kia là đến ngược chủ đi, khắp nơi hạn chế, làm thành cái băng sơn vô vị nam!

Đáp: Rốt cục có người chú ý tới 'Bảy hồ' không dễ dàng a! Tốt kích động!

Liên quan với thư hữu vấn đề, đá có thể nói cho người, có áp lực, mới có thể càng nhanh hơn trưởng thành! Điểm ấy, nói vậy đại đa số người là tán đồng đi!

Nếu như không có hạn chế, nhân vật chính có thể thích làm gì thì làm, đi hướng về mỗi cái thế giới, loại này tiểu thuyết không phải là không có! Có! Thế nhưng rất khó viết! Bởi vì hệ thống sức mạnh hỗn loạn, sẽ xuất hiện lượng lớn vấn đề!

Chỉ ít, đá chưa từng thấy ngoại trừ Z lớn, cái nào đại thần tướng loại sách này viết xong, hơn nữa, coi như là không * hạn * e sợ * phở, cũng không thể loạn xuyên (mặc) a!

Còn có, này hồ lô là thư bên trong một cái Minh Tuyền, cũng sẽ là nhân vật chính lá bài tẩy một trong, hậu kỳ tác dụng rất lớn!

Cho tới nhân vật chính là băng sơn vô vị nam vấn đề, cái này không phải vô vị, mà là ánh mắt biến cao, dù sao, thế nào cũng là 'Bảy hồ' người truyền thừa mà.

Hơn nữa, quyền sách phi thường trọng thị nhân quả vấn đề, mỗi một thế giới, mỗi một cái nữ chủ, đều có hàm nghĩa, không thể như lợn giống như thế, nhìn thấy mỹ nữ liền lên, dù sao là bóc một xe, không bằng mình châu một viên, đúng không!

Quyển kế tiếp, nhân vật chính liền không còn là băng sơn ! Các thư hữu có thể chờ mong!

Cuối cùng, hi vọng có điều kiện thư hữu có thể nhiều khen thưởng, bỏ phiếu, thu gom, dù sao, đá cũng là người, còn là một người mới, quá lạnh, chung quy sẽ làm đá khó có thể kiên trì!

Cảm tạ!

4, tác giả nguoi viết sai rồi, một điểm! Sinh tử phó là Thiên Sơn lục dương chương sinh trưởng! Cái này nguoi có thể tra tra! Học được này chương pháp mới sẽ giải sinh tử phó...

Đáp: Đối với thư hữu vấn đề, đá muốn nói,

Thứ nhất, nhân vật chính hiện nay đến vẫn chưa từng giải qua sinh tử phù, vì lẽ đó không tồn tại nguoi nói vấn đề.

Cho tới sinh tử phù sinh tử phù, là lợi dụng tửu, thủy các loại (chờ) chất lỏng, nghịch vận chân khí, đem cương dương khí chuyển thành âm nhu, khiến trong lòng bàn tay phát ra chân khí lạnh ở hàn băng mấy lần, trong tay chất lỏng tự nhiên ngưng kết thành băng.

Hư Trúc đang phát sinh chết phù thời gian sẽ nghịch chuyển Bắc Minh chân khí, khiến cho chuyển thành âm hàn, do đó gieo xuống sinh tử phù, cụ thể tình tiết mời xem nguyên Hư Trúc cho Đinh Xuân Thu loại sinh tử phù một chương.

Thứ hai, cũng không phải là chỉ có Thiên Sơn lục dương chương mới có thể giải sinh tử phù.

Tỷ như "Ỗ Thiên Đồ Long ký" bên trong Huyền Minh thần chương, có thể dùng chín công hóa giải, dùng dương tính nội lực giảm bớt, cũng có thể dùng càng thêm âm hàn nội lực hóa giải, dù sao Huyền Minh nhị lão là sẽ giải Huyền Minh thần chương, thế nhưng bọn họ cũng sẽ không chín công.

Quyển sách nhân vật chính hiện nay chân khí cực hàn, mà sinh tử phù chỉ là một loại âm hàn vận dụng chân khí pháp môn, vì lẽ đó nhân vật chính có thể sử dụng sinh tử phù, hơn nữa nhân vật chính luyện tập Dịch cân kinh cùng tẩy tủy kinh cũng có thể chuyển đổi âm dương, vì lẽ đó hóa giải sinh tử phù không thành vấn đề.

Không riêng là hóa thành dương tính nội lực mạnh mẽ trực xuất, hay là dùng càng thêm âm hàn chân khí dung hợp đều có thể giải trừ sinh tử phù, dù sao sinh tử phù chỉ là một loại nội lực vận hành pháp môn mà thôi, biết rồi nguyên lý tự nhiên có thể giải.

Huống hồ, sinh tử phù đối với Chân Khí cảnh giới tới nói không đáng chú ý, không phải vậy nguyên trung thiên sơn đồng mổ sớm đã dùng này đối phó Lý Thu Thủy, nhân vật chính là một người Chân Khí cảnh võ giả, hơn nữa còn sáng tỏ sinh tử phù cách vận dụng, tự nhiên không cần học tập cái gì Thiên Sơn lục dương chương.

Đương nhiên, nếu như thư hữu nhất định phải cho rằng chỉ có Thiên Sơn lục dương chương có thể giải sinh tử phù, mà cái khác hết thảy càng tinh khiết dương tính nội lực hoặc là càng cao hơn một cấp âm hàn nội lực đều giải không được, đá cũng không thể nói gì được, dù sao, đây là một cái năng lực tiếp nhận vấn đề.

Cuối cùng, hi vọng nguoi có thể chống đỡ quyển sách, đá bái tạ!

5, chín cái linh hồn vị, nguoi đề Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ làm sao chịu nổi!

Đáp: Nếu như nhân vật chính không có linh hồn vị hạn chế, có thể vô hạn học tập công pháp, e sợ quyển tiểu thuyết này rất nhanh sẽ vô vị, căn bản không thể viết trường.

Ân, chỉ ít lấy đá bút lực, nhân vật chính vô địch lưu viết không dài, bởi vì đá chính mình cũng không quá yêu thích loại này thư, cũng không quá am hiểu, hi vọng các thư hữu lượng giải

Cuối cùng, cảm tạ thư hữu bình luận, hi vọng nguoi có thể tiếp tục ủng hộ quyển sách!

Bái tạ!

Còn có một chút là các thư hữu ủng hộ và cổ vũ, những tảng đá này liền không phát ra! Trờ lên chính là các thư hữu so sánh có đại biểu tính vấn đề, tiếp theo là đá chính mình lời muốn nói, cũng là khu bình luận sách thiếp mời.

1, liên quan với Thiên Long quyển võ công cảnh giới vấn đề! !

Đáp: Không ít bạn đọc phản ứng nói Thiên Long bên trong nhân vật tu vi võ công quá mức cao, Tông Sư đầy đất đi, Tiên Thiên không bằng cầu, này đem nguyên phá hoại! !

Đá chỉ muốn nói, xin mọi người chăm chú đọc sách!

Đá thật sự rất bất đắc dĩ, một ít sách hữu không có chăm chú đọc sách, liền tới nơi này phun đá, hoặc là chỉ nhìn một phần, liền bắt đầu phun, các nguoi nói tới vấn đề, đáp án đều ở thư bên trong, không phải chính các nguoi quên, chính là còn ở phía sau!

Vì lẽ đó đá khẩn xin mọi người đọc sách chăm chú một điểm, được chứ? Cảm tạ!

Liên quan với cảnh giới vấn đề, đá mới vừa vào Thiên Long liền nói , thứ nhất, Thiên Long đã hướng tới thành thực, đây là một cái ở tiền hóa vị diện, không thể cùng nguyên hoàn toàn tương đồng.

Thứ hai, thứ bên trong tất cả mọi người không có vượt qua Tiên Thiên cảnh giới, đều ở Tiên Thiên bên trong, bất quá Thiên Long võ lâm có chính mình phân chia tiêu chuẩn mà thôi, Thiên Long võ lâm nói Tiên Thiên, cũng không bị 'Bảy hồ' thừa nhận.

Tiên Thiên chín cảnh: Ít âm cảnh, dương minh cảnh, Thái Âm cảnh, tụ khí cảnh, Luyện Khí cảnh, Chân Khí cảnh, ngưng dịch cảnh, Cương Khí cảnh, hư đan cảnh!

Chính là Thiên Long mạnh nhất quét rác tăng ở quyền sách giả thiết bên trong cũng bất quá Tiên Thiên cảnh giới thứ bảy, ngưng dịch cảnh mà thôi! Liên Tiên Thiên đỉnh phong đều không có!

(ít âm cảnh, dương minh cảnh, Thái Âm cảnh) là Thiên Long Tiên Thiên cảnh giới, (tụ khí cảnh, Luyện Khí cảnh, Chân Khí cảnh) là Thiên Long tông sư cảnh giới,

(ngưng dịch cảnh, Cương Khí cảnh, hư đan cảnh) là Thiên Long đại cảnh giới tông sư.

Xin mọi người không cần đem Thiên Long Tiên Thiên cùng Tiên Thiên chín cảnh giới hỗn hợp!

Cuối cùng, xin mọi người ủng hộ nhiều hơn đá, quyền sách có thể hay không hảo hảo học tập, mỗi ngày hướng lên trên, liền xem các ngươi .

2, liên quan với Lệnh Hồ Xung, nhân vật chính tính cách, cùng với các loại hạn chế vấn đề! !

Đáp: Chuyện thứ nhất:

Liên quan với có thư hữu phản ứng đá ở hắc Lệnh Hồ Xung, cũng biểu thị bất mãn!

Đá muốn nói, oan uổng a!

Đá cũng không có cố ý hắc Lệnh Hồ Xung, kỳ thực lớp 11 trước đây đá còn là phi thường yêu thích Lệnh Hồ Xung nhân vật này, cũng từng hướng về hắc loại kia phóng khoáng ngông nghênh.

Nhưng là, người đều là muốn lớn lên, làm cách xã hội càng ngày càng gần, tuổi tác càng lúc càng lớn, người trở nên thành thực sau đó, tư tưởng liền bắt đầu biến hóa.

Có người từng nói, mười tám tuổi, hai mươi tám tuổi, ba mươi tám tuổi, bốn mươi tám tuổi những năm này linh đoan đối với tiểu ngạo giang hồ nhận thức là không giống, thu được kết luận thậm chí tuyệt nhiên ngược lại.

Đá tự mình trải qua, tin!

Có lẽ khi các ngươi người thân bên trong có đứa nhỏ, mình làm trưởng bối, có thể có chút ý nghĩ sẽ thay đổi đi!

Đá chỉ muốn nói, không có cố ý hắc Lệnh Hồ Xung, bởi vì đá liệt kê đều là sự thực, đứng ở môn phái, sư phụ, bằng hữu, huynh đệ, sư nương các loại (chờ) góc độ lại đi xem một chút Lệnh Hồ Xung, không lại lạc lối ở cái kia phóng khoáng ngông nghênh giả tạo sau, có lẽ cái nhìn của các ngươi sẽ không giống.

Nói cách khác, nếu như ngươi khổ cực thu dưỡng một đứa con trai, cũng định đem gia tộc mấy đời dốc sức làm xí nghiệp giao cho hắn, hi vọng hắn có thể phát dương quang đại, chỉ ít cũng có thể bảo vệ cơ nghiệp, sau đó ngươi con nuôi ra ngoài kết giao tội phạm, vì kẻ thù nữ nhân, đem gia tộc đưa vào tuyệt cảnh, ngươi sẽ nghĩ như thế nào?

Có lẽ tất cả những thứ này đều không phải ngươi con nuôi chủ ý, thế nhưng có cú lời nói đến mức được, người trưởng thành, nên vì hành vi của chính mình phụ trách, không phải sao?

Không phải vậy cùng nhắc lên quần không công nhận gia hỏa có cái gì không giống! (đương nhiên, có lẽ cái này tỉ dụ không quá thỏa đáng!)

Phun đá hắc Lệnh Hồ Xung, đại thể đều là một ít học sinh trung học, đá ở đây giải thích xong xuôi, hi vọng các ngươi khẩu dưới lưu tình!

Các ngươi xem đá thư, đá rất cảm kích, nhưng là xem xong không bỏ phiếu, không cất dấu, không khen thưởng, đá cũng không có nói cái gì, dù sao có mấy người khả năng quen thuộc cũng là như vậy, cường cầu không được!

Nhưng là ngươi xem xong không ủng hộ cũng là thôi, trả lại phun đá, phải biết có lẽ chính là ngươi này một cái thiệp sẽ phá hủy đá khổ cực gõ chữ kết quả, để đá trôi đi một nhóm có lẽ sẽ yêu thích quyền sách độc giả, vì lẽ đó, thỉnh khẩu dưới lưu tình!

Lại có liên quan với bởi vì không thích nhân vật chính vì số mệnh mưu sát Lệnh Hồ Xung độc giả, xin đừng nên ở mở topic phun đá, yên lặng đi ra, cũng là một phần âm đức!

Chuyện thứ hai:

Liên quan với có độc giả phản ứng nhân vật chính là cái trả thù xã hội cùng ** (hài hòa) tia vẫn đề!

Đã chỉ muốn nói, thư hữu người cả nghĩ quá rồi!

Nhân vật chính xác thực thật là cái cùng điều tia! Thế nhưng nhân vật chính không có đang trả thù xã hội!

Hắn làm hết thấy đều là có mục đích gì, cũng không có giết lung tung, không có đi vị diện bên trong đánh giết các loại người giàu có hà tiện.

Trả thù xã hội, chỉ có ở nhân vật chính vô lực thay đổi bản thân hiện trạng, phần uất bên dưới mới sẽ xuất hiện hành vi, rất hiển nhiên, nhân vật chính vẫn tận sức ở nắm giữ bản thân vận mệnh, thay đổi bản thân hiện trạng, không có thời gian cùng tâm tư đi trả thù xã hội, càng cùng cao soái phú không có có cừu hận, bởi vì hắn chính đang biến thành cao soái phú, từ vật chất cùng tinh thần trên hướng về đám người kia áp sát!

Chuyện thứ ba:

Liên quan với nhân vật chính lãnh khốc vô tình vẫn đề!

Đã còn cường điệu hơn một điểm, nhân vật chính cũng không phải vô tình, cũng không phải lãnh khốc, chỉ là kiếp trước đối mặt vận mệnh vô lực để hắn đối chường nắm bản thân vận mệnh có mãnh liệt khát vọng (nói vậy mỗi người, đặc biệt là nam nhân, đều sẽ không bỏ qua có thể nắm giữ bản thân vận mệnh cơ hội!), lại thêm vào 'Thái Thượng Vong Tinh tâm' để nhân vật chính vứt bỏ tất cả tâm tình tiêu cực, trở nên lý trí, vì lẽ đó xem ra thật giống vô tình.

Nói cách khác, nếu như người nghe nói cách hài đối diện quốc gia chết rồi hơn ngàn người, người sẽ nhờ đó thương tâm sao?

Chỉ sợ sẽ không, không ai sẽ vì người xa lạ tử vong mà liên lụy tình lực!

Thế nhưng nếu như chết thân nhân của người sinh bệnh cơ chứ?

Chỉ sợ người sẽ lo lắng, bởi vì bọn họ không chỉ nhận thức người, vẫn cùng người cảm tình rất đặc, để người không tự chủ quan tâm bọn họ.

Vì lẽ đó nhân vật chính đối với tiểu ngạo hoặc là Thiên Long bên trong người lãnh khốc liền có thể lý giải, dù sao nhận thức không tới một tháng người, thậm chí có chính là người xa lạ, dựa vào cái gì để nhân vật chính thay đổi kế hoạch, tổn thất số mệnh đây?

Huống chi 'Thái Thượng Vong Tinh tâm' còn vứt bỏ bởi vì giết người mang đến tất cả tâm tình tiêu cực, nếu như người giết người cảm giác lại như sát cái NPC như thế, chỉ sợ người có thể so với nhân vật chính rất vô tình, càng lạnh lùng.

Hơn nữa nhân vật chính trải qua lại là không ngừng luân hồi thế giới, tỷ như tiểu ngạo giang hồ, coi như giết những người kia, dưới một cái luân hồi vẫn là sẽ xuất hiện, liền dường như quét mới quái vật giống như vậy, đồng thời vẫn là ban đầu quái vật. (độc giả đúng trọng tâm chắc chắn chơi game, muốn nhớ các người ở trong game điên cuồng liền không khó lý giải, đúng không?)

Đệ tứ sự kiện:

Liên quan với nhân vật chính chỉ có chín cái linh hồn vị, cùng với những hạn chế khác vẫn đề!

Quyển sách tên sách là (võ hiệp tiên hiệp Nhậm ngã hành), nói rõ chẳng những có võ hiệp, còn có thể có tiên hiệp, nếu như không cân nhắc linh hồn gánh nặng vấn đề, không hạn chế nhân vật chính linh hồn vị, giả thiết nhân vật chính có thể vô hạn truyền thừa công pháp.

Thiết nghĩ một hồi, truyền thừa bảy mươi hai tuyệt kỹ còn không có gì, nhiều nhất có thể so với Đạp Ma mà thôi, thế nhưng truyền thừa bảy mươi hai loại đại thần thông đây? Bảy mươi hai loại đại đạo đây? 3000 đại đạo đây?

Này tiểu thuyết còn có thể xem sao? Nhân vật chính xuất hiện không lâu liền vô địch rồi, nói vậy không có mấy người đồng ý xem đi!

Hơn nữa Kim Thủ Chi càng cường đại, nhân vật chính liền càng ngớ ngẩn vấn đề, tuy rằng đã không trọn vẹn tán đồng, thế nhưng cũng không phản đối!

Chỉ có bị hạn chế Kim Thủ Chi mới có thể hiện ra nhân vật chính mạnh mẽ, dù sao các người muốn xem chính là một cái sinh động, thông minh bình thường nhân vật chính đúng không?

Nếu như nhân vật chính Kim Thủ Chi vô hạn mạnh mẽ, để nhân vật chính có vẻ rất ngu ngốc, phỏng chừng rất nhiều thư hữu sẽ cho rằng đã đang làm nhục sự thông minh của bọn họ, đã không dám như thế!

Không ít độc giả phi thường thông minh, một lời liền có thể nhìn ra tình tiết bên trong không hợp lý địa phương, nơi như thế này sẽ làm bọn họ có loại vị cùng cảm, vì lẽ đó đã vì gây cam đoan hữu môn xem thoải mái cảm, gắng đặt tới làm được hư huyền chân thực, dù cho địa danh nam bắc trần trọc, đã đều đi thăm dò địa đồ, đính đến rất rõ ràng vật lý vấn đề, càng dùng công thức tính toán một chút mới viết, sẽ không xuất hiện rõ ràng vật lý lỗ thủng, có mới nhân vật xuất hiện cơ bản đều là tra xét nguyên, ở nguyên bên trong có thể nhìn thấy manh mối, sẽ không bỗng dưng viết linh tinh.

Đương nhiên, đã cũng chỉ có thể làm được như vậy, trong này khẳng định cũng không có thiếu, có thể bị logic để cùng suy lý để tìm ra lỗ thủng, những tảng đá này không thể ra sức, dù sao đã là ở viết tiểu thuyết, không phải nói rõ văn, hi vọng các thư hữu lượng giải, bao dung, đá bãi tạ! !

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Hạnh Tử Lâm, anh hùng bị thương

Không hiểu ra sao liền thành trước mắt người này hầu gái, A Chu còn chưa kịp phản ứng, tuy rằng giữa bằng hữu đưa hầu gái thậm chí hầu thiếp ở Đại Tổng đều là rất thông thường sự tình, thế nhưng A Chu chưa từng có nghĩ tới chính mình có một ngày sẽ rời đi chìm ến ổ, đi hướng về một cái nơi chưa biết.

Cũng may, đối với cái này chủ nhân mới, nàng có không ít hảo cảm, nội tâm đối với này dĩ nhiên không là phi thường chống cự, chỉ là rời khỏi từ nhỏ sinh hoạt địa phương, có chút mờ mịt cùng bàng hoàng mà thôi.

Đương nhiên, chống cự cũng vô dụng, dù cho Mộ Dung gia đội nàng dày rộng đến đâu, cũng thay đổi không được nàng chỉ là một cái nhỏ nhỏ hầu gái sự thực, so với Abie, địa vị của nàng kỳ thực càng thấp hơn, bất quá Abie nguyên ý nghe nàng mà thôi, đối với ở vận mệnh của mình, còn chưa tới phiên nàng một cái hầu gái tới làm chủ.

"Đi thôi!" A Chu còn đang ngăn người, bên tai đột nhiên truyền đến một câu giọng ôn hòa, sau đó chỉ cảm thấy thân thể nhẹ đi, liền rời khỏi tiểu thuyền, đến bên bờ bên tàu trên.

Abie niệm niệm không bỏ nhìn một chút A Chu, mới nhắm mắt chờ thuyền rời khỏi, A Chu muốn mở miệng nói cái gì, cuối cùng chỉ từ trong miệng đọng tới hai chữ "Bảo trọng!"

Cũng may Abie nhớ lực không sai, nghe thấy A Chu, theo gió tiếng cũng mơ hồ truyền đến một câu "Bảo trọng!", từ A Chu hồng hồng vành mắt bên trong, Trì Thủy Mặc liền biết này hai tỷ muội đã sớm ở chìm ến ổ cáo qua tạm biệt, ba ngày thời gian đầy đủ các nàng kể rõ tất cả.

Không phải vậy, chỉ sợ sẽ không cũng chỉ có ngăn ngừa "Bảo trọng!" Hai chữ.

"Đuổi tới!" Trì Thủy Mặc xoay người rời đi, A Chu lúc này mới kinh ngạc phát hiện nguyên tới nơi này là Mạn Đà Sơn Trang, cái kia khắp nơi sơn trà hoa là như vậy chói mắt, A Chu thật giống nhìn thấy phía dưới có từng cái từng cái người khuôn mặt.

Được rồi, tên thiếu nữ này xem ra bị Lý Thanh la cho dọa cho sợ rồi, cũng là, đem người sống dùng để làm bôn thúc hành vi, xác thực có thể xưng tụng là khủng bố.

Nhìn A Chu như chấn kinh nai con giống như vậy, Trì Thủy Mặc nhẹ nhàng nói, "Không phải sợ! Người là ta hầu gái, ở Mạn Đà Sơn Trang ngoại trừ ta không ai dám đối với người như vậy, dù cho Lý Thanh la cũng không được!"

Câu này có chút bá đạo lời nói, để A Chu nhanh chóng yên ổn, người đàn ông này lẽ ra có thể bảo vệ mình, dù sao hấn nhưng là trong giang hồ đại danh鼎鼎 Bạng Tôn a! Nghĩ đến, Vương phu nhân không dám đối với mình như thế nào đi!

Trong đầu suy nghĩ lung tung này, A Chu dưới chân cũng không ngừng lưu, vội vã đi theo, ở này Mạn Đà Sơn Trang bên trong, chỉ có ở Trì Thủy Mặc bên người, nàng mới có thể tìm được cảm giác an toàn.

Mạn Đà Sơn Trang Vương Ngữ Yên, đối với A Chu đến cũng là cao hứng vô cùng, rốt cục có một cái có thể cùng nàng nói người nói chuyện, bất quá, bên ngoài tin tức truyền đến rất nhanh sẽ làm cho nàng không cao hứng nổi.

"Người nói cái gì, biểu ca muốn cùng Tô Châu tri phủ nữ nhi kết hôn, A Chu, người không phải ở nói đùa ta chứ?" Vương Ngữ Yên một mặt vẻ mặt kinh ngạc.

"Biểu tiểu thư, A Chu không có lừa người, đây là ta từ Bạng Tôn đại nhân nơi đó nghe được tin tức, hơn nữa, ngày mai sẽ là Mộ Dung thiếu gia cùng Chu gia tiểu thư đính hôn tháng ngày, chìm ến ổ hiện đang khắp nơi đều giăng đèn kết hoa, huyền hồng quải lục, không sai được!" A Chu một mặt khẳng định đạo, đồng thời thấp phần lo lắng nhìn trước mắt ý trung nhân.

Nàng nhưng là biết biểu tiểu thư đối với Mộ Dung thiếu gia cảm tình sâu bao nhiêu, từ nhỏ nàng liền khát vọng có thể gả cho Mộ Dung Phục làm thê tử, vì trợ giúp Mộ Dung Phục, không có học một đứa con gái gia nên học nữ hồng thêu, trái lại là xem xong Lang Gia phúc địa bí tịch đồ sách, đem chính mình tất cả nhân rồi thời gian đều dùng ở võ học trên.

Này đã trở thành biểu tiểu thư sống tiếp trụ cột, là nàng nhân sinh mục đích, âu yếm người muốn kết hôn, tân nương không phải nàng! A Chu lo lắng nàng sẽ không chịu được đả kích.

"Biểu tiểu thư, biểu tiểu thư! Người tới đây mau, biểu tiểu thư té xỉu !" A Chu lo lắng hô! Nàng cảm giác mình không nên nhanh như vậy đem tin tức này báo cho biểu tiểu thư, nhưng là tin tức này cũng không che giấu nổi a, thực sự là sầu người.

...

Nửa tháng sau, có giang hồ tin tức truyền đến Cái Bang đem ở Hạnh Từ Lâm mở Cái Bang đại hội, Trì Thủy Mặc lập tức kết thúc đùa A Chu, đánh bóng võ học tháng ngày, cùng A Chu cùng rời đi Mạn Đà Sơn Trang, đi hướng về Hạnh Từ Lâm.

Cho tới Vương Ngũ Yên, ở Lý Thanh la khai đạo dưới đã không tìm cái chết, bất quá ánh mắt cũng mất đi ngày xưa hào quang, một ngày đều là ngơ ngác ngồi cũng không nói như thế nào, để Lý Thanh la thật là có chút lo lắng.

...

Hạnh Từ Lâm,

Kiều Phong nghe đến đó, trong lòng đã đoán được tám, chín phần, run giọng hỏi: "Trí quang đại sư, cái kia... Cái kia Thiếu Thất sơn dưới nông dân, hần, hần, hần họ gì?"

Trí quang nói: "Người đã đoán được, ta cũng không cần ẩn giấu. Cái kia nông dân họ Kiêu, tên gọi làm ba hộc."

Kiều Phong lớn tiếng kêu lên: "Không, không! Người nói hươu nói vượn, bịa đặt như thế một phần chuyện ma quỷ đến mưu hại ta. Ta là đường đường người Hán, làm sao là Khiết Đan hồ lô? Ta... Ta... Ba hộc công là ta thân sinh cha, người lại nói mò..." Đột nhiên hai tay một phần, cướp được trí quang trước người, tay trái một phát bắt được ngực hần.

Thiện ác cung đơn đang cùng Cái Bang Từ trường lão cùng gọi: "Không thể!" Tiến lên trước cướp người.

Kiều Phong thân thủ cực nhanh, mang theo trí quang thân thể, một hoảng tránh ra.

Đơn chính nhi từ đơn trọng sơn, Đan thúc sơn, đơn quý sơn ba người tề hướng về phía sau hần nhào tới. Kiêu Phong tay phải nắm lên Đan thúc sơn xa xa suất ra, theo lại nắm lên đơn trọng sơn suất ra, lần thứ ba nắm lên đơn quý sơn hướng về dưới đất ném đi, đuổi chân đạp ở đầu hần.

"Đan thị ngũ hồ" ở Sơn Đông một vùng uy danh khá thịnh, Ngũ huynh đệ thành danh đã lâu, cũng không phải là mới ra đời hậu bối. Nhưng Kiêu Phong tay trái cầm lấy trí quang, tay phải vô liên tục liên quảng, đem Thiện gia này ba tên đại hần như người rom bình thường ném như thường, giáo đối phương càng không có nửa phần chống cự dư địa. Bằng quan sát cả mọi người nhìn đến sửng sờ.

Đơn đang cùng Đan bá sơn, đơn núi nhỏ ba người cốt nhục quan tâm, đều chờ nhào trên cứu viện, đã thấy hần đạp ở đơn quý sơn đầu, liệu biết công lực của hần lợi hại, chỉ cần hơi thêm chút kính, đơn quý sơn đầu lâu không phải cho dẫm đến nát bét không thể, ba người chỉ bước ra vài bước, liền đều dừng bước. Đơn chính kêu lên: "Kiêu bang chủ, chuyện gì cũng từ từ, ngàn vạn không thể động rất. Ta Thiện gia cùng người không thù không oán, xin người thả ta hải nhi." Thiết diện phán quan nói đến nếu như vậy, các loại (chờ) như thế hướng về Kiêu Phong khổ sở cầu xin.

Từ trường lão cũng nói: "Kiêu bang chủ, trí quang đại sư trên giang hồ người người kính ngưỡng, người không được thương tổn tính mạng hần."

Kiều Phong nhiệt huyết dâng lên, lớn tiếng nói: "Không sai, ta Kiêu Phong cùng người Thiện gia không thù không oán, tịch quang đại sư làm người, ta cũng tổ kính ngưỡng. Các người... Các người... Muốn bỏ ta chức bang chủ, vậy cũng thôi, ta chấp tay dâng cho người chính là, dùng cái gì lập lần này nói cách đi ra, vu tội cho ta? Ta... Ta kiêu nào đó đến cùng làm chuyện xấu gì, các người như vậy khổ sở buộc ta?"

Hần cuối cùng này vài câu âm thanh cũng khàn giọng, mọi người nghe, không khỏi đều sinh ra đồng tình tâm ý.

Nhưng nghe được trí quang đại sư trên người xương cốt khanh khách nhẹ vang lên, đều biết tính mạng hần đã ở hô hấp trong lúc đó, sinh tử chỉ kém, chỉ hệ ở Kiêu Phong nhất niệm. Ngoài ra, chính là phong phát ngọn cây, trùng minh thảo tể, người người hô hấp thở dốc, ai cũng không dám lên tiếng.

Nhưng vào lúc này giữa trường bỗng nhiên thổi qua một trận gió nhẹ, chỉ thấy được hai người đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, một thanh niên tuyết phát từ bào, chính là thiện ác cung chủ Trì Thủy Mặc, một thiếu nữ trên người mặc màu đỏ cẩm bào, chính là A Chu.

Giữa trường động lại bầu không khí vì đó một loạn, thấy rõ Trì Thủy Mặc xuất hiện, một bên Thiết diện phán quan đơn chính liền vội vàng nói, "Cung chủ, kính xin cung chủ ra tay, cứu ta hải nhi!"

Trì Thủy Mặc gật gù, lạnh giọng cười nói nói: "Kiêu Phong, người Hán không hần hơn người một bậc, người Khiết Đan cũng chưa chắc liền chó lợn không bằng! Rõ ràng là Khiết Đan, nhưng miễn cưỡng muốn giả mạo người Hán, vậy thì có cái gì tư vị? Ngay cả mình cha mẹ ruột cũng không chịu nhận, uống tự xưng cái gì nam tử hần, đại trượng phu?"

Kiều Phong tròn to hai mắt, mạnh mẽ nhìn chăm chú hần, hỏi: "Bằng Tôn, liền người cũng nói ta là người Khiết Đan sao?" Trì Thủy Mặc vị này võ Lâm Kỳ người chính là Kiêu Phong phi thường kính nể tồn tại, thành lập thiện ác cung thu nhận thiên hạ thiện ác, thường thiện phạt ác, chen ép được thiên hạ Tà đạo không nhắc nổi đầu lên.

"Người Khiết Đan lúc mới sinh ra có đem chính mình hải nhi ngực khắc lên đầu sói đồ đảng tập tục, người đẩy ra chính mình ngực nhìn một chút liền rõ ràng !" Trì Thủy Mặc khe khẽ thờ dài nói.

Kiều Phong đối với ở thân thể của chính mình đương nhiên rõ ràng, ngực có đầu sói một chuyện hán còn lao thẳng đến coi là dũng mãnh tượng trưng, tuy chưa từng hướng về người nói khoác, nhưng cũng từng trong lòng ám nhạc.

Một bên mọi người tất cả đều phát ra tiếng, để Kiêu Phong đẩy ra ngực coi trộm một chút.

Đơn chính cười lạnh nói, "Thế nào, Kiêu Phong, ngươi liền này chút dũng khí đều không có sao? Vậy ngươi còn có cái gì dũng khí tự xưng đại anh hùng đại trượng phu!"

Kiều Phong hai tay run rẩy, đem ngực quần áo đẩy ra, chậm rãi lộ ra, ánh mắt mọi người nhìn thẳng, cái kia ngực đang có một viên ngửa mặt lên trời thét dài đầu sói!

Kiều Phong đem trí quang đại sư chậm rãi thả xuống, chân phải mũi chân vẩy một cái, đem đơn quý son một cái thân thể cao lớn nhẹ nhàng đá ra ngoài, vỗ một tiếng, rơi ở dưới đất. Đơn quý son bắn ra liền tức đứng lên, vẫn chưa chút nào bị thương.

Chuyện kể tiếp Trì Thủy Mặc không có lại lên tiếng, tất cả chính như nguyên giống như vậy, Kiêu Phong bị oan uống giết Mã phó bang chủ, Bạch Thế Kính đã sớm trong bóng tối bị Trì Thủy Mặc uy hiếp thu phục, sử dụng mưu kế càng thêm mật mờ, có Trì Thủy Mặc ở một bên, đương nhiên sẽ không cho phép A Chu như nguyên giống như nói giúp đỡ, vì lẽ đó Kiêu Phong rời khỏi Cái Bang đã thành chắc chắn.

...

Kiều Phong ôm quyền hướng về mọi người bao quanh thì lễ một cái, nói rằng: "Non xanh còn đó, nước biếc chảy dài, các vị huynh đệ tốt, chúng ta gặp lại. Kiêu nào đó là người Hán cũng được, là người Khiết Đan cũng được, sinh thời, quyết không thương một cái người Hán tính mạng, như vì này thể, có như thể đao." Nói vờ tay trái ra, lưng không hướng về đơn chính một trào.

Đơn chính chỉ cảm thấy cổ tay chấn động, trong tay đơn đao đem nắm bắt định, ngón tay buông lỏng, đơn đao càng bị Kiêu Phong đoạt quá khứ. Kiêu Phong tay phải ngón cái ban ở ngón giữa, hướng về sống dao trên đan đi, coong một tiếng vang, cái kia đơn đao cắt thành hai đoạn, đầu đao bay ra vài thước, chuôi đao nhưng cầm ở trong tay hán. Hán hướng về đơn chính nói rằng: "Đắc tội!" Thế dưới chuôi đao, liền muốn nghênh ngang đi.

"Tiêu Phong chậm đã!" Kiêu Phong muốn chạy thời gian, một bên té đi Trì Thủy Mặc rốt cục lên tiếng.

"Tiêu Phong? Bạng Tôn nhưng là đang gọi nào đó, ta họ Kiêu không họ Tiêu, Bạng Tôn sai rồi!" Kiêu Phong cất cao giọng nói.

"Ha, ngươi cha ruột họ Tiêu, ngươi đương nhiên cũng họ Tiêu, kiêu ba hộc vợ chồng bắt quá là ngươi dưỡng phụ mẫu mà thôi!" Trì Thủy Mặc không nói làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi nói rằng.

Kiều Phong trừng lớn đôi mắt, nhìn Trì Thủy Mặc kinh hô, "Ngươi biết phụ thân ta là ai? Nhưng là thật chứ?"

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Vì đại nghĩa, thiện giáp trở về vị trí cũ

Trì Thủy Mặc cười ha ha, "Bản tọa đương nhiên ai biết phụ thân ngươi là ai, không chỉ như thế, bản tọa còn biết phụ thân ngươi chính là đại liêu quý tộc, võ công cao tuyệt, năm đó mẹ ngươi sinh ngươi, phụ thân ngươi mang theo mẹ ngươi sự hòa hợp mới vừa trăng tròn ngươi đến Đại Tổng thăm viếng, không ngờ, dĩ nhiên ở Nhạn Môn Quan chịu đến Đại Tổng cái gọi là vô lâm hào kiệt tập kích.

Phụ thân ngươi thụ nghiệp ân sư chính là người Hán, hán xuất sư trước từng xin thề, không giết một cái người Hán, đối với đột kích Bắc Tổng anh hào, phụ thân ngươi chỉ thương không giết, đáng tiếc, người vô hại hồ tâm, hồ có thương tích nhân ý, ngươi cha để khắp nơi lưu thủ lại bị cho rằng là mềm yếu có thể bắt nạt, những kia vậy công hào kiệt dĩ nhiên giết ngươi tay trái gà không chặt mẫu thân.

Phụ thân ngươi mất thấy mẹ ngươi chết thảm, lúc này đại khai sát giới, chúng hào kiệt từ thương rất chúng, chờ đánh đuổi mọi người, mất thấy mẹ ngươi đã chết, chính mình lại vì phạm lời thề, xin lỗi ân sư, dĩ nhiên bắt đầu sinh chết chí, ôm ngươi từ cái kia Nhạn Môn Quan ở ngoài vách núi nhảy xuống, bắt quá truy xuống trên đường hối hận không thôi, lại đưa ngươi quăng tới, vừa vắn rơi vào uông kiểm toàn thân trên, sau đó phát sinh sự, ngươi đã biết rồi."

"Gào ~" Tiêu Phong nghe được nguyên do, dĩ nhiên dương thiên trường khiếu, âm thanh thê thảm phi thường, mọi người nghe vậy, đều tâm có không đành lòng.

Nghe được cha mẹ dĩ nhiên là thảm như vậy chết, Tiêu Phong trong lòng bi ai, cha mẹ nếu như là bởi vì xâm lược Bắc Tống mà chết, e sợ Tiêu Phong đối với báo thù còn có do dự, thế nhưng cha mẹ dĩ nhiên vô tội chết thảm, không báo thù này, thực sự là uổng làm người tử!

Những kia võ lâm anh hào lại không nói, đều là bị cái kia đi đầu đại ca che đậy, tạm thời có thể buông tha, nhưng này đi đầu đại ca, Tiêu Phong xin thề, hấn tuyệt đối muốn đâm này tặc!

Mất hồ rung rung, Tiêu Phong quay về Trì Thủy Mặc chính là một lạy, đạo, "Kính xin Băng Tôn báo cho Tiêu mỗ cái kia đi đầu đại ca là ai, Tiêu Phong vô cùng cảm kích!"

"Không thể!"

"Băng Tôn không thể!"

Trí quang đại sư, Triệu tiền tôn các loại (chờ) người đều là kinh kêu thành tiếng, hiển nhiên không muốn để cho cái kia đi đầu đại ca thân phận vì Tiêu Phong đã hiểu biết.

Tiêu Phong quay đầu, quay về trí quang đại sư cùng Triệu tiền tôn tròn mắt nhìn, bất quá mấy người này trong mắt căn bản không sợ hãi chút nào, hiện ra nhưng đã đem sinh tử không để ý.

"Bản tọa mặc dù biết cái kia đi đầu đại ca là ai, nhưng hiện nay nhưng sẽ không báo cho cho người!" Trì Thủy Mặc lắc lắc đầu, từ chối Tiêu Phong thỉnh cầu.

"Vì sao, lẽ nào liền Băng Tôn cũng sợ cái kia đi đầu đại ca uy thế sao?" Tiêu Phong không cách nào tin tưởng nói.

"A, cái kia làm sao có khả năng, cái kia đi đầu đại ca còn chưa đủ tư cách để bản tọa sợ hãi! Bản tọa sở dĩ không nói cho người cái kia đi đầu đại ca thân phận, là bởi vì trong này vẫn còn có ẩn tình mà thôi, bản tọa không thể để cho người giết nhầm hấn, hơn nữa người cha để còn vẫn còn ở nhân gian, không thể nói là hấn giết cha mẹ người, chỉ là giết mẹ người mà thôi." Trì Thủy Mặc lại tung một cái bom nặng cân.

"Cái gì!"

"Cái này không thể nào!"

Trí quang đại sư cùng Triệu tiền tôn các loại (chờ) tham gia cái kia tràng chiến dịch người tất cả đều không tin người kia còn có thể sống.

"Có cái gì không thể, người kia võ công đã tới hóa cảnh, so với các người đám ngu xuẩn này tôi nói cao hơn quá nhiều, trên vách núi cheo leo nhảy xuống chưa chắc sẽ chết, nhiều nhất chính là trọng thương mà thôi." Trì Thủy Mặc đối với trí quang đại sư các loại (chờ) người nghi vấn không để ý một tiết.

Nghe nói chính mình cha để vẫn còn ở nhân gian, Tiêu Phong vui mừng khôn xiết, trong mắt lộ ra một vệt ước ao thần thái, "Mong rằng Băng Tôn có thể báo cho Tiêu mỗ cha để thăm tích, Tiêu Phong nhất định mình cảm ngũ tạng!"

"Không!" Trì Thủy Mặc lắc lắc đầu nói, "Ta tuy rằng tin tưởng người bản tính, thế nhưng phụ thân người bây giờ đối với cho chúng ta người Hán nhưng không có hảo cảm gì, dù sao máu mủ tình thâm, nếu như để cho các người quen biết nhau, người phụ tử liên thủ, trong chốn võ lâm ít có người có thể ngăn, e sợ đối với võ lâm đều là một con họa kiếp! Vì lẽ đó, ta tạm thời không thể báo cho người cha để thăm tích."

Nói tới chỗ này, Trì Thủy Mặc hơi dừng lại một chút, nói tiếp "Trừ phi..."

"Trừ phi cái gì?" Tiêu Phong vội vã truy hỏi.

"Trừ phi, người vào ta thiện ác cung, giúp ta trấn áp võ lâm Tà đạo, tuân thủ ta thiện ác cung thường thiện phạt ác chi quy tắc, đồng phát thề, vĩnh viễn không được hồi đại liêu, hai tháng sau khi, ta mới có thể nói cho người cha để thăm tích cùng chuyện này sau lưng tất cả!" Trì Thủy Mặc ngữ khí khê nhả, nói ra điều kiện của chính mình.

Ở đây võ lâm nhân sĩ đều cho rằng Trì Thủy Mặc hai cái này yêu cầu là vì hạn chế Tiêu Phong, để cho không được nguy hại Trung Nguyên võ lâm, đều cảm giác sâu sắc sự đại nghĩa, một bên A Chu trong mắt càng là dị thái liên liên, trong con người thường thức cùng ái mộ đều sắp muốn tràn ra tới.

Tiêu Phong trầm ngâm một lát, đạo, "Ta đáp ứng người!"

Vì báo thù, vì nhìn thấy cha để, điểm ấy điều kiện đối với hấn mà nói không tính là gì, thiện ác cung chính là võ lâm chính đạo, vào thiện ác cung cũng không có gì, ngược lại mình đã rời khỏi Cái Bang. Cái kia đại liêu đối với hấn mà nói chưa từng có đi qua, có đi hay không đều không có bất kỳ tổn thất nào, vì lẽ đó, suy nghĩ một lúc, Tiêu Phong liền thoải mái đáp ứng rồi.

"Đã như vậy, chúng ta đi thôi!" Nói xong Trì Thủy Mặc mang theo A Chu xoay người rời đi, này Hạnh Tử Lâm chỉ có Tiêu Phong đối với hấn mà nói có chút tác dụng, những người khác đều là phế vật một đồng, không cần để ý tới.

...

Trì Thủy Mặc để Tiêu Phong ở Tô Châu trong thành Anh Hùng lâu ở lại, xử lý thiện ác trong cung sự vụ, cho tới địa vị, đương nhiên là thiện giáp điện điện chủ.

Mới vừa hồi Mạn Đà Sơn Trang không lâu, Trì Thủy Mặc chính đang trong phòng lẳng lẳng uống trà nghỉ ngơi, đột nhiên A Chu mở cửa lớn ra, nở nụ cười đi vào, quay về Trì Thủy Mặc nói rằng, "Cung chủ, người đoán, ta nghe được tin tức tốt gì?" A Chu đôi mắt kia đều cười thành hai vòng trắng lưỡi liềm, có thể thấy được cao hứng.

"Há, ta đoán không được, nếu không tiểu A Chu nói cho ta nghe một chút, để ta cũng cao hứng theo cao hứng!" Trì Thủy Mặc cười trêu nói.

Đối với cái này ý trung nhân, Trì Thủy Mặc xưa nay không làm dáng, đối với nàng phi thường ôn hòa người thời nay, nếu như thiện ác cung cái khác điện chủ thấy cảnh này, e sợ liền cảm đều muốn rơi xuống, này vẫn là cái kia lãnh ngạo thiện ác cung chủ sao.

Đối với Trì Thủy Mặc đặc thù đối xử, thông minh A Chu đã sớm cảm giác được, bất quá nàng chưa từng có khắp nơi tuyên dương cung chủ đối với nàng đặc thù đối xử, trái lại chỉ là âm thầm hưởng thụ loại cảm giác, đây là ở chìm đắm ở không thể cảm nhận được.

A Chu nhú nhú mày mũi ngọc tinh xảo, gắt giọng, "Cung chủ bại hoại, A Chu không nhỏ." Nói xong còn ưỡn lên rất cái kia ngạo nhân bộ ngực, kiêu ngạo nhìn Trì Thủy Mặc, cũng không biết này A Chu ăn cái gì lớn lên, mới vừa mười tám tuổi, cái kia trước ngực một đối với hung khí liền có D**.

Đối với A Chu hờn dỗi, Trì Thủy Mặc coi thường chi, cái tiểu nha đầu này này hơn nửa tháng đến đã bị mình làm hư, từ trên đầu nàng thường thường biến thành bị trên đầu, Trì Thủy Mặc đối với này chỉ có thể cảm thán tự mình làm bậy thì không thể sống được. (được rồi, này kỳ thực thích thú đây!)

Nhìn thấy Trì Thủy Mặc coi thường chính mình, A Chu chu cái miệng nhỏ nhắn, oán trách đạo, "Chim én ở Mộ Dung thiếu gia nửa tháng sau muốn thành hôn, như thế nào, này có phải là một tin tức tốt."

Trì Thủy Mặc rõ ràng A Chu một chút, đạo, "Hắn kết hôn, đối với ta mà nói tính tin tức tốt gì?"

A Chu linh động mắt to linh lợi xoay chuyển mấy vòng, đạo, "Đừng tưởng rằng ta cái gì cũng không biết, Mộ Dung thiếu gia làm sao có khả năng đột nhiên kết hôn, một tháng trước người đi tới chim én ở một lần, thiếu gia liền đem ta tặng người, đáng thương ta một cái yếu điệu đại nỷ nữ, liền như thế tiện nghi người."

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101:Mộ Dung đại hôn

Nói xong A Chu còn làm ra một bộ người chiếm món hời lớn đáng vẽ, Trì Thủy Mặc nhìn bộ dáng này A Chu, trong lòng có 1 vạn đầu cái *** lao nhanh mà qua, thời không thác loạn cảm giác tự nhiên mà sinh ra, loại này tự luyện ngôn ngữ, biểu hiện, thấy thế nào thế nào như 21 thế giới Trung Quốc tự luyện nữ.

Bất quá không giống chính là, A Chu là cổ đại nữ thần mà thôi, bất quá Trì Thủy Mặc nhìn đau đầu, kỳ thực nội tâm vẫn là rất hưởng thụ, dù sao không thể ở về đến cô hương hán, có thể thông qua điểm ấy hơi hơi nhớ lại một hồi quá khứ của chính mình, an ủi một hồi cảm giác nhớ nhà.

"Há, nếu người như thế đáng thương, có muốn hay không cung chủ ta đem người đưa trở về quên đi, cái kia Abie một người ở tại chim én ở thực sự là đáng thương!" Trì Thủy Mặc xấu cười nói.

A Chu rõ ràng Trì Thủy Mặc một chút, "Cung chủ người không cần gỡ bỏ đề tài, trọng điểm là, người đi tới chim én ở sau không có mấy ngày, liền truyền ra Mộ Dung thiếu gia cùng Tô Châu tri phủ con gái đính hôn tin tức, nếu như trong này không thành vấn đề, ai tin a!"

Nói xong A Chu một mặt kiêu ngạo nhìn Trì Thủy Mặc, trên mặt còn kém viết 'Người mau tới khen ta a' mấy cái đại tự, đối với này, Trì Thủy Mặc thấy buồn cười.

A Chu vốn là nhí nha nhí nhảnh, bị chính mình như thế một **, gia nhập hiện đại hủ nữ một ít đặc tính, e sợ, sau này rất ít người có thể thích ứng nàng loại nhíp điệu này.

Bất quá, Mộ Dung gia sắp đến mưa gió hi vọng nha đầu này không muốn đau lòng đi! Trì Thủy Mặc trong lòng khe khẽ thở dài. Ngoài miệng lại nói "Ngược lại ta cùng việc này không liên quan, mặc kệ người có tin hay không, ngược lại ta tin!" Trì Thủy Mặc nói ra câu này kinh điển lời kịch đến. Thật giống chính mình còn ở sâu thị, còn ở thủy lam tinh.

Thời gian, ngay ở Trì Thủy Mặc cùng A Chu đùa giỡn bên trong chậm rãi vượt qua, nửa tháng rất nhanh sẽ đến.

Ngày hôm nay, là Mộ Dung Phục kết hôn tháng ngày!

Thái Hồ trên thính thoảng có thuyền lớn thuyền nhỏ ra vào, toàn bộ chìm én ở người đến người đi, Mộ Dung gia kiến trúc giải thích giăng đèn kết hoa, một mảnh vui sướng tình cảnh.

Toàn bộ Tô Châu nghiệp quan đến hơn một nửa, không có đến gần một nửa cũng đem lễ mang tới. Cùng triều đình đối lập võ lâm đứng là quanh quệ dị thường. Bởi Mộ Dung Phục sau này trọng điểm ở chỗ triều đình, mà không phải giang hồ, vì lẽ đó, trong giang hồ người trái lại ít có biết được việc này, ngoại trừ Trì Thủy Mặc các loại (chờ) một đám thiện ác cùng người, Mộ Dung gia cũng không có thành cái khác giang hồ nhân sĩ.

...

Mạn Đà Sơn Trang bên trong, Trì Thủy Mặc đứng ở phía trước cửa sổ, nhìn xa xa mơ hồ thuyền ảnh vắng lặng không nói.

"Cung chủ, không biết người vội vã triệu ta đến đây có chuyện gì quan trọng? Nhưng là nơi đó ngoại trừ kiêu phi ác trộm cần ta đi xử lý?" Tiêu Phong đứng sau lưng Trì Thủy Mặc cao giọng hỏi.

"Người chân chính kẻ thù tức sắp xuất hiện!" Trì Thủy Mặc nhàn nhạt trả lời một câu.

Tiêu Phong hai mắt tròn tròn, liên thanh hỏi, "Nhưng là đi đâu đại ca? Hắn đem ở nơi nào hiện thân?"

"Không phải, năm đó cha mẹ người bị chặn giết trong đó có ân tình khác! Nói rằng cái này liền không thể không nói tới trong chốn võ lâm một cái tiếng tâm lũng lay gia tộc, 'Mộ Dung thế gia'."

Này Mộ Dung thế gia thân phận thực sự chính là ở ngũ hồ mười sáu quốc thời kì, xâm lấn Trung Nguyên cũng thành lập nhiều 'Yến quốc' Tiên Ti quý tộc Mộ Dung thị dư nghiệt, lịch đời gia chủ đều lấy phục quốc là thứ nhất việc quan trọng, liền ngay cả năm đó 'Đại Yến' ngọc tỷ truyền quốc cùng gia phả, Mộ Dung gia vẫn như cũ bảo lưu.

Hiện tại Mộ Dung thị chương môn nhân gọi là Mộ Dung Phục, trong đó 'Phục' chữ chính là muốn lúc nào cũng nhắc nhở hần phục quốc xưng đế. Vì phục quốc, lịch đời gia chủ đều không dư di lực, đời trước Mộ Dung gia chủ Mộ Dung Bác càng là muốn mượn cơ hội bốc lên liêu tống hai nước đại chiến, tốt nhân cơ hội mà lên.

Mộ Dung Bác nghe nói phụ thân người chính là đại liêu quý tộc, đồng thời đem cùng mẹ người phản tống thăm viếng, vì lẽ đó trong bóng tối viết thư nói cho Thiếu lâm tự Phụng Trọng, nói có Khiết Đan thám tử muốn lên vào Trung Nguyên, tùy thời mưu đồ gây rối.

Lúc đó Mộ Dung Bác chính là thiên hạ hiếm có võ lâm Tông Sư, danh vọng so với hiện tại Mộ Dung Phục càng cao hơn, hần, Thiếu Lâm Phụng Trọng đương nhiên sẽ không hoài nghi, vì lẽ đó hiệu triệu võ lâm đồng đạo đi vào chặn giết Khiết Đan thám tử, lúc này mới có Nhận Môn Quan thăm án."

"A ~!" Một thân gầm lên truyền khắp Mạn Đà Sơn Trang, Tiêu Phong sắc mặt đỏ lên, nơi cổ nổi gân xanh, đem trong phòng bàn giác miễn cưỡng dùng man lực bẻ xuống một góc đến.

Trong viện A Chu ở ghế đá từ ngồi, nghe nói bên này vang động, đứng dậy liền muốn đi qua, Trì Thủy Mặc truyền âm nói, "Nơi này không có chuyện gì, người ngay ở bên ngoài ở lại!"

Dậm chân, A Chu lại ngồi xuống, bắt quá trong đầu bắt đầu suy đoán lung tung đến cùng phát sinh cái gì.

Trong phòng Tiêu Phong lập tức hỏi, "Cung chủ, nói như vậy, ta cái kia đại cừu nhân hần là Mộ Dung Bác, bắt quá, ta nghe nói cái kia Mộ Dung Bác đã chết đi nhiều năm, hà đàm luận tức sắp xuất hiện nói chuyện?" Đối với này, Tiêu Phong rất là nghi hoặc không rõ.

Trì Thủy Mặc xem thường nở nụ cười, đạo "Ta thế, a, cái kia bắt quá là lừa gạt thế nhân thôi, cái kia Thiếu Lâm Phụng Trọng dẫn người chặn giết cha mẹ người sau khi, vừa mới phát hiện sai rồi người, nào có thám tử võ công cao cường như vậy, còn mang theo mới vừa bạn bị nguyệt hải nhi, trong này điểm đáng ngờ tầng tầng, Thiếu Lâm Phụng Trọng sau khi trở về đương nhiên phải đề hỏi rõ ràng.

Cái kia Mộ Dung Bác nơi nào có thể ứng phó quá khứ, Thiếu Lâm Phụng Trọng không phải là ngu ngốc, thế là liền đến chiêu luyện công tẩu hỏa nhập ma mà chết, giả chết lánh đời, để trốn Thiếu Lâm Phụng Trọng chất vấn."

Tiêu Phong sau khi nghe xong, cả giận nói "Vô liêm sỉ cực điểm, người này làm sát, phải giết!" Nói xong tay trái ở trên bàn tầng tầng vỗ một cái, ầm một tiếng, cái kia hoa cúc gỗ lê làm quý giá bàn gỗ liền như thế báo hỏng.

Trì Thủy Mặc nghe thấy âm thanh quay đầu lại, Tiêu Phong hơi đỏ mặt, lúc này mới ý thức được chính mình vừa dưới con thịnh nộ đem cung chủ trong phòng bàn gỗ đập tan.

Chính phải nói xin lỗi, Trì Thủy Mặc khoát tay áo một cái, nói tiếp, "Này gia tộc Mộ Dung chính là trong chốn võ lâm một cái ả núp đại u ác tính, lúc nào cũng đều không quên bốc lên thiên hạ đại loạn, vì võ Lâm An ổn, bách tính an vui, ta nhất định phải đem một lưới bắt hết.

Ngày hôm nay, chính là Mộ Dung Phục kết hôn đại tháng ngày, cái kia Mộ Dung Bác làm cha, tuy không thể hiện thân, nhưng cũng nhất định sẽ ở trong bóng tối quan sát, đợi ta bắt Mộ Dung Phục, này Mộ Dung Bác chắc chắn không nhịn được nhảy ra cứu giúp, lúc này, chúng ta liền muốn đem người này bỏ, vì mẹ người báo thù, vì võ lâm chính đạo xuất lực."

Tiêu Phong ầm ầm đáp, "Cung chủ yên tâm, về công về tư, ta Tiêu mỡ đều việc nghĩa chẳng từ, dù cho đánh bạc tính mạng không cần, ta cũng sẽ lưu lại cái kia Mộ Dung Bác đến."

"Được, đã như vậy, chúng ta vậy thì xuất phát, tính toán thời gian, cũng sắp đến rồi!"

... ..

"Thiện ác cung thiện gặp điện điện chủ Tiêu Phong đến! Thiện ác cung chủ Băng Tôn đến!" Nghênh môn đồng tử cao giọng quát.

Nghe được lời này, một thân đại hồng hi bào Mộ Dung Phục mang theo Đặng Bách Xuyên vội vã tới đón, trong miệng cười nói, "Hóa ra là Băng Tôn đến, nhanh xin mời vào, ta còn tưởng rằng cung chủ không đến đây."

"Mộ Dung công tử nói giỡn, người khác kết hôn ta có thể không đi, này Mộ Dung công tử hôn lễ ta nhưng là nhất định phải tham gia." Trì Thủy Mặc ý tứ sâu xa nói rằng.

"Ha ha" hai người nhìn nhau cười to.

"Nói vậy vị này chính là 'Bác Kiều Phong' kiều đại hiệp đi, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu!" Mộ Dung Phục ôm quyền chào hỏi.

Tiêu Phong nhìn thấy Mộ Dung Phục nụ cười, lông mày nháy một cái, cố nén hận ý trong lòng, miễn cưỡng ôm quyền nói, "Mộ Dung công tử quá khen!"

Mộ Dung Phục thấy này trong mắt lộ ra một vết không thích, nhưng lập tức liền ngay cả bận bịu đưa tay đem hai người dẫn đến đại sảnh bên trong, mãi đến tận bàn thứ nhất ngồi xuống, trong phòng mọi người dồn dập nghị luận hai người thân phận, bất quá những thứ này đều là chút triều đình quan chức, như thế nào nhận biết hân thân phận của hai người, bất quá Trì Thủy Mặc cái kia một đầu tuyết phát vẫn để cho một ít kiến thức rộng rãi vào nam ra bắc phú thương nhận ra.

Nhưng nhận ra phú thương đều không lên tiếng, vị này Băng Tôn tuy rằng ở nho lâm danh vọng không nhỏ, nhưng càng là võ lâm nhân sĩ, nghe nói quyết đoán mãnh liệt (lòng dạ độc ác), bọn họ cũng không muốn quan hệ không có kéo đến trái lại đưa tới tai họa.

Trì Thủy Mặc cùng Tiêu Phong ngồi trong chốc lát, liền nghe thấy có người náo động đạo, "Tân nương đến rồi!"

Mọi người quay đầu nhìn về cửa lớn, chỉ thấy hai đội khua chiêng gõ trống ban nhạc bên trong dừng một sáu nhạc đại hồng hoa kiệu, kiệu hoa bên là sáu đội ngân giáp hộ vệ có tới chừng ba trăm người, hai đội hồng y hầu gái cộng mười hai người.

Trì Thủy Mặc trong lòng một nhạc, này Chu Thuận Xương thật đạt đến một trình độ nào đó, những kia vệ sĩ giáp bạc đều là hậu thiên sáu tầng trở lên cao thủ, phối hợp quân trận có thể phát huy không tầm thường sức chiến đấu.

Mộ Dung Phục căn cứ bà mỗi nhắc nhở đã xong cửa kiệu sau lưng ra một cái thân mang phượng quan khăn quàng vai yếu điệu tân nương đến, lúc này sớm đã có người đem một quyển hồng thảm từ cửa kiệu nơi pho đến bên trong đại sảnh.

Cổ đại kết hôn có quy tắc, tân nương chân không được chạm đất, vì lẽ đó đến trái lên thảm đỏ, các loại (chò) Mộ Dung Phục trên lưng tân nương đi tới thảm đỏ sau, bà mỗi đã sai người ở trên thảm trải sàn để tốt chậu than cùng yên ngựa, Mộ Dung Phục công lấy tân nương vượt qua tượng trưng hồng hồng hóa hòa chậu than, đi qua tượng trưng bình an yên ngựa, đem tân nương đặt ở hồng thảm trên.

Lúc này một bên Đặng Bách Xuyên đưa lên một tấm do nhẹ nhàng mà cứng gổ tử đàn làm ra vạn thạch tử đàn cung, người chủ trì chính là sắc bén tiếng âm vang lên, "Ba mũi tên định căn khôn, một bắn thiên, khăn cầu trời cao chúc phúc"

Mộ Dung Phục từ lộ tên cầm lấy một mũi tên dài xèo một tiếng bắn tới bầu trời.

"Hai bắn địa, đại biểu thiên trường địa cửu, bạc đầu giai lão"

Xèo một tiếng, ngoài cửa lớn trên đất thêm ra một cái vòng tròn động, cho thấy chủ nhân bắt phạm võ công, mọi người vây xem ầm ầm khen hay.

"Ba bắn xa, mong ước tương lai sinh hoạt hạnh phúc mỹ mãn"

Một mũi tên dài bay ra cửa lớn biến mất ở tầm mắt mọi người.

Đem trường cung trao trả cho Đặng Bách Xuyên, đến đến đại sảnh bên trong, có người đưa lên đại hồng tú cầu, hai cái người mới mỗi cái chấp nhất đoan.

Quan lại nghi hát vang "Nhất bái thiên địa!", hai người xoay người mặt hướng ngoài cửa thiên địa, mọi người dồn dập cho nhường ra đường tránh né đến, chỉ thấy hai tân lang đồng loạt quỳ xuống bái đi, mà hai tân nương chỉ là khuất thân chấp tay mà thôi.

Đây chính là cái thời đại này phong tục, nam bái nữ áp! Thời cổ phụ nữ địa vị rất thấp, thế nhưng ở hôn lễ trên địa vị là rất cao. Cũng có người nói, kỳ thực vẫn là địa vị thấp, liền bái tư cách đều không có.

"Nhị bái cao đường!", đặt ngang hàng hai cái cao đường trên bày đặt Mộ Dung Phục cha mẹ linh vị, hai người lại đồng loạt chuyển hướng cao đường

Đó là Mộ Dung Phục cùng tứ đại gia thần khí hải đảo điên bị điểm phá âm thanh! !

Mộ Dung Bác trừng mắt đều nứt, một đôi mắt châu sắp trừng ra viền mắt, đầy mặt vẻ giận dữ, bỏ lại Tiêu Phong, hai tay liền điểm, bảy, tám đạo màu xám bóng ngón tay hướng về dưới Trì Thủy Mặc bay tới.

Đạo kia đạo bóng ngón tay lơ lửng không cố định, trên không trung không ngừng biến hóa quỷ tích, lấy viên hồ mà không phải thẳng tắp hướng về Trì Thủy Mặc bay tới.

Bị Mộ Dung Bác cái này đại cừu nhân coi thường, cùng hắn giao chiến dĩ nhiên cũng còn tốt phân tâm hắn cố, Tiêu Phong giận không nhịn nổi, quát lớn đạo, "Tiếp ta một chiêu khiếp sợ trăm dặm!" Tiêu Phong song chưởng về phía trước đẩy ngang, một cái màu xanh long ảnh gầm thét lên bay về phía Mộ Dung Bác.

Khiếp sợ trăm dặm: Dễ kinh: Quê Chấn: Chấn: Hanh. Chấn đến khích khích, trò cười oa oa. Khiếp sợ trăm dặm, không tang chủy sừng.

Nhìn kéo tới 'Đúc kết chỉ' bóng ngón tay, Trì Thủy Mặc thủ dương mình đại tràng kinh vận hành chân khí, ngón trở tay phải điểm ra bảy, tám đạo thương dương băng hàn kiếm khí, lấy xảo linh hoạt, khó có thể dự đoán xung thương dương kiếm khí từng cái đón nhận đúc kết bóng ngón tay.

Vội hai màu chân khí trên không trung chạm vào nhau, đằng xuất đạo đạo không khí gọn sóng, không trung kinh khí phân tán, chu vi cái bàn trên vách tường bị cắt ra đạo đạo nhọt nhọt vết kiếm cùng chỉ vết, không ít tham gia tiệc rượu tân khách bị thương, tiếng kêu thảm thiết truyền đến.

Lúc này Tiêu Phong đã cùng Mộ Dung Bác đánh ra Mộ Dung gia cửa lớn, hướng về đông mà đi.

Nhìn bị phê bỏ khí hải đảo điên Mộ Dung Phục cùng tứ đại gia thần ngơ ngác quý ngồi dưới đất, Trì Thủy Mặc lộ ra một cái nụ cười tà khí, hướng về vệ sĩ giáp bạc uống đến "Đều cho ta mang đi!"

Mấy cái vệ sĩ giáp bạc lập tức tiến lên trước nhắc lên Mộ Dung Phục cùng tứ đại gia thần, bị người giả ở Mộ Dung Phục này mới phục hồi tinh thần lại, "Băng Tôn, ngươi nhất định sẽ không được chết từ tề! Ta nguyện rửa ngươi không được chết từ tề!" Tóc tai bù xù Mộ Dung Phục đầy mặt dữ tợn nguyện rửa đạo!

Này nguyện rửa thật giống dùng đi tới Mộ Dung Phục khí lực toàn thân, trong mắt vẻ oán độc đánh tan, thay vào đó chính là sâu sắc tuyệt vọng, loại kia tinh mịch vẻ mặt để Trì Thủy Mặc trong lòng một bầm.

Mất đi võ công, đối với một cái võ giả tới nói là tàn khốc nhất sự tình, những kia khi sư diệt tổ kẻ phản bội, trộm học võ công người ngoài, một khi bị nắm lấy chính là võ công bị phế kết cục, loại này trừng phạt so với lăng trì cùng lột da càng làm cho võ giả hoảng sợ.

Từ thiên đường hạ tới địa ngục đã kích dẽ Mộ Dung Phục có chút cuồng loạn. Một bên Đặng Bách Xuyên cũng đầy mặt ác độc nhìn Trì Thủy Mặc, miệng quát, "Băng Tôn, ngươi không nên đắc ý, nếu như ta đoán không sai, vừa cái kia màu xám bóng ngón tay chính là đúc kết chỉ, trong thiên hạ, ngoại trừ thiếu gia cũng chỉ có lão gia sẽ khiến! Năm đó lão gia chôn cất thời gian ta liền cảm thấy có chút kỳ lạ, bây giờ nghĩ lại, e sợ lúc đó lão gia chính là giả chết lánh đời! Băng Tôn, lão gia sẽ không bỏ qua cho ngươi! Lão gia nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Mất lộ ra tuyệt vọng Mộ Dung Phục nghe nói Đặng Bách Xuyên, trong mắt lập lòe một loại gọi ánh sáng hy vọng!

"Ngươi đoán không sai, người đến xác thực là Mộ Dung Bác." Trì Thủy Mặc gật đầu cho phép khẳng định.

Nghe nói Trì Thủy Mặc khẳng định, Mộ Dung Phục cười to lên, "Ha ha, ha ha, cha không chết, cha không chết, Băng Tôn, ngươi xong, ngươi xong, ha ha ha ha."

Đã tuyệt vọng Mộ Dung Phục ánh mắt từ màu xám giống như tinh mịch lại lần nữa chuyển thành oán độc, cùng với một vết ước ao!

Cười lạnh một tiếng, Trì Thủy Mặc mở miệng nói, "Ngươi cho rằng ta tại sao muốn ở ngươi đại hôn thời mới động thủ, còn không phải là vì chờ ngươi cái kia giả chết cha để, hẳn ngày hôm nay nếu đến rồi cũng đừng muốn đi, bản tọa đã sớm bày xuống thiên la địa võng chờ hắn xin vào!"

"Sẽ không, sẽ không!" Mộ Dung Phục tự lẩm bẩm, bất quá vẻ mặt cấp tốc biến hóa, tinh mịch ánh mắt xuất hiện lần nữa, hiển nhiên lần thứ hai tuyệt vọng.

Nhìn Mộ Dung Phục như người chết giống như biểu hiện, Trì Thủy Mặc lúc trước bị Mộ Dung Bác đánh cho sinh tử một đường phần uất rất cực có thể tiêu trừ, hết dài một tiếng truyền ra, Trì Thủy Mặc chân khí trong cơ thể như lao nhanh đại giang giống như tuôn trào không thôi, cực hàn băng tằm chân khí lại lên một tầng nữa.

"Mang đi!" Trì Thủy Mặc lên tiếng uống đến, vệ sĩ giáp bạc lập tức đem mấy người tha đi, khí hải bị phế mấy người đã đối với Trì Thủy Mặc không hề uy hiếp, Thiên Long uẩn nhường không ra có thể tu phục khí hải thiên tài địa bảo.

Cho tới tân nương, sớm đã có đứng bên ngoài một bên Chu phủ hồng y hầu gái đem giúp đỡ ra ngoài.

Nghe được xa xa mơ hồ truyền đến nhiều tiếng tiếng nổ vang rền, Trì Thủy Mặc hóa thành một đường từ ánh hướng về tiếng nổ vang rền nơi chạy đi.

Chỉ thấy Tiêu Phong đang cùng Mộ Dung Bác đại chiến, bóng ngón tay long ảnh bay loạn, chu vi tất cả đều là đá vụn đoạn mộc, Tiêu Phong bất quá là 'Luyện Khí cảnh', có thể gắng chống đỡ Chân Khí cảnh Mộ Dung Bác bất quá là dựa vào 'Bản năng chiến đấu' thiên phú, đại đại tăng mạnh sức chiến

đầu mà thôi.

Hiện tại e sợ cũng là cung giương hết đà , dù sao Mộ Dung Bác 'Đầu chuyển tình di' dù cho còn không có luyện đến nơi đến chốn cũng không phải Tiêu Phong có thể đối phó.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 103: kiếm khí ngang dọc

Nhân lực cực cao Trì Thủy Mặc đã nhìn ra Tiêu Phong nội lực cơ bản khô kiệt, tay phải khẽ run, hiển nhiên là ăn chính mình Hàng Long Thập Bát chương thiệt thòi.

Dù cho Trì Thủy Mặc đã sớm nói cho Tiêu Phong Mộ Dung Bác đầu chuyển tình di quý dị bá đạo, vẫn như cũ không có thể phòng ngừa Tiêu Phong chịu thiệt hiện trạng, hắc thiết cấp sáu võ học há lại là dễ cùng.

"Tiêu Phong, lui ra!" Trì Thủy Mặc một tiếng quát lớn, lên đường (chuyển động thân thể) vọt vào Tiêu Phong cùng Mộ Dung Bác vòng chiến, tay trái ngón út vi điểm, hốt đến hốt đi, biến hóa tinh vi ít trạch luyện khí sử dụng, phong tỏa Mộ Dung Bác công kích Tiêu Phong con đường, đồng thời ngón giữa tay phải điểm ra, mạnh mẽ thoải mái, khí thế hùng bước bên trong hướng về kiếm khí bắn mạnh mà ra, nhắm Mộ Dung Bác trái tim yếu điểm mà đi.

Dựa vào một sự quyết tâm chống được hiện tại Tiêu Phong, thấy tình huống như vậy lập tức người nhẹ nhàng trở ra, lại quá hai mươi năm hẳn định có thể đánh bại Mộ Dung Bác, nhưng hiện tại vẫn là quá non .

Đối mặt Trì Thủy Mặc kéo tới bên trong hướng về luyện khí cùng ít trạch luyện khí, Mộ Dung Bác trên mặt ánh sáng màu xanh lóe lên, một luồng vô hình khí tràng xuất hiện ở Mộ Dung Bác chu vi, chỉ thấy ít trạch kiếm khí dòn dập bị tức tràng hấp dẫn vào, đi vòng dĩ nhiên nhằm phía Trì Thủy Mặc.

Cái kia bên trong hướng về kiếm khí thế nhưng gian nan xuyên thấu Mộ Dung Bác chu vi vô hình khí tràng, thế nhưng bị Mộ Dung Bác sau đó bù đắp một đạo bóng ngón tay trung hoà.

Ở ít trạch luyện khí nhằm phía Trì Thủy Mặc đồng thời, Mộ Dung Bác triệt đi khí tràng đánh ra một đạo rõ ràng dị thường màu xám bóng ngón tay đến, để Trì Thủy Mặc lông mày nhay lên.

Đối mặt ít trạch kiếm khí cùng đúc kết bóng ngón tay, Trì Thủy Mặc trên mặt bạch khí lóe lên, đây là chân khí trong cơ thể vận hành đến mức tận cùng biểu hiện.

Trong cơ thể lao nhanh bằng hàn chân khí từ Thủ thái âm phổi kinh cấp tốc xẹt qua, tay trái ngón tay cái nhấn ra, "Lục Mạch thần kiếm" uy lực đệ nhất ít thương kiếm khí bay ra, kiếm khí hùng kinh dị thường, rất có kinh động thiên hạ, mưa gió đại đến tư thế.

Đồng thời tay phải ngón út liền điểm, nhẹ nhàng cấp tốc ít hướng về kiếm khí phát sinh, đem kéo tới ít trạch kiếm khí từng cái đánh rơi.

Hàn khí nội liễm ít thương kiếm khí mang theo kinh động thiên hạ tư thế đem Mộ Dung Bác đánh ra đúc kết bóng ngón tay xuyên thủng, tiếp tục hướng về Mộ Dung Bác chạy như bay.

Hắc thiết cấp sáu "Lục Mạch thần kiếm" dù sao mạnh hơn đúc kết chỉ, dù cho Trì Thủy Mặc còn chưa tu luyện đến nơi đến chốn cũng giống như vậy! Mộ Dung Bác vừa huy bỏ "Đầu chuyển tình di" khí tràng cử động bại lộ hẳn chân khí trong cơ thể đã không đủ sự thực.

Vì tiến một bước mở rộng chiến công, Trì Thủy Mặc bức thân về phía trước, hai tay không ngừng đánh ra 'Lục Mạch thần kiếm' biến dị băng hàn kiếm khí, làm cho Mộ Dung Bác không thể không liên tục vận dụng 'Đầu chuyển tình di' ứng đối!

Kiểm khí ngang dọc, bóng ngón tay đầy trời, hai người lấy mau đánh nhanh, chừng một trăm chiêu nháy mắt đã qua.

Trong đó Mộ Dung Bác dựa vào phong phú tranh đấu kinh nghiệm nhiều lần bố trí cạm bẫy, để Trì Thủy Mặc ngàn cân treo sợi tóc, bất quá, dựa vào hắc thiết cấp sáu 'Lục Mạch thần kiếm', cùng với hắc thiết cấp năm 'Lăng Ba Vi Bộ' Trì Thủy Mặc đều hiểm hiểm tránh đi.

Mà Trì Thủy Mặc cực hàn thuộc tính băng tằm chân khí bắt đầu bày ra nó uy lực, cùng Trì Thủy Mặc cực hàn chân khí không ngừng tiếp xúc Mộ Dung Bác dần dần bị băng tằm hàn độc khí xâm lấn, đối mặt Trì Thủy Mặc từng bước ép sát, Mộ Dung Bác nhưng lại không dám phân tâm trấn áp, để tránh khỏi vì đó thừa lúc.

Thừa dịp cùng Mộ Dung Bác công kích đối vị trống rỗng, Trì Thủy Mặc lấy sạch cho Tiêu Phong nháy mắt, lập tức tiếp tục từng bước ép sát Mộ Dung Bác, để cho chân khí nhanh chóng tiêu hao.

Tiêu Phong nhìn thấy Trì Thủy Mặc ánh mắt có chút chán chờ, nhưng vẫn là hạ quyết tâm, hấn không phải cò hù người!

Bị Trì Thủy Mặc hàn khí xâm lấn Mộ Dung Bác động tác bắt đầu có một chút chậm chạp, tuy rằng vẫn cứ rất nhanh, thế nhưng cao thủ tranh chấp thắng bại chỉ ở trong gang tấc, theo Mộ Dung Bác động tác biến chậm, Trì Thủy Mặc chậm rãi chiếm cứ thượng phong.

Mộ Dung Bác bắt đầu nghĩ thoát đi, nếu như tiếp tục đánh nhau, hấn chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ, huống hồ bên cạnh còn có một cao thủ mắt nhìn chăm chăm.

Không chờ Mộ Dung Bác tìm cơ hội lui ra vòng chiến, Trì Thủy Mặc đột nhiên nổ quát một tiếng, "Tiếp ta một chiêu sáu mạch cùng ra!"

Tay trái ngón tay cái - ít thương kiếm; ngón trỏ tay phải - thương dương kiếm; ngón giữa tay phải - bên trong hướng về kiếm; tay phải ngón áp út - quan hướng về kiếm; tay phải ngón út - ít hướng về kiếm; tay trái ngón út - ít trạch kiếm, sáu đạo kiếm khí đan xen thành vòng, kiếm khí ngang dọc.

Kiểm lộ hùng kính, xảo diệu linh hoạt, mạnh mẽ thoải mái, chuyết trệ cổ điển, nhẹ nhàng cấp tốc, biến hóa tinh vi, sáu loại không giống bằng hàn kiếm khí hoặc hoành hoặc tung, phong tỏa Mộ Dung Bác hết thấy đường lui.

Mộ Dung Bác sắc mặt chìm xuống, hai tay chậm rãi đẩy ra, một luồng vô hình trường lực tràn ngập quanh thân ba thước, không khí chung quanh đều hơi vận vẹo, lục đạo ngang dọc thêm sai kiếm khí nhằm phía khí tràng, dĩ nhiên quỹ dị ở khí tràng trước kết hợp một đạo to lớn bằng hàn kiếm khí, đem Mộ Dung Bác quanh thân khí tràng chậm rãi xé rách.

"Ngâm!" Suốt đời tiếng rỗng ngâm vang lên, Mộ Dung Bác hoàn toàn biến sắc, một cái màu xanh long ảnh từ trên trời giáng xuống, nương theo quát to một tiếng "Phi long tại thiên!"

Thời khắc nguy cơ, Mộ Dung Bác chỉ lát nữa là phải chôn thân ở long ảnh bên dưới, chỉ thấy sắc mặt hung ác, vô hình khí tràng đột nhiên căng thẳng, dĩ nhiên đem trước người bằng hàn kiếm khí xoay chuyển đón lấy từ trên trời giáng xuống màu xanh long ảnh.

"Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, một mảnh loại nhỏ đám mây hình nấm tỏa ra ở gia tộc Mộ Dung bầu trời, vô số bụi mù tràn ngập ở giữa sân, chỉ có thể mơ hồ xem thấy bóng người.

Mộ Dung Bác đem xông lên cổ họng nghịch huyết nuốt vào, không để ý trong cơ thể kinh mạch đau nhức, dựa vào tro bụi che lấp, liền muốn cường vận chân khí thoát đi.

Ngay ở cường vận chân khí nghịch chuyển Trì Thủy Mặc bằng hàn kiếm khí sau khi, Mộ Dung Bác chân khí trong cơ thể không thể phòng ngừa một trận, Trì Thủy Mặc nắm lấy này được không để cơ hội, một đạo nhanh chóng ít hướng về kiếm khí phát sinh.

Mộ Dung Bác nhìn cấp tốc xuyên (mặc) đến bằng hàn kiếm khí, cường xách chân khí, phát sinh một đạo u ám đục kết bóng ngón tay, đem bằng hàn kiếm khí đỡ.

Ngay ở Mộ Dung Bác giờ tay phát sinh đục kết bóng ngón tay thời điểm, Trì Thủy Mặc nắm lấy cơ hội hướng về trước đập xuống, khoảng cách Mộ Dung Bác vền vền năm thước mà thôi, tay phải thật giống hư nắm một thanh trường kiếm, thuận thế đánh xuống.

Mộ Dung Bác thấy Trì Thủy Mặc tay phải hư nắm, cũng không phải là phát ra kiếm khí động tác, hơn nữa trong tay cũng không trường kiếm, hơi hơi nghi hoặc một chút, nhưng vẫn là đề cao cảnh giác.

Đột nhiên một đạo hào quang chói mắt phát sinh, để Mộ Dung Bác đôi mắt tối sầm lại, chỉ thấy Trì Thủy Mặc trong tay xuất hiện một cái dài khoảng ba thước bảo kiếm, kiếm trên kéo dài ra hai thước có thừa ánh kiếm, ánh kiếm ngưng tụ dị thường, viễn vọng đều có chói mắt cảm giác, Mộ Dung Bác đôi mắt bị kích thích, đôi mắt bảo vệ bản có thể để cho tạm thời tính mù.

Mộ Dung Bác càng không để ý kinh mạch gãy vỡ nguy hiểm, mạnh mẽ phát sinh một đạo màu xám đục kết bóng ngón tay, mưu toan ngăn cản Trì Thủy Mặc công kích, đáng tiếc, bạch quang dễ dàng phá tan rồi đục kết chỉ màu xám bóng ngón tay, hai dài hơn thước ánh kiếm vừa vận đem Mộ Dung Bác thân thể hoa thành hai nửa, can đảm nội tạng gần một chỗ.

Không trung tràn ngập bụi mù dần dần tản đi, Trì Thủy Mặc nhìn một chỗ nội tạng, một loại vui sướng tâm ý đập dòn ở Trì Thủy Mặc trái tim, thét dài lên tiếng, tiếng truyền ba dặm, sinh tử đại thù rốt cục đến báo, này, mới là giang hồ!

Tiêu Phong nhìn trên đất chia làm hai nửa thi thể, ngơ ngác không nói, đột nhiên, tiếng rỗng ngâm vang lên, một đạo rỗng màu xanh ảnh đem trên mặt đất đánh ra một cái hố to, một đạo bàn tay lớn vô hình đem thi thể trên đất nội tạng đè vào trong hầm, lấp đất, vùi lấp.

"Tuy rằng ngươi là ta Tiêu Phong kẻ thù, nhưng một trong số đó, ta Tiêu Phong đánh lên cho ngươi nhưng là không nên, thứ hai, ngươi dù sao xem như là cái võ lâm Tông Sư tiền bối, thứ ba, người chết như đèn tắt, thiên đại cừu hận cũng đã tiêu mất, làm để ngươi mồ yên mà đẹp!" Tiêu Phong đứng ở tiểu đồng đất trước mặt cao giọng nói rằng, như là nói cho mình nghe, vừa giống như là nói cho Trì Thủy Mặc nghe.

"Đi thôi, gia tộc Mộ Dung người còn cần chúng ta đi xử lý!" Trì Thủy Mặc đối với Tiêu Phong cách làm không tỏ rõ ý kiến, nhàn nhạt nói một câu, lập tức liền rời khỏi nơi đây.

Ra rừng cây nhỏ đất trống, Trì Thủy Mặc đi tới gia tộc Mộ Dung cửa lớn, liền nhìn thấy một cái hai con mắt như sao kiêu tiểu Linh Lung cô gái áo đỏ cùng một cái thanh nhũ tú lệ lục y nữ tử lưng tựa lưng đang cùng mười mấy vây quanh bọn họ vệ sĩ giáp bạc đối lập.

Trì Thủy Mặc đến gần vừa nhìn, chính là A Chu che chở Abie cùng một đám vệ sĩ giáp bạc đối lập, đầu lĩnh vệ sĩ giáp bạc nhìn thấy tuyết phát mặt trẻ con Trì Thủy Mặc đến, lập tức ôm quyền nói, "Đại nhân, cái này cô gái áo đỏ nói là ngài hầu gái, chúng tôi không dám làm bừa, không thể làm gì khác hơn là đem vây quanh, các loại (chờ) đại nhân đến đây định đoạt!"

"Tốt, các người lui ra đi, hai người này bản tọa sẽ xử lý!" Trì Thủy Mặc tán thưởng liếc mắt nhìn vệ sĩ giáp bạc, nhàn nhạt mở miệng nói rằng.

"Phải!" Vệ sĩ giáp bạc lập tức mang theo chúng vệ sĩ giáp bạc xoay người rời đi.

"A Chu, lại đây!" Trì Thủy Mặc nhẹ giọng quát lên!

"Ta không được! Cung chủ, người tại sao phải đem Mộ Dung gia một lưới bắt hết? Tại sao?" Nhìn thấy Trì Thủy Mặc đến, mới vừa cùng một đám vệ sĩ giáp bạc cũng dám đối lập A Chu, trong mắt rung rung chất vấn, cái kia cười tươi rói về mặt xem khiến lòng người nát.

Trì Thủy Mặc thờ dài một hơi, đạo, "A Chu, Mộ Dung thế gia thân phận thực sự, chính là ở ngũ hồ mười sáu quốc thời kì, xâm lấn Trung Nguyên cũng thành lập nhiều 'Yến quốc' Tiên Ti quý tộc Mộ Dung thị dư nghiệt, bọn họ tồn tại mục đích chính là phục quốc, tên Mộ Dung Phục chính là bởi vậy mà tới.

Đời trước Mộ Dung gia chủ Mộ Dung Bác càng là muốn mượn cơ hội bốc lên liêu tống hai nước đại chiến, tốt nhân cơ hội mà lên, tuy rằng chưa có thành công, nhưng đem Trung Nguyên vô lâm đại hạo lửa bịp chết không ít, cái kia Nhận Môn Quan thám án Mộ Dung Bác chính là hậu trường hắc thủ.

Này đời gia chủ Mộ Dung Phục lên vào Tây Hạ nhất phẩm đường, dùng tên giả Lý Duyên tông, tàn sát Trung Nguyên vô lâm nhân sĩ, muốn gây ra hai nước vô lâm đại chiến, tiến tới hỗn loạn thiên hạ, nhân cơ hội mà lên.

Trên giang hồ không ít phú thương thám án diệt môn chính là do gây nên, mục đích chính là vì tụ tập khởi sự của cái, một khi để cho thành công bốc lên hai nước chiến sự, không biết bao nhiêu hài tử muốn mất đi phụ thân, bao nhiêu phụ nữ muốn mất đi trượng phu, bao nhiêu lão nhân muốn mất đi nhi tử.

Ta Trung Nguyên thật vất vả mới an ổn hạ xuống, Trung Nguyên bách tính thật vất vả mới trải qua ngày tháng bình an tử, lẽ nào, người đồng ý nhìn thấy như vậy sinh linh đồ thân, dễ tử mà thực cảnh tượng sao?"

Lời nói này nói rằng đến, Trì Thủy Mặc một thân chính khí hiển lộ không thể nghi ngờ, sau đó chạy tới Tiêu Phong nghe được lời ấy càng là gật đầu liên tục.

Đối mặt Trì Thủy Mặc lời nói này, luôn luôn thông minh cơ xảo A Chu dĩ nhiên không có gì để nói, trầm mặc một lát, mới nói, "Cái kia Abie đối với Mộ Dung gia sự tình không rõ ràng, người thả nài!" Nói xong một đôi đen lay lay mắt to nhìn Trì Thủy Mặc, trong mắt khẩn cầu ý vị hết sức rõ ràng.

"Được! Bản tọa còn không đến mức làm khó dễ nàng một cái cô gái yếu đuối." Trì Thủy Mặc vung tay lên, biểu thị buông tha Abie.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Ngũ Yên vào bầy

"Ừ, ta liền biết Đạo cung chủ tốt nhất !" A Chu một mặt cao hứng nói, cùng vừa trong mắt rung rung về mặt như hai người khác nhau, đem một bên Tiêu Phong nhìn ra sững sờ, không hiểu nữ nhân này thế nào một hồi khóc một hồi cười, trở mặt quả thực so với lật sách còn nhanh hơn.

A Chu ở Mộ Dung gia bắt quả là một cái hầu gái thủ lĩnh mà thôi, không giống Abie tên là hầu gái thật là hầu thiếp, đối với Mộ Dung gia, A Chu cảm tình cũng không sâu, một năm cũng không thấy được Mộ Dung Phục vài lần, nói là đối với Mộ Dung gia có chút cảm tình, còn không bằng nói là đối với hân sinh trưởng nơi chim én ổ có cảm tình.

"Tốt, bên này sự đã xong, trở về đi thôi!" Nói xong Trì Thủy Mặc trước tiên xoay người rời đi, Tiêu Phong theo sát phía sau, A Chu nhưng là an ủi một phen Abie cũng sau đó rời đi.

Mộ Dung gia ngoại trừ người bị tóm, liền ngay cả tài sản cũng bị mất, đương nhiên, này chim én ổ nhưng là quy Trì Thủy Mặc.

Vì phòng ngừa ăn tương quá khó coi, vì người trong giang hồ lên án, cái kia chim én ổ chu vi bốn trang một trong Thanh Vân Trang bị lưu lại, vô tội Mộ

Dung gia tôi tớ đem ở nơi đâu, Abie điểm dừng chân cũng chính là Thanh Vân Trang.

Trở lại Mạn Đà Sơn Trang, chim én ở mưu phản bị xét nhà tin tức đã truyền khắp toàn trang.

Nghe nói Mộ Dung Phục cùng tứ đại gia thần các loại (chờ) một đám gia tộc Mộ Dung người bị đánh vào Tô Châu phủ đại lao, đờ ra nhiều ngày Vương Ngữ Yên đột nhiên tinh thần tỉnh táo, trong mắt hào quang một lần nữa tỏa ra.

Ở nàng nghĩ đến, biểu ca cùng Tô Châu tri phủ kết thân tất nhiên là bị cái kia Tô Châu tri phủ lừa bịp, Chu gia chính là triều đình mọi người hào môn, biểu ca vì phục quốc đại nghiệp, cùng cái kia Chu gia nữ nhi kết hôn hoàn toàn là khả năng.

Hơn nữa, càng có vậy thì đáng ghét Băng Tôn từ bên trong trộn lẫn, biểu ca nhưng là phục quốc đại nghiệp không được trái lại nguy rồi kiếp nạn.

Hiểu rõ đến Mộ Dung Phục là bị giam ở Tô Châu đại lao, mà không phải là bị thiện ác cung giam giữ, Vương Ngữ Yên liền lập tức thỉnh cầu mẫu thân phái trang bên trong cao thủ đi cứu biểu ca đi ra.

Bất quá, Lý Thanh la đối với Mộ Dung gia có thể nói là căm ghét phi thường, như thế nào sẽ đáp ứng Vương Ngữ Yên điều thỉnh cầu này.

Hơn nữa, cái kia Mộ Dung Phục nhưng là bị trang bên trong vị kia sát tinh bắt, nếu như chính mình dám phái người đi cứu người, có thể hay không cứu ra không nói, coi như liền đi ra, e sợ vị kia sát thần, sẽ lấy giang hồ đại nghĩa danh nghĩa đồ chính mình Mạn Đà Sơn Trang đi!

Thế nhưng Lý Thanh la không đáp ứng Vương Ngữ Yên thỉnh cầu, Vương Ngữ Yên liền mỗi ngày ở Lý Thanh la trước mặt nhắc tới, tốt được lắm tuổi thanh xuân thiếu nữ, biến thành đồng dài lão thái bà.

Nhìn thấy vừa khôi phục tinh thần Vương Ngữ Yên, Lý Thanh la cái này làm mẫu thân như thế nào cam lòng đánh chửi, bị nàng cuốn lấy không chịu được, Lý Thanh la nói một câu.

"Nữ nhi a, không phải mẫu thân lòng dạ ác độc không cứu biểu ca ngươi, mà là biểu ca ngươi phạm chính là mưu phản tội lớn không có khiên ngay cả chúng ta Mạn Đà Sơn Trang, đã là trang trên sát thần xem ở mượn giúp chúng ta điền trang mức, không phải vậy liền liền mẹ con chúng ta cũng phải bị hấn bắt!

Biểu ca ngươi bị giam áp ở Tô Châu đại lao, tuy rằng phòng bị không mạnh, rất nhiều cao thủ đều có thể cứu ra đến, thế nhưng trong giang hồ không người dám cứu a, không phải vậy e sợ vị kia sát thần sẽ lấy chính đạo danh nghĩa giết tới môn đi." Lý Thanh la một mặt bắt đắc dĩ đối với này Vương Ngữ Yên nói rằng.

"Vị này sát thần sao?" Vương Ngữ Yên tự lẩm bầm, sau đó rời khỏi Lý Thanh la phòng ngủ.

Giữa lúc Vương Ngữ Yên đau đầu làm sao thuyết phục tên sát thần kia đem biểu ca thả ra thời, hạ nhân truyền đến tin tức, tên sát thần kia đã vừa mới cùng mẫu thân cáo từ , mang theo A Chu ở đến chim én ở đi!

"Khốn nạn! Vô liêm si!" Vương Ngữ Yên kêu quát một tiếng, tức giận đến ở trong phòng giậm chân, nhưng cùng lúc đó, hấn còn phải đau đầu thế nào đi thuyết phục tên khốn kia, lần này càng phiền toái , tên khốn kia rời khỏi điền trang, lần này liền một điểm hương hỏa tình đều không có ! Cầu hấn đem biểu ca thả ra thì càng khó khăn.

Tri Thủy Mặc khiến người ta đem chim én ở hết thấy dụng cụ toàn bộ đổi vì mới sau khi, liền A Chu ở chim én ở ở lại , ngoại trừ Tri Thủy Mặc cùng A Chu, chim én ở còn có mới tới đầu bếp, hạ nhân, hầu gái các loại (chờ) người, liền ngay cả thiện ác cung đệ tử tinh anh Tri Thủy Mặc cũng đánh đi một chút người đóng quân ở đây.

...

Hai ngày sau, Tri Thủy Mặc chính đang thư phòng đọc sách, còn thi thủy các bí tịch đồ lục hấn tuy rằng xem xong , nhưng cũng chưa hoàn toàn dung nhập vào võ học của chính mình bên trong, chỉ là làm tri thức dự trữ mà thôi, hiện tại, Tri Thủy Mặc cần phải làm là đem những kiến thức này dự trữ toàn bộ bắt đầu dùng, hóa thành tiến thêm một bước cầu thang.

"Đầu như cuộn sóng, thân giống sao băng. Thân như dương liễu, chân giống hấn tử say. Xuất phát từ tâm linh, phát ở tính năng. Giống mới vừa không phải mới vừa, lấy thực mà hư. Cứu luyện tự hóa, cực kì quen thuộc tự thân..." Tri Thủy Mặc chính nhìn la hấn ca quyết, đột nhiên ngoài cửa truyền đến một trận âm ỹ âm thanh, nhú nhú mây, đem bí tịch trong tay thả xuống, nghiêng tai lắng nghe.

Trong phủ hạ nhân cùng đệ tử là không dám ở thư phòng của chính mình trước cửa nào động.

"Biểu tiểu thư, ngươi không thể đi vào, cung chủ ở bên trong đọc sách!"

"A Chu tỷ tỷ, ngươi liền thả ta vào đi thôi, ta nhất định phải nhìn thấy nhà ngươi cung chủ, ta có chuyện rất trọng yếu muốn tìm hấn!"

"Biểu tiểu thư, ta biết ngươi muốn làm cái gì, cung chủ chắc chắn sẽ không đáp ứng, ngươi vẫn là trở về đi thôi, không phải vậy một hồi cung chủ tức rồi, ngươi nói không chắc liền đi không được ."

"Làm sao ngươi biết các ngươi cung chủ sẽ không đáp ứng?"

"Biểu tấu thư, Mộ Dung thiếu gia thân phận thực sự, người khẳng định biết, đòi trước Mộ Dung gia chủ Mộ Dung Bác càng là muốn mượn cơ hội bốc lên liêu tống hai nước đại chiến, tốt nhân cơ hội mà lên, tuy rằng chưa có thành công, nhưng đem Trung Nguyên vô lâm đại hào lửa bịp chết không ít, cái kia Nhận Môn Quan thăm án Mộ Dung Bác chính là hậu trường hắc thủ.

Mà Mộ Dung thiếu gia càng là lên vào Tây Hạ nhất phẩm đường, dùng tên giả Lý Duyên tông, tàn sát Trung Nguyên vô lâm nhân sĩ, muốn gây ra hai nước vô lâm đại chiến, tiến tới hỗn loạn thiên hạ, nhân cơ hội mà lên.

Trên giang hồ không ít phú thương thăm án diệt môn chính là do gây nên, mục đích chính là vì tụ tập khôi phục của cải, một khi để cho thành công bốc lên hai nước chiến sự, không biết bao nhiêu hài tử muốn mất đi phụ thân, bao nhiêu phụ nữ muốn mất đi trượng phu, bao nhiêu lão nhân muốn mất đi nhi tử.

Lớn như vậy ác người, đã siêu ra khỏi cung chủ có thể khoan nhượng cực hạn, cung chủ chắc chắn sẽ không đáp ứng người thả Mộ Dung thiếu gia đi ra."

Tri Thủy Mặc yên lặng nở nụ cười, chính mình giáo huấn này A Chu lời nói đến làm cho nàng lợm để giáo huấn Vương Ngữ Yên, bất quá, tựa hồ nơi nào có điểm không đúng vậy.

Tri Thủy Mặc cửa thư phòng ở ngoài, A Chu cùng Vương Ngữ Yên song song đứng hai người người một câu ta một câu địa nói, hoàn toàn không có có lời nói bên trong nên có lo lắng, cũng như là đang diễn trò cho ai xem.

Nghe xong một lúc, Tri Thủy Mặc liền phản ứng lại, biết hai nha đầu này là đang diễn trò cho mình xem, nếu như mình không gọi Vương Ngữ Yên đi vào, e sợ nàng hai có thể ở ngoài cửa nói cái trước buổi chiều, để cho mình xem không vào thư.

Lúc này lắc lắc đầu, trong lòng than thở, này A Chu thực sự là càng ngày càng gan lớn, mở miệng nói rằng, "A Chu, để cho nàng đi vào đi!"

Ngoài cửa A Chu cùng Vương Ngữ Yên nghe nói lời ấy, liếc mắt nhìn nhau, đắc ý nở nụ cười, bất quá rất xấu liền thu thập xong vẻ mặt của chính mình, đẩy cửa ra đi vào.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 105: Thu hầu gái, muốn cách Thiên Long

Tri Thủy Mặc trừng một chút A Chu, ý tứ người chờ ta, sau đó phát tay làm cho nàng ra ngoài, lưu lại Vương Ngữ Yên một người đứng ở Tri Thủy Mặc trước mặt.

Có A Chu làm bạn, Vương Ngữ Yên còn có gan khí, lúc này một người đối mặt cái này tuyệt phát nam tử nhìn kỹ, Vương Ngữ Yên dĩ nhiên cảm giác mình có chút không dám mở miệng, lúc trước nhỏ lên dừng khí lại như dưới ánh mặt trời tuyết động, cấp tốc biến mất.

Tri Thủy Mặc bung lên chén trà trên bàn uống một hớp trà, từ khi đi tới cổ đại không có khói đánh Tri Thủy Mặc không thể không dùng uống trà thay thế hút thuốc quen thuộc, mỗi khi muốn hút thuốc thời điểm liền uống một ngụm trà, mấy tháng hạ xuống đúng là nuôi thành uống trà quen thuộc.

Nhìn bản đọc sách trước mặt đáng ngọc yêu kiều Vương Ngữ Yên, Tri Thủy Mặc mở miệng hỏi một câu, "Chuyện gì?"

"Ta... Ta..." Vương Ngữ Yên thừa dịp vài câu nói không ra lời, người đàn ông trước mắt này nhưng là động một tí diệt người cả nhà nhân vật khủng bố! (được rồi, Tri Thủy Mặc đã bị hắc hóa!)

Tri Thủy Mặc nhíu nhíu mày lông mày, đạo "Có chuyện liền nói! Không có chuyện gì người liền đi ra ngoài đi!"

"Ta nghĩ để người thả biểu ca ta!" Vương Ngữ Yên lấy dùng khí nhỏ giọng nói rằng

"Biểu ca người?" Tri Thủy Mặc vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nói. (thật hắc chính là chính là sẽ trang a!)

"Chính là chim én ở Mộ Dung Phục!" Vương Ngữ Yên cười tươi rồi đáp.

"Há, thả hắc, người cũng biết nhưng là triều đình trọng phạm, thả hắc, cái kia đại lao hết thầy bộ khoái cũng phải đầu người rơi xuống đất, chém đầu cả nhà!" Tri Thủy Mặc trừng mắt lên, đe dọa!

"A ~, ta... Ta không biết." Vương Ngữ Yên cúi đầu, âm thanh tiều đến cùng muỗi tiếng tựa như, "Bất quá, ta biết, người nhất định sẽ có biện pháp! Biểu ca đã Kinh Vũ công tận phế, đối với người cũng lại không tạo được uy hiếp, người liền thả hắc đi, ta van cầu người." "nghĩ đến trước mắt nam tử thân

thông quảng đại, Vương Ngữ Yên lại ngẩng đầu lên.

"A, ta là có biện pháp, bất quá, ta tại sao phải giúp ngươi? Phải biết, ta nhưng là cái kia Mộ Dung Phục sát thù cha ngươi! Không nhỏ cô tận gốc, đã là hết lòng quan tâm giúp đỡ, ngươi còn muốn đề ta thả hần, dựa vào cái gì?" Trì Thủy Mặc cười lạnh một tiếng, khinh thường nói, còn kém không có nói ngươi đầu óc có phải bị bệnh hay không.

"Ta... Ta tinh thông bách gia vô học, có thể đến giúp ngươi, liền ngay cả biểu ca không ít võ công cũng là ta chỉ điểm." Vương Ngữ Yên nói rằng điểm ấy trên mặt có chút đỏ lên, nàng xác thực tinh thông bách gia vô học, thế nhưng như thế đều sẽ không sử, kiêu ngạo Mộ Dung Phục càng không thể làm cho nàng chỉ điểm võ công, bất quá là lẫn nhau thảo luận mà thôi.

"Bách gia vô học, được, ngươi xem cái môn này vô học là cái gì?" Trì Thủy Mặc nói tiện tay một chỉ, một đạo băng hàn kiếm khí đột nhiên xuất hiện, đem thư phòng đình xuyên thủng một cái tiền đồng to nhỏ lỗ thủng, lỗ thủng chu vi sương lạnh nằm đầy đặc, ánh mặt trời từ lỗ thủng bên trong xuyên thấu qua đến, ở trong phòng hình thành một đạo ánh mặt trời trụ.

"Ta... Ta không biết!" Vương Ngữ Yên vừa giơ lên đầu lại hạ thấp, nghĩ đến chính mình vừa nói tinh thông bách gia vô học nhanh như vậy liền bị vạch trần, má ngọc trên dựng lên hai đóa hồng hà, trông rất đẹp mắt.

"Bách gia vô học, ta không cần, Lang Gia phúc địa cùng còn thi thủy các bí tịch đầy đủ, nếu như ngươi không thể lấy ra đánh động điều kiện của ta, liền đi ra ngoài đi, Mộ Dung Phục nửa tháng sau sẽ lăng trì xử tử, ngươi nếu là có tâm, liền quá khứ giúp hần nhất xác đi." Trì Thủy Mặc không kiên nhẫn vung tay lên, để Vương Ngữ Yên rời đi.

"Lăng trì, nhất xác!" Vương Ngữ Yên kêu lên sợ hãi, trong đầu hồi tưởng lại trong phủ một cái hạ nhân nói cho lời nói của nàng, đại lao bên trong phạm nhân, đặc biệt là như Mộ Dung Phục như vậy hần phải chết trọng phạm, là rất thảm, đại lao bên trong có sửa trị phạm nhân biện pháp, cái gì tướng, mộc thứ từ móng tay phùng đâm vào, bàn ủi lặc nằng các loại.

Nghĩ đến biểu ca hiện tại không chỉ khả năng ở được đại hình, nửa tháng sau còn muốn bị lăng trì xử tử, Vương Ngữ Yên liền trước mắt biến thành màu đen, trong đầu không ngừng nghĩ chính mình có cái gì có thể đánh động cái này ác ma cứu ra biểu ca.

Vô học, hần không cần, tiền tài, chính mình không có bao nhiêu, trừ mình ra, còn có cái gì, trừ mình ra, chính mình, Vương Ngữ Yên chấn động, phỏng chừng có thể đánh động hần chính là mình.

Vương Ngữ Yên hữu tâm rồi đi, nhưng trong đầu tất cả đều là biểu ca âm dung tiểu mạo, một lúc là biểu ca luyện võ đọc sách cảnh tượng, một lúc lại là biểu ca tóc tai bù xù cả người vết máu chất hôi tại sao mình không cứu hần.

Nhớ tới đại lao khủng bố hình pháp, Vương Ngữ Yên đi cũng không phải, lưu cũng không phải, muốn cho Vương Ngữ Yên chính mình mở miệng, đem mình đưa cho hần quả thực so với giết nàng còn khó hơn.

Nhìn ra Vương Ngữ Yên chần chờ, Trì Thủy Mặc tà khí nở nụ cười, không có Trì Thủy Mặc gian lận, Mạn Đà Sơn Trang bị Lý Thanh la đã cảnh cáo hạ nhân như thế nào dám để cho Vương Ngữ Yên biết Mộ Dung Phục tin tức.

Trì Thủy Mặc nhân nhật mở miệng nói, "Bên cạnh ta còn kém cái thiếp thân nha hoàn, ngươi nếu như đồng ý đến, ta liền thả Mộ Dung Phục, nếu như không muốn, ta cũng không bắt buộc, chính ngươi suy nghĩ thật kỹ đi!" Nói xong Trì Thủy Mặc đứng dậy ngoại trừ cửa phòng, lưu lại Vương Ngữ Yên một người ở trong thư phòng chờ đợi.

"Thiếp thân nha hoàn, nha hoàn! !" Vương Ngữ Yên coi chính mình thế nào cũng phải là một san bằng thê, kết quả ở trong mắt người ta chính mình chỉ xứng làm một người nha hoàn!

Phải biết thiếp thân nha hoàn ở cổ đại có thể có động phòng chức trách, cũng chính là đến **!

...

'Xoạt' một, mặt màn ánh sáng đột nhiên xuất hiện ở Trì Thủy Mặc trước mặt.

'Keng' chúc mừng người truyền thừa đạt thành Hắc Thiết cấp số mệnh con gái Vương Ngữ Yên hướng dẫn điều kiện một, (tâm có sở thuộc), thiên đạo hạn chế giải trừ.

Chúc mừng người truyền thừa đạt thành Hắc Thiết cấp số mệnh con gái Vương Ngữ Yên hướng dẫn điều kiện hai, (cha mẹ tâm ý), nhân đạo hạn chế giải trừ.

Chúc mừng người truyền thừa hướng dẫn Thiên Long vị diện số mệnh nữ chủ Vương Ngữ Yên, thỉnh kí chủ làm ra lựa chọn: Một, thu được số mệnh con gái Vương Ngữ Yên toàn bộ số mệnh điểm, 180.

Hai, thu được số mệnh con gái Vương Ngữ Yên kỹ năng 'Vô học Tông Sư'.

Ta chọn đệ nhị hạng, Trì Thủy Mặc mới vừa nói xong, vô số quang ảnh từ trước mặt màn ánh sáng bên trong bay ra, đao, thương, kiếm, kích, phủ, việt, câu, xoa, tiên, giản, chuy, qua, đáng, côn, sóc, bổng, kỳ môn binh khí, âm khí, chương pháp, quyền pháp, chân pháp, thân pháp, chỉ pháp, nội công, ngoại công...

Tri Thủy Mặc trong đầu tám loại bí tịch đồ lục cũng từng quyền từng quyền bay ra, cùng trước mắt màn ánh sáng bên trong bay ra quang ảnh ở trong đầu va chạm dung hợp, chậm rãi, tám sách tra cứu giả bắt đầu dung hợp, từ thấp đến cao, cơ sở võ học dung hợp, võ học cấp trung dung hợp, võ học cấp cao dung hợp, làm đỉnh cấp võ học bắt đầu dung hợp thời, trước mắt màn ánh sáng bay ra quang ảnh im bất đi, Tri Thủy Mặc biết, đây chính là Vương Ngự Yên lý giải toàn bộ .

Lúc này, Tri Thủy Mặc trong thức hải tám cái giá sách đã hợp thành một cái, phía dưới ba tầng phân biệt bày đặt, võ điển cơ sở thiên, võ điển trung cấp thiên, võ điển cao cấp thiên.

Giá sách tầng thứ tư cùng tầng thứ năm nhưng là chia làm tám cái ô vuông, vẫn như cũ bày đặt đỉnh cấp võ học cùng tuyệt thế võ học.

... ..

Sáng sớm, Tri Thủy Mặc rời giường, "Ngự Yên, người đi đánh bồn thủy đến, bản tọa muốn rửa mặt !"

Bình phong ở ngoài dao trên giường Vương Ngự Yên xoa xoa con mắt, làm bầm một tiếng ngoan ngoãn mức nước rửa mặt thủy đi tới, một bên A Chu nghe vậy rời giường đi thẳng tới Tri Thủy Mặc trước mặt cầm lấy bên giường giá áo trên quần áo thay Tri Thủy Mặc mặc quần áo.

Chỉ chốc lát sau, Vương Ngự Yên liền đem thủy đánh tới , ở Vương Ngự Yên hầu hạ dưới, Tri Thủy Mặc rửa mặt xong xuôi liền mang theo hai người đi tới chim én ổ đại sảnh.

Vương Ngự Yên cuối cùng vẫn là đáp ứng rồi Tri Thủy Mặc điều kiện, khi hán thiếp thân hầu gái, sau đó liền bị Tri Thủy Mặc chạy đi hướng về A Chu học tập làm thế nào được làm hầu gái, tuy rằng hiện tại vẫn như cũ không quá hợp lệ, thế nhưng đã cơ bản có thể sử dụng .

Cho tới Lý Thanh la, nàng còn không dám phản kháng Tri Thủy Mặc, không phải vậy, Tri Thủy Mặc không ngại đồ Mạn Đà Sơn Trang, tạo phản nhưng là liên lụy cửu tộc tội lớn, dựa vào Lý Thanh la cùng Mộ Dung Phục một nhà quan hệ, Tri Thủy Mặc lại đây đủ lý do có thể mang Mạn Đà Sơn Trang một lưới bắt hết, rõ ràng đạo lý này Lý Thanh la không thể làm gì khác hơn là đánh rơi hàm răng hướng về trong bụng yết.

Ở cổ đại, nếu như người cường * gian một cô thiếu nữ, rất lớn khả năng là tên thiếu nữ này sẽ theo người cả đời, lễ giáo ràng buộc để nữ tử không có con đường thứ hai có thể đi, ở hiện đại, người nếu như cường * gian một cô thiếu nữ, rất lớn có thể sẽ đem chính người đưa vào ngục giam.

Cổ đại ** tặc nhất làm cho người cảm hận không phải cường * gian thiếu nữ hành vi, mà là thái xong hoa sau khi không chịu trách nhiệm

Tri Thủy Mặc thiếp thân hầu gái liền mang ý nghĩa đánh tới Tri Thủy Mặc nhân mác, cũng không tiếp tục khả năng lập gia đình , làm Vương Ngự Yên đáp ứng cái điều kiện này một khắc đó, liền đứt đoạn mất cùng với Mộ Dung Phục tâm tư.

Mà Tri Thủy Mặc thủ đoạn cũng làm cho nàng hoàng hoàng làm lên hầu gái đến, một ngày bận bịu đến xoay quanh, cái nào còn có thời gian suy nghĩ Mộ Dung Phục, nửa tháng trôi qua, sớm đã đem Mộ Dung Phục quên đến gần đủ rồi, nàng nửa tháng này thời khắc đều sống ở cẩn thận bên trong, phòng gian nhỏ loại kia khiến người ta tan vỡ địa phương, Vương Ngự Yên xin thế sẽ không đi lần thứ hai.

Mất đi trụ cột tinh thần Vương Ngự Yên dĩ nhiên miễn cưỡng để Tri Thủy Mặc làm ra một cái trụ cột tinh thần đến, hảo hảo làm việc, không cần lại bị Tri Thủy Mặc phạt, không phải vậy, liền mẫu thân của Mạn Đà Sơn Trang đều muốn theo xui xẻo.

Tri Thủy Mặc thỉnh thoảng khích lệ một đôi lời Vương Ngự Yên, giảm bớt một hồi đối với nàng áp bức, dĩ nhiên để Vương Ngự Yên sinh ra cảm kích tâm tình đến, hiện tại Vương Ngự Yên tuy rằng hay là hận Tri Thủy Mặc, nhưng cùng lúc cũng đem chính mình nhận làm là Tri Thủy Mặc người.

Dù cho hiện tại Mộ Dung Phục đến đây, e sợ cũng rất khó đem Vương Ngự Yên từ Tri Thủy Mặc bên người cướp đi, đây chính là nho gia lễ giáo tam cương ngũ thường sức mạnh to lớn, nó cầm cố chính là tinh thần của người ta, mà không phải thân thể!

Cho tới A Chu, Tri Thủy Mặc đã sớm nói cho nàng như thế làm nguyên nhân, vì không cho Vương Ngự Yên tan vỡ tự sát!

Phải biết, nguyên bên trong bị Mộ Dung Phục hiểu lầm vứt bỏ Vương Ngự Yên nhưng là làm ra đầu tình hành động tự sát đến, Tri Thủy Mặc không thể không phòng.

A Chu tuy rằng đau lòng biểu tiểu thư, nhưng vẫn là hết sức tán thành Tri Thủy Mặc cách làm

...

Chim én ổ, chủ đại sảnh!

"Cung chủ đến!" Một tiếng khê kêu tiếng vang lên, chim én ổ bên trong đại sảnh mọi người nghe vậy lập tức đứng dậy quất lên, "Cung nghênh cung chủ!"

Tri Thủy Mặc ngồi ở giữa đại sảnh trên bảo tọa, bên trái là một thân hồng y A Chu, bên phải là toàn thân áo trắng Vương Ngự Yên, nhìn bên trong đại sảnh hai hàng ngồi đầy thiện ác điện chủ, một loại cảm giác thành công tự nhiên mà sinh ra.

Đương nhiên, cảm giác thành công là thứ yếu, trọng yếu chính là thu hoạch phong phú a, qua ngày hôm nay, Tri Thủy Mặc liền muốn rời khỏi Thiên Long vị diện , lưu lại nửa tháng chỉ có điều là vì hướng dẫn Vương Ngự Yên, thuận tiện triệu tập mỗi cái Đại Điện chủ đường chủ đến đây chim én ổ mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Thanh đầu đuôi, thu hoạch đầy rẫy

Nhìn tay trái thủ tọa thô khoáng đại khí Tiêu Phong, đáng vẻ trang nghiêm trên ngọn thần sơn người, một mặt chính khí Bạch Thế Kính, mày kiếm mắt sao Trác Bất Phàm... Võ lâm có tiếng hào chính đạo nhân sĩ, ở đây thần phục đợi mệnh.

Tay phải thủ tọa tóc bạc mặt hồng hào Đinh Xuân Thu, Ngân Điện hắc trượng Đoàn Diên Khánh, phong thái yếu diệu Diệp Nhị Nương, hung thần ác sát Nhạc Lão Tam, anh tuấn thanh tú Trích Tinh Tử... Võ lâm uy danh hiển hách Tà đạo nhân sĩ, ở đây cúi đầu nghe lệnh.

Tri Thủy Mặc nhắm hai mắt lại, ý niệm tiến vào thức hải, hắc thiết sắc thức hải trên, Tri Thủy Mặc màu vàng hồn phách lẳng không trôi nổi ở hắc thiết sắc trên mặt biển, linh hồn chum sáng khoảng cách mặt biển đã có 6 tấc.

Hồn phách phía trước giữa không trung, một vòng ngọc bích sắc hồ lô hình dạng minh nguyệt treo lơ lửng, lạnh lạnh bạch ngọc ánh sáng soi sáng toàn bộ thức hải, chính là 'Tạo hóa thiên vồng hồ', đồng thời, hình bán cầu thức hải chu vi, một vòng hào quang màu tím bao phủ, đó là 'Hong Mông vạn giới hồ' ở thức hải kéo dài.

"Biểu hiện ta trước mặt thuộc hạ giản lược tin tức!" Tri Thủy Mặc quay về giữa không trung minh nguyệt phát sinh ý niệm.

Tà liệt điện chủ ——

Thiên giáp điện chủ: Tiêu Phong, số mệnh trị: 590 (không tính số mệnh gia trị), (thiên phú: Luyện Vũ Kỳ mới, chiến đấu ý thức)30%

Thiên át điện chủ: Trên ngọn thần sơn người, số mệnh trị: 585 (chỉ tính tu vi số mệnh), 10% (bị ép quy thuận)

Thiên binh điện chủ: Lôi bá, số mệnh trị: 540, 10%

Thiên Đinh điện chủ: Bạch Thế Kính, số mệnh trị: 530, 10%

Thiên mậu điện chủ: Trác Bất Phàm, số mệnh trị: 500, 30% (lòng trung đáng khen)

Thiên minh điện chủ: Triệu tiên tôn, số mệnh trị: 480, 10%

Thiên canh điện chủ: Bất bình đạo nhân, số mệnh trị: 470, 10%

Thiên tân điện chủ: Thôi lục hoa, số mệnh trị: 465, 10%

Thiên nhâm điện chủ: Kha trăm tuổi, số mệnh trị: 430, 20% (hơi có lòng trung)

Thiên quý điện chủ: Đơn chính, số mệnh trị: 420, 20%

Hữu liệt điện chủ ——

Ác giáp điện chủ: Đinh Xuân Thu, số mệnh trị: 598, 10%

Ác át điện chủ: Đoàn Diên Khánh, số mệnh trị: 585, 10%

Ác binh điện chủ: Diệp Nhị Nương, số mệnh trị: 545, 10%

Ác Đinh điện chủ: Nhạc Lão Tam, số mệnh trị: 530, 10%

Ác mậu điện chủ: Trích Tinh Tử, số mệnh trị: 505, 10%

Ác minh điện chủ: Vân Trung Hạc, số mệnh trị: 480, 10%

Ác canh điện chủ: Ô lão đại, số mệnh trị: 460, 20%

Ác tân điện chủ: Chung vạn cừ, số mệnh trị: 430, 10%

Ác nhân điện chủ: An Di Hiền, số mệnh trị: 425, 20%

Ác quý điện chủ: Sur hồng tử, số mệnh trị: 420, 10%

Từ những người này trên người, Trì Thủy Mặc tổng cộng được 1347. 8 số mệnh điểm, bắt quá, căn cứ 'Vạn giới' niệu tính, cái kia 0. 8 khẳng định là bị mất, Trì Thủy Mặc vốn có số mệnh điểm 463 điểm, thế nhưng thu phục kha trăm tuổi cùng với gỡ Đinh Xuân Thu vận dụng vạn giới đi tìm 35 điểm, vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc hiện nay nắm giữ số mệnh điểm vì 1775 điểm.

Một cái Trác Bất Phàm cung cấp số mệnh trị, dĩ nhiên vượt xa Đinh Xuân Thu, là hẳn hai lần có thừa, Trì Thủy Mặc mơ hồ ý thức được, e sợ dưới một thế giới liên không thể lại như thế xoạt số lượng, này nên tính là một cái BUG, lấy 'Bảy hồ' hà khắc trình độ, e sợ dưới một thế giới sẽ xuất hiện biến hóa mới.

1775 số mệnh điểm đã vượt qua Thiên Long thế giới quét rác tầng, tuy rằng còn không đạt tới đựng vào số mệnh chi tường, kinh động Thiên Long vị diện ý thức trình độ, thế nhưng cũng thỏa mãn rời khỏi Thiên Long điều kiện.

"Bản tọa ít ngày nữa sắp trở về thiên giới! Vì lẽ đó thiện ác cung sắp giải tán!" Trì Thủy Mặc lẳng lặng ngồi ở trung ương trên bảo tọa, thần nhiên nói.

Tin tức này đem tràn dưới các vị điện chủ chấn động mây chấn, để bọn họ có chút dờ ra, tuy rằng tất cả mọi người đang suy đoán Trì Thủy Mặc một hậu thiên sẽ đề cập thăng thiên việc, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới làm đến nhanh như vậy, như thế đột nhiên.

Có không ít điện chủ thậm chí căn bản không tin tưởng Trì Thủy Mặc sẽ rời đi nói chuyện, chỉ có điều cho rằng đó là lừa đại chúng lời nói mà thôi, không nghĩ tới dĩ nhiên thật sự muốn rời khỏi, này to lớn thiện ác cung dĩ nhiên liên như vậy muốn giải tán, điều này làm cho các vị điện chủ bên trong chông đỡ âm mưu luận người một trận kinh ngạc.

Liền ngay cả Trì Thủy Mặc trái phải đứng thẳng A Chu cùng Vương Ngữ Yên cũng đồng dạng thân thể chấn động, hiển nhiên là vì tin tức này khiếp sợ, Vương Ngữ Yên thậm chí cảm thấy một trận sợ sệt, sợ sệt Trì Thủy Mặc đột nhiên rời đi, loại tâm tình này đến đột nhiên như thế, để Vương Ngữ Yên đều có chút hoảng hốt, chính mình không phải nên hạn cái này phá hủy chính mình suốt đời người sao.

Ngoài phòng khách, trên diễn võ trường một đám đường chủ nghe nói lời ấy tất cả đều châu đầu ghé tai, xì xào bàn tán, trầm thấp giao lưu tiếng không ngừng vang lên.

"Kính xin cung chủ không cần bỏ lại chúng ta! Thiên hạ này còn cần cung chủ, cần thiện ác cung a!" Tay phải thủ tọa Đinh Xuân Thu đột nhiên đứng lên đến một mặt đau xót nói rằng, không người biết, còn tưởng rằng hẳn đối với Trì Thủy Mặc có bao nhiêu lòng trung đây.

"Thinh cung chủ không cần bỏ lại chúng ta!" Ác điện chúng điện chủ cùng nhau đứng dậy bái đạo!

Bên trái thiện điện điện chủ môn nhìn ác điện điện chủ như vậy, dĩ nhiên cũng cùng nhau đứng dậy bái đạo, "Thinh cung chủ không cần bỏ lại chúng ta!"

"Thinh cung chủ không cần bỏ lại chúng ta!" Ngoài phòng khách trên diễn võ trường, chúng đường chủ cùng nhau khom người mà bái!

Thấy này Trì Thủy Mặc trong lòng cười gằn, Đinh Xuân Thu sở dĩ mở miệng giữ lại, bắt quá là sợ Trì Thủy Mặc không có mở ra sự sống chết của chính mình phù liên biến mất mà thôi. Ác điện điện chủ đại thể đều là bởi vì cái này nguyên nhân mở miệng giữ lại Trì Thủy Mặc.

Cho tới thiện điện điện chủ, bắt quá là nhìn thấy chúng ác điện điện chủ mở miệng giữ lại Trì Thủy Mặc, nếu như mình không mở miệng chẳng phải là có vẻ so với cái nhóm này ác điện điện chủ càng không có tình người.

Một đám đường chủ môn nhưng là rất tự nhiên đi theo cường giả hành vi mà thôi, đương nhiên, cũng không thiếu sinh tử phù nguyên nhân.

Như vậy, mới hình thành mọi người tranh nhau giữ lại Trì Thủy Mặc cảnh tượng, ngược lại không là Trì Thủy Mặc người cung chủ này thật sự có nhiều đặc nhân tâm.

Thấy này cảnh tượng, Trì Thủy Mặc nhàn nhạt nở nụ cười, đạo, "Việc này, cũng không phải bản tọa có thể quyết định, ngươi các loại (chờ) không cần nhiều lời, cho tới ngươi các loại (chờ) trong lòng sầu lo việc, bản tọa sẽ giúp đỡ xử lý!"

Dứt lời, Trì Thủy Mặc thân hình hơi động, một cái từ ánh xuyên (mặc) qua đại sảnh, đến đến đại sảnh trước trên diễn võ trường đứng thẳng, nơi này, một đám điện chủ tập hợp.

"Chiêu dụng sinh tử phù chỉ đường chủ dựa theo địa vực từ đông đến tây, do nam đến bắc, xếp hạng bản tọa trước, bản tọa thay các ngươi giải sinh tử phù nỗi khổ!" Chắp tay sau lưng ở phía sau, nhìn đàn này đường chủ lên tiếng nói.

Trì Thủy Mặc đều rời khỏi bảo tọa, trong phòng chúng điện chủ tự nhiên không dám vẫn như cũ ngồi, dồn dập đứng dậy đi tới trên diễn võ trường, trái phải mỗi cái hình thành một hàng dừng lại.

A Chu cùng Vương Ngữ Yên nhưng là đi dạo đi tới Trì Thủy Mặc bên cạnh đứng thẳng, A Chu một mặt không bỏ, trong mắt sương mù mờ mịt, một bộ rung rung muốn khóc vẻ mặt, mà Vương Ngữ Yên nhưng là sắc mặt biến đổi bất định, ung dung giải thoát bên trong mang theo bàng hoàng cùng mê man, thật giống như lạc đường cừu con.

"Cảm tạ cung chủ đại ân, ngài chính là cha mẹ sống lại của ta a!"

"Cung chủ đại ân, tiểu nhân minh cảm ngũ tạng, tất nhiên không dám có một ngày quên "

"Ta trở về liền cho cung chủ lập cái trường sinh bài vị, nhất định phải ngày ngày cúi chào, lấy tạ cung chủ đại ân!"

...

Trên diễn võ trường các loại ngôn luận xuất hiện, ồn ào thành một mảnh, chúng đường chủ càng là ngã quy ở mặt đất, cảm tạ Trì Thủy Mặc đại ân, lúc này về mặt của mọi người nhưng là không có làm bộ, đều là xuất phát từ nội tâm cảm tạ!

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Thiện ác tiêu, kẻ bạc tình nhi

Có cái kia được sinh từ phù độc hại rất nặng người, thậm chí tại chỗ khóc ròng ròng, kích động đến không kiềm chế được, không có nhận qua linh thú cung áp bức điện chủ môn cũng đối với chúng đường chủ biểu hiện căn bản không có thể hiểu được.

"Khó Đạo cung chủ thật sự có tốt như vậy? Ta thế nào không biết đây?" Thậm chí có điện chủ sinh ra như vậy nghi hoặc đến.

"Tur Mã giao, thiện ác cung tuy đem không tồn, nhưng thưởng thiện phạt ác chức vụ trách người khả năng nắm?" Trì Thủy Mặc hỏi thăm một cái gầy trơ xương lão giả nói.

Vị lão giả này chính là cái kia chịu đến linh thú cung quát, trên lưng có tung ba cái, hoành ba cái, nhặng nhịt khắp nơi chín cái màu đỏ tươi dấu vết, lão giả.

"Thuộc hạ có thể nắm!" Lão giả kiên định nói!

"Nếu không thể nắm, nên làm gì?" Trì Thủy Mặc từng bước ép sát, hần nhất định phải để những đường chủ này lập xuống lời thề đến, không phải vậy, chỉ sợ cũng sẽ như ngựa hoang mất cương giống như làm hại vô lâm, lời thề ở cổ đại còn là phi thường có lực ước thúc, đặc biệt là cái này nặng hứa, nhẹ nhàng chết sinh Thiên Long vô lâm.

"Nếu không thể nắm, thuộc hạ ắt gặp bị thiên lôi đánh, vạn tiền xuyên tâm tai họa, chết không có chỗ chôn!"

Vì có thể mở ra sinh từ phù, lão giả không chút do dự phát xuống độc thề.

Trì Thủy Mặc gật gật đầu, hần cũng chỉ có thể làm được như vậy, đưa tay khoát lên Tur Mã giao trên người, một vết màu trắng băng hàn chân khí thăm dò vào Tur Mã giao trong cơ thể, tiến vào kinh mạch sau, chân khí phân tán ra đến, rất nhanh sẽ ở thiên tri huyết, huyết hội âm, đàn bên trong huyết các loại (chờ) sáu cái huyết vị tìm tới Thiên Sơn đồng mỡ lưu lại sinh từ phù chân khí.

Trì Thủy Mặc cực hàn thuộc tính chân khí rất mau đem quanh quẩn ở những huyết vị này sinh từ phù bao vây, bá đạo cực hàn chân khí ở lấy nhiều tháng ít tình huống bất quá mấy cái hô hấp, liền đem sinh từ phù hóa đi.

Tur Mã giao đứng dậy, vùng quỳen đá chân, đại hi như điên, đột nhiên nhào phiến trên đất, ầm ầm ầm hướng về Trì Thủy Mặc dập đầu, nói rằng: "Cung chủ ở trên, Tur Mã giao tính mạng, là lão nhân gia người cho, từ nay về sau, thưởng thiện phạt ác chức vụ trách, Tur Mã giao không dám có một ngày quên."

Phát tay để kích động Tur Mã giao lui ra, Trì Thủy Mặc tiếp theo thay cái khác đường chủ mở ra sinh từ phù, tương đồng chính là, cũng làm cho phát hạ độc thề, đối với giải mọi người sinh từ phù Trì Thủy Mặc, những đường chủ này cũng là chân tâm kính nể, không nói sau đó thật sự một ngày không quên thưởng thiện phạt ác, thế nhưng làm xằng làm bậy hẳn là sẽ không.

...

Trì Thủy Mặc ở trên diễn võ trường, đem các vị đường chủ sinh từ phù mở ra sau, Trì Thủy Mặc lại thừa thế xông lên đem Đình Xuân Thu, ô lão đại các loại (chờ) người sinh từ phù mở ra.

Trong khoảng thời gian ngắn mở ra nếu như nhiều người sinh từ phù, dù cho Trì Thủy Mặc đã đến 'Chân Khí cảnh' cũng có chút uể oải, chân khí trong cơ thể càng là chỉ còn dư lại một phần, nhìn đầy mặt cảm ơn mọi người, Trì Thủy Mặc quyết định ở thêm một cái tọa, "Yên lặng!"

Giữa trường hưng phấn mọi người nghe vậy đều là thúc thủ mà đứng, chậm đợi Trì Thủy Mặc dẫn dò, "Bản tọa tức sắp rời đi này giới, vì lẽ đó, qua ngày hôm nay, các ngươi liền không còn là thiện ác cung đường chủ, 'Anh Hùng lâu' cùng 'Chính khí các' cũng đem đóng.

Thế nhưng, ngươi các loại (chờ) không nên quên thưởng thiện phạt ác chi tắc, không phải vậy, chờ ngươi chết rồi, bản tọa tất nhiên muốn cho ngươi các loại (chờ) biết tầng mười tám địa ngục chỗ kinh khủng!"

Tử vong, vĩnh viễn là nhân loại không cách nào phòng ngừa pháp tắc, đối mặt tử vong, không có ai có thể thần nhiên, dù cho là thiên kiêu, là nhân kiệt, tương tự như vậy.

Đối với tử vong, dù cho tôi coi trời bằng vung Ác nhân cũng sẽ mang trong lòng sợ hãi, Thiên Long vị diện đương nhiên không tồn ở địa phủ nói chuyện, Hắc Thiết cấp thế giới xuất hiện không được thần linh.

Thế nhưng, có Trì Thủy Mặc phi thăng sự thực ở trước, không cho phép đám người này không tin, sau này làm ác e sợ sẽ thu lại không ít.

"Chúng tôi không dám quên đi, vọng cung chủ minh xét!" Mọi người khom lưng bái đạo!

"Chúng điện chủ lưu lại, ngươi các loại, tản đi đi!" Trì Thủy Mặc vung tay lên, đem chúng đường chủ xua tan.

"Chúng ta bái biệt cung chủ, vọng cung chủ tiên an!" Chúng đường chủ quỳ xuống bái biệt, sau đó đứng dậy rời đi.

...

Chim én ở bến tàu, nhìn đi xa chúng điện chủ, Trì Thủy Mặc chịu không nổi thổn thức.

Đình Xuân Thu các loại (chờ) một đám Tinh Túc Phái người, Trì Thủy Mặc mở ra sinh tử phù, cho mấy quyền Thiếu lâm tự bảy mươi hai tuyệt kỹ sau khi liền đem đánh đuổi, cái khác mỗi cái điện chủ cũng đều chiếm được một, hai bản tuyệt kỹ, bất quá, đối lập chính là phát xuống tuân thủ thưởng thiện phạt ác độc thể, không phải vậy, Trì Thủy Mặc sẽ không để cho sống rời khỏi nơi đây.

Đoàn Diên Khánh cùng Diệp Nhị Nương quan tâm sự tình Trì Thủy Mặc cũng nhất nhất báo cho, càng làm cho hai người lấy nhĩ tử phát xuống độc thể, tuân thủ thưởng thiện phạt ác chức vụ trách.

Tiêu Viễn Sơn tin tức, Trì Thủy Mặc cũng báo cho Tiêu Phong, càng làm cho xin thể bảo vệ võ lâm chính nghĩa, A Chu an nguy Trì Thủy Mặc cũng giao cho hắn, đương nhiên, A Chu cũng không có giao cho Tiêu Phong.

Đối với nàng, Trì Thủy Mặc chuẩn bị để cho đi Đại Lý nhận thân, Đại Lý Đoàn thị thực lực đầy đủ bảo vệ A Chu, không nói A Chu là Trần Nam vương thân nữ, chỉ bằng Trì Thủy Mặc đối với Đại Lý Đoàn thị ân tình, bọn họ cũng không dám để cho A Chu có chuyện, không phải vậy, vong ân phụ nghĩa danh tiếng Thiên Long tự nhưng là ném không xong.

Vương Ngữ Yên nhưng là đã để Trác Bất Phàm xuất phát hộ tống nàng đi nổi trống sơn, nói vậy không nhai từ rất tình nguyện đem công lực truyền cho mình thân ngoại tôn nữ, Lý Thu Thủy cũng sẽ không từ chối giáo dục Vương Ngữ Yên.

Phái Tiêu Dao chương môn chính là Trì Thủy Mặc cho Vương Ngữ Yên sắp xếp vận mệnh, chấn hưng phái Tiêu Dao sắp trở thành Vương Ngữ Yên mới trụ cột tinh thần, làm cho nàng có thể sống sót.

Bị chẳng hay biết gì Đình Xuân Thu, e sợ khó thoát bị phản nộ Lý Thu Thủy giết chết vận mệnh, đối với cái này lão ma, Trì Thủy Mặc là ở không yên lòng lưu hắn sống trên đời.

Một khi Trì Thủy Mặc rời khỏi, chỉ sợ sẽ có không ít võ lâm nhân sĩ mơ ước võ công của hắn, có thể phi thăng thiên giới võ công, e sợ ít có võ lâm nhân sĩ không động tâm, mà Trì Thủy Mặc hai người thị nữ chính là những người này mục tiêu tốt nhất, vì lẽ đó, đối với cho các nàng, Trì Thủy Mặc lưu lại không ít hậu chiêu bảo vệ.

Cho tới chân tâm quy phụ Trác Bất Phàm, Trì Thủy Mặc nhưng là đem Thiên Sơn đồng mẫu cụ thể tin tức nói cho cho hắn, càng là đem Dịch cân kinh truyền thụ cho hắn, cho tới có thể thành công hay không báo thù, liền muốn xem tạo hóa.

"Tốt, chúng ta trở về đi thôi!" Trì Thủy Mặc bắt chuyện A Chu một tiếng, liền dự định về thư phòng bàn giao một ít chuyện cho nàng, sau đó liền rời khỏi thế giới này.

Nhưng vào lúc này, một chiếc xa hoa thuyền lớn chuyển qua mười tám loan thủy lộ, đi tới chim én ở bến tàu, trên thuyền lớn có ba tầng lầu, bốn cái cột buồm, mấy đội binh sĩ ở trên boong thuyền tuần tra, đầu thuyền có khắc hai cái đại đại chữ triện "Tây Hạ"!

Vốn muốn rời đi Trì Thủy Mặc nhìn chiếc thuyền lớn này, cười khổ một tiếng, đứng lại ở bến tàu, "Vẫn là không có tránh thoát đi, nên đến chung quy muốn tới a!"

Không lâu lắm, thuyền lớn đến bến tàu, ba cái rộng rãi ván gỗ lát thành dẫn tới bến tàu con đường, hai đội trên người mặc tào tử giáp bách chiến tinh binh cấp tốc từ trên boong thuyền chạy xuống, xếp thành hàng đứng lại, đem bến tàu trên Trì Thủy Mặc cùng A Chu coi là không có gì, những tinh binh này cùng một màu hậu thiên chín tầng, có thể so với Đại Tổng Hộ Long vệ.

A Chu mặt cười dửng dưng, liền muốn quát lớn những người này, "A Chu, quên đi!" Trì Thủy Mặc lắc lắc đầu, ngăn cản A Chu, dù sao, chính mình nợ nàng a!

Bách chiến tinh binh sau khi, chính là hai đội thân mặc áo xanh hầu gái lượn lờ đi tới, để Trì Thủy Mặc ngạc nhiên chính là, này hai đội hầu gái dĩ nhiên cũng là cùng một màu hậu thiên chín tầng, xem ra, Tây Hạ có thể lấy viên đạn quốc gia, không xưng thần, không tiến cống, dám đông tập Bắc Tống, bắc kích đại liên quả nhiên có chút gốc gác a.

Lục y hầu gái sau khi, chính là hai tên thiếu nữ mặc áo trắng chen chúc một vị trên người mặc hào hoa phú quý quần tím cô nương chân thành mà đến! Cô gái kia bên hông còn mang theo một khối "duong chi bạch ngọc" ngọc bội

Trì Thủy Mặc bên cạnh A Chu nhìn thấy thiếu nữ mặc áo tím kia, chẳng biết vì sao trong đầu đột nhiên nhớ tới vài câu từ đến, "Vai như tước thành, eo đúng hện tố. Duyên cảnh tú hạng, hảo chất lộ ra. Dung mạo không thêm, duyên hoa phát ngự. Búi tóc nga nga, tu lông mày liên quyền. Đan ngoài môi lằng, hảo xi bên trong tiên, đôi mắt sáng liếc nhìn, lúm đồng tiền phụ thừa quyền. Côi tư diễm dật, nghi tình thể nhân."

Nếu như nói Vương Ngữ Yên là sinh trưởng ở trong Tây hồ một đóa thanh liên, thanh lệ thoát tục, giống như tiên tử, như vậy cái này quần tím thiếu nữ chính là hoàng gia hoa viên bạch mẫu đơn, diễm ép hoa thơm có lạ, cao quý thanh nhã, so với Vương Ngữ Yên non nớt, thiếu nữ mặc áo tím càng là có thêm vài phần thành thực, vài phần quyền rũ.

Nhảy ra nghịch ngợm A Chu dĩ nhiên lần thứ nhất vì chính mình dung nhan hơi có chút tự ti, dĩ nhiên sinh ra nhìn thấy nữ chủ nhân áo giác, phảng phất cái kia quần tím thiếu nữ cùng cung chủ mới là một đôi trời sinh, A Chu lặng lẽ chuyển bước, muốn tàng sau lưng Trì Thủy Mặc.

Bất quá, một đôi thon dài ôn hòa bàn tay lớn giữ nàng lại! Trì Thủy Mặc thật giống có thể nhìn thấu A Chu nội tâm giống như vậy, hai tay ấm áp để A Chu trong nháy mắt đem cái kia một tia tự ti quăng đến lên chín tầng mây, trên mặt lộ ra một tia nụ cười ngọt ngào.

Cung chủ là lần thứ nhất kéo tay của người ta đây, A Chu giờ khắc này tim đập như hươu chạy, mặt giống hoa đào, cái kia chịu không nổi e thẹn vẻ mặt miễn cưỡng cho nàng bỏ thêm mấy phần mị lực, làm cho nàng ở thiếu nữ mặc áo tím phong thái dưới, cũng có thể tỏa ra chính mình mỹ lệ.

Nhìn thấy Trì Thủy Mặc kéo A Chu động tác, quần tím thiếu nữ đi tới bước tiến hơi dừng lại một chút, tình xảo má ngọc trên càng là lộ ra một tia đau khổ, khiến người ta thấy chỉ tâm nát.

Điều này làm cho A Chu càng là khẳng định thiếu nữ này cùng cung chủ có quan hệ, khó Đạo cung chủ đối với người ta bội tình bạc nghĩa? Nhưng là như vậy thiên tiên hình dáng, cung chủ sao sinh cam lòng?

Thiếu nữ đi tới Trì Thủy Mặc cùng phía trước đứng vững, cũng không nói lời nào, chính là như thế lẳng lẳng nhìn hấn, Trì Thủy Mặc tuy rằng trải qua băng tằm tinh nguyên lột rửa, dung mạo có chút biến hóa, thể nhưng ngoại trừ tóc ở ngoài, trên mặt bất quá là thoáng thay đổi hai phần mà thôi, để hấn nguyên bản nhô nhô khí chất trở nên lãnh ngạo.

"Thanh lộ! Người thế nào đến rồi?" Trì Thủy Mặc cảm giác trong miệng hơi có chút phát khô, tổng không có thể khiến người ta ngàn dặm xa xôi tới rồi nữ nhi gia mở miệng trước đi.

Lý Thanh Lộ vẫn như cũ không mở miệng, chỉ là trên mặt vẻ mặt càng nhiều một phần đau khổ, để Trì Thủy Mặc cảm thấy cổ họng phát ách, không biết nên nói cái gì.

Thả ra A Chu tay ngọc, Trì Thủy Mặc mở miệng nói, "Thanh lộ, xin lỗi, ta chẳng mấy chốc sẽ rời khỏi này giới, vì lẽ đó, " nói tới chỗ này Trì Thủy Mặc cảm giác nói tiếp, vì lẽ đó như thế nào, vì lẽ đó chính mình không có thời gian đi tìm nàng, rồi lại thời gian ở Trung Nguyên làm mưa làm gió, nhưng có thời gian cùng hầu gái **.

Lẽ nào cùng nàng nói tất cả những thứ này đều là số mệnh điểm sao, điều này hiển nhiên không thể, nếu không thể cho người ta hạnh phúc, lúc trước liền không nên lưu lại ngọc bội, không có thấy Lý Thanh Lộ bên hông hiện tại còn mang theo ngọc bội sao!

Lý Thanh Lộ vẫn không có nói chuyện, chỉ là trong mắt sưng mù mờ mịt, một bộ rưng rưng muốn khóc vẻ mặt, cái kia trong mắt sưng mù rất có muốn tràn ra viên mắt xu thế.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Ta đồng ý, suốt đời chờ đợi

Điều này làm cho Trì Thủy Mặc có chút hoảng rồi, dù sao đối với Lý Thanh Lộ Trì Thủy Mặc không phải là không có hảo cảm, hơn nữa không thể so có tư tâm Triệu Uyển nhi một nhà, Lý Thanh Lộ đối với Trì Thủy Mặc nhưng là thuần khiết không chút tì vết cảm tình.

Không chỉ có như vậy, lúc trước nếu là không có Lý Thanh Lộ kim bài, e sợ Trì Thủy Mặc vào không được Hoan Hi cốc, không có Hoan Hi cốc bên trong được liệu làm ra làm 'Bi tô thanh phong', e sợ Trì Thủy Mặc đã sớm chết ở Mộ Dung Bác bóng ngón tay rơi xuống, nơi nào còn có ngày hôm nay.

Vì lẽ đó, đối với Trì Thủy Mặc, Lý Thanh Lộ chẳng những có tình, còn có ân!

Mỹ nhân tình thâm, giai nhân ơn trọng! Ta lấy hà còn?

"Thanh lộ, ngươi đừng khóc a, ta biết là trì đại ca không tốt, không có đi ngân xuyên xem ngươi. Nhìn thấy Lý Thanh Lộ muốn khóc, Trì Thủy Mặc vội vã an ủi, nhưng là hẳn không an ủi cũng còn tốt, này vừa an ủi, Lý Thanh Lộ trong mắt sương mù ngay lập tức sẽ tràn ra viền mắt, một giọt nhỏ óng ánh nước mắt châu từ mỹ nhân má ngọc trên xẹt qua, ngã xuống đất, nát tan!

Nhìn thấy chính mình an ủi không chỉ không có thể làm cho mỹ tâm tình người ta tốt lên, còn để giai nhân rơi nước mắt, Trì Thủy Mặc triệt để hoảng rồi, trong đầu nhanh như tia chớp xẹt qua một câu kiếp trước lời lẽ chí lý, "Nếu như người đàn bà của ngươi gào khóc, cái gì cũng không nên nói, ôm chặt nàng!"

Trì Thủy Mặc duỗi ra hai tay, đem trước mặt ý trung nhân chăm chú ôm vào trong ngực, để nước mắt rơi xuống ở bả vai của chính mình, mà không phải trên đất.

Trì Thủy Mặc tay phải chậm rãi đánh Lý Thanh Lộ, lại như khi còn bé nắn thân hống chính mình.

Rất nhanh, Lý Thanh Lộ liền đình chỉ gào khóc, duỗi ra cánh tay ngọc, đem Trì Thủy Mặc ôm chặt lấy, thật giống sợ hãi đột nhiên biến mất.

Thời gian, đứng vào lúc này bất động!

Chu vi các thị nữ trong mắt loé ra một tia ước ao, A Chu trong lòng càng là đủ mùi vị lẫn lộn, lại ước ao, lại đổ kị, còn có một chút chúc phúc, thân đơn bóng chiếc cung chủ dưới cái nhìn của nàng xác thực cần một người phụ nữ đến tiếp bạn hữu.

Bất quá, ngay cả Thiên tiên giống như Vương Ngữ Yên Trì Thủy Mặc đều chỉ lấy đến làm hầu gái, A Chu cũng là tất tâm tư này, lúc trước A Chu cho rằng, có lẽ trên đời sẽ không có người có thể xứng với cung chủ đi, bất quá vị này quần tím thiếu nữ xuất hiện làm cho nàng thay đổi cái nhìn.

Một lúc lâu, hai người mới tách ra, Lý Thanh Lộ trên mặt đau khổ đã biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó chính là nụ cười nhàn nhạt, vừa lúc như nở rộ mẫu đơn, thời khắc này, nàng để thiên địa thất sắc.

"Tại sao không tìm đến ta?" Cho đến lúc này, Lý Thanh Lộ mới mở miệng hỏi, thanh âm kia dường như ngọc châu đụng nhau, vừa giống như chim hoàng oanh nhỏ âm, thanh lệ thấu triệt, rồi lại quyến rũ mê người, này hai loại tuyệt nhiên không giống khí chất lại bị hoàn mỹ dung hợp ở trên người một người, trời cao đợi nàng biết bao không tệ!

Câu nói này để Trì Thủy Mặc hơi dừng lại một chút, "Chúng ta vừa đi vừa nói, này chim én ở phong cảnh cũng khá!" Trì Thủy Mặc nắm Lý Thanh Lộ tay ngọc nhỏ dài, hướng phía trước đi đến.

Kiếp trước (xem như là kiếp trước ba) quen thuộc ái tình bảo điển hẳn biết, Lý Thanh Lộ không phải là muốn đáp án của vấn đề này, mà là không hài lòng Trì Thủy Mặc không trọng thị nàng, cảm thấy Trì Thủy Mặc không đủ yêu nàng.

Vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc căn bản là không có trả lời vấn đề này, mà là nắm chặt nàng tay nhỏ, thông qua hành động nói cho nàng, ta vẫn là quan tâm ngươi.

"Ngày đó rời khỏi ngươi sau đó, ta liền đi tới Đại Tuyết sơn Hoan Hi cốc, ở nơi đó, ta..."

Một mình mang theo Lý Thanh Lộ, Trì Thủy Mặc lần thứ nhất hảo hảo đi khắp đã thuộc về mình chim én ổ, sắp rời đi Lý Thanh Lộ chuyện sau đó từng cái đạo đến, bất quá, phạm là dính đến 'Bảy hồ' cùng mình lai lịch sự tình, đều là trực tiếp nhảy qua.

Lý Thanh Lộ là làm sao tìm được đến Trì Thủy Mặc đây, nguyên lai, Trì Thủy Mặc đem tên của chính mình báo cho một đám điện chủ, không biết thế nào liền lặng lẽ lưu truyền ra ngoài, đương nhiên, đây chỉ là giới hạn ở trong chốn võ lâm cao thủ mà thôi, trong chốn võ lâm bên trong tầng dưới chót vẫn như cũ không biết thiện ác cung Băng Tôn tính rất tên ai.

Không khéo chính là, lời bá môn nhân chín đực đạo nhân ở Tây Hạ nhất phẩm đường người hầu, vừa vặn liền biết rồi tin tức này, lại đúng lúc gặp Lý Thanh Lộ để nhất phẩm đường người tìm kiếm Trì Thủy Mặc, liền để chín đực đạo nhân được cái công lao.

Mà Mộ Dung Phục ở chim én ổ nhìn thấy Trì Thủy Mặc kim bài sau, đương nhiên sẽ không dễ dàng tin tưởng, cũng làm người ta đi Tây Hạ tìm hiểu, vừa vặn nhất phẩm đường người tóm gọn, hai tướng hợp lại, Lý Thanh Lộ liền xác định cái kia thiện ác cung cung chủ chính là Trì Thủy Mặc, cho nên mới lập tức lên đường (chuyển động thân thể) đến đây.

Tây Hạ cung chủ đến Đại Lý, đương nhiên sẽ không là vừa thấy chuyện đơn giản, nếu không là Lý Thanh Lộ chối từ Đại Lý Đoàn thị chiêu đãi, e sợ hiện tại còn chưa chắc chắn có thể chạy tới chim én ổ, chỉ có thể nói, tất cả những thứ này, đều là ý trời à.

Chim én ở hậu viện, Lý Thanh Lộ cùng Trì Thủy Mặc rúc vào với nhau, nghe nói Trì Thủy Mặc lập tức liền muốn rời khỏi thế giới này, Lý Thanh Lộ một mặt ước ao mở miệng nói, "Trì đại ca, người nhất định phải rời khỏi thế giới này sao, có thể hay không không đi?"

Trì Thủy Mặc cười khổ một tiếng, lắc đầu một cái, đạo, "Ta cũng muốn có thể lưu lại, thế nhưng không thể, nếu như ta không rời đi, e sợ không sống hơn 3 năm."

Lúc này, Trì Thủy Mặc đã là 27 tuổi, ở chim én ở, hẳn lại qua một cái tân niên, khoảng cách 30 tuổi đại nạn thời gian đã không đủ ba năm, 'Bảy hồ' sẽ không cho phép Trì Thủy Mặc đình chỉ không trước.

Lý Thanh Lộ đau khổ địa nở nụ cười, "Trì đại ca, người còn có thể trở về sao?"

"Cũng có thể trở về, có lẽ không thể, ta cũng không rõ ràng!" Có thể hay không lại về Thiên Long vị diện, trở về thời gian Lý Thanh Lộ có hay không vẫn là cái này Lý Thanh Lộ, Trì Thủy Mặc không dám hứa chắc, tất cả những thứ này, đều là không biết.

"Ta chờ người!" Nghe được Trì Thủy Mặc lại hỏi khả năng tới, Lý Thanh Lộ lúc này liền quyết định, dùng suốt đời, đến chờ đợi bọn họ lần thứ hai gặp gỡ.

"Người không cần, " không chờ Trì Thủy Mặc thoải nói ra khỏi miệng, Lý Thanh Lộ liền dùng ngón tay như nhánh hành ngọc ngăn chặn Trì Thủy Mặc miệng, "Trì đại ca, người không cần phải nói, ta sẽ không thay đổi quyết định." Lý Thanh Lộ một mặt kiên định nói.

Trì Thủy Mặc cười khổ một tiếng, gật gật đầu, không có phản đối nữa, hai người liền như thế lẳng lặng ôm nhau cùng nhau, chờ đợi kiêu dương chậm rãi tâm tích...

... ..

Đem A Chu thân thể cùng với một ít hậu chiêu bàn giao cho A Chu sau khi, Trì Thủy Mặc liền để A Chu lập tức xuất phát đi tới Đại Lý, trên đường có Tiêu Phong bảo vệ.

Trì Thủy Mặc liền cùng Lý Thanh Lộ lẳng lặng đứng ở phía sau viện, Lý Thanh Lộ kiên trì muốn nhìn thấy Trì Thủy Mặc rời đi, Trì Thủy Mặc không có cách nào, hẳn cũng không đành lòng cứng rắn đánh đuổi Lý Thanh Lộ, liền dung túng nàng lưu lại.

Lưng đeo Hàn Ngọc hồ lô, Trì Thủy Mặc hai mắt nhắm nghiền ý niệm tiến vào đầu óc, hắc thiết sắc thức hải trên, một cái màu vàng chùm sáng lẳng không trôi nổi ở hắc thiết sắc trên mặt biển, linh hồn chùm sáng khoảng cách mặt biển 6 tấc, mặt biển nhẹ nhàng rung chuyển, thỉnh thoảng gây nên một đóa bọt nước, đáng tiếc, tung toé bọt nước trước sau tiếp xúc không tới chùm sáng.

Màu vàng chùm sáng phía trước giữa không trung, một vòng ngọc bích sắc hồ lô hình dạng minh nguyệt treo lơ lửng, lạnh lạnh bạch ngọc ánh sáng soi sáng toàn bộ thức hải, đồng thời, hình bán cầu thức hải chu vi, một vòng hào quang màu tím bao phủ, "Biểu hiện ta trước mặt tin tức!" Trì Thủy Mặc quay về giữa không trung minh nguyệt phát sinh ý niệm.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109: Lưỡng nan chọn, tự do hay không

"Xoạt", trong thức hải, một mặt bạch ngọc giống như màn ánh sáng ngang trời:

Người truyền thừa: Trì Thủy Mặc

Truyền thừa mặc cho mấy: Đệ thất nhậm

Giải phong tình huống: Tạo hóa thiên vòng hồ (giải bìa một tầng), Hồng Mông vạn giới hồ (giải bìa một tầng)

Linh hồn giai tầng: Màu vàng linh hồn

Số mệnh điểm: 1775 điểm

Tu vi: Chân Khí cảnh tiền kỳ đỉnh phong

Chân khí thuộc tính: Cực hàn

Nội công: 1, Thổ Nạp quyết (không cảnh giới), cấp bậc: Hắc thiết cấp sáu (truyền thừa)

2, tẩy tùy kinh (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp sáu (truyền thừa)

3, muốn ba ma địa đoạn hành thành tựu thần túc kinh (đăng phong tạo cực) cấp bậc: Hắc thiết cấp sáu

Kinh công: 1, Lăng Ba Vi Bộ (lô hỏa thuần thanh) cấp bậc: Hắc thiết cấp năm

Kiểm pháp: 1, Lục Mạch thần kiếm (tiểu có thành tựu), cấp bậc: Hắc thiết cấp sáu

Kỳ công: 1, đấu chuyển tinh di (lô hỏa thuần thanh), cấp bậc: Hắc thiết cấp sáu (truyền thừa)

Đặc thù: 1, cơ sở võ điển (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp hai

2, trung cấp võ điển (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp ba

3, cao cấp võ điển (đăng phong tạo cực), cấp bậc: Hắc thiết cấp bốn

Còn lại linh hồn truyền thừa vị: 6

Tri Thủy Mặc tiếp nhận rồi Vương Ngữ Yên đối với võ học lý giải sau khi, đem Lang Gia phúc địa cùng còn thi thủy các cùng với 'Dịch cân kinh', 'Thái cực quyền', 'Độc Cô Cửu Kiếm', 'Sinh tử phù', 'Thảo thượng phi', 'Quan Âm lệ' dung hợp với nhau, lý giải thấu triệt, hình thành cơ sở, trung cấp, cao cấp ba bản võ học bảo điển.

Bởi Tri Thủy Mặc lý giải đã toàn diện vượt qua truyền thừa võ học, vì lẽ đó, linh hồn vị bị trống không, chỉ có không thể hoàn toàn lý giải ba bản hắc thiết cấp sáu võ học vẫn như cũ chiếm cứ linh hồn vị.

Dựa theo Tri Thủy Mặc suy đoán, làm võ học toàn bộ dung hợp trở thành một quyển võ học bảo điển thời điểm, chính là võ hiệp đại thành, tiến vào tiên hiệp thời điểm

Bất quá, thế gian hết thảy đều sẽ không dựa theo người ý chí đến phát triển.

"Vạn giới, có thể hay không đem băng tầm mang ra Thiên Long thế giới?" Tri Thủy Mặc linh hồn chầm sáng hướng về hắc thiết thức hải chu vi màn ánh sáng màu tím đặt câu hỏi.

Tri Thủy Mặc trước mắt bạch ngọc giống như màn ánh sáng trên đột nhiên xuất hiện một nhóm màu tím đại tự, "Có hay không tiêu tốn số mệnh điểm 300 điểm mang ra Thiên Long thế giới sinh linh, băng tầm?

Là / hay không?"

Nhìn thấy thật có thể mang ra băng tầm, Tri Thủy Mặc hơi có chút kích động, không để ý tới 'Vạn giới' hỏi thăm, hỏi tiếp "Có thể hay không đem Lý Thanh Lộ mang ra Thiên Long thế giới?"

Màu tím đại tự phía dưới tiếp theo xuất hiện một hàng chữ lớn, thật giống như một cái không nhìn thấy người ở viết giống như vậy, "Có hay không tiêu tốn số mệnh điểm 3500 điểm mang ra Thiên Long thế giới sinh linh, Lý Thanh Lộ? Số mệnh điểm không đủ, tự động bác bỏ thỉnh cầu!"

Tri Thủy Mặc cười khổ một tiếng, quả nhiên, dẫn người xuất thế giới tiêu hao quá đắt, quý đến vượt qua hán thanh toán cực hạn.

Ở có hay không mang ra băng tầm chọn trên gáy, Tri Thủy Mặc dụng ý niệm lựa chọn là, lại là một nhóm màu tím đại tự xuất hiện: Đã đem băng tầm để vào lâm thời mở ra sinh linh không gian.

Ngoại giới Lý Thanh Lộ thì lại đột nhiên nhìn thấy Tri Thủy Mặc trên người công lấy Hàn Ngọc hồ lô biến mất không còn tăm hơi, sắc mặt bỗng nhiên trở nên trầm trọng, nàng rõ ràng, có lẽ tiếp theo một cái chớp mắt, tri đại ca sẽ biến mất ở trước mặt của nàng.

"Rời khỏi Thiên Long thế giới! Đi đi xuống một thế giới!" Tri Thủy Mặc ý niệm ở thức hải không gian vang vọng.

"Keng, keng, keng, người truyền thừa phát động vận mệnh lựa chọn, người truyền thừa phát động vận mệnh lựa chọn!"

Tri Thủy Mặc hắc thiết sắc thức hải bầu trời đột nhiên hào quang bảy màu lóng lánh, đỏ đậm, ngọc bích, vàng óng ánh, độn hôi, đen như mực, thiên thanh, thuần tử, bảy loại màu sắc hồ lô bóng mờ từng cái lộ ra.

Đột nhiên, thức hải bầu trời treo lơ lửng ngọc bích sắc minh nguyệt bên dưới xuất hiện một quyển dựng đứng kể chuyện, tám thái quang mang từ thư trên lộ ra, cuối cùng quy về ôn bạch vẽ, một luồng áp lực vô hình từ thư trên lộ ra, ép tới Tri Thủy Mặc màu vàng linh hồn chầm sáng lấp lánh không yên.

Tri Thủy Mặc chỉ cảm giác mình bỗng nhiên cái gì cũng không cảm giác được, ngũ giác đen kịt một màu, như rơi vào nghiền mực lớn giống như vậy, đầu đầu cũng có áp lực vô hình, để cho mình cả người đau đớn.

Hắc thiết sắc thức hải mặt biển bị miễn cưỡng đè thấp nửa thước, nguyên bản vì nổi sóng mặt biển trong nháy mắt trở nên phẳng lì như gương, từng tia từng tia vết rạn nứt từ thức hải sinh ra, nếu như không có viện trợ, e sợ Trì Thủy Mặc đem bị quyền sách này uy thế ép tới thức hải phá diệt, linh hồn từ tán mà chết.

Trì Thủy Mặc cảm thấy linh hồn đau nhức không ngớt thời gian, một đạo ngọc bích sắc cột sáng từ Trì Thủy Mặc thức hải bầu trời hồ lô trạng mình nguyệt bên trong tán mất ra, chiếu rọi đến dựng đứng kể chuyện bên trên, cùng lúc đó, Trì Thủy Mặc trên cổ ấn hình hồ lô màu tím cũng phát sinh một đạo thuần từ cột sáng tiến vào Trì Thủy Mặc thức hải, đem kể chuyện phủ kín.

Cổ áp lực vô hình kia lập tức biến mất không còn tăm hơi thay vào đó chính là một loại cảm giác âm áp đem Trì Thủy Mặc vây quanh, đen kịt ngủ giấc dần dần sáng sủa, thức hải bên trên, bị hai màu cột sáng bao phủ màu trắng kể chuyện tỏa ra một luồng nhũ khí màu trắng tức đến, Trì Thủy Mặc lập loé không yên linh hồn chùng sáng lập tức ổn định lại, bị đè thấp thức hải cũng một lần nữa dâng lên, thức hải không gian từng tia từng tia vết nứt cũng biến mất không còn tăm hơi.

Khôi phục như cũ Trì Thủy Mặc mới có cơ hội xem thật kỹ này bản suất chút nữa để hấn hồn phi phách tán kể chuyện, sách này dài chừng một trượng, bề rộng chừng sáu thước, dày ước hai thước, kể chuyện phong trên mặt có hai chữ lớn, "Hạo Nhiên "

Trì Thủy Mặc kinh ngạc phát hiện cái kia chữ dĩ nhiên không phải đã biết bất kỳ kiểu chữ, thế nhưng linh hồn của chính mình vừa thấy được cái kia hai chữ liền biết là "Hạo Nhiên", loại này vô thanh vô tức ảnh hưởng linh hồn thủ đoạn để Trì Thủy Mặc trong lòng phát lạnh, ở Thiên Long thế giới hồ mưa gọi gió, đùa bốn quần hùng ngạo khí bỗng nhiên biến mất không còn tăm hơi, nguyên lai, nếu không là hai hỗ trợ giúp, chính mình liền liếc mắt nhìn này bản kể chuyện tư cách đều không có!

Này so với coi thường càng làm cho Trì Thủy Mặc cảm thấy si nhục, liền liếc mắt nhìn tư cách đều không có a! !

Giữa lúc Trì Thủy Mặc không cam lòng thời gian, thức hải bầu trời đột nhiên xuất hiện hai cái mét chu vi đen kịt chỗ trống, từng tia từng tia bạch quang từ hai cái trong hắc động sinh ra, mãi đến tận chiếm đầy hố đen toàn bộ, chỉ để lại một đường màu đen khung.

Bên trái màn ánh sáng trắng bên trong xuất hiện từng tia từng tia khói đen, trong đó biến ảo ra bầu trời đại địa, sơn thủy, vô số nhân sinh sống ở bên trong thế giới này, xem trang phục, dường như một cái Hoa Hạ cổ đại thế giới, bất quá rất nhanh, khói đen liền biến ảo ra vô số yêu ma, an cư lạc nghiệp sinh hoạt biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó chính là yêu ma hoành hành thiên địa, vô số bách tính chết oan chết uổng, dân chúng lâm than không thể hình dung khổ, nước sôi lửa bỏng không thể miêu tả bi.

Một cái khác trong hắc động đồng dạng biến ảo ra một cái Hoa Hạ cổ đại thế giới, bất quá, bên trong thế giới này không có yêu ma hoành hành, nhưng lại vô số vô giả ngang dọc, có vạn kiếm ngang dọc, có Cuồng khí tối son, có sét đánh hỏa thiêu, vô số núi lớn giống như trường kiếm chìm nổi, lại có hoà hồng Kỳ Lân khiêu thiên, có sương Bạch Phượng hoàng cùng reo vang, có màu đỏ thắm thần long ra thủy, đây là một cái vô giả thế giới!

Ngọc bích cùng thuần từ giao tạp lập thể chữ từng cái từng cái nhảy ra ngang trời màn ánh sáng:

Một, tự do con đường, qua ba mươi tuổi khảo nghiệm, từ đây biển rộng mặc cá nhảy, trời cao mặc cho chim bay, không còn bất kỳ thử thách, làm sao sinh tồn, muốn đi hà giới, truyền thừa có thể sự tự quyết, mãi đến tận nhữ vong cũng hoặc công thành!

Hai, truyền thừa con đường, ba mươi tuổi thử thách biến mất, thay vào đó chính là truyền thừa thế giới thử thách, người đem tiếp thu các đời người truyền thừa lưu lại truyền thừa, gánh vác các đời người truyền thừa lưu lại không giống sứ mệnh, mãi đến tận nhữ vong cũng hoặc công thành!

Chỉ một thoáng, Trì Thủy Mặc hiểu được, nguyên lai bỗng nhiên xuất hiện ở thức hải cái kia bản kể chuyện, chính là các đời người truyền thừa trong đó một đời lưu lại truyền thừa chỉ báo.

Nếu như lựa chọn truyền thừa con đường, chính mình chẳng những có thể được cái kia bản kể chuyện, còn có thể tạm thời tránh được ba mươi tuổi đại kiếp nạn, bất quá, cùng thu hoạch đối ứng với nhau chính là, chính mình đem gánh vác lên không giống sứ mệnh, liền ngay cả đi hướng về hà giới, cũng không thể do chính mình quyết định, yêu ma kia hoành hành thế giới nên chính là mình muốn đi hướng về cái thứ nhất truyền thừa sứ mệnh thế giới.

Nếu như chọn con đường thứ hai, chỉ cần mình vượt qua ba mươi tuổi đại kiếp nạn liền có thể biển rộng mặc cá nhảy, trời cao mặc cho chim bay, muốn đi đâu cái thế giới liền đi đâu cái thế giới, chỉ cần số mệnh điểm đầy đủ, chính mình có thể lại vô số bên trong thế giới tìm kiếm cơ duyên, chậm rãi trưởng thành.

Nếu như Trì Thủy Mặc không có đoán sai, cái thứ hai vô đạo ngang dọc thế giới chính là tự do con đường muốn đi đệ một thế giới, chính mình chỉ cần ở nơi đó vượt qua ba mươi tuổi đại kiếp nạn triệt để tự do, hơn nữa, cái thứ hai thế giới Trì Thủy Mặc lại bảy tầng nắm là Phong Vân thế giới.

Hóa kỳ lân, băng phượng, Hồng Long, kiếm giới chư sơn, những này quen thuộc cảnh tượng để Trì Thủy Mặc khẳng định, mình có thể rất nhanh đạt đến hư đan cảnh giới, công thành tránh né ba mươi tuổi đại kiếp nạn, dù sao thế giới kia cơ duyên quá nhiều, quá hơn nhiều, xa hoàn toàn không phải tại nguyên bản cùng Thiên Long thế giới có khả năng so với.

Bất quá, một khi lựa chọn tự do con đường, không chỉ trước mắt kể chuyện sẽ biến mất, các đời người truyền thừa lưu lại truyền thừa chính mình đem không thể được đến, liền ngay cả đã dung hợp 'Thái Thượng Vong Tinh tâm' đều sẽ rời đi.

Vượt khó tiến lên, vượt mọi chông gai, thành tựu trường sinh, vẫn là nước chảy bèo trôi, tiêu dao vạn năm, truy đuổi bất tử, Trì Thủy Mặc rơi vào trầm mặc bên trong.

Đối với này, Trì Thủy Mặc ba hỏi mình,

Đệ nhất hỏi: Tự do con đường thật sự tự do sao?

Đệ nhị hỏi, không đứng ở người không lồ trên bả vai, mình có thể bò cao bao nhiêu?

Đệ tam hỏi, 'Bảy hồ' nhiều lần đóng chặt chính mình, thời gian thật sự cho phép chính mình chậm rãi theo đuôi bắt tử, tiêu dao trường sinh sao?

Vấn đề đáp án chậm rãi hiện lên ở trong lòng, dù cho lựa chọn tự do con đường cũng chưa chắc có thể được chân chính tự do, bất quá là từ một chiếc võng nhảy đến khác một chiếc võng mà thôi.

Không có các đời người truyền thừa truyền thừa, e sợ đơn dựa vào bản thân đi không xa lắm, 'Bảy hồ' tuy rằng nhìn như thần thông quảng đại, nhưng cũng không thể trực tiếp tăng cường sức chiến đấu của mình, gặp phải nguy hiểm tình huống như thế muốn chết, cho tới không đi địa phương nguy hiểm, Trì Thủy Mặc chỉ có thể ha ha, có câu nói gọi người ở trong nhà ngồi, họa từ trên trời đến.

Từ 'Bảy hồ' nhiều lần cường điệu thời gian đến xem, e sợ cho phép chính mình trưởng thành thời gian không hơn nhiều, một khi lựa chọn tự do con đường, có lẽ 'Bảy hồ' xác thực sẽ không lại xoá bỏ chính mình, thế nhưng đến nhất định cấp độ, không rất cường hãn chính mình e sợ sẽ gặp phải một loại nào đó không biết nguy hiểm mà ngã xuống.

Trì Thủy Mặc có thể không tin 'Bảy hồ' lớn như vậy đĩa bánh mặt sau không có một hố trời, không phải vậy, sáu vị trí đầu mặc cho người truyền thừa là thế nào tiêu vong?

Trì Thủy Mặc ở trong lòng quay về Phong Vân thế giới yên lặng mà nói một tiếng, vĩnh biệt, ta phong Vân Mộng!

Ta lựa chọn truyền thừa con đường! Trì Thủy Mặc linh hồn chầm sáng quay về thế giới yêu ma hố đen màn ánh sáng phát sinh ý niệm!

Thiên Long thế giới ở ngoài, Lý Thanh Lộ phát hiện Trì Thủy Mặc lưng đeo Hàn Ngọc hồ lô biến mất không còn tăm hơi sau khi, trước mắt một tia sáng tím lóe ra, tri đại ca liền không thấy bóng dáng, hai hàng thanh lệ ức chế không được chảy xuôi.

"Tri đại ca, ta chờ ngươi!" Lý Thanh Lộ ở trong lòng yên lặng ghi nhớ!

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Đây là tình huống thế nào?

Trì Thủy Mặc ở trong mơ mơ màng màng, cảm giác được đầu đau như búa bổ, bên cạnh thật giống có cái nữ tử đang hô hoán tên của hắn, nguyên phong, nguyên phong!

Gọi ta? Ta không phải gọi Trì Thủy Mặc sao? Vì sao lại cảm thấy nguyên phong danh tự này quen thuộc như vậy?

Miền miến cường cường mở hai mắt ra, liền nhìn thấy mặt trên là một mảnh màu đỏ, thật giống là dùng tơ lụa làm thành khăn phủ giường, không chờ nhìn kỹ, trên tay của chính mình đột nhiên truyền đến cảm giác ấm áp, "Nguyên phong, nguyên phong, ngươi tỉnh rồi, quá tốt rồi, ngươi rốt cục tỉnh rồi, ngươi có cảm giác hay không tới chỗ nào không thoải mái, ta đi cho ngươi gọi đại phu?" Vang lên bên tai một cái quuyền rũ mềm mại âm thanh, dọa Trì Thủy Mặc nhảy một cái.

Chính mình không phải xuyên qua rồi sao, thế nào nằm ở trên giường nhỏ, hơn nữa, tại sao cô gái này cho mình một loại cảm giác quen thuộc, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Lẽ nào, lần này không phải thân thể xuyên (mặc), là hồn xuyên (mặc)? Vẫn là, xuyên qua thất bại?

Cầm chính mình mấy năm nỗ lực chẳng phải là toàn bộ uổng phí?

Trì Thủy Mặc liền vội vàng đem ý niệm chìm vào trong cơ thể, cũng còn tốt! Trong kinh mạch vẫn như cũ chảy xuôi màu hồng độn khí lưu, đó là thổ nạp quyết chân khí.

Bên cạnh nữ tử nhìn thấy Trì Thủy Mặc không để ý đến nàng, hoảng rồi, này nguyên phong vốn là sự ngu đại, lẽ nào rơi càng ngu hơn?

"Nguyên phong, nguyên phong, người trả lời ta a, ta là tiểu thủy, người còn nhớ ta không?" Nữ tử vừa nói chuyện một bên rung động Trì Thủy Mặc tay.

Lúc này Trì Thủy Mặc mới mới phục hồi tinh thần lại, hần ngạc nhiên phát hiện, này lời của cô gái không phải Hoa Hạ quốc bất luận một loại nào ngôn ngữ, nhưng hần có thể nghe hiểu, hơn nữa, còn có một loại cảm giác quen thuộc, này tuyệt không là 'Vạn giới' cấp cho năng lực, 'Vạn giới' tuy rằng có thể cho Trì Thủy Mặc quen thuộc vị diện thông dụng ngữ bản lĩnh, thế nhưng là sẽ không có loại này cảm giác quen thuộc.

Cảm giác được thiếu nữ lo lắng, không có công phu suy nghĩ nhiều, Trì Thủy Mặc vội vã đáp lại nàng, "Ta, ta đau đầu!" Quả nhiên, nói ra cũng cùng thiếu nữ này như thế, đều là đồng nhất loại ngôn ngữ.

Nghe được Trì Thủy Mặc trả lời, cô gái kia trái lại thở phào nhẹ nhõm, đem Trì Thủy Mặc đầu ôm vào trong ngực, một loại ấm áp mềm mại xúc cảm trong nháy mắt vây quanh Trì Thủy Mặc đầu, đồng thời còn có một luồng nhân nhật mùi thơm truyền đến, cái kia hương vị bên trong có chứa một loại thiên nhiên mê hoặc.

Chính đang Trì Thủy Mặc bị mềm mại vây quanh thời điểm, một chuỗi ngôn ngữ tiếng bước chân truyền đến, thác loạn bước chân để lộ ra một luồng lo lắng tâm tình.

"Ta nhi a, người rốt cục tỉnh rồi!" Một cái dịu dàng thanh âm ôn hòa truyền đến, Trì Thủy Mặc đầu bị thả ra, không chờ hần phản ứng lại, đầu lại bị ôm lấy, mềm mại xúc cảm lần thứ hai tập kích hần, bất quá lần này mềm mại thật giống cùng vừa có chút không giống, đến cùng cụ thể nơi nào không giống, Trì Thủy Mặc nói không được.

Trì Thủy Mặc còn đang mơ hồ bên trong thời, trên đầu truyền đến bị xoa xoa cảm giác, đáng chết! Ta không phải sùng vật!

Bất quá, không làm rõ được tình huống Trì Thủy Mặc cũng không dám tùy tiện lộn xộn, dựa theo lúc trước ở thức hải hố đen màn ánh sáng trên nhìn thấy cảnh tượng để phán đoán, thế giới này sức mạnh cấp độ phi thường cao, vẫn là an phận điểm được, vạn nhất bị người xem là yêu quái cho thu rồi liền phiền phức.

"Tốt, phu nhân, đem nguyên phong thả ra đi, hần đều mấy ngày không có ăn đồ ăn, dựa cả vào đại bổ chén thuốc duy trì, nghĩ đến nên đổi bụng" một cái công chính uy thế âm thanh truyền đến.

Trì Thủy Mặc cảm giác được chính mình rốt cục bị giải thả ra, lúc này, Trì Thủy Mặc mới rảnh rỗi lượng lớn một hồi này trong nhà người.

Khoảng cách Trì Thủy Mặc gần nhất chính là một cái ba mươi bốn tuổi cô đại thành thực phụ nữ, tuy rằng không phải rất đẹp, nhưng tuyệt đối rất nài xem, bất quá khóe mắt hơi có chút nếp nhăn, này phụ nữ đầu trên người mặc hồng tử vạt áo rộng rãi thêu quần, đầu đội Bách Linh ngân hoa trâm, trên cổ còn mang theo một chuỗi trân châu, toàn thể làm cho người ta một loại phú quý an tường cảm giác.

Nếu như những này vẫn tính bình thường, vậy vị này phụ nữ trên đỉnh đầu thành công đuôi người thô, tiếp cận cao chín thước cột sáng vàng là xảy ra chuyện gì?

Cái kia trong cột ánh sáng còn để lộ ra một loại phú quý bình an ý vị.

Trì Thủy Mặc đề xuống nghỉ ngơi trong lòng, nhìn về phía một bên thiếu nữ, thiếu nữ ngũ quan tinh xảo phi thường, so với Lý Thanh Lộ không sai một chút, càng làm cho Trì Thủy Mặc hoảng sợ chính là, thiếu nữ này khuôn mặt dưới mơ hồ lưu động một tầng bảo quang, nếu như Trì Thủy Mặc không phải Chân Khí cảnh giới võ giả, căn bản chú ý không tới chi tiết này.

Ngoài ra, thiếu nữ trên đầu có từng cái căn thành đuôi người độ lớn, cao khoảng một trượng, xanh biếc cùng vàng sẫm hai sắc giao tạp cột sáng, trong cột ánh sáng để lộ ra thánh khiết, mê hoặc cùng phú quý ý cảnh.

Lẽ nào, người nơi này đều là đỉnh đầu cột sáng?

Trì Thủy Mặc đưa mắt dò về phía một bên người đàn ông trung niên, người đàn ông này đỉnh đầu quả nhiên cũng có một cái cột sáng, thành đuôi người độ lớn, tiếp cận cao một trượng, màu sắc màu vàng đất, cột sáng để lộ ra một luồng mãnh liệt uy Nghiêm Chính khí.

Lẽ nào đây là thế giới này đặc biệt hệ thống tu luyện?

Nhìn thấy Trì Thủy Mặc lảng ở một bên cái kia cái mỹ phụ trung niên lên tiếng nói, "Đứng, đứng, phong nhi đều chùng mấy ngày không có ăn uống, là nên đổi bụng, Tiểu Tuệ người đi nhà bếp đoan một bát tô yến ngân nhĩ chúc đến!" Mỹ phụ trung niên cũng không quay đầu lại phân phó nói.

"Vâng, phu nhân!" Một cái âm thanh lạnh lạnh ở ngoài cửa vang lên, sau đó chính là một trận đi xa tiếng bước chân truyền đến.

Mỹ phụ trung niên lôi kéo Trì Thủy Mặc tay, nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ hỏi, "Phong nhi a, nói cho mẫu thân biết, người chỗ nào không thoải mái, mẫu thân để đại phu đến cho người xem xem!"

Tất cả những thứ này tình huống Trì Thủy Mặc đều không có làm rõ, không dám vọng ngôn, bất quá tình hình này đúng là cùng xuyên qua bên trong hồn xuyên (mặc) rất là quen biết nhau, nhưng không có làm rõ trước cũng không dám xằng bậy, xoa xoa còn có chút đau đầu, Trì Thủy Mặc mở miệng nói, "Khốn, muốn ngủ!"

Tình huống như thế đương nhiên là nói tới càng ngắn gọn càng tốt.

Nghe được Trì Thủy Mặc chỉ nói là khôn, trung niên mỹ phụ kia thật giống thờ phào nhẹ nhõm tựa như, nhẹ giọng nói rằng "Như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt, phong nhi a, các loại (chờ) mẫu thân cho ăn người uống xong chúc lập tức liền ngủ, a."

Một bên người đàn ông trung niên cũng rõ ràng thờ phào nhẹ nhõm, nói rằng, "Đã như vậy, ta liền hãy đi trước, thư phòng cũng không có thiếu công vụ phải xử lý. Phong nhi có yêu cầu gì đều tận lực thỏa mãn hẳn, "sóc nói tới chỗ này, người trung niên phong xoay một cái, trở nên uy nghiêm lên, "Còn có, tiểu thúy, người lần sau không được lại mang Phong nhi ra ngoài cưỡi ngựa, chuồng giống nhau không cho các người tới gần! Có nghe hay không!"

Thiếu nữ nghe xong người trung niên răn dạy và quả mắng hơi co lại gáy ngọc, đáp, "Vâng, công công!"

Mỹ phụ trung niên nghe được người đàn ông trung niên phải đi, quay đầu lườm hẳn một cái, không nói gì.

Người trung niên thở dài, chậm rãi đi dạo rồi đi.

Không lâu lắm, một cái nha hoàn thanh tú trang phục thiếu nữ bưng một cái khay đi vào, khay trên là một bát nóng hổi trứu, cùng với làm bằng gỗ cái muối.

Trì Thủy Mặc quét nha hoàn này một chút, phát hiện trên đầu nàng có nam sĩ khói hương độ lớn, cao khoảng ba tấc màu trắng quang con, cùng vừa ba người quả thực khác biệt một trời một vực.

Mỹ phụ trung niên từ khay đầu trên lên chúc đến liền muốn cho ăn Trì Thủy Mặc, một bên yêu mị thiếu nữ vội vã mở miệng, "Bà bà, để cho ta tới đi!"

Mỹ phụ trung niên nhìn thiếu nữ một chút, không biết nghĩ tới điều gì, gật gật đầu, đem bát giao cho thiếu nữ.

(tiên hiệp đã đến, chính hợp Thiên Cang Địa Sát số lượng, các vị đạo hữu kính xin giúp ta một chút sức lực!)

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111: Kể ngu si, đây là cái gì tiết tấu?

Tiếp nhận chén cháo, thiếu nữ liền từng muỗng từng muỗng địa cho ăn lên Trì Thủy Mặc đến, thỉnh thoảng còn muốn ở chúc trên thổi trên một hơi, đem vị nếm chúc thổi đến mức ấm áp, lại dứt cho Trì Thủy Mặc.

Tuần thủ ít nói ít sai Trì Thủy Mặc không thể làm gì khác hơn là ngoan ngoãn há mồm húp cháo, linh hội một cái hài nhi thời kì mới hưởng thụ qua đãi ngộ.

Một bát chúc đầy đủ ăn hai khắc chung, chúc mới vừa ăn xong, Trì Thủy Mặc liền nói, "Khôn!"

Mỹ phụ trung niên liền vội vàng nói, "Phong nhi cảm thấy khôn liền ngủ một giấc đi!" Nói xong đem Trì Thủy Mặc đỡ nằm xuống, tự mình làm hẳn che lên một cái thảm lông.

"Tiểu Tuệ, hảo hảo bảo vệ thiếu gia!" Mỹ phụ trung niên hướng về một bên nha hoàn phân phó nói.

"Bà bà, vẫn là ta đến bảo vệ nguyên phong đi!" Ngồi ở Trì Thủy Mặc bên cạnh mê hoặc thiếu nữ mở miệng nói.

"Ân, người lưu lại cũng được!" Mỹ phụ trung niên gật gật đầu, lại dặn dò vài câu, liền xoay người rồi đi.

Trì Thủy Mặc mắt nhắm lại ý niệm chìm vào thức hải, hắc thiết sắc thức hải trên, một cái màu vàng chòm sáng lằng không trôi nổi ở hắc thiết sắc trên mặt biển, linh hồn chòm sáng khoảng cách mặt biển 6 tấc, mặt biển nhẹ nhàng rung chuyển, thỉnh thoảng gây nên một đóa bọt nước.

Một vòng ngọc bích sắc hồ lô hình dạng minh nguyệt treo lơ lửng giữa không trung, lạnh lạnh bạch ngọc ánh sáng soi sáng toàn bộ thức hải, hình bán cầu thức hải chu vi, một vòng hào quang màu tím bao phủ, mà minh nguyệt hồ lô bên dưới là một quyền màu nhũ bạch kể chuyện, lúc này kể chuyện đã thu nhỏ lại thành dài khoảng một thước, lại như một quyền cỡ lớn mới hoa tự điển.

Khác với lúc đầu chính là, hồ lô trạng minh nguyệt bên cạnh có thêm một cái to nhỏ gần gũi, đen kịt như mực hồ lô, Trì Thủy Mặc dụng ý niệm thăm dò vào mặt trong hồ lô, vài đạo tin tức truyền đến.

Nguyên lai, thế giới này đã không phải hắc thiết thế giới, mà là đồng thau thế giới, mặt hồ lô gọi là "Vạn thủy quy nguyên hồ", chính là bảy hồ một trong.

'Vạn thủy quy nguyên hồ' nghe tên liền biết to lớn khái công dụng cùng thủy có quan hệ, bất quá, hiện nay nằm ở trong phong ấn, có thể sử dụng công năng bất quá, chỉ có rất đơn giản mấy cái.

'Vạn thủy quy nguyên hồ' có thể hấp thủy, có thể chứa đựng vô lượng thủy, trên lý thuyết nói, chính là Trì Thủy Mặc đem toàn bộ thể giới thủy đều hấp thu vào đều được, đương nhiên, Trì Thủy Mặc tinh thần lực có thể hay không chống đỡ lại liền không biết .

Có thể hấp thủy, đương nhiên có thể nhường, ngoại trừ có thể đem hút vào đi thủy thả ra ở ngoài, hiện nay 'Vạn thủy quy nguyên hồ' còn có thể thả ra một loại đặc thù thủy, 'Nhất Nguyên Trọng Thủy' !

Đương nhiên, thành thực 'Nhất Nguyên Trọng Thủy' hiện nay Trì Thủy Mặc là không thả ra được, dù sao thành thực 'Nhất Nguyên Trọng Thủy' một giọt liền có thể hóa thành một cái hồ nước, kỳ nặng cực kỳ, e sợ một giọt liền có thể đem đồng thau thể giới không gian đè nát!

Dù sao, đem một cái hồ nước trọng lượng tụ tập ở một cái nhỏ nhỏ giọt nước mưa bên trong, loại này kỳ dị tồn tại thực sự vượt qua đồng thau thể giới mức cực hạn có thể chịu đựng, coi như không gian có thể chịu đựng đến , rơi ở trên mặt đất cũng đầy đủ đem đại địa triệt để xuyên thủng.

Hiện nay Trì Thủy Mặc có khả năng thả ra Nhất Nguyên Trọng Thủy chỉ có thể là không thuần thực, xưng là 'Chín nguyên nặng thủy' một giọt nước có tới chín ngàn khắc, nhỏ xuống đến đầy đủ đem ba tác gang xuyên thủng, có thể so với đại uy lực súng ngắm ! (có hứng thú đồng giao chính mình đi tính sức chịu nén, bình thường súng trường ra khỏi nòng viên đạn cũng là mấy cân.)

"Xoạt" Trì Thủy Mặc trước mắt đột nhiên xuất hiện một Đạo Quang mạc, màn ánh sáng bên trên nhu bạch, ngọc bích, thuần tử, đen như mực bốn màu lưu chuyển, rực rỡ phi thường, từng cái từng cái ba tác to nhỏ kiểu chữ từ màn ánh sáng bên trong đựng tới, ở Trì Thủy Mặc linh hồn chòm sáng hàng trước thành hàng liệt.

Người truyền thừa xin chú ý:

Một, đây là một cái yêu ma hoành hành Tà đạo ngang dọc đồng thau thể giới, truyền thừa của người nhiệm vụ chính là để hạo nhiên chính khí gột rửa hoàn vũ, quét sạch càn khôn, thành lập Tắc Hạ học cung trấn áp vạn cổ! (thiên lừa bịp a!)

Hai, 'Tạo hóa thiên võng hồ' giải phong nhị tầng, đồng thau thể giới số mệnh chấp trùng biến ảo, số liệu hóa sẽ không còn chuẩn xác, có thể gặp đạo người truyền thừa, bởi vậy giải phong năng lực mới—— Vọng Khí Thuật!

Ba, 'Hong Mông vạn giới hồ' giải phong nhị tầng, năng lực mới xuất hiện, ở mười mét bên trong có thể di động trong nháy mắt!

...

Vô số tin tức hiển hiện ra, như xoạt bình giống như một nhóm lại một nhóm, cũng may Trì Thủy Mặc đã là Hoàng giai linh hồn, có thể ghi nhớ có tin tức, không phải vậy thực sự là muốn khóc không ra nước mắt .

Trong này nhất làm cho Trì Thủy Mặc đau đầu chính là hiện nay thân phận của hắn , đại Sở quốc, đông nam vực, Bộc Dương đạo, Long Thuận Phủ tri phủ Vương Thái Thường con trai độc nhất.

Tình huống cùng Trì Thủy Mặc nghĩ tới không giống nhau, hắn này không phải đơn giản hồn xuyên (mặc), cũng không phải đơn giản thân thể xuyên (mặc), mà là hồn hợp xuyên qua. (đau "bì")

Trì Thủy Mặc thân thể vẫn cứ là chính hắn, bất quá linh hồn nhưng tiếp nhận rồi vương Vương Trí Nguyên con trai độc nhất Vương Nguyên Phong linh hồn hết thấy tin tức, đương nhiên, Vương Nguyên Phong linh hồn là bị lấy ra ra hết thấy tin tức truyền vào cho Trì Thủy Mặc, cái này cũng là Trì Thủy Mặc tại sao lại cảm giác được đau đầu nguyên nhân, đương nhiên Vương Nguyên Phong linh hồn cũng không có bị dung hợp, 'Bảy hồ' sẽ không cho phép Trì Thủy Mặc linh hồn bị tham vào tạp chất.

Bất quá, tiếp thu Vương Nguyên Phong hết thấy tin tức cũng không phải là không có đánh đổi, Vương Nguyên Phong hết thấy nhân quả, số mệnh cũng bị Trì Thủy Mặc kế thừa hạ xuống, đây mới là để Trì Thủy Mặc đau đầu sự tình.

Đương nhiên, thân phận của Vương Nguyên Phong cũng bị hắn kế thừa hạ xuống , có những này nhân quả quẩn quanh, Trì Thủy Mặc muốn rời khỏi thể giới này ngoại trừ hoàn thành truyền thừa nhiệm vụ ở ngoài, còn phải hiểu rõ kế thừa hạ xuống nhân quả, này phi thường phiền phức, một cái sơ sẩy, thậm chí sẽ đem Trì Thủy Mặc chính mình ném vào.

Để Trì Thủy Mặc nghi hoặc chính là, cái kia Vương Nguyên Phong dĩ nhiên cùng Trì Thủy Mặc giống nhau như đúc, chỉ có điều tóc là đen thui, không biết đây là trùng hợp vẫn là cái gì.

Hơn nữa cái kia Vương Nguyên Phong nguyên bản thân thể đã bị 'Bảy hồ' nhân đạo hủy diệt , đồng thời xóa đi tất cả dấu vết. Cũng may, này Vương Nguyên Phong là rơi bị thương, đựng vào đầu, vốn sẽ phải chết đi, Trì Thủy Mặc kế thừa Vương Nguyên Phong tất cả cũng coi như xứng đáng Vương Nguyên Phong , chỉ ít có thể giúp hắn hiểu thuận cha mẹ.

Bất quá, Trì Thủy Mặc rất là hoài nghi cái kia Vương Nguyên Phong rơi bị thương là 'Bảy hồ' giờ trò quỷ, không phải vậy, có tiểu thúy ở một bên Vương Nguyên Phong, làm sao có khả năng sẽ bị thương.

Tiếp nhận rồi tin tức Trì Thủy Mặc mới biết, cái kia tiểu thúy e sợ không phải là người nào loại, Trì Thủy Mặc lúc trước chứng kiến cột sáng là một người số mệnh.

Cái kia tiểu thủy số mệnh vì xanh biếc cùng màu vàng đất hai sắc, e sợ không phải cái gì thuần khiết nhân loại!

Chỉ có yêu tinh số mệnh, mới là màu xanh biếc!

Đương nhiên được tin tức cũng là có, ngoại trừ những phiền toái này ở ngoài, Trì Thủy Mặc còn thu được 'Hạo nhiên chính khí thư' bước đầu thừa nhận, được chính thống nhất nho tu truyền thừa.

Đây là một cái nho tu tuyệt tích thế giới, thư sinh trở thành tay trái gà không chặt đại ngôn từ, đừng nói những kia có thể gầm lên một tiếng, kinh sợ ba ngàn dặm sơn hà đại nho tu, liền ngay cả có thể xúc động hạo nhiên chính khí, thủ chính trừ tà nho sĩ đều không có.

Đây đủ một canh giờ, Trì Thủy Mặc mới đưa thu được tin tức sửa soạn xong hết, lui ra thức hải.

Hắn hiện tại chuyện ắt phải làm chính là thay đổi hình tượng của bản thân, một cái kẻ ngu si, là không thể để thiên hạ tin phục, dựng đứng nhân đạo chính thống.

Không sai, thân phận của hắn bây giờ chính là một cái kẻ ngu si!

Từ Vương Nguyên Phong ngờ ngợ ngạc nhiên hồn trong tin tức, Trì Thủy Mặc suy lý tổng kết nửa ngày, rốt cục thu dọn ra một cái đại khái dòng suy nghĩ tình huống.

Phụ thân của Vương Nguyên Phong Vương Thái Thường, là Long Thuận Phủ một vùng địa phương người.

Thiếu niên liên đậu Tiến sĩ, từ tri huyện vẫn làm được tri phủ.

Wang Thái Thường có con trai tên là nguyên phong, dài đến phi thường anh tuấn, đáng tiếc nhưng là cái kẻ ngu si, mười sáu tuổi, còn không nhận rõ thư hùng. Liền bởi vì ngu, trong thôn người ai cũng không chịu đem nữ nhi gả cho hắn. Vương Thái Thường rất là phát sầu.

Có một ngày, có cái lão phụ nhân dẫn một cô nương tìm tới cửa, nói là nguyên đem cô nương gả cho Vương gia làm vợ. Cô nương kia đầy mặt mang cười, đẹp đến như tiên nữ trên trời.

Wang Thái Thường toàn gia rất cao hứng, hỏi bà lão kia người họ tên, nàng tự xưng tính ngu, nữ nhi tên là tiểu thủy, đã mười sáu tuổi. Thương lượng mọi kim thời, lão phụ nhân nói: "Đứa nhỏ này theo ta, ăn khang còn không đến một no. Một khi ở tại nơi này cao phòng nhà lớn bên trong, có nha đầu vú già cung nàng sai khiến, có sơn trân hải vị cho nàng ăn, chỉ cần nàng thư thái như ý, ta liền an lòng. Nay lại không phải bán rau xanh, còn muốn ra giá sao?"

Wang phu nhân đại hỉ, nhiệt tình chiêu đãi các nàng. Lão phụ nhân gọi nữ nhi bán kiến Vương Thái Thường vợ chồng, phân phó nói: "Đây chính là người công công bà bà, người đến rất phụng dưỡng bọn họ. Ta rất bận, đi về trước hai ba ngày, sau đó còn muốn đến."

Wang Thái Thường gọi người hầu chuẩn bị ngựa đưa tiễn. Bà lão kia người nói nàng gia cách nơi này không xa, không cần phiền phức, nói xong ra ngoài thẳng đi rồi. Tiểu thủy ngược lại cũng không có hiện ra bị thương cũng không muốn xa rồi không bỏ dáng vẻ, ngay ở mang đến trong cái rương nhỏ tìm kiếm trò gian, chuẩn bị làm hoạt.

Wang phu nhân thấy nàng rất hào phóng, trong lòng rất là yêu thích. Qua mấy ngày, lão phụ nhân chưa đúng hẹn mà tới. Vương phu nhân hỏi tiểu thủy gia nghỉ ngơi ở đâu, nàng chỉ là lộ làm ra một bộ si hàm dáng vẻ, cũng không biết gia ở nơi nào, thế nào cái đi pháp.

Tất cả những thứ này Vương Nguyên Phong đều đặt ở trong mắt, thế nhưng sự ngu dại hắn nhưng sẽ không hiểu được cha mẹ cùng người khác nói tới chính là cái gì, càng không biết chính mình liền muốn cùng một cái chưa bao giờ nhận thức thiếu nữ kết hôn.

Wang phu nhân rất nhanh liền để hạ nhân thu thập ra một gian nhà, để tiểu vợ chồng thành hôn.

Các thân thích nghe nói Vương Thái Thường tìm cái nhà nghèo nữ nhi làm vợ, không khỏi thầm cười nhạo một phen.

Có thể sau đó thấy tiểu thủy lanh lợi đẹp đẽ, đều thất kinh, từ đây liền cũng không tiếp tục nghị luận cái gì.

Tiểu thủy rất thông minh, sẽ xem cha mẹ chồng sắc mặt làm việc, vợ chồng già cũng đặc biệt thương yêu nàng, e sợ cho nàng hiềm nguyên phong ngu.

Tiểu thủy nhưng vừa nói vừa cười, thật giống dừng dừng như không dáng vẻ. Chỉ là tiểu thủy quá thích chơi chơi, thường dùng bố phùng thành cái cầu, đá chơi, mặc vào tiểu giày da, một đá chính là đến mấy chục bộ xa, lừa gạt nguyên phong chạy đi nhặt.

Nguyên phong cùng bọn nha hoàn chạy tới chạy lui, thường thường một đến mò hôi nhể nhại. Một ngày, Vương Thái Thường ngẫu nhiên trải qua, cầu từ giữa không trung bay tới, vỡ một tiếng, vừa vụn đánh ở trên mặt.

Tiểu thủy cùng bọn nha hoàn vội vã trốn, nguyên phong còn dần dần mà chạy tới thập. Quá thường giận dữ, kiểm lên khối cục đá đầu quá khứ, chính bắn trúng nhĩ từ.

Nguyên phong nằm trên mặt đất vừa khóc vừa gào, Vương Thái Thường không để ý tới nhĩ từ, trở lại trong phòng, đem chuyện đã xảy ra hướng về phu nhân nói một lần, phu nhân hết sức tức giận lại đẩy trách cứ tiểu thủy một trận.

Tiểu thúy một điểm không thêm đề ý, cúi đầu mỉm cười, dùng ngón tay ở giường duyên trên cất tới vạch tới. Phu nhân đi rồi, nàng lại như thường hồ đồ, đem son phấn lau ở nguyên phong trên mặt, đồ đến đủ mọi màu sắc, như cái hoa mặt quý.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 112: Minh nguyên do, muốn cải tình cảnh

Vương phu nhân vừa thấy, tức điên, gọi tiểu thúy đến tức giận mắng một trận. Tiểu thúy dựa vào bàn đùa bốn vật áo, không sợ, cũng không lên tiếng. Phu nhân không thể làm gì, đành phải cảm nhĩ tử hà giận, đem nguyên phong đánh cho khóc lớn kêu to, tiểu thúy lúc này mới đổi sắc mặt, quỳ trên mặt đất xin tha. Phu nhân hết giận, bỏ lại giấy đi ra ngoài.

Tiểu thúy đem công tử đỡ đến trong phòng ngủ, thay hần phui đi xiêm y trên bụi bặm, dùng khăn tay cho hần sát nước mắt trên mặt, lại cầm táo đỏ, cây kê cho hần ăn.

Nguyên phong ngừng lại khóc nỉ non, lại cao hứng lên. Tiểu thúy đóng cửa phòng, đem nguyên phong phần làm sở Bá Vương, chính mình mặc vào điểm lệ quần áo, eo cột đến mức rất tẻ, phần thành Ngu Cơ, tư thái mềm mại địa khiêu vũ.

Có khi lại đem công tử hoá trang thành sa mạc quốc vương, trên đầu mình xuyên vào gà rừng lông công, tay ôm tỷ bà, Tintin boong boong địa đạn cái liên tục, khắp phòng bên trong tràn ngập tiếng cười. Từ sáng đến tối, luôn như vậy. Vương Thái Thường bởi vì nhi tử ngọc, cũng sẽ không nhẫn tâm quá đáng trách cứ, oán giận tiểu thúy, cho dù ngẫu nhiên nghe được, cũng chỉ đành giả câm vờ điếc.

Một ngày, Vương Nguyên Phong đến quý phủ chuồng bên trong, nhìn thấy đại mã, thập phần hưng phấn, muốn cưỡi ngựa, tiểu thúy cũng là cái coi trời bằng vung người (tạm thời tính người ba), cùng Vương Nguyên Phong cưỡi hai con mã liền ra phủ đệ, không ngờ, Vương Nguyên Phong ở vùng ngoại ô rơi...

Roi chuyện sau đó, Vương Nguyên Phong liền không biết, linh hồn bên trong cũng không có.

...

Mở hai mắt ra, Trì Thủy Mặc liền như thế lẳng lặng nằm ở trên giường, trong đầu không ngừng lẫn lộn chính là làm sao đem 'Chính mình' khôi phục bình thường sự tình hướng về cha mẹ giải thích rõ ràng, hơn nữa, Trì Thủy Mặc còn không hết là khôi phục bình thường, khả năng sau khi còn muốn thể hiện ra một ít không phải bình thường cử động đến.

Trì Thủy Mặc trước hết muốn tốt một cái giải thích, không phải vậy, e sợ sẽ bị Vương Thái Thường cho rằng là yêu nghiệt phụ thể, mời tới đạo sĩ làm pháp.

Hơn nữa, này tiểu thúy lai lịch cũng là một vấn đề, nhất định phải phải hiểu rõ, không biết Vương Thái Thường vợ chồng có biết hay không này tiểu thúy là yêu, nếu như không biết, như vậy này tiểu thúy lên vào trong phủ mục đích liền có chờ khảo chứng!

Xốc lên thăm, Trì Thủy Mặc ngồi dậy, bên giường nằm úp sấp mê hoặc thiếu nữ xoa xoa mắt, vội vã lên tiếng nói, "Nguyên phong, người tình ngủ?"

"Ân!" Trì Thủy Mặc từ trên giường hạ xuống, mới phát hiện tóc của chính mình đã biến thành đen thui, vừa đầu một đoàn hồ dán, đúng là không có chú ý tới chuyện này.

Cũng là, nếu như tóc vẫn là trắng như tuyết, e sợ Vương Thái Thường vợ chồng cùng tiểu thúy thì sẽ không biểu hiện như vậy tự nhiên, không kinh ngạc một phen làm sao có khả năng.

Bất quá, cái này mê hoặc thiếu nữ cũng chính là dĩ nhiên gọi tiểu thúy danh tự này, thực sự là làm xấu cả phong cảnh, cùng dung nhan của nàng hoàn toàn không xứng với, khiến người ta nghe tới cảm giác không phải thôn cô chính là nha hoàn.

"Thay y phục!" Xuống giường, Trì Thủy Mặc thân nhiên nói, tiền thân Vương Nguyên Phong quần áo, đều không phải là mình xuyên (mặc), hi vọng một cái kẻ ngu si có thể đem cổ đại loại này phức tạp y phục mặc mang chỉnh tề, còn không bằng hi vọng trên trời có thể đi đĩa bánh.

Một bên Tiểu Tuệ nghe được Vương Nguyên Phong, bĩu môi, thật giống có chút không kiên nhẫn, cũng là, một cái kẻ ngu si, dù cho thân phận cao quý đến đâu cũng không cần hi vọng có thể khiến người ta đề mắt, dù cho là trong phủ hạ nhân.

Nhìn thấy nha hoàn bại hoại, Trì Thủy Mặc liền nổi giận hơn, chủ nhân có ngốc vậy cũng là chủ nhân, lấy nô bất nạt chủ, đây là tối kỵ!

Không chờ Trì Thủy Mặc nổi giận, một bên tiểu thúy đứng là từ trong phòng giá áo trên cầm lấy một bộ tơ lụa thanh sam, chuẩn bị cho Trì Thủy Mặc thay y phục, Trì Thủy Mặc cảm mắt vừa nhìn, liền biết là tốt nhất tơ lụa, không so với mình ở Thiên Long thế giới quần áo kém bao nhiêu.

Xem ra, này kẻ ngu si tuy rằng ngốc, nhưng vẫn là rất được Vương Thái Thường vợ chồng thương yêu, như vậy cũng tốt làm không thiếu.

Mặc quần áo xong, Trì Thủy Mặc đi tới một bên gương đồng trên vừa nhìn, quả nhiên là một nhân tài, anh tuấn tiêu sái (tự luyện).

"Dẫn đường, ta muốn đi phụ thân thư phòng!" Trì Thủy Mặc lạnh lùng phân phó nói, nếu như này Tiểu Tuệ vẫn là không biết điều, Trì Thủy Mặc chỉ có thể bắt nạt khai đao, người làm trong phủ đối với hắn xem thường đã lâu, nhất định phải giết gà dọa khỉ, không phải vậy e sợ không sai khiến được những này hạ nhân.

"Lão gia thư phòng không có dặn dò không cho đi, đó là lão gia chỗ làm việc!" Một bên Tiểu Tuệ thờ ơ không động lòng, ngược lại nói ra một câu nói như vậy đến, từ nàng cái kia ánh mắt khinh bỉ bên trong, Trì Thủy Mặc nhìn ra, nàng e sợ còn tưởng rằng liền ngay cả câu nói này Vương Nguyên Phong đều nghe không hiểu.

Đúng là một bên tiểu thúy nhìn ra Vương Nguyên Phong từ tình lại thật giống như có gì đó không đúng, bởi vậy thử dò xét nói, "Nguyên phong, công công ở thư phòng bình thường đều là ở xử lý sự vụ, không phải vậy chính là đang nghiên cứu học vấn, hoặc là tiếp khách, người muốn chơi đùa, tiểu thúy dẫn người đi nơi khác khỏe không?"

Trì Thủy Mặc nghe được tiểu thúy, biết yêu tinh này đã bắt đầu hoài nghi mình, bởi vì trước đây tiểu thúy cũng sẽ không cùng Vương Nguyên Phong nói như thế thâm ào, chỉ là rất đơn giản giao lưu mà thôi.

Bất quá, đây là một phủ tri phủ phủ đệ, Trì Thủy Mặc cũng không lo lắng này tiểu thúy sẽ xằng bậy, nếu như xằng bậy, đã sớm xằng bậy, không chờ được đến ngày hôm nay, không có xác thực nắm, e sợ này tiểu thúy sẽ không dễ dàng ra tay.

"Ta có nếu như tìm ta cha, người trực tiếp dẫn đường, hắn nếu như trừng phạt ta sẽ một mình gánh chịu!" Trì Thủy Mặc lạnh lùng đáp lại nói.

Một bên Tiểu Tuệ nghe được Vương Nguyên Phong nói lời này, mặc dù có chút giật mình, nhưng vẫn là một bộ khinh bỉ vẻ mặt, thầm nghĩ trong lòng, một mình gánh chịu, người cái kẻ ngu si có thể gánh chịu cái gì, lão gia trừng phạt còn không phải chúng ta những này hạ nhân.

Bất quá, nàng cũng không dám ngăn cản, bởi vì tiểu thúy còn ở đây, thiếu gia mặc dù là kẻ ngu si, nhưng Thiếu phu nhân không phải người ngu a.

Tiểu thúy nhũ nhũ mảy, cuối cùng vẫn gật đầu đạo, "Được rồi, người đi theo ta!" Nói trước tiên liền ra ngoài phòng ở trước dẫn đường. Còn cái kia Tiểu Tuệ, nhưng là lo lắng trách phạt, dĩ nhiên ở lại trong phòng, không có theo tới.

Trì Thủy Mặc theo sát phía sau, dọc theo đường đi thỉnh thoảng đánh giá vương gia này phủ đệ, tuy rằng Vương Nguyên Phong linh hồn trong tin tức có chút liên quan với phủ đệ tin tức, thế nhưng vẫn không có Trì Thủy Mặc chính mình quan sát đến rõ ràng, hơn nữa, trong phủ không ít địa phương Vương Nguyên Phong đều chưa từng đi, tỷ như Vương Thái Thường thư phòng, mười sáu năm qua, Vương Nguyên Phong một lần đều chưa từng đi, không phải vậy, Trì Thủy Mặc như thế nào sẽ làm người dẫn đường đây.

Vương gia này phủ đệ thật không nhỏ, có thể so với Thiên Long vị diện chim én ổ kiến trúc diện tích, khắp nơi giả sơn cái ao, đình đài lầu các, có thể nói là một bước một cảnh.

Nghĩ đến, lớn như vậy phủ đệ, nếu như cái kia Vương Thái Thường không có cái khác kinh tế khởi nguồn, chỉ bằng bổng lộc, e sợ ở không nổi lớn như vậy phủ đệ.

Dọc theo đường đi, Trì Thủy Mặc đứng là đụng tới không ít hạ nhân, bất quá, những người này nhìn thấy Vương Nguyên Phong không có một cái hành lễ, chỉ là quay về tiểu thúy kêu một tiếng "Thiếu nãi nãi được!"

Trì Thủy Mặc thầm cười khò, trên mặt đứng là không có vẻ mặt gì, ở tiểu thúy dẫn dắt đi xuyên (mặc) qua mấy cái hành lang uốn khúc, đi tới một cái đá cuội rải thành đường nhỏ trước, cuối con đường nhỏ là một gian ba tầng lầu lầu các, lầu các bên cạnh là một mảnh rừng trúc, lúc này hẳn là mùa xuân, rừng trúc lá trúc đều vẫn là xanh nhạt sắc, mặt trên mạng theo óng ánh giọt sương, dưới ánh mặt trời lóng lánh hào quang bảy màu.

Lầu các phía ngoài cửa chính, gieo hai viên cây thông, Cầu Long giống như thân cây quanh quẩn mà lên, xanh đậm lá thông tả dưới nhỏ vụn ánh mặt trời đến.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Bình địa một tiếng sét vang

Đi tới lâu các trước đại môn, Trì Thủy Mặc gõ gõ môn, một lát, không có đáp lại, Trì Thủy Mặc trực tiếp đẩy cửa mà vào.

Trước tiên liền nhìn thấy thư trong gian phòng bày đặt một tấm hoa lê đá cắm thạch đại án, án trên lổ các loại danh nhân bản dập, cũng mấy chục mới bảo nghiên, đủ loại ống đựng bút, bút trong biển xuyên bút như rừng cây.

Án thư phía bên kia thiết to bằng cái đầu một cái nhữ điều bình hoa, trong bình lát pha lát phát vừa đúng cắm vào mấy đóa Quân Tử Lan.

Án thư sau ở trong mang theo một đại bức (từng bách mưa bụi đồ), đồ trái phải mang theo một đôi câu đối, từ văn: Yên hà nhân cốt cách, tuyền thạch hoang đại nhai.

Câu đối bên cạnh là một cái giá sách, mặt trên chứa đầy, chứa đầy thư, dày có thể so với tự điển, bạc bát quá nửa tắc, để Trì Thủy Mặc trong lòng hơi động chính là, những sách này tịch đều là trang giấy, mà không phải thư từ, xem ra, thế giới này thủ công nghiệp cũng sẽ không quá lạc hậu,

Án thư bên phải son hồng giá trên lơ lửng một cái bạch ngọc so với mục khánh, bên cạnh mang theo bùa nhỏ, hẳn là triệu hoán hạ nhân sử dụng.

Thư phòng làm cho người ta cảm giác là tổng thể rộng lớn tể nơi dày đặc, tràn ngập một luồng tiêu sái phong nhã phong độ của người trí thức.

Vương Thái Thường nghiêm túc ngồi ở án thư sau trên ghế, trong tay cầm một quyển sách, chính đang tự tình Hội Thần quan sát, nghĩ đến là nhập thần, dẫn đến không có nghe thấy tiếng gõ cửa, một bên tiểu thủy đang muốn lên tiếng, Trì Thủy Mặc đưa tay vừa nhắc, ngăn cản nằng.

Hai người liền như thế đứng bình tĩnh ở trước án thư, chờ đợi Vương Thái Thường đọc sách xong xuôi.

Đương triều dương lên tới giữa không trung, biến thành liệt nhật thời điểm, Vương Thái Thường mới để quyển sách trên tay xuống tịch, ngẩng đầu nhìn lên, thấy Vương Nguyên Phong cùng tiểu thủy đứng ở bàn sách của chính mình trước mặt sợ hết hồn, uống đến, "Tiểu thủy, các ngươi khi nào tiến vào, ta tại sao không có phát hiện, ta không phải để cho các ngươi không có chuyện gì không cần đến thư phòng đến sao?"

Cho tới đứng ở phía trước Vương Nguyên Phong, Vương Thái Thường trực tiếp lơ là , hỏi một cái kẻ ngu si, có thể hỏi ra cái gì đến, hẳn Vương Thái Thường vẫn không có ngốc.

Tiểu thủy còn chưa kịp tới nói chuyện, một bên Trì Thủy Mặc đứng là mở miệng trước , "Cha, không nên trách tiểu thủy, là ta làm cho nàng dẫn ta tới, vừa chúng ta gõ cửa không có thấy người đáp lại, liền trực tiếp đi vào , nhìn thấy người đang chuyên tâm đọc sách, cũng không có quấy rối."

Vương Thái Thường nghe thấy lời này sững sờ, một lát mới phục hồi tinh thần lại, trên mặt bấp thập hơi run run, khoe miệng thừa dạ đạo, "Ngươi... Ngươi nói cái gì, ngươi lặp lại lần nữa!"

Biết Vương Thái Thường cũng không phải thật sự muốn tiếp tục nghe vừa những câu nói kia, mà là không dám tin tưởng con mình không ngốc mà thôi, Trì Thủy Mặc đứng là không có ngốc đến lại đi lặp lại một lần.

Chỉ nói là đạo, "Cha, ta không ngốc, ta tốt !"

Này đơn giản vài chữ, dĩ nhiên để Vương Thái Thường kích động không thôi, "Ta, ta không phải đang nằm mơ đi, " Vương Thái Thường run run rẩy rẩy vươn tay ra, muốn xoa xoa Trì Thủy Mặc gò má.

Thấy này, Trì Thủy Mặc cũng chỉ có đem mặt tập hợp đi lên, người trung niên này tuy rằng cùng hần khả năng không có liên hệ máu mủ, thế nhưng từ nhân quả số mệnh liên lụy đến xem, bọn họ, chính là phụ tử!

Không có ai biết Vương Thái Thường đối với Vương Nguyên Phong yêu sâu bao nhiêu, hẳn làm một phủ tri phủ, đại sở từ tứ phẩm quan to (tương đương với hiện tại bí thư thị ủy), nhưng có cái kẻ ngu si nhi tử, điều này làm cho hần thừa chịu quá nhiều quá nhiều áp lực, cùng điện vi thần giả chuyện cười, chính địch cười trên sự đau khổ của người khác, bạn bè thờ dài, thân bằng mơ ước.

Vương Thái Thường giờ nào khắc nào cũng đang nghĩ để Vương Nguyên Phong khôi phục bình thường, đáng tiếc, thật giống là từ hần môn quật khỏi đã tiêu hao hết hần số mệnh giống như vậy, Vương Nguyên Phong không chỉ không có chuyển biến tốt, liền ngay cả Vương Thái Thường muốn ở sinh một đứa con trai cũng không làm được, thật giống là thiên muốn tuyệt hẳn Vương gia.

Nửa đêm mộng tỉnh, Vương Thái Thường cùng phu nhân thường thường vì thế thôi lo lắng không ngớt, trong đầu thường thường thâm nghĩ nếu như phong nhi sẽ có một ngày khôi phục bình thường nên tốt bao nhiêu, cảnh tượng này, ở Vương Thái Thường trong đầu đã xuất hiện quá nhiều quá nhiều thứ, cũng làm cho hần không nhận rõ đây là hiện thực, vẫn là mộng cảnh!

"Cha, ngươi không phải nằm mơ, ta thật sự tốt !" Cảm nhận được gò má bên trên truyền đến xúc cảm, Trì Thủy Mặc không mở miệng không được đạo, hẳn cũng không muốn để Vương Thái Thường tiếp tục mò xuống, điều này làm cho Trì Thủy Mặc cảm giác không tốt lắm.

Cảm nhận được hai tay truyền đến xúc cảm, Vương Thái Thường biết lúc này chỉ sợ là thật sự , dùng tay phải mạnh mẽ bấm dưới bắp đùi của chính mình, xót ruột cảm giác đau đớn truyền đến, không phải nằm mơ!

"Hay, hay, hay, hay liền hay, hay là tốt rồi a!" Này ngắn ngủi mấy câu nói, càng để nói tới Vương Thái Thường lệ rơi đầy mặt, một cái đã đến trung niên tri phủ, dĩ nhiên là chẳng rơi lệ, có thể thấy được nội tâm kích động dâng trào.

"Cha, ta những năm này ngơ ngác, cũng không phải là sự ra không bởi vì, mong rằng tha cho ta tình tế nói đến!" Trì Thủy Mặc biết, hiện tại Vương Thái Thường trong lòng phòng tuyến đã phi thường bạc nhược, năng lực tiếp nhận chính là mạnh nhất thời điểm, muốn kiếm cớ, liền muốn nhân lúc hiện tại.

(Vương Nguyên Phong mọi người biết liền được rồi, sau đó Vương Nguyên Phong liền gọi Trì Thủy Mặc.)

Vương Thái Thường vốn đang ở kích động bên trong, nghe Trì Thủy Mặc như thế nói chuyện lập tức một cái giật mình, quát lên, "Có gì nguyên do, phong nhi ngươi mau nói đi, nhưng là có yêu nhân quỷ phá!"

Trì Thủy Mặc quay đầu hướng tiểu thúy ôn nhu nở nụ cười, "Tiểu thúy, ta muốn cùng cha nói một số chuyện, ngươi đứng lâu như vậy cũng nên mệt mỏi, liền về phòng trước nghỉ ngơi đi!"

Vương Thái Thường thấy vậy, biết Trì Thủy Mặc không muốn để tiểu thúy biết việc này, dù sao tiểu thúy là cái người ngoài, hơn nữa đến hiện tại cũng không có cùng Trì Thủy Mặc cùng phòng, Vương Thái Thường vợ chồng thương yêu tiểu thúy chỉ có điều là hi vọng nàng đối với sự ngu dại Trì Thủy Mặc tốt một chút mà thôi, hiện tại Trì Thủy Mặc đã tỉnh táo, tiểu thúy tầm quan trọng dĩ nhiên là bắt đầu giảm xuống.

Bởi vậy, Vương Thái Thường mở miệng nói, "Tiểu thúy a, ngươi bà bà nơi đó hiện tại được vài thứ cực phẩm Giang Nam đạo tơ lụa, đang nhức đầu nên cắt thành dạng gì thức đẹp để đây, ngươi đi giúp ngươi bà bà hảo hảo nhìn một cái, ra nghĩ kế."

Vương Thái Thường dù sao cũng là tri phủ, này có tìm khiến người ta không có cách nào từ chối, không hổ là ăn hoàng gia cơm.

Thấy hai cha con đều muốn tự mình đi, tiểu thúy cũng không cứng lưu, hướng về hai người làm cái vạn phúc , đạo, "Đã như vậy, công công, nguyên phong, ta liền đi xuống trước ." Nói xong ra thư phòng, còn tỉ mỉ đóng cửa phòng lại.

Thấy tiểu thúy rời đi, Vương Thái Thường thần sắc nghiêm lại, "Phong nhi, ngươi cẩn thận nói cho vì phụ, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Đây là một yêu ma hoành hành thế giới, Vương Thái Thường ngồi ở vị trí cao, tự nhiên so với người bên ngoài nhiều biết được một vài thứ, biết Tà đạo yêu ma là thật sự tồn tại, bất quá vì ổn định dân tâm, chính thức sẽ không thừa nhận thôi.

Nếu như phong nhi thực sự là bị yêu tà làm hại, tất nhiên muốn khởi bẩm thiên nghe, điều động chính chức đại quân, để cái kia yêu nhân không được chết từ tế.

Trì Thủy Mặc khẽ mỉm cười , đạo, "Cha, ta từ nhỏ không như người thường, có gặp gỡ cũng là chuyện thường, ngươi suy nghĩ thật kỹ, ta lên tiếng ngày, có thể có gì khác nhau đâu tượng."

Gặp gỡ, dị tượng? Vương Thái Thường thầm nhủ trong lòng, lẽ nào phong nhi sự ngu dại nhiều như vậy năm vẫn là chuyện tốt không được, khổ sở hỏi tượng phong nhi lên tiếng cùng ngày tình hình, cuối cùng bất đắc dĩ nói rằng, "Phong nhi, thật giống thật không có cái gì dị tượng!"

Trì Thủy Mặc sắc mặt sững sờ, bất đắc dĩ vận dụng hiện đại tâm lý học hướng dẫn pháp môn, "Cha, ngươi lại suy nghĩ thật kỹ, phong nhi nói dị tượng không nhất định phải bạch quang hồng hà, chỉ cần không giống với bình thường liền hành, dù cho chỉ là hoa nở hoa tàn việc nhỏ."

Lần này Vương Thái Thường hảo hảo nghĩ đến một hồi lâu, mới nói, "Phong nhi, chiếu ngươi nói như vậy, ngươi lên tiếng ngày đó nhưng có cảnh tượng kì dị, vì phụ khổ sở truy tìm vì đến một bộ tranh thủy mặc để đại bá của ngươi đưa tới , hơn nữa trong đình Quân Tử Lan bỗng nhiên một đêm mở ra, buổi tối hôm đó vì phụ còn mơ thấy phong nhi ngươi lớn lên sau đó thành vì vang danh thiên hạ đại nho."

Trì Thủy Mặc trong lòng cười thầm, tranh thủy mặc đưa tới hoàn toàn chính là người ta chúc mừng, Quân Tử Lan một đêm mở ra cũng là chuyện rất bình thường, cho tới mơ thấy Trì Thủy Mặc thành đại nho, chỉ có thể nói ngươi ngày có suy nghĩ, đêm có mộng mà thôi.

"Không trách, không trách." Trì Thủy Mặc liên tục than thở, một bộ nguyên lai biểu tình như vậy.

"Không trách cái gì, phong nhi?" Vương Thái Thường đúng là bị hồ đồ rồi.

"Cha, ta sau khi sinh không lâu, trong thức hải liền xuất hiện một cái nga quan bác mang lão giả, nói phong nhi chính là trời sinh nho tu thân thể, cùng hần nho gia hữu duyên, muốn thu ta nhập môn, truyền ta nho tu đại pháp.

Phong nhi ba hồn bảy vía bên trong Mệnh hồn cùng bảy phách bị lão sư triệu hoán mà đi, chỉ để lại thiên địa hai hồn ở thân thể bồi hồi, vì lẽ đó, phong nhi vẫn biểu hiện si ngốc ngây ngốc, chính là bởi vì hồn phách không đầy đủ duyên cớ.

Phong nhi bị lão sư triệu hoán đến một người tên là linh đài tâm lòng son, hạo nhiên chính khí các địa phương, ở nơi nào, lão sư giảng dạy phong nhi nho gia ngũ thường, quân tử lục nghệ.

Mấy ngày trước, phong nhi ở vùng ngoại ô rơi sau, linh đài lay động, lão sư đột nhiên nói ta cùng hần duyên phận đã hết đến , để ta hạ sơn giúp đỡ thiên hạ chính khí, gạt rửa căn khôn, thế là một phát ông tay áo, phong nhi lại đột nhiên tỉnh lại.

Ngày đó địa hai hồn phách tuy rằng không thể làm ra phán đoán, cũng không có cái gì trí tuệ, nhưng cũng có thể đem nghe thấy rõ ràng truyền tới phong nhi nơi đó, bất quá phong nhi cũng chỉ huy không được thân thể, học nghiệp chưa thành, cũng không dám một mình hạ son, chỉ có thể mặc cho hai hồn làm bừa, đúng là gọi cha cùng mẫu thân thao không ít tâm, được không ít lụy.

Phong nhi bất hiếu, mong rằng cha tha thứ!"

Tri Thủy Mặc nói liền muốn quỳ xuống, Vương Thái Thường nơi đó xá đến bảo bối của chính mình nhi tử quỳ xuống, liền vội vàng đem hán nâng dậy đến, thấy này, Tri Thủy Mặc cũng không phản kháng, thuận thế liền đứng dậy, ngược lại hán cũng không nghĩ tới thật sự muốn quỳ xuống.

"Thì ra là như vậy, thì ra là như vậy! Ta Vương Thái Thường con trai quả nhiên không giống người thường, không giống người thường a!" Vương Thái Thường cảm thán liên tục, một mặt vẻ mặt kích động.

"Phong nhi, ta mà hỏi ngươi, ngươi người lão sư kia trường đáng đáp ra sao, gọi tên gì hào?" Vương Thái Thường nghe Tri Thủy Mặc nói ông lão kia giáo chính là nho gia ngũ thường, quân tử lục nghệ, lúc này liền chăm chú lên.

Nếu như giáo chính là cái gì tham thiên ngồi thiền, đốt hương hỏi thần bản lĩnh, Vương Thái Thường e sợ sẽ hết sức tức giận, dưới cái nhìn của hán, những kia đều là mưu mẹo nham hiểm, là tà ma yêu đạo.

Thế nhưng phong nhi học nhưng là nho gia ngũ thường, quân tử lục nghệ, nơi này nhưng là đường đường chính chính nho gia đại đạo, Vương Thái Thường cao hứng, vội vã hỏi thăm nhi tử lão sư là ai, ở trong lòng hán có thể có lớn như vậy bản lĩnh, cần phải là nho gia mấy vị tiên sư thánh nhân không thể.

Một cái không biết tên đại hiền đệ tử thân truyền, cùng một cái nho gia thánh nhân đệ tử thân truyền, cái kia ở nho lâm sức ảnh hưởng nhưng là tuyệt nhiên không giống.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 114: Ngươi (luận ngữ) là không tròn vẹn bản

Tri Thủy Mặc xem xét một chút Vương Thái Thường trên giá sách một quyển dày như tự điển (Mạnh Tử), nói rằng, "Cha, ta cũng không biết lão sư là cái gì tên gọi, lão sư nói ta vẫn không có thể làm ra một phen sự nghiệp, không thể đem danh hiệu của hán báo cho cùng ta, miễn cho phong nhi không hăng hái, dơ hán thanh danh.

Hơn nữa, lão sư trên mặt trước sau ngay ở trước mặt một đoàn sương mù, gọi phong nhi thấy không rõ lắm, ta cũng đã từng hỏi lão sư, tại sao không cho ta thấy rõ hán mặt, dù sao quân tử bằng phẳng, liền dung nhan đều muốn che lấp, có sai lầm quân tử chỉ đạo."

"Quân tử bằng phẳng! Nói thật hay, nói thật hay!" Vương Thái Thường vừa nghe lời này, vội vã gõ nhịp mà thán.

Quân tử đi chính là quân tử chỉ đạo, quân tử chỉ đạo lúc này lấy tu thân vì muốn, tu thân là tu chính mình, không phải tu người khác, đem mình tu như một khối bột biến như thế có thể chứa đựng tất cả khó khăn, lực cản, cản trở. Đây chính là quân tử chỉ đạo . Khoan dung lực càng cao, tu đạo cũng là càng cao; chứa đựng lực càng mạnh, tu luyện cảnh giới cũng càng mạnh.

Tri Thủy Mặc trong lòng sững sờ, này không phải Không Tử nói sao, thế nào Vương Thái Thường dĩ nhiên thật giống chưa từng nghe qua tựa như, liếc mắt một miếu, giá sách tầng thứ nhất chính bày đặt một quyển luận ngữ.

Tri Thủy Mặc nghĩ thầm, chuyện này vẫn là làm rõ tốt, miễn cho sau đó náo loạn ô long, liền hỏi, "Cha, câu nói này không phải thánh nhân nói sao, cha sao rất giống chưa từng nghe qua tựa như?" Tri Thủy Mặc vẻ mặt vô cùng nghi hoặc về mặt.

Lúc này đến phiên Vương Thái Thường sững sờ , thánh nhân nói, ta sao không biết, Vương Thái Thường trầm giọng hỏi "Phong nhi, câu nói này nếu như là thánh nhân nói, vì phụ sao không biết, ngươi có thể phải thận trọng, không nên loạn nói!" Ở trên thế giới này, bịa đặt thánh nhân ngôn luận, tuy rằng không phải cái gì mất đầu tội lớn, nhưng sẽ vì hết thấy nho lâm nhân sĩ sở thóa khí, hậu quả vô cùng nghiêm trọng!

"Cha, phong nhi thế nào sẽ lừa ngươi, đây là ta ở lão sư nơi đó nhìn thấy một quyển gọi là (luận ngữ) thư bên trong nói tới, phong nhi cũng sẽ không nhớ lầm, toàn toàn cú là nói như vậy 'Tử viết: Quân tử bằng phẳng, tiểu nhân trường thích thích' " Tri Thủy Mặc một mặt khẳng định nói.

Vương Thái Thường lại là sững sờ, tùy tiện nói, "Không thể! Phong nhi, luận ngữ vì phụ nhớ mười phần rõ ràng không có ngươi nói câu này a, không được ngươi xem " Vương Thái Thường nói liền đem trên giá sách (luận ngữ) lấy xuống, phiên cho Tri Thủy Mặc xem.

Tri Thủy Mặc lật qua lật lại này bản (luận ngữ), sau đó sững sờ, này bản (luận ngữ) bên trong nội dung căn bản là không đầy đủ, có tốt hơn một chút ngôn luận căn bản không có, Tri Thủy Mặc đạo, "Cha, này bản (luận ngữ) bên trong nội dung ta đều nhớ, ở lão sư nơi đó đã từng học được, thế nhưng "

"Thế nhưng cái gì?" Vương Thái Thường hỏi.

"Thế nhưng cha này bản (luận ngữ) thật giống không quá toàn, ta ở lão sư cái kia bản (luận ngữ) trông khá đến câu nói so với trong này nhiều hơn, cha này bản (luận ngữ) chỉ có học mà thứ nhất, vì chính thứ hai, tám đặt đệ tam, Lý Nhân đệ tứ, công dã trường đệ ngũ, ung cũng đệ lục, thuật mà đệ thất, thái bá thứ tám, tử hân thứ chín, hương đăng thứ mười, tiền tiền thứ mười một cộng mười một thiên.

Lão sư cái kia bản (luận ngữ) bên trong chẳng những có này mười một thiên, còn có nhan uyên thứ mười hai, Tử Lộ thứ mười ba, hiến hồi thứ mười bốn, vệ linh công thứ mười lăm, quý thị thứ mười sáu, dương hàng thứ mười bảy, vì tử thứ mười tám, tử trương thứ 19, Nghiêu viết thứ hai mươi, cộng chín thiên, so với cha này bản (luận ngữ) có thêm chín thiên." Tri Thủy Mặc nhìn Vương Thái Thường, vẻ mặt thành thật địa đạo.

"Cái gì! !" Vương Thái Thường kinh hãi đến biến sắc, chính mình (luận ngữ) chính là nho trong rừng công nhận phiên bản, hết thấy nho sinh trong tay (luận ngữ) đều là như vậy, căn bản không có nghe nói còn có cái khác chín thiên a, xem phong nhĩ về mặt, không giống giả bộ, như vậy khả năng chính là tiền triều ngọn lửa chiến tranh bên trong có (luận ngữ) thiếu hụt một phần, dù sao không ít quý giả thư tịch văn hiến đều bị hủy bởi ngọn lửa chiến tranh, nếu như việc này là thật sự, sợ rằng sẽ khiếp sợ toàn bộ nho lâm.

Wang Thái Thường vội vàng nói, "Phong nhĩ, người mau mau đem lão sư người cái kia bản (luận ngữ) bên trong chín thiên đọc lên đến cha nghe một chút!"

Tri Thủy Mặc nghe được Vương Thái Thường yêu cầu, một mặt làm khó dễ, thật là có chút chần chờ. Vương Thái Thường thấy vậy, liền vội vàng hỏi, "Phong nhĩ, nhưng là có cái gì chỗ không ổn?"

Tri Thủy Mặc gật gù , đạo, "Cha, lão sư hạ son trước đã từng dặn ta, trên núi sở học nho gia trong tri thức, ở trong chứa càn khôn, không thể tùy ý cùng người, vì lẽ đó phong nhĩ chỉ có thể báo cho cha một phần, không thể toàn bộ báo cho ở cha."

Wang Thái Thường nghe thấy Tri Thủy Mặc giải thích, dĩ nhiên lý giải gật gù, biểu hiện ngưng trọng nói, "Phong nhĩ, người nói đúng, những kiến thức này xác thực phi thường quý giá, không thể nhẹ nhàng truyền, người trước đem có thể báo cho cha, nói vài câu tới nghe một chút."

"Được, cha người hãy nghe cho kỹ , từ viết: Quân tử nghĩa cho rằng chất, lễ lấy hành chi, tôn lấy ra chi, tin lấy thành chi, quân tử tai.

Từ viết: Quân tử bệnh vô năng yên. Không bệnh nhân chi không thôi biết vậy.

Từ viết: Quân tử mưu đạo không mưu thực. Ưu đạo không ưu bản.

Từ viết: Quân tử có chín tư, coi Tư Minh, nghe tư thông, sắc tư ôn, mạo tư cung, nói tư trung, sự tư kính, nghi tư hồi, phần tư khó, thấy rõ tư nghĩa.

Từ viết: Quân tử không nặng thì lại không uy, học thì lại không cố, chủ trung tín, không hữu không bằng mình giả, qua thì lại chớ đạ cái.

Từ viết: ..."

Tri Thủy Mặc đem từ 'Hạo nhiên chính khí thư' bên trong truyền thừa (luận ngữ) bên trong câu, nói một chút cho Vương Thái Thường nghe.

Wang Thái Thường sau khi nghe xong, gõ nhịp mà tán, vỗ bàn đứng dậy, than thở, "Thánh nhân nói như vậy, quả là thánh nhân nói như vậy a, những câu kinh điển, chữ chữ châu ngọc, phong nhĩ, người muốn ghi nhớ kỹ, người lại cái kia 'Hạo nhiên chính khí các' sở học, không thể dễ dàng cùng nhân ngôn."

Tri Thủy Mặc trong lòng hơi động, đáp, "Biết rồi, cha."

"Đúng rồi, phong nhĩ, người vừa nói, người hỏi lão sư không thấy rõ khuôn mặt, lão sư người là trả lời như thế nào người?" Vương Thái Thường vẫn là không quên được vừa Tri Thủy Mặc nói, một lòng muốn xác định cái kia thân phận lão sư.

"Há, suýt chút nữa đã quên." Tri Thủy Mặc vỗ đầu một cái , đạo, "Ta hỏi lão sư vì sao che chắn khuôn mặt, lão sư đáp lại ta nói 'Không phải vì sự cố ý muốn che chắn khuôn mặt, mà là thiên ý như vậy, cảnh giới của người quá thấp, thiên không cho người thấy sự phụ khuôn mặt, không phải vậy e sợ có tai họa.' coi như thấy cũng thoáng qua đã quên.

Phong nhĩ lúc đó còn nhỏ, căn bản không tin chính mình sẽ không nhớ được lão sư khuôn mặt, bởi vậy cố ý muốn xem lão sư khuôn mặt, cuối cùng lão sư không cưỡng được ta , đạo, 'Hôm nay bởi vì, ngày khác quả, thời thời, người nếu muốn xem, ta sẽ tác thành người đi, hi vọng tương lai người không phải hối hận' lão sư dứt lời liền phát tay loại bỏ khuôn mặt trên mây mù.

Phong nhĩ lúc đó tròn to hai mắt, nỗ lực ghi nhớ lão sư khuôn mặt, lúc đó chỉ cảm thấy lão sư dung mạo vừa nhìn, liền cảm giác có mệnh mông chính khí truyền ra, càng có một luồng uy nghiêm đại khí.

Phong nhĩ ký ức phi thường lợi hại, có thể làm được đã gặp qua là không quên được, phong nhĩ rõ ràng ghi nhớ lão sư khuôn mặt, không thể sẽ quên, thế nhưng qua đi phong nhĩ cố gắng nghĩ lại, làm thế nào cũng không nhớ ra được, chỉ có thể nhớ lão sư khuôn mặt phi thường uy nghiêm đại khí, mệnh mông sạch sành sinh, cho tới cụ thể tướng mạo, nhưng là quên .

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115: Ta rất điều, các ngươi mới biết

Mãi đến tận mấy ngày trước, phong nhi ở vùng ngoại ô rơi, lão sư liên tục than thở, 'Ngày xưa bởi vì, hôm nay quả, người thầy ta đồ duyên phận đã xong, người tự đi thôi, nhớ trong môn phái quy định'

Lão sư tay áo lớn vung lên, phong nhi trở về đến thân thể, một tỉnh lại, liền nhìn thấy tiểu thủy ở ta bên giường, sau khi cha người liền cùng mẫu thân đến rồi."

"Ai, thực sự là đáng tiếc, thực sự là đáng tiếc a!" Vương Thái Thường sau khi nghe xong, liên tục thở dài, vì Trì Thủy Mặc cố ý mà mất đi một đoạn cơ duyên mà thờ dài.

"Phong nhi, sau này, người ghi nhớ kỹ không thể như này lỗ mắng!" Vương Thái Thường lúc này dạy dỗ.

"Biết rồi, cha!" Trì Thủy Mặc lập tức gật đầu đáp.

"Phong nhi, lão sư người nói môn quy là hà, người có thể hay không nói đến cha nghe một chút, cũng tốt giám sát cùng người." Vương Thái Thường đối với này để lại cái tâm nhân, sợ Trì Thủy Mặc tuổi còn nhỏ, vi phạm môn quy, để cái kia thần bí lão sư không thích.

"Cái này có thể nói cho cha, ta nhập môn thời, lão sư từng nói, 'Vào môn hạ ta làm ghi nhớ, không được làm trái quân tử chi đạo, làm nỗ lực làm được, vì thiên địa lập tâm, mà sống dân lập mệnh, vì hướng về thánh kế tuyệt học, vì vạn thế mở thái bình'." Trì Thủy Mặc một mặt chính khí nói cho Vương Thái Thường câu này hậu thế cao to trên.

Vương Thái Thường sững sờ một lát, mới nói, "Quả nhiên cũng không người thường, quả nhiên cũng không người thường a! Phong nhi, người sau này làm dùng người sở học thay bách tính thay thiên hạ làm ra một phen sự nghiệp đến, không thể sa vào ở tư tình nhi nữ, kỳ dâm kỳ xảo!" Vương Thái Thường nghe được này cao to trên môn quy, đành phải nhắc nhở Trì Thủy Mặc hảo hảo làm người.

"Phong nhi biết rồi!" Trì Thủy Mặc gật gật đầu, biểu thị tự mình biết hiểu.

"Phong nhi, lão sư người chỗ ở có thể có hà đặc điểm?" Vương Thái Thường vẫn là chưa từ bỏ ý định, muốn mặt bên tìm hiểu ra Trì Thủy Mặc cái kia thần bí thân phận lão sư, phong mà tuổi còn nhỏ, không rõ ràng, nhưng là mình kiến thức rộng rãi, nói không chắc có thể từ trong dấu vết đẩy ra hần thân phận lão sư đến.

"Lão sư chỗ ở đúng là không có cái gì đặc điểm, chỉ là lão sư tĩnh suy nghĩ địa phương sau lưng có một tấm đại đồ, đồ trên viết Hạo Nhiên hai chữ lớn, phía dưới còn có một bài thơ từ." Trì Thủy Mặc biết này Vương Thái Thường tìm không ra cái kia có lẽ có thân phận lão sư, là không sẽ bỏ qua, bởi vậy quyết định cho hắn đến điểm tàn nhẫn.

"Há, phong nhi người mau mau niệm đến." Vương Thái Thường vội vã giục Trì Thủy Mặc nói ra cái kia bài thơ từ.

"Ân, cha người hãy nghe cho kỹ! Thiên địa có chính khí, tạp nhiên phú lưu hình. Dưới thì lại vì non sông, trên thì lại vì ngày tinh. Ở người viết Hạo Nhiên, phái tử nhết Thương Minh. Hoàng đường làm thanh di, ngâm cùng nhỏ mình đình..."

Không sai, chính là Chính Khí ca, cái này cũng là Trì Thủy Mặc ở 'Hạo nhiên chính khí thư' bên trong được truyền thừa một trong, bất quá, Trì Thủy Mặc tiếp nhận Chính Khí ca nhưng là do Nguyên Thủy phù văn viết, do Nguyên Thủy phù âm niệm tụng, ẩn chứa trong đó vô tận huyền bí, Trì Thủy Mặc dùng thể giới này thông dụng ngữ đọc lên đến, nhưng sẽ không có bất kỳ tác dụng gì, chính là một bình thường thơ ca mà thôi, cũng không sợ tiết lộ ra ngoài.

Vương Thái Thường trầm ngâm một lát, từ trong đầu từng lần từng lần một hồi tưởng, nhưng thủy chung nhớ không nổi ở nơi nào nghe qua bài thơ này từ, xem ra, phong nhi này thân phận lão sư, chính mình là đây nghĩ không ra đến rồi bất quá từ bản này thơ từ bên trong có thể thấy được, phong nhi người lão sư này chỉ ít đều là học quán cổ kim Hồng Nho, khả năng là vị nào bị lịch sử lãng quên đại hiền đi!

Nhìn thấy Vương Thái Thường trầm mặc, Trì Thủy Mặc tiếp theo ném ra một cái bom nặng cân, đạo, "Cha, lão sư từng nói, chúng ta này một giới nho gia thiếu hụt tu văn phương pháp, bỏ không văn tự, tay trái gà không chặt, đã không coi là chân chính nho sửa chữa."

Vương Thái Thường kinh ngạc nói, "Tu văn phương pháp? Nho tu? Phong nhi, này lại là có ý gì?"

"Cha, lão sư từng nói, chân chính nho gia người không chỉ là hiểu rõ đạo lý, biết ăn nói, càng có tri thức lực lượng, trăn trã phương pháp.

Lão sư nói, thượng cổ nho tu, tài văn chương tại người, thơ có thể giết địch, từ có thể diệt quân, văn chương an thiên hạ, đạo lý đáng cần khôn. Nho sinh xách bút, trên giấy thành binh; nho xuất sắc khẩu, thơ từ thành quân, nho sư giết địch, dùng ngòi bút làm vũ khí; nho hồng giận dữ, trăn trã ngàn dặm, nho thánh giá lâm, càng có thể tru người phạt tiên."

"Cái gì! Đây, đây chính là thật?" Vương Thái Thường kinh hãi đến biến sắc, Trì Thủy Mặc nói đối với hắn xung kích quá lớn, quả là nhanh muốn lật đổ thế giới của hắn nhìn, chính mình sở học thơ từ văn chương dĩ nhiên có thể có như vậy uy lực, như nếu là thật, cái kia e sợ chỉ cần 3000 nho tu liền có thể quét sạch thiên hạ tà quỷ, gột rửa hoàn vũ yêu ma.

"Đương nhiên là thật." Trì Thủy Mặc khẳng định gật gù, "Lão sư đã đem thượng cổ nho tu phương pháp truyền thụ cho ta, vừa ta nói cho cha thơ từ chính là thượng cổ nho tu căn cơ phương pháp, huống hồ ít ngày nữa hài nhi liền muốn bắt đầu tu hành nho tu phương pháp, muốn lấy chỉ gột rửa cần khôn, cha đến thời điểm liền có thể nhìn thấy nho tu uy lực."

"Cái gì, vừa cái kia thơ ca chính là căn cơ phương pháp! Phong nhi, người nói cùng ta nghe sẽ không để cho người sư tôn nổi giận đi, lớn như vậy đạo há có thể nhẹ nhàng truyền! Người có thể nào như vậy lỗ mãng!" Vương Thái Thường vừa nghe vừa thơ ca chính là nho tu căn cơ phương pháp, nhất thời liền thấy Trì Thủy Mặc lo lắng.

Trì Thủy Mặc nhón miệng cười, đạo, "Cha ngài lại không phải người ngoài, nói cho ngài nghe nghĩ đến lão sư cũng sẽ không trách tội, lão sư vốn là có ý để ta đem nho tu phương pháp truyền khắp thiên hạ, quét sạch hoàn vũ, huống hồ, cái kia thơ ca bên trong ở trong chứa bí quyết, không biết bí quyết, coi như biết này thơ ca, cũng bất quá là phổ thông thơ từ mà thôi."

Nghe đến đó, Vương Thái Thường biểu hiện mới hơi hoãn, trong mắt lộ ra một vệt an ủi, nhắc nhở nói, "Chính là như vậy, người cũng không thể nhẹ nhàng truyền, vạn nhất truyền lại không phải của mình, chẳng phải là muốn độc hại một phương, đến thời điểm người liền nghiệp chướng nặng nề, người vạn vạn nhớ kỹ, này nho tu phương pháp, không phải căn tính thâm hậu, phẩm hạnh người đoan chính, tuyệt đối không thể nhẹ nhàng truyền, không phải vậy, chắc chắn mầm họa!"

"Cha, hài nhi nhớ kỹ!"

Trì Thủy Mặc đang muốn hỏi Vương Thái Thường liên quan với tiểu thúy một ít chuyện, đột nhiên bên ngoài truyền đến một trận ngổn ngang tiếng bước chân, nghe hô hấp, chính là Vương phu nhân cùng một ít Trì Thủy Mặc người không quen thuộc, Trì Thủy Mặc nghe không ra tiểu thúy có hay không ở chính giữa một bên, bởi vậy bỏ đi hiện tại liền hỏi tiểu thúy lại lịch dự định.

"Cha cha, mẹ đích thân đến!" Trì Thủy Mặc quay về Vương Thái Thường nói rằng.

Vương Thái Thường quay đầu nhìn lại, phát hiện trong thư phòng chỉ có mình và phong nhi, chính muốn nói chuyện, đột nhiên vang lên một tràng tiếng gõ cửa!

"Tùng tùng tùng!" Gấp mà không loạn tiếng gõ cửa vang lên, Trì Thủy Mặc đang muốn than thở Vương phu nhân không hổ là đại gia khuê tú, tu dưỡng hài lòng thời điểm, môn, trực tiếp bị đẩy ra.

Ân, Trì Thủy Mặc chỉ có thể dùng tình mẹ là vĩ đại để giải thích Vương phu nhân hành vi.

Trước tiên đi tới chính là một cái đầy đủ phú quý mỹ phụ trung niên, chính là mẫu thân của Trì Thủy Mặc, Vương mẫu cái trán hơi thấy hán, có thể thấy được là nhanh chóng chạy tới, e sợ nội tâm kích động cùng chờ mong chỉ có thể so với Vương Thái Thường nhiều, không thể so với Vương Thái Thường ít.

Vương mẫu phía sau, quả nhiên theo tiểu thúy, hơn nữa, tiểu thúy hoàn toàn một bộ rất dễ dàng vẻ mặt, nói rõ đuôi điểm ấy đường đối với nàng mà nói hoàn toàn không được gánh nặng. Càng quan trọng chính là, Trì Thủy Mặc vừa hoàn toàn không có nghe được bước chân của nàng cùng tiếng tim đập! Điều này nói rõ, tiểu thúy thực lực xa cao hơn nhiều Trì Thủy Mặc!

"Mẫu thân! Tiểu thúy, các người làm sao mà qua nỗi đến rồi?" Trì Thủy Mặc trực tiếp bắt chuyện Vương mẫu, thuận tiện hỏi cú phí lời. Hết cách rồi, người sống trên đời, có chút phí lời người còn không thể không nói.

Nghe được Trì Thủy Mặc thần trí tỉnh táo vẫn an, Vương mẫu kích động đến không kiềm chế được, "Ta phong nhi, ô ô ~" nói liền hai ba bước đi lên trước đem Trì Thủy Mặc ôm vào trong lòng ngực, không tay phải còn không đành đến xoa xoa Trì Thủy Mặc gò má.

(tuy rằng bị một cái đầy đủ mỹ phụ ôm ở trước ngực cảm giác mỹ mỹ đất, thế nhưng người có thể hay không không muốn luôn xoa xoa ta mặt, điều này làm cho ta nghĩ tới nhà ta cậu cậu.)

Trì Thủy Mặc không quá thích ứng Vương mẫu nhiệt tình, nhọc nhọc nói câu, "Mẫu thân, ta đã lớn rồi!"

Vương mẫu cũng không hổ là IQ cao đại gia khuê tú, lập tức liền nghe đã hiểu Trì Thủy Mặc ý tứ, bất quá, vẫn không có buông tay, trái lại đem Trì Thủy Mặc ôm càng chặt hơn, trong miệng nói rằng, "Lớn rồi thì thế nào, người vẫn là mẹ mẹ tâm can bảo bối!" Nói lại xoa xoa Trì Thủy Mặc đầu mấy lần.

Tốt ở một bên Vương Thái Thường cho Trì Thủy Mặc giải vây, "Phu nhân, đem nguyên phong thả ra đi, ngày sau còn dài! Huống hồ nguyên phong xác thực đã lớn rồi." (xác định không phải đang ghen?)

Vương mẫu rõ ràng Vương Thái Thường một chút, cuối cùng vẫn là nghe lời thả ra Tri Thủy Mặc, thấy này, thoát đến gông xiềng Tri Thủy Mặc liền vội vàng nói, "Mẫu thân, cha tìm người nên có một số việc muốn nói, các người trước tiên nói chuyện, ta cùng tiểu thủy ra đi vòng vòng, lại nói tình tảo sau vẫn không có thể nào đi đạo phủ đệ đây." Nói xong Tri Thủy Mặc còn hướng về Vương Thái Thường liếc mắt ra hiệu.

Vương Thái Thường biết Tri Thủy Mặc đây là muốn để hắn đem mình si ngốc ngây ngốc nhiều như vậy năm nguyên nhân nói cho Vương mẫu, những câu nói này cũng xác thực không thể có người ngoài ở đây, đặc biệt là thượng cổ nho tu sự, càng là cần bảo mật.

Một khi tin tức này tiết lộ, lập tức sẽ đưa tới phiền phức ngập trời, này liền cần Vương Thái Thường châm chước nói cho Vương mẫu một ít chuyện, dù sao Vương Thái Thường đối với Vương mẫu là phi thường lý giải, cái nào có thể nói, cái nào không thể nói, tâm lý đều rõ ràng rõ ràng.

"Đúng, phu nhân, ta nhưng có một số việc muốn cùng người bàn giao, phong nhi người liền cùng tiểu thủy đi xuống trước đi!" Vương Thái Thường rõ ràng Tri Thủy Mặc ý tứ, tiểu thủy dù sao cũng là cái người ngoài, hơn nữa không rõ lai lịch, dưới tình huống này, đẩy ra nàng liền rất tất yếu.

Vương mẫu tuy rằng không bỏ, nhưng cũng lý giải, làm chủ nhân một gia đình mẫu, Vương mẫu có thể là phi thường khôn khéo, biết trọng phụ khẳng định có cái gì chuyện lớn bằng trời tự nói với mình, không phải vậy sẽ không để cho nhi tử chỉ đi tiểu thủy.

"Ân, đã như vậy, người liền cùng tiểu thủy đi vòng vòng đi." Vương mẫu cũng lên tiếng, toàn gia nếu đạt thành nhận thức chung, tiểu thủy đương nhiên sẽ không tự chuốc nhục nhả lưu lại, cũng là thuận thế cùng Tri Thủy Mặc đồng thời thỉnh an, rời khỏi thư phòng.

"Tiểu thủy, ta vừa tình tảo, đối với trong phủ kiến trúc còn không quá quen thuộc, người giới thiệu cho ta một phen làm sao" Tri Thủy Mặc ra cửa thư phòng, liền hướng bên cạnh thiên kiều bá mị tiểu thủy hỏi.

"Tốt!" Tiểu thủy vui vẻ đáp ứng, thật giống một chút cũng không cảm giác được Tri Thủy Mặc người một nhà đối với nàng xa lánh, dẫn Tri Thủy Mặc liền bắt đầu ở trong phủ đi dạo lên.

Phòng ốc hơn bốn trăm. Bên trong phủ thiết có quân sự nơi, môi giới nơi, trang viên nơi, theo hầu nơi, sự việc nơi các loại, phụ trách quản lý tài chính, trưng thu địa tô, tùy tùng các loại (chờ) sự vụ.

Lão gia vì từ từ phẩm quan, phủ đệ cửa lớn dựa theo lễ chế vì ba gian, trái phải mỗi cái có một tấm cửa vách, cũng gọi là a ty môn, phủ ngoài cửa có thạch sư, đăng trụ, buộc cọc buộc ngựa, lên ngựa thạch, môn đối diện có ảnh bích.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Ta cũng có biệt thự

Phủ đệ diện tích hơn năm mươi mẫu, chia làm vùng Trung Đông tây ba đường, mỗi cái do nhiều tiến vào sân vuông tạo thành, mặt sau vây quanh tường hơn hai trăm mét thông tích hai tầng sau tráo lầu.

Tráo lầu sau vì hoa viên, diện tích chừng hai mươi mẫu, bên trong vườn kiến trúc cũng sơ lược hình thành vùng Trung Đông tây ba đường, trong vườn tán trí diệp thạch giả sơn, khúc lang đình tạ, bể nước hoa mộc.

Cửa chính bên trong, có hai tổ đặt ngang hàng sân; phía tây sân ở trước cửa chính tung liệt bốn bài phòng ốc, viện phía nam có hai hàng cũng toà phòng, vì trong phủ nơi làm việc.

Phía đông sân phía nam cũng có một loạt cũng toà phòng, là hộ vệ trong phủ nơi ở, mặt phía bắc có một toà sân vuông.

Cửa chính hai tầng, nam hướng, cửa lớn ba gian, trước trí thạch sư một đứng, cổng trong ngũ gian, đều ở đường trung trực trên.

Cổng trong bên trong là chính điện cùng đồ vật điện thờ phụ, sau đó vì hậu điện cùng đồ vật điện thờ phụ, hậu điện huyền "Gia nhạc đường" tượng ngạch.

Đường trung trực trên kiến trúc, nóc nhà hứa dùng ngói thú, Lương Đống, đầu cùng, chớp mái nhà dùng thanh bích hội sức.

Đông đường tiền viện chính sảnh tên "Nhiều phúc hiền", hậu viện chính sảnh tên "Nhạc đạo đường"; tây đường tiền viện chính sảnh tên "Bảo quang thất", hậu viện chính sảnh "Tích tấn trai".

Bảo quang thất cùng tích tấn trai trong lúc đó có thủy hoa môn một toà, trên huyền "Thiên hương đình viện" tám biển. Thủy hoa môn nam có trúc phổ, bắc có tây phủ Hải Đường hai khóa.

Ở ba đường sân phần sau, có trường hơn một trăm sáu mươi mét, nối liền hơn năm mươi hai tầng sau tráo lâu vây quanh, phía đông huyền "Nhìn lên ngôi lâu", phía tây huyền "Bảo ước lâu" tắm biển; lâu trước mái hiên ra lang, sau mái hiên trên tường mỗi trên dưới mỗi cái mở một song, hạ tầng song hình chữ nhật, thượng tầng vì hình thức khác nhau sẽ cắm song, trước cửa sổ gạch điều tinh tế, cầu thang vì mộc giả sơn hình.

Lâu trung gian ngã về tây vốn có một gian hạ tầng là qua Đạo môn, dẫn tới phủ sau hoa viên. Bên trong trái phải đều có tầng đá giả sơn, chính diện nghênh môn đứng vững một toà hình trụ Thái Hồ thạch, đỉnh khắc "Độc Nhạc Phong"; thạch sau vì một doi hình nước tiểu tri, tên "Phúc sông". Cái ao mặt sau là một toà ngũ gian chính sảnh, tên "An thiện đường", đông nhà ngang tên "Minh đạo đường", tây nhà ngang tên "Lệ hoa hiên".

Đường sau lại là một phương hình cái ao, tri sau một tổ gấp thành ham hình giả sơn, trên núi giả một toà 齋 đỉnh sườn thánh, tên "Mời nguyệt", thánh hai bên đều có leo núi lang dẫn tới đồ vật nhà ngang: Đông nhà ngang tên "Ngắm trăng trai", tây nhà ngang tên "Vận hoa di động".

Bên trong trục cuối cùng vì "Đường vân tinh xá" ngũ, hai bên mỗi cái tiếp ra chiết khúc hình nhĩ phòng, nóc nhà hình thức đặc thù khó lường, hình như bức chỉ hai cánh, bởi vì được gọi tên "Phúc điện".

Đông đường đệ nhất tiến vào viện trước có một toà thủy hoa môn, hữu phía trước có một toà lưu chén đình, tên "Thẩm thu đình". Bên trong đông phòng một loạt tám cùng tây phòng ba gian, dựa vào phía nam ba gian đông phòng tên "Hương Tuyết ô", tây phòng tức minh đạo đường sau khi quyền.

Viên bắc tức là vỡ kịch lớn lâu, vì ba quyền cấu kết đi thức, tới bắc một quyền chính là "di thần". Hi lâu phương Bắc có bắc phòng ngũ, đông phòng hai gian.

Viên phía đông nam bắc phương hướng điệp có tầng đá giả sơn. Hoa viên tây đường phía trước nhất có một đoạn tường thành thức tường vây, trên tường ích khoán động, ngạch thư "Du quan". Tường hai đầu tiếp tầng đá giả sơn.

Du quan nội có "Thu Thủy sơn phòng", "Diệu hương đình", "Ích tri trai" các loại (chờ) kiến trúc, lại bắc có một cái trọng đại cái ao, tri tâm có thủy toà ba gian, tên "Thơ họa phương". Tri bắc có ngũ hai quyền phòng, tên "Trừng hoà hiệt tử", đông nhĩ phòng tên "Thao hoa quán", lại bắc vì phủ đệ hoa động.

Đi dạo non nửa thiên, Tri Thủy Mặc rốt cục hiểu rõ chính mình phủ đệ tạo thành, này nếu như ở thủy lam tinh, có thể so với Vương phủ, toàn bộ phủ đệ đại khái bị phân chia thành sáu tầng, tầng thứ nhất vì hộ vệ, quân sự nơi.

Tầng thứ hai, tầng thứ ba là Tri Thủy Mặc người một nhà chủ yếu chỗ ở, tầng thứ tư là người làm trong phủ hầu gái địa phương, tầng thứ năm là từ đường, tinh tu địa phương, cùng tầng thứ sáu trong lúc đó cách hoa viên, tầng thứ sáu chính là một ít đồng đồ lộn xộn thả, cùng với du ngoạn hoa viên sau nghỉ ngơi địa phương.

Tri Thủy Mặc đang cùng tiểu thúy ở "Mời nguyệt" trong sảnh thượng thức giả sơn cái ao vẻ đẹp, đột nhiên có một cái hạ nhân vội vội vàng vàng chạy vào "Mời nguyệt thánh" nói rằng, "Thiếu nữ nãi, thiếu gia, lão gia cùng phu nhân để cho các người đi vào phủ đệ chính sảnh."

Nhìn vị này thanh bào người trẻ tuổi, Tri Thủy Mặc khẽ mỉm cười hỏi, "Há, cũng biết cha cùng mẫu thân hoá chúng ta đi vào chuyện gì?"

Này thanh bào người trẻ tuổi đột nhiên sững sờ, thật lâu mới phục hồi tinh thần lại, thầm nhủ trong lòng thiếu gia này không phải người ngu sao, chẳng lẽ không là, ân, hẳn là ta vào phủ không lâu, những người kia lừa ta ấy nhỉ, tự cho là tìm tới đáp án thanh bào người vội vã đáp, "Hỏi thiếu gia, lão gia cùng phu nhân tìm các người đi vào chuyện gì, tiểu nhân thật không biết, bất quá, thật giống trong phủ hơn nửa hạ nhân, quân sự cùng với không có tuần tra nhiệm vụ hộ vệ đều đi tới."

Ân, Tri Thủy Mặc gật gật đầu, đạo, "Ta biết rồi, người phía trước dẫn đường đi." Tri Thủy Mặc biết, này chỉ sợ là muốn tuyên bố mình đã tỉnh lại sự tỉnh, không phải vậy, không lại đột nhiên triệu tập trong phủ hơn nửa nhân thủ.

Theo thanh bào gã sai vặt, Tri Thủy Mặc cùng tiểu thúy rơi xuống giả sơn, xuyên (mặc) qua "An thiện đường" đi qua tráo lâu, vòng qua "Gia nhạc đường" rất nhanh sẽ đi tới phủ đệ chính sảnh.

Đến chính sảnh, Tri Thủy Mặc vừa nhìn, Vương Thái Thường cùng Vương mẫu cũng đã ngồi ở đại sảnh thủ tọa bên trên, bên tay trái còn có hai cái vị trí không, hẳn là Tri Thủy Mặc cùng tiểu thúy vị trí.

Bên tay phải thủ tọa ngồi cái hoa râu bạc lão đầu, dưới thủ là một cái cao cao gầy gò trong mắt tinh quang nội liễm người trung niên, cao cao gầy gò người trung niên dưới thủ là cái béo trắng người trung niên, ngoại trừ ba người này, những người khác đều đứng.

"Phong nhi đến rồi, đến, mau mau ngồi xuống." Nhìn thấy Tri Thủy Mặc cùng tiểu thúy bước vào đại sảnh, Vương mẫu vội vã bắt chuyện Tri Thủy Mặc ngồi xuống, cái kia một mặt nụ cười để trong phủ hạ nhân cảm thấy, ngày hôm nay khả năng có chuyện tốt gì phát sinh.

Tri Thủy Mặc đương nhiên không thể liền như vậy ngồi xuống, lập tức được rồi cái văn bối lễ, đạo "Hài nhi đến muộn, để cha cùng mẫu thân đợi lâu, vọng cha cùng mẫu thân thứ tội."

Đối với Tri Thủy Mặc có tri thức hiểu lễ nghĩa, Vương Thái Thường cùng Vương mẫu đều thập phần vui vẻ, Vương Thái Thường cười nói, "Không ngại sự, phong nhi ngồi xuống trước đã!"

"Đa tạ cha, đa tạ mẫu thân!" Tri Thủy Mặc nói cảm ơn, liền dẫn tiểu thúy ở một bên ngồi xuống.

Đoạn đối thoại này để trong sảnh hai mươi, ba mươi cái lam bảo hồng bảo quân sự trong lòng chấn động mạnh, trên mặt đều là một bộ vẻ mặt khó mà tin

được, rất giống ban ngày quai đản.

Mọi người hai mặt nhìn nhau sau khi, rốt cục có cái kia thông minh đi đầu đạo, "Chúc mừng công tử hồng phúc Tề Thiên, khôi phục tinh táo, chúc mừng lão gia, chúc mừng phu nhân."

Trong đại sảnh hai mươi, ba mươi người đồng loạt quỳ xuống, hướng về đại sảnh chủ ngồi người chúc mừng, liền ngay cả hữu chỗ ngồi ba cái tử bào quản gia cũng đứng dậy bái đạo, hướng về ba người chúc mừng.

"Chư vị hãy bình thân!" Vương Thái Thường tay phải vừa nhắc, trong sảnh các vị quân sự mới đứng dậy, bất quá, tuy rằng những này quân sự trên mặt đều là một bộ vui sướng vẻ mặt, nhưng thị lực hơn người Trì Thủy Mặc, vẫn là nhìn thấy không thiếu quân sự trong mắt lộ ra một vết kinh hoàng, xem ra, này trong phủ cũng không phải như vậy sạch sẽ a, Trì Thủy Mặc trầm nghĩ trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Ác nô lán chủ, chết

Nhìn thấy mọi người một lần nữa đứng lại, Vương Thái Thường mở miệng nói, "Được với thiên chi hạnh, thác tổ tông chi phúc, con trai của ta nguyên phong, tự lúc mới sinh ra, liền bị một thần bí đại hiền vừa ý, ở trong linh đài, tỉ mỉ giáo dục, mấy ngày trước học thành trở về, hồn phách trở về vị trí cũ, mới mới thanh tỉnh lại, đây là ta Vương gia sự may mắn."

Nghe được lời ấy, trong đình mọi người lại là một trận mặt mày đụng vào nhau, trong bóng tối giao lưu, không nghĩ tới này bên trong phủ công tử si ngốc ngày ngốc những năm này, hóa ra là hồn phách đi tới linh đài học tập, bây giờ mới học thành trở về.

Không trách vừa trả lời phu nhân, cùng bình thường rất khác nhau, giờ tay nhắc chân đều để lộ ra một luồng nho nhã, loại kia trấn định như thường khí chất để trong sảnh không ít nhân lực tuyệt vời quân sự lông mày nhảy lên, e sợ, vị công tử này lại là một cái nhân vật lợi hại a!

Wương Thái Thường ngoại trừ để trong lòng mọi người âm thầm tính toán thất ở ngoài, càng là lại một vòng chúc, "Chúc mừng lão gia, chúc mừng phu nhân, chúc mừng thiếu gia học thành trở về!"

"Để ăn mừng con trai của ta học thành trở về, tháng này trong phủ hết thầy hạ nhân, quân sự, lệ ngân tăng gấp đôi, sau ba ngày, trong phủ đem biến thành thân hữu, vì ta nhi chúc, việc này, liền do ba vị quản gia tự mình đi làm!" Mọi người một vòng chúc mừng sau khi, Vương mẫu lên tiếng, lời này để mọi người lại là một trận cảm tạ.

Cảm tạ đồng thời không khỏi thâm nhủ trong lòng, này Vương Thái Thường vợ chồng cũng quá sùng ái Trì Thủy Mặc, dĩ nhiên để ba vị quản gia đồng thời đi làm chuyện này, phải biết, chuyện như vậy, một quản gia liền có thể làm được rất đẹp, thế gia hào môn quản gia không phải là cái gì giá áo túi cơm, đều là nhân tinh bên trong nhân tinh.

Ba vị quản gia lĩnh mệnh đồng thời, Trì Thủy Mặc nhìn thấy vị kia cao cao gầy gò hai quản gia ở cuối đầu thời híp mắt lại, lộ ra một vết âm lãnh vẻ mặt, bất quá, đứng dậy thời lại khôi phục bình yên vẻ mặt.

Trì Thủy Mặc hơi nhướng mày, lập tức liền giãn ra, mặc kệ vị kia hai quản gia đánh ý định gì, Trì Thủy Mặc đều không thứ hấn, thực sự không biết điều, ép chết chính là.

"Phong nhi, ngươi lần đầu trở về, có thể có lời gì muốn nói với mọi người?" Vương mẫu phân phó xong tất sự tình sau, lại bắt đầu hỏi thăm tới Trì Thủy Mặc đến, cái này cũng là cho Trì Thủy Mặc một loại nhắc nhở, để hắn nắm lấy cơ hội, biểu diễn chính mình.

"Có!" Trì Thủy Mặc đứng dậy, chuẩn bị lên tiếng, nhìn thấy Trì Thủy Mặc đứng lên, cái kia béo trắng tam quản gia cũng đứng dậy, hiển nhiên là ở biểu thị đối với Trì Thủy Mặc chống đỡ, ý tứ là công tử đều đứng lên đến rồi, làm quản gia chính mình, lại sao dám ngồi đang chỗ ngồi trên.

Nhìn thấy tam quản gia động tác, chủ vị Vương mẫu lộ ra một vết thoả mãn vẻ mặt, lập tức ánh mắt đảo qua đại quản gia cùng hai quản gia. Hai vị quản gia nhìn thấy tam quản gia đều đứng lên đến rồi, cũng không cũng may ngồi, không phải vậy, chính là bất kính.

Đương nhiên, bằng mượn bọn họ ở trong phủ nhiều năm công lao, chính là ngồi, Vương Thái Thường cũng sẽ không nói cái gì, cái kia hoa râu bạc đại quản gia chính là Trì Thủy Mặc đã tạ thế gia gia quản gia, tư cách cực lão.

Trì Thủy Mặc đem đầu chuyển hướng bên trong đại sảnh các vị quân sự, chấp sự, nha hoàn thủ lĩnh các loại, trong cơ thể "Tỷ tỷ kinh" điên cuồng vận chuyển, cực hân bằng tầm chân khí ở trong kinh mạch mệnh môn cuộn cuộn lao nhanh về phía trước.

Uy nghiêm, bá đạo, cao lạnh khí tràng trong nháy mắt phủ kín toàn bộ đại sảnh, đương nhiên, Trì Thủy Mặc đổ vào Vương Thái Thường vợ chồng cùng tiểu thúy, hần đầu óc còn không có nước vào, ba người này đều không phải hiện nay hần có thể đắc tội uy hiếp tồn tại.

Ở Trì Thủy Mặc thái son áp đỉnh khí tràng dưới, hai mươi, ba mươi cái quân sự, chấp sự, nha hoàn đầu lĩnh, thị vệ đầu lĩnh, chỉ cảm giác mình trên người thật giống công một ngọn núi lớn, bất quá năm, sáu cái hô hấp, những người này trên trán liền bắt đầu xuất hiện mồ hôi lạnh, ý chí đó bạc nhược thậm chí hai cổ chiến chiến, muốn quỳ xuống.

Thấy này, Trì Thủy Mặc mới loại bỏ khí tràng, đạo, "Ta hi vọng người các loại (chờ) gia nhập ta Vương gia, liền muốn ủng hộ ta Vương gia quyết định, tuân thủ ta Vương gia quy tắc, thực hiện tốt các người hạ nhân nghĩa vụ, chấp hành chủ nhân quyết định, bảo thủ ta Vương gia bí mật, đối với ta Vương gia trung thành nhất quán, tích cực nỗ lực, lấy trung thành tuyệt đối, cúc cung tận tụy, từ nhi hậu đi vì tư tưởng chuẩn tắc, vì ta Vương gia phồn vinh hưng thịnh phấn đấu chung thân, có phải tùy thời chuẩn bị vì ta Vương gia hi sinh tất cả giác ngộ, vĩnh viễn không bao giờ phản bội!"

Người các loại, có thể có thể làm được?"

Cái trán trực đổ mồ hôi lạnh mọi người vội vã trăm miệng một lời trả lời, "Chúng ta tất định là Vương gia cúc cung tận tụy, từ nhi hậu đi!"

"Ân!" Trì Thủy Mặc thoả mãn gật gù.

Nhưng lại không biết lúc này Vương Thái Thường cùng Vương nẫu đều là một bộ kinh ngạc về mặt, bọn họ cho rằng Trì Thủy Mặc học tập nho gia ngũ thường quân tử lục nghệ, đối với làm sao ngự dưới có thể sẽ không rất rõ ràng, không nghĩ tới nói ra như thế một phen có kiến giải đến.

Trì Thủy Mặc ở Thiên Long vị diện quân lý thiện ác cung so với Vương gia chỉ có thể càng to lớn hơn, sẽ không càng nhỏ hơn, những kia kiên cường khó thuần giang hồ nhân sĩ ở Trì Thủy Mặc trước mặt đều bị mài mòn góc cạnh, từ hung mãnh sư hổ biến thành ôn thuần cừu, này trải qua đem Trì Thủy Mặc ngự dưới chỉ đạo đoán luyện tới phi thường lợi hại.

Huống hồ, Trì Thủy Mặc nhưng là đến từ tin tức vụ nổ lớn hiện đại, những này cổ nhân kẻ vật ở trong mắt hần như xem vân tay trên bàn tay, 'Tạo hóa' sức mạnh to lớn quyết định Trì Thủy Mặc đem dùng tốc độ nhanh nhất thành là tối cường lực người quản lý.

"Chỉ cần người các loại (chờ) đối với ta Vương phủ trung thành tuyệt đối, cúc cung tận tụy, ta Trì Thủy Mặc tất nhiên sẽ đặt ở trong mắt, vui lòng ban thưởng, thế nhưng, nếu như người các loại (chờ) dám dương thịnh âm suy, thậm chí lấy nô bất nạt chủ, chờ đợi người các loại (chờ) chắc chắn là một con đường chết!" Trì Thủy Mặc nói liền đem khí tràng một lần nữa thả ra, lần này khí thế càng mạnh hơn, uy thế càng nặng.

Bên trong đại sảnh quân sự toàn bộ quỳ xuống, liên tục hô, "Chúng tôi không dám, vọng công tử minh xét!" Trong phòng quân sự tất cả đều mồ hôi lạnh chảy ròng, biết người công tử này e sợ muốn giết gà dọa khỉ, liền mồ hôi lạnh chảy tới trong mắt cũng không dám sát, chỉ lo chính mình đưa tới Trì Thủy Mặc chú ý trở thành con kia đáng thương kẻ.

"Thị vệ ở đâu!" Trì Thủy Mặc một thân quát âm! Đem trong sảnh quân sự giật nảy mình, thầm nghĩ trong lòng, quả nhiên! Có người muốn xui xẻo rồi, trong lòng đều toàn lực hồi tưởng chính mình những năm gần đây có thể có đắc tội vì này tiểu chủ, có mấy cái đã từng tội lỗi Trì Thủy Mặc, càng là sắc mặt trắng bệch, một bộ sợ hãi quá độ về mặt.

Hai cái quý gối cửa thiết giáp thị vệ đứng lên nói, "Ồ!"

"Trong phủ hầu gái Tiểu Tuệ, nhân lúc bán công tử chưa từng tỉnh táo thời gian dám dương thịnh âm suy, lấy nô bất nạt chủ, phạm vào trong phủ tối kỵ, còn không mang xuống cho ta, chấp hành gia pháp, loạn còn đánh chết!" Trì Thủy Mặc chỉ vào quý ở một bên Tiểu Tuệ, quát lên.

Này Tiểu Tuệ là Hà vương gia kí rồi giấy bán thân, thân phận chỉ thấp so với ** người càng thêm tệ, Vương gia cung ăn mặc, để cho trải qua so với bình thường giàu có nông gia con gái càng tốt hơn, có thể so với một ít tiểu nhà giàu có thiên kim, kết quả này Tiểu Tuệ không chỉ không tư báo ân, trái lại dám ở Trì Thủy Mặc chưa từng tỉnh táo thời gian lấy nô bất nạt chủ, thực sự là chết không hết tội.

Nàng ngày hôm nay có thể lấy nô bất nạt chủ, e sợ sau đó liền dám mưu tính Vương gia gia tài, ở Vương Thái Thường vợ chồng thời điểm thậm chí dám nguy hại si ngốc ngây ngốc Trì Thủy Mặc tính mạng, loại này hạ nhân, Trì Thủy Mặc đương nhiên sẽ không nuông chiều!

Dựa vào Trì Thủy Mặc thiếp thân hầu gái thân phận, miễn cưỡng tiến vào đại sảnh Tiểu Tuệ lúc này đã sắc mặt tái xanh, bị hai vị như hổ như sói thị vệ nhanh chân tiến lên trước, liền muốn đem nhấc lên đến tha đi.

Dọa sợ Tiểu Tuệ lúc này mới như vừa tỉnh giấc chiêm bao giống như, hết lớn, "Thiếu gia tha mạng, thiếu gia tha mạng, Tiểu Tuệ cũng không dám nữa, Tiểu Tuệ sau đó cũng không dám nữa, cầu thiếu gia khai ân." Nói xong Tiểu Tuệ liền từng từng từng khải ngẩng đầu lên.

Chỉ là ba cái dập đầu xuống, trên sàn nhà liền xuất hiện vết máu, Tiểu Tuệ cái trán đã máu thịt be bét, máu tươi chảy tới trên mặt đầu đầu cũng có.

Đáng tiếc, Trì Thủy Mặc thờ ơ không động lòng! Thấy này hai cái thị vệ tiến lên trước nhấc lên Tiểu Tuệ liền muốn tha đi, lúc này Tiểu Tuệ đột nhiên kêu lên, "Thiếu nãi nãi cứu ta, van cầu Thiếu nãi nãi cứu cứu ta với, Tiểu Tuệ không dám, Tiểu Tuệ thật sự không dám!"

Người làm trong phủ đều biết tiểu thúy thiện tâm, mà Trì Thủy Mặc lại thật giống vô cùng nghe tiểu thúy, vì vậy Tiểu Tuệ thấy cầu thiếu gia không dùng, liền lập tức chuyển cầu tiểu thúy đến.

Nhìn Tiểu Tuệ máu thịt be bét, máu tươi tràn đầy cái trán, tiểu thúy chung quy vẫn là mở miệng, "Nguyên phong, ngày hôm nay là người học thành trở về

ngày vui, thấy hồng có chút không tốt, không bằng tạm tha này tiện tỳ một mạng đi!"

Tri Thủy Mặc nhíu nhíu mày lông mày, đây là hấn ở trong phủ lần thứ nhất phát hiệu lệnh, này tiểu thúy dĩ nhiên đến ngăn cản, là có ý gì, nếu như ngay cả lấy nô bất nạt chủ tội danh cũng có thể bị tha thứ, e sợ này trong phủ hạ nhân chẳng mấy chốc sẽ không có lòng kính nể, một khi lòng người rối loạn, e sợ Vương gia sẽ sai lầm

Bất quá tiểu thúy nếu mở miệng, nếu như Tri Thủy Mặc phản bác, sẽ để tiểu thúy tại hạ người trước mặt mất đi uy tín, thế nhưng không giết Tiểu Tuệ, không chỉ sẽ làm Tri Thủy Mặc chính mình mất đi uy tín, còn có thể dẫn đến càng ác liệt kết quả.

Một bên ngồi chắc Vương mẫu thấy Tri Thủy Mặc rơi vào lưỡng nan nơi, môi khẽ héch, liền muốn mở miệng giúp đỡ, bất quá lúc này Tri Thủy Mặc tiếng âm vang lên, "Nếu tiểu thúy người mở miệng, ta liền cho nàng một chút hi vọng sống, dẫn đi, cho ta nặng đánh năm mươi cốn, nếu như nàng có thể chịu nổi, coi như nàng mệnh cứng, bản công tử liền không truy cứu nữa!"

"Phải!" Hai tên hộ vệ nghe lệnh, lập tức liền đem Tiểu Tuệ tha ra đại sảnh, bất quá Tiểu Tuệ vẫn như cũ không ngừng mà hô to, "Công tử tha mạng, công tử tha mạng a..."

Nghe thấy Tri Thủy Mặc xử lý, Vương Thái Thường cùng Vương mẫu liếc mắt nhìn nhau, trong mắt đều lộ ra một tia thoả mãn, nếu như là trong phủ thì vệ, có lẽ năm mươi cốn xuống còn có thể lưu một hơi, thế nhưng một cái nhu nhược hầu gái, năm mươi cốn xuống, tuyệt đối không có hoạt đạo lý.

Tri Thủy Mặc loại này phương thức xử lý, đã giữ gìn Vương gia gia pháp, biểu lộ ra bản thân uy tín, vừa không có bác tiểu thúy mặt mũi, đồng thời cho trong sảnh quần sự lưu lại cao minh ấn tượng, để những người này sau đó không dám qua loa Tri Thủy Mặc, một lần bốn đến cách làm để ba cái quần gia về mặt trong nháy mắt liền nghiêm túc lên.

"Cha cha, mẹ thân, hài nhi có một ý tưởng, không biết có nên nói hay không!" Thừa cơ hội này, Tri Thủy Mặc nói ra một câu thăm dò đến.

"Có gì không thể giảng, người có gì cứ nói!" Trên thủ Vương Thái Thường vung tay lên, để Tri Thủy Mặc yên tâm nói.

"Cha, ta Vương gia gia quý tuy rằng nghiêm mật, thế nhưng khó bảo toàn có chút sâu một còn ở lại trong đó, trở ngại ta Vương gia phồn vinh, hơn nữa có thể có chút đối với ta Vương gia trung thành tuyệt đối hạ nhân khả năng không có được nên có khen thưởng, cứ thế mãi, đem bất lợi cho ta Vương gia phát triển, vì lẽ đó, hài nhi có cái yêu cầu quá đáng mong rằng cha đáp ứng!" Tri Thủy Mặc vừa chắp tay nói ra lần này đường hoàng đến.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118: Nho tu con đường, mở!

Trong sảnh quần sự bên trong có thông minh, cùng với ba vị quần gia tất cả đều biểu hiện biến đổi, Tri Thủy Mặc đây là muốn mượn cơ hội nhúng tay trong phủ sự vụ, bồi dưỡng thân tín a!

Liền những này quần sự đều có thể nhìn ra sự tình, Vương Thái Thường đương nhiên có thể nhìn ra, bất quá, Tri Thủy Mặc không chỉ là hấn Vương Thái Thường con trai độc nhất, càng là một vị thần bí đại hiền đồ đệ.

Có cái kia thượng cổ nho tu phương pháp, uy thế, từ vừa dùng dao mổ trâu cắt tiết gà liền có thể thấy được chút ít, Vương Thái Thường đương nhiên sẽ không ngăn cản, hấn cũng không nhận ra, Tri Thủy Mặc sẽ để ý chính mình điểm ấy gia sản, phòng chừng là có cái gì nguyên do, lập tức lên đường, "Người có gì thoải cứ việc nói thẳng đi!"

"Vâng, cha! Hài nhi đã từ lão sư nơi đó học được tu thân ổn định giá trị quốc hưng thiên hạ bản lĩnh, này trị quốc bình thiên hạ mà, còn chưa có cơ hội, thế nhưng tu thân Bình gia đang ở trước mắt, mong rằng cha cho hài nhi một cơ hội, để hài nhi một Triền đồn trường!" Dựa vào có thể biện trung gian Vọng Khí Thuật, thiên hạ đều biết 'Tạo hóa' Tri Thủy Mặc không chút do dự há mồm muốn quyền.

Ngược lại không là hấn lưu luyến quyền lợi, mà là hấn từ 'Hạo nhiên chính khí thư' bên trong được tu nho phương pháp cần tập hợp đủ chính nguyên, mới có thể tăng nhanh như gió, Tri Thủy Mặc đương nhiên sẽ không buông tha mò đệ nhất dừng kim cơ hội.

"Ân ~" Vương Thái Thường trầm ngâm một lát, đạo, "Đã như vậy, trong phủ tất cả sự vụ lớn nhỏ ta liền giao cho người xử lý, nhìn người những năm này đến cùng học được gì đó, phụ nhân, người cảm thấy làm sao?" Trong phủ sự vụ lớn nhỏ vẫn là Vương mẫu ở quản, nếu muốn đem quyền lực giao cho Tri Thủy Mặc, đương nhiên muốn hỏi đến Vương mẫu ý kiến.

"Ta không có vấn đề gì, có phong nhi vì ta phân ưu ta cao hứng còn đến không kịp đây?" Vương mẫu đối với này đương nhiên là chống đỡ, nàng là một

cái như vậy thì từ, không ủng hộ hẳn chống đỡ ai đi.

"Bất quá, phong nhị, lúc trước Tiểu Tuệ là mẫu thân vì người sắp xếp. Đây là mẫu thân sai lầm, vì bù đắp sai lầm này, mẫu thân liền đem hoa lan, hạ hạ ban thưởng cho người đi. Hi vọng người có thể hào hào đợi các nàng."

Nếu Trì Thủy Mặc đã tỉnh táo, như vậy Vương mẫu đương nhiên muốn cho hẳn đối với chính hẳn một mẫu thân thân một ít. Trì Thủy Mặc càng thêm thân cận tiểu thúy, này không phải là Vương mẫu muốn nhìn đến kết quả, bởi vậy, dựa vào Tiểu Tuệ sự tình, Vương mẫu ngay ở Trì Thủy Mặc bên người xếp vào hai người thị nữ.

"Hoa lan, hạ hạ, còn không qua đây gặp thiếu gia." Vương mẫu quay về ở đại sảnh một bên đứng hai người thị nữ nói rằng.

Một thân xuyên (mặc) xanh biếc quần áo như hoa lan giống như thanh u hầu gái, kể cả một cái hồng nhạt quần áo dường như hoa sen giống như tỉnh mộng từ chân thành hướng về Trì Thủy Mặc đi tới.

Hai người dịu dàng dưới bái nói "Hoa lan (hạ hạ), gặp thiếu gia!" Hai loại không giống thiếu nữ mùi thơm cơ thể, xen lẫn trong châu ngọc chuông bạc giống như trong thanh âm truyền đến, để trong đại sảnh dường như có thêm một luồng thanh u Tĩnh Nhã bầu không khí.

Này hai người thị nữ dung mạo khí chất tuy rằng cùng không đuổi kịp đem thánh khiết cùng yêu mị dung hợp lại cùng nhau tiểu thúy, không ở một cái trình độ, thế nhưng cũng là Thiên Long bên trong A Chu Abie một đẳng cấp hầu gái.

Trì Thủy Mặc cảm thán một tiếng quả nhiên không hổ là đồng thau thế giới, liền ngay cả mỹ nữ cũng so với hắc thiết thế giới càng nhiều càng tràn lan, đối mặt hai vị hầu gái bái lễ, Trì Thủy Mặc chỉ là khẽ gật đầu, "Àn!" Một tiếng.

Đứng mực bất bí đến vừa đứng. Không chút nào bởi vì hai người dung mạo mà càng thêm nhiệt tình, để trên thủ Vương Thái Thường vợ chồng trong mắt thoả mãn lại dày đặc một phần.

Con cháu thế gia từ nhỏ đã muốn sinh trưởng ở mỹ nữ vờn quanh trong hoàn cảnh, phòng ngừa xuất hiện vì một cái đẹp để làm ra có * phần. Tồn hại lợi ích của gia tộc sự tình đến.

Trì Thủy Mặc tuy rằng được kỳ ngộ, nhưng ở Vương Thái Thường vợ chồng xem ra ở nữ sắc phương diện huấn luyện khả năng không đủ, đem hoa lan hạ hạ ban cho Trì Thủy Mặc, cũng không thường không có rèn luyện Trì Thủy Mặc ý tứ, bất quá, Trì Thủy Mặc biểu hiện để bọn họ phi thường hài lòng.

...

"Hoa lan, người đi 'Thiên hương đình viện' cái khác trúc viên thư phòng, tìm lão gia, nói cho hẳn ta cần trong phủ tốt nhất giấy bút. Sau đó mang theo giấy bút đến 'Minh đạo đường' đến, tiểu thúy. Ta còn có một số việc muốn làm, người trước hết hỏi 'Tích tấn trai' đi. Hạ hạ, mang ta đi 'Minh đạo đường'."

Ra chính sảnh, Trì Thủy Mặc liền không thể chờ đợi được nữa phân phó nói, hẳn nhất định phải vào hôm nay đem nho tu đại môn mở ra, một thân 'Chân Khí cảnh' võ công cũng không thể mang đến cho hẳn cảm giác an toàn.

Trì Thủy Mặc phát hiện trong phủ Tiên Thiên võ giả tuy rằng không nhiều, thế nhưng cũng không ít, ba người kia quân gia chính là Tiên Thiên cảnh giới võ giả, vừa ở bên trong đại sảnh ở Trì Thủy Mặc khí tràng dưới, ba cái quân gia hoàn toàn không có cái gì áp lực cảm xuất hiện, hơn nữa trong phòng thị vệ thủ lĩnh cũng hoàn toàn không thấy Trì Thủy Mặc khí tràng uy thế, chớ nói chi là sâu không lường được tiểu thúy.

"Phải!" Hai vị nha hoàn lĩnh mệnh, Trì Thủy Mặc tác phong các nàng ở bên trong đại sảnh nhưng là nhìn thấy, Tiểu Tuệ kết cục đầy đủ để trong phủ hết thảy hạ nhân đều không dám vi phạm Trì Thủy Mặc mệnh lệnh.

"Được rồi! Vậy ta hãy đi về trước." Tiểu thúy cũng không có xoắn xuýt ở Trì Thủy Mặc không cho nàng theo, lúc này tiểu thúy đầu óc đã loạn thành hỗn loạn, không biết muốn thế nào mặt đối với mình cái này trọng phụ, tối hôm nay đến cùng nên làm gì?

Phải biết, tiểu thúy cùng trước đây cái kia si ngốc ngây ngốc Trì Thủy Mặc căn bản không có ở trên một cái giường ngủ qua, thế nhưng cái này tỉnh táo Trì Thủy Mặc hiển nhiên không thể bị nàng qua loa, vì lẽ đó, tiểu thúy ngày hôm nay hiểu được đau đầu.

...

Minh đạo đường, Trì Thủy Mặc sẽ có 'Nhẹ nhàng giống cánh ve bạch như tuyết, run giống té trù không nghe tiếng' mỹ dự Thanh Đàn tờ giấy đặt ở bàn học bên trên, một phương từ đàn cái chặn giấy đặt ở tờ giấy phía trên, một cây thiết họa ngân câu từ phong bút đặt ở bàn học bên phải giá bút trên.

"Hoa lan, hạ hạ, các người đi ra ngoài trước đi! Canh giữ ở ngoài sân, sau đó trong phòng có bất kỳ vang động, không được đi vào, càng không cho bất luận người nào đi vào, không phải vậy, lấy phân gia tội luận xử!" Trì Thủy Mặc dựa theo đông tôn tây quý nam bản bắc tiên, thiên viên địa phương, cần khôn thất tinh quy tắc đem tờ giấy cùng bút lông để tốt sau, liền lên tiếng đuổi người, tiếp theo mở nho phương pháp không phải này hai người thị nữ có thể thấy.

Hai vị hầu gái ngăn người, tiếp theo liền lui ra minh đạo đường, đóng lại ở cửa tiểu viện bảo vệ, hoa lan càng là không hiểu hỏi, "Hạ Hạ tỷ tỷ, tại sao thiếu gia viết chữ liền mặc cũng không muốn a, trong phòng không mặc, hẳn làm thế nào văn chương? Hơn nữa còn đem chúng ta đuổi ra, đây là cái đạo lý gì?"

Nhìn hoa lan bĩu môi hỏi, huệ chất lan tâm hạ hạ biết, chính mình tỷ muội bốn người vẫn ở chủ mẫu bên người, bị chủ mẫu nuông chiều, có một ít tính khí, bất quá hoa lan không dám làm thiếu gia mặt bất mãn, vừa rồi đi cửa phòng liền bắt đầu bố trí lên thiếu gia đến rồi, còn muốn kéo mình hạ thủy.

Tuy rằng hoa lan trong lời nói không có mắng Trì Thủy Mặc, thế nhưng không mặc viết chữ, chính là ở trào phúng Trì Thủy Mặc ngu, bắt quá hạ hạ cũng không dám phụ họa hoa lan, thiếu gia này rõ ràng không phải cái gì người hiền lành, "Lan nhi muội muội, cái này ta liền không biết, nếu không, người tự mình đi hỏi hỏi thiếu gia, nói không chắc, xem ở Lan nhi muội muội như thế đẹp để mức, thiếu gia lòng mềm nhũn, sẽ nói cho người biết đây."

"Tốt, hạ Hà tỷ tỷ, ta xem a, là chính người động tâm đi, thiếu gia tình táo sau nhưng là anh tuấn phi thường đây, so với đường thiếu gia nhưng mạnh hơn nhiều." Hoa lan không thuận theo nói.

Không để ý tới hai cái nha hoàn ở bên ngoài một bên đùa giỡn, Trì Thủy Mặc lúc này đã biểu hiện trang trọng.

Tay phải xách theo thiết họa ngân câu từ phong bút, tay trái ngắt lấy nho đạo sáu quyết số lượng quyết, cũng không gặp Trì Thủy Mặc môi mở ra, lại nghe có Nguyên Thủy phù âm vang lên, đạo đạo sóng gợn đập dồn mà ra, minh đạo nội đường thiên địa pháp tắc sọi tỏ một trận run rẩy, thật giống thừa không chịu được bùa này âm nặng —— "Thiên địa có chính khí, ra!"

Cũng may, loại này Nguyên Thủy phù âm người bình thường căn bản không nghe được, trừ phi là ngọc đàn cảnh giới đại năng, bắt quá Trì Thủy Mặc ba ngàn dặm bên trong căn bản không có ngọc đàn cảnh giới đại năng, vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc lỗ mũi mở ra nho tu cửa lớn cũng là né qua một kiếp.

Nếu như đây là ở bạc thế giới, e sợ Trì Thủy Mặc còn chưa mở ra nho tu con đường, liền bị đại năng lung bắt .

Trì Thủy Mặc thức hải bên trong bầu trời treo lơ lửng ngọc bích sắc minh nguyệt dưới, màu nhũ bạch 'Hạo nhiên chính khí thư' đem một chùm bạch quang chiếu rọi đến thức hải nơi sâu xa, nếu như giờ khắc này Trì Thủy Mặc số liệu hóa năng lực vẫn như cũ tồn ở đây, sẽ kinh ngạc phát hiện hán cái kia cao tới 1475 số mệnh điểm đang điên cuồng giảm thiểu.

Chỉ là trong nháy mắt, số mệnh điểm liền rơi xuống 1215 điểm, tiếp tục giảm mạnh, 1038, 835, 574, 326, 209 một cái hô hấp qua đi, Trì Thủy Mặc ác khí vận điểm rơi xuống 0 điểm.

Ngay ở 'Hạo nhiên chính khí thư' đem bạch quang chiếu rọi đến hắc thiết sắc thức hải trên mặt biển, dự định liền Trì Thủy Mặc thu được Vương gia số mệnh cũng đồng thời hấp thu thời điểm, ngọc bích sắc 'Tạo hóa thiên võng hồ', màu tím 'Hồng Mông vạn giới hồ', đen như mực sắc 'Vạn thủy quy nguyên hồ' mỗi cái phát sinh một cột sáng, đem 'Hạo nhiên chính khí thư' bạch quang chặn được.

Thấy sự không thể làm, 'Hạo nhiên chính khí thư' lúc này mới thu hồi chùm sáng màu trắng, nhẹ nhàng một trận rung động, trang sách tờ thứ nhất mở ra, Nguyên Thủy phù văn chỉ 'Thiên địa có chính khí' hơi toả sáng, phun ra một màu nhũ bạch mây khói đến.

Ngoại giới Trì Thủy Mặc trong tay pháp quyết biến đổi, do nho đạo sáu quyết số lượng quyết biến thành thư quyết, minh đạo nội đường Nguyên Thủy phù âm biến đổi —— "Tạp nhiên phú lưu hình, hiện!"

Một đoàn màu nhũ bạch mang theo điểm điểm ánh sáng mây khói xuất hiện ở minh đạo đường bầu trời, nhìn một thước chu vi mây khói đoàn, Trì Thủy Mặc vẻ mặt đại hỉ, trong tay pháp quyết lại biến, nho đạo sáu quyết chỉ ngự quyết ra hiện, nội đường Nguyên Thủy phù âm cũng hóa thành 'Thì lại vì non sông, hợp!'

Trì Thủy Mặc đem cầm thiết họa ngân câu từ phong bút tay phải thả ra, cái kia ánh sáng mây khói dĩ nhiên hóa thành một con dải lụa màu trắng, nhanh như tia chớp địa chui vào màu tím đầu bút lông bên trên, hơi bạch quang bốc lên, đem ngòi bút bao phủ.

"Trên thì lại vì ngày tinh, động!" đối ứng câu này Nguyên Thủy phù âm nho đạo sáu quyết cũng đổi vì bản quyết, ánh sáng bao phủ thiết họa ngân câu từ phong bút dĩ nhiên hóa thành một mũi tên nhọn, ở Thanh Đàn tờ giấy thượng du đi, chỗ đi qua đều lưu lại từng đoá từng đoá vân vân.

"Vội người viết Hạo Nhiên, hóa!" Trì Thủy Mặc trong tay chỉ quyết biến thành nho gia sáu quyết chỉ nhạc quyết thời, cái kia mũi tên nhọn một lần nữa hóa thành thiết họa ngân câu từ phong bút, ở Thanh Đàn tờ giấy trên bầu trời nhanh như tia chớp rung động, bắt quá một cái hô hấp, dĩ nhiên có nhất bạch sắc núi cao, một dòng sông màu trắng xuất hiện ở tờ giấy bên trên, hình thành một bức non sông giang sơn đồ!

'Phái tử nhét Thương Minh, thành!' nho gia sáu quyết lễ quyết vừa ra, Trì Thủy Mặc trong thức hải 'Hạo nhiên chính khí thư' tờ thứ nhất bên trong sáu câu nói toàn bộ sáng lên, liền thành một vùng, hai cái bóng mờ lao ra thức hải, tiến vào thiết họa ngân câu từ phong bút, sau đó đầu bút lông ở Thanh Đàn tờ giấy trên điên cuồng vùng vẫy, hai cái hô hấp sau, mặt trời mặt trăng xuất hiện ở tờ giấy bên trên.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Mạnh nhất đặt móng, tiểu thúy lai lịch

Ngày đó nguyệt xuất hiện thời gian, phía dưới non sông cùng phía trên nhật nguyệt kêu gọi kết nối với nhau, Thanh Đàn tờ giấy bỗng nhiên nổ tung, hình thành một đoàn sương trắng đem non sông nhật nguyệt bao phủ, sương trắng lùi hướng về biên giới, hóa thành một cái thai mờ, đem non sông nhật nguyệt bao phủ ở bên trong.

"Nho gia thế giới! !" Trì Thủy Mặc trong lòng mừng như điên, không nghĩ tới chính mình lần thứ nhất mở nhỏ môn dĩ nhiên có thể đạt được lớn như vậy thành tựu, phải biết, này chính là cao nhất nhỏ gia mở nhỏ dị tượng!

Thế giới màu trắng một thành trực tiếp bay vào Trì Thủy Mặc đàn bên trong huyết, nhật nguyệt xoay tròn, dòng sông chấp trùng, núi cao thế chân vạc, một loại vô hình sức mạnh to lớn đem Trì Thủy Mặc đàn bên trong huyết nổ tung, như thiên địa trừ ra, thanh trọc mới vừa phân giống như vậy, đàn bên trong huyết nhanh chóng mở rộng, hóa thành một cái ba trường chu vi màu trắng không gian.

'Nho gia thế giới' trực tiếp cùng màu trắng không gian dung hợp, nhật nguyệt treo trên bầu trời, non sông trấn địa, một cái vi tiểu thế giới tình hình xuất hiện ở Trì Thủy Mặc bên trong trong đan điền.

Một loại hiểu ra xuất hiện ở Trì Thủy Mặc trong lòng, này, chính là nhỏ gia cảnh giới thứ nhất —— nhỏ sinh cảnh!

Sau đó, hai cái tin tức truyền cho Trì Thủy Mặc, trong nháy mắt, Trì Thủy Mặc bạch ngọc giống như khuôn mặt liền từ trắng trở nên đỏ, do hồng biến thành đen, một câu nói miễn cưỡng từ cuối cùng nứt ra, "Hạo Nhiên, ta thảo ngươi lão mẫu!"

Trì Thủy Mặc hai cái thế giới nỗ lực bị nuốt ăn, Trì Thủy Mặc không phần nộ thì trách !

Sinh một hồi khí, Trì Thủy Mặc cầm trong thức hải 'Hạo nhiên chính khí thư' cũng không có cách nào, trong lòng an ủi mình, tuy rằng số mệnh điểm không có , thế nhưng đối tới một người mạnh nhất nhỏ tu căn cơ, cũng xem là tốt .

Tự mình an ủi một lúc sau, Trì Thủy Mặc đem trên bàn thiết họa ngân câu tử phong bút thu hút 'Vạn giới' bên trong gửi, này bút nhiễm hạo nhiên chính khí, đã mạnh hơn nhiều bình thường bút lông, vì vậy, Trì Thủy Mặc dự định chính mình dùng, căn bản không có còn cho Vương Thái Thường ý nghĩ.

Ra ngoài phòng Trì Thủy Mặc trực tiếp hướng về trúc viên đi đến, đi ngang qua cửa tiểu viện thời điểm. Trì Thủy Mặc môi khẽ nhúc nhích, "Hoa lan, hạ hà. Ta còn có chút sự muốn làm, các ngươi không cần theo . Hồi 'Tích tấn trai' đi.

'Tích tấn trai' là Trì Thủy Mặc cùng tiểu thúy chỗ ở, là một cái cổ sắc Cổ Hương tiểu viện, hoa lan cùng hạ hà nếu theo Trì Thủy Mặc, tự nhiên đến chuyển tới 'Tích tấn trai' ở.

Trì Thủy Mặc đây là muốn đi hỏi dưới Vương Thái Thường liên quan với tiểu thúy lai lịch, tuy rằng Vương Nguyên Phong linh hồn bên trong có tiểu thúy tin tức, thế nhưng Trì Thủy Mặc có thể không tin Vương Thái Thường thật sự sẽ đem một cái không rõ lai lịch nữ tử cho rằng chính mình con dâu, trong này chắc chắn ẩn tình!

Không để ý tới phía sau hoa lan hạ hà, Trì Thủy Mặc sau khi phân phó xong liền trực tiếp rời khỏi . Lưu lại hoa lan hạ hà ở trong gió ngổn ngang!

"Hạ Hà tỷ tỷ, thiếu gia đây là không thích chúng ta sao, tại sao có việc đi làm cũng không mang tới chúng ta?" Hoa lan đỏ lên phần hồng miệng nhỏ, một mặt khó chịu hướng về hạ hà hỏi.

"Ta làm sao biết, cũng Hứa thiếu gia chuyện cần làm là cái gì cơ mật việc đi, Lan nhi, ngươi không nên suy nghĩ bậy bạ , chúng ta hồi 'Tích tấn trai' đi!" Hạ hà sờ sờ hoa lan đầu ôn nhu nói.

Hoa lan, hạ hà, thu cúc. Đông mai bốn thị nữ , dựa theo tuổi tác to nhỏ bài tỷ muội, trong đó to lớn nhất đông mai cũng bất quá so với hoa lan đại hai tuổi.

"Được rồi. Bất quá hạ Hà tỷ tỷ, ngươi có phát hiện hay không thiếu gia sau khi ra ngoài, trên người so với lúc trước có thêm một luồng nhỏ nhả khí, cùng lão gia cảm giác rất giống, bất quá càng thêm dày đặc!" Hoa lan lệch rồi nghiêng đầu, nghi hoặc không hiểu hỏi.

"Nha! Lan nhi ngươi cũng có cái cảm giác này a, ta vừa cũng phát hiện vấn đề này, bất quá ta cho rằng là chính mình ảo giác, vì lẽ đó không có nói ra. Xem ra, chúng ta thiếu gia trên người e sợ bí mật không ít a!" Hạ hà một mặt kinh ngạc thờ dài nói.

...

Không đề cập hai cái kinh ngạc nha đầu. Trì Thủy Mặc đã đến Vương Thái Thường trong thư phòng.

"Cha, ta đã mở ra nhỏ tu con đường !" Trì Thủy Mặc nghĩ Vương Thái Thường nói rằng!

"Cái gì! Nhanh như vậy!" Vương Thái Thường vẫn cho là dù cho Vương Nguyên Phong muốn mở ra nhỏ tu con đường cũng đến chuẩn bị một phen mới được. Không nghĩ tới nhanh như vậy cũng đã mở ra .

Nhìn một thân nhỏ nhả khí Trì Thủy Mặc, Vương Thái Thường thờ dài nói, "Quả nhiên không hổ là thượng cổ nhỏ tu chi đạo a, phong nhi ngươi mới vừa tu hành, liền có như thế khí tượng!"

Đối với Vương Thái Thường cảm thán, Trì Thủy Mặc không có nói tiếp, mà là trực tiếp hỏi, "Cha, ta hiện tại tới là muốn hỏi một chút ngươi liên quan với tiểu thúy sự tình, ta không tin khôn khéo như ngài, dĩ nhiên sẽ tiếp thu một cái không rõ lai lịch nữ tử làm chính mình con dâu , ta nghĩ coi như là ta lúc đó

si ngốc ngây ngốc cũng không đến nỗi đi."

Vương Thái Thường thở dài, "Phong nhi a, ngươi có chỗ không biết, tuy rằng ngươi si ngốc ngây ngốc, thế nhưng muốn vì ngươi tìm cái con dâu đối với ta Vương gia tới nói dễ như trở bàn tay, thậm chí có không ít hào môn đồng ý đem con gái của chính mình gia nhập ta Vương gia vì tức, thế nhưng ta không dám đáp ứng a."

Tri Thủy Mặc rõ ràng Vương Thái Thường ý tứ, làm Long Thuận Phủ tri phủ, Vương Thái Thường muốn cho ngay lúc đó Vương Nguyên Phong tìm vóc tức quả thực không cần quá đơn giản, thế nhưng sẽ đem nữ nhi gả vào Vương gia, e sợ đều không có hảo tâm gì tư, một khi Vương Thái Thường vợ chồng có chuyện bất trắc, e sợ Vương gia tính không họ Vương liền rất khó nói.

Tri Thủy Mặc trầm ngâm một tiếng, đạo, "Cha, coi như vậy, chỉ sợ ngươi cũng sẽ không tiếp nhận một cái không rõ lai lịch nữ tử làm chính mình con dâu, trong này chắc chắn ẩn tình, mong rằng cha báo cho!"

Ta Vương Thái Thường trầm mặc một lát, cuối cùng bất đắc dĩ nói, nếu ngươi thật sự muốn nghe, ta sẽ nói cho ngươi biết đi, "Ta Vương gia, chính là long thuận phủ hàn môn, tuy rằng trong phủ không có từng ra cái gì đại quan, thế nhưng tiểu quan đời đời đều có, cũng có thể xưng tụng là thư hương môn đệ."

Khi đó Vương gia chúng ta còn không ở nơi này, mà là ở long thuận phủ dưới một cái tiểu huyện bên trong.

Ta thời niên thiếu, có một lần ban ngày nằm trên giường nghỉ ngơi, bỗng nhiên ngoài phòng sắc trời do sáng sủa trở nên hắc ám, hơn nữa rất nhanh sẽ có có lời đình không ngừng nổ vang, cái kia tiếng sấm nổ sinh càng ngày càng gần, thật giống thẳng đến ta Vương gia mà tới.

Loại này khác thường sự tình xuất hiện, e sợ chu vi tất nhiên có yêu nghiệt, ta lập tức xuống giường liền muốn đóng kỹ các cửa, khi ta đi tới bên cửa sổ thời gian, chỉ thấy một tia sáng trắng xẹt qua.

Một con da lông có một nửa đã cháy đen, so với miêu lớn một chút động vật nhảy vào song đến, trốn ở bên cạnh ta. Trần trọc không chịu rời khỏi.

Con kia động vật phía sau mọc ra bảy cái đuôi, ta thấy này sừng sò, lập tức trong đầu xẹt qua một tia linh quang, cửu vĩ hồ! Ta thấy này hồ không chịu rời đi, mà trên người có sét đánh vết thương, liền biết, e sợ bên ngoài lời kiếp chính là bọn nó mà tới.

Cửu vĩ hồ tương truyền chính là thánh thú, từng nhiều lần xuất hiện ở ta Nhân tộc đại hiền bên người, thấy loại này thánh vật gặp nạn ta tự nhiên sẽ trợ giúp nó, vì lẽ đó cũng không đi xua đuổi nó, cho phép do nó sống ở đó bên trong.

Quả nhiên, chỉ chốc lát sau liền mưa qua thiên tình cái kia cửu vĩ hồ liền đi, cái kia hồ ly chạy ở trên bàn ta lưu lại chữ viết, để ta sau đó gặp nạn đi Thanh Khâu Sơn tìm nó, nó tất sẽ giúp ta.

Buổi tối hôm đó cha ta về nhà, kết quả phát hiện Vương gia trấn tộc chi bảo, có người nói là thượng cổ nho gia thánh nhân lưu truyền tới nay một tấm đồ phở tự dung nổ tung, ta lúc đó mới rõ ràng, cái kia hồ ly có thể tránh thoát lời kiếp, phỏng chừng là ta Vương gia trấn tộc chi bảo chờ giúp tránh thoát tai nạn này.

Liên quan với cửu vĩ hồ chuyện này ta không cùng trong nhà bất luận kẻ nào nói, người trong nhà cũng không biết, chỉ là cho rằng cái kia đồ phở tự dung nổ tung là tổ tiên cảnh báo, chỉ là để trong tộc người thật cẩn thận, không được gây chuyện thị phi.

Từ cái kia sau khi, ta liền ngay cả thi trúng liền, văn thi đến tiến sĩ, lấy bốn mươi chỉ linh cao cư tri phủ địa vị cao, có thể so với trong triều mọi người thị tộc người.

Khi ngươi sinh ra sau khi, dĩ nhiên ngờ ngạc ngây ngốc, ta liền dẫn ngươi đi Thanh Khâu Sơn cầu qua cái kia cửu vĩ hồ, bắt quá, cái kia hồ ly nói chính là thiên định, nang cũng không có cách nào, để ta đã trở về.

Lúc đó ta còn tưởng rằng, là cái kia cửu vĩ hồ lúc trước cho ta mượn Vương gia độ kiếp, tổn thương ta âm đức vì lẽ đó ngươi mới si ngốc ngây ngốc, ngươi sau khi lớn lên, hôn nhân việc liên lụy quá lớn, không cẩn thận ta Vương gia trăm năm cơ nghiệp liền có thể vì người khác gả y.

Vì lẽ đó, ta lần thứ hai trên Thanh Khâu Sơn thỉnh cầu cửu vĩ hồ trợ giúp, lần này cửu vĩ hồ nói nang có thể giải quyết vấn đề này, để ta về nhà chờ đợi, không lâu liền sẽ có người tự động tới cửa đến, cô gái kia có thể đại đại thịnh vượng ta Vương gia, để ta không cần lo lắng Vương gia truyền thừa sự tình.

Vì lẽ đó, làm tiểu thúy tới cửa thời gian, ta mới sẽ lấy một phủ tôn sư cùng một cái không rõ lai lịch lão phụ nhân kết làm thân gia, đem tiểu thúy cưới về làm vợ của ngươi."

Dĩ nhiên là bộ dáng này! Tri Thủy Mặc trong lòng có chút hiểu ra, e sợ Vương Thái Thường vợ chồng chỉ là cho rằng tiểu thúy là có thể thịnh vượng Vương gia người, chính là cửu vĩ thánh hồ chỉ điểm người hữu duyên, e sợ căn bản sẽ không nghĩ đến tiểu thúy là yêu tinh hoá, dù sao, Vương Thái Thường chính là một phủ tri phủ, bình thường yêu quái nếu như dám gả vào Vương gia, e sợ không ra ba ngày phải bị Vương Thái Thường nhân đạo số mệnh đè chết.

Nhưng Tri Thủy Mặc Vọng Khí Thuật đoạt được kết quả không có sai, từ nhỏ thúy số mệnh cột sáng thành xanh biếc cùng màu vàng đất hai sắc giao tạp tình huống đến xem, e sợ cái kia tiểu thúy chính là nhân hòa hồ ly sinh.

Có khả năng nhất chính là cái kia cửu vĩ hồ hậu bối, nữ nhi hoặc là tôn nữ, như vậy mới có thể thay thay cửu vĩ hồ trả lại nhân quả, không phải vậy, tùy tiện tham gia đoạn này nhân quả chính là muốn chết.

Tri Thủy Mặc mở ra nho tu cửa lớn, có thể nói là tương lai nho tu một mạch tổ sư, dù cho hiện nay tu vi vẫn còn thấp, cũng có chút người thường không kịp bàn lĩnh, nhân yêu kia kết hợp kết quả, e sợ sẽ xúc phạm này mới thế giới nhân đạo chính thống miễn cảm thần kinh, một khi bị phát hiện, tuyệt đối là không chết không thôi truy sát.

Nếu như chính đạo mặc kệ việc này, e sợ Yêu tộc liền dám trắng trợn xâm nhiễm Nhân tộc số mệnh, muốn không được bao nhiêu đại, nhân đạo số mệnh sẽ bị Yêu tộc cướp đi hơn nửa, những kia làm người đạo chính thống mà nỗ lực các đòi trước chết rồi đều sẽ bị tức hoạt.

Như vậy xem ra, này tiểu thủy thân phận nhưng là không thể bại lộ, bất quá, có thể xác định chính là, tiểu thủy sẽ không làm thương tổn chính mình, không phải vậy nhân quả dây dưa bên dưới, cái kia cứu vĩ hồ vĩnh viễn đừng nghĩ phi thăng, dù sao, thánh thú phi thăng hơn nhiều bình thường thú loại yêu cầu càng cao hơn.

"Thì ra là như vậy, cha, ta biết rồi, ta sẽ hảo hảo đối xử tiểu thủy. Bất quá, tiểu thủy tên này cũng quá mức khó nghe, có nhục ta Vương gia thư hương môn đệ thanh danh, hài nhi cho rằng, có phải là cho tiểu thủy một lần nữa lấy cái tên."

Tri Thủy Mặc hiểu rõ đến tình huống sau khi đương nhiên sẽ không làm tiếp dây dưa, bất quá, cái kia tiểu thủy tên thật là muốn cái trên thay đổi, không phải vậy, tương lai thế nhân nói rằng nho tu một mạch tổ sư đã từng có cái thê tử, gọi tiểu thủy, e sợ nho tu có phải là cao to như vậy trên phải giảm giá một chút.

Dù sao, một cái liền tên đều sẽ không lên nho tu tổ sư, rất khó để người trong thiên hạ tin phục a.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Gia có yêu thê Tô Thanh Mị

"Ân, như vậy, cũng được, người cho rằng tiểu thủy nên cải cái tên là gì thích hợp?" Vương Thái Thường vừa nghe, cũng đúng là như thế cái đạo lý, lập tức liền tán thành.

"Nếu tiểu thủy chính là cứu vĩ hồ ly chỉ định người hữu duyên, mà ta trong ấn tượng lợi hại nhất cùng cứu vĩ hồ hữu duyên nữ nhân họ Tô, không bằng liền gọi tiểu thủy làm Tô Thanh Mị làm sao?" Tri Thủy Mặc nói thẳng ra tự mình nghĩ tốt tên.

(tô Đất Kỷ trâu bò chỗ, không giải thích, mọi người xem Phong Thần bảng đi.)

Vương Thái Thường lắng nghe, phát hiện không có cái gì chỗ không ổn, cũng sẽ đồng ý, dù sao cũng là phong nhi thê tử, tên gì, do phong nhi quyết định tốt nhất. Hắn tuy là vì phụ thân cũng bất tiện nhiều lời.

"Đúng rồi, cha, cái kia chi thiết họa ngân câu tử phong bút, phong nhi liền lưu lại, cái kia bút đã nhiễm nho tu hạo nhiên chi khí, trở nên không giống bình thường, phong nhi dùng làm nho khí vừa vặn, mong rằng cha cho phép." Nghĩ đến thiết họa ngân câu tử phong bút sự, Tri Thủy Mặc cho rằng vẫn là nói cho Vương Thái Thường một tiếng tốt.

Vương Thái Thường da mặt giật giật, đạo, "Người yêu thích là tốt rồi!" Bất quá, cái kia co giật vẻ mặt thấy thế nào thế nào không bỏ, đối với này, Tri Thủy Mặc coi thường.

Cáo từ một mặt đau lòng Vương Thái Thường, Tri Thủy Mặc trực tiếp đi hướng về 'Tích tấn trai', nếu xác định Tô Thanh Mị vô hại, Tri Thủy Mặc dĩ nhiên là không lại kiêng kỵ nặng, một cái không có thể thương tổn tới mình cường giả, định phải cố gắng sử dụng đến, lãng phí, là đáng thẹn!

Dọc theo đường đi, gặp phải Tri Thủy Mặc hạ nhân, quân sự đồn dập vấn an, về mặt đó, so với thấy chính mình cha đẻ còn kính cẩn, xem ra, Tri Thủy Mặc lập uy cử chỉ là thành công, chỉ ít sẽ không xuất hiện có hạ nhân dám đương thịnh âm suy tình huống đến.

Còn chưa bước vào 'Tích tấn trai' viện môn, Tri Thủy Mặc liền nghe thấy một trận oanh tiếng yến ngữ truyền đến, chính là tiểu thủy ở cùng hoa lan hạ hà tán gẫu, không làm đáng tiểu thủy dễ dàng liền cùng hoa lan hạ hà hoà mình, hoa lan hai ba câu liền phun ra Tri Thủy Mặc ở 'Minh đạo đường' việc làm, hạ hà liền ngăn cản cũng không thể.

Đề ngoài sân Tri Thủy Mặc nghe được lác đác liên tục. Này hoa lan nếu như đổi cái thiếu gia, e sợ chết cũng không biết là chết như thế nào, cũng không biết khôn khéo Vương mẫu là làm sao coi trọng tiểu cô nương này.

Bước vào cửa tiểu viện. Hai viên cây giáng hương hoàng đàn thụ như vệ sĩ giống như sinh trưởng ở tiểu viện hai bên, một viên hai người ôm hết Kim tinh

thụ tử đàn chấp chòn ở giữa đình viện. Thuộc hạ là mấy cái ghế, sợi vàng cây lim chế thành bàn gỗ đặt ở cái ghế trung gian.

Tiểu thúy cùng hoa lan hạ hạ chính không lớn không nhỏ ngồi ở trên ghế ăn điểm tâm uống trà tán gẫu, nghe được Trì Thủy Mặc tiến vào đình viện âm thanh, hoa lan cùng hạ hạ liền vội vàng đứng dậy, câu nệ hồ, "Xin chào thiếu gia!" Các nàng cùng tiểu thúy ngồi chung, đây chính là muốn ai huấn, dù sao gia hữu gia quy. Không thể nhẹ nhàng phề!

Trì Thủy Mặc truyền thừa nho gia ngũ thường quân tử lục nghệ bên trong, lục nghệ đứng đầu chính là 'Lễ' !

Thấy này, Trì Thủy Mặc tự nhiên không thể làm làm không có nhìn thấy, một cái chính mình cũng không chú trọng lễ tiết người, là không thể đem 'Lễ' tu đến cảnh giới cao thâm

Nhưng mà hai vị hầu gái đều là vô tâm chi thất, cùng tiểu thúy ngồi chung chính là thiên tính, lại không thể thật sự trừng phạt, dù sao nho gia ngũ thường đứng đầu chính là 'Nhân' .

Nhìn hoa lan hạ hạ câu nệ đáng về, Trì Thủy Mặc chỉ là lạnh nhạt nói một câu, "Nếu có lần sau nữa. Các người liền chính mình đi lĩnh phạt đi!"

Tiểu thúy nhìn thấy Trì Thủy Mặc đến đây, đứng là lập tức đứng lên nói, "Phu quân!" Cái kia bộ cười tươi rói về mặt khiến người ta không đành lòng trách phạt. Trì Thủy Mặc cũng không có nhiều lời, dù sao vì chút chuyện nhỏ này đắc tội tiểu thúy thật là không đáng.

Xem ra, tiểu thúy ở 'Tích tán trai' đã nghĩ thông suốt nên làm như thế nào, dù sao nếu như Trì Thủy Mặc cùng cửu vĩ hồ không can dự.

Âm đức bị hư hỏng Vương Thái Thường nhất định phải tuyệt hậu, cửu vĩ hồ nếu chịu cái này nhân quả, đương nhiên phải vì Vương gia kéo dài hương hỏa, tiểu thúy nếu gả vào Vương gia, e sợ cũng sớm đã có thay Vương Nguyên Phong sinh ra một con trai mục đích, chỉ có điều trong lòng vẫn không có chuẩn bị kỹ càng mà thôi.

"Tiểu thúy. Ta cùng cha thương lượng một chút, quyết định đem tên của người sửa lại một chút. Sau đó tiểu thúy liền làm người nữ danh đi, ta vì người đặt tên là Tô Thanh Mị. Người xem coi thế nào?" Dù sao cũng là vì tiểu thúy gọi là, tranh thủ một hồi tiểu thúy ý kiến tốt nhất.

"Ân, phu quân, bất quá danh tự này có thể có cái gì hàm ý?" Tiểu thúy lập tức liền hỏi, dù sao một cái không có có lai lịch, không có hàm ý tên, không quá có thể khiến người ta tiếp thu, dù cho là Trì Thủy Mặc lấy tên.

"Đương nhiên là có, 'Một đoá khuynh thành say chưa tô', ta cho người lấy cái tô tính, mà trên người người lại có 'Ra nước bùn mà không nhiễm, trạc thanh liên mà không yêu' khí chất, vì lẽ đó lấy cái thanh chữ, nữ nhi gia sản nhiên muốn có mị lực vô song, ta cảm thấy người so với hồ ly càng xinh đẹp hơn, vì lẽ đó vì người lấy cái mị chữ, người cảm thấy làm sao."

Trì Thủy Mặc ý tứ sâu xa nhìn tiểu thúy, đưa nàng nhìn ra có chút hoảng hốt. Lễ nào, 'Phu quân' đã phát hiện thân phận của chính mình ? Không dám xác định tiểu thúy cũng tự nhiên không thể đi hỏi Trì Thủy Mặc, không phải vậy nàng liền không phải hồ ly, mà là trư .

"Ân, ta cảm thấy danh tự này rất tốt, liền gọi Tô Thanh Mị đi." Tiểu thúy hoảng mà không loạn đáp.

Trì Thủy Mặc khẽ mỉm cười, đạo, "Thanh mị, ta có một số việc muốn cùng người nói chuyện, chúng ta vào nhà nói đi, hoa lan hạ hạ, người hai ngay ở ngoài phòng ở lại đi, đợi lát nữa thiếu gia ta muốn đi trên đường đi dạo một vòng."

Nói xong Trì Thủy Mặc cũng là trực tiếp tiến vào trong phòng, hồ thanh mị chần chờ một phen, vẫn là đi vào, dù sao, có một số việc sớm muộn cũng phải đối mặt.

"Thanh mị, người đến từ Thanh Khâu Sơn đi!" Trì Thủy Mặc tuy rằng dùng chính là cái hỏi cú, nhưng cũng lấy khẳng định ngữ khí nói ra, này biểu thị hẳn đối với mình đáp án định liệu trước.

"Àm!" Như trời nắng kinh lôi nổ vang, Tô Thanh Mị có chút tim không được bắc, hần, thật sự biết rồi, nên làm gì, ta nên thế nào trả lời.

Trì Thủy Mặc chỉ là rất bình tĩnh nhìn Tô Thanh Mị, chờ hần trả lời.

Duỗi đầu là một đao, rút đầu cũng là một đao, Tô Thanh Mị nhận, cái này phu quân rõ ràng không phải dễ gạt gẫm, muốn đem hần đã lừa gạt trên căn bản không thể, nếu thần sắc hần như vậy bình yên, nghĩ đến, ta coi như thừa nhận, kết cục cũng sẽ không kém đi nơi nào đi, chẳng qua trở về Thanh Khâu Sơn đi.

"Đúng, ta xác thực đến từ thanh khâu, bất quá, ta xem, người cũng không phải cái gì đơn giản người đi, ta cũng không có nghe nói cái nào đại hiền có giáo tử thư ngũ kinh, người có phải là ta phu quân còn chưa biết đây!" Tô Thanh Mị bị vạch trần, đương nhiên là có chút thẹn quá thành giận.

Mượn cơ hội này còn không quên thăm dò một cái thân phận của Trì Thủy Mặc, dù sao đột nhiên tinh táo phu quân quá mức khác thường, thân là thánh hồ Ngu Cơ con gái nàng có thể chưa từng nghe nói cái gì giảng dạy tử thư ngũ kinh đại hiền.

Này phu quân lại Tô Thanh Mị nghĩ đến chính là mê bình thường nhân vật, cái kia trong mộng thụ học lời giải thích không quá có thể tin, đúng là phụ thể cảnh giới tà tu đem phu quân đoạt xác còn có chút khả năng.

Nhưng nếu như là đoạt xác, Tô Thanh Mị như thế nào sẽ không thấy được, làm sau khi tỉnh lại, Tô Thanh Mị tiếp theo cho ăn chúc cơ hội liền âm thầm điều tra này phu quân thân thể, kết quả không có bất kỳ đoạt xác dấu vết.

Dù cho là ngọc đàn cảnh giới đại năng cũng không thể ở ngắn ngủi trong nửa canh giờ đem đoạt xác tình huống khác thường xóa đi, hơn nữa, cảnh giới này đại năng ở toàn bộ thế giới đều có thể nghênh ngang mà đi, như thế nào sẽ lưu lạc tới đoạt xác mức độ.

Nghĩ mãi không thông Tô Thanh Mị không thể làm gì khác hơn là nhờ vào đó thăm dò dưới vị này 'Phu quân' xem xem rốt cục là xảy ra chuyện gì.

"Ngốc hồ ly, nếu như ta không phải người phu quân, nhân quả dây dưa bên dưới, thiên cơ tất nhiên biến hóa, e sợ Thanh Khâu Sơn con kia ngốc hồ ly ngay lập tức sẽ để người trở về, còn có thể để người ở đây thay nàng trả lại nhân quả." Trì Thủy Mặc giả vờ khinh thường nói.

Kỳ thực Trì Thủy Mặc cũng chỉ là suy đoán này con tiểu hồ ly cùng cái kia cửu vĩ hồ có quan hệ, cho tới là nữ nhi tôn nữ vẫn là cái gì khác liền không biết, hơn nữa Thanh Khâu Sơn rất khả năng không chỉ một con hồ ly, Trì Thủy Mặc không đề danh chữ, chỉ là như thế không rõ ràng nói, chính là muốn cho Tô Thanh Mị cho rằng hẳn nói chính là con kia cửu vĩ hồ, nổ một nổ Tô Thanh Mị, xem có thể hay không đến ra kết quả gì đến.

Kết quả này thật sự để Tô Thanh Mị khí nổ phổi, nàng tuy nhưng đã hơn một trăm tuổi, thể nhưng dựa theo cửu vĩ hồ trưởng thành kỳ hạn đến tính, cũng chính là mười hai, mười ba tuổi nữ đồng mà thôi, bất quá trên người nàng lẫn lộn Nhân tộc huyết thống, trưởng thành kỳ muốn ngắn một chút, vì lẽ đó có thể tính là mười sáu, mười bảy tuổi thiếu nữ.

Từ nhỏ sinh trưởng ở Thanh Khâu Sơn Tô Thanh Mị tuy rằng phi thường thông minh, thể nhưng Nhân tộc từng trải còn chưa đủ, tâm tính còn không quá thành thực, không phải vậy cũng sẽ không làm ra cùng Vương Nguyên Phong chơi quá gia gia loại trò chơi.

Phần nộ Tô Thanh Mị một câu nói bật thốt lên, "Ta nương mới không ngốc, nàng nhưng là thanh khâu Thánh chủ, người mới ngốc!" Mới vừa bật thốt lên, Tô Thanh Mị liền biết không tốt.

Trì Thủy Mặc quả nhiên cười ha ha, đạo, "Nguyên lai con kia thất vĩ hồ ly là thanh khâu Thánh chủ, không trách có thể giúp ta cha thi đậu tiến sĩ, không nghĩ tới nàng đúng là cam lòng, dĩ nhiên phái con gái của chính mình đến rồi giải nhân quả."

Trì Thủy Mặc vừa nói như thế, Tô Thanh Mị làm sao không biết mình bị người nói suông, xấu hổ đạo, "Người khôn nạn!"

"Ồ ~, ta nếu như khôn nạn, người nhưng dù là khôn nạn nương tử, tên gọi tất khôn nạn nương tử." Trì Thủy Mặc cũng không tức giận, cười trêu nói.

"Người, người ~" Tô Thanh Mị suy nghĩ hồi lâu không nghĩ ra đến cái gì lời mắng người, tức bực giậm chân, đánh lại không thể đánh, mắng cũng sẽ không mắng, thực sự là tức chết Tô Thanh Mị.

Hơn nữa, từ vừa Trì Thủy Mặc trong lời nói Tô Thanh Mị biết, e sợ này 'Phu quân' đúng là chính mình phu quân.

Bất quá, mẫu thân không phải nói, Vương gia Vương Thái Thường âm đức bởi vì thay nàng lập tức lời kiếp tí tạo dư uy, đời sau không ngốc tức điên sao. Thế nào này Vương Nguyên Phong không chỉ không có điên ngốc, còn phải lớn như vậy tạo hóa? Tô Thanh Mị đối với này có chút không rõ.

"Nói đi, người muốn thế nào bồi thường ta, nếu không là ta trời sinh mệnh cách bất phàm, lại có lão sư trong bóng tối nâng đỡ, chỉ sợ ta Vương gia đã sớm bởi vì mẹ người mà tuyệt hậu!" Trì Thủy Mặc nhìn Tô Thanh Mị cười hì hì nói.

Như một chậu nước lạnh trong nháy mắt dội xuống, nguyên lai phu quân đã biết mẫu thân mượn Vương Thái Thường độ kiếp chỗ hòng, hơn nữa mơ hồ để lộ ra là hẳn cái kia thần bí khó dò lão sư nâng đỡ hẳn mới tránh được một kiếp, như vậy, đúng là ta Thanh Khâu Sơn nợ hẳn.

"Người, người muốn cái gì bồi thường." Tô Thanh Mị có chút nhọc nhọc đạo, nhìn Trì Thủy Mặc như lợi kiếm giống như bắn về phía trước ngực mình ánh mắt, Tô Thanh Mị có chút can chiến, rụt cổ một cái, hẳn, sẽ không là, muốn cái kia cái gì đi.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: Thảo lê lời thôi đạo sĩ

Khóe miệng một tà, Trì Thủy Mặc lộ ra cái mang theo nụ cười tà khí, "Cũng không có gì, chính là muốn cho người cho ta nói một chút thế giới này hệ thống sức mạnh cùng với tu vi cảnh giới, dù sao ta đánh nương thai đi ra liền bị lão sư mang đi, những kiến thức này nhưng là chưa hề biết." Đề nhất việc quan trọng đương nhiên là phải hiểu rõ hệ thống sức mạnh, tốt phán đoán vị trí của chính mình, mà quáng tự đại tuyệt đối là muốn chết.

"Ân ~, " Tô Thanh Mị hơi nghi hoặc một chút, "Lão sư người không dạy người những này sao, lẽ nào thật sự như lời người nói, người sở học chính là tứ thư ngũ kinh?"

"Đương nhiên! Không phải vậy ta cần gì phải hỏi người?" Trì Thủy Mặc rất lưu manh thừa nhận, thế giới này Trì Thủy Mặc liền một chút xui tin tức cũng không biết, duy nhất tin tức khởi nguồn bắt quá là Vương Nguyên Phong vậy cũng thương linh hồn thấy biết mà thôi.

Tô Thanh Mị hơi kinh ngạc, bắt quá xem phu quân biểu hiện cũng không phải nguy trang, xem ra, phu quân việc này liền * tăng là thật sự, dù sao một cái liền tu vi cảnh giới cũng không biết người, không thể làm ra đoạt xác sự tình đến.

Triệt để yên tâm bên trong một tia sầu lo, Tô Thanh Mị mở miệng nói, "Đương đại tồn tại hệ thống sức mạnh là: Đạo tu, Phật tu, yêu tu, ma tu, quỷ tu, Linh tu, trong đó yêu tu mạnh nhất, đạo tu thứ hai, Linh tu yếu nhất, Phật, ma, quỷ ba tu gần như mạnh yếu."

Tuy rằng có thể rõ ràng hệ thống sức mạnh ý tứ, thế nhưng Tô Thanh Mị sử dụng đến vẫn còn có chút khó chịu, nàng càng yêu thích quản cái này gọi là huyết thông truyền thừa, đây là Yêu tộc cách gọi.

Trì Thủy Mặc đứng là trong lòng một bầm, quả nhiên là cái yêu ma hoành hành thế giới, chính đạo sức mạnh đã kém xa tít tắp Tà đạo, nếu như không phải nhân đạo số mệnh áp chế, e sợ thế giới này đã sớm lật đổ, coi như như vậy, tình huống bây giờ cũng không thể lạc quan a.

Không để ý tới Trì Thủy Mặc trầm tư, Tô Thanh Mị nói tiếp, "Dựa theo thượng cổ lưu truyền tới nay tu vi cảnh giới, chúng ta đem từ thấp đến cao chia làm mười hai cái đại cảnh giới: Dưỡng thần —— thoát xác —— đêm du —— ngày du —— khu vật —— hiện hình —— phụ thể (đoạt xác) —— bích đan —— Hoàng Đan —— kim đan —— tử đan —— ngọc đan.

Trong đó dưỡng Thần cảnh giới cũng chính là tinh thần so với bình thường người mạnh mẽ mà thôi. Thoát xác chính là có thể đem linh hồn từ huyết Bách hội lao ra, quan sát nguyên khí đất trời, đêm du chính là..."

Tô Thanh Mị bùm bùm nói thật lớn một tiếng. Trì Thủy Mặc nghe được vô cùng chăm chú, cuối cùng cùng với chính mình nho tu cảnh giới một so sánh. Chính mình hiện nay nho sinh cảnh giới tương đương với thế giới này thoát xác cảnh giới.

Bất quá, dựa vào nho tu Tiên Thiên mạnh mẽ, cùng với Trì Thủy Mặc cái này nho sinh không giống bình thường, Trì Thủy Mặc tự tin, có thể vượt vượt hai cảnh giới, đối phó khu vật cảnh giới tu sĩ, nhưng theo nho tu cảnh giới trưởng thành, chỉ sợ cũng rất khó lại vượt cấp khiêu chiến.

Hơn nữa. Trì Thủy Mặc suy đoán, bình thường nho sinh cũng là cùng thoát xác cảnh giới tương đương mà thôi, trong đó xuất sắc đúng là có thể càng cấp một khiêu chiến, đối phó đêm du cảnh giới tu sĩ, nhưng nhược e sợ còn không bằng thoát xác cảnh giới tu sĩ, chỉ có thể cùng dưỡng Thần cảnh giới tu sĩ tương đương thôi.

Bất quá, Trì Thủy Mặc tu vi vô đạo đúng là có thể đối phó hiện ra tính cảnh giới tu sĩ, dù sao vô tu con đường tuy rằng ở thế giới này đã đứt đoạn mất, nhưng ai cũng không có thể phủ nhận sự mạnh mẽ của nó.

Thu dọn vừa được đến tin tức, mới vừa cùng Tô Thanh Mị bước ra cửa phòng. Hoa lan liền đến đây báo cáo, nói lão gia phu nhân để cho mình cùng Tô Thanh Mị đi 'Nhiều phúc hiện' dùng bữa.

Trì Thủy Mặc ngẩng đầu nhìn lên, đã là buổi chiều. E sợ Vương Thái Thường vợ chồng biết ngày hôm nay chính mình hơi có chút bận bịu, đặc biệt đem cơm điểm sau này đi động một điểm, không phải vậy đã sớm nên ăn cơm trưa.

'Đến nhiều phúc hiện' cùng Vương Thái Thường vợ chồng dùng qua ngọc thiện, Trì Thủy Mặc liền mang theo Tô Thanh Mị cáo từ, dẫn hoa lan hạ hạ, cùng với sáu cái thị vệ, Trì Thủy Mặc liền ra Vương gia cửa lớn, hướng về trên đường bước đi.

Lại nói, hần vẫn không có hảo hảo xem qua người của thế giới này văn tình huống đến cùng như thế nào đây. Chỉ là từ Vương Nguyên Phong linh hồn bên trong tin tức đến ra cùng Hoa Hạ cổ đại khá là tương tự mà thôi.

Một nhóm mười người ra Vương gia, sáu cái thị vệ liền phân tán ở bốn người chu vi hình thành một cái vòng bảo hộ. Đem Trì Thủy Mặc mấy người bảo hộ ở quyền bên trong, tuy rằng thực lực so với những thị vệ này cao hơn nhiều. Thế nhưng Trì Thủy Mặc vẫn như cũ muốn dẫn trên những thị vệ này.

Không gì khác, chỉ vì Tô Thanh Mị cùng hoa lan hạ hạ đều dài đến họa quốc ương dân, chính là đại đại họa thủy mà thôi, bằng không không ra một phút, tất nhiên có cái kia sắc mê tâm khiêu người tiến lên trước gây phiền phức.

Vương Thái Thường làm Long Thuận Phủ tri phủ, Vương gia tự nhiên là nơi này thế lực lớn số một, Trì Thủy Mặc tự nhiên không sợ phiền phức, thế nhưng dám gây phiền phức tất nhiên là trong thành quan chức hoặc là hào môn công tử, một khi Trì Thủy Mặc ra tay hại người, chỉ sợ cũng sẽ phá hư Vương gia mạng lưới liên lạc.

Này không phải Trì Thủy Mặc muốn nhìn đến kết quả, hần vẫn không có nào tàn đến vì hưởng thụ giẫm người vui vẻ mà vì Vương gia rước lấy đồng đảng kẻ địch. Loại hành vi này một khi xuất hiện, e sợ sẽ tổn hại nghiêm trọng hần ở Vương gia uy vọng, cho hữu tâm nhân có thể nhân lúc cơ hội.

Có Vương gia thị vệ ở một bên, nếu như những kia các công tử thiếu gia còn dám hướng về đầu thương trên va, vậy dĩ nhiên không trách được Trì Thủy Mặc trên đầu, không nhân cơ hội mạnh mẽ gõ hần vài nét bút mới là lạ.

Vương gia chỗ ở tự nhiên là thành tây hào môn khu, nơi này hầu như tất cả đều là quan chức phủ đệ, thành đông nhưng là phú thương khu, mấy người mới ra thành tây liền nhìn thấy một mảnh liễu lâm, cây liễu đầu cành cây vừa bốc ra xanh nhạt, khiến người cảm thấy tuy là xuân hàn se lạnh, cũng đã xuân về trên đất nước.

Trên đường đỉnh đầu bốn tầng bấc, bên trong ngồi một vị phụ nhân. Kiệu đỉnh trang sức dương liễu tạp hoa, kiệu gót theo cưỡi ngựa, gồng gánh, từ kinh giao đạp thanh trở về.

Liều lâm phần cuối chính là một dòng sông, trong sông thuyền vắng lai, đầu đuôi đụng vào nhau, hoặc người kéo thuyền khiên kéo, hoặc người chèo thuyền rung lỗ, có thu hoạch lớn hàng hóa, đi ngược dòng nước, có cặp bờ bỏ neo, chính sốt sắng mà đỡ hàng.

Ngang qua dòng sông trên chính là một toà quy mô lớn lao chất gỗ cầu hình vòm, nó kết cấu tinh xảo, hình thức ưu mỹ. Hệt như bay hồng, tên là Hồng Kiều.

Có một con thuyền lớn đang chờ qua cầu, người chèo thuyền môn hữu dụng cây gậy trúc chống đỡ; hữu dụng trường can câu ở cầu nổi; hữu dụng dây thừng kéo lại thuyền; còn có mấy người vội vàng thả xuống cột buồm, để thuyền thông qua.

Lên thuyền người cũng ở chỉ chỉ chỗ chỗ địa tượng đang lớn tiếng hét to cái gì, thuyền bên trong thuyền ở ngoài đều tại vì thế thuyền qua cầu mà bận rộn.

Trên cầu người, cũng duỗi đầu tham nhảo địa đang vì qua thuyền căng thẳng tình cảnh lau một vệt mồ hôi, nơi này là Long Thuận Phủ nổi tiếng xa gần Hồng Kiều bến tàu khu, ngựa xe như nước, rộn rộn ràng ràng, danh xứng với thực chính là một cái thủy bộ giao thông hội họp điểm.

Qua bến tàu mọi người tới đến náo nhiệt nội thành đường phố, nơi này lấy cao to thành lầu làm trung tâm, hai bên nhà cửa san sát nối tiếp nhau, có trà phường, tửu quán, chân điếm, hàng thịt, miếu thờ, công giải vân vân.

Cửa hàng bên trong có tơ lụa, châu báu hương liệu, hương hóa hàng mã các loại (chờ) chuyên môn kinh doanh, ngoài ra vẫn còn có y dược phòng khám bệnh, xe ngựa sửa chữa, xem tướng đoán mệnh, cạo mặt sửa mặt, các ngành các nghề, không thiếu gì cả.

Đại cửa hàng môn thủ còn buộc "Thải lâu vui thích môn", treo lơ lửng biển quảng cáo cờ xí, mời chào chuyện làm ăn, phổ xá người đi đường, chen vai thích cánh, qua lại không dứt, có làm ăn thương nhân, có xem nhai cảnh thân sĩ, có cưỡi ngựa quan lại. Có trong tửu lâu uống ừng ực hào môn tử đệ.

Không lâu lắm, đoàn người liền đến trên chợ, nơi này có rao hàng tiểu thương, có cười cở kiệu mọi người thân thuộc, có người phụ ba lô hành chân tăng nhân, có hội đường quê người du khách, có nghe kể chuyện ngõ phố tiểu nhị, có bên cạnh thành hành khát tàn tật lão nhân, nam nữ già trẻ, sĩ nông công thương, tam giáo cửu lưu, không chỗ nào chưa sẵn sàng.

"Bán lê, bán lê, trăm năm lão cây lê kết ra tốt lê a, vừa to vừa ngọt, lại hương lại giòn lặc~, bán lê, bán lê, trăm năm lão cây lê kết ra tốt lê a, vừa to vừa ngọt, lại hương lại giòn lặc..."

Có cái ở trên chợ bán lê người nhà quê không ngừng hét to, từ bên cạnh người đi đường nghị luận bên trong biết này lê mùi vị xác thực phi thường thơm ngọt, nhưng giá tiền rất đắt.

Tri Thủy Mặc nhìn cái kia bán lê người nhà quê môi khô nứt, đối mặt một xe lê, nhưng liền một cái cũng không nỡ ăn, trên chân xuyên (mặc) hài đã lộ ra mấy cái đầu ngón chân, y phục trên người đầu đầu cũng có miếng vá.

Phải biết, tập hợp người nhà quê người nhưng là cố gắng muốn chuẩn bị một bộ tốt quần áo, không phải vậy rất dễ dàng bị trong thành người xem nhẹ, từ này bán lê người quần áo trang phục đến xem, chỉ sợ hẳn xác thực nghèo khó phi thường, rõ ràng không lớn tuổi cũng đã dài đầu sương gió.

Tri Thủy Mặc suy đoán, này bán lê người một nhà khả năng đều đang đợi hẳn bán lê trở về, trong nhà rất khả năng dầu muối đã cáo khát, chờ bán lê tiền mua chút vật tất yếu.

Lúc này đột nhiên có cái mang phá khăn đội đầu, ăn mặc rách nát đạo bào đạo sĩ, ở trước xe đưa tay hướng về người nhà quê ăn xin. Người nhà quê quát lớn hẳn, hẳn cũng không đi.

Người nhà quê tức rồi, này không phải tri hoãn chính mình bán lê sao, trong nhà lão mẫu vợ con còn đang chờ đợi, làm sao có thể tri hoãn nổi, quát lớn không được người nhà quê liền lớn tiếng mà nhục mạ lên.

Người không cần hi vọng một cái người nhà quê ở sốt ruột thời điểm cùng người giảng đạo lý gì, đó là nói mơ giữa ban ngày.

Đạo sĩ nói: "Người này một xe lê có mấy trăm cái, bản đạo chỉ thảo một mình người, đối với người mà nói không nhiều lắm tổn thất, tại sao còn muốn phát lớn như vậy tính khí đây?"

Người quan sát khuyên người nhà quê cầm một cái không tốt lê cho lão đạo sĩ, phất hẳn đi quên đi, người nhà quê kiên quyết không chịu. Tri Thủy Mặc thấy thế, đối với bên cạnh một người thị vệ nói rằng, "Người đi mua cái lê đưa cho vị kia đạo sĩ!"

Được lê đạo sĩ hướng về Tri Thủy Mặc bái tạ, sau đó quay về mọi người nói: "Người xuất gia không biết tiếc rẻ đồ vật. Ta có tốt lê, xin mọi người thưởng thức."

Có người hỏi: "Người đã có lê, tại sao không ăn chính mình?" Đạo sĩ nói: "Ta là cần phải cái này lê hạch làm hạt giống." Thế là nâng lê từng ngậm từng ngậm địa bắt đầu ăn.

Đạo sĩ ăn xong lê, đem hạch thả ở trong tay, gỡ xuống bôi trên vai trên tiểu thiết sụn, trên đất đào cái mấy tác sâu hố, sau đó bỏ vào lê hạch, che lên thổ, hướng về người bên cạnh yếu điểm nước nóng đúc.

Có chuyện tốt người liền đến ven đường trong cửa hàng xách đến một bình cút ngay thủy, đạo sĩ tiếp nhận nước sôi dội tiến vào trong hàm.

Mọi người đều trừng mắt mắt thấy, thấy một gốc cây nộn Nha Nhi xông ra, cũng dần dần lớn lên, lập tức trưởng thành một gốc cây cành lá xum xuê đại thụ; trong nháy mắt nở hoa, kết quả, lại lớn lại hương quả lê treo đầy đầu cành cây.

"Ân!" Trì Thủy Mặc hơi nhướng mày, không nghĩ tới ra ngoài đi dạo cái nhai cũng có thể gặp phải đạo người trong môn, trong lòng nhẹ nhàng quá khế, "Vọng Khí Thuật, mở!"

Chỉ thấy Trì Thủy Mặc chu vi tất cả mọi người trên đầu đều bốc lên ánh sáng đến, bất quá đại thể là cây tầm độ lớn, dài khoảng một tấc màu trắng số mệnh, có mấy cái trong cửa hàng khách nhân đứng là có khói hương độ lớn, khoảng ba tấc màu trắng số mệnh.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Hạo nhiên chính khí, trấn

Nói cách khác những người này đại thể bất quá là trung nông, phú nông đều ít có, cho tới so với cây tầm càng tệ, không tới cao một tấc màu xám số mệnh đại biểu bản nông, Trì Thủy Mặc không nhìn thẳng.

Đáng nhắc tới chính là, vị kia bán lê nhân khí vận chính là màu xám, cao không tới một tấc, chính là địa địa đạo đạo bản nông một cái.

Cái kia triển khai huyền thuật đạo sĩ trên đầu có hải nhi cổ tay độ lớn, dài khoảng một thước màu xanh số mệnh, cái kia màu xanh số mệnh trên đỉnh nửa thước nơi nhưng là một cái màu xanh vòng sáng, từ vòng sáng ngưng tụ độ, Trì Thủy Mặc phán đoán cái kia màu xanh vòng sáng số mệnh đến từ một cái trung cao màu xanh số mệnh phụ thể cảnh giới Đạo môn tu sĩ.

Có thể thấy được, đạo sĩ kia hẳn là có tổ chức, trên đầu còn có cái phụ thể cảnh giới sư phụ, cùng Tô Thanh Mị cảnh giới tương đương.

(Tiên đạo số mệnh sắc thanh; Phật đạo số mệnh sắc hoàng; yêu đạo số mệnh sắc lục; ma đạo số mệnh sắc hắc; quý đạo số mệnh sắc hoi; nhân đạo số mệnh sắc bảy màu: Hôi, bạch, xích, hoàng, thanh, kim, tử)

Đạo sĩ từ trên cây lấy xuống quả lê, phân cho người vây xem ăn, mất một lúc liền ăn sạch.

Sau đó, đạo sĩ liền dùng thiết sạn chặt, leng keng leng keng địa chém thời gian thật dài vừa mới chém đứt, đạo sĩ đem mang đầy cành lá cây lê khiêng trên vai trên, không chút hoang mang mà chuẩn bị kháng đi.

Một bên Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị đứng là nhìn ra rõ ràng, đạo sĩ kia vừa nãy phân quả lê đều là bán lê người trên xe lê, cái kia cây lê nhưng là bán lê người trang lê tay lái, tinh tế vừa nhìn, cái kia xe một cái tay lái không có, tra khẩu là mới chém đứt, cùng đạo sĩ kia chặt tra khẩu không khác nhau chút nào.

Tô Thanh Mị là không muốn quản việc không đâu, vì Vương gia đưa tới phiền phức, vì lẽ đó làm như không nhìn thấy, hướng hồ chỉ là một xe lê mà thôi, Tô Thanh Mị căn không có để ở trong lòng.

Mà Trì Thủy Mặc nhưng là muốn mượn cơ lập uy, nho tu tu chính là nhân đạo, Trì Thủy Mặc cũng nhất định phải tụ tập nhân gian chính khí mới có thể rất nhanh tăng lên cảnh giới. Nhắm mắt làm liều, chỉ sợ hẳn đến chết đều tiến vào không được nho đạo cảnh giới tiếp theo.

"Thị vệ nghe lệnh" Trì Thủy Mặc quát to một tiếng!

"Ồ!"

"Cho ta đem đạo sĩ kia ngăn lại!"

Nghe nói như thế, bọn thị vệ đều có chút chần chờ. Đạo sĩ kia thần thông mọi người nhưng là nhìn thấy, thế giới này kỳ nhân chuyện lạ nhiều vô cùng. Bọn thị vệ hiển nhiên không muốn đắc tội người như thế.

"Ân!" Nhìn thấy thị vệ chần chờ, Trì Thủy Mặc sắc mặt có chút không tốt.

Đi đầu thị vệ vừa nhìn thiếu gia nổi giận, biết trì hoãn không được, không phải vậy, vì phạm chủ mệnh tội danh nhưng là sẽ muốn đi bọn họ nửa cái mạng.

"Đi!" Đi đầu thị vệ vung tay lên, bọn thị vệ dồn dập đuổi tới, nhanh chóng xông lên trên, đem đạo sĩ kia vây vào giữa. Bên hông bách luyện cương đao đều đã ra khỏi vỏ, lưỡi đao trên toả ra lạnh lẽo âm trầm khí tức.

Đạo sĩ hơi nhướng mày, đạo "Không biết chư vị ngăn cản bản đạo chuyện gì?"

Đầu lĩnh thị vệ đạo, "Đây là nhà ta thiếu gia ý tứ, đạo trưởng vẫn là lưu lại chờ đợi thiếu gia xử lý đi."

Bất đắc dĩ, đạo sĩ quay đầu hướng Trì Thủy Mặc nói rằng, "Vô lượng Thiên Tôn, không biết vị thiếu gia này liền để thị vệ ngăn cản tại hạ chuyện gì? Cũng phải cản tại hạ còn người lê tiền."

Đối với đạo sĩ chế nhạo Trì Thủy Mặc cũng không thêm để ý, hướng về chu vi xem trò vui bán lẻ người hét một tiếng, "Người bán lẻ. Người lê đây?"

Vừa bắt đầu, đạo sĩ làm ảo thuật thời, cái kia bán lẻ người nhà quê cũng tập ở trong đám người. Đưa cái cổ trùng mắt mắt thấy, càng quên chính mình nghề nghiệp.

Nghe được một vị công tử gọi mình, hần mới trở về đến xem cổ hần trên xe lê, đã thấy trên xe lê một cái cũng không có , lo lắng bên dưới, một cái mấy chục tuổi người dĩ nhiên gào khóc.

Trì Thủy Mặc bên cạnh hoa lan gắt giọng, "Thiếu gia, thiếu gia, cái kia bán lẻ người lê đây. Người nhất định biết có đúng hay không? Nói cho ta mà, Lan nhi tốt muốn biết."

Một bên Tô Thanh Mị nhìn thấy hoa lan lắc chính mình tương công tay một bộ vô cùng đáng thương đáng vẽ. Trong lòng không tên có chút không thoải mái, dĩ nhiên lẩm mồm nói."Này có cái gì khó hiểu, vừa đạo sĩ kia để mọi người hải lê không phải là cái kia bán lẻ người lê sao!"

Một bên hạ hạ điều đình đạo, "Thiếu nãi nãi, làm sao mà biết cái kia bán lẻ người lê chính là đạo sĩ kia vừa phân lê đây?"

"Này còn không đơn giản, các người xem đạo sĩ kia trên vai cây lê gãy vỡ tra khâu, cùng cái bọc kia lê tay lái nơi tra khâu có hay không vừa vặn ăn khớp?" Tô Thanh Mị một bộ ta rất thông minh, mau tới khen ngợi về mặt của ta nói rằng, để trung gian Trì Thủy Mặc có chút buồn cười, đều vẫn là đứa nhỏ a!

Nghe được Tô Thanh Mị mấy người, cái kia bán lẻ người nhìn nói sĩ trên vai cây lê cùng với tay lái của chính mình, lúc này mới chợt hiểu ra, ngừng tiếng khóc, tiến lên trước một cái tóm chặt đạo sĩ kia bản thủ đạo bào, lớn tiếng nói, "Người đưa ta lê đến, người đưa ta lê đến!"

Nhìn thấy hai người thu cùng nhau, này hẳn trên chợ người đều cười đến không khép miệng được, chuyện ngày hôm nay thực sự là ly kỳ phi thường, mọi người quyết định muốn ngắm nghía cẩn thận, sau khi về nhà nhất định phải đem cổ sự này giảng cho người ta nghe.

Đạo sĩ kia thấy bị bán lẻ người tóm chặt đạo bào, lại bị mấy cái thị vệ vây nhốt, trên người mình vừa không có tiền tài, e sợ việc này khó có thể dễ dàng, cũng không kịp nhớ bạy lộ đạo pháp, xòe tay phải ra, dĩ nhiên thả ra một trận sương mù đến, vậy thì muốn hóa vụ mà chạy.

Trì Thủy Mặc thấy này, trong lòng thầm than một tiếng thật sẽ phối hợp ta a, trên mặt lại lộ ra chính khí bẩm nhiên về mặt đến, một Chương Thanh đàn chỉ đột nhiên xuất hiện ở trước người bất động, tay phải hư nắm, cái kia thiết họa ngân câu từ phong bút xuất hiện ở trên tay, tay trái bấm nỏ đạo sáu quyết chỉ 'Thư quyết', tay phải chậm rãi ở Thanh Đàn trên giấy viết cái 'Trần' chữ.

Cái kia 'Trần' chữ một thành, một vệt mắt thường khó gặp hạo nhiên chính khí xuất hiện ở 'Trần' chữ bên trên, Trì Thủy Mặc vung tay phải lên, cái kia Trương Thanh đàn chỉ dĩ nhiên giống chậm thực nhanh bay đến đoàn kia sương trắng bên trên, hạo nhiên chính khí bạo phát, một loại trấn áp ý cảnh xuất hiện, để Trì Thủy Mặc bên cạnh Tô Thanh Mị đều có chút không thoải mái.

Cái kia sương trắng càng là cấp tốc thu nạp thành một đoàn, từ bên trong lộ ra cái người sống sò sò đến, chính là cái kia một thân bản thủ đạo bào đạo sĩ, làm đạo sĩ ngã xuống đất thời gian, đầu kia đỉnh 'Trần' chữ đột nhiên nổ tung, hình thành một đoàn sương trắng, nhanh chóng tiến vào đạo sĩ trong đan điền.

Đạo sĩ kia ở trấn áp ý cảnh bên dưới, không thể nhúc nhích, chỉ có thể trơ mắt nhìn vậy không biết tên sương trắng tiến vào chính mình trong đan điền.

'Trần' chữ sau khi biến mất, trấn áp ý cảnh vừa biến mất, có thể sống động đạo sĩ không lo được nơi này là chợ, vội vã khoanh chân cố định, đem ý niệm thăm dò vào đan điền, lại phát hiện một cái lóe bạch khí 'Trần' chữ trôi nổi ở chính mình đan điền bên trên, cái kia đã tu luyện linh lực đều bị cái kia 'Trần' chữ trấn áp ý cảnh phong ấn, thậm chí ngay cả một tia linh lực cũng điều động không được.

Đạo sĩ hoảng loạn mờ mắt ra, đạo "Tiền bối đây là ý gì, tại hạ là là Lao sơn đệ tử nội môn chân dương tử, không biết nơi nào đắc tội rồi tiền bối, mong rằng tiền bối bảo cho biết."

Trì Thủy Mặc trong lòng ngăn ra, Lao sơn, đây chính là đạo sĩ kia sư môn , quả nhiên không dễ đùa! Bất quá, chính mình cũng không sợ, chính mình có nhân đạo số mệnh, đạo sĩ này không dám đối phó chính mình.

"Hừ! Bản công tử chính là Long Thuận Phủ tri phủ Vương Thái Thường con trai độc nhất, Vương Nguyên Phong!"

Không phải cái gì tiền bối, vốn là bản công tử gia xem thường ở tìm người phiền phức, ai ngờ người dĩ nhiên dựa dẫm phép thuật, bắt nạt ta Long Thuận Phủ bách tính, thiếu gia ta nhưng không được mặc kệ!"

Nhìn chu vi xem trò vui bách tính Trì Thủy Mặc tay phải một chỉ, "Ngày hôm nay ngươi có thể dựa dẫm phép thuật bắt nạt một cái bán lẻ người, ngày mai có phải là liền có thể bắt nạt hẳn" Trì Thủy Mặc chỉ vào một cái xem trò vui bán bình người, "Hậu thiên có phải là liền có thể bắt nạt hẳn!" Trì Thủy Mặc lại chỉ vào một cái bán bố người.

Nhìn thấy Trì Thủy Mặc nói rằng trên người mình, chu vi người xem náo nhiệt dồn dập yên tĩnh lại, "Ngươi xem một chút này bán lẻ người, môi đã khô nứt, đôi mắt một xe vừa to vừa ngọt hương lẻ tại sao không nở ăn một cái, ngươi có nghĩ tới hay không, có lẽ cả nhà của hẳn chính chờ hẳn xe này bán lẻ tiền đi mua muối mua dầu.

Ngươi có nghĩ tới hay không, có lẽ một mình ngươi nho nhỏ trò chơi, sẽ làm một cái phụ thân đối với con của chính mình mất đi tín dụng, có lẽ con trai của hẳn chính chờ đợi phụ thân bán lẻ trở về cho hẳn mua trên một chuỗi xấu kẹo hồ lô.

Ngươi có nghĩ tới hay không này một xe lẻ, có lẽ là hẳn người một nhà chờ đợi đã lâu cam lâm, ngươi liền như thế tùy tùy tiện tiện đem phân cho chu vi người!

Lẽ nào ngươi không có cha mẹ vợ con, lẽ nào ngươi chưa từng khổ khổ qua?

Coi như như vậy, điều này cũng không phải ngươi thương tổn ta đại sở bách tính cố, làm địa phương quan phụ mẫu hài tử, ta không thể không quản!"

Chu vi người xem náo nhiệt trên mặt đều lộ ra một mặt vẻ trầm tư, đều là tầng thấp nhất nghèo khó đại chúng, Trì Thủy Mặc nói bọn họ tràn đầy linh hội, loại kia không mệt vào nỗi sự bất đắc dĩ, đôi mắt một mặt chờ mong vợ con vô lực, bọn họ đều đã từng có!

Nghiêm nghị bầu không khí đột nhiên bị đánh vỡ, "Ồ ô ~, cha, chúng ta đem xấu kẹo hồ lô cho cái kia bán lẻ đại thúc có được hay không? Niếp Niếp không muốn nhà hẳn Niếp Niếp không chờ được đến xấu kẹo hồ lô, năm ngoái cha không có mang đến xấu kẹo hồ lô, Niếp Niếp khổ sở đã lâu." Một cái tay cầm xấu kẹo hồ lô hồng y tiểu cô nương quay về ôm hẳn một cái thanh niên mặc áo xanh gào khóc nói.

Hài tử ngây thơ khóc tố, để chu vi các đại nhân giác đến trên mặt của chính mình từng trận nóng lên, những kia đưa tay hái lẻ người, càng là không dám lấy ánh mắt đến xem cái kia bán lẻ người, luôn cảm thấy có chút có tật giật mình cảm giác.

Trì Thủy Mặc biết, Hoa Hạ trong lịch sử bách tính là trên đời này khả ái nhất một đám người, bọn họ cần lao, mộc mạc, thiện lương, đồng thời không thiếu sinh hoạt trên khôn vặt, chỉ cần có thể ăn no mặc ấm liền tuyệt đối là to lớn nhất thuận dân.

Lúc này tin tưởng, cái này cùng Hoa Hạ cổ đại có rất nhiều chỗ tương tự bách tính, có tương đồng phẩm chất.

Nhìn thấy tiểu cô nương kia ngây thơ lời nói tạo thành ảnh hưởng, Trì Thủy Mặc trong lòng hồi hộp, ngoài miệng càng là hùng hồn tràn từ, "Ngươi nghe một chút, ngươi nghe một chút, lẽ nào ngươi liền một cô bé cũng không đuổi kịp sao, tu đạo lẽ nào đưa ngươi lương tri cũng tu rơi mất sao?"

Đạo sĩ kia kỳ thực cũng không phải cái gì đại gian đại ác người, cái này dưới cái nhìn của hẳn bắt quả là một cái nho nhỏ trò đùa dai mà thôi, tuy rằng hẳn lơ là bán lẻ người tình huống, nhưng bản tâm không xấu.

"Ta không quản ngươi có đúng hay không người tu đạo, ngươi nếu đứng ở ta đại sở ranh giới trên, liền muốn tuân thủ ta đại sở luật pháp, ngươi tự ý dùng pháp thuật trộm lấy người khác tài vật, đã phạm vào trộm cắp tội, ngươi, có lời gì nói?" Trì Thủy Mặc trên cương login lời nói trực tiếp đem đạo sĩ trò đùa dai định tính vì trộm cắp tội.

Đạo sĩ há miệng, muốn biện giải, lại phát hiện tìm không ra nói cái gì ngữ đến giải vây, đành phải giữ yên lặng.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 123: Vương gia đại yến thân bằng đến

"Nếu như ngươi có thể tranh thủ vị này bán lẻ người tha thứ, bồi thường người ta tổn thất, ta sẽ tha cho ngươi, không phải vậy, căn cứ ta đại sở luật pháp, ngươi liền đáng hoàng ở Long Thuận Phủ đại lao chờ ba năm đi!" Trì Thủy Mặc chỉ vào một bên bán lẻ người đối với đạo sĩ nói rằng.

Cái kia bán lẻ người nhìn thấy vị này tri phủ con trai dĩ nhiên vì chính mình một cái thảo dân giữ gìn lẽ phải, đã sớm cảm động đến lệ rơi đầy mặt, cái kia vài câu 'Ngươi có nghĩ tới hay không' có thể nói là nói ra bán lẻ lòng người tiếng, giờ khắc này nghe Văn công tử muốn cái kia bán lẻ người bồi thường sự tổn thất của chính mình, càng là rầm một tiếng quỳ xuống đến, liền muốn dập đầu cảm tạ Trì Thủy Mặc.

Thấy này, Trì Thủy Mặc đương nhiên không thể để cho khái phía dưới đến, liền vội vàng tiến lên đem nâng dậy đến, đạo, "Ngươi không cần như vậy,

làm tri phủ con trai, là một người người đọc sách, đây là ta phải làm."

Tri Thủy Mặc nhưng lại không biết, hẳn câu này 'Ta phải làm' để dân chúng chung quanh cỡ nào cảm động, nói vậy qua ngày hôm nay, e sợ Vương Nguyên Phong đại danh đem truyền khắp Long Thuận Phủ!

Đạo sĩ thừa dịp mở miệng nói, "Công tử, ta không có tiền tài, bất quá, trên người ta có một Trương Bình an phù, có thể bảo đảm này người bán lẻ trong vòng ba năm, bách bệnh không sinh, người thầy có được không?"

Tri Thủy Mặc nhíu nhíu mày, đạo, "Không phải ta thấy được không, mà là khổ chủ thoả mãn mới được?"

Một bên bán lẻ người nghe nói đạo sĩ kia, có thể bảo vệ trong vòng ba năm bách bệnh không sinh bùa chú, vội vã như tiểu gà mổ thóc giống như gặt đầu nói "Hay, hay, được, thoả mãn, thoả mãn, đa tạ công tử, đa tạ công tử!" Biết vị công tử này sẽ không tiếp nhận đập đầu, bán lẻ người liên tục chấp tay.

Thấy này bán lẻ người đồng ý, đạo sĩ vội vã móc ra một tấm bình thường màu vàng bùa chú đến, ở Tri Thủy Mặc cảm ứng bên trong, này màu vàng trên bùa chú lóe lên nhàn nhạt sáng linh khí, hiển nhiên là chính phẩm.

Bán lẻ người nhìn thấy này trâu ba ba bùa chú, có chút chần chờ, liếc mắt một cái Tri Thủy Mặc. Tri Thủy Mặc gật đầu một cái nói, "Tấm bùa này là chính phẩm!"

Bán lẻ người vội vã nhận lấy bùa chú, cẩn thận từng li từng tí một cất vào trong ngực. Giấu kỹ trong người.

Tấm bùa này tuy được, thế nhưng đối với này bán lẻ người đến nói cũng quá qua quý trọng. Nói không chắc sẽ vì đưa tới tai hoạ, nếu như thật sự như vậy, e sợ Tri Thủy Mặc cũng phải đơn trên một tia nhân quả, bởi vậy, Tri Thủy Mặc hướng về người vậy xem mở miệng nói:

"Này người bán lẻ bùa chú chính là tài sản riêng, được ta đại sở luật pháp bảo vệ, một khi để ta biết có người dám đoạt tiền bùa chú, nhất định phải để cho biết đại sở luật pháp lợi hại. Bất luận là bản là phú, là quý là tiện, ta Vương Nguyên Phong nhất định phải đem như thế trừng phạt, người các loại (chò) có thể nghe rõ ràng!"

Tri Thủy Mặc lời này bên trong mang theo một tia hạo nhiên chính khí, để người chung quanh trong lòng một bầm, nhất thời không dám có tà niệm sinh ra, đều đáp, "Nghe rõ ràng!"

Đạo sĩ đem bùa chú giao phó xong xuôi sau khi, một bộ vô cùng đáng thương về mặt nhìn Tri Thủy Mặc, nói."Công tử, ta này đan điền?"

"Hừ!" Tri Thủy Mặc vung tay phải lên, một cái phát ra bạch khí trấn chữ từ đạo sĩ đan điền bay ra. Nhanh như tia chớp bay vào chính mình bên trong đan điền, cái kia bên trong đan điền nhỏ gia bên trong thế giới nhật nguyệt bên dưới, non sông trong lúc đó, có thêm một cái bay lượn 'Trấn' chữ, tùy ý ở nhỏ gia bên trong thế giới.

"Nếu có lần sau nữa, định không nhẹ nhiều!" Tri Thủy Mặc thu rồi 'Trấn' chữ, còn không quên gõ đạo sĩ kia một phen.

"Vâng, là, lần sau không dám. Không dám!" Đạo sĩ liên tục đáp. Đạo sĩ kia cũng là bị sợ vỡ mật, đánh vỡ đan điền hẳn đúng là biết. Thế nhưng phong ấn đan điền thủ đoạn đừng nói thấy, hẳn liền nghe đều chưa từng nghe nói. Chỉ sợ cũng liên sự phụ của chính mình cũng sẽ không thủ đoạn này.

Tri Thủy Mặc hình tượng ở đạo sĩ kia trong lòng nhất thời trở nên cao thâm, hẳn quyết định chủ ý, ngày hôm nay liền rời khỏi Long Thuận Phủ, có vị cao nhân này lại này, hẳn có thể không muốn ở chỗ này ở lâu thêm, ai biết cái kia đại sở luật pháp là cái gì, không cần thận phạm pháp, lại bị vị tiên bối này bắt được, hẳn tìm ai nói lý đi.

Quay về chu vi vậy xem bách tính, Tri Thủy Mặc lại một lần nữa nói rằng, "Chư vị, mặc kệ là đạo sĩ kia, vẫn là các ngươi, bất kể là ai, chỉ cần phạm vào ta đại sở luật pháp, ta Vương Nguyên Phong không chút lưu tình, tương tự, nếu như các ngươi bị bắt nạt, không chỗ giải oan, cứ đến ta Vương gia tìm ta Vương Nguyên Phong, ta nhất định thay mọi người giữ gìn lẽ phải."

Nói xong, Tri Thủy Mặc liền mang theo mọi người rời khỏi chợ.

Hắn lại không nghĩ rằng, này chợ phát sinh sự, lấy một cái tốc độ khủng khiếp phóng xạ đến mở, ngắn thời gian ngắn ngủi liền truyền khắp Long Thuận Phủ, để Tri Thủy Mặc thu hoạch không ít chính nguyên.

... ..

Long Thuận Phủ, Vương gia.

Nên có Quan vương gia chi Tử Thanh tình đồn đại cấp tốc ở Long Thuận Phủ thượng tầng lưu truyền thời gian, Long Thuận Phủ hạ tầng nhân dân nhưng sớm đã chiếm được tin tức này, tri phủ con trai không chỉ tinh táo, hơn nữa có đại bản lĩnh, vẫn không có cái giá, vì dân làm chủ.

Ngày hôm nay Vương gia khắp nơi giăng đèn kết hoa, một mảnh vui sướng cảnh tượng, Vương gia phủ đệ trước đại môn đình đầy xe kiệu, tiến vào Vương gia quan to quý nhân nói liền không dứt.

Vương gia niệm lễ đơn hạ nhân trong miệng, trân châu, mã não, ngọc thạch, tơ lụa, đồ cổ những vật này nước chảy bình thường xuất hiện.

"Muối đạo khổ đại sứ trịnh dật mình Trịnh đại nhân đến!" Nghênh tiếp tân khách hạ nhân lớn tiếng hét lên.

Một người mặc phú quý cầm tú thanh bào người trung niên quay về bên trong đại sảnh Vương mẫu cười nói, "Muội muội, ca ca không có tới chậm đi!" Vương mẫu quay đầu nhìn lại, hóa ra là chính mình ca ca đến, đối với một bên Trì Thủy Mặc đạo "Phong nhi, mau tới đây gặp cậu của người."

Trì Thủy Mặc không thể làm gì khác hơn là nở nụ cười đạo, "Cháu ngoại trai Vương Nguyên Phong, gặp cậu!" Kỳ thực Vương Nguyên Phong linh hồn trong ký ức là có cái này cậu tin tức, đối với cái kia sự ngu đại Vương Nguyên Phong coi như không tệ.

"Hay, hay, được, phong nhi quả nhiên tinh táo, là một nhân tài, ngọc thụ lâm phong, quả nhiên không hổ là ta Trịnh Dật Dân cháu ngoại trai. Đến, đến, đến, cậu nơi này chuẩn bị cho người một phần lễ ra mắt, người có thể nhất định phải nhận lấy." Nói xong Trịnh Dật Dân từ trong tay áo lấy ra một khối màu trắng ngọc bội đến, ngọc bội kia bên trong thật giống có đoàn màu trắng sương mù đang cuộn trào, kỳ dị phi thường!

Trì Thủy Mặc vốn là đối với Trịnh Dật Dân có thể lấy ra lễ vật gì còn không để ý lắm, không nghĩ tới một bên Vương mẫu thấy Trịnh Dật Dân lấy ra khối ngọc bội này, sắc mặt ngưng lại, đạo, "Ca ca, này có phải là có chút quá mức quý trọng."

Cái kia Trịnh Dật Dân khoát tay một cái nói, "Ta Trịnh Dật Dân liền người như thế một người muội muội, là một cái như vậy cháu ngoại trai, một khối ngọc bội mà thôi, có cái gì quý trọng không quý trọng."

Nhìn thấy một bên Trì Thủy Mặc có chút không rõ, Vương mẫu chỉ trở Trì Thủy Mặc trán, đạo, "Phong nhi, nếu cậu của người đau lòng người, người cứ lấy đi, này ngàn năm Hàn Ngọc nhưng là hiếm có đồ vật, thả ở bên người đông ấm hè mát, bách bệnh không sinh."

Ngàn năm Hàn Ngọc! Trì Thủy Mặc phản xạ có điều kiện nghĩ đến 'Vạn giới' bên trong ngủ say băng tằm, một mặt ôn hoà đạo, "Như vậy, phong nhi liền chịu, đa tạ cậu ưu ái!"

Tiếp nhận ngọc bội, Trì Thủy Mặc tay phải hơi hơi một màn, linh giác liền cảm ứng được một luồng lạnh lẽo âm trầm khi ẩn núp ở trong ngọc bội, hơn nữa trữ lượng phi thường dồi dào, vội vàng Trì Thủy Mặc cũng tham không gặp được đây có bao nhiêu.

Thuận lợi đem ngọc bội để vào 'Vạn giới' bên trong, Trì Thủy Mặc đem cậu dẫn tới tiệc rượu bàn thứ nhất ngồi xuống, chính bát phẩm Trịnh Dật Dân tuy rằng không đủ phân lượng làm bàn thứ nhất, thế nhưng Vương mẫu ca ca, Trì Thủy Mặc cậu thân phận này nhưng là được rồi.

Hơn nữa, Vương Thái Thường vợ chồng tuy rằng quyết định mở tiệc rượu chúc mừng Vương Nguyên Phong tinh táo, thế nhưng cũng không thể đem thiệp mời phát biến quan trường, bất quá là cho thân cận mấy cái quan chức phát thiệp mời mà thôi.

Nghiêm chỉnh mà nói, đây là thân bằng yến.

Không lâu lắm, Trì Thủy Mặc đại bá, quan bố chính Bố chính sử vương quá trí (từ lục phẩm), Trì Thủy Mặc đường ca, muối vận Tư Khó đại sứ Vương Nguyên Thư, Trì Thủy Mặc đường đệ, Long Thuận Phủ thông phán tri huyện vương nguyên trắc (chính cửu phẩm) dồn dập chạy tới, cũng bị Trì Thủy Mặc dẫn tới bàn thứ nhất trên.

"Long Thuận Phủ Đồng Tri (từ ngũ phẩm) vương Vương Trí Nguyên Vương đại nhân đến!" Một tiếng hét cao để trên bàn rượu mấy người đứng dậy.

Một cái trung niên râu dài nho sĩ bị Vương Thái Thường dẫn tới bàn thứ nhất trên, "Phong nhi, đây là người thế bá vương Vương Trí Nguyên đại nhân, còn không mau tới bái kiến!"

Nhìn thấy hai người về mặt, Trì Thủy Mặc liền biết cái này Vương đại nhân chỉ sợ là chính mình phụ thân bạn tốt, càng là trên chốn quan trường đồng đảng, lập tức tiến lên phía trước nói, "Vương Nguyên Phong bái kiến thế bá!"

"Ha ha, nguyên phong có lễ, đứng lên đi, người khi còn bé ta còn ôm lấy người, không nghĩ tới chỉ chớp mắt lại lớn như vậy! Đến, đến, đến cùng ta vào bàn." Vương Vương Trí Nguyên nở nụ cười nói.

"Há, đứng rồi, đây là nhà ta Vương Thư Hàn, từ hạ nhân nơi đó nghe được người ở trên chợ một phen hùng hồn trần trần, nhất định phải theo đến mở mang, nói là hướng về người thỉnh giáo thỉnh giáo, người cũng không nên giấu làm của riêng a." Vương Vương Trí Nguyên chỉ vào phía sau theo một người mặc nho sinh bào thanh niên nói.

Cái kia hiền hoà về mặt nhìn ra một bên Vương Nguyên Thư, vương nguyên trắc hai huynh đệ một trận mê tít mắt, sớm biết, này vương Vương Trí Nguyên tuy rằng chỉ là từ quan ngũ phẩm, nhưng hần nhạc phụ nhưng là đại thần trong triều, đối với với mình hai huynh đệ, này vương Vương Trí Nguyên có thể chưa từng có như thế nhiệt tình qua.

"Thế bá quá khen, ta cùng thư hàn có thể lẫn nhau học tập cộng đồng tiến bộ mà, thư hàn đã gặp qua là không quên được đại danh ta nhưng là đã sớm nghe nói." Hoa kiều hoa tử mọi người nhắc, người cho ta mặt mũi, ta dĩ nhiên là nể mặt người, Trì Thủy Mặc cũng là nở nụ cười nói.

Không chút nào đề cập cái kia Vương Thư Hàn tuy rằng có đã gặp qua là không quên được khả năng, nhưng cũng là cái con một sách, chỉ có thể giảng đạo lý, khoe chữ, không thông ân tình, không hiểu lỗi đời.

"Đến, đến, đến đều dừng đứng, tất cả ngồi xuống ba a." Vương Nguyên Phong nhìn thấy con trai của chính mình ứng đối như thường, vội vã cười bắt chuyện mọi người vào chỗ.

Theo vương Vương Trí Nguyên chạy tới, này nghênh tiếp tân khách sự tình cũng có một kết thúc, chỉ ít là không có quan hệ gì với Trì Thủy Mặc, Vương

Thái Thường vợ chồng, Vương Nguyên Phong, vương quá trí, Vương Nguyên Thư, vương nguyên trắc, Trịnh Dật Dân, Vương Thư Hàn tám người một bàn.

Hầu gái lưu thủy bùng lên đủ loại món ăn phẩm, nóng lạnh chừng xào nổ nướng muộn, trên trời bay, trên đất chạy, trong nước du, sơn trân hải vị, có thể nói là không thiếu gì cả.

Mỗi dạng món ăn bắt quá ăn vài miếng, ăn ngon nhất phần tinh hoa nhất một khi bị ăn đi, hoặc là không có ai động khoải món ăn chẳng mấy chốc sẽ bị đoan xuống, loại này xa hoa nhìn ra Tri Thủy Mặc có chút hoảng sợ.

Từ trên chợ những kia bản nông sinh hoạt trạng thái cùng hiện tại tiệc rượu so sánh, Tri Thủy Mặc không khỏi không cảm khái, này 'Kẻ ăn không hết, người lần chẳng ra' dĩ nhiên sẽ phát sinh ở bên cạnh chính mình.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Thỉnh đường ca chỉ giáo

Tiệc rượu trên mọi người không ngừng tung đề tài, trời nam biển bắc nói lên một trận, bắt quá, không nghị chính, không nói chuyện thương, chính là cơ bản nhất quy củ, dù sao cũng chẳng có ai phạm.

Cho tới Tri Thủy Mặc trước đây si ngốc sự tình, mọi người đều rất có hiểu ngầm không có nói ra, tuy rằng ngày hôm nay tiệc rượu trên danh nghĩa là để ăn mừng Tri Thủy Mặc tinh táo, nhưng trên thực tế bắt quá là Vương Thái Thường vì Vương Nguyên Phong giới thiệu chính mình hữu phe thế lực mà thôi.

Trên bàn sơn trân hải vị đã bị lấy xuống, thay vào đó chính là một ít sau khi ăn xong điểm tâm cùng một ít nước trà, mọi người bắt đầu nói tới nho gia văn hóa đến.

Một cái đề tài vừa kết thúc, Tri Thủy Mặc đường đệ vương nguyên trắc đột nhiên nói rằng, "Đường huynh, đường đệ ta gần nhất đột nhiên được một cái câu đối, nghĩ như thế nào cũng không nghĩ ra đáp án, vô cùng ưu sầu, nghe nói đường huynh chính là đi theo nho gia đại hiền học tập một lúc lâu, lúc này mới trở về, nói vậy đã học phú ngũ xe, định năng lực đường đệ giải ưu."

Đến rồi, Tri Thủy Mặc trầm nghĩ trong lòng, dựa vào Vọng Khí Thuật, Tri Thủy Mặc đã sớm thấy rõ trong phủ hai quân gia trên đầu số mệnh không có cháy về phía Vương Thái Thường vợ chồng, cũng không có cháy về phía chính mình, ngày hôm nay yển sẽ bắt đầu thời, Tri Thủy Mặc lén lút mở ra Vọng Khí Thuật, mới phát hiện cái kia số mệnh là cháy về phía đại bá vương quá trí.

Chính mình danh vọng tăng vọt e sợ không phải đại bá một nhà nguyên ý nhìn thấy, đương nhiên muốn mượn cơ chèn ép một hồi, tiếp theo bọn tiểu bối thỉnh giáo cơ hội chèn ép Tri Thủy Mặc, liền ngay cả Vương Thái Thường cũng nói cũng không được gì, ai bảo người nói mình từ học ở nho gia đại hiền.

Có 'Hạo nhiên chính khí thư' truyền thừa, ở thêm vào chính mình ở Hoa Hạ thời học chuyên nghiệp cũng cùng văn học có quan hệ, có những này ăn mồi, này Tri Thủy Mặc cũng không sợ hải vương nguyên trắc, thế là cười nói, "Đường đệ trước tiên nói nghe một chút đi, nho gia văn hóa bác đại tinh thâm, đường huynh ta đoạt được bắt quá muối bỏ biển, không dám xưng học phú ngũ xe. Đường nhiên, nếu có thể vì đường đệ giải ưu tự nhiên tốt nhất."

Nhìn thấy Tri Thủy Mặc không vào bộ i, mà là nói ra như thế một phen nhỏ nói không lọt đến, dù cho không có đối đầu, cũng sẽ không tổn hại bao nhiêu uy danh.

Không đạt tới từ trước mục đích. Để vương nguyên trắc có chút do dự. Bắt quá lời đã lổi ra, nhắm mắt cũng được với, câu đối này xác thực khó. Chỉ cần Tri Thủy Mặc không có đối đầu, coi như tổn hại uy danh không lớn, cũng so với không tổn hại tốt.

"Đường ca mà xem, về trên là: Nước biển xung Hư óng về xung Hư óng về xung Hư óng về hướng về roi, thỉnh đường ca chỉ giáo." Vương nguyên trắc hơi chân chờ. Mặt tươi cười lấy ra một tờ chỉ đến, trên giấy viết về trên, vương nguyên trắc đầy mặt thỉnh giáo về mặt, gọi người chọn không phạm sai lầm đến.

Trên bàn tám người, đều có học văn người, liền ngay cả mẫu thân của Tri Thủy Mặc, Vương mẫu (lập gia đình trước gọi trịnh tổ liên). Trước đây cũng là Long Thuận Phủ có tiếng tài nữ, khi đó Vương Thái Thường vẫn không có mới vừa phát tài, trịnh tổ liên coi trọng Vương Thái Thường tài hoa, lúc này mới gả cho Vương Thái Thường.

Mấy người vừa nhìn về trên, đều trầm mặc không nói. Cái này câu đối học, học văn thiên, e sợ ngay cả xem đều xem không hiểu, còn tưởng rằng này ra câu đối người có bệnh đây.

Này về trên nên như vậy phân câu: Nước biển triều, xung Hư óng về triều, xung Hư óng về hướng về roi. Trong đó hướng về có lúc làm "Triều" chữ giải, ý nghĩa tư là, nước biển thủy triều, mỗi ngày thủy triều, sáng sớm thủy triều sáng sớm thủy triều xuống. (hai shui chao tạco tạco chao tạco chao tạco luo)

Thế giới này văn hóa tuy rằng cùng Hoa Hạ có chút không giống, càng không có cái gì ghép vào nói chuyện, thế nhưng thế giới này văn học cũng có chính nó phương thức, có thể biểu đạt ra đến ý tứ như thế.

Tri Thủy Mặc vừa nhìn, tuy rằng câu đối này xảo quyết nhưng cũng còn ở ta Đại Hoa hạ văn hóa bên trong phạm vi, định liệu trước đạo, "Chuyện này có khó khăn gì, người mà nghe ta đạo đến, " Tri Thủy Mặc vừa nói như thế, mọi người đều kinh sao, phản ứng bất nhất.

Vương Thư Hàn nhưng là trong lòng ám khâm phục, này Tri Thủy Mặc quả nhiên bất phàm, thời gian ngắn như vậy liền có thể nghĩ ra về dưới đến.

Cùng con một sách Vương Thư Hàn không giống chính là, Vương Thái Thường vợ chồng nhưng là lo lắng Tri Thủy Mặc trẻ tuổi nóng tính, đối với ra về dưới không phải như vậy ngay ngắn, cho tới Tri Thủy Mặc đại bá một nhà nhưng là chuẩn bị chế giễu.

"Phù vân trường, thật dài trường, thật dài trường tiêu. Đường đệ cho rằng làm sao a?" Tri Thủy Mặc nhẹ giọng niệm ra bản thân đáp án.

Mọi người vừa nghe, lần này liền bên trong trường có lúc làm 'Thường', có lúc làm 'Trường', ý tứ là phù vân tăng trường, thường thường tăng trường, thường thường tăng trường thường thường biến mất. (fù dục tạcng g tạcng g g nhỏ)

Ý cảnh, bằng trắc, dùng từ đều vô cùng ăn khớp, không hề có một chút không thích hợp, đều là lòng sinh khâm phục, cái kia Vương Thư Hàn càng là gõ nhịp thờ dài nói, "Nguyên phong huynh quả nhiên đại tài, tốt đúng, diệu đúng vậy, ta không bằng vậy!"

Lời này để một bên vương nguyên trắc sắc mặt trong nháy mắt đen kịt lại, người muội, mình và Tri Thủy Mặc tranh đấu, người đức kết đi vào làm gì, còn giẫm ta một cước, con bà nó.

Vương Vương Trí Nguyên nhìn thấy nhi tử tình tình mê mê đức kết đến Tri Thủy Mặc cùng vương nguyên trắc tranh đấu, không tự chủ giẫm vương nguyên trắc một cước, da mặt có chút đánh đánh, trong lòng than thở, khi nào nhà ta nhi tử cũng có thể Khai Khiếu a.

Tuy rằng khó chịu, nhưng vương nguyên trắc còn không thể không chất lên khuôn mặt tươi cười , đạo, "Đường huynh quả nhiên không hổ là đại hiền đồ, đường đệ mặc cảm không bằng vậy, thụ giáo ."

Vương Thái Thường vợ chồng thấy này trên mặt nhưng là hồi hộp, cũng không nói lời nào, nhìn bọn tiểu bối tranh đấu.

Tri Thủy Mặc đường ca Vương Nguyên Thư thấy mình đệ đệ ở Tri Thủy Mặc trong tay ăn quả đắng, không chỉ nguyên bản mục đích không có đạt thành còn cho người làm đá kê chân, liền nói ngay, "Đường đệ lớn như vậy mới, đường ca cũng muốn thỉnh giáo một phen, ta mấy ngày trước chợt có đoạt được, làm thành một thơ, thỉnh đường đệ đánh giá: Chơi xuân

Vạn thụ bờ sông hạnh, mới mở một đêm phong.

Cả vườn sâu cận sắc, chiếu vào lục sóng bên trong."

Vương Nguyên Thư có thể so với đệ đệ hần vương nguyên trắc thông minh hơn nhiều, không có rõ ràng làm khó Tri Thủy Mặc ý tứ, bất quá, nhưng càng thêm nham hiểm, vừa Tri Thủy Mặc đem vương nguyên trắc giẫm xuống, hiện tại Vương Nguyên Thư phú một câu thơ, nếu như Tri Thủy Mặc vền vền chỉ nói ra cái một, hai ba đến, liền rơi xuống hạ tầng.

Tri Thủy Mặc cần phải đồng dạng làm một câu thơ, mới có thể hòa nhau này một ván, không phải vậy, phải cho này Vương Nguyên Thư làm làm nền.

Nhưng mọi người đều biết, này phú thơ không phải ăn cơm, người muốn làm thơ liền có thể làm ra đến, không riêng đến có văn học tố dưỡng, còn phải đến có cảm khái, tục ngữ có nói: Bì phần ra thì nhân!

Không có cảm khái, sao có thể làm ra tốt thơ đến.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi, Tri Thủy Mặc muốn làm ra so với Vương Nguyên Thư càng tốt hơn thơ ca đến, này độ khó có thể so với đối với một cái câu đối càng to lớn hơn.

Đang ngồi người vừa nghe, đều biết bài thơ này biểu đạt thi nhân du lịch thời thích ý tâm tình.

Lúc này chính là mùa xuân, Vương Nguyên Thư này thơ miêu tả mùa xuân chi cảnh sắc chính là Long Thuận Phủ xung quanh chi cảnh, ngoại trừ lập ý hơi chút không đủ ở ngoài, này thơ ca toàn thể tới nói cũng xem là tốt , ở Long Thuận Phủ một đám tiểu bối bên trong, này Vương Nguyên Thư tài năng cũng xác thực được cho là hạng nhất .

Cái kia Vương Nguyên Thư nở nụ cười nói xong chính mình thơ ca sau, sẽ chờ Tri Thủy Mặc bình điểm, nhìn hần ứng đối ra sao.

Này, có thể để Vương Thái Thường vợ chồng mới vừa thả xuống đi tâm lại nâng lên, Vương Nguyên Thư thơ càng tốt, này Tri Thủy Mặc chiến thắng hần hi vọng liền càng xa vời a.

Tri Thủy Mặc khẽ mỉm cười , đạo, "Đường huynh này thơ toàn thể tới nói cũng xem là tốt , thơ bên trong nói: Ở có trồng vạn khóa hạnh thụ bờ sông làm

viên, một đêm gió xuân thúc hoa nở.

Vạn thụ màu sắc sâu cạn không giống hạnh hoa chiếu vào một giang bích huỳnh huỳnh Xuân Thủy bên trong, hạnh hoa nhuộm dần nước sông, nước sông thấm vào hạnh hoa, bờ sông Hạnh Hoa lâm, trong nước hạnh hoa ảnh, lẫn nhau làm nổi bật, bổ sung lẫn nhau, ý xuân gấp đôi nồng nặc!"

Quả nhiên, chỉ là bình điểm sao, Vương Nguyên Thư khóe miệng nụ cười chính nhếch lên thời điểm, Trì Thủy Mặc lại tới nữa rồi một câu, "Bất quá, nhưng có chút bình thần."

Trì Thủy Mặc lời này chợt nghe không có gì, này thơ chỉ là bình thần mà thôi, tổng thể tới nói cũng khá, thế nhưng đang ngồi người đều không phải dân thường, tự nhiên rõ ràng này bình thần dưới hàm nghĩa: Người này thơ không ra sao, cũng là bình thường thôi mà thôi.

Một bên Vương Thư Hàn dĩ nhiên gật gù thờ dài nói, "Không sai, này thơ xác thực bình thần chút."

Vương Nguyên Thư cái trán có chút hơi nhảy lên, người muội, ta cùng Vương Nguyên Phong tranh đấu người đúc kết vào để làm gì, người thật sự cho rằng đây là thơ sẽ đây? Nếu không là biết này Vương Thư Hàn là cái con một sách, Vương Nguyên Thư cần phải để này tên gốc đẹp để không thể.

Đạp một chân sau khi, này Vương Thư Hàn còn không hài lòng đạo, "Ta cũng có một thơ, thỉnh nguyên phong huynh lời bình." Nói xong cũng không nhìn Vương Nguyên Thư sắc mặt nói thẳng, "Chim hót khe

Người nhàn hoa quế rơi, đêm tĩnh xuân sơn không

Nguyệt ra kinh sơn điệu, thời minh xuân khe bên trong"

Này thơ vừa ra, cái kia Vương Nguyên Thư sắc mặt trong nhảy mắt liền không phải như vậy tự nhiên, khái bởi vì này Vương Thư Hàn thơ xác thực ở trên hắn, đây chính là giấu hắn mặt hướng về trên đi a.

Bất quá, cùng Vương Nguyên Thư sắc mặt ngược lại, này Vương Thư Hàn lão cha vương Vương Trí Nguyên đúng là trên mặt nở nụ cười, này thơ vừa ra, e sợ Vương Thư Hàn tuy rằng chỉ là cái con một sách, nhưng danh tiếng cũng tiểu không được, chỉ ít ở thơ ca trên so với cái kia trẻ tuổi Vương Nguyên Thư càng mạnh hơn a.

Vương Vương Trí Nguyên có thể không tin ngày hôm nay đối thoại sẽ không lưu truyền đi, phải biết chu vi cũng không chỉ mấy người bọn họ, còn có cái khác tân khách đây, tuy rằng những người kia không có xen mồm quyền lợi, thế nhưng nghe một chút cũng được chứ.

Trì Thủy Mặc lời bình đạo, "Thư hàn huynh này bài thơ này miêu tả chính là xuân sơn buổi tối dị thường u tĩnh cảnh tượng.

Thơ bất cần nói: Ở yên tĩnh không có tiếng người trong hoàn cảnh, hoa quế (bốn mùa quế) tự mở tự rơi, thật giống có thể cảm giác được hoa quế rơi xuống đất tiếng động.

Đêm tĩnh càng sâu thời điểm, cảnh sắc đa dạng xuân sơn, cũng giống như không mất tất cả. Mặt trăng mới ra, tia sáng vừa hiện ra lộ, đã kinh động trên cây túc chim nhỏ, chúng nó ở xuân khe bên trong thỉnh thoảng kêu to vài tiếng.

Hoa rơi, nguyệt ra, chim hót, đều là động, thư hàn huynh dùng để động sản tĩnh thủ pháp, thu được "Chim hót sơn càng u" hiệu quả, có thể nói là một diệu a."

Vương Thư Hàn nghe được Trì Thủy Mặc lời bình, đạo, "Nguyên phong huynh, ta ngày hôm nay nhưng là hướng người thỉnh giáo, người cũng không thể giấu làm của riêng a, sao không để chúng ta mở mang kiến thức một chút nguyên phong huynh mãnh liệt."

Trì Thủy Mặc định liệu trước lời bình, liền ngay cả Vương Thư Hàn cũng nhìn ra trong lòng hắn sợ là sớm đã làm ra một thủ thơ hay, lúc này mới giục Trì Thủy Mặc nói ra, này vương hộp sách mặc dù có chút con một sách, thế nhưng không ngốc, thông minh trên là không có bất cứ vấn đề gì.

"Nếu thư hàn huynh đều nói như vậy, vậy ta cũng không giấu giấu điểm điểm, liền bêu xấu." Trì Thủy Mặc khẽ mỉm cười, thì thầm, "Xuân

Trì ngày giang sơn lệ, xuân Phong Hoa hương cỏ.

Bùn dung Phi Yến tử, sa âm ngũ nguyên ương."

Trì Thủy Mặc câu thơ bên trong người lúc đầu vừa nghe, cảm thấy vô cùng bình thần, thế nhưng tinh tế dư vị một phen, nhưng có giác ra mấy phần không cùng đi, lại về vị một phen mới lãnh hội mấy phần mùi vị, lần thứ hai hồi tưởng, mới có thể hiểu trong đó ý cảnh thủ pháp.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Nghịch ngợm tiểu băng

Đang ngồi người cũng không có kẻ ngu si, cái kia vương nguyên trác vừa nghe này thơ đang muốn nói hai câu, nhưng nhìn thấy tất cả mọi người đang trầm tư, biết không đúng, có thể lên làm chính cửu phẩm thông phán tri huyện người, như thế nào sẽ ngu, lập tức liền ngậm miệng không nói.

Một lát, vương Vương Trí Nguyên mới nói, "Vương huynh, người nhưng là sinh ra một đứa con trai tốt a." Này thơ xác thực tốt vô cùng, vương Vương Trí Nguyên lên tiếng than thở lại không người có thể lấy ra không đúng đến, dù sao này thơ đã rõ ràng nghiền ép Vương Nguyên Thư thơ ca, thắng bại đã hết sức rõ ràng, ngược lại là vương Vương Trí Nguyên không nói, e sợ mới sẽ bị người cho rằng không hiểu thơ ca.

Vương Thái Thường khiêm tốn nói, "Vương Trí Nguyên người quá khen, ta đọc sách hàn đũa nhỏ này cũng vô cùng tốt a." Vương Thái Thường nói chính là Vương Thư Hàn học vấn, cho tới đạo lý đối nhân xử thế, không nhìn thẳng.

Bên bên cạnh bàn nghe tân khách bên trong có người hướng về bên cạnh có học vấn người hỏi thăm, này thơ tốt ở nơi nào, cái kia bị hỏi ra người lập tức như bị nạo đến ngựa nơi, thao thao bất tuyệt nói đến, "Cái kia Vương Nguyên Phong lấy "Tri ngày" lĩnh lên toàn thiên, đột xuất mùa xuân ngày quang ôn hoà, vạn vật tươi tốt đặc điểm, cũng khiến thơ bên trong miêu tả vật tượng hữu cơ tổ hợp làm một thể, tạo thành một bức tươi đẹp hài hòa xuân sắc đồ.

"Tri ngày", "Giang sơn", "Gió xuân", "Hoa cỏ" tạo thành một bức thô sởi phác hoạ đại cảnh tượng, cũng ở cú đuôi lấy "Lệ", "Hương" đột xuất thi nhân mãnh liệt cảm giác.

Sau hai cú nhưng là công bút tế miêu đặc biệt hình ảnh, đã có chim én bay vọt bay động thái miêu tả, lại có uyên ương thung ngủ trạng thái tĩnh khắc hoạ. Phi Yến bận rộn ẩn chứa mùa xuân sức sống tràn trề, uyên ương thanh thản thì lại lộ ra ôn nhu ý xuân, nhất động nhất tĩnh, tôn nhau lên thành thú.

Nếu như nói ngày xuân chậm chạp, giang sơn tú lệ, gió mát chậm chậm, hoa cỏ thơm ngát cùng với chim én, uyên ương, đều là người thị giác, xúc giác (phong), khứu giác cảm.

Như vậy bùn đất chỉ "Dung", sỏi chỉ "Âm", liền không phải ngũ quan trực tiếp cảm giác.

Chỉ vì đối với mùa xuân ánh mặt trời tươi đẹp, gió mát cùng sương, hoa thơm chim hót cảm thụ sâu nhất, không cần chạm đến liền có thể tưởng tượng ra bùn đất từng thấp cùng sỏi ấm áp.

Mà bùn chi dung, sa chi âm lĩnh hội lại sâu sắc thêm đối với Phi Yến mềm mại, uyên ương kiều diễm thị giác ấn tượng, do đó khiến người toàn bộ cả người đều chìm đắm ở ôn nhu và hài hoà ý xuân bên trong..."

Vương nguyên trác, Vương Nguyên Thư hai huynh đệ mọi người muốn rơi xuống Tri Thủy Mặc mặt mũi. Tôn hấn uy vọng, không nghĩ tới trái lại làm người ta đá kê chân, làm sao còn có mặt mũi ở lại đây. Chỉ lại vội vã nói chút đề tài, liền mượn cơ rời đi.

Tri Thủy Mặc đại bá vương quá trí nộ cười trên mặt cũng trở nên hơi miễn cưỡng. Hai cái bình thường nhìn cũng không tệ lắm nhi tử dĩ nhiên dòn dập cho Tri Thủy Mặc kẻ ngu này làm làm nên, liền ngay cả Vương Thư Hàn cái kia tên gốc cũng tới giẫm trên một cước, làm sao có thể cao hứng, bất quá đến cùng là đi xong tiệc rượu toàn bộ hành trình.

Theo tiệc rượu kết thúc, tiệc rượu bên trên chuyện xảy ra rất nhanh sẽ chảy ra ở Long Thuận Phủ trung thượng tầng, cũng chậm rãi khuếch tán ra.

... ..

Long Thuận Phủ, Vương gia, "Tích tấn trai".

Tri Thủy Mặc ngồi xếp bằng trên giường. Ý niệm tiến vào bên trong đan điền, chỉ thấy bên trong đan điền khắp nơi hoàn toàn trắng xoá, ước ba trượng chu vi, đan điền bên trên là một vòng trắng sáng sắc đại ngày, toả ra mờ mịt bạch quang chiếu rọi toàn bộ 'Nho gia thế giới' một loại chiếu khắp Chu Thiên, trạch bị vạn vật ý cảnh lan ra.

Trắng sáng sắc đại ngày bên cạnh là một vòng loan loan nửa tháng, nửa tháng thành màu thương bạch, ánh trắng lạnh lẽo tung ở toàn bộ 'Nho gia thế giới' bên trong, cùng trắng sáng sắc đại ngày không giống chính là, màu thương bạch trắng lười lười toả ra một loại tầm bổ vạn vật. Gột rửa vạn vật ý cảnh.

Mặt trời mặt trăng tương giao làm bạn, ở 'Nho gia thế giới' bên trong tuân thủ quỹ tích huyền ảo không ngừng vận hành, thật giống thực sự là ngôi sao trên trời.

Nhật nguyệt bên dưới. Là một toà kiên cường nguy nga núi cao, trên núi lớn còn có từng tia từng tia sương trắng lượn lờ, thật giống thật sự cao cao không thể với tới xuyên thẳng mây xanh.

Càng kỳ lạ chính là, mười sáu cái toả ra bạch quang 'Trần' chữ quay chung quanh núi cao bay lượn, bay lượn trong lúc đó, những kia 'Trần' chữ cùng núi cao không ngừng có ánh sáng lẫn nhau, bất động như sơn, trần áp vạn cổ ý cảnh ở núi cao cùng 'Trần' chữ qua lại du đãng, càng ngày càng lớn mạnh.

Núi cao dưới chân. Là một cái lao nhanh dòng sông, cuộn cuộn nước sông không ngừng về phía trước cuộn cuộn. Quyết chí tiến lên, vĩnh viễn không thôi ý cảnh ngưng tụ ở dòng sông bầu trời.

Đáng nhắc tới chính là. Nguyên bản núi cao cùng dòng sông đều là trôi nổi, bởi vì 'Nho gia thế giới' không có chỗ nương!

Thế nhưng hiện tại, từng tia từng sợi mây mù từ 'Nho gia thế giới' thế giới thai mô bên trong không ngừng trào ra, ngưng tụ thành đoàn, vừa rơi xuống đến 'Nho gia thế giới' dưới đáy tràn lan thành màu trắng mặt đất, dường như thổ nhưỡng giống như vậy, bất quá, này màu trắng thổ nhưỡng chỉ có điều phủ kín gần phân nửa đại địa, chỉ có núi cao chu vi cùng dòng sông hai bên bờ mới có mặt đất, cho tới những chỗ khác, vẫn như cũ treo trên bầu trời.

Theo một tia một tia mặt đất tăng cường, núi cao cùng dòng sông ý cảnh cũng càng ngày càng mạnh mẽ, mười sáu cái 'Trần' chữ trên bạch quang cũng nhỏ bé không thể nhận ra nồng nặc mấy phần.

Toàn bộ 'Nho gia thế giới' tất cả, đều ở hướng về tốt phương hướng phát sinh.

...

Những kia từ thế giới thai mô dâng lên ra màu trắng mây mù không phải vật gì khác, chính là thuần túy nhất nhân đạo chính nguyên!

Cái này cũng là hấn ở này đồng thau thế giới mục đích, kích phát nhân đạo chính nguyên, tụ tập hàng vạn hàng nghìn chính nguyên, hóa thành vô tận hạo nhiên chính khí, gột rửa hoàn vũ.

Có lẽ, nhân đạo chính nguyên lại là món đồ gì đây?

Hấn là hạo nhiên chính khí tiền thân, thiên địa vô thiện ác, nhưng nhân đạo phân chính tà, nhân đạo chính khí chính là nhân đạo sức mạnh mạnh nhất một trong, chỉ đứng sau nhân đạo số mệnh.

Thế nhưng liền như số mệnh không thể bị người trực tiếp sử dụng như thế, chính khí đồng dạng không thể, vì lẽ đó, đem chính khí thông qua nhân đạo phương pháp chuyển hóa, hóa thành càng thêm hùng vĩ ôn hòa hạo nhiên chính khí!

Này, liền có thể bị người trực tiếp sử dụng, tu luyện tiên phật người cần chính là linh khí, mà nho tu, cần nhưng là hạo nhiên chính khí.

Mà Trì Thủy Mặc nho đạo tu vi tăng trưởng, ngoại trừ nho gia đạo hạnh ở ngoài, càng cần phải chính là này hạo nhiên chính khí, mà nhân đạo chính khí lại khởi nguồn ở nhân đạo chính nguyên, vì tu vi tăng trưởng, Trì Thủy Mặc không thể không làm một người tốt, đi tụ tập nhân đạo chính nguyên.

Cùng hương hỏa nguyên lực không giống chính là, nhân đạo chính nguyên chỉ là liên quan với chân thiện mỹ đồ vật, càng thêm thuần túy, hơn nữa, ảnh hưởng cùng Trì Thủy Mặc có quan hệ gián tiếp, càng thêm mật mờ, càng gần gũi nhân quả!

Nếu như Trì Thủy Mặc để một người trong lòng tràn ngập chính khí, gây nên đều là chính năng, như vậy Trì Thủy Mặc liền có thể thu được người này chính nguyên, mà bị người này ảnh hưởng người, nếu như đồng dạng đi chính đạo, hành chính năng, như vậy ở tại không biết tình huống, tương tự có chính nguyên bị Trì Thủy Mặc hấp thu.

Vì lẽ đó, chỉ cần Trì Thủy Mặc đối với người của thế giới này đạo ảnh hưởng càng lớn, liền có thể thu hoạch càng nhiều chính nguyên, làm bị 'Nho gia thế giới' thuần hóa sau nhân đạo chính nguyên phủ kín 'Nho gia thế giới' đại địa, dày đến ba thước thời gian, chính là Trì Thủy Mặc lên cấp nho tu cảnh giới thứ hai —— nho tú cảnh giới ngày!

...

Ý niệm lui ra 'Nho gia thế giới' Trì Thủy Mặc mở hai mắt ra, liền nhìn thấy một cái màu xanh nhạt ba tác Tiểu Tâm trùng chính treo ở chính mình đầu giường, chính là bị Trì Thủy Mặc từ 'Vạn giới' lâm thời sinh linh không gian lấy ra băng tâm!

Nhìn thấy Trì Thủy Mặc mở hai mắt ra, cái kia màu xanh nhạt băng tâm dĩ nhiên chớp chớp sáu con to bằng hạt vừng tiểu nhân con người màu đen, tầm đang ở đầu giường trên hơi co rút lại, bắn ra, hơi phát lực dĩ nhiên như một cái lò xo bình thường nhảy đến Trì Thủy Mặc vai bên trên.

Băng tâm nhẹ nhàng ngẩng đầu lên đụng một cái Trì Thủy Mặc cổ, một luồng mộ nhu tình từ nho nhỏ băng tâm bên trong truyền ra, đồng thời còn có chút nhàn nhạt bất mãn.

Trì Thủy Mặc không để ý tới tiểu băng tâm kháng nghị, đem bả vai băng tâm gỡ xuống, đặt ở lòng bàn tay của chính mình, xấu hổ đạo, "Tiểu băng, ta biết ngươi tiên bộ lớn, thế nhưng ngươi cũng không thể ngươi mỗi lần đều đồng xấu y phục của ta a, nếu như nếu có lần sau nữa, ta liền đem cái kia ngân năm Hàn Ngọc lấy đi, xem ngươi lấy cái gì tu luyện." Nói xong Trì Thủy Mặc ngón trỏ bắn ra, lại như muốn đem băng tâm đập té ngã.

Kết quả này băng tâm nửa người trên hướng về tả uốn một cái vừa vặn vắn như mở Trì Thủy Mặc ngón trỏ, để Trì Thủy Mặc gảy cái không, đồng thời tức giận phun ra một tia băng lam hàn khí đến, cái kia hàn khí vừa tiếp xúc với Trì Thủy Mặc lòng bàn tay, cấp tốc hóa thành hàn băng từ Trì Thủy Mặc lòng bàn tay lan tràn mà trên xem tốc độ kia, dùng không được hai cái hô hấp, Trì Thủy Mặc liền sẽ biến thành một cái tượng băng.

Lẽ nào, này băng tâm có phê chủ chi tâm?

Trì Thủy Mặc thấy cái kia lan tràn mà trên băng sương cũng không kinh hãi, trong đan điền bỗng nhiên bay ra một cái toả ra bạch quang 'Trần' chữ, cái kia lan tràn băng sương trong nháy mắt liền đình chỉ biến hóa, sau đó không gặp Trì Thủy Mặc làm sao động tác, cánh tay kia trên băng sương liền cấp tốc biến mất, cho đến không gặp.

Cảm giác được chân khí trong cơ thể lại thuần túy thâm hậu mấy phần, Trì Thủy Mặc trong mắt loé ra một tia thoả mãn, bất quá, cũng không thể cho này tiểu băng tằm sắc mặt tốt xem, không phải vậy, lấy tiểu băng tằm nghịch ngợm tính cách, không e sợ sẽ càng ngày càng coi trời bằng vung.

Vì vậy, Trì Thủy Mặc trên mặt giả ra một mặt tức giận vẻ mặt, cái kia trôi nổi ở Trì Thủy Mặc đỉnh đầu 'Trần' chữ nhanh như tia chớp ngách bay về phía tiểu băng tằm, cái kia tiểu băng tằm nhìn thấy 'Trần' chữ bay tới, hiển nhiên là biết lợi hại, tằm thân bắn ra, liền muốn phản lực Trì Thủy Mặc lòng bàn tay, đáng tiếc, tiểu băng tằm mới vừa đạn đến giữa không trung, liền bị cái kia 'Trần' chỉ cho thiếp vững vàng.

Cái kia 'Trần' chỉ đụng tới tiểu băng tằm sau khi, liền hóa là màu trắng đường nét khác ở tiểu băng tằm tằm trên người, thật giống như màu xanh nhạt tiểu băng tằm trên người dài ra một cái màu trắng chữ.

Bị cái kia 'Trần' chữ một ấn, tiểu băng tằm liền thẳng tắp rơi xuống, trực tiếp rơi vào Trì Thủy Mặc trong lòng bàn tay.

Nhìn tiểu băng tằm tức giận ánh mắt, Trì Thủy Mặc cười ha ha , đạo, "Tiểu binh, xem ra ngươi vẫn là trốn không thoát lòng bàn tay của ta, ngươi nha, vẫn là ngoan ngoãn cho ta hồi Hàn Ngọc hồ bên trong đi thôi!"

Nói xong gỡ xuống đầu giường Hàn Ngọc hồ lò, đem không thể động đập tiểu băng tằm nhét vào trong hồ lò, lại nhét trên nút hồ lò, lúc này mới đem Hàn Ngọc hồ lò một lần nữa quai được, lại thay quần áo khác, trực tiếp ra ngoài phòng.

...

Cái kia băng tằm không phải vật gì khác, chính là Thiên Long vị diện bên trong băng tằm, ngày đó tiệc rượu sau khi kết thúc, Trì Thủy Mặc liền đem tiểu băng tằm từ 'Vạn giới' bên trong lâm thời sinh linh trong không gian lấy ra, đáng tiếc, băng tằm một lấy ra, cái kia lâm thời sinh linh không gian liền biến mất không còn tăm hơi.

Có ngàn năm Hàn Ngọc tắm bồn, này tiểu băng tằm tu vi cấp tốc tăng lên, rất nhanh sẽ do bạch bên trong mang thanh biến thành màu xanh nhạt băng tằm, hơn nữa liền ngay cả linh trí cũng tăng nhiều, bị Trì Thủy Mặc đặt tên là tiểu băng.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 126: Xử án như thần xưng thanh thiên

Cái kia Tô Thanh Mị nhìn thấy Trì Thủy Mặc không biết từ nơi nào làm ra một cái băng tằm, phi thường hiếu kỳ, còn đã từng hỏi, bất quá Trì Thủy Mặc chỉ nói là trên yến hội có người đưa, cho tới có tin hay không, cái kia chính là Tô Thanh Mị sự tình .

Này băng tằm nghịch ngợm dị thường, ở Trì Thủy Mặc 'Tích tấn tra' bên trong thường thường gây sự, bị Trì Thủy Mặc huấn không ít thứ, mỗi lần cái kia tiểu băng tằm bị Trì Thủy Mặc huấn thời điểm đều quần áo tốt bảo bảo đáng vẽ, nhưng không tới nửa ngày, lại khôi phục nguyên dạng.

Đề Trì Thủy Mặc không thể không thường thường đem tiểu băng tằm nuôi dưỡng ở Hàn Ngọc trong hồ lò, cái kia ngàn năm Hàn Ngọc bội cũng bị Trì Thủy Mặc thu xếp ở Hàn Ngọc trong hồ lò, tiểu băng tằm bị giam cầm đoán vừa vặn là luyện công.

Này nghịch ngợm tiểu băng tằm đúng là dị thường được đồng dạng thích chơi Tô Thanh Mị yêu thích, nhiều lần muốn phải thân cận tiểu băng tằm, đáng tiếc ngoại trừ Trì Thủy Mặc ở ngoài, bất luận người nào tới gần tiểu băng tằm đều sẽ bị tiểu băng tằm công kích.

Dù cho Trì Thủy Mặc bởi vậy huấn tiểu băng, cái kia tiểu băng tằm cũng nhiều nhất là không công kích người mà thôi, muốn cho nó đối với Tô Thanh Mị có sắc mặt tốt, không có cửa.

Điều này làm cho Trì Thủy Mặc trong lòng ám nhạc, không hổ là ta sủng vật, không hổ là chân chính thượng cổ băng tằm huyết thống, chính là có tính cách, nếu như tiểu băng tằm vừa thấy Tô Thanh Mị liền lên đi lấy lòng, e sợ Trì Thủy Mặc liền muốn hoài nghi tiểu băng tằm huyết thống chân thực tính .

Ngoại trừ cửa phòng, Trì Thủy Mặc liền nghe thấy hoa lan hạ hạ cùng Tô Thanh Mị ở trong sân lúi ra lúi rúi ở nói gì đó, cái kia hoa lan càng là vừa nói một bên dùng tay khoa tay.

"Hoa lan, ở nói gì thế, như thế cao hứng!" Trì Thủy Mặc nhìn thấy ba người rất hứng thú đáng vẽ, lên tiếng dò hỏi.

Mấy tháng này chuyện đã xảy ra, đã sớm để hoa lan đối với Trì Thủy Mặc cảm quan lần lượt biến đổi, không chỉ là hoa lan, trong vương phủ mỗi một cái hạ nhân đều đối với Trì Thủy Mặc ấn tượng phát sinh biến hóa long trời lở đất, trước đây cái kia si ngốc ngây ngốc Vương Nguyên Phong thật giống trở nên vô cùng xa xôi.

Hoa lan quay đầu lại, nghe được thiếu gia tuân hồi mình. Một mặt hưng phấn nói, "Thiếu gia thiếu gia, ta đang cùng hạ Hà tỷ tỷ cùng Thiếu nữ nữ giảng người tháng trước trí phá vụ án không đầu mối sự tình đây."

Tri Thủy Mặc từ ngày đó tiệc rượu sau khi kết thúc, sẽ chính thức bước vào Long Thuận Phủ cao tầng nhân sĩ trong mắt, tiếp theo mấy tháng bên trong Tri Thủy Mặc chỉ dùng mấy ngày liền đem trong vương phủ các loại trộm gian dùng mảnh lối. Ăn cây táo rào cây sung hạ nhân, quản sự, chấp sự, nha hoàn các loại (chờ) trào toàn bộ.

Đáng nhắc tới chính là, Tri Thủy Mặc ở cái này đồng thau bên trong thế giới, số mệnh điểm cũng không phải duy nhất có thể sai khiến động 'Bây giờ' nguồn năng lượng. Nhân đạo chính nguyên cũng có thể.

Dựa vào 'Tạo hóa' toàn biết đối trá công năng, nguyên bản muốn tiêu hao Tri Thủy Mặc lượng lớn thời gian gia tộc tranh đấu, Tri Thủy Mặc chỉ dùng nửa tháng liền đem kết thúc.

Đại quân gia lòng trung ở Vương Thái Thường, trước đây là Tri Thủy Mặc gia gia quân gia, tam quân gia lòng trung ở trịnh tổ liên. Trước đây là Trịnh gia người làm, chỉ có cái kia hai quân gia, ăn cây táo rào cây sung, bên trong thông ở ngoài hợp, chính là Tri Thủy Mặc đại bá từ nhỏ ở Vương gia đình dưới cái đình.

Này ăn cây táo rào cây sung hai quân gia bị Tri Thủy Mặc thiết kế người tang đều hoạch, sau đó phong ấn tu vi, mệnh lệnh ra người loạn cơn đánh chết. Một cái Tiên Thiên võ giả tuổi sống ba bị mấy cái không thông võ công gia đình đánh chết, không thể bảo là không uất ức.

Ngoài ra, càng là ở trong vương phủ thành lập một bộ kiện toàn cơ chế, những kia chân chính tâm hướng về Vương gia, vì Vương gia xuất lực người được tuyển ra. Lấy năng lực luận chức vị, bằng lòng trung luận nặng nhẹ, đem toàn bộ Vương gia chế tạo còn như thùng sắt, nước tát không lọt.

Tri Thủy Mặc uy vọng ở trong vương phủ càng là cấp tốc tăng lên mơ hồ ở Vương Thái Thường sánh vai cùng nhau, càng vượt qua mẫu thân của Tri Thủy Mặc trịnh tổ liên.

Dựa vào bộ này cơ chế, Vương gia đại thể hạ nhân đều một lòng hướng về chính, không lại đi ý đồ đi đường tắt, mò bí quyết, này hơn một ngàn chỉ ít cũng là bản nông số mệnh người, cho Tri Thủy Mặc cung cấp không ít nhân đạo chính nguyên.

Đem so sánh số mệnh điểm một lần, người này đạo chính nguyên cũng may là cuộn cuộn không dứt, chỉ cần được Tri Thủy Mặc ảnh hưởng người không chết, Tri Thủy Mặc liền có thể thu được nhân đạo chính nguyên.

Dùng ngắn thời gian ngắn ngủi đem trong phủ sự vụ quản lý tốt sau, Tri Thủy Mặc càng là có vì dân tạo phúc, những tay Vương Thái Thường tri phủ quyền lợi.

Tri Thủy Mặc ngày đó ở trên chợ hồ lên lời nói, 'Giải oan không được đến ta Vương gia tìm ta Vương Nguyên Phong' ở Long Thuận Phủ lưu truyền rộng rãi.

Có mấy cái trẻ con miệng còn hôi sữa giải oan không được vẫn đứng là trên Vương gia tìm Tri Thủy Mặc, cũng may, khi đó Tri Thủy Mặc đã đem Vương gia hoàn toàn nắm giữ trong lòng bàn tay, chưa từng xuất hiện người ta tới cửa tìm Tri Thủy Mặc nhưng bởi vì thân phận đề tiện bị đánh ra đi loại này ô long sự kiện.

Dựa vào 'Tạo hóa' toàn biết, Tri Thủy Mặc rất nhanh sẽ phá hoạch mấy lên án chưa giải quyết, để cho miễn cưỡng có thêm cái Vương Thanh thiên tên gọi, nếu không là Vương Thái Thường là này Long Thuận Phủ tri phủ, e sợ Tri Thủy Mặc phải bị người lấy đầu độc lòng người tội danh bắt lại.

"Nha đầu, không chỉ là như thế đơn giản đi, chuyện này ngươi có thể đã sớm cùng với nàng hai gặp?" Tri Thủy Mặc ký ức rất khỏe mạnh, không phải là dễ gạt gẫm.

"Được rồi được rồi, nói cho ngươi" Hoa lan quật khởi cái miệng nhỏ nhắn nói, "Liền biết không gạt được ngươi, thông phán bên kia lại truyền tới ý kiến vụ án đề ngươi cho điểm biện pháp, nói là một cái họ Lý phu canh (đánh càng người) trộm hấn sát vách đánh thép vương thợ rèn mấy quán tiền, kết quả cái kia họ Lý phu canh chết sống không thừa nhận chính mình trộm vương thợ rèn tiền.

Càng phiền toái chính là, vương thợ rèn căn bản không có chứng cứ chứng minh cái kia lý phu canh trộm hấn tiền, chỉ là suy đoán mà thôi, bởi vì cái kia họ Lý phu canh thường thường đi ngang qua hấn trước cửa nhà, hơn nữa trước đây cũng từng có trộm cắp người khác tài vật tình huống.

Hơn nữa, cái kia nha môn bên trong bộ khoái, căn bản không tìm được bất kỳ chứng cứ nào, chứng minh là cái kia họ Lý phu canh trộm vương thợ rèn tiền, cái kia thông phán cũng làm cho người đánh cái kia họ Lý phu canh hai mươi đại bản, kết quả cái kia họ Lý phu canh mặc cho nhiên không nhận tội.

Lại đánh, liền có vu oan giá họa hiềm nghi, thiếu gia người những ngày qua có thể quản không ít chuyện vô bổ, những kia chân đất từ hiện tại cũng biết vu oan giá họa là trái với đại sở luật pháp, vì lẽ đó thông phán cũng không dám tiếp tục đánh, dù sao thiếu gia người vị này Vương Thanh thiên còn ở đây.

Hiện tại cái kia thông phán không có biện pháp, vừa sai người đến thỉnh thiếu gia cho cái chiêu, phá vụ án này."

Hoa lan đối với cái kia thông phán thực sự không hề quan tâm, dưới cái nhìn của nàng, thiếu gia một ngày đều bận bịu chết rồi, từ sớm đến tối không phải đọc sách, chính là cái gì tu hành, liền ngủ thời gian đều rất ít, hơn nữa còn muốn đi vì những kia chân đất từ giữ gìn lẽ phải.

Nếu như là mạng người quan trọng sự tình cũng là thôi, then chốt loại này mấy quán tiền chuyện nhỏ cũng tới phiền phức thiếu gia, điều này làm cho hoa

lan có chút đau lòng, vì lẽ đó vừa mới không muốn nói cho thiếu gia.

Xoa xoa hoa lan đầu, Trì Thủy Mặc đạo, "Tốt , vụ án này rất đơn giản, người đi nói cho người đến, để thông phán tùy tiện chuẩn bị một cái cái bình, ở đàn đáy đồ trên mực nước.

Sau đó hướng về mọi người tuyên bố nói, cái kia cái bình là thiếu gia ta thi qua pháp, chỉ cần người chạm tới cái bình dưới đáy, liền có thể phán đoán ra ai đang nói dối, để cái kia vương thợ rèn cùng phu canh lần lượt đưa tay luôn vào trong bình, kiểm tra.

Cho tới chuyện về sau, nghĩ đến cái kia thông phán liền biết nên làm như thế nào .

Tốt , người đi đi, không nên để cho người chờ cuồng lên."

"Vâng, thiếu gia." Hoa lan có chút không tình nguyện đi rồi, vừa đi còn vừa muốn, cái kia cái bình rõ ràng liền rất phổ thông sao, làm sao có thể phán đoán ra là ai đang nói dối đây?"

"Thiếu gia, thiếu gia, cái kia cái bình người rõ ràng không có thi qua pháp, cái kia thông phán làm sao có thể biết là ai đang nói dối đây?" Hoa lan mới vừa đi, hạ hà liền hỏi ra vấn đề này.

Một bên Tô Thanh Mị cũng gật đầu liên tục, hiển nhiên đồng dạng không hiểu vấn đề này.

"Đàn! Nhà người thiếu gia ta ở Long Thuận Phủ danh tiếng thế nào?" Trì Thủy Mặc hỏi một câu.

Hạ hà đạo, "Thiếu gia bị Long Thuận Phủ người coi là Vương Thanh thiên, đương nhiên thanh danh là vô cùng tốt ."

"Đã như vậy, nếu như cái kia thông phán nói cái kia cái bình là bị thiếu gia ta thi qua pháp, có thể biện ai đang nói dối, người nói cái kia phu canh cùng thợ rèn có tin hay là không?" Trì Thủy Mặc hỏi.

"Đương nhiên phải tin tưởng, bất quá, thiếu gia, cái kia cái bình ngài, không có thi pháp a?" Hạ hà vẫn là không rõ.

"Nói người đàn, người cũng thật là đàn." Trì Thủy Mặc nhẹ nhàng đánh một cái hạ hà đầu , đạo, "Nếu như người là cái kia phu canh cùng thợ rèn nếu tin, để người kiểm tra thời điểm người sẽ làm sao?"

Hạ hà gắt giọng, "Ai nha, thiếu gia, đừng đánh ta đầu, sẽ đánh ngốc. Cái gì làm sao bây giờ, ta làm sao biết, ta có không phải cái kia phu canh cùng thợ rèn."

Một bên Tô Thanh Mị đứng là nghe hiểu , "Phu quân người nói đúng lắm, nếu như cái kia phu canh cùng thợ rèn tin, kiểm tra thời liền tất nhiên không dám mò đàn đáy, nói cách khác, các loại (chờ) hai người kiểm tra xong sau, một cái tay là đen, một cái tay là bạch, như vậy liền có thể phán đoán ra là ai đang nói dối , trước mặt mọi người, coi như muốn chống chế cũng lại không được rồi."

"Ân, vẫn là nhà ta nương tử thông minh!" Trì Thủy Mặc cạo một hồi Tô Thanh Mị tình xảo sống mũi khen.

"Phu quân không cần cạo người ta sống mũi rồi, sẽ cạo sụp rồi, đến thời điểm liền không dễ nhìn rồi." Tô Thanh Mị không thuận theo nói.

Bất quá, thần tình kia thế nào như là làm nũng nhiều hơn tức giận chứ?

"Thiếu nữ nãi quả nhiên thông minh, không hổ là Thiếu nữ nãi!" Hạ hà vừa nghe Tô Thanh Mị giải thích, lập tức liền rõ ràng .

Mấy người có nói một chút Tiểu Tiểu một phen, Trì Thủy Mặc liền lấy ra thư đến, ở bên trong khu nhà nhỏ ngồi xuống, chuẩn bị đọc sách, Tô Thanh Mị nhưng là ở một bên làm bạn, ân, mỹ nhân ở bên, học tập tâm tình cũng thân thiết chút mà! Hạ hà nhưng là phụ trách thêm trà rót nước.

Đối với nho đã tu luyện nói, nhân đạo chính nguyên mặc dù trọng yếu, thế nhưng nho gia đạo lý lý giải càng quan trọng, cũng chính là cái gọi là đạo hạnh!

Một ít đọc sách đến bạc đầu đại nho, một khi được nho tu bí quyết, ở trong khoảng thời gian ngắn ngủi liền có thể đạt đến rất cao thâm cảnh giới, nắm giữ dời núi lấp biển, nói lệnh thiên địa sức mạnh to lớn.

Thế nhưng đối với Trì Thủy Mặc tới nói, đạo hạnh nhưng là hấn to lớn nhất ngăn cản, dù cho hấn nhân đạo chính nguyên có thể đem 'Nho gia thế giới' lấp kín, nếu như đạo hạnh không thể tiến, sợ rằng sẽ bị vấy chết ở nho sinh cảnh giới.

Vì lẽ đó, dù cho tốt nghiệp nhiều năm, Trì Thủy Mặc vẫn như cũ không thể không cầm lấy sách vở, đọc sách! !

Bất quá, giai nhân ở bên, Hồng Tụ thêm hương tháng ngày cũng là không sai!

"Tư viết: Độc tin hiếu học, thủ chết thiện đạo, nguy bang không vào, loạn bang không cư, thiên hạ có đạo tắc thấy, không đạo tắc ẩn, bang có đạo, bản mà tiện yên, si vậy, bang không đạo, phú mà quý yên, si vậy." Trì Thủy Mặc chính đang rung đùi đắc ý đọc (luận ngữ)

"Thiếu gia, thiếu gia." Một trận tiếng kêu gào truyền đến, âm thanh như chuông bạc giống như lạnh lạnh chính là hoa lan âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 127: Biến mất không còn tăm hơi mỹ nhân

Tri Thủy Mặc để xuống trong tay (luận ngữ) cau mày nói, "Hoa lan, người nếu là không có cái để ta thỏa mãn lý do, người liền đi phòng gian nhỏ cho ta chờ nửa ngày đi."

Tri Thủy Mặc yêu thích ở lộ thiên bên trong khu nhà nhỏ đọc sách, hơn nữa bình thường không ưng thuận người vô cớ quấy rối, bằng không, liền muốn nhốt phòng tối.

Phòng gian nhỏ là Tri Thủy Mặc làm ra đến xử phạt phạm vào gia quy hạ nhân, đưa tay không thấy được năm ngón trong phòng nhỏ, chẳng có cái gì cả, nhiều nhất chính là một ngày có người từ phong kín ngoài cửa hoạt động trong miệng đưa vào ba món ăn đến.

Hơn nữa đưa món ăn nhân viên cũng không cho cùng tiểu Hắc có người trong nhà nói chuyện, loại kia tĩnh mịch hoàn cảnh đầy đủ đem người bức điên, mỗi một phút mỗi một giây đều sẽ trở nên đặc biệt dài lâu.

Hiện đại tâm lý học hoàn toàn chứng minh phòng gian nhỏ chỗ kinh khủng, Tri Thủy Mặc bắt quá là đem ra dùng dùng một lát mà thôi.

Thực tiễn chứng minh, phòng gian nhỏ xác thực mạnh mẽ phi thường, ở mấy cái ô không đáng kể tâm thái bị giam tiến vào phòng gian nhỏ hạ nhân sau khi ra ngoài khẩu thuật, hoàn toàn vì bị kín một tầng không bỏ bóng tối.

Những thị vệ kia môn thậm chí nói, dù cho đồng ý tiếp thu ba mươi côn gia pháp, cũng không muốn đi phòng gian nhỏ ngục ba ngày, dù cho ba mươi côn xuống có lẽ cần ba tháng mới có thể chữa khỏi vết thương, bọn thị vệ cũng không muốn đi.

Nghe được quang phòng gian nhỏ, hoa lan trong mắt loé ra một vệt thần sắc sợ hãi, vội vã giải thích, "Thiếu gia, hoa lan không phải muốn có ý quấy rối người, là phu nhân rồi, phu nhân đề thu cục truyền lời cho ta nói, cho người đi hẳn nơi đó một lần rồi."

Đem (luận ngữ) thu hồi đến, Tri Thủy Mặc đứng lên nói, "Cái kia thu cục có thể nói mẫu thân tìm ta chuyện gì?"

"Cái này đúng là không có nói, bắt quá thiếu gia người đi một chuyến không lâu hiểu chưa!" Hoa lan nói rằng.

"Được rồi, người ở chỗ này, ta đi một chuyến trở về, thanh mị, ta đi tới!" Tri Thủy Mặc quay đầu quay về Tô Thanh Mị nói.

"Ân! Biết rồi." Tô Thanh Mị nhoen miệng cười, hiển nhiên Tri Thủy Mặc nói cho nàng một tiếng lại đi làm cho nàng rất vui vẻ. Tuy rằng nàng cũng không biết tại sao muốn hài lòng.

Rời khỏi 'Tích tấn trai' Tri Thủy Mặc hướng về 'Nhiều phúc hiền' chạy đi, nơi đó, là Vương Thái Thường vợ chồng bình thường chỗ ở.

Dọc theo đường đi. Nhìn thấy Tri Thủy Mặc hạ nhân, các quân sự, tất cả đều cung cung kính kính hướng về Tri Thủy Mặc vấn an. Loại kia kính cẩn tuyệt đối là xuất phát từ nội tâm nơi sâu xa, Tri Thủy Mặc định ra gia quy để những này hạ nhân đều nhìn thấy hướng lên trên lên cấp hi vọng, đều xuất phát từ nội tâm ủng hộ Tri Thủy Mặc.

Tiến vào 'Nhiều phúc hiền' cửa viện, Tri Thủy Mặc trực tiếp hướng về lầu hai thiên thính đi đến, nếu hoa lan nói là mẫu thân muốn tìm chính mình, cái kia hơn phân nửa là ở thiên thính chờ đợi mình.

Dù sao, phòng ngủ nhưng là rất tư nhân địa phương, dù cho Tri Thủy Mặc là Vương mẫu con trai. Cũng không cùng may Vương Thái Thường vợ chồng phòng ngủ đàm luận sự tình.

Còn chưa trên lầu hai, Tri Thủy Mặc liền nghe thấy một trận chất phác sang sảng âm thanh truyền đến, là Tri Thủy Mặc cậu Trịnh Dật Dân âm thanh, cậu thế nào đến rồi, Tri Thủy Mặc trong lòng không rõ, phải biết, Vương gia dù sao cũng là Long Thuận Phủ hào môn đại tộc, không thể so nông thôn tiểu nông nhà, này thăm nhà ngoại trừ quá niên quá tiết ở ngoài, là tương đối ít có. Trừ phi là có chuyện gì phát sinh.

Mới vừa lên lầu hai, Tri Thủy Mặc không hề che giấu chút nào tiếng bước chân liền để ở đây bốn người phát hiện, ân. Ngoại trừ Vương mẫu cùng Tri Thủy Mặc cậu Trịnh Dật Dân ở ngoài, thu cục cùng đông mai cũng ở.

Thu cục là một người mặc nga quần áo màu vàng thiếu nữ, tuổi so với hạ hạ đại hai tháng, khuôn mặt không tính là kinh diễm, cũng tuyệt đối nài xem, là thuộc về loại kia càng xem càng đẹp đề mỹ nữ, một loại vô cùng nhạt nhiên khí tức từ thu cục trên người toát ra đến, nói vậy, loại này hồ hững mới là Vương mẫu coi trọng thu cục. Đem xách vì tứ đại hầu gái nguyên nhân.

Dù sao, trong phủ tướng mạo thanh tú hầu gái cũng không ít. Thế nhưng có thể nuôi thành chính mình khí chất hầu gái, thì lại có thể đếm được trên đầu ngón tay .

Hơn nữa. Này thu cúc trước đây nghe nói vẫn là thư hương môn đệ con gái, bất quá chẳng biết vì sao trần trọc lưu lạc đến Vương gia, làm tứ đại hầu gái một trong.

Cho tới đông mai, nhưng là thuộc về loại kia nhọn cằm, mặt trái xoan lãnh ngạo mỹ nữ, tuổi thì lại so với thu cúc càng to lớn hơn, đã có mười tám tuổi, là tứ đại hầu gái bên trong đại tỷ lớn, một thân lãnh ngạo khí chất hoàn toàn không thẹn cho đông mai xưng hô.

Ở trong vương phủ, đông mai chỉ đối với Vương mẫu một người già lấy màu sắc, cho tới những người khác, dù cho là Vương Thái Thường, cũng đừng nghĩ nhìn thấy đông mai khuôn mặt tươi cười.

Hơn nữa, đông mai khiến người ta chú ý không chỉ là mặt, trước ngực nàng đôi kia hung khí nhưng là không nhỏ, dựa theo Trì Thủy Mặc nhìn ra, e sợ có e hào to nhỏ!

Nghe được Trì Thủy Mặc tiếng bước chân, chính đang trò chuyện hai người đình chỉ nói chuyện, quay đầu nhìn về Trì Thủy Mặc nhìn tới.

Thong dong đi lên trước, Trì Thủy Mặc hành lễ nói, "Xin chào mẫu thân, gặp cậu!"

"Được, phong nhi, nhanh ngồi xuống đi!" Vương mẫu chờ Trì Thủy Mặc hành lễ sau, vội vã bắt chuyện Trì Thủy Mặc ngồi xuống.

"Nguyên phong, đến rồi, mau mau ngồi xuống, nhiều ngày không gặp, trên người người nhỏ nhả khí tức càng ngày càng dày đặc , không hổ là Long Thuận Phủ đại danh đình đình Vương Thanh thiên." Trịnh Dật Dân cười trên nói.

Trì Thủy Mặc ở Trịnh Dật Dân ghé đôi diện sau khi ngồi xuống, thu cúc vội vã vì Trì Thủy Mặc châm trên một chén trà nóng, nhàn nhạt hương thơm truyền đến, Trì Thủy Mặc biết, đây chính là thu cúc mùi thơm cơ thể .

Loại này hương vị, Trì Thủy Mặc đã từng gặp qua nhiều lần , hoa lan trên người lan hương, hạ hà trên người mùi thơm ngát, Lý Thanh Lộ trên người mùi thơm, cho tới Tô Thanh Mị trên người mùi vị, Trì Thủy Mặc hình dung không ra, thật giống là mị hương cùng mùi thơm hỗn hợp thành hương vị, lại thật giống không phải.

"Không biết, mẫu thân đại nhân triệu hải nhi đến đây chuyện gì?" Mới vừa ngồi xuống, Trì Thủy Mặc liền trực tiếp đi thẳng vào vấn đề , thời gian của hần phi thường quý giá, không có không cùng Vương mẫu ma ma tức tức kéo việc nhà.

Wương mẫu oán trách đạo, "Lẽ nào không có chuyện gì liền không thể gọi người tới , người đứa nhỏ này." Trì Thủy Mặc đang muốn xin lỗi, Vương mẫu khoát tay áo một cái, nói: "Tốt , biết người bận bịu, lúc này không phải mẫu thân tìm người, là cậu của người có chuyện tìm người."

"Không biết cậu chuyện gì, chỉ cần nguyên phong có thể giúp được việc khó khăn, nhất định tận lực." Trì Thủy Mặc chính là nhỏ tu, hơn nữa còn không có đạt đến "Tuỳ thích không vượt qua củi" cảnh giới, hành vi trên chịu đến nhỏ tu một ít hạn chế.

Chỉ ít, hần không thể không làm ra một bộ con ngoan đáng yêu, không phải vậy, chuyện này sẽ ảnh hưởng hần hình tượng, dẫn đến nhân đạo chính nguyên su tập.

"Nguyên phong a, việc này nói rất dài dòng người mà nghe ta tỉnh tể nói đến." Trịnh Dật Dân uống một hớp trà, chậm rãi nói.

"Cái kia tiệc rượu rồi đi sau khi, không lâu, ta liền từ Tây Vực thương nhân nơi đó được một cái bảo bối, là một tấm đặc thù họa 'Chỉ' cái kia 'Chỉ' mới nhìn bên dưới cũng không chỗ đặc biệt!

Nhưng dùng tay khê vuốt này 'Chỉ', liền cảm thấy được giác này 'Chỉ' mịn màng như chi, mềm mại như bông, nhẵn nhụi đến dường như thiếu nữ da thịt!

Căn cứ cái kia Tây Vực thương nhân nói, này chỉ chính là do thiếu nữ da người làm ra thành!"

Nghe đến chỗ này, Trì Thủy Mặc bên người thu cúc đàn khẩu khê nhếch, tay ngọc hơi ngăn trở miệng nhỏ, một bộ kinh ngạc muốn hô về mặt, hiển nhiên là bị Trịnh Dật Dân nói làm cho khiếp sợ .

Wương mẫu bên người đông mai nhưng là nhú nhú mây lông mây, căm ghét về mặt chợt lóe lên, hiển nhiên là cảm thấy dùng da người vì chỉ nhưng là vô cùng không nhân đạo.

Wương mẫu nhưng là trực tiếp trách cứ lên tiếng, "Hồ đồ! Da người có thể nào vì chỉ!"

Trịnh Dật Dân ngượng ngừng cười khan mấy tiếng, giải thích, "Muội muội, này chỉ lại không phải ta chế tác, ban đầu ta mua thời điểm cũng không biết nó là da người chế tác, mua xong sau khi cái kia Tây Vực thương nhân mới nói cho ta."

Bất quá, Trịnh Dật Dân ánh mắt hơi có chút lấp lánh, Trì Thủy Mặc biết hần tất nhiên là nói dối , e sợ không phải cái kia Tây Vực thương nhân bán cho hần sau khi mới nói cho hần, mà là hần bị người kia da làm ra làm trang giấy hấp dẫn, chính mình chủ động đi mua, bất quá nếu như nói như vậy, sợ là chúng ta khó tránh khỏi đối với hần cầu nhau một trận.

Trì Thủy Mặc mở miệng nói, "Người không biết không tội! Cậu, sau đó thì sao?"

Nghe được 'Người không biết không tội' một lời, thu cục đông mai trên mặt đều lộ ra một vết khâm phục về mặt, hiển nhiên, này giới thiệu tóm tắt cổ ngữ mị lực bị các nàng chú ý tới .

Trịnh Dật Dân hoàn toàn không có để ý Trì Thủy Mặc trong giọng nói đặc sắc, nói tiếp, "Muội muội người biết, ca ca trong nhà có một bộ tranh mỹ nữ, nhưng là mỹ lệ phi thường, ta rất là yêu thích.

Thế nhưng từ khi được này 'Họa chỉ' sau, ta cảm thấy cái kia tranh mỹ nữ chất liệu hoàn toàn không bằng này 'Họa chỉ', thấy thế nào thế nào cảm giác không bằng ý.

Vì lẽ đó, ta liền hướng đi Vương Trí Nguyên lão đệ cầu một bức họa, để hấn phác họa mỹ nhân ở đây 'Họa chỉ' bên trên, chắc chắn trông rất sống động!"

Trì Thủy Mặc biết, Trịnh Dật Dân trong miệng Vương Trí Nguyên huynh chính là Long Thuận Phủ Đồng Tri vương Vương Trí Nguyên, là phụ thân Vương Thái Thường bạn tốt, họa kỹ nổi tiếng thiên hạ.

Lúc trước cái kia vương Vương Trí Nguyên bắt quá là một cái hàn môn thư sinh, nhưng bởi vì họa kỹ tuyệt vời, càng kiêm phong lưu tiêu sái, bị cái kia công bộ thị lang sở xuyên tạc con gái sở huệ coi trọng, làm Sở gia rể hiền.

Sau khi cái kia vương Vương Trí Nguyên liền đi vào quan trường, hầu như hai năm một thăng quan, hiện tại không tới bốn mươi, chính là Long Thuận Phủ Đồng Tri , tốc độ kia nhanh đuổi tới có thánh hồ trong bóng tối giúp đỡ Vương Thái Thường .

Cái kia vương Vương Trí Nguyên họa kỹ vô song, đặc biệt là am hiểu họa mỹ nhân, Trì Thủy Mặc cậu Trịnh Dật Dân lại là một người phong lưu chi sĩ, được như thế một tấm 'Họa chỉ' muốn vương Vương Trí Nguyên hỗ trợ vẽ tranh, chính là nhân chi thường tình.

"Vương Trí Nguyên lão đệ quả nhiên đạt đến một trình độ nào đó, vừa nghe ta cái kia 'Họa chỉ' chỗ kì lạ, lúc này liền đồng ý vì ta vẽ tranh, để ta ngày thứ hai đi lấy, thế nhưng ta ngày thứ hai tới cửa đi lấy họa thời điểm, Vương Trí Nguyên lão đệ dĩ nhiên nói cái kia họa quá khó, vẫn không có họa xong, vì lẽ đó để ta qua hai ngày trở lại, qua hai ngày sau ta lần thứ hai tới cửa, Vương Trí Nguyên lão đệ dĩ nhiên vẫn không có họa tốt.

Giữa lúc ta nghi hoặc cái kia hoạch định đây có bao nhiêu khó, dĩ nhiên để Vương Trí Nguyên lão đệ sáng tác như vậy trường thời gian. Hạ nhân nói cho ta họa đã làm tốt , Vương Trí Nguyên lão đệ vợ cả Sở Huệ Phu Nhân, khiến người ta cho ta đưa tới.

Ta thu được họa mở ra xem, cái kia họa bên trong mỹ nhân quả thực có có hoa nhường nguyệt thẹn chi dung, chim sa cá lặn dáng vẻ, càng đáng quý chính là, cái kia họa bên trong mỹ nhân trông rất sống động, thật giống muốn từ họa bên trong đi ra.

Được như vậy mỹ họa, đương nhiên yêu thích không buông tay, lập tức liền đối với họa tự lẩm bảm, gọi là đời này nếu có thể được như vậy mỹ nhân, tình nguyện giảm thọ.

Đến lúc đêm khuya thanh vắng, ta vẫn cứ nhưng đối với họa uống một mình, mê man , mơ mơ màng màng nhìn thấy họa bên trong mỹ nhân hiện thân, tự xưng là họa bên trong tiên nhân, cảm tạ ta để Vương Trí Nguyên lão đệ đưa nàng họa trên giấy, hướng về ta chúc rượu, ta vui mừng khôn xiết, tự nhiên là uống cái liên tục.

Thế nhưng vấn đề rất nhanh sẽ xuất hiện , ngày thứ hai buổi trưa, khi ta tỉnh lại, phát hiện họa không gặp !" Trịnh Dật Dân khắp khuôn mặt là thất lạc tình, có thể thấy được đối với cái kia bức họa yêu thích.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 128: Có thể truyền thừa ngàn năm chữ bảo

"Họa không gặp sau khi, ta tìm kiếm toàn phủ cũng không thấy tăm hơi, càng là đi Vương Trí Nguyên lão đệ gia hỏi một lần, có phải là Vương Trí Nguyên lão đệ không nhờ họa, khiến người ta cho lấy đi .

Nhưng Vương Trí Nguyên lão đệ phủ nhận việc này, để ta nghĩ mãi mà không ra, vừa vặn nguyên phong người có thần đoạn tên, vì lẽ đó cậu liền tới nhà tới hỏi một chút, xem nguyên phong người có thể hay không tìm tới là ai lấy đi ta bức họa kia." Trịnh Dật Dân lập lòe ước ao ánh sáng, hiển nhiên là đem hi vọng ký thác ở Trì Thủy Mặc trên người.

Dù sao Trì Thủy Mặc thần đoạn tên ở toàn bộ Long Thuận Phủ đều lưu truyền rộng rãi, để những kia vi phạm pháp lệnh phạm nhân pháp trước cũng phải

hào hảo ước lượng một phen, có thể hay không tránh được Vương Thanh thiên pháp nhãn.

Vì thế, toàn bộ Long Thuận Phủ tỉ lệ phạm tội dĩ nhiên đại đại giảm nhỏ, những kia tầng dưới chót rất người một khi phát sinh tranh cãi, lẽ chẳng khí hùng địa một phương sẽ nói rằng, "Nếu người chết sống không thừa nhận, vậy chúng ta liền đi gặp Vương Thanh thiên, không tin người có thể tránh được lão nhân gia người pháp nhãn!"

Lời này vừa nói ra, bình thường đố lý người liền sẽ tự động chịu thua, mà phạm là không tin tà, đều tiến vào Long Thuận Phủ đại lao, chứng kiến Vương Thanh thiên uy danh.

Điều này làm cho Long Thuận Phủ thông phán một hồi lâu xoắn xuýt, hẳn này thông phán không người hiểu rõ, đúng là cái kia Vương gia Kỳ Lân nhi rõ ràng là một giới bạch thân, dĩ nhiên tiếng tăm so với hẳn này Long Thuận Phủ thông phán đại hơn nhiều, những kia thắng đầu tiểu dân, một khi gặp phải cái gì phân tranh đệ nghĩ tới không phải Long Thuận Phủ thông phán, mà là cái kia Vương gia tiểu nhi.

Càng đáng giận là là, có một ít dân đến công đường bên trên, dĩ nhiên còn la lên muốn gặp Vương Thanh thiên, đây tuyệt đối là làm mất mặt a!

Nếu không là Trì Thủy Mặc là Vương Thái Thường con trai, cái kia Long Thuận Phủ thông phán đã sớm bắt hẳn.

Đề thông phán cao hứng chính là, bởi Trì Thủy Mặc không phải triều đình người, những kia phá vụ án, công lao toàn bộ tính ở Long Thuận Phủ thông phán trên đầu, điều này làm cho cái kia thông phán dễ chịu hơn khá nhiều.

Trì Thủy Mặc vừa nghe Trịnh Dật Dân này cổ sự, luôn có loại vô cùng cảm giác quen thuộc, thật giống như Hoa Hạ cổ đại Liễu Tuyên cư sĩ viết trứ danh văn ngôn văn truyện ngắn tập (Liễu trai chí dị) bên trong cổ sự "Họa bì".

Cho tới có phải là. Còn có chờ khảo chứng. Thế nhưng Trì Thủy Mặc dám khẳng định, Trịnh Dật Dân đụng tới tuyệt đối sẽ không là cái gì tiên nhân, cái này đồng thau thế giới Trì Thủy Mặc vẫn chưa nghe nói có sự tồn tại của tiên nhân.

Cho tới là yêu, là linh, là quỷ, là tinh quái, liền có chờ khảo chứng. Bất quá, Trì Thủy Mặc cho rằng là quỷ khả năng không lớn, dù sao Trịnh Dật Dân chính là mệnh quan triều đình. Trên người có người đến số mệnh hộ thể, bình thường quỷ tới gần hẳn trong vòng ba thước sẽ như băng tuyết ngộ kiều dương bình thường tiêu tan. Không có con quỷ nào sẽ ngốc đến đi mê hoặc mệnh quan triều đình.

Huống hồ, Trịnh Dật Dân trên người còn có Trịnh gia Vương gia hai nhà số mệnh phát chiếu, có Vương Thái Thường một tia số mệnh, cái kia tia màu vàng đậm số mệnh dù cho là mấy trăm năm lão quỷ cũng kiêng kỵ phi thường.

Vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc cho rằng, mê hoặc Trịnh Dật Dân khả năng là yêu, hoặc là linh. Còn tinh quái. Thì lại vô cùng hiếm thấy, Trì Thủy Mặc không cho là Trịnh Dật Dân có thể gặp phải.

"Vọng Khí Thuật! Mở!" Trì Thủy Mặc trong lòng đọc thầm. Bất kể là yêu là linh, chỉ muốn tới gần Trịnh Dật Dân, sẽ lưu lại yêu khí hoặc là linh khí, Trì Thủy Mặc 'Vọng Khí Thuật' liền có thể nhìn ra manh mối.

'Vọng Khí Thuật' vừa mở, Trì Thủy Mặc liền nhìn thấy Trịnh Dật Dân trên đỉnh đầu là một đạo cánh tay trẻ nít độ lớn, cao khoảng 1 thước màu đỏ thẫm số mệnh, màu đỏ thẫm số mệnh bên trên còn có một vòng màu vàng đậm số mệnh vòng sáng, một vòng màu vàng số mệnh vòng sáng.

Chính là Vương gia cùng Trịnh gia số mệnh phát chiếu, bất quá cái kia màu vàng đậm số mệnh vòng sáng nhỏ bé, mà màu vàng số mệnh vòng sáng thì lại dày nặng hơn nhiều, nói rõ Trịnh Dật Dân được Vương gia số mệnh phát chiếu có hạn, mà Trịnh gia số mệnh phát chiếu càng nhiều hơn một chút.

Đề Trì Thủy Mặc nghi hoặc chính là, Trịnh Dật Dân số mệnh chi trụ bên, đã không có một chút yêu linh tộc màu xanh lục số mệnh, cũng không có ma quỷ tộc hắc khí xám vận, đề Trì Thủy Mặc trong lòng cảm giác nặng nề.

Chỉ có cảnh giới cao thâm giả mới có thể thu nạp tốt bản thân khí tức, mà không tiết lộ, e sợ, Trịnh Dật Dân gặp phải không phải phổ thông tà vật a.

Nếu như cái kia tà vật trước mặt, số mệnh ở Trì Thủy Mặc 'Vọng Khí Thuật' bên dưới, tự nhiên không chỗ che thân, thế nhưng gián tiếp quan sát sao, chỉ cần cảnh giới cao thâm, e sợ Trì Thủy Mặc cũng không thấy!

Đương nhiên, nếu như Trì Thủy Mặc sử dụng 'Tạo hóa', xác thực có thể tình cảnh tái hiện, sử dụng nữa 'Thời gian hồi tưởng', liền ngay cả cái kia cô gái bí ẩn qua lại đều có thể tra được.

Tất cả những thứ này đều không là vấn đề, vấn đề là, không có tiền! !

Ngạch, không đúng, là không nhân đạo chính nguyên, cái kia trống rỗng 'Nho gia thế giới' cần lượng lớn nhân đạo chính nguyên đi lấp vá, nơi nào đánh đèn ra nhân đạo chính nguyên đến.

Phải biết, có thể thu nạp bản thân khí tức tu sĩ, khẳng định so với Trì Thủy Mặc cảnh giới trước mặt càng mạnh mẽ, gặp mấy lần nhân đạo chính nguyên tuyệt đối có thể đề Trì Thủy Mặc đau lòng đến chảy máu.

Lại nói, phỏng chừng cái kia cô gái bí ẩn đối với Trịnh Dật Dân không có ác ý, không phải vậy, Trịnh Dật Dân tuyệt đối không thể hảo hảo đứng ở chỗ này.

Cần nhắc một lúc, Trì Thủy Mặc quyết định không ra 'Tạo hóa', ngược lại Trịnh Dật Dân không có gặp nguy hiểm, cho tới mở chính nguyên thay hẳn tìm

bức tranh, Tri Thủy Mặc vẫn không có đầu đánh đánh, giúp Trịnh Dật Dân chẳng những phải không tới nhân đạo chính nguyên, còn muốn cấp lại một lượng lớn, hẳn lại không có gốc, loại này thâm hụt tiền buôn bán tự nhiên không làm được.

"Cậu, ta vừa mở ra Thiên Nhân nhìn trên người người số mệnh một chút, phát hiện có yêu linh khí tức lưu lại!" Ân ngay nói thật đó là không thể, Tri Thủy Mặc không chỉ không làm việc, còn muốn mò một ân tình.

"Cái gì! !" Trịnh Dật Dân kinh hãi đến biến sắc, làm hào môn bên trong một thành viên, hẳn tự nhiên biết yêu linh là xảy ra chuyện gì, dù sao cái gì người đọc sách không nói chuyện yêu ma quỷ quái đó là lừa gạt hạ tầng bách tính, là vì duy trì chính bọn hắn thống trị ổn định.

"Nguyên phong, ý của ngươi là?" Trịnh Dật Dân vẫn còn có chút không thể tin được, hỏi dò. Dù sao, hào môn sở dĩ không lo lắng yêu quỷ tập kích, là bởi vì nhân đạo số mệnh có thể rất lớn áp chế, thậm chí thương tổn yêu quỷ.

Càng là hào môn quý tộc, càng là cao môn đại hộ, liền càng không có chuyện ma quái ra yêu loại sự tình phát sinh, những kia trên phố lưu truyền hào môn nhà giàu bức tử một đứa nha hoàn, sau đó liền chuyện ma quái tiết mục ngắn, bất quá là tầng dưới chót bách tính bịa đặt mà thôi.

Bởi vì tầng dưới chót bách tính có bao nhiêu ngộ quỷ ngộ yêu, vì lẽ đó cho rằng cao môn đại hộ cũng có thể như vậy. Bất quá, chân chính ngộ quỷ ngộ yêu phần lớn đều chết rồi, vì lẽ đó chưa từng gây nên cái gì khủng hoảng.

Hơn nữa, như Long Thuận Phủ loại này một phủ chỉ đều, trên thành thị không tràn ngập một tầng nhân đạo số mệnh, tiểu quỷ căn bản không dám tới gần thành thị ba dặm bên trong.

"Tự nhiên là thật, cậu, nguyên phong nhưng là loại kia hư nói đe dọa người?" Tri Thủy Mặc trực tiếp hỏi ngược lại.

"Nguyên phong, cậu không phải không tin người, chỉ là việc này khiến người ta quá mức khó có thể tin tưởng được, vì lẽ đó..." Trịnh Dật Dân không có tiếp tục nói.

Tri Thủy Mặc biết, Trịnh Dật Dân định sẽ tin tưởng chính mình, dù sao Tri Thủy Mặc Vương Thanh thiên tên gọi không phải là nói không!

"Cậu, cái kia yêu linh đã có thể thu hút bản thân khí tức, tu hành đến tương đối cao sâu mức độ, liền ngay cả nguyên phong cũng chỉ có thể nhìn thấy một tia yêu linh khí mà thôi, vì lẽ đó, cái kia yêu linh cũng không quá e ngại cậu trên người nhân đạo số mệnh." Tri Thủy Mặc giải thích.

"Này, phải làm sao mới ổn đây! Nguyên phong, người có thể nhất định phải giúp một chút cậu a! Người nhưng là ta như thế một cái cậu!" Trịnh Dật Dân có chút hoảng rồi, dù sao liền trên người mình nhân đạo số mệnh đều vô dụng, hẳn vẫn là biết lợi hại tính.

"Cậu không cần lo lắng, cái kia yêu linh vẫn chưa thương tổn cậu, trái lại cảm tạ cậu một phen, có thể thấy được, cái kia yêu linh đối với cậu người cũng không có ác ý.

Phòng chừng người kia da 'Họa chi' cùng cái kia yêu linh có quan hệ gì, vì lẽ đó đến đây lấy dùng, cái này cũng là cậu sau khi tìm khắp phủ đệ cũng không tìm được cái kia 'Họa chi' nguyên nhân đi." Tri Thủy Mặc đoán được.

"Như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt, thế nhưng nguyên phong, người có thể hay không đi cậu quý phủ liếc mắt nhìn, xem cái kia yêu linh có hay không đã rời khỏi..." Trịnh Dật Dân còn chưa nói hết, thế nhưng Tri Thủy Mặc đã biết ý của hắn, sợ sệt cái kia yêu linh còn ở trong phủ, có chút bận tâm, muốn cho Tri Thủy Mặc qua xem một chút.

"Cậu yên tâm, cái kia yêu linh tắt nhưng đã rời đi, tuy rằng yêu linh không sợ cậu nhân đạo số mệnh, thế nhưng cũng sẽ không cảm thấy thoải mái, lại như người bình thường không muốn ngày nắng to ở tại bên cạnh lò lửa như thế!" Tri Thủy Mặc lại không muốn đi Trịnh Dật Dân phủ đệ chuyển trên một vòng, các loại lễ tiết, bài kiến, giữ lại các loại (chờ) động tác võ thuật hạ xuống, hôm nay sợ rằng là không về được .

"Ân, nói tới cũng là, bất quá nguyên phong, người vẫn là đi cậu quý phủ nhìn một chút đi, vạn nhất..." Trịnh Dật Dân vẫn là không yên lòng, cảm giác mình mạng nhỏ trọng yếu.

"Cậu! Vừa ta mở thiên nhân thời điểm cũng đã hướng về cậu phủ đệ liếc mắt một cái, nếu như cái kia yêu linh vẫn còn, nhất định yêu ma chi vận trùng thiên, nàng có thể đem khí tức thu nạp, thế nhưng số mệnh có thể thu nạp không được, cậu người liền đem tâm đặt ở trong bụng đi!" Tri Thủy Mặc lần thứ hai cho Trịnh Dật Dân ăn một viên thuốc an thần.

"Ân, lời tuy như vậy, bất quá nguyên phong." Trịnh Dật Dân lúc này vẫn chưa nói hết, liền bị Vương mẫu đánh gãy, "Nguyên phong, người hãy theo cậu của người đi một chuyến đi, để hắn an tâm cũng tốt."

Tri Thủy Mặc cũng không muốn lãng phí thời gian, tuy rằng vừa Tri Thủy Mặc nói dùng 'Vọng Khí Thuật' nhìn Trịnh Dật Dân quý phủ một chút, nhưng này bất quá là lừa gạt Trịnh Dật Dân mà thôi, hẳn 'Vọng Khí Thuật' bất quá được da lông, vẫn chưa thể vọng như vậy xa.

Bất quá, Tri Thủy Mặc nhưng có thể xác định cái kia yêu linh tất nhiên không ở Trịnh Dật Dân trong phủ, nhất định chỉ cần cái kia yêu linh đầu bình thường, thì sẽ không ở tại hào môn nhà giàu bên trong.

"Như vậy đi, cậu, ta chỗ này có một tấm sư tôn để cho ta chữ bảo, có thể kinh sợ tất cả yêu tà, chỉ cần cậu đem đặt ở chính đường bên trong, tất nhiên rồi không có yêu quỷ có can đảm xâm phạm, bất quá, cậu dùng hết có thể chiếm được đưa ta!" Tri Thủy Mặc suy nghĩ một chút, quyết định dùng một tấm bảng chữ mẫu phái Trịnh Dật Dân.

Trịnh Dật Dân vừa nghe Trì Thủy Mặc muốn xuất ra sư môn chỉ bảo, hơn nữa còn để cho mình dùng hết trả lại, lập tức liền biết đây là kiện bảo bối tốt, lúc này liền như tiểu gà mổ thóc giống như gặt đầu.

Ở hán nghĩ đến, Trì Thủy Mặc sư phụ bảo bối có thể so với Trì Thủy Mặc bảo hiểm hơn nhiều, hơn nữa, nếu bảo bối này có thể kinh sợ tất cả yêu tà, đương nhiên muốn trước tiên bắt được tay lại nói, cho tới trả lại, xấu hổ, cậu lỗ tai bối, không nghe thấy!

Chỗ ngồi Vương mẫu có thể biết mình này ca ca là cái gì đức hạnh, Trịnh gia chính là thương nhân lập nghiệp, trong nhà giàu có phi thường, Trịnh Dật Dân hoàn toàn di truyền Trịnh lão gia từ yêu thích chiếm tiện nghi cá tính, e sợ cái kia bộ chữ bảo tiến vào Trịnh gia gia tộc, phong nhi liền đừng mong muốn trở về.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: Tù tiện tới chơi con một sách

Đang muốn nhắc nhở Trì Thủy Mặc vẫn là cùng hán cậu đi một chuyến tốt hơn thôi, Trịnh Dật Dân một mặt đáng thương về mặt nhìn chăm chăm Vương mẫu, để Vương mẫu lời chưa kịp ra khỏi miệng chính là không nói ra được, nàng có thể là một cái như vậy ca ca!

Cuối cùng Vương mẫu vẫn cảm thấy chính mình ca ca tính mạng so với nhi tử sư tôn một bức bản vẽ đẹp càng quan trọng, không có mở miệng.

Trì Thủy Mặc tự nhiên biết cái này cậu là cái gì đạo đức, cái kia bản vẽ đẹp bắt quá là chính hán viết mà thôi, không nói quý trọng điểm, e sợ còn phải để hán đi phủ đệ lãng phí thời gian.

Trì Thủy Mặc từ 'Vạn giới' bên trong lấy ra bản thân viết một tấm bảng chữ mẫu đến, Thanh Đàn chỉ trên một cái to lớn 'Trần' chữ, vững chãi ngồi ở Thanh Đàn chỉ ở giữa, cái kia bút họa trong lúc đó một luồng hào nhiên chính khí tiết lộ mà ra, khiến người ta vừa thấy liền cảm thấy trong lòng một bầm, thật giống liền tâm tư đều tinh khiết mấy phần.

Trịnh Dật Dân vốn là nhìn thấy Trì Thủy Mặc lấy ra một tờ bình thường bảng chữ mẫu còn hơi nghi ngờ, bắt quá vừa thấy cái kia 'Trần' chữ, liền bị phi phàm khí thế hấp dẫn, cái kia trấn áp yêu tà, Hạo Nhiên chính đại khí tức để Trịnh Dật Dân trong lòng một bầm, bảo bối, tuyệt đối là bảo bối a!

Cái kia trấn áp yêu tà, Hạo Nhiên chính đại ý cảnh liền ngay cả trên thủ Vương mẫu đều có thể cảm ứng được đến, suýt chút nữa liền không nhận được để Trì Thủy Mặc thu hồi đi, dưới cái nhìn của nàng, như vậy bảo bối có thể so với vàng bạc châu báu gì tơ lụa quý giá quá nhiều, dùng giá trị Liên Thành để hình dung cũng không quá đáng.

Trì Thủy Mặc tiếp theo mấy câu nói càng làm cho Vương mẫu dao động tâm tư, "Cậu, người đem này bảng chữ mẫu treo ở đường bên trong, mỗi nửa tháng mang theo trong phủ người đối với hán thành tâm cảm tạ một lần, tấm này bảng chữ mẫu uy năng đem càng hùng vĩ, sẽ không theo thời gian trôi đi mà mất đi hiệu lực, ngược lại sẽ càng ngày càng mạnh!"

Chỉ bảo, chỉ bảo a! ! Trịnh Dật Dân trong lòng cuồng hô, chuyện này quả thật chính là gia truyền chỉ bảo a, có thể chống đỡ năm tháng tập kích, còn càng ngày càng mạnh, tuyệt đối là chỉ bảo!

Trịnh Dật Dân không phải là không có kiến thức nông thôn tiểu nông, hiện tại này bảng chữ mẫu liền có thể kinh sợ tất cả yêu tà. Các loại (chò) truyền cái mười đời sau khi. Vậy còn được, chẳng phải là hán Trịnh gia chu vi mấy chục dặm thần quỹ chó tiến vào sao!

Giữa lúc chỗ ngồi Vương mẫu nhận không được phải lên tiếng thời điểm, Trịnh Dật Dân liền vội vàng đem bức chữ này thiếp cẩn thận chiết được, thiếp thân bỏ vào trong ngực, tốc độ kia để Vương mẫu cũng không kịp ngăn cản.

"Cái kia cái gì, muội muội a, người chị dâu các nàng còn ở trong nhà. Vì các nàng an nguy, ta này liền trở về a, không cần chờ mong." Trịnh Dật Dân cáo biệt sau khi liền vội vàng vàng đi rồi. Thật giống mặt sau có cái gì ở truy hán.

Hán đây là sợ Vương mẫu đem này bảng chữ mẫu phải quay về a, đối với ở em gái của chính mình. Trịnh Dật Dân nhưng là vô cùng lý giải.

Nhìn đi xa Trịnh Dật Dân, Vương mẫu luôn cảm giác có chút không bỏ, đương nhiên, không phải đối với Trịnh Dật Dân, mà là đối với cái kia bộ chữ bảo.

"Phong nhi, người đem sư phụ của người chữ bảo đưa cho cậu của người, sẽ không tru sư phụ của người tức giận chứ?" Vương mẫu hỏi dò.

"Không biết. Mẫu thân yên tâm đi. Loại này chữ bảo hải nhi nơi này còn có một chút!" Trì Thủy Mặc tự nhiên biết Vương mẫu đang suy nghĩ gì.

"Như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt!" Vương mẫu rõ ràng tỏ phào nhẹ nhõm. Trên mặt đau lòng về mặt cũng không có rõ ràng như vậy .

"Không có chuyện gì, hài nhi liền cáo lui trước , học hài không bờ bến, nhỏ gia học vẫn hài nhi vẫn không có học được gia, làm tiếp tục cố gắng."

Không có chuyện gì, Trì Thủy Mặc tự nhiên không muốn cùng Vương mẫu sống chung một chỗ, tuy rằng hẳn kế thừa Vương Nguyên Phong tất cả, nhưng hẳn dù sao không phải Vương mẫu con trai ruột, trong lòng tôi nói vẫn còn có chút cản trở.

Nghe được thiếu gia tốt như vậy học, Trì Thủy Mặc bên cạnh thu cúc cùng Vương mẫu bên người đông mai trong mắt đều lộ ra một tia thương thức, chăm chỉ tiến tới người đều là có thể được tuyệt đại đa số người ưu ái, đây là khắc vào người linh hồn bên trong thiên tính.

Hướng về Vương mẫu cáo từ sau, Trì Thủy Mặc cách 'Nhiều phúc hiển' trực tiếp đi tới 'Tích tấn trai', (luận ngữ) hẳn vẫn không có đọc xong đây.

Trở lại 'Tích tấn trai', Trì Thủy Mặc phát hiện không có một người, hoa lan hạ hà không biết làm gì đi tới, Tô Thanh Mị cũng mất tung ảnh, bất đắc dĩ, Trì Thủy Mặc không thể làm gì khác hơn là tự mình động thủ pha trà uống.

Thăm thẳm bên trong khu nhà nhỏ lại vang lên một trận tiếng đọc sách, "Tứ viết: Đốc tín hiếu học, thủ chết thiện đạo, nguy bang không vào, loạn bang không cư, thiên hạ có đạo tắc tắc, không đạo tắc ỷ, bang có đạo, bản mà tiện yên, si vậy, bang không đạo, phú mà quý yên, si vậy."

(đốc tín hiếu học, thủ chết thiện nói: Làm người muốn chăm chỉ hiếu học, phải kiên trì chân lý, kiên định tín ngưỡng.

Nguy bang không vào (hướng về): Nếu như quân vương không đạo, liền không thể làm quan, không thể trợ Trụ vi ngược.

Thời loạn lạc không cư (gia): Làm lúc quốc gia nguy nan, người không thể trốn ở nhà cầu tha trốn an.

Thiên hạ có đạo tắc tắc hiện: Gặp phải văn minh quân chủ liền muốn tích cực vào đời, triển khai tài hoa đền đáp quốc gia, tạo phúc bách tính.

Không đạo tắc ỷ: Nếu như không chiếm được coi trọng báo quốc không cửa, như vậy không đạo tắc ỷ. Lão tử ỷ là tiêu dao vô vi, Khổng Tử ỷ là giáo thụ dục nhân.

Bang có đạo, bản mà tiện yên, si cũng: Nếu như quốc gia quân vương có đạo, không đi triển khai tài hoa, không đi đền đáp quốc gia là làm người si nhục.

Bang không đạo, phú mà quý yên, si cũng: Nếu như quân vương không đạo, người trợ Trụ vi ngược mà đến vinh hoa phú quý, đáng thẹn!)

Đề xuống trong tay (luận ngữ), Trì Thủy Mặc thầm nghĩ trong lòng, hiện nay thiên hạ loạn tượng đã hiện ra, yêu ma hoành hành, các nơi dân chúng lầm than, mình không thể ở này Long Thuận Phủ trì hoãn quá thời gian dài, bằng không, một khi thế cuộc thối nát, dù cho tự mình ra tay cũng đem không thể cứu vãn.

Bất quá, rời khỏi Long Thuận Phủ trước, đến đem nho tu cảnh giới chỉ ít tăng lên tới nho tú cảnh giới, không phải vậy, e sợ ra Long Thuận Phủ đem nửa bước khó đi.

... ..

Thời gian lâu dài như thế chậm rãi quá khứ, chớp mắt một cái chính là hơn nửa tháng , Trì Thủy Mặc 'Nho gia thế giới' bên trong mặt đất lại mở rộng mấy thước, truyền thừa đến 'Hạo nhiên chính khí thư' (luận ngữ), (Mạnh Tử), (đại học), (trung dung) tứ thư Trì Thủy Mặc đã đọc xong.

Đang định lần thứ hai phẩm đọc một lần, dù sao, đọc sách bách biến, nghĩa tự hiện.

"Mệnh trời chỉ gọi là tính, suất tính chỉ gọi là đạo, tu đạo chỉ gọi là giáo, đạo cũng giả, không thể gây lát cách vậy, có thể cách phi đạo vậy.

Sướng vui đau buồn chỉ chưa phát, gọi là bên trong, phát mà đều bên trong tiết, gọi là cùng, bên trong cũng giả, thiên hạ to lớn vốn cũng, cùng cũng giả, thiên hạ chỉ đạt đạo vậy, trí trung hoà, thiên địa vị yên, vạn vật dục yên."

Ngày hôm đó buổi trưa, sáng sủa tiếng đọc sách từ Trì Thủy Mặc 'Tích tấn trai' truyền ra, Tô Thanh Mị thì lại không ở Trì Thủy Mặc bên cạnh, mà ở bên trong phòng tu hành, dù sao Tô Thanh Mị chính là yêu, tu hành mới là hạng nhất đại sự, còn Vương gia nhân quả chỉ là dài lâu yêu sinh bên trong một đoạn ngắn mà thôi.

Hoa lan hạ hà hai nha đầu này nhưng là hầu ở Trì Thủy Mặc bên người, dù sao bụng trà rót nước, nghiền nát bày giấy còn cần hầu gái tới làm.

Giữa lúc Trì Thủy Mặc lĩnh hội này (trung dung) chỉ đạo quy tắc chung thời điểm, tiểu viện trước cửa chuông bạc vang lên. Đây là có người muốn tiến vào tích tấn trai, hỏi thăm Trì Thủy Mặc ý nguyện.

Trì Thủy Mặc gật gật đầu quay về hoa lan đạo, "Người đi xem xem xảy ra chuyện gì."

Không lâu lắm, hoa lan trở về hướng về Trì Thủy Mặc báo cáo, "Khởi bẩm thiếu gia, vương Đồng Tri gia công tử, Vương Thư Hàn tới cửa cầu kiến công tử, công tử có hay không tứ thấy?"

Tri Thủy Mặc nhủ nhủ mây, để xuống trong tay (trung dung), đạo "Ngươi đi mời hấn vào đi." Tri Thủy Mặc nhàn nhạt phân phó nói, trong lòng không khỏi nói thầm, cái kia con một sách tìm đến mình có thể có chuyện gì?

Không lâu lắm, hoa lan liền dẫn một cái mặt Dung Thanh tú nhỏ sinh phục công tử trẻ tuổi, đi vào, chính là cái kia Vương Thụ Hàn.

Nhìn thấy khách nhân đã đến, Tri Thủy Mặc tự nhiên không thể ngồi đang chỗ ngồi trên, dù sao hấn cũng bắt quá là một giới bạch thân mà thôi.

Liền vội vàng đứng lên nghênh tiếp đạo, "Thụ hàn lão đệ đại giá quang lâm, thực sự là rồng đến nhà tôm a, mau mau mời ngồi." Tri Thủy Mặc đem Vương Thụ Hàn dẫn tới chỗ ngồi sau khi ngồi xuống, đạo, "Hoa lan, đi đem ta cất giấu núi tuyết ngân đỉnh lấy ra."

"Thụ hàn lão đệ, nếu ngươi đến rồi, liền nhất định phải ném thù ta cất giấu núi tuyết ngân đỉnh, đây chính là cực phẩm lá trà a, lồi vào vị khổ, tiếp theo cam hương, có loại gột rửa phế phủ cảm giác, khiến người ta uống khó khăn quên!" Tri Thủy Mặc giới thiệu.

"Nguyên phong huynh, ta lần này đến cũng không phải tới uống trà, mà là có việc muốn nhờ, ngươi liền không cần phiền phức ." Đây Vương Thụ Hàn không hổ là con một sách, trực tiếp đánh gãy Tri Thủy Mặc chiêu đãi, nói ra ý đồ đến.

Điều này làm cho Tri Thủy Mặc trên mặt có chút đánh đánh, thầm nghĩ nói, tao năm, ngươi hoạt lớn như vậy vẫn không có bị người đánh chết, thật thiệt thòi ngươi có cái làm Lại Bộ Thị Lang ngoại tổ phụ.

Nếu Vương Thụ Hàn không nhìn được được, Tri Thủy Mặc cũng vui vẻ đến tiết kiệm được một ít lá trà, hướng về hoa lan liếc mắt ra hiệu, để cho lại trở về, lãng phí, không phải là cái gì tốt quen thuộc.

Cùng cái này con một sách khách sáo là lãng phí cảm tình, này căn bản không hiểu đạo lý đối nhân xử thế, có chút cổ hủ, bắt quá ở Long Thuận Phủ thanh danh nhưng vô cùng tốt.

Bởi vì này Vương Thụ Hàn nghiêm ngặt dựa theo 'Mặc cho' yêu cầu đến quy phạm lời nói của chính mình, xuất hành thời gian dù cho bị một ít chân đất tử xông tới, cũng sẽ không nổi giận, mà là Kazuto gia tướng một ít đạo lý lớn.

Những kia chân đất tử có thể sẽ không cho là này Vương Thụ Hàn là con một sách, chỉ cảm thấy vị thiếu gia này từ bị phi thường, sau khi trở về đương nhiên đại lực truyền bá Vương Thụ Hàn nhân ái.

Hơn nữa Vương Thụ Hàn trong nhà có chút hạ nhân phạm vào sự, này Vương Thụ Hàn cũng không chủ trương nghiêm trị, mà là cấp cho sửa đổi cơ hội làm lại cuộc đời.

Để vương Vương Trí Nguyên một hồi lâu tức giận, dù sao gia pháp gia quy không thể trái, nhất định phải nghiêm ngặt chấp hành, không phải vậy sẽ để người làm trong phủ sinh ra ngạo mạn chi tâm.

Thế nhưng những hạ nhân kia như thế nào hiểu được những đạo lý này, dưới cái nhìn của bọn họ vị thiếu gia này là phi thường nhân ái, bởi vậy này Vương Thụ Hàn ở tại trong nhà trái lại khá được Vương gia hạ nhân ủng hộ.

Chỉ có thân cận nhân tài biết, này Vương Thụ Hàn tuy rằng 'Nhân', nhưng cũng là 'Ngu nhân', nhân ái cũng không chỉ là có nhân ái, liền ngay cả từ bị Phật Đà còn có trá nộ hình ảnh, Minh vương cũng có Minh vương lửa giận, kim cương càng có kim cương trừng mắt, này nho gia nhân ái càng gần gũi ở nhân đạo.

Chỉ có nhu hòa từ bị một mặt nhân ái nhưng là lệch khỏi chính thống nhân ái chi đạo, đi vào lạc lối.

Bắt quá, đó là Vương Thụ Hàn sự tình, Tri Thủy Mặc cũng không muốn quản việc không đâu, Vương Thụ Hàn hấn cha vương Vương Trí Nguyên đều thuyết phục không được con trai của chính mình, Tri Thủy Mặc làm sao có thể chắc chắn thay đổi hấn đây.

Phải biết con một sách là nhất nhận lý lẽ cứng nhắc, người như thế vốn là chui qua đi vào ngõ cụt, vẫn để cho hấn ở trong sừng trâu ở lại đi.

Liền như cùng người gọi bất tỉnh một cái giả bộ ngủ người, người đồng dạng thuyết phục không được một cái để tâm vào chuyện vụn vặt người.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Vương Thụ Hàn thỉnh cầu

"Không biết thư hàn lão đệ có chuyện gì tướng thác, chỉ cần ta có thể làm được sự tình, ta nhất định sẽ không chối từ." Tri Thủy Mặc ý tứ là nếu như ta không làm nổi, vậy thì không trách ta .

Vương Thụ Hàn liền vội vàng nói, "Sự tình là có chuyện như vậy, mẫu thân ta sở huệ trước đây là nổi tiếng kinh thành quan gia tiểu thư, ngoại tổ phụ càng quan đến Lại Bộ Thị Lang, không chỉ tài mạo xuất chúng, cầm kỳ thư họa không không tinh thông.

Nhưng bởi cha ta lỗi lạc tuần dật, tài hoa có một không hai, khi còn trẻ kỳ đều là đưa tới không ít nữ tử ưu ái, làm đến ta nương huệ thành ghen tị, bệnh đa nghi nặng người." Nói tới chỗ này, dù cho Vương Thụ Hàn là cái con một sách cũng không khỏi có chút xấu hổ.

Tri Thủy Mặc đối với những chuyện này cũng có nghe nói, vương Đồng Tri gia phu nhân ghen tị, này ở toàn bộ Long Thuận Phủ đều là có tiếng.

Sắc mặt đỏ một hồi, Vương Thụ Hàn nói tiếp, "Một lần, mẫu thân thấy gần người nha đầu Từ Yên đối với cha ân tình mà cười, lập tức tức mượng có oan uổng nha đầu trộm trăm ngọc, không nghĩ tới nha đầu này cá tính quật cường, càng đầu tình tự sát lấy đó thuần khiết!"

Được rồi, Vương Thụ Hàn không hổ là cái con một sách, người làm sao có thể nói người mẹ là mượng có oan uổng nha đầu đây! Tri Thủy Mặc trong lòng cảm khái nói.

Không biết Tri Thủy Mặc nhờ nước bọt, Vương Thụ Hàn tự mình tự đạo, "Từ khi nha đầu Từ Yên chết rồi, mẫu thân ở trong nhà gặp phải liên chuỗi quái sự, tỷ như, trên bàn trang điểm đồ vật thường thường bị làm loạn; thích nhất quần áo không cánh mà bay; mới vừa thêu tốt đồ án ngày mai sẽ biến thành một cái khác trò gian.

Càng sâu già, mẫu thân nói nàng thường ở nửa đêm nghe được đau thương tiếng quý khóc. . . Mẫu thân khởi đầu nhưng an ủi mình, nhất định là chính mình ở nghĩ thân nghĩ quý.

Thế nhưng không có qua mấy ngày, liền ngay cả trong phòng hạ nhân, cũng đều lên lút xì xào bàn tán, nói ở giếng nước bên trong nhìn thấy quý ảnh, mẫu thân càng nghĩ càng hoảng sợ, dần dần, trong mắt thường thường thoáng hiện lay động quý ảnh, làm cho nàng hoài nghi là đầu tình nha hoàn bám dai như đĩa. Báo cho cha, kết quả cha phản nói mẫu thân là lòng nghi ngờ sinh ám quý!

Ngay ở ngày hôm qua, mẫu thân quay về kính trang điểm, miêu lông mày thoi, chợt thấy trong gương đồng chính mình gương mặt dĩ nhiên không có ngũ quan, chỉ có một tờ trống mặt!

Mẫu thân giật mình lại nhìn kỹ, đã thấy trong gương mặt trắng, biến thành một tấm bị bong bóng đến trắng bệch phát trường mặt quý. Mẫu thân sợ đến hồn phi phách tán!

Kiên định nói là nha hoàn Từ Yên quý hồn trở về trả thù , kết quả phụ thân nhưng trách cứ tinh thần thác loạn, nói, 'Ta chính là đường đường từ ngũ phẩm mệnh quan triều đình, người càng là Lại Bộ Thị Lang nữ nhi, cái nào tên tiểu quý dám lên môn gây sự, ta xem người chính là tinh thần thác loạn .'

Phụ thân không tin nàng, mẫu thân bắt đắc dĩ, lại nghe nói nguyên phong người tàng ở phố xá sầm uất bên trong viết tay một chữ trấn áp yêu đạo. Càng là đưa Trịnh Dật Dân thế bá một bộ chữ bảo, để Trịnh thế bá gia đình an bình, vì lẽ đó, mẫu thân phải ta đến đây, thỉnh nguyên phong huynh đến phủ du lịch, giúp mẫu thân ta nhìn. Đến cùng là yêu nghiệt quấy phá, vẫn là..."

Vương Thụ Hàn không nói tiếp nữa, nếu như không phải yêu nghiệt quấy phá. Như vậy sở huệ liền đúng là tinh thần xảy ra vấn đề , cần sớm cho kịp trị liệu.

Tri Thủy Mặc trầm ngâm hồi lâu nói, "Đã như vậy, ta sẽ cùng người đi một chuyến ba "

Dù sao sở huệ cha đề chính là Lại Bộ Thị Lang, triều đình quan to tam phẩm, nếu như không nể mặt người ta, e sợ Vương Thái Thường sau đó tất nhiên sẽ gặp phải phiền phức, này không phải Tri Thủy Mặc muốn gặp đến.

"Việc này nghi sớm không nên chậm trễ, thư hàn lão đệ. Chúng ta vậy thì lên đường đi. Hoa lan, hạ hạ. Nếu như thanh mị đi ra, các người liền nói cho nàng, ta đi thư hàn lão đệ quý phủ du lịch, làm cho nàng không cần phải lo lắng."

Nói xong, Tri Thủy Mặc đứng dậy, liền cùng Vương Thụ Hàn ra Vương gia.

Vương Thụ Hàn đương nhiên sẽ không là bộ hành lại đây, vương trước cửa nhà đã sớm đình tốt hai đình cỗ kiệu, thấy này, Tri Thủy Mặc cũng không chối từ, trực tiếp lên trong đó đình đầu.

"Lên kiệu!" Nhắc kiệu hạ nhân hô quát một tiếng sau, Tri Thủy Mặc chỉ cảm thấy thân thể nhẹ đi, liền bị mang tới lên, này bốn cái kiệu phu hẳn là quanh năm nhắc kiệu, cỗ kiệu vững vững vàng vàng, rất khó cảm giác được lay động, lại như ngồi dưới đất cái ghế.

Thế giới này cũng có võ giả , dựa theo đẳng cấp từ thấp đến cao chia làm: Vũ sinh, Võ Đồ, Võ Sĩ, Võ Sư, Tiên Thiên.

Lấy Tri Thủy Mặc kinh nghiệm võ đạo đến xem, này mấy cái kiệu phu chỉ ít đều là Võ Sĩ cảnh giới võ giả, tên là kiệu phu, thật là bảo tiêu, chỉ cần không phải độ công kích ám sát, bình thường người vẫn đúng là xung kích không được trong kiệu người.

Khoanh chân ngồi ở trong kiệu không biết tên thâm lòng trên, Tri Thủy Mặc thầm nghĩ đợi lát nữa đến Vương Thụ Hàn gia nên làm sao ứng đối với chuyện này, nếu như xuất hiện chỗ sơ suất, lại nên làm gì bổ cứu, xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, nên phản ứng ra sao.

Tri Thủy Mặc chỉ cảm thấy suy nghĩ một lúc, "Roi kiệu!" Âm thanh truyền đến, Tri Thủy Mặc mới tỉnh ngộ lại, nha, hóa ra là thư hàn gia đã đến .

Ra cỗ kiệu, liền nhìn thấy Vương Thư Hàn đã ở cỗ kiệu phía trước chờ đợi.

"Nguyên phong huynh, xin mời!"

Làm là chủ nhân, Vương Thư Hàn đương nhiên trước tiên cần phải thỉnh Tri Thủy Mặc vào cửa, hai người từ chối một phen sau, hai người song song tiến vào cửa lớn, cao hai mét từ tầng đá, cao ba mét sơn hồng cửa lớn, biểu lộ ra chủ nhân phú quý ở quyền thế.

Hai cái gã sai vặt ở trước mở đường, hai cái thị vệ ở phía sau bảo vệ, một nhóm sáu người ngang qua ở Vương Thư Hàn gia phủ đệ.

Trên đường không phải có thể nhìn thấy cúi đầu đi qua hầu gái hạ nhân, nhìn thấy Vương Thư Hàn đều là kính cẩn vấn an, cho tới Tri Thủy Mặc, cũng không có bị lơ là, hầu gái hạ nhân tuy rằng không quen biết Tri Thủy Mặc, nhưng nhìn đến có thể cùng thiếu gia nhà mình song song tuần kiệt, tự nhiên rõ ràng đây nhất định là nhà ai thiếu gia.

Trong miệng đều là kêu lên "Thiếu gia tốt."

Lại qua hai cái đình, Tri Thủy Mặc đoàn người đi tới một toà cổ sắc Cổ Hương lầu các, chính là sở huệ vị trí nơi.

Lầu các trước cửa có hai người thị nữ chờ đợi, đến nơi này, mở đường hạ nhân liền tự động rời khỏi, bọn họ cũng không có = không có tiến vào lầu các tư cách, hai cái thị vệ cũng là ở ngoài cửa chờ đợi.

"Thiếu gia, nguyên phong thiếu gia, phu nhân cho mời!" Các cửa lầu bên trái mất to hầu gái mở miệng bắt chuyện đến, xem ra sở huệ đã sớm chào hỏi , Tri Thủy Mặc trầm nghĩ trong lòng.

"Phía trước dẫn đường đi!" Vương Thư Hàn nhàn nhạt dặn dò một tiếng, Tri Thủy Mặc nhưng là gật gật đầu, xem như là đối với hầu gái đáp lại.

"Tùng tùng tùng" bên trái mất to hầu gái dẫn Tri Thủy Mặc cùng Vương Thư Hàn lên lầu hai, bên phải mất tròn hầu gái thì lại vẫn còn đang lầu các trước cửa chờ đợi, chức trách của nàng chính là gác cổng, không khiến người ta quấy rối Sở Huệ Phu Nhân.

Đáng nhắc tới chính là, vương Vương Trí Nguyên cùng Vương Thái Thường đều là chỉ có một cái thê tử, Vương Thái Thường là bởi vì yêu trịnh tổ liên, đồng thời Vương Thái Thường tính cách cũng không phong lưu tiêu sái, vì lẽ đó chỉ có trịnh tổ liên một cái thê tử.

Cho tới vương Vương Trí Nguyên, nhưng là bởi vì sở huệ không chỉ ghen tị, hơn nữa còn có cái Lại Bộ Thị Lang lão cha, Sở gia thế lực lại so với Vương gia lớn, vì lẽ đó vương Vương Trí Nguyên không được nạp thiếp, đương nhiên, vương Vương Trí Nguyên ra ngoài một đêm phong lưu nhưng là không ít.

Lên lầu hai, Tri Thủy Mặc liền nhìn thấy liên bài cửa sổ lớn hộ, toàn bộ lầu hai đều tắm rửa ở nhân nhật ánh mặt trời bên trong, một mỹ phụ nhân lười biếng ngồi ở phía trước cửa sổ dựa vào trên ghế, sau người còn đứng một cái thanh tú hầu gái.

So với mẫu thân của Tri Thủy Mặc trịnh tổ liên, này sở huệ trên mặt thì lại có thêm một tia yêu mị, thiếu một tia đoan trang, xem ra lúc còn trẻ cũng là cũng không thấp hơn trịnh tổ liên đại mỹ nhân.

Nhìn thấy Tri Thủy Mặc cùng Vương Thư Hàn xuất hiện ở lầu hai, người mỹ phụ kia liền vội vàng đứng lên chào hỏi, "Là nguyên phong chất nhi đến đi, nhanh ngồi, nhanh ngồi."

Đã sớm nghe nói nguyên phong chất nhi người học thành trở về, gần nhất xông ra một mảnh lớn thanh danh, so với nhà ta cái này con một sách có thể mạnh hơn quá hơn nhiều.

Tổ liên tỷ tử có người con trai như vậy thực sự là có phúc lớn a, để đi nương ta rất ước ao.

Vốn là đã sớm muốn mời người tới gặp gỡ, thế nhưng gần nhất gặp phải sự tình thực sự là để ta sút đầu mẹ trán.

Ở tình huống như vậy thỉnh người tới, hi vọng nguyên phong chất nhi người không lấy làm phiền lòng a!"

Sở huệ không hổ là Lại Bộ Thị Lang nữ nhi, này lời nói đến mức chính là có trình độ. Nàng cùng mẫu thân của Tri Thủy Mặc xác thực là tỷ muội tương xứng, gọi Tri Thủy Mặc một tiếng chất nhi cũng nói còn nghe được.

"Di nương quá khen , chất nhi kỳ thực cũng đã sớm nghĩ tới đến tiếp di nương, đáng tiếc tục vật quấn quanh người, còn muốn thỉnh cầu thư hàn lão đệ tự mình lại đây thỉnh, thực sự là băn khoăn a."

Nếu sở huệ cũng gọi Tri Thủy Mặc chất nhi , Tri Thủy Mặc đương nhiên sẽ không gọi sở huệ Vương phu nhân, không phải vậy đây chính là làm mất mặt , thuận can bỏ kỹ năng Tri Thủy Mặc có thể nói là vô sự tự thông.

Quan to tam phẩm nữ nhi làm chính mình di nương, cũng không tính chịu thiệt, dù sao Tri Thủy Mặc hiện nay bất quá là một giới bạch thân mà thôi, liền cái học trò nhỏ đều không phải, mà cái kia Vương Thư Hàn đã là tú tài , các loại (chờ) sang năm thi hội vừa qua, nói không chắc chính là cử nhân , căn cứ Vương Thư Hàn thực lực, e sợ cử nhân đối với hắn mà nói vẫn đúng là không phải việc khó gì.

Nghe được Tri Thủy Mặc trả lời sở huệ trong mắt loé ra vẻ hơi tán thưởng, không nghĩ tới vương gia này con trai độc nhất quả thực như đồn đại giống

như, không chỉ tài trí hơn người, hơn nữa đối nhân xử thế lão luyện phi thường, có thể xưng tụng là kín kẽ không một lỗ hổng.

Rõ ràng là sở huệ cầu Tri Thủy Mặc làm việc, nhưng ở Tri Thủy Mặc trong miệng nhưng thành chính mình không phải, không có sớm chút lại đây tiếp, lời này nghe cũng làm người ta trong lòng thoải mái.

Ồ nhìn con trai của chính mình, tuy nhưng đã là cái tú tài, thế nhưng rất nhiều lúc ôm cái kia cái gọi là 'Nhân từ' không tha, thực sự là để sở huệ tâm ưu, đứa nhỏ này tương lai con đường làm quan dù cho có chồng mình cùng cha nâng đỡ, e sợ cũng đi không xa lắm a.

Chờ Tri Thủy Mặc sau khi ngồi xuống, song phương còn nói chút lời khách sáo, cấp tốc đem quan hệ rút ngắn, sở huệ trong lúc lơ đãng liền nói đến chính mình mới vừa theo vương Vương Trí Nguyên đến Long Thuận Phủ thời điểm, cùng mẫu thân của Tri Thủy Mặc làm sao quen biết, lại là làm sao kết làm tỷ muội tình duyên chờ chút sự tình.

Theo mặt trời lặn xuống phía tây, lầu hai bên trong quang ảnh từ cũng dần dần kéo dài, Tri Thủy Mặc rốt cục dễ kích động, mở miệng trước tiên đạo, "Di nương, nghe nói người từng ở quý phủ gặp được một ít chuyện khó mà tin nổi, không biết đến cùng là xảy ra chuyện gì?" Ngược lại không là Tri Thủy Mặc thật sự dễ kích động, mà là bản lại xuống chính là lãng phí thời gian, con bà nó (trung dung) vẫn không có lý giải thấu triệt đây.

Sở huệ trong lòng thăm than, đứa nhỏ này điều này có thể giữ được bình tĩnh, nếu như hẳn lại không mở miệng, e sợ chính mình liền muốn không nhịn được mở miệng muốn nhờ .

Cho tới một bên ngồi Vương Thụ Hàn, nhưng là cái trung thực người nghe, sở huệ có ý định để hẳn nhiều kiến thức những người này tế giao du tình cảnh, cũng chưa từng mở miệng đề hẳn rồi đi, cho tới Tri Thủy Mặc, người ta mẫu thân đều không lên tiếng, chính mình đương nhiên không tiện mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 131: Quấy phá yêu nghiệt

"A, chính là một cái chết rồi nha hoàn, không cam tâm, ý đồ để ta không chiếm được an bình, trước người không biết làm người, chết rồi liền quỷ cũng sẽ không làm." Đối với cái kia chết đi Từ Yên, sở huệ có vẻ rất là căm hận.

"Như vậy, ta liền vì di nương nhìn, thuận tiện kiểm nghiệm một hồi chất nhi nho học có hay không tu luyện đến nơi đến chốn." Tri Thủy Mặc có vẻ rất là khiêm tốn, cũng không nói gì mình nhất định có thể giải quyết loại.

Chỉ nói là kiểm nghiệm chính mình sở học mà thôi, nếu như giải quyết không được vấn đề, xấu hổ, đó là ta học không chiếm được gia, ngài mời cao minh khác đi.

"Đã như vậy, nguyên phong chất nhi còn mời đi theo ta." Được Tri Thủy Mặc hứa hẹn, sở huệ cũng không nói nhảm nữa, trực tiếp đứng dậy dẫn đường đi tới phòng ngủ.

Vương Thụ Hàn cùng cái kia thanh tú hầu gái nhưng là ở phía sau theo, chuyển qua lầu hai đại sảnh chỗ rẽ, lại xuyên (mặc) qua vài đạo rèm cửa, sở huệ liền đem Tri Thủy Mặc mang tới chính mình bên trong phòng ngủ.

"Nguyên phong chất nhi, nha đầu kia liền ở ngay đây dẫn vật ta." Sở huệ trong giọng nói còn có thể nghe ra một ít phần hận, cùng với một ít nghi mà sợ.

"Ân, di nương chờ vội, mà chờ ta xem một chút!" Tri Thủy Mặc trong miệng nói rằng.

Đồng thời ở trong lòng uống đến "Vọng Khí Thuật! Mở!"

Trước mắt thế giới trong nháy mắt phát sinh ra biến hóa, Tri Thủy Mặc chỉ thấy từng tia từng sợi âm màu xám khí tức du dương ở bên trong phòng góc, sở huệ bên trong phòng ngủ ánh mặt trời gần đây, những kia âm màu xám khí tức tuy rằng cũng ở tiêu tan, thế nhưng tốc độ lại hết sức chậm.

Hiển nhiên, này quỷ khí vô cùng tinh khiết, đã không phải bình thường tiểu quỷ ác quỷ, mà là quỷ tu, hơn nữa, là có bối cảnh quỷ tu.

Từ khí tức trình độ trên, Tri Thủy Mặc phán đoán, này quỷ tu tu vi cũng không sâu dày, nhiều nhất bất quá là ngày du cảnh giới mà thôi, thế nhưng công pháp nhưng thuộc về trung thượng, không phải vậy. Dù cho là ngày du cảnh giới quỷ khí, thoát ly quỷ thể, cũng sẽ rất nhanh tiêu tan.

Tri Thủy Mặc rất nhanh sẽ ở trong lòng đã quyết định. Chỉ cần này quỷ tu không phải cái gì nghịch thiên thể chất, Tri Thủy Mặc liền có thể ôn ép này quỷ tu. Không vượt qua khả năng nhảy ra cái gì bọt nước đến.

Vương tay chân không phải này quý tu, mà là này quý tu thân sau vị trí, bình thường có tổ chức quý tu căn bản sẽ không đến gia đình giàu có làm loạn, không biết này quý tu là một mình trả thù đây, vẫn có dự mưu.

Nếu như là người trước, Trì Thủy Mặc giết cũng là giết, nhưng nếu như là người sau, e sợ sẽ dẫn ra phiền toái không nhỏ.

Bất quá. Trì Thủy Mặc con đường nhất định phải cùng làm loạn tất cả tu giả là địch, này, coi như làm là một lần luyện tập đi, coi như dẫn ra tu vì gì cao thâm, Trì Thủy Mặc cũng không sợ.

Nhà hán bên trong vị kia không phải là trang trí, Tô Thanh Mị đều có thể hóa thành hình người, tuyệt đối xem như là cao thủ trong cao thủ, ngoại trừ những kia môn phái lớn tiền bối, trẻ tuổi tu giả, Tô Thanh Mị tuyệt đối có thể xếp vào mười vị trí đầu.

Hơn nữa. Trì Thủy Mặc chính mình cũng không phải là không có lá bài tẩy.

Có quyết đoán, Trì Thủy Mặc trực tiếp mở miệng nói, "Không sai. Di nương, ta vừa mở ra Thiên Nhân nhìn xuống, nơi này có từng tia từng tia quý khí lưu lại, có thể thấy được xác thực là có yêu nghiệt quá phá! Hơn nữa, còn không là bình thường yêu nghiệt, nếu như đúng là cái kia chết đi nha đầu, e sợ nằng chết rồi được cái gì tạo hóa."

Trì Thủy Mặc lời nói để sở huệ trên mặt vẻ giận dữ lóe lên, "Ta liền biết là cái kia tiện tỳ, liền chết rồi đều không được an sinh!"

Chú ý tới Trì Thủy Mặc trong lời nói then chốt. Sở huệ lại hỏi tiếp, "Nguyên phong chất nhi. Người nói cái kia tiện tỳ chết rồi được tạo hóa, chuyện này làm sao nói?"

Liên quan đến dòng dõi của chính mình tính mạng. Sở huệ không thể không hỏi rõ ràng một điểm.

"Di nương, dựa theo lẽ thường tôi nói, nha đầu kia chết ở trong phủ, mà toàn bộ phủ đệ đều ở ngoài cùng bá phụ nhân đạo số mệnh bên dưới, nha đầu kia nên liền quý đều không làm được mới là, coi như may mắn thành quý, đừng nói ở trong phủ gây sự, e sợ tới gần ngài trong vòng ba thước sẽ hồn phi phách tán."

Trì Thủy Mặc nhìn sở huệ trên đỉnh đầu một cái màu xanh vòng sáng, thầm nghĩ trong lòng, nếu không là phụ thân người là triều đình quan to tam phẩm, người có này quyền màu xanh số mệnh bảo vệ, sợ là sớm đã sẽ không như thế nhảy nhót tung bừng.

Đóng 'Vọng Khí Thuật' Trì Thủy Mặc nói tiếp, "Hiện tại cái kia yêu nghiệt chẳng những có thể tới gần ngài ba thước nơi, còn dám ở trong phủ gây sự, hơn nữa ta vừa kiểm tra cái kia từng tia từng tia quý khí, coi như ở này Hạo Nhiên dưới ánh nắng chói chang, vẫn như cũ ngoan cường tồn tại, tuy rằng cũng ở tiêu mất, nhưng tốc độ kia nhưng rất chậm, vì lẽ đó ta kết luận, cái kia yêu nghiệt nhất định là được cái gì tạo hóa, dẫn đến tu vi tăng nhiều, đây chính là trăm năm lão quý mới có thể làm đến."

Đối với sự tình vương tay chân tính, Trì Thủy Mặc là thắng thắn, dù sao cho người ta hỗ trợ cũng phải nhường người ta biết người giúp hẳn hiểu rõ phiền phức đến cùng lớn bao nhiêu a.

Sở huệ dù sao cũng là quan lại nhà nữ nhi, đối với giới tu hành tuy rằng không quá giải, thế nhưng trăm năm lão quý lợi hại bao nhiêu vẫn còn có chút rõ ràng, nghĩ đến chính mình ở này yêu nghiệt chỉ dưới sinh tồn lâu như vậy, trên trán đều hơi có chút mồ hôi lạnh bốc lên, sợ không thôi.

"Như vậy, cái kia nguyên phong chất nhi có thể có thể đối phó này yêu nghiệt!" Hiện tại sở huệ trong lòng hận thấu cái kia Từ Yên nha đầu, dưới cái nhìn của nàng, cái kia yêu nghiệt đã có mấy trăm năm tu vi, ai cũng không đi gieo vạ, liền chỉ mình gieo vạ, nói cái kia yêu nghiệt không phải Từ Yên, ai tin!

Hiện ở mấu chốt của vấn đề không phải cái kia Từ Yên tiện tỳ đến cùng thế nào được tạo hóa, được cái gì tạo hóa, mà là Trì Thủy Mặc có thể hay không đối phó này yêu nghiệt!

Tất cả nghi vấn cũng phải sau này bài, bảo vệ giá trị bản thân tính mạng mới là đệ nhất việc quan trọng. Nàng nếu như chết rồi, này to lớn gia nghiệp còn không biết muốn tiện nghi cái nào tiện nữ nhân, nếu tới cái nhẫn tâm, e sợ chính mình cái kia con một sách nhi tử có thể hay không giữ được tính mạng đều là cái vấn đề.

Sở huệ cũng không có nói cái gì thâm tạ loại, những thứ này đều là phí lời, nếu có thể ngoại trừ cái kia yêu nghiệt, sở huệ đương nhiên sẽ không tiếc rẻ bảo bối, nếu như trừ không được, thâm tạ Trì Thủy Mặc cũng không dám thu a.

Cho tới sở huệ liệu sẽ có quyết nợ, Trì Thủy Mặc cùng sở huệ đều trực tiếp quên tên ngu ngốc này vấn đề.

"Đối phó đúng là có thể đối phó, nhưng then chốt là nhất định phải bắt giữ này yêu nghiệt, nếu như một khi để cho chạy, e sợ hậu hoạn vô cùng, ta hoài nghi cái kia yêu nghiệt phía sau còn có cái gì cao nhân!" Trì Thủy Mặc đem trong lòng sầu lo nói thẳng ra.

Nghe đến đó, sở huệ hạnh lòng mày dựng đứng, đạo "Nếu là thật có cái nào mắt không mở cao nhân dám coi trời bằng vung đối phó cùng ta, ta tất nhiên muốn thỉnh cha bẩm tâu lên triều đình, mời tới đại quân viễn chinh! Dem rút hồn luyện phách!"

Những kia tu vi dưới đáy tu giả tìm quan lại người ta phiền phức, bình thường đều là những này hào môn nhà giàu tự mình xử lý, nhưng nếu là có cái nào hạng người tu vi cao thâm cũng dám ra tay, tất nhiên sẽ đưa tới triều đình chú ý.

Triều đình chinh chước đại quân không phải là ngồi không, này chính là chuyên môn đối phó tu giả quân đội, cùng một màu do Tiên Thiên vô giả tạo

thành, trùng thiên khí huyết bên ngoài mười dặm liền có thể đề tu vi thấp tiểu quý hồn phi phách tán.

Cái này cũng là Trì Thủy Mặc dám ra tay đối phó này yêu nghiệt một trong những nguyên nhân, coi như dẫn ra mặt sau cao thủ, cao đến cũng có hạn, sẽ không vượt qua trẻ tuổi cực hạn.

Huống hồ, loại nhân kiệt như vậy lại há lại là có thể tùy tiện gặp phải, lại không phải trên đường cái bạch cây cải củ, một chảo một lượng lớn.

"Đã như vậy, xin mời di nương mang ta đến nha hoàn kia đầu tỉnh nơi nhìn, di nương tốt nhất vẫn là cùng ở bên cạnh ta tốt nhất, một khi cái kia yêu nghiệt chạy trốn, e sợ ngay lập tức liền muốn đi tìm di nương người phiền phức, có ta ở bên, mới càng thêm an toàn."

Trì Thủy Mặc nói rất có đạo lý, cái kia yêu nghiệt nếu như đúng là cái kia Từ Yên nha hoàn, e sợ chạy trốn sau ngay lập tức liền có thể nghĩ đến là sở huệ giờ trò quý, e sợ lập tức liền muốn đi tìm nàng phiền phức.

Trì Thủy Mặc cũng không có quý tu tốc độ nhanh, nếu như cái kia yêu nghiệt chạy đi lấy cái gì ngọc đá cùng vỡ thủ đoạn đánh giết sở huệ, e sợ Trì Thủy Mặc sẽ không kịp ngăn cản.

Vì an toàn, sở huệ vẫn là nhưng ở Trì Thủy Mặc bên người tốt nhất, chỉ ít cái kia yêu nghiệt muốn đột phá Trì Thủy Mặc phòng hộ công kích được sở huệ nhưng là rất khó.

"Cái kia tiện ty đầu chi tỉnh ngay ở ta này lầu các đối diện bên trong khu nhà nhỏ, nguyên phong chất nhi mời đi theo ta." Sở huệ nói xong cũng đứng dậy dự định dẫn đường.

Phía sau nàng hầu gái vội vã ở trước dẫn đường, đem này chức trách tiếp tới, nhìn thấy chính mình hầu gái như vậy nghe lời, sở huệ trong mắt loé ra vẻ hơi tán thưởng.

Bất quá, không biết nghĩ tới điều gì, sắc mặt lại chìm xuống, lúc trước cái kia Từ Yên nha hoàn có thể không phải là khéo léo như thế nghe lời sao!

Đoàn người ra lầu các, canh giữ ở cửa ngoài cửa hầu gái bọn thị vệ đều theo tới, vòng qua sở huệ ở lại lầu các tám người hướng về phía sau bỏ đi tiểu viện bước đi.

Đến cửa tiểu viện, thị vệ mở ra tiểu viện có chút tro bụi cửa lớn, mọi người tới đến bên trong khu nhà nhỏ, lúc này Thái Dương dĩ nhiên tây tà, bên trong tiểu viện tung khắp ánh mặt trời, nửa tháng không người quang lâm, bên trong tiểu viện thấp bé cỡ đại che kín toàn bộ tiểu viện mặt đất.

Lại quá hai canh giờ, e sợ trên trời kiêu dương liền muốn rơi xuống đất san bằng tuyền , nếu như cái kia yêu nghiệt thật sự ở nơi này, e sợ Trì Thủy Mặc nhất định phải tốc chiến tốc thắng.

Đáng nhắc tới chính là, cái kia Từ Yên nha hoàn cũng không phải là gần nhất mới chết đi, mà là chết rồi có ba, bốn năm, thế nhưng gần nhất nửa tháng trong phủ mới xuất hiện quái sự.

Trì Thủy Mặc phỏng chừng, cái kia Từ Yên nha đầu khả năng được tạo hóa thời gian ngay ở gần nhất nửa tháng này bên trong.

Tiểu viện góc, có một cái giếng, bất quá Inoue che kín một cái tảng đá lớn, nhìn đáng sợ có tới ba, năm trăm cân.

"Từ khi trong phủ có hạ nhân nói ở giếng này bên trong từng thấy quỷ ảnh, ta cũng làm người ta che miệng giếng này, liền ngay cả khu nhà nhỏ này cũng bỏ đi, bất quá khu nhà nhỏ này nước giếng vừa đến mùa hè nhưng là phi thường lạnh lẽo, liền như vậy che, đúng là có chút đáng tiếc ." Sở huệ giải thích.

Trì Thủy Mặc gật gù tỏ ra là đã hiểu, trong lòng đọc thầm đạo, "Vọng Khí Thuật! Mở!"

"Vọng Khí Thuật" vừa mở, Trì Thủy Mặc dĩ nhiên nhìn thấy cái kia trên đá xanh quanh quần từng tia từng sợi hắc khí ngưng kết thành đoàn.

Âm khí! Vẫn tương đối thuần túy âm khí! Trì Thủy Mặc dám kết luận, miệng giếng này phía dưới nhất định có một cái âm khí miệng giếng, không trách này yêu nghiệt chỉ là chết rồi ba, bốn năm liền có trăm năm tu vi .

Ngoại trừ mặt sau có cao nhân tương trợ, e sợ cái này âm khí chi nhãn cũng là một nguyên nhân quan trọng đi, cho tới sở huệ nói nước giếng mùa hè lạnh lẽo phi thường nguyên nhân, cũng cùng âm khí có quan hệ, chen lẫn vì lượng âm khí nước giếng, không lạnh lẽo mới là lạ.

Nếu như mùa đông, giếng này thủy liền không phải lạnh lẽo đơn giản như vậy , mà là lạnh giá đến thấu xương, thân thể yếu đuối người, uống một cái thậm chí sẽ bệnh nặng một hồi, đương nhiên, giếng này thủy mùa đông càng lạnh hơn sự tình ngược lại là không có có cái nào mắt không mờ báo cáo cho sở huệ.

Chương 132: Nho tu trận đầu

Dù sao, ở mùa hè tìm tới một cái lương tinh là công lao, thế nhưng mùa đông, tìm tới một cái lương tinh, cái kia chính là tìm đánh, vì lẽ đó này sở huệ mới nói giếng này thủy mùa hè lạnh lẽo, bởi vì, nâng cân bản liền không biết này thủy mùa đông càng lương.

Khà khà, này âm khí miệng giếng nhưng là thứ tốt, tiểu băng nếu có thể hấp thu mất âm khí miệng giếng, e sợ sẽ trực tiếp tiến vào sâu thanh băng tầm giai đoạn, thậm chí có vào lam hi vọng.

Được rồi, hiện tại dù cho là sở huệ không cho Trì Thủy Mặc thù lao hẳn cũng phải giúp sở huệ trao quý, dù sao, âm khí miệng giếng khó tìm a.

Cái kia từng tia từng sợi hắc khí bên trong, còn chen lẫn từng tia một màu xám khí tức, để Trì Thủy Mặc kết luận, cái kia yêu nghiệt nhất định tại hạ một bên.

"Di nương, cái kia yêu nghiệt liền giấu ở này miệng giếng nước bên dưới, ngươi để những này hầu gái tất cả lui ra, đem trong phủ thị vệ triệu tập lên, vây quanh ở tiểu viện ở ngoài." Trì Thủy Mặc phân phó nói.

Cái kia từng tia từng tia màu xám quý khí, chính là cái kia yêu nghiệt bày xuống đường cảnh giới, chỉ cần có người tới gần giếng nước, sẽ kinh động đang tu luyện bên trong ma nữ.

Hiện tại Trì Thủy Mặc đã có thể có tám tầng nắm, giếng nước bên dưới chính là cái kia ma nữ Từ Yên, để hầu gái tản đi là vì không thương tới vô tội, triệu tập thị vệ vây quanh tiểu viện nhưng là muốn mượn thị vệ tinh lực hình thành tinh lực chi tường, phòng ngừa ma nữ chạy trốn, như vậy có thể nhiều một tầng bảo hiểm.

Sở huệ mệnh lệnh ra đi, hầu gái lúc này liền rút đi tiểu viện, bên trong tòa phủ đệ thị vệ cấp tốc tụ tập ở tiểu viện chu vi, đem tiểu viện tầng tầng vây nhốt.

Tốt vào hôm nay vương Vương Trí Nguyên không ở nhà, nói là đi quan nha làm công đi tới, không phải vậy triệu tập nhiều như vậy thị vệ còn có chút phiền phức.

Thông qua 'Vọng Khí Thuật' Trì Thủy Mặc có thể nhìn thấy những thị vệ kia môn võ giả tinh lực hình thành một mặt cao ba mét khí huyết chi tường vây quanh ở tiểu viện chu vi, phòng ngừa cái kia ma nữ chạy trốn.

Nhìn thấy bố trí xong, Trì Thủy Mặc quay về sở huệ nói rằng, "Di nương, ngươi cùng thư hàn cũng đi ra ngoài đi, đến thị vệ trung gian đi."

Khoảng cách này đầy đủ để Trì Thủy Mặc phản ứng lại, dù sao hẳn ngoại trừ nho đạo tu vi ở ngoài, vẫn là một cái Tiên Thiên võ giả.

Thấy sở huệ cùng Vương Thư Hàn lui ra tiểu viện. Trì Thủy Mặc từ 'Vạn giới' bên trong cái kia lấy ra thiết họa ngân câu từ phong bút đến, cũng không gặp làm động tác nào khác, trước mặt đột nhiên xuất hiện một Trương Thanh đàn chỉ, nắm thiết họa ngân câu từ phong bút vung tay phải lên, hạo nhiên chính khí thành hình, hóa thành một cái 'Nổ' chữ rơi vào Thanh Đàn trên giấy.

"Đi!" Trì Thủy Mặc trong miệng hét một tiếng, cái kia Trương Thanh đàn chỉ bỗng nhiên hướng về chiếc kia Inoue tảng đá lớn bay đi, chỉ thạch đụng nhau. Âm âm một tiếng nổ vang, cái kia ba, năm trăm cân tảng đá lớn bị nổ thành nát tan, bụi đá tung bay, tràn ngập gần phân nửa tiểu viện bầu trời.

Theo cái kia bụi đá kết thúc, Trì Thủy Mặc trong mắt xuất hiện một người mặc màu tím quần áo mỹ nữ, bỗng dưng hiện lên ở cái kia miệng giếng nước bên trên, nếu không là Vọng Khí Thuật có thể nhìn thấy quanh thân không ngừng có hắc sương mù màu xám lượn lờ, e sợ Trì Thủy Mặc còn không nhìn ra cô gái này chính là một cái quý tu.

Hướng về ma nữ đỉnh đầu nhìn tới, chỉ thấy thành nhân cổ tay độ lớn. Ba thước đến cao màu xám số mệnh xuất hiện ở cái kia quần tím nữ tử đỉnh đầu, để Trì Thủy Mặc suy đoán tiến một bước chứng thực, này yêu nghiệt xác thực là cái quý tu, hơn nữa chính là cái kia đầu tinh tự sát hầu gái Từ Yên.

Từ Yên số mệnh bên trên, là một cái càng thêm ngưng tụ màu xám số mệnh quyền, bởi vậy Trì Thủy Mặc có thể kết luận. Này Từ Yên phía sau xác thực đứng một cái cao nhân, hơn nữa đồng dạng là quý tu, tu vi đã vượt qua Trì Thủy Mặc có thể đối phó cực hạn. Chính là hiện hình cảnh giới quý tu.

Từ Yên vừa xuất hiện ở bên trong khu nhà nhỏ, nhìn thấy trận thế này, không nói hai lời hai tay một dương chính là hai tấm quý vòng tát ra, màu xám đen quý internet thoáng hiện âm hàn khí tức.

Cái kia quý vòng vừa ra, thấy phong tức trưởng, trong chớp lát đã hóa thành ba trượng to nhỏ, hai tấm quý vòng giao nhau, phong tỏa Trì Thủy Mặc hết thảy có thể bỏ chạy đường xá.

Tiểu viện ở ngoài mọi người tuy rằng không nhìn thấy trong viện Từ Yên bóng người, nhưng cũng có thể nhìn thấy tiểu viện bầu trời đột nhiên biến thành đen. Khói đen hình thành một cái màn trời. Đem ánh mặt trời che ở tiểu viện ở ngoài.

Đồng thời một trận thâm trầm tiếng cười vang vọng ở trên khu nhà nhỏ không, để tiểu viện ở ngoài trong lòng mọi người phát lạnh. Nương theo tiếng cười chính là một câu tràn ngập oán hận lời nói, "Vị công tử này, nếu ngươi phải giúp trợ con tiện nhân kia, vậy thì đi chết đi cho ta!"

Tiểu viện bên trong, Trì Thủy Mặc nhìn thấy hai tấm màu xám đen quý vồng phong tỏa chính mình tứ phương, hướng về chính mình phủ đầu chụp xuống, cái kia quý internet lộ liễu Âm Hàn chi khí hầu như muốn đụng tới Trì Thủy Mặc gò má.

Này quý vừa muốn là đụng tới Trì Thủy Mặc thân thể, e sợ mấy cái hô hấp liền có thể đem tinh huyết của hắn trộn không, để Trì Thủy Mặc tinh huyết thiếu hụt mà chết!

Cho tới hồn phách, có 'Hạo nhiên chính khí thư' tọa trấn, nho nhỏ quý vồng còn trôi buộc không được Trì Thủy Mặc linh hồn.

Thấy vậy, Trì Thủy Mặc trong lòng căng thẳng, hai Trương Thanh đàn chỉ hiện lên ở không trung, tay phải vung qua, hai cái đại đại 'Dương' chữ khắc ở Thanh Đàn trên giấy.

"Đốt!" Trì Thủy Mặc hét một tiếng, cái kia hai Trương Thanh đàn chỉ nổ tung, hai cái dải lụa giống như dương khí xuất hiện ở Trì Thủy Mặc trước mặt, dương khí giao nhau thành trảo đem Trì Thủy Mặc gắn vào dương khí trảo bên trong.

Một tấm 'Dẫn' chữ Thanh Đàn chỉ nổ tung, tiểu viện ở ngoài bị khói đen ngăn trở tầng lớn ánh mặt trời đột nhiên tụ tập thành một chùm, xuyên thủng trên khu nhà nhỏ khói đen hình thành màn trời.

Màu vàng óng ánh mặt trời trụ trực tiếp rơi vào Trì Thủy Mặc trên người dương khí trảo trên, được ngoại giới Thái Dương chi khí bổ sung, dương khí trảo trong nháy mắt chống đỡ lớn, cùng đập tới hai tấm quý vồng gấp gờ.

"Xi xi" tiếng không ngừng vang lên, cái kia quý internet Âm Hàn chi khí cấp tốc tan rã, ngưng tụ quý vồng cũng dần dần trở nên hư huyền, thấy vậy Trì Thủy Mặc quyết định thật nhanh, một cái 'Hỏa' chữ Thanh Đàn chỉ nổ tung.

Lấy Thái Dương chi khí vì dẫn, hóa thành hùng hực dương hỏa, đem cái kia hai tấm có chút hư huyền quý vồng trong nháy mắt đốt thành tro.

"A ~!" Tiếng kêu thê thảm vang lên.

Cái kia hai tấm quý vồng là Từ Yên tỉ mỉ luyện chế, cùng tâm thần liên kết, Trì Thủy Mặc sờ đi ở viết ra mặt sau hai tấm bằng chữ mẫu thời điểm không có chịu đến Từ Yên cản trở, chính là bởi vì cái kia Từ Yên đem tâm Thần đồ dùng để không chế quý vồng.

Này quý vồng hoá làm 'Một mạch Âm Quý vồng', đại thành sau khi, một vồng có thể mang một thành người tinh Huyết hồn phách hấp thu, quả thực là ác độc phi thường.

Đáng tiếc, này Từ Yên tế luyện này 'Một mạch Âm Quý vồng' bất quá gần phân nửa nguyệt mà thôi, làm sao có thể là lấy Thái Dương chi khí vì sai dương hỏa đối thủ, bất quá mấy cái hô hấp liền bị thiêu đốt hầu như không còn, còn tổn thương thần hồn.

Đơn giản như vậy liền dễ mà nữ ăn cái thiệt lớn, Trì Thủy Mặc có chút không rõ, theo lý mà nói cô gái này quý nếu đã là ngày du cảnh giới, đánh như thế nào đầu thủ đoạn như vậy thô ráp, liền ngay cả này quý vồng thật giống cũng vừa mới luyện không lâu.

"Vạn quý phê tâm!" Một tiếng thê thảm nộ hào tiếng vang lên, cái kia ma nữ hét lên một tiếng, chấn động đến mức tiểu viện ở ngoài người mang tai trực chiến, chỉ thấy Từ Yên hai tay xuyên (mặc) Hoa Hồ Điện tựa như kết ra vô số đầu tay đến, trên người hôi hắc khí lượng lớn bốc lên, từng cái từng cái mặt quý xuất hiện ở hắc khí bên trong.

Chiếc kia âm khí chi tinh theo Từ Yên đầu tay, miệng giềng dựng lên một cái âm khí mạng, trực tiếp truyền vào Từ Yên quanh thân hôi hắc khí bên trong.

"A ~, ha ha!" Các loại tiếng kêu chói tai từ khói đen bên trong truyền ra, hơn 100 tấm mặt quý từ khói đen bên trong bay ra trẻ có già có, nữ có nam có, thậm chí còn có vài tờ hài đồng khuôn mặt!

"Người đáng chết!" Trì Thủy Mặc nổ đom đóm mắt, lửa giận vạn trượng, từ cái kia từng cái từng cái vạn vẹo mặt quý bên trong truyền ra gọn sóng, Trì Thủy Mặc trong nháy mắt liền phán đoán ra, này Từ Yên hơn phân nửa tàn sát một thôn trang nhân khẩu, dùng để tế luyện chiêu này 'Vạn quý phê tâm'.

Phải biết, trong đó chẳng những có tập tễnh lão nhân, càng có ba tuổi tiểu nhi, nguyên bản còn cảm thấy này Từ Yên vẫn còn có đáng thương chỗ Trì Thủy Mặc sát tâm nổi lên!

Hấp thu được rồi cái kia hôi sương mù màu đen, từng cái từng cái dữ tợn mặt quý nhanh chóng hướng về Trì Thủy Mặc bay tới, tiểu viện ở ngoài mọi người tuy rằng không nhìn thấy những quý này mặt, nhưng có thể nhìn thấy bên trong khu nhà nhỏ có thêm một đoàn đoàn khói đen, đã hỗn loạn chói tai quý kêu, để bọn họ rõ ràng, e sợ bên trong tiểu viện chiến đấu đã kịch liệt hóa.

"Hừ!" Trì Thủy Mặc hừ lạnh một tiếng, "Đi!" Mười sáu cái toả ra bạch quang 'Trần' chữ bỗng nhiên xuất hiện ở bên trong khu nhà nhỏ, nhất thời một luồng dày nặng như núi, trấn áp tất cả ý cảnh xuất hiện ở bên trong khu nhà nhỏ.

Bất quá, những này 'Trần' chữ xuất hiện thời điểm, Trì Thủy Mặc cảm thấy tiểu viện ở ngoài thật giống có món đồ gì đang hấp dẫn những này 'Trần' chữ, Trì Thủy Mặc hơi nhướng mày, ấn xuống việc này, trước mặt tranh đấu trọng yếu.

Những kia hắc khí bên trong mặt quý cảm ứng được ý cảnh này sau khi, đều là trù trừ không trước, thật giống vô cùng sợ sệt những này 'Trần' chữ.

A! Trì Thủy Mặc trong lòng cười gằn, dùng oán khí quý khí tế luyện phép thuật trời sinh liền bị đến chính chí đại hạo nhiên chính khí khắc chế, hướng chi,

Trì Thủy Mặc những này 'Trần' chỉ thoát thai từ Nguyên Thủy phù văn, ở 'Nho gia thế giới' ôn đường sau khi, đã sớm không phải phổ thông 'Trần' chữ, mà là thần thông hạt giống mô hình!

Cái kia Từ Yên thấy mình phát sinh mặt quỷ bên trong truyền đến chống cự tâm tình, lúc này không lo được phép thuật phản phệ, quỷ thể run lên, một luồng tinh khiết quỷ khí phun ra, bao phủ hơn một trăm tấm mặt quỷ, để những kia mặt quỷ trên hắc quang đại mạo.

Có tinh khiết quỷ khí làm làm hậu thuẫn, những này dữ tợn mặt quỷ đối với Trì Thủy Mặc phát sinh 'Trần' chữ cũng không phải như vậy e ngại.

Ở Từ Yên mạnh mẽ điều động, từng cái từng cái mặt quỷ bay đầy trời múa, hướng về Trì Thủy Mặc phóng đi.

Trì Thủy Mặc sắc mặt nghiêm túc, trong lòng hơi động, cái kia mười sáu cái 'Trần' chữ đón bay tới mặt quỷ dán vào.

Xi xì tiếng vang lên, những kia mặt quỷ bị 'Trần' chữ dán sát vào sau đều không thể động đậy, không ngừng có khói đen từ mặt quỷ trên bốc lên, mười sáu cái 'Trần' chữ đem cái kia hơn 100 tấm mặt quỷ toàn bộ trấn áp.

"A ~!" Đau đớn thê thảm đến cực điểm tiếng kêu truyền ra, thẳng tới linh hồn, để tiểu viện ở ngoài tất cả mọi người cảm giác cả người lạnh lẽo.

Những kia dữ tợn mặt quỷ điên cuồng vặn vẹo, muốn thoát đi 'Trần' chữ trấn áp phạm vi, đáng tiếc, Tiên Thiên bị khắc mặt quỷ không một chạy trốn.

Theo hắc khí bốc lên, từng cái từng cái mặt quỷ ở quỷ khí bốc lên sau, trên mặt dữ tợn dần dần biến thành biến thành ôn hòa, an tường.

Từng cái từng cái nửa trong suốt thân ảnh màu trắng không ngừng từ mặt quỷ bên trong bay ra, đứng ở tiểu viện giữa không trung, quay về Trì Thủy Mặc hơi thì lễ.

Theo những kia mặt quỷ bỏ chạy, thủy Inoue không Từ Yên quỷ thể cũng không ngừng rung động, do bán ngưng tụ trở nên hơi hư huyền, hiển nhiên, tế luyện một lúc lâu tâm thần phép thuật bị phá, quay về quỷ tu thương tổn không phải lớn một cách bình thường.

Cái kia ma nữ thủ đoạn lợi hại nhất bị Trì Thủy Mặc phá vỡ, càng kiên tu vì tổn thất lớn, lúc này liền đem thân thể hướng về trên khu nhà nhỏ không khói đen nhảy lên, thân hình hòa vào khói đen bên trong liền muốn bay đi.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Bạch quang chính khí nhạc, trần!

Trì Thủy Mặc tâm thần hơi động, từng cái từng cái 'Trần' chữ bay đến khói đen bên trên, đem trấn áp lại, cái kia tuôn trào khói đen trong nhảy mất tốc độ liền chậm lại.

Theo mặt quỷ bị tinh chế xong xuôi, càng ngày càng nhiều 'Trần' gia nhập vào tiểu viện trên bầu trời, trấn áp lên khói đen đến.

Nhìn vẫn như cũ tuôn trào khói đen, Trì Thủy Mặc hừ lạnh một tiếng, vung tay phải lên, ngũ Trương Thanh đàn chỉ đột nhiên xuất hiện, Trì Thủy Mặc tay trái bấm nho gia sáu quyết chỉ 'Thư' quyết, đồng thời trong miệng uống đến, "Dưới thì lại vì non sông" !

Một đoàn bạch khí từ Trì Thủy Mặc 'Nho gia thế giới' bay ra, thông qua thiết họa ngân câu từ phong bút ngưng tụ thành 'Dưới, thì lại, vì, sông, nhạc' năm cái đại tự từng cái khắc ở Trì Thủy Mặc trước người ngũ Trương Thanh đàn trên giấy.

Năm tấm bảng chữ mẫu mới vừa vừa thành hình, liền lập tức nổ tung, màu trắng sương mù hình thành một toà mơ mơ hồ hồ màu trắng núi cao, chỉ một thoáng, một luồng trấn áp vạn cổ ý cảnh bao phủ toàn bộ tiểu viện.

Trên khu nhà nhỏ không bị mười sáu cái 'Trần' chữ ý cảnh trấn áp khói đen điên cuồng vặn vẹo, thật giống cũng biết không đi nữa chỉ sợ cũng muốn xong đời.

Đối với này, Trì Thủy Mặc khẽ mỉm cười, sắp chết gãy dựa mà thôi, cũng bắt quá nhiều đề ý tới.

Cái kia màu trắng núi cao một thành, giữa không trung mười sáu cái 'Trần' chữ dồn dập chui vào mơ mơ hồ hồ màu trắng núi cao bên trong, trở xuống nhiều hơn ít hình thành một cái Kim tự tháp hình dạng, đem này màu trắng núi cao miễn cưỡng chịu đựng lên, mơ mơ hồ hồ màu trắng núi cao nhất thời toả ra mờ sáng bạch quang.

Bạch quang núi cao một thành, trên khu nhà nhỏ không trấn áp ý cảnh nhất thời gia tăng không chỉ gấp mười lần, đạo vết sóng gợn hiện lên ở không trung, chiếc kia âm khí Inoue âm khí toàn bộ bị đè ép trở về.

Mà trên khu nhà nhỏ không bao vây Từ Yên khói đen trong nháy mắt liền bị ép thành một đoàn, thu nhập bạch quang núi cao bên trong trấn áp.

Tiểu viện ở ngoài mọi người trông thấy một cái bạch quang loại nhỏ núi cao bên trong, một đoàn khói đen bị định ở trung ương, trong lòng đều sinh ra hiểu ra, cái kia yêu nghiệt đã bị trấn áp.

Nho gia chính là hiện ra học, tương tự nho tu cũng là hiện ra tu, những này 'Trần' chữ, 'Duong' chữ. Thậm chí màu trắng núi cao, tiểu viện ở ngoài tất cả mọi người là có thể nhìn thấy.

E sợ qua ngày hôm nay, Trì Thủy Mặc 'Vương Thanh thiên' tên gọi trên lại nhiều lần ra một cái thần thông quảng đại, pháp lực vô biên mãnh lợi.

Trì Thủy Mặc hơi suy nghĩ, cái kia giữa không trung bạch quang núi cao nhanh như tia chớp bay về phía chính mình, hơi dừng lại một chút, liền bay vào Trì Thủy Mặc bên trong đan điền 'Nho gia thể giới'.

Trong tay thiết họa ngân câu tử phong bút cũng bị bắt vào 'Vạn giới' bên trong.

Mà lúc này, giữa không trung đứng hơn trăm cái linh hồn vẫn như cũ dừng lại ở trên khu nhà nhỏ không. Trì Thủy Mặc hơi nhướng mày, biết này thể giới tuy rằng có luân hồi, thể nhưng không có địa phủ, những này linh hồn hồn phi phách tán sau khi, linh hồn bên trong bản nguyên dấu ấn sẽ bị này đồng thau thể giới ý chí thu thập lên.

Lần thứ hai làm ra mới linh hồn, bảo đảm thể giới vận chuyển, cho tới có thể phá hoại bản nguyên dấu ấn thủ đoạn, Trì Thủy Mặc phòng chừng, toàn bộ đồng thau thể giới có lẽ đều sẽ không có.

Hồi bay phách tán. Lột da tróc thịt dễ dàng, thể nhưng muốn phá hoại một cái linh hồn bản nguyên dấu ấn, này quá khó khăn, dù cho tiên nhân chân chính cũng không nhất định có thể làm được.

Những này linh hồn sờ dĩ không rời đi, là bởi vì không có nơi đi, nếu như Trì Thủy Mặc không chứa chấp bọn họ. Những này linh hồn không phải bị trở thành bị người luyện pháp vật liệu, chính là hồn phi phách tán kết cục.

Nhíu nhíu mày, Trì Thủy Mặc quay về bầu trời hơn một trăm cái linh hồn uống đến. "Vào đi!" Nói thả ra bên trong đan điền, đem những này linh hồn thu nhập 'Nho gia thể giới'.

Nhắc tới cũng kỳ quái, 'Nho gia thể giới' bắt quá ba trọng chu vi mà thôi, những này linh hồn sau khi tiến vào bản hấn là chen chúc không thể tả, không nghĩ tới vừa vào 'Nho gia thể giới' những này linh hồn đều là thu nhỏ lại vô số, chỉ có cao nửa tấc thấp, cái kia 'Nho gia thể giới' bên trong trượng cao màu trắng núi cao đối với những này linh hồn tới nói chính là một toà hơn hai trăm mét núi nhỏ.

Những này linh hồn vừa vào 'Nho gia thể giới' dám bị tự động phân tán đến các nơi, có phân đến màu trắng núi cao bên trên, có phân đến mặt đất màu trắng bên trên. Có ở cái kia lao nhanh dòng sông hai bên.

Càng có một cái tám mươi, chín mươi tuổi lão đầu lại bị phân đến cái kia màu trắng đại ngày bên trên. Để Trì Thủy Mặc trong lòng sửng sốt! Con bà nó, còn có người có thể từ a Thái Dương trên sinh tồn?

Cũng may trên mặt trắng không có linh hồn ở lại. Không phải vậy Trì Thủy Mặc phải đau "bì", chính mình thật vất vả xây dựng lên 'Nho gia thể giới' dĩ nhiên thành một đám linh hồn chỗ ở, thể nào đều có loại không quá thoải mái ngách cảm giác.

Nghĩ đến trên người mình có chừng một trăm người ở lại, Trì Thủy Mặc cảm giác tổng có chút lạ quái.

Thu rồi quý tu cùng một đám linh hồn sau, bên trong khu nhà nhỏ một lần nữa tung khắp ánh mặt trời, quét qua trước âm u, lại biến thành bình thường tiểu viện, bất quá, coi như vậy, e sợ khu nhà nhỏ này cũng rất khó có người dám ở vào.

Thu dọn tốt áo bào, Trì Thủy Mặc bước ra cửa viện, tiểu viện ở ngoài ba tầng thị vệ đem tiểu viện bao quanh vây nhốt, sở huệ cùng Vương Thư Hàn chính đang thị vệ trung gian.

Nhìn thấy Trì Thủy Mặc đi ra, sở huệ vội vã tiến lên đón đến, một mặt lo lắng đạo, "Như thế nào, nguyên phong chất nhi, ngươi không có chuyện gì đi, cái kia yêu nghiệt có từng bỏ."

Nhìn một cái, đây chính là hào môn đại tộc đi ra người nói chuyện kỹ xảo, hỏi trước Trì Thủy Mặc an nguy, hỏi lại quan tâm yêu nghiệt vấn đề, tuy rằng biết rõ này sở huệ quan tâm không phải thân thể của chính mình tình huống, mà là cái kia yêu nghiệt có hay không nắm lấy, thể nhưng này nói chuyện trình tự biến hóa, nghe tới chính là thư thái.

"Di nương yên tâm, ta không có bị thương, cho tới cái kia yêu nghiệt, đã bị ta trấn áp, đợi ta trở về liền cẩn thận giám hộ một phen, xem xem rốt cục là ai ở sau lưng chống đỡ này yêu nghiệt." Trì Thủy Mặc thuận miệng trả lời sở huệ vấn đề.

Vừa ở bên trong tiểu viện thả ra 'Trần' chữ thời, Trì Thủy Mặc từng cảm nhận được tiểu viện ở ngoài thật giống có nhân vật gì hấp dẫn những kia 'Trần' chữ.

Việc này nhất định phải điều tra rõ ràng, có thể gây nên hạo nhiên chính khí biến thành thành 'Trần' chữ chú ý, khẳng định đối với Trì Thủy Mặc tu luyện có nhiều chỗ tốt.

Bất quá, những kia 'Trần' chữ đã bị dùng để trấn áp Từ Yên, một khi lấy ra, nếu như cái kia quý tu ở nhỏ gia thế giới nháo lên, hậu quả tuyệt đối vô cùng nghiêm trọng, Trì Thủy Mặc sẽ không mạo hiểm như vậy.

Đương nhiên, ngoại trừ 'Trần' chữ ở ngoài, Trì Thủy Mặc cũng không phải không có biện pháp khác kiểm tra .

"Hạo nhiên chính khí vì mất, Nhật Nguyệt Sao trời vì châu, Hạo Nhiên tinh thần mất, hiện!" Trì Thủy Mặc trong lòng hét lớn, 'Nho gia thế giới' bên trong hạo nhiên chính khí điên cuồng tuôn trào, ở Trì Thủy Mặc đỉnh đầu hóa ra hai cái khoảng một tấc to nhỏ viên mất đến.

Cái kia hậu thế giới đỉnh vận hành nhật nguyệt cũng khẽ run lên, mặt trời mặt trăng hình chiếu bay ra, khảm vào viên mất bên trong, cũng may, nho tu mặc dù là hiện ra tu, nhưng cũng không phải là không có ẩn tu thủ đoạn, này 'Hạo Nhiên tinh thần mất' chính là ẩn tu pháp thuật một trong.

Một đối với khoảng một tấc đại ánh mất liền như thể trôi nổi ở Trì Thủy Mặc đỉnh đầu, Trì Thủy Mặc ý niệm nhẹ nhàng hơi động, trước mắt thế giới bỗng nhiên phát sinh biến hóa, mọi người chung quanh biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó chính là một đoàn đoàn màu trắng chùm sáng, những này chùm sáng có lớn có nhỏ, có minh có ám.

Này chùm sáng chính là Trì Thủy Mặc chu vi những người kia, từ trình độ nào đó tới nói, toàn bộ thế giới đều là do chính tà khí tạo thành, Trì Thủy Mặc này đối 'Hạo Nhiên tinh thần mất' vừa vận có thể kiểm tra những này chính khí.

Những này chùm sáng bên trong, có một cái chùm sáng đặc biệt ngưng tụ, ánh sáng cùng to nhỏ vượt xa cái khác chùm sáng, cái kia chùm sáng bên trong mờ hồ tạo thành một cái tương tự với Nguyên Thủy phù văn ký tự 'Nhân' !!

Tiên Thiên nho tu thân thể, Tiên Thiên nho tu thân thể, Trì Thủy Mặc trong lòng mừng như điên, thu hoạch lớn, thiên đại thu hoạch! Không nghĩ tới đi ra một lần dĩ nhiên bất ngờ tình cờ gặp một cái Tiên Thiên nho tu thân thể.

Lừa gạt vào, phi, thu làm môn hạ, nhất định phải thu làm môn hạ! Trì Thủy Mặc trong lòng cuồng hô.

Nếu như những khác nho tu tình cờ gặp Tiên Thiên nho tu thân thể có lẽ chính là phát hiện một cái tu hành nho đạo hạt giống tốt, truyền thừa tông môn hi vọng hạt giống.

Thế nhưng đối với Trì Thủy Mặc tới nói, Tiên Thiên nho tu thân thể liền mang ý nghĩa đạo hạnh, mang ý nghĩa thực lực, mang ý nghĩa tất cả.

Trì Thủy Mặc vội vã phân ra bình thường ý niệm tiến vào thân thể, đem cái kia chùm sáng vị trí cùng người chung quanh đối ứng với nhau.

Vương Thu Hàn! ! Dĩ nhiên là Vương Thu Hàn! Không nghĩ tới, này vạn người chưa chắc có được một Tiên Thiên nho tu thân thể dĩ nhiên là Vương Thu Hàn!

Trì Thủy Mặc lần thứ hai đem 'Hạo Nhiên tinh thần mất' nhìn thấy cảnh tượng cùng nhìn bằng mắt thường đến cảnh tượng ở trong đầu từng cái đối ứng, không sai, chính là Vương Thu Hàn!

Xác định sau khi, Trì Thủy Mặc vội vã tản đi 'Hạo Nhiên tinh thần mất', liền này chừng mười cái hô hấp, tiêu hao hạo nhiên chính khí đều sắp đuổi tới vừa tràng đại chiến kia .

Trong lòng cân nhắc thế nào đem Vương Thu Hàn lừa nhập môn dưới, Trì Thủy Mặc ngoài miệng tùy ý ứng phó sở huệ, câu được câu không nói.

"Di nương, khu nhà nhỏ kia bên trong trong giếng có quý khí lưu lại người tuyệt đối không nên khiến người ta vào ở bên trong khu nhà nhỏ, để tránh khỏi nhiễm bệnh, ngoài ra, cái kia quý tu tuy rằng bị ta trấn áp, thế nhưng ta còn phải trở về hảo hảo gắng gỏi một phen, việc này nghỉ sớm không nên chậm trễ, không phải vậy e sợ muốn sinh biến, ta này liền trở về ."

Quý tu sau lưng cao nhân, cùng với Tiên Thiên nho tu thân thể sự tình, Trì Thủy Mặc phải trở về hảo hảo mưu tính mưu tính, bởi vậy cũng không có có tâm tình cùng sở huệ lại làm phiền, gọn gàng dứt khoát cáo từ.

Lúc này sở huệ cũng không có giữ lại, nói chút lời khách sáo liền tự mình đem Trì Thủy Mặc đưa đến ngoài cửa, để mấy cái kiện phu đem Trì Thủy Mặc nhắc trở về Vương gia.

Vừa tới 'Tích tán trai' Trì Thủy Mặc liền nhìn thấy Tô Thanh Mị cùng hoa lan hạ hà ở bên trong khu nhà nhỏ tán gẫu, tuy rằng hai nha đầu cũng là ngồi, bất quá nhưng là ghé, mà không phải cái ghế.

Đối với này, Trì Thủy Mặc vẫn chưa quá lớn, chỉ cần có thể phân ra tôn ti, sẽ không có vi phạm nho gia cương thường, Trì Thủy Mặc cũng sẽ không tùy tiện trừng phạt người.

Đây là một cái tu sĩ sức mạnh có thể dời sông lấp biển thế giới, bộ kia người người bình đẳng lý luận sớm đã bị Trì Thủy Mặc ném đến Java quốc đi tới, dù sao, thế giới hệ thống sức mạnh đại tướng đình kinh, người người bình đẳng căn bản là không hiện thực.

Người không thể hi vọng một cái sống hơn vạn năm lão quái vật cùng một phạm nhân ăn mày là cái gì bình đẳng quan hệ, bọn họ từ linh hồn đến thân thể đều không ở một cái giai cấp trên.

Cường nói bình đẳng bất quá là lừa mình dối người thôi, vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc đối với bộ kia quân vi thần cương, phu làm vợ cương, phụ vì tử cương tam cương ngũ thường cũng không vô cùng bài xích.

Nhìn thấy Trì Thủy Mặc trở về, hoa lan hạ hạ vội vã từ trên cái băng đứng dậy, từ trong nhà chuyển ra một cái ghế, đạo, "Thiếu gia mời ngồi!" Trì Thủy Mặc gật gật đầu, trực tiếp ngồi xuống.

"Phu quân, người đi vương Đồng Trì bá phụ gia có thể có phát hiện gì?" Gà cho gà thì theo gà, Tô Thanh Mị nếu gà cho Trì Thủy Mặc, đối với vương Vương Trì Nguyên tự nhiên theo Trì Thủy Mặc miệng nói bá phụ.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Thanh mị giúp đỡ, phu thê đồng tâm

Tô Thanh Mị buổi chiều kết thúc tu luyện sau, tự nhiên từ hai người thị nữ nơi nào, được Trì Thủy Mặc đi Vương Thư Hàn gia, kiểm tra có hay không có yêu nghiệt quấy phá sự tình.

Trì Thủy Mặc gật gật đầu nói, "Cũng không phải là Vương bá phụ trách cứ như vậy, mà là xác thực có yêu nghiệt quấy phá, cái kia yêu nghiệt chính là cái kia hơn ba năm trước đầu tình tự sát nha hoàn Từ Yên."

"Há, sao như vậy, vương Đồng Trì bá phụ chính là triều đình từ quan ngũ phẩm, cái kia Sở Huệ Phu Nhân càng là quan to tam phẩm sở xuyên tạc con gái, lẽ ra đến phủ đệ nên bách tà mạc xâm, một cái đầu tình tự sát nha hoàn có thể nào lật lên như vậy bọt nước đến?"

Tô Thanh Mị nhưng là Thanh Khâu Sơn công chúa, đối với giới tu hành sự tình, biết được cũng không ít, tự nhiên có thể nghe ra này kỳ hoặc trong đó đến.

"Hoa lan, hạ hạ, trong phủ mới tới đầu bếp gần nhất làm một chút bánh ngọt, nghe nói hương vị không sai, các người đi cho ta cùng Thiếu nữ lấy chút lại đây." Trì Thủy Mặc quay về một bên hoa lan hạ hạ phản phô nói.

"Vâng, thiếu gia!" Hoa lan, hạ hạ trả lời một tiếng, liền ra "Tích tẩn trai" nhắm trong phủ nhà bếp mà đi.

Đương nhiên, Trì Thủy Mặc cũng không phải muốn ăn cái gì bánh ngọt, mà là có một số việc không thể để cho hai cái nha hoàn biết, vì lẽ đó đưa các nàng đẩy ra mà thôi.

Hoa lan, hạ hạ đương nhiên cũng rõ ràng đạo lý này, càng là biết nặng nhẹ, cũng không làm nũng bán sùng, mà là trực tiếp rời khỏi "Tích tẩn trai" đi tới nhà bếp.

Đây mới là trình tổ liên đem hoa lan, hạ hạ ban cho Trì Thủy Mặc làm thiếp thân hầu gái nguyên nhân, đẹp đẽ không mất mặt mũi, thông minh có thể làm giúp đỡ, biết tiến thoái có thể sống lâu dài.

Sùng mà không kiêu, yêu mà không mị, là một cái làm hồng hầu gái nên có tố chất, hiển nhiên, tứ đại hầu gái đã đem quy củ như vậy xem là bản năng.

Ân, đông mai mặc dù có chút lạnh, thế nhưng đối với chủ nhân dặn dò vẫn là có thể cẩn thận tỉ mỉ hoàn thành.

"Tích tẩn trai" không giống với Vương gia cái khác tiểu viện, căn cứ Trì Thủy Mặc dặn dò, không chuyện quan trọng, bất luận người nào không được đến gần "Tích tẩn trai" ở ngoài ba mươi mét bên trong. Người vi phạm phạt nặng.

Liền ngay cả trong phủ quân gia muốn tiến vào "Tích tẩn trai", cũng đến sự thông báo trước, được sau khi cho phép mới có thể đi vào.

Vì lẽ đó hoa lan, hạ hạ đi rồi, Trì Thủy Mặc cũng không kiêng kị, trực tiếp nói, "Cái kia Từ Yên hầu gái cũng là tạo hóa, đầu chỉ dưới giếng, có cái âm khí miệng giếng. Dẫn đến không những không có hồn phi phách tán, trái lại bị những kia âm khí tẩm bổ, đã có thành tựu."

"Coi như vậy, e sợ nha đầu kia cũng không thể đến, dám trắng trợn quấy rầy Sở Huệ Phu Nhân mức độ đi."

Tô Thanh Mị lắc lắc đầu, hiển nhiên biết, coi như có âm khí miệng giếng giúp đỡ, ba, bốn năm cũng chẳng làm được trò trống gì, nhiều nhất bất quá đem du cảnh giới. Làm sao dám đi quấy rối Sở Huệ Phu Nhân.

Trì Thủy Mặc cười cười nói, "Liền biết không gạt được ngươi, ta xem cái kia Từ Yên chẳng những phải âm khí miệng giếng, sau lưng còn có cao nhân tương trợ, sử dụng quý khí, tinh khiết ngưng tụ. Vượt xa những tự mình đó tìm tòi quý tu."

Trì Thủy Mặc ở Long Thuận Phủ phá án vô số, trong đó cũng có mấy lần tăng gặp phải tiểu quý quấy phá, vì lẽ đó Trì Thủy Mặc đến Sở Huệ Phu Nhân trong phòng. Mới có thể một chút nhìn ra cái kia Từ Yên lưu phép thuật tàn dư quý khí cùng bình thường tiểu quý không giống.

"Thì ra là như vậy, cái kia, phu quân có từng nắm lấy cái kia Từ Yên? Có thể muốn ta hỗ trợ?" Tô Thanh Mị cảm thấy, Trì Thủy Mặc tuy rằng thần bí khó lường, thế nhưng dù sao tu hành không lâu, tính táo đến nay, liền một năm cũng chưa tới, e sợ đây là bị thiệt thòi, hồi tìm đến mình trợ giúp đến rồi.

"Hừ! Đương nhiên nắm lấy. Nay Từ Yên dám lấy mạng người tế luyện quý pháp. Ta yên có thể để cho đào tẩu!" Nói rằng việc này, Trì Thủy Mặc vẫn còn có chút tức giận bất bình.

Cái kia Từ Yên hàm oan tự sát. Trì Thủy Mặc bản muốn tóm lấy sau đó giáo huấn một phen, để cho không dám lại gây sự với Sở Huệ Phu Nhân chính là, dù sao người quý thù đồ, lấy quý tu lực lượng mạnh mẽ can thiệp nhân đạo, đây là Trì Thủy Mặc không thể chứa hủ.

Thế nhưng không nghĩ tới này Từ Yên lại dám người kia mệnh tu luyện quý pháp, phạm vào Trì Thủy Mặc tối kỵ, tuy rằng Trì Thủy Mặc tiếp nhận rồi nhờ tu một ít tư tưởng, thế nhưng dù sao đến từ Hoa Hạ, mạng người quan trọng tư tưởng còn có chút lưu lại.

Người đáng thương tất có đáng trách chỗ, lời này quả thực không giả, Trì Thủy Mặc thâm nghĩ.

Tô Thanh Mị trên mặt kinh sợ một lộ, lập tức thu lại, vốn tưởng rằng phu quân tu chi đạo tuy rằng kinh điển, nhưng dù sao thời gian ngắn ngủi, e sợ đối phó không được cái kia quý tu.

Không nghĩ tới phu quân chẳng những có thể đánh bại cái kia quý tu, còn có thể bắt giữ, e sợ, phu quân người lão sư kia không phải này giới bên trong người! Tô Thanh Mị đoán được.

Một cái là linh đài truyền pháp chưa từng hiện thân, nếu như phu quân sư tôn là này giới bên trong người, vì sao muốn như vậy phiền phức, đem mang tới bên người tự mình giáo dục chẳng phải là càng tốt hơn.

Hai là phu quân tu hành không đủ nửa năm, dĩ nhiên có thể đem được tạo hóa ngày du cảnh giới quý tu bắt giữ, tuy rằng cái kia quý tu không phải nhiều năm lão quý, nhưng cũng đầy đủ đáng sợ.

Trì Thủy Mặc nhưng là không biết Tô Thanh Mị đem chính mình hư cấu sư tôn tu vi nhắc lên nhắc lại, trực tiếp nhắc tới không phải này giới bên trong người, mà là thượng giới "Trích Tiên" mức độ.

"Phu quân, sau này nếu là có người hỏi, ngươi liền nói đã tu hành chừng mười tải, tuyệt đối không nên nói tu hành không đủ một năm. Bằng không, phu quân truyền lại phương pháp e sợ sẽ khiến cho người khác mơ ước, bỗng dưng sinh xảy ra chuyện đến."

So với Trì Thủy Mặc, Tô Thanh Mị hiểu thêm giới tu hành tàn khốc, nếu cùng Trì Thủy Mặc đã kết làm vợ chồng, số mệnh nhân quả dây dưa, Tô Thanh Mị đương nhiên không hy vọng Trì Thủy Mặc gặp phải chuyện như vậy, bởi vậy lập tức nhắc nhở.

Trì Thủy Mặc nhất thời sơ sẩy, đúng là không nghĩ tới này một tra, trong lòng cả kinh, lập tức tăng tăng gạt đầu nói, "Thanh mị ngươi nhắc nhở phải là, vì phu nhớ kỹ!"

Nghe được Trì Thủy Mặc bảo đảm, Tô Thanh Mị nhoen miệng cười, liền như nở rộ mẫu đơn, xinh đẹp không gì tả nổi, Tô Thanh Mị chỉ sợ Trì Thủy Mặc vì cái gọi là thiên tài hư danh, không chịu đáp ứng.

Dù sao, tu hành không đủ nửa năm liền năng lực cảm ngày du cảnh quý tu, một khi truyền ra, e sợ sẽ khiếp sợ toàn bộ giới tu hành, Trì Thủy Mặc lập tức sẽ bị mang theo thiên tài siêu cấp tên tuổi.

Đừng xem đây chỉ là hư danh, nhưng e sợ có chút tu hành mấy trăm năm tu sĩ vẫn như cũ không nhìn thấu.

"phu quân, ngươi định xử lý như thế nào cái kia Từ Yên, có thể muốn thanh mị giúp đỡ?"

Trì Thủy Mặc có thể bắt giữ cái kia quý tu, thế nhưng có thể hay không từ trong miệng hỏi ra muốn đồ vật đến, liền không biết, dù sao tra hỏi phép thuật, ở giới tu hành cũng không phải là người nào đều sẽ.

Mà này vừa vặn bắn trúng Trì Thủy Mặc uy hiếp, hiện nay Trì Thủy Mặc chỉ là nho sinh cảnh giới mà thôi, cũng không thể triển khai bao nhiêu nhờ tu pháp thuật.

Mà này có hạn pháp thuật bên trong, cũng không có khả năng để cái kia Từ Yên nói ra thật tình phép thuật, vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc vẫn đứng là cần Tô Thanh Mị trợ giúp.

"Thanh mị ngươi hỏi điểm quan trọng (giọt) lên, phu quân trong tay xác thực không có tra hỏi pháp thuật, vì lẽ đó, này hỏi ra người giật dây sự tình, còn cần thanh mị sự giúp đỡ của ngươi." Sẽ không chính là sẽ không, cần cần giúp đỡ chính là cần cần giúp đỡ, Trì Thủy Mặc sẽ không vì cái kia chút mặt mũi liều chết.

Không biết này lại làm cho Tô Thanh Mị đối với hán cao liếc mắt nhìn, thế giới này thế tục, địa vị của nam nhân cùng Hoa Hạ cổ đại giống nhau y hệt,

theo phu làm vợ cương này một cái liền có thể thấy được chút ít.

Muốn thể từ cầu viện ở không ít nam nhân xem ra là phi thường mất mặt sự tình, thậm chí có nam nhân đem tăng lên trên đến tôn nghiêm độ cao, Trì Thủy Mặc hướng về chính mình cầu viện thời, Tô Thanh Mị có thể nhìn ra Trì Thủy Mặc dĩ nhiên hào không miễn cưỡng.

Này không những không có hạ thấp Trì Thủy Mặc mị lực, trái lại tăng lên rất nhiều, cảm được thì cũng buông được mới là chân hán tử, đại trượng phu, hơn nữa từ Trì Thủy Mặc về mặt thái độ Tô Thanh Mị có thể thấy được hẳn đối với mình tôn trọng, thật giống đem chính mình phóng tới cùng hẳn ngang nhau địa vị.

Điều này làm cho Tô Thanh Mị rất có chút vui mừng, tuy rằng giới tu hành không có cái gì nữ tôn nam ti lời giải thích, dù sao nữ tu đồng dạng mạnh mẽ, thế nhưng giới tu hành căn cơ dù sao cũng là giới trần tục, khó tránh khỏi có chút chịu ảnh hưởng.

Có thể tìm tới một cái tôn trọng chính mình phu quân, Tô Thanh Mị là may mắn.

"Có thể giúp đỡ phu quân, là thanh mị phúc khí, phu quân đem cái kia ma nữ thả ra đi, mà thấy rõ mị thủ đoạn!" Tô Thanh Mị lúc này liền muốn giúp đỡ, dù sao, việc này càng sớm càng tốt, nếu như cái kia ma nữ người sau lưng một khi phát hiện ma nữ bị bắt, nói không chắc sẽ xảy ra chuyện gì đến.

"Ân, thanh mị người tuyệt đối không nên tổn cô gái này quý tính mạng, nàng còn đối với ta hữu dụng." Trì Thủy Mặc sợ Tô Thanh Mị tra hỏi thủ đoạn quá mức kịch liệt, tổn thương Từ Yên hồn phách, cố ý nhắc nhở.

"Phu quân yên tâm, thanh mị chắc chắn sẽ không để cô gái này quý có tổn thương gì." Tô Thanh Mị biết không ít tu sĩ đều có cảm hồn phách làm vật liệu, luyện đan luyện pháp.

Tuy rằng không biết Trì Thủy Mặc muốn cô gái này quý để làm gì, thế nhưng Tô Thanh Mị vẫn là đáp lại, dù cho Trì Thủy Mặc dùng rút hồn luyện phách, Tô Thanh Mị nhiều nhất cũng là khuyên bảo mà thôi, cũng sẽ không can dự Trì Thủy Mặc cuối cùng quyết định.

Tô Thanh Mị tuy rằng thiện lương, nhưng này là đối với mình người, đối với người ngoài, Tô Thanh Mị nhưng là như trời đồng giá rét bình thường vô tình, dù sao cũng là tu luyện mấy trăm đến hồ ly, nếu như không phân đối tượng, không phân trường hợp, bày ra thiện lương, đã sớm chết, cái nào có thể sống tới ngày nay.

Đối lập ở Trì Thủy Mặc tới nói, cái kia ma nữ bắt quá là không quá quan trọng người mà thôi, Tô Thanh Mị đương nhiên sẽ không lăm miệng.

"Người mà tiếp tốt!" Trì Thủy Mặc nhắc nhở một tiếng, lập tức bên trong bên trong đan điền, 'Nho gia thế giới' bên trong, trôi nổi ở giữa không trung loại nhỏ núi cao bay ra ngoài thân thể.

Mờ mờ bạch quang từ trên núi thả ra, một luồng trấn áp yêu tà ý cảnh tràn ngập ở toàn bộ bên trong tiểu viện, để Tô Thanh Mị sắc mặt căng thẳng, dù cho lấy tu vi của nàng, vẫn như cũ cảm thấy trong cơ thể yêu lực có chút trì trệ!

Tô Thanh Mị không khỏi lần thứ hai ở trong lòng thầm khen một tiếng, quả nhiên không hổ là tiên nhân thụ pháp, xem cái kia màu trắng núi cao khí tượng, liền có thể biết tuyệt đối tiềm lực vô cùng.

"Mở!" Trì Thủy Mặc một thân xích a, bạch quang núi cao bên trong mười sáu cái 'Trần' chữ bay ra, hạo nhiên chính khí tạo thành núi cao trong nháy mắt giải thể.

'Trần' chữ kể cả núi cao hóa thành chính khí xèo một tiếng liền chui vào Trì Thủy Mặc bên trong bên trong đan điền, tiếp tục ôn dưỡng đi tới.

Màu trắng núi cao mới vừa vừa biến mất, một đoàn khói đen ở giữa không trung bại lộ mà ra, trong nháy mắt liền phồng lớn đến ba trượng chu vi, che lại gần phân nửa sân.

"Tiểu tử, có phải là pháp lực khô kiệt, trấn giữ không được ta, ha ha ha ha, hiện tại đến phiên ta báo thù." Một trận thâm trầm âm thanh truyền ra, thanh âm kia lại như là đinh sắt cạo ở pha lê trên chói tai tiếng, khiến người ta tóc gáy dựng đứng.

Cũng may, thanh âm này chỉ ở bên trong tiểu viện vang vọng, tiểu viện ở ngoài đứng là không nghe thấy bất kỳ thanh âm gì, không phải vậy, định sẽ khiến cho Vương phủ hạ nhân khủng hoảng.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 135: Trong lòng bàn tay càn khôn, mịt mờ thái khí cường

"Ồn ào!" Tô Thanh Mị quát lớn một tiếng, tay phải hướng về giữa không trung khói đen hơi một tấm, năm màu nguyên khí từ Tô Thanh Mị ngọc chuông bốc lên.

"Trong lòng bàn tay càn khôn, khôn!" Tô Thanh Mị kiêu quát một tiếng.

Chỉ thấy cái kia năm màu nguyên khí đón gió liền trường, bắt quả trong chốc lát, cái kia năm màu nguyên khí đã có to khoảng mười trượng, hình thành một cái ngũ thái quang trảo, đem đoàn hắc vụ kia bao ở trong đó.

Khói đen bên trong Từ Yên thấy sự không đúng, trong mây mù lập tức liền bay ra một cái sáu thước to nhỏ lục lung trông đầu lâu đến, thật là quý tu bên trong trứ danh đại lộ phép thuật 'Quý khố', danh tiếng kia liền đường như Thiên Long thể giới La Hán quyền.

Cái kia đầu lâu há mồm phun một cái, dĩ nhiên phun ra một cái băng lam hàn khí mang đến, cái kia hàn khí mang mũi nhọn xoay tròn, hình thành một cái băng hàn mũi khoan, muốn muốn xông ra này năm màu nguyên khí trảo.

"Càn khôn biến đổi, hóa!" Tô Thanh Mị trong tay pháp quyết biến hóa, cái kia năm màu nguyên khí trảo phía nam vang lên bên trong một tiếng réo rất kêu to, nguyên khí trảo bên trong sinh ra một con bay lượn ba thước Chu Tước đến.

Cái kia Chu Tước kê thủ, yến hạng, cổ rắn, đuôi cá, không một không đủ, không một chưa sẵn sàng, đều do ngọn lửa màu đỏ tạo thành.

Cái kia Chu Tước thanh minh một tiếng, há mồm phun một cái, phun ra một cái thuần đỏ đậm cột lửa đến, cái kia màu băng lam hàn khí đụng vào đến này cột lửa, dĩ nhiên trực tiếp bị tức hóa,

Không chờ cái kia băng lam đầu lâu phản ứng lại, Chu Tước dĩ nhiên lác người mà lên, hai cánh giương ra liền bay đến đầu lâu bên trên, bắt quả mấy trảo liền đem cái kia băng lam bộ xương đánh tan, hóa thành từng tia từng tia lam vụ, há mồm phun một cái, xích hỏa bay ra, liền ngay cả cái kia từng tia từng tia lam vụ cũng biến mất không còn tăm hơi.

"Hậu thiên Đinh Hỏa Chu Tước, hậu thiên Đinh Hỏa Chu Tước!" Cái kia khói đen bên trong truyền ra một trận khàn giọng tiếng kêu đến, có vẻ rất là sợ hãi.

"Các ngươi không cho ta đường sống, mọi người thì cùng chết đi!" Cuồng loạn âm thanh vừa ra, cái kia khói đen bên trong nhất thời có cỗ ba động không bỏ truyền ra, liền ngay cả năm màu nguyên khí trảo ở ngoài Trì Thủy Mặc đều có thể cảm ứng được, nếu như cái kia khói đen muốn nổ tung lên, tuyệt đối có thể san bằng chính tòa tiểu viện, lan đến gần phân nửa Vương phủ.

Hiển nhiên. Cái kia ma nữ hẳn là triển khai Thiên Ma Giải Thể loại ngọc đá cùng vỡ chiêu số!

"Không biết phân biệt!" Tô Thanh Mị một tiếng khê kêu, "Càn khôn sáu biến, ngũ hành tóa!"

Theo Tô Thanh Mị pháp quyết biến hóa, năm màu nguyên khí trảo bên trong một tiếng Đông Phương một tiếng rỗng găm, một cái màu xanh thân long bay ra, phương tây một tiếng hồ găm, một con màu trắng đại hồ vỗ ra, phương bắc một tiếng quy hồng. Một con uông lam Huyền Vũ xuất hiện.

Ở này ba con thần thú xuất hiện thời điểm, khói đen đình mới chẳng biết lúc nào xuất hiện một con màu vàng đất Kỳ Lân.

Ngũ phương thần thú vừa ra, lập tức tuân thủ một cái quỹ tích huyền ảo vận hành, khói đen trên nhất thời xuất hiện một cái ngũ hành nguyên khí tỏa, một luồng gọn sóng vô hình từ ngũ hành nguyên khí tỏa bên trong phát sinh.

Cái kia sắp bạo phát khói đen đụng tới này vô hình gọn sóng lập tức một trận, liền như vậy bất động, ở nguyên khí trảo ở ngoài Trì Thủy Mặc xem ra, thật giống là phía kia bên trong không gian thời gian bất động.

"Thu!" Tô Thanh Mị trên tay pháp quyết lại biến, cái kia to khoảng mười trượng năm màu nguyên khí trảo dĩ nhiên cấp tốc thu nhỏ lại. Bắt quả trong nháy mắt, liền biến thành hai tác to nhỏ thái cầu, bị Tô Thanh Mị nắm trong tay.

"Thanh mị, vừa cái kia ma nữ vì sao nhìn thấy ngươi cái kia hoà hồng Chu Tước sau, sợ hãi kêu to hậu thiên Đinh Hỏa chi tước, sau đó càng muốn ngọc đá cùng vỡ?"

Không hiểu liền hỏi. Đây là Trì Thủy Mặc từ tiểu học bắt đầu liền nuôi thành thói quen tốt, rất nhiều lúc tin tức quyết định thành bại, Trì Thủy Mặc đương nhiên sẽ không lơ là.

Tô Thanh Mị cười duyên. Đạo, "Phu quân, trong thiên địa hóa có rất nhiều loại, trong đó lấy Thiên can phân chia chi hòa có hai loại, một loại là Bính Hỏa, một loại là Đinh Hỏa.

Đinh Hỏa kế Bính Hỏa sau khi, chính là vạn vật chi tinh, văn minh chi tượng; ở thiên vì liệt tinh, ở đất là âm hỏa. Chính là sáu âm đứng đầu.

Đối với những này âm vật. Đinh Hỏa am hiểu nhất thiêu đốt, rút hồn luyện phách từng tia từng tia vào thật. Thống khổ nhất bất quá, vì lẽ đó cái kia ma nữ thấy này Đinh Hỏa mới sẽ như vậy sợ hãi, tuy nhiên năng tu hành không đến nơi đến chốn, một khi bị này Đinh Hỏa quán lấy, so với Vạn Trùng Phệ Tâm, ngàn đao lăng trì càng thêm thống khổ.

Cái kia ma nữ cho rằng ta muốn dùng này Đỉnh Hòa luyện nàng, tự nhiên sợ hãi đến cực điểm, muốn ngọc đá cùng vỡ."

Lời này để Trì Thủy Mặc hơi sững sờ, không nghĩ tới thanh mị xem ra ôn nhu nhược yếu, thủ đoạn nhưng là như vậy bất phàm, lại nghĩ đến cái kia Đỉnh Hòa ở Hoa Hạ cổ đại bên trong cũng có đề cập, nhưng nói thẳng là nhân gian đèn đuốc mà thôi.

"Thanh mị, cái kia Đỉnh Hòa thật giống được gọi là nhân gian đèn đuốc sao, sao sinh như vậy tuyệt vời." Trì Thủy Mặc trực tiếp hỏi lên.

Tô Thanh Mị phốc thử nở nụ cười, lập tức nhận ra được không tốt, che miệng đạo, "Phu quân, người nói tới mặc dù có chút đạo lý, nhưng xác thực không đúng.

Thần thảo nhiên chỉ hóa đều vì Đỉnh Hòa, thế nhưng cấp độ kia Đỉnh Hòa đối với người tu hành căn bản không dùng, tuy rằng cũng có thể sưu tập lên đến sử dụng, thế nhưng chỉ có thể làm làm phạm hỏa mà thôi.

Không phải vậy, những kia phạm nhân chẳng phải là cầm một chiếc ngọn đèn liền có thể sát quý.

Hậu thiên Đỉnh Hòa cũng chia đẳng cấp, dựa theo từ thấp đến cao, trong đó cấp thấp Đỉnh Hòa liền cây cỏ đều điểm không nhiên, đỉnh cấp Đỉnh Hòa thậm chí có phần sơn chử hải uy năng.

Thiếp thân này Chu Tước trạng Đỉnh Hòa ở đây giới đã là cực cao cấp độ, đẳng cấp cao hơn Đỉnh Hòa có lẽ còn tồn tại, nhưng e sợ cũng chỉ tồn tại trong đồn đãi.

Ta Thanh Khâu Sơn gốc gác chỉ có thể giúp ta tu thành Chu Tước Đỉnh Hòa, liên quan với tiến thêm một bước Đỉnh Hòa, nhưng phải dựa vào cơ duyên."

Trì Thủy Mặc cảm thấy có chút da mặt đỏ lên, vấn đề này đúng là không nghĩ tới, thâm nghĩ trong lòng, xem ra, vừa đến vào giới tu hành, rất nhiều tri thức tuy rằng có thể sử dụng, nhưng nhất định phải biến báo, bằng không tất nhiên trên người chê cười.

Bị lão bà mình cười một cái còn không có gì, dù sao cũng là người mình, nhưng nếu như bị cái khác trong giới tu hành người chê cười, hấn này bản giới nho tu chi tổ nhưng là mất mặt!

"Cái kia Chu Tước vì Đỉnh Hòa, cái khác bốn tôn thần thú đây?" Trì Thủy Mặc phát huy đầy đủ không hiểu liền hỏi tinh thần, đánh vỡ sa nòng hỏi đến tốt cùng.

"Thanh Long vì Ất Mộc khí, Bạch Hổ vì tân kim khí, Huyền Vũ vì quý thủy khí, Kỳ Lân vì bản thân thổ khí, thu về đến vì Thiên can bên trong hậu thiên ngũ khí." Tô Thanh Mị nhân nhát đáp.

Tô Thanh Mị nói tới nhẹ, thế nhưng Trì Thủy Mặc nhưng hít vào một ngụm khí lạnh, con bà nó, Thiên can hậu thiên ngũ khí đều đang tu luyện tới hóa thành ngũ phương thần thú mức độ, xem ra, cái kia Thanh Khâu Sơn nhưng không phải là mình nghĩ tới như vậy, chỉ là giới tu hành một cái bên trong thế lực nhỏ.

Bất quá, Tô Thanh Mị nhưng không muốn nhiều lời Thanh Khâu Sơn tin tức, Trì Thủy Mặc tự nhiên không cách nào biết được càng nhiều.

Vốn là Trì Thủy Mặc coi chính mình cùng Tô Thanh Mị tuy rằng có khoảng cách, thế nhưng dựa vào 'Hạo nhiên chính khí thư' mang theo cho mình ở nho tu trên đặc thù địa vị, có thể rất nhanh đuổi tới Tô Thanh Mị, thế nhưng bây giờ nghĩ lại, e sợ không có đơn giản như vậy.

Ở một quãng thời gian rất dài bên trong, chính mình cũng đem sống ở Tô Thanh Mị che chở bên trong, phu cương uể oải suy sụp a! Trì Thủy Mặc âm thầm cảm khái.

"Tốt phu quân, chuyện của ta mặt sau nói sau đi, ta trước tiên giúp người đem người giật dây hỏi lên." Tô Thanh Mị hiển nhiên không muốn nói thêm Thanh Khâu Sơn, thật giống cái kia làm cho nàng cảm thấy không thoải mái.

Trì Thủy Mặc nghi hoặc không rõ đồng thời, cũng không truy hỏi nữa, cười nói, "Cái kia, ta liền xem nương tử thủ đoạn của người!"

Nghe được Trì Thủy Mặc không lại thanh mị, mà là xưng hô nương tử, Tô Thanh Mị hải lòng nở nụ cười, vừa nhắc tới Thanh Khâu Sơn tối tăm quét đi sạch sành sanh, cười nói, "Phu quân mà xem ta thủ đoạn!"

Nói trong miệng hét một tiếng, "Thiên hồ mê hồn, bốn đuôi hoặc phách!"

Chỉ thấy Tô Thanh Mị tay phải nắm tiểu cầu bên trong tự dung xuất hiện vô số mịt mờ thái khí, biến ảo ra nhân gian bách tướng,.

Mịt mờ thái khí hướng về cái kia bị ngũ hành nguyên khí khóa chặt lại khối đen tuôn tới, không lâu lắm, một đạo Đạo Quang mạc thoáng hiện ở mịt mờ thái khí bên trong, từ Từ Yên lên tiếng bắt đầu, đến vừa bị Tô Thanh Mị ổn định đến, cái kia ma nữ khi còn sống chết rồi hết thấy đều hiển hiện ở mịt mờ thái khí bên trong, liền như một hồi cao thanh không gian ba chiều điện ảnh.

Bất quá chốc lát, cái kia ngũ sắc nguyên khí tráo bên trong mịt mờ thái khí liền giống như thủy triều thoái lui, Tô Thanh Mị mở hai mắt ra đạo, "Phu quân, đã toàn bộ biết rồi, cô gái này quý liền giao cho người đi."

"Không vội, nương tử, cái kia Từ Yên phía sau chính là người phương nào? Là hà thế lực?" Tăng cao thực lực cũng không vội ở này nhất thời nửa khắc, Trì Thủy Mặc cảm thấy vẫn là hỏi trước một chút rõ ràng tốt hơn.

"Ân, phu quân, cái kia Từ Yên ba năm rưỡi trước muốn câu dẫn vương Đồng Trì bá phụ, bị Sở Huệ Phu Nhân phát hiện, sau đó liền bị Sở Huệ Phu Nhân mượn cơ hội oan uổng Từ Yên trộm nàng trăm ngọc, cũng khiến người ta đem tập trung vào trong giếng chết đuối, tạo thành Từ Yên không thể tả oan uổng, đầu tình tự sát giả tạo.

Sở Huệ Phu Nhân nhưng không ngờ tới cái kia đáy giếng một bên có cái ba tác to nhỏ âm khí miệng giếng, để này Từ Yên được tạo hóa, có âm khí sự giúp đỡ, Từ Yên thuận lợi tu luyện thành quý, cũng cấp tốc trưởng thành.

Nhưng dù sao trong phủ có Sở Huệ Phu Nhân cùng vương Vương Trí Nguyên nhân đạo số mệnh trấn áp, Từ Yên tuy rằng thành quý, nhưng cũng không dám ra tình, mãi đến tận hơn nửa tháng trước, một cô gái xinh đẹp đột nhiên xuất hiện ở trong phủ, cô gái kia Từ Yên khi còn sống chưa từng gặp, có thể khẳng định không phải trong phủ người.

Nhưng cô gái này lại phát hiện giấu ở âm khí chi trong giếng Từ Yên, cũng truyền thụ một trong số đó bộ bên trong cuối quý quyết, cô gái kia để Từ Yên sau khi tu luyện thành đi gây sự với Sở Huệ Phu Nhân, để Sở Huệ Phu Nhân không thể phân tâm quan tâm vương Vương Trí Nguyên.

Đồng thời không thể giết hại trong phủ những người ở khác tính mạng, để tránh khỏi đưa tới Phật đạo hai môn cao nhân đến đây thu quý.

Vốn là cùng cái kia Sở Huệ Phu Nhân có sát thân mối thù Từ Yên không có suy nghĩ nhiều, vui vẻ đáp ứng, đến ở trong phủ những người khác, Từ Yên cũng không có lớn bao nhiêu quan hệ, có giết hay không cũng không khác nhau gì cả.

Hơn nữa, nàng cũng không muốn đem sự tình làm lớn, đưa tới Phật đạo hai môn cao nhân.

Được bộ này quý quyết, Từ Yên sau ba ngày liền có thể rời khỏi trong phủ, vì quý quyết bên trong ghi chép 'Vạn quý phệ hồn' đại pháp, dứt khoát đi tới Long Thuận Phủ dưới tam tiêu huyện ở ngoài phục ngưu sơn dưới chân nằm ngưu thôn, đem trong thôn 107 miệng ăn sát hại, tế luyện 'Vạn quý phệ hồn'.

Sau khi trở về đến trong phủ trong giếng tiềm tu, cũng thỉnh thoảng ra đi quấy rối Sở Huệ Phu Nhân, nhưng Sở Huệ Phu Nhân trên người nhân đạo số mệnh để Từ Yên chỉ có thể quấy rầy mà làm hại không được.

Chuyện sau đó, người cũng biết."

Tô Thanh Mị đem đầu đuôi sự tình từng cái hướng về Trì Thủy Mặc thuật nói rõ ràng, Trì Thủy Mặc nghe nói cái kia Từ Yên là bị Sở Huệ Phu Nhân hại chết, mà không phải kêu oan tự sát, nhất thời cảm khái một câu 'Vừa vào hào môn sâu như biển' quả thực không phải nói lung tung.

Cái kia Từ Yên lại dám câu dẫn vương Vương Trí Nguyên, chết rồi cũng là chết vô ích, dù sao Từ Yên nghiêm chỉnh mà nói liền ngay cả mệnh cũng không phải là của mình, mà là thuộc về chủ nhà.

Sở Huệ Phu Nhân coi như giết Từ Yên cũng mà xúc phạm đại sở luật pháp, nhiều nhất bất quá khiến người ta cảm thán một câu ghen tị mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 136: Nho gia thế giới dị biến

Không có xúc phạm luật pháp, lại chưa từng trở ngại đến chính mình, Trì Thủy Mặc đương nhiên sẽ không đầu óc rút gân đi cùng Sở Huệ Phu Nhân lý luận cái gì, Trì Thủy Mặc coi như trợ giúp những kia bách tính, vậy cũng chỉ ít đều là chịu đến đại sở luật pháp bảo vệ người.

Cho tới nô lệ cái gì, Trì Thủy Mặc cũng không có tâm tư đi quản bọn họ chuyện vô bổ, dù sao những người kia số mệnh vị cách quá thấp, coi như sản sinh nhân đạo chính nguyện cũng phi thường ít ỏi, trừ phi hủy bỏ có quan hệ nô lệ chế độ.

Thế nhưng, Trì Thủy Mặc sẽ không tự đại đến cho là mình có thể thay đổi xã hội này chế độ, để cho từ chế độ phong kiến biến thành cái khác chế độ.

Bất kỳ ý đồ biến pháp người, kết cục đều sẽ không tốt đi nơi nào, Trì Thủy Mặc cũng không muốn đem tốt đẹp nhân sinh dâng hiến cho hủy bỏ nô lệ chế độ.

"Thì ra là như vậy!" Trì Thủy Mặc cảm thán một tiếng, cái kia Từ Yên khi còn sống liền có thể làm ra câu dẫn vương Vương Trí Nguyên sự tình đến, chết rồi dùng sinh hồn tế luyện phép thuật cũng là nói xuôi được, dù sao đều là muốn đi đường tắt a!

Như vậy, đem Từ Yên đạo hạnh làm hao mòn, Trì Thủy Mặc cũng sẽ không lại cảm thấy hổ thẹn .

"Thanh mị, người khả năng nhìn ra cái kia cô gái bí ẩn là lai lịch ra sao?" Tô Thanh Mị xuất thân bất phàm, Trì Thủy Mặc hi vọng nàng có thể nhìn ra chút gì đến.

"Không rõ ràng, " Tô Thanh Mị lắc lắc đầu, "Quý tu bên trong có không ít mạnh mẽ tán tu, cô gái này có lẽ là một cái trong đó đi.

Chỉ ít, ta rời khỏi thanh khâu trước chưa từng nghe nói thể lực kia trẻ tuổi cùng này cô gái bí ẩn đặc thù tương đồng, trừ phi, nàng là gần nhất mới xuất hiện nhân tài mới xuất hiện, hơn nữa trước vẫn ở bên trong môn phái tiềm tu, không phải vậy, liền hẳn là một cái nào đó tán tu."

Tô Thanh Mị trực tiếp đem cái kia cô gái bí ẩn định nghĩa vì quý tu, hiển nhiên là nhìn ra nội tình, thể nhưng đến cùng là tán tu vẫn có thể lực, liền không biết .

"Như vậy, liền phiền phức . Cái kia cô gái bí ẩn để Từ Yên kiểm chế Sở Huệ Phu Nhân, hiển nhiên là đối với vương Vương Trí Nguyên thể bá có ý đồ gì, chúng ta chỉ cần điều tra một phen, nếu như thật cùng vương Vương Trí Nguyên thể bá có quan hệ, chỉ sợ ta không xuất thủ không được."

Trì Thủy Mặc rất rõ ràng. Chính mình hiện nay có thể sống như thể tiêu sái. Thậm chí xông ra to lớn thanh minh, hết thầy đều là xây dựng ở chính mình là tri phù con trai tiền đề trên.

Không phải vậy, sớm đã có người tới gây phiền phức . Chỉ ít cái kia Long Thuận Phủ thông phán sẽ không để cho Trì Thủy Mặc dễ chịu.

Vương Vương Trí Nguyên chính là Vương Thái Thường một sự giúp đỡ lớn, nếu như vương Vương Trí Nguyên có chuyện, không có trợ lực Vương Thái Thường đem phi thường bị động, phải biết, quan trường chủ ý chính là mạng lưới liên lạc. Vương Vương Trí Nguyên vừa ra sự, e sợ Vương Thái Thường cùng Lại Bộ Thị Lang sớm xuyên tạc quan hệ sẽ tách ra.

Dù cho Vương Thái Thường có thể làm ra công lao đến, thăng chức cũng sẽ không giống nguyên lai bình thường mau lẹ, Tô Thanh Mị chỉ mấu tụy rằng thần thông quảng đại, thể nhưng đối với càng chạy càng cao Vương Thái Thường tới nói, trợ lực trở nên càng ngày càng nhỏ.

"Tốt , nếu này Từ Yên chỉ là cái kia cô gái bí ẩn một bước nhân kỳ. Đã không phải truyền nhân, cũng không phải thân cố, vậy cũng không cần lưu thủ , thanh mị, người đem cô gái này quý thả ra đi."

Trì Thủy Mặc nói xong vung tay phải lên. Ngũ Trương Thanh đàn chỉ đột nhiên xuất hiện, Trì Thủy Mặc tay trái bấm nỏ gia sáu quyết chỉ 'Thư' quyết, đồng thời trong miệng uống đến, "Dưới thì lại vì non sông" !

Một đoàn bạch khí từ Trì Thủy Mặc 'Nho gia thế giới' bay ra, thông qua thiết họa ngân câu từ phong bút ngưng tụ thành 'Dưới, thì lại, vì, sông, nhạc' năm cái đại tự từng cái khắc ở Trì Thủy Mặc trước người ngũ Trương Thanh đàn trên giấy.

Năm tấm bảng chữ mẫu mới vừa vừa thành hình, liền lập tức nổ tung, màu trắng sương mù hình thành một toà mơ mơ hồ hồ màu trắng núi cao, chỉ một thoáng, một luồng trần áp vạn cổ ý cảnh bao phủ toàn bộ tiểu viện.

Cái kia màu trắng núi cao một thành, giữa không trung mười sáu cái 'Trần' chữ dồn dập chui vào mơ mơ hồ hồ màu trắng núi cao bên trong, bạch quang chính khí nhạc lần thứ hai xuất hiện.

Nhìn thấy Trì Thủy Mặc làm ra đến trận thế, Tô Thanh Mị cũng không chậm trễ, đưa tay trên năm màu nguyên khí cầu nhẹ nhàng bắn ra, cái kia bị ngũ hành nguyên khí khóa chặt lại khối đen, liền bị bắn ra năm màu nguyên khí cầu, khối đen vừa xuất hiện ở trên khu nhà nhỏ không, lập tức liền co lại thành một đoàn, liền muốn lần thứ hai chạy trốn.

Trì Thủy Mặc cười ha ha, "Người vẫn là cho ta vào đi." Nói xong thiết họa ngân câu từ phong bút một chỉ, cái kia bạch quang chính khí nhạc trên trần áp ý cảnh dâng lên, trong nháy mắt đem ổn định, sau đó thông dong thu nhập núi cao bên trong lần thứ hai trần áp.

Đem bạch quang chính khí nhạc thu nhập 'Nho gia thế giới' sau, Trì Thủy Mặc bắt chuyện một tiếng, "Thanh mị, làm hộ pháp cho ta!" Liền lắc mình vào nhà, khoanh chân ngồi xuống.

Có Tô Thanh Mị ở bên người, chính là an toàn nhất bề quan nơi, Trì Thủy Mặc đứng là không lo lắng gì.

Tô Thanh Mị thấy này, trong tay năm màu nguyên khí cầu dâng lên, hóa thành ba trượng to nhỏ năm màu nguyên khí trảo, đem Trì Thủy Mặc bề quan phòng nhỏ bao phủ, lập tức nguyên khí trảo khẽ run lên, liền hóa thành vô hình, từ ngoài nhìn vào, căn bản không nhìn thấy có một tầng vô hình nguyên khí trảo đem bên trong phòng cùng tiểu viện tách ra.

Cho tới lần này tranh đấu, 'Tích tán trai' ở ngoài người căn bản không nhìn thấy, từ đầu tới đuôi, Tô Thanh Mị đều dùng pháp thuật ngăn cách 'Tích tán trai' .

Khoanh chân ngồi xuống sau, Trì Thủy Mặc lập tức tiến vào bên trong coi trạng thái, ý niệm tiến vào 'Nho gia thế giới' .

Vừa mới vào 'Nho gia thế giới', Trì Thủy Mặc chính là sững sờ, 'Một trận sáng sủa tiếng đọc sách truyền đến, những kia ở 'Nho gia thế giới' nấu thân linh hồn môn dĩ nhiên ở đọc kinh thư.

"Thiên Hành kiện, quân tử lấy không ngừng vươn lên; địa thế khôn, quân tử lấy hậu đức tái vật; thiện như nước, quân tử làm sự mưu bắt đầu; cần son khiêm, quân tử lấy bầu nhiều ích quả."

Liên này bốn câu thoại, nhiều lần vang vọng 'Nho gia thế giới' bên trong, những kia sinh hồn hoặc nằm hoặc đứng, trong miệng không ngừng lặp lại những lời nói này.

Càng làm cho Tri Thủy Mặc kinh ngạc chính là, theo những này sinh hồn niệm tụng, trong hư không không ngừng có hạo nhiên chính khí sinh ra, giáng lâm ở những kia sinh hồn bên trên.

Tri Thủy Mặc có thể kết luận, những Hạo Nhiên đó chính khí tuyệt đối không phải 'Nho gia thế giới' bên trong, mà là từ ngoại giới thiên địa tiếp dẫn mà tới.

Tri Thủy Mặc đã sớm biết, thiên địa vạn vật cũng có thể nói do chính tà hai khí tạo thành, Tri Thủy Mặc tu luyện đến nho đạo không chỉ có thể đem nhân đạo chính nguyên chuyển hóa thành hạo nhiên chính khí, còn có thể xúc động trong thiên địa nguyên thủy chính khí, hấp thu chuyển hóa thành hạo nhiên chính khí.

Thế nhưng, loại này xúc động hấp thu trong thiên địa nguyên thủy chính khí phương pháp không phải dựa vào cái gì pháp quyết, mà là linh ngộ, hoàn toàn dựa vào đạo hạnh hấp dẫn.

Tri Thủy Mặc hiện nay là nho tu cảnh giới thứ nhất, nho sinh cảnh, dựa vào chính mình đối với thiên địa chính đạo lý giải, cũng có thể xúc động hấp thu nguyên thủy chính khí, thế nhưng số lượng phi thường ít ỏi, so với nhân đạo chính nguyên chuyển hóa mà đến hạo nhiên chính khí tới nói, quả thực thật là ít ỏi, vẫn chưa tới một phần trăm.

Vì lẽ đó, Tri Thủy Mặc rất ít tu luyện, mà là nóng lòng ở nhân đạo chính nguyên suru tập, cùng với đối với thiên địa chính đạo lý giải.

Cho tới hấp thu trong thiên địa nguyên thủy chính khí, Tri Thủy Mặc rất ít làm như thế, bởi vì cái được không đủ bù đắp cái mất, thời gian này dùng để linh ngộ chính đạo, tăng lên đạo hạnh trái lại có thể có thu hoạch lớn hơn, Tri Thủy Mặc hiện nay đầu đầu không phải hạo nhiên chính khí số lượng, mà là đạo hạnh vấn đề.

Để Tri Thủy Mặc kinh hãi chính là, những Sinh Hồn dẫn đó động nguyên thủy chính khí xuyên (mặc) qua 'Nho gia thế giới' thiên địa thai mô sau, liền bị thai mô tự động chuyển hóa thành hạo nhiên chính khí, trong đó tám tầng rơi vào những kia sinh hồn bên trên, hai tầng rải rác ở 'Nho gia thế giới' bên trong.

Này còn không là để Tri Thủy Mặc cao hứng nhất, nhất làm cho hắn cao hứng chính là, theo những kia sinh hồn niệm tụng, đạo hạnh của chính mình thật giống đang chậm chậm tăng lên, tuy rằng nhỏ bé không thể nhận ra, thế nhưng Tri Thủy Mặc vẫn là cảm ứng được !

Thấy này, Tri Thủy Mặc đọc đem cái kia hơn một trăm cái sinh hồn toàn bộ tụ tập đến đại địa bên trên, đồng thời dùng hạo nhiên chính khí ở 'Nho gia thế giới' bên trong hóa ra một cái cùng Tri Thủy Mặc bản thể giống như đúc thân thể đến.

Cái kia đông đảo sinh hồn vốn là chính đang linh ngộ nho đạo, niệm tụng kinh văn, không nghĩ tới trước mắt xoay một cái, liền xuất hiện ở mặt đất màu trắng trên.

Chúng sinh hồn trước một ông lão trước hết phản ứng lại, trong miệng hô, "Xin chào giới chủ!"

Nghe được lão giả tiếng hô, những kia sinh hồn mới dồn dập phản ứng lại, trăm miệng một lời địa chào đạo, "Xin chào giới chủ!"

'Giới chủ' ? Danh xưng này để Tri Thủy Mặc sửng sốt, lập tức phản ứng lại, chính mình chính là này 'Nho gia thế giới' chủ, xưng hô một tiếng giới chủ cũng coi như thích hợp.

"Ân, có lẽ, " Tri Thủy Mặc gật gù, xem như là đáp lễ.

"Các người vì sao niệm tụng những này kinh văn?" Tri Thủy Mặc cũng không phí lời, trực tiếp hỏi ra hắn chuyện quan tâm nhất.

Vẫn là cái kia trước tiên lão giả trả lời, "Hồi giới chủ, lão hủ đi tới này giới sau khi, liền bị dẫn dắt đến cái kia ngôi sao màu trắng bên trên, được cái kia tinh thần hàm ý hun đúc, linh hồn bên trong tự động hiện lên 'Thiên Hành kiện, quân tử lấy không ngừng vươn lên' kinh văn.

Lão hủ trực giác nói cho ta, niệm tụng này kinh văn sẽ có chỗ tốt, bởi vậy, ta liền nghe theo, không nghĩ tới, nhất niệm tụng này kinh văn, các loại đạo lý liền hiện lên ở trong lòng, càng có hạo nhiên chi khí từ trên trời giáng xuống, bao phủ cho ta.

Được này hạo nhiên chi khí tắm bổ, lão hủ linh hồn càng ngày càng lớn mạnh, so với mới vừa vào này giới thời gian, đã ngưng tụ gấp hai ba lần.

Tri Thủy Mặc sửng sốt, lẽ nào này 'Nho gia thế giới' còn có bí mật gì là chính mình không biết sao?

"Người tên là hà?" Tri Thủy Mặc hỏi, người lão giả này nếu bị 'Nho gia thế giới' ngầm thừa nhận vì này 107 người đứng đầu, Tri Thủy Mặc cảm thấy nên cho nên có tôn trọng.

"Lão hủ nguyên danh đã bỏ đi không cần, được kinh văn kia sau khi, liền tự đặt tên là thiên can! Giới chủ gọi ta thiên kiện là tốt rồi!" Ông lão kia hơi dừng lại một chút, nói ra nói đến đây đến.

"Vậy các người đây?" Tri Thủy Mặc lại Vấn Thiên càn phía sau mọi người.

Thiên càn phía sau 106 người chia làm ba cái quần thể, trung gian quần thể đầu lĩnh chính là cái thanh niên mặc áo trắng, trên người mặc một nho sinh bào hiển nhiên trước người là có học vấn người, sau người đứng đại thể là thân mặc áo xanh người, cùng với một ít nhi đồng.

"Hồi giới chủ, ta đi tới này giới sau khi, liền bị dẫn dắt này mặt đất màu trắng bên trên, được đến đại địa hàm ý hun đúc, linh hồn bên trong tự động hiện lên 'Địa thể khôn, quân tử lấy hậu đức tái vật' kinh văn.

Ta người sau lưng đều là cùng ta tương đồng, bất quá ta là trước hết hiện lên này kinh văn người." Thanh niên nho sinh giải thích.

"Người tên là hà?" Tri Thủy Mặc hỏi.

"Giới chủ gọi ta địa đức là tốt rồi!" Thanh niên nho sinh trả lời.

Tri Thủy Mặc lại đưa mắt nhìn sang ngoài cùng bên trái quần thể người dẫn đầu, đó là một người mặc thợ săn trang phục trung niên đại hán, lưng hùm vai gấu, khi còn sống khẳng định là cái dũng mãnh thợ săn, sau người cũng phần lớn là thân hình đại hán khôi ngô, cùng với mấy cái có chút ngây ngô thiếu niên.

Thợ săn thấy Tri Thủy Mặc đưa mắt nhìn sang hán, nhất thời hiểu ý, đáp, "Hồi giới chủ, nhà ta đi tới này giới sau khi, liền bị dẫn dắt cái kia màu trắng núi cao bên trên.

Chịu đến núi cao hàm ý hun đúc, linh hồn bên trong tự động hiện lên 'Cẩn sơn khiêm, quân tử lấy bầu nhiều ích quả' kinh văn, nhà ta người sau lưng đều là cùng ta tương đồng người.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Khủng bố pháp thuật, chớp mắt ngàn năm

"Người tên là hà?" Tri Thủy Mặc hỏi lần nữa, câu nói này xem như là biến tướng thừa nhận hán làm đầu lĩnh thân phận.

"Giới chủ gọi nhà ta nhạc khiêm liền hành!" Không có gì bất ngờ xảy ra, chịu đến này kinh văn hun đúc trung niên thợ săn cũng thay đổi tên của chính mình.

"Vậy còn người?" Bên phải quần thể đầu lĩnh chính là cái phong thái yếu điệu phụ nữ, xem tuổi tác, đại Ước Nhị Thập nhiều tuổi, búi tóc cao bàn, hiện ra nhưng đã già làm vợ người, sau người đứng người đều vì phụ nữ.

"Hồi giới chủ, thiếp thân đi tới này giới sau khi, liền bị dẫn dắt cái kia lao nhanh dòng sông hai bên bờ, chịu đến dòng sông hàm ý hun đúc, linh hồn bên trong tự động hiện lên 'Thiện như nước, quân tử làm sự mưu bắt đầu' kinh văn, bọn tỷ muội cũng phần lớn cùng ta tương tự." Phụ nữ trả lời cùng phía trước ba người giống nhau như đúc.

"Người tên là hà?" Tri Thủy Mặc gật gù, xem như là thừa nhận thân phận của nàng.

"Giới chủ gọi ta thủy nhu liền có thể!" Nữ tử từ một cái vạn phúc, đạo ra tên của chính mình.

Thiên kiện, địa đức, nhạc khiêm, thủy nhu này mấy cái tên đều ngầm có ý bất quái.

Thiên Hành kiện, quân tử lấy không ngừng vươn lên, vì càn quái; địa thể khôn, quân tử lấy hậu đức tái vật, vì khôn quái; thiện như nước, quân tử làm sự mưu bắt đầu, vì khâm quái; cẩn sơn khiêm, quân tử lấy bầu nhiều ích quả, vì cẩn quái.

Mấy câu nói này đều là (dễ kinh) bên trong câu nói, (dễ kinh) lại xưng (chu dễ) chính là Tri Thủy Mặc truyền thừa tứ thư ngũ kinh bên trong Ngũ kinh một trong.

Tri Thủy Mặc thầm nghĩ trong lòng, này tứ thư ngũ kinh e sợ đều giấu điểm bí mật, hơn nữa cùng mình 'Nho gia thế giới' có quan hệ, có thời gian nhất định phải khai quật một hồi.

"Tốt , ta còn có chuyện phải làm, các người đều tự đi thôi!" Tri Thủy Mặc bắt chuyện một tiếng, tùy ý tản đi này cụ hóa thân, một lần nữa trở lên để thị giác giác lâm 'Nho gia thế giới' .

Hơi suy nghĩ, trên vùng bình nguyên những kia sinh hồn bị một nguồn sức mạnh vô hình nâng lên, mang hướng về các nơi. Thiên kiện bị một lần nữa mang tới đại ngày bên trên.

Khôn bộ hạ người ở lại bình nguyên, khảm bộ hạ người bị Trì Thủy Mặc tiếp đón được dòng sông hai bên bờ, mà cần bộ người cũng bị Trì Thủy Mặc phóng tới cái kia Hạo Nhiên núi cao bên trên.

Không để ý tới những này sinh hồn. Trì Thủy Mặc ý niệm đi tới cái kia lao nhanh dòng sông bên trên, chỉ thấy dòng sông hai bên bờ không ít khảm bộ người tiếp theo tụng niệm (dễ kinh).

Mà dòng sông bầu trời thì lại xuất hiện một toà toả ra bạch quang mơ mơ hồ hồ núi cao. Chính là trấn áp cái kia Từ Yên bạch quang chính khí nhạc.

Bạch quang chính khí nhạc dòng sông mệnh mông cuộn cuộn, lao nhanh không thôi, dài ba trượng dòng sông liên tiếp 'Nho gia thế giới' thế giới thai mô, xuyên qua toàn bộ thế giới.

Cái kia mãnh liệt nước sông toàn bộ là hạo nhiên chính khí, dòng sông trên dưới, tràn ngập quyết chí tiến lên, dâng trào không ngớt ý cảnh, thế nhưng Trì Thủy Mặc biết. Đây cũng không phải này Hạo Nhiên sông chân chính uy danh.

Cái kia bất quá ba trượng dòng sông bên trong cô đọng vô số không gian, nhìn như chỉ có ba trượng dòng sông, cũng không thể so chân chính trường giang đại hà thua kém bao nhiêu.

Cùng cái kia Hạo Nhiên núi cao không giống, cái kia Hạo Nhiên núi cao, nho sinh cảnh giới Trì Thủy Mặc còn có thể thông qua nho gia sáu quyết chí 'Thư' quyết mô phỏng theo một, hai, cũng thông qua 'Trần' chữ vì cốt, chữ bảo vì da, cho mượn Hạo Nhiên núi cao một tia uy năng đến.

Thế nhưng này Hạo Nhiên sông, Trì Thủy Mặc dù cho mượn nho gia sáu quyết chí 'Thư' quyết, cũng mượn không ra một tia uy năng đến. Bởi vì mạnh mẽ quá đáng, cũng không phải là Trì Thủy Mặc hiện tại có khả năng vận dụng không chế.

Chỉ có ở này 'Nho gia thế giới' bên trong, Trì Thủy Mặc mới có thể ngăn ngừa không chế này Hạo Nhiên sông một lúc. Nhìn dòng sông kia bầu trời bạch quang chính khí nhạc, Trì Thủy Mặc hơi chuyển động ý nghĩ một chút, quát to, "Trần!"

Chỉ thấy cái kia bạch quang chính khí nhạc mang theo trong lòng núi Từ Yên chậm rãi chìm xuống, làm đọng tới dòng sông mặt nước thời gian khẽ run lên, Trì Thủy Mặc sắc mặt ngưng lại, uống đến, "Trần!"

Bạch quang chính khí nhạc lập tức quang minh toả sáng, rung động ngọn núi lại ổn định lại. Chậm rãi chìm vào đáy sông.

"Mở!" Ngoại giới Trì Thủy Mặc tay bấm không tên pháp quyết, cái kia bạch quang chính khí nhạc khẽ động. Màu trắng vách núi dần dần trở nên trong suốt, lộ ra trong lòng núi cảnh tượng đến.

Trong lòng núi. Mười sáu cái 'Trần' chữ trên ít dưới nhiều hình thành một cái trống rỗng Kim tự tháp hình dạng, Kim tự tháp trong bụng, một đoàn khối đen lẫn lộn không ngớt, chính là cái kia Từ Yên.

"Trong núi ngàn năm chỉ chớp mắt, nước chảy nháy mắt đã ngàn năm." Hùng vĩ Nguyên Thủy phù âm vang lên ở toàn bộ 'Nho gia thế giới', hết thảy chính đang niệm tụng kinh văn sinh hồn, nghe được câu này sau đều đình chỉ niệm tụng, tiến vào hoảng hốt trạng thái.

Huyền ảo sức mạnh ý cảnh ở toàn bộ 'Nho gia thế giới' lưu chuyển, mãnh liệt Hạo Nhiên sông, nước sông đột nhiên tăng nhanh tốc độ, lấy khó mà tin nổi thần tốc dâng trào ở chính con sông bên trong, nước sông không gian chung quanh đều xuất hiện đạo đạo sóng gợn, phát sinh không thể tả chịu đựng âm thanh.

Này nhanh chóng dâng trào nước sông tốc độ quá nhanh, sắp tới này 'Nho gia thế giới' không gian đã không thể tả phụ trọng, đã ở vào vỡ tan biên giới!

Cái kia trong sông bạch quang chính khí nhạc bên trong khối đen, bị hóa thành lưu quang nước sông gội rửa mà qua, khối đen hình dạng không ngừng mà phát sinh biến hóa, thoái hóa vì Từ Yên hình dạng.

Theo nước sông biến thành lưu quang tiếp tục gội rửa, cái kia Từ Yên quý thể dĩ nhiên dần dần do ngưng tụ trở nên hư huyền, lượng lớn khối đen lưu quang mang đi, biến mất không còn tăm hơi.

Mà cái kia mười sáu cái 'Trần' chữ cũng tương tự quang minh toả sáng, từng người bắn ra một Đạo Quang tuyến, giao nhau liên tiếp thành một cái huyền ảo phù văn, trôi nổi ở Kim tự tháp bên trong, cái kia huyền ảo phù văn thả ra một cột sáng cũng khấu mà xuống, đem cái kia Từ Yên bao ở trong đó.

Khùng bố biến hóa phát sinh, cái kia Từ Yên quý thể bên trong khối đen lượng lớn bốc lên, rất nhanh biến mất không còn tăm hơi, chỉ để lại một đạo sinh hồn ở tại chỗ.

Hơn nữa, cái kia sinh hồn tuổi tác chính đang phát sinh biến hóa, nguyên bản tròn bóng cái trán dần dần xuất hiện nếp nhăn, thẳng tắp eo lưng cũng dần dần lom khom, ánh mắt linh động cũng chậm chậm mất đi hào quang, trở nên vẫn đục.

Đây là ở cướp đoạt linh hồn tuổi thọ !

Dòng sông xung quanh, không chịu nổi gánh nặng không gian xuất hiện từng tia từng tia vết nứt, một luồng hơi thở của sự hủy diệt lan tràn ra, 'Nho gia thế

giới sắp hủy diệt!

Lúc này, trên mặt đất Hạo Nhiên núi cao khe động, sóng gợn vô hình phát sinh, xẹt qua dòng sông quanh thân không gian, đem cái kia đã xuất hiện vết nứt không gian trấn áp, hơi thở của sự hủy diệt cũng bị trấn ở một cái trong phạm vi bất động.

Lưu quang đầy rẫy toàn bộ Kim tự tháp, rất nhanh, Từ Yên linh hồn liền lão đến không thể già hơn nữa, một đạo lợm khộm bóng người dần dần hóa thành quang điểm từ đầu đến chân bay ra mà mở!

Tại chỗ, cái gì đều không có để lại!

"Phốc!" Ngoại giới, Trì Thủy Mặc một ngụm máu tươi phun ra!

"Quả nhiên, sử dụng chiêu này vẫn là quá mức miễn cưỡng!" Trì Thủy Mặc cười khổ một tiếng.

Tay phải hơi thăm một chút, ngăn cản muốn tiến vào Tô Thanh Mị, Trì Thủy Mặc ý niệm tiếp tục tiến vào 'Nho gia thế giới'.

Lúc này, dâng trào dòng sông đã trở về hình dáng ban đầu, vết nứt không gian cũng khép lại, cái kia trong sông bạch quang chính khí nhạc đã giải thể, mười sáu cái 'Trần' chữ một lần nữa bay trở về Hạo Nhiên núi cao bên trên.

"Rầm rầm rầm!" Vô số mây trắng xuất hiện 'Nho gia thế giới' bên trên, hóa thành vô biên sương mù tràn ngập toàn bộ thế giới, hết thấy sinh hồn đều không biết làm sao, không hiểu đến cùng phát sinh cái gì.

Đội đến sương trắng kết thúc, thế giới một lần nữa rõ ràng lúc thức dậy, chúng sinh hồn kinh ngạc phát hiện, núi cao cao ba thước, dòng sông rộng ba thước, mà nguyên lai có thể nhìn thấy biên giới đại địa, cũng cùng thế giới biên giới giáp giới.

Liền ngay cả trên bầu trời nhật nguyệt cũng linh động mấy phần, để lộ ra một cỗ sinh cơ bùng bùng lấy ý vị đến!

Tất cả những thứ này, đều cho thấy, Trì Thủy Mặc đã tới nho tu cảnh giới thứ nhất, nho sinh cảnh giới đỉnh phong, bất cứ lúc nào có thể bước vào nho tứ cảnh giới!

Ngoại giới Trì Thủy Mặc không khỏi nở nụ cười, "Này hiểm, quả nhiên mạo đứng rồi!"

Nguyên lai, Trì Thủy Mặc cái kia một chiêu "Chớp mắt ngàn năm" chính là có thể lột bỏ bất kỳ tu sĩ nào đạo hạnh, pháp lực, tuổi thọ khủng bố pháp thuật, là Trì Thủy Mặc ép đẩy hòm pháp thuật một trong.

Cái kia Từ Yên một thân đạo hạnh bị Trì Thủy Mặc lột bỏ, trở thành một không hiểu tu hành phạm hồn, khi đó, nếu như Trì Thủy Mặc đem Từ Yên thả ra.

Cái kia Từ Yên tuy rằng ký được bản thân đã từng là ngày du cảnh giới quý tu, thế nhưng đã từng cảm ngộ, cũng rất cuộc không nhớ ra được, hết thấy đều nhất định phải trùng tu.

Sự khủng bố, chính như cái kia Phong Thần bảng bên trong khủng bố Tiên Thiên linh bảo bảo 'Hỗn Nguyên kim đầu'.

Cái kia uy danh hiển hách mười hai Kim tiên, bị cái kia 'Hỗn Nguyên kim đầu' lột bỏ đạo hạnh cũng không thể không từ phạm nhân lại tu luyện từ đầu, liền ngay cả cái kia Cửu Chuyển Kim Đan cũng khôi phục không được, có thể thấy được uy thế.

Đương nhiên, Trì Thủy Mặc này "Chớp mắt ngàn năm" uy năng cùng cái kia 'Hỗn Nguyên kim đầu' tương tự, thậm chí tăng thêm sự kinh khủng, chẳng những có thể lột bỏ đạo hạnh, còn có thể lột bỏ linh hồn tuổi thọ, dẫn đến thiên nhân đại nạn đến.

Cái kia lột bỏ đạo hạnh pháp lực chạy đi đâu, đương nhiên là bị chuyển hóa thành hạo nhiên chính khí, dùng đến tăng lên Trì Thủy Mặc tu vi, không phải vậy, Trì Thủy Mặc như thế nào sẽ mạo hiểm triển khai "Chớp mắt ngàn năm".

Này đã không phải thế gian nên có pháp thuật, nếu như Trì Thủy Mặc trên người liên quan với "Chớp mắt ngàn năm" tin tức toát ra đi, e sợ toàn bộ đồng thau thế giới đều sẽ bị người đánh nổ, chỉ vì sưu tầm hắn đi ra.

Cũng may, này pháp thuật chỉ có thể ở 'Nho gia thế giới' triển khai, Trì Thủy Mặc căn bản mang không ra 'Nho gia thế giới' để tin tức này vĩnh viễn nát ở 'Nho gia thế giới' bên trong.

Cho tới những kia sinh hồn?

A, khi bọn họ niệm tụng giấu điểm 'Nho gia thế giới' bí mật kinh văn thời điểm, linh hồn cũng đã không lại thuộc về mình, vĩnh viễn không thể phản bội Trì Thủy Mặc vị giới chủ này.

Điểm này, tuy rằng Trì Thủy Mặc cũng không biết chuyện, thế nhưng hắn sẽ không đem những này linh hồn thả ra ngoài, mà là dự định đem vĩnh viễn ở lại 'Nho gia thế giới' bên trong.

Hơn nữa, làm Trì Thủy Mặc triển khai "Chớp mắt ngàn năm" thời điểm, cái kia huyền ảo khí tức để hết thấy sinh hồn đều nằm ở trong hoảng hốt, căn bản không biết xảy ra chuyện gì, coi như muốn nói cũng nói cũng không được gì.

Cũng may, cái kia Từ Yên giết này hơn một trăm miệng ăn, đem phúc đức tiêu hao hết, không phải vậy, Trì Thủy Mặc cũng không dám đem Từ Yên tước đến biến thành tro bụi, tội nghiệt quần quanh người kết cục, Trì Thủy Mặc cũng không muốn lĩnh hội.

Hạo nhiên chính khí dồi dào cảm giác truyền đến, để Trì Thủy Mặc trong lòng sinh ra mấy phần cảm giác an toàn đến, cầm nắm đầm , đạo, "Này, chính là sức mạnh a!"

Bất quá, Trì Thủy Mặc như thế làm kỳ thực cũng có chút mạo hiểm, "Chớp mắt ngàn năm" Trì Thủy Mặc tuy rằng có thể thả, thế nhưng không thể nhận, nói cách khác, chỉ có bị thi thuật người biến thành tro bụi, "Chớp mắt ngàn năm" mới sẽ dừng lại.

Một khi trong quá trình này 'Nho gia thế giới' không gian không chịu nổi, vỡ tan ra, sau đó quả đem không phải Trì Thủy Mặc có thể chịu đựng, cái kia đem phá hủy Trì Thủy Mặc 'Nho gia thế giới' coi như 'Nho gia thế giới' may mắn không hủy, tiềm lực cũng sẽ giảm nhiều thấp.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Đến từ trịnh tổ liên áp lực

Vì lẽ đó, này "Chớp mắt ngàn năm" nhìn như vì tăng lên Trì Thủy Mặc tu vi mượn núi Chung Nam làm lối tắt lên làm quan, nhưng kỳ thực là xiếc đi dây hành vi, hơi bất cần một chút, sau đó quả đem không cách nào nhìn thẳng.

Tìm một cái tội nghiệt quần quanh người tu giả, hơn nữa còn phải là Trì Thủy Mặc có thể bắt, 'Nho gia thế giới' có thể chịu đựng ở, mới có thể tăng lên Trì Thủy Mặc tu vi.

Ở này yêu nghiệt hoành hành thời loạn lạc bên trong thật giống rất đơn giản, thế nhưng, 'Bảy hồ' truyền thừa lại há lại là tốt như vậy đến, dù cho Trì Thủy Mặc chiếm được hạo nhiên chính khí nhiều hơn nữa, coi như đem toàn bộ 'nho gia thế giới' đều chứa đầy, chỉ cần Trì Thủy Mặc đạo hạnh không tăng lên, Trì Thủy Mặc vẫn như cũ không cách nào đột phá đến cảnh giới tiếp theo.

Này, chính là Tiên Thiên tu giả vua hồ chỗ, Trì Thủy Mặc truyền thừa nho đạo, chính là Tiên Thiên nho đạo, hấn cắt bước điểm cùng trưởng thành tính cao hơn tất cả hậu thiên chi đạo, thế nhưng cũng vô cùng phiền phức.

Những thứ ở trong truyền thuyết thật. Thượng cổ người tu đạo, tương tự như vậy, đạo hạnh cao hơn tất cả, giác ngộ không được, dù cho tu luyện vạn năm vẫn như cũ đột phá không được, đương nhiên, Tiên Thiên chi đạo như thế vua hồ, uy năng cũng là không tầm thường, Trì Thủy Mặc có thể lấy nho tu cảnh giới thứ nhất nho sinh cảnh, cường sát hậu thiên quý tu cảnh giới thứ tư ngày du cảnh liền có thể thấy được chút ít.

Bất quá, Trì Thủy Mặc cái này cũng là chiếm này giới nho tu chi tổ tiên nghi thân phận mới có thể như vậy mãnh, không có 'Hạo nhiên chính khí thụ' Trì Thủy Mặc e sợ rất khó bảo toàn năm loại này thế.

...

Trong cơ thể hạo nhiên chính khí lưu chuyển, đem thân thể thương thế chữa trị, mở hai mắt ra, lau khô vết máu ở khóe miệng, Trì Thủy Mặc đạp bước đi ra ngoài phòng, ngoài cửa, Tô Thanh Mị chính đang nóng nảy chờ.

Nhìn thấy Trì Thủy Mặc đi ra, Tô Thanh Mị liền vội vàng hỏi, "Phu quân, người thế nào rồi, có thể có bị thương, để ta xem một chút!"

Trì Thủy Mặc vừa chịu đến 'Nho gia thế giới' vết nứt không gian hủy diệt khí ảnh hưởng, trực tiếp thổ huyết. Nếu không là Hạo Nhiên núi cao đứng lúc trấn áp những kia hủy diệt khí, e sợ Trì Thủy Mặc thân thể đều sẽ vỡ diệt.

"Thanh mị, không cần phải lo lắng, không lo lắng, chỉ là ta đột phá đến hơi nôn nóng rồi chút, bất quá, thành công, hiện tại thân thể so với trước càng tốt hơn." Trì Thủy Mặc đem thương thế giải thích vì đột phá nôn nóng đưa đến, cho tới "Chớp mắt ngàn năm", Trì Thủy Mặc xách đều không có xách.

Tô Thanh Mị nghe nói như thế. Hơi nhìn qua sát, liền phát hiện mình phu quân trên người loại kia nho nhã Hạo Nhiên khí tức, càng thêm dày đặc hùng vĩ. Hiển nhiên là công hạnh tiến nhanh biểu hiện.

"Nhớ kỹ, lần tới coi như muốn đột phá, cũng không cần tuyệt đối không nên nôn nóng, người có biết, có bao nhiêu giới tu hành tiên bối cũng là bởi vì nóng lòng đột phá, rơi xuống cái tẩu hòa nhập ma kết cục. Thậm chí. Thân hồn câu diệt đều có, vì lẽ đó..." Tô Thanh Mị hiển nhiên cuống lên. Lái nhai giảng tổ nôn nóng hành công hậu quả.

Tri Thủy Mặc cũng không giải thích, cũng không đánh gãy. Liền như thế yên lặng nhìn Tô Thanh Mị, lẳng lặng nhìn hội loại này bị quan tâm cảm giác, cái cảm giác này. Rất âm áp, rất tốt!

Chậm rãi, Tô Thanh Mị cũng phát hiện Tri Thủy Mặc không đúng, âm thanh dần dần nhỏ hạ xuống, hai đóa hồng hà dựng lên ở mỹ nhân má ngọc trên, ở tà dương chiếu xuống, thoáng hiện nhân nhật bảo quang, xinh đẹp phi thường.

Tri Thủy Mặc đem Tô Thanh Mị ôm vào trong ngực, đem cằm tựa ở Tô Thanh Mị trên bả vai, khí tức đánh vào Tô Thanh Mị lỗ tai biên giới, mang cho Tô Thanh Mị tò tò ngứa cảm giác.

"Thanh mị yên tâm, ta lần sau sẽ không !" Tri Thủy Mặc nhân nhật lên tiếng, mở miệng khí tức thổi vào Tô Thanh Mị trong lỗ tai, để trong lòng giai nhân khẽ run lên.

"Biết là tốt rồi!" Tô Thanh Mị như muỗi giống như bé nhỏ âm thanh truyền đến, nếu không là Tri Thủy Mặc đã là Tiên Thiên vô giả, e sợ căn bản là nghe không rõ ràng.

Một lúc lâu, Tri Thủy Mặc mới thả ra Tô Thanh Mị, đạo, "Cái kia hai cái cô nàng thể nào lấy cái bánh ngọt lâu như vậy đều sẽ không tới, sẽ không là ở trên đường trộm ăn đi."

Tô Thanh Mị bật cười, dùng ngón tay như nhánh hành ngọc chỉ trỏ Tri Thủy Mặc cái trán, đạo "Người rõ ràng là đem cái kia hai cái tiểu nha đầu đẩy ra, không có được người cho phép, cái kia hai cái nha đầu như thể nào dám trở về, hiện tại đúng là nói tới người ta đến rồi."

Tri Thủy Mặc cũng không thêm đề ý, hẳn vốn là chỉ đùa một chút mà thôi.

"Thanh mị, đã giờ Dậu ba khắc, nói vậy cha mẹ nên gọi chúng ta đi ăn cơm, ta cũng đói bụng, vậy thì quá khứ đi!" Tri Thủy Mặc quay về Tô Thanh Mị nói rằng, đồng thời sờ sờ cái bụng, biểu thị chính mình đói bụng.

"Ừm!" Tô Thanh Mị gật gù, xem như là đồng ý đề nghị của Tri Thủy Mặc.

"Vậy thì đi thôi!" Tri Thủy Mặc nói xong, thuận lợi kéo Tô Thanh Mị tay nhỏ liền đi ra 'Tích tán trai'.

Tô Thanh Mị bị Tri Thủy Mặc dắt tay nhau, trên mặt đỏ một hồi, cũng không có phản kháng, cho phép do Tri Thủy Mặc lôi kéo, cùng rời đi 'Tích tán trai'.

Dọc theo đường đi, nhìn thấy thiếu gia nhà mình cùng Thiếu nữ tay kéo đi đi chung với nhau hạ nhân, trên mặt đều lộ ra vẻ hiểu ý, điều này làm cho Tô Thanh Mị trên mặt hồng hà càng rõ ràng.

Hai người vừa mới chuyển qua thùy hoa lâu môn, liền nhìn thấy hoa lan cùng hạ hà đâm đầu đi tới, trong tay còn cầm một ít bánh ngọt, bất quá, từ hoa lan khoe miệng dấu vết, Tri Thủy Mặc có thể phán đoán ra hai nha đầu này nhất định là ăn vụng.

"Nha, thiếu gia, Thiếu nữ nãi!" Hoa lan nhìn thấy trước mắt đột nhiên xuất hiện Tri Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị, hiển nhiên sợ hết hồn.

Thiếu gia không sẽ phát hiện ta trộm ăn đi, sẽ đi, không thể nào, hoa lan trong lòng hơi có chút thấp thòm.

Một bên hạ hà nhưng là phát hiện Tri Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị tay cầm tay sự tình, hơi đụng một cái hoa lan.

Này hoa lan cũng là thông minh nhanh trí nha đầu, rất nhanh sẽ nghĩ đến dời đi Tri Thủy Mặc sự chú ý phương pháp, "Nha, thiếu gia các người đây là? Chúc mừng thiếu gia!"

, Tô Thanh Mị vốn là da mặt liền bạc, bị hoa lan vừa nói như thế, lập tức lại như chấn kinh nai con, đưa tay từ Tri Thủy Mặc trong tay rút ra.

Tri Thủy Mặc trừng hoa lan một chút, ý tứ là người cho ta chờ, muốn tốt cho người xem.

Hoa lan le lưỡi một cái, trốn đến Tô Thanh Mị phía sau, đạo, "Thiếu nữ nãi, người xem, người xem, thiếu gia uy hiếp ta, người có thể muốn giúp ta a!"

Tô Thanh Mị dùng đốt ngón tay gõ gõ hoa lan cái trán, "Nha đầu, trộm ăn đi, liền khoe miệng bánh ngọt đều không có lau khô ráo."

Hiển nhiên, đối với hoa lan uống phá mình và phu quân dắt tay sự tình, Tô Thanh Mị cũng là không quá thoải mái, không phải vậy, sẽ không như thế đùa cợt hoa lan.

Vội vã lau lau khoe miệng, hoa lan đạo, "Không có ăn vụng."

"Vậy người sát cái gì a!" Tô Thanh Mị hỏi.

Hoa lan này mới phản ứng được chính mình vừa động tác đã bại lộ ăn vụng sự thực.

"Ai nha, Thiếu nữ nãi, Lan nhi không nghe theo, người như thế cùng thiếu gia như thế xấu!" Hoa lan có chút khiêu ngạo.

"Thiếu gia, lão gia cùng phu nhân để ta gọi các người qua đi ăn cơm." Hạ hà đứng lúc lên tiếng, cho hoa lan giải vây.

Ngày hôm nay là Trì Thủy Mặc tu vi tăng lên ngày thật tốt, tâm tình cao hứng, cũng không đi tính toán những này, nói rằng, "Phía trước dẫn đường!"

Này cho thấy Trì Thủy Mặc không tính đến , hoa lan hạ hà vội vã quy củ dẫn đường.

Hoa lan hạ hà ở phía trước dẫn đường, một nhóm bốn người qua thùy hoa lâu môn, liền đến đến 'Nhiều phúc hiên' cửa.

Cửa lớn bên trong, Vương Thái Thường cùng trịnh tổ liên đã đang ngồi, còn kém Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị .

Thấy này, Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị liền vội vàng tiến lên chào, "Xin chào cha (công công), gặp mẫu thân (bà bà), hài nhi (con cháu) đến muộn đề cho các người đợi lâu ."

"Không ngại sự, chúng ta cũng là vừa tới, ngồi xuống ăn cơm đi." Vương Thái Thường khoát tay áo một cái, nói.

Một bên hầu gái thấy này, lập tức liền truyền lệnh, từng đạo từng đạo tinh mỹ thức ăn từ sau tấm bình phong bị bung ra.

Người một nhà nhạc dung dung đang ăn cơm, trừ phi là giao lưu tiệc rượu, không phải vậy, người nhà họ Vương là tuân thủ một cách nghiêm chỉnh "Thực không nói, tâm không nói." Quy củ.

Sau khi ăn xong điểm tâm ngọt là, trịnh tổ liên mở miệng , "Phong nhi a, người năm nay cũng có mười sáu , người xem người đường ca đường đệ cũng đã có nhi tử, nữ nhi.

Đại tẩu mỗi ngày ở nhà chính là ngâm kẹo dưa cháu, có thể nói là tiện sát người bên ngoài, không biết người khi nào mới có thể làm cho ta ôm tôn từ đây?"

Trịnh tổ liên tuyệt đối là được Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị dắt tay du viên tin tức, không phải vậy tuyệt đối sẽ không đưa ra như thế cái yêu cầu.

Lời này vừa nói ra, Trì Thủy Mặc triệt để ách hỏa, da mặt cũng bắt đầu đánh đánh, một bên Tô Thanh Mị sắc mặt cũng hồng đến bên tai, hiển nhiên đối với này rất là thẹn thùng.

Nhắm mắt, Trì Thủy Mặc đạo, "Mẫu thân cẩn thận, hài nhi tự nhiên nỗ lực, bất quá việc này cũng không thể gấp ở nhất thời nửa khắc, mẫu thân tạm chờ chút."

Không có cách nào , Trì Thủy Mặc không thể làm gì khác hơn là sử dụng tha chữ quyết, có thể tha bao lâu là bao lâu, đến thời điểm lại nói.

Chuyện như vậy, dù cho ở hiện đại đều là cái vấn đề khó khăn không nhỏ, chớ nói chi là cổ đại , Trì Thủy Mặc không nghĩ tới chính mình cũng có bị bức ép sinh từ ngày đó.

Không chờ trịnh tổ liên nói nữa, Trì Thủy Mặc vội vàng nói, "Cha mẫu thân, ta cùng thanh mị còn có một số việc, trước hết cáo từ , các người từ từ ăn."

Nói xong Trì Thủy Mặc vội vã lôi kéo Tô Thanh Mị tay nhỏ bại lui mà đi, hết cách rồi, trịnh tổ liên này một chiêu thực sự là quá ác , Trì Thủy Mặc hoàn toàn không giải, không thể không bại lui a!

Dọc theo đường đi, Tô Thanh Mị cúi đầu, đỏ mặt, cũng không nói lời nào, liền như thế bị Trì Thủy Mặc nắm đi.

Mà Trì Thủy Mặc lúc này cũng có chút rối loạn, trong đầu vô số đáng tin không đáng tin biện pháp bay ra, nhưng không có một hạng thích hợp.

Chính mình tuy rằng tu hành Tiên Thiên nho đạo, kết hôn sinh con cũng sẽ không ảnh hưởng đến sau đó phát triển.

Thế nhưng, ai dám cam đoan sau khi truyền thừa không cần nguyên dương thân?

Nếu như cần, Trì Thủy Mặc lúc này phá thân, đến thời điểm chỉ sợ cũng muốn bị kịch .

Hơn nữa, hần vẫn không có làm tốt làm phụ thân chuẩn bị tâm lý, chính hần đều bất quá là ở thiên địa này dòng lũ bên trong khô sở gãy dựa, cần gì phải lại mang cái trước sinh mệnh bồi tiếp hần bị khổ.

Một khi Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị sinh tử, e sợ linh hồn của đứa bé kia bản nguyên dấu ấn cũng nhất định là cái này đồng thau thế giới, tiềm lực trưởng thành có hạn, đem rất khó đi theo Trì Thủy Mặc bước chân.

Hơn nữa Trì Thủy Mặc cũng không thể đình ở lại chỗ này chờ đợi hần trưởng thành.

Huống hồ, Tô Thanh Mị có nguyện ý hay không còn chưa biết đây, sớm biết Tô Thanh Mị có thể mạnh hơn Trì Thủy Mặc quá nhiều, coi như Trì Thủy Mặc muốn Bá Vương cũng trên cung cũng không thể.

Càng phiền toái chính là, hai người bọn họ đều là người tu hành, một khi mang thai, đứa bé kia thai kỳ đem đặc biệt trường, không thể là mười tháng sự. Tô Thanh Mị càng sẽ bởi vì mang thai mà tu vi tổn thất lớn.

Đến 'Tích tấn trai' Trì Thủy Mặc thả ra Tô Thanh Mị tay, đạo "Thanh mị, mẫu thân người không cần để ở trong lòng, ta sẽ xử lý, phỏng chừng nàng cũng

là nhất thời hưng khởi, qua không được mấy ngày nên đã quên."

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139: Sở Huệ Phu Nhân lo lắng

"Há, biết rồi." Tô Thanh Mị biết vâng lời đáp, bất quá, đáy mắt lộ ra một vết thất vọng.

Tri Thủy Mặc nhưng không có nhìn thấy, không phải vậy, Tô Thanh Mị tâm ý, hẳn bao nhiêu có thể đoán được một điểm, Tri Thủy Mặc chính đang phiền lòng đối phó thế nào trịnh tổ liên.

Hắn có biết trịnh tổ liên cũng không phải nhất thời hưng khởi, ngấm lại hiện đại những kia buộc nhĩ tử sinh con mẫu thân, Tri Thủy Mặc không khỏi rung mình một cái, chỉ có thể hi vọng, trịnh tổ liên sức chiến đấu không sẽ mạnh mẽ như thế.

... ..

Tà dương hạ xuống, trên cỏ ngọc trắng, suốt đêm không nói chuyện.

Đêm đó, Tri Thủy Mặc như cũ cùng Tô Thanh Mị phân giường ngủ, từng người dùng tu luyện thay thế giấc ngủ, sáng sớm tỉnh lại, ở hoa lan hạ hà hầu hạ dưới mặc quần áo tử tế, rửa mặt xong xuôi.

Hai người liền đi 'Nhạc đạo đường' mời an, Vương mẫu lôi kéo Tô Thanh Mị tiến vào bên trong thất, nói cái gì lặng lẽ thoai đi tới, Tri Thủy Mặc cũng không tốt theo.

Sau khi ra ngoài, người một nhà nhạc dung dung ăn một bữa bữa sáng, tốt vào lần này trịnh tổ liên cũng không nhắc lại nữa đến sinh tử sự tình.

Bất quá, Tri Thủy Mặc nhìn Vương mẫu cái kia tựa như cười mà không phải cười ánh mắt, luôn có chút bờ ngỡ, điểm tâm mới vừa ăn xong, liền lôi kéo Tô Thanh Mị vội vã chạy trốn.

"Thanh mị, chúng ta ngày hôm nay phải đến Sở Huệ Phu Nhân nơi nào nhìn, thuận tiện tra tra cái kia cô gái bí ẩn là có hay không cùng thế bá có quan hệ, như nếu thật sự là như thế, e sợ đến thời điểm còn phải làm phiền người ra tay rồi." Tri Thủy Mặc nghĩ đến cái kia thần bí quý tu khả năng tạo thành hậu quả, không thể không đi tới một lần.

"A!" Tô Thanh Mị thật giống mới phản ứng được, trên mặt hơi có chút ửng hồng, không biết lại nghĩ cái gì, "Phu quân, người nói cái gì?"

Tri Thủy Mặc bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là lặp lại một lần nữa lời của mình.

"Phu quân, nếu người quyết định thanh mị không có có dị nghị, chúng ta vậy thì quá khứ đi." Đối với Tri Thủy Mặc quyết định, Tô Thanh Mị cơ bản sẽ không từ chối, đại thể nắm chống đỡ thái độ.

Hai người ngồi đồng nhất đình cổ kiêu. Đến vương Vương Trí Nguyên quý phủ.

Nghe nói Tri Thủy Mặc mang theo thế cùng đi, Sở Huệ Phu Nhân vội vã ra nghênh tiếp, dù sao đối với nàng tới nói. Tri Thủy Mặc mặc dù là văn bối, nhưng có cứu mạng đại ân.

Hướng hồ. Tri Thủy Mặc nói tới cái kia Tử Yên sau lưng còn có những người khác, Sở Huệ Phu Nhân cũng là chăm chú lên.

Song phương phân chủ khách ngồi xuống, khách sáo một phen sau

Tri Thủy Mặc mở miệng nói, "Di nương, thế bá có từng ở quý phủ?" Đối với vương Vương Trí Nguyên, Tri Thủy Mặc nhưng không thể xưng tụng, dù sao xưng hô Sở Huệ Phu Nhân di nương còn có thể sử dụng cùng Vương mẫu tử muội tình đến đây nói.

Nếu như Tri Thủy Mặc dám bởi vì điểm ấy lý do liền gọi vương Vương Trí Nguyên lời của di nương, e sợ làm cho người ta ấn tượng sẽ không tốt. Có lúc, bầu vú quan hệ có thể, nhưng cũng không thể quá mức rồi, không phải vậy e sợ sẽ chọc cho trên phiền phức, triều đình đối với kết bè kết cánh, nhưng là mình vẫn cấm chỉ.

"Người nói Vương Trí Nguyên a, hẳn đã ra ngoài, nói là đi phủ nha làm công đi tới, thế nào, nguyên phong chất nhĩ nhưng là tìm hắn có việc?" Sở Huệ

Phu Nhân đỡ ngạch hỏi.

"Xác thực có việc! Di nương có thể còn nhớ. Ta nói cái kia Từ Yên phía sau có khác cao nhân sự tình?" Trì Thủy Mặc quyết định nói cho Sở Huệ Phu Nhân chuyện này, không chỉ tính ân giấu.

"Nhớ a, nguyên phong chất nhi hôm qua mới nói qua a. Thế nào nhưng là có tiến triển." Sở Huệ Phu Nhân đối với chuyện này rất là quan tâm

"Ân, " Trì Thủy Mặc gật gật đầu, đạo, "Cái kia người sau lưng tuy rằng còn không biết kỳ cụ thể thân phận, thế nhưng cũng đã có thể xác định là một cái tu vi cao thâm quý sửa chữa, hơn nữa, còn cùng bá phụ có quan hệ."

"Cái gì!" Sở Huệ Phu Nhân kinh hãi, một cái thân bí quý tu, thế nào sẽ cùng chồng mình dính líu quan hệ đây."Nguyên phong chất nhi, người nhưng là thật chứ?" Sở Huệ lần thứ hai xác nhận nói.

"Tự nhiên là thật! Cái kia Từ Yên nhưng là ta nương Từ Thanh mị bào chế. Liên quan với này kiện đầu đuôi sự tình, di nương mà nghe rõ mị đạo đến đây đi."

Sở Huệ Phu Nhân này mới phản ứng được. Nguyên lai, Trì Thủy Mặc này người vợ dĩ nhiên cũng là tu hành bên trong người, bất quá, không biết tu chính là cái gì đạo .

Lúc trước chính mình còn đã từng trong bóng tối chuyện cười qua cái kia trịnh tổ liên thông minh một đời, nhưng cười cái ở nông thôn thôn cô, cho dù cái kia thôn cô xinh đẹp như hoa có như thế nào.

Hào môn thế gia cưới vợ là nhất chú ý môn đăng hộ đối, lúc đó sở Huệ còn từng thăm nghĩ, cái kia Vương Nguyên Phong cưới cái thôn cô có thể làm gì, ngoại trừ nổi dỗi tông đường cũng chính là bưng trà rót nước .

Không nghĩ tới, mắt mù chính là chính mình, cái kia trịnh tổ liên như cũ khôn khéo, cưới vóc tức dĩ nhiên là tu hành bên trong người, chuyện này đối với Vương Nguyên Phong trợ giúp nhưng lớn rồi.

"Không nghĩ tới thanh mị dĩ nhiên cũng là tu hành bên trong người, xin thứ cho di nương mắt vụng về ." Sở Huệ tự giễu nói.

"Di nương nói giỡn , ngài khôn khéo Long Thuận Phủ ai không biết, ai không hiểu." Tô Thanh Mị nhàn nhạt phùng sở Huệ một câu.

"Tốt , di nương, ta vẫn là cùng người kẻ rõ Từ Yên sự tình đi ." Tô Thanh Mị tuy rằng không ngốc, thế nhưng cũng không thích những này xã giao.

Lập tức liền đem cái kia Từ Yên làm thế nào chiếm được tạo hóa, lại là thế nào quấy rầy sở Huệ vốn có nói , liền ngay cả khu nhà nhỏ kia bên trong âm khí mệnh giết cũng không ngoại lệ.

Điều này hiển nhiên là Trì Thủy Mặc đã cho phép, dù sao chiếc kia âm khí chi tình đối với người tu hành tới nói tuy rằng tính cái bảo địa, nhưng này cũng chỉ là đối với tu vi dưới đây tu giả tới nói thôi, đối với Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị, căn bản không có cái gì trợ giúp.

Huống hồ, Trì Thủy Mặc tu hành nho đạo không cho phép hấn lén lút đến quý phủ sử dụng âm khí chi tình, nếu như mượn có mà đến, khó bảo toàn sẽ không bị Sở Huệ Phu Nhân hoài nghi, phải biết, Sở Huệ Phu Nhân khôn khéo nhưng là cùng năng ghen tị như thế danh dương Long Thuận Phủ.

Cái này cũng là vương Vương Trí Nguyên đến hiện tại cũng không có cưới thiếp một trong những nguyên nhân, dù sao trong nhà thế tử sự giúp đỡ dành cho hấn quá lớn, vì nhất thời dâm. Muốn cùng trở mặt, nhưng không đáng , vương Vương Trí Nguyên mặc dù là người phong lưu, nhưng nhưng không phải người ngu.

"Này, phải làm sao mới ổn đây!" Sở Huệ bị Tô Thanh Mị nói tới sợ rồi, như nàng như vậy ghen tị người khôn khéo, nghĩ chuyện chỉ có thể hướng về tới chỗ xấu cân nhắc.

"Tốt di nương, người cũng không cần quá mức lo lắng, người mà đem bá phụ thân cận nhất tâm phúc tùy tùng gọi tới hỏi một câu, nhìn gần nhất bá phụ hành vi có thể có cái gì khác thường chỗ, chúng ta làm tiếp phán đoán." Trì Thủy Mặc nhắc nhở.

"Đúng, đúng, nguyên phong chất nhi nói rất có lý, hồng ngọc, người đi đem cái kia Vương Quý gọi tới, liền nói phu nhân có lời muốn hỏi hấn." Sở Huệ Phu Nhân quay về một bên thanh tú nha hoàn phân phó nói.

Chính là ngày hôm qua Trì Thủy Mặc tới là nhìn thấy cái kia nha hoàn, hóa ra là gọi hồng ngọc.

"Vâng, phu nhân!" Hồng ngọc đáp, lập tức liền lĩnh mệnh mà đi.

Hồng ngọc đi rồi, Trì Thủy Mặc cùng sở Huệ câu được câu không trò chuyện, có thể nhìn ra sở Huệ căn bản mất tập trung, e sợ, nàng Tâm nhi đã sớm bay đến vương Vương Trí Nguyên trên người , chính lo lắng trạng phu đây.

Không lâu lắm, hồng ngọc liền dẫn một người mặc lam bào, xấu xí người đến.

"Phu nhân, Vương Quý mang tới!" Hồng ngọc đến đây báo cáo kết quả.

Sở Huệ gật gật đầu liền để hồng ngọc lùi qua một bên.

Cái kia Vương Quý tới liền bái, "Vương Quý bái kiến phu nhân, bái kiến công tử, bái kiến tiểu thư, không biết phu nhân hoán ta đến đây, có chuyện gì cần Vương Quý ra sức, Vương Quý nhất định bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, không chối từ."

Không quen biết cái kia Tô Thanh Mị là người phương nào, Vương Quý không thể làm gì khác hơn là xưng vì tiểu. Tỷ.

Điều này làm cho Trì Thủy Mặc có chút đau "bi", dù sao danh xưng này ở Hoa Hạ nhưng là một cái khác ý tứ a.

Cái kia Vương Quý tới chính là một trận bái kiến, cộng thêm biểu lòng trung, chẳng trách lấy xấu xí tôn vinh, có thể làm vương Vương Trí Nguyên tâm phúc tùy tùng, từ phần này khéo đưa đẩy, liền có thể thấy được chút ít.

"Vương Quý, ta mà hỏi ngươi, lão gia gần nhất làm việc có thể có hà khác thường chỗ, ngươi mà cho ta đăng hoàng nói đến. Ngươi bình thường mờ ám bản phu nhân có thể không tính đến.

Thế nhưng việc này can hệ trọng đại, nếu như để ta biết ngươi dám có bất kỳ giấu giếm gì, dù sao đưa ngươi lột da tróc thịt!" Sở Huệ nói rằng 'Lột da tróc thịt' thời gian, mất phượng trùng, một luồng hào hoa phú quý uy nghiêm khí hiển lộ.

Này lại làm cho cái kia Vương Quý có chút làm cho khiếp sợ, dù sao này Sở Huệ Phu Nhân tuy rằng thủ đoạn cao minh, ngự dưới cực nghiêm, thế nhưng đều là thủ đoạn mềm dẻo giết người, lại như đối phó Từ Yên.

Nhưng chưa từng có giống như vậy trực tiếp buông tha lời hung ác, điều này làm cho Vương Quý trong lòng một lời, có chút do dự.

Nhìn thấy Vương Quý do dự, khôn khéo sở Huệ làm sao không biết trong này có vấn đề, vội vã phần nộ quát, "Còn không cho ta từ thực đưa tới!"

Này nhưng không trách cái kia Vương Quý trong lòng dấu không được chuyện, thực sự là Sở Huệ Phu Nhân khác thường để cho bản có thể cảm nhận được nguy hiểm

Lại nghe phu nhân như thế hét một tiếng, cái kia Vương Quý trong lòng hung ác, quyết định nói thẳng ra, dù sao, coi như nói ra, vương Vương Trí Nguyên nhiều nhất chính là trách phạt một phen.

Lấy Vương Quý thủ đoạn, còn không đến mức mất đi tín nhiệm, thế nhưng nếu như thật sự chọc giận này Sở Huệ Phu Nhân, e sợ thật sự chính là lột da tróc thịt kết cục, hai hại muốn so sánh lấy nhẹ nhàng, Vương Quý trong nháy mắt liền ngồi đã quyết định.

Rầm một tiếng quỹ xuống, Vương Quý nói rằng, "Hỏi phu nhân, lão gia gần nhất quả thật có khác thường sao, ở cái kia thành đông nơi để tiểu nhân bao xuống một tòa tiểu viện, cũng để tiểu nhân mua tốt hơn một chút nữ tử sử dụng đồ vật đưa vào trong đó, hôm nay chính là vương phú đi theo lão gia, đi tới nơi nào tiểu nhân cũng không biết chuyện.

Bất quá, tiểu nhân hôm qua đi theo lão gia thời gian, lão gia xác thực nhưng là đến khu nhà nhỏ kia ở ngoài liền để tiểu nhân trở về, cho tới cái khác tiểu nhân cũng không biết chuyện."

Nghe nói như thế, Sở Huệ Phu Nhân sắc mặt trắng nhợt, quả nhiên, vẫn là xảy ra vấn đề rồi, chỉ là hi vọng cô gái kia cùng cái kia thần bí nữ tu không phải một người, vương Vương Trí Nguyên cũng chỉ là tâm thường trên hoa gheo nguyệt mà thôi.

Mang theo cuối cùng kỳ vọng, Sở Huệ Phu Nhân hỏi, "Vương Quý, ta mà hỏi ngươi, khu nhà nhỏ kia là khi nào mua?"

"Hỏi phu nhân, chính là hơn nửa nguyệt trước!"

Vương Quý đánh nát Sở Huệ Phu Nhân trong lòng hiềm hoi còn sót lại may mắn, làm cho nàng trực cảm giác trời đất quay cuồng.

Một bên hồng ngọc vội vã đỡ lấy Sở Huệ Phu Nhân, quan tâm hỏi một câu, "Phu nhân, ngươi không sao chứ?"

"Không quan trọng lắm!" Đỡ cái trán, Sở Huệ Phu Nhân trả lời một câu.

"Nguyên phong chất nhĩ, bây giờ nên làm gì a!" Sở Huệ Phu Nhân cũng không có chủ ý, hần đối phó phạm nhân đúng là có biện pháp, thế nhưng đối phó tu sĩ mạnh mẽ, nhưng là hoàn toàn không có biện pháp.

Trì Thủy Mặc trầm ngâm một phen, đạo, "Di nương, việc cấp bách là khiến người ta đem bá phụ gọi về, ta lại quan sát một chút bá phụ, nếu như cô gái kia thực sự là người kia, này liền tới nhà ngoại trừ nàng!"

Có Tô Thanh Mị theo bên người, Trì Thủy Mặc ngược lại cũng không sợ cái kia hiện hình cảnh giới nữ tu có thể nhảy ra cái gì bọt nước đến.

"Đứng, đứng, trước đem Vương Trí Nguyên gọi trở lại hẵng nói." Sở Huệ Phu Nhân đồng ý nói.

Chương 140: Liền ma nữ bị chinh phục mị lực

"Vương Quý, hiện tại cho một mình ngươi chịu tội cơ hội lập công, ngươi mà đi khu nhà nhỏ kia bên trong, đem lão gia tìm về đến, liền nói, ta có hết sức khẩn cấp sự tình tìm hần trở về thương lượng, một khắc cũng trì hoãn không được, ngươi tất nhiên không thể lộ ra cái gì kẽ hở, rõ chưa?" Sở Huệ Phu Nhân trịnh trọng phân phó nói.

Vương Quý đã sớm từ Sở Huệ Phu Nhân phản ứng cùng với Trì Thủy Mặc trong giọng nói phát giác không thích hợp, e sợ, trong này có ẩn tình khác, bất quá, Vương Quý đối với ở thân phận của chính mình định nghĩa đến rất rõ ràng, chuyện như vậy sở huệ không nói, hần tuyệt đối sẽ không lẩm miệng đi hỏi.

Có lúc, biết được càng nhiều, phản mà bị chết càng nhanh, thông minh Vương Quý đương nhiên biết đạo lý này.

"Phu nhân yên tâm, nhỏ bé nhất định hoàn thành nhiệm vụ!"

Vương Quý đem ngực đập đến đùng đùng vang, hướng về Sở Huệ Phu Nhân bảo đảm nói.

"Ân, ngươi mà đi thôi!"

"Vâng, phu nhân, tiểu nhân vậy thì xin cáo lui!"

Nói Vương Quý liền lui ra đại sảnh, xoay người rời đi .

Thời gian, từng giọt nhỏ quá khứ, trên chủ tọa Sở Huệ Phu Nhân cũng bắt đầu bất an lên, Trì Thủy Mặc có thể dễ dàng phán đoán ra e sợ Sở Huệ Phu Nhân đã rơi vào suy nghĩ lung tung mức độ .

Cũng may, ngay ở Sở Huệ Phu Nhân sắp tự mình ra ngoài kiểm tra thời điểm, vương Vương Trí Nguyên trở về !

Trung niên nho sĩ vương Vương Trí Nguyên vừa mới bước vào đại sảnh liền nhìn thấy Vương Nguyên Phong ở nhà của chính mình bên trong, vừa định bắt chuyện Sở Huệ Phu Nhân đã không nhìn được , hai ba bước xông lên phía trước, đem vương Vương Trí Nguyên trên dưới đánh giá một phen, hỏi, "Phu quân, ngươi không sao chứ?"

Vương Vương Trí Nguyên vốn là ở cùng khu nhà nhỏ kia bên trong nghĩ nhân lời chàng ý thiếp, ngươi nông ta nông cái nào nghĩ đến bị tâm phúc hạ nhân Vương Quý kêu trở về, nói là phu nhân có chuyện quan trọng tìm chính mình thương lượng, hết sức khẩn cấp.

Vương Vương Trí Nguyên vội vã chạy về nhà, sắp tới liền bị sở huệ như vậy hỏi thăm, lúc này liền không nói tiếp, "Phu nhân, ta có thể có chuyện gì?"

Còn có phu nhân gọi ta trở về đến cùng có gì việc gấp. Không thể buổi chiều chờ ta trở lại lại nói. Cần phải để Vương Quý gọi ta trở về, phải biết, ta còn có tốt hơn một chút công văn chưa phê."

Nhìn thấy phu quân không có chuyện gì, Sở Huệ Phu Nhân rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, nhưng có nghe được chồng mình vậy cấp độ đó thoải để lừa gạt chính mình, lúc này cả giận nói, "Công văn công văn. Ngươi nghĩ ta là kẻ ngu si không được, ngươi lên thành đông triều viện phê chỉ thị cái gì công văn.

Đáng thương ta còn lo lắng ngươi bị người hại tính mạng, không nghĩ tới ngươi không chỉ ra ngoài tìm hoa văn liễu. Còn lừa cùng ta, ô ô." Nói rằng sau đó. Ngày Sở Huệ Phu Nhân dĩ nhiên Anh Anh khóc lên.

Bực này biến ảo sắc mặt nói khóc liền khóc bản lĩnh, có thể để một bên Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị xem sững sờ, đồng thời Trì Thủy Mặc trong lòng lộ ra một tia hiểu ra.

Ngày Sở Huệ Phu Nhân tuy rằng ghen tị, thế nhưng là từ không sử dụng kiên cường thủ đoạn, đều là thủ đoạn mềm dẻo giết người, đem này vương Vương Trí Nguyên ăn được gât gao.

Đường đường triều đình từ quan ngũ phẩm viên, rõ ràng có thể quang minh chính đại có tam thê tứ thiếp. Kết quả đừng nói tiểu thiếp. Liền ngay cả chính thê sau khi hai vị san bằng thế cũng không có thể lấy trên, có thể thấy được Sở Huệ Phu Nhân lợi hại.

Nói dối bị thê từ trào cái hiện hành. Hơn nữa còn có hai cái văn bối ở đây, điều này làm cho vương Vương Trí Nguyên có chút mất mặt, nguyên bản hổ thẹn đang muốn hóa thành xấu hổ thời điểm.

Sở Huệ Phu Nhân có đến trên một câu 'Đáng thương ta còn lo lắng ngươi bị người hại tính mạng' để vương Vương Trí Nguyên đầu óc mơ hồ, còn đang nghi hoặc liền thấy phu nhân đã Anh Anh khóc lên.

Này tâm tình lên xuống để vương Vương Trí Nguyên trong khoảng thời gian ngắn có chút không cách nào thích ứng, lại thêm vào còn có người ngoài ở đây, vương Vương Trí Nguyên triệt để là tay chân luống cuống.

Vội vã an ủi, "Phu nhân, người trước tiên đừng khóc, đều là phu không tốt, người xem nguyên phong bọn họ đều còn ở đây, có chuyện gì chúng ta trở về nhà lại nói." Vương Vương Trí Nguyên đưa tay liền muốn đi kéo Sở Huệ Phu Nhân, kết quả Sở Huệ Phu Nhân đưa tay một nhóm, đem vương Vương Trí Nguyên tay đẩy ra rồi.

Wương Vương Trí Nguyên mặt già đỏ ửng, cũng không thể nói thẳng người đừng khóc, còn có vấn đề ở đây, mắt mặt không mắt mặt.

Lúc này Trì Thủy Mặc trong lòng đọc thầm 'Vọng Khí Thuật, mở!'

Chỉ thấy vương Vương Trí Nguyên quanh thân có thêm vài tia ngưng tụ hơi hắc khí, trong lòng một trận, quả nhiên, cái kia ma nữ cùng vương Vương Trí Nguyên có quan hệ.

Nếu như này vẫn chưa thể nói rõ vấn đề, cái kia vương Vương Trí Nguyên màu vàng số mệnh trên đỉnh thêm ra màu xám số mệnh vòng sáng, bại lộ cái kia quỷ tu tồn tại.

Bất quá, vài tia ngưng tụ hơi hắc khí vẫn còn chúc bình thường, cái kia vương Vương Trí Nguyên đỉnh đầu số mệnh bên trên, màu xám số mệnh vòng sáng nhưng là không quá bình thường.

Điều này nói rõ, cái kia quỷ tu dĩ nhiên đồng ý che chở vương Vương Trí Nguyên, nói cách khác, cái kia ma nữ đối với vương Vương Trí Nguyên đã ám sinh tình tở! !

Điều này làm cho Trì Thủy Mặc trong lòng đại chấn, này vương Vương Trí Nguyên quả nhiên phong lưu tiêu sái, thậm chí ngay cả ma nữ đều có thể làm được, bất quá, cái kia ma nữ theo vương Vương Trí Nguyên đối với hắn có thể không có gì hay nơi.

Wương Vương Trí Nguyên quanh thân xuất hiện quỷ khí đã là cái nguy hiểm tín hiệu, cứ thế mãi, dù cho cái kia quỷ tu đối với vương Vương Trí Nguyên không có ác ý, vương Vương Trí Nguyên thân thể cũng sẽ bị này quỷ khí ăn mòn, vô cùng suy yếu.

Hơn nữa cái kia vốn là là che chở vương Vương Trí Nguyên màu xám số mệnh vòng sáng, cũng sẽ cùng cái khác che chở vương Vương Trí Nguyên nhân đạo số mệnh vòng sáng lẫn nhau tranh đấu.

Đây đối với vương Vương Trí Nguyên tới nói không phải là chuyện tốt đẹp gì, một khi vương Vương Trí Nguyên nhân đạo số mệnh suy tàn, vương Vương Trí Nguyên con đường làm quan nhất định xuất hiện khúc chiết, nói không chắc còn có thể lan đến gần phụ thân của Trì Thủy Mặc.

Vì lẽ đó, dù cho đây là một đối với có tình người, Trì Thủy Mặc cũng đến chia rẽ, huống hồ, vương Vương Trí Nguyên e sợ căn bản không biết cái kia ma nữ thân phận thực sự, hắn lưu luyến, có lẽ bất quá là cái kia ma nữ sắc đẹp mà thôi.

Người quỷ thù đồ, có thể không phải chỉ là nói suông, vương Vương Trí Nguyên cũng không có Trì Thủy Mặc 'Nho gia thế giới', biết đánh nhau phá này nhất định luật.

Nhìn như cũ ở giận dữ Sở Huệ Phu Nhân, Trì Thủy Mặc xen mồm một câu, "Di nương, trước tiên không cần tính toán những này, ta vừa nhìn một chút bá phụ, cái kia quỷ tu e sợ xác thực ngay ở bá phụ bên người."

Này vừa nói, nhất thời đem sở huệ khóc đề ngừng lại, sắc mặt trắng nhợt, đạo, "Nguyên phong chất nhĩ, người nói nhưng là thật sự."

"Thật như vàng 9999!" Trì Thủy Mặc khẳng định nói!

Sở Huệ Phu Nhân sắc mặt trong nháy mắt khó xem ra, cũng không có có tâm tình sẽ cùng vương Vương Trí Nguyên giận dữ.

Wương Vương Trí Nguyên vừa nghe hai người đối thoại, đầu óc mơ hồ, hỏi, "Phu nhân, nguyên phong, các người nói cái gì nữa, thế nào ta một câu cũng không nghe rõ."

Sở Huệ Phu Nhân hừ một tiếng nói, "Các loại (chờ) chính người hiểu được, sợ là sớm đã bị tên nữ quỷ đó tước xuống ăn."

Oán giận một câu, Sở Huệ Phu Nhân lúc này mới đem ngọn nguồn tình thế nói tới.

Nghe xong phu nhân nói, vương Vương Trí Nguyên hai chân mềm nhũn an vị trên ghế ngồi, mồ hôi lạnh trên trán ứa ra, run lập cập hỏi, "Nguyên phong chất nhĩ, phu nhân ta nói nhưng là thật chứ?"

"Bá phụ, chuyện như vậy ta lại sao dám nói lung tung, di nương nói những câu là thật, không tin, bá phụ đem ngày hôm qua tiểu viện ở ngoài bọn thị vệ gọi tới, vừa hỏi liền biết, hơn nữa thư hàn lão đệ cũng nên thời ở, bá phụ cũng có thể hỏi một chút hắn."

Trì Thủy Mặc lời này đem vương Vương Trí Nguyên may mắn đánh nát, nếu như nói trong phủ hạ nhân còn có thể cùng chính mình phu nhân đến lừa gạt lời của mình, chính mình cái kia con một sách nhĩ tử tuyệt đối sẽ không lừa gạt mình.

Hơn nữa, Vương Nguyên Phong làm tri phủ con trai, Long Thuận Phủ thanh danh hiển hách thanh niên tuần kiệt, cũng không có cần thiết lẫn vào việc nhà của chính mình bên trong đến, nghĩ như thế, e sợ, cái kia cùng mình hoan hảo nữ tử e sợ, e sợ chân tâm không phải người.

"Thì ra là như vậy, thì ra là như vậy, ta nói thế nào có vóc người như vậy giống nhau!" Vương Vương Trí Nguyên tự lẩm bẩm.

"Bá phụ, bá phụ, người nói cái gì thì ra là như vậy?" Trì Thủy Mặc nhảy cảm nhận ra được nơi này bán có vấn đề toại hời tới.

Nguyên lai, hơn nửa tháng trước, vương Vương Trí Nguyên biết được phu nhân đem họa đưa đi Trịnh gia, phi thường bắt đắc dĩ, không nghĩ tới ngày mai, Trịnh Dật Dân càng tìm tới cửa, nói cái kia họa không gặp, hỏi có hay không bị vương Vương Trí Nguyên lấy đi, vương Vương Trí Nguyên lúc này phủ nhận, hai người nghĩ mãi mà không ra!

Thứ đêm, rồi xuống gần giữa mưa to, vương Vương Trí Nguyên cùng bạn bè uống rượu xong, ngồi xe ngựa trở về, ở rồi nhà không xa nơi khúc quanh, thấy nhất bạch sam nữ tử, đánh cây dù, kéo bao quần áo, khóc đến thê thê thảm thảm, trạng rất đáng thương.

Vương Vương Trí Nguyên cuộn lên màn xe tìm hiểu ngọn ngành, cùng nữ tử đánh đôi mắt, chỉ thấy nữ tử hoa lệ mang lệ, mỹ đến khiến người ta nín hơi, thế nhưng, khuôn mặt này không, cùng lúc trước hân họa mỹ nữ dĩ nhiên giống nhau như đúc! Vương Vương Trí Nguyên sợ đến cuống quýt đào tẩu!

Vương Vương Trí Nguyên nửa đêm gặp phải người trong bức họa, thấp thỏm bất an. Hướng về Trịnh Dật Dân tìm hiểu thất họa việc, Trịnh Dật Dân nói đêm đó chính mình uống đến say choáng choáng, họa bên trong mỹ nhân đột nhiên hiện thân, tự gọi là là họa bên trong tiên nhân, cảm tạ Trịnh Dật Dân đại ân, hướng về Trịnh Dật Dân chúc rượu!

Vương Vương Trí Nguyên thế là an ủi mình, có lẽ đêm đó ngộ là họa bên trong tiên nữ đây?

Đồng liêu bằng bối thường đầu gối mời vương Vương Trí Nguyên du lịch, tụ hội, vương Vương Trí Nguyên mỗi lần tất nhờ được Sở Huệ Phu Nhân cho phép vừa mới đến hẹn. Một ngày, bằng hữu mời vương Vương Trí Nguyên du hồ, Sở Huệ Phu Nhân chuẩn hướng về.

Vương Vương Trí Nguyên cùng bạn bè chơi thuyền hồ trên, kinh thấy họa bên trong tiên nữ (mai) càng ở khác một thuyền hoa trên, hai thuyền suýt qua người, vương Vương Trí Nguyên vì đó động lòng!

Vương Vương Trí Nguyên không cách nào quên họa bên trong tiên nữ, lại tới bên hồ tìm kiếm, cuối cùng cũng được thấy!

Vương Vương Trí Nguyên hỏi thăm thân thế, nữ thạc nói là tiên nữ trên trời, bởi vì nhìn thấy vương Vương Trí Nguyên vẽ ra mỹ nhân quá đẹp, không thể tự tin, Tiên Hồn dĩ nhiên đi vào họa bên trong, hiện tại Tiên Hồn bị vây ở "Chi" bên trong, thành thân thế, không cách nào trở về trên trời!

Vương Vương Trí Nguyên bán tín bán nghi! Nữ còn nói bây giờ thành phạm nhân thân thế, nhưng lại không có nơi dung thân... Vương Vương Trí Nguyên dần dần thả xuống cảnh giác.

Hai người hồ tổ ái mộ tình, thế là vương Vương Trí Nguyên thỉnh tiên nữ cùng chính mình hồi thanh lâm biệt viện (vương Vương Trí Nguyên để Vương Quý mua tiểu viện), tạm thời thu xếp.

Thời chính trực mùa xuân bách hoa nở rộ, nhìn này một phong cảnh, đủ loại cảm giác, vương Vương Trí Nguyên lời ngon tiếng ngọt, ủng tiên nhân vào hoài, hai người triền miên.

Vương Vương Trí Nguyên kể ra "Trông mơ giải khát" thành ngữ, lấy đại biểu đối diện đi chính mình yêu thích một vị nữ tử nhớ nhung. . . Cái kia ma nữ cảm nhận được vương Vương Trí Nguyên thâm tình, nước mắt lã chã mà xuống..

... ..

Nghe xong vương Vương Trí Nguyên hồi ức, Trì Thủy Mặc cũng không khỏi không khâm phục hân, dĩ nhiên thật sự đem cái kia ma nữ lừa gạt phương tâm ám hứa, bất quá, ma nữ thật sự có tốt như vậy lừa gạt sao?

E sợ, cậu ngày ấy nhìn thấy họa bên trong tiên chính là cô gái này quý, Trì Thủy Mặc thầm nghĩ trong lòng, chính là không biết nàng tại sao buông tha cậu mà đi trêu chọc vương Vương Trí Nguyên.

Trì Thủy Mặc luôn cảm giác trong này thật giống có vấn đề gì.

"Họa bên trong tiên nhân, a, cái kia ma nữ cũng thật sự dám thôi a, không sợ gió lớn tán đi đầu lưỡi, toàn bộ giới tu hành đứng đầu nhất tu sĩ cũng không dám xưng chính mình vì tiên, nàng một cái nhỏ nhỏ quý tu đứng là dám nói. Bá phụ, người nhớ chúng ta làm thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 141: Nhu nhược đẹp đẽ ma nữ

Trì Thủy Mặc không thể không trung cầu vương Vương Trí Nguyên ý kiến, nếu như người ta đồng ý đến một hồi Ghost, Trì Thủy Mặc cũng sẽ không uổng làm người xấu chia rẽ bọn họ.

Dù sao, Trì Thủy Mặc đối với Vương Thụ Hân vẫn còn có chút ý nghĩ, nếu như cùng vương Vương Trí Nguyên trở mặt, e sợ sau khi kế hoạch kinh khó có thể thực hiện.

Sở Huệ Phu Nhân lúc này đã tức giận đến run, nếu không là Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị vẫn còn ở nơi này, e sợ thật sự liền muốn đến cái ba cái bộ, vừa khóc hai nháo ba thất cổ.

"Này ~" vương Vương Trí Nguyên trầm ngâm một thân, nói tiếp, "Dù sao người quý thù đồ, nếu như nguyên phong người có thể đem tru diệt tốt nhất." Trước một giây còn ở cùng cái kia ma nữ triền miên vương Vương Trí Nguyên, sau một giây liền muốn cái kia ma nữ tính mạng.

Điều này làm cho Trì Thủy Mặc có chút khinh thường, bất quá, trong này đến tốt cùng làm sao, còn muốn bắt được cái kia ma nữ sau khi lại nói, Trì Thủy Mặc luôn cảm thấy trong đó có chút kỳ lạ.

Thế nhưng, bất luận cái kia ma nữ có gì lý do môn cũng không thể bởi vậy gây trở ngại đại sở quan chức, người quý thù đồ, chính là thiên lý, không cho vi phạm, người vi phạm, ắt gặp tai bay vạ gió.

"Được, nếu bá phụ nói như thế, ta liền đi một chuyến, các người mà chờ đợi ở đây, để cái kia Vương Quý dẫn đường cho chúng ta liền có thể." Trì Thủy Mặc quay về vương Vương Trí Nguyên nói rằng.

"Như thế tốt lắm!" Vương Vương Trí Nguyên gật đầu liên tục, có thể không đi đối mặt cái kia ma nữ tốt nhất.

Wương Vương Trí Nguyên trong lòng loé ra một cái suy đoán, e sợ, cái kia tiên nhân thực sự là nàng!

Nếu như biết mình dẫn người đi giết nàng, e sợ y hấn cương liệt tính tình, liều mạng tính mạng không cần, cũng phải trước tiên giết mình.

"Vương Quý, người cho nguyên phong dẫn đường!" Vương Vương Trí Nguyên quay về Vương Quý phân phó nói.

"Vâng, lão gia!" Vương Quý về mặt đau khổ đáp lại chuyện xui xẻo này, hấn cũng không phải muốn đáp ứng, nhưng là bây giờ nghe nhiều như vậy bí mật, đã không thể kìm được hấn, nếu như hấn dám từ chối, mất đi lão gia tín nhiệm chỉ là nhẹ nhất kết cục. Trong bóng tối 'Bị biến mất' e sợ mới là tối khả năng kết quả.

Vì lẽ đó. Vì giành được vương Vương Trí Nguyên tín nhiệm, Vương Quý không thể không về mặt đau khổ tiếp theo chuyện xui xẻo này.

Wương Vương Trí Nguyên cùng Sở Huệ Phu Nhân tự mình đem Trì Thủy Mặc hai người đưa đến cửa lớn, dù sao, người ta là vì hấn vương Vương Trí Nguyên sự tình mà lao tâm mất công sức, nếu như điểm ấy lễ tiết đều không làm được, e sợ không còn gì để nói.

"Nguyên phong a, nếu như sự không thể làm người liền bảo vệ tốt chính mình. Lui về đến đây đi, chẳng qua, ta đánh bạc khuôn mặt già nua này. Dem việc này báo cáo triều đình." Vương Vương Trí Nguyên dặn dò.

Dù sao, Trì Thủy Mặc nếu như ở nơi đó làm mất mạng. Đối với vương Vương Trí Nguyên tới nói, tuyệt đối là cái phiền phức ngập trời, hấn vương Vương Trí Nguyên nhưng là ở Trì Thủy Mặc lão tử Vương Thái Thường dưới trướng làm việc đây.

Wương Thái Thường cái kia không tầm thường lên chức tốc độ, cũng làm cho trong triều có mấy người suy đoán cái kia Vương Thái Thường e sợ ở trong triều có người giúp đỡ, vương Vương Trí Nguyên đồng dạng là cách nói này người ủng hộ.

Vì lẽ đó, dù cho ra không được cái kia ma nữ, Trì Thủy Mặc cũng không thể đem tính mạng ném ở nơi đó.

"Bá phụ yên tâm. Nguyên phong đỡ phải. Ta sẽ chú ý." Vương Vương Trí Nguyên lo lắng, Trì Thủy Mặc tuy rằng không thể hoàn toàn biết. Thế nhưng cũng có thể đoán cái tám chín phần mười.

"Lên kiệu!" Thanh âm vang dội truyền ra.

Trong kiệu, Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị ngồi chung một tịch.

"Thanh mị, cái kia ma nữ chính là hiện ra tính cảnh giới quý tu, ta không phải là đối thủ, lần này, liền muốn làm phiền người ra tay rồi." Trì Thủy Mặc không thể làm đến sự tình từ không cậy mạnh, nên tìm xin giúp đỡ thời điểm, cũng sẽ không nhần nhó.

Tô Thanh Mị cùng hấn chính là này thể nhân quả dây dưa sâu nhất người, Trì Thủy Mặc đã thoát khỏi không được, cũng không chỉ muốn thoát khỏi, chưa từng trở nên mạnh mẽ hấn, cần một cường giả che chở.

Dù cho bởi vậy mắc nợ nhân quả, cuốn vào hồng trần, hấn cũng sẽ không tiếc.

Tiếp nhận rồi 'Hạo nhiên chính khí thụ' Trì Thủy Mặc không thể nghi ngờ là thiên tài, thế nhưng, có thể trưởng thành thiên tài mới là thiên tài, trên đường

chết trẻ, gọi người chết!

Chỉ cần Tri Thủy Mặc có thể thành công đi tới nho tu đỉnh phong, những này nhân quả, tiện tay liền có thể trả hết nợ, nếu như không thể đi đến đó giới đỉnh phong.

Người chết, là không cần còn nhân quả gì.

"Phu quân yên tâm, chỉ cần cái kia ma nữ không phải cái gì vạn năm khó gặp quý tu kỳ tài, thanh mị liền không sợ nàng có thể chạy trốn đi." Tô Thanh Mị đối với ở thực lực của chính mình luôn luôn rất tự tin.

Làm giới tu hành trẻ tuổi bên trong người tài ba, Tô Thanh Mị có thực lực này.

"Thanh mị, tốt nhất có thể bắt giữ cái kia quý tu, nếu như không thể, giết cũng không sao!" Nếu quyết định ở cái kia quý tu vì địch, Tri Thủy Mặc thì sẽ không thả hổ về rừng, không thể bắt giữ, liền tru diệt tốt .

"Ân, thanh mị rõ ràng!"

Tô Thanh Mị tu hành thời gian là Tri Thủy Mặc gấp trăm lần không ngừng, điểm ấy đạo lý lại sao lại không hiểu.

Không lâu lắm, 'Roi kiệu' âm thanh truyền đến.

"Công tử, tiểu thư, phía trước chính là khu nhà nhỏ kia ." Vương Quý âm thanh truyền đến.

Tri Thủy Mặc xúc lên màn kiệu, để Tô Thanh Mị ra cỗ kiệu, mới dưới kiệu.

Hai người mới ra đến, liền nhìn thấy hơn trăm mét ở ngoài là một cái thanh nhả tiểu viện, tiểu viện cửa mang theo 'Thanh lâm biệt viện' bằng hiệu, chính là vương Vương Trí Nguyên cùng cái kia ma nữ hẹn hò nơi.

Cho tới Vương Quý tại sao ở tiểu viện trước cửa ngoài trăm thước liền roi kiệu, hiển nhiên là sợ cái kia ma nữ, sợ bị cái kia nữ trồi mới biết là chính mình dẫn đường đến tru diệt nàng.

Vạn nhất người công tử này tiểu thư không thể giết chết cái kia ma nữ, đến thời điểm bọn họ không có chuyện gì, xui xẻo có thể chính là mình , mình còn có tốt đẹp nhân sinh chưa từng có xong, sao có thể chết ở ma nữ trong tay.

Vương Quý tâm tư quá mức rõ ràng, Tri Thủy Mặc không cần đoán liền biết hẳn là nghĩ như thế nào, bất quá, Tri Thủy Mặc cũng sẽ không đi vạch trần.

Dù sao, người không thể yêu cầu một cái hạ nhân đối mặt loại này không phải tự nhiên tồn tại, có cái gì thấy chết không sờn biểu hiện, đó là vô nghĩa.

"Tốt , các người đi thẳng về đi!" Tri Thủy Mặc quay về Vương Quý nói rằng.

"Vâng, là!" Vương Quý như được đại xá, tổ cáo cái tội, lúc này liền cùng cái kia mấy cái kiệu phu rời khỏi nơi này, tốc độ kia thật giống như có quý ở phía sau truy tạt như.

Thấy này, Tri Thủy Mặc đắm chiêu, nếu như mình không thể nắm giữ sức mạnh to lớn, e sợ đang đối mặt không biết thời điểm, biểu hiện so với này Vương Quý không khá hơn bao nhiêu a.

"Tốt , thanh mị, chúng ta quá khư đi." Tri Thủy Mặc quay về Tô Thanh Mị nói, bất quá, Tô Thanh Mị thờ ơ không động lòng.

"Thanh mị, thế nào ?" Tri Thủy Mặc có chút kỳ quái.

"Phu quân, người liền ở lại đây khỏe, thanh mị rất nhanh sẽ đi ra, sẽ không để cho người đợi lâu!" Tô Thanh Mị cẩn thận từng li từng tí một địa nói.

Ở lại đây, ở lại đây, ở lại đây!

Câu nói này ở Tri Thủy Mặc trong đầu tăng tăng vang vọng, thanh mị đây là lo lắng cho mình bị cái kia ma nữ thương tổn, nói cách khác, mình là một phiên toái a! !

A, vừa còn ở trong lòng chuyện cười Vương Quý, không nghĩ tới chỉ chớp mắt, chính mình liền thành phiên toái, Tri Thủy Mặc cảm giác ngực có chút muộn đến hoảng.

Bất quá, thanh mị cũng là có ý tốt, dù sao cái kia ma nữ nếu như sử dụng ngọc đá cùng võ biện pháp, đối với với mình tới nói, tuyệt đối là một cái uy hiếp rất lớn.

Bất quá, thật sự muốn lùi bước sao? Tri Thủy Mặc hỏi mình.

Nếu như hôm nay lùi bước , vậy ngày mai đây, sau đó đây, có phải là mỗi một lần đều muốn Tô Thanh Mị ra tay, chính mình trốn đến một bên, mãi đến tận chính mình hoàn toàn trưởng thành.

Nói thật dễ nghe điểm, cái này gọi là quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ, nói khó nghe điểm, chính là trốn ở nữ nhân váy dưới đáy, chẳng làm được trò trống gì.

"Tâm có mãnh hổ, tế ngữ Sắc Vĩ một câu nói đột nhiên từ Trì Thủy Mặc trong đầu bốc lên.

"Phu quân, phu quân!" Tô Thanh Mị nhìn thấy Trì Thủy Mặc trầm mặc, có chút lo lắng, cho rằng thương tổn được lòng tự ái của hắn.

"Thanh mị, ta nghĩ nghĩ, lần này, ta hay là muốn vào, hơn nữa, do ta ra tay, ta thua trận sau khi, người lại ra tay, khỏe không?" Trì Thủy Mặc quyết định tự mình ra tay thử một lần.

"Như vậy, cũng được!" Tô Thanh Mị gật gù đầu, không có phản đối, trong mắt loé ra một tia kiên quyết.

"Tốt, chúng ta đi thôi."

"Ân!"

Hai người sóng vai đi tới tiểu viện trước cửa, đẩy cửa mà vào, vào mắt, là một mảnh mỹ lệ vườn hoa, thủy tiên cây thủy hương, tử ngọc lan, quỳnh hoa, Quân Tử Lan, cây kerria, hoa anh thảo, Hồ Điệp Lan, thạch học, Phong Tín Tử, Tulip, diên duôi, cây mã đề, văn thù lan đủ loại hoa tươi lại còn tương mở ra.

Vườn hoa trung gian là một cái đá cuối đường mòn, hai người xuyên (mặc) qua đường mòn đi tới từ lúc rừng trúc bên, rừng trúc bên cạnh là một cái hai tầng nhà trúc.

Nhà trúc trước mặt bên trong khu nhà nhỏ một cái cô gái xinh đẹp ngồi trên ghế ngồi, trước người bày một tấm bàn trà, bàn trà bên trên là một tấm bày huyền đàn ngọc, cầm bên bày ra một quyển cầm phổ.

Nghe được tiếng bước chân, cô gái kia quay đầu xem ra, Trì Thủy Mặc chỉ thấy thiếu nữ này một tấm mặt trái xoan, tiệp trường mắt lớn, da dẻ trắng rõ, dung mạo thật là tú lệ, vóc người thon thả, nhuọc chất nhỏ và dài.

Tối diệu chính là, cô gái này quanh thân toả ra một loại không cách nào hình dung nhu nhuọc về đẹp, gần giống như cái kia bệnh Tây Thi giống như vậy, khiến người ta không nhìn được đem nàng ôm vào trong ngực tỉ mỉ che chở.

Âm nhu về đẹp!

"Không biết hai vị tự tiện xông vào ta thanh lâm biệt viện có chuyện gì quan trọng? Tự tiện xông vào nhà dân tội danh đầy đủ các người đi chỗ đó đại lao bên trong đi tới một lần" như nước suối leng keng giống như tiếng âm vang lên.

Sẽ luật pháp ma nữ?

Trì Thủy Mặc hơi sững sờ, đạo "Am hiểu nhà dân nhưng có thể để ta hai uống một bình, thế nhưng, nếu như nhà dân bên trong ở không phải người đâu?"

Trì Thủy Mặc một mặt ý tứ sâu xa đáng về.

Cô gái kia sắc mặt trong nháy mắt trở nên phi thường khó coi, "Tiểu tử, ta khuyên người không can quản việc không đâu, không phải vậy, hậu quả không phải người có thể gánh chịu, thời đại này, hành hiệp trượng nghĩa, đa số chết hết."

"A, đe dọa ta, ta rất sợ đó a!" Trì Thủy Mặc một mặt ta rất sợ đó về mặt, vỗ vỗ ngực, để một bên Tô Thanh Mị sững sờ, nàng chưa từng gặp Trì Thủy Mặc bộ dáng này, Trì Thủy Mặc tuy rằng thảnh thơi cũng có chút kẻ dối trá, thế nhưng là không có như thế không đứng đắn qua.

Ân, Tô Thanh Mị dùng từ ngữ là không đứng đắn, kỳ thực, dùng lưu manh càng có thể hình dung Trì Thủy Mặc lúc này ngữ khí.

Hình ảnh kia, chà chà, nếu như đôi cái người Hoa đến, chỉ sợ cũng cảm thấy hết sức quen thuộc.

"Người, người, người vô liêm sỉ!" Cô gái kia suy nghĩ hồi lâu, chỉ có thể dùng vô liêm sỉ để hình dung Trì Thủy Mặc.

"Ha ha, người còn thật đáng yêu!" Trì Thủy Mặc khen.

Cổ đại nữ tử đại thể gia giáo hải lòng, liền ngay cả máng người từ ngữ cũng tương đương thiếu thốn, ngoại trừ khốn nạn, súc sinh, lưu manh, cảm thú ở ngoài, thật giống thật không có cái gì.

Trì Thủy Mặc thoải phong xoay một cái, lạnh lùng nói, "Bất quá, coi như vậy, cũng không phải người câu dẫn người có vợ lý do! Người quý thù đồ, việc của người phạm vào, người là ngoan ngoãn bó tay chịu trời đây, vẫn để cho ta đánh người một trận lại bó tay chịu trời đây?"

Chương 142: Quỷ khô dòng lũ, ba tai chi phong

Cô gái kia giật dử cười, "Là hấn đề cho các ngươi tới bắt ta ?"

Thật giống, cô gái kia đối với câu dẫn người có vợ câu nói này tức giận phi thường, Trì Thủy Mặc có thể cảm ứng được đến, cô gái kia tức giận không phải bó tay chịu trói, chính là 'Câu dẫn người có vợ' câu nói này.

Đến lúc này, cô gái này quý vẫn còn có tâm tình hỏi có phải là vương Vương Trì Nguyên để hấn hai tới bắt chính mình, không biết là nên nói nàng thâm tình đây, vẫn là ngốc đây.

Trì Thủy Mặc cũng không biết, cái kia ma nữ căn bản không nhìn ra Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị sâu cạn, vốn là gặp phải tình huống như thế, người bình thường đều sẽ cho rằng là đụng với cao nhân rồi.

Thế nhưng, cô gái này quý đối với ở tu vi của chính mình còn có chút tự tin, nàng không tin tùy tiện liền có thể gặp được loại này cao nhân, vẫn là đụng vào chính là hai cái, từ Trì Thủy Mặc mặt mày, ma nữ có thể phán đoán ra hấn tuổi tác tuyệt đối sẽ không vượt qua ba mươi tuổi.

Vì lẽ đó, cô gái này quý tướng Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị phán đoán vì, thân có dị bảo trẻ con miệng còn hôi sữa.

Cho tới không mặc tu vi, ma nữ thì lại cho rằng là trên người hai người có dị bảo che lấp.

"Cái kia ngược lại không là, vợ chồng ta hai người đi ngang qua khu nhà nhỏ này, phát hiện quý khí trùng thiên, kết quả phát hiện này Long Thuận Phủ Đồng Trì từ bên trong đi ra, liền đoán được cái tám chín phần mười."

Trì Thủy Mặc đương nhiên sẽ không giảng vương Vương Trì Nguyên bạo lộ ra, có một số việc không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, vạn nhất hấn cùng thanh mị đều không có thể bắt ở cô gái này quý, trái lại để cho chạy cơ chứ?

Vì lẽ đó, có thể đem vương Vương Trì Nguyên hái cách chuyện này là không thể tốt hơn.

Nghe được không phải là bị chính mình người yêu bán đi, cô gái này sắc mặt khá hơn một chút, miệng nói, "Nếu người u mê không tỉnh, không phải muốn tìm chết, thì nên trách không được ta."

Nữ tử từ ghế ngồi bay người lên, đằng đến tiểu viện giữa không trung, vung hai tay lên chính là hai tấm võng lớn bay ra. Màu xám đen quý internet thoáng hiện âm hàn khí tức.

Cái kia quý võng vừa ra, thấy phong tức trưởng, trong chốc lát đã hóa thành ba trượng to nhỏ. Hai tấm quý võng giao nhau. Phong tỏa Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị hết thảy có thể bỏ chạy đường xá.

Trì Thủy Mặc nhìn thấy hai tấm màu xám đen quý võng vừa ra, trong nháy mắt liền phán đoán ra đó là 'Một mạch Âm Quý võng', cùng cái kia Từ Yên sử dụng chỉ võng giống như đúc, bất quá, này hai tấm quý internet Âm Hàn chi khí càng thêm dày đặc, hầu như muốn ngưng tụ thành thực chất.

'Một mạch Âm Quý võng' phong tỏa hai người tứ phương, phủ đầu chụp xuống. Thấy này, Trì Thủy Mặc hai tay một tấm, hai tấm 'Đương' chữ Thanh Đàn chỉ bỗng nhiên xuất hiện. Lập tức nổ tung, hai cái dải lụa giống như dương khí xuất hiện ở Trì Thủy Mặc trước mặt. Dương khí giao nhau thành trảo đem Trì Thủy Mặc gắn vào dương khí trảo bên trong.

Từ lúc Trì Thủy Mặc triệu ra 'Đương' chữ Thanh Đàn chỉ thời điểm, Tô Thanh Mị dưới chân lắc người một cái, liền rời khỏi 'Một mạch Âm Quý võng' phạm vi bao phủ.

Đến tiểu viện biên giới, Tô Thanh Mị tay phải hướng về tiểu viện giữa không trung hơi một tấm, năm màu nguyên khí từ Tô Thanh Mị ngọc chương bốc lên.

"Trong lòng bàn tay càn khôn, khôn!" Tô Thanh Mị kiêu quát một tiếng.

Chỉ thấy cái kia năm màu nguyên khí đón gió liền trường, bất quá trong chốc lát. Cái kia năm màu nguyên khí đã có chừng mười trượng to nhỏ. Hình thành một cái ngũ thái quang trảo, đem toàn bộ tiểu viện bao phủ từ ở trong đó.

Nguyên khí trảo bên trong. Hai tấm 'Một mạch Âm Quý võng' đã đụng tới Trì Thủy Mặc dương khí biến thành lòng ánh sáng, cùng lúc đó đối phó Từ Yên quý võng.

Xi xì tiếng vang lên, bất quá, lúc này tiêu tan không phải cái kia quý võng, mà là Trì Thủy Mặc dương khí trảo!

Trì Thủy Mặc sắc mặt chìm xuống, lại là hai tấm 'Đương' chữ Thanh Đàn chỉ bỗng nhiên nổ tung, hai cái dải lụa giống như dương khí xuất hiện, ôm hợp thành đoàn, ở dương khí đoàn bên trên, một tấm 'Dẫn' chữ Thanh Đàn chỉ nổ tung, tiểu viện ở ngoài tầng lớn ánh mặt trời đột nhiên tụ tập thành một chùm xuyên thấu năm màu nguyên khí tráo, bắn tới cái kia dương khí đoàn bên trên.

Cùng lúc đó, một tấm 'Hỏa' chữ Thanh Đàn chỉ nổ tung, dương khí đoàn trong nháy mắt liền bị nhen lửa, bốc lên ba thước đến cao hỏa điểm, đem cái kia quý vòng thiêu ra từng cái từng cái hang lớn đến.

"Hừ! Nhìn thấy chính mình quý vòng bị phá, cô gái kia hừ một tiếng, giờ tay liền đem quý vòng thu hồi, nguyên khí cùng bản không thấy ít đi, xem ra, này 'Một mạch Âm Quý vòng' không phải tâm thần tế luyện đồ vật, dù cho bị phá vỡ, cũng đối với hấn ảnh hưởng không lớn.

Bị ngũ thái quang tráo bọc lại, cô gái kia cũng không kinh hoảng, run tay, cô gái kia lấy ra một cây dài khoảng ba thước màu xám đen cỡ nhỏ đến, màu xám đen mặt cỡ trên, vô số nóng nọc giống như phù văn đi khắp.

"Cẩn thận, đây là vạn quý kỳ, có thể trang vạn quý!" Một bên Tô Thanh Mị thấy này vội vã nhắc nhở, hiển nhiên là sợ Trì Thủy Mặc bị thiệt thòi.

"Ngươi hiểu được không ít mà, đáng tiếc, không dùng!" Nữ tử cười lạnh một tiếng.

Cầm trong tay cỡ nhỏ vung lên, nhất thời vô số khói đen bốc lên, tràn ngập nửa cái tiểu viện, vô số thâm trầm âm thanh từ khói đen bên trong truyền ra, từng đôi màu xanh lục Quý Nhân ở khói đen bên trong sáng lên, lít nha lít nhít che kín hơn một nửa cái khói đen, con số đạt được nhiều đề Trì Thủy Mặc có chút tê dại da đầu.

"Bảo bối môn, đi cho ta xé ra hai người này!" Nữ tử quay về khói đen bên trong chúng quý một tiếng bắt chuyện.

Trong lúc đó từng cái từng cái đen thui ngách đầu lâu, đầy một đôi lục thăm thăm Quý Nhân, từ khói đen bên trong lao ra, quý khô!

Những thứ này đều là quý khô!

Trì Thủy Mặc trong nháy mắt liền phán đoán ra này cùng cái kia Từ Yên dùng ra quý khô giống như đúc, không giống chính là, cái kia Từ Yên chỉ có điều sử dụng một cái quý khô, mà cô gái này triệu ra quý khô lít nha lít nhít, có tới hơn một ngàn cái! !

Quý khô tạo thành dòng lũ màu đen chia làm hai cổ, hướng về Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị phóng đi, cái kia quý khô trong miệng hàm răng còn liêu lĩnh xanh mệnh mạng ánh sáng, khiến người ta cảm thấy, này quý khô có thể đem kim thiết đều cắn đứt.

Nhìn sắp vọt tới trước chân quý khô dòng lũ, Trì Thủy Mặc hừ lạnh một tiếng, vung tay phải lên, ngũ Trượng Thanh đàn chỉ đột nhiên xuất hiện, 'Dưới, thì lại, vì, sông, nhạc' năm cái đại tự từng cái thoáng hiện ở Trì Thủy Mặc trước người ngũ Trượng Thanh đàn trên giấy.

Năm tấm bảng chữ mẫu mới vừa xuất hiện, liền lập tức nổ tung, màu trắng sương mù hình thành một toà mơ mơ hồ hồ màu trắng núi cao, chỉ một thoáng, một luồng trấn áp vạn cổ ý cảnh bao phủ toàn bộ tiểu viện.

Nhằm phía Trì Thủy Mặc quý khô dòng lũ hơi chậm lại, tiếp theo liền tiếp tục nhằm phía Trì Thủy Mặc, nếu như là chỉ một quý khô, có lẽ còn có thể bị ý cảnh này trấn áp.

Thế nhưng, những quý này khô hình thành dòng lũ sau, một luồng lam màu đen khí tức ở những quý này khô bên trong qua lại chuyển động loạn lên, đem toàn bộ quý khô dòng lũ ngưng tụ thành một thể thống nhất, tăng lên rất nhiều kháng ép năng lực.

Cái kia màu trắng núi cao một thành, Trì Thủy Mặc trước mặt đột nhiên xuất hiện mười sáu cái toả ra nửa thước bạch quang 'Trần' chữ, những này 'Trần' phổ vừa xuất hiện, liền dồn dập chui vào mơ mơ hồ hồ màu trắng núi cao bên trong, trở xuống nhiều hơn ít hình thành một cái Kim tự tháp hình dạng.

Đem này màu trắng núi cao miễn cưỡng chịu đựng lên, mơ mơ hồ hồ màu trắng núi cao nhất thời toả ra mờ sáng bạch quang, này bạch quang kéo dài ra ngọn núi phạm vi có tới dài khoảng ba thước.

Là một mình 'Trần' chữ sáu lần, so với ban đầu bạch quang chính khí nhạc, lần này xuất hiện bạch quang chính khí nhạc không thể nghi ngờ mạnh mẽ hơn không ít.

Bạch quang chính khí nhạc một thành, trên khu nhà nhỏ không trấn áp ý cảnh nhất thời gia tăng không chỉ gấp mười lần, đạo vệt sóng gọn hiện lên ở không trung, cái kia điên cuồng quý khô dòng lũ bị ép tới lam quang loạn tán, ngưng kết thành dòng lũ rất nhiều bị ép tới tiêu tan xu thế.

"Hừ!" Nhìn thấy chính mình quý khô dòng lũ không đáng kể, cái kia nữ Quý Diện sắc hung ác, tay trái bấm quyết ngưng tụ thành từng cái từng cái vạn vẹo phù văn, cái kia vạn vẹo phù văn tinh tế xem ra lại như là từng cái từng cái dữ tợn mặt quý.

Ma nữ đem mặt quý giống như quý dị phù văn bắn vào vạn quý bên trong, cái kia vạn quý kỳ một thước mặt cỡ trên nhất thời liền bốc lên nồng đậm hắc quang đến, "Đồ!" Theo ma nữ một tiếng khẽ kêu, nồng đậm hắc quang vỡ tan, hóa thành vô số vạn vẹo hắc quang con rắn nhỏ, bay vào quý khô dòng lũ bên trong.

"Ào ào rào" tiếng âm vang lên, cái kia quý khô dòng lũ đụng tới này hắc quang con rắn nhỏ sau, từng cái từng cái quý khô từ dòng lũ bên trong bay ra, bất quá trong nháy mắt, liền hình thành một cái do quý khô tạo thành đại trận.

Đại trận hướng về Trì Thủy Mặc bay tới, quý tích huyền ảo chống đối bạch quang chính khí nhạc trấn áp ý cảnh, chầm chậm mà kiên định hướng về Trì

Thủy Mặc bay tới.

Chết tiệt! Trì Thủy Mặc ở trong lòng nổi giận gầm lên một tiếng, sau đó quát lên, "Roi!"

Chỉ thấy giữa không trung bạch quang chính khí nhạc lập tức lớn lên, cao ba thước thấp bạch quang chính khí nhạc hóa thành cao sáu thước thấp, ầm ầm tẩm tích, đem Trì Thủy Mặc gắn vào trong lòng núi.

Lúc này cái kia lập thể quý khô đại trận cũng đem bạch quang chính khí nhạc vây vào giữa.

Theo Tô Thanh Mị, phía ngoài xa nhất là dọc theo một loại nào đó đặc biệt quỹ tích không ngừng bay lượn quỹ khô, hướng về bên trong chính là toả ra mờ mờ bạch quang bạch quang chính khí nhạc, lại hướng về bên trong chính là Trì Thủy Mặc .

Cho tới Tô Thanh Mị, lúc này nàng đang bị vây quanh ở một cái lồng ánh sáng màu đỏ bên trong, ở ngoài đồng dạng là một cái quý khô đại trận, Trì Thủy Mặc nếu muốn chính mình trước tiên thử xem, Tô Thanh Mị đương nhiên sẽ không nhúng tay, lúc trước thả ra năm màu nguyên khí trảo chỉ là vì phòng ngừa cái kia ma nữ đào tẩu mà thôi.

Nếu cái kia ma nữ bất cẩn, không đem hai người mình để vào trong mắt, đối với cái kia năm màu nguyên khí trảo không thêm để ý tới, Tô Thanh Mị cũng vui vẻ đến như vậy.

Trên thực tế, cái kia năm màu nguyên khí trảo lúc này phát ra động, chỉ có phòng ngừa người bình thường dò xét công năng, ở tiểu viện ở ngoài người xem ra, trong viện chính là hai nữ một nam đang ngồi tán gẫu thôi.

Ma nữ chính là nhìn ra điểm ấy công hiệu mới không có để ý tới cái kia năm màu nguyên khí trảo, dưới cái nhìn của nàng, đây chính là một cái phòng ngừa bị người thế tục phát hiện ngăn cách pháp khí mà thôi, lại như là bản thân nàng sẽ quý mê trận.

"Quát phong nộ hào!" Nhìn thấy quý khô đại trận đem Trì Thủy Mặc bao phủ sau khi, cái kia ma nữ hơi hét một tiếng, huyền ảo quý khô bên trong đại trận bỗng dựng sinh ra từng trận màu đen quát (gua) phong đến.

Này phong không phải Đông Nam Tây Bắc phong, không phải là cùng huân kim gió bắc, cũng không phải hoa liễu từng trúc phong, hoá làm quát phong. Tự người tín trong môn phái thổi vào lục phủ bên trong, qua đan điền, xuyên (mặc) cửu khiếu, cốt nhục tiêu sơ.

Này quát phân chính là chuyên môn châm đối với người tu hành thân thể, chính là đạo gia Tam Tai Cửu Nan bên trong nạn bảo chi phong, lợi hại cực kỳ, cũng may, cô gái này tu sử dụng quát phong cũng không phải thật sự là quát phong, bất quá có quát phong ý một tia khí tức mà thôi.

Nhưng ngay cả như vậy, này phong một khi tiếp xúc được Trì Thủy Mặc thân thể, dù cho hẳn là Tiên Thiên vô giả, thân thể cũng sẽ lập tức tan rã.

"Phu quân cẩn thận, này phong có nạn bảo bên trong quát phong một tia khí tức, ác độc phi thường!" Nhìn thấy cô gái này quý sử dụng cỡ này ác độc chi phong, Tô Thanh Mị vội vã hướng về Trì Thủy Mặc truyền âm, chỉ lo hẳn nói.

Trì Thủy Mặc nhận được Tô Thanh Mị truyền âm, nhất thời trong lòng cảm giác nặng nề, quay về Tô Thanh Mị bí ẩn làm thủ hiệu, ý tứ là ta biết rồi, người yên tâm đi.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Sinh tử một đường

Màu đen quát trong gió bí mật mang theo một luồng tan rã lực lượng, suu suu thổi tới bạch quang chính khí nhạc trên, đem chính khí nhạc trên bạch quang thổi đến lay động không ngừng, thật giống sau một khắc sẽ phá tán ra đến.

Thấy này cái kia ma nữ cầm trong tay vạn quý kỳ lại dùng sức vung mấy lần, vài đạo ngưng tụ như dây thừng Âm Quý khí chui vào quý khô bên trong đại trận.

Chỉ một thoáng, quát gió lớn thịnh, hầu như thành một đoàn đoàn khối đen, vài tia quát phong toát ra quý khô ngoài trận, đem tiểu viện thổi đến đất trời tối tăm dưới đất bùn đất biến mất không còn tăm hơi ba thước, lộ ra đen nhánh kiên đá cứng đến.

Vèn vèn vài tia quát phong liền có như thế oai, có thể thấy được trong trận Trì Thủy Mặc áp lực to lớn!

Hầu như ngưng tụ thành khối đen quất phong bất quá mấy cái xung kích liền đem bạch quang chính khí nhac ở ngoài bạch quang thổi đến mức phá tán ra đến, lộ ra mờ mịt ngọn núi.

Không chờ Trì Thủy Mặc phản ứng lại, cái kia màu đen quất phong liền đem ngọn núi đánh tan nửa thước, hầu như muốn kề sát tới cái kia 'Trần' chữ tạo thành Kim tự tháp !

Cũng may, Trì Thủy Mặc cho dù quất to, "Trần!"

Ngọn núi bên trong mười sáu cái 'Trần' chữ tề Tề Bạch quang tỏa sáng, đem cái kia quất phong gạt gao chống đỡ ở ngọn núi ở ngoài, không được tiến thêm.

Thế nhưng Trì Thủy Mặc rõ ràng, đây là ở tiêu hao 'Trần' chữ gốc gác, một khi này mười sáu cái 'Trần' chữ gốc gác bị tiêu hao hết tất, liền mang ý nghĩa những này 'Trần' chữ phệ bỏ, cần được Trì Thủy Mặc một lần nữa ôn đường ra mới 'Trần' chữ đến.

Nhiu nhieu mây, Trì Thủy Mặc phát tay thả ra ngũ Trương Thanh đàn chỉ, 'Thiên, địa, có, chính, khí' năm cái đại tự từng cái khắc ở Thanh Đàn trên giấy.

Thanh Đàn chỉ bỗng nhiên nổ tung, "Thiên địa có chính khí!" Tiếp cận Nguyên Thủy phù âm tiếng âm vang lên, sóng gợn vô hình truyền ra, trong nháy mắt truyền ra tiểu viện, truyền khắp chu vi mười dặm.

Vô số nguyên thủy thiên địa chính khí đột nhiên xuất hiện, chu vi trong vòng mười dặm chính khí ngưng tụ thành từng đạo từng đạo dài hơn ba mét chính khí mang, hóa thành từng cái từng cái dải lụa màu trắng. Xuyên qua không gian, trực tiếp xuất hiện ở bên trong khu nhà nhỏ.

Cũng may, loại này thiên địa nguyên thủy chính khí chính là vô hình. Căn bản không người nào có thể nhìn thấy, người tu hành cũng không được. Trừ phi là tu hành nhỏ đạo người.

Bên trong khu nhà nhỏ, từng cái từng cái dải lụa màu trắng xuất hiện, một đầu đâm vào Trì Thủy Mặc bạch quang chính khí nhac bên trong.

Cái kia nữ tu chỉ cảm giác được bên trong khu nhà nhỏ vô số khí tức lộn xộn, sau đó cái kia bị quỷ khô đại trận bao phủ màu trắng núi cao bạch quang tăng mạnh, một luồng ép sụp núi cao, trần đỏ càn khôn khí tức từ cái kia nhỏ nhỏ núi cao bên trong tuôn ra.

Hầu như ngưng tụ thành thực chất quất phong ở này đột nhiên tăng vọt trấn áp lực lượng dưới bị liên tiếp phong ấn, theo trong vòng mười dặm chính khí dần dần gia nhập, cái kia bạch quang núi cao uy thế cũng càng ngày càng dày đặc. Quỷ khô đại trận phát ra ra quất phong bị triệt để phong ấn.

"Kèn kẹt ca" tạo thành quỷ khô đại trận quỷ khô vang lên kèn kẹt, như quả nếu không có gì bất ngờ xảy ra, những quỷ này khô đem bị trấn áp từng mảnh từng mảnh vỡ vụn.

Thấy này, cái kia ma nữ trên mặt lộ ra một tia kiên quyết tâm ý, miệng quát, "Nếu ngươi muốn tìm chết, ta sẽ tác thành ngươi!"

Nói xong dĩ nhiên cầm trong tay vạn quỷ kỳ hướng về đỉnh đầu vùng một cái, vạn quỷ kỳ vững vàng dừng lại ở ma nữ bầu trời.

Vô số dấu tay dừng ma nữ bám ra, theo ma nữ dấu tay phát sinh, một luồng khí tức âm lãnh tán ra. Trần ngập toàn bộ tiểu viện.

Tiểu viện một bên, Tô Thanh Mị còn đang diễn trò, ở quất phong công kích dưới. Hồng quang trảo lão đà lão đảo, rồi lại trước sau không phá, lẳng lặng đứng ngây ra ở hồng quang trảo bên trong Tô Thanh Mị trên mặt một luồng về nghỉ hoặc lộ ra, hơi thở này là?

Lúc này, ma nữ thủ quyết vừa vận bấm xong, miệng quát, "Thiên địa vô cực, xá Nữ Chân pháp, thăm thăm vô lượng. Ta vì âm giáp, sáu âm khí. Ra!"

Chỉ thấy cái kia ma nữ chỉ tay một cái, một cái băng khí lưu màu xanh lam từ trong thân thể bay ra. Chui vào đỉnh đầu ba thước bên trong vạn quỷ bên trong.

"Không tốt, đây là sáu âm khí! Phu quân, mau lui!" Ngay ở Tô Thanh Mị câu nói này vừa truyền tới Trì Thủy Mặc trong tai điểm.

Ma nữ đỉnh đầu vạn quỷ kỳ lam màu đen khí chợt lóe lên, một luồng thần bí gợn sóng truyền tới quỷ khô bên trong đại trận.

"Rầm rầm rầm! !" To lớn tiếng âm âm phát sinh, cái kia quỷ khô bên trong đại trận hết thấy quỷ khô miệng rộng một tám, phun ra một cái màu băng lam khí tức đến.

Cuộn cuộn băng lam khí hội tụ thành dòng lũ, Âm Hàn chi khí điên cuồng tàn phá, đem ánh sáng tỏa sáng bạch quang chính khí nhac áp chế, tầng tầng bạch quang bị đông nứt, ngọn núi màu trắng từng bước một tiêu mất.

Lần này, Trì Thủy Mặc dù cho để mười sáu cái 'Trần' chữ tỏa hào quang rực rỡ, như cũ ngăn cản không được băng hàn khí từng bước đẩy mạnh, "Kèn kẹt" tiếng, không dứt bên tai!

Rất nhanh, bạch quang chính khí nhac ngọn núi liền bị đông nứt, lộ ra trong đó 'Trần' chữ Bạch Tháp đến, Trì Thủy Mặc mặt khoảng cách băng hàn dòng lũ không tới một thước, cái kia Âm Hàn chi khí đang ở trước mắt Trì Thủy Mặc trước mắt tàn phá.

Tiểu viện một bên ma nữ thấy này, cầm trong tay vạn quỷ kỳ dựa theo một cái quỷ dị hoa vết nhanh chóng múa, trong miệng càng là phun ra từng cái từng cái Trì Thủy Mặc nghe không hiểu nốt nhac.

Chỉ một thoáng, quỹ khô đại trận vang lên kèn kẹt, âm hàn dòng lũ bao phủ ra, uy thế đại thịnh, rầm rầm rầm, âm hàn dòng lũ dường như thủy triều, từng lần từng lần một gọi rủa "Trần" chữ Bạch Tháp, bạch quang từng tắc từng tắc nứt toác.

Làm 'Trần' chữ kim tháp khoảng cách Trì Thủy Mặc chớp mũi vền vền một tắc thời gian, "Ào ào!", băng hàn dòng lũ tụ tập thành một cái to lớn hàn khí chi lăng, mạnh mẽ hướng về Trì Thủy Mặc đánh tới!

Cái kia ma nữ trong mắt loé ra một vết tàn nhẫn khoáy ý về, nàng rất tự tin, lần này, tuyệt đối có thể đem cái kia quái lạ chữ tháp phá hủy, bên trong nho sinh cũng đem hóa thành băng tra.

"Phu quân!" Một bên hồng quang tráo bên trong Tô Thanh Mị sợ hãi kêu to, từ cái kia ma nữ phát sinh băng hàn dòng lũ đến bạch quang chính khí nhạc giải thể, bắt quả ba cái hồ hấp mà thôi!

Nàng không kịp cứu viện!

Quan trọng nhất chính là, quỹ khô bên trong đại trận chính là Trì Thủy Mặc, Tô Thanh Mị không chắc chắn ở dùng đại uy lực phép thuật phá hủy quỹ khô đại trận đồng thời, sẽ không lan đến gần phu quân.

Này, mới là khó xử!

Liên ở trong mắt Tô Thanh Mị loé ra vẻ hoảng sợ, nữ Quý Diện lộ khoáy ý về đồng thời, Trì Thủy Mặc vị trí hơi loé ra một vết tử quang, này một người một quỹ đều không có phát hiện!

"Àm!" Băng hàn đầu sóng đánh mà qua, tại chỗ chỉ để lại đầy mặt đất băng tra!

"Muốn nguoi quản việc không đâu, bị chết được!" Ma nữ điên cuồng cười to, "Ha ha ha!"

"Phu quân!" Tô Thanh Mị một tiếng bi thiết, mặt lộ vẻ về tuyệt vọng, trong tay pháp quyết biến đổi, liền muốn phát động bí pháp, đem cô gái này quỹ giết chết!

"Ngạch ~!" Ma nữ tiếng cười im bật đi!

Vì chờ nàng quay đầu lại, quả thứ hai 'Trần' chữ lần thứ hai bị Trì Thủy Mặc mạnh mẽ đánh vào nàng quỹ thể.

Quả thứ ba, quả thứ tư!

Bốn viên toả ra bạch quang 'Trần' chữ bị Trì Thủy Mặc đánh vào ma nữ quỹ thể bên trong, lượng lớn đen đặc khí từ ma nữ trong thân thể bốc lên.

"A ~ a!" Thể thâm quỹ kêu tiếng cắt ra không khí, vang vọng toàn bộ tiểu viện!

Ma nữ chỉ cảm thấy trong thân thể bị miễn cưỡng khảm vào bốn khối thiếu hồng bàn ủi, đau đớn kịch liệt bao phủ nàng chính cái linh hồn, đó là đến từ linh hồn đau nhức! Như vô số cây kim thép xen vào trong cơ thể, so với ngàn đao bầm thây càng thống! Vạn tiễn xuyên tâm càng khổ!

Nương theo thống khổ, là quỹ thể bên trong lượng lớn quỹ khí bị tiêu diệt, dù cho mạnh mẽ đến đâu quỹ thể, bên trong bộ, đều là phi thường yếu đuối!

Ma nữ điên cuồng về mặt bên trong lộ ra một loại khóc liệt kiên quyết, dường như ra chiến trường tù phạm, lâm hình phản kháng tội đồ.

"Sáu âm chi giáp, Âm Ma giải thể!" Thể thâm tiếng âm vang lên, để Trì Thủy Mặc trong đầu không lý do run lên.

Tô Thanh Mị trên mặt vẻ tuyệt vọng còn chưa thối lui, liền biến thành kinh hãi! Vẻ vui mừng còn chưa tan ra lại biến thành kinh hoảng!

"Phu quân, lùi!" Gấp gáp bên trong, Tô Thanh Mị chỉ có thể hô lên này ngắn gọn lời nói đến.

Cái kia thân sắc lo lắng để ma nữ phía sau Trì Thủy Mặc trong lòng một bầm, không tốt, cô gái này quỹ muốn liều mạng! Một ý nghĩ nhanh chóng loé ra Trì Thủy Mặc đầu óc!

Trước mặt ma nữ bên trong một tia để Trì Thủy Mặc run rẩy khí tức lạnh lẽo như băng chính đang nổi lên, sắp bạo phát!

Trì Thủy Mặc sắc mặt hung ác, miệng quát "Bạo! Bạo! Bạo! Bạo!", lập tức không để ý kinh mạch xé rách cảm, đem chân khí vận chuyển tới cực hạn, dùng ra hồi lâu chưa từng dùng qua Lăng Ba Vĩ Bộ, hơi xoay một cái, liền lùi cách ma nữ chu vi, súc đến tiểu viện một mặt khác.

Ngay ở Trì Thủy Mặc mới vừa rời đi ma nữ quanh thân thời khắc, "Àm! Âm! Âm! Âm!" Bốn tiếng Kinh Thiên tiếng nổ vang truyền ra, nương theo lượng lớn băng hàn khí bay lượn.

Băng hàn, hơi hắc, nhu bạch, ba màu bão táp xẹt qua tiểu viện một bên rừng trúc, đầy trời bụi mù nổi lên bốn phía, mờ mịt bụi mù bên trong, Trì Thủy Mặc nhìn thấy cái rừng trúc kia hóa thành một chỗ màu đen băng tra, gió vừa thổi, liền tra cũng không thấy!

Nghĩ mà sợ tình còn chưa thăng lên trong lòng, mười hai cái bạch quang 'Trần' chữ bay ra, hóa thành một cái tiểu hào 'Trần' chữ Bạch Tháp, đem một cái

hơi có chút hư huyền quý thể trấn áp trên đất, không thể động đây!

Nhìn kỹ đến, cái kia trên đất quý thể chính là cái kia ma nữ, chỉ là giờ khắc này, nơi nào còn có cái kia rung động lòng người nhu mì, có, chỉ nói là bất tận chập vật, từng tia từng tia hắc vụ quấn ở ma nữ gò má bên trên, con mắt bị nổ bay một cái, lưu lại trống trơn viền mắt, nửa bên mặt đã không có, lưu lại tiểu đoàn khói đen tuôn trào.

Vung tay phải lên, ngũ Trương Thanh đàn chỉ đột nhiên xuất hiện, 'Dưới, thì lại, vì, sông, nhạc' năm cái đại tự từng cái ở Trì Thủy Mặc trước người ngũ Trương Thanh đàn trên giấy thoáng hiện.

Ngũ Trương Thanh đàn bảng chữ nẫu mới vừa xuất hiện, liền lập tức nổ tung, màu trắng sương mù hình thành một toà mơ mơ hồ hồ màu trắng núi cao, một luồng trấn áp vạn cổ ý cảnh bao phủ toàn bộ tiểu viện.

Ma nữ vốn là giờ lên đầu bị ý cảnh này ép đến trên đất, non nửa khuôn mặt chôn xuống mồ bên trong, điên cuồng vận vẹo quý thể cũng yên tĩnh lại.

"Roi!" Trì Thủy Mặc quát to một tiếng, mờ mịt núi cao hạ xuống, đem 'Trấn' chữ Bạch Tháp tráo vào trong đó, hai thước bạch quang lộ ra, ít đi bốn viên 'Trấn' chữ, này bạch quang đối lập ở vừa uy thế, có vẻ hơi uể oải.

"Thu!"

Bạch quang chính khí nhạc một thành, một cột sáng bắn ra, đem đặt ở Bạch Tháp dưới đáy ma nữ thu nhập Bạch Tháp bên trong, trấn áp lại, đối lập ở Bạch Tháp dưới đáy, Trì Thủy Mặc vẫn là cho rằng trong tháp trấn áp lực lượng cường đại hơn.

Lúc này, nghĩ mà sợ Tô Thanh Mị mới đi tới, mạnh mẽ trừng một chút Trì Thủy Mặc đạo, "Phu quân, lần tới ngươi ở làm chuyện nguy hiểm như vậy trước, có thể hay không trước tiên thông báo ta một tiếng, hại ta này tâm cái nào, một lúc trên một lúc dưới."

Trì Thủy Mặc cười ha ha, đạo, "Nương tử, nếu như ta trước đó thông báo ngươi, cái kia ma nữ e sợ có thể từ ngươi thần sắc nhìn ra không đứng đến, chỉ sợ ta đã bắt không được nàng."

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: Mai tam nương cùng vương Vương Trí Nguyên cố sự (trên)

"Ta mặc kệ, lần tới ngươi không thể lại đem ta giấu ở chỗ bên trong!" Tô Thanh Mị vỗ vỗ còn có chút chấn kinh trái tim nhỏ, kiều mị rõ ràng Trì Thủy Mặc một chút.

Không chút nào nghĩ đến, nắm giữ to lớn hung khí nàng, làm loại động tác này, sẽ sản sinh dạng gì hậu quả.

Nhìn ngó trước mắt mãnh liệt sóng lớn, Trì Thủy Mặc hơi nuốt một hồi ngụm nước, đạo "Biết rồi, biết rồi, lần tới nhất định trước tiên nói cho ngươi, lần này xong chưa."

Không nói lý, chính là cổ kim nữ nhân bệnh chung! Trì Thủy Mặc tràn đầy linh hội!

Bất quá, hần cũng sẽ không tính toán những này, dù sao, một người phụ nữ ngoại trừ đối với cha mẹ ở ngoài, trên đời này, chỉ có đối với nàng có thể giao phó suốt đời người, mới sẽ làm ra loại này không nói lý sự tình đến. Bởi vì sẽ không lại có thêm những người khác sẽ bao tha cho các nàng loại này cố tình gây sự.

Liền không đề cho nàng nói lý đi!

Bắt được cô gái này quý sau, Trì Thủy Mặc có chút đau đầu, nên làm cái gì bây giờ?

Giết đi, lại có chút đáng tiếc, dù sao, cô gái này quý vạn nhất tội nghiệt quấn quanh người, chính mình chẳng lẽ có thể đem tiêu diệt, đổi lấy lượng lớn pháp lực, đây chính là sống sờ sờ đan được a.

Thế nhưng không giết đi, chính mình căn bản cũng không có thời gian dài thu lấy cô gái này quý biện pháp, lúc trước đem Tử Yên trấn áp ở 'Bạch quang chính khí nhạc' bên trong, chỉ là kế tạm thời, không thể lâu dài, không phải vậy, đem tồn tại 'Trấn' chữ trường thành.

Nhìn thấy Trì Thủy Mặc cau mày đáng vẻ, Tô Thanh Mị hỏi, "Phu quân, vì sao buồn phiền, cô gái này quý không phải là bị người bắt giữ sao?"

"Thanh mị, ta không có thời gian dài trấn áp cô gái này quý biện pháp, giết đáng tiếc, thả lại sẽ ử thành họa lớn, người nói nên làm cái gì bây giờ?" Trì Thủy Mặc hỏi.

"Hóa ra là chuyện này a, ta còn tưởng rằng là cái gì đây, phu quân mặc ưu, ta có một pháp bảo, có thể giam giữ cô gái này quý, không du nàng có thể chạy đến." Tô Thanh Mị nhếch miệng lên. Đắc ý nói.

"Nhanh lấy ra ta xem một chút." Trì Thủy Mặc thúc giục.

"Ân!" Tô Thanh Mị gật gù, đưa tay lấy ra một cái xám xịt hạt châu đến, nâng ở lòng bàn tay.

Hạt châu này bắt quá hai tác to nhỏ (6. 6 centimet). Mặt ngoài cũng không cái gì bảo quang, theo Trì Thủy Mặc. Bắt quá chính là một cái xám xịt pha lê hạt châu mà thôi, thực sự không nhìn ra có cái gì chỗ kì lạ.

Hơn nữa, Tô Thanh Mị nói chính là pháp bảo, mà không phải pháp khí, phải biết, cái kia ma nữ trong tay vạn quý kỳ cũng bắt quá là pháp khí mà thôi, khoảng cách pháp bảo còn có mười vạn tám ngàn dặm.

"Chính là cái này?" Trì Thủy Mặc nhíu mày, mặc dù nói Hoa Hạ cũng có thần vật tự hồi nói chuyện. Thế nhưng hạt châu này cũng quá mức ở phổ thông đi, xám xịt, thực sự không đáng chú ý vô cùng, liền một chút xú bảo quang đều không có.

Tô Thanh Mị mỗi ngọc tinh xảo vừa nhíu , đạo, "Phu quân, người có thể không nên xem thường hạt châu này, hạt châu này gọi là 'Vạn Yêu hoàng châu' trong truyền thuyết chính là trên Cỏ Yêu quốc trấn quốc chi bảo, nắm giữ Điền Đảo Càn Khôn, phá diệt sơn hà sức mạnh vô thượng."

Trì Thủy Mặc tròn mắt. Đạo, "Người phu quân ta còn không có ngọc, nếu như hạt châu này thực sự là cái kia 'Vạn Yêu hoàng châu' . Chỉ sợ người hiện tại mộ phần trên thảo đều thay đổi vài tra ."

Chà chà bàn chân nhỏ, Tô Thanh Mị gắt giọng, "Phu quân ~!"

"Được rồi, 'Vạn Yêu hoàng châu', đây là 'Vạn Yêu hoàng châu' !" Trì Thủy Mặc chẳng muốn liên vấn đề này cùng Tô Thanh Mị tranh luận, không đáng.

Liền dường như Hoa Hạ vông văn giới lưu truyền câu kia lời lẽ chí lý như thế, 'Cùng bạn gái cãi nhau tổng thắng gia hòa, cuối cùng đều thành công độc thân' .

Trì Thủy Mặc vẫn không có ngọc đến đi cùng Tô Thanh Mị tranh luận, tuy rằng Tô Thanh Mị không sẽ nhờ đó cùng mình ly hôn. Thế nhưng, người đàn bà của chính mình. Có thể hồng vẫn là dụ dỗ tốt hơn.

Nhìn thấy Trì Thủy Mặc miễn cưỡng thừa nhận đáng vẻ, Tô Thanh Mị bĩu môi. Đạo "Người còn đừng không tin, này chính là ta thanh khâu bộ tộc lưu truyền tới nay cường lực pháp bảo một trong, tuy rằng, không biết vì sao yêu quốc phá diệt sau khi, này 'Vạn Yêu hoàng châu' uy năng giảm nhiều."

Nói rằng mặt sau Tô Thanh Mị âm thanh dần dần nhỏ lên, hiển nhiên có chút xấu hổ, "Thế nhưng, nó so với pháp khí nhưng là cường hơn nhiều, hơn nữa, cứng rắn cực kỳ, trên căn bản không thể bị hủy diệt." Nói rằng điểm ấy, Tô Thanh Mị âm thanh lại lớn lên.

, câu nói này nói rằng trọng điểm lên, pháp bảo này uy năng giảm nhiều, vền vẹn so với pháp khí mạnh, ở pháp bảo bên trong phòng chừng đều là cuối cùng mặt hàng, duy nhất đáng giá xưng đạo, cũng chính là độ cứng rắn .

"Tốt , đem cô gái này quý nhận lấy đi, thuận tiện ở phiên nhìn một chút trí nhớ của nàng, nhìn vì sao cô gái này quý dĩ nhiên sẽ đến câu dẫn vương Vương Trí Nguyên bá phụ, ta cũng không nhận ra hắn đã phong lưu tiêu sái đến người quý thông ăn." Trì Thủy Mặc chỉ chỉ bị trấn áp ở giữa không trung ma nữ nói.

"Ân ~!" Tô Thanh Mị gật gù đầu, quát một tiếng "Trong lòng bàn tay càn khôn, thu!"

Mười trượng chu vi năm màu nguyên khí tráo trong nháy mắt thu nhỏ lại, nguyên khí tráo đựng tới Trì Thủy Mặc thời điểm, lại như không tồn tại giống như vậy, trực tiếp để Trì Thủy Mặc chọc tới, chỉ đem bạch quang chính khí nhạc thu ở nguyên khí tráo bên trong.

"Tốt , phu quân, người đem cái kia núi cao loại bỏ đi." Tô Thanh Mị đem nguyên khí tráo hóa thành thái cầu nắm trong tay, đối với Trì Thủy Mặc nhắc nhở.

"Thu!" Trì Thủy Mặc nhẹ nhàng hét một tiếng, Tô Thanh Mị trong tay thái cầu bên trong loại nhỏ bạch quang chính khí nhạc biến tán ra, một luồng bạch khí mang theo bao bọc mười hai cái 'Trấn' chữ bay vào Trì Thủy Mặc đan điền.

Không chờ bỏ đi gông xiềng ma nữ phản kháng, Tô Thanh Mị tay bấm pháp quyết, uống đến, "Càn khôn sáu biến, ngũ hành tóa!"

Năm màu nguyên khí tráo bên trong một tiếng Đông Phương một tiếng rỗng gầm, một cái màu xanh thần long dựng lên; phía nam một tiếng thanh minh, một con hỏa hồng Chu Tước bay ra; phương tây một tiếng hô gầm, một con màu trắng đại hồ vồ ra; phương bắc một tiếng quy hồng, một con uông lam Huyền Vũ xuất hiện.

Ở này bốn con thần thú xuất hiện thời điểm, tiểu cầu bên trong đỉnh mới chẳng biết lúc nào xuất hiện một con màu vàng đất Kỳ Lân.

Ngũ phương thần thú vừa ra, lập tức tuân thủ một cái quỹ tích huyền ảo vận hành, ngũ hành nguyên khí tỏa xuất hiện lần nữa, gọn sóng vô hình từ ngũ hành nguyên khí tỏa bên trong truyền ra.

Phản kháng ma nữ động tác một trận, liền như vậy bất động, ở nguyên khí tráo ở ngoài Trì Thủy Mặc xem ra, thật giống là phía kia bên trong không gian thời gian bất động.

Dù cho là lần thứ hai quan sát, Trì Thủy Mặc vẫn như cũ không khỏi không cảm khái pháp thuật kia chỗ lợi hại, hiện ra tính kỳ quỷ tu cùng ngày du kỳ quỷ tu ở ngũ hành nguyên khí tỏa bên dưới, thật giống không có gì khác biệt như thế, đều là bị trong nháy mắt trấn áp.

Tiếp theo Tô Thanh Mị trong miệng hét một tiếng, "Thiên hồ *, bốn đuôi hoặc phách!"

Chỉ thấy Tô Thanh Mị tay phải nắm tiểu cầu bên trong tự dung xuất hiện vô số mật mờ thái khí, biến ảo ra nhân gian bách tướng.

Mật mờ thái khí hướng về cái kia bị ngũ hành nguyên khí khóa chặt lại chặt vật ma nữ tuân tới, không lâu lắm, một đạo Đạo Quang mạc thoáng hiện ở mật mờ thái khí bên trong, bất quá chốc lát, cái kia ngũ sắc nguyên khí tráo bên trong mật mờ thái khí liền giống như thủy triều thối lui.

Mở hai mắt ra Tô Thanh Mị trên mặt loé ra vẻ mặt phức tạp, cảm khái nói, "Phu quân, này lại là một cái đáng thương lại đáng trách nữ tử!"

"Há, thanh mị nói nghe một chút!" Trì Thủy Mặc đứng là hứng thú, cô gái này quỷ suất chút nữa thì tính mạng của chính mình.

Nếu không là hấn 'Vạn giới Hồng Mông hồ', đã giải phong đến tầng thứ hai, có thể ở chu vi mười mét bên trong, đánh vỡ không gian, di động trong nháy mắt, e sợ vừa hấn liền cùng khu nhà nhỏ kia bên trong rừng trúc giống như vậy, bị đông thành băng cặn bã.

Nguyên lai, cô gái này là khôn Trữ phủ nhân sĩ, chính là địa phương tên nổi như cồn danh kỹ, mai tam nương, sắc nghệ vô song, cá tính cương liệt, làm người thanh cao, tuy rằng lưu lạc thanh lâu, nhưng cũng chỉ là bán nghệ không bán thân, mộ danh cầu kiến vương tôn công tử nhiều không kể xiết.

Chúng trong đám người, có một vị gọi là vương Vương Trí Nguyên, tài hoa hơn người, đáng vẻ xuất chúng.

Mùa xuân, mai tam nương ở "Âm hương các" hoa mai nở rộ, húc có thưởng mai, vì hành tam nương, hai người vừa thấy khuynh tình, như gió xuân ấm áp, húc vì mai chân dung đề thơ, làm tín vật đính ước...

Vương Vương Trí Nguyên cùng mai tam nương qua một đoạn ngắn ngủi mà ngọt ngào tháng ngày.

Không lâu, vương Vương Trí Nguyên liền muốn vào kinh thành cuộc thi, mai tam nương vì húc trừ đến lộ phí, vương Vương Trí Nguyên lời thề, tuyệt không phụ lòng giai nhân, hẹn ước sau ba tháng, bất kể có hay không kim băng đề danh, vương Vương Trí Nguyên đều sẽ nhanh chóng trở về cưới vợ mai tam nương xuất giá.

Vương Vương Trí Nguyên đi rồi, mai tam nương phát hiện mình có bầu, vì bảo lưu thai nhi, tam nương bị chủ chứa đuổi ra.

Rời khỏi "Âm hương các" sau, tam nương ở phụ cận thuê lại một khu nhà nhà tranh, ngày đêm chờ đợi vương Vương Trí Nguyên trở về, chỉ chớp mắt đã nửa năm, vẫn cứ không gặp vương Vương Trí Nguyên hình bóng.

Mai tam nương vốn định kinh thành tìm lang, bất đắc dĩ phúc đại tiện liền, không thích hợp lặn lội đường xa, lại quá mấy tháng, tam nương sinh một đứa con trai, lúc này, vương Vương Trí Nguyên nhưng không về đến.

Cũng may, mai tam nương hỏi thăm được, khôn An phủ phụ cận Long Thuận Phủ có vị vừa mới lên mặc cho Đồng Trì tri huyện (chính cửu phẩm), tên là vương Vương Trí Nguyên, mai tam nương nhiều lần khước chiết, rốt cuộc tìm được vị này vương Vương Trí Nguyên, phát hiện quả thật là chính mình phu quân.

Hơn nữa, còn đã cho nàng người kết hôn, phu nhân chính là đại sở triều đình Lại Bộ Thị Lang con gái, mai tam nương tìm như bị đao cắt, nhân lúc vương Vương Trí Nguyên ra ngoài phủ thời gian, ngăn lại hấn cổ kiệu ép hỏi, vì sao xảo trá, làm cái kia phụ lòng người.

Vương Vương Trí Nguyên tốt nói khuyên bảo, khóc ròng ròng, thuật nói mình không phải, không nên vì hồng trần phú quý, lãng quên chính mình ngày đó lời thề.

Vương Vương Trí Nguyên nói hấn đã từng phái người đi "Âm hương các" nghe qua, thế nhưng không có tìm được mai tam nương, ở thêm vào trong nhà phu nhân chính là cái bình đầm chua, một khi bị phát hiện, e sợ ngược lại sẽ cho mai tam nương mang đi nguy hiểm, vì lẽ đó liền như vậy coi như thôi.

Nếu tam nương đã tìm đến, càng là vì chính mình sinh con trai, vương Vương Trí Nguyên biểu thị, nhất định sẽ không phụ lòng nàng, càng là vì đó lên lút mua lại một cái tiểu viện, làm thu xếp mai tam nương mẹ con tác dụng.

Theo thời gian trôi qua, mùa hè đến, Long Thuận Phủ ngoài thành trong hồ hoa sen nở rộ, công vụ bề bộn vương Vương Trí Nguyên để mai tam nương đem nhi tử ôm đi du hồ, không ngờ, thuyền đi được giữa hồ, đáy thuyền rò nước, mai tam nương căn bản sẽ không thủy, cùng nhi tử đồng thời chết đuối ở trong hồ.

Chỉ có cái kia người chèo thuyền tránh được một kiếp.

Mai tam nương chết rồi, linh hồn bồng bềnh ở trong hồ, bị hồ ma sơn Minh vương dưới trướng, tứ đại quỷ khiến cho một hồng y quý cơ, bất ngờ đụng tới.

Hồng y quý cơ nói mai tam nương chính là trăm năm khó gặp một lần sáu Âm Quỷ thể, trời sinh thích hợp tu quỷ, vì lẽ đó đem thu làm dưới trướng đệ tử, mang về hồ ma sơn tỉ mỉ dạy dỗ.

Mãi đến tận một tháng trước, tam nương lên cấp hiện hình cảnh giới, (quỷ tu xưng là quỷ úy cảnh giới), quỷ cơ mới cho phép mai tam nương hạ sơn, mai tam nương sau khi xuống núi, chuyện thứ nhất chính là đi tới Long Thuận Phủ điều tra năm đó rơi xuống nước việc.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Mai tam nương cùng vương Vương Trí Nguyên cố sự (dưới)

Đáng tiếc, mười mấy năm trôi qua, năm đó người chèo thuyền đã sớm chết già, manh mối đã đứt, mai tam nương không cách nào tiếp tục truy tra được, làm đi vương Vương Trí Nguyên quý phủ du đẳng thời điểm, phát hiện vương Vương Trí Nguyên đem chính mình họa ở một tấm da người trên giấy.

Cái kia họa bị Sở Huệ Phu Nhân trong bóng tối đưa cho Trịnh Dật Dân, mai tam nương không muốn mình bị họa trên giấy, bị một cái tổ không quen biết nam nhân mỗi ngày thường thức, thế là khiến cho cái huyền thuật, đem Trịnh Dật Dân quá chén, lấy đi cái kia họa chi.

Sau khi, mai tam nương liền mấy lần cố ý ngẫu nhiên gặp vương Vương Trí Nguyên, làm nổi lên sự chú ý của hắn, cùng với tiếp xúc với nhau, rất nhanh, mai tam nương liền cùng vương Vương Trí Nguyên một lần nữa rơi vào bẽ tình, bất quá, tiệc vui chóng tàn, không đợi hai người gặp gỡ bao lâu, liền bị Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị đánh tới cửa...

Nghe xong Tô Thanh Mị tự thuật, Trì Thủy Mặc sắc mặt tối sầm lại, "Nói như vậy, chúng ta còn chia rẽ một đôi với cô tình nhân rồi."

"Phu quân không nên tự trách, không nói người quỷ thù đồ chính là thiên địa pháp tắc, người có biết này mai tam nương vạn quỷ bên trong quỷ khô là như thế nào?" Tô Thanh Mị đương nhiên biết Trì Thủy Mặc đang suy nghĩ gì.

"Thế nào đến, này không phải pháp lực ngưng tụ mà thành sao?" Trì Thủy Mặc hơi sững sờ, hỏi. Dù sao quỷ khô chính là quỷ tu đại lộ phép thuật, là do pháp lực ngưng tụ thành, này chính là giới tu hành thường thức.

"Cũng không phải, phu quân, cái kia mai tam nương hài nhi chết đuối ở trong hồ sau khi, bị một Tà đạo luyện hóa, tế luyện phép thuật 'Thiên anh thuật' .

Bởi vì không cần thành nhân linh hồn, hơn nữa, mai tam nương khi đó hồn thể đã sắp muốn tiêu tan, thêm vào đạo kia tu căn bản không nhìn ra mai tam nương quỷ tu thể chất, vì lẽ đó buông tha phụ cận mai tam nương.

Không có ai có thể quên một cái mẫu thân mất đi nhi tử bị thương, cái kia tuyệt đối sẽ làm cho bất kỳ mẫu thân điên cuồng!

Mai tam nương tu hành thành công sau khi, dựa vào hồng y quý cơ ban tặng vạn quỷ kỷ, đem đạo sĩ kia vị trí môn phái nhỏ toàn bộ tàn sát, càng đem môn phái trên dưới luyện thành quỷ khô.

Đạo sĩ kia tuy rằng tu luyện tà pháp, nhưng cũng là lên lút gạt người trong môn phái tu luyện. Cái kia trong môn phái đại đa số càng là hành hiệp trượng nghĩa hạng người.

Đáng tiếc, cái kia tế luyện 'Thiên anh thuật' Tà đạo, ở một lần cùng người tranh đấu bên trong. Vì đào mạng, đem cái kia mai tam nương nhi tử linh hồn nổ tung .

Phần nộ mai tam nương đồ biến cái kia môn phái sau được một kết quả như thế. Bị thống không tên, đem cái kia Tà đạo trần thể hương hỏa toàn bộ diệt, thân bên tam tộc, trên dưới bốn đời, toàn bộ tàn sát, luyện thành quỷ khô, lấy tế điện con trai của nàng trên trời có linh thiêng.

Sau khi, mai tam nương mới đi Long Thuận Phủ tìm vương Vương Trí Nguyên."

Tô Thanh Mị đem mai tam nương gây nên sự chậm chậm nói tới. Nghe được Trì Thủy Mặc sắc mặt biến ảo không ngừng, cuối cùng thờ dài một tiếng, đạo, "Người đáng thương tất có đáng trách chỗ a! Này mai tam nương, không thể bỏ qua, thanh mị, người trước đem trấn áp đi."

Tri Thủy Mặc đã quyết định, mai tam nương kết cục chính là bị tiêu diệt, vì chính mình tăng cao tu vi.

Đáng tiếc, hiện nay Tri Thủy Mặc đã là nho sinh cảnh đỉnh phong. Nếu như đạo hạnh không tăng lên, nhiều hơn nữa hạo nhiên chính khí cũng không thể để cho hấn đột phá, này mai tam nương chỉ có trước tiên trấn áp lại. Sau đó đang nói.

"Ân ~ 'Tô Thanh Mị thuận theo gặt gặt đầu, cầm trong tay 'Vạn Yêu hoàng châu' nhẹ nhàng loáng một cái, một đạo màu xám cột sáng dễ dàng xuyên phá ngũ hành nguyên khí trảo, đem nguyên khí tỏa bên trong mai tam nương bao ở trong đó.

Theo cột sáng thu hồi, mai tam nương cũng không thấy bóng dáng, nói vậy, là bị trấn áp ở 'Vạn Yêu hoàng châu' bên trong.

Toàn bộ quá trình không chút nào mang khói lửa tức, Tri Thủy Mặc chưa từng cảm nhận được nửa điểm nguyên khí gọn sóng, lại nhìn cái kia xám xịt 'Vạn Yêu hoàng châu'. Như cũ như vậy không đáng chú ý.

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, Tri Thủy Mặc không nghĩ tới bảo bối này có thể dễ dàng trấn áp một vị hiện hình cảnh giới ma nữ. Tuy rằng cô gái này quý bị trọng thương.

"Đúng rồi, phu quân. Cái này cho ngươi!" Tô Thanh Mị đưa tới một cây dài ba thước ngắn cỡ nhỏ, chính là cái kia mai tam nương sử dụng vạn quý kỳ, bất quá, nó hiện tại tính trì.

Tiếp nhận vạn quý kỳ, Tri Thủy Mặc vung vẩy hai lần, ân, không sai, lần này đánh quái rốt cục bạo trang bị, không dễ dàng a!

Tri Thủy Mặc đem hạo nhiên chính khí đưa vào vạn quý bên trong, một loại chống cự tâm ý truyền đến, vạn quý kỳ bản có thể điên cuồng vận vẹo, đùa giỡn, hạo nhiên chính khí là quý khí thiên nhiên khắc tinh tốt phạt, so với Phật quang khắc chế càng thêm lợi hại.

Gượng cười, Tri Thủy Mặc cầm trong tay vạn quý kỳ đưa cho Tô Thanh Mị, đạo, "Thanh mị, ta chỉ sợ là dùng không được này vạn quý kỳ vẫn là để cho ngươi đi."

Lần thứ nhất tuôn ra đến trang bị dĩ nhiên không thể sử dụng, Tri Thủy Mặc dù sao cũng hơi khó chịu, điều này đại biểu, sau đó hết thảy quý đạo trang bị hấn đều không thể sử dụng.

Hơn nữa, càng chết người chính là, e sợ Tri Thủy Mặc chỉ có thể sử dụng nó nhỏ đạo trang bị, cái khác trang bị, phỏng chừng giống nhau không thể dùng.

Tô Thanh Mị không có tiếp nhận vạn quý kỳ, trái lại đạo, "Phu quân, ngươi có thể dùng pháp lực của chính mình đem này vạn quý kỳ tẩy luyện, đem hóa thành vạn nho kỳ."

Tri Thủy Mặc lắc lắc đầu, nếu là như thế, này vạn quý kỳ có khả năng lưu lại cũng chỉ là chất liệu, hơn nữa, này chất liệu cùng nho tu tâm ý cũng không kết hợp lại.

"Quên đi, thanh mị, vạn quý kỳ liền giao cho ngươi dùng đi, nó không phù hợp ta chi đạo, cưỡng cầu trái lại rơi xuống hạ tầng." Tri Thủy Mặc không cho phản kháng, đem vạn quý kỳ nhét ở Tô Thanh Mị trong tay.

Tô Thanh Mị nói thế nào cũng là Yêu tộc, yêu quý tương thông, này vạn quý kỳ đến Tô Thanh Mị trong tay, mới sẽ không bị chôn vùi, Tri Thủy Mặc tẩy luyện này vạn quý kỳ công phu, còn không bằng chính mình tự mình làm ra một cái nhỏ đạo pháp khí đến.

Nhìn thùng trăm ngàn lỗ tiểu viện, Tri Thủy Mặc hơi có chút mặt đỏ, bất quá, lập tức liền khôi phục bình thường ở Tri Thủy Mặc nghĩ đến, có thể lấy như vậy đánh đổi, trấn áp một cái hiện hình cảnh giới quý tu, đã là lợi ích to lớn.

"Thanh mị, chúng ta trở về đi thôi!" Tri Thủy Mặc đề nghị, dù sao nơi này đã không có cái gì đáng giá lưu luyện địa phương.

Làm bước ra 'Thanh lâm biệt viện' thời điểm, Tri Thủy Mặc đầu là ngẩng lên, lần này, hấn dựa vào chính mình, chiến thắng mai tam nương, tuy rằng, có lợi dùng 'Hồng Mông vạn giới hồ' đối trả ý vị, nhưng ít ra, hấn thắng không phải sao.

Cho dù hấn thắng được có chút thủ xảo, có mưu kế thành phần, thế nhưng, sự thực thắng ở hùng biện.

Tri Thủy Mặc không biết, khi hấn bước ra 'Thanh lâm biệt viện' một khắc, bao hòa vào hấn trái tim 'Thái Thượng Vong Tinh tâm' lộ ra một tia ánh sáng, lập tức ẩn hiện không gặp.

Ra đến môn đến, Tri Thủy Mặc lập tức tỉnh ngộ, con bà nó nên thế nào trở về, hấn cũng không có nhớ kỹ con đường, hơn nữa, Vương Quý cũng bị hấn đuổi đi, lẽ nào đi trở về đi?

Đi trở về đi cũng không phải là không thể, thế nhưng dựa vào Tri Thủy Mặc hiện nay danh vọng đến xem, nếu như hấn dám ở phố xá sầm uất bên trong ngang qua mà qua, e sợ đối mặt, chính là một đoàn nhiệt tình dân chúng.

Cái kia nhiệt tình quá nóng, Tri Thủy Mặc không dám nhìn thẳng.

...

Làm đến Vương Thư Hàn cửa nhà thời điểm, Trì Thủy Mặc kinh ngạc nhìn thấy vương Vương Trí Nguyên cùng Sở Huệ Phu Nhân cũng chờ ở cửa, không quân bọn họ là vẫn chờ ở chỗ này, vẫn là từ đường gây khác sớm biết mình cùng thanh mị đem đến mà đi ra chờ đợi, phần này tỉ mỉ, đầy đủ để Trì Thủy Mặc than thở, vương Vương Trí Nguyên thành công, không phải ngẫu nhiên a!

Bất luận là chính hấn khôn khéo, vẫn là nắm giữ một cái khôn khéo phu nhân, đều giống nhau, vì bức này mình hữu bốn ba một lần, không thiệt thòi a.

"Nguyên phong người có thể trở về, có thể có bị thương, đến, để thế bá nhìn." Mới vừa tới cửa, vương Vương Trí Nguyên liền nhiệt tình ra đón, không ngừng hỏi thăm Trì Thủy Mặc tình trạng cơ thể.

Một bên Sở Huệ Phu Nhân nhưng là lôi kéo thanh mị tay nhỏ, hỏi thăm nàng an nguy.

"Bá phụ yên tâm, ta không có cái gì quá đáng lo, đúng là người cái kia nơi sâu, hủy diệt rồi non nửa, đúng là nguyên phong xấu hổ." Trì Thủy Mặc bài xua tay cho biết chính mình không có chuyện gì, lập tức nói ra "Thanh lâm biệt viện" sự tình.

Mặc dù biết vương Vương Trí Nguyên không sẽ để ý, nhưng là mình nói ra cùng vương Vương Trí Nguyên chính mình yên lặng mà xử lý, đây là hai loại phương thức, tiểu viện cũng không quý giá, thế nhưng thái độ nhất định phải tỏ rõ ràng, đây là đối với một cái trưởng bối tối thiểu tôn trọng.

Trì Thủy Mặc sẽ không bởi vì đối với bọn họ có chút ân huệ liền vĩnh viễn mặt hất hàm sai khiến, đó là ngu phu gây nên, trí giả không vì vậy.

Mang ân báo đáp người là nhất khiến người ta phản cảm, cũng là nhất phá hoại cảm tình, Trì Thủy Mặc cũng sẽ không như vậy ngu xuẩn, cao minh nhất biện pháp, chính là đem cái này hóa thành song phương cảm tình giao lưu, mà không phải ân tình nợ món nợ, như vậy mới có thể dài cửu.

Ân tình tổng hội còn xong, thế nhưng cảm tình nhưng là cắt không ngừng, không biết thế gia hào môn người thường thường nói câu nói đầu tiên là, đây là nào đó nào đó nào đó, chính là thế giao.

Cái gì là thế giao, chính là giao du rất lâu, theo phụ bối tổ tông liên bất đầu. Mạng lưới liên lạc là thế nào đến, chính là như thế đến.

"Nguyên phong người nói quá lời, đừng nói người phá hủy 'Thanh lâm biệt viện', chính là phá hủy ta Vương gia, ta cũng không có gì để nói nhiều, dù sao người nhưng là liễu lĩnh nguy hiểm đến tính mạng đang giúp thế bá ta." Vương Vương Trí Nguyên quả nhiên không thêm để ý 'Thanh lâm biệt viện' bị hủy một chuyện.

Đoàn người đem Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị nghênh tiền vào Vương gia đại sảnh, song phương phân chủ khách ngồi xuống, cho đến lúc này, vương Vương Trí Nguyên mới mở miệng hỏi lên trào quý sự tình đến.

"Nguyên phong a, cái này, cái kia mà nữ có từng nắm lấy?" Vương Vương Trí Nguyên rốt cục hỏi ra đề tài chính.

"Bá phụ yên tâm, cái kia mà nữ đã bị ta tiêu diệt, sẽ không lại tới quấy rầy các người, bất quá bá phụ, ta có vừa hỏi, còn hi vọng người có thể trả lời ta." Trì Thủy Mặc

"Nguyên phong người nói đi, chỉ cần bá phụ biết, nhất định trả lời người." Vương Vương Trí Nguyên bảo đảm đến.

"Bá phụ, cái kia mà nữ tự xưng mai tam nương, bị trấn áp trước từng kêu to nói bá phụ người có lỗi với nàng, không biết chuyện gì thế này?" Trì Thủy Mặc thử dò xét nói.

Một bên Tô Thanh Mị nghe Trì Thủy Mặc như vậy hỏi thăm, ánh mắt thêm koe lên, đúng là không hề nói gì, bất quá, từ chăm chú về mặt đến xem, thanh mị cũng là rất bất quá a.

Nghe nói như thế, vương Vương Trí Nguyên sắc mặt chấn động, lập tức chính là tối sầm lại, mà một bên Sở Huệ Phu Nhân liền đặc sắc, đầu tiên là mặt lộ vẻ nghi hoặc, sau đó mặt lộ ra khủng hoảng, lập tức cường tự bình tĩnh lại.

Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị liếc mắt nhìn nhau, đều là biết đáp án, cái kia mai tam nương e sợ không phải chết vào vương Vương Trí Nguyên tay, mà là chết ở Sở Huệ Phu Nhân trên tay, hơn nữa, xem vương Vương Trí Nguyên vẻ mặt, hấn e sợ sau đó biết rồi chuyện này.

Vương Vương Trí Nguyên thở dài một tiếng, đạo "Nguyên phong, đây là bá phụ khi còn trẻ đã từng phạm sai lầm ngộ. Nếu như người thật sự muốn nghe, bá phụ có thể nói cho người nghe."

"Quên đi, nếu là bá phụ tuổi trẻ sau đó sự tình, vẫn bối liên không truy hỏi, chuyện của quá khứ hãy để cho nó qua đi." Nếu đã đoán được đáp án, Trì Thủy Mặc đương nhiên sẽ không đi yết người ta vết sẹo.

Chương 146: Tao năm, sắp tới sự phụ trong chén đến

Tiếp theo chính là một phen không có dinh dưỡng lời khách sáo, Trì Thủy Mặc ứng phó lên không có bất kỳ khó khăn, đúng là Tô Thanh Mị tuy rằng như củ trên mặt mang theo nụ cười, thế nhưng Trì Thủy Mặc đã cảm ứng được nàng hơi có chút phiền.

"Bá phụ, ngày hôm nay đi ra vẫn không có cùng cha mẹ chào hỏi đây, nếu sự tình đã giải quyết, ta cùng thanh mị liền nên về rồi, không phải vậy, cha cùng mẫu thân không tìm được người đến lượt cuống lên."

Nếu Tô Thanh Mị đã phiền, Trì Thủy Mặc đương nhiên sẽ không tiếp tục cùng vương Vương Trí Nguyên vợ chồng đánh thái cực, vương Vương Trí Nguyên vợ chồng nhiều lần giữ lại sau khi, đem Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị đưa đến cửa.

Sở Huệ Phu Nhân trước khi đi cảm khái một tiếng, "Nguyên phong chất nhi a, tỷ tỷ có người con trai như vậy thực sự là hạnh phúc a, đáng thương nhà ta thư hân là cái con một sách, không biết năm nào tháng nào mới có thể Khai Khiếu, nếu là có nguyên phong người một nửa thông minh là tốt rồi."

"Ngày kỳ thực cũng không phải là không có biện pháp." Tô Thanh Mị ở một bên làm bầm một tiếng, âm thanh nhỏ vô cùng, thế nhưng quý dĩ để Sở Huệ Phu Nhân nghe rõ ràng.

Sở Huệ Phu Nhân hơi chấn động một cái, cao giọng nói, "Cái gì? Thanh mị, người nói nhưng là thật sự."

Một bên Trì Thủy Mặc mạnh mẽ trừng Tô Thanh Mị một chút, hiển nhiên là quái Tô Thanh Mị không có quản tốt miệng mình.

Thế nhưng Trì Thủy Mặc này trừng, vừa vặn chứng thực Vương Thư Hân Khai Khiếu việc xác thực có biện pháp, Sở Huệ Phu Nhân nhưng là cá nhân tình, làm sao có khả năng không thấy được.

Lúc này liền một phát bắt được Tô Thanh Mị tay, kích động nói, "Thanh mị, người nhanh nói cho di nương, người nói nhưng là thật sự."

Một bên vương Vương Trí Nguyên có thể không có nghe thấy Tô Thanh Mị nói cái gì, thấy chính mình phu nhân thất thố như thế, có chút không vui, "Phu nhân, người làm gì thế đây?"

Sở Huệ Phu Nhân đương nhiên biết mình thất thố, thế nhưng nàng không để ý, "Phu quân, thanh mị tất cả biện pháp giúp thư hân Khai Khiếu, để hân không còn là cái con một sách."

"Cái gì!" Vương Vương Trí Nguyên kêu lên sợ hãi.

, này vương Vương Trí Nguyên biểu hiện cũng mạnh hơn Sở Huệ Phu Nhân không đi nơi nào. Bất quá, Trì Thủy Mặc cũng không có cười nhạo ý tứ, lúc trước Vương Thái Thường biết được Trì Thủy Mặc khôi phục lúc bình thường, biểu hiện có thể so với cái này khuếch đại hơn nhiều, Trì Thủy Mặc đã không cảm thấy kinh ngạc.

Huống hồ, này chính nói rõ vương Vương Trí Nguyên vợ chồng đối với Vương Thư Hân thương yêu, Trì Thủy Mặc lại sao trách móc.

"Thế bá, thư hân vấn đề xác thực có biện pháp giải quyết. Bất quá phi thường phiền phức, hiện tại ta cùng thanh mị đã mệt mỏi, bá phụ người cùng đi nương ngày mai ở đến nhà ta đến đòi luận việc này khỏe."

Trì Thủy Mặc không dự định đơn giản trả lời vấn đề này, có vài thứ được đến quá mức đơn giản, trái lại sẽ không quý trọng.

Sở Huệ Phu Nhân nghe thấy Trì Thủy Mặc lời ấy, hơi sửng sốt, còn muốn nói thêm gì nữa, vương Vương Trí Nguyên kéo kéo Sở Huệ Phu Nhân, ngăn cản nàng.

Để tiện phu đem Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị nhắc trở về Vương gia.

"Phu quân. Người vì sao ngăn cản ta?" Sở Huệ Phu Nhân đối với vương Vương Trí Nguyên ngăn cản chính mình một chuyện vẫn còn có chút tức giận.

"Phu nhân, người thế nào thông minh một đời, hồ đồ nhất thời đây, nguyên phong rõ ràng không muốn ngày hôm nay đáp lại chúng ta vấn đề này, vì lẽ đó người coi như dây dưa nửa xuống cũng sẽ không có kết quả."

Hơn nữa, nguyên phong liền tiếp giúp hai chúng ta đại ân. Chúng ta cho đến bây giờ liền một điểm biểu thị đều không có, còn muốn để người ta tiếp tục hỗ trợ, này làm sao nói còn nghe được. Huống hồ, nguyên phong liền ở tại Vương gia, cũng sẽ không chạy, người gấp cái gì." Vương Vương Trí Nguyên giải thích.

"Phu quân, ta này không phải lo lắng thư hân mà, bất quá, nguyên phong thật giống cái gì cũng không thiếu, chúng ta có thể có cái gì là hân có thể thấy hợp mắt?"

Sở Huệ Phu Nhân rõ ràng trong lòng, nguyên phong là người tu hành. Tuy rằng không biết vì sao lưu luyến trần thế. Nhưng phỏng chừng chính mình chút

ít đồ này người ta không hẳn có thể thấy hợp mắt.

"Hò đồ!" Vương Vương Trí Nguyên mắng, "Hắn Vương Nguyên Phong không lọt nổi mắt xanh. Cái kia Vương Thái Thường, trịnh tổ liên cũng không lọt nổi mắt xanh sao? Hắn là người tu hành, cha mẹ hắn không phải là."

Sở Huệ Phu Nhân sáng mắt lên, đạo "Không sai, trịnh tổ liên vợ chồng đúng là một cái chỗ đột phá, chúng ta ngày mai sẽ tới cửa đi, hảo hảo cùng bọn họ nói một chút, để bọn họ hảo hảo khuyên nhủ Vương Nguyên Phong, giúp một chút nhà ta thư hân."

"Ân, bất quá, liền chỉ là như vậy còn không được, vậy chỉ có thể miễn cưỡng trả lại lúc trước hai lần cứu mạng đại ân mà thôi, nhà ta tặng tổ truyền xuống một tấm bảo cung, gọi là 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung', trưng truyền chính là thời kỳ thượng cổ lưu truyền tới nay cung thần."

Bất quá, thần vật tự hồi, đúng là không có đưa tới người khác mơ ước, vẫn ở lại ta Vương gia, bất quá, ta tổ tiên huy hoàng thời gian tặng khiến người ta giương cung bắn tên, lại phát hiện liền ngay cả thiên hạ đệ nhất các loại (chờ) võ giả đều không cách nào đem này bảo cung kéo dài.

Bất quá, ta tổ tiên khẩu khẩu trưng truyền này bảo cung uy lực, nói là có thể xuyên (mặc) vân Xạ Nguyệt, chính là giới tu hành cự bảo, bằng không, sẽ không liền thiên hạ đệ nhất các loại (chờ) võ giả cũng không có cách nào kéo dài tấm này bảo cung.

Nếu như nguyên phong có thể đề thư hân Khai Khiếu, ta liền đem tấm này bảo cung tặng cho hắn!"

Sở Huệ Phu Nhân gật đầu liên tục, "Không sai, này bảo cung chúng ta không dùng được, tuy nói là giới tu hành cung thần, thế nhưng không người có thể sử dụng chính là phế vật một cái, đề lộ tin tức còn có thể đưa tới đại họa, đưa cho nguyên phong cũng tốt."

Vương Vương Trí Nguyên mặc dù đối với ở Sở Huệ Phu Nhân đem chính mình chủ tổ truyền cung thần nói thành phế vật một cái, có chút không vui, nhưng cũng nhin xuống không có phát tác, tuy rằng Sở Huệ Phu Nhân lời nói đến mức khó nghe chút, thế nhưng rất có đạo lý.

...

Vương gia, 'Tích tấn trai'

"Phu quân, người không phải muốn đem cái kia Vương Thư Hân thu làm môn hạ sao, vì sao trái lại từ chối Sở Huệ Phu Nhân cầu viện, không phải nên thuận thế đồng ý, xảo ngôn đem Vương Thư Hân nhận lấy sao?"

Tô Thanh Mị tuy rằng thông minh, thế nhưng đối với những thế gia này cửa lớn loan loan đạo đạo vẫn còn có chút không hiểu, trở lại 'Tích tấn trai' liền không thể chờ đợi được nữa hỏi.

"Thanh mị, chúng ta đã giúp Vương gia không thiếu, có câu nói đến được, ân đại phản thành thù, không bằng để vương Vương Trí Nguyên vợ chồng yên tĩnh một chút, tìm một cơ hội đem chúng ta hai cái này ân trả lại một ít lại nói.

Không phải vậy, các loại (chờ) tích lũy đến bọn họ còn không lên thời điểm, e sợ không phải chuyện tốt đẹp gì. Hơn nữa, quá dễ dàng được đồ vật, tổng sẽ không dễ cho người quý trọng, giúp Vương Thư Hân Khai Khiếu, cần truyền cho hắn sư môn ta phương pháp tu hành.

Vì thế, ta nhất định phải đem cái kia Vương Thư Hân thu làm môn hạ, này chính là chuyện lớn bằng trời, không thể lỡ mất, không thể qua loa."

"Thì ra là như vậy, xác thực nên thận trọng một ít." Tô Thanh Mị gật đầu đồng ý nói.

Giới tu hành phạm là dính đến chân truyền sự tình, vậy cũng là cực kỳ thận trọng, thử thách lại thử thách, tư chất, ngộ tính, phúc nguyên, công đức chờ chút, đều là muốn cân nhắc nhân tố.

Không ít người bái vào đại môn phái bên trong, mấy trăm năm cũng không chiếm được chân truyền, vẫn như cũ nằm ở thử thách kỳ, có thể thấy được giới tu hành truyền thừa chỉ thận trọng.

Kỳ thực Trì Thủy Mặc này nho đạo đúng là không có phiền toái gì, hắn bất quá là ở này Long Thuận Phủ có chút danh tiếng mà thôi, e sợ trong giới tu hành liền cái tên tuổi cũng không từng đánh ra đến.

Sẽ không có cái gì bụng dạ khó lường người mơ ước hắn phương pháp tu hành, chuyên môn bái vào môn hạ của hắn, trộm bí pháp.

Vì lẽ đó, thử thách đúng là có thể bớt đi không ít phân đoạn, hơn nữa, này nho tu tư chất cùng cái khác tu hành cần thiết tư chất cũng không giống nhau, Vương Thư Hân chính là Tiên Thiên nho tu thân thể, có thể tu hành Trì Thủy Mặc Tiên Thiên nho tu phương pháp.

Vì lẽ đó, tư chất cũng không phải tất nhiều hơn nữa kiểm tra, cho tới tâm tính, con một sách một cái! Tuy rằng không phải cái gì người thông minh, nhưng tâm nhãn không xấu, chỉ ít sẽ không khi sư diệt tổ.

...

Ngày thứ hai, Trì Thủy Mặc cùng Vương Thái Thường vợ chồng ăn xong điểm tâm, liền cùng Tô Thanh Mị trở lại 'Tích tấn trai' tiếp tục tìm hiểu hắn nho đạo, phải biết hắn nhưng là kẹt ở nho sinh đình phong, nếu như đạo hạnh không có thể đột phá, nhưng là phiền phức.

Bây giờ 'Nho gia thế giới' bên trong hạo nhiên chính khí đã đạt đến nho sinh cảnh giới đình phong, chiếm được hạo nhiên chính khí chỉ có thể dùng để ôn

đường cái kia mười hai cái 'Trần' chữ.

Nhưng không thể gọi 'Nho gia thế giới' đại địa tăng đầy một phần, núi cao cắt cao nửa tắc, vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc hiện nay chuyện khản yếu nhất chính là đạo hạnh trên tu hành.

Một trận sáng sủa tiếng đọc sách từ 'Tích tấn trai' truyền ra, đọc sách, chính là Trì Thủy Mặc lĩnh ngộ tu hành biện pháp một trong, nho tu cùng nho gia cũng không phải hoàn toàn bằng nhau, đến cuối cùng, sẽ hoàn toàn thoát ly nho gia hạn chế, đạt đến một cái thiên địa mới.

Bất quá, Trì Thủy Mặc hiện nay chỉ có thể tu hành cùng nho gia có quan hệ là được rồi.

"Thiếu gia, thiếu gia." Một trận duyên dáng gọi to tiếng truyền đến, là hạ hà âm thanh.

Đề xuống trong tay (trung dung) Trì Thủy Mặc xoa xoa đầu óc túi, hỏi, "Thế nào ?"

"Thiếu gia, lão gia để người cùng ít nãi người đi vào đại sảnh, nói là có chuyện tìm người." Hạ hà đáp lại nói.

"Ân, ta biết rồi, người vào thông báo thanh mị đi!" Trì Thủy Mặc phân phó nói.

Phòng chừng là vương Vương Trí Nguyên vợ chồng tìm đến rồi, không biết bọn họ dùng phương pháp gì còn hai cái này thiên đại ân tình.

Không lâu lắm, Trì Thủy Mặc liền cùng Tô Thanh Mị rời khỏi 'Tích tấn trai' nắm tay nhau hướng về Vương gia đại sảnh đi vào, lần này Tô Thanh Mị tuy rằng vẫn còn có chút mặt đỏ, thế nhưng ở hoa lan hạ hà đánh giá dưới, đã không lui nữa rụt, ân, đây là một cái to lớn tiến bộ, Trì Thủy Mặc thầm nghĩ trong lòng.

Mới vừa tiến vào đại sảnh, Trì Thủy Mặc liền nhìn thấy Vương Thái Thường vợ chồng mặt mày hớn hở ngồi ở chủ vị, phía dưới là vương Vương Trí Nguyên vợ chồng tiếp đón.

Từ Vương Thái Thường khỏe mắt đều không ngừng được ý cười đến xem, e sợ vương Vương Trí Nguyên vợ chồng lúc này thực sự là xuất huyết nhiều, không phải vậy sẽ không để cho dưỡng khí công phu cao thâm Vương Thái Thường như vậy lộ sự vui mừng ra ngoài mặt, thu đều thu lại không được.

"Phong nhi cùng thanh mị đến rồi, nhanh ngồi nhanh ngồi." Trịnh tổ liên vừa nhìn con trai của chính mình con dâu đều đến, vội vã bắt chuyện hai người bọn họ ngồi xuống.

So với trước kia, trịnh tổ liên đối với thanh mị lại càng thêm nóng bỏng mấy phần, Trì Thủy Mặc biết điều này là bởi vì trịnh tổ liên e sợ đã biết được Tô Thanh Mị cùng con trai của chính mình giống như vậy, chính là người tu hành thân phận, cho nên mới phải như vậy nóng bỏng.

Trước Tô Thanh Mị tuy rằng cũng không tệ lắm, thế nhưng theo Trì Thủy Mặc càng ngày càng ưu tú, trịnh tổ liên tuy rằng không có đối con dâu ý nghĩ, thế nhưng vẫn còn có chút bất mãn.

Tuy rằng Tô Thanh Mị là thánh hồ chỉ định người có phúc, thế nhưng dù sao không phải hào môn đại tộc con gái, đối với Trì Thủy Mặc chưa đến giúp đỡ không lớn, nhiều nhất chỉ có thể ở nhà giúp chồng dạy con mà thôi.

Thế nhưng trịnh tổ liên từ vương Vương Trí Nguyên vợ chồng nơi đó, biết rồi nguyên lai mình con dâu cũng là một cái người tu hành, hơn nữa khả năng so với con trai của chính mình càng thêm lợi hại, tâm tư vậy thì lung lay lên, con trai con dâu đều là người tu hành, nói vậy hai người giúp đỡ lẫn nhau, mới có thể đi được lâu dài.

So sánh với người tu hành thân phận này tới nói, cái gì hào môn đại tộc con gái đều nhược bạo, chỉ có người tu hành mới có thể giúp trợ phong nhi đi được càng xa hơn.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 147: Muốn báisư, trước tiên chép sách đi thôi

Trịnh tổ liên bắt chuyện thanh mị thời điểm, thầm nghĩ trong lòng, không hồ là thánh hồ chỉ định người hữu duyên, quả nhiên bất phàm.

Nhìn bắt chuyện thanh mị so với bắt chuyện chính mình càng thêm nhiệt tình nẫu thân, mặc dù biết nguyên nhân, nhưng luôn cảm giác có chút là lạ, đúng là Tô Thanh Mị không rõ vì sao, năng vẫn cho là, Trì Thủy Mặc sớm đã đem chính mình là người tu hành thân phận, nói cho Vương Thái Thường vợ

chồng .

Đương nhiên, liên quan với Tô Thanh Mị là thân phận của Yêu tộc, năng tin tưởng Trì Thủy Mặc sẽ không nói lung tung, dù cho là Vương Thái Thường vợ chồng, cũng không có khả năng lảm nói cho bọn họ biết.

Ân, Trì Thủy Mặc cũng xác thực không dự định nói cho bất luận người nào, dù sao nhân yêu chi luyện tuy rằng không giống người quỷ chi luyện như vậy được trời phạt, thế nhưng là chịu đến nhân gian đạo đức ràng buộc.

Đương nhiên, Tô Thanh Mị chính là thánh hồ, cùng với những cái khác yêu không giống, thân phận thì tương đương với Hoa Hạ thần hóa bên trong Long tộc giống như vậy, chưa chắc sẽ chịu đến Nhân tộc bài xích, thế nhưng, thế sự khó liệu, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, ở Trì Thủy Mặc uy vọng đầy đủ trước, chuyện này nhất định phải ô được, không phải vậy, có thể sẽ mang cho một chút phiền toái.

Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị cùng nhau mà dưới trường = sau khi, Sở Huệ Phu Nhân vội vàng mở miệng , "Nguyên phong a, người xem nhà ta thư hàn sự tình làm sao bây giờ?"

Việc quan hệ nhi tử, Sở Huệ Phu Nhân sớm sẽ không có cái cớ ý nghĩ, vừa mở miệng chính là chính sự, đương nhiên, điều này cũng cùng nàng cùng Vương Thái Thường vợ chồng đã cái cớ không ít thời gian có quan hệ.

Trì Thủy Mặc nhú nhú mày lông mày , đạo, "Di nương, không phải ta không giúp người mà là việc này quan sự môn ta *, phải giúp thư hàn lão đệ Khai Khiếu, nhất định phải truyền cho hần sự môn ta một hạng *, mà này *, chính là sự môn ta chủ yếu nhất (cấp thấp) pháp môn một trong, can hệ trọng đại, không được ta không suy nghĩ kỹ càng."

Vốn là dự định mở miệng Vương Thái Thường nghe nói như thế nhất thời cảm miệng , hần có thể so với vương Vương Trí Nguyên vợ chồng càng rõ ràng, chính mình nhi tử nắm giữ pháp môn là quý giá bậc nào, đó là nho gia thượng cổ sức mạnh.

Nếu như chỉ là giúp một chuyện. Xem ở cùng vương Vương Trí Nguyên nhiều như vậy năm giao tình mức, Vương Thái Thường trực tiếp liền mở miệng gọi Vương Nguyên Phong hỗ trợ .

Dù sao, vương Vương Trí Nguyên vợ chồng lần này tới cửa mang đến lễ vật thực sự là quá mức phong phú. Hầu như lấy ra hết rồi của cải của bọn họ, càng là làm ra đề sở xuyên tạc trợ giúp Vương Thái Thường hứa hẹn.

Thế nhưng. Dính đến nho gia thượng cổ sức mạnh truyền thừa, Vương Thái Thường ách phát hỏa, bên nào nặng bên nào nhẹ hần nhìn ra phi thường rõ ràng, cái kia truyền thừa có thể so với hần tiền đồ nặng hơn nhiều.

Không có sở xuyên tạc trợ giúp, hần nhiều nhất thăng chức chậm một chút mà thôi, đến không đến nỗi có cái khác cái gì chỗ hỏng.

Vương Vương Trí Nguyên cũng ách phát hỏa, nếu như là cái khác, có lẽ hần còn có thể mở miệng. Thế nhưng việc quan hệ người ta sự môn truyền thừa, việc này thế nào mở miệng.

Sở Huệ Phu Nhân cũng sờ một chút, nhắm mắt nói, "Nguyên phong chất nhi, bất kể như thế nào, mong rằng người xem ở hai nhà chúng ta nhiều như vậy năm giao tình mức, suy nghĩ một chút, nếu như thành , làm tạ lễ, ta Vương gia có một tổ truyền bảo cung 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' sẽ đưa cùng người ."

Nghe được 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' tên. Trì Thủy Mặc đúng là không có có phản ứng gì, đúng là một bên Tô Thanh Mị rõ ràng chấn động, truyền âm nói."Phu quân, đáp ứng nàng, cái kia 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' là chân chính bảo bối, chính là thượng cổ siêu cấp tông môn Xạ Nguyệt môn bảo vật trấn phái."

Nghe được Tô Thanh Mị, Trì Thủy Mặc không hề bị lay động, ở hần nghĩ đến, quản người bảo bối gì, ta lại dùng không được, ta tu chính là nho nói. Tiên đạo chí bảo thì thế nào, đem ra đồ gây phiền toái thôi.

Tô Thanh Mị thấy Trì Thủy Mặc như cũ trầm ngâm. Lúc này liền đem Trì Thủy Mặc tâm tư đoán được bảy, tám phần, truyền âm nói "Phu quân. Đó là thượng cổ dị bảo, cùng hiện tại pháp bảo không giống, bất luận tiên phật yêu ma quỷ, đều có thể sử dụng, bất quá khiến dùng đến hiệu quả không giống mà thôi, phu quân nên cũng có thể sử dụng."

Nghe được điểm ấy, Trì Thủy Mặc đúng là hứng thú, hần cho tới bây giờ chưa từng nghe tới cái nào bảo bối, là tiên phật yêu ma quỷ đều có thể sử dụng đây.

Nhưng liền như vậy nhà ra hiển nhiên không thể, mãi đến tận Sở Huệ Phu Nhân cùng vương Vương Trí Nguyên mặt lộ vẻ thất vọng, sắp đứng dậy thời gian, Trì Thủy Mặc mới mở miệng, "Cũng được, xem ở hai nhà chúng ta giao tình mức, ta liền cho thư hàn một đường cơ duyên.

Ta chỗ này có một quyển (luận ngữ), một quyển (thượng thư), nếu như thư hàn có thể ở trong vòng ba ngày, đem này hai bản thư sao trên mười lần, đồng thời sách bên trên có nhân khí hiện lên, ta liền cho thư hàn một cái bài vào môn hạ ta cơ hội, như nếu không thể, vậy ta cũng không dám ngoại lệ thu hần."

Vốn là cho rằng đã không có hi vọng Sở Huệ Phu Nhân nghe được tin tức này, vui mừng khôn xiết, liên tục nói cảm ơn. Đúng là một bên vương Vương Trí Nguyên còn bảo lưu hai phần bình tĩnh, hỏi, "Nguyên phong, (luận ngữ) cùng (thượng thư) ta ngược lại là rõ ràng, thế nhưng nhân khí chính là vật gì?"

Tri Thủy Mặc khẽ mỉm cười, đây mới là hồi đúng giờ trên, Tri Thủy Mặc trước đây không có thu đồ đệ ý nguyện, hơn nữa biết hẳn chính là tu hành bên trong người cũng không có nhiều người.

Thế nhưng Tri Thủy Mặc nhận lấy Vương Thư Hàn, e sợ phong thanh nhất định sẽ truyền ra, những kia hào môn đại tộc nhất định chen chúc tới cửa, nếu như không có một cái có thể ngăn cản những kia hào môn đại tộc có, e sợ Tri Thủy Mặc sau này đường nghĩ sống yên ổn.

Dù sao Tri Thủy Mặc này nhờ tu phương pháp có thể không cần cái gì chặt đứt trần duyên, cũng có thể cưới vợ sinh con, đối với ở người trong thế tục sức hấp dẫn lớn bao nhiêu, có thể tưởng tượng được.

Bất quá, giấu đến nhất thời là nhất thời đi, có thể nhiều qua mấy ngày thanh tịnh tháng ngày tốt nhất.

Này nhân khí, chính là Tri Thủy Mặc ngăn trở những kia hào môn đại tộc có, không nhân khí, không thể nhận đồ.

Hắc, muốn còn chưa nhập môn trước viết chi thư liên có thể có nhân khí, phải là Tiên Thiên nho tu thân thể, hơn nữa là Tiên Thiên nho tu thân thể bên trong nhân thể, nếu như thật sự có người như thế, Tri Thủy Mặc nhận lấy lại có làm sao.

"Thế bá, này nhân khí, chính là ta tu chi đạo bên trong tư chất một loại thể hiện, chỉ có thích hợp tu hành ta đạo người, mới có thể thân tự nhân khí.

Không phải vậy, chính là ta muốn giúp bạn bối, cũng không có cách nào a!"

Này vừa nói, nhất thời liền đem Sở Huệ Phu Nhân tâm nâng lên, nhân khí, không biết thư hàn trên người có hay không có, bất quá, đọc sách hàn bình thường đối với những hạ nhân kia tốt như vậy, hẳn là có đi, Sở Huệ Phu Nhân như vậy an ủi mình.

Sở Huệ Phu Nhân đúng là nghĩ đến không sai, có Tiên Thiên nhân khí người, xác thực tính cách nhân từ, thế nhưng nhân khí cũng có thể thông qua tu hành nắm giữ, bất quá, loại kia nhân khí tuy rằng cũng xưng là nhân khí, nhưng cùng tâm tính đã không có quan hệ gì.

Liền đường như tu Phật không nhất định từ bi, tu đạo không nhất định xuất trần giống như vậy, đó là sức mạnh, không phải tính cách.

"Tốt, sống chết có số, giàu có nhờ trời, nếu như thư hàn thật sự thân không nhân khí, chỉ có thể nói thiên ý như vậy, cưỡng cầu không được, nếu như có nhân khí, chính là tổ tông phù hộ." Vương Vương Trí Nguyên nói tới đúng là hào hiệp, bất quá từ hơi nhú lông mày đến xem, lời này bất quá là an ủi mình thôi.

"Tốt, bá phụ, đây chính là (luận ngữ) cùng (thượng thư), người mà mang về để thư hàn sao trên mười lần, sau ba ngày liền thấy rõ ràng." Tri Thủy Mặc phát tay từ 'Vạn giới' bên trong lấy ra đã sớm chuẩn bị kỹ càng hai bản thư, đặt lên bàn.

"Bá phụ, việc này đã xong, ta cùng thanh mị liền xin cáo lui, cha cha, mẹ thân, chúng ta đi trước !" Tri Thủy Mặc hướng về đường bên trong mấy người cáo từ một tiếng, liền nắm Tô Thanh Mị tay rời khỏi Vương gia đại sảnh.

...

Vương Vương Trí Nguyên trở lại Vương gia, đem Vương Thư Hàn gọi tới, đem sự tình tiền tiền hậu hậu cho hắn nói một lần, cuối cùng xác định đạo, "Thư hàn, người có thể nghe rõ ràng?"

"Cha, cái kia nguyên phong tu là có hay không chính là cùng nho gia có nhiều quan hệ, nếu như không có, ta có thể không học! Ta nho gia học vấn đều vẫn không có học được, làm sao có thể phân tâm hắn cố!" Nghe nói như thế Vương Thư Hàn không phải trước tiên cao hứng mà là hỏi thăm lên.

Vương Vương Trí Nguyên nhìn xuống một cái tát đập chết Vương Thư Hàn kích động, đạo, "Nguyên phong tu xác thực là cùng nho gia đại có quan hệ, người nhìn hắn để người sao chép (luận ngữ) cùng (thượng thư) liền có thể thấy được chút ít.

Lẽ nào người nghe qua ăn chay niệm Phật hòa thượng cùng niệm kinh ngồi thiền đạo sĩ học tập (luận ngữ) cùng (thượng thư) sao?"

"Này ngược lại cũng đúng là, như vậy, ta liền sao trên quơ tới, vừa vặn ta học vấn còn chưa đến nơi đến chốn, nói không chắc sao trên vài lần có thể có mới lĩnh ngộ đây."

Được muốn đáp án, Vương Thư Hàn lúc này liền quyết định sao trên quơ tới, dù cho không phải được cái kia cái gì bái vào nguyên phong môn hạ cơ hội, lĩnh ngộ được mới học vấn cũng tốt.

Được rồi, vương Vương Trí Nguyên căn bản cũng không có nói với Vương Thư Hàn hắn bái vào Tri Thủy Mặc môn hạ chủ yếu là vì giúp hắn Khai Khiếu, mà là lừa gạt Vương Thư Hàn nói là học tập nho gia sức mạnh phương pháp.

Không phải vậy, lấy Vương Thư Hàn bướng bỉnh, e sợ có thể cùng vương Vương Trí Nguyên lý luận nửa ngày, vương Vương Trí Nguyên cũng không thể bảo đảm, khi đó hắn có thể hay không nhìn xuống đem Vương Thư Hàn đập chết.

...

Thời gian rất nhanh sẽ lưu qua, ba ngày đã đến, vương Vương Trí Nguyên một nhà giờ khắc này đã đứng ở Tri Thủy Mặc gia hậu đường 'Gia nhạc đường' bên trong.

"Bá phụ, ta vậy thì thi pháp, các người cần phải xem cho rõ ràng, ta lời nói xuống sau khi, nếu như này hai mươi quyển sách bên trên không có hình thành màu trắng nhân chữ, liền nói rõ thư hàn không có tu hành nho đạo tư chất, cường cầu không được."

Tri Thủy Mặc đứng ở một cái án thư trước, trên án thư xếp đầy sách, mười bản (luận ngữ), mười sách (thượng thư), lần lượt gạt ra, đặt ở án thư bên trên.

"Ta biết rồi, người thi pháp đi!" Vương Vương Trí Nguyên gật gù biểu thị chính mình rõ ràng, bắt quá từ hán nắm chặt quả đấm có thể thấy được hán căng thẳng, một bên Sở Huệ Phu Nhân cũng tương tự là tay ngọc nắm chặt, căng thẳng về mặt căn bản không che giấu nổi.

Đứng là Vương Thư Hàn một bộ không đáng kể đáng vẻ, đứng ở Sở Huệ Phu Nhân bên cạnh.

"Thiên địa có chính khí! Hiện ra!" Tri Thủy Mặc khẩu hơi mở ra, một đoạn tiếp cận Nguyên Thủy phù âm âm thanh truyền ra, hóa thành sóng gợn ở án thư bên trên qua lại dập dờn.

"Vèo vèo vèo vèo!" Án thư bên trên, từng đạo từng đạo bạch khí bốc lên, ở trên án thư không ba thước chỗ ngưng kết thành hình, hóa thành một cái ai cũng không quen biết phù văn —— nhân!

Tuy rằng không quen biết, thế nhưng một bên Vương Thái Thường vợ chồng cùng vương Vương Trí Nguyên vợ chồng nhìn thấy cái chữ này thời điểm, trong lòng đều bốc lên một ý nghĩ đến, đây chính là nhân!

Tri Thủy Mặc thấy này, khẽ mỉm cười nói, "Chúc mừng, thư hàn tư chất hợp lệ !"

Sở Huệ Phu Nhân cùng vương Vương Trí Nguyên cực kỳ hưng phấn, trăm miệng một lời, đạo, "Đa tạ nguyên phong!"

Liếc mắt một cái một bên Vương Nguyên Phong, Tri Thủy Mặc lạnh giọng nói rằng, "Người đi theo ta!" Trong giọng nói để lộ ra một loại không thể nghi ngờ uy thế.

Đó là Tri Thủy Mặc làm thiện ác cung cung chủ thời gian nuôi thành uy thế, tuy rằng chỉ là hơi một thả, nhưng cũng làm cho Vương Thư Hàn chấn động trong lòng, không tự chủ được liền nghe từ Tri Thủy Mặc mệnh lệnh, đi theo.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Nhân mạch, chín thước nhân sơn giới!

Vương Thái Thường cùng vương Vương Trí Nguyên hai vợ chồng liếc mắt nhìn nhau, đều nhìn thấy trong mắt đối phương kinh ngạc, uy thế như vậy bọn họ rất quen thuộc, đó là kẻ bề trên uy thế.

Sở Huệ Phu Nhân càng là trong lòng run lên, thầm nói, này uy thế, thật giống so với cha càng thêm dày đặc, hơn nữa thu thả như thường, so với cha càng thêm bất phàm. Xem ra, này Vương Nguyên Phong cũng không phải là chỉ là một cái người tu hành như thế đơn giản a, thư hàn chuyện này nhất được bảo !

Tri Thủy Mặc dẫn Vương Thư Hàn tiến vào 'Gia nhạc đường' bên cạnh một cái phòng trống, đợi đến Vương Thư Hàn mới vừa vừa mới vào nhà, Tri Thủy Mặc tay hơi vung lên, liền đem ốc cửa đóng lại.

Tri Thủy Mặc lăng lăng nhìn Vương Thư Hàn, dần dần nhấc lên bên trong đan điền pháp lực, một luồng ôn hòa nhưng nặng như sơn nhạc, hùng vĩ mà uy thế vô biên khí tràng trong nhảy mắt đặt ở Vương Thư Hàn trong đầu, để cho linh hồn đều hơi một trận rung động, như gánh vác thanh thiên, thổ Ngũ nhạc, không cách nào nói nổi áp lực xuất hiện ở Vương Thư Hàn trên người.

Hắn không thể không nỗ lực thẳng người, banh trực chân, hơi có thư giãn, hắn sợ chính mình sẽ không nhịn được áp lực này, trực tiếp quỳ xuống đến.

"Vương Thư Hàn, ta tuy rằng đáp ứng cha mẹ người, cấp cho một mình người bái vào môn hạ ta cơ hội, thế nhưng, người là có hay không có thể bái vào môn hạ ta, còn phải xem chính người.

Ta này một môn, từ nhỏ liền gánh vác to lớn sứ mệnh, không được trốn tránh, không được kéo dài, ta này một môn, lúc này lấy thiên hạ chính đạo làm nhiệm vụ của mình, hiện nay thế giới, yêu ma giữa đường, gian tà hoành hành, không ít địa phương, bách tính sinh sống ở nước sôi lửa bỏng bên trong.

Ta này một môn, làm quét sạch hoàn vũ, gột rửa càn khôn, hóa tà khí vì chính khí, còn thiên hạ này một cái sáng sủa càn khôn.

Ngươi như vào môn hạ ta, làm gánh vác lên cái này sứ mệnh, lấy thiên hạ muôn dân làm trọng, lấy quét sạch hoàn vũ, gột rửa căn khôn làm nhiệm vụ của mình. Tại mọi thời khắc, cần trọng, không được có chút lười biếng!

"Nhữ có thể nắm phủ!"

Tri Thủy Mặc câu này 'Nhữ có thể nắm phủ' thậm chí dùng tới trong truyền thừa bí pháp, trực tiếp khẩu hỏi Vương Thụ Hàn tâm linh, nếu như hắn qua không được cửa ải này, dù cho Vương Thụ Hàn việc quan hệ đạo hạnh của chính mình, dù cho có 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' ở trước. Tri Thủy Mặc như cũ sẽ không nhận lấy hắn.

Làm thủ đồ, Vương Thụ Hàn tâm tính đối với tương lai Tri Thủy Mặc muốn thành lập thế lực có to lớn ảnh hưởng, trình độ nhất định cùng Tri Thủy Mặc trưởng thành có liên hệ, hắn không thể không cẩn thận!

'Nhữ có thể nắm phủ'. Câu nói này vang lên ở Vương Thụ Hàn bên tai. Vang lên ở Vương Thụ Hàn trong đầu, vang lên ở Vương Thụ Hàn trong linh hồn, âm thanh vang vọng không tu, từng tiếng 'Nhữ có thể nắm phủ' chiếu lại, trực tiếp khẩu hỏi Vương Thụ Hàn tâm linh.

Từng đạo từng đạo chân thực hoặc là hư huyền cảnh tượng ở Vương Thụ Hàn trong đầu loé ra, lưu lại một chuỗi xuyên kiên trì vết chân, bắt khuất chính tâm. Tất cả những thứ này cảnh tượng tiêu mất, hóa thành đầy trời hào hùng cùng kiên định, một câu nói thốt ra mà ra,

"Ta có thể nắm!"

"Vào môn hạ ta, làm tôn sư trọng đạo. Không được khi sư diệt tổ, có nhục sư môn. Nhữ có thể nắm hay không?" Tri Thủy Mặc từng bước ép sát, hỏi tiếp.

"Ta có thể nắm!"

"Vào môn hạ ta, làm đồng môn ra mắt. Không đắc thủ đủ tướng tàn, kẻ thù khoái trá, người thân đau lòng, nhữ có thể nắm hay không?" Nhiều tiếng ép hỏi, từng từ đâm thẳng vào tim gan, khẩu hỏi linh hồn, không để lối thoát.

"Ta có thể nắm!"

"Vào môn hạ ta, làm thủ chính trừ tà, không được dựa dẫm pháp thuật, ức hiếp vô tội, nhữ có thể nắm hay không?" Những câu chuông sớm, chữ chữ trông chiếu, đánh tâm linh, không cho tránh lui.

"Ta có thể nắm!"

"Vào môn hạ ta..."

...

Từng tiếng 'Ta có thể nắm' ló ra, Vương Thụ Hàn đầu óc càng ngày càng tỉnh táo, thật giống đối với với mình tương lai muốn làm gì có một cái cụ thể nhận thức, không lại lưu manh Ngạc ngạc.

Một câu cú ép hỏi, lần lượt trả lời, để Vương Thụ Hàn hào hùng mãn trưởng, hận không thể hiện tại liền đi giải cứu bách tính, thủ chính trừ tà.

Đương nhiên, điều này là bởi vì Vương Thụ Hàn bản thân liền là nhân ái người, trong lòng không thẹn, nếu như thay đổi một cái trong lòng âm u tiểu nhân đến, e sợ câu này cú ép hỏi sẽ hóa thành vô biên mũi tên nhọn, xuyên tim mà qua, thông khổ không thể tả.

"Đã như vậy, còn không quỳ xuống dập đầu!" Tri Thủy Mặc một thân gào to! Đình chỉ hỏi thăm!

Vương Thụ Hàn nghe được lời ấy, lúc này liền phản xạ có điều kiện giống như quỳ xuống, trong lòng tràn đầy hào hùng hấn, căn bản không có có ý thức đến điều này có ý vị gì, chẳng qua là cảm thấy chính mình sắp muốn học đến đại bản lĩnh, vì dân tranh lợi, thay quốc trừ hại.

Bởi vậy Vương Thụ Hàn không chút do dự, trực tiếp chính là ba cái dập đầu xuống, "Tùng tùng tùng!" Nặng nề dập đầu tiếng truyền ra cửa phòng, để ngoài cửa Sở Huệ Phu Nhân nghe được một trận đau lòng. Đúng là vương Vương Trí Nguyên nghe được một trận thư thái, rốt cục bái sư !

Làm Vương Thụ Hàn ba cái dập đầu khấu xong, đứng dậy đứng thẳng thời gian, Tri Thủy Mặc tay phải kết liễu một cái thần bí pháp ấn, không phải quân tử lực nghệ ở trong bất luận cái nào pháp ấn, này pháp ấn Tri Thủy Mặc lúc trước nhưng từ không dùng qua.

Này pháp ấn, gọi là 'Hạo Nhiên thừa đạo ấn' ! Chính là nho đạo truyền thừa chi ấn, lấy Tri Thủy Mặc cảnh giới trước mắt căn bản không thể triển khai phương pháp này đây là nho đạo cảnh giới thứ ba, 'Nho sư cảnh' mới có thể triển khai một loại pháp ấn!

Bất quá, giờ khắc này Tri Thủy Mặc hắc thiết trong thức hải 'Hạo nhiên chính khí thư' bạch quang tăng vọt, từng đạo từng đạo Nguyên Thủy phù văn từ 'Hạo nhiên chính khí thư' bên trong bay ra, ngưng kết thành một cái màu trắng hạt giống, tinh tế vậy đến, cái kia phù văn tổng cộng có ba mươi sáu cái, thành Thiên Cung số lượng!

Tay phải thành ấn, Tri Thủy Mặc ở Vương Thụ Hàn cái trán hơi một điểm, một đạo ngưng tụ đến cực điểm màu trắng hạt giống từ Tri Thủy Mặc đầu ngón tay bốc lên, rơi vào Vương Thụ Hàn thiên linh.

Màu trắng hạt giống vừa rơi vào Vương Thư Hàn thiên linh, trực tiếp chìm xuống, dường như Vương Thư Hàn thân thể căn bản không tồn tại giống như vậy, màu trắng hạt giống liền như thể thẳng tắp xuyên (mặc) qua Vương Thư Hàn thân thể, đứng ở đàn bên trong huyết chỗ.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, màu trắng hạt giống nổ tung, hóa thành vô biên sóng khí điên cuồng xung kích Vương Thư Hàn đàn bên trong huyết, lúc này, Vương Thư Hàn các vị trí cơ thể đột nhiên bốc lên vô số nguyên thủy chính khí đi ra, như nhũ yển về tổ giống như vậy, dồn dập tập trung vào màu trắng hạt giống hóa thành vô biên cường bên trong.

Ầm ầm ầm, ầm ầm ầm, tiếng vang liên tục, cái kia vô biên màu trắng sóng khí được vô số vô số nguyên thủy chính khí chống đỡ, dĩ nhiên một lần nữa hóa thành một viên màu trắng hạt giống, không chờ tạo ra đàn bên trong huyết hợp lại.

Này màu trắng hạt giống bỗng nhiên phòng lớn, huyền thành một toà loại nhỏ núi cao, này núi cao không cao, cũng là sáu thước ra mặt, ở là Tiên Thiên nho tu bên trong, cũng có thể tính làm tư chất tốt .

Thế nhưng, này tư chất làm Tri Thủy Mặc thủ đồ, còn còn thiếu rất nhiều!

Ngay ở tạo ra bên trong đàn điện sắp định hình thời gian, một đạo thành hình 'Nhân' ký tự văn từ Vương Thư Hàn trong thức hải bay ra, trực tiếp bay vào cái kia loại nhỏ núi cao bên trong, kết thúc ở lòng núi.

Có 'Nhân' chữ bí phù chống đỡ, cái kia nguyên bản sắp sửa định hình núi cao dĩ nhiên chuyển động. Sáu thước, bảy thước, tám thước

Kèn kẹt ca, loại nhỏ núi cao không ngừng tăng trưởng, như một cái dần dần lớn lên đứa nhỏ.

Tám thước 6 tắc thời gian, loại nhỏ núi cao hết sạch sức lực, liền muốn dừng lại.

Lúc này Vương Thư Hàn thiên linh chỗ đột nhiên nhảy vào một luồng thuần túy đến cực điểm hạo nhiên chính khí đến. Hóa thành một cái màu trắng đại long, hòa vào loại nhỏ núi cao bên trong.

Loại nhỏ núi cao được màu trắng đại long chống đỡ, lần thứ hai cất cao, tám thước bảy tắc. Tám thước tám tắc. Tám thước 9 tắc bất quá, cất cao tốc độ càng ngày càng chậm, cuối cùng, loại nhỏ núi cao rốt cục định hình ở chín thước!

Này, là Tiên Thiên nho tu bên trong cực phẩm đặt móng!

Chín thước núi cao một thành, Vương Thư Hàn đàn bên trong huyết truyền ra một trận rung trời vang, núi cao xung quanh mênh mông khói đen do hắc chuyển bạch. Dần dần ngưng tụ, hóa thành một vệt màu trắng giới mô, đem chín thước núi cao bao ở trong đó.

Làm giới mô kết thúc thời gian, núi cao hơi một trấn, nguyên vốn có chút rung chuyển bên trong đàn điện triệt để ổn định lại.

"Hạo nhiên chính khí vì mất. Nhật Nguyệt Sao trời vì châu, Hạo Nhiên tinh thần mất. Hiện!" Tri Thủy Mặc trong lòng hét lớn, 'Nho gia thế giới' bên trong hạo nhiên chính khí điên cuồng tuôn trào, ở Tri Thủy Mặc đỉnh đầu hóa ra hai cái khoảng một tắc to nhỏ viên mất đến.

Cái kia hậu thế giới đình vận hành nhật nguyệt cũng khẽ run lên. Mặt trời mặt trăng hình chiếu bay ra, khảm vào viên mất bên trong. Một đối với khoảng một tắc đại ánh mất liền như thể trôi nổi ở Tri Thủy Mặc đỉnh đầu.

Thông qua 'Hạo Nhiên tinh thần mất', Tri Thủy Mặc nhìn thấy Vương Thư Hàn bên trong bên trong đàn điện một toà chín thước núi cao trấn áp, núi cao bên trong một cái to bằng cái đầu 'Nhân' ký tự văn trời nổi.

Ngọn núi ở ngoài, là một vệt màu trắng giới mô, đẩy lên toàn bộ bên trong đàn điện, đem màu trắng núi cao phủ kín trong đó.

Thấy này, Tri Thủy Mặc tản đi đỉnh đầu 'Hạo Nhiên tinh thần mất', trong lòng âm thầm gật đầu.

Chín thước núi cao, đã là phổ thông Tiên Thiên nho tu cực hạn, nếu như Tri Thủy Mặc không phải có 'Hạo nhiên chính khí thư' giúp đỡ, làm vừa mở ra đi ra 'Nho gia thế giới' nhiều nhất cũng là chín thước chu vi mà thôi, sẽ không có ba trượng chu vi khuếch đại như vậy.

Vương Thư Hàn đàn điện dị tượng ở Tri Thủy Mặc trong truyền thừa được gọi là 'Chín thước nhân sơn giới', chính là nhân tu một mạch cao cấp nhất dị tượng .

Ngoại trừ Tri Thủy Mặc như vậy có 'Hạo nhiên chính khí thư' giúp đỡ người, cái khác hết thảy tu hành nho đạo đều là tu hành một mạch, nho đạo tổng cộng có ngũ mạch, nhân mạch, nghĩa mạch, lễ mạch, trí mạch, tín mạch.

Hoa Hạ lịch sử bên trong Khổng Tử chính là nhân mạch nho tu, mà Mạnh Tử nhưng là nghĩa mạch nho tu, lúc trước Khổng Tử bên trong đàn điện dị tượng chính là 'Chín thước nhân sơn giới' .

Bất quá, vì sâu sắc thêm Vương Thư Hàn tiềm lực, từ tám thước 6 tắc cất cao đến chín thước, Tri Thủy Mặc 'Nho gia thế giới' bên trong hạo nhiên chính khí nhạ miễn cưỡng hạ thấp một tắc bán!

Cũng may, có 'Hạo nhiên chính khí thư' tồn tại, đây là có thể tu trở về, nếu như thay đổi cái khác nho tu, chỉ sợ cũng vĩnh viễn tu không trở lại .

Tổn hại , chính là tổn hại , nhỏ nhỏ này một tác bán liền có thể để một cái phổ thông Tiên Thiên nho tu tiềm lực miễn cưỡng hạ thấp nhất đẳng. Vì lẽ đó, đừng xem Trì Thủy Mặc trợ giúp Vương Thụ Hàn cất cao 'Nhân sơn' thật giống rất dễ dàng, kỳ thực đã trả giá cái giá cực lớn.

Thu hồi 'Hạo Nhiên tinh thần mất' Trì Thủy Mặc hai tay bấm quyết, trong miệng uống đến "'Hạo Nhiên thừa đạo ấn' đệ nhị biến!"

"Ong ong ong" Vương Thụ Hàn trong tai vang lên vô số côn trùng chấn động cánh âm thanh, trong đó đan điền 'Chín thước nhân sơn giới' bên trong, ba mươi sáu cái to bằng nắm tay Nguyên Thủy phù văn đột nhiên xuất hiện ở 'Nhân sơn' chu vi.

Nguyên Thủy phù văn quay chung quanh 'Nhân sơn' điên cuồng vận chuyển, rất nhanh, vô số bé nhỏ phù văn liền từ ba mươi sáu cái phù văn bên trong bay ra, trải rộng toàn bộ 'Chín thước nhân sơn giới', những bùa chú này không tự bay đầy trời múa, thật giống như từng con từng con côn trùng, nhưng cũng sẽ không va vào nhau.

Toàn bộ cảnh tượng tiết lộ một tia huyền ảo khí tức, ầm ầm một tiếng vang thật lớn, bay đầy trời múa phù văn bỗng nhiên biến mất không còn tăm hơi, liền ngay cả cái kia ba mươi sáu cái to bằng nắm tay Nguyên Thủy phù văn cũng mất tung ảnh.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 149: Hạo Nhiên thừa đạo ấn

Cùng lúc đó, Vương Thụ Hàn cảm thấy trong đầu có thêm vô số học vấn, thật giống có vô số cá nhân ở trong đầu của hắn đọc kinh văn, một lần lại một lần.

Khi vận may đến thì trong lòng cũng sáng ra Vương Thụ Hàn liền như vậy ngồi khoanh chân, lẳng lặng nghe trong đầu kinh văn âm thanh, qua lại hết thấy đều hiện lên ở trong lòng, là, không phải, đúng, sai từng cái phán xét.

Ở kinh văn hun đúc dưới, Vương Thụ Hàn đối với qua lại tất cả thật giống có mới cái nhìn, rất nhiều chuyện phương thức xử lý dần dần trở nên không giống lên.

...

Yên lặng đóng lại cửa lớn, Trì Thủy Mặc ra tới cửa, ngoài cửa, vương Vương Trí Nguyên vợ chồng cùng Vương Thái Thường vợ chồng đều đang đợi, đương nhiên, cũng không thể thiếu Tô Thanh Mị.

"Nguyên phong, thư hàn thế nào rồi?" Sở Huệ Phu Nhân vội vàng xông lên hỏi, việc quan hệ nhi tử, nàng đã coi ra ngày xưa khôn khéo, hóa thành một vị bình thường mẫu thân.

Sờ sờ cái trán đỏ mồ hôi, Trì Thủy Mặc khẽ mỉm cười nói, "Đại công cáo thành, có thể thu hoạch bao nhiêu, liền muốn đọc sách hàn có thể ở bên trong ở lại thời gian bao lâu, thư hàn ngốc thời gian càng dài, thu hoạch lại càng lớn, tương lai của hắn liền đi đến càng xa."

Này vừa nói, vốn là hi vọng lập tức nhìn thấy nhi tử vương Vương Trí Nguyên vợ chồng, ý niệm trong lòng dòn dập biến đổi, ân, vẫn là ở tại bên trong * tốt hơn, ở lâu thêm một hồi!

"Cha, mẹ các người không cần chờ ở chỗ này, ta phòng chừng thư hàn ngốc thời gian ngắn không được, các người đi về trước nghỉ ngơi đi." Trì Thủy Mặc đi lên phía trước, quay về Vương Thái Thường vợ chồng nói rằng.

Không chờ Vương Thái Thường vợ chồng trả lời, Trì Thủy Mặc nói tiếp, "Cha, mẹ, ta hơi mệt chút, liền cáo lui trước, thanh mị, chúng ta đi thôi!"

Cáo từ một tiếng, Trì Thủy Mặc liền lôi kéo Tô Thanh Mị tay nhỏ rời khỏi nơi này, trực tiếp hướng về chính mình 'Tích tấn trai' bước đi.

Trên đường, Tô Thanh Mị lấy ra tay của chính mình mặt, tỉ mỉ vì Trì Thủy Mặc lau đi trên mặt tỉ mỉ mồ hôi, đau lòng hỏi. "Phu quân, mệt muốn chết rồi chứ?"

"Vẫn được, không ngại sự. Thừa dịp thư hàn còn chưa tỉnh lại, ta cũng đến chuẩn bị một chút bế quan. Người ở bên ngoài giúp ta nhìn một chút, không nên để cho người tới quấy rầy." Trì Thủy Mặc dặn một phen, liền bước vào trong phòng.

Tô Thanh Mị lập tức thả ra năm màu nguyên khí trảo, đem Trì Thủy Mặc bế quan toàn bộ phòng nhỏ bao ở trong đó, cũng đem đến đây hoa lan, hạ hạ đánh đuổi, liền như thế lẳng lặng đứng ở phòng nhỏ trước cửa, bảo vệ bế quan Trì Thủy Mặc.

Trong phòng, Trì Thủy Mặc ngồi khoanh chân, ý niệm tiến vào bên trong đan điền 'Nho gia thế giới'. Hai tay bấm quyết, miệng quát, 'Hạo Nhiên thừa đạo ấn' đệ tam biến!

Vương gia đại sảnh một bên nhà kẻ bên trong, Vương Thụ Hàn chính đang lĩnh ngộ kinh văn, trong đó bên trong đan điền 'Chín thước nhân sơn giới' bên trong 'Nhân sơn' ở Trì Thủy Mặc bấm quyết thời gian hơi rung động!

Không, không thể nói là 'Nhân sơn' đang rung động, mà là trong lòng núi 'Nhân' ký tự vẫn đang rung động nhẹ, chậm rãi, 'Nhân' ký tự vẫn rung động phạm vi cùng tần suất càng lúc càng lớn.

Theo 'Nhân' ký tự vẫn rung động, gọn sóng vô hình vượt qua không gian. Trong nháy mắt đến 'Tích tấn trai' bên trong Trì Thủy Mặc trên người, chui vào 'Nho gia thế giới' Hạo Nhiên núi cao bên trong.

Giữ ở ngoài cửa Tô Thanh Mị dĩ nhiên đối với luồng rung động này không cảm giác chút nào, 'Nhân' ký tự vẫn rung động bên trong. Vô số quang ảnh chớp loạn, quang ảnh bên trong có người có yêu, có núi có sông, có phồn vinh hưng thịnh, cũng có sơn hà phá diệt.

Có nông phu hướng về canh ở mặt đất, cũng có phụ nữ canh củi ở đêm, có mang binh đánh giặc tướng quân, cũng có chỉ trích mới tù nguyên soái, có vượt mã đạo phổ tiến sĩ. Cũng có khêu đèn đêm đọc tú tài.

Sĩ nông công thương, ngư tiều canh độc. Người buôn bán nhỏ Lâm Lâm tổng tổng, không phải trường hợp cá biệt.

Những này quang ảnh ở Vương Thụ Hàn 'Nhân sơn' bên trong lấp lóe thời điểm. Trì Thủy Mặc Hạo Nhiên núi cao bên trong đồng dạng lóe lên những này quang ảnh, giống như đốm, chỉ có điều những này quang ảnh so với Vương Thụ Hàn tới nói, càng to lớn hơn một chút, cũng càng rõ ràng chút.

Những này quang ảnh ở Trì Thủy Mặc Hạo Nhiên núi cao bên trong chong chóng, càng co càng nhỏ lại, hóa thành một phương biến ảo chấp chờn ký tự, cùng Vương Thụ Hàn 'Nhân sơn' bên trong phù vẫn có chút tương tự, bất quá nhưng vẫn không có thành hàng.

'Hạo Nhiên thừa đạo ấn' đệ tứ biến! , Trì Thủy Mặc quát to một tiếng, nhưng mà, này tiếng hét lớn nhưng không có vang lên ở bên ngoài, ngoài phòng Tô Thanh Mị liền một điểm âm thanh đều không nghe thấy, ở nàng nghĩ đến, phu quân chính ở bên trong phòng yên tĩnh bế quan đây.

Trì Thủy Mặc lời nói vừa ra khỏi miệng, những thanh âm này liền quỷ dị hóa thành một luồng gọn sóng, trực tiếp vượt qua không gian tác dụng ở Vương Thụ Hàn 'Nhân sơn' bên trong.

'Hạo Nhiên thừa đạo ấn' đệ tứ biến! Thanh âm này vang lên ở Vương Thụ Hàn 'Chín thước nhân sơn giới' bên trong, âm thanh ở này màu trắng giới mô bên trên không ngừng phản xạ, không ngừng vang vọng, càng lúc càng lớn.

'Chín thước nhân sơn giới' thậm chí bởi vậy gây nên đạo vết sóng gọn, nhưng mà, chính đang lĩnh ngộ kinh văn Vương Thụ Hàn không cảm giác chút nào, đối với bên trong bên trong đan điền dị biến không có một chút phản ứng.

Làm 'Chín thước nhân sơn giới' bên trong gọn sóng kịch liệt đạo cực hạn thời điểm, toàn bộ 'Chín thước nhân sơn giới' khẽ run lên, một cái chỉ có nửa tắc to nhỏ loại nhỏ 'Chín thước nhân sơn giới' xuất hiện ở Vương Thụ Hàn 'Chín thước nhân sơn giới' bên trong.

Loại nhỏ 'Chín thước nhân sơn giới' mới vừa vừa thành hình, liền hơi nhảy một cái, cứ thế biến mất ở Vương Thụ Hàn bên trong trong đan điền.

Mà Trì Thủy Mặc 'Nho gia thế giới' bên trong, chính đang màu trắng đại ngày bên trên lĩnh ngộ (dễ kinh) thiên kiện lão đầu, đột nhiên phát hiện màu trắng đại ngày cách đó không xa thật giống nhiều xảy ra điều gì đồ vật.

Thiên kiện lão đầu định thần nhìn lại, cái kia thêm ra đến chính là một cái ngôi sao màu trắng, bất quá, này tinh thần cùng đã tồn tại nhật nguyệt đều không giống nhau, thiên kiện lão đầu linh hồn nói cho hắn, đó là một cái tinh thần, không hòm ấy, cũng không phải nguyệt.

Làm Trì Thủy Mặc 'Nho gia thế giới' bên trong bỗng nhiên thêm ra một cái ba thước to nhỏ tinh thần thời điểm, một luồng thiên âm đột nhiên ở toàn bộ 'Nho gia thế giới' vang lên.

"Nhân, thân vậy.

Nhân giả, tình chí rất người yêu, cố viết biên nhận hai người vì nhân. Trên dưới ra mắt gọi là nhân. Ôn lương giả, nhân chi vốn cũng.

Nhân giả, gọi là trong đó tâm vui vẻ người yêu vậy.

Nhân giả, có thể coi yêu yên.

Há không cư người? Không bằng thúc vậy, tuần mỹ mà nhân.

Phụ nhân giả, mình muốn lập mà đứng người, mình muốn đạt mà đạt người. —— (luận ngữ. Ung cũng)

Dày trạch sâu nhân, rồi nảy ra thiên hạ.

Hồ mà oán, * ai mà nhân giả, ngày càng lớn mặt rồi.

Tuy báo cho viết: "Tĩnh có nhân yên." Từ chi cũng?

..."

Theo ngày này âm xuất hiện, thiên kiện lão nhân chỉ cảm giác mình mí mắt một tầng, liền ngủ thiếp đi, không chỉ là thiên kiện lão nhân, 'Nho gia thế giới' bên trong hết thầy linh hồn thể đều tại này cổ thiên âm bên dưới ngủ thiếp đi.

Làm hết thầy sinh hồn tất cả đều mê man sau khi, Hạo Nhiên núi cao bên trong cái kia biến ảo chớp chòn quang ảnh bỗng nhiên thành hình, thỉnh linh chính là Vương Thư Hàn 'Nhân sơn' bên trong 'Nhân' chữ, giống như đúc, không có bất kỳ chỗ khác nhau nào.

Này 'Nhân' chữ một thành vô số đạo lý thoáng hiện ở Trì Thủy Mặc trong óc, 'Hạo nhiên chính khí thư' ánh sáng toả sáng, đem Trì Thủy Mặc màu vàng linh hồn bao phủ trong đó, vô số màu trắng phủ vẫn từ 'Hạo nhiên chính khí thư' bên trong bay ra, hòa vào Trì Thủy Mặc trong linh hồn.

Đối với này, Trì Thủy Mặc thức hải phía trên ba cái hồ lô không có bất kỳ phản ứng nào, buông xuôi bỏ mặc!

Theo phủ vẫn hòa vào, Trì Thủy Mặc linh hồn dần dần cuộn mình, đoàn kết lại với nhau, như thai nhi ở cơ thể mẹ bên trong đáng đáp, Trì Thủy Mặc cũng nặng nề ngủ thiếp đi.

Thật giống thân ở trong mơ, nơi ở một cái âm áp ôm ấp, để hần lưu luyến không ngớt, lại như vĩnh viễn chìm đắm ở trong đó.

Làm Trì Thủy Mặc linh hồn ngủ say thời điểm, 'Nho gia thế giới' bỗng nhiên run lên, thế giới màu trắng thai mô khẽ động, dĩ nhiên chậm rãi khoách lớn lên, bốn trượng, năm trượng, sáu trượng, bảy trượng...

Theo 'Nho gia thế giới' mở rộng, cái kia Hạo Nhiên núi cao cũng dần dần tăng trưởng, Hạo Nhiên sông cũng chậm chậm dài ra, như cũ ngang qua toàn bộ 'Nho gia thế giới'.

Giữa bầu trời nhật nguyệt ánh sáng cũng càng ngày càng dày đặc, ý cảnh càng ngày càng hùng vĩ.

Bất quá, theo 'Nho gia thế giới' tăng trưởng, cái kia đại địa nhưng không có lớn lên, như cũ là ba trượng chu vi, dày ba thước. Không tăng một phần, không giảm một hào.

Làm 'Nho gia thế giới' tăng trưởng đến chín trượng chu vi thời gian, thế giới thai mô hơi dừng lại một chút, liền như vậy đình chỉ mở rộng.

Tuy rằng 'Nho gia thế giới' đình chỉ mở rộng, thế nhưng bên trong phát sinh biến hóa vẫn chưa đình chỉ.

Nhân đạo thiên âm dần dần biến mất, thay vào đó chính là hai loại khác âm thanh: "Hòa cùng người, quân tử lấy loại tộc biện vật.", "Bộ trách lý, quân tử lấy biện dân an chí."

Này hai âm thanh một đạo thể như lửa, rất nhiều liệu nguyên tư thể, một đạo miên như trạch, rất nhiều hãm địa tâm ý.

Hai âm thanh không ngừng vang vọng ở 'Nho gia thế giới' bên trong, không ngừng lẫn nhau va chạm, dần dần hợp thành một loại âm thanh, thanh âm này thể như lửa, miên như trạch gồm cả hai âm thanh đặc điểm, rồi lại càng mạnh mẽ hơn.

"Hòa cùng người, quân tử lấy loại tộc biện vật; bộ trách lý, quân tử lấy biện dân an chí!" Âm thanh này hóa thành vô biên sóng gọn đảo qua 'Nho gia thế giới' mỗi một tác mặt đất.

Dần dần, nho gia thế giới đồ vật hai bên hư không xuất hiện hai đám màu trắng khối không khí, khối không khí mới vừa xuất hiện, này vô biên thiên âm dồn dập chui vào màu trắng khối không khí bên trong.

Theo thiên âm hấp thu, hai đám màu trắng khối không khí dần dần phát sinh biến hóa, biến thành hai phe nho nhỏ mặt đất, so sánh ở 'Nho gia thế giới' trung ương đại địa đến, này hai khối đất lệ thuộc thì tương đương với cô huyền hải ngoại tiểu đảo.

Nhưng mà, cùng ngày âm bị hấp thu xong tất thời điểm sao, này hai khối đất lệ thuộc dần dần trở nên mềm mại lên, trung ương dần dần sụp đổ, hình thành một cái bất quy tắc đáy vực.

Làm hai cái thung lũng một thành, chậm chậm hóa điểm bắt đầu ở mặt đất kia trên bốc lên, mỗi một tác khe lõm bên trên đều liêu linh vài tia hỏa điểm, đáy vực trung ương hỏa điểm càng là liền thành một vùng, ước chừng cao khoảng một tác.

Vô số lơ lửng không cố định ngọn lửa ở thung lũng không ngừng du đãng, dường như hải tử bùng bình giống như vậy, theo hỏa điểm đi khắp, cái kia khe lõm dĩ nhiên hơi chập trùng, dường như ướt át đầm lầy.

Hai cái hỏa điểm đầm lầy khe lõm một thành, một tiếng vang ầm ầm nổ vang, 'Nho gia thế giới' bên trong bỗng dưng bay ra hai cái Nguyên Thủy phủ vẫn đến, một viết: Dương, dương ký tự vẫn đông rơi, thẳng tắp bay vào 'Nho gia thế giới' phía đông hỏa điểm đầm lầy khe lõm bên trong, rơi vào khe lõm trung ương.

Một cái khác phủ vẫn viết: Ngung, ngung ký tự vẫn tây hàng, trực tiếp rơi vào 'Nho gia thế giới' phía tây hỏa điểm đầm lầy khe lõm bên trong, khác ở khe lõm trung ương.

Làm hai cái phù văn kết thúc, 'Nho gia thế giới' hơi chấn động một cái, hết thấy biến hóa đình chỉ, trong ngũ mê sinh hồn môn bắt đầu dần dần tỉnh táo.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 150: Nho tú cảnh, Hạo Nhiên núi cao hình chiếu

Trong óc tiếp thu phù văn Trì Thủy Mặc linh hồn, dần dần cảm giác được bốn phía ám áp khí tức càng ngày càng ít, cuối cùng hết thấy ám áp khí tức đều biến mất không còn tăm hơi, trái lại có từng tia từng tia mát mẻ khí tức truyền vào.

Làm mát mẻ khí tức truyền vào thời gian, Trì Thủy Mặc tỉnh táo lại, cùng lúc đó, vô số tin tức nhảy vào linh hồn, Trì Thủy Mặc sững sốt một hồi lâu, rất cục phản ứng lại.

Ý niệm lui ra thức hải, tiến vào 'Nho gia thế giới', tuy nhưng đã dự liệu đến 'Nho gia thế giới' biến hóa, Trì Thủy Mặc vẫn là hơi có chút giật mình.

Toàn bộ 'Nho gia thế giới' đã trưởng thành đến chín trượng chu vi, thế nhưng chỉ có trung ương ba trượng mới có thổ địa, mà ba trượng thổ địa bên trên sừng sững một toà cao ba trượng, một trượng chu vi Hạo Nhiên núi cao, Hạo Nhiên núi cao bên trong, to bằng cái đầu 'Nhân' chữ phù văn thần bí trôi nổi lòng núi, đỉnh núi mười hai cái to bằng nắm tay 'Trần' ký tự văn bay lượn.

Hạo Nhiên núi cao cạnh, rộng một trượng, dài chín trượng Hạo Nhiên sông xuyên qua toàn bộ 'Nho gia thế giới' bất quá, Hạo Nhiên sông chỉ có dài ba trượng chảy xuôi ở đại địa bên trên, mặt khác sáu trượng chảy xuôi ở đại địa ở ngoài trong hư không.

Hơn nữa, này dài sáu trượng dòng sông hơi có chút hư huyền, xem ra thật giống chỉ là một cái huyền ảnh, cái kia ba tám cao Hạo Nhiên núi cao vẫn như cũ như vậy, chỉ có cao một trượng ngọn núi chính là thực thể, một trượng bên trên hai trượng núi cao đều là bóng mờ.

Trì Thủy Mặc biết, điều này là bởi vì tuy rằng đạo hạnh của chính mình đã tới nho tu cảnh giới thứ hai, 'Nho tú cảnh' đỉnh phong, thế nhưng pháp lực vẫn chưa có thể cùng được với đạo hạnh, vì lẽ đó bộ phận núi cao dòng sông xem ra có chút hư huyền. Làm thu được đầy đủ hạo nhiên chính khí sau, này núi cao dòng sông tự nhiên sẽ hóa thành thực thể.

Trên bầu trời, ngoại trừ nhật nguyệt quanh quần ở ngoài, còn nhiều một cái ba thước to nhỏ tinh thần, đó là Vương Thư Hàn 'Chín thước nhân sơn giới' ở Trì Thủy Mặc 'Nho gia thế giới' bên trong hình chiếu.

Thông qua cái này hình chiếu tinh thần, Trì Thủy Mặc có thể nắm giữ Vương Thư Hàn tất cả, làm Vương Thư Hàn nguy hiểm thời gian. Trì Thủy Mặc càng là có thể thông qua này hình chiếu tinh thần cho Vương Thư Hàn cung cấp trợ giúp.

Nếu như nói núi cao dòng sông biến hóa còn ở Trì Thủy Mặc dự liệu sau khi bên trong, cái kia 'Nho gia thế giới' hai bên hóa diễm đàm lấy thung lũng liền ra ngoài Trì Thủy Mặc dự liệu.

Cái kia dương, ngưng hai phù văn, để Trì Thủy Mặc hơi sững sờ!

Phương đông? Mặt trời mọc nơi!

Ngưng cốc? Mặt trời lặn nơi!

Xa lạ lại cảm giác quen thuộc đập dồn ở Trì Thủy Mặc trong đầu. Phương đông cùng ngưng cốc Trì Thủy Mặc mặc dù là lần thứ nhất nhìn thấy, nhưng cũng đã sớm nghe nói qua.

Hoa Hạ trong cổ thư đem trong truyền thuyết sắp tới ra địa phương. Gọi là làm "Phương đông", mặt trời lặn địa phương, gọi là "Ngưng cốc"

Cổ nhân truyền thuyết, Thái Dương buổi sáng từ Đông Phương "Phương đông" xuất phát, buổi tối rơi vào phương tây "Ngưng cốc".

Trong vòng một ngày, từ đầu đông, bên trong kinh vòm trời, tiến vào tây cực. Có mấy trăm ngàn dặm lộ trình.

Dựa theo (liệt tử. Thang hỏi) ghi chép: "Khoa Phụ không tự lượng, muốn đuổi theo ngày ảnh, xua đuổi ở ngưng cốc thời khắc." Khoa Phụ chết khát nơi vì ngưng cốc. Ngưng cốc, mặt trời lặn nơi.

Vội vã quan sát một phen, Trì Thủy Mặc liền đem ý niệm hút ra 'Nho gia thế giới'. Một loại trào can náo tâm không hư cảm thời khắc quay chung quanh

ở Trì Thủy Mặc trong đầu, lái đi không được.

Này, chính là đạo hạnh vượt qua pháp lực quá nhiều, dẫn đến không hư cảm! Đạo hạnh quá cao, tâm chí có há có thể nhỏ, nhưng mà. Pháp lực nhưng không thể thực hiện, toại sinh trống vắng.

Cũng chính là Trì Thủy Mặc sẽ xuất hiện tình huống như thế, trong giới tu hành phần lớn đều là pháp lực so với đạo hạnh cao. Hoặc là pháp lực cùng đạo hạnh tương đương, không ít hậu thiên tu giả đã từ bỏ tu hành đạo hạnh, chỉ tu pháp lực, dẫn đến kiếp nạn tầng tầng.

Đến cuối cùng, mỗi thăng một bước, đều sẽ có thiên địa hạ xuống kiếp nạn đến tôi luyện những người tu hành này, đây chính là cái gọi là thiên kiếp .

Cho tới Trì Thủy Mặc tu Tiên Thiên nho đạo, cũng không cần độ cái gì thiên kiếp, cảnh giới tăng lên chính là nước chảy thành sông việc. Điểm này, Trì Thủy Mặc cũng không biết chuyện. Mãi đến tận rất lâu sau đó, Trì Thủy Mặc khi rõ ràng chính mình tu chỉ đạo không giống.

...

Sáng tỏ 'Nho gia thế giới' biến hóa. Trì Thủy Mặc lập tức đứng dậy ra ngoài phòng, ngoài cửa, Tô Thanh Mị như cũ đứng thẳng !

Nhìn ngoài cửa bảo vệ chính mình Tô Thanh Mị, Trì Thủy Mặc trong mắt loé ra một vệt nhu tình, bất quá hẳn cũng không nói gì, chỉ là đem tình cảnh này yên lặng mà ký ở đáy lòng.

"Thanh mị, đem mai tam nương cho ta."

'Nho gia thế giới' trống vắng để Trì Thủy Mặc không hề có một chút cảm giác an toàn, hẳn quyết định mau chóng tăng lên pháp lực, sau đó rời đi Long Thuận Phủ, nơi này, hẳn đã đem danh vọng xoay đến mức tận cùng , đợi tiếp nữa, cũng không có thu hoạch quá lớn.

"Ân ~!" Tô Thanh Mị gật gật đầu, xoay tay lấy ra một cái xám xịt hạt châu đến, chính là 'Vạn Yêu hoàng châu', "Phu quân, người có thể chuẩn bị kỹ càng ?"

Hiển nhiên, Tô Thanh Mị là nhắc nhở Trì Thủy Mặc trước đem bạch quang chính khí nhấc thả ra, lấy sách an toàn.

"Thanh mị yên tâm, phu quân đã chuẩn bị kỹ càng ." Trì Thủy Mặc vẫn chưa thả ra bạch quang chính khí nhấc, mà là trực tiếp để Tô Thanh Mị thả ra mai tam nương.

Nhìn ngó Hạo Nhiên khí tức càng ngày càng dày đặc phu quân, Tô Thanh Mị cũng không phản đối, đem 'Vạn Yêu hoàng châu' nhẹ nhàng ném đi, liền định ở giữa không trung bên trong.

'Vạn Yêu hoàng châu' khẽ động, hạ xuống một cái xám xịt cột sáng đến, trong cột ánh sáng, một cái chặt vật nữ nhân vô chẵn định trong đó, chính là mai tam nương.

Cột sáng một thả liền thu, đem mai tam nương trực tiếp thả ra ngoại giới.

Vừa đi ra, mai tam nương còn có chút không tinh táo, bất quá chớp lát, nàng liền ý tứ đến cái gì, đem thân thể cuộn một cái, liền muốn hóa vụ trốn.

"Dưới thì lại vì non sông! Trần!" Hoi hét một tiếng, Trì Thủy Mặc hai tay bấm quyết, chính là nho gia sáu quyết chi thư quyết.

Vừa mới dứt lời, một toà màu trắng núi cao bỗng nhiên hiện lên, này núi cao ước chừng ba thước to nhỏ, đỉnh núi chỗ, có mười hai cái 'Trần' ký tự văn bóng mờ vờn quanh, trong lòng núi, một cái 'Nhân' ký tự văn soi sáng.

Đây là Hạo Nhiên núi cao hình chiếu !

Mai tam nương biến thành chi vụ bất quá vừa bay đến trên khu nhà nhỏ không, còn chưa lướt qua tường viện, Hạo Nhiên núi cao hình chiếu đã xuất hiện, vô biên trấn áp lực lượng gồ lên ở bên trong khu nhà nhỏ, so với bạch quang chính khí nhấc tới nói, này ba thước hình chiếu trấn áp lực lượng dĩ nhiên chắc chắn mạnh hơn.

Hình chiếu mới vừa xuất hiện, liền đem mai tam nương trấn áp hư không, không thể động đậy, núi cao hình chiếu khẽ run lên động, cái kia khói đen thật giống chịu đến cái gì hấp dẫn giống như vậy, thẳng tắp bay về phía hình chiếu, rơi vào trong lòng núi 'Nhân' ký tự văn bóng mờ bên dưới, bị phù văn gât gao trấn áp!

Trì Thủy Mặc xa xa một chỉ, núi cao hình chiếu ở giữa không trung hơi nhảy một cái, dĩ nhiên cứ thế biến mất không gặp, vượt qua không gian, rơi vào rồi Trì Thủy Mặc 'Nho gia thế giới' bên trong.

Không để ý tới Tô Thanh Mị nghi ngờ không thôi ánh mắt, Trì Thủy Mặc trực tiếp xoay người trở về phòng, lưu câu tiếp theo "Thanh mị, ta còn muốn tiếp theo bề quan!" Vang vọng trên không trung.

Tô Thanh Mị nhú nhú mày, cái kia núi cao hình chiếu là làm sao biến mất, nàng dĩ nhiên không có thấy rõ, phu quân thực lực đã trưởng thành đến nước này sao?

Trở lại trong phòng, Trì Thủy Mặc tiếp tục ngồi khoanh chân, ý niệm tiến vào 'Nho gia thế giới' .

Trì Thủy Mặc ý niệm đi thẳng tới đi tới cái kia lao nhanh dòng sông bên trên, chỉ thấy dòng sông hai bên bờ không ít khám bộ người chính đang tụng niệm (dễ kinh).

Mà những cô gái này linh hồn, cổ trở xuống đã chuyển đổi là màu trắng, khi này chút linh hồn tất cả đều chuyển hóa thành màu trắng thời gian, chính là thành tựu nho tu chi linh thời điểm.

Mà dòng sông bầu trời thì lại xuất hiện một toà ba thước to nhỏ núi cao bóng mờ, chính là trấn áp cái kia mai tam nương Hạo Nhiên núi cao hình chiếu.

Hạo Nhiên núi cao hình chiếu bên dưới, Hạo Nhiên sông mệnh mông cuộn cuộn, lao nhanh không thôi, xuyên qua toàn bộ thế giới, dòng sông trên dưới, dâng trào không ngớt, quyết chí tiến lên ý cảnh, càng ngày càng dày đặc, càng là thêm ra một loại xuyên qua không gian hàm ý đến.

Đến nho tú cảnh giới, Trì Thủy Mặc đã có thể mượn nho gia sáu quyết chi 'Thư' quyết, cho mượn này Hạo Nhiên sông một tia uy năng đến, so với nho sinh cảnh giới, lại thêm một người là bài tẩy.

Nhìn dòng sông kia bầu trời Hạo Nhiên núi cao hình chiếu, Trì Thủy Mặc hơi chuyển động ý nghĩ một chút, quát to, "Trần!"

Chỉ thấy cái kia Hạo Nhiên núi cao hình chiếu mang theo trong lòng núi mai tam nương chậm rãi chìm xuống, làm đọng tới dòng sông mặt nước thời gian, chịu đến Hạo Nhiên sông ý cảnh xung kích, Hạo Nhiên núi cao hình chiếu khẽ run lên, liền muốn tán đi.

Trì Thủy Mặc sắc mặt ngưng lại, uống đến, "Trần!"

Hạo Nhiên núi cao hình chiếu lập tức quang minh toả sáng, rung động ngọn núi lại ổn định lại, chậm rãi chìm vào đáy sông.

"Mở!" Ngoại giới Trì Thủy Mặc tay bấm không tên pháp quyết, cái kia Hạo Nhiên núi cao hình chiếu khẽ động, màu trắng vách núi dần dần trở nên trong suốt, lộ ra trong lòng núi cảnh tượng đến.

Trong lòng núi, 'Nhân' ký tự vẫn treo lơ lửng trên không, đem một cái chặt vật nữ từ trấn áp dưới.

Trì Thủy Mặc khe khẽ thở dài, đạo, "Mai tam nương, ngươi vốn là người đáng thương, rơi vào ta tay, ta vốn nên thả ngươi mà đi, đáng tiếc, ngươi tàn sát bách tính, tội nghiệt quần quanh người, nên làm ta đá đập chân, ngươi an tâm đi thôi!"

Trì Thủy Mặc nói xong, hùng vĩ Nguyên Thủy phù âm vang lên ở toàn bộ 'Nho gia thế giới', "Trong núi ngàn năm chỉ chớp mắt, nước chảy nháy mắt đã ngàn năm."

Hết thấy chính đang niệm tụng kinh văn sinh hồn, nghe được câu này sau đều đình chỉ niệm tụng, tiến vào hoảng hốt trạng thái, huyền ảo sức mạnh ý cảnh ở toàn bộ 'Nho gia thế giới' lưu chuyển.

Cái kia trong sông Hạo Nhiên núi cao hình chiếu bên trong mai tam nương, bị hóa thành lưu quang nước sông giới rửa mà qua, mang đi điểm điểm quang ảnh.

Theo nước sông biến thành lưu quang kéo dài giới rửa, cái kia mai tam nương quý thể dĩ nhiên dần dần do ngưng tụ trở nên hư huyền, lượng lớn khói đen bị lưu quang mang đi, biến mất không còn tăm hơi.

Mai tam nương đạo hạnh bị lột bỏ sau, chỉ để lại một đạo sinh hồn đứng ở tại chỗ, xem đáng đáp kia, chính là mai tam nương, một loại nhu nhược vẻ đẹp từ sinh hồn trên toả ra.

Đáng tiếc, sinh hồn tròn bóng cái trán dần dần xuất hiện nếp nhăn, thắt eo lưng cũng dần dần lợm khòm, ánh mắt linh động cũng chậm chậm mất đi hào quang, trở nên vẩn đục, linh hồn tuổi thọ bị dần dần lột bỏ! !

Lưu quang đầy rẫy toàn bộ núi cao bóng mờ, rất nhanh, mai tam nương linh hồn liền lão đến không thể già hơn nữa, một đạo lợm khòm bóng người dần dần hóa thành quang điểm từ đầu đến chân bay ra mà mờ!

Tại chỗ, cái gì đều không có để lại! !

Lưu quang điểm tan hết, trong sông Hạo Nhiên núi cao hình chiếu bỗng nhiên giải thể, hóa thành một tia lưu quang bay vào Hạo Nhiên núi cao bên trong.

"Rầm rầm rầm!" Vô số mây trắng xuất hiện 'Nho gia thế giới' bên trên, hóa thành vô biên sương mù tràn ngập toàn bộ thế giới, theo sương trắng kết thúc, Hạo Nhiên núi cao ngọn núi dần dần trở nên ngưng tụ, ba trượng ngọn núi đã có hai trượng bốn thước hóa thành thực thể, chỉ có trên đỉnh ngọn núi sáu thước vẫn là bóng mờ.

Chương 151: Thượng cổ dị bảo, Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung

Phía dưới mặt đất màu trắng điển cuồng mờ rộng, ba trượng, bốn trượng, năm trượng... Làm đại địa mờ rộng đến tám trượng hai thước thời gian, đại địa nhỏ bé không thể nhận ra run lên, liền như vậy đình chỉ. Đình chút ít nói. 23us. .

Trên bầu trời Nhật Nguyệt Sao trời đứng là không có cái gì biến hóa lớn, bất quá là tinh thể càng thêm ngưng tụ mấy phần, đã ý cảnh càng hùng vĩ, cho tới to nhỏ, đúng là một phần chưa tăng, một phần chưa giảm.

Thế giới đồ vật hai bên phương đông cùng ngưng cốc đúng là phát sinh biến hóa không nhỏ, hai trong cốc, từng tia từng sợi ngọn lửa màu trắng càng tụ càng nhiều, đáy vực trung tâm nơi hỏa diễm đã một thước có thừa, chính là khe lõm bên bờ nơi, hỏa diễm cũng có nửa tắc cao.

Hai cái thung lũng triệt để hóa thành biển lửa chi cốc.

Làm biến hóa xong xuôi, bên trong thế giới sinh hồn môn cũng dần dần tĩnh lại, bất quá, ngoại trừ đại ngày bên trên thiên kiện lão nhân phát hiện đại ngày ngưng tụ mấy phần ở ngoài, cũng không có các phát hiện khác, thiên kiện lão nhân thị lực cũng không thể nhìn thấy đại địa bên trên tình huống.

Cho tới cái khác sinh hồn, đối với 'Nho gia thế giới' biến hóa càng là không cảm giác chút nào, giữa bầu trời thêm ra tinh thần tinh quang quá ám, những này sinh hồn cũng không thể phát hiện.

Dưới cái nhìn của bọn họ, chính mình chính là vô duyên vô cớ ngủ thiếp đi mà thôi, tĩnh lại liền tiếp theo niệm chính mình kinh.

Bất quá, Trì Thủy Mặc biết, thiên kiện lão nhân cuối cùng sẽ phát hiện 'Nho gia thế giới' biến hóa, bởi vì làm phương đông cùng ngưng cốc sau khi xuất hiện, Hạo Nhiên đại ngày cũng sẽ không một con ốc ở trên trời, mà là sẽ từ phương đông bay lên, đến ngưng cốc hạ xuống.

Làm Hạo Nhiên đại ngày hạ xuống thời gian, thiên kiện lão nhân nhất định sẽ phát hiện biến hóa, bất quá, không có Trì Thủy Mặc cho phép, hắc căn bản dưới không được Hạo Nhiên đại ngày, vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc cũng không ở Ý Thiên kiện lão nhân sẽ phát hiện 'Nho gia thế giới' biến hóa.

...

Trì Thủy Mặc lẳng lặng lĩnh hội nho tú cảnh giới mạnh mẽ cùng không giống, một lúc lâu mới mở hai mắt ra đứng lên, mở ra cửa phòng, không có gì bất ngờ xảy ra, Tô Thanh Mị quả nhiên còn đứng ở trước cửa.

Trì Thủy Mặc mới vừa vừa mở ra cửa phòng, Tô Thanh Mị liền cảm thấy một luồng quen thuộc lại sao, xa lạ khí tức xuất hiện ở trước mặt mình, đó là một loại học phú ngũ xe, đầy bụng kinh luân, ngạo nghễ thiên địa, kính muôn dân. Ích quý thần tài hoa hơn người khí.

Nếu như lúc này Trì Thủy Mặc dùng Vọng Khí Thuật phản chiếu bản thân, liền sẽ phát hiện, đỉnh đầu của mình mơ hồ có nhất bạch sắc đạo khí trụ nổi thẳng cừu thiên trời cao bên trên, dĩ nhiên lúc ẩn lúc hiện hiện ra rất nhiều văn tự.

Nhìn trước mắt khí tức đại biến Trì Thủy Mặc, Tô Thanh Mị hơi sững sờ, lập tức cười nói, "Chúc mừng phu quân tu vi tiến nhanh, tiến vào thiên địa mới."

"Cùng vui, cùng vui." Trì Thủy Mặc cười ha ha. Thuận lợi đem Tô Thanh Mị ôm vào trong ngực, lên cấp nho sinh cảnh giới đại hoan hi để hắc không nhận được muốn tìm người chia sẻ.

Mà trước mắt chính là mình vợ cả, còn có so với nàng người càng tốt hơn chọn sao?

Nhìn Trì Thủy Mặc trong mắt tràn ra tới vui mừng, Tô Thanh Mị cũng không giả dựa liền như thế tùy ý Trì Thủy Mặc ôm vào trong ngực, nàng biết, đây là phu quân chia sẻ vui sướng một loại phương thức.

Lúc này đã là đang lúc hoàng hôn, Trì Thủy Mặc ở trong phòng sững sờ có tới bốn, năm cái canh giờ, mờ nhạt ánh mặt trời rơi tại trên người hai người. Thời khắc này, hình ảnh ngắt quãng ở trong trí nhớ.

Liền ngay cả gió nhẹ cũng giống như không muốn kinh động chuyện này đối với thiên tiên bí nhân. Lặng lẽ từ một bên trốn, nhưng mà, mỹ hảo tổng là phi thường ngăn ngại, "Thiếu gia, thiếu gia!" Hoa lan tiếng kêu gào truyền đến.

Trì Thủy Mặc trong mắt lộ ra một vết khó chịu, thả ra trong lòng Tô Thanh Mị. Mặc dù đối với ở ở trước mặt mọi người bắt tay, Tô Thanh Mị đã không hại nữa tu, thế nhưng ở trước mặt người ngoài ôm ấp, nhưng vẫn như cũ không được.

Trì Thủy Mặc lời kéo Tô Thanh Mị tay ngọc đi tới bên trong khu nhà nhỏ, hoa lan chính bước tiểu nát bộ vội vã mà tới. Trong miệng kêu lên, "Thiếu gia, thiếu gia!"

"Chuyện gì?" Trì Thủy Mặc nhìn hoa lan cái trán tinh tế mồ hôi hột, trực tiếp hỏi, cho tới quấy rối chuyện của chính mình, liền ở trong lòng buông tha, dù sao, hoa lan cái này cũng là hết chức trách mà.

Đi tới gần, hoa lan đầu tiên là thờ hồn hèn mấy hơi thở, quân quân khí tức, mở miệng nói, "Thiếu gia, Vương Thụ Hàn thiếu gia đã từ trong phòng đi ra, hiện tại mọi người đều ở đại sảnh chờ người đấy, lão gia phụ nhân để ta lại đây gọi người qua."

"Ân, ta biết rồi, người liền ở lại chỗ này đi, không cần theo tới. Ta cùng thanh mị qua xem một chút." Trì Thủy Mặc đáp lại một tiếng, liền lôi kéo Tô Thanh Mị ra 'Tích tấn trai', lưu lại hơi một chút hoa lan ở trong viện nghỉ ngơi.

Thiếu gia, thật sự rất sẵn sóc đây! Bên trong tiểu viện, hoa lan yên lặng nghĩ, hai tay nâng cầm, dần dần mà rơi vào trầm tư bên trong.

Đến đại sảnh, Trì Thủy Mặc phát hiện, Vương Thụ Hàn lúc này đang cùng Vương Thái Thường vợ chồng chuyện trò vui vẻ, cùng trước con một sách hình tượng hoàn toàn khác nhau.

Vương Vương Trí Nguyên vợ chồng ngồi ở một bên nhưng là mừng rỡ không ngấm mồm vào được. Nhìn thấy Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị đến, Vương Thụ Hàn liền vội vàng tiến lên đứng dậy quỳ gối, "Đa tạ sự tôn tái tạo ân huệ, gặp sự nương!"

Trì Thủy Mặc khẽ gật đầu, đem Vương Thụ Hàn giúp đỡ lên, nói rằng, "Muốn tạ, liền tạ cha mẹ người đi, nếu như không phải bọn họ, người cũng sẽ không có cơ hội bái vào môn hạ ta!"

Vương Thụ Hàn lần thứ hai đứng dậy bái đạo, "Đa tạ cha cùng mẫu thân vì hài nhi bận tâm, hài nhi nhất định ghi khắc trong lòng, không dám quên. Định phải cố gắng hiếu thuận cha mẹ."

Sở Huệ Phụ Nhân liền vội vàng tiến lên nâng dậy Vương Thụ Hàn, "Con trai của ta không cần đa lễ, những thứ này đều là cha mẹ phải làm."

Vương Vương Trí Nguyên nhưng là há miệng, không biết nên xưng hô như thế nào Trì Thủy Mặc, dù sao Trì Thủy Mặc là chính mình hậu bối, nhưng lại là Vương Thụ Hàn sư tôn, này bởi phận rất khó xưng hô.

Trì Thủy Mặc như thế nào sẽ không nhìn ra vương Vương Trí Nguyên lúng túng, "Bá phụ, chúng ta mỗi cái giao mỗi cái là tốt rồi, không cần xoắn xuýt."

Vương Vương Trí Nguyên gật gù, nói rằng, "Nguyên phong, đại ân không lời nào cảm ơn hết được, sau đó hữu dụng đến bá phụ địa phương, bá phụ tuyệt không chối từ."

Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị ngồi xuống hai nhà người lập tức bắt đầu nói chuyện phiếm lên, trò chuyện bên trong, Trì Thủy Mặc phát hiện, Vương Thụ Hàn xác thực thay đổi, tuy rằng như cũ nhân khí mười phần, nhưng không lại cò hủ, cũng không có nửa điểm con một sách khí tức.

Lúc này đã là hoàng hôn, sau khi, vương Vương Trí Nguyên người một nhà ngay ở Trì Thủy Mặc trong nhà dùng qua bữa tối sau mới trở về, trước khi đi, Trì Thủy Mặc đem Vương Thụ Hàn mang tới một bên cẩn thận dặn.

"Thụ hàn, chúng ta sứ mệnh người đã rõ ràng, tương lai người cần phải làm là đi tới văn đạo con đường, làm quan một đời, tạo phúc một phương, triều đình hiện tại không ít địa phương sưu cao thuế nặng trầm trọng, bách tính tên bất liêu sinh, thụ hàn người cần phải làm là đem những người dân này giải cứu ra, hủy bỏ sưu cao thuế nặng."

Quân tử lực nghệ bên trong 'Thụ' một trong đạo, ta đã truyền cho người, hi vọng người có thể thiện thêm lợi dụng, dùng vì bách tính mưu phúc lợi, không cần câu nệ ở đại sở luật pháp, nếu như dụng tới luật pháp giải quyết không được u ác tính, làm dùng pháp lực liền dùng pháp lực, không thể khô khan.

Nếu như tương lai người có thể đi vào trong triều đình tâm, liền muốn nỗ lực thay đổi đại sở không thích hợp pháp chế, còn bách tính một cái thanh minh chính trị hoàn cảnh, người có thể nhớ kỹ?"

"Sư tôn yên tâm, đệ tử ghi nhớ, tất nhiên không phụ sư tôn nhờ vả!" Vương Thụ Hàn tăng tăng gật đầu, tỏ ra hiểu rõ.

"Đi thôi!" Trì Thủy Mặc phát phát tay, để Vương Thụ Hàn rời đi.

"Sư tôn, đệ tử xin cáo lui!"

Nhìn đi xa hai đỉnh cổ kiêu, Trì Thủy Mặc khẽ khẽ thở dài, trong mắt hiếm thấy lộ ra thần sắc mê mang, tự lẩm bầm, "Thụ hàn, đưa người kéo vào này cứu vớt bách tính vòng xoáy bên trong, ta không biết đúng hay không đối phó ~!"

Bên cạnh Tô Thanh Mị nhìn Trì Thủy Mặc trong mắt bàng hoàng, cảm thật chặt Trì Thủy Mặc tay, đây là một loại không nói gì chống đỡ!

Nhìn bên cạnh Tô Thanh Mị, Trì Thủy Mặc khẽ mỉm cười, thầm nghĩ trong lòng, chỉ ít, ta còn có người!

...

'Tích tấn trai' tiểu viện trên bàn đá một tấm đen kịt đại cung lẳng lẳng nằm, chính cây cung trên, lạnh lạnh khí tức tràn ngập, đen kịt khom lưng trên điều đây vân vân, cung đầu hai đầu chính là hai cái kỳ dị miệng rắn, xà trong miệng ngấm lấy một cái trắng như tuyết tia nhỏ, chính là dây cung.

Đem bàn đá bên trên cung nắm trong tay, Trì Thủy Mặc hơi nhấc lên, chỉ cảm thấy trong tay chìm xuống, nhũ nhũ mảy, trong bóng tối vận lên pháp lực, đem đen kịt đại cung nâng lên.

"Đây chính là trong truyền thuyết 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' sao? Thấy thế nào lên thật giống phi thường phổ thông?" Tri Thủy Mặc cẩn thận tỉ mỉ một phen, hướng về một bên Tô Thanh Mị hỏi.

"Phu quân, này xác thực là 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung', bất quá nhưng là 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' một phần."

"Một phần, nhưng ta xem này 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' căn bản là không thiếu cái gì a! Lẽ nào là đặc thù tiền?" Tri Thủy Mặc cẩn thận kiểm tra một phen, phát hiện này khom lưng trên cũng không có cái gì rãnh loại, cần khảm nam bảo thạch cái gì, hơi nghi hoặc một chút không rõ.

"Phu quân, tương truyền 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' thiên hạ tổng cộng có chín tấm, chỉ có chín tấm 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' hợp nhất, mới có thể được chân chính 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung', một cây cung chỉ có điều tương đương với cực phẩm pháp khí mà thôi, ân, đương nhiên, này cung so với bình thường cực phẩm pháp khí càng không dễ dàng hư hao." Tô Thanh Mị giải thích.

Tri Thủy Mặc sắc mặt một bước, nguyên bản còn tưởng rằng được cái gì không được thượng cổ dị bảo, kết quả là một cái cực phẩm pháp khí, cùng mai tam nương sử dụng vạn quý kỳ một đẳng cấp.

"Phu quân, chỉ ta biết, ta Thanh Khâu Sơn liền có một tấm 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' ngoại trừ ta Thanh Khâu Sơn ở ngoài, Động Đình Long cung có một tấm, hổ ma sơn có một tấm, côn dương phái có một tấm, động âm phái có một tấm, Ma Sơn có một tấm, cái khác hai tấm tung tích không rõ, phu quân vẫn có hi vọng xoay sở đủ liền trưng 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung'." Tô Thanh Mị cười hi hi nói.

Tri Thủy Mặc nguyên bản còn dự định vận dụng 'Tạo hóa' tra tra cái khác vài tờ 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' tâm tích, nghe nói Tô Thanh Mị nói chuyện, trong lòng mát lạnh, được, biết tâm tích cũng vô dụng, những thế lực này toàn bộ là Tri Thủy Mặc không trêu chọc nổi thế lực bá chủ.

Những thế lực này bên trong tùy tiện ra đến một trường lão, liền có thể trấn áp chính mình, Tri Thủy Mặc khe khẽ thở dài, cái khác qua lại dị giới người đều có lượng lớn thần khí có thể thu, thế nào đến phiên chính mình thu cái dị bảo cũng không được.

Xem ra chính mình là không có cái số ấy, vẫn là chính mình chế tạo vũ khí của chính mình đi!

"Phu quân sao không không thử xem này 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' uy lực, chỉ cần có thích hợp bản tên pháp quyết, này 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' uy lực vẫn là rất khả quan.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: Cửu tiêu Lăng Vân chí

Tô Thanh Mị đoán được Tri Thủy Mặc có đặc biệt bản tên pháp quyết, mới nhắc nhở hẩn nhận lấy 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung', trong giới tu hành liên quan với loại này thượng cổ cung tên pháp bảo, sớm sẽ không có thích hợp pháp quyết, không phải vậy 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' như thế nào sẽ không có tiếng tăm gì.

Tri Thủy Mặc nhìn Tô Thanh Mị một chút, có chút chột dạ, may là là ngày hôm nay được này 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung', nếu như nho sinh cảnh giới chính mình, căn bản dùng không ra 'Bản' chữ quyết, chỉ có thể sử dụng 'Thư' chữ quyết mà thôi.

Cũng may, hiện tại là nho tú cảnh, chính hẩn một cảnh giới truyền thừa chính là quân tử lục nghệ bên trong 'Bản' chữ quyết.

Cầm trong tay 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' giao cho tay trái, Tri Thủy Mặc hào hùng tăng mạnh, "Thanh mị, nếu ngươi muốn kiến thức một phen vi phu 'Bản' quyết, ta liền thỏa mãn ngươi, ngươi hãy coi trọng!"

(ân, lời này thế nào nghe tới có chút quái quái, thật giống lẫn vào cái gì vật kỳ quái)

Tri Thủy Mặc cũng không lấy mũi tên, liền như thế dùng tay phải khoát lên trắng như tuyết dây cung bên trên, trong cơ thể bạo nhiên chính khí mãnh liệt mà ra, tất cả rút vào đến khom lưng bên trên.

Làm bạo nhiên chính khí tiến vào khom lưng thời gian, một loại ngưỡng bắn cửu thiên, phủ xuyên (mặc) đại địa ý cảnh từ khom lưng trên truyền đến, mà này cổ ý cảnh đối với mình mơ hồ có chút bài xích.

Tri Thủy Mặc trong lòng hơi động, biết đây chính là 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' linh tính, chỉ là đơn giản rút vào bạo nhiên chính khí, này 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' chắc chắn sẽ không quá tình nguyện.

Dù sao, nó chính là thượng cổ siêu cấp đại tông trấn tông chi bảo, nếu như ngay cả điểm ấy ngạo khí đều không có, e sợ Trì Thủy Mặc liền muốn cân nhắc có hay không lưu lại cái cung này .

Cảm nhận được khom lưng bài xích, Trì Thủy Mặc khẽ mỉm cười, quay về 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' cất cao giọng nói, "Ngươi cái bại hoại gia hỏa. Bản thân ta sử dụng chính là thượng cổ đỉnh cấp pháp quyết, lại sao lại nhục không có ngươi, ngươi mà phối hợp ta một phen, nhìn hiệu quả làm sao!"

Nhắc tới cũng kỳ, Trì Thủy Mặc quay về 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' vừa nói như thế. Đây khom lưng trên chống cự tâm ý dĩ nhiên biến mất không còn tăm hơi.

Thế nhưng Trì Thủy Mặc biết, đây chỉ là tạm thời phối hợp chính mình mà thôi, nếu như mình đợi lát nữa một mũi tên không thể thuyết phục này 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' chỉ sợ cũng sẽ triệt để mất đi này cung tán thành!

Trì Thủy Mặc thầm nghĩ trong lòng. Xem ra, lúc này muốn xuất ra điểm lợi hại đồ vật . Không phải vậy, thanh cười quyến rũ thoạt trông là việc nhỏ, này 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' linh tính không tin nhiệm nữa chính mình hiểu rõ liền phiền phức .

Cùng 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' bàn xong xuôi, Trì Thủy Mặc trong tay phải mơ hồ xuất hiện vô số bé nhỏ màu trắng phù văn, lượn lờ ở năm ngón tay trong lúc đó, một luồng ngút trời tâm ý tràn ngập ở phù văn bên trong.

Này cổ ngút trời tâm ý vừa ra. Trì Thủy Mặc rõ ràng cảm giác được tay trái khom lưng có thêm hai phần linh động, hiển nhiên 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' rất là yêu thích thân cận ý cảnh như thế này.

Phù văn lượn lờ tay phải hơi dùng sức, liền kéo dài tám này 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung', Trì Thủy Mặc sắc mặt nghiêm nghị. Đem 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' kéo thành trắng tròn, trong miệng uống đến, "Cửu tiêu Lăng Vân chí. Bạch thi bầu trời biển! Bán đạo —— bạch thi tiền!"

Một tiếng uống xong, Trì Thủy Mặc tay phải phù văn nhanh chóng hình thành một con tên dài, khoát lên trắng tròn khom lưng bên trên.

"Ra!" Trì Thủy Mặc một tiếng gào to, mũi tên hướng lên trời, năm ngón tay buông lỏng, khom lưng bên trên phù văn tiến trong nháy mắt hiện thực không gặp.

Bất cứ chuyện gì đều không có phát sinh?

Không, bạch thi tiền bay ra không lâu, Tô Thanh Mị đột nhiên xem Trì Thủy Mặc mũi tên chỉ hướng về bầu trời có thêm một cái bạch vết, bạch vết ở trên trời không ngừng lan tràn, liền muốn đụng tới tầng mây !

Trên bầu trời, bạch thi tiền cấp tốc chạy như bay, bay qua chỗ, lưu lại một cái gần như chân không khí mang, bạch thi tiền sau khi rời đi, này chân không mang bị mãnh liệt không khí trong nháy mắt bóp nát, hóa thành một cái màu trắng không vết, lưu ở trên trời.

Bạch thi tiền mũi tên nơi không ngừng phát sinh nổ tung, điều này là bởi vì bạch thi tốc độ quá nhanh, vượt xa tốc độ âm thanh, tạo thành âm bạo!

Phía trước! Chính là tầng mây!

Bạch thi tiền phù văn mũi tên đầu vừa đụng tới tầng mây, hết thấy phù văn đột nhiên bạch quang toả sáng, tiếp theo âm âm nổ vang!

Trên mặt đất Tô Thanh Mị đột nhiên nhìn thấy, cái kia bạch vết phần cuối vừa đến mây trắng thời gian, mây trắng đột nhiên mở rộng, tầng mây dày đặc nổ tung một cái thẳng tắp đường nối.

Một đạo hồng nhật ánh mặt trời xuyên thấu qua tầng mây hình thành một cột sáng, thẳng tắp chiếu xuống, xem phương hướng, chính là 'Tích tấn trai' !

Càng làm cho Tô Thanh Mị kinh ngạc chính là, cái kia tầng mây chỗ trống tận nhiên vẫn tồn tại, hồng nhật cột sáng mãi đến tận tà dương xuống núi, mới biến mất!

Nếu như không phải lúc này đã là hoàng hôn, Tô Thanh Mị tin tưởng này cột sáng có thể kéo dài đến mây trắng tiêu tan!

Đem mũi tên bắn tới tầng mây, Tô Thanh Mị cũng có thể làm được, dù sao thấp nhất tầng mây cách xa mặt đất bất quá bảy, tám trăm trượng mà thôi, thế nhưng tầng mây dày, nhưng đầy đủ ngàn trượng có thừa!

Nếu muốn đem ngàn trượng dày tầng mây hình thành một cái ba trượng có thừa, ngàn trượng dài đường nối, Tô Thanh Mị tự nhận không làm nổi!

Hơn nữa, lối đi này còn có thể duy trì như vậy trường thời gian, này càng là vượt qua Tô Thanh Mị phạm vi năng lực.

Liền Tô Thanh Mị biết, trẻ tuổi, không người có thể làm được điểm này! Chỉ ít thông qua cung tên, không làm được!

Làm màu đỏ nhật cột sáng hình thành thời gian, Trì Thủy Mặc thu bên trong 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' đột nhiên 'Ong ong' vang vọng, một luồng vui thích tâm ý truyền ra, sau đó khom lưng một trận, Trì Thủy Mặc liền cảm giác tay trái bên trong khom lưng đột nhiên nhẹ nhàng không ít.

Một bên Tô Thanh Mị thấy này noãn miệng cười, "Chúc mừng phu quân, thu phục 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung', sau này phu quân nhưng là có cường lực vũ khí, người có thể phải bảo vệ ta ơ!"

Tri Thủy Mặc sắc mặt tối sầm lại, bảo vệ người! Tuy rằng Tri Thủy Mặc hiện tại đã không thứ hiện hình cảnh giới tu giả, thế nhưng phụ thể cảnh giới cường giả, vẫn như cũ không phải Tri Thủy Mặc có thể đối phó, nhiều nhất cũng chính là toàn thân trở ra thôi!

Bất quá Tri Thủy Mặc vẫn là nhắm mắt đáp một tiếng được! Ai bảo hắn là Tô Thanh Mị nam nhân đây!

Tuy rằng Tri Thủy Mặc chỉ ít trấn áp mai tam nương cũng là hiện hình cảnh giới tu giả, thế nhưng Tri Thủy Mặc rõ ràng, chính mình lúc đó cũng không phải mai tam nương đối thủ!

Nếu như không phải có Tô Thanh Mị hấp dẫn mai tam nương một nửa hòa lực, Tri Thủy Mặc đã sớm xong đời, sớm biết, tạo thành quý khó đại trận quý khó con số nhiều hơn gấp đôi, uy lực không chỉ là mạnh hơn gấp đôi mà thôi.

Ở trận phát trên, một thêm nhất tuyệt đối với là lớn hơn hai, thậm chí lớn hơn ba!

Ở tình huống kia Tri Thủy Mặc tuyệt đối sống không qua mấy cái hô hấp, sẽ rơi vào cái thân thể tan rã kết cục.

Dù cho có 'Hong Mông vạn giới hồ', Tri Thủy Mặc cũng chỉ có thể bảo đảm toàn thân mình trở ra thôi, này vẫn là xây dựng ở cái kia nữ không có quý nhanh chóng động pháp tình huống.

Nếu như làm Tri Thủy Mặc nhân đạo chính nguyên tiêu hao hết tất đều không thể chạy ra mà nữ truy sát, e sợ Tri Thủy Mặc phải xong đời!

Tri Thủy Mặc cũng không có tự đại đến cho là mình nho sinh cảnh giới có thể tiêu diệt hiện hình cảnh giới người tu hành.

Đúng là hiện tại nho tú cảnh Tri Thủy Mặc, có lòng tin tiêu diệt hiện hình cảnh giới người tu hành, mặc kệ là yếu nhất quý tu vẫn là mạnh nhất kiếm tu.

Phát tay đem 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' thu nhập 'Vạn giới' bên trong, Tri Thủy Mặc tay phải hướng về phía sau một trào, một đạo màu xanh cái bóng liền bị Tri Thủy Mặc tóm vào trong tay.

Cảm giác được trong tay bao hàm nhường bằng hàn khí, Tri Thủy Mặc khẽ mỉm cười, trong tay xuất hiện một đoàn hạo nhiên chính khí, Hạo Nhiên chân khí bên trong mấy cái bé nhỏ phù văn hơi chìm nổi.

Đem tay phải mở ra, thác đến trước mắt, một đoàn hàn khí bị phong tỏa ở hạo nhiên chính khí bên trong, cái kia lạnh lẽo âm trầm ý lạnh, so với mai tam nương bằng lam sáu âm khí dĩ nhiên không kém chút nào!

Tri Thủy Mặc hơi sững sờ, nói rằng, "Tiểu băng, người tiến bộ không nhỏ a, cái kia ngàn năm Hàn Ngọc người hấp thu xong?"

Tiểu băng tầm đối với Tri Thủy Mặc đem chính mình phong ấn tốt mấy tháng sự tình phi thường bất mãn, vừa vừa thấy được Tri Thủy Mặc liền phát sinh một đoàn lợi hại hàn khí chính là tiểu băng tầm ở biểu đạt chính mình bất mãn.

Bất quá, vừa nghe được Tri Thủy Mặc khích lệ chính mình, tiểu băng tầm đặc ý quơ quơ đầu, tiếp theo lại gật đầu một cái, biểu thị chính mình đem khối này ngàn năm băng Hàn Ngọc bội hấp thu xong tất.

Nhìn đã hóa thành màu xanh băng tầm tiểu băng, Tri Thủy Mặc trong lòng mừng thầm, không trách chính mình tiện tay bày xuống phong ấn bị tiểu băng phá giải, nguyên lai này tiểu băng đã từ màu xanh nhạt lặng yên tiến hóa đến màu xanh.

"Tiểu băng, người cũng thật là số may, vừa đi ra, ta liền vì người tìm kỹ tu hành tài nguyên, một cái âm khí miệng giếng, đầy đủ để người tiến hóa đến sâu thanh về! Đáng tiếc người chủ nhân ta tu hành tài nguyên còn không biết ở nơi nào nữa!"

Tiểu băng tầm tuy rằng nghe không hiểu âm khí miệng giếng là cái gì, thế nhưng từ Tri Thủy Mặc trong giọng nói có thể cảm nhận được là đối với mình có nhiều chỗ tốt đồ vật, tiểu băng tầm cao hứng ở Tri Thủy Mặc lòng bàn tay bình hai bình, cúi đầu đến nhẹ nhàng sụt sụt Tri Thủy Mặc lòng bàn tay, xem như là cảm tạ.

Đương nhiên, Tri Thủy Mặc nói tới chính mình tu hành tài nguyên không tìm được chỉ do vô nghĩa, hàng này không so với bình thường người tu hành, có 'Hạo nhiên chính khí thư' ở, dù cho Tri Thủy Mặc đồ thiết yếu cho tu luyện hạo nhiên chính khí chính là bình thường Tiên Thiên nho đạo người tu hành gấp trăm lần, vẫn như cũ không lo chính khí không đủ.

Có thu thập nhân đạo chính nguyên đặc thù công năng, Tri Thủy Mặc tu hành trên đường, chỉ dùng lo lắng nói hành theo không kịp pháp lực, không cần muốn lo lắng pháp lực theo không kịp đạo hạnh sự tình.

Đúng là Tri Thủy Mặc đệ tử Vương Thư Hàn, không có 'Hạo nhiên chính khí thư' giúp đỡ, dù cho là Tiên Thiên nho tu thân thể, e sợ tu hành tốc độ như cũ không đuổi kịp Tri Thủy Mặc.

Bất quá những này, tiểu băng tầm lại làm sao biết, nó nghe nói Tri Thủy Mặc tu hành tài nguyên không đủ, còn tưởng rằng là đem tài nguyên cho duyên cớ của chính mình, sáu con mắt nhỏ bên trong lộ ra một vết xấu hổ, quay về đoàn kia bị phong ấn lại hàn khí hơi há mồm, liền muốn đem hấp thu trở về.

Thấy vậy, Tri Thủy Mặc trong tay hạo nhiên chính khí bên trong bé nhỏ phù văn khẽ động, bỗng nhiên biến mất, để tiểu băng có thể thuận lợi hấp thụ hàn khí.

Tiểu băng tầm hơi hút một cái, đoàn kia hàn khí hóa thành một cái dây nhỏ, bị hấp vào trong bụng, một lần nữa chứa đựng lên.

Sau đó đem đầu hơi triệt mở, không dám chính diện Trì Thủy Mặc, này cho thấy này tiểu băng tâm cảm giác mình có lỗi với Trì Thủy Mặc, không dám thấy hắn đây.

Loại này ngây thơ biểu hiện, chọc cho một bên Tô Thanh Mị che miệng khanh khách cười không ngừng.

Này có thể chọc giận chính xấu hổ tiểu băng tâm, nó cho rằng Tô Thanh Mị là đang chê cười chính mình, há mồm phun một cái, chính là một cái băng lam dây nhỏ bay về phía Tô Thanh Mị.

Đừng xem này băng lam dây nhỏ không đáng chú ý, Trì Thủy Mặc có biết hắn lợi hại, vừa hạo nhiên chính khí không cần bé nhỏ phù vân, vền vền dựa vào hạo nhiên chính khí căn bản là không ngăn được này băng hàn khí.

Mặc dù biết Tô Thanh Mị so với mình càng mạnh mẽ hơn, thế nhưng Trì Thủy Mặc vẫn là không nhịn được nhắc nhở, "Thanh mị cẩn thận!"

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Đa thú thiếu niên Chu Nghệ Càn

Tô Thanh Mị thấy này tiểu băng tâm then quá thành giận công kích chính mình, cũng không để ý lắm, tiện tay tung ra một mảnh thái quang, liền muốn ngăn trở này băng hàn khí, ở nàng nghĩ đến, tuy rằng phu quân rất là thương yêu này đệ chùng băng tâm, nhưng bất quá là ấu sinh kỳ mà thôi, có thể có cái gì lợi hại.

Kết quả, cái kia thái quang cùng băng lam khí vừa tiếp xúc, băng hàn khí lập tức lan tràn mà lên, 'Kèn kẹt' vang vọng, vô hình vô chất thái quang lại bị đông thành nước đá, rơi trên mặt đất suất thành nát tan, nếu không là Tô Thanh Mị thu tay lại đến nhanh, cái kia băng hàn khí liền muốn dọc theo thái quang lan tràn đến Tô Thanh Mị trên người.

Cũng may, Tô Thanh Mị thấy tình thế không đúng, lập tức triệt tay, không phải vậy e sợ muốn ăn trên một chút thiệt thòi nhỏ.

Thái quang bị phá vỡ Tô Thanh Mị trên mặt kinh ngạc vẻ lóe lên, "Phu quân, người này tiểu băng tâm đến cùng là cái gì giống, dù cho thượng cổ băng tâm ấu sinh kỳ cũng sẽ không có uy thế như vậy chứ?"

Phải biết, Tô Thanh Mị căn bản không phải phạm nhân, mà là trong truyền thuyết thánh hồ, cửu vĩ thánh hồ huyết mạch ở cái này đồng thau bên trong thế giới tuyệt đối là đỉnh cấp huyết thống.

Dù cho là thượng cổ băng tâm huyết thống, cũng chưa chắc so với cửu vĩ thánh hồ càng thêm lợi hại, hiển nhiên, này tiểu băng tâm tuyệt đối không giống Trì Thủy Mặc nói tới chỉ là thượng cổ băng tâm huyết thống đơn giản như vậy.

Trì Thủy Mặc hơi sững sờ, nói rằng, "Thanh mị ta cũng không biết này băng tâm là lai lịch ra sao, ta vẫn cho là nó chính là thượng cổ băng tâm ấy nhỉ."

Trì Thủy Mặc hiển nhiên là đang nói dối, hắn biết, này băng tâm xác thực là thượng cổ băng tâm, nhưng tiểu băng huyết mạch cũng không phải cái này đồng thau thế giới thượng cổ băng tâm huyết thống, mà là cái kia (Sơn Hải Kinh) bên trong nói thượng cổ băng tâm huyết thống, hai người này nhìn như tên gọi như thế, kỳ thực khác nhau một trời một vực.

(Sơn Hải Kinh) bên trong nói thế giới thấp nhất đều là Bạch Ngân cấp thế giới, thậm chí khả năng càng cao hơn, bạc bên trong thế giới tùy tiện một con tiểu yêu hồ. Bất được này đồng thau thế giới đến liền có thể ngang dọc vô địch, chớ nói chỉ là này ở (Sơn Hải Kinh) trên đều có ghi chép đại thủ .

Bất quá, Trì Thủy Mặc không thể cùng Tô Thanh Mị giải thích những chuyện này, bởi vì này dính đến thế giới đẳng cấp, Trì Thủy Mặc chính mình cũng không hiểu. Rất khó cùng Tô Thanh Mị giải thích rõ ràng, hơn nữa, Trì Thủy Mặc giải thích thế nào chính mình biết những chuyện này. Đẩy lên cái kia mặt mũi sự phụ trên người sao?

Vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc thẳng thắn giả ngu. Nói mình cũng không rõ ràng, như vậy, dù cho có hoài nghi, Tô Thanh Mị nhưng tuyệt đối sẽ không lại truy hỏi.

Tô Thanh Mị đứng là không nghĩ tới Trì Thủy Mặc sẽ lừa gạt mình, dù sao chuyện như vậy cũng không có gì hay lừa gạt, nàng căn bản không biết tiểu băng lai lịch mặt sau cất giấu bí mật lớn. Vì lẽ đó cũng là tin.

"Phu quân, ta đoán, này tiểu băng tâm huyết mạch tuyệt đối ta bắt phạm, nói không chắc. Còn ở trên ta, chúng ta nên hảo hảo bồi dưỡng tiểu băng, sau

đó. Nó tuyệt đối có thể trở thành là phu quân ngời một cánh tay đắc lực." Tô Thanh Mị rất chăm chú nói ra lời này đến.

"Thanh mị yên tâm, tiểu băng ta tuyệt đối sẽ hảo hảo bồi dưỡng, sẽ không lơ là." Trì Thủy Mặc tuyệt đối so với Tô Thanh Mị hiểu thêm này tiểu băng tiềm lực, đương nhiên sẽ không lơ là.

Ngày thứ hai, Trì Thủy Mặc liền đi tới Vương Thụ Hàn quý phủ một lần, ngoại trừ chỉ điểm Vương Thụ Hàn liên quan với quân tử lực nghệ chi 'Thụ' đạo ở ngoài, Trì Thủy Mặc còn đem tiểu băng đầu đến chiếc kia âm khí chi trong giếng, tin tưởng ở nơi đó, tiểu băng phải nhận được càng to lớn hơn trưởng thành, cho tới thủy trong giếng có vấn đề nước, Trì Thủy Mặc cũng không lo lắng.

Tiểu băng cũng không sợ thủy, hơn nữa kỹ năng bơi không sai, dù sao băng tắm trời sinh gần thủy, mà tiểu băng lại là thượng cổ dị chủng huyết thống, vì lẽ đó Trì Thủy Mặc vấn đề thể này bị Trì Thủy Mặc trực tiếp lơ là .

Chỉ điểm xong Vương Thụ Hàn sau khi, Trì Thủy Mặc liền đề chuyên tâm chuyên nghiên học vấn, tranh thủ ở năm nay thi Hương bên trong một tiếng hót lên làm kinh người.

Vương Thụ Hàn chính là tú tài bên trong Lẫm sinh,

Đại sở khoa cử cuộc thi chia làm vì thi hương, thi hội, thi điện cấp ba, mà Vương Thụ Hàn sắp tham gia chính là thi hương, thi hương kỳ thi ở mùa thu tám tháng, có lại xưng thi Hương.

Thi hương trở thành cử nhân, thi hội thi đỗ trở thành cống sĩ, thi điện thi đỗ trở thành tiến sĩ.

Mà ở thi hương trước, còn có một cái tiểu khảo, xưng là gọi đồng thí, mà đồng thí bao quát huyện thí, phủ thí cùng viện thí ba cái giai đoạn.

Giai đoạn thứ ba do mỗi cái tỉnh học chính chủ trì, học chính lại tên đề đốc học viện, có xưng này cấp cuộc thi vì viện thí.

Viện thí người hợp lệ xưng sinh đồ, sau đó phân biệt phân hướng về phủ, châu, huyện học một ít tập. Sinh đồ phân tam đẳng, từ cao xuống thấp vì: Lẫm sinh, tăng sinh, phụ sinh.

Lẫm sinh, tăng sinh, phụ sinh ở dân gian được gọi là tú tài, mà Vương Thụ Hàn chính là tú tài bên trong đệ nhất đẳng Lẫm sinh, chỉ có tú tài mới có tham gia thi hương tư cách, mà Trì Thủy Mặc cho Vương Thụ Hàn định ra mục tiêu chính là người thứ nhất, lại gọi giải Nguyên!

Thi hội người thứ nhất gọi hội nguyên, thi điện một giáp người thứ nhất trạng nguyên, giải Nguyên, hội nguyên, trạng nguyên hợp xưng tam nguyên.

Làm vì Tiên Thiên nho đạo người tu hành, Trì Thủy Mặc không cần cầu Vương Thụ Hàn đỗ đầu Tam nguyên (thi Hương, thi Hội, thi Đình liên tiếp giành được các chức Giải nguyên, Hội nguyên, Trạng nguyên), dù sao trạng nguyên không chỉ là tài năng, còn dính đến cái khác chính trị đánh cờ, thể nhưng trúng liền hai nguyên, nhưng là nhất định phải đạt đến.

Vì đạt đến Vương Thụ Hàn yêu cầu, vì không bôi nhọ sư môn, vì sau đó có thể thay càng nhiều bách tính làm chủ, Vương Thụ Hàn lại tiến vào con một sách trạng thái, vùi đầu vào thư trong biển.

Cũng may, ở quá trình học tập bên trong, Vương Thụ Hàn dẫn người giao tiếp như cũ đề vương Vương Trí Nguyên vợ chồng phi thường hài lòng, không phải vậy, chuyện này đối với vợ chồng khả năng liền muốn hoài nghi Trì Thủy Mặc 'Hiệu quả trị liệu' .

Cùng Vương Thụ Hàn tương đồng chính là, Trì Thủy Mặc cũng ở trong nhà học tập nho gia văn hóa, bất quá, hẳn cũng không phải muốn tham gia cuộc thi, mà là muốn từ này giữa những hàng chữ bên trong lĩnh ngộ đạo lý, đánh bóng tâm tính .

Đến lúc 'Nho gia thế giới' dồi dào, pháp lực no đủ, đạt đến 'Nho tú cảnh' đỉnh phong thời điểm, chính là Trì Thủy Mặc rời khỏi Long Thuận Phủ tháng ngày, ngày đó, sẽ không quá xa!

...

Liên tiếp ở nhà lưu lại ước chừng có nửa tháng, Trì Thủy Mặc đem tứ thư toàn bộ đọc một lượt xong xuôi, chính đang nghiên tập Ngũ kinh, sáng sủa tiếng đọc sách từ 'Tích tấn trai' Trì Thủy Mặc chuyên môn trong thư phòng truyền ra,

"Đối phương thử cách cách, đối phương tắc chi miêu. Hành bước là lướt, trung tâm lung lay.

Người hiểu ta gọi là ta tâm ưu, không người hiểu ta gọi là ta hà cầu. Xa xôi trời xanh! Đây người phương nào tại?

Đối phương thử cách cách, đối phương tắc chi tuệ. Hành bước là lướt, trung tâm như say.

Người hiểu ta gọi là ta tâm ưu, không người hiểu ta gọi là ta hà cầu. Xa xôi trời xanh! Đây người phương nào tại?

Đối phương thử cách cách, đối phương tắc chi thực. Hành bước là lướt, trung tâm như ghen.

Người hiểu ta gọi là ta tâm ưu, không người hiểu ta gọi là ta hà cầu. Xa xôi trời xanh! Đây người phương nào tại?"

Này chính là Ngũ kinh bên trong (thơ), thơ tên "Vương phong. Thử cách" .

Thả xuống Kinh Thi, nhắm hai mắt lại, Trì Thủy Mặc lắng lắng lý giải thư bên trong chân ý, cũng từ bên trong phỏng đoán ra có thể vận dụng đến nho đạo bên trong đạo lý đến, lúc này, một trận tiếng bước chân dồn dập truyền đến.

Nghe tiết tấu, chính là hạ hà, Trì Thủy Mặc khe khẽ thở dài, biết lại có việc, ở chính mình lúc đọc sách, không có chuyện, hoa lan hạ hà là sẽ không tới quấy rầy mình, không đợi hạ hà mở miệng, Trì Thủy Mặc trực tiếp hỏi, "Hạ hà, chuyện gì tìm ta?"

Nhìn thấy thiếu gia thả xuống Kinh Thi, hạ hà cảm thấy có chút bất an, cảm giác mình quấy rối thiếu gia học tập, nhưng là vừa không thể không hướng về Trì Thủy Mặc báo cáo, dù sao, có chút quy củ là Trì Thủy Mặc chính mình định ra, nếu như vi phạm, Trì Thủy Mặc sẽ rất tức giận.

"Thiếu gia, Bộc Dương đạo ninh An phủ cùng Long Thuận Phủ chỗ giao giới được mùa trong thôn có người đến đây cầu kiến thiếu gia, nói là mạng người quan trọng đại sự, hạ hà không dám ngăn trở, đến đây bẩm báo."

"Ân ~!" Trì Thủy Mặc khẽ cau mày, mạng người quan trọng đại sự không phải nên tìm nha môn sao, làm sao tìm được đến trên đầu chính mình, bất quá, nếu việc quan hệ bách tính, Trì Thủy Mặc cũng không chậm trễ, nói rằng, "Người đi mời hán vào đi!"

"Phải!" Hạ hà lĩnh mệnh mà đi, không lâu lắm, liền đưa vào đến một người thiếu niên đến, ân, tạm thời nói là thiếu niên.

Người này lưng hùm vai gấu, lông mày rậm mắt to, ăn mặc một thân da thú may quần áo, hai tay hồ khẩu nơi còn có dây đặc cái kén, hướng về Trì Thủy Mặc trước án thư vừa đứng, một luồng dừng mãnh dừng cảm khí tự nhiên biểu lộ, nếu như không phải cái kia hơi hơi tính trẻ con khuôn mặt, Trì Thủy Mặc đều muốn không nhận được khen, "Tốt một tên đại hán!"

"Tốt, hạ hà, người đi ra ngoài đi!" Trì Thủy Mặc phát phát tay, để hạ hà chờ ở bên ngoài hậu.

Hạ hà nghe vậy, lập tức xoay người rời đi, thuận tiện còn đem cửa phòng mang tới, cho thấy Vương gia nghiêm ngặt gia quy.

Nhìn trước mắt da thú thiếu niên, Trì Thủy Mặc hỏi, "Không biết các hạ xưng hô như thế nào?"

Da thú thiếu niên sắc mặt hơi có chút lo lắng, đạo "Vương Thanh thiên, thảo dân chính là Bộc Dương đạo, ninh An phủ cùng Long Thuận Phủ chỗ giao giới, được mùa trong thôn thợ săn vương con trai, tên là Chu Nghệ Càn!"

Tuy rằng tuổi nhỏ, sắc mặt lại có chút lo lắng, thế nhưng cái này gọi là Chu Nghệ Càn thiếu niên âm thanh trầm thấp mà mạnh mẽ, để lộ ra một luồng ôn kính đến.

Trì Thủy Mặc trong mắt loé ra một tia than thở, làm Long Thuận Phủ tri phủ con trai, không ít đến đây thỉnh cầu giúp mình bách tính đại thể hết sức lo sợ, trong đó các sắc nhân sĩ đều có, dù cho rất nhiều người trung niên đều không có có trước mắt vị thiếu niên này trầm ổn!

"Người tìm ta chuyện gì? Nhưng là có oan tình muốn thân?" Trì Thủy Mặc chậm rãi hỏi.

"Không phải, Vương Thanh thiên, trên phố nghe đồn, ngài không chỉ yêu thích vì dân làm chủ, hơn nữa còn thần thông quảng đại, pháp lực vô biên, hôm nay tới đây, chính là muốn mời Vương Thanh thiên cứu mạng!" Chu Nghệ Càn đưa ra thỉnh cầu trước còn không quên cho Trì Thủy Mặc mang theo đỉnh đầu tăng bốc.

"A, những kia đều là trên phố nghe đồn, không làm được mấy, thần thông quảng đại, pháp lực vô biên vạn vạn đám đương không nổi, vì dân làm chủ chính là ta phải làm việc, người cũng không cần gọi ta Vương Thanh thiên, ta tên là Vương Nguyên Phong, so với người lớn hơn không được bao nhiêu, người gọi ta một tiếng Vương đại ca là tốt rồi.

Không biết lời người nói cứu mạng việc, lại là xảy ra chuyện gì? Cứu mạng không phải nên tìm đại phu sao, làm sao tìm được trên ta đến rồi?" Trì Thủy Mặc đối với ở trước mắt da thú thiếu niên phi thường có hảo cảm, cho nên trực tiếp để cho xưng chính mình vì Vương đại ca.

Thiếu niên này không chỉ cá tính trầm ổn, hơn nữa nhìn hai tay nơi dày đặc cái kén tới nói, còn nỗ lực phi thường, vậy thì để Trì Thủy Mặc nhìn với cặp mắt khác xưa.

"Không dám, ta gọi người một tiếng Vương thiếu gia đi!" Chu Nghệ Càn chấp tay, biểu thị tôn kính.

Chu Nghệ Càn không có theo cột treo lên trên, mà gọi là một tiếng Vương thiếu gia. Điều này làm cho Trì Thủy Mặc trong mắt tán thưởng ý vị càng nồng, dù sao, có tự mình biết mình người thực sự là quá thiếu, đối mặt có thể cùng một phủ tri phủ con trai kéo lên quan hệ mê hoặc, này da thú thiếu niên nhưng có thể nhận rõ vị trí của chính mình, không có mù quáng tới gần, thực sự hiếm thấy.

Chương 154: Hỏ lánh sơn thôn kỳ quái đại phu

Chu Nghệ Càn nói tiếp, "Sự tình là có chuyện như vậy, chúng ta được mùa thôn, tuy rằng gọi được mùa thôn, thế nhưng trời không tốt, được mùa thôn một mực chưa bao giờ ngũ cốc được mùa.

Cũng may trong thôn dựa lưng bạo hùng sơn, mà trong thôn thanh niên trai tráng phần lớn đều là thợ săn, cái kia bạo hùng trên núi cũng không có thiếu thú săn, vì lẽ đó được mùa thôn thôn dân đa số có thể hỗn cái cơm no.

Nếu là dựa vào săn thú mà sống, đương nhiên khó tránh khỏi thương vong, thế nhưng, vì sinh tồn, dù cho có người chết ở săn bắn bên trong, chúng ta cũng không thể không tiếp tục. Tình huống như thế, nhất trí kéo dài đến năm năm trước.

Năm năm trước, thôn chúng ta bên trong đến rồi một người thanh niên đại phu, thầy thuốc kia gọi là tòng lam, vốn là thôn chúng ta là phi thường tính bài ngoại, bởi vì trong thôn người đại thể là Chu Tịch, thêm vào được mùa thôn rồi xa thành trấn, vì lẽ đó cũng rất ít người đến chúng ta được mùa thôn.

Thanh niên kia mới vừa đến thôn chúng ta, trong thôn tuy rằng dựa vào đại phu thân phận miễn cưỡng lưu lại, nhưng không thể nào được trong thôn người tiếp đãi, cũng rất ít người đi tìm hẩn chữa bệnh.

Dù sao, đại đa số đại phu đều là tuổi rất cao, hẩn vị thanh niên này đại phu đương nhiên sẽ không chịu đến trong thôn người coi trọng, cho rằng thanh niên này hơn phân nửa sẽ không cái gì y thuật.

Cái kia Tòng Lam Đại Phu cũng không cười thích cái gì, liền như thế qua hơn một tháng, đã đến giờ cuối mùa thu, mà bình thường mùa đông, tuyết lớn ngập núi, chim muông tuyệt tích, rất khó đánh tới thú săn.

Vì chứa đựng đầy đủ qua mùa đông đồ ăn, phụ thân ta suất lĩnh trong thôn thợ săn, tạo thành săn bắn đội, lên núi săn thú, kết quả gặp phải đồng dạng chuẩn bị qua mùa đông đồ ăn vùng núi bạo hùng, vì yểm hộ săn bắn đội lui lại, phụ thân ta hai tay bẻ gãy, xương ngực tận nứt, tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc!

Bị cùng đi sơn Hồ đại thúc liều chết bồi trở về thôn bên trong, lúc này, phụ thân ta đã trọng thương sắp chết, thoi thóp. Nói tới chỗ này Chu Nghệ Càn không biết nghĩ đến cái gì, trong mắt dĩ nhiên lộ ra một vệt lệ quang, rồi lại rất nhanh biến mất.

Nhưng vào lúc này, Tòng Lam Đại Phu đứng dậy, nói hẩn có thể thử một lần, thử nghiệm bảo vệ phụ thân ta tính mạng. Vì này chút hy vọng, ta để Tòng Lam Đại Phu tận lực thử một lần.

Kết quả, Tòng Lam Đại Phu dĩ nhiên bảo vệ phụ thân ta tính mạng, hơn nữa, cha ta bị bẻ gãy hai tay cũng bị Tòng Lam Đại Phu nối liền, tuy rằng khôi phục sau khi, phụ thân ta săn thú đã không bằng trước, nhưng này đã vượt xa khỏi chúng ta nhận thức.

Dựa vào việc này, Tòng Lam Đại Phu thành công hòa vào trong thôn, cũng được trong thôn người tôn kính. Dù sao một cái thần y có thể ở tại chúng ta được mùa thôn, đây là chúng ta được mùa thôn phúc khí.

Từ này sau khi, trong thôn có người sinh bệnh bị thương, đều trở về tìm Tòng Lam Đại Phu, Tòng Lam Đại Phu y thuật không tầm thường, lợi hại cực kỳ, bị thương, đau đầu nhức óc, nổi xương lại nổi tiếp đều là bắt vào tay, chưa bao giờ để chúng ta thất vọng qua.

Hơn nữa. Một khi có nhà ai khốn cùng đến cực điểm, Tòng Lam Đại Phu không chỉ không thu lấy chẩn kim, còn cấp lại dược liệu!

Có Tòng Lam Đại Phu. Trong thôn người cũng không còn bởi vì bị bệnh bị thương mà tạ thế! Trong thôn hầu như từng nhà đều chịu đến qua Tòng Lam Đại Phu ân huệ.

Tuy rằng có diệu thủ hồi xuân y thuật Tòng Lam Đại Phu nhưng cam nguyện ở tại chúng ta được mùa thôn, có lúc ta cũng từng nghi ngờ hỏi qua Tòng Lam Đại Phu, vì sao không đi thành phố lớn, ở nơi nào, Tòng Lam Đại Phu dựa vào y thuật, e sợ có thể được cả danh và lợi, trải qua chúng ta liền nghĩ cũng không dám nghĩ tới tháng ngày.

Bất quá Tòng Lam Đại Phu đều là lắc đầu một cái, không làm trả lời.

Nhưng mà, thiên có bất trắc phong vân. Ngay ở năm ngày trước, bạo hùng sơn bạo Hùng vương không biết vì sao bạo động. Suất lĩnh trong núi bạo hùng chạy xuống sơn đến, vọt thẳng vào trong thôn.

Trong thôn thanh niên trai tráng vì chống đỡ những này bạo hùng. Chết không ít người, nhưng mà, cái kia bạo Hùng vương thân cao hai trượng có thừa, căn bản là không phải phạm nhân có khả năng chống đỡ.

Nhưng vào lúc này, Tòng Lam Đại Phu ra tay rồi, xem ra cũng không cường tráng Tòng Lam Đại Phu dĩ nhiên chống đỡ ở hết thấy bạo hùng, cũng bức lui bạo Hùng vương.

Ngay ở bạo Hùng vương thối lui thời gian, một vị tự xưng vân bên trong hổ trung niên đạo nhân, điều khiển sương trắng chạy tới, lấy đi hết thấy bạo hùng, đạo nhân kia nhìn thấy Tòng Lam Đại Phu sau khi, dĩ nhiên đại hỉ, đem Tòng Lam Đại Phu mạnh mẽ đá thương đồng thời mang đi, bảo là muốn đem Tòng

Lam Đại Phu luyện thành đan dược.

Trong thôn người nhiều mừng Tùng Lam Đại Phu đại ân, mà sẵn bán đội lại đại thể bởi vì chống đỡ bạo hùng mà bị thương, nghe nói Vương thiếu gia uy danh, Chu Nghệ Càn vì Tùng Lam Đại Phu tính mạng, đến đây Vương gia thỉnh cầu, cầu Vương thiếu gia có thể cứu ra Tùng Lam Đại Phu!"

Chu Nghệ Càn nói, dĩ nhiên lập tức hai đầu gối mềm nhũn, liền muốn quỳ xuống, Trì Thủy Mặc vội vã vung ra một đạo bạch khí, đem chu nghệ lấy lên.

"Người không cần như vậy, mà để ta nghĩ muốn!" Trì Thủy Mặc mở miệng ngăn cản nói.

Chu Nghệ Càn nói từng cái ở trong lòng xẹt qua, hẻo lánh sơn thôn, tuổi trẻ đại phu, cái từ hồi sinh y thuật, không muốn cách thôn chấp nhất, chưa bao giờ hiển lộ vũ lực, Tà đạo người đại hi, đan dược.

Những chuyện này xuyên thành một chuỗi không ngừng ở Trì Thủy Mặc trong đầu hồi tưởng, một lần lại một lần, đột nhiên, Trì Thủy Mặc trong đầu linh quang hiện ra, khe khẽ thở dài, Trì Thủy Mặc đột nhiên mở miệng nói "Chu Nghệ Càn, lời người nói này Tùng Lam Đại Phu, e sợ không phải người đi!"

Bạch bạch bạch, lời này phảng phất có một loại nào đó ma lực giống như vậy, để trầm ổn Chu Nghệ Càn liền lùi lại ba bước.

"Làm sao người biết!" Chu Nghệ Càn bật thốt lên.

Trì Thủy Mặc cười không nói, liền như thế nhìn chăm chăm Chu Nghệ Càn.

Nhìn thấy Trì Thủy Mặc đoán được thân phận của Tùng Lam Đại Phu, Chu Nghệ Càn mặt lộ vẻ sầu khổ, nói rằng "Không sai, Tùng Lam Đại Phu xác thực không phải người.

Tùng có một lần, sẵn bán trong tiểu đội A Hồ ở trên núi chịu đến trọng thương.

Ta vừa A Hồ huynh đệ một đường bồi đến dưới chân núi, thành công chạy tới Tùng Lam Đại Phu trong nhà, Tùng Lam Đại Phu cũng không phụ sự mong đợi của mọi người, đem A Hồ thành công cứu sống.

Bất quá, lần này, ta bất ngờ bất ngờ phát hiện, nguyên lai Tùng Lam Đại Phu không phải là loài người!

Vì sẵn thú, ta học được phụ thân 'Liễm tức quyết' có thể thu hút bản thân hết thảy khí tức, đơn độc sẵn thú thời, rất khó bị thú săn phát hiện.

Bởi vì đường xuống núi trên khả năng có mãnh thú, vì lẽ đó ta liền vận hành 'Liễm tức quyết', bởi vì lo lắng A Hồ huynh đệ thương thế, dù cho xuống núi, ta cũng quên dừng lại 'Liễm tức quyết' vận hành.

Đem A Hồ bồi đến Tùng Lam Đại Phu trong phòng sau khi, tâm ưu sẵn bán đội ta liền vội vã rời đi, kết quả ra ngoài không lâu, ta liền phát hiện, trên người cung tên rơi vào Tùng Lam Đại Phu trong phòng.

Thế là ta trở về lấy cung tên, ở vào nhà sau, ta kinh ngạc phát hiện Tùng Lam Đại Phu ở cật tay của chính mình oản, cổ tay dưới bày đặt một cái dùng để thịnh dược bát, mà Tùng Lam Đại Phu cổ tay bị cắt sau khi, chảy ra cũng không phải dòng máu màu đỏ, mà là dòng máu màu xanh lam!

Lúc đó ta liền biết, Tùng Lam Đại Phu cũng không phải người!

Kinh kêu thành tiếng ta bị Tùng Lam Đại Phu phát hiện, ta bản coi chính mình sẽ bị Tùng Lam Đại Phu giết người diệt khẩu, kết quả Tùng Lam Đại Phu không có sát ta, trái lại mà là khổ sở thỉnh cầu ta giữ bí mật cho hắn, nói hắn đối với trong thôn người cũng không có ác ý.

Tùng Lam Đại Phu nói mình chính là bạo hùng trong núi một tinh quái, hơn 200 năm trước từng chịu đến ta được mùa thôn tiên bồi cứu mạng đại ân, vì lẽ đó hắn huyền hình sau khi, liền xuống núi đi tới được mùa thôn, chính là vì báo ân.

Nếu như ta đem thân phận của Tùng Lam Đại Phu bại lộ, e sợ Tùng Lam Đại Phu liền không thể tiếp tục ở tại chúng ta được mùa thôn, vì lẽ đó, ta đem chuyện này che giấu đi, trong thôn ngoại trừ ta, ai cũng không biết Tùng Lam Đại Phu chính là bạo hùng trên núi tinh quái.

Vương thiếu gia, Tùng Lam Đại Phu từng đã cứu phụ thân ta họ tên, càng là đối với được mùa thôn không ít thôn dân có thể cứu chữa mạng lớn ân, vì lẽ đó, ta không thể không đến đây cầu Vương thiếu gia cứu giúp Tùng Lam Đại Phu, hắn là cái tốt yêu, không nên bị luyện làm đan dược.

Vương thiếu gia, ta van cầu người!"

Chu Nghệ Càn nói, lại muốn quỳ xuống, Trì Thủy Mặc nhíu nhíu mày phát tay đem giúp đỡ lên, đạo, "Cái kia tùng lam chính là yêu, người chính là người, nhân yêu không cùng tồn tại, nói không chắc, cái kia Tùng Lam Đại Phu tiềm tàng ở các người được mùa thôn là có mưu đồ khác đây. Như vậy, người cũng muốn cứu hắn sao?"

Chu Nghệ Càn nghe nói lời này, hơi sững sờ, lập tức cất cao giọng nói, "Dù cho Tùng Lam Đại Phu là yêu, cũng là tốt yêu, ta mặc kệ hắn là yêu là người, có hay không có mưu đồ, ta chỉ biết, hắn đối với ta có đại ân, ta không thể không báo, không thể không báo!

Làm nam tử hán đại trượng phu, ta Chu Nghệ Càn nhưng cầu ngưỡng không hổ thiên, phủ không tặc địa!

Dù cho Tùng Lam Đại Phu thật sự có mưu đồ, nhưng hắn chưa bao giờ thương tổn qua ta trong thôn người, trái lại có bao nhiêu đại ân, vì lẽ đó dù cho

như vậy, ta cũng muốn cứu hần! Thịnh Vương thiếu gia tác thành!"

Tri Thủy Mặc trong lòng âm thầm gật đầu, thiếu niên này phi thường nặng nghĩa, để Tri Thủy Mặc nhìn với cặp mắt khác xưa, điểm ấy đạo lý, không ít tu hành bên trong người cũng không thể rõ ràng, rất nhiều tự xưng là trăm yêu trừ ma cao nhân như cũ chấp nhất cho rằng yêu chính là xấu, đáng chết, nên diệt!

Cũng không có thiếu danh môn chính phái, ngộ yêu liền sát, ngộ quái liền chặt, không biết là ở trăm yêu trừ ma vẫn là sưu tập vật liệu, nghĩ đến cái kia Tà đạo người chính là loại này người, cũng không phải là vì trăm yêu trừ ma, mà là vì sưu tập vật liệu thôi.

"Được! Ta liền giúp người cứu ra cái kia Tùng Lam Đại Phu, bất quá, nếu như cái kia Tùng Lam Đại Phu đã bị luyện hóa, nhưng là không trách ta !" Tri Thủy Mặc nhắc nhở.

"Cái này tự nhiên!" Chu Nghệ Càn gật đầu nói.

"Bất quá, người đây cũng không phải là oan tình, cứu trợ yêu quái cũng không phải ta ứng làm việc, ta thay người báo đại ân, người có bao giờ nghĩ tới làm sao hồi báo ta?" Tri Thủy Mặc vừa chuyển động ý nghĩ, nói ra câu nói này đến, hần cũng phải thử một chút, thiếu niên này có phải là thật hay không nghĩa khí vô song, vì báo ân, lại có thể làm được một bước nào!

Chu Nghệ Càn nghe vậy sững sờ, việc này, hần lúc trước đúng là chưa hề nghĩ tới.

Dù sao, tìm Tri Thủy Mặc bách tính đại đều là giải oan, Tri Thủy Mặc cũng chưa từng muốn qua thù lao, coi như chủ động phải cho, Tri Thủy Mặc cũng cho chối từ, dù sao hần trợ giúp bách tính vì chính là nhân đạo chính nguyện, mà không phải thế tục tiền tài.

Vì lẽ đó, không trách Chu Nghệ Càn trước đó không có cân nhắc đến vấn đề này, hần cũng chưa hề nghĩ tới, cứu yêu không phải này Vương Thanh thiên chức trách, người ta không có có nghĩa vụ giúp mình.

Trầm mặc một lát sau khi, Chu Nghệ Càn cao giọng đáp, "Nếu như người cứu ra Tùng Lam Đại Phu, ta Chu Nghệ Càn sau đó liền cùng theo cùng người, làm cái tùy tùng, sinh tử tương thác, can nào báo đáp!"

Thật nặng nghĩa khí, Tri Thủy Mặc âm thầm gật đầu, thiếu niên này vì báo ân, dĩ nhiên đem chính mình làm thẻ đánh bạc, này dám nhân vật, có thể so với cổ chi Kinh Kha, chuyên chur.

"Ha ha" Tri Thủy Mặc cười ha ha, đạo, "Không cần như vậy, ta chính là tùy tiện vừa hỏi, thử xem người là có hay không chân tâm liền cái kia Tùng Lam Đại Phu, người cũng không cần để ở trong lòng.

Cứu người như cứu hỏa, ngách, không đứng, cứu yêu vào cứu hoà, chúng ta vậy thì lên đường đi!"

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 155: Thanh khâu bí pháp

Tri Thủy Mặc bắt chuyện một tiếng sau, lý giải đem đầu chuyển hướng một bên, môi khẽ nhếch, dừng lại một chút. . .

"Tích tẩn tra! bên trong, đang cùng hoa lan hạ hạ tán gẫu Tô Thanh Mị đột nhiên ngừng lại, hơi nghiêng đầu, thật giống như muốn nghe cái gì. Tiếp theo, Tô Thanh Mị liền đối với hoa lan đạo, "Lan nhi, hà nhi, phu quân gọi ta có việc, hai người các người chơi đi." Nói xong, Tô Thanh Mị cũng không đợi hai người trả lời, toại tức đứng dậy ra ngoài phòng.

Lúc này, Tri Thủy Mặc chính mang theo Chu Nghệ Càn ra thư phòng, vừa vận tình cờ gặp đi ra Tô Thanh Mị, Tri Thủy Mặc quay về Chu Nghệ Càn giới thiệu, "Chu Nghệ Càn, đây là phu nhân ta, Tô Thanh Mị! Thanh mị, lúc này tìm ta hỗ trợ được mùa thôn tiểu huynh đệ, Chu Nghệ Càn."

"Vương phu nhân được!" Chu Nghệ Càn chủ động hỏi thăm một chút.

Tô Thanh Mị gật gật đầu, xem như là đáp lại, cũng không nói lời nào.

"Tốt, người đến đông đủ, chúng ta đi thôi!" Tri Thủy Mặc bắt chuyện một tiếng, liền cùng Tô Thanh Mị trước tiên đi rồi.

Chu Nghệ Càn hơi sững sờ, vội vàng đuổi theo, nhưng trong lòng nghi hoặc không rõ, này Vương thiếu gia đi giải cứu Tùng Lam Đại Phu, mang tới phu

nhân của chính mình làm gì.

Bất quá, tuy rằng trong lòng không rõ, Chu Nghệ Càn nhưng không có lăm miệng hỏi lên. Dù sao, muốn mang ai là người ta tự do, chính mình là để van cầu người làm việc, nên có chuyện nhờ người thái độ.

Ba người ra Vương gia, Trì Thủy Mặc kêu lên hai đình cổ kiệu, hấn cùng Tô Thanh Mị đình đầu, Chu Nghệ Càn đình đầu, ba người ngồi cổ kiệu liền như thế ra Long Thuận Phủ phủ thành.

Vốn là Chu Nghệ Càn còn muốn cự tuyệt ngôi kiệu, chỉ là theo cổ kiệu chạy tới, bất quá Trì Thủy Mặc chỉ là nhàn nhạt liếc mắt nhìn hấn, liền để Chu Nghệ Càn không nói.

Đùa giỡn, đình đầu cổ kiệu mặt sau theo cái da thú thiếu niên chạy, này xem như là xảy ra chuyện gì, phải biết, này cổ kiệu nhưng là đều có ký hiệu, dân chúng chung quanh vừa nhìn liền có thể nhận ra đây là trong phủ thành Vương Thái Thường tri phủ gia cổ kiệu. Chu Nghệ Càn ở theo ở phía sau chạy chậm, sẽ cho Vương gia hình tượng bôi đen.

Phải biết, Long Thuận Phủ không biết có bao nhiêu người nhìn chăm chăm Vương gia, tuy rằng không thể có thực chất thương tổn, thế nhưng người ta vẫn sẽ không bịa đặt sao, Trì Thủy Mặc mặc dù là Long Thuận Phủ bách tính làm chủ. Nhưng cũng đồng dạng chú trọng hấn Vương gia thanh danh.

Ra phủ thành sau, Trì Thủy Mặc để kiệu phu đem cổ kiệu đứng ở phủ cửa thành cách đó không xa một rừng cây nhỏ bên.

"Tốt, các người trở về đi thôi!" Trì Thủy Mặc phát tay một cái, để kiệu phu giờ lên không cổ kiệu hồi phủ.

Đầu lĩnh kiệu phu hầu kết giặt giặt, cuối cùng vẫn là lĩnh mệnh mà đi, kiệu phu sứ mệnh là đem chủ nhân mang ra đi, hoàn hảo đến đâu nhắc trở về, Trì Thủy Mặc chỉ để bọn họ nhắc đến ngoài thành, nhưng không có nói rõ ngày về. Trực tiếp để bọn họ trở về, này sẽ làm kiệu phu khó làm, dù sao, vạn nhất Vương Thái Thường hỏi Trì Thủy Mặc hướng đi, những này kiệu phu một mực cho không ra bàn giao đến, chẳng phải là gay go.

Cũng may, Trì Thủy Mặc tốt danh tiếng để này kiệu phu không có lăm miệng, dù sao trong truyền thuyết. Chính mình vị thiếu gia này nhưng là 'Thần thông quảng đại, pháp lực vô biên' đây.

Nếu kiệu phu không có hỏi. Trì Thủy Mặc cũng sẽ không dùng nói dối lừa gạt Vương Thái Thường vợ chồng, dù sao cứu yêu tinh sự tình, là tuyệt đối không thể đối với Vương Thái Thường vợ chồng ăn ngay nói thật.

Nhân yêu không cùng tồn tại, có thể không phải chỉ là nói suông. Vương Thái Thường tuyệt đối sẽ phi thường tức giận, thậm chí sẽ trách phạt Trì Thủy Mặc. Dù sao yêu tinh cùng thánh hồ không giống. Vương Thái Thường là không thể tiếp thu, hơn nữa, dù cho là thánh hồ, cũng không thể thân thiết giao du.

'Không phải chúng tộc ta. Chắc chắn có ý nghĩ khác' câu nói này ở đại sở đồng dạng có! Hơn nữa bị thiên hạ nho gia người tán đồng.

Chờ kiệu phu biến mất sau khi, Trì Thủy Mặc mở miệng, "Thanh mị, lần này muốn xem người!"

Tô Thanh Mị gật gù, hai tay bấm quyết, miệng quát, "Thanh minh khí, nghe ta hiệu lệnh, hóa thành vân bông, vì ta xuất hành, lơ lửng giữa trời thanh minh khí, hiện ra!"

Theo Tô Thanh Mị tiếng quát, một đạo thanh khí đột nhiên xuất hiện, trên không trung một lần, liền thoai làm một đoàn màu xanh đám mây, trôi nổi ở Trì Thủy Mặc trước mặt.

Cùng lúc đó, Tô Thanh Mị vung tay phải lên, một đạo mịt mờ thái khí xuất hiện, hóa thành nồng đậm sương lớn, bao phủ ba người bốn phía, sương mù vừa đem ba người bao phủ, liền càng ngày càng mỏng manh, cuối cùng dĩ nhiên biến mất không còn tăm hơi.

Trì Thủy Mặc rõ ràng trong lòng, cũng không phải này mịt mờ thái khí biến mất rồi, mà là này mịt mờ thái khí đối với Trì Thủy Mặc cùng Chu Nghệ Càn tới nói không nhìn thấy, này mịt mờ thái khí ẩn núp ở ba người chu vi, có thể biến ảo hoàn cảnh, ở bên ngoài người xem ra, nơi này không hề có thứ gì, chính là một mảnh đất trống, căn bản không có ai tồn tại.

Tô Thanh Mị nhẹ nhàng nhảy một cái, nhảy lên Thanh Vân, sau đó đối với Trì Thủy Mặc ngoắc ngoắc tay, "Phu quân, lên đây đi!"

Trì Thủy Mặc nghe vậy, tương tự nhẹ nhàng nhảy một cái, lên Thanh Vân, mới vừa lên Thanh Vân, Trì Thủy Mặc chỉ cảm thấy dưới chân dường như giẫm một đoàn cây bông, nhưng này cây bông rồi lại cứng cỏi dị thường, không du chính mình sẽ ngã xuống.

Trì Thủy Mặc quay về một bên dò ra Chu Nghệ Càn phát phát tay, đạo "Chu Nghệ Càn, đừng dò ra, nhanh mau lên đây, được mùa thôn đi như thế nào chúng ta cũng không biết, còn phải người dẫn đường!"

Lúc này Chu Nghệ Càn mới như vừa tỉnh giấc chiêm bao, "Ồ nha" vội vã đáp lại hai tiếng, dùng sức nhảy một cái, nhảy lên Thanh Vân. Hấn thầm nghĩ trong lòng, nguyên lai này Vương phu nhân cũng không phải phạm nhân, cười mây đập gió, đây chính là tiền gia thủ đoạn!

Chu Nghệ Càn mới vừa lên Thanh Vân, cũng cảm giác được một luồng vô hình kinh lực đem chính mình định ở Thanh Vân bên trên, Chu Nghệ Càn nguyên bản còn lo lắng này Thanh Vân đứng không vững, chính mình sẽ ngã xuống đây, có này vô hình kinh lực, Chu Nghệ Càn có thể liền yên tâm.

Đem so sánh Chu Nghệ Càn, Trì Thủy Mặc trái lại không cần Tô Thanh Mị dùng vô hình kinh lực hỗ trợ, hấn căn bản là không lo lắng cho mình sẽ từ

Thanh Vân trên ngã xuống, dù cho ngã xuống, Trì Thủy Mặc cũng có thể trong nháy mắt viết ra một chữ 'Phong' chữ, đem chính mình nhẹ nhàng nâng đỡ, không đến nỗi ngã chết.

Nhìn như cũ có chút ngây người Chu Nghệ Càn, Trì Thủy Mặc háng giọng một cái, đạo, "Chu Nghệ Càn, ngươi chỉ đường đi!"

"Ồ!" Chu Nghệ Càn vội vã đáp một tiếng, đạo, "Vương thiếu gia, bên này đi!" Chu Nghệ Càn đưa tay chỉ về phía đông đại lộ. Theo chỉ điểm, này Thanh Vân chậm rãi bay lên không, mãi đến tận bên trong mặt đất ước chừng chừng mười trượng sau khi, mới vừa nghe đình chỉ tăng lên trên, sau đó xèo một tiếng, hóa thành một vệt sáng, hướng về Chu Nghệ Càn chỉ phương hướng bay đi.

Nếu không là để cho tiện Chu Nghệ Càn nhận đường, này Thanh Vân còn có thể cần phải càng cao hơn, năng lượng cao nhất bay đến khoảng chừng ba khoảng trăm trượng.

Ngồi ở Thanh Vân bên trên, Trì Thủy Mặc chậm rãi thưởng thức chu vi phong cảnh, loại này linh hội nhưng là hiếm thấy, dù sao có thể khoảng chừng ở mười tầng lầu cao địa phương phi hành cơ hội, Trì Thủy Mặc có thể chưa bao giờ có.

Trì Thủy Mặc tuy rằng từng làm máy bay, nhưng từ trên phi cơ ngắm phong cảnh, căn bản là không thấy rõ trên mặt đất có cái gì, muốn nhìn rõ trên mặt đất phong cảnh, chỉ có làm máy bay trực thăng, đáng tiếc Trì Thủy Mặc không có cơ hội này.

Thanh Vân tốc độ cũng khá, Trì Thủy Mặc phóng chừng, tốc độ này đại khái tương đương với tốc hành xe lửa, ở mỗi giờ 120 km trái phải.

Chu Nghệ Càn rời khỏi được mùa thôn, đến Vương gia, đầy đủ bỏ ra hai ngày thời gian, thế nhưng ở cười Thanh Vân, ba người bắt quá một canh giờ liền chạy tới được mùa thôn.

Nhìn xa xa có chút rách nát thôn cửa, Tô Thanh Mị đem Thanh Vân rơi xuống, rơi xuống ngoài thôn rừng cây nhỏ bên, ba người từng cái nhảy xuống Thanh Vân, Tô Thanh Mị thân vung tay lên, này Thanh Vân liền hóa thành một đạo thanh khí biến mất không còn tăm hơi, ngay ở thanh khí biến mất không còn tăm hơi đồng thời, một mờ thái khí sương lớn bao phủ ba người, sau đó sương lớn biến mất, lại sẽ ba người lộ ra.

"Phía trước dẫn đường đi!" Trì Thủy Mặc vỗ vỗ có chút vẻ mê man Chu Nghệ Càn, nhắc nhở.

Chu Nghệ Càn vội vã đưa tay nói, "Vương thiếu gia, Vương phu nhân, mời đi theo ta." Nói Chu Nghệ Càn vội vã ở trước dẫn đường.

Rất nhanh sẽ đem hai người đưa vào trong thôn, cửa thôn nơi, có mấy cái cối trường đưa nhỏ đang chơi đùa, nhìn thấy Chu Nghệ Càn xuất hiện, vội vã xông tới, dồn dập hô, "Chu Nghệ Càn đại ca ca."

Chu Nghệ Càn nhìn thấy những đứa bé này, chỉ vào một cái trong đó khỏe mạnh khaú khinh đưa nhỏ nói rằng, "Tiểu hổ, nhanh đi nói cho gia gia người, liền nói ta đem Long Thuận Phủ Vương Thanh thiên cùng hân phu nhân mời đi theo."

Đứa bé kia vừa nghe, nhìn một chút Chu Nghệ Càn phía sau Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị, gật đầu một cái nói, "Biết rồi, ta vậy thì đi." Nói xong cũng như một lần khởi chạy.

Mà cái khác mấy cái đứa nhỏ nhưng là đi theo ba người xung quanh, Trì Thủy Mặc có thể rõ ràng cảm ứng được, những này thẳng nhóc xem Tô Thanh Mị thời điểm so với xem chính mình nhiều hơn.

Trì Thủy Mặc trong lòng không khỏi cười khổ, xem ra, thẳng nhóc cũng là có thể phân rõ mỹ xấu, cũng là thích xem đại mỹ nhân.

Tô Thanh Mị khuôn mặt đẹp có thể rất lớn hấp dẫn nam tính ánh mắt, điểm này Trì Thủy Mặc đã sớm rõ ràng trong lòng, chỉ là không nghĩ tới liền những này cối trường đưa nhỏ cũng bị nàng hấp dẫn.

Chu Nghệ Càn phát tay xua tan này mấy cái theo đưa nhỏ, e sợ cho bọn họ xông tới Trì Thủy Mặc vợ chồng, dù sao Trì Thủy Mặc mặc dù coi như thân thiết, nhưng Chu Nghệ Càn nhưng không dám mạo hiểm.

Rất nhanh, Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị liền bị Chu Nghệ Càn lĩnh đến thôn đông đầu vừa ra hai tiến vào hai ra tiểu viện trước đại môn, trong sân trên mái hiên còn mang theo một chuỗi thoán khói huân thật khô, Trì Thủy Mặc có thể phân biệt ra được trong đó có thịt heo, thịt hươu, hừng thịt vài loại.

Khu nhà nhỏ này chính là Chu Nghệ Càn nhà, làm trong thôn thợ săn vương gia, thế nào cũng không thể phi thường hân sầm, vừa đem Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị đưa vào trong viện, Chu Nghệ Càn liền quát, "Cha, ta vừa Long Thuận Phủ Vương Thanh thiên cùng Vương phu nhân mời đi theo, người mau ra đây."

Chu Nghệ Càn vừa dứt lời, liền truyền đến một trận leng keng leng keng âm thanh, Trì Thủy Mặc có thể phân biệt ra được, này đúng ra thực sự thu dọn đồ đạc, nghe thấy thanh âm này, Chu Nghệ Càn vì đen trên mặt có chút ửng hồng, có vẻ hơi xấu hổ.

Các loại (chò) leng keng leng keng âm thanh vang xong sau một cái lưng hùm vai gấu trung niên bấp thịt đại hán tử trong nhà đi ra, đại hán này tay phải còn bị băng vải trói chặt, hiển nhiên là bị thương.

Hán tử kia vừa ra tới, liền nhìn thấy bên trong khu nhà nhỏ đứng Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị, ánh mắt ở Tô Thanh Mị trên người hơi đảo qua một chút, tuy rằng có mấy phần kinh diễm, nhưng không có dám tà về.

Đại hán nhìn thấy Trì Thủy Mặc, liền vội vàng nghênh đón, cao giọng nói rằng, "Nói vậy vị này chính là Long Thuận Phủ đại danh đình đình Vương Thanh

ngày đi, bị nhân được mùa thôn chu son hùng, gặp Vương thiếu gia, Vương phu nhân!" Nói xong, còn cho Trì Thủy Mặc cúi mình vái chào.

Đại hán này âm thanh như chuông đồng, nếu như là một cái thân thể nhược gia hỏa đứng ở chỗ này, e sợ cũng bị hấn chấn động đến mức lỗ tai kêu khê.

Trì Thủy Mặc đối với đại hán cúc cung vội vã lách mình tránh thoát, nói rằng, "Không dám làm, tại hạ chỉ có điều là làm chuyện nên làm mà thôi."

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 156: Nghĩa mạch, Tiên Thiên nho tu thân thể

Chu son hùng đối với Trì Thủy Mặc về mặt tuy rằng kính cẩn, nhưng trong mắt nhưng không có cái gì tôn kính tâm ý, liền dường như đối xử người bình thường.

Trì Thủy Mặc để qua chu son hùng bán cúc cung, đồng thời nói ra như thế mấy câu nói, chu son hùng ánh mắt trong nháy mắt liền phát sinh ra biến hóa, Trì Thủy Mặc có thể rõ ràng cảm giác được, chu son hùng trong mắt có thêm vài phần tôn kính, vài phần khâm phục.

Chu son Kumamoto đến đối với Trì Thủy Mặc còn nhỏ tuổi liền tên mẫn Long Thuận Phủ còn có chút chần chờ, cho rằng bất quá là Long Thuận Phủ tri phủ vì chính mình nhi tử tạo thế thôi, không nghĩ tới đối mặt một cái trưởng giả khen tặng, người trẻ tuổi này dĩ nhiên không kể công, không tự kiêu, ứng đối hợp lý, vững vững vàng vàng.

Vậy thì để chu son hùng đối với đồn đại có mấy phần tin tưởng, mặc kệ thật giả, chỉ ít vương gia này thiếu gia đón đãi người để chu son hùng cảm thấy thoải mái.

Chính mình bất quá là một cái trong núi thợ săn thôi, Vương gia thiếu gia đường đường tri phủ con trai, dĩ nhiên mặt đối với mình dĩ nhiên không có một chút ngạo khí, trái lại một mặt thân thiết hòa khí, đồng thời đối với mình thanh danh rất là khiêm tốn, này đã phi thường khó được.

Chỉ ít, vương gia này thiếu gia thân dân đồn đại sẽ không sai lầm! Dù sao đây là một người phân ba bảy loại thế giới, như Trì Thủy Mặc người như vậy, tuy rằng không nói chỉ tồn tại ở trong đồn đại, nhưng cũng tuyệt đối có thể nói là hiếm như lá mùa thu.

"Mau mau mời ngồi, mau mau mời ngồi!" Chu son hùng vội vã dùng còn có thể sống động tay trái đem Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị dẫn tới bên trong khu nhà nhỏ trên cái băng ngồi xuống.

Lại đi trong phòng bùng ra một bình trà nóng thủy đến, cho Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị từng người rót một bát nước trà. Không cần hoài nghi, xác thực là dùng bát, ở được mùa thôn, thôn dân uống trà cơ bản đều là dùng bát, hoặc là trực tiếp đem miệng nhắm ngay âm khẩu quán.

Chu Nghệ Càn trong nhà còn tốt hơn, đều là dùng chén lớn uống trà, này bát trà chỉ là bình thường nhất gốm sứ bát trà mà thôi. Bát trà bên trong ẩn thải dứu đã sắp muốn không thấy rõ.

"Khu vực xa xôi, không có cái gì tốt lá trà, đúng là để Vương thiếu gia cười chê rồi." Chu son hùng có chút xấu hổ.

Đối với này bát trà, Tô Thanh Mị căn bản không nhúc nhích, mặc kệ là làm cửu vĩ thánh hồ, vẫn là làm nữ nhân xinh đẹp, Tô Thanh Mị đều hơi có bệnh thích sạch sẽ. Nàng không thể sẽ uống loại trà này trong chén lá trà, nghĩ đến cái kia mờ nhạt nước trà muốn đi vào chính mình trong bụng, Tô Thanh Mị liền có chút khó chịu.

Cũng may, Tô Thanh Mị trên mặt cũng không có lộ ra cái gì thần sắc chán ghét đến, chỉ là không đi chạm cái kia bát trà mà thôi, đúng là Trì Thủy Mặc. Nâng chung trà lên thủy uống một hớp lớn, không để ý chút nào nói rằng, "Đại thúc không cần như vậy, bách tính có thể uống đến ta đương nhiên có thể uống."

Trì Thủy Mặc vốn là cùng khổ người ta sinh ra, trước đây trong nhà cũng là dùng trà bát uống trà, đối với những thứ này. Đến cũng không chống lại, cũng không có bởi vì chính mình trải qua cơm ngon áo đẹp sinh hoạt, liền nhiệm phải yếu ớt thiếu gia quen thuộc.

Đối với những này như thuần phác bách tính, Trì Thủy Mặc trước sau có một luồng khâm phục tâm ý, mặt hướng đất vàng bối hướng lên trời. Cần trọng mấy chục năm. Loại này cứng cỏi, đáng giá Trì Thủy Mặc học tập.

Nói mấy câu khách sáo, tiểu viện ở ngoài liền truyền đến một trận thanh âm huyền ảo. Mọi người ngẩng đầu nhìn tới, trong lúc đó một cái bảy mươi, tám mươi tuổi lão đầu ở một đám người chen chúc dưới. Đi tới tiểu viện ở ngoài, Trì Thủy Mặc suy đoán, này chỉ sợ cũng là được mùa thôn trưởng thôn.

Ở cái này đại sở mỗi cái đại trong thôn xóm, trường thôn bình thường đều là do đức cao vọng trọng lão nhân đảm nhiệm, đây cơ hồ là một loại thông lệ, bởi vì chỉ có những này một cái chân bước vào hoàng tuyền người, công lợi tâm mới nhẹ nhất, mới hiểu rõ nhất thôn của chính mình.

Nhìn thấy này lão thôn trưởng đến, mọi người vội vã từ chỗ ngồi đứng lên đến, kính già yêu trẻ, mặc kệ ở Hoa Hạ, vẫn là đại sở, đều có cái này truyền thống mỹ đức.

Ông lão kia tuy nhưng đã tóc trắng phơ, nhưng đi nhưng không dùng người đỡ, trên mặt tuy rằng nếp nhăn gần đầy, ánh mắt lại rất có tinh thần, hiển nhiên, lão đầu này thân thể không sai, chỉ ít còn có thể sống trên tám, chín năm.

"Lão hủ được mùa thôn trưởng thôn, gặp Vương công tử!"

Ông lão kia vừa lên đến trước hết cho Trì Thủy Mặc chào, dù sao, hân mặc dù là lão già, nhưng thân phận kém Trì Thủy Mặc quá xa, nếu như bởi vì lễ tiết không chu đáo, thất lễ vị công tử này gia, thông thả giúp liền quên đi, nếu như đưa tới cái gì đại họa, lão đầu e sợ khó có thể nhắm mắt.

Trì Thủy Mặc vội vã tự tay đem lão đầu nâng dậy đến, trong miệng liền liền nói, "Không dám làm, không dám làm, ngài là trưởng già, thế nào hướng về ta hành lễ."

Trì Thủy Mặc nhìn chen chúc lão thôn trưởng các thôn dân trong mắt kính ý, liền có thể dễ dàng phân biệt ra được, lão đầu này tuyệt đối là cái người đức cao vọng trọng, không phải vậy, những này giản dị thôn dân sẽ không xuất phát từ nội tâm cung kính hân.

Phải biết, người trưởng thôn này chức cũng không có cái gì bổng lộc có thể cầm, hoàn toàn là làm không công, hơn nữa người một khi xử sự bất công, thôn dân chẳng mấy chốc sẽ đưa người trưởng thôn vị trí thủ tiêu.

Những thôn dân này trong mắt xuất phát từ nội tâm cung kính tâm ý, trong thời gian ngắn, là không thể hình thành, vì lẽ đó, lão đầu này e sợ vì thôn này kính dâng thời gian không ngắn nữa, người như thế, Trì Thủy Mặc như thế nào dám tiếp bị người ta lễ tiết.

Trì Thủy Mặc khiêm tốn, để chu vi thôn dân trong mắt cẩn thận tâm ý rất nhanh biến mất, thêm vào Trì Thủy Mặc một thân hiền lành lịch sự nho đạo khí tức, những thôn dân này rất nhanh sẽ đem Trì Thủy Mặc xem là người tốt, ân, tuy rằng Trì Thủy Mặc vốn là người tốt.

Vài lần khách sáo sau khi, Trì Thủy Mặc rốt cục đưa ra yêu cầu, "Trưởng thôn, chúng ta lần này đến đây, dù sao cũng là tới cứu người, này đã đã trì hoãn khá lâu rồi, vì lẽ đó, ngài hãy tìm cá nhân mang ta đi cái nào Tùng Lam Đại Phu chỗ ở xem một chút đi, có lẽ chúng ta có thể tìm tới manh mối gì cũng khó nói."

Trưởng thôn lão đầu gật đầu liên tục, "A càn a, Vương công tử nếu là người linh trở về, người liền mang theo Vương công tử đi một chuyến Tùng Lam Đại Phu chỗ ở đi."

Tuy rằng Trì Thủy Mặc rất là thân thiết, thế nhưng không có nghĩa là mọi người không cảm giác được trên người hân cái kia cổ uy nghiêm, các thôn dân tuy rằng không bài xích tiếp xúc Trì Thủy Mặc, nhưng cũng không dám nhiều cùng Trì Thủy Mặc tiếp xúc, bởi vì Trì Thủy Mặc trên người mơ hồ truyền đến uy thế như vậy, để chúng thôn dân có chút tự ti.

Chu Nghệ Càn nghe nói lão thôn trưởng lên tiếng, luôn mồm xưng vâng, "Vương thiếu gia, Vương phu nhân, mời đi theo ta!"

Ở Chu Nghệ Càn dẫn dắt đi, ba người rất nhanh sẽ đi tới cái kia Tùng Lam Đại Phu chỗ ở, tiến vào Tùng Lam Đại Phu chỗ ở, Trì Thủy Mặc phát hiện, nơi này tuy rằng có không ít trị bệnh cứu người công cụ, thế nhưng dược liệu nhưng thiếu nghiêm trọng.

Nếu như nơi này là một người đại phu trị liệu vị trí, không thể nghi ngờ là nghiêm trọng không hợp cách, thế nhưng Trì Thủy Mặc nhưng không có cái gì nghi hoặc tâm ý, trái lại trong lòng có thêm một vệt kính nể.

Này Tùng Lam Đại Phu e sợ thường thường dùng dòng máu của chính mình các thứ cho rằng dược liệu đi, là một người tình quái, năng lực nhân loại làm đến mức độ như thế, không thể không nói này tình quái cũng là một đóa kỳ hoa a.

Tiến vào Tùng Lam Đại Phu chỗ ở sau từ, Trì Thủy Mặc cũng không chậm trễ, trực tiếp sử dụng tới Hạo Nhiên tinh thần mắt kiểm tra tất cả, nơi như thế này, dùng Vọng Khí Thuật tra xét ra tin tức phi thường có hạn.

Từ trình độ nào đó tới nói, toàn bộ thế giới đều là do chính tà khí tạo thành, Trì Thủy Mặc này đôi 'Hạo Nhiên tinh thần mắt' có thể kiểm tra tin tức tuyệt đối không ít, ngoại trừ bắt đầu dùng 'Tạo hóa' ở ngoài này cơ vốn là Trì Thủy Mặc hiện nay cường lực nhất thủ đoạn.

"Hạo nhiên chính khí vì mất, Nhật Nguyệt Sao trời vì châu, Hạo Nhiên tinh thần mất, hiện!" Trì Thủy Mặc trong lòng hét lớn, 'Nho gia thế giới' bên trong hạo nhiên chính khí điên cuồng tuôn trào, ở Trì Thủy Mặc đỉnh đầu hóa ra hai cái khoảng một tấc to nhỏ viên mất đen.

'Nho gia thế giới' vận hành nhật nguyệt cũng khẽ run lên, mặt trời mặt trăng hình chiếu bay ra, khảm vào viên mất bên trong, một đối với khoảng một tấc đại ánh mắt liền như thế trôi nổi ở Trì Thủy Mặc đỉnh đầu.

Bất quá này 'Hạo Nhiên tinh thần mất' chính là nho gia ẩn tu pháp thuật một trong, Chu Nghệ Càn cũng không thể thấy Trì Thủy Mặc đỉnh đầu đôi kia mất to, đúng là Tô Thanh Mị phát giác ra, bất quá cũng không nhìn thấy cái kia đôi mất, chỉ có thể cảm nhận được một luồng dò xét tâm ý mà thôi.

Trì Thủy Mặc ý niệm nhẹ nhàng hơi động, trước mắt thế giới bỗng nhiên phát sinh biến hóa, trong mắt có thêm vô số màu xanh lục xanh đậm khí, Trì Thủy Mặc biết, cái kia chính là cái này Tùng Lam Đại Phu lưu lại khí tức.

Từ khi tức trên phán đoán, này Tùng Lam Đại Phu hẳn là hiện hình đỉnh phong tu vi, sắp bước vào phụ thể cảnh giới, bất quá, những khí tức này có chút phân tán, hiển nhiên, này Tùng Lam Đại Phu chỉ sợ là cái quân lính tàn mạn, không có cái gì cường lực truyền thừa, không phải vậy, khí tức sẽ không như vậy.

"Hạo Nhiên tinh thần mất, tìm!" Trì Thủy Mặc trong lòng một tiếng gào to, trước mắt xanh đậm khí bỗng nhiên cuộn cuộn, xoắn xuýt thành một cái tuyến, đâm đầu thẳng vào không gian, nhắm hướng về Đông Phương bước đi.

Đại địa, núi sông, dòng sông, rừng cây, vô số quang ảnh cấp tốc lóe ra, tặng lại đến Trì Thủy Mặc trong mắt, cuối cùng, một cái bình thường ngọn núi xuất hiện ở Trì Thủy Mặc ý niệm bên trong. Một người mặc đạo bào người trung niên xuất hiện ở Trì Thủy Mặc trước mắt.

Trì Thủy Mặc còn chưa kịp nhìn thấy người trung niên kia xung quanh tình huống, này xanh đậm khí tạo thành sợi tơ bỗng nhiên tiêu tan, truyền về hình ảnh cũng theo đó đình chỉ.

Trì Thủy Mặc biết, đây là xanh đậm khí tiêu hao hết tất, không thể lại cung cấp hình ảnh, bất quá, đạo nhân kia phương vị cũng bị chính mình xác định.

Quay đầu, Trì Thủy Mặc đang muốn nói cho Chu Nghệ Càn, mình đã tìm tới trung niên kia đạo nhân vị trí, kết quả, cảnh tượng trước mắt để Trì Thủy Mặc tròn mắt ngoác mồm.

Chỉ thấy một cái dải ba thước tiền trạng sáng sủa bạch khí dựng đứng ở Chu Nghệ Càn đỉnh đầu, cái kia tiền trạng bạch khí bên trong, vô số bé nhỏ phù văn chìm nổi, tiền trạng bạch khí trung ương, vô số bé nhỏ phù văn quay chung quanh một cái to bằng nắm tay phù văn không ngừng bay lượn, cái kia phù văn, Trì Thủy Mặc vừa vận nhận thức —— nghĩa!

Tiên Thiên nho đạo tu hành thân thể! Hơn nữa là nghĩa thể, cùng Vương Thụ Hàn nhân thể ngang ngửa, bất quá, này Chu Nghệ Càn đỉnh đầu bạch khí cũng không Vương Thụ Hàn lúc trước cấp độ kia khô khan vè, mà là không ngừng mà bồi lợi, phát sinh một luồng không tên gọn sóng đến.

Nhất làm cho Trì Thủy Mặc giật mình chính là, này bạch khí thành tựu tiền hình, này có thể so với Vương Thụ Hàn cái kia nhân thể càng cao hơn nhất đẳng, điều này đại biểu, trước mắt cái này da thú thiếu niên không gần như chỉ ở nho gia ngũ thường nghĩa mạch tu hành trên, có không phải bình thường thiên phú, càng là ở quân tử lục nghệ bên trong 'Bản' nghệ có Tiên Thiên ưu thế.

Vốn là Trì Thủy Mặc chỉ là đi ra cứu cái tình quái, đồng thời nhìn cái kia Tà đạo người là phù có thể làm làm hình người đan dược mà thôi, không nghĩ tới dĩ nhiên gặp phải Tiên Thiên nghĩa tiền thân thể!

Trì Thủy Mặc trong lòng mừng như điên, thu hoạch lớn, thiên đại thu hoạch a! Quả nhiên, người tốt có báo đáp tốt, cô nhân không lần được ta vậy!

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157: Vô danh núi nhỏ vô danh động

Thu làm môn hạ, nhất định phải thu làm môn hạ! Trì Thủy Mặc trong lòng điên cuồng la lên, chờ mình đạt đến nho tú cảnh giới pháp lực đỉnh phong thời điểm, chỉ cần triển khai 'Hạo Nhiên thừa đạo ấn'! Liên có thể mượn này Chu Nghệ Càn Tiên Thiên nghĩa phù bên trong tình nghĩa đạo hạnh tăng cao, trực tiếp bước vào 'Nho sư cảnh'.

Trì Thủy Mặc trên mặt kinh sợ vừa hiện ra mà thu, nếu biết cái kia vân bên trong hồ địa phương, Trì Thủy Mặc đương nhiên là Tô Thanh Mị trực tiếp cười Vân Phi quá khứ, Chu Nghệ Càn mục đích đã đạt đến, tự nhiên là ở lại được mùa trong thôn chờ đợi tin tức.

Thế nhưng nếu này Chu Nghệ Càn chính là Tiên Thiên nho đạo tu hành thể bên trong nghĩa mạch thân mũi tên, Trì Thủy Mặc đương nhiên phải đem thu làm môn hạ, vì đến thời điểm đem thuận lợi thu làm môn hạ, Trì Thủy Mặc nhất định phải đem Chu Nghệ Càn mang theo, không gì khác, biểu diễn thực lực nhĩ.

Này một Luffy đến, Tô Thanh Mị thần thông đúng là để Chu Nghệ Càn tròn mắt ngoác mồm, không ngừng hâm mộ, thế nhưng Trì Thủy Mặc nhưng không có hiển lộ bất kỳ uy năng, chuyện này đối với thu đồ đệ bất lợi, dù sao người muốn thu người ta làm đồ đệ, cũng đến biểu diễn một hồi bản lĩnh của người không phải.

Chu Nghệ Càn người như thế tâm chí kiên định, không phải là Vương Thụ Hàn loại kia con mọt sách có thể so với, muốn cho này da thú thiếu niên cam tâm bái sư, Trì Thủy Mặc nhất định phải tiêu tốn chút tâm tư, tốt nhất là để cho tự nguyện bái vào môn hạ đến.

Thu rồi đỉnh đầu 'Hạo Nhiên tinh thần mất' Trì Thủy Mặc quay về Chu Nghệ Càn cười nói, "Cũng còn tốt, Tùng Lam Đại Phu vị trí ta đã tìm tới, ngay ở Đông Phương hơn sáu trăm dặm nơi một ngọn núi bên trong. Chúng ta vậy thì lên đường đi."

Lời này rõ ràng là muốn dẫn trên Chu Nghệ Càn, Tô Thanh Mị đối với này hơi nghi hoặc một chút không rõ, này Chu Nghệ Càn rõ ràng là cho phiền toái, hơn nữa tranh đấu bên trong có thể sẽ bị kẻ địch cho rằng chỗ đột phá, mang tới Chu Nghệ Càn, đối với hai người bách hại mà không một lợi.

Bất quá, nếu Trì Thủy Mặc làm như vậy, nhất định có đạo lý của hắn, tâm tư Linh Lung Tô Thanh Mị đúng là không có hỏi lên. Chỉ là trong bóng tối suy đoán này đa thủ thiếu niên phòng chừng có chỗ nào có chút đặc biệt, không phải vậy, sẽ không để cho Trì Thủy Mặc đối xử như thế.

Người tu hành bên trong đạo đạo. Chu Nghệ Càn đúng là không biết, hắn còn tưởng rằng Trì Thủy Mặc mang tới chính mình có thể giúp được việc khó khăn đây. Tuy rằng Tô Thanh Mị phép thuật thần kỳ, thế nhưng Chu Nghệ Càn đối với với mình cung tên thuật cũng là phi thường tự tin.

Này được mùa trong thôn, muốn nói bán thuật, hắn Chu Nghệ Càn tự nhận thứ hai, sẽ không có người dám nhận thứ nhất, dù cho là hắn lão tử chu son hùng cũng không được, dựa vào cung tên, Chu Nghệ Càn liền có thể một mình đối phó một đầu vùng núi bạo hùng. Trên người hắn xuyên (mặc) hùng da, chính là hắn một mình săn giết một con lạc đàn vùng núi bạo hùng được.

Bất quá, trong thôn cái khác thợ săn đúng là không có bản lĩnh như vậy, không phải vậy, này được mùa cũng sẽ không như vậy bản cùng.

Đối với Trì Thủy Mặc, Chu Nghệ Càn cũng không nghi ngờ có nó, vội vã chạy về gia, đem chính mình cung tên mang tới, mà Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị ngay ở cửa thôn chờ đợi Chu Nghệ Càn.

Chu Nghệ Càn đi rồi, Tô Thanh Mị hỏi: "Phu quân, ngại vì sao muốn dẫn trên cái này đa thủ thiếu niên?" Tô Thanh Mị ý tứ rất rõ ràng, vì sao mang cái trước phiền toái.

Trì Thủy Mặc trực tiếp nói: "Hắn cùng Vương Thụ Hàn thể chất tương đồng, hơn nữa càng sâu một bậc!"

Này vừa nói, Tô Thanh Mị trầm mặc, nàng tự nhiên biết điều này có ý gì, chính mình phu quân ở nhận lấy Vương Thụ Hàn sau khi, rõ ràng công hành tiến nhanh, bước vào một cái thiên địa mới, Tô Thanh Mị có thể không tin đây là trùng hợp.

Biết này đa thủ thiếu niên cũng dường như cái kia Vương Thụ Hàn giống như vậy, đối với phu quân tu hành có to lớn trợ giúp. Tô Thanh Mị thâm hạ quyết tâm, đợi lát nữa nhất định không nên để cho cái kia Tà đạo người tổn thương thiếu niên này. Đây chính là hình người đại bổ đan dược a!

Đồng thời Tô Thanh Mị cũng thâm than trong lòng chính mình phu quân tu hành nhanh chóng, ơ sơ chính là giới tu hành người số một. Mấy trong vòng ngàn năm đều không làm người thứ hai chỉ nghĩ.

Rất nhanh, Chu Nghệ Càn liền công lấy cung tên chạy đến cửa thôn, sắc mặt ửng đỏ, trong miệng nói rằng, "Xấu hổ, để cho các người đợi lâu."

"Không sao ~!" Lúc này đúng là Tô Thanh Mị mở miệng, dù sao, này đa thủ thiếu niên không có gì bất ngờ xảy ra sẽ trở thành phu quân cái thứ hai đệ tử, làm sư nương, tự mình rút không tốt cùng với quá nhiều xa lạ.

Chu Nghệ Càn cũng là lần đầu tiên nghe được Tô Thanh Mị mở miệng, này nhu mị bên trong mang theo thánh khiết âm thanh, để cho trong lòng rung động, lập tức liền ổn định tâm thần, bất quá sắc mặt đúng là càng đỏ.

Tô Thanh Mị thấy này, trong lòng âm thầm gật đầu, thiếu niên này định lực ngược lại không tệ, tuy rằng không có cố ý dùng mê hoặc phương pháp, thế nhưng Tô Thanh Mị dù sao cũng là cửu vĩ hồ ly một mạch, ngày này sinh mê hoặc lực lượng đối với đại số người bình thường tới nói đều không thể chống đối.

Thiếu niên này có thể như vậy thời gian ngắn ngủi bên trong phục hồi tinh thần lại, có thể thấy được định lực ở những người bạn cùng lứa tuổi đã xem như là so sánh xuất sắc, đúng là có tư cách làm chính mình phu quân đệ tử.

Ân, Tô Thanh Mị đối với Vương Thụ Hàn cái kia con mọt sách vẫn còn có chút không ủng hộ, cảm thấy là dựa vào đặc thù tu hành thân thể mới có thể trở thành là chính mình phu quân đệ tử, cho tới những phương diện khác, đúng là vô cùng bình thường.

Tô Thanh Mị không biết, trải qua 'Nhân' ký tự văn bên trong bao hàm vô số quang ảnh cảnh tượng tới luyện, vô số nhân chi tình nghĩa linh ngộ, cái kia Vương Thụ Hàn đã sớm thoát thai hoá cốt, cùng với trước không thể giống nhau.

Điểm này, Trì Thủy Mặc đúng là không có nói cho Tô Thanh Mị, dù sao đây là một cái nhân mạch Tiên Thiên nho tu bí mật quan trọng nhất một trong, Trì Thủy Mặc sẽ không cho rằng Tô Thanh Mị là vợ chính mình, liền đem chính mình thủ đồ bí mật bán cho hắn.

Không có cùng trong thôn người cáo biệt, Trì Thủy Mặc chỉ là ở Tùng Lam Đại Phu trong nhà lưu lại một tờ giấy, nói rõ hướng đi mà thôi. Lễ nghi phiền phức Trì Thủy Mặc rất không thích, hơn nữa này phi thường lãng phí thời gian, trì một khắc, có lẽ cái kia Tùng Lam Đại Phu liền không có mệnh.

Đi tới đầu thôn trong rừng cây một chỗ đất trống đứng lại, Trì Thủy Mặc mở miệng nói, "Thanh mị, lần này muốn xem người!"

Tô Thanh Mị gật gù, hai tay bấm quyết, miệng quát, "Thanh minh khí, nghe ta hiệu lệnh, hóa thành vân bông, vì ta xuất hành, lơ lửng giữa trời thanh minh khí, hiện ra!"

Theo Tô Thanh Mị tiếng quát, một đạo thanh khí đột nhiên xuất hiện, trên không trung một lần, liền tạo thành một đoàn màu xanh đám mây, trôi nổi cách

địa ba thước chỗ.

Cùng lúc đó, Tô Thanh Mị vùng tay phải lên, một đạo mịt mờ thái khí xuất hiện, hóa thành nòng đậm sương lớn, bao phủ ba người bốn phía, sương mù vừa đem ba người bao phủ, liền càng ngày càng mỏng manh, cuối cùng dĩ nhiên biến mất không còn tăm hơi.

Này mịt mờ thái khí có thể ẩn núp ba người dấu vết, biến ảo hoàn cảnh, như vậy, thì sẽ không gây nên phiền phức không tất yếu, ai biết thành thị nào bên trong ẩn giấu đi cái gì cao nhân, làm người vẫn là khiêm tốn một chút tốt hơn.

Tô Thanh Mị nhẹ nhàng nhảy một cái, nhảy lên Thanh Vân, sau đó đối với Trì Thủy Mặc ngoắc ngoắc tay, "Phu quân, lên đây đi!"

Trì Thủy Mặc nghe vậy, tương tự nhẹ nhàng nhảy một cái, lên Thanh Vân, đạo "Chu Nghệ Càn, đừng chờ ra, nhanh mau lên đây"

Chu Nghệ Càn vội vã đáp lại hai tiếng, dùng sức nhảy một cái, nhảy lên Thanh Vân, mặc dù là lần thứ hai cười này Thanh Vân, thế nhưng Chu Nghệ Càn vẫn còn có chút chấn động.

Chu Nghệ Càn mới vừa lên Thanh Vân, liền bị một luồng vô hình kinh lực định ở Thanh Vân bên trên, phòng ngừa hấn ngã xuống.

"Tốt, thanh mị, trực tiếp hướng đông." Trì Thủy Mặc mở miệng nói.

Tô Thanh Mị gật gù, cũng không nói lời nào, trực tiếp đem này Thanh Vân bay lên, hóa thành một vệt sáng cấp tốc tiến lên. Nho tú cảnh giới Trì Thủy Mặc cũng không thể bay lên không phi hành, đúng là có thể lợi dụng quân tử lục nghệ bên trong 'Thư' đạo viết ra 'Phong' chữ đến, đem chính mình thác trên không trung chậm rãi phi hành.

Bất quá, tốc độ kia, để Trì Thủy Mặc không dám nhìn thẳng, độ cao cũng không xưng được là phi hành, chỉ chỉ có thể bay đến ngọn cây mà thôi, đồng thời Trì Thủy Mặc vẫn không có ẩn hình thủ đoạn, vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc trực tiếp liền cười Tô Thanh Mị Thanh Vân.

Cũng may, lần này bất ngờ tìm được một cái Tiên Thiên nho tu thân thể, chỉ cần Trì Thủy Mặc tiến vào 'Nho sư cảnh' liền có thể truyền thừa quân tử lục nghệ bên trong 'Ngự' đạo, đến thời điểm, thiên hạ to lớn, không chỗ không thể đi, không chỗ không thể thành.

Thanh Vân bên trên, mấy người đều không nói gì, Trì Thủy Mặc cần nghỉ ngơi dưỡng sức, Tô Thanh Mị cũng cần nắm chắc thời gian khôi phục nguyên khí, dù sao sử dụng Thanh Vân cao tốc phi hành là rất hao pháp lực.

Lần này đi đường không cần Chu Nghệ Càn nhận đường, tốc độ đương nhiên tăng lên rất nhiều. Thanh Vân trực tiếp bay hướng về phía đông, rất nhanh, ba người liền vượt qua Long Thuận Phủ phụ cận ninh An phủ, tiến vào ninh đông phủ cảnh nội.

Rất nhanh, một cái bình thường đỉnh núi xuất hiện ở trong mắt Trì Thủy Mặc, này sơn không cao cũng không hiểm, trên núi cây cối bực phát, các loại mãnh thú sinh tồn trong đó.

"Thanh mị, chính là cái này đỉnh núi, người đi phía trái bay một điểm." Rất nhanh, dưới sự chỉ điểm của Trì Thủy Mặc, Tô Thanh Mị liền đem Thanh Vân đình ở một cái vách núi trước.

Bất quá, không riêng là Trì Thủy Mặc vẫn là Tô Thanh Mị, đều có thể phân biệt ra được này vách núi bất quá là phép che mắt mà thôi, chuyện này căn bản là không phải vách núi, mà là một hang núi.

"Tốt, chính là chỗ này."

Ba người nhảy xuống Thanh Vân, Tô Thanh Mị thân vùng tay lên, này Thanh Vân liền hóa thành một đạo thanh khí biến mất không còn tăm hơi, ngay ở thanh khí biến mất không còn tăm hơi đồng thời, mịt mờ thái khí sương lớn bao phủ ba người, sau đó sương lớn biến mất, lại sẽ ba người lộ ra.

Trì Thủy Mặc trong lòng đọc thầm, "Vọng Khí Thuật! Mỏ!"

Mở ra Vọng Khí Thuật, Trì Thủy Mặc có thể thấy rõ ràng vách núi bên trong, sừng sững một đạo thành nhân chân nhỏ độ lớn, chín thước đến cao màu xanh số mệnh, đây là cái kia Tà đạo người số mệnh!

Mà màu xanh số mệnh bên cạnh, là một đạo màu xanh biếc số mệnh, cùng cái kia màu xanh số mệnh xấp xỉ như nhau, bất quá, này màu xanh biếc số mệnh nhưng có chút phân tán, hiển nhiên, này đạo số mệnh chủ nhân e sợ tình cảnh sẽ không quá là khéo, không phải vậy, sẽ không liền bản mệnh số mệnh đều hiển lộ ra một loại cụt hứng tư thế đến.

"Hạo nhiên chính khí vì mất, Nhật Nguyệt Sao trời vì châu, Hạo Nhiên tinh thần mất, hiện!" Trì Thủy Mặc trong lòng hét lớn, 'Nho gia thế giới' bên trong hạo nhiên chính khí điên cuồng tuôn trào, ở Trì Thủy Mặc đỉnh đầu hóa ra hai cái khoảng một tấc to nhỏ viên mất đến.

'Nho gia thế giới' vận hành nhật nguyệt cũng khẽ run lên, mặt trời mặt trăng hình chiếu bay ra, khám vào viên mất bên trong, một đối với khoảng một tấc đại ánh mất liền như thế trôi nổi ở Trì Thủy Mặc đỉnh đầu.

"Hạo Nhiên tinh thần mất, phá hủy!" Lại trong lòng một tiếng gào to, này vách núi ở trong mắt hấn chậm rãi tan đi, hóa thành một hang núi, sơn động cửa động ở ngoài, cắm vào hai mươi bốn mặt màu vàng đất cờ nhỏ, cờ nhỏ bên trên khắc rõ vô số vân văn.

Này cờ nhỏ gọi là trận kỳ, có thể bố trí trận pháp, cái kia hai mươi bốn mặt cờ nhỏ trên linh quang phi thường yếu ớt, hiển nhiên, này trận kỳ không phải

bảo bối gì, không phải vậy, Trì Thủy Mặc cũng không thể dễ dàng như thế nhìn thấu trận pháp này .

Cửa động bên trong , tương tự cắm vào hai mươi bốn mặt cờ nhỏ, bắt quá những này cờ nhỏ vì thanh lam vẻ, mặt cờ trên vô số nhanh như tia chớp phù vân đi khắp.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 158: Thủy vân đại trận, phê hồn tiêu cốt vân

Cái kia màu vàng đất cờ nhỏ hình thành chính là một cái ảo trận, cái kia vách núi chính là này ảo trận biến ảo ra đến. Bài này do . Thủ phát

Mà này màu xanh lam cờ nhỏ hình thành chính là một cái sát trận, là vì phòng ngừa có kẻ địch đột nhiên xông vào bên trong hang núi sử dụng.

Bên trong hang núi, đứng một cái trung niên đạo nhân, đạo nhân này trước người bày đặt một cái đại đỉnh, có tới cao hơn một mét, đại đỉnh ba chân hai tai, trên đỉnh chạm trở vô số minh văn, đại đỉnh bên dưới, một đạo ngọn lửa màu xanh thiêu đốt , đại đỉnh có cái nắp, Trì Thủy Mặc đứng là thấy không rõ lắm trong đỉnh đến cùng có món đồ gì.

Trung gian đạo nhân bên cạnh, một bóng người hư ảo nằm trên đất, bóng người này thỉnh thoảng hóa thành một cây thực vật, lại lần nữa huyền hóa thành hình người, hiển nhiên, đây chính là cái kia Tùng Lam Đại Phu , chỉ là đã đến hầu như không thể bảo trì lại hình người mức độ , hiển nhiên thương thể rất nặng.

"Thanh mị, ngươi cùng Chu Nghệ Càn đi một bên chờ đợi." Trì Thủy Mặc quay đầu đối với một bên Tô Thanh Mị nói rằng, kỳ thực ý tứ là để Tô Thanh Mị đem Chu Nghệ Càn mang tới một bên thấy được, miễn cho đợi lát nữa chịu ảnh hưởng.

Tâm tư Linh Lung Tô Thanh Mị đương nhiên biết Trì Thủy Mặc ý tứ, chỉ nói tiếng "Phu quân cẩn thận!" Liền lui qua một bên.

Trì Thủy Mặc thấy thế, tà duỗi tay một cái, một cái đen kịt đại cung đột nhiên xuất hiện, đen kịt đại cung trên, lạnh lạnh khí tức tràn ngập, màu trắng vân văn che kín toàn bộ khom lưng, cung đầu hai đầu, chính là hai cái kỳ dị miệng rắn, xà trong miệng ngậm lấy một cái trắng như tuyết tia nhỏ, này, chính là 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' .

Chu Nghệ Càn nhìn thấy Trì Thủy Mặc đưa tay nắm chặt, liền xuất hiện một cái đen kịt đại cung, trong lòng một bầm, này chỉ sợ cũng là trong truyền thuyết tiên nhân bịa đặt bản lĩnh đi.

Trì Thủy Mặc nếu như lấy chính là vũ khí của hắn, có lẽ còn không hồi như thế quan tâm, bắt quá Trì Thủy Mặc lấy chính là cung, cái này cũng là Chu Nghệ Càn am hiểu nhất, yêu thích nhất vũ khí.

Lập tức Chu Nghệ Càn liền ngưng thần quan sát, hắn đúng là muốn muốn ngấm nghĩa cẩn thận. Này tiên gia bắn tên phương pháp cùng mình rất cuộc khác nhau ở chỗ nào, Chu Nghệ Càn tự tin chính mình bắn tên bản lĩnh đã là hàng đầu .

Trì Thủy Mặc cũng không lấy mũi tên, liền như thế dùng tay phải khoát lên trắng như tuyết dây cung bên trên, trong cơ thể hạo nhiên chính khí mãnh liệt mà ra, tất cả rót vào đến khom lưng bên trên.

Làm hạo nhiên chính khí tiến vào khom lưng thời gian, một loại ngưỡng bắn cửu thiên. Phủ xuyên (mặc) đại địa ý cảnh từ khom lưng trên truyền đến, Trì Thủy Mặc trong lòng hơi động, biết đây chính là 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' linh tính .

Khom lưng linh tính mới vừa xuất hiện, Trì Thủy Mặc trong tay phải mơ hồ hiện ra vô số bé nhỏ màu trắng phù vân, lượn lờ ở năm ngón tay trong lúc đó, một luồng ngút trời tâm ý tràn ngập ở phù vân bên trong

Này cổ ngút trời tâm ý vừa ra, Trì Thủy Mặc rõ ràng cảm giác được tay trái khom lưng càng là có thêm hai phần linh động, phù vân lượn lờ tay phải hơi dùng sức, liền kéo dài tám này 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' .

Một bên Chu Nghệ Càn thâm nhủ trong lòng. Này Vương thiếu gia thế nào giương cung không cài tên đây, như vậy có thể bắn cái gì.

Trì Thủy Mặc sắc mặt nghiêm nghị, đem 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' kéo thành trắng tròn, trong miệng uống đến, "Cửu tiêu Lăng Vân chí, bạch thi bầu trời biến! Bắn đạo —— bạch thi tiến!"

Một tiếng uống xong, Trì Thủy Mặc tay phải phù vân nhanh chóng hình thành một con tên dài, khoát lên trắng tròn khom lưng bên trên.

"Ra!" Trì Thủy Mặc một tiếng gào to. Mũi tên hướng lên trời, năm ngón tay buông lỏng. Khom lưng bên trên phù văn tiến trong nháy mắt bay về phía trước mặt vách núi.

Phù văn tiến vừa đụng tới vách núi, một tiếng vang ầm ầm, vô số màu vàng đất mây khói lẫn lộn, sau đó hóa thành lưu quang tiêu tan, lộ ra một cái một người tới cao cửa son động đến.

Tỉ mỉ Tô Thanh Mị càng là phát hiện, cửa động ở ngoài hai mươi bốn mặt cờ nhỏ trên linh quang càng là mờ mịt mấy phần. Bịt kín một loại hơi thất bại sắc.

Bạch thi tiên bắn nổ 'Đại địa mây khói chướng' sau, tiếp tục bay về đằng trước trì, một đầu đâm vào màu xanh lam cờ nhỏ tạo thành 'Ất Mộc thanh lôi trận' bên trong.

Bùm bùm, phù văn tiến mới vừa tiến vào 'Ất Mộc thanh lôi trận' bên trong, vô số ánh chớp chớp loạn. Trong nháy mắt, bảy, tám con lớn bằng ngón cái màu xanh nhạt sấm sét trực tiếp hướng về bạch thi phù văn tiến bổ tới.

"Đừng đừng đừng đừng!" Liên tiếp dày đặc tiếng sấm luyện thành một chuỗi, đánh ở bạch thi phù văn tiến trên, cái kia bạch thi phù văn tiến hơi chấn động một cái, tiến trên người hiện ra một đoàn hào nhiên chính khí đến, hào nhiên chính khí trên vô số bé nhỏ phù văn bay lượn, đem cái kia bổ xuống sấm sét từng cái ngăn trở.

"Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, nương theo một tiếng nhỏ bé không thể nhận ra kèn kẹt tiếng, 'Ất Mộc thanh lôi trận' ầm ầm tản đi, lộ ra trong đó hơi có chút kinh ngạc trung niên đạo nhân đến.

Thế nhưng ở bạch thi phù văn tiến cũng sẽ không trong ống năm đạo nhân kinh ngạc tâm ý, phá tan 'Ất Mộc thanh lôi trận' sau, liền hóa thành một vệt sáng vọt thẳng hướng về trung niên đạo nhân cái trận.

Đoạn này quá trình nhìn như dài lâu, kỳ thực từ từ Trì Thủy Mặc phát tiến, đến bạch thi phù văn tiến bay đến trung niên đạo nhân trước mặt bất quá là một cái hô hấp thời, nếu như không phải cái kia hai cái trận pháp ngăn trở bạch thi phù văn tiến một ngăn trở, e sợ liền nửa cái hô hấp đều chưa dùng tới.

Trung niên đạo nhân vốn là ở trong động rèn luyện dược liệu, đột nhiên trong tai truyền đến hai tiếng tiếng nổ vang, tâm thần đột nhiên cảnh báo, mới vừa ngẩng đầu, liền nhìn thấy một mũi tên thi hướng về chính mình bay tới.

Không còn kịp suy tư nữa mình rốt cuộc đắc tội rồi cái kia gia nhân vật lợi hại, vẫn bên trong hồ tương trước người đại đình nhắc lên, liền đem cái kia mũi tên ngăn trở, đồng thời tay phải điều kiện phóng ra giống như bóp nát một đạo Ngũ nhạc bất động bùa chú, theo trung niên đạo nhân trong tay bùa chú vỡ tan, một đạo màu vàng đất son ánh bỗng nhiên xuất hiện, đem đạo nhân bao ở trong đó.

Bạch thi tiên phù văn mũi tên đầu vừa đụng tới chiếc đỉnh lớn kia, hết thảy phù văn đột nhiên bạch quang tỏa sáng, tiếp theo ầm ầm nổ vang!

Ngoài động trên đất trống Chu Nghệ Càn chỉ nhìn thấy cái kia Vương gia thiếu gia, bất quá là tay phải ở tám kia đại cung trên hư kéo một hồi, dĩ nhiên bay ra một vệt màu trắng lưu quang đến.

Tiếp theo một tiếng vang thật lớn, dĩ nhiên nổ ra một hang núi đến, không chờ Chu Nghệ Càn kinh ngạc đạo kia lưu quang uy lực, người bên trong hang núi dĩ nhiên bay ra một đạo nhân đến.

Chu Nghệ Càn bỗng nhiên ngừng ra, đạo nhân kia khuôn mặt, hắc nhó, chính là cái kia mạnh mẽ đã thương cũng mang đi Tùng Lam Đại Phu đạo nhân.

Trung niên đạo nhân trảo một ngọn núi bóng mờ lao ra son động, nhìn thấy ngoài động tay phải cầm cung tên Trì Thủy Mặc, đôi mắt một đỏ, không nói hai lời, trực tiếp vung tay phải lên, một vệt màu trắng cờ nhỏ đột nhiên xuất hiện ở trong tay, cờ nhỏ trên vô số vân văn bơi lội, thần dị phi thường.

Đạo nhân đem cái kia màu trắng cờ nhỏ vung lên, nhất thời bốn đóa màu trắng Tiểu Vân từ nhỏ bên trong bay ra, cái kia Tiểu Vân thấy phong liền trường, trong chớp lát liền hóa thành năm đóa lớn khoảng một trượng tiểu nhân mây trắng, trực tiếp hướng về Trì Thủy Mặc phóng đi.

"Phu quân cẩn thận, đây là hư vân phái 'Phệ hồn tiêu cốt vân', có thể thôn phệ người hồn, tan rã người cốt, ác độc phi thường!" Một bên Tô Thanh Mị vừa thấy mây trắng này, lập tức truyền âm nhắc nhở Trì Thủy Mặc.

Trì Thủy Mặc vừa nghe, nào dám để này nhìn như vô hại mây trắng tới gần, tay phải năm ngón tay bên trong bỗng nhiên hiện lên vô số phù văn, tiếp theo năm ngón tay vội vã ở trắng như tuyết dây cung trên lôi kéo, miệng quát "Vạn trong trận địa địch qua, tình nghi ngàn quân biến, bắn đạo —— tình nghi tiến!"

Trì Thủy Mặc vừa dứt lời năm ngón tay buông lỏng, bốn cái lưu quang bay ra, mỗi con lưu quang đều tự động bay về phía một đóa mây trắng.

Trung niên kia đạo người biến sắc mặt, hắc nhó nhưng là cảm nhận được mũi tên này thi uy lực, vội vã khống chế cái kia bốn đóa Bạch Vân Phi múa, muốn tránh thoát bay tới phù văn tiến, đáng tiếc, cái kia bốn con phù văn tiến thật giống dài ra con mắt bình thường dĩ nhiên không phải dọc theo đường thẳng phi hành, quai một cái loạn, trực tiếp va vào cái kia bốn đóa mây trắng.

Cùng bạch thi tiên tương đồng, giếng này nghi phù văn tiến mũi tên vừa đụng tới mây trắng, hết thảy phù văn đột nhiên bạch quang tỏa sáng, tiếp theo ầm ầm nổ vang!

"Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!" Bốn tiếng nặng nề tiếng âm vang lên, bốn đóa mây trắng bỗng nhiên tiêu tan, đồng thời trung niên đạo nhân trong tay màu trắng cờ

nhỏ trên bốn đóa vân vân âm đậm xuống, trung niên đạo nhân trong mắt loé ra một tia đau lòng.

Nổ tung dư âm đem giữa hai người thổ địa trực tiếp nổ đày nửa thước, nhìn ra một bên Chu Nghệ Càn mí mắt nhảy lên, đây chính là Vương gia thiếu gia tài bắn cung, quá lợi hại !

Than thở đồng thời, Chu Nghệ Càn trong lòng không nhịn được nghĩ đến, nếu như mình có thể có loại năng lực này là tốt rồi.

Nghĩ đến trong động đã hóa thành hình người được liệu, đạo người trong mắt loé ra một vết kiên định, trong cơ thể pháp lực như hồng thủy vỡ đê giống như tuôn ra vào trong tay màu trắng cờ nhỏ bên trong.

Nhìn một chút Trì Thủy Mặc trong tay đen kịt đại cung, trung niên đạo nhân mặc cho nhiên cảm thấy không yên lòng, hơi dùng lực một chút, đem chính mình đầu lưỡi cắn phá, hỗn hợp pháp lực, phun một ngụm tinh huyết ở màu trắng cờ nhỏ bên trên.

Phun xong tinh huyết sau, đạo nhân mặt đỏ thắm sắc trong nháy mắt trở nên trắng xám, dù cho hắn là hiện hình cảnh giới tu sĩ, tinh huyết trong cơ thể cũng bất quá a!

Trung niên kia đạo nhân tinh Huyết Nhất dính vào màu trắng cờ nhỏ bên trên, cờ nhỏ trong nháy mắt bị hấp thu, "Thủy vân đại trận, lên!" Trung niên đạo nhân quát to một tiếng! .

Kỳ thực tại trung niên đạo nhân phun ra tinh huyết thời gian, Trì Thủy Mặc liền muốn bắn tên ngăn cản, đáng tiếc, vừa liên tiếp bắn ra năm mũi tên để tinh thần của hắn có chút không xong , không thể còn kịp ngăn cản trung niên kia đạo nhân.

Hiển nhiên, tuy rằng cùng là hiện hình cảnh giới tu giả, thế nhưng trung niên này đạo nhân so với cái kia mai tam nương lợi hại hơn nhiều, mai tam nương còn không có sinh ra thời điểm trung niên này đạo nhân cũng đã là hiện hình cảnh giới tu sĩ .

Tuy rằng không có có thể đột phá đến phụ thể cảnh giới, thế nhưng ba mươi mấy năm hiện hình cảnh giới thể ngộ, cũng làm cho trung niên này đạo nhân thành hiện hình cảnh giới bên trong ít có cao thủ, đáng tiếc, hư vân phái cũng không phải cái gì đại phái, bằng không, trung niên này đạo nhân e sợ còn lợi hại hơn mấy phần.

Trung niên đạo nhân vừa mới dứt lời, vô số mây trắng từ cái kia cờ nhỏ bên trong bay ra, nhanh chóng khuếch tán mà đi, trong nháy mắt liền đem toàn bộ sườn núi bao ở trong đó.

Sẽ ở đó chút mây trắng thoáng hiện thời gian, Trì Thủy Mặc hai tay bấm quyết, chính là nho gia sáu quyết chỉ thư quyết, "Dưới thì lại vì non sông! Roi!" Hơi hết một tiếng.

Vừa mới dứt lời, một toà màu trắng núi cao bỗng nhiên hiện lên, này núi cao ước chừng sáu thước to nhỏ, đỉnh núi chỗ, có mười hai cái 'Trần' ký tự vân bóng mờ vờn quanh, trong lòng núi, một cái 'Nhân' ký tự vân soi sáng, chính là là Hạo Nhiên núi cao hình chiếu!

Hạo Nhiên núi cao hình chiếu mới vừa xuất hiện, lập tức tắt tích, đem Trì Thủy Mặc bao ở trong đó, Hạo Nhiên núi cao hình chiếu vừa đem Trì Thủy Mặc bảo vệ lại đến.

Vô số mây trắng đã đem toàn bộ sườn núi quay chung quanh lên, Trì Thủy Mặc, Chu Nghệ Càn, Tô Thanh Mị đều bị vây quanh ở trong đó.

Tô Thanh Mị tay phải hơi một tấm, vô số năm màu nguyên khí từ Tô Thanh Mị ngọc chương bốc lên, "Trong lòng bàn tay càn khôn, phòng!" Tô Thanh Mị kêu quát một tiếng.

Chỉ thấy cái kia năm màu nguyên khí đón gió liền trường, bắt quả trong chốc lát, cái kia năm màu nguyên khí đã có một trượng to nhỏ to nhỏ, hình thành một cái ngũ thái quang trảo, đem Tô Thanh Mị cùng Chu Nghệ Càn bao ở trong đó.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Thủy vân triều quyền, hư không làm chủ

Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị vừa làm tốt phòng ngự, mây trắng liền vây nhốt toàn bộ sườn núi, phóng tầm mắt nhìn tới, bốn phía cùng bầu trời tất cả đều là mây trắng.

Toàn bộ 'Thủy vân đại trận' bố trí xong trong nháy mắt một loại ngưng trệ cảm giác truyền đến, Trì Thủy Mặc trong lòng chìm xuống, loại này ngưng trệ

cảm giác dĩ nhiên có thể xuyên thấu qua Hạo Nhiên núi cao hình chiếu truyền vào đến, phiền phức !

"Đưa bé, ta cùng ngươi ngày xưa không oán, ngày nay không thù, nhưng là lại dám đột kích kích đạo gia ta, hiện tại rơi vào ta 'Thủy vân đại trận' bên trong, theo lý mà nói, đạo gia ta chính là giết các ngươi, các ngươi cũng là gieo gió gặt bão.

Thế nhưng, trời cao có đức hiếu sinh, đạo gia ta cũng không muốn làm tuyệt , đưa bé, chỉ muốn các ngươi ngoan ngoãn bỏ vũ khí xuống, bỏ tay chịu trói, để đạo gia ta ở trên thân thể ngươi dưới một cái nho nhỏ cấm chế, ta liền tha các ngươi rồi đi, làm sao."

Trung niên đạo nhân âm thanh truyền vào đại trận, bốn phương tám hướng đều là tiếng nói của hắn, Trì Thủy Mặc ý tứ trong khoảng thời gian ngắn dĩ nhiên không tìm được đạo nhân này phương vị.

Bất quá, Trì Thủy Mặc cũng không phải mới ra đời trẻ con miệng còn hôi sữa, biến thành người khác đến vậy hứa còn có thể tin chuyện hoang đường của hắn, thế nhưng Trì Thủy Mặc biết, trung niên này đạo nhân rõ ràng không phải vật gì tốt.

Trì Thủy Mặc vừa dùng 'Hạo Nhiên tinh thần mắt' nhìn phía bên trong động thời gian, nhìn thấy một đoàn khói đen bị một tấm bùa chú định trên không trung lẫn lộn không ngớt, cái kia khói đen chính là lượng lớn sinh hồn tụ tập mà thành, e sợ chính là cái kia được mùa thôn thôn dân linh hồn.

Vốn là Trì Thủy Mặc cho rằng vùng núi kia bạo hùng đúng là chính mình hạ sơn đến, thế nhưng hiện tại mà, Trì Thủy Mặc hoài nghi, những kia vùng núi bạo hùng vốn là trung niên này đạo nhân đuổi xuống sơn đến.

Không phải vậy, những kia vùng núi bạo hùng nhiều như vậy năm thế nào không bạo động, một mực năm nay bạo động, đạo nhân này lúc nào không xuất hiện, một mực ở vùng núi bạo hùng giết người xong sau, bị cái kia Tùng Lam Đại Phu đuổi sau khi đi ra lại ra tay.

Bất quá, tất cả những thứ này Chu Nghệ Càn như thế nào sẽ biết. Đạo nhân này mấy câu nói đúng là sao để hắn sinh ra đầu hàng tâm tư, bất quá, Trì Thủy Mặc lập tức lời nói. Lập tức để Chu Nghệ Càn con mắt đỏ lên.

Trì Thủy Mặc cười lạnh một tiếng, âm thanh truyền khắp toàn bộ đại trận."Khà khà, Tà đạo sĩ, ngươi cũng không cần khuông ta, ta vừa nhưng là nhìn thấy bên trong hang núi kia có khói đen lẫn lộn, nếu như nếu ta không nhìn nhầm, vậy hẳn là chính là cái kia được mùa thôn chết đi thôn dân vong hồn đi, ngươi này Tà đạo không đem những thôn dân này siêu độ , trái lại giam cầm lên. Hiên nhiên là muốn muốn luyện cái gì tà pháp.

Hơn nữa những kia vùng núi bạo hùng nhiều như vậy năm thế nào không bạo động, một mực năm nay bạo động, ngươi đạo nhân này lúc nào không xuất hiện, một mực ở vùng núi bạo hùng giết người xong sau, mới xuất hiện, lúc này cơ cũng quá mức trùng hợp một điểm, vì lẽ đó, Tà đạo người, ngươi cũng không cần xảo ngôn lừa gạt cùng ta.

Bản thiếu gia cùng ngươi loại này tàn sát bách tính tu luyện tà pháp người không đội trời chung, ngày hôm nay tiểu gia liền muốn thay trời hành đạo. Siêu độ ngươi, miễn cho ngươi lại đi gieo vạ những người khác."

Đạo nhân kia bị Trì Thủy Mặc vạch trần, nhất thời thẹn quá thành giận. Quát lên, "Tiểu tử, nếu ngươi u mê không tỉnh, liền chết đi cho ta đi, trong này tiểu cô nương đúng là thủy linh thủy linh, là ngươi thân mật đi.

Tiểu tử, ngươi liền yên tâm đi thôi, đạo gia ta sẽ thay ngươi cẩn thận thương yêu nàng, ha ha." Nói rằng sau đó. Đây Tà đạo người còn dám cười vài tiếng.

Tô Thanh Mị vừa nghe đạo nhân này, tức giận đến mắt hạnh trừng. Song lật tay một cái, liền muốn nổi giận. Thủy vân bên trong đại trận vô số mây trắng tràn ngập. Trì Thủy Mặc căn bản không thấy rõ Tô Thanh Mị ở phương nào.

Hơn nữa, loại này đại trận cũng có điên đảo phương hướng tác dụng, Trì Thủy Mặc cũng không uổng cái kia nhân công phu đi tìm Tô Thanh Mị, trực tiếp mở miệng quát lên, "Tà đạo người, ngươi đây là muốn chết, thiếu gia ta nhất định phải đưa ngươi lột da tróc thịt, để trút mối hận trong lòng!"

Trì Thủy Mặc này vừa mở miệng, Tô Thanh Mị nhất thời hiểu được, phu quân ngoại trừ phát tiết lửa giận ở ngoài, vẫn là đang nhắc nhở chính mình không nên ra tay, hẳn sẽ giải quyết.

Cái kia Tà đạo người cười hi hi, cũng không phản bác, quát lên, "Vân thư vân quyền dâng thiên hạ, thủy triều lên xuống san bằng thế gian, thủy vân triều quyền, lên!"

Đạo nhân tiếng nói vừa dứt, tràn ngập ở bên trong đại trận vô số mây trắng nhất thời bắt đầu dập dờn, như trong biển rộng làn sóng giống như vậy, hình thành từng cái từng cái đầu sóng hướng về Trì Thủy Mặc gọi nửa mà đến, nương theo mây trắng cuốn lấy, vô số hải triều lên xuống âm thanh phát sinh, nếu không là Trì Thủy Mặc trước mắt chính là vô số mây trắng, chỉ sợ hắn liền muốn coi chính mình đến cạnh biển .

"Ầm!" Một cái thủy Vân Lăng đầu đánh ở Trì Thủy Mặc Hạo Nhiên núi cao hình chiếu bên trên, tràn trề không thể đỡ cự lực kéo tới, Hạo Nhiên núi cao hình chiếu trấn áp ý cảnh trực tiếp bị một loại biến lớn vô cùng, vân triều vô lượng ý cảnh áp chế.

Đồng thời cái kia thủy Vân Lăng triều quái dị cự lực càng là đem Hạo Nhiên núi cao hình chiếu đánh đến lão đà lão đảo, càng kinh khủng chính là, cái kia thủy vân bên trong ẩn chứa này một loại mãnh mẽ phi thường ăn mòn lực lượng.

Trì Thủy Mặc dĩ nhiên có thể nhìn thấy rồi Hạo Nhiên núi cao hình chiếu một chút bị ăn mòn, một loại hào quang màu xanh nước biển dần dần ô nhiễm Hạo Nhiên núi cao hình chiếu, toàn bộ Hạo Nhiên núi cao hình chiếu ngoại vi đều bị hào quang màu xanh nước biển vây quanh, ở hào quang màu xanh nước biển rung động , Hạo Nhiên núi cao hình chiếu dần dần giải thể.

Trì Thủy Mặc hít sâu một hơi, "Ra!" Hét lớn một tiếng, 'Nho gia thế giới' bên trong ôn đường ở Hạo Nhiên sơn mạch đỉnh núi mười hai đạo 'Trần' chữ đột nhiên biến mất ở đỉnh núi.

Từng cái từng cái to bằng nắm tay 'Trần' chữ bay vào cái kia Hạo Nhiên núi cao hình chiếu bên trên 'Trần' chữ bóng mờ bên trong, cái kia mười hai đạo 'Trần' chữ bóng mờ nhất thời ngưng tụ, tiếp theo quang minh toả sáng.

Hạo Nhiên núi cao hình chiếu ngọn núi đều bởi vậy trở nên ngưng tụ mấy phần, "Ong ong ong!" Mười hai cái to bằng cái đầu lập thể 'Trần' chữ phát sinh một loại kỳ dị tần suất đến, này tần suất dần dần lan tràn đến Hạo Nhiên núi cao hình chiếu bên trên, những kia chính đang ăn mòn ngọn núi hào quang màu xanh nước biển lại bị loại này tần suất chậm rãi đánh vỡ ra, thoát ly ngọn núi.

Có mười hai cái to bằng cái đầu trần' chữ giúp đỡ, Hạo Nhiên núi cao hình chiếu lão đà lão đảo ngọn núi trong nháy mắt trở nên ổn như Thái Sơn ở, ở một * thủy Vân Lăng đầu đánh dưới, rất có một loại mặc người gió táp mưa sa, ta tự nguy nhưng bất động đương đương tự đắc.

Cho tới một bên Tô Thanh Mị, tại trung niên đạo tác dụng thủy vân triều quyền sau khi, hai tay bấm quyết, trong miệng một tiếng khê kêu, "Cần khôn bốn biển, thủy!"

Tô Thanh Mị trong tay pháp quyết biến hóa, cái kia năm màu nguyên khí tráo phương bắc vang lên bên trong một tiếng trầm thấp gầm rú, năm màu nguyên khí tráo bên trong một con quy xà hợp thể Huyền Vũ đập lên sóng nước mà lên, nguyên vốn có chút run run rẩy rẩy nguyên khí tráo trong nháy mắt ổn định lại.

Trung niên kia đạo nhân nhìn thấy chính mình thủy vân triều quyền vẫn chưa đạt được tượng tượng hiệu quả, trong mắt loé ra một chút do dự về, lập tức sắc mặt hung ác, cần chớp lưỡi, lại phun một ngụm tinh huyết ở cái kia vô số vân vân đi khắp màu trắng cờ nhỏ bên trên.

Cái kia màu trắng cờ nhỏ hấp thu trung niên này đạo nhân tinh huyết sau khi, dĩ nhiên vốn là lóe ánh sáng vân vân càng là linh động mấy phần, trung niên đạo nhân thấy vậy, khuôn mặt nghiêm nghị, trong tay bấm quyết, uống đến, "Thương hải tuyền vì thường, vân bên trong qua xung hùng, thương hải thủy vân tuyền, lên!"

Trung niên này đạo nhân phun ra lời nói cũng không phải đại sở ngữ, mà là cùng Trì Thủy Mặc tác dụng chiêu thức trước hết ra lời nói giống như vậy, đều là một loại phù âm, có thể gia trì pháp thuật uy lực.

Chính đang tập kích Trì Thủy Mặc vô số thủy Vân Lăng triều trong nháy mắt thối lui, ở toàn bộ ở giữa đại trận không ngừng tụ tập, càng ngày càng nhiều thủy vân gia nhập vào trung ương thủy vân bên trong, hơn nữa còn liên tục có mới thủy vân sinh ra, một luồng khủng bố uy thế áp ủ ở cái kia trung ương Vân Hải bên trong.

Trung ương Vân Hải đột nhiên co rút lại, sau đó nghịch kim đồng hồ xoay tròn lên, kéo chu vi thủy vân đồng thời xoay tròn, bất quá một cái hô hấp, toàn bộ bên trong đại trận thủy vân dĩ nhiên hình thành một cái siêu cấp hồng thủy vân vòng xoáy, một luồng mạnh mẽ sức hút từ thủy vân vòng xoáy trung tâm truyền đến.

Trì Thủy Mặc vừa vặn nằm ở thủy vân biên giới, ở Hạo Nhiên núi cao hình chiếu trấn áp lại, nhưng vẫn như cũ không ngừng mà hướng về cái kia thủy vân vòng xoáy trung tâm đi vòng quanh, Trì Thủy Mặc hai cái chân trên đất lê ra hai đạo sâu sắc dấu vết, nhưng vẫn như cũ không ngừng được thân hình của chính mình.

Trì Thủy Mặc dám khẳng định, nếu không phải mình dùng mười hai cái 'Trần' ký tự văn trấn áp bản thân, e sợ ở cái kia thủy vân vòng xoáy hình thành trong nháy mắt sẽ bị mạnh mẽ sức hấp dẫn hút vào trong đó căn nát.

Đáng chết, không thể còn tiếp tục như vậy ! Một khi bị hút vào cái kia trong nước xoáy tuyệt đối chắc chắn phải chết, cái kia vòng xoáy trung tâm truyền đến khủng bố áp lực để Trì Thủy Mặc có chút hoảng sợ.

Trì Thủy Mặc cũng không biết, lúc này trận pháp ở ngoài trung niên đạo người đã toàn thân nổi gân xanh, đáng về vô cùng đáng sợ, trong cơ thể pháp lực càng là giống như vỡ òa hồng thủy bình thường tràn vào cái kia mặt tiểu bên trong, cái kia cờ nhỏ bên trên vô số vân vân cũng không ngừng xoay tròn, hình thành một cái vân vân vòng xoáy.

Bất quá, nếu như Trì Thủy Mặc không lấy cái gì cường lực thủ đoạn, tuyệt đối sẽ tại trung niên đạo nhân pháp lực tiêu hao hết trước bị hút vào cái kia vòng xoáy trung tâm.

Một bên đẩy lồng ánh sáng Tô Thanh Mị cùng Chu Nghệ Càn , tương tự thân bất do kỷ địa hướng về cái kia vòng xoáy trung tâm đi vòng quanh, bất quá, Tô Thanh Mị trên mặt cũng không vẻ lo lắng, hiển nhiên, nàng có thoát đi cái kia vòng xoáy biện pháp, bất quá nhưng đang đợi Trì Thủy Mặc phá giải cái này cương cục.

Dù sao Chu Nghệ Càn còn ở bên người, nếu như Tô Thanh Mị ung dung phá cục, chẳng phải là có vẻ Trì Thủy Mặc rất vô năng, Tô Thanh Mị lo lắng như vậy sẽ cho Trì Thủy Mặc nhận lấy Chu Nghệ Càn mang đến bất lợi, vì lẽ đó nhẫn đến hiện tại như cũ không có ra tay, chỉ là bảo vệ mình và Chu Nghệ Càn mà thôi.

Đương nhiên, nếu như Trì Thủy Mặc lướt xuống mang vòng xoáy trung tâm biên giới thời điểm vẫn không có lấy ra phá cục biện pháp, Tô Thanh Mị cũng sẽ xuất thủ.

Bất quá, điều này hiển nhiên sẽ không là Trì Thủy Mặc muốn nhìn đến cục diện, đương nhiên, lợi dụng 'Hồng Mông vạn giới hồ' Trì Thủy Mặc cũng có

thể ung dung thoát đi vòng xoáy thậm chí có thể rời khỏi thủy vân đại trận, thế nhưng, nếu như không phải tình huống tuyệt vọng, Trì Thủy Mặc tuyệt đối không muốn dùng 'Hồng Mông vạn giới hồ'.

Nếu như hình thành ý lại, Trì Thủy Mặc tuyệt đối không thể được trưởng thành, 'Bảy hồ' chỉ có thể làm lá bài tẩy, mà không thể làm thường quy thủ đoạn.

Cảm giác được khoảng cách thủy vân vòng xoáy càng ngày càng gần, Trì Thủy Mặc sắc mặt hung ác, trầm nghĩ trong lòng, liều mạng!

Trì Thủy Mặc tay phải hư nắm, thiết họa ngân câu từ phong so với hiện ở trong tay, trực tiếp ở trong hư không viết lên, hạo nhiên chính khí điên cuồng tràn vào trong bút, ở đầu bút lông dưới hóa thành một cái lại một cái văn tự, đồng thời Trì Thủy Mặc mở miệng lên tiếng, phát sinh phù âm cùng trong hư không ngách văn tự cùng phối hợp.

"Thái Sơn ngâm—— nga nga đồng nhạc cao, tú cực hướng về thanh thiên. Nham trung gian hư tự, cô quạnh u lầy huyền. Không phải công phục không phải tượng, vân cầu tuổi tự nhiên. Khí tượng người vật gì? Toại làm ta lừa dối. Thế đem dâng tư chữ, có thể tận tuổi thọ."

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 160: Tiến đạo, Hạo Nhiên diễm chú tiến

Trì Thủy Mặc đột phá đến 'Nho tú cảnh', quân tử lục nghệ bên trong 'Thư' một trong đạo bước vào một cái khác thiên địa, đã có thể đủ hư không làm chỉ, viết ra cảm tú văn chương mức độ, tuy rằng còn không đạt tới thơ thành khiếp quỷ thần mức độ, thế nhưng bút roi bệnh kinh phong mưa, nhưng là có thể làm được.

Thái Sơn ngâm mỗi cái chữ bên trong đều bao hàm hạo nhiên chính khí, lại như là ẩn ở trong hư không giống như vậy, làm Trì Thủy Mặc cái cuối cùng 'Năm' chữ hạ xuống thời điểm, một luồng trần trụi đại thể trần ngập toàn bộ thủy vân đại trận.

Năm mươi ba cái văn tự tạo thành cảm tú văn chương ánh sáng toả sáng, làm Trì Thủy Mặc cuối cùng một đạo phù âm đọc lên thời điểm, bản văn chương này bỗng nhiên tản ra, một đạo to khoảng mười trượng bóng mờ chậm rãi hiện lên ở toàn bộ thủy vân trong trận!

Đây là Thái Sơn bóng mờ, Thái Sơn bóng mờ bên trên, vô số cây cối sinh trưởng, Nam Thiên môn, thiên nhai, ráng xanh từ, đường ma nhai, Ngọc Hoàng đình, không chữ bia, ngày nhìn phong, nhìn lên lỗ đài, tiên nhân cầu, nguyệt nhìn phong, tượng nhân phong chờ tên quang cảnh không không có.

Một luồng cao to, dày nặng, đầy đặn, kiên nghị, vững chắc, yên ổn ý cảnh trần ngập toàn bộ thủy vân trận!

Càng kỳ diệu chính là, làm toàn bộ Thái Sơn bóng mờ hoàn toàn hiện lên thời gian, Trì Thủy Mặc trên người hạo nhiên chính khí nhạc hình chiếu dĩ nhiên cùng cái kia Thái Sơn bóng mờ kêu gọi kết nối với nhau, hai ngọn núi cao khí thể liên tiếp cất cao!

Cái kia thủy vân vòng xoáy bên trong phát sinh khủng bố sức hấp dẫn lại bị này hai ngọn núi cao ý cảnh trấn áp, không chỉ là Trì Thủy Mặc đỉnh chỉ di động, liền ngay cả Tô Thanh Mị cũng đỉnh chỉ di động, này hai vị bá đạo núi cao bóng mờ hoàn toàn trung hoà thủy vân vòng xoáy hết thảy sức hút.

Bất quá, chỉ là như vậy, Trì Thủy Mặc cũng vãn vãn chỉ là giữ cho không bị bại mà thôi, này không phải Trì Thủy Mặc kết quả mong muốn, dám si nhục Tô Thanh Mị, Trì Thủy Mặc nhất định phải trung niên kia đạo nhân trả giá bằng máu!

Đem tay phải thiết họa ngân câu từ phong bút thu nhập 'Vạn giới' bên trong, Trì Thủy Mặc lần thứ hai đem tay phải đi đến dây cung bên trên!

"Hạo nhiên chính khí vì mất, Nhật Nguyệt Sao trời vì châu. Hạo Nhiên tinh thần mất, hiện!" Trì Thủy Mặc trong lòng hét lớn, 'Nho gia thế giới' bên trong hạo nhiên chính khí hơi tuôn trào. Ở Trì Thủy Mặc đỉnh đầu hóa ra hai cái khoảng một tấc to nhỏ viên mắt đến.

'Nho gia thế giới' vận hành nhật nguyệt cũng khẽ run lên, mặt trời mặt trăng hình chiếu bay ra. Khảm vào viên mắt bên trong, một đối với khoảng một tấc đại ánh mắt liền như thể trời nổi ở Trì Thủy Mặc đỉnh đầu.

Trì Thủy Mặc ý niệm trong nháy mắt tiến vào Hạo Nhiên tinh thần trong mắt, trước mắt thế giới trong nháy mắt phát sinh biến hóa, biến thành vô số khí thể giao tạp thế giới, "Hạo Nhiên tinh thần mất, phá huyền!" Ở trong lòng một tiếng gào to.

Trước mắt vô tận mây trắng chậm rãi tản đi, trong mắt khí thể giao tạp thế giới cũng một lần nữa hóa thành bình thường thế giới, bất quá. Thủy vân đại trận đã không còn tồn tại nữa.

Phương bắc! Trì Thủy Mặc trong lòng hét một tiếng! Một cái sắc mặt trắng bệch trung niên đạo nhân xuất hiện ở chính mình phương bắc, chính là vân bên

trong hồ!

"Hạo Nhiên chi thủy trên trời đến, cần khôn xuyên (mặc) tận không trở ngại, tà ma hôi bay tường lỗ diệt, hóa thành diệm chú động mù mịt! Hạo Nhiên diệm chú tiến! Ra!"

Tri Thủy Mặc quát to một tiếng, như 'Nho gia thế giới' bên trong dâng trào Hạo Nhiên sông hơi dừng lại một chút, lập tức một dòng sông bóng mờ vượt qua thời không xuất hiện ở Tri Thủy Mặc năm ngón tay bên trên.

Vô tận bạch quang từ Tri Thủy Mặc năm ngón tay bên trong bốc lên, càng có dâng trào tiếng, so với vừa thủy Vân Lăng triều tiếng càng càng hùng tráng bá đạo. Thật giống trực tiếp xuyên thấu đến đáy lòng của người ta.

"Mở!" Tri Thủy Mặc trong tiếng hít thở, đem cái kia trắng như tuyết dây cung chậm rãi kéo dài, đợi đến trắng tròn thời gian. Một cái cuộn cuộn dòng sông đã khoát lên cung trên, qua lại vạn cổ không bỏ ý cảnh áp ủ trong đó.

Này! Là lấy Hạo Nhiên sông vì tiến!

Thủy vân đại trận ở ngoài trung niên đạo nhân đột nhiên trong lòng cảm thấy lạnh lẽo, một loại khiếp đảm cảm giác từ đáy lòng truyền đến, ý niệm hướng về thủy vân trong trận vừa nhìn, phát hiện người trẻ tuổi kia chính giương cung cái tên, kỳ quái trường kiếm thẳng tắp chỉ về chính mình, đây là trùng hợp sao?

Vân bên trong hồ có chút bất an, lập tức lạng lẹ di động phương vị, cũng may. Người trẻ tuổi kia cũng không có vì vậy di động mũi tên phương hướng, thế nhưng. Đáy lòng hồi hộp cảm giác vẫn như cũ không giảm chút nào, còn càng ngày càng nặng!

Không chờ vân bên trong hồ nghĩ ra đối sách. Tri Thủy Mặc đã buông ra năm ngón tay, cuộn cuộn dòng sông còn như hồ thủy điện xả lũ, ầm ầm lao ra khom lưng, hóa thành một con sông lớn vắt ngang ở thủy vân trong trận.

Qua lại vạn cổ không bỏ ý cảnh hầu như muốn hóa thành thực chất, cái kia sông lớn coi thường thủy vân trận pháp ràng buộc, trực tiếp xuyên (mặc) qua trận pháp không gian, quẹo vào khúc cua, thẳng tắp hướng về vân bên trong hồ đánh tới.

Ngoài trận vân bên trong hồ vong hồn đại mạo, trong lòng một tiếng kinh uống! Làm sao có khả năng! Chính mình thủy vân trận vẫn chưa bị phá vỡ, này con kỳ quái dòng sông là thế nào xuyên ra đại trận!

Vân bên trong hồ không kịp ngẫm nghĩ nữa, lúc này chính là mấy cái lác mình rời khỏi nguyên lai phương vị, đồng thời trong lòng cười nhạo nói, tiểu tử này có phải là đầu óc có bệnh tuy rằng này dòng sông uy thế vô cùng không bỏ, thế nhưng đánh không tới chính mình thì có ích lợi gì.

Không chờ vân bên trong hồ muốn xong, trước mắt đột nhiên xuất hiện trắng xóa hoàn toàn, trong tai càng là truyền đến dòng sông dâng trào tiếng rống giận dữ, xoạt, vân bên trong hồ bị Hạo Nhiên sông bắn trúng.

Thủy vân trong trận Tô Thanh Mị thông qua thanh khâu bí pháp, nhìn thấy một dòng sông bóng mờ vắt ngang hư không, một cái trung niên đạo nhân bị nước sông cuốn vào trong đó, nước sông không ngừng gội rửa, cái kia hiện hình cảnh giới trung niên đạo nhân dĩ nhiên ở giữa sông bỏ không lên, chỉ có thể khổ sở giãy dụa, trong tay màu trắng cờ nhỏ đã bị nước sông quyền rơi một bên.

Mất đi trung niên đạo nhân chủ trì, làm môi giới màu trắng cờ nhỏ lại bị nước sông xung kích, thủy vân đại trận ầm ầm tán ra, vô tận mây trắng bỗng nhiên tiêu tan lộ ra cảnh sắc trước mắt đến.

Chu Nghệ Càn chi cảm thấy trước mắt hào quang năm màu lóe lên, liền một lần nữa nhìn thấy ngoại giới, chỉ thấy cái kia mang đi Tùng Lam Đại Phu ác đạo nhân chính đang một dòng sông bóng mờ bên trong không ngừng giãy dụa.

"Cửu khúc tiêu thế, hiện!" Tri Thủy Mặc tay phải bấm một cái 'Bản' quyết, cái kia vắt ngang hư không Hạo Nhiên dòng sông trong nháy mắt hóa thành một cái Du Long giống như, ở trong hư không không ngừng đi khắp, cuộn cuộn nước sông thật giống chịu đến cái gì kích thích giống như vậy, bỗng nhiên tăng nhanh tốc độ, hóa thành từng cái từng cái bạch tuyến, không ngừng xuyên (mặc) qua trung niên đạo nhân thân thể.

Liền tại trung niên đạo nhân rơi vào giữa sông cái thứ hai hô hấp, cái kia hộ thể màu vàng đất ngọn núi bóng mờ liền bị nước sông tách ra, vân bên trong hồ lúc này cả người pháp lực khuấy động, hóa thành một cái hộ thân linh quang trảo, miễn cưỡng chống đối chu vi nước sông gội rửa.

Hắn một lần lại một lần nỗ lực đứng lên đến, đáng tiếc, sông nước này dường như có cái gì ma lực giống như vậy, điên đảo trên dưới, hỗn loạn trái phải, vân bên trong hồ căn bản là không đứng lên nổi.

Vân bên trong hồ gò lên toàn thân pháp lực, nỗ lực lao ra nước sông vây quanh, nhưng mà hắn kinh hãi phát hiện, mặc kệ hắn làm sao hướng về, chính là hướng về không ra này dòng sông phạm vi, ngoại giới xem ra bất quá rộng rộng dòng sông dường như đến bên trong sau khi vô biên vô hạn.

Tứ phương trên dưới, vân bên trong hồ đều đã từng thử, căn bản là không xông ra được, càng kinh khủng chính là, sông nước này dĩ nhiên có một loại tan rã vạn pháp sức mạnh, chính mình phát sinh mười mấy phép thuật, đều đang là vừa ra tay, liền tiêu tan ở dòng sông bên trong.

Bất quá năm, sáu cái hô hấp, vân bên trong hồ trên người pháp lực đã tiêu hao hơn nửa, còn lại không hơn nhiều, gấp đến độ đầu đầy mồ hôi hắn còn chưa các loại (chờ) nghĩ ra biện pháp ứng đối đến, quanh thân nước sông bỗng nhiên gia tốc, hóa thành từng cái từng cái bạch tuyến, thẳng tắp tiến vào trong thân thể của mình.

"A ~!" Trong sông vẫn bên trong hồ phát sinh thể thâm tiếng gào, ngoại giới Chu Nghệ Càn chỉ nhìn thấy đạo nhân kia đột nhiên biến gãy, càng ngày càng gãy, gãy đến chỉ còn lại một luồng xương.

Hà Nội vẫn bên trong hồ chỉ cảm thấy toàn thân huyết nhục bị cái kia nước sông vọt thẳng xoạt mà đi, cái kia hộ thể linh quang dường như bóng mờ giống như vậy, căn bản không có bất kỳ tác dụng gì, toàn thân huyết nhục thật giống như bị người dùng thiêu hồng kim thép từng tia một mảnh mẽ loại bỏ, đau đớn kịch liệt còn như sóng triều giống như, một * kéo tới, nhấn chìm vẫn bên trong hồ linh hồn.

Sau đó Chu Nghệ Càn bỗng nhiên phát hiện, trung niên kia đạo nhân liền như thể tiêu tan ở cái kia hư huyền dòng sông bên trong, dường như xưa nay đều không tồn tại.

Chu Nghệ Càn không có có nhãn lực, có thể không có nghĩa là Tô Thanh Mị không nhìn ra cái gì, dòng sông kia bên trong ẩn chứa khủng bố ý cảnh, để Tô Thanh Mị tra xét thần thức căn bản là không chui vào lọt.

Cái kia vẫn bên trong hồ đường đường một cái hiện hình cảnh giới tu sĩ, rơi vào trong sông, dĩ nhiên như một cái không biết bơi phạm nhân giống như vậy, khổ sở gãy dựa, thật giống học pháp thuật thần thông đều bị quên.

Quý dị này cảnh tượng để Tô Thanh Mị không nhìn được trong lòng run lên, không nhìn được trong lòng thầm nói, phu quân, người này dòng sông bên trong đến cùng cất giấu bí mật gì a!

"Phu quân, đây là cái gì sông?" Tô Thanh Mị vẫn là không nhìn được hỏi lên, giới tu hành các tu sĩ pháp lực hiện hình núi non sông suối, đại thể đều là bên trong thế giới này chân thực tồn tại đồ vật, thế nhưng này con quý dị khủng bố dòng sông, Tô Thanh Mị nhưng liền nghe đều chưa từng nghe qua.

"Thanh mị, đây là một mũi tên, ta xưng nó vì Hạo Nhiên diễm chú tiễn!"

"Cái gì! Tái bắn cung?" Tô Thanh Mị kêu lên sợ hãi, nàng cho rằng này dòng sông cùng phu quân trước đây dùng ra núi cao giống như vậy, đều là thông qua bảng chữ mẫu cho gọi ra đến đây, không nghĩ tới là tái bắn cung.

"Người là nói, con sông này là người dùng này cung tên bắn ra ?" Tin tức quá mức khiến người ta kinh ngạc, Tô Thanh Mị không khỏi lần thứ hai xác nhận.

"Không sai!" Trì Thủy Mặc gật gật đầu.

Chu Nghệ Càn trong mắt đột nhiên tinh quang lóe lên, trong lòng cuồng hô, tái bắn cung, này dĩ nhiên là tái bắn cung!

Cái kia trong mắt lóe ra nồng đậm khát vọng, để một bên Trì Thủy Mặc khoe miệng hơi giương lên, bất quá thoáng qua liền biến mất rồi.

Nhìn trước mắt bởi lợi dòng sông, Trì Thủy Mặc năm ngón tay khẽ nhếch, dòng sông kia bóng mờ liền trong nháy mắt thu nhỏ lại, hóa thành một cái loại nhỏ dòng sông nấn ná ở Trì Thủy Mặc năm ngón tay .

Chu Nghệ Càn không nhìn thấy, thế nhưng Trì Thủy Mặc nhưng có thể nhìn thấy, cái kia vẫn bên trong hồ cũng không phải hoàn toàn tiêu tan , chỉ là thân thể tiêu tan mà thôi, linh hồn như cũ tồn tại, cảnh giới cũng chưa rút lui.

Hiện hình cảnh giới linh hồn đã có thể lại không trung hiển hiện ra thực thể đến rồi, bất quá, này vẫn bên trong hồ hiển nhiên là không có có tâm sự đi hiện ra cái gì thực thể .

"Thanh mị, đem hấn thu hồi đến!" Trì Thủy Mặc cầm trong tay dòng sông bóng mờ dương giương lên.

Tô Thanh Mị không giống với Chu Nghệ Càn, thông qua bí pháp, nàng có thể nhìn thấy cái kia vẫn bên trong hồ linh hồn vẫn như cũ tồn tại, nếu như liền như thế thả ra ngoài, e sợ này vẫn bên trong hồ lập tức liền có thể tìm người đoạt xác sống lại.

Tuy rằng không tới phụ thể cảnh, đoạt xác sau khi tu vi khó tiến thêm nữa, thế nhưng một lần nữa tu đến hiện hình cảnh giới thật là không có vấn đề gì, chỉ cần tích lũy pháp lực đã đủ rồi.

"Ân ~" Tô Thanh Mị đáp một tiếng, lấy ra một cái xám xịt hạt châu đến, chính là cái kia 'Vạn Yêu hoàng châu', nâng châu, Tô Thanh Mị đem hơi loáng một cái, một đạo màu xám cột sáng từ 'Vạn Yêu hoàng châu' bên trong phát sinh, ở Trì Thủy Mặc trong tay dòng sông bóng mờ bên trong hơi đảo qua một chút.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Ta là một cây tu luyện ngàn năm rễ bản lam

Gật gật đầu, Tô Thanh Mị ra hiệu đã thu cẩn thận, Trì Thủy Mặc cũng không phí lời, cầm trong tay dòng sông bóng mờ hơi run lên, đuổi về 'Nho gia thế giới' bên trong.

Vân bên trong hồ kết cục ở hần mở miệng nhục mạ Tô Thanh Mị một khắc đó cũng đã quyết định, bất luận hần có hay không tội nghiệt quần quanh người, Trì Thủy Mặc đều phải đem tiêu diệt.

Nhắc xoay tay một cái cầm trong tay 'Trụ Vân Đoạt Nguyệt Cung' để vào 'Vạn giới' bên trong, Trì Thủy Mặc ý niệm tiến vào 'Hạo Nhiên tinh thần mắt' đem chu vi trăm dặm đều nhìn quét một lần, rất tốt, không có ai nhìn thấy.

Từ Tô Thanh Mị nhắc nhở đến xem, này vân bên trong hồ hẳn là cái kia cái gì hư vân phái người, bất quá không biết này vân bên trong hồ tại sao không trở về núi môn, mà là tìm như thế một cái bình thường hẻo lánh núi nhỏ làm đặt chân địa.

Tàn đi đỉnh đầu 'Hạo Nhiên tinh thần mắt' Trì Thủy Mặc mở miệng nói, "Cái kia Tùng Lam Đại Phu liền ở trong sơn động này, chúng ta qua xem một chút."

Nói xong trước tiên hướng về sơn động đi đến, sơn động ở ngoài, hai mươi bốn mặt màu vàng đất cỡ nhỏ rơi xuống một bên, Tô Thanh Mị nhắc nhở, "Phu quân, đây là bố trí 'Đại địa mây khói chướng' trận kỳ, bị phu quân một mũi tên bắn nổ, linh quang có chút bị hao tổn, đúng là vẫn có thể lại dùng, phu quân nhận lấy đi."

Trì Thủy Mặc cười khò lắc lắc đầu, đạo, "Thanh mị, ta tu cái gì đạo người cũng biết, này 'Đại địa mây khói chướng' trận kỳ đối với ta mà nói chính là vô bổ, ăn thì không ngon, bỏ thì tiếc, vẫn là người nhận lấy đi."

Thấy này, Tô Thanh Mị cũng không chối từ, lấy tay liền đem trên mặt đất cỡ nhỏ cất đi, thầm nghĩ trong lòng, coi như này trận kỳ không có tác dụng gì, thế nhưng lấy về hóa giải thành tài liệu, vẫn có thể để phu quân sử dụng.

Tô Thanh Mị kể vệt Trì Thủy Mặc cũng không rõ ràng, trực tiếp hướng về bên trong động đi đến, không có đi hai bước, lại tình cờ gặp hai mươi bốn mặt màu xanh lam cỡ nhỏ ngã trên mặt đất, mấy mặt cỡ nhỏ trên Thiểm Điện phù văn đã mờ, hiển nhiên cũng là linh quang bị hao tổn.

Trì Thủy Mặc cũng không để ý tới. Đi thẳng vào, theo ở phía sau Tô Thanh Mị đứng là lấy tay đem những này cỡ nhỏ cất đi, dù sao. Cũng là vật liệu không phải mà.

Bên trong động đầu đầu cũng có bay tán loạn thổ tiết, hiển nhiên. Trì Thủy Mặc vừa bạch thì phù văn tiến để hang núi này có chút tổn thương, bất quá cũng may, phần lớn uy năng là hướng về phía vân bên trong hồ đi, sơn động chỉ là bị một tia sức mạnh lan đến mà thôi, không phải vậy, hang núi này đã sập sụp.

Trì Thủy Mặc thân vung tay lên, bên trong động lập tức sinh ra một luồng quái phong, những kia thổ tiết đều bị quét đến một bên. Lộ ra thổ tiết dưới tình huống đến.

Một cái cao nửa thước tàn tạ đỉnh nhỏ liền như thế chênh chếch đứng ở thổ bên trong, ba chân hai tai biến thành hai đu một nhĩ, đỉnh nhỏ trung ương càng là có thêm một cái vòng tròn hình lỗ nhỏ, hiển nhiên, đây là bạch thì phù văn tiến kiệt tác.

Bên trong chiếc đỉnh nhỏ là một đoàn cháy đen sền sệt vật, một luồng nồng đậm mùi thuốc từ cái kia sền sệt vật bên trong tàn nát ra, đầy rẫy toàn bộ sơn động, vậy hẳn là là vân bên trong hồ luyện được thất bại thành phẩm.

Bất quá, đang bị Trì Thủy Mặc quấy rối tình huống, không có nổ đỉnh. Chỉ là hình thành một luồng sền sệt vật, cũng coi như là này Tùng Lam Đại Phu số may.

Đỉnh nhỏ bên cạnh một cây dài chừng ba thước thực vật lẳng lẳng nằm, hành đứng thẳng. Màu xanh lục, đỉnh chóp đa phần cành, cây bóng loáng không mao, mang bạch phiến sương.

Cơ sinh điệp nhị sen hình, bầu dục hình đến rộng cũng hình kim to bản đầu nhọn, đỉnh độn, cơ bộ dần hiệp, hơi cụ sóng trạng xỉ, cụ chuỗi. Cơ sinh điệp lam màu xanh lục, làm trường viên trạng hình kim to bản đầu nhọn. Cơ bộ điệp nhĩ vì hình tròn. Đài hoa vì rộng hình kim to bản đầu nhọn, đỉnh gần san bằng tiết. Cụ ngắn trào.

Ta đi, Trì Thủy Mặc trong lòng ám uống, rễ bản lam! Trong lòng có 1 vạn đầu cái *** lao nhanh mà qua, vang lên bên tai một câu Hoa Hạ quốc một bộ nhiệt kịch kinh điển lời kịch đến, 'Ta là một cây tu luyện ngàn năm rễ bản lam'.

Được rồi, vậy thì Tùng Lam Đại Phu nguyên hình, hóa ra là một cây tu luyện nhiều năm rễ bản lam, không trách có thể trị liệu phần lớn bệnh tật đây.

Bất quá cũng may, này Tùng Lam Đại Phu tuy rằng hóa thành nguyên hình, thế nhưng khí tức vẫn còn, ý chí ngũ say mà thôi, chỉ cần ôn dưỡng thỏa đáng liền có thể một lần nữa khôi phục như cũ, bất quá, thời gian này liền rất khó nói.

Trì Thủy Mặc đưa tay ở này cây rễ bản lam trên nhấn một cái, cuộn cuộn hạo nhiên chính khí nhảy vào trong đó, đây là Trì Thủy Mặc ở kiểm tra, nếu như này Tùng Lam Đại Phu quả thực chưa từng hại hơn người, như vậy này đến chính đến thuần hạo nhiên chi khí thì sẽ không để hần bị thương tổn, ngược lại sẽ ôn dưỡng hần bản thể.

Thế nhưng, một khi này Tùng Lam Đại Phu trên tay nhiễm người huyết, trên người có oán khí nân ná, e sợ này hạo nhiên chính khí sẽ là kinh khủng nhất cực hình, để hấn sinh tử không thể.

Cũng may, Trì Thủy Mặc trong tay thực vật cũng không có cùng cái gì kịch liệt chống lại tâm ý, trái lại truyền đến một luồng cảm tạ ý tứ, Trì Thủy Mặc hài lòng gật gù, lần thứ hai chuyển vận một chút hạo nhiên chính khí, mãi đến tận trong cơ thể 'Nho gia thế giới' có chút chấn động thời điểm, mới ngừng lại.

Vừa buông tay, Trì Thủy Mặc liền nhìn thấy trên đất rễ bản lam chủ hành bên trên bốc lên một đối với người mắt, một tám người miệng đến, cũng còn tốt, đây chỉ là biến ảo ra đến, cũng không phải rễ bản lam mọc ra người mắt Kazuto miệng.

"Cảm tạ ~" thanh âm yếu ớt từ rễ bản lam biến ảo ra đến trong miệng bốc lên, một bên đứng thẳng Chu Nghệ Càn liền vội vàng tiến lên, nói rằng, "Tùng Lam Đại Phu, người thế nào rồi, người còn nhớ ta không, ta là được mùa thôn Chu Nghệ Càn a!"

Cái kia cây rễ bản lam suy yếu 'Ân' một tiếng, xem như là trả lời, sau đó biến ảo ra đến con mắt cùng miệng liền bùng một tiếng tiêu tan .

"Vương thiếu gia, chuyện gì thế này a! Tùng Lam Đại Phu thế nào thành bộ dáng này ."

Trì Thủy Mặc khẽ cười khổ đạo, "Đây mới là Tùng Lam Đại Phu nguyên hình, cái kia hình người bất quá là biến ảo ra đến, được kêu là vân bên trong hồ Tà đạo, hấn là lấy ra Tùng Lam Đại Phu nguyên khí luyện được.

A, này không trung nồng đậm mùi thuốc chính là chứng minh , nguyên khí bị quá độ lấy ra, này Tùng Lam Đại Phu đã duy trì không được hình người , chỉ có thể hóa thành nguyên hình."

Trì Thủy Mặc lúc này cũng phản ứng lại , tại sao này vân bên trong hồ sẽ không môn phái , đùa giỡn, yêu tinh dễ tìm, thế nhưng thực vật thành yêu nhưng khó tìm.

Nếu như cái kia vân bên trong hồ dám đem Tùng Lam Đại Phu mang về môn phái, e sợ lập tức phải bị sư môn trưởng bối đoạt lại , lấy tên đẹp vì môn phái làm công hiến.

Vì lẽ đó, này vân bên trong hồ mới sẽ tìm như thế một cái hẻm lách rồi lại bình thường núi nhỏ làm điểm dừng chân, chỉ tiếc, nếu như hấn trực tiếp trở về, môn phái, e sợ Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị cũng không dám đánh tới môn đi, này vân bên trong hồ đúng là có thể tránh được một kiếp.

Này một mỏ một âm, chẳng lẽ thiên định, vân bên trong hồ đến cùng là bởi vì tham lam ném tới tính mạng của chính mình.

Chu Nghệ Càn vừa nghe, vội vàng hỏi, "Cái kia, Tùng Lam Đại Phu rốt cuộc muốn thời gian bao lâu mới có thể khôi phục như cũ?"

"Nếu như đem thả lại trong núi, ở không có quấy rầy tình huống, đại khái một mình tu luyện mười mấy hai mươi năm liền có thể khôi phục như cũ ."

Trì Thủy Mặc đáp lại nói, đồng thời trong lòng cảm thán, thực vật thành yêu chính là tuổi thọ trường a, mặc kệ là cái gì thực vật, chỉ muốn thành tựu yêu tinh, cái kia tuổi thọ lập tức sẽ đánh vỡ cực hạn, vượt xa nhân loại bình thường, đặc biệt là cây cối loại yêu tinh, càng là có thể sống trên 1, 2 vạn năm, không bỏ cực kỳ.

Bất quá, vạn sự có cân bằng, này thực vật thành yêu tuy rằng tuổi thọ kỳ trường, thế nhưng tu luyện nhưng phi thường chậm, trình độ như thế này thương thế, đôi làm bình thường người tu đạo, ba năm rưỡi năm liền có thể khôi phục như cũ, nếu như còn có đan dược trường bối giúp đỡ, thời gian này sẽ càng ngắn hơn.

Nghe được muốn thời gian lâu như vậy Tùng Lam Đại Phu mới có thể khôi phục như cũ, Chu Nghệ Càn cuống lên, "Vương thiếu gia, còn có những biện pháp khác sao?"

Trì Thủy Mặc nhìn Chu Nghệ Càn một chút, ngừng lại một chút, nói rằng, "Có, chỉ cần ta ngày ngày ôn dưỡng này cây rễ bản lam, không ngoài một năm, liền có thể để cho khôi phục."

Lần này Chu Nghệ Càn ách , ngày ngày ôn dưỡng! Không ngoài một năm! Này tám chữ như từng thanh búa lớn đánh ở Chu Nghệ Càn trong lòng, hấn tuy rằng nóng lòng báo ân, thế nhưng vẫn không có triệt để hôn đầu.

Đề trước mắt vị này Vương thiếu gia cứu một cứu người, người ta trạch tâm nhân hậu đồng ý, thế nhưng, để người ta tiêu tốn một năm này đi ôn dưỡng một cây yêu tinh. Dù cho Chu Nghệ Càn lại đần, cũng biết đây là chuyện không thể nào, huống hồ Chu Nghệ Càn vốn là không ngu ngốc, trái lại là cái Linh Lung nhân vật.

Chu Nghệ Càn chỉ cảm thấy cổ họng có chút đau buồn, trong miệng thỉnh cầu thế nào cũng không nói ra được, liền như thế sững sờ ở nơi đó. Ở trong vương phủ, Chu Nghệ Càn đã từng nói làm trâu làm ngựa báo đáp Trì Thủy Mặc ra tay ân huệ, tuy rằng Trì Thủy Mặc Tiểu Tiểu từ chối , thế nhưng Chu Nghệ Càn nhưng đặt ở trong lòng.

Nếu như đi theo Trì Thủy Mặc, như vậy tất nhiên không cách nào chăm sóc Tùng Lam Đại Phu, dù sao đem Tùng Lam Đại Phu bản thể là một cây thực vật, tốt nhất tu dưỡng chính là loại ở một cái linh khí không sai trong núi.

Thế nhưng, Chu Nghệ Càn không yên lòng a, phải biết Tùng Lam Đại Phu hiện tại liền một điểm sức phản kháng đều không có, nếu như loại ở trong núi,

e sợ đảo mắt sẽ bị trong núi động vật điều đi.

"Phu quân, không phải còn có một loại biện pháp sao!" Một bên Tô Thanh Mị đột nhiên lên tiếng.

Rầm một tiếng, Chu Nghệ Càn trực tiếp quỳ xuống, nói rằng, "Kính xin Vương phu nhân chỉ điểm sai lầm, Chu Nghệ Càn vô cùng cảm kích!"

Tô Thanh Mị nhấc vung tay lên, Chu Nghệ Càn liền thân bắt do kỷ đứng lên, "Không cần như vậy, một cái biện pháp khác, chính là phu quân thu người làm đồ đệ, truyền cho người họ đạo nhiên chính khí phương pháp tu luyện, như vậy, chính người liền có thể ôn dưỡng gốc cây thực vật này, trái lại không cần làm phiền nhà ta phu quân."

Cái biện pháp này, để Chu Nghệ Càn trong lòng một trận, để Vương thiếu gia thu chính mình làm đồ đệ, có thể sao?

Nghĩ đến trên đất như cũ nằm Tùng Lam Đại Phu, nghĩ đến Tùng Lam Đại Phu đối với chính mình đại ân, Chu Nghệ Càn nhắm mắt rầm một tiếng hướng về Trì Thủy Mặc quỳ xuống, bất luận Vương gia thiếu gia có hay không thu chính mình làm đồ đệ, chính mình cũng muốn thử một lần, không phải vậy, có lỗi với Tùng Lam Đại Phu.

"Thỉnh Vương thiếu gia thu ta làm đồ đệ, nghệ càn không cầu cái khác *, chỉ cần có thể ôn dưỡng Tùng Lam Đại Phu liền hành, nghệ càn nhất định làm trâu làm ngựa, lấy báo Vương thiếu gia đại ân."

Chu Nghệ Càn nói lời này thời gian, Trì Thủy Mặc cái kia gương cung cái tên phong thái không tên hiện lên ở trong đầu, bất quá, Chu Nghệ Càn chỉ là suy nghĩ một chút, liền đem cái ý niệm này bóp tắt, tuy rằng ước ao, thế nhưng, Chu Nghệ Càn cũng không hy vọng xa vời có thể có được cái kia bản tên tiên quyết truyền thụ.

Thời gian chậm chậm trôi qua, Chu Nghệ Càn liền như thế quỳ gối Trì Thủy Mặc trước mặt, Trì Thủy Mặc không nói gì, cũng không có tỏ thái độ, Chu Nghệ Càn chỉ cảm thấy thế giới đột nhiên yên tĩnh lại, thật giống có thể nghe được tiếng tim mình đập, phù phù phù phù.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 162: Lại thu một đồ

Ngay ở Chu Nghệ Càn mặt lộ vẻ tuyệt vọng thời gian, Trì Thủy Mặc khẽ thở một hơi, nói rằng, "Người trước tiên đứng lên đi!"

Chu Nghệ Càn vui mừng khôn xiết, loại này từ địa vực đến thiên đường cảm giác trong nháy mắt biến mất, những kia hát hí khúc cầu đoạn bên trong, bá tử các thiếu niên chỉ cần bị tiên nhân gọi dậy đến, cơ bản liền mang ý nghĩa đáp ứng rồi bá tử.

Mừng như điên bên trong, Chu Nghệ Càn hỏi, "Vương thiếu gia, người nhưng là đáp ứng rồi."

Trì Thủy Mặc lắc lắc đầu, để Chu Nghệ Càn tâm lập tức từ thiên đường rơi vào địa ngục, trở nên lạnh lẽo.

"Muốn làm ta đệ tử, không phải như vậy dễ dàng" Trì Thủy Mặc mở miệng nói.

Nhân sinh lên voi xuống chó cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi, Chu Nghệ Càn lạnh lẽo tâm lập tức trở nên ấm áp, Vương thiếu gia lời này nói cách khác, còn có hi vọng rồi.

Chu Nghệ Càn kính cẩn thi lễ, đạo "Thỉnh Vương thiếu gia chỉ giáo!"

Không có bị nhận lấy trong môn phái, Chu Nghệ Càn là sẽ không gọi sư tôn, loại kia vô lại cách làm không phù hợp phong cách của hắn.

Trì Thủy Mặc gật gật đầu, đạo "Chu Nghệ Càn, ta cho một mình người bá vào môn hạ ta cơ hội, thế nhưng, người là có hay không có thể bá vào môn hạ ta, còn phải xem người ý chí của chính mình."

"Thanh mị, người trước tiên đem cây cỏ này tinh thu hồi đến." Trì Thủy Mặc quyết định dùng nho đạo truyền thừa khẩu hỏi pháp, khẩu hỏi Chu Nghệ Càn tâm linh, nếu như Chu Nghệ Càn chỉ có tiểu Nghĩa, mà không vì thiên hạ muôn dân bốn đại nghĩa, Trì Thủy Mặc cũng sẽ không nhận lấy Chu Nghệ Càn.

Bởi vì, Trì Thủy Mặc 'Hạo Nhiên thừa đạo ân' số lần chính là có hạn, hắn làm này giới nho tu chi tổ, nếu như loạn thu đệ tử, e sợ bại hoại nho đạo một môn số mệnh, vì lẽ đó, dù cho biết rõ nhận lấy Chu Nghệ Càn có thể bước vào khác một cảnh giới. Trì Thủy Mặc cũng sẽ không hành sự lỗ năng.

Nho đạo truyền thừa khẩu hồi pháp, chữ chữ vấn tâm. Những câu khẩu hồi. Không có người tu hành, tuyệt đối không thể có thể ở Trì Thủy Mặc trước mặt làm bộ, chính là đã người tu hành, trừ phi cảnh giới cao hơn Trì Thủy Mặc, không phải vậy, cũng sẽ lộ ra sơ sót.

Này khẩu hồi ra pháp nội dung bao hàm nho đạo bí mật lớn. Một khi tiết lộ. Lập tức sẽ cho nho đạo đưa tới phá thiên đại tai, theo lý mà nói, dù cho là phu thê trong lúc đó, cũng không nên tiết lộ. Cách làm ôn hòa, Trì Thủy Mặc nên thỉnh Tô Thanh Mị ra ngoài.

Bất quá, Tô Thanh Mị gần nhất hành động để Trì Thủy Mặc bước đầu nhận rồi, vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc không có xách để Tô Thanh Mị ra ngoài này một tra.

Trì Thủy Mặc trên người bí mật quá nhiều, người đàn bà của hắn, nhất định không thể tùy tiện tiếp nhận, nhất định phải trải qua tầng tầng trong bóng tối thử thách, thay đổi thất thường. Tâm tư bất định người, Trì Thủy Mặc là không thể tiếp nhận.

Một khi tiếp nhận, những nữ nhân này Trì Thủy Mặc nhất định sẽ cho một cái quang minh tương lai, mà không phải cho rằng bình hoa nuôi dưỡng ở trong phòng, này đem tiêu tổn lượng lớn tài nguyên, vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc đối với nữ nhân, thận trọng phi thường!

Cái kia Thiên Long bên trong thế giới Lý Thanh Lộ, A Chu, Vương Ngữ Yên, Trì Thủy Mặc đều cũng không đủ thời gian phán đoán các nàng có thể hay không làm bạn chính mình, vì lẽ đó, không thể làm gì khác hơn là cho các nàng lưu lại hậu chiêu.

Đồng thời, cái này cũng là một tầng thử thách, Trì Thủy Mặc phỏng chừng, chính mình lần thứ hai tiến vào Thiên Long thế giới e sợ đến mấy chục năm sau khi, nếu như này thời gian mấy chục năm, cái kia mấy cái nữ nhân cũng không có thay đổi tâm, như vậy Trì Thủy Mặc nhất định sẽ cho một cái hoàn mỹ trả lời chắc chắn.

"Ân!" Tô Thanh Mị gật gật đầu, lấy ra 'Vạn Yêu hoàng châu' hơi loáng một cái, một đạo hồi quang đảo qua, rẽ bản lam cứ thế biến mất không gặp.

Trì Thủy Mặc đây là phòng ngừa cái kia rẽ bản lam nghe nói chính mình nho đạo khẩu hồi ra bí, hắn làm này giới nho đạo tổ sư, không thể không thận trọng, nho đạo hưng suy, toàn bộ hệ cho hắn thân.

Trì Thủy Mặc hơi một cái nhìn quét, phất tay thả ra bao quanh hạo nhiên chính khí đến, hóa thành màu trắng vân tường, đem toàn bộ sơn động phong kín, phòng ngừa có người bất ngờ nghe được.

Làm tốt tất cả, Trì Thủy Mặc mở miệng nói, "Ta tu hành, chính là nho đạo, hiện nay giới tu hành, nho đạo là một cái tân sinh con đường tu hành, hơn nữa từ nhỏ liền gánh vác to lớn sứ mệnh, không được trốn tránh, không được kéo dài.

Ta này một đạo, lúc này lấy thiên hạ chính đạo làm nhiệm vụ của mình, hiện nay thế giới, yêu ma giữa đường, gian tà hoành hành, không ít địa phương, bách tính sinh sống ở nước sôi lửa bỏng bên trong.

Ta này một đạo, làm quét sạch hoàn vũ, gột rửa càn khôn, hóa tà khí vì chính khí, còn thiên hạ này một cái sáng sủa càn khôn.

Người như vào môn hạ ta, làm gánh vác lên cái này sứ mệnh, lấy thiên hạ muôn dân làm trọng, lấy quét sạch hoàn vũ, gột rửa càn khôn làm nhiệm vụ của mình, tại mọi thời khắc, cần trọng, không được có chút lười biếng!

Như có thể nắm phủ!"

Trì Thủy Mặc câu này 'Như có thể nắm phủ' trực tiếp dùng tới trong truyền thừa nho đạo khẩu hồi ra pháp, trực tiếp khẩu hồi Chu Nghệ Càn tâm linh, nếu như hắn qua không được cửa ải này, dù cho Chu Nghệ Càn tư chất cao hơn Vương Thư Hàn, Trì Thủy Mặc như cũ sẽ không nhận lấy hắn.

'Như có thể nắm phủ', câu nói này vang lên ở Chu Nghệ Càn bên tai, vang lên ở Chu Nghệ Càn trong đầu, vang lên ở Chu Nghệ Càn trong linh hồn, âm thanh vang vọng không tu, từng tiếng 'Như có thể nắm phủ' chiếu lại, trực tiếp khẩu hồi Chu Nghệ Càn tâm linh.

Từng đạo từng đạo chân thực hoặc là hư huyền cảnh tượng ở Chu Nghệ Càn trong đầu loé ra, lưu lại một chuỗi xuyên kiên trì vết chân, bắt khuất chính tâm, tất cả những thứ này cảnh tượng tiêu mất, hóa thành đầy trời hào hùng cùng kiên định, da thú thiếu niên một câu nói thốt ra mà ra,

"Ta có thể nắm!"

"Vào môn hạ ta, làm tôn sư trọng đạo, không được khi sư diệt tổ, có nhục sư môn, như có thể nắm hay không?" Trì Thủy Mặc từng bước ép sát, hỏi tiếp.

"Ta có thể nắm!"

"Vào môn hạ ta, làm đồng môn ra mắt, không đắc thủ đủ tướng tàn, kẻ thù khoái trá, người thân đau lòng, như có thể nắm hay không?" Nhiều tiếng ép hỏi, từng từ đâm thẳng vào tim gan, khẩu hồi linh hồn, không để lối thoát.

"Ta có thể nắm!"

"Vào môn hạ ta, làm thủ chính trừ tà, không được dựa dẫm pháp thuật, ức hiếp vô tội, như có thể nắm hay không?" Những câu chuông sớm, chữ chữ trống chiều, đánh tâm linh, không cho tránh lui.

"Ta có thể nắm!"

"Vào môn hạ ta..."

...

Từng tiếng 'Ta có thể nắm' lồi ra, Chu Nghệ Càn đầu óc càng ngày càng tỉnh táo, trong lòng đường càng ngày càng sáng sủa, một câu cú ép hỏi, lần lượt trả lời, để Chu Nghệ Càn hào hùng mẫn trượng, hận không thể hiện tại liền đi giải cứu bách tính cùng nước sôi lửa bỏng bên trong.

Đương nhiên, điều này là bởi vì Chu Nghệ Càn bản thân liền là nghĩa khí người, trong lòng không thẹn, nếu như thay đổi một cái trong lòng âm u tiểu nhân đến, e sợ câu này cú ép hỏi sẽ hóa thành vô biên mũi tên nhọn, xuyên tim mà qua, thông khô không thể tả.

"Đã như vậy, còn không quý xuống dập đầu!" Tri Thủy Mặc một thân gào to! Đình chỉ hỏi thăm!

Chu Nghệ Càn nghe được lời ấy. Lúc này liền phản xạ có điều kiện giống như quý xuống, trong lòng tràn đầy hào hùng hấn. Căn bản không có có ý thức đến điều này có ý vị gì. Tinh thần của hắn còn du đãng ở cái kia từng cái từng cái cảnh tượng bên trong.

Nghe được Tri Thủy Mặc tiếng hét lớn, Chu Nghệ Càn không chút do dự, trực tiếp chính là ba cái dập đầu xuống, "Tùng tùng tùng!" Dem son động mặt đất khấu ra một cái vết sâu đến.

Làm Chu Nghệ Càn ba cái dập đầu khấu xong, đứng dậy đứng thẳng thời gian, Tri Thủy Mặc trong tiếng hít thở, hơi hết một tiếng. Tay phải xoay tay kết liễu một cái thân bí pháp ẩn.

Này pháp ấn không phải quân tử lục nghệ ở trong bất luận cái nào pháp ấn. Gọi là, 'Hạo Nhiên thừa đạo ấn' !

Giờ khắc này, Tri Thủy Mặc hắc thiết trong thức hải 'Hạo nhiên chính khí thư' bạch quang tăng vọt, từng đạo từng đạo Nguyên Thủy phù văn từ 'Hạo nhiên chính khí thư' bên trong bay ra. Ngưng kết thành một cái màu trắng hạt giống, tinh tế mấy đến, cái kia phù văn tổng cộng có ba mươi sáu cái, thành Thiên Cương số lượng!

Tay phải thành ấn, Tri Thủy Mặc ở Chu Nghệ Càn cái trán hơi một điểm, một đạo ngưng tụ đến cực điểm màu trắng hạt giống từ Tri Thủy Mặc đầu ngón tay bốc lên, rơi vào Chu Nghệ Càn thiên linh.

Màu trắng hạt giống vừa rơi vào Chu Nghệ Càn thiên linh, trực tiếp chìm xuống, dường như Chu Nghệ Càn thân thể căn bản không tồn tại. Màu trắng hạt giống liền như thể thẳng tắp xuyên (mặc) qua Chu Nghệ Càn thân thể, đứng ở đàn bên trong huyết chỗ.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, màu trắng hạt giống nổ tung, hóa thành vô biên sóng khí điên cuồng xung kích Chu Nghệ Càn đàn bên trong huyết, lúc này, Chu Nghệ Càn các vị trí cơ thể đột nhiên bốc lên vô số nguyên thủy chính khí đi ra, như nhũ yển về tổ giống như vậy, dồn dập tập trung vào màu trắng hạt giống hóa thành vô biên cường bên trong.

Ầm ầm ầm, ầm ầm ầm, tiếng vang liên tục, cái kia vô biên màu trắng sóng khí được vô số vô số nguyên thủy chính khí chống đỡ, dĩ nhiên một lần nữa hóa thành một viên màu trắng hạt giống, không chờ tạo ra đàn bên trong huyết hợp lại.

Này màu trắng hạt giống bỗng nhiên phồng lớn, truyền ra sóng lớn dâng trào tiếng, biến ảo thành một cái sóng lớn cuộn cuộn sông lớn, này dòng sông có tới một trượng dài tám thước, sáu thước rộng.

Ở Tiên Thiên nho tu nghĩa mạch bên trong, cũng có thể tính làm tư chất tốt .

Thế nhưng, này tư chất làm Tri Thủy Mặc hai đồ đệ, còn còn thiếu rất nhiều!

Ngay ở tạo ra bên trong đàn điển sắp định hình thời gian, một đạo thành hình 'Nghĩa' ký tự văn từ Chu Nghệ Càn trong thức hải bay ra, trực tiếp bay vào cái kia loại nhỏ dòng sông bên trong, kết thúc ở lòng núi.

Có 'Nghĩa' chữ bí phù chống đỡ, cái kia nguyên bản sắp sửa định hình dòng sông dĩ nhiên chuyển động, một trượng chín thước, hai trượng, hai trượng một thước, hai trượng hai thước, hai trượng ba thước,, kèn kẹt ca, loại nhỏ dòng sông không ngừng tăng trưởng.

Ngay ở trước mặt loại nhỏ dòng sông có tới hai trượng ba thước 6 tấc thời gian, loại nhỏ dòng sông hết sạch sức lực, liền muốn dừng lại.

Tri Thủy Mặc khẽ cau mày, sắc mặt nghiêm nghị, 'Nho gia thế giới' bên trong Hạo Nhiên sông bỗng nhiên biến mất một tấc, do dài chín trượng ngắn biến thành tám trượng 9 tấc.

Sắc mặt hơi hơi trắng lên, Tri Thủy Mặc mắt nhìn thẳng, cái kia dài một tấc, rộng ba trượng dòng sông bóng mờ, hóa thành dày đặc như nước hạo nhiên chính khí, vọt vào Tri Thủy Mặc đầu ngón tay.

Lúc này Chu Nghệ Càn thiên linh chỗ đột nhiên nhảy vào một luồng thuần túy đến cực điểm hạo nhiên chính khí đến, hóa thành một cái màu trắng đại long, hòa vào loại nhỏ dòng sông bên trong.

Loại nhỏ dòng sông được màu trắng đại long chống đỡ, lần thứ hai tăng trưởng, hai trượng ba thước bảy tấc, hai trượng ba thước tám tấc, hai trượng ba thước 9 tấc.

Tăng trưởng tốc độ càng ngày càng chậm, cuối cùng, loại nhỏ dòng sông rốt cục định hình ở hai trạng bốn thước!

Này, là Tiên Thiên nho tu bên trong cực phẩm đặt móng! Hai trạng bốn thước, vì Chu Thiên số lượng!

Hai trạng bốn thước dòng sông một thành, Chu Nghệ Càn đàn bên trong huyết truyền ra một trận rung trời vang, dòng sông xung quanh mệnh môn khói đen do hắc chuyển bạch, dần dần ngưng tụ, hóa thành một vệt màu trắng giới mô, đem hai trạng bốn thước dòng sông bao ở trong đó.

Làm giới mô kết thúc thời gian, dòng sông hơi rung động, nguyên vốn có chút rung chuyển bên trong đan điền triệt để ổn định lại.

"Hạo nhiên chính khí vì mất, Nhật Nguyệt Sao trời vì châu, Hạo Nhiên tinh thần mất, hiện!" Trì Thủy Mặc trong lòng hét lớn, 'Nho gia thế giới' bên trong hạo nhiên chính khí điên cuồng tuần trào, ở Trì Thủy Mặc đỉnh đầu hóa ra hai cái khoảng một tấc to nhỏ viên mất đến.

Cái kia hậu thế giới đình vận hành nhật nguyệt cũng khẽ run lên, mặt trời mặt trăng hình chiếu bay ra, khám vào viên mất bên trong. Một đối với khoảng một tấc đại ánh mất liền như thế trôi nổi ở Trì Thủy Mặc đỉnh đầu.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 163: Chu Thiên nghĩa thủy quyền

Thông qua 'Hạo Nhiên tinh thần mất', Trì Thủy Mặc nhìn thấy Chu Nghệ Càn bên trong bên trong đan điền một cái hai trạng bốn thước dòng sông bóng mờ dâng trào, dòng sông bên trong một cái to bằng cái đầu 'Nghĩa' ký tự văn chìm nổi không ngớt. Bài này do . Thủ phát

Dòng sông bên trên, là một vệt màu trắng giới mô, đẩy lên toàn bộ bên trong đan điền, đem bóng mờ dòng sông phủ kín trong đó.

Thấy này, Trì Thủy Mặc tàn đi đỉnh đầu 'Hạo Nhiên tinh thần mất', trong lòng âm thầm gạt đầu, này bóng mờ dòng sông chính là Chu Nghệ Càn tiềm lực, hần chỉ cần tích lũy hạo nhiên chính khí, liền có thể vững vàng vàng vàng tu luyện tới nho sinh cảnh giới đình phong.

Hơn nữa, loại này Tiên Thiên nho tu nghĩa thể, tu hành nghĩa mạch thời gian, đột phá nho đạo cảnh giới cũng so với Trì Thủy Mặc càng dễ dàng.

Hai trạng bốn thước dòng sông, đã là phổ thông Tiên Thiên nho tu cực hạn, Chu Nghệ Càn đan điền dị tượng ở Trì Thủy Mặc trong truyền thừa được gọi là 'Chu Thiên nghĩa thủy quyền', chính là nghĩa tu một mạch cao cấp nhất dị tượng.

Hoa Hạ lịch sử bên trong Mạnh Tử, chính là nghĩa mạch nho tu, lúc trước Mạnh Tử bên trong đan điền dị tượng chính là 'Chư thiên nghĩa thủy quyền', 'Không viết xả thân, mạnh viết lấy nghĩa' cũng không phải là không có căn cứ.

Bất quá, Chu Nghệ Càn đan điền dị tượng còn không chỉ như vậy, Trì Thủy Mặc chú ý tới, Chu Nghệ Càn trong đan điền dòng sông bóng mờ khởi nguồn nơi, so với trung đoạn dòng sông càng rộng rãi, lại như một mũi tên đuôi tên, mà dòng sông bóng mờ phần cuối, rồi lại đối lập chặt hẹp, liền đường như một mũi tên đầu.

Hơn nữa, toàn bộ dòng sông bầu trời, ngoại trừ dâng trào không tu ý cảnh ở ngoài, còn nhiều một luồng mệnh môn khí tức xơ xác!

Thu hồi 'Hạo Nhiên tinh thần mất', Trì Thủy Mặc hai tay bấm quyết, miệng quát, "'Hạo Nhiên thừa đạo án' đệ nhị biến!"

"Xèo xèo xèo" Chu Nghệ Càn trong tai vang lên vô số mũi tên phá không âm thanh, trong đó đan điền 'Chu Thiên nghĩa thủy quyền' bên trong, ba mươi sáu cái to bằng nắm tay Nguyên Thủy phù văn đột nhiên xuất hiện ở trên sông ngòi không.

Nguyên Thủy phù văn thật giống hóa thành từng con từng con cá bơi, nhảy vào dòng sông bóng mờ bên trong, ở chính con sông bên trong không ngừng bơi lội, cái kia linh động bóng người, chỉ sợ cũng liền chân chính cá bơi nhìn cũng sẽ xấu hổ.

Rất nhanh. Vô số bé nhỏ phù văn liền từ ba mươi sáu cái phù văn bên trong bay ra, dường như từng con từng con cá nhỏ giống như vậy, trải rộng chính con sông bóng mờ, những bùa chú này không tự khắp nơi bơi lội, ở dòng sông bên trong đan dệt ra một bộ phức tạp đến cực điểm hình nổi ấn đến.

Toàn bộ cảnh tượng tiết lộ một tia huyền ảo khí tức, ầm ầm một tiếng vang thật lớn. Mãn dòng sông bơi lội phù văn bỗng nhiên biến mất không còn tăm hơi, liền ngay cả cái kia ba mươi sáu cái to bằng nắm tay Nguyên Thủy phù văn cũng mất tung ảnh.

Cùng lúc đó, Chu Nghệ Càn cảm thấy trong đầu có thêm vô số học vấn, thật giống có vô số cá nhân ở trong đầu của hắn đọc kinh văn, một lần lại một

lần.

Khi vận may đến thì trong lòng cũng sáng ra Chu Nghệ Càn không lo được son động bên trong bùn đất, lập tức ngồi khoanh chân, lắng lắng nghe trong đầu kinh văn âm thanh.

Theo kinh văn đọc, vô số quang ảnh hiện lên, có dưới con nóng giận rút kiếm giết người trắng sẫm. Có rong ruổi sa trường da ngựa bọc thây tướng quân, có vong quốc thư sinh thà chết chứ không chịu khuất phục hò hét, có sai sát bạn bè áy náy tự vẫn thích khách.

Những này quang ảnh bên trong người, đều có một cái đặc điểm, nghĩa khí làm đầu, có đại hiếu đại dũng chi nghĩa, có dân tộc hưng vong chi nghĩa, cũng có tổ quốc son hà chi nghĩa.

Càng nhiều. Nhưng là từng cái từng cái cầm trong tay cung tên người, bọn họ kính thiên. Lễ địa, người yêu, bọn họ trong vạn quân lấy thượng tướng thủ cấp đường như dễ như trở bàn tay, bọn họ cùng từng cái từng cái dữ tợn cự thủ đánh nhau, bầu trời đảo ngược, đại địa nứt toác.

Những này trên người mặc da thú, cầm trong tay trường cung dũng sĩ, chiến sĩ. Dùng bọn họ vũ lực cùng nhiệt huyết, ở cái kia cự thủ hoành hành, yêu ma thời loạn lạc thời đại, đẩy lên một cái dân tộc hưng vong, nâng lên một cái chủng tộc hi vọng.

Bọn họ. Là tu hành bán đạo người, bọn họ, là tu hành nghĩa mạch người!

Nhiệt huyết hành khúc từ từ đi xa, để cho Chu Nghệ Càn, nhưng là một loại Chiến Quỷ đầu yêu, hộ vệ dân tộc hưng vong tinh thần!

Chậm rãi mở hai mắt ra, Chu Nghệ Càn trong mắt mênh mông khí chợt lóe lên, hần chậm rãi đứng lên, hướng về Trì Thủy Mặc đầy Kim sơn, cũng ngọc trụ lay xuống. "Sư tôn đại ân, nghệ càn, suốt đời khó quên!"

Một bên ngưng thần khôi phục Trì Thủy Mặc gật gật đầu, đạo, "Nghệ càn, nếu người truyền thừa ta nho đạo nghĩa mạch cùng với bán đạo, liền muốn gánh lấy tương ứng trách nhiệm đến."

Chu Nghệ Càn khuôn mặt nghiêm nghị, cất cao giọng nói, "Sư tôn yên tâm, đệ tử tất nhiên sẽ không để cho ngài thất vọng!"

"Ân," Trì Thủy Mặc đáp một tiếng, đi ra ngoài động, chỉ vào xa xa sơn hà đại địa đạo, "Nghệ càn, thiên hạ ngày nay, yêu ma hoành hành, bách tính tên bất liễu sinh, thời loạn lạc chi tượng đã hiển lộ, không ít địa phương, càng là có người khởi nghĩa vũ trang, ý đồ lấy đại sở mà thay thế.

Nhưng mà, sư phụ nhìn đại sở quân vương, vẫn chưa thất đức, các nơi cũng có có thể lại trị thế, vì lẽ đó, tất cả những thứ này, đại thể đều là yêu ma quấy phá, cũng không ít lòng muốn dạ thú hạ người, ý đồ tiếp theo yêu ma lực, hoặc loạn thiên hạ, cắt cứ một phương, để vốn là gian nan bách tính rơi vào nước sôi lửa bỏng bên trong.

Sư phụ muốn làm, chính là quét sạch có ý đồ lật đổ thiên hạ, náo loạn nhân gian yêu nghiệt, còn thiên hạ một cái sáng sủa càn khôn.

Sư phụ muốn người tiến vào triều đình, khống chế một phương đại quân, đem những kia ý đồ tiếp được yêu ma lực, hoặc loạn bách tính người từng cái trấn áp, triều đình càng có do Tiên Thiên võ giả tạo thành đại quân viễn chinh, đối phó người tu hành càng là thuận buồm xuôi gió.

Người ngoại trừ gột rửa các nơi lòng muốn dạ thú hạ người, càng quan trọng chính là, tiến vào này trong đại quân viễn chinh, khống chế một quân, này sẽ ở tương lai quét dọn ngoan cố yêu ma thế lực mang đến rất lớn tiện lợi.

Đương nhiên, muốn một mình người làm những này, sư phụ biết, thật có chút làm khó người, người có một sư huynh, tên là Vương Thư Hàn, sẽ giúp người một tay.

Ở cuộc sống sau này bên trong, sư phụ cũng sẽ nhận lấy các đệ tử khác, bọn họ cũng sẽ tiến vào triều đình, hoặc là ở dân gian, cùng các người cùng nỗ lực.

Người, có thể có lòng tin gánh lấy trọng trách này?"

Chu Nghệ Càn đầy mặt trịnh trọng, cất cao giọng nói, "Đệ tử lại tự tin, kính xin sư tôn yên tâm, đệ tử nhất định đem hết toàn lực, không phụ sư tôn kỳ vọng!"

Một bên Tô Thanh Mị lúc này đã kinh ngạc đến ngây người, nàng xưa nay cũng không biết cái này cùng mình cùng ở một cái dưới mái hiên phu quân dĩ nhiên có như thế chí lớn.

Nàng không phải Chu Nghệ Càn, nàng hiểu thêm phu quân con đường này có bao nhiêu gian nan, giới tu hành mỗi cái thế lực lớn đều đối với đại sở mất nhìn chăm chăm, ý đồ cản khó tiếp theo thịnh đến, phu quân con đường, mang ý nghĩa muốn cùng giới tu hành quá bán thế lực đối nghịch.

Dù cho biết phu quân khả năng là kế thừa tiên nhân đạo thống, Tô Thanh Mị như cũ không coi trọng chính mình phu quân có thể thành công, nếu như chính mình phu quân có thể leo trên giới tu hành đỉnh phong, Tô Thanh Mị tin tưởng này còn có nhất định khả năng, thế nhưng quét sạch giới tu hành, này quá khó khăn, nan vụ thượng thanh thiên!

Bất quá, dù là cùng toàn bộ giới tu hành đối nghịch, Tô Thanh Mị cũng sẽ đứng ở chính mình phu quân bên người, bởi vì, hần là chính mình phu quân!

Từ lúc Chu Nghệ Càn lĩnh ngộ nghĩa mạch truyền thừa thời điểm, Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị liền thu thập xong bên trong hang núi tất cả đầu đuôi,

bảo đảm dù cho là kết đan cao nhân, cũng nhìn không ra cái gì không thích hợp đến.

"Tốt , thanh mị, nghệ càn, chúng ta trở về đi thôi, nghệ càn còn cần đi quý phủ nhận thức một hồi mọi người."

Nếu sự tình đã kết thúc, cái này đỉnh núi đương nhiên sẽ không đợi tiếp nữa .

Tô Thanh Mị gật gù, hai tay bấm quyết, miệng quát, "Thanh minh khí, nghe ta hiệu lệnh, hóa thành vân bông, vì ta xuất hành, lơ lửng giữa trời thanh minh khí, hiện ra!"

Theo Tô Thanh Mị tiếng quát, một đạo thanh khí đột nhiên xuất hiện, trên không trung một lần, liền thoai làm một đoàn màu xanh đám mây, trôi nổi cách địa ba thước chỗ.

Cùng lúc đó, Tô Thanh Mị vung tay phải lên, một đạo mịt mờ thái khí xuất hiện, hóa thành nồng đậm sương lớn, bao phủ ba người bốn phía, sương mù vừa đem ba người bao phủ, liền càng ngày càng mỏng manh, cuối cùng dĩ nhiên biến mất không còn tăm hơi.

Này mịt mờ thái khí có thể ẩn núp ba người dấu vết, biến ảo hoàn cảnh, như vậy, thì sẽ không gây nên phiền phức không tất yếu, làm người, vẫn là khiêm tốn một chút tốt hơn.

Tô Thanh Mị nhẹ nhàng nhảy một cái, nhảy lên Thanh Vân, sau đó đối với Trì Thủy Mặc ngoắc ngoắc tay, "Phu quân, lên đây đi!"

Trì Thủy Mặc nghe vậy , tương tự nhẹ nhàng nhảy một cái, lên Thanh Vân, đạo "Chu Nghệ Càn, đừng chờ ra , nhanh mau lên đây "

Chu Nghệ Càn vội vả đáp lại hai tiếng, dùng sức nhảy một cái, nhảy lên Thanh Vân, lần thứ hai nhìn thấy này Thanh Vân, Chu Nghệ Càn cảm khái hàng vạn hàng nghìn, không nghĩ tới chính mình lần thứ ba cưới này Thanh Vân thời điểm, đã một cái người tu hành , thể sự biến hóa nhanh chóng, để hắn có loại đường như cách thể cảm giác.

Lần này, Chu Nghệ Càn đứng là không có bị vô hình kinh lực ràng buộc ở Thanh Vân bên trên, dù sao, hắn cũng là nho sinh cảnh giới người tu hành , đầu gối, cũng không đến nỗi từ Thanh Vân trên ngã xuống.

"Tốt , thanh mị, trực tiếp hướng đông." Trì Thủy Mặc mở miệng nói.

Một đường không nói chuyện, Chu Nghệ Càn đang lẳng lặng lĩnh ngộ vừa được truyền thừa, Trì Thủy Mặc nhưng là đang suy tư sau khi con đường, có vân bên trong hồ hồn phách, hồi Vương gia sau khi, hắn liền có thể đem pháp lực viên mãn, chính thức đạt đến 'Nho tú cảnh' đỉnh phong.

Thậm chí bởi nhận lấy Chu Nghệ Càn, Trì Thủy Mặc có thể bất cứ lúc nào triển khai 'Hạo Nhiên thừa đạo ấn' đệ tam đệ tứ biến hóa, tiếp thu Tiên Thiên 'Nghĩa' ký tự văn truyền thừa, đột phá 'Nho tú cảnh', bước vào 'Nho sư cảnh'.

Trì Thủy Mặc thân phụ 'Hạo nhiên chính khí thư', nhất định không thể an phận ở một góc, cất bước thiên hạ, là hắn tất nhiên con đường, có nho sư cảnh giới đạo hạnh, Trì Thủy Mặc đã có cất bước thiên hạ tư cách .

Chỉ cần hắn không đi chọc tới những kia đại yêu cự phách, cơ bản sẽ không có nguy hiểm gì, đáng tiếc, Trì Thủy Mặc đường nhất định cùng những kia đại yêu cự phách là địch, này một đường, nhất định âm âm sóng dậy.

Ở trước khi đi ở trước, hắn nhất định phải an bài xong trong nhà việc, miễn cho nội bộ mâu thuẫn, đến thời điểm ngoài tầm tay với nhưng là chậm.

Mấy cái canh giờ sau, Trì Thủy Mặc, Tô Thanh Mị cùng Chu Nghệ Càn ba người ngay ở Vương gia tiểu viện dưới, Tô Thanh Mị lấy tay thu đi tới Thanh Vân cùng mịt mờ màu sắc rực rỡ khí, đem ba người lộ ra.

Cũng may, đây là ở 'Tích tán trai', những hạ nhân kia sao, không có được cho phép không dám tự ý đi vào, ngược lại cũng thanh tịnh, hoa lan cùng hạ hạ cũng không ở bên trong khu nhà nhỏ, tình cảnh này đúng là không người nhìn thấy.

Đang muốn hoa lan hạ hạ không ở trong viện đây, một trận thanh âm kỳ kỳ tra tra truyền đến, nương theo những âm thanh này, hai cái tuổi thanh xuân thiếu nữ đi vào 'Tích tán trai' chính là hoa lan hạ hạ.

"Thiếu gia, Thiếu nữ nãi, các người tại sao lại ở chỗ này? Phu nhân nghe nói người đệ muội phu đem các người nhắc đi ngoài thành, thiếu gia người cũng không có chuyện gì trước tiên cùng phu nhân nói, phu nhân chính lo lắng đây, cũng may các người trở về ." Vừa thấy được Trì Thủy Mặc, hoa lan liền mừng rỡ kêu lên.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 164: Muốn cách long thuận, tăng cao thực lực

Tri Thủy Mặc khóc cười một tiếng, này tra hấn đúng là đã quên, trước đây hấn ra ngoài cũng sẽ cùng trong nhà lên tiếng chào hỏi, dầu gì hoa lan hạ hạ sẽ biết mình đi làm gì, trịnh tổ liên hỏi đến vậy tốt có cái bàn giao.

Lần này bởi tình huống đặc thù, Tri Thủy Mặc không dễ lừa mẹ của chính mình, nhưng lại không thể ăn ngay nói thật, vì lẽ đó không thể làm gì khác hơn là không lớn bắt chuyện.

Ở hấn nghĩ đến, chuyện này như thế nào đi nữa vương tay chân, phỏng chừng nửa ngày cũng là xong xuôi, nếu như hơn nửa ngày đều làm không xong, e sợ lo sự tình liền vượt qua phạm vi năng lực của chính mình, Tri Thủy Mặc cũng sẽ không cậy mạnh, tự nhiên sẽ trở về.

"Ân, ta đi thu rồi cái đệ tử trở về, người đi nói cho phu nhân, ta cùng Thiếu nãi nãi trở về, thuận tiện đi thông báo một hồi Vương Thụ Hàn, để hấn đến quý phủ một lần, gặp gỡ sư đệ của hấn." Tri Thủy Mặc quay về hoa lan phân phó nói.

Tri Thủy Mặc đem Chu Nghệ Càn mang về, chính là muốn đem hấn giới thiệu cho nhà mình người, chủ yếu nhất chính là, giới thiệu cho Vương Thái Thường cùng Vương Thụ Hàn.

Hoa lan lập tức lĩnh mệnh mà đi, sau một canh giờ, Vương Thụ Hàn liền đến đến quý phủ, đồng thời trở về còn có Vương Thái Thường, lúc này đã là hoàng hôn.

Mọi người đồng thời dùng qua sau bữa cơm chiều, Tri Thủy Mặc, Vương Thái Thường, Chu Nghệ Càn, Vương Thụ Hàn bốn người đạo Vương Thái Thường thư phòng nói chuyện hơn nửa đêm, ngày thứ hai tảng sáng thời gian vừa mới đi ra, đây uể oải thân thể Vương Thái Thường trước tiên đi ngủ rơi xuống.

Vương Thụ Hàn cùng Chu Nghệ Càn cùng đến 'Tích tấn trai', Tri Thủy Mặc đơn độc cho hai người dặn một ít chuyện, cũng sắp xếp Chu Nghệ Càn ở tại quý phủ, đồng thời phái người đi được mùa thôn thông báo chu sơn hùng, Chu Nghệ Càn đã bái vào Tri Thủy Mặc môn hạ việc.

Cùng lúc đó, lúc này còn bí mật truyền thụ trịnh tổ liên chế muối phương pháp, đây là cận đại chế tạo tuyệt muối phương pháp, ở thời đại này, tốt nhất muối, giá so với hoàng kim, càng là triều đình quản chế đồ vật. Chuyên môn thiết lập một cái bộ ngành tới quản lý có quan hệ muối tất cả.

Có thể nói, Tri Thủy Mặc đưa ra tuyệt muối chế tạo phương pháp, có thể cấp tốc tụ tập lên không bỏ của cái. Một khi tin tức để lộ, chi sợ cũng liền Vương Thái Thường cái này tri phủ. Đều sẽ bị đồ mất mỗi cái đại thế gia xé nát.

Bất quá, trịnh tổ liên như thế nào sẽ không hiểu này đạo lý trong đó, ở Tri Thủy Mặc sai khiến dưới, một nhóm tuyệt đối lòng trung hạ nhân danh sách xuất hiện ở trịnh tổ liên trong tay.

Tin tưởng, có đám này lòng trung người, thêm vào Vương Thái Thường chính là Long Thuận Phủ tri phủ, chỉ cần hấn Vương gia cần thận một chút, liền không lo bạc không đủ hoa.

Này tuyệt muối mang đến to lớn của cái. Không phải là Tri Thủy Mặc để dùng cho chính mình dùng, mà là dùng đến Vương Thái Thường, Vương Thụ Hàn, Chu Nghệ Càn ba trên thân thể người.

Vì nhanh chóng bồi dưỡng ra thể lực của chính mình, nắm giữ một nhánh tin cậy sức mạnh, ở sau đó Tri Thủy Mặc cùng giới tu hành tà ma yêu đạo đại chiến thời gian cung cấp đầy đủ trợ giúp.

Vương Thái Thường, Vương Thụ Hàn, Chu Nghệ Càn ba người nhất định phải bò đến đầy đủ cao, đầy đủ nhanh!

Trong đó Vương Thái Thường có thanh khâu chỉ chủ trong bóng tối trợ giúp, Tri Thủy Mặc trái lại không cần lo lắng, mà Vương Thụ Hàn cùng Chu Nghệ Càn truyền thừa nho đạo phương pháp tu hành, càng là giống như thần trợ.

Phải biết, nho đạo tu hành chính là nhân đạo, không phải thiên đạo. Vì lẽ đó, nho đạo sức mạnh ở thể tục giới là sẽ không bị người đạo áp chế, nói cách khác. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Vương Thụ Hàn cùng Chu Nghệ Càn, tuyệt đối là đại sở hết thầy quan chức bên trong chỉ hai năm giữ tu vi người.

Những người khác, dù cho Vương Thái Thường như vậy có cao nhân trong bóng tối giúp đỡ người, cũng kém xa tất tập Vương Thụ Hàn cùng Chu Nghệ Càn, dù sao, ở thể tục, nhân đạo sức mạnh là to lớn nhất, cái khác không phải của mình đạo lực lượng đang bị áp chế phi thường lợi hại.

Có thần thông pháp lực kẻ bên người. Vương Thụ Hàn cùng Chu Nghệ Càn muốn không làm ra thành tích đến cũng khó khăn, coi như cái kia đại Sở Hoàng để con mắt mù đi. Không hề bạt trọng dụng hai người.

Tri Thủy Mặc còn vì bọn họ chuẩn bị lượng lớn của cái, chính là vì trợ bọn họ thượng vị. Đương nhiên, Vương Thụ Hàn cùng Chu Nghệ Càn kỳ thực là xem thường ở dùng hối lộ biện pháp như thế.

Thế nhưng, Tri Thủy Mặc một phen đại nghĩa đề xuống, bọn họ không thể không từ, 'Chỉ có các người đi được càng cao, mới năng lực càng tốt hơn vị thiên hạ bách tính làm việc, người làm việc lớn không cầu nệ tiểu tiết, các người không cần tâm có lo lắng.

Sư phụ yêu cầu các người không tiếc tất cả thủ đoạn, bỏ đến càng cao hơn, nếu như trên đường nhất định phải làm hồ thẹn ở tâm việc, không cần lo lắng, các người có thể trước tiên ký ở trong lòng, quay đầu lại gấp bội bù đắp, nhớ kỹ, các người không chỉ là cá nhân mà nỗ lực, càng là vì thiên hạ muôn dân."

Tri Thủy Mặc lời nói này, triệt để tạo nên hai cái quan trường kỳ tích, cũng tạo nên Vương Thụ Hàn cùng Chu Nghệ Càn bị được tranh luận nhân sinh, đương nhiên, đây là nói sau.

Hiện tại, Tri Thủy Mặc chính đang đối mặt chính mình phụ nhân chất vấn.

"Phu quân, người như thế vội vả xử lý những chuyện này, có phải là muốn rời khỏi Long Thuận Phủ?" Thông minh nhanh trí Tô Thanh Mị nhìn ra không thích hợp.

Kỳ thực không chỉ là Tô Thanh Mị, tiếp thu qua truyền thừa Vương Thụ Hàn cùng Chu Nghệ Càn đồng dạng nhìn ra Tri Thủy Mặc phải đi, liền ngay cả Vương Thái Thường đều nhìn ra điểm này.

Bất quá, bọn họ đều không có vạch trần, bởi vì, trình tố liên còn không rõ ràng lắm, hần còn tưởng rằng Tri Thủy Mặc là còn hưng thịnh hơn Vương gia đây, đang bề bộn làm tuyệt mối sự tình.

Tri Thủy Mặc gật gù, xem như là thừa nhận, "Thanh mị, người cũng biết ta nhỏ đạo trách nhiệm, ta không thể an phận ở một góc, cất bước thiên hạ, là một loại tất nhiên."

Tô Thanh Mị liền như thế nhìn Tri Thủy Mặc, một lúc lâu mới nói ra một câu nói, "Ta muốn cùng người đồng thời!"

Tri Thủy Mặc vốn là muốn cự tuyệt, bởi vì ở hần dự định bên trong, Tô Thanh Mị là ở nhà bên trong làm bạn Vương Thái Thường vợ chồng, đồng thời cũng làm bảo vệ.

Bất quá, nhìn Tô Thanh Mị ánh mắt kiên định, Tri Thủy Mặc biết, tính toán này không thể thực hiện, Tô Thanh Mị tuy rằng rất nghe lời của mình, là cái phi thường hiền lành tốt thế tử.

Thế nhưng, Tri Thủy Mặc biết, Tô Thanh Mị kỳ thực là ngoại nhu nội cương, một khi nàng quyết định, Tri Thủy Mặc cũng không có cách nào thay đổi.

Vì lẽ đó, lời chưa kịp ra khỏi miệng, Tri Thủy Mặc lại nuốt trở vào, đành phải thở dài, nói rằng, "Cha mẹ làm sao bây giờ?"

Tô Thanh Mị chần chờ một chút, mở miệng nói, "Công công trên người có mẫu thân phù chiếu, một khi công công có nguy hiểm gì, cái kia phù chiếu liền có thể lập tức thông báo ta mẫu thân. Đồng thời, phù chiếu bên trong còn phong lại ta mẫu thân một cái mệnh mẽ hộ thể pháp thuật, đủ để ngăn chặn Hoàng Đan cảnh giới cường giả một canh giờ."

Tri Thủy Mặc hít vào một ngụm khí lạnh, Hoàng Đan cảnh giới người tu hành mệnh mẽ đến đâu, Tri Thủy Mặc không rõ ràng, thế nhưng hần biết, nếu như Hoàng Đan cảnh giới cường giả muốn đối phó chính mình, coi như có 'Hồng Mông vạn giới hồ' thuần di thần thông, chính mình cũng không trốn được.

Lần này, đúng là có thể yên tâm, bất quá, chuyện này, nếu như không phải là mình ngày hôm nay hỏi đến, e sợ căn bản sẽ không biết chưa, Tri Thủy Mặc có chút tức giận, Tô Thanh Mị dĩ nhiên gạt chính mình.

"Phu quân, không phải thanh mị cố ý muốn giấu người, ta sợ người không thích ta mẫu thân ở công công trên người thả phù chiếu." Tô Thanh Mị giải thích.

Xác thực, Vương Thái Thường trên người đã có cái kia phù chiếu, chỉ cần cái kia thanh khâu chỉ chủ hữu tâm, e sợ Vương Thái Thường tất cả cử động đều có thể biết, nghĩ đến chính mình ở thư phòng cùng Vương Thái Thường thổ lộ bí mật, Tri Thủy Mặc sắc mặt có chút không tốt.

Bất quá cũng may, dù cho đối với Vương Thái Thường, Tri Thủy Mặc cũng không có thổ lộ nói thật, quan với mình chân chính bí mật lặng thinh không nói, hơn nữa chỉ ít này thanh khâu bị chính mình mê hoặc, e sợ nàng cũng cho là mình chính là truyền thừa tiên nhân đạo thống đi.

Chỉ ít, điều này có thể kinh sợ một hồi thanh khâu chỉ chủ, không đến nỗi dám đối với mình xằng bậy, đồng thời Tri Thủy Mặc cũng rõ ràng tại sao chính mình tỉnh táo sau, Tô Thanh Mị vẫn như cũ hầu ở bên cạnh mình.

Dù sao làm bạn một cái kẻ ngu si, cùng làm bạn một cái tỉnh táo người tu hành, này không phải là một cái khái niệm, nói vậy trên người mình tiên nhân đạo thống cũng nổi lên tác dụng nhất định đi.

"Tốt, ta biết rồi!" Tri Thủy Mặc cũng không có trách tội Tô Thanh Mị, dù sao chuyện này nếu như lúc trước tự nói với mình, nói không chắc chính mình sẽ làm thanh khâu chỉ chủ đem bùa này chiếu thu hồi.

Bất quá hiện tại nếu đã bị biết rồi một ít chuyện, Tri Thủy Mặc đương nhiên sẽ không phản đối nữa, thiết thời ăn, bùa này chiếu vẫn phải là lưu lại, không phải vậy chẳng phải là thiết thời lớn rồi.

"Đã như vậy, người liền cùng ta đồng thời đi!" Tri Thủy Mặc gật gù, đồng ý, dù sao Tô Thanh Mị muốn cùng chính mình, cũng là lo lắng cho mình an

nguy, Trì Thủy Mặc đương nhiên lý giải.

Xử lý xong tục sự, hiện tại, là thời điểm tăng cao thực lực thời điểm !

"Thanh mị, đem vân bên trong hồ cho ta."

Hắn quyết định mau chóng tăng lên pháp lực, sau đó rời đi Long Thuận Phủ, nơi này, hắn đã đem danh vọng xoay đến mức tận cùng, đợi tiếp nữa, cũng không có thu hoạch quá lớn.

"Ân ~!" Tô Thanh Mị gật gật đầu, ở Trì Thủy Mặc xử lý tục sự thời điểm, đã sớm tra xét vân bên trong hồ ký ức .

Bởi vậy, Tô Thanh Mị trực tiếp xoay tay lấy ra một cái xám xịt hạt châu đến, chính là 'Vạn Yêu hoàng châu', "Phu quân, người có thể chuẩn bị kỹ càng?"

"Thanh mị yên tâm, phu quân đã chuẩn bị kỹ càng ." Trì Thủy Mặc trực tiếp để Tô Thanh Mị thả ra vân bên trong hồ.

Tô Thanh Mị đem 'Vạn Yêu hoàng châu' nhẹ nhàng ném đi, liền định ở giữa không trung bên trong.

'Vạn Yêu hoàng châu' khẽ động, hạ xuống một cái xám xịt cột sáng đến, trong cột ánh sáng, một cái toả ra bạch quang linh hồn thể vô chấn định trong đó, chính là vân bên trong hồ.

Cột sáng một thả liền thu, đem vân bên trong hồ trực tiếp thả ra ngoại giới.

Vừa đi ra, vân bên trong hồ còn có chút không tinh tảo, bất quá chói lát, hắn liền ý tứ đến cái gì, đem thân thể cuốn một cái, liền muốn hóa quang bỏ chạy.

"Dưới thì lại vì non sông! Trần!" Hơi hét một tiếng, Trì Thủy Mặc hai tay bấm quyết, chính là nho gia sáu quyết chi thư quyết.

Vừa mới dứt lời, một toà màu trắng núi cao bỗng nhiên hiện lên, này núi cao ước chừng sáu thước to nhỏ, đỉnh núi chỗ, có mười hai cái 'Trần' ký tự vẫn bóng mờ vờn quanh, trong lòng núi, một cái 'Nhân' ký tự vẫn soi sáng.

Đây là Hạo Nhiên núi cao hình chiếu! !

Hình chiếu mới vừa xuất hiện, liền đem vân bên trong hồ trấn áp hư không, không thể động dậy, núi cao hình chiếu khẽ run lên động, vân bên trong hồ hồn thể thật giống chịu đến cái gì hấp dẫn giống như vậy, thẳng tắp bay về phía hình chiếu, rơi vào trong lòng núi 'Nhân' ký tự vẫn bóng mờ bên dưới, bị phù văn gắt gao trấn áp!

Trì Thủy Mặc xa xa một chỉ, núi cao hình chiếu ở giữa không trung hơi nhảy một cái, dĩ nhiên cứ thế biến mất không gặp, vượt qua không gian, rơi vào rồi Trì Thủy Mặc 'Nho gia thế giới' bên trong.

Trì Thủy Mặc trực tiếp ngồi khoanh chân lưu câu tiếp theo "Thanh mị, làm hộ pháp cho ta!" Vang vọng trên không trung.

Ngồi khoanh chân, ý niệm tiến vào 'Nho gia thế giới' . Trì Thủy Mặc ý niệm đi thẳng tới đi tới cái kia lao nhanh dòng sông bên trên, chỉ thấy dòng sông hai bên bờ không ít khảm bộ người chính đang tụng niệm (dễ kinh).

Mà những cô gái này linh hồn, đã tất cả đều chuyển hóa thành màu trắng, thành tựu nho tu chi linh!

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 165: Vui quá hóa buồn, thiện ác có báo

Nho tu chi linh, tương tự với quý tu, bất quá, cũng không phải tu hành quý đạo, mà là tu hành nho đạo!

Bắt đầu từ hôm nay, những này nho tu chi linh liền cùng Trì Thủy Mặc này 'Nho gia thế giới' triệt để trói ở cùng nhau, 'Nho gia thế giới' hưng, các nàng hứng thú, 'Nho gia thế giới' vong, các nàng liền vong. . .

Ngoại trừ khảm bộ, cần bộ người, khôn bộ người, cũng đều hóa thành nho tu chi linh, ngày đó kiện lão nhân càng là đã sớm hóa thành nho tu chi linh, chúng linh bên trong, phải kể tới thiên kiện lão nhân cường đại nhất.

Nếu có thể tu hành nho đạo , Trì Thủy Mặc đương nhiên sẽ không coi thường bọn họ, cái này cũng là một nguồn sức mạnh a, hơn nữa còn là giá trị tuyệt đối đến tín nhiệm sức mạnh.

Trì Thủy Mặc ý nghĩ khẽ động, thức hải trong không gian 'Hạo nhiên chính khí thư' ánh sáng toả sáng, Nguyên Thủy phù âm vang lên, 108 cái Nguyên Thủy phù văn bóng mờ lao ra Trì Thủy Mặc thức hải, 'Nho gia thế giới' không trung nhất thời xuất hiện 108 cái to bằng nắm tay Nguyên Thủy phù văn bóng mờ.

Nguyên Thủy phù văn bóng mờ khẽ động, liền đi tứ tán, mỗi một đạo Nguyên Thủy phù văn bóng mờ đều chuẩn xác rơi vào một cái nho tu chi linh bên trong, này, là hậu thiên nho tu tu linh phương pháp, tên gọi tất nho tu linh pháp.

Nguyên Thủy phù văn bóng mờ vào hồn, hết thấy nho tu chi linh đều dừng lại trong miệng kinh văn, ngồi khoanh chân, lẳng lặng lĩnh hội Nguyên Thủy phù văn bóng mờ bên trong tín tức.

Không để ý tới những này lẳng lặng thể ngộ nho tu chi linh, Trì Thủy Mặc nhìn dòng sông kia bầu trời Hạo Nhiên núi cao hình chiếu, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, quát to, "Trần!"

Chỉ thấy cái kia Hạo Nhiên núi cao hình chiếu mang theo trong lòng núi vân bên trong hồ chậm rãi chìm xuống, làm đọng tới dòng sông mặt nước thời gian, chịu đến Hạo Nhiên sông ý cảnh xung kích, Hạo Nhiên núi cao hình chiếu khẽ run lên, liền muốn tản đi.

Trì Thủy Mặc sắc mặt ngưng lại, uống đến, "Trần!"

Hạo Nhiên núi cao hình chiếu lập tức quang minh toả sáng, rung động ngọn núi lại ổn định lại. Chậm rãi chìm vào đáy sông.

"Mơ!" Ngoại giới Trì Thủy Mặc tay bấm không tên pháp quyết, cái kia Hạo Nhiên núi cao hình chiếu khẽ động, màu trắng vách núi dần dần trở nên trong suốt, lộ ra trong lòng núi cảnh tượng đến.

Trong lòng núi, 'Nhân' ký tự văn treo lơ lửng trên không, đem một cái toả ra ánh sáng hồn thể bị trấn áp dưới.

Trì Thủy Mặc khe khẽ thở dài. Đạo, "Vân bên trong hồ, người ngàn vạn lần không nên, không nên nhục mạ thanh mi, vốn là ta chỉ là dự định lấy mạng của người, lưu linh hồn người chuyển thế, đáng tiếc, người đắc tội rồi thanh mi, càng là cố ý xu khiến vùng núi bạo hùng giết người. Ta không thể để người sống nữa."

Trì Thủy Mặc nói xong, hùng vĩ Nguyên Thủy phù âm vang lên ở toàn bộ 'Nho gia thế giới', "Trong núi ngàn năm chỉ chớp mắt, nước chảy nháy mắt đã ngàn năm."

Hết thấy chính đang thể ngộ nho tu linh pháp nho tu chi linh môn, nghe được câu này sau đều ngồi yên bất động, tiến vào hoảng hốt trạng thái, huyền ảo sức mạnh ý cảnh ở toàn bộ 'Nho gia thế giới' lưu chuyển.

Cái kia trong sông Hạo Nhiên núi cao hình chiếu bên trong vân bên trong hồ, bị hóa thành lưu quang nước sông gội rửa mà qua. Mang đi điểm điểm quang ảnh.

Theo nước sông biến thành lưu quang kéo dài gội rửa, cái kia vân bên trong hồ hồn thể dần dần do ngưng tụ trở nên hư huyền. Lượng lớn điểm sáng bị Hạo Nhiên nước sông biến thành lưu quang mang đi, biến mất không còn tăm hơi.

Rất nhanh, vân bên trong hồ thẳng tắp eo lưng cũng dần dần lộn khom, sắc bén đôi mắt cũng chậm chậm mất đi hào quang, trở nên vẩn đục, linh hồn tuổi thọ bị dần dần lột bỏ! !

Lưu quang đầy rẫy toàn bộ núi cao bóng mờ. Rất nhanh, vân bên trong hồ linh hồn liền lão đến không thể già hơn nữa , một đạo lộn khom bóng người dần dần hóa thành quang điểm từ đầu đến chân bay ra mà mờ, cái gì đều không có để lại.

Làm quang điểm tan hết, trong sông Hạo Nhiên núi cao hình chiếu bỗng nhiên giải thể. Hóa thành một tia lưu quang đưa về Hạo Nhiên núi cao bên trong.

"Rầm rầm rầm!" Vô số mây trắng điên cuồng hiện lên, hóa thành vô biên sương mù tràn ngập toàn bộ thế giới, theo sương trắng kết thúc, Hạo Nhiên núi cao ngọn núi dần dần trở nên ngưng tụ, ba trượng Hạo Nhiên núi cao trên đỉnh ngọn núi sáu thước bóng mờ rốt cục ngưng tụ.

Hạo Nhiên sông cũng triệt để xuyên qua toàn bộ 'Nho gia thế giới' nguyên bản bị lột bỏ một tác bóng mờ lại lần nữa dài ra trở về

Mặt đất màu trắng càng là điên cuồng mở rộng, do tám trượng hai thước trực tiếp mở rộng đến chín trượng to nhỏ, triệt để phủ kín toàn bộ 'Nho gia thế giới'

Trên bầu trời Nhật Nguyệt Sao trời ý cảnh cũng càng hùng vĩ, thế giới đồ vật hai bên phương đông cùng ngưng trong cốc, từng tia từng sợi ngọn lửa màu trắng càng tụ càng nhiều, đáy vực trung tâm nơi hòa điểm đạt đến ba thước có thừa, chính là khe lõm bên bờ nơi, hòa điểm cũng có ba tác cao.

Nhưng mà, mây mù còn chưa tiêu tan xong xuôi, càng ngày càng nhiều mây mù không có tiêu hao địa phương, liền như thế tụ tập ở 'Nho gia thế giới' bên trong, dần dần, toàn bộ 'Nho gia thế giới' bị sương lớn bao phủ.

Cũng may, làm toàn bộ thế giới bị bao phủ sau, tình thế không có tiến một bước nghiêm trọng!

Này, không phải chuyện tốt đẹp gì, những này sương lớn nếu như không bị tiêu trừ, e sợ Trì Thủy Mặc 'Nho gia thế giới' sẽ phế bỏ, bởi vì, ở này sương lớn bao phủ xuống, hần triệu hoá không ra mây may sức mạnh.

Đây chính là sử dụng 'Chớp mắt ngàn năm' chỗ hỏng, nếu như tiêu diệt đối tượng sản sinh pháp lực quá nhiều, nhiều đến 'Nho gia thế giới' hấp thu không được, sẽ hóa thành đầy trời sương lớn, bao phủ tất cả, sương lớn bao phủ chỗ, Trì Thủy Mặc hoá không ra một tia sức mạnh.

Trừ phi, những này sương lớn bị tiêu hao mất, Trì Thủy Mặc mới có thể một lần nữa khổng chế 'Nho gia thế giới', càng sao, phiền phức chính là, những này sương lớn không thể bị dùng cho 'Nho gia thế giới' ở ngoài, chỉ có thể dùng ở 'Nho gia thế giới' bên trong.

Bây giờ, Nhật Nguyệt Sao trời, núi non sông suối, đại địa cùng với dương ngưng hai cốc, cũng đã đạt đến hiện nay có khả năng đạt đến cực hạn, liền nhiều một tia sương trắng đều hấp thu không được.

Ván cờ này, Trì Thủy Mặc nên thế nào giải?

Lẽ nào khổ cực tu luyện 'Nho gia thế giới' liền như vậy phế bỏ.

Trì Thủy Mặc khẽ mỉm cười, trong lòng thở dài nói, có nhân tất có quả, có quả tất có nguyên nhân, thiện bởi vì kết thiện quả, một mỗ một âm, thiên định, người vì a!

May mà chính mình nhận lấy Chu Nghệ Càn a!

May mà chính mình lúc đó thiện tâm một phát đi tới một lần!

Trì Thủy Mặc quát to một tiếng, 'Hạo Nhiên thừa đạo ấn' đệ tam biến!

Vương gia đại sảnh một bên nhà kẻ bên trong, Chu Nghệ Càn chính đang suy nghĩ chính mình vừa được truyền thừa, trong đó bên trong đan điền 'Chu Thiên nghĩa thủy quyền' bên trong 'Nghĩa thủy' ở Trì Thủy Mặc bấm quyết thời gian đột nhiên hơi rung động!

Không, không thể nói là 'Nghĩa thủy' đang rung động, mà là dòng sông bên trong chìm nổi 'Nghĩa' ký tự vẫn đang rung động nhẹ nhàng, chậm rãi, 'Nghĩa' ký tự vẫn rung động phạm vi cùng tần suất càng lúc càng lớn.

Theo 'Nghĩa' ký tự vẫn rung động, gọn sóng vô hình vượt qua không gian, trong nháy mắt đến 'Tích tán trai' bên trong Trì Thủy Mặc trên người, chui vào 'Nho gia thế giới' Hạo Nhiên chỉ trong sông.

Quý dị chính là Chu Nghệ Càn dĩ nhiên đối với luồng rung động này không cảm giác chút nào, 'Nghĩa' ký tự vẫn rung động bên trong, vô số quang ảnh chớp loạn, quang ảnh bên trong có người có yêu, có núi có sông, có phồn vinh hưng thịnh, cũng có son hà phá diệt.

Có nông phu hướng về canh ở mặt đất, cũng có phụ nữ canh củi ở đêm, có mang binh đánh giặc tướng quân, cũng có chỉ trích mới tù nguyên soái, có vượt mã đạo phổ tiến sĩ, cũng có khêu đèn đêm đọc tú tài.

Sĩ nông công thương, ngư tiều canh độc, người buôn bán nhỏ Lâm Lâm tổng tổng, không phải trường hợp cá biệt.

Những này quang ảnh ở Chu Nghệ Càn 'Nghĩa thủy' bên trong lấp lóe thời điểm, Trì Thủy Mặc Hạo Nhiên sông bên trong đồng dạng lóe lên những này quang ảnh, giống như đúc, chỉ có điều những này quang ảnh so với Chu Nghệ Càn tới nói, càng to lớn hơn một chút, cũng càng rõ ràng chút.

Những này quang ảnh ở Trì Thủy Mặc Hạo Nhiên sông bên trong chồng chất, càng co càng nhỏ lại, hóa thành một phương biến ảo chớp chòn ký tự, cùng Chu Nghệ Càn 'Nghĩa thủy' bên trong phù vân có chút tương tự, bất quá, nhưng vẫn không có triệt để thành hàng.

'Hạo Nhiên thừa đạo ấn' đệ tứ biến! , Trì Thủy Mặc quát to một tiếng, lời nói vừa ra khỏi miệng, những thanh âm này liền quý dị hóa thành một luồng gọn sóng, trực tiếp vượt qua không gian tác dụng ở Chu Nghệ Càn 'Nghĩa thủy' bên trong.

'Hạo Nhiên thừa đạo ấn' đệ tứ biến! Thanh âm này vang lên ở Chu Nghệ Càn 'Chu Thiên nghĩa thủy quyền' bên trong, âm thanh ở này màu trắng giới mô bên trên không ngừng phản xạ, không ngừng vang vọng, càng lúc càng lớn.

'Chu Thiên nghĩa thủy quyền' thậm chí bởi vậy gây nên đạo vết sóng gọn, nhưng mà, chính đang lĩnh ngộ truyền thừa Chu Nghệ Càn không cảm giác chút nào, đối với bên trong bên trong đan điền dị biến không có một chút phản ứng.

Làm 'Chu Thiên nghĩa thủy quyền' bên trong gọn sóng kịch liệt đạo cực hạn thời điểm, toàn bộ 'Chu Thiên nghĩa thủy quyền' khẽ run lên, một cái chỉ có nửa tắc to nhỏ loại nhỏ 'Chu Thiên nghĩa thủy quyền' xuất hiện ở Chu Nghệ Càn 'Chu Thiên nghĩa thủy quyền' bên trong.

Loại nhỏ 'Chu Thiên nghĩa thủy quyền' mới vừa vừa thành hình, liền hơi nhảy một cái, cứ thế biến mất ở Chu Nghệ Càn bên trong trong đan điền.

Mà Trì Thủy Mặc 'Nho gia thế giới' bên trong, bầu trời bỗng nhiên thêm ra một cái ngôi sao màu trắng đến, làm Trì Thủy Mặc 'Nho gia thế giới' bên trong bỗng nhiên thêm ra một cái ba thước to nhỏ tinh thần thời điểm, một luồng thiên âm đột nhiên ở toàn bộ 'Nho gia thế giới' vang lên.

"Thiên thời không bằng địa lợi, địa lợi không bằng người cùng

Phú quý bất năng dâm, nghèo hèn không thể đi động, uy vũ không khuất phục.

Cùng thì lại chỉ lo thân mình, đạt thì lại kiêm thiên hạ.

Một ngày bạo chi, mười ngày hàn chi, không có có thể sinh giả vậy.

Lão ta lão, cùng với người chi lão; ấu ta ấu, cùng với người chi ấu.

Nhạc dân chi nhạc giả, dân cũng nhạc nhạc; ưu dân chi ưu giả, dân cũng ưu ưu. Nhạc lấy thiên hạ, ưu lấy thiên hạ, nhưng mà không vương giả, chưa chi có vậy.

Ta biết nói, ta thiện dưỡng ta hạo nhiên chi khí.

Trọng dụng nhân tài, tuần kiệt tại vị, thì lại thiên hạ chi sĩ đều duyệt mà nguyện đứng ở hướng về rồi.

Đắc đạo giả giúp đỡ nhiều, thất đạo giả quả trợ.

Quyền, sau đó biết nặng nhẹ; độ, sau đó biết dài ngắn.

Cổ Thiên tướng hàng chức trách lớn thế là người vậy, phải trước tiên khổ tâm chí, lao gân cốt, đói bụng thể da, khổ cùng thân, hành phát loạn gây nên, vì lẽ đó động tâm nhần tính, từng ích không thể.

Dân vì quý, xã tắc thứ chi, quân vì nhẹ nhàng

Sinh ở ưu hoạn, chết vào yên vui.

Ngư, ta sở dục cũng; hùng chương, cũng ta sở dục vậy. Hai người không thể được kiêm, xá ngư mà lấy hùng chương giả vậy. Sinh, cũng ta sở dục vậy. Nghĩa, cũng ta sở dục cũng; hai người không thể được kiêm, xá sinh mà lấy nghĩa giả vậy.

..."

Theo ngày này âm xuất hiện, Hạo Nhiên chi trong sông cái kia biến ảo chấp chôn quang ảnh bỗng nhiên thành hình, thỉnh linh chính là Chu Nghệ Càn 'Nghĩa thủy' bên trong 'Nghĩa' ký tự vẫn, giống như đúc, không có bất kỳ chỗ khác nhau nào.

Này 'Nghĩa' chữ một thành vô số đạo lý thoáng hiện ở Trì Thủy Mặc trong óc, 'Hạo nhiên chính khí thư' ánh sáng toả sáng, đem Trì Thủy Mặc màu vàng linh hồn bao phủ trong đó, vô số màu trắng phủ vẫn từ 'Hạo nhiên chính khí thư' bên trong bay ra, hòa vào Trì Thủy Mặc trong linh hồn.

Đối với này, Trì Thủy Mặc thức hải phía trên ba cái hồ lô không có bất kỳ phản ứng nào, buông xuôi bỏ mặc!

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 166: Tôn chấn quật, bát quái đầy đủ hết

Theo phù văn hòa vào, Trì Thủy Mặc linh hồn dần dần cuộn mình, đoàn kết lại với nhau, như thai nhi ở cơ thể mẹ bên trong đáng đáp, Trì Thủy Mặc cũng nặng nề ngủ thiếp đi.

Thật giống thân ở trong mơ, nơi ở một cái ấm áp ôm ấp, để hán lưu luyện không ngớt, lại như vĩnh viễn chìm đắm ở trong đó.

Làm Trì Thủy Mặc linh hồn ngủ say thời điểm, 'Nho gia thế giới' bỗng nhiên run lên, thế giới màu trắng thai mô khẽ động, dĩ nhiên chậm rãi khoách lớn lên, mười trượng, mười lăm trượng, mười tám trượng, hai mươi hai trượng...

Theo 'Nho gia thế giới' mở rộng, cái kia Hạo Nhiên sông cũng dần dần tăng trưởng. Hạo Nhiên sông cũng chậm chậm dài ra, như cũ ngang qua toàn bộ 'Nho gia thế giới'.

Giữa bầu trời nhật nguyệt ánh sáng cũng càng ngày càng dày đặc, ý cảnh càng ngày càng hùng vĩ.

Không theo 'Nho gia thế giới' tăng trưởng, tràn ngập toàn bộ 'Nho gia thế giới' mờ mịt sương lớn điên cuồng tuôn trào, Hạo Nhiên núi cao, Hạo Nhiên

sông, đại địa, Nhật Nguyệt Sao trời, thậm chí dương ngưng hai cốc đều điên cuồng cướp đoạt lên sương trắng đến.

Cái kia tràn ngập toàn bộ 'Nho gia thế giới' mờ mịt sương lớn bắt quá sáu cái hô hấp liền bị cướp đoạt hết sạch, lộ ra rõ ràng 'Nho gia thế giới' đến.

Làm 'Nho gia thế giới' tăng trưởng đến hai mươi bốn trọng chu vi thời gian, thế giới thai mô hơi dừng lại một chút, liền như vậy đình chỉ mở rộng.

Tuy rằng 'Nho gia thế giới' đình chỉ mở rộng, thế nhưng bên trong phát sinh biến hóa vẫn chưa đình chỉ.

Nhân đạo thiên âm dần dần biến mất, thay vào đó chính là hai loại khác âm thanh: "Theo gió tổn, quân tử lấy thân mệnh làm việc", "Dàn sét đánh, quân tử lấy hoàng sợ tu tình" này hai âm thanh một đạo thể như gió, rất nhiều cuốn khắp thiên hạ tư thế, một đạo chính trực vô song, rất nhiều gột rửa hoàn vũ tâm ý.

Hai âm thanh không ngừng vang vọng ở 'Nho gia thế giới' bên trong, không ngừng lẫn nhau va chạm, dần dần hợp thành một loại âm thanh, thanh âm này, gồm cả hai âm thanh đặc điểm, rồi lại càng mạnh mẽ hơn.

"Theo gió tổn. Quân tử lấy thân mệnh làm việc; dàn sét đánh, quân tử lấy hoàng sợ tu tình" âm thanh này hóa thành vô biên sóng gợn đảo qua 'Nho gia thế giới' mỗi một tấc mặt đất.

Dần dần, nho gia thế giới đông nam chệch hư không xuất hiện một đoàn màu trắng khối không khí. Khối không khí mới vừa xuất hiện, này vô biên thiên âm dồn dập chui vào màu trắng khối không khí bên trong.

Theo thiên âm hấp thu. Màu trắng khối không khí dần dần phát sinh biến hóa, biến thành một phương nho nhỏ mặt đất, so sánh ở 'Nho gia thế giới' trung ương đại địa đến, này một khối đất lệ thuộc thì tương đương với cô huyền hải ngoại tiểu đảo.

Nhưng mà, cùng ngày âm bị hấp thu xong tất thời điểm sao, này hai khối đất lệ thuộc dần dần trở nên mềm mại lên, trung ương dần dần nhỏ lên, hình thành một cái bất quy tắc núi nhỏ.

Làm núi nhỏ nhỏ lên thời gian. Từng cái từng cái hang lớn rồi lại xuất hiện ở này núi nhỏ bên trên, hang lớn không nhiều không ít, vừa vặn chín cái, thông suốt toàn bộ núi nhỏ, đều đặn phân bố ở núi nhỏ bên trên.

Khi này kỳ quái sơn quạt một thành, nho gia thế đột nhiên truyền ra một tia âm thanh đến "Hô ~"

Này tiếng tiếng hô thật giống là một cái ngòi nổ giống như vậy, trong chốc lát vô số "Ào ào ào" tiếng vang lên, vang vọng toàn bộ 'Nho gia thế giới'.

Cái kia sơn quạt trong lỗ thủng vu vu tiếng càng là cực kỳ vang dội, chín cái lỗ thủng trong lúc đó dường như có kỳ diệu liên hệ giống như vậy, vô số lưu quang ở chín cái lỗ thủng bên trong tiến vào chui ra.

Làm phong thanh đạt đến mức tận cùng thời điểm "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn nổ vang ở sơn quạt bên trong.

Một tiếng vang thật lớn sau khi. Ầm ầm tiếng không ngừng nổ vang, một tiếng liền với một tiếng.

Nếu như lúc này Trì Thủy Mặc vẫn tỉnh táo, liền có thể nhìn thấy. Cái kia sơn quạt bên trong vô số lưu quang ra vào, cái kia lưu quang bên trong, càng là chen lẫn đạo vệt màu trắng ngón út độ lớn lời đình.

Này kỳ quái sơn quạt triệt để thành hình thời gian, một tiếng vang ầm ầm nổ vang, 'Nho gia thế giới' bên trong bỗng dưng bay ra ba cái Nguyên Thủy phù văn đến, tổn chấn quạt

Ba cái phù văn vừa ra, trực tiếp bay đi đông nam, đi tới cái kia kỳ dị sơn quạt bên trên ầm ầm hạ xuống, khác ở sơn quạt thân thể trên.

Tổn là gió. Chấn là sấm, tổn chấn quạt. Tức sấm gió quạt vậy!

Trong óc tiếp thu phù văn Trì Thủy Mặc linh hồn, dần dần cảm giác được bốn phía áp lực khí tức càng ngày càng ít. Cuối cùng hết thấy áp lực khí tức đều biến mất không còn tăm hơi, trái lại có từng tia từng tia mát mẻ khí tức truyền vào.

Làm mát mẻ khí tức truyền vào thời gian, Trì Thủy Mặc tỉnh táo lại, cùng lúc đó, vô số tin tức nhảy vào linh hồn, Trì Thủy Mặc sững sờ một hồi lâu, rốt cục phản ứng lại.

Ý niệm lui ra thức hải, tiến vào 'Nho gia thế giới', tuy nhưng đã dự liệu đến 'Nho gia thế giới' tất nhiên sẽ phát sinh thay đổi, thế nhưng Trì Thủy Mặc vẫn là hơi có chút giật mình.

Toàn bộ 'Nho gia thế giới' đã trưởng thành đến hai mươi bốn trọng chu vi, thế nhưng chỉ có trung ương mười hai trọng mới có thổ địa, mà thổ địa bên trên sừng sững một toà cao tám trọng, hai trọng có thừa Hạo Nhiên núi cao.

Hạo Nhiên núi cao bên trong, mét to nhỏ 'Nhân' chữ phù văn thần bí trôi nổi lòng núi, đỉnh núi mười hai cái to bằng cái đầu 'Trần' ký tự văn bay lượn.

Hạo Nhiên núi cao cạnh, hai trọng có thừa rộng, dài hai mươi bốn trọng Hạo Nhiên sông xuyên qua toàn bộ 'Nho gia thế giới' bắt quá, Hạo Nhiên sông chỉ có dài mười hai trọng chảy xuôi ở đại địa bên trên, mặt khác mười hai trọng chảy xuôi ở đại địa ở ngoài trong hư không.

Hơn nữa, đại địa ở ngoài này dài mười hai trượng dòng sông hơi có chút hư huyền, xem ra thật giống chỉ là một cái huyền ảnh, tương tự, cái kia cao tám trượng Hạo Nhiên núi cao vẫn như cũ như vậy, chỉ có cao bốn trượng ngọn núi chính là thực thể, bốn trượng bên trên núi cao đều là bóng mờ.

Tri Thủy Mặc biết, điều này là bởi vì tuy rằng đạo hạnh của chính mình đã tới nho tu cảnh giới thứ ba, 'Nho sư cảnh' đỉnh phong, thế nhưng pháp lực vẫn chưa có thể cùng được với đạo hạnh, vì lẽ đó bộ phận núi cao dòng sông xem ra có chút hư huyền. Làm thu được đầy đủ hạo nhiên chính khí sau, này núi cao dòng sông tự nhiên sẽ hóa thành thực thể.

Lúc này Tri Thủy Mặc pháp lực vừa vận là 'Nho sư cảnh' tiền kỳ đỉnh phong, mà đạo hạnh đã đạt đến nho sư cảnh' đỉnh phong, trong thời gian ngắn bên trong, căn bản không cần lại rầu rĩ nói hành văn đề, chỉ cần mở rộng chính mình thanh minh, tăng nhanh nhân đạo chính nguyên sưu tập tốc độ là tốt rồi.

Nói thật, hiện nay vẹn vẹn một cái Long Thuận Phủ nhân đạo chính nguyên, đã không đủ để cung cấp Tri Thủy Mặc tiêu hao, nếu như Tri Thủy Mặc trải qua một hồi kịch liệt đấu pháp sau khi, e sợ muốn nửa tháng mới có thể khôi phục pháp lực.

Nếu như muốn tăng cao pháp lực, càng là phiền phức, cần đem hạo nhiên chính khí một chút đánh bóng.

Trên bầu trời, ngoại trừ nhật nguyệt quanh quần ở ngoài, còn nhiều một cái ba thước to nhỏ tinh thần, đó là Chu Nghê Càn 'Chu Thiên nghĩa thủy quyền' ở Tri Thủy Mặc 'Nho gia thế giới' bên trong hình chiếu.

Thông qua cái này hình chiếu tinh thần, Tri Thủy Mặc có thể nắm giữ Chu Nghê Càn tất cả, làm Chu Nghê Càn nguy hiểm thời gian, Tri Thủy Mặc càng là có thể thông qua này hình chiếu tinh thần cho Chu Nghê Càn cung cấp trợ giúp.

Nếu như nói núi cao dòng sông biến hóa còn ở Tri Thủy Mặc dự liệu sau khi bên trong, cái kia 'Nho gia thế giới' đông nam bộ tổn chấn quật liên có điểm đề Tri Thủy Mặc bất ngờ, tuy rằng hẳn đoán được lần này sẽ xuất hiện sáu gió hai quái, thế nhưng lấy cái gì hình thức xuất hiện, đúng là chân tâm không rõ ràng.

Bất quá, giờ khắc này bát quái đã toàn bộ xoay sở đủ!

Tri Thủy Mặc cười ha ha, ý niệm phát ra tiếng, chấn động toàn bộ 'Nho gia thế giới'

"Càn là trời, quân tử lấy không ngừng vươn lên

Khôn là đất, quân tử lấy hậu đức tái vật

Chấn là sấm, quân tử lấy hoảng sợ tu tính

Tốn là gió, quân tử lấy thân mệnh làm việc

Khảm là nước, quân tử làm sự mưu bắt đầu

Ly là hỏa, quân tử lấy loại tộc biện vật

Cấn là núi, quân tử lấy bầu nhiều ích quả

Đoái là nhà, quân tử lấy biện dân an chí!"

Tri Thủy Mặc vừa dứt lời, 'Nho gia thế giới' bầu trời bay ra một cái càn quái, đại địa bay ra khôn quái, tổn chấn quật bay ra tổn chấn hai quái, dương ngưng hai cốc bay ra cách đoái hai quái, Hạo Nhiên núi cao bay ra cấn quái, Hạo Nhiên chỉ cùng bay ra khảm quái.

Tám cái quái tượng ở 'Nho gia thế giới' giữa không trung không ngừng xoay tròn, dần dần hợp thành một cái to lớn hậu thiên bát quái, khảm quái chiếm giữ chính phương bắc; khôn quái chiếm giữ phía tây nam; quẻ Chấn chiếm giữ Đông Phương; tổn quái chiếm giữ phía đông nam; cấn quái chiếm giữ hướng tây bắc; đoái quái, chiếm giữ phương tây; càn quái, chiếm giữ hướng đông bắc; cách quái chiếm giữ phía nam.

Bát quái phương vị nhất định, càn, khảm, cấn, chấn, bốn quái, vì dương quái, phát sinh chói mắt bạch quang; khôn, đoái, cách, tổn, bốn quái, thuần âm quái, phát sinh đen như mực quang.

Lần thứ nhất, 'Nho gia thế giới' bên trong có loại thứ hai màu sắc, màu đen!

Hai màu đen trắng quá bầu trời không ngừng giao hòa, hóa thành một cái lẫn nhau truy đuổi Âm Dương Ngư, rơi vào trong bát quái.

Đến đây, bát quái âm dương định vị, toàn bộ quái tượng chậm rãi lớn lên, mãi đến tận đem 'Nho gia thế giới' hoàn toàn bao trùm, chia làm trên dưới hai cái bộ phận.

Sau đó, quái tượng khẽ run lên, cứ thế biến mất.

Cùng lúc đó, ngồi xếp bằng Tri Thủy Mặc cũng chậm rãi mở hai mắt ra, trên mặt tràn trề một tia không che giấu nổi ý cười, không nghĩ tới, xoay sở đủ bát quái sau khi dĩ nhiên được lớn như vậy chỗ tốt.

Hắc, có cơ hội, ta ngược lại muốn xem xem, đúng là là Đạo môn bát quái thần thông lợi hại, vẫn là ta nho môn bát quái thần thông càng sâu một bậc.

Đứng dậy, Trì Thủy Mặc vỗ vỗ không tồn tại tro bụi, cất bước ra ngoài phòng, ngoài cửa, đạo kia mỹ lệ phong cảnh như cũ vẫn còn ở đó.

Đem trước mắt giai nhân ôm vào trong ngực, đem đầu tựa ở giai nhân trên vai, lẳng lặng cảm thụ thời khắc này vẻ đẹp, Tô Thanh Mị phảng phất cũng có thể cảm nhận được chính mình phu quân vui thích, thân thể hơi cứng đờ, liền mềm nhũn ra, ôm lấy chính mình phu quân, yên lặng chia sẻ hân vui sướng.

Dựa theo nho gia cùng Đạo môn cảnh giới đối ứng tới nói, Trì Thủy Mặc đã là hiện hình cảnh giới cao thủ, bất quá, Trì Thủy Mặc thực sự quá mức biến thái, có thể càng cấp một tiêu diệt phụ thể cảnh giới cao thủ, chống lại nửa bước bích đan cảnh giới đại năng, có thể ở bích đan cảnh giới đại năng trong tay toàn thân trở ra.

Lần này tăng lên, Trì Thủy Mặc được quân tử lực nghệ bên trong 'Ngự' đạo truyền thừa, có thể phi thiên độn địa, cũng không tiếp tục cần cười chính mình người vợ Thanh Vân.

"Thanh mị, ngày mai, ta liền muốn rời khỏi Long Thuận Phủ, ngươi có thể chuẩn bị xong chưa?" Trì Thủy Mặc nhàn nhạt lên tiếng nói, khí tức đánh vào Tô Thanh Mị vành tai trên, để trong lòng giai nhân, cơ thể hơi có chút như nhũn ra.

"Phu quân, có phải là quá nhanh hơn một chút! Bà bà chỉ sợ sẽ không để ngươi nhanh như vậy rời khỏi đi!" Dựa theo Tô Thanh Mị lý giải, trịnh tổ liên hiển nhiên sẽ không đồng ý Trì Thủy Mặc ngày mai sẽ rời khỏi Long Thuận Phủ.

"Đó là cha đau đầu hơn vấn đề, ta ở chỗ này thời gian đã đủ dài ra, không thể chờ đợi thêm nữa, bằng không, tai hại vô ích." Trì Thủy Mặc giải thích.

Có 'Hạo nhiên chính khí thư' tại người, chỉ cần Trì Thủy Mặc ở thế giới này bên trong, đều có thể hấp thu đến nhân đạo chính nguyên, dù cho rời khỏi Long Thuận Phủ, cũng sẽ không ảnh hưởng hấp thu Long Thuận Phủ nhân đạo chính nguyên.

"Ân, phu quân nếu quyết định, thanh mị sẽ chống đỡ phu quân, mặc kệ ngươi đi đâu vậy, ta đều muốn đi cùng với ngươi."

Nghe Tô Thanh Mị hứa hẹn, Trì Thủy Mặc đem trong lòng giai nhân ôm càng chặt hơn, thời gian, vào đúng lúc này hình ảnh ngất quăng...

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 167: Trì Thủy Mặc theo đuổi

Một hàng đội buôn cát bước ở đại lộ bên trên, này đội buôn khoảng chừng có chừng một trăm người, hơn ba mươi thớt ngựa khỏe, * lượng xe vận tải, bốn, năm chiếc xe ngựa.

Giờ khắc này, Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị chính ngồi ở trong đó một chiếc xe ngựa bên trong.

Trì Thủy Mặc tay nâng một quyển (xuân thu) chính đang nghiền ngẫm đọc, Tô Thanh Mị ngồi ở bên cạnh hắn, bất quá, Trì Thủy Mặc đối với Tô Thanh Mị cái kia dung nhan tuyệt thế lực sát thương phi thường rõ ràng.

Vì vậy, vì giảm thiểu xuất hành phiền phức, để Tô Thanh Mị khiến cho cái ảo thuật nho nhỏ, tuy rằng như cũ thanh tú, cũng không coi là nghiêng nước nghiêng thành.

"Phu quân, có thể nói cho thanh mị ngươi vì sao phải đem thiên hạ này chính đạo kháng ở đầu vai đây, như vậy, không mệt sao?" Tô Thanh Mị tuy rằng chống đỡ Trì Thủy Mặc tất cả quyết định, nhưng vẫn là nghi hoặc không rõ.

Chính đang nghiền ngẫm đọc (xuân thu) Trì Thủy Mặc để quyển sách trên tay xuống tịch, xóc lên xe ngựa rèm cửa sổ, ngoài cửa sổ, chính là núi rừng.

"Thanh mị, ngươi nói, này núi rừng bên trong những động vật, tự do sao?" Chỉ vào núi rừng bên trong thoan qua một con báo, Trì Thủy Mặc mở miệng hỏi.

"Tự do a, bọn họ cuộc sống vô câu vô thúc ở núi rừng bên trong, mệt mỏi liền nằm xuống nghỉ một chút, khát liền đi nguồn nước nước sông, đói bụng, liền đi săn mồi, lúc nào làm gì, đều là do chính bọn họ quyết định, vì lẽ đó, bọn họ đương nhiên tự do a." Tô Thanh Mị đương nhiên hồi đáp.

Trì Thủy Mặc lắc lắc đầu, đạo, "Thanh mị, ngươi sai rồi, bọn họ xem ra rất tự do, kỳ thực cũng không phải là như vậy, bọn họ mệt mỏi, cũng không thể tùy chỗ nằm xuống nghỉ ngơi, mà là phải cẩn thận quan sát hoàn cảnh chung quanh, nếu như an toàn, mới có thể nghỉ ngơi.

Khát, cũng có thể tìm tới nguồn nước, thế nhưng nguồn nước dưới bất cứ lúc nào tiềm tàng này sẵn mỗi bọn họ mãnh thú, đói bụng, có lẽ bọn họ tồn trên một ngày cũng chưa chắc có thể săn mỗi đạo thú săn, có thể sẽ không cái bụng qua một buổi tối.

Bọn họ nhìn như không bị ràng buộc, kỳ thực sinh hoạt một cái vô hình trong vòng. Cũng không tự do, hơn nữa, bọn họ tuổi thọ cũng rất ngắn ngủi. Trên thế giới có quá nhiều quá đẹp đồ tốt, bọn họ cũng không thể thấy được. Bản này rừng rậm, có lẽ chính là bọn họ toàn bộ thế giới.

Bọn họ từ sinh ra bắt đầu, liền không tự do, mới vừa sinh ra, bọn họ muốn vội vàng lớn lên, cùng đồng bào huynh đệ tương cạnh tranh, không thể có chút nào lười biếng, bằng không. Sẽ ăn không đủ no, mà thời gian dài ăn không đủ no, sẽ chỉ làm thân thể của bọn họ trưởng thành được hạn, cuối cùng chết ở những khác động vật trong miệng.

Nếu như già yếu đến thành niên, bọn họ ngay lập tức sẽ bị cha mẹ đuổi ra ngoài, một mình sinh hoạt, lúc này, nếu như bản lãnh của bọn họ không đủ sẽ chết ở cùng các loại động vật tranh cướp địa bàn trong chiến tranh.

Mà người thành công, sẽ nắm giữ một mảnh đất bàn, tiếp theo. Liền đến giao phối giai đoạn, nắm giữ địa bàn mãnh thú môn, chỉ có càng mạnh mẽ. Mới có thể chọn đến chính mình thoải mái bầu bạn thay mình truyền thừa đời kế tiếp, bằng không, bọn họ sẽ đứt đoạn mất hương hỏa.

Xem là vì phụ thân sau, bọn họ cần vì nuôi sống con của chính mình mà bỏ ba, nếu như tất cả thuận lợi, coi như hải tử trưởng thành sau khi, bọn họ lại sẽ bắt đầu một lượt mới giao phối, lại bắt đầu phù dưỡng con của chính mình.

Mãi đến tận, bọn họ bắt đầu già đi. Lại cũng không giữ được địa bàn của chính mình, bị tân sinh mãnh thú thay thế.

Bọn họ suốt đời. Thật giống như một con xách tuyến con rồi giống như vậy, muốn làm gì đều bị quy định tốt. Thật sự tự do sao?"

Tô Thanh Mị trầm mặc, là một người yêu, nàng so với Trì Thủy Mặc càng lý giải từng lâm pháp tắc, xác thực những này xem ra không buồn không lo những động vật, không có một cái là chân chính tự do, đều đang vì sống tiếp mà bỏ ba.

Trì Thủy Mặc nhìn phương xa, suy nghĩ xuất thần, thật giống đang hồi tưởng cái gì, một hồi lâu, Trì Thủy Mặc phục hồi tinh thần lại, nói rằng, "Thanh mị, ta biết ngươi muốn khuyên ta không cần đi trên cùng giới tu hành tà ma yêu đạo là địch con đường, bởi vì bọn họ thế đại.

Thế nhưng thanh mị, ta phải nói cho ngươi, phu quân có rất nhiều giấc mơ, vì những này giấc mơ, ta không thể không nỗ lực!"

Tô Thanh Mị nghe vậy sững sờ, phu quân mỗi ngày đem người chính đạo treo ở bên mép, lẽ nào, gột rửa càn khôn, quét sạch thiên hạ không phải giấc mộng của hắn sao, "Phu quân, giấc mộng của ngươi, không phải gột rửa càn khôn, quét sạch thiên hạ sao?"

Trì Thủy Mặc lắc lắc đầu, "Ta cũng không phải là trời sinh cùng những kia tà ma yêu đạo có cừ oán, gột rửa càn khôn, quét sạch thiên hạ như thế nào sẽ là giấc mộng của ta."

Vậy thì kỳ quái, Tô Thanh Mị nghi ngờ nói, "Cái kia, phu quân giấc mộng của ngươi là cái gì đây?"

Trì Thủy Mặc hít một hơi thật sâu, nói rằng, "Phu quân ta rất lòng tham, ta có quá nhiều giấc mơ, ta giấc mơ ban đầu, rất đơn giản, ta muốn có biệt thự, kiêu thế, xe hàng hiệu, ta muốn có rất nhiều rất nhiều tiền tài, trải qua kiêu xa dâm dục, sống mơ mơ màng màng sinh hoạt."

Nghe đến đó, Tô Thanh Mị nhú nhú mày, phu quân tại sao có thể có loại này giấc mơ, phu quân gia sinh hoạt chẳng lẽ không được chứ?

Không đề ý đến Tô Thanh Mị nghi hoặc, Trì Thủy Mặc nói tiếp, "Đáng tiếc, ta không có thực hiện giấc mộng của ta, ta thất bại, ta không chỉ có không thể trải qua xa hoa tráng lệ, liền ngay cả bình thường tráng lệ, ta cũng chưa từng có trên."

Trì Thủy Mặc lại nhớ lại cái kia đoạn vô cùng thâm thời gian, là một người xã hội trên tầng thấp nhất rác, hắn ăn cửa hàng lớn, ăn mặc quán vỉa hè hàng, ở phòng dưới đất, hết thấy mỹ hảo hết thấy đều với hắn không có quan hệ.

Làm cái kia vĩ đại bóng người nằm xuống thời điểm, hắn mới cảm nhận được cái gì gọi là lòng chua xót, hắn hí lên lực kiệt liều lĩnh muốn cứu lại phụ thân, nhưng là, lạnh lẽo hiện thực cho hắn tàn khốc một cái tát, đem hắn đánh cho vỡ đầu chảy máu.

Khi đó, hắn liền xin thề, nếu như có lại đến một cơ hội duy nhất, hắn muốn nắm giữ vận mệnh của mình, muốn đứng trên kẻ khác, dù cho gánh vác thân chất thành núi, máu chảy thành sông hắn cũng sẽ không tiếc

Nhỏ yếu, chính là nguyên tội! !

Nhìn ngoài cửa xe vô tận núi rừng, Trì Thủy Mặc nói tiếp, "Là một người nam nhân, tính nắm quyền thiên hạ, say nằm mỹ nhân đầu gối là ta chung cực giấc mơ.

Nhưng là, khi ta phát hiện phía trên thế giới này, còn có một đám người, bọn họ nắm giữ dời núi lấp biển sức mạnh, bọn họ có thể sống tới phi thường trường thời gian, ngồi xem đình tiền hoa nở hoa tàn, nhân gian thế sự tang thương.

Giấc mộng của ta liền phát sinh ra biến hóa, ta không cần lại tính nắm quyền thiên hạ, say nằm mỹ nhân đầu gối.

Ta sở cầu vì trường sinh, ta cầu vì bất tử, ta sở cầu vì vận mệnh ở ta tay!

Vì thế, không tiếc tất cả!

Bước lên trường sinh đường xá ta, bất ngờ phát hiện hai con đường, một cái, tuy rằng bụi gai gần đầy, thế nhưng bụi gai bên dưới, là bảo tàng vô tận, có thể giúp ta đi tới cao nhất, không chỉ có thể nắm giữ vận mệnh của mình, vẫn có thể nắm giữ chúng sinh vận mệnh.

Mặt khác một cái, tuy rằng bằng phẳng cực kỳ, thế nhưng có gì cơ duyên, xem hết chính mình phát hiện, có lẽ ngày mai sẽ hồi một bước lên trời, thế nhưng càng nhiều, có đúng không, phai mờ mọi người."

"Vì lẽ đó, phu quân ngươi chọn đệ một con đường, đúng không?" Tô Thanh Mị khẳng định nói.

"Không sai, ta kiếp trước, dù cho máu cạn, rơi lệ tận, ngày ngày tân cần, hàng đêm gian khổ, vẫn như cũ không thể trải qua ta giấc mơ bên trong tháng ngày.

Đời này, đã có có thể leo đỉnh điểm cơ hội, ta đương nhiên sẽ không bỏ qua, bao nhiêu người, ngày đêm mong ngóng có thể làm cho chính mình leo lên đỉnh phong cơ hội, bọn họ đồng ý vì thế trả giá tất cả, nhưng là, bọn họ không có gặp phải.

Trên thế giới vĩnh viễn không thiếu muốn leo đỉnh điểm người, chỉ là bọn hắn không tìm được cái kia thang trời

Thế nhưng phu quân ta tìm tới, vì lẽ đó, ta phải đem nó vững vàng chộp vào lòng bàn tay, dù cho nó đâm thủng bàn tay của ta, dù cho máu tươi giàn giụa, ta cũng không lại sẽ buông tay, bởi vì, một khi buông tay, có lẽ ta không bao giờ tìm được nữa leo cơ hội." Trì Thủy Mặc giải thích.

Này, mới là Trì Thủy Mặc kiên trì nguyên nhân, 'Bảy hồ' mặc dù đối với chính mình rất hà khắc, thế nhưng 'Bảy hồ' làm tất cả, đều là vì mình.

Xem ra chính mình thật giống là 'Bảy hồ' nô lệ, 'Bảy hồ' muốn chính mình hướng về đông, chính mình liền hướng đông, muốn chính mình đi tây chính mình liền hướng tây.

Kỳ thực Trì Thủy Mặc trong lòng rất rõ ràng, 'Bảy hồ' thử thách, ở tự chọn truyền thừa con đường thời điểm, cũng đã kết thúc, không lại đối với mình có bất kỳ yêu cầu gì, dù cho chính mình không hoàn thành bất cứ chuyện gì cũng sẽ không sao.

Xoá bỏ cái gì, căn bản là sẽ không lại xuất hiện.

Gột rửa càn khôn, quét sạch thiên hạ thử thách, là chính mình chủ động ôm hạ xuống, cùng 'Bảy hồ' không có bất cứ quan hệ gì.

Xong không được thử thách, chính mình liền không chiếm được 'Hạo nhiên chính khí thư' bước kế tiếp truyền thừa.

Thế nhưng, dù cho không chiếm được thử thách, chính mình nhưng vẫn như cũ có thể chính mình tu luyện, 'Hạo nhiên chính khí thư' căn bản là sẽ không xoá bỏ chính mình.

Thế nhưng, liền dường như nói với Tô Thanh Mị giống như vậy, chính mình không nỡ buông tay, Trì Thủy Mặc trong lòng phi thường rõ ràng, này 'Hạo nhiên chính khí thư' truyền thừa có bao nhiêu quý giá, dù cho toàn bộ đồng thau thế giới gộp lại, e sợ cũng không sánh được 'Hạo nhiên chính khí thư' một cái góc viên.

Trì Thủy Mặc suy đoán, nếu như có càng cao cấp thế giới đại năng nghe nói 'Hạo nhiên chính khí thư' truyền thừa, e sợ muốn bọn họ cảm là cái đồng thau thế giới để đối bọn họ đều sẽ đồng ý, hơn nữa còn tranh nhau chen lẫn.

Trì Thủy Mặc đầu vừa không có bị môn giáp qua, đương nhiên không nỡ buông tay.

Không nói những cái khác, liền nói cái kia pháp thuật 'Chộp mắt ngàn năm', vậy cũng là có thể so với Tiên Thiên linh bảo Hồn Nguyên kim đầu khủng bố pháp thuật a, này, vẫn là 'Hạo nhiên chính khí thư' truyền thừa một điểm nhỏ của tảng băng chìm mà thôi, có thể tương tượng được, 'Hạo nhiên chính khí thư' chân chính truyền thừa khủng bố.

Trì Thủy Mặc hiện tại lại như một con thằn lằn ăn mồi, trong tay chăm chú nắm một cái vàng làm bụi gai con, đừng nói cái kia bụi gai con đưa tay thứ chảy máu, dù cho đâm thủng, hắn cũng sẽ không buông tay, hết cách rồi, cùng sợ a, hơn nữa, kẻ ngu si mới sẽ buông tay.

Tô Thanh Mị nghi ngờ hỏi, "Kiếp trước? Phu quân, lẽ nào ngươi còn nhớ kiếp trước sự tình sao?"

"Không sai, thanh mị, ngươi phu quân ta xác thực nhớ kiếp trước sự tình, đánh vỡ thai bên trong bí ẩn, không phải vậy, sự tôn như thế nào sẽ thu ta vì đệ tử." Trì Thủy Mặc sắc mặt như thường nói dối.

Cũng không thể xem như là nói dối, hắn xác thực nhớ kiếp trước sự tình, ân, nếu như Thiên Long Bát Bộ xem như là hắn kiếp trước.

"Cái kia, phu quân kiếp trước kết hôn sao?" Tô Thanh Mị khẩn cấp hỏi.

, dĩ nhiên quan tâm vấn đề này, bất quá, cái này cũng là Trì Thủy Mặc tất cả này hoang trọng điểm vị trí, chỉ cần xây dựng lên Tắc Hạ học cung, Trì Thủy Mặc liền có thể phó nổi qua lại thế giới đánh đổi, lại về Thiên Long thế giới, sắp trở thành tất nhiên.

"Không có kết hôn, bất quá, ngươi phu quân ta đầu thai chuyển thế thời gian, còn có một cái ý trung nhân đang đợi ngươi phu quân ta." Trì Thủy Mặc muốn trước tiên cho Tô Thanh Mị đặt xuống dự phòng châm, miễn cho đến thời điểm Tô Thanh Mị gợn chân.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: Mấy cái kẻ tham ăn

"Ồ ~" Tô Thanh Mị gật gật đầu, hỏi lần nữa, "Cái kia, phu quân, người còn nhớ cô gái kia ở phương nào sao, người còn có thể đi tìm nàng sao?" Tô Thanh Mị nhẹ giọng hỏi ra vấn đề này, bất quá, cái kia quần quít lấy góc áo ngón tay bại lộ nội tâm của nàng không bình tĩnh.

"Đương nhiên nhớ, nếu như có cơ hội, phu quân tất nhiên sẽ đi tìm nàng, bất quá, phu quân kiếp trước cũng không phải là ở thế giới này, vì lẽ đó, thanh mị người không cần lo lắng có người cướp người phu quân." Trì Thủy Mặc cười cợt, đem Tô Thanh Mị một cái ôm vào trong ngực.

"Nào có ~!" Tô Thanh Mị hờn dỗi một tiếng, từ chối thừa nhận vấn đề này.

Ở Trì Thủy Mặc trước ngực tìm cái thoải mái vị trí dựa vào, Tô Thanh Mị mở miệng hỏi, "Phu quân, người có thể cho ta nói một chút người kiếp trước sao, thanh mị thật muốn biết."

Trì Thủy Mặc sùng sốt, này nên nói như thế nào, chính mình ở Thiên Long thế giới hành động, căn bản là quần không ra 'Bảy hồ' a, bí mật này, Trì Thủy Mặc vĩnh viễn sẽ không nói ra khẩu, trừ phi, hần đứng ở chư thiên vạn giới đỉnh phong ngày ấy.

"Thanh mị, xin lỗi, phu quân không thể nói, không phải phu quân không tín nhiệm người, mà là những chuyện kia, phu quân không thể nói ra miệng, bằng không lập tức sẽ đưa tới đầy trời đại họa."

Trì Thủy Mặc phi thường hoài nghi, chỉ cần mình dám đem 'Bảy hồ' bên trong bất kỳ một hồ lô tên thật nói ra khỏi miệng, sẽ đưa tới đại họa, những kia vô thượng đại có thể đến cùng có năng lực gì, Trì Thủy Mặc không dám đi đánh cược.

"Biết rồi, nếu phu quân không thể nói, cái kia thanh mị liền không hỏi."

Đối với Tô Thanh Mị hiểu chuyện, Trì Thủy Mặc rất có lợi, thương tiếc xoa xoa đầu của nàng.

Đời đến hiện đại, e sợ rất nhiều thê tử đều sẽ không cho phép chồng mình còn có bí mật lớn gạt chính mình đi. Vẫn là cổ đại tốt, Trì Thủy Mặc cảm thán một tiếng.

...

Đột nhiên. Chính đang cất bước xe ngựa chậm rãi ngừng lại, trước xe ngựa phu xe truyền đến âm thanh, "Trì công tử, đã đến hoàng hôn, đội buôn mười mấy dặm bên trong, chu vi cũng không thành trấn thôn xóm. Vì lẽ đó. Chúng ta ngày hôm nay phải ở chỗ này đóng trại."

"Biết rồi!" Trì Thủy Mặc nhàn nhạt đáp một tiếng.

Trì Thủy Mặc nói, ra ngoài ở bên ngoài, hừ đến cẩn thận một chút, vì không cho nhà người chọc phiền phức, vì lẽ đó sử dụng dùng tên giả, không gọi Vương Nguyên Phong, mà gọi Trì Thủy Mặc.

Ân, đương nhiên, Trì Thủy Mặc cũng cùng Tô Thanh Mị nói. Chính mình kiếp trước tên liền gọi Trì Thủy Mặc, đối với danh tự này, Trì Thủy Mặc càng thêm quen thuộc, vì lẽ đó. Đối với đôi giọng sự tình, Tô Thanh Mị cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Dù sao, Trì Thủy Mặc cũng là phu quân tên không phải sao, ân, mặc dù là kiếp trước.

"Đi thôi, thanh mị, xuống chậm nhưng là không có địa phương làm cơm!" Trì Thủy Mặc mở ra cái chuyện cười.

Hai người dưới đến xe đến. Ngay ở ngoài xe phụ cận tìm cái đất trống, Trì Thủy Mặc tóm một tấm thảm trải trên mặt đất, hai người ngồi.

Chỉ chốc lát sau, phu xe kia liền từ bên cạnh trong rừng cây chui ra, trong tay còn ôm không ít củi khô, "Trì thiếu gia, trì phu nhân, các người thế nào đi ra."

"A, ngồi một ngày xe ngựa, nhức eo đau lưng, đi ra hóng mát một chút, triển khai triển khai thân thể, miễn cho rỉ sắt." Trì Thủy Mặc giải thích.

"Này ngược lại cũng đúng là!" Phu xe trong miệng tán thành, trong lòng nhưng nghĩ đến, người có tiền này gia công tử chính là thân kiều thị mỵ, làm cái xe ngựa còn có thể nhức eo đau lưng, thay đổi ta Lưu lão hán ngồi ở đó thư thư phục phục bên trong xe ngựa, không biết có hưởng thụ đây.

Bất quá, lão đầu này trong lòng phi báng, nhưng không dám nói ra, dù sao, thế giới này nhưng là một cái đẳng cấp nghiêm ngặt thế giới.

Ngày đó Trì Thủy Mặc xử lý tốt Long Thuận Phủ tất cả sự vật, ngày thứ hai liền cùng hết thầy thân bằng cáo biệt, cùng Tô Thanh Mị cùng rời khỏi Long Thuận Phủ.

Cho tới trịnh tổ liên vấn đề tự nhiên do Vương Thái Thường đi quyết định, ngược lại Trì Thủy Mặc hành trình là sẽ không có chút trì hoãn.

Để cho ổn thoả, Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị gia nhập một cái đội buôn, đương nhiên, cái kia tiền bạc là không thể thiếu, lại mời đội buôn bên trong đánh xe tốt nhất Lưu lão hán làm phu xe.

Lưu lão hán không chỉ phải làm phu xe, còn kiêm chức chân chạy làm việc vặt, đầu bếp các loại công việc, hết cách rồi, Trì Thủy Mặc cho bạc quá phong phú, đầy đủ là đồng loại ỷ thác nhiều gấp đôi, không cho phép Lưu lão hán không động tâm.

Rất nhanh, Lưu lão hán liền đem cái kia ôm củi khô biến thành một đồng lửa, lúc này sắc trời cũng có chút vì đen, hồng hồng ánh lửa khác ở Tô Thanh Mị trên mặt, không nói ra được xinh đẹp cảm động.

"Trì lão đệ, trì lão đệ." Một cái thân thể cường tráng trung niên đại hán trong tay xách theo ba con gà rừng trực tiếp lại đây, cái kia gà rừng đã cạo ra lông gà, thanh tẩy nội tạng, xử lý đến sạch sành sanh.

"Trì lão đệ, người xem, ta đi đánh ba con gà rừng lại đây, đã xử lý tốt, người nhìn trời đã đen..." Đại hán này nói chuyện dĩ nhiên nhần nhần nhỏ nhỏ.

Trì Thủy Mặc cũng không thêm để ý, "Để xuống đi, đội lát nữa đồng thời ăn!"

"唉, được rồi!" Đại hán nghe nói Trì Thủy Mặc lời nói, vui mừng khôn xiết, liền vội vàng đem trong tay ba con xử lý tốt gà thịt giao cho Lưu lão hán.

Cái kia Lưu lão hán nghe nói, ma lưu địa liền tiếp nhận đại hán trong tay gà thịt đến, sau đó một đôi mắt to liền nhìn chăm chăm Trì Thủy Mặc, cũng không nói lời nào.

Trì Thủy Mặc bị này hai hàng khiến cho có chút dờ khóc dờ cười, mở miệng nói, "Được rồi, các người chờ một chút!" Sau đó xoay người rời đi. Trì Thủy Mặc trực tiếp đi tới trong xe, trong tay một phen, liền thêm ra một cái hộp đến, cười cợt, liền xoay người lại.

Cầm trong tay hộp giao cho Lưu lão hán, Trì Thủy Mặc liền trực tiếp ở Tô Thanh Mị bên cạnh ngồi xuống.

Đây là chuyện gì xảy ra chứ?

Nguyên lai a, đại hán kia là cái này đội buôn đội hộ vệ đội trưởng, họ Từ, có chút thêm ăn, hai ngày trước Trì Thủy Mặc từng tự mình thịt nướng, cái kia hương vị, thêm người chết.

Đương nhiên, nếu như vẹn vẹn là bởi vì đại hán thêm ăn, đương nhiên sẽ không làm chuyện như vậy đến, dù sao, này có đủ mắt mặt.

Đại hán còn mang theo một cô bé, là đại hán nữ nhi, bất quá thân hoạn một loại bệnh tật, mỗi đến trăng tròn thời gian, sẽ cả người rét run, dù cho đem mười mấy giường chăn nắp ở trên người, ngủ ở bên cạnh lò lửa, như cũ không được.

Đại hán mang theo bé gái xem không ít đại phu, bất quá, đều không thể thấy được, lúc này là nghe nói Hồng xa phủ có một cái tiếng tăm truyền xa thần y, nghe nói nghi nan tạp chứng gì đến trong tay hắn đều có thể thuốc đến bệnh trừ.

Vừa vặn lần này đội buôn chỗ cần đến chính là Hồng xa phủ, vì lẽ đó đại hán liền mang tới con gái của chính mình, vừa đến, có thể kiếm một món tiền tiền, thứ hai đây, cũng thuận tiện mang theo nữ nhi đi xem xem cái kia thần y, nếu có thể chữa khỏi hán bệnh của nữ nhi, đó là không thể tốt hơn.

Đại hán kia nương tử sinh ra nữ nhi liền bởi vì vì khó sinh tạ thế, lưu lại đại hán cùng nữ nhi mình sống nương tựa lẫn nhau, thiên thấy đáng thương, nữ nhi của hắn lại được thứ quái bệnh này, đại hán đương nhiên là đối với nữ nhi mình tốt vô cùng.

Mấy ngày trước Trì Thủy Mặc cảm thấy lương khô khó ăn, chính mình lại là một cái yêu hường thụ người, liền tự mình ra tay làm một lần đầu bếp, làm một trận thịt nướng.

Trì Thủy Mặc xưa nay không chịu bạc đãi chính mình, ra ngoài ở bên ngoài tuy rằng không thể mang tới đầu bếp, thế nhưng mang tới hán sai người bí chế gia vị vẫn là có thể, cái kia gia vị mặt đang nướng thịt dâng hương nồng cực kỳ, ăn lên càng là sao, mỹ vị phi thường, bé gái tự nhiên thêm ăn.

Đại hán này tuy rằng nhìn như lỗ mãng, kỳ thực vô cùng thận trọng, nhìn thấy chính mình nữ nhi vẻ mặt, làm sao không biết thêm ăn, bởi vì loại kia quái bệnh, tiểu thân thể của cô bé vẫn không tốt, hơn nữa không thích ăn cơm.

Đại hán thấy chính mình nữ nhi dĩ nhiên đối với vị công tử kia làm thịt nướng thêm ăn, vì nữ nhi, đại hán nhắm mắt tiến lên trước đòi hỏi, Trì Thủy Mặc lại không phải cái gì keo kiệt người, lúc này liền vui vẻ đồng ý.

Ân, cho tới cái kia gia vị giá trị rất cao, có thể so với ngang nhau trọng lượng hoàng kim, Trì Thủy Mặc tự động quên.

Cái kia Lưu lão hán nói thế nào cũng là thay mình đánh xe người, so sánh với đội hộ vệ đội trưởng tới nói, quan hệ cùng Trì Thủy Mặc càng gần hơn, Trì

Thủy Mặc nếu liền đội hộ vệ đội trưởng đều cho, đương nhiên sẽ không kéo xuống phu xe.

Phải biết, không hoạn quả, mà hoạn không đều.

Này một khi ăn Trì Thủy Mặc thịt nướng, ba người này nhưng là cũng lại ăn không vô những thứ đồ khác, đại hán từng nói, muốn muốn mua lại Trì Thủy Mặc gia vị, bất quá nghe được cái kia gia vị giá so với hoàng kim, liền yên, hơn nữa Trì Thủy Mặc còn không bán.

Không phải ra không nổi này điểm hoàng kim, mà là vàng muốn để cho nữ nhi xem bệnh, cũng may Trì Thủy Mặc cũng không phải cái gì kẻ hẹp hòi, cũng không đi tính toán những thứ này.

Tuy rằng Trì Thủy Mặc không ngại, thế nhưng đại hán giá trị quan bên trong cũng không có ăn không này một cái, sợ đi chủ động đánh tới thú săn, cũng dọn dẹp xong, như vậy mới có thể bù đắp trong lòng hán một điểm chột dạ.

Dù sao, cần người miệng mềm, người kia tay ngắn.

Ở Lưu lão hán thông thạo thịt nướng kỹ thuật dưới, thịt rất nhanh sẽ nướng kỹ, đại hán vội vã đi một bên trong xe ngựa ôm ra một cái gậy yếu bé gái đến.

Nữ hài vừa thấy Trì Thủy Mặc, liền cười tươi rói, hô, "Trì thúc thúc! Tô tỷ tỷ!"

Nghe thấy bé gái tiếng la, Trì Thủy Mặc tức xạm mặt lại, chính mình bỗng dung liền lớn rồi Tô Thanh Mị đồng lứa. Tuy nhưng đã cùng bé gái đã nói đến mấy lần, không hơn người ta vẫn như cũ như thế gọi, Trì Thủy Mặc có thể làm sao, còn có thể đánh nằng một trận không được,

Tiểu cô nương kia lý do rất mạnh mẽ, những kia cùng Trì Thủy Mặc một bên đại người đều kết hôn, hơn nữa còn có đứa nhỏ, những người kia bé gái bình thường xưng là thúc thúc.

Mà Tô Thanh Mị tuy rằng thi pháp che đầy đi dung nhan tuyệt thế, thế nhưng như cũ thanh tú mỹ lệ, bất quá không có như vậy nghiêng nước nghiêng thành mà thôi.

Bé gái nói Tô Thanh Mị như vậy tuổi trẻ đẹp để người, đương nhiên phải gọi tỷ tỷ tốt.

"Ân!" Trì Thủy Mặc tuy rằng tức xạm mặt lại, vẫn là đáp lại một tiếng.

Tiểu cô nương này bất quá tám, chín tuổi khoảng chừng, thân thể so với cùng tuổi bé gái càng thêm gầy yếu, sắc mặt hơi trắng bệch, một đôi mắt đúng là đại lớn lại lượng, tuy rằng vừa vào trời thu, thế nhưng cô bé này nhưng ăn mặc một thân dày đặc quần áo.

"Đến, tiểu tú nhi, đến tỷ tỷ nơi này đến!" Tô Thanh Mị quay về tiểu cô nương kia vẫy tay, tiểu cô nương kia dĩ nhiên cũng không sợ người lạ, tránh ra từ đại hán ôm ấp liền vọt thẳng đến Tô Thanh Mị trong lòng.

Tiểu cô nương kia vốn là rất là sợ người lạ, bình thường đều không Kazuto giao lưu, nhưng kỳ quái chính là dĩ nhiên rất yêu thích Tô Thanh Mị, không một chút nào sợ người lạ, Trì Thủy Mặc trong bóng tối cảm thán, chính mình lão bà mị lực thực sự là nam nữ già trẻ thông sát a.

Đồng dạng, Tô Thanh Mị ngược lại cũng đúng là vô cùng yêu thích tiểu cô nương này, dù sao đứa nhỏ tâm tư đại thể đều rất thuần túy, yêu thích chán ghét toàn bộ đều biểu hiện ở trên mặt, Tô Thanh Mị vô cùng thích cùng người như thế giao thiệp với.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: Tâm huyết dâng trào Tô Thanh Mị

Hơn nữa, cô bé này tuy rằng gầy gò nhược nhược, thế nhưng gương mặt trắng trẻo sinh nhìn rất đẹp, nếu như lại hơi đầy đặn một điểm, nhanh nhẹn chính là một cái đẹp để phi thường tiểu la lý.

Đương nhiên, cho dù rất gầy yếu, thế nhưng tiểu cô nương vẫn như cũ sinh cực kì đẹp để, đặc biệt là cái kia một đôi sẽ nói mắt to, khiến người ta thấy chỉ mừng rỡ.

Lòng thích cái đẹp, mọi người đều có, tiểu cô nương này đẹp để, thêm vào tao ngộ đau khổ, lúc này mới giành được Tô Thanh Mị thích cùng đồng tình, nếu như đôi một cái xấu nha đầu, phỏng chừng mặc dù sẽ đồng tình, thế nhưng yêu thích thì miễn đi.

"Trì công tử, có thể ăn!" Lưu lão hán mở miệng nói, nói xong trước tiên liền đưa tới một con gà rừng nướng chín, Trì Thủy Mặc cũng không lập dị, trực tiếp nhận lấy, sau đó lấy ra một cái sạch sẽ chén lớn đến, đem gà nướng đặt ở trong chén.

Tiếp theo lại lấy ra một cái dao nhỏ đến, mấy lần liền đem cái kia gà nướng phân giải một nửa, lại từ trong xe ngựa lấy ra hai bộ tinh xảo bát đĩa đến, đem cái kia phân giải tốt nửa bên gà nướng thịnh trên hai bát, đưa cho bên cạnh Tô Thanh Mị cùng tiểu tú.

Chờ hai người tiếp nhận bát đĩa sau, Trì Thủy Mặc mới cầm lấy cái kia chưa phân giải nửa bên gà nướng ăn lên, gà nướng mà, đương nhiên muốn gặm mới có muốn ăn.

Bất quá Tô Thanh Mị cùng tiểu tú nhi đều là nữ tính, đương nhiên sẽ không cùng đám này Đại lão gia đồng thời gặm, vì lẽ đó Trì Thủy Mặc tỉ mỉ chuẩn bị hai bộ bát đĩa.

Cái kia từ đại hán, một tay cầm một con gà nướng, một tay kia hướng về phía sau một màn ra một cái hồ lô đến, trực tiếp ném cho Trì Thủy Mặc "Đến, trì công tử, thường thường ta mang hầu nhi tửu!"

Trì Thủy Mặc lấy tay tiếp nhận, mở ra nút lọ chính là một cái, này hầu nhi tửu xanh biếc mà hương, mùi vị thuần mỹ phi thường. Trì Thủy Mặc than thở một tiếng "Từ lão ca rượu này không sai a!"

Cái kia từ đại hán nghe nói Trì Thủy Mặc khen hầu tửu được, cười ha ha hai tiếng. Rất là cao hứng, từ phía sau lại lấy ra một cái hồ lô đến mở ra nút lọ uống một hớp, đạo, "Lão đệ yêu thích là tốt rồi, này hầu nhi tửu nhưng là ta từ Long Thuận Phủ hầu nhi son đem ra, hơn nữa một lần không thể nhiều cầm. Không phải vậy cái kia bây giờ phát hiện nhất định sẽ thay đổi tàng tửu địa phương. Lần sau lại nghĩ uống liền phiền phức."

Trì Thủy Mặc cùng này họ Từ đại hán vừa đến mà đi vậy liền quen thuộc, bởi vì xưng hô này cũng là thân thiết một điểm, đương nhiên, thân phận của Trì Thủy Mặc, này đội buôn người sự tuyệt đối không biết, chỉ là cho rằng hán là nhà ai công tử, ra ngoài du học đến rồi.

"Ha, lão ca đúng là thật có nhã hứng, chỉ là đáng thương cái kia bây giờ. Khổ cực nhường tửu đúng là tiện nghi người." Trì Thủy Mặc nghe được từ đại hán nói cảm kỳ thực chính là trộm, bởi vậy cười trên nói.

"Cũng không thể nói như vậy, lão đệ, này không đơn thuần tiện nghi ta. Còn tiện nghi người a!" Từ đại hán phản bác.

Trì Thủy Mặc đánh cái ha ha, cũng không phản bác, dù sao mình xác thực uống này hầu nhi tửu, hơn nữa, vậy thì thật không tệ, dĩ nhiên còn mang một điểm nhân nhật nguyên khí đất trời, nếu như quanh năm dùng đồ uống vẫn có thể cường thân kiện thể.

Rất nhanh. Một hồ lô tửu liền uống xong, thịt nướng cũng mọi người tiêu diệt, mọi người ở đây ăn uống thời điểm, đội buôn những người khác đều là uống nước suối, yết lương khô, hoặc nhật như nước ốc thịt nướng.

Nếu như ánh mắt có thể giết người, từ thật người đội trưởng này sớm đã bị những đội viên hộ vệ kia ánh mắt giết mấy trăm lần, con bà nó, ăn một mình a!

Sung sướng thời gian đều là ngắn ngủi, ăn uống no đủ sau khi, hắc đêm đã kéo tới, vì ngày mai đi đường, từ thật không thể không ôm từ đan tú (cô bé) cáo từ Trì Thủy Mặc.

Ban đêm lương, có thể thoải mái một điểm Trì Thủy Mặc đương nhiên sẽ không bị coi thường, từ thật mang theo từ đan tú cáo từ sau, Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị trực tiếp liền tiến vào bên trong xe ngựa nghỉ ngơi.

Đội buôn có người gác đêm, đương nhiên, chuyện như vậy tự nhiên không tới phiền Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị, dù sao bọn họ cũng coi như là là chủ. Còn phu xe lão Lưu, khẳng định là và những người khác vây quanh đồng lửa tạm tạm qua.

"Thanh mị, như thế nào, người nhìn ra tiểu cô nương kia đến chính là cái gì tật xấu hiểu rõ?" Bên trong xe ngựa, Trì Thủy Mặc mở miệng hỏi.

Vừa Tô Thanh Mị chủ động đem từ đan tú ôm vào trong ngực, đương nhiên sẽ không chính là vì ôm một cái từ đan tú đơn giản như vậy, mà là trong bóng tối điều tra cái kia từ đan tú họa hà bệnh.

Lắc lắc đầu, Tô Thanh Mị nghi ngờ nói, "Không có, ta chỉ có thể mơ mơ hồ hồ cảm giác được, tú nhi trong cơ thể có cỗ mạnh mẽ âm khí ẩn giấu đi, hơn nữa, một khi ta dùng yêu lực xúc động cái kia âm khí, e sợ sẽ khiến cho cái kia âm khí đàn hồi, thương tổn được tú. Vì lẽ đó, ta cũng không có mạnh mẽ điều tra."

Bất quá, ta có thể xác định, tú nhi trong cơ thể này cỗ âm khí, cũng không phải cái gì bệnh tật, mà là một loại đặc tục thể chất, lại như người thu cái kia hai cái đệ tử.

Thế nhưng, này thể chất cũng không phải ba âm thân thể, lại không phải sáu âm thân thể, cũng không phải Cửu Âm thân thể, liền ngay cả hàn âm thân thể, hàn băng thân thể cũng không phải.

Ta bản thân biết phần lớn âm hàn thể chế, cùng tú nhi tình huống này đều không phù hợp, vì lẽ đó, ta cũng không thể phán đoán tú nhi đến cùng là cái gì thể chất."

Tô Thanh Mị thở dài một hơi, nói rằng, "Nếu như trong tộc trưởng lão lần thứ hai, chỉ sợ cũng có thể điều tra ra tú nhi thể chất, ta từng trải tri thức còn

chưa đủ a!"

"Tốt , thanh mị, không nên tự trách , nếu như có thể điều tra ra cái kia tú nhi thể chất, cái kia chính là cô bé này tạo hóa, nếu như không thể, cũng là năng duyên pháp, không nên cưỡng cầu.

Không có ai yêu cầu chúng ta nhất định phải giúp nàng, không cần đem chuyện như vậy để ở trong lòng, thiện lương không nên trở thành người gánh nặng, người xem người, khuôn mặt nhỏ sâu, rất khó coi !" Trì Thủy Mặc cạo một hồi Tô Thanh Mị mũi, cười trêu nói.

Tô Thanh Mị giờ giờ chính mình thanh tú trắng nõn nắm đầm, đạo "Ai nói ta không đẹp để ấy nhỉ, Hừ! Xem ta lập tức liền đem này huyền thuật mở ra!"

, mặc kệ là nữ nhân vẫn là nữ hồ ly tinh, này mỹ lệ a, tuyệt đối là nữ tính sinh vật từ huyết, vừa còn đang vì từ đan tú thể chất sự tình buồn phiền Tô Thanh Mị, lập tức liền biểu thị chính mình bất mãn, phải mở ra huyền thuật.

"Ta tiểu cô nãi nãi, người liền an tâm ở lại đi! Người nếu như đem huyền thuật mở ra , e sợ ngày mai này đội buồn cũng không cần đi đường , Lưu lão hán cần phải đem xe chạy tới cầu bên trong đi không thể!" Trì Thủy Mặc cười khở một tiếng, tổ cáo cái tội.

Này không phải là Long Thuận Phủ Vương gia, những hạ nhân kia môn xem có thêm Tô Thanh Mị mỹ lệ dung nhan, hơn nữa, dù cho là ở Vương gia, Tô Thanh Mị kỳ thực trên mặt cũng là mang theo huyền thuật.

Hết cách rồi, nàng nếu như không mang theo huyền thuật, thực sự là quá xinh đẹp , dù cho nàng là Vương gia người vợ, cũng sẽ rước lấy không ít phiền phức, từ xưa hồng nhan nhiều thị phi, này không phải là một câu lời nói suông.

"Hừ!" Tô Thanh Mị đắc ý rõ ràng Trì Thủy Mặc một chút, lại như một cái đánh thắng trận tướng quân, điều võ dương oai.

Bất quá, Tô Thanh Mị vẫn không có đắc ý xong, một tiếng thét kinh hãi bên trong, liền bị Trì Thủy Mặc ôm ở trong lòng, "Xinh đẹp nữa thì thế nào, còn không là ta tri người nào đó nương tử!" Trì Thủy Mặc phân bác.

Tô Thanh Mị bất mãn nhú nhú mày mũi ngọc tinh xảo, lườm một cái, bất quá, cái kia đáy mắt nhưng cất giấu một tia vui mừng, dù sao Trì Thủy Mặc nói như vậy cũng coi như là thừa nhận mị lực của nàng .

Không có nữ nhân bị người ca ngợi sẽ không cao hứng, đặc biệt là người này vẫn là trong lòng chính mình người.

"Tướng công, chúng ta sinh cái tiểu bảo bảo có được hay không!" Tô Thanh Mị một câu nói, trực tiếp đem ôm nàng Trì Thủy Mặc sợ đến run lên.

Lần này Tô Thanh Mị không cao hứng , "Tướng công, có phải là cùng người sinh cái tiểu bảo bảo người không cao hứng , thanh mị nơi nào làm không được, người nói ra đến, thanh mị cái còn không được sao."

Giọng nói kia, phi thường mềm nhẹ, lại như là thổi qua mặt hồ gió mát, không chỉ như vậy, nói lời này thời, Tô Thanh Mị tay nhỏ ngón trở còn ở Trì Thủy Mặc trước ngực vẽ ra quyền quyền, tô tô ngứa, để Trì Thủy Mặc không nói được là thoải mái vẫn là khó chịu.

Thế nhưng, có thể xác định một điểm là, nếu như Trì Thủy Mặc dám thật sự nói ra cái gì đối với Tô Thanh Mị không hài lòng địa phương, chờ đợi Trì Thủy Mặc tuyệt đối không phải chuyện tốt đẹp gì, điểm ấy, Trì Thủy Mặc cảm lấy nam nhân trực giác xin thề.

Nữ nhân này mặt, lại như sáu tháng thiên, nói thay đổi liền thay đổi ngay, nhìn thấy trong lòng giai nhân rõ ràng là không cao hứng , Trì Thủy Mặc vội vã bỏ cứu đạo, "Làm sao biết chứ, thanh mị người hoàn mỹ đến lại như trên trời mình nguyệt, tại sao có thể có điểm không tốt đây. Phu quân ta đây là kích động, đúng, là kích động!"

Trì Thủy Mặc còn sợ Tô Thanh Mị không tin, đem kích động lặp lại một lần, bất quá, giọng điệu này bên trong thế nào để lộ ra một cổ chột dạ đây.

Tô Thanh Mị mặt lập tức liền biến thành đen , "Thật không? Hiện ở trên trời mình nguyệt nhưng là khuyết a!"

Trì Thủy Mặc đều sắp khóc, ta hần sao như cái ti dụ cú dễ dàng sao, người còn trứng gà bên trong chọn xương, có phải là tìm có a, đương nhiên, lời này Trì Thủy Mặc là không dám nói, không đề cập tô thanh khẳng khẳng một mực theo chính mình.

Liền nói vũ lực, chính mình cũng rất khả năng không phải là đối thủ của Tô Thanh Mị a, ân, đây là ở Trì Thủy Mặc không dùng tới 'Bảy hồ' điều kiện tiên quyết.

Trì Thủy Mặc bỏ ra một khuôn mặt tươi cười, đạo "Thanh mị, ý của ta là trăng tròn thời điểm, đúng, trăng tròn thời điểm."

Tựa ở Trì Thủy Mặc trong lòng Tô Thanh Mị đã quên một chút Trì Thủy Mặc, đạo "Phu quân người cười đến tốt già!"

Trì Thủy Mặc khuôn mặt tươi cười lập tức liền động lại ở trên mặt!

"Được rồi, cái này ta liền không tính đến , phu quân ý của người là nguyện ý cùng ta sinh tiểu bảo bảo, đúng không?" Tô Thanh Mị hỏi lần nữa, một tám tú kiếm lập tức tiến tới khoảng cách Trì Thủy Mặc mặt không tới hai centimet, Trì Thủy Mặc chỉ cần khẽ động, liền có thể thân đến trước mắt cái kia mê người miệng nhỏ.

Nhìn trước mắt thủy nhuận miệng nhỏ, Trì Thủy Mặc nuốt nước miếng một cái, gian nan đề xuống trong lòng đem Tô Thanh Mị giải quyết tại chỗ ý nghĩ,

đem tô thanh bẻ lại đây, bối rối với mình làm

"Thanh mị, người thế nào đột nhiên nghĩ đến muốn sinh cái tiểu bảo bảo đây? Phải biết, người thay phu quân ta sinh cái tiểu bảo bảo nhưng là phải nguyên khí đại thương, phu quân ta có thể không nở người!" Trì Thủy Mặc giải thích.

Đương nhiên, này có phải là Trì Thủy Mặc nội tâm chân chính ý nghĩ, quý cũng không biết.

Tựa hồ lý do này để Tô Thanh Mị có chút có thể tiếp nhận rồi, "Phu quân, ta thấy cái kia tú nhi thật đáng yêu, đột nhiên mong sinh một cái chúng ta cũng sinh cái bảo bảo ý nghĩ, lại nói, coi như nguyên khí đại thương, ta cũng đồng ý."

Trì Thủy Mặc xoa xoa cái trán cũng không tồn tại mồ hôi lạnh, đạo, "Thanh mị a, chúng ta hiện tại nhưng là chính đang quét sạch yêu ma trên đường, nếu như người đột nhiên mang thai bảo bảo, này có thể gọi phu quân làm sao cho phải, thanh mị, ta đáp ứng người, chỉ phải hoàn thành ta nhỏ đạo sứ mệnh, ta nhất định cùng người sinh cái bảo bảo, có được hay không!"

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170: Giống như điện giật cảm thụ

Kỳ thực Tô Thanh Mị cũng là nhất thời hưng khởi, ngược lại cũng không phải nhất định phải sinh cái tiểu bảo bảo, Trì Thủy Mặc nói tới vẫn có đạo lý, Tô Thanh Mị cũng không phải không người hiểu chuyện, vì lẽ đó cũng là không có ở kiên trì.

Bất quá, tuy rằng trong lòng đồng ý, thế nhưng Tô Thanh Mị ngoài miệng nhưng không tha thứ, "Cái kia, phu quân người thế nào bồi thường ta." Tô Thanh Mị quay đầu quay về Trì Thủy Mặc nói rằng, một đôi nước long lanh mắt to liên như thể nhìn chăm chăm Trì Thủy Mặc, ý tứ là người đem ta tiểu bảo bảo kế hoạch làm không có, muốn bồi thường ta.

Nhìn trước mắt mê người miệng nhỏ, Trì Thủy Mặc trong lòng nóng lên, trực tiếp hôn xuống!

Tô Thanh Mị chịu đến này đột nhiên tập kích, đôi mắt lập tức mở to, thân thể cứng đờ, không chờ nàng phản ứng lại, một cái linh hoạt đầu lưỡi đột nhiên cạy ra chính mình hàm răng chui vào.

Tô Thanh Mị lập tức phản ứng lại, hồ ly tinh đối với những chuyện này nhưng là trời sinh tinh thông a, lúc này liền nhiệt tình đáp lại cái kia mềm mại, hai cái đầu lưỡi ngay ở này địa phương nhỏ nhỏ trình diễn một hồi người truy ta đuổi đại chiến.

Môi lẫn nhau ma sát, đầu lưỡi quấn quít nhau, loại kia muốn nói còn lưu cảm giác, vượt qua tất cả vẻ đẹp, chỉ cảm thấy hương hương, mềm mại, ôn nhu, liền như nhỏ bé dòng điện tập kích hai người cảm quan, toàn bộ thế giới đều phảng phất yên tĩnh lại, chỉ còn dư lại lẫn nhau.

Một lúc lâu, rồi môi, hai người hô hấp đều hơi có chút gấp gáp, Tô Thanh Mị tránh né Trì Thủy Mặc ánh mắt, cúi đầu, khuôn mặt nhỏ ửng đỏ, đúng như chịu không nổi e thẹn thủy liền.

...

Ba ngày trước, hồ ma sơn, chân núi, một cái phong vận dư âm thực phụ liếc mắt nhìn phía sau hồ ma sơn, trong mắt lộ ra một tia kiên quyết, hai tay nắm quyết, miệng quát, "Vạn dặm thân duyên đường quanh co! Hiện!"

Theo mỹ thực phụ pháp quyết, một cái màu đen đỏ dây nhỏ hiện lên ở trước mắt của nàng. Hắc tuyến một đầu liền với mỹ thực phụ đầu lâu, một đầu đâm vào hư không, liền tiếp vô hạn xa xa hư không.

Cái kia mỹ thực phụ thấy này pháp thuật hữu dụng, trong mắt lộ ra một tia kích động, nhưng rất nhanh biến mất không gặp. Mỹ thực phụ trong miệng lầm bầm nói."Bảo bối, mẹ mẹ rất nhanh sẽ tìm đến người, mẹ mẹ sẽ không để cho bọn họ thương tổn người."

Mỹ thực phụ vừa tung người. Dĩ nhiên hóa thành một đạo sương mù màu đen, nhanh chóng hướng về phía nam mà đi.

Sẽ ở đó mỹ thực phụ thả người rồi đi thời điểm, hồ ma sơn bên trong khu cung điện, một cái nằm ở hoa mỹ trên giường lớn lam quần yêu diễm mỹ nữ khanh khách cười không ngừng, "Ta đồ nhi ngoan a. Nhanh mau đi đi, sự phụ, đều muốn đợi không kịp a!"

...

Nhìn trước mắt e thẹn Tô Thanh Mị, Trì Thủy Mặc khoe miệng lộ ra một vết nụ cười tà khí, tiểu dạng, người cho rằng cái tu hành nho đạo tu đàn độn không được, nếu không là vì không bị phân hoá số mệnh. Đã sớm đem người giải quyết tại chỗ .

"Nương tử, cái này bồi thường còn hợp người tâm ý?" Trì Thủy Mặc cười trêu nói.

Nghe được Trì Thủy Mặc trêu đùa, Tô Thanh Mị trực tiếp đem đầu chôn ở Trì Thủy Mặc trước ngực không ra , này đã điều giống như cách làm để Trì Thủy Mặc một trận vui vẻ.

Tô Thanh Mị tuy rằng thời cơ tuổi tác làm Trì Thủy Mặc tổ nãi nãi đều thừa sức, thể nhưng nàng ở cửu vĩ hồ bộ tộc bên trong bất quá là vừa thành niên mà thôi.

Đừng xem Tô Thanh Mị nói tới lợi hại. Muốn cùng Trì Thủy Mặc sinh bảo bảo cái gì, thể nhưng kỳ thực nàng ngoại trừ Trì Thủy Mặc liền nam nhân khác tay không có khiên qua.

Vừa cái kia hôn, là Tô Thanh Mị danh xứng với thực nụ hôn đầu, nàng vốn tưởng rằng Trì Thủy Mặc sẽ đối với nàng đến một trận lời ngon tiếng ngọt, hảo hảo hò hét chính mình ấy nhỉ.

Cái nào nghĩ đến Trì Thủy Mặc trực tiếp chính là một cái thật dài kiêu Pháp thấp hôn, trực tiếp để Tô Thanh Mị đầu óc không rõ, dựa vào hồ ly tính bản năng, trực tiếp trở về đáp lại lên.

Kỳ thực đến hiện tại, Tô Thanh Mị vẫn không có phục hồi tinh thần lại đây.

Ngay ở Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị hôn nồng nhiệt thời điểm, đội buôn ở ngoài đột nhiên lạng lẽ tuôn ra một đám đông người đến, bọn họ tứ tán ra, đem toàn bộ đội buôn mơ hồ vây quanh.

Đội buôn mặt phía bắc một cái đầu trâu mặt ngựa râu cá trê người, hướng về bên cạnh một cái cầm trong tay chín xi liên hoàn đại đao trắng hán hoi, "Đầu, mục tiêu môn đại thể cũng đã ngủ đi, có phải là để các huynh đệ lên ."

Trắng hán lắc lắc đầu , đạo, "Vẫn chưa tới thời điểm, này lúc mặc dù những người kia đại thể đã ngủ đi, thể nhưng vẫn chưa ngủ say, một khi có cái gì vang động e sợ lập tức sẽ tỉnh lại, chúng ta còn phải chờ một chút, canh một thiên thời điểm mới hạ thủ đi."

"Vâng, đầu!" Đầu trâu mặt ngựa gia hỏa trả lời một tiếng, sau đó rón rén vây quanh đội buôn đi rồi một vòng đem 'Đầu' ý tứ truyền đạt cho các vị huynh đệ.

Bên trong xe ngựa, Trì Thủy Mặc đột nhiên lỗ tai hơi động, sắc mặt tự tiểu phi tiểu nói, "Thanh mị, người xem một chút, chu vi xuất hiện một chút chuyện chơi vui đây."

Tô Thanh Mị nghe nói, cũng không kịp nhớ thẹn thùng, đem thần thức phát tán ra, đội buôn chu vi cảnh tượng lập tức liền phản ứng ở trong thần thức, hơn 200 cái tội phạm đem toàn bộ đội buôn mơ hồ vây quanh, những người kia trên người mơ hồ lộ ra sát khí, cho thấy đám này tội phạm khó chơi.

"Phu quân, e sợ dựa vào này đội buôn vũ lực, rất khó chống đối đám này tội phạm môn, nếu như đội buôn bị tội phạm môn bắt cóc e sợ phu quân người 'Du học kế hoạch' sẽ phải chịu xung kích đây. Chúng ta muốn âm thầm ra tay giúp đỡ sao?" Tô Thanh Mị mở miệng nói.

Bọn họ chỉ có thể âm thầm ra tay giúp đỡ, không phải vậy, người tu hành thân phận một khi bại lộ, e sợ đội buôn bên trong người rất khó cùng bọn họ như ngày xưa bình thường ở chung .

Này không phải Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị nguyên ý nhìn thấy, biết điều làm việc mới là bọn họ chuẩn tắc, Trì Thủy Mặc trong thức hải 'Hạo nhiên chính khí thứ' vô cùng bá đạo, chỉ cần Trì Thủy Mặc giết người, cứu người, mặc kệ hấn cứu người có biết hay không Trì Thủy Mặc tồn tại, đều không trở ngại nhân đạo chính nguyên hấp thu.

Tỷ như, Trì Thủy Mặc trong bóng tối giết một cái hoặc loạn bách tính tà tu, chuyện này không có bất kỳ người nào biết, thể nhưng những kia bị tà tu đã từng gieo vạ qua người, chỉ cần không chết, đều sẽ ở trong cõi u minh cho Trì Thủy Mặc cống hiến nhân đạo chính nguyên lực lượng.

Loại này bá đạo tồn tại, quả thực so với cái kia trong truyền thuyết nhân quả pháp bảo tăng thêm sự kinh khủng, cho tới hương hỏa thần đạo, cùng cái này càng là không cách nào so sánh được.

Mặc kệ người có biết hay không, có nguyên ý hay không, chỉ cần ta làm, liền phải nhận được người nhân đạo chính nguyên, loại này nội liễm bá đạo cũng là để Trì Thủy Mặc không nỡ buông tay một trong những nguyên nhân.

Trên thế giới tuy rằng có thiên đạo thù cần lời giải thích, thể nhưng thuyết pháp này ở giới tu hành cũng không nhất định áp dụng, nỗ lực tu luyện vạn năm yêu ma khả năng còn không bằng một ít tu luyện trăm năm thời đại nhân vật chính.

Số mệnh, công đức, nhân quả, vận mệnh, khí số, vận thể, nguyên lực, nghiệp lực chờ chút, đều là quyết định người tu hành có thể đi bao xa, có thể bỏ bao nhiêu tính quyết định nhân tố, cấp thấp một ít, tài, lữ, pháp, địa, thậm chí gân cốt, tư chất, ngộ tính, cũng là ảnh hưởng một người tu hành trọng yếu nhân tố.

Cần lao, là trong đó bé nhỏ không đáng kể một phần nhỏ mà thôi.

Thế nhưng, cần lao nhưng là những này hết thấy nhân tố bên trong duy nhất hoàn toàn nắm giữ ở tất cả nhân thủ bên trong thẻ đánh bạc, mà 'Hạo nhiên chính khí thư' có thể bảo đảm này thẻ đánh bạc chỉ nhiều không ít, chỉ cần người nỗ lực.

"Không, nhìn lại một chút đi, nếu như thật sự đến không xuất thủ không được thời điểm, ta sẽ âm thầm ra tay giúp đỡ." Chỉ cần đám này tội phạm không có chân chính động thủ liền không nên ra tay.

Tri Thủy Mặc phi thường chú ý nhân quả, trừ phi vì sinh tồn, hầu như rất ít chủ động gây sự, tuy rằng Tri Thủy Mặc hiện nay còn không đạt tới cảnh giới đó, nhưng lại biết, nhân quả quanh người tuyệt đối không phải chuyện tốt đẹp gì.

Ở cái này đồng thau thế giới, hẳn hết thấy giúp người làm niềm vui sự tình, hầu như đều là người khác chủ động nhờ tới hắn, chưa bao giờ cường kết nhân quả, hơn nữa kết làm đại thế là thiện bởi vì.

Tô Thanh Mị tuy rằng không biết chính mình phụ quân tại sao phải chờ tới những kia tội phạm ra tay sau mới động thủ, thế nhưng cũng không có phản đối, không chơi tiểu tính tình thời điểm, cô đại nữ tính ôn, lương, cung, kiệm, để, khiến Tri Thủy Mặc rất là được lợi.

Thời gian, từng giây từng phút trôi qua, rất nhanh sẽ đến canh một thiên, cái kia xấu xí gia hỏa nhìn một chút thiên, nói rằng "Đầu, đã canh một ngày, có phải là thông báo các huynh đệ lên?"

Tráng hán đang muốn gật đầu, nhưng trong lòng đột nhiên không lý do hoảng hốt, xem xét nhìn đội buồn, không có phát hiện dị thường gì, ám đạo chính mình lo xa rồi, lập tức trầm ổn gật đầu, làm cái cắt cổ động tác.

Xấu xí gia hỏa thấy này, hướng về bên người một cái tội phạm vung tay lên, cái kia tội phạm lập tức hiểu ý, hướng về mấy mét ở ngoài một cái khác tội phạm phát tay.

Rất nhanh, hết thấy tội phạm đều biết tin tức, cảm bình khí, lặng lẽ hướng về đội buồn mò tiến vào.

Vẫn quan tâm những này tội phạm Tô Thanh Mị mở miệng, "Phụ quân, nên ra tay rồi!"

Tri Thủy Mặc đáp một tiếng, chính muốn xuất ra thiết họa ngân câu từ phong bút, đột nhiên trong linh giác thêm ra một luồng âm lãnh đến cực điểm khí tức, quý tu! Tri Thủy Mặc ngay lập tức phản ứng lại.

"Thanh mị, có quý tu lại đây, chúng ta mà xem trước một chút cái kia quý đã tu luyện ý."

Cái kia cổ khí tức âm lãnh bay thẳng đến đội buồn cấp tốc tới gần, Tri Thủy Mặc rất xác định cái kia quý tu chính là hướng về phía đội buồn đến, chính là không biết cái kia quý tu ý gì, lẽ nào, này đội buồn còn có cái gì đáng giá người tu hành chú ý đồ vật sao?

Trên trời, một đoàn người thường không nhìn thấy khói đen thẳng tắp hướng về đội buồn bay tới, vừa tới đội buồn bầu trời, này khói đen đột nhiên vừa thu lại, lộ ra một cái mỹ thực phụ đến.

Mỹ thực phụ nhìn mình bên cạnh hắc hồng dây nhỏ trực tiếp đâm vào đội buồn bên trong một cái trong xe ngựa, biểu hiện hơi có chút kích động, đang muốn hành động, lại phát hiện trên đất hơn hai trăm người hướng về đội buồn lặng lẽ mò tiến vào.

Mỹ thực phụ đột nhiên sắc mặt lạnh lẽo, trong miệng lẩm bẩm đến, "Chết tiết tội phạm, lại dám đem chủ ý đánh tới bảo bối trên đầu, đều đáng chết!"

Mỹ thực phụ hay tay vung lên, trong tay nhanh chóng bấm ra vô số pháp quyết, từng cái từng cái như dừ tợn mặt quý phù văn bên trong mỹ thực phụ hai tay bên trong bay ra, trên không trung hóa thành vô số hiện ra ám hào quang màu bạc tiểu trụ đến.

Cái kia vô số ám màu bạc tiểu trụ trên âm lãnh lạnh lẽo âm trầm khí tức lưu chuyển không tu, thậm chí còn có từng tia từng tia huyền diệu khí tức tỏa ra. Đáng tiếc, phía dưới chúng tội phạm môn không có một cái có thể phát hiện đỉnh đầu dị thường.

"Ít âm minh quý trụ! Đi!"

Mỹ thực phụ tiếng nói vừa dứt, cái kia vô số ám màu bạc tiểu trụ phát sinh vèo vèo tiếng xé gió, trực tiếp không nhập xuống mới một đám tội phạm trong thân thể, Tri Thủy Mặc thật giống nghe được vô số linh hồn ở kêu thảm thiết, kêu rên.

"Thu!" Mỹ thực phụ hơi hét một tiếng, cái kia vô số ám màu bạc tiểu trụ lại lần nữa từ cái kia hơn 200 cái tội phạm trong thân thể xông ra, hóa thành lưu quang, bay vào mỹ thực phụ trong thân thể.

Ngay ở ám màu bạc tiểu trụ lúc rời đi, cái kia hơn 200 cái tội phạm thân thể đột nhiên mềm mại ngã xuống đất, trên mặt đều là một bộ thần sắc thống khổ, thế nhưng thân thể nhưng lại không hề có một chút vết thương, Tri Thủy Mặc biết, những này tội phạm linh hồn tất cả đều bị những kia ám màu bạc tiểu trụ hủy diệt hấp thu.

Chương 171: Trấn áp mỹ thực phụ

"Hô ma son người!" Tô Thanh Mị một mặt trịnh trọng đạo, "Hon nữa, cô gái này quý tu luyện vẫn là hô ma son 'Ít âm minh quý điển', đây là hô ma son đông đảo đỉnh cấp điển tịch một trong

Đồng thời cũng là hô ma son tứ đại quý khiến 'Màu xanh lam quý nữ' tu luyện bảo điển, này điển tịch, không phải ít Âm Quý thể không thể tu luyện, lợi hại phi thường!

Bất quá cũng may, cô gái này quý chỉ có hiện hình cảnh giới tu vi, cũng không cao thâm, còn có thể đối phó."

"Nhìn cô gái này quý đến cùng muốn làm gì nói sau đi, nếu như cũng không nguy hại đội buôn người, nói không chừng chúng ta có thể mở một con mắt nhắm một con mắt."

Đối với vừa giết chết những này tội phạm mỹ thực phụ nữ quý, Trì Thủy Mặc vẫn còn có chút hảo cảm, tuy rằng này mỹ thực phụ cũng gián tiếp hòng rồi chính mình chuyện làm ăn, để cho mình vốn là có thể thu được nhân đạo chính nguyện bay đi, thế nhưng Trì Thủy Mặc cũng không tức giận.

Dù sao, người ta cũng không biết mà, cái gọi là người không biết không tội chính là như vậy. Được rồi, cô gái này quý hình dạng nổi lên bao nhiêu tác dụng, cũng chỉ có Trì Thủy Mặc chính mình rõ ràng.

Cái kia mỹ thực phụ giết chết một loại ma nữ sau khi, cũng không ngừng lại, trực tiếp bay về phía đội buôn, nghiệm chứng Trì Thủy Mặc suy đoán, cô gái này quý quả nhiên là hướng về phía đội buôn đến.

Mỹ thực phụ nhìn phía dưới đội buôn vẫn còn đang gác đêm mấy cái ngu ngốc, hai tay giương lên, vô số khói đen cuộn cuộn mà ra, rất nhanh sẽ đem cái này đội buôn vây quanh lên.

Thấy này, Trì Thủy Mặc sầm mặt lại, đang muốn ra tay, một bên Tô Thanh Mị vội vã ngăn cản, "Phu quân, không dùng ra tay, này khói đen cũng không có lực công kích, chỉ là sẽ đem người mê ngất đi mà thôi."

Trì Thủy Mặc tuy rằng thực lực vẫn còn có thể, thế nhưng kiến thức cái gì, vẫn là thiếu, vì lẽ đó cũng không thể phân rõ này khói đen tác dụng, còn tưởng rằng cái kia cái kia mỹ thực phụ chỗ yếu này đội buôn người tính mạng đây.

Bất quá, lúc này liền nhìn ra Trì Thủy Mặc mang theo Tô Thanh Mị ra đến đúng lúc chỗ. Chỉ ít, Tô Thanh Mị kinh nghiệm kiến thức liền hoàn toàn không phải Trì Thủy Mặc có thể so sánh, gặp phải rất nhiều tình huống, có thể cấp cho Trì Thủy Mặc so sánh đúng trọng tâm kiến nghị.

Cái kia khói đen lan tràn đến Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị vị trí xe ngựa thời gian, cũng không gặp Tô Thanh Mị động thủ. Này khói đen liền tự động vòng qua xe ngựa. Hon nữa còn không có để cái kia mỹ thực phụ chú ý tới.

Điểm này, Trì Thủy Mặc liền không làm nổi, để hấn giết chết này mỹ thực phụ dễ dàng. Thế nhưng xua đuổi những này khói đen mà không cho cái kia mỹ thực phụ phát hiện liền rất khó khăn.

Dù sao, Trì Thủy Mặc hạo nhiên chính khí một khi ra tay, cái kia mỹ thực phụ dù sao sẽ phát hiện, bởi vì hạo nhiên chính khí chính là quý khí tà khí khác tính, khắc chế đến so với cái kia phát lực còn lợi hại hơn.

Mỹ thực phụ thấy khói đen tràn ngập toàn bộ đội buôn sau khi. Từng cái từng cái gác đêm người hoặc là chưa từng ngủ người đều dần dập rơi vào trạng thái ngủ say, liền ngay cả cái kia kéo xe ngựa cũng đều dần dập đứng thẳng ngủ.

Thấy này, cái kia mỹ thực phụ khẽ gật đầu, tay phải khẽ nhếch, những khói đen kia liền hướng về lòng bàn tay tụ tập, bất quá trong nháy mắt, cái kia bao phủ toàn bộ đội buôn khói đen liền biến mất không còn tăm hơi. Thật giống như vừa hết thầy đều là ảo giác.

Bất quá, này đầy đất ngủ say động vật cùng bọn họ vệ, chứng minh tất cả những thứ này là chân thực từng tồn tại.

Thu cẩn thận khói đen, mỹ thực phụ cũng không trì hoãn, trực tiếp hướng về đội buôn bên trong một chiếc xe ngựa bay qua. Bay đến cái kia xe ngựa trước mặt cái kia mỹ thực phụ dĩ nhiên trực tiếp hóa thành một đạo khói đen tiến vào bên trong xe ngựa.

Một bên trong bóng tối điều tra Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị đều là trong lòng hơi động, cái kia xe ngựa chính là cái kia từ thật cùng từ đan tú nghị ngại xe ngựa.

Bên trong xe ngựa, nhìn trước mắt quen thuộc lại xa lạ khuôn mặt, mỹ thực phụ có chút kích động, tám năm, ròng rã tám năm, khuôn mặt này mỗi ngày đều sẽ xuất hiện ở trong đầu của chính mình.

Mỹ thực phụ kích động sinh ra hai tay, nhẹ nhàng xoa xoa từ thật sự khuôn mặt, một đôi mắt bên trong nhu tình, chính là người mù cũng có thể có thể

thấy.

Cầm thụ trong tay tấm này dải dầu sương gió khuôn mặt, mỹ thực phụ trong miệng tự lẩm bẩm, "Thật ca, những năm này, một mình ngươi mang theo tú nhi, ngươi bị khổ, ta giờ nào khắc nào cũng đang chờ mong chúng ta gặp lại.

Đáng tiếc, thiên ý trêu ngươi, thật ca, chỉ sợ ta không thể mang đi ngươi, không phải vậy, ta cùng tú nhi cũng phải xong đời."

Mỹ thực phụ còn nói chút thoại, mới đưa mắt nhìn sang một bên từ đàn tú, trong mắt vẻ mặt kích động hầu như muốn không kìm nén được, mỹ thực phụ trực tiếp đem ngủ say bên trong từ đàn tú ôm vào chính mình trong lòng, nhẹ nhàng vỗ về tiểu tú nhõm gò má.

Động tác kia, vô cùng mềm nhẹ, chỉ lo đem ngủ say bên trong tiểu tú đánh thức giống như vậy, cũng không biết nàng trong lòng tiểu tú mơ tới cái gì, khỏe miệng vung lên một cái đẹp để phạm vi, để mỹ thực phụ tâm tình cũng theo tốt lên.

Mỹ thực phụ lại tự lẩm bẩm một lúc, cầm trong tay tiểu tú nhõm ôm vào trong ngực, đem màn xe hất lên, quay đầu lại nhìn ngó bên trong xe ngựa từ thật, trong mắt loé ra vài tia không bỏ, vài tia kiên định.

Hạ màn xe xuống, bỗng nhiên quay đầu lại, đi ra xe ngựa, nàng không có chú ý tới, ngay ở nàng hạ màn xe xuống thời điểm, trong xe ngựa từ thật trên mặt lộ ra thần sắc kinh hoảng, đồng thời trong miệng lẩm bẩm nói, "Đan muội, không cần đi."

Vừa mới đi ra xe ngựa mỹ thực phụ thân thể chấn động, thật giống cứng ngắc giống như vậy, lần thứ hai vén rèm xe lên, cũng may, từ thật cũng không có tỉnh táo, vừa nói tới chỉ là nói mơ mà thôi.

Mỹ thực phụ xoay người lần nữa, hạ màn xe xuống rồi đi, bất quá, trong mắt cũng đã bị hơi nước tràn ngập, lúc nào cũng có thể tràn ra tới, nhìn một chút trong lòng tiểu tú nhõm, mỹ thực phụ trong mắt hơi nước rất nhanh tản đi.

Mỹ thực phụ đem thân thể cuộn một cái, liền hóa thành một đoàn khói đen, bao bọc tiểu tú nhõm, liền muốn rời đi.

Một bên quan sát Trì Thủy Mặc, như thế nào sẽ cho phép một cái tổ không quen biết ma nữ, ở mắt của mình kiếp trước sinh đem tiểu tú nhõm bắt đi, tuy rằng cái này ma nữ hành vi hơi quái dị, thế nhưng, người quý thù đồ, Trì Thủy Mặc tuyệt đối sẽ không cho phép mỹ thực phụ mang đi tiểu tú.

Mỹ thực phụ vừa cuộn lấy tiểu tú nhõm muốn rời khỏi đội buôn, đột nhiên phát hiện trước mặt xuất hiện một cái lẳng không đứng thẳng người, người này một thân cẩm bào, tuy rằng tuổi còn trẻ, nhưng hồn lộ ra một luồng độc sách đến bạc đầu cuốn sách khí.

Khói đen một lần nữa hóa thành mỹ thực phụ, đem tiểu tú nhõm ôm vào trong ngực.

"Thả xuống tiểu tú nhõm, ta cho phép ngươi rời khỏi!" Trước mắt người trẻ tuổi đột nhiên lên tiếng.

Mỹ thực phụ trong lòng hơi động, cái này chẳng lẽ là thật ca bằng hữu, bất quá, thật ca như thế nào sẽ đưa trước loại này bằng hữu, ngấm lại mục đích của chính mình, mỹ thực phụ kiên định địa lắc lắc đầu.

"Như vậy, không có nói ! Ngươi liền đứng lại cho ta đến đây đi!"

Chỉ thấy trước mắt người trẻ tuổi vung tay phải lên, sáu cái đến cái liễu lĩnh bạch quang phù văn đột nhiên nhô ra, bùa chú này viên viên đều có mét to nhỏ, đem chính mình trên dưới tứ phương vây nốt.

Một luồng mạnh mẽ trấn áp ý cảnh tràn ngập ở cái này trong không gian nhỏ, để mỹ thực phụ trong cơ thể quý lực bỗng nhiên dừng lại, liền ngay cả thân thể đều giống như bị ngăn chặn không thể động đây.

Mỹ thực phụ trong lòng hoảng hốt, tay phải bấm quyết, miệng quát, "Ít âm minh quý trùy! Ra!"

Nương theo mỹ thực phụ tiếng hô, vô số ám màu bạc tiểu trùy bay ra, tiểu trùy trên âm lãnh lạnh lẽo âm trầm khí tức không ngừng lưu chuyển, hóa thành đạo đạo lưu quang điên cuồng xung kích Trì Thủy Mặc "Trấn" ký tự văn.

Nhưng mà, những kia ám màu bạc tiểu trùy tuy rằng dừng mãnh, xung kích đến bốn phía phù văn bạch quang run rẩy, nhưng, cũng vèn vèn như vậy mà thôi, không có đủ cho một luồng phù văn bị ám màu bạc tiểu trùy xông ra.

"Không dùng!" Trước mắt người trẻ tuổi lắc lắc đầu, tay phải lần thứ hai vung lên, lại là sáu cái phù văn bay ra.

"'Trấn' chữ Bạch Thập, hiện!" Chỉ nghe người trẻ tuổi kia hơi hét một tiếng, vừa xuất hiện sáu cái mét to nhỏ phù văn cùng mình trên dưới tứ phương sáu cái phù văn đều bay lượn lên.

Mỹ thực phụ không lý do trong lòng có chút sợ hãi lên, tay trái tiện tay phát sinh một đoàn hắc khí, đem trong lòng tiểu tú nhõm chậm rãi kéo tới mặt đất thả xuống, phát tay lấy ra một mặt màu đen cờ nhỏ đến, cùng cái kia mai tam nương trong tay vạn quý kỳ rất là tương tự.

Bất quá, cùng mai tam nương cái kia vạn quý kỳ không giống chính là, mỹ thực phụ trong tay phía này quân cờ bên trên, vô số ám màu bạc phù văn vèn vèn, mơ hồ tạo thành mấy cái mạnh mẽ ác quỷ hình tượng.

"U Minh có pháp, địa vực có quý, ít âm minh quý, nghe ta hiệu lệnh, ra!" Mỹ thực phụ trong cơ thể quý lực dường như vô đề sông lớn bình thường tuôn

ra vào trong tay phía này quân cò bên trong.

"Hồng!" Một tiếng rung trời gầm rú truyền ra, một đoàn khói đen bên trong đi ra một cái thân cao hai trượng, thanh mặt tóc tím, đỉnh đầu có nửa thước một sừng, khoe miệng răng nanh lộ ra ngoài mảnh quý đến.

Này quý tinh ở trần, mặt trên vô số màu bạc hoa văn đan dệt, thân dưới mặc một cái quần soóc, trong tay cầm một cái uy vũ cương xoa.

Này quý mới vừa mới vừa xuất hiện, liền ngửa mặt lên trời trường hồng, cũng may, tiếng gào bị Trì Thủy Mặc 'Trần' ký tự văn cản trở, vẫn chưa đánh thức trong ngũ mê đội buồn người.

Nhìn trước mắt sắp tạo thành Bạch Tháp, mình quý thân thể nhảy lên, trong nháy mắt liền đến Bạch Tháp bên cạnh, trong tay cương xoa trên, U Minh phủ vẫn không ngừng lưu chuyển, sáng lên một đạo uy nghiêm đáng sợ hắc quang đến.

"Àm!", hắc quang cùng Bạch Tháp chạm vào nhau, phát sinh một tiếng cả ngày nổ vang, cái kia Bạch Tháp trấn áp ý cảnh dĩ nhiên không có thể làm cho này mình quý nằm xuống.

"Rầm rầm!" Tiếng nổ mạnh không ngừng vang lên, cái kia mình quý dựa vào mạnh mẽ quý thể, cùng quý dị U Minh Chi Lực, hoặc trên hoặc, chột trái chột phải, miễn cưỡng cùng 'Trần' chữ Bạch Tháp liều mạng cái lực lượng ngang nhau.

Trì Thủy Mặc sầm mặt lại, nhìn đội buồn bên trong ngũ say mọi người, thầm nghĩ trong lòng, nhất định phải tốc chiến tốc thắng !

Trong miệng hét một tiếng "Dưới thì lại vì non sông!"

Một đạo mệnh mông Hạo Nhiên son ảnh bỗng nhiên xuất hiện, này son ảnh chiều cao bốn trượng, chân núi cũng là bốn trượng chu vi, trực tiếp đem cái kia mỹ thực phụ cùng mình quý đều bao phủ ở son ảnh bên dưới.

Son ảnh vừa xuất hiện, cái kia 'Trần' chữ bảo tháp bỗng nhiên giải thể, hóa thành đạo đạo lưu quang bay vào Hạo Nhiên núi cao hình chiếu trên mười hai cái bay lượn 'Trần' chữ bóng mờ bên trong.

Mười hai cái 'Trần' chữ bóng mờ vừa trở về vị trí cũ, toàn bộ Hạo Nhiên núi cao bóng mờ bỗng nhiên ánh sáng toả sáng, trở nên nhìn chăm chú lên, thật giống hóa thành một toà chân thực núi cao giống như vậy, hướng về mỹ thực phụ cùng cái kia mình quý âm âm đè xuống.

Mỹ thực phụ cùng cái kia mình quý trong lòng một hãi, triển khai thân pháp liền muốn chạy trốn ra đỉnh đầu núi cao phạm vi, đáng tiếc, cái kia núi cao đè xuống thời điểm, vô tận Hạo Nhiên mệnh mông tâm ý trấn áp mà xuống, không gian chung quanh đều phẳng phát động lại.

Mỹ thực phụ chạy trốn động tác cũng vô hạn chậm lại, xem tình huống, này núi cao dù cho hạ xuống mười lần, mỹ thực phụ cũng trốn không thoát núi cao trấn áp phạm vi.

Trong mắt hung ác, mỹ thực phụ bên cạnh mình quý âm âm giải thể, hóa thành một đạo dày đặc như nước, đen kịt giống mặc pháp lực, đem mỹ thực phụ bao ở trong đó.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Quá Âm Quý thể trên dò xét

Mỹ thực phụ chạy trốn động tác cũng vô hạn chậm lại, xem tình huống, này núi cao dù cho hạ xuống mười lần, mỹ thực phụ cũng trốn không thoát núi cao trấn áp phạm vi.

Trong mắt hung ác, mỹ thực phụ bên cạnh mình quý âm âm giải thể, hóa thành một đạo dày đặc như nước, đen kịt giống mặc pháp lực, đem mỹ thực phụ bao ở trong đó.

Cái kia Hạo Nhiên núi cao hình chiếu trấn áp tâm ý trong nháy mắt bị phá tan, nguyên bản chậm như ốc sên chạy trốn tốc độ nhanh hơn, trong nháy mắt liền vượt qua bốn, năm mét.

Chỉ lát nữa là phải chạy ra Hạo Nhiên núi cao hình chiếu trấn áp phạm vi, Trì Thủy Mặc một tiếng gào to "Trần!"

Cái kia vốn là nhanh chóng giảm xuống Hạo Nhiên núi cao hình chiếu tốc độ càng là nhanh thêm mấy phần.

Mỹ thực phụ chỉ thấy được đỉnh đầu núi cao cùng mặt đất khoảng cách càng ngày càng nhỏ, mà mình tới núi cao biên giới còn cách một đoạn.

Trong cơ thể quỹ lực vọt một cái, lần thứ hai tăng nhanh mấy phần, trong nháy mắt liền vượt qua hai mét khoảng cách, đầu cùng cái cổ đã bay ra Hạo Nhiên núi cao trấn áp phạm vi.

Bất quá, còn chưa chờ nàng cao hứng, trên người Hạo Nhiên núi cao đột nhiên lần thứ hai gia tốc giảm xuống.

"Àm!" Hạo Nhiên núi cao hình chiếu cùng đại địa tiếp xúc thân mật, thật giống đại địa đều không thể tả chịu đựng này cổ trấn áp lực lượng.

Mỹ thực phụ chỉ cảm thấy thân thể căng thẳng, quanh thân lưu chuyển quỹ lực liền như vậy ngưng tụ, đạo kia dày đặc như nước, đen kịt giống mặc pháp lực cũng bị đông lại.

Nhìn bị trấn áp mỹ thực phụ, Trì Thủy Mặc nhìn không được cười lên một tiếng, này mỹ thực phụ đầu lâu cùng cổ cũng chạy ra Hạo Nhiên núi cao chân núi, thể nhưng thân thể lại bị trấn áp ở dưới chân núi.

Tình cảnh này, để Trì Thủy Mặc nhớ tới Hoa Hạ một bộ thần kịch đến, này mỹ thực phụ, vừa vặn lại như cái kia bị trấn áp Tôn hầu tử.

Cũng may, Trì Thủy Mặc không có Thích Già Ma Ni cái kia vô biên pháp lực, không thể trấn áp mỹ thực phụ 500 năm, đừng nói 500 năm, năm ngày đều rất khó.

Nhìn bên chân gian nan ngẩng đầu mỹ thực phụ. Trì Thủy Mặc rất hứng thú ngồi xổm xuống, "Tốt, hiện tại chúng ta có thể hảo hảo nói chuyện, nói đi, ngươi tại sao muốn mang đi tiểu tử."

Mỹ thực phụ trong lòng một trận. Lẽ nào. Người này đúng là thật ca bằng hữu, không phải vậy, hắn thể nào sẽ biết tiểu tử. Thế nhưng, tiểu tử nhi thể chất nhưng không thể tiết lộ cho hắn, có lẽ hắn vốn là là lòng tốt.

Thế nhưng, nếu như biết rồi tiểu tử nhi thể chất, e sợ khó bảo toàn không nổi cái gì ý đồ xấu. Giới tu hành hiểm ác mỹ thực phụ tuy rằng trải qua không nhiều. Thế nhưng nghe nói qua cũng tuyệt đối không ít.

Có thể ở hô ma sơn cái loại địa phương đó tiếp tục sinh sống người, như thế nào sẽ bởi vì trước mắt người trẻ tuổi dăm ba câu liền đem nữ nhi mình nội tình cho bán rồi.

Mỹ thực phụ lại như không nghe thấy giống như vậy, chính là không mở miệng, hơn nữa, còn đem đầu sát mặt đất, hai mắt nhắm nghiền, thật giống ngủ.

Nhìn trước mắt mỹ thực phụ chấp hành lạnh bạo lực không hợp tác thái độ. Trì Thủy Mặc cũng không có cái kia kiên trì chậm rãi hỏi thăm hắn, giao cho thanh mị, muốn biết cái gì đều được.

Dù cho nàng ba tuổi có hay không niệm qua quần đều có thể điều tra đi ra, hơn nữa, còn có thể bảo đảm tuyệt đối chân thực. Chỉ ít, hiện hình cảnh giới người tu hành là không có cách nào ở Tô Thanh Mị trước mặt bảo vệ bí mật.

Ngay ở Trì Thủy Mặc tốt đẹp thực phụ tranh đấu thời điểm, Tô Thanh Mị đã nhỏ giọng không tức đi tới một bên, cũng bảo vệ tiểu tử nhi cùng đội buôn người không bị hai người đại chiến lan đến, bằng không, đội buôn người dù cho ngủ đến lại chết, lớn như vậy tiếng đánh nhau cũng đầy đủ đem bọn họ toàn bộ thức tỉnh.

"Thanh mị, giao cho ngươi!" Trì Thủy Mặc chẳng muốn hỏi lại, trực tiếp để một bên Tô Thanh Mị động thủ.

Tô Thanh Mị gật gù, tay phải khẽ nhếch, nhẹ giọng quát lên, "Trong lòng bàn tay càn khôn, khôn!"

Chỉ thấy Tô Thanh Mị tay phải đột nhiên bốc lên vô số năm màu nguyên khí đến, cái kia năm màu nguyên khí đón gió liền trường, bất quá trong chớp lát, cái kia năm màu nguyên khí đã có năm trọng to nhỏ, hình thành một cái ngũ thái quang trảo, đem Trì Thủy Mặc Hạo Nhiên núi cao hình chiếu cùng với phía dưới trấn áp mỹ thực phụ trực tiếp bao phủ trong đó.

"Càn khôn sáu biến, ngũ hành tảo!"

Theo Tô Thanh Mị pháp quyết biến hóa, năm màu nguyên khí trảo bên trong một tiếng Đông Phương một tiếng rỗng găm, một cái màu xanh thân long bay ra, phía nam một tiếng thanh minh, dựng lên một con màu đỏ thắm Chu Tước, phương tây một tiếng hồ găm, nhảy ra một con màu trắng đại hổ, phương bắc một tiếng quý hồng, một con uống lam Huyền Vũ xuất hiện.

Ở này bốn con thần thú xuất hiện thời điểm, năm màu nguyên khí trảo đỉnh mới chẳng biết lúc nào xuất hiện một con màu vàng đất Kỳ Lân.

Ngũ phương thần thú vừa ra, lập tức tuân thủ một cái quỹ tích huyền ảo vận hành, khói đen trên nhất thời xuất hiện một cái ngũ hành nguyên khí tòa, một luồng gọn sóng vô hình từ ngũ hành nguyên khí tòa bên trong phát sinh.

Gợn sóng vô hình xẹt qua mỹ thực phụ, liền ngay cả cái kia vốn là có thể động đầu cũng bị động lại.

"Tốt, phu quân, ngươi đem pháp thuật rút lui đi." Nếu khóa lại mỹ thực phụ, Tô Thanh Mị tự nhiên để Trì Thủy Mặc rút lui pháp thuật.

"Được!" Trì Thủy Mặc đáp một tiếng, hơi suy nghĩ. Cái kia Hạo Nhiên núi cao hình chiếu hóa thành một vệt sáng mang bao bọc mười hai cái 'Trần' chữ đi vào 'Nho gia thế giới' bên trong.

Thấy này, Tô Thanh Mị tay phải hơi một chiêu, cái kia năm trượng to nhỏ năm màu nguyên khí tráo liền hóa thành một cái tiểu cầu bị Tô Thanh Mị nắm trong tay.

"Thiên hồ mê hồn, bốn đuôi hoặc phách!"

Chỉ thấy Tô Thanh Mị tay phải nắm tiểu cầu bên trong tự dung xuất hiện vô số mật mờ thái khí, biến ảo ra nhân gian bách tướng.

Mật mờ thái khí hướng về cái kia bị ngũ hành nguyên khí khóa chặt lại mỹ thực phụ tuôn tới, không lâu lắm, một đạo Đạo Quang mạc thoáng hiện ở mật mờ thái khí bên trong.

Quang ảnh bên trong, vạn vật loé ra, từ cái kia mỹ thực phụ sinh ra bắt đầu, đến vừa bị Tô Thanh Mị ổn định đến, khi còn sống chết rồi tất cả trải qua đều hiển hiện ở mật mờ thái khí bên trong, liền như một hồi cao thanh không gian ba chiều điện ảnh.

Bất quá chốc lát, cái kia ngũ sắc nguyên khí tráo bên trong mật mờ thái khí liền giống như thủy triều thoái lui, Tô Thanh Mị mở hai mắt ra đạo, "Phu quân, chúng ta thật giống lòng tốt làm chuyện xấu!"

Trì Thủy Mặc hơi nhướn mày, "Nói thế nào?"

"Phu quân, tên này quý tu tên là Zidan, là từ thật sự thê tử, tiểu tú nhi thân sinh mẫu thân, ở tiểu tú nhi lên tiếng thời điểm, khó sinh, chết rồi, không, nói chuẩn xác, tiểu tú nhi còn chưa hoàn toàn sinh lúc đi ra, Zidan cũng đã chết rồi.

Ta cũng không hiểu đến cùng là sức mạnh gì khiến trì nàng ở chết rồi đi nhiên đem tiểu tú nhi thành công sinh đi ra."

"Mẫu sức mạnh của tình yêu sao?" Trì Thủy Mặc trầm nghĩ trong lòng.

Chuyện như vậy Trì Thủy Mặc ở Hoa Hạ cũng không phải chưa từng nghe nói, một tên phụ nữ có thai chết rồi, chôn cất thời gian, mọi người ở nàng trong quan tài nghe được hài nhi tiếng khóc, mở ra quan tài sau khi, phụ nữ có thai thân hữu môn ở trong quan tài tìm tới một tên mới vừa sinh ra hài nhi.

Chuyện này, lúc đó còn từng trải qua báo chí, Trì Thủy Mặc từng trong lúc vô tình từng thấy, bởi vậy cũng không kinh sợ.

Bất quá, này Zidan vĩ đại tình mẹ vẫn để cho Trì Thủy Mặc kính nể, có thể ở hô hấp đều biến mất sau khi, dùng thân thể lưu lại ý thức còn lại hài nhi, có thể thấy được năng đối với trong bụng hài tử có bao nhiêu yêu thích.

"Thế nhưng, xấu chính là ở chỗ nơi này!" Tô Thanh Mị nói tiếp, "Bởi vì cô bé này là ở mẫu thân nàng chết rồi sinh ra, mà khi thời lại là Trung thu ngày hội, chính là trăng tròn thời gian, thể gian Thái Âm lực lượng đại thịnh.

Càng thêm trùng hợp chính là, Zidan khi còn sống thể ít âm thân thể, chết rồi sẽ hóa thành ít Âm Quý thể, mà Zidan sinh tiểu tú nhi thời điểm, lại vừa vặn kẹt ở sinh linh cùng Tử Linh biên giới.

Vì lẽ đó, tiểu tú nhi sinh ra chính là Thái Âm ân thể, một khi tiểu tú nhi chết đi, lập tức chính là quá Âm Quý thể, chính là cao cấp nhất quý tu thân thể một trong.

Kết duyên trùng hợp bên dưới, Zidan quý hồn bị hổ ma son tứ đại quý khiến bên trong áo lam quý mị thu làm môn hạ. Không tới hiện hình cảnh giới, tứ đại quý khiến đệ tử ra không được hổ ma son.

Mà Zidan năm ngoài Trung thu tiết, ở hổ ma son vì nữ nhi mình sinh nhật thời điểm, bị áo lam quý mị phát hiện, một phen hỏi thăm bên dưới, Zidan nói thẳng ra tất cả, cái kia áo lam quý mị nhân cơ hội đưa ra đem tiểu tú nhi nhận được hổ ma son đến.

Hổ ma son là cái nơi nào, Zidan đương nhiên biết, nơi này cá lớn nuốt cá bé, nếu như không phải nàng là áo lam quý mị đệ tử, lại kiêm tư chất tu hành bất phàm, sớm đã chết rồi.

Dù cho như vậy, đều là tứ đại quý khiến hắc y quý tướng cũng từng nhiều lần hướng về áo lam quý mị đòi hỏi Zidan, nếu không là áo lam quý mị không muốn chính mình đồ nhi vì người khác làm gã y, Zidan sớm bị đùa chơi chết.

Dưới tình huống này, Zidan đương nhiên sẽ không đồng ý tiểu tú nhi tiến vào hổ ma son, bất quá, cái kia áo lam quý mị dĩ nhiên cũng không có tiếp tục khuyên, Zidan nhưng trong lòng biết không tốt, quá Âm Quý thể mị lực to lớn, áo lam quý mị như thế nào sẽ dễ dàng buông tha, chỉ sợ là trong bóng tối có ý đồ gì.

Bởi vậy, Zidan vừa đột phá hiện hình cảnh giới, liền trong bóng tối bất pháp quyết ra hổ ma son, dựa vào nàng cùng tiểu tú nhi trên linh hồn quan hệ, trực tiếp triển khai pháp thuật tìm tới cửa, muốn đem tiểu tú nhi trong bóng tối mang đi, lén lút thu xếp hạ xuống.

Chúng ta nhưng cho rằng này Zidan muốn đối với tiểu tú nhi bất lợi, kết quả đưa nàng trấn áp..." Nói tới chỗ này, Tô Thanh Mị có chút xấu hổ.

Trì Thủy Mặc trầm ngâm một lát, đạo, "Đã như vậy, người đem hắc thủ ra đi."

Là hữu không phải địch, đương nhiên không thể lại trấn áp, bắt quá, Trì Thủy Mặc vẫn như cũ sẽ không để cho Zidan mang đi tiểu tú nhi, Zidan sở học đều là đến từ áo lam quý mị, nếu như Trì Thủy Mặc để Zidan đem tiểu tú nhi mang đi, e sợ không thua gì dẽ vào miệng cọp. Cái kia áo lam quý mị tuyệt đối có thể rất dễ dàng đem tiểu tú nhi tìm ra.

Trì Thủy Mặc tuy rằng giới tu hành kiến thức không đủ, thế nhưng đối với lòng người nắm nhưng vượt xa Tô Thanh Mị cùng Zidan, nếu như hắn là áo lam quý mị, e sợ ở Zidan xuống núi thời gian sẽ đi theo Zidan mặt sau, trực tiếp để Zidan mang theo chính mình tìm tới tiểu tú nhi, chẳng phải là tình thời dùng ít sức.

Nếu Trì Thủy Mặc lên tiếng, Tô Thanh Mị cũng không chậm trễ, trong tay tiểu cầu khê run lên liền biến mất không còn tăm hơi.

Một đạo khói đen từ Tô Thanh Mị trên tay bay ra, hóa thành bóng người, chính là Zidan.

Vừa đi ra Zidan còn chưa làm rõ là xảy ra chuyện gì, một bộ đề phòng về mặt.

Xem tới đây, Trì Thủy Mặc mở miệng nói, "Zidan, tại hạ Trì Thủy Mặc, chính là từ thật sự bằng hữu, bởi vì ngươi muốn ở trước mặt chúng ta đem tiểu tú nhi bắt đi, vì lẽ đó ta mới ra tay ngăn cản, đây là thế tử ta Tô Thanh Mị, đã vừa mới ở chỗ của ngươi biết rồi tất cả.

Chúng ta đã biết ngươi là tiểu tú nhi mẹ ruột, cho nên mới đưa ngươi thả ra, chúng ta cũng là quan tâm tiểu tú nhi, hi vọng ngươi bỏ qua cho."

Trì Thủy Mặc chấp tay ôm quyền, hướng về Zidan giải thích, hắn không hy vọng Zidan bởi vậy hận trên mình và Tô Thanh Mị, đương nhiên nếu như Zidan tâm nhân tiểu, nhất định phải chú ý, Trì Thủy Mặc cũng không thể gọi là.

Mỹ thực phụ nhũ nhũ mảy, trong bóng tối điều tra một hồi hồn phách của chính mình, nhưng không có phát hiện chút nào bị su ru hồn dấu vết.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Xinh đẹp áo lam quý mị

Giới tu hành su ru hồn thuật phi thường bá đạo, hạ đẳng su ru hồn thuật một khi triển khai, bị tìm tòi hồn phách không phải hồn phi phách tán, chính là biến thành ngớ ngẩn, trung đẳng cùng thượng hạng su ru hồn thuật tuy rằng di chúng về sau không có lớn như vậy, thế nhưng cũng sẽ ở hồn phách bên trong lưu lại manh mối.

Nghĩ đến, này trước mắt vị tên là Tô Thanh Mị nữ tử, hắn là cái gì thế lực lớn nhân vật trọng yếu, không phải vậy, năng su ru hồn thuật sẽ không cao cấp như vậy, chính mình căn bản không tra được bất kỳ bị su ru hồn dấu vết.

"Không ngại, không ngại, " Zidan liên tục xua tay, đùa giỡn, không nói hai người này đúng là có phải là lòng tốt, chỉ dựa vào thực lực của hai người cũng chỉ có thể làm cho mình 'Không ngại', giới tu hành không phải là cái gì giảng đạo lý địa phương, mà là giảng nắm đầm địa phương, to bằng nắm tay liền có đạo lý.

Tựa hồ là sợ hai người không tin, Zidan giải thích, "Dù sao các ngươi không biết ta là tú nhi mẫu thân, hơn nữa, ta cũng không có nói ra, các ngươi có thể vì ta gia tú nhi như vậy xuất lực, ta cảm kích còn đến không kịp, như thế nào sẽ chú ý đây."

Trì Thủy Mặc đang muốn nói cái gì, đột nhiên trong linh giác cảm thấy một luồng âm hàn đến cực điểm mạnh mẽ khí tức tà ác hướng về phía bên mình cấp tốc bay tới, nếu như không phải là mình hạo nhiên chính khí đối với tà ác cùng Âm Hàn chi khí trời sinh khắc chế miễn cảm, e sợ Trì Thủy Mặc vẫn chưa thể cảm ứng được điểm này.

Lòng dạ sắc bén Trì Thủy Mặc trong nháy mắt liền đoán ra thân phận của người đến, hồ ma son tứ đại quý khiến cho áo lam quý mị, đồng thời cũng là Zidan sư tôn, bắt quá, người sư tôn này đến đây hiển nhiên sẽ không có chuyện tốt gì, phỏng chừng là qua đến cướp đoạt tiểu tú nhi.

"Thiên địa có chính khí, tạp nhiên phú lưu hình, nghe ta hiệu lệnh tôn, hóa thành minh cùng loan!" Trì Thủy Mặc hai tay bấm quyết, trong miệng hét lớn.

Vô số hạo nhiên chính khí đột nhiên xuất hiện hóa thành nhiều mây trắng vây quanh toàn bộ đội buôn, "Ngâm~!" Một tiếng réo rất tiếng kêu to vang lên, hai con to lớn thanh loan bóng mờ ở vào ở đội buôn phía trên, mà vây quanh đội buôn mây trắng chẳng biết lúc nào hóa thành to lớn vân xe, đem toàn bộ đội buôn đựng vào trong đó.

"Ngâm~! Ngâm~!" Hai tiếng thanh loan tiếng vang lên. Nâng toàn bộ đội buôn vân xe nhỏ giọng không tức lên không, nương theo hai con to lớn thanh loan bóng mờ vung lên cánh, vân xe mau theo bay về phía trước trì, bắt quả chốc lát, liền vượt qua mảnh rừng núi này, nhắm Đông Phương mà đi.

Nằm dấm ở ngoài, một cái dõilập bằng phẳng ruộng dốc trên, vân xe chậm rãi giảm xuống, đem toàn bộ đội buồn thả trên mặt đất, sau đó hai con thanh loan bóng mờ hiệp đồng vô số hạo nhiên chính khí hóa thành lưu quang bay trở về Trì Thủy Mặc 'Nho gia thế giới' .

Bên này. Zidan còn có chút không có phục hồi tinh thần lại, này như thế trường đội buồn, nói không gặp đã không thấy tăm hơi. Đây là thủ đoạn gì, tại sao xưa nay chưa từng nghe nói?

Một bên Tô Thanh Mị đồng dạng nghi hoặc, lẽ nào đây chính là phu quân thực lực tăng mạnh sau học tập pháp thuật mới?

Ngay ở hai người nghi hoặc thời điểm, một chuỗi tràn ngập mê hoặc lực lượng tiếng cười truyền đến, giữa bầu trời vô số màu xanh lam cánh hoa rắc, càng có là lướt diệu âm vang lên. Khiến người ta không nhận được muốn chìm vào vào.

Nếu như Trì Thủy Mặc không có đem cái kia đội buồn đưa đi. Chỉ sợ cũng là lần này, toàn bộ đội buồn người đều sẽ bị này là lướt diệu âm chủ nhân mê hoặc. Hóa thành cúi đầu nghe lệnh khôi lỗi.

Bất quá, người ở tại tràng ngoại trừ tiểu tú nhi đều là hạng người tu vi cao thâm. Loại này là lướt diệu âm làm sao có thể lay động tâm thần của bọn họ, liền ngay cả tiểu tú nhi cũng bị Tô Thanh Mị bảo vệ rất khá.

Trì Thủy Mặc để lại một cái tâm nhãn, không có đem tiểu tú nhi đưa đi. Này áo lam quý mị rõ ràng "lai giả bất thiện", nếu như đem tiểu tú nhi đưa đi, vạn nhất cái kia áo lam quý mị còn có đồng đảng, ở mấy người đại chiến thời điểm sai người đem tiểu tú nhi mang đi nhưng là phiền phức .

"Ta đồ nhi ngoan, thế nào bắt hòa sư phụ ta lên tiếng chào hỏi liền đi , nếu không là sư phụ vừa vặn đi ra du ngoạn, e sợ còn không biết nơi bị người bắt nạt đây." Một cái khuôn mặt tinh xảo đạo cực điểm, quyến rũ đến mức tận cùng nữ nhân ở vô số màu xanh lam cánh hoa bên trong chậm rãi hiện thân.

Này lười biếng bên trong mang theo vài tia đẹp đẽ, lại chen lẫn hai phần oán trách âm thanh thực sự là có thể hòa tan lòng người, quả thực ngọt đến trong lòng, khiến người ta không nhận được đem chủ nhân của thanh âm ôm vào trong ngực hảo hảo thương yêu một phen.

Zidan cũng không phải cái gì ngu ngốc, có thể ở hồ ma sơn cái loại địa phương đó tiếp tục sinh sống, tuyệt đối là người tinh, chỉ có điều chớp mắt một cái liền đoán được người sư tôn này e sợ căn bản không phải cái gì đi ra du ngoạn, chỉ sợ là cùng sau lưng tự mình.

Đáng thương chính mình tâm ưu tú nhi, miễn cưỡng vì này lòng mang ý đồ xấu sư tôn dẫn theo đường, tự tay đem tú nhi trí ở trong nguy hiểm, nếu không phải mình triển khai 'Thân duyên tìm đường', e sợ sư tôn muốn tìm đến tú nhi phải hao phí không ít công phu.

Bất quá, dù cho biết người sư tôn này không có ý tốt, Zidan cũng không thể khẩu ra bất kính, không gì khác, thực lực không bằng người.

"Đan nhi đa tạ sư tôn quan tâm, đệ tử không có bị người bắt nạt, hai người này là đệ tử bằng hữu, chúng ta ở đùa giỡn mà thôi." Zidan giải thích.

"Há, đúng là đùa giỡn sao, đã như vậy, ta liền không nhúng tay vào , vị cô nương này trong lòng ôm tiểu ý trung nhân, nói vậy chính là Đan nhi con gái của người đi, đến, cho sư tôn ôm một cái." Yêu diệu áo lam quý mị mở miệng nói.

Ngay ở Zidan dự định từ chối thời điểm, Tô Thanh Mị mở miệng , "Áo lam, người không cần nhiều tốn nước miếng , tiểu hài này người là không nên nghĩ qua tay , người vẫn là hết hỷ ý nghĩ này đi."

Tô Thanh Mị trong thanh âm tràn ngập lạnh lẽo, một chút cũng chưa cho Zidan sư tôn lưu mặt mũi, hơn nữa, căn cứ Tô Thanh Mị ngữ khí đến xem, e sợ nàng đã sớm nhận thức này áo lam quý mị .

Áo lam quý mị bị người trực tiếp quét mặt mũi, trong lòng có chút không vui, hơn nữa, từ Tô Thanh Mị trên người, nàng nghe thấy được một loại hơi thở quen thuộc, thật giống ở nơi nào gặp cô gái này.

Bất quá, bất kể là ai, dám không cho nàng áo lam mặt mũi, nàng tuyệt đối sẽ không để người kia dễ chịu, "Ồ, không biết là nhà ai tiểu muội muội a, lợi hại như vậy, cần thận chém gió to quá gãy lưỡi, nếu như thành người câm, cần thận sau đó không ai thêm lấy nha, hi hi."

Áo lam phía trước rất rõ ràng, chính là tìm kiếm Tô Thanh Mị lai lịch bối cảnh, cho tới mặt sau, chính là uy hiếp , nếu như Tô Thanh Mị không biết thời vụ, nàng áo lam nói không chừng muốn cho Tô Thanh Mị ít chút gì.

"Ha, áo lam, người cũng không cần uy hiếp ta, người khác khả năng còn muốn sợ người ba phần, thế nhưng bản công chúa không sợ người, còn có, bản công chúa đã lập gia đình , cũng không phải như người, nhiều năm như vậy như cũ vẫn là không ai muốn a." Tô Thanh Mị cũng không cùng này áo lam khách khí.

'Công chúa' ? Áo lam trong lòng một cân nhắc liền sáng tỏ thân phận của cô gái, mở miệng nói, "Ồ, hóa ra là Thanh Khâu Sơn cái kia ỏ tao hồ ly a, ta nói là vị kia đây, 'Công chúa', a, người chính là cái kia con hoang đi, còn 'Công chúa', thực sự là tự cho mình siêu phàm

Vị công tử này, người cũng không nên bị này tao hồ ly che đậy ơ, người xem bản sử giả như thế nào, chỉ cần người vứt bỏ này tiểu cô nương này, người ta liền có thể thỏa mãn người mọi yêu cầu nha."

Nói rằng mặt sau, áo lam quý mị còn trừng mắt nhìn, vứt cho Trì Thủy Mặc một cái mê hoặc ánh mắt, đồng thời vô hình mê hoặc lực lượng phát sinh,

Nếu như thay đổi một người bình thường đến, e sợ lập tức trong đầu liền muốn biến ảo ra vô số khó coi dâm mỹ hình ảnh đến, lập tức quỳ gối ở nàng váy xòe .

Bình tĩnh mà xem xét, áo lam quý mị nếu như bàn về quyền rũ tới nói, tuyệt đối muốn so với Tô Thanh Mị càng hơn một bậc, liền như chín rục cây đào mật, không phải còn có chút ngây ngô Tô Thanh Mị có thể sánh ngang.

Bất quá, Tô Thanh Mị đem quyền rũ cùng thánh khiết này hai loại khí chất hoàn mỹ dung hợp ở trên người, rồi lại so với này áo lam quý mị cao hơn một cấp , thánh khiết mị nữ khiến người ta càng có chinh phục muốn không phải sao.

"Xin lỗi." Trì Thủy Mặc nhún vai một cái, mở ra hai tay , đạo, "Bản công tử đối với lão bà không có hứng thú, người tuổi tác cũng có thể khi ta thái tổ nãi nãi , vẫn là sớm một chút về nhà nghỉ ngơi đi, không phải vậy không cần thận nữ tới chỗ nào liền không tốt .

Còn có, người nếu như thật sự khát khao khó nhin, nhà ta chuông có không ít cường tráng tuần mã, nói vậy có thể thỏa mãn yêu cầu của người."

Câu này xuống, áo lam quý mị nụ cười trên mặt triệt để đông lại, một người phụ nữ đáng ghét nhất người khác nói nàng lão, đây là hết thấy nữ nhân từ huyết.

Hơn nữa, Trì Thủy Mặc dĩ nhiên làm cho nàng cùng những kia súc sinh dùng dùng dùng, này triệt để nhen lửa áo lam quý mị lửa giận, nụ cười trên mặt ngưng tụ trong nháy mắt liền hóa thành khuôn mặt dữ tợn, được rồi, Trì Thủy Mặc không phải không thừa nhận, dù cho cô gái này quý tức giận, cũng rất là đẹp đẽ.

Cho tới một bên Tô Thanh Mị cùng Zidan đã sớm đàn độn, các nàng đánh chết cũng không nghĩ ra, một thân nho nhã hơi thở sách vở Trì Thủy Mặc dĩ nhiên có thể nói ra như vậy ác độc đến.

Làm nữ nhân, các nàng đương nhiên biết những câu nói này lực sát thương lớn bao nhiêu, quả thực có thể nói là một đòn giết chết a.

Nhìn áo lam quý mị thịnh nộ vẻ mặt, Trì Thủy Mặc trong lòng thờ dài, xem ra, bản công tử trào phúng kỹ năng vẫn là như vậy điều a!

Đồng thời truyền âm cho Tô Thanh Mị cùng Zidan "Thanh mị, đem tú nhi giao cho Zidan bảo vệ, này áo lam quý mị muốn đã phát điên, sau đó đại chiến lên chúng ta phòng chừng không tới tú nhi ."

"Zidan, thanh mị sẽ đem tú nhi giao cho người, người liền ở phía xa quan sát, bảo vệ tốt tú nhi không phải bị thương, còn có, không cần đem tiểu tú nhi giao cho áo lam quý mị, nàng e sợ đánh đem tú nhi giết chết, sau đó đem tú nhi quá Âm Quý thể bồi dưỡng đi ra làm lò đỉnh, nếu như ta đoán không lầm, chỉ sợ người cũng là nàng lò đỉnh."

Nghe được Trì Thủy Mặc, Zidan thân thể chấn động, sau đó gật gật đầu, đồng thời Tô Thanh Mị cũng đem tiểu tú nhi giao cho Zidan.

"Tiểu tử, người nhất định phải là!" Áo lam quý mị có chút cuồng loạn quát.

Nương theo áo lam quý mị tiếng gào, là che ngợp bầu trời ám màu bạc tiểu trùy, những này tiểu trùy trên đều có nồng đậm âm lãnh khí tức quán quanh, so với Zidan ám màu bạc tiểu trùy, áo lam quý mị công kích mặc kệ thực sự số lượng vẫn là chất lượng trên đều xong bạo người trước.

"Ầm ầm ầm..." Liên tiếp đã kích tiếng phát sinh, liền như mưa đá đánh vào trên bệ cửa sổ âm thanh.

Ngay ở áo lam quý mị triệu ra những này ám màu bạc tiểu trùy thời điểm, Trì Thủy Mặc liền phát tay bày xuống sáu cái 'Trần' ký tự văn, hình thành một mặt phù văn chi tường, đem chính mình cùng Tô Thanh Mị vững vàng bảo vệ ở phù văn chi tường mặt sau.

Bất quá, có thể ngồi trên hổ ma sơn tứ đại quý khiến tôn vị, này áo lam quý mị như thế nào sẽ dễ dàng bị đỡ.

"Hợp!" Chỉ nghe một tiếng khê kêu, vô số ám màu bạc tiểu trùy hợp thành một cái thường có một trượng to lớn ám màu bạc hình nón, mặt trên khủng bố âm lãnh khí tức bạo phát, Trì Thủy Mặc thậm chí có thể nhìn thấy vô số quý ảnh ở cái kia tiểu trùy thượng du đi.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 174: Phá vỡ thứ nhất, tham liên thiên địa tiền

"Không chống đỡ được!" Trì Thủy Mặc đối với ở phù văn của chính mình chi tường vô cùng hiểu rõ, tuy rằng này sáu cái 'Trần' chữ đã đi theo chính mình

trường thành không ít, nhưng như cũ không chống đỡ được này khủng bố mà to lớn hình nón.

"'Trần' chữ Bạch Tháp, hiện!" Trì Thủy Mặc cũng là quát to một tiếng, mặt khác sáu cái 'Trần' ký tự vẫn trong nháy mắt lao ra 'Nho gia thế giới' cùng lúc trước sáu cái 'Trần' ký tự vẫn điên cuồng tổ hợp lên, bắt quá trong nháy mắt, liền hóa thành một toà chiều cao khoảng một trượng màu trắng bảo tháp.

Bảo tháp thành hình thời điểm cũng vừa hay là to lớn hình nón công kích thời gian, "Rầm rầm rầm!" To lớn hình nón cùng bảo tháp không ngừng mà va chạm vào nhau, phát sinh từng tiếng nổ mạnh to lớn.

Ở hình nón cùng bảo tháp va chạm trung tâm, mặt đất thêm ra một cái sáu mét chu vi gây rối giả hồ sâu. Hiển nhiên là là nổ tung dư âm tạo thành.

Theo va chạm kéo dài, trên bảo tháp bạch quang cùng cự trụ trên quỹ ảnh đều có sự khác biệt trình độ tiêu diệt.

Thấy vậy Trì Thủy Mặc quyết định tốc chiến tốc thắng, lần trước 'Trần' chữ còn chưa cường đại thời điểm, Trì Thủy Mặc vì đánh tan mai tam nương quỹ thể, miễn cưỡng phá hủy bốn cái 'Trần' ký tự vẫn, để mười sáu cái 'Trần' ký tự vẫn chỉ còn dư lại mười hai cái.

Sau đó Trì Thủy Mặc cũng chưa từng bỏ sung phù văn, bởi vì lần thứ hai viết ra phù văn một lần nữa uẩn nhượng, cùng đã uẩn nhượng tốt mười hai cái phù văn khẳng định có khoảng cách, lúc này dẫn đến ở hóa thành bảo tháp thời điểm không hoàn mỹ, cho kẻ địch thừa cơ lợi dụng.

Vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc tình nguyện đem nhiều tư nguyên hơn dùng để uẩn nhượng này còn lại mười hai cái phù văn, cũng không muốn lại bù đắp cái kia bốn cái phù văn, cũng may, ít đi bốn cái phù văn chia sẻ tài nguyên, này mười hai cái phù văn trường thành càng thêm cấp tốc, ngược lại cũng không cần mười sáu cái phù văn kém.

Hiện tại này bảo tháp cùng cự trụ lẫn nhau va chạm nếu như thời gian dài, rất khả năng ảnh hưởng đến trần ký tự vẫn tiềm lực, Trì Thủy Mặc đương nhiên không muốn.

Bởi vậy, Trì Thủy Mặc tả duỗi tay một cái, một cái đen kịt đại cung đột nhiên xuất hiện. Đen kịt đại cung trên, lạnh lạnh khí tức tràn ngập, màu trắng vân văn che kín toàn bộ khom lưng, cung đầu hai đầu, chính là hai cái kỳ dị miệng rắn, xà trong miệng ngậm lấy một cái trắng như tuyết tia nhỏ, này, chính là 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung'.

Trì Thủy Mặc cũng không lấy mũi tên, liền như thế dùng tay phải khoát lên trắng như tuyết dây cung bên trên, trong cơ thể bạo nhiên chính khí mãnh liệt mà ra. Tất cả rót vào đến khom lưng bên trên.

Làm bạo nhiên chính khí tiến vào khom lưng thời gian, một loại ngưỡng bắn cửu thiên, phù xuyên (mặc) đại địa ý cảnh từ khom lưng trên truyền đến. Trì Thủy Mặc trong lòng hơi động, biết đây chính là 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' linh tính.

Khom lưng linh tính mới vừa xuất hiện, Trì Thủy Mặc trong tay phải mơ hồ hiện ra vô số bé nhỏ màu trắng phù văn, lượn lờ ở năm ngón tay trong lúc đó, một luồng ngút trời tâm ý tràn ngập ở phù văn bên trong.

Này cổ ngút trời tâm ý vừa ra, Trì Thủy Mặc rõ ràng cảm giác được tay trái khom lưng càng là có thêm hai phần linh động. Phù văn lượn lờ tay phải hơi dùng sức. Liền kéo dài tám này 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung'.

Trì Thủy Mặc sắc mặt nghiêm nghị, đem 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' kéo thành trắng tròn. Trong miệng uống đến, "Cửu tiêu Lăng Vân chí. Bạch thi bầu trời biến! Bắn đạo —— bạch thi tiến!"

Một tiếng uống xong, Trì Thủy Mặc tay phải phù văn nhanh chóng hình thành một con tên dài, khoát lên trắng tròn khom lưng bên trên.

"Ra!" Trì Thủy Mặc một tiếng gào to. Mũi tên hướng lên trời, năm ngón tay buông lỏng, khom lưng bên trên phù văn tiến trong nháy mắt bay hướng về phía trước cự trụ.

Ngay ở trong chớp mắt, cái kia bạch thi phù văn tiến mũi tên đụng tới cái kia to lớn ám màu bạc hình nón trong nháy mắt, toàn bộ tên dài bỗng nhiên sáng choang, ầm ầm một tiếng vang thật lớn, cái kia ám màu bạc to lớn hình nón bị bạch thi phù văn tiến nổ tung tạo thành sóng trùng kích vọt thẳng đánh cho tra.

Nương theo tiếng nổ mạnh, vô số khói đen bốc lên, ám màu bạc cự trụ trên quỹ thể toàn bộ hóa thành khói đen, bị sóng trùng kích tinh chế, này còn không hết, sóng trùng kích hủy diệt ám màu bạc cự trụ sau, vẫn cứ về phía trước, thẳng tắp nhắm phía áo lam quỹ mộ.

Bất quá, lúc này sóng trùng kích đã là cung gương hết đà, áo lam quỹ mộ vung tay lên, trong cơ thể quỹ lực hóa thành một lớp bình phong, chặn lại rồi sóng trùng kích.

Bất quá, ám màu bạc cự trụ hủy diệt để áo lam quỹ mộ có chút khó chịu, pháp thuật này là nàng trong tay sử dụng lên tới thuận lợi cấp tốc phép thuật, hiện tại bị Trì Thủy Mặc hủy diệt, trước tiên muốn khôi phục lại lúc trước uy thế, còn phải lại tế luyện, chỉ ít, những kia quỹ ảnh là không có.

Ngay ở áo lam quỹ mộ quyết định cho cái này Trì Thủy Mặc một điểm màu sắc nhìn thời điểm, liền nhìn thấy Trì Thủy Mặc kéo dài trường cung nhắm ngay chính mình, một luồng khiếp đảm cảm giác truyền đến, đáng chết! Nếu như không chống đối, mũi tên này tuyệt đối có thể làm cho mình hồn phi phách tán!

Trì Thủy Mặc bắn ra bạch thi tiến sau khi, lần thứ hai kéo dài 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' chỉ vô số màu trắng phù văn lượn lờ, mũi tên còn chưa xuất hiện, một loại xuyên thủng cửu thiên ý cảnh liền từ Trì Thủy Mặc chỉ tán mát ra.

"Trên có thể động thanh minh, dưới có thể xuyên (mặc) địa phù, bắn đạo —— tham liên thiên địa tiễn!" Trì Thủy Mặc nắm ngón tay buông lỏng, một đạo thanh minh tiếng vang lên, một con màu trắng tên dài vừa bay ra khom lưng, liền hóa thành một con màu trắng thiên nga hướng về áo lam quý mị bay đi.

Trốn không được! Sẽ ở đó chỉ tên dài vừa hóa thành thiên nga thời điểm, áo lam quý mị trong lòng liền truyền đến bị khóa chặt cảm giác, nếu như chính mình dám tránh né, kết quả tuyệt đối sẽ không rất tốt đẹp.

Không còn kịp suy tư nữa, áo lam quý mị hầu như là phản xạ có điều kiện giống như lấy ra một cái to lớn cổ điển mai rùa che ở trước người của chính mình, trong cơ thể quý lực điên cuồng tràn vào trước người trong vỏ rùa, có áo lam quý mị quý lực chống đỡ, mai rùa trên huyền ảo hoa văn từng cái sáng lên, cuối cùng kết thành một cái to lớn mai rùa quang ảnh, đem toàn bộ mai rùa long bao phủ.

Ngay ở quang ảnh kết thành trong nháy mắt, áo lam quý mị trong tai liền truyền đến một tiếng réo rất tiếng kêu to, một con thiên nga thật giống vượt qua không gian bình thường trực tiếp quang ảnh trước mặt, "Àm!" To lớn lực phản chấn truyền đến, hầu như muốn đánh tan áo lam quý mị thân thể.

Theo tiếng kêu to kết thúc, mai rùa trên to lớn quang ảnh cũng lập tức vỡ tan, ngay ở áo lam quý mị cảm thấy có thể thở ra một hơi thời điểm, lại là một tiếng réo rất tiếng kêu to vang lên.

Áo lam quý mị sợ đến vong hồn đại mạo, trong cơ thể quý lực không muốn sống đưa vào đến trong vỏ rùa.

Quần tử lực nghệ bên trong tham liên tiễn, tức trước tiên phát một thi, sau ba thi liên tục mà đi, thi thi bên trong, nhìn qua như là một cái tiễn. Chính là bắn đạo năm mũi tên bên trong phá vỡ mũi tên thứ nhất!

Kỷ thực Trì Thủy Mặc buông tay thời điểm một mũi tên trước tiên bay ra, hóa thành màu trắng thiên nga, sau đó lại là ba mũi tên bay ra, cũng là hóa thành màu trắng thiên nga.

Bất quá, bốn tiếng thanh minh đồng thời vang lên, thêm vào bốn con thiên nga xếp thành một đường, mới để áo lam quý mị cho rằng công kích chỉ có một con tiễn, bất quá, nòng rất nhanh sẽ có thể cảm nhận được bắn đạo năm mũi tên bên trong phá vỡ mũi tên thứ nhất uy lực .

"Àm!" Một tiếng vang thật lớn, mai rùa rung mạnh, đồng thời cổ điển mai rùa trên cũng lưu lại một cái hố nông, thành trận hoa văn cũng bị cắt đứt.

"Àm!" Lại là một tiếng vang thật lớn, vẫn là công kích cái kia điểm, mai rùa bị bắn ra một sâu sắc cái hố, hầu như muốn bắn thủng toàn bộ mai rùa.

Thế nhưng, áo lam quý mị không có thời gian làm ra phòng hộ , một tiếng réo rất kêu to sau khi chính là một tiếng vang thật lớn, để áo lam quý mị tâm cũng nâng lên.

"Ngâm ~!" Lại là một tiếng réo rất kêu to, áo lam quý mị lúc này đã sắc mặt trắng bệch, đặc thù ít Âm Quý lực mãnh liệt đưa vào đến mai rùa bên trong, nòng xin thề, chỉ cần có thể sống qua này một lần công kích, tuyệt đối muốn cái kia tiểu bạch kiếm đẹp đẽ, loại uy lực này to lớn ngạch công kích, không tin hẳn có thể liên phát năm mũi tên.

"Àm!" Một tiếng vang thật lớn, vẫn là cái kia điểm, cuối cùng một mũi tên hóa thành vô hình xung kích triệt để đem cổ điển mai rùa xuyên thủng, ở áo lam quý mị ánh mắt khó mà tin nổi bên trong trực tiếp ở nòng quý thể trên mở ra một cái to bằng miệng chén cửa động, xuyên qua toàn bộ quý thể.

Mà cái này vị trí, vừa vặn là trái tim!

Áo lam quý mị đoán không sai, Trì Thủy Mặc bắn ra tham liên thiên địa Tiễn Hậu, nắm ngón tay đau nhức, trong thời gian ngắn là không có cách nào lại giường cung bắn tên , cơ thể hẳn còn không chịu đựng nổi áp lực lớn như vậy.

Đối với tham liên thiên địa tiễn tạo thành chiến công, Trì Thủy Mặc rất hài lòng, ung dung liền đem 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' để vào 'Vạn giới' bên trong.

"Phu quân, không nên khinh thường, quý tu trái tim cũng không phải trí mạng điểm, chỉ có hủy diệt nòng quý hạch mới có thể triệt để giết chết nòng!" Tô Thanh Mị vội vã nhắc nhở.

"Ồ ha ha, ..." Từng đạo từng đạo làm người ta sợ hãi tiếng cười vang lên ở Trì Thủy Mặc chu vi, chỗ cũ nơi nào còn có áo lam quý mị tung tích.

"Tiểu tử, ngươi nói, ta nên tốt như thế nào báo đáp tốt đáp ngươi đây! Ân, vẫn là đưa ngươi đánh giết thành tra tốt ! Âm minh Tu La trận! Lên!" Nương theo áo lam quý mị cái kia pháp phù âm thanh, mấy người bốn phía bỗng nhiên dựng lên một trận đỏ như máu sương mù đến, hóa thành một cái to lớn cái nắp đem mấy người bao phủ ở trong trận.

Âm minh Tu La trận một thành, chỉ thấy một trận sương máu cuộn cuộn, Đông Nam Tây Bắc bốn cái phương hướng mỗi cái hiện ra một cái tuyệt mỹ phụ nhân đến, những này phụ nhân hình như thiên nữ tiên, y sắc thanh, mặt dề thấp, quỳ thẳng cư, bán ngồi xếp bằng, trong tay đều cầm một mặt tỷ bà.

"Phu quân, những cô gái này tất cả đều là A Tu La, A Tu La nam thân hình đáng ghê tởm, mà A Tu La nữ đoan chính khuôn mặt đẹp như tuyết người mỹ phụ, giàu có mị người lực lượng, chuyên thực người huyết nhục.

Nhìn các nàng cầm trong tay tỷ bà, những này A Tu La nữ hẳn là A Tu La bộ tộc bên trong Cát Tường Thiên nữ bộ tộc, có thể lấy tỷ bà phát sinh âm công, khó lòng phòng bị, ngươi phải cẩn thận."

Tô Thanh Mị không hổ là Thanh Khâu Sơn xuất thân, gia học uyên thâm, liếc mắt là đã nhìn ra những Tu La này nữ lai lịch, bắt quá, những này A Tu La đương nhiên không phải chân chính A Tu La, chân chính A Tu La, một người liền có thể đồ toàn bộ đồng thau thế giới.

Những này A Tu La, bắt quá là áo lam quý mị chính mình dùng (ít âm minh quý điển) bên trong bí pháp, chính mình bồi dưỡng đi ra thôi. Bắt quá, coi như là son trại sản phẩm, Trì Thủy Mặc cũng không dám khinh thường, bởi vì những Tu La này nữ quý lực gọn sóng đều ở phụ thể cảnh sơ kỳ, mỗi một cái Tu La nữ đều còn mạnh hơn Zidan.

Đương nhiên, là cảnh giới mạnh hơn Zidan, cho tới thật đánh tới đến như thế nào, cũng chỉ có đánh qua mới biết .

Bốn cái cảm trong tay tỷ bà tuyệt mỹ Tu La vừa xuất hiện, liền chiếm cứ âm minh Tu La trận tứ phương, một đôi diệu thủ chẳng biết lúc nào bắt đầu xoa trong lòng tỷ bà, theo bốn người xoa, nhiều tiếng boong boong tiếng tỷ bà vang lên, âm thanh do nhu hòa gió xuân nhanh chóng biến thành gió thu xơ xác.

Chậm rãi, gió thu trở nên kịch liệt lên, chậm rãi lên men, mây đen ép thành thành muốn tời khí thể dần dần xuất hiện, thỉnh thoảng có binh qua tiếng vang lên, khiến người ta liên tưởng đến hai quân giao chiến trước tình cảnh.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Huyết Hải Tu La khúc

Những này A Tu La, bắt quá là áo lam quý mị chính mình dùng (ít âm minh quý điển) bên trong bí pháp, chính mình bồi dưỡng đi ra thôi. Bắt quá, coi như là son trại sản phẩm, Trì Thủy Mặc cũng không dám khinh thường, bởi vì những Tu La này nữ quý lực gọn sóng đều ở phụ thể cảnh sơ kỳ, mỗi một cái Tu La nữ đều còn mạnh hơn Zidan.

Đương nhiên, là cảnh giới mạnh hơn Zidan, cho tới thật đánh tới đến như thế nào, cũng chỉ có đánh qua mới biết .

Bốn cái cảm trong tay tỷ bà tuyệt mỹ Tu La vừa xuất hiện, liền chiếm cứ âm minh Tu La trận tứ phương, một đôi diệu thủ chẳng biết lúc nào bắt đầu xoa trong lòng tỷ bà, theo bốn người xoa, nhiều tiếng boong boong tiếng tỷ bà vang lên, âm thanh do nhu hòa gió xuân nhanh chóng biến thành gió thu xơ xác.

Chậm rãi, gió thu trở nên kịch liệt lên, chậm rãi lên men, mây đen ép thành thành muốn tời khí thể dần dần xuất hiện, thỉnh thoảng có binh qua tiếng vang lên, khiến người ta liên tưởng đến hai quân giao chiến trước tình cảnh.

Quét, phát, Nghiêu phượng gập đầu, đề âm, đôi đem, nhảy đem, qua huyền, đánh âm, hữu thanh, ngâm, vò, đẩy, kéo, xước, chú, giảo huyền, tiếng rung, đốn âm, âm bội các loại, đơn giản tỷ bà ở bốn vị nữ tu la xoa bên dưới, dần dần diễn hóa ra hai quân giao chiến ngách kịch liệt tình cảnh.

Một loại kim qua thiết mã, liễu mạng tranh đấu khí tức tự nhiên mà sinh ra, nếu như vền vẹn như vậy, Trì Thủy Mặc cũng chỉ có thể than thở mấy vị này nữ tu la tỷ bà tài nghệ cao siêu thôi.

Quý dị chính là, đây ở 3 phút mới có thể bắn ra đến nhạc khúc dĩ nhiên ở gần gũi hai cái hô hấp bên trong liền bị bắn ra, hơn nữa, Trì Thủy Mặc còn nghe không ra nhũn chặt cảm giác.

Bắt quá, Trì Thủy Mặc có thể không tin cái kia áo lam quý mị lại tốt bụng như vậy, lập xuống này 'Ít âm minh quý trận' chính là vì cho mình đạn khúc nhi.

Trì Thủy Mặc quyết định tiên phát chế nhân, không phải vậy đợi lát nữa đại trận này sinh không thay đổi đến rồi liền phiền phức .

Nghĩ tới đây, Trì Thủy Mặc tay phải năm ngón tay bên trong bỗng nhiên hiện lên vô số phù văn, tiếp theo năm ngón tay vội vã ở trắng như tuyết dây cung trên lôi kéo, miệng quát. "Vạn trong trận địa địch qua, tình nghi ngàn quân biến, bắn đạo —— tình nghi ngàn quân tiến!"

Trì Thủy Mặc vừa dứt lời năm ngón tay buông lỏng, bốn cái lưu quang bay ra, mỗi con lưu quang đều tự động bay về phía một vị cảm trong tay tỷ bà son trại Tu La nữ.

Đại trận ở ngoài áo lam quý mị nhìn thấy Trì Thủy Mặc lại bắt đầu dây cung bắn tên, trong lòng một trận, nàng vừa nhưng là đối với mũi tên này thi uy lực tràn đầy linh hội, nếu như nếu như không phải người ngoài căn bản không tìm được chính mình quý hạch vị trí, e sợ vừa cái kia một hồi, liền có thể đem chính mình hai trăm năm tu vi hóa đi.

Áo lam quý mị trong tay pháp quyết vội vã biến đổi. Trong trận bốn cái nữ tu la vội vã ở trong trận biến ảo phương vị, muốn tránh thoát bay tới phù văn tiền.

Đáng tiếc, cái kia bốn con phù vân tiền thật giống dài ra con mắt bình thường dĩ nhiên không phải dọc theo đường thẳng phi hành. Mà là đuổi theo cái kia bốn cái nữ tu la bay, cô gái này Tu La tốc độ làm sao có khả năng cùng mũi tên muốn so sánh với, bắt quả một cái hô hấp, liền bị tình nghi tiền đuổi theo.

Cùng bạch thi tiền tương đồng, giếng này nghi phù vân tiền mũi tên vừa đụng tới nữ tu la, hết thấy phù vân đột nhiên bạch quang toả sáng. Tiếp theo âm âm nổ vang!

"Àm! Âm! Âm! Âm!" Bốn tiếng nặng nề tiếng âm vang lên. Trong trận pháp huyết vân một trận cuộn cuộn, đem bốn cái nữ tu la bao phủ. Chờ huyết vân kết thúc sau, bốn cái nữ tu la một lần nữa lộ ra. Dĩ nhiên không mất một sợi tóc! !

Không đứng, Trì Thủy Mặc thân niệm quét qua, phát hiện trong trận pháp huyết vân thiếu một tí tẹo. Thế nhưng cũng không nổi bật, nếu như Trì Thủy Mặc muốn dùng tiêu hao huyết vân phương thức đến phá tan này 'Ít âm minh quý trận', tuyệt đối không thể!

Ở Trì Thủy Mặc tiêu hao hết huyết vân trước, chính hấn hao nhiên chính khí sẽ khô cạn, Trì Thủy Mặc không có chú ý tới chính là, trận pháp ở ngoài áo lam quý mị hiền hoà huyết vân tiêu hao, trên mặt lộ ra một tia không bình thường đỏ ửng.

Là cái nữ tu la vừa xuất hiện, trong tay tốc độ càng ngày càng nhanh hơn, theo boong boong tiếng tỳ bà, vô số màu máu sợi tơ từ tỳ bà trên bay ra, Trì Thủy Mặc trong linh giác, này từng cái từng cái màu máu sợi tơ bên trong, ẩn chứa lượng lớn Âm Minh chi khí, chính là chẳng biết vì sao không phải màu đen mà là màu máu .

Từng cái từng cái màu máu sợi tơ bay ra, hầu như chiếm cứ toàn bộ 'Ít âm minh quý trận' không gian, cái kia hết sức ngưng tụ Âm Minh chi khí, Trì Thủy Mặc tuyệt đối không muốn đi thử xem nó uy lực, Trì Thủy Mặc trực giác nói cho hấn, dù cho thân thể bị một cái màu máu sợi tơ quấn lấy, sẽ bị cắt ra.

Như nano kim cương dây nhỏ cắt ra đầu hũ bình thường đơn giản, vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc nhất định phải tiên hạ thủ vi cường.

Trì Thủy Mặc trong miệng hét một tiếng "Dưới thì lại vì non sông!"

Một đạo mệnh môn Hạo Nhiên son ảnh bỗng nhiên xuất hiện, này son ảnh chiều cao bốn trượng, chân núi cũng là bốn trượng chu vi, trực tiếp đem Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị cùng với Zidan bao phủ ở bên trong.

Son ảnh vừa xuất hiện, cái kia 'Trần' chữ bảo tháp bỗng nhiên giải thể, hóa thành đạo đạo lưu quang bay vào Hạo Nhiên núi cao hình chiếu trên mười hai cái bay lượn 'Trần' chữ bóng mờ bên trong.

Mười hai cái 'Trần' chữ bóng mờ vừa trở về vị trí cũ, toàn bộ Hạo Nhiên núi cao bóng mờ bỗng nhiên ánh sáng toả sáng, trở nên nhìn chăm chú lên, thật giống hóa thành một toà chân thực núi cao giống như vậy, những kia màu máu sợi tơ ở Hạo Nhiên núi cao hình chiếu trấn áp lại, tốc độ nhất thời một chậm, như pha quay chậm giống như vậy, khiến người ta nhìn sốt ruột.

Như vậy, còn chưa đủ! Trì Thủy Mặc thầm nghĩ trong lòng.

Trì Thủy Mặc tay phải hư nắm, thiết họa ngân câu từ phong so với hiện ở trong tay, trực tiếp ở trong hư không viết lên, hạo nhiên chính khí điên cuồng tràn vào trong bút, ở đầu bút lông dưới hóa thành một cái lại một cái văn tự, đồng thời Trì Thủy Mặc mở miệng lên tiếng, phát sinh phù âm cùng trong hư không ngách văn tự cùng phối hợp.

"Thái Sơn ngâm—— nga nga đồng nhạc cao, tú cực hướng về thanh thiên. Nham trung gian hư tự, cô quạnh u lầy huyền. Không phải công phục không phải tượng, vân cầu tuổi tự nhiên. Khí tượng người vật gì? Toại làm ta lũ đòi. Thế đem đăng tư chữ, có thể tận tuổi thọ."

Trì Thủy Mặc đột phá đến 'Nho tú cảnh' thời điểm, quân tử lục nghệ bên trong 'Thư' một trong đạo bước vào một cái khác thiên địa, đã có thể đủ hư không làm chỉ, viết ra cầm tù văn chương mức độ, bây giờ hấn đã là 'Nho sư cảnh' đương nhiên tiến thêm một bước.

Trong miệng hấn phun ra phù âm đã có thể ở trong hư không tạo nên một từng vệt sóng gọn lăn tăn, mỗi cái phù âm cùng trong hư không văn tự kết hợp lại thời điểm, cái kia văn tự đều sẽ khẽ run lên, sau đó đột nhiên biến đổi, do hai duy hóa thành ba chiều.

Nguyên bản bất quá là viết ở trong hư không thơ từ, dĩ nhiên lập thể hóa !

Mỗi cái chữ đều có dài rộng cao, cũng giống như từng cái từng cái to bằng nắm tay chữ gạch giống như vậy, có thể cảm trong tay thường thức.

Này đã là là bút rơi bệnh kinh phong mưa cực hạn , tiến thêm một bước nữa, chính là thơ thành khiếp quý thân!

Thái Sơn ngâm mỗi cái chữ bên trong đều bao hàm hạo nhiên chính khí, lại như là ẩn ở trong hư không giống như vậy, làm Trì Thủy Mặc cái cuối cùng 'Năm' chữ hạ xuống thời điểm, một luồng tràn trề đại thế tràn ngập toàn bộ 'Ít âm minh quý trận' .

Năm mươi ba cái văn tự tạo thành cầm tù văn chương ánh sáng toả sáng, làm Trì Thủy Mặc cuối cùng một đạo phù âm đọc lên thời điểm, bản văn chương này bỗng nhiên tản ra, một đạo to khoảng mười trượng bóng mờ chậm rãi hiện lên ở toàn bộ 'Ít âm minh quý trận' bên trong.

Đây là Thái Sơn bóng mờ, Thái Sơn bóng mờ bên trên, vô số cây cối sinh trưởng, Nam Thiên môn, thiên nhai, ráng xanh từ, đường ma nhai, Ngọc Hoàng đình, không chữ bia, ngày nhìn phong, nhìn lên lỗ đài, tiên nhân cầu, nguyệt nhìn phong, trượng nhân phong chờ tên quang cảnh không không có.

Một luồng cao to, dày nặng, đầy đặn, kiên nghị, vững chắc, yên ổn ý cảnh tràn ngập toàn bộ 'Ít âm minh quý trận' không gian.

Càng kỳ diệu chính là, làm toàn bộ Thái Sơn bóng mờ hoàn toàn hiện lên thời gian, Trì Thủy Mặc trên người hạo nhiên chính khí nhạ hình chiếu dĩ nhiên cùng cái kia Thái Sơn bóng mờ kêu gọi kết nối với nhau, hai ngọn núi cao khí thế liên tiếp cất cao!

Làm hai ngọn núi cao lẫn nhau hô ứng, khí thế không ngừng tăng vọt thời điểm, toàn bộ 'Ít âm minh quý trận' bên trong màu máu sợi tơ triệt để dừng lại, đồng thời từng tắc từng tắc vỡ diệt!

Hơn nữa, toàn bộ đại trận cũng có bị trấn áp xu thế, có thể dự kiến, nếu như áo lam quý mị nếu không lấy biện pháp, mà là ngồi xem hai ngọn núi cao tăng lên, e sợ nếu không một lúc, trận pháp này sẽ bị trấn phá.

Ngoại giới áo lam quý mị lúc này sắc mặt đã tái nhợt, chết tiệt, đây là nơi nào đi ra tiểu quái vật, rõ ràng tuổi không tới mà đứng (ba mươi tuổi), thực lực dĩ nhiên kinh khủng như thế, hẳn là đánh trong bụng mẹ liền bắt đầu tu luyện sao?

Những kia đệ tử ngoại môn là ăn cứt sao, loại này thiên kiều tin tức, dĩ nhiên không hề có một chút nào suu tập đến, lần này trở về nhất định phải làm cho những kia tình báo đệ tử ăn không được, lượn tới đi!

Trong lòng thịnh nộ, thế nhưng áo lam quý mị trong tay pháp quyết nhưng không ngừng biến hóa, đồng thời trong miệng phun ra một cái màu đen đỏ tinh huyết ở ít âm Tu La kỳ trên, màu đỏ sậm ít âm Tu La kỳ nhất thời ánh sáng toả sáng, kỳ trên thần bí bùa chú không ngừng đi khắp, đồng thời trong trận pháp cũng phát sinh biến hóa to lớn.

Ngay ở ít âm Tu La kỳ trên thần bí bùa chú không ngừng du lúc đi, 'Ít âm minh quý trận' bên trong bốn cái Tu La nữ dĩ nhiên dựa theo Đông Nam Tây Bắc bốn cái phương vị ngồi khoanh chân, đồng thời trong tay tuôn ra vô số ám pháp lực màu đỏ, dung nhập vào mỗi một lần biểu diễn bên trong.

Cái kia bay ra màu máu sợi tơ nhất thời phát sinh ra biến hóa, một cái vô số màu máu sợi tơ dung hợp lại cùng nhau, hóa thành một bộ to lớn tranh vẽ, hình vẽ này thường có mười trượng, chiều rộng ba trượng, ở hai trên ngọn núi chậm rãi trải rộng ra, hơn nữa, tựa hồ hoàn toàn không bị hai ngọn núi trấn áp.

Làm cuộn tranh hoàn toàn mở ra thời điểm, Trì Thủy Mặc thấy rõ hình vẽ này trên họa chính là cái gì, họa bên trong là vô biên vô ngần biển máu, màu máu sóng biển cuộn cuộn, từng cái từng cái to lớn màu máu kén lớn từ huyết hải trong bốc lên.

Vô số sóng máu tràn vào màu máu kén lớn, kén lớn phá diệt, đi ra từng cái từng cái đầu mọc hai sừng, toàn thân đỏ đậm, khuôn mặt dữ tợn xấu xí quái vật đến.

"Đây là Tu La!" Tô Thanh Mị đột nhiên kêu lên sợ hãi.

"Không cần lo lắng, này không phải chân chính Tu La." Trì Thủy Mặc an ủi.

Tổng cộng có mười hai cái Tu La từ kén lớn bên trong đi ra, xoạt, biển máu bỗng nhiên biến mất không còn tăm hơi, thật giống như vừa tắt cả những thứ này đều chỉ là ảo giác mà thôi, thế nhưng, Trì Thủy Mặc biết này không phải ảo giác, bởi vì, ngay ở biển máu tuy rằng biến mất rồi, thế nhưng mười hai cái Tu La nhưng xuất hiện ở 'Ít âm minh quý trận' bên trong!

Cũng may, cái kia bốn cái Tu La nữ đàm luận xong này một khúc sau, liền tan thành mây khói, hóa vào cái kia biển máu cuộn tranh bên trong đi tới, Trì Thủy Mặc phỏng chừng là vì cung cấp năng lượng.

Không phải vậy, mười hai cái Tu La, thêm vào bốn cái Tu La nữ, Trì Thủy Mặc liền muốn cân nhắc có phải là tác dụng lá bài tẩy.

Này mười hai cái Tu La cầm trong tay cương xoa, mới vừa xuất hiện khắp nơi trong trận pháp, ngay lập tức sẽ hóa thành mười hai đạo màu máu lưu quang oanh kích ở hai ngọn núi cao bóng mờ trên.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Hạo Nhiên sông tái hiện

Chúng Tu La ngửa mặt lên trời thét dài, sóng âm chấn động hư không, trượng hai trên thân thể lượn lờ từng tia từng sợi màu máu sát khí, hầu như muốn ngưng tụ thành thực chất.

Này mười hai cái Tu La nếu như phóng tới trên chiến trường đi, dù cho chính là đứng ở nơi đó cái gì cũng không làm, bọn họ sát khí trên người cũng có thể để mấy ngàn binh sĩ, rơi vào cuồng loạn trạng thái, có thể thấy được những Tu La này lợi hại, cũng không biết này áo lam quý mị là làm sao làm ra này

mười hai cái Tu La.

"Àm àm àm àm..." Liên tiếp nổ vang phát sinh, mười hai Tu La hóa thành mười hai đạo lưu quang không ngừng mà cùng Thái Sơn cùng hạo nhiên chính khí son hình chiếu đụng nhau va.

Cương xoa mang theo vô biên sát khí mạnh mẽ cắm ở sơn ảnh trên, va chạm xuất đạo đạo hỏa tinh, như lưỡi mác tương giao kích giống như vậy, theo chúng Tu La liên tục va chạm, hai toà sơn ảnh bắt đầu giải thể, đặc biệt là Thái Sơn hình chiếu.

Thái Sơn bóng mờ bên trên, vô số cây cối sinh trưởng, vốn là có Nam Thiên môn, thiên nhai, ráng xanh từ, đường ma nhai, Ngọc Hoàng đình, không chữ bia, ngày nhìn phong, nhìn lên lỗ đài, tiên nhân cầu, nguyệt nhìn phong, trượng nhân phong chờ tên quang cảnh.

Thế nhưng ở mười hai Tu La công kích dưới Ngọc Hoàng đình, không chữ bia, ngày nhìn phong, nhìn lên lỗ đài, tiên nhân cầu, nguyệt nhìn phong, trượng nhân phong đã biến mất không còn tăm hơi, còn sót lại Nam Thiên môn, thiên nhai, ráng xanh từ, đường ma nhai tồn tại.

Mà hết thấy này, bất quá vừa hai cái hô hấp mà thôi, mười hai Tu La mỗi người thân thể mạnh mẽ đến cực điểm, mỗi một giây đều có thể phát sinh trăm lần, ngàn lần công kích, đụng phải hai ngọn núi bóng mờ liên tục tán loạn.

Trì Thủy Mặc dám đánh cược, nếu không là hẳn lúc trước liền đem hai ngọn núi cho gọi ra đến, dựa vào những Tu La này khủng bố tốc độ công kích, e sợ vừa đối mặt, Trì Thủy Mặc thân thể sẽ bị đánh cho nát tan.

Nhưng mà, ngoại giới áo lam quý mị đối với này còn giống như không hài lòng, sắc mặt lạnh như sương lạnh, hoàn toàn không có vẻ mới bắt đầu xinh đẹp mê hoặc, chỉ thấy nàng hai tay bấm quyết, vô số ám bùa chú màu bạc từ trên tay bay ra.

Cái kia từng cái từng cái ám màu bạc phù văn, hình dạng đúng là từng vòng từng vòng trắng lười liềm. Đây là ít âm U Minh phù văn! Trong thiên địa mạnh mẽ phù văn một trong. Càng ở quỹ lực mình triệu bên trên.

"Đốt!" Áo lam quý mị quát to một tiếng, trăm nghìn luân trắng lười liềm như vào mắt về tổ một nhảy vào ít âm Tu La kỳ bên trong, màu đỏ sậm ít âm Tu La kỳ nhất thời dựng lên một đạo ám nhũ đỏ bạc mang, kỳ trên vô số ít âm U Minh phù văn cùng quỹ lực mình triệu lẫn nhau đi khắp, kết hợp thành từng cái từng cái kỳ quý bùa chú.

Cùng lúc đó, 'Ít âm minh quý trận' bên trong mười hai cái Tu La đột nhiên cùng nhau ngửa mặt lên trời hét dài, bay đến trận pháp không gian đình chớp. Kết thành hai cái lẫn nhau lục mang tinh hình dạng, vô số sát khí tinh lực tràn ngập hình thành một cái màu máu kén lớn.

Không chờ Trì Thủy Mặc công kích, cái kia màu máu kén lớn âm àm nổ tung. Từ bên trong nhảy ra một cái cao ba trượng thấp, tám thước vòng eo. Đình đầu bốn góc, mi tâm sinh mắt, cầm trong tay họa kích Tu La đến.

Này Tu La quanh thân sát khí đã hóa thành từng đoá từng đoá màu máu hư vân, một luồng mạnh mẽ uy thế tràn ngập toàn bộ trận pháp không gian.

"Đáng chết! Đây là nửa bước bích đan cảnh giới Tu La! Phu quân cẩn thận!" Tô Thanh Mị vội vã lên tiếng nhắc nhở Trì Thủy Mặc, đồng thời xoay tay phải lại, lấy ra một cái xám xịt hạt châu đến.

"Thanh mị, trước tiên không cần giúp ta. Ta còn có thể ứng phó được! Bảo vệ tốt chính ngươi!" Trì Thủy Mặc lắc lắc đầu. Từ chối Tô Thanh Mị trợ giúp.

Như không tất yếu, Trì Thủy Mặc là sẽ không để cho Tô Thanh Mị nhúng tay chính mình chiến đấu. Dù sao Trì Thủy Mặc một khi đánh chết hoặc là đã thương này áo lam quý mị, trong cõi u minh tự có người nói chính nguyện thu được.

Chỉ bằng này mười hai cái Tu La, này áo lam quý mị không biết tạo bao lớn nghiệt, đây tuyệt đối là một bút phong phú nhân đạo chính nguyện, Trì Thủy Mặc thể nào cam lòng để Tô Thanh Mị nhúng tay.

Được rồi, không biết nên nói Trì Thủy Mặc tham lam vẫn là cái gì!

Cái kia cao ba trượng (tiếp cận mười mét) to lớn Tu La cầm trong tay họa kích run lên, dĩ nhiên giữ ra một cái dữ tợn quý đầu bóng mờ đến, "Uống!", này Tu La quát to một tiếng, trong tay họa kích như sao băng lướt xuống, thẳng tắp đánh vào Thái Sơn sơn ảnh bên trên.

Theo họa kích hạ xuống, trong hoảng hốt, Zidan phảng phất nhìn thấy một vòng to lớn trắng lười liềm rơi xuống, cái kia vô biên uy thế làm cho nàng không nhìn được hướng về lùi lại mấy bước.

"Àm!" Một tiếng vang thật lớn, cái kia to khoảng mười trượng Thái Sơn bóng mờ dĩ nhiên trực tiếp bị Tu La miễn cưỡng đánh nổ, không chỉ có như vậy, liền ngay cả phía dưới hạo nhiên chính khí son hình chiếu cũng là một trận lay động.

Chết tiệt! Này Tu La công kích sao lại mạnh mẽ như thế! Trì Thủy Mặc trong lòng một trận kêu rên, xem ra, lại muốn đụng một cái !

Đem tay phải thiết họa ngân câu từ phong bút thu nhập 'Vạn giới' bên trong, Trì Thủy Mặc lần thứ hai đem tay phải đi đến dây cung bên trên!

"Hạo nhiên chính khí vì mất, Nhật Nguyệt Sao trời vì châu, Hạo Nhiên tinh thần mất, hiện!" Trì Thủy Mặc trong lòng hét lớn, 'Nho gia thế giới' bên trong hạo nhiên chính khí hơi tuôn trào, ở Trì Thủy Mặc đỉnh đầu hóa ra hai cái khoảng một tấc to nhỏ viên mắt đến.

'Nho gia thế giới' vận hành nhật nguyệt cũng khẽ run lên, mặt trời mặt trăng hình chiếu bay ra, khảm vào viên mắt bên trong, một đối với khoảng một tấc

đại ánh mắt liền như thể trời nổi ở Trì Thủy Mặc đỉnh đầu.

Trì Thủy Mặc ý niệm trong nháy mắt tiến vào Hạo Nhiên tinh thần trong mắt, trước mắt thế giới trong nháy mắt phát sinh biến hóa, biến thành vô số khí thể giao tạp thể giới, "Hạo Nhiên tinh thần mất, phá hủy!" Ở trong lòng một tiếng gào to.

Trước mắt vô tận huyết vân chậm rãi tản đi, trong mắt khí thể giao tạp thể giới cũng một lần nữa hóa thành bình thường thể giới, bất quá, 'Ít âm minh quý trận' đã không còn tồn tại nữa.

Phía tây nam! Trì Thủy Mặc trong lòng hét một tiếng! Một cái sắc mặt ửng hồng xinh đẹp mỹ thực phụ xuất hiện ở chính mình phía tây nam, chính là áo lam quý mị!

"Hạo Nhiên chi thủy trên trời đến, cần khôn xuyên (mặc) tận không trở ngại, tà ma hời bay tường lỗ diệt, hóa thành diễm chú động mù mịt! Hạo Nhiên diễm chú tiến! Ra!"

Trì Thủy Mặc quát to một tiếng, 'Nho gia thế giới' bên trong dâng trào Hạo Nhiên sông hơi dừng lại một chút, lập tức một dòng sông bóng mờ vượt qua thời không xuất hiện ở Trì Thủy Mặc năm ngón tay bên trên.

Vô tận bạch quang từ Trì Thủy Mặc năm ngón tay bên trong bốc lên, càng có dâng trào tiếng, dường như một dòng sông lớn sông lớn bị Trì Thủy Mặc nắm trong tay giống như vậy, mệnh mệnh, bá đạo, thật giống trực tiếp xuyên thấu đến đáy lòng của người ta.

"Mở!" Trì Thủy Mặc trong tiếng hít thở, đem cái kia trắng như tuyết dây cung chậm rãi kéo dài, đợi đến trắng tròn thời gian, một cái cuộn cuộn dòng sông đã khoát lên cung trên, qua lại vạn cổ khủng bố ý cảnh áp ủ trong đó.

Này! Là lấy Hạo Nhiên sông vì tiền!

'Ít âm minh quý trận' ở ngoài áo lam quý mị đột nhiên trong lòng cảm thấy lạnh lẽo, một loại khiếp đảm cảm giác từ đáy lòng truyền đến, ý niệm hướng về 'Ít âm minh quý trận' bên trong vừa nhìn, phát hiện người trẻ tuổi kia chính giương cung cái tên, một nhánh kỳ quái tên dài thẳng tắp chỉ về chính mình, đây là trùng hợp sao?

Áo lam quý mị có chút bất an, vì bảo hiểm, lập tức lặng lẽ di động phương vị, cũng may, người trẻ tuổi kia cũng không có vì vậy di động mũi tên phương hướng, thế nhưng, đáy lòng hồi hộp cảm giác vẫn như cũ không giảm chút nào, còn càng ngày càng nặng!

Không chờ trong trận Tu La công kích lần nữa, Trì Thủy Mặc đã buông ra năm ngón tay, cuộn cuộn dòng sông còn như hồ thủy điện xả lũ, ầm ầm lao ra khom lưng, hóa thành một con sông lớn vắt ngang ở thủy vân trong trận.

Qua lại vạn cổ khủng bố ý cảnh hầu như muốn hóa thành thực chất, cuộn cuộn sông lớn vắt ngang toàn bộ 'Ít âm minh quý trận', cái kia Tu La vừa giờ lên trong tay họa kích, đang chờ lần công kích thứ hai, trực tiếp đánh vỡ Hạo Nhiên núi cao hình chiêu.

Kết quả Hạo Nhiên sông hơi cuộn một cái, liền đem cái kia Tu La cuốn vào giữa sông, không chờ trận pháp ở ngoài áo lam quý mị phản ứng lại,

Cái kia sông lớn coi thường 'Ít âm minh quý trận' ràng buộc, trực tiếp xuyên (mặc) qua trận pháp không gian, quẹo vào khúc cua, thẳng tắp hướng về áo lam quý mị đánh tới.

Ngoài trận áo lam quý mị vong hồn đại mạo, trong lòng một tiếng kinh uống! Làm sao có khả năng! Chính mình 'Ít âm minh quý trận' vẫn chưa bị phá vỡ, này con kỳ quái dòng sông là thế nào xuyên ra đại trận!

Áo lam quý mị không kịp ngẫm nghĩ nữa, lúc này chính là mấy cái lác mình rời khỏi nguyên lai phương vị, đồng thời trong lòng cười nhạo nói, tiểu tử này có phải là đầu óc có bệnh, tuy rằng này dòng sông uy thế vô cùng khủng bố, thế nhưng đánh không tới chính mình thì có ích lợi gì.

Không chờ áo lam quý mị muốn xong, trước mắt đột nhiên xuất hiện trắng xóa hoàn toàn, trong tai càng là truyền đến dòng sông dâng trào tiếng rống giận dữ, xoạt, áo lam quý mị cũng bị Hạo Nhiên sông bắn trúng.

Thủy vân trong trận Tô Thanh Mị thông qua thanh khâu bí pháp, nhìn thấy một dòng sông bóng mờ vắt ngang hư không, một cái áo lam quý mị bị nước sông cuốn vào trong đó, nước sông không ngừng gội rửa, cái kia hiện hình cảnh giới áo lam quý mị dĩ nhiên ở giữa sông bò không lên, chỉ có thể khổ sở gầy dựa, trong tay màu trắng cờ nhỏ đã bị nước sông quyền rơi một bên.

Mất đi áo lam quý mị chủ trì, làm môi giới màu đỏ sậm ít âm Tu La kỳ lại bị nước sông xung kích, 'Ít âm minh quý trận' ầm ầm tán ra, vô tận huyết vân bỗng nhiên tiêu tan, lộ ra cảnh sắc trước mắt đến.

"Cửu khúc tiêu thế, hiện!" Trì Thủy Mặc tay phải bấm một cái 'Bản' quyết, cái kia vắt ngang hư không Hạo Nhiên dòng sông trong nháy mắt hóa thành một cái Du Long giống như, ở trong hư không không ngừng đi khắp, cuộn cuộn nước sông thật giống chịu đến cái gì kích thích giống như vậy, bỗng nhiên tăng nhanh tốc độ, hóa thành từng cái từng cái bạch tuyến, không ngừng xuyên (mặc) qua áo lam quý mị thân thể.

"A ~ a ~" này lưu quang xuyên (mặc) thể như toàn thân huyết nhục thật giống như bị người dùng thiêu hồng kim thép từng tia một mạnh mẽ loại bỏ, đau đớn kịch liệt còn như sóng triều giống như, từng làn từng làn kéo tới, hầu như muốn nhấn chìm áo lam quý mị linh hồn.

Cái kia to lớn Tu La ở giữa sông đầu đá lung tung, trong tay họa kích không ngừng hạ xuống, từng vòng từng vòng trắng lưỡi liềm liên tục oanh kích Hạo Nhiên sông, nhưng mà, cái kia màu trắng nước sông hơi vọt một cái, những này toả ra khí thể khủng bố trắng lưỡi liềm, liền như dưới ánh mặt trời bạc

tuyết như thế, tan thành mây khói .

Áo lam quý mị cố nén trên linh hồn đau nhức, nàng biết lại không làm ra phản ứng, chỉ sợ cũng muốn chết ở này con kỳ quái dòng sông bên trong. Ninja đau nhức, áo lam quý mị lúc này cả người pháp lực khuấy động, hóa thành một cái hộ thân linh quang trảo, miễn cưỡng chống đối chu vi nước sông giới rửa.

Nàng một lần lại một lần nỗ lực đứng lên đến, đáng tiếc, sông nước này dường như có cái gì ma lực giống như vậy, điên đảo trên dưới, hỗn loạn trái phải, áo lam quý mị căn bản là không đứng lên nổi, từng đạo từng đạo hỗn loạn sức mạnh xung kích nàng quý thể làm cho nàng ở trong sông mất đi cân bằng.

Áo lam quý mị gò lên toàn thân pháp lực, nỗ lực lao ra nước sông vây quanh, nhưng mà hần kinh hải phát hiện, mặc kệ hần làm sao hướng về, chính là hướng về không ra này dòng sông phạm vi, tứ phương trên dưới, áo lam quý mị đều đã từng thử , căn bản là không xông ra được, ngoại giới xem ra bất quá trượng rộng dòng sông dường như đến bên trong sau khi vô biên vô hạn.

"Ít âm minh quý trùy! Đi!"

Áo lam quý mị tiếng nói vừa dứt, cái kia vô số ám màu bạc tiểu trùy bay ra, nhưng mà, cái kia nước sông xoay một cái, vọt một cái, những này ám màu bạc tiểu trùy liền hóa thành hư vô .

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 177: Trọng thương hôn mê

Áo lam quý mị gò lên toàn thân pháp lực, nỗ lực lao ra nước sông vây quanh, nhưng mà hần kinh hải phát hiện, mặc kệ hần làm sao hướng về, chính là hướng về không ra này dòng sông phạm vi, tứ phương trên dưới, áo lam quý mị đều đã từng thử , căn bản là không xông ra được, ngoại giới xem ra bất quá trượng rộng dòng sông dường như đến bên trong sau khi vô biên vô hạn.

"Ít âm minh quý trùy! Đi!"

Áo lam quý mị tiếng nói vừa dứt, cái kia vô số ám màu bạc tiểu trùy bay ra, nhưng mà, cái kia nước sông xoay một cái, vọt một cái, những này ám màu bạc tiểu trùy liền hóa thành hư vô .

Đáng chết! Sông nước này dĩ nhiên có một loại tan rã vạn pháp sức mạnh, áo lam quý mị phát sinh mười mấy phép thuật, đều đang là vừa ra tay, liền tiêu tan ở dòng sông bên trong.

Bất quá năm, sáu cái hô hấp, áo lam quý mị trên người pháp lực đã tiêu hao hơn nửa, còn lại không hơn nhiều, thấy vậy, áo lam quý mị sắc mặt hung ác, tức giận quát lên, "Tiểu tử, nếu như lần này không phải, ta nhất định phải đưa ngươi luyện vào bên trong ngày ngày dẫn vật!

"A ~!" Trong sông áo lam quý mị phát sinh thê thảm tiếng gào, sau đó toàn bộ quý thể nửa người dưới cùng cái kia màu đỏ sậm ít âm Tu La kỳ ảm ảm nổ tung! !

Này mạnh mẽ khủng bố pháp lực trực tiếp nổ tung Trì Thủy Mặc Hạo Nhiên sông, bao bọc áo lam quý mị hóa thành một vệt sáng biến mất ở phía chân trời.

Ở đây Tô Thanh Mị căn bản không kịp làm bất kỳ biện pháp, đạo kia lưu quang cũng đã biến mất!

"Thiên Ma Giải Thể đại pháp! Đây áo lam đúng là nhân tâm!" Tô Thanh Mị lẩm bẩm nói!

Ngay ở áo lam quý mị biến mất ở phía chân trời thời điểm,

"Phốc ~!"

Trì Thủy Mặc phun ra một ngụm máu tươi, trước mắt một trận mơ hồ, ngửa mặt lên trời liền cũng.

"Tướng công, tướng công!" Té xỉu trước, Trì Thủy Mặc trong tai mơ hồ truyền đến Tô Thanh Mị lo lắng tiếng kêu gào.

...

"Ân ~!" Trì Thủy Mặc che đầu tỉnh lại, bên giường ngồi Tô Thanh Mị nhìn thấy Trì Thủy Mặc tỉnh táo, liền vội vàng tiến lên đem Trì Thủy Mặc giúp đỡ lên, đem gối nhét ở Trì Thủy Mặc sau lưng, để Trì Thủy Mặc ngồi ở trên giường.

"Phu quân. Người thế nào rồi?" Tô Thanh Mị liền vội vàng hỏi.

Trì Thủy Mặc xoa xoa cái trán nói."Ta cũng còn tốt, ngoại trừ đầu có chút ngất ở ngoài, không có chuyện gì khác."

Chuyện của chính mình tự mình biết, Trì Thủy Mặc chỉ là thoáng cảm ứng, liền biết mình đã không có quá đáng lo, ngoại trừ tiêu hao tinh thần lực tạo thành đau đầu ở ngoài, cái khác tất cả hài lòng.

Đương nhiên. Cái này cũng là Trì Thủy Mặc may mắn, Hạo Nhiên sông hình chiếu bị nổ tung hậu quả là vô cùng nghiêm trọng, cũng còn tốt hần vừa lên cấp 'Nho sư cảnh'. Nếu như vẫn là 'Nho tú cảnh' e sợ lần này liền có thể muốn hần nửa cái mạng.

Cái kia Hạo Nhiên sông hình chiếu liên quan đến 'Nho gia thế giới', mà 'Nho gia thế giới' lại là Trì Thủy Mặc một thân tu vi căn bản. Nếu là có cái gì sai lầm, hậu quả tuyệt đối vô cùng nghiêm trọng.

May là cái kia áo lam quý mị chỉ là muốn phá tan Hạo Nhiên sông chạy trốn, mà không phải thật sự muốn cùng Trì Thủy Mặc đồng quy vu tận, không phải vậy, e sợ Trì Thủy Mặc phải rơi vào 'Nho gia thế giới' tàn tạ mức độ.

Cũng còn tốt, hiện nay chỉ là rung chuyển mà thôi!

Cái này cũng là Trì Thủy Mặc không dễ dàng vận dụng nho gia bên trong thế giới hình chiếu nguyên nhân, núi cao, dòng sông, trăng lưỡi liềm, đại ngày. Đối với 'Nho gia thế giới' trình độ trọng yếu một cái so với một cái nặng.

Này vẫn là dòng sông bóng mờ bị phá mà thôi. Nếu như Trì Thủy Mặc cho gọi ra trăng lưỡi liềm bóng mờ bị phá, e sợ kết cục còn nghiêm trọng hơn gấp mấy lần.

Cái này cũng là Trì Thủy Mặc rõ ràng đã đến 'Nho sư cảnh' có thể triệu hoán trăng lưỡi liềm hình chiếu mà chưa bao giờ triệu hoán nguyên nhân. Này hình chiếu tuy rằng lợi hại phi thường, thế nhưng một khi bị phá, hậu quả cũng là vô cùng nghiêm trọng.

Không tới bước ngoặt sinh tử, Trì Thủy Mặc dự định tuyệt không dùng tới ngày mai nguyệt hai loại hình chiếu.

Tuy rằng Trì Thủy Mặc nói hần đã không nhúc nhích quá đáng lo, thế nhưng Tô Thanh Mị vẫn là không yên lòng, lại sẽ yêu lực thăm dò vào Trì Thủy Mặc trong cơ thể, điều tra một phen, nhìn thấy Trì Thủy Mặc thân thể xác thực không có cái gì quan ai mới yên lòng, đương nhiên, cái kia 'Nho gia thế giới' Tô Thanh Mị là tuyệt đối không nhìn thấy.

Trong lòng lo lắng thả xuống, Tô Thanh Mị lập tức liền lạnh nhạt cái mặt, hàn lông mày tức mực, lạnh lùng nói, "Phu quân, người tại sao muốn cậy mạnh, loại kia bước ngoặt để thanh mị trợ người chẳng phải là càng tốt hơn.

Người con đường này vốn là bụi gai gần đầy, hơi bất cần một chút sẽ tan xương nát thịt, người còn như vậy tranh cường hạo thắng, lần này người số may, bị thương không nặng cũng là thôi, nếu như lần sau người vẫn là như vậy, vạn nhất người không có lần này vận may đây, người để ta làm sao bây giờ?"

Nói đến phần sau, Tô Thanh Mị dĩ nhiên đôi mắt một đỏ, liền muốn nước mắt chảy xuống, không biết là nghĩ tới điều gì.

Thấy này, Trì Thủy Mặc cực kỳ nóng ruột, liền vội vàng đem Tô Thanh Mị lau vào trong ngực, giải thích, "Thanh mị, phu quân như thế làm tự nhiên có phu quân đạo lý, phu quân làm người người còn không biết sao, có thể ngồi tuyệt không đứng, có thể nằm tuyệt không ngồi, nếu là không có chỗ tốt, ta sao lại như vậy lỗ mãng.

Này không phải rất thích tàn nhẫn tranh đấu, nguyên do trong đó quan hệ đến sư môn ta truyền thừa huyền bí, thanh mị xin tha thứ vì phu không thể cùng người tế nói từ ngữ, bất quá, phu quân đáp ứng người, sau đó gặp phải tình huống như thế nhất định cùng phu nhân người đồng thời kề vai chiến đấu, tuyệt không độc chọn Đại Lương, lần này người liền tha thứ phu quân khờ."

Đối mặt chính mình phu nhân nước mắt, Trì Thủy Mặc vội vã giải thích, chỉ lo nàng hiểu lầm, bất quá này dính đến 'Hạo nhiên chính khí thư' Trì Thủy Mặc nhưng là không thể nói cho Tô Thanh Mị, sách này can hệ trọng đại, tuyệt đối không thể tuyên chi cùng khẩu, không phải vậy e sợ sẽ đưa tới mầm họa.

Thất phu vô tội, mang ngọc mắc tội đạo lý, Trì Thủy Mặc đương nhiên rõ ràng, vì lẽ đó dùng sư môn truyền thừa huyền bí để thay thế, bất quá 'Hạo nhiên chính khí thư' cũng xác thực có thể xưng tụng là sư môn truyền thừa huyền bí, cũng không có lừa Tô Thanh Mị.

Tô Thanh Mị lại phát ra một trận tiểu tính khí, Trì Thủy Mặc liên tục động viên, liên tiếp ưng thuận vài cái lời hứa, mới đem việc này bỏ qua.

"Thanh mị, ta hôn mê mấy ngày, nơi này lại là nơi nào?" Hai người nói nửa ngày, Trì Thủy Mặc mới nhớ hỏi vấn đề này.

"Nơi này là ninh đông phủ phía đông An Dương huyện một cái khách sạn bên trong, người đã hôn mê ba ngày, người hôn mê sau, ta cùng Zidan liền mang theo tiểu tử nhĩ trở lại đội buôn, Zidan cũng cùng từ chân tướng nhận.

Nửa ngày sau, đoàn xe liền đến này An Dương huyện, bởi vì người hôn mê bất tỉnh, vì lẽ đó ta ngược lại là không hề lưu lại cùng đội buôn cùng đi, liền thuận tiện ở lại An Dương huyện chăm sóc người, đúng rồi, từ thật một nhà ba người cùng lưu lại." Đúng là đánh xe Lữ lão hán đúng là bị ta đuổi đi.

"Thì ra là như vậy!" Trì Thủy Mặc đáp một tiếng, bất quá lập tức hỏi, "Đó là tình huống khẩn cấp, ta dùng quân tử lục nghệ bên trong 'Ngự' chữ chân pháp đem đội buồn đưa đến mây đậm ở ngoài, bọn họ sau khi tỉnh lại có thể có hà phát hiện?"

Thế giới này không thiếu thần thông hạng người, thế nhưng đại thể đều không hiện ra ở người trước, tuy rằng không biết vì, thế nhưng Trì Thủy Mặc cũng không muốn để người ta biết chính mình Hội Thần thông việc.

"Phu quân không cần phải lo lắng, ta mặt mờ thái khí vừa ra, trực tiếp đem cái kia đội buồn bên trong người mê hoặc thần trí, đem đoạn này ký ức xóa đi, lại giả tạo chính bọn hắn đi tới cái kia nơi địa giới."

"Như vậy, đúng là có thể yên tâm!"

"Có người đến rồi!" Chính muốn nói chuyện, Trì Thủy Mặc trong linh giác cảm ứng được có người hướng đi chính hần một gian phòng.

Tô Thanh Mị cũng cảm ứng được người đến, nói rằng, "Khẳng định là từ chân nhất gia! Hai ngày nay bọn họ đúng là thường đến xem ngươi, muốn làm mặt biểu thị lòng biết ơn."

"Àm ăm ăm~!"

"Vào đi! Môn không có xuyên!" Trì Thủy Mặc trực tiếp mở miệng nói.

Một cái ngang tàng đại hán trước tiên đi vào, phía sau theo cái mỹ thực phụ, chính là từ thật cùng Zidan, xem ra dù cho Zidan tu hành quý đạo, đã là hiện hình cảnh giới quý tu, Từ gia như cũ là từ thật định đoạt, từ vào cửa trước sau liền có thể nhìn ra, Trì Thủy Mặc trầm nghĩ.

"A, ân công đã tỉnh rồi! Thực sự là quá tốt rồi!" Từ thật sự coi mở miệng trước, tiếng như chuông đồng. Mấy ngày nay từ thật sự có chút đứng ngồi không yên, Trì Thủy Mặc vì thế từ cửa hần con cái bị trọng thương, nếu như vẫn chưa tỉnh lại, từ thật sự coi thật sẽ áy náy cực kỳ.

Zidan chỉ nói cho từ thật Trì Thủy Mặc chuyện cứu người, đúng là chưa nói cho hắn biết Trì Thủy Mặc từng trấn áp chuyện của chính mình.

Trì Thủy Mặc nghiêm sắc mặt, đạo, "Lão ca thực sự là chiết sát ta vậy, ân công vị trí vạn vạn đảm đương không nổi, vẫn là gọi ta từ lão đệ là tốt rồi, không phải vậy, ta có thể không cao hứng."

"Được được được, ta như cũ gọi ngươi từ lão đệ, bất quá, lúc này lão ca thực sự là muốn cảm tạ ngươi, nếu không là ngươi, e sợ thế tử của ta nữ nhi đều phải bị cái kia ác độc nữ nhân chop tới. Lão ca bản lãnh khác không có, còn có một nhóm người khí lực, nếu như ngươi có nhu cầu gì lão ca xuất lực hoạt, xin cứ việc phân phó, lão ca ta nhất định làm được."

Từ thật đúng là chân tâm muốn cảm tạ Trì Thủy Mặc, đáng tiếc ngoại trừ này một thân võ nghệ coi như là khá lắm rồi, còn thật không có những vật khác, bởi vậy cũng chỉ đành nói như thế, bất quá, tất xem nho nhỏ này một câu nói, trong này có học vấn đây.

Từ thật nói tới là nhất định làm được, mà không phải quyết không chối từ, hoặc là tận lực làm được, nói cách khác nếu như làm việc vượt qua từ thật sự phạm vi năng lực, dù cho đánh bạc tính mạng, hần từ thật cũng muốn làm đến.

Bất quá, điểm này, Trì Thủy Mặc đúng là không có nghe được, hần tuy rằng hỗn qua sông hồ, thời gian nhưng không dài, chỉ có hơn một năm mà thôi.

"Lão ca, chuyện khác đúng là không có muốn ngươi hỗ trợ, bất quá một chuyện ngươi có thể phải giúp ta." Trì Thủy Mặc mở miệng nói.

"Ồ ~, không biết là chuyện gì, lão đệ có gì cứ nói!" Từ thật không nghĩ tới Trì Thủy Mặc thật là có sự tình muốn hần làm, lập tức đại hi, cứu mạng ân tình lớn như núi, nếu có thể còn đi một phần, từ thật trong lòng cũng sẽ cảm thấy dễ chịu một ít.

"Lão ca, ta độc trong bụng thềm trùng phạm vào, không biết ngươi cái kia hầu nhi từ từ nhưng còn có, có thể quân cho lão đệ một hồ." Trì Thủy Mặc cũng biết từ thật loại này hần tử sẽ đem ân tình ghi vào trong lòng, nếu như không trả nổi, e sợ sẽ áp lực sơn lớn, cho nên mới đưa ra hầu nhi từ từ nói chuyện.

"Ta còn giữ mấy hồ, liền ở dưới lầu, nếu lão đệ muốn uống, ta vậy thì xuống vì ngươi mang tới, ngươi mà tiện thể." Từ thật dứt lời, xoay người rời đi, bạch bạch bạch, đi xuống lầu.

"Từ phu nhân, không biết ngươi sau này có tính toán gì không, cái kia hồ ma sơn ngươi là vạn vạn không thể quay về." Từ thật mới vừa đi, Trì Thủy Mặc liền hỏi thăm tới Zidan đến.

Zidan trầm ngâm một tiếng đáp, "Ta cũng không có gì hay nơi đi, nếu ân công ngươi đã tỉnh lại, ta liền dự định cùng thật ca, túm nhai tìm một cái hẻo lánh nơi ẩn cư, để sư tôn không tìm được tốt nhất."

Từ đan tú một khi từ vong chính là quá Âm Quý thể, loại thể chất này sức hấp dẫn to lớn, Zidan cũng có thể đoán được một, hai.

Chương 178: Mưu tính Thái Âm ẩn thể

"Từ phu nhân, không biết người sau này có tính toán gì không, cái kia hồ ma sơn người là vạn vạn không thể quay về." Từ thật mới vừa đi, Trì Thủy Mặc liền hỏi thăm tới Zidan đến.

Zidan trầm ngâm một tiếng đáp, "Ta cũng không có gì hay nơi đi, nếu ân công người đã tính lại, ta liền dự định cùng thật ca, tú nhi tìm một cái hẻo lánh nơi ẩn cư, để sư tôn không tìm được tốt nhất."

Từ đan tú một khi từ vong chính là quá Âm Quỷ thể, loại thể chất này sức hấp dẫn to lớn, Zidan cũng có thể đoán được một, hai.

Bất quá, trong lòng nàng cũng rõ ràng, một khi tú nhi rơi vào áo lam quý mị trong tay, tuyệt đối không có kết quả gì tốt, làm lò đỉnh đều là nhẹ nhàng, chỉ sợ áo lam quý mị mạnh mẽ cướp đoạt từ đan tú quá Âm Quỷ thể, cứ như vậy, e sợ từ đan tú nhất định hồn phi phách tán, liền chuyển thể cũng không thể.

Cũng may, áo lam quý mị đã bị Trì Thủy Mặc đánh thành trọng thương, e sợ ba năm rưỡi bên trong, tuyệt đối không có thời gian đến gây sự với bọn họ, Zidan một nhà vẫn có thể đem an ổn một quãng thời gian.

Chỉ sợ cái kia áo lam quý mị lửa giận công tâm, mất đi lý trí, đem từ đan tú tồn tại nói cho hồ ma sơn những người khác, cứ như vậy, e sợ từ đan tú như cũ rất khó bảo toàn toàn bản thân.

Tuy rằng khả năng này không lớn, dù sao quá Âm Quỷ thể sự tình áo lam quý mị muốn nói, đã sớm nói, nơi nào sẽ gạt hồ ma sơn mọi người, lén lút theo tới, đây chính là tích trữ muốn độc chiếm quá Âm Quỷ thể chỗ tốt tâm tư.

Thế nhưng, cũng khó bảo toàn xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, dù sao, dưới con thịnh nộ, áo lam quý mị làm ra cái gì đến đều có khả năng, Zidan chỉ có thể cầu khẩn áo lam quý mị không cần giáng từ đan tú sự tình tiết lộ.

Lắc lắc đầu, Trì Thủy Mặc mở miệng nói, "Zidan tỷ, e sợ lo sự tình không có người nghĩ tới đơn giản như vậy, nếu người xuất từ hồ ma sơn, e sợ đối với những người này nên có chút hiểu rõ, người cảm thấy, áo lam quý mị khả năng buông tha có quá Âm Quỷ thể tiềm lực tiểu tú gì không?"

Tuy rằng rất không muốn thừa nhận, thế nhưng Zidan vẫn là không mở miệng không được, "Không thể! Dựa theo sư tôn bản tính. Dù cho là trung thượng cũng sẽ không bỏ qua tú."

Nói ra câu nói này thời điểm, Zidan hữu tâm ưu chút, vừa nàng nói tới mang theo tú nhi cùng từ thật ẩn cư bất quá là lừa mình dối người thôi, đây là rất rõ ràng đã điều tâm thái, hiện tại bị Trì Thủy Mặc không chút lưu tình chọc thủng, nàng không thể không suy nghĩ thể nào đối mặt tất cả những thứ này.

"Kính xin trì công tử chỉ giáo, dạy ta nên làm như thế nào?" Nếu Trì Thủy Mặc dám nói, nói vậy trong lòng định là có hoàn toàn chi sách. Zidan trực tiếp hỏi.

Không hề trả lời Zidan vấn đề, Trì Thủy Mặc quay đầu hỏi một bên Tô Thanh Mị, "Thanh mị, người cảm thấy tiểu tú nhi như thế nào, thích không?"

"Tiểu tú nhi rất tốt rất đáng yêu a, ta phi thường yêu thích nàng." Tô Thanh Mị không chút nghĩ ngợi hỏi đáp. Xác thực, nàng đối với tiểu tú nhi yêu thích là trong lòng, hơn nữa tiểu tú nhi đối với Tô Thanh Mị cũng là phi thường thân thiết.

"Đã như vậy, cái kia. Người thu tiểu tú nhi làm đệ tử khỏe không?" Trì Thủy Mặc trực tiếp mở miệng.

Tô Thanh Mị trầm ngâm một lát, hỏi, "Phu quân vì sao đột nhiên nói như thế?"

Một bên Zidan cũng đỡ lấy lỗi tại, hiển nhiên đối với vấn đề này rất là quan tâm.

"Thanh mị, ăn ngay nói thật, tiểu tú nhi Thái Âm Ẩn thể chính là trong giới tu hành đỉnh cấp thể chất một trong. Thế nhưng vì như thế một cái thể chất, e sợ cái khác tu hành thể lực không chắc sẽ đồng ý vì thế trở mặt hồ ma sơn.

Dù sao, hồ ma sơn Minh vương thể lực sâu không lường được. Mà hán ngồi xuống áo lam quý mị lại phi thường đến kỳ sùng yêu. Thế nhưng, người không giống.

Thanh mị, người là mẫu thân là Thanh Khâu Sơn chi chủ, thực lực so với cái kia Minh vương e sợ không hề yếu, hơn nữa, từ cái kia áo lam quý mị lời nói đến xem, chỉ sợ các người Thanh Khâu Sơn cùng hồ ma sơn quan hệ không thể nào sao tốt.

Cứ như vậy, dù cho người đem tiểu tú nhi thu làm môn hạ cũng không có quan hệ, hơn nữa. Người tiểu tú nhi không chỉ có là tu hành đỉnh cấp thể chất. Càng cùng người phi thường thân cận, ta cho rằng đây chính là duyên phận.

Người phu quân ta đều nhận lấy ba cái đệ tử . Người cũng có thể thu đệ tử ba

..."

Trì Thủy Mặc chậm rãi bẻ kéo, một cái một cái cùng Tô Thanh Mị nói rõ ràng, mặc kệ là từ công lợi vẫn là tư lợi, cá nhân vẫn là tổ chức, Tô Thanh Mị nhận lấy tiểu tú nhi đều bách lợi mà không một hại.

Hơn nữa, Trì Thủy Mặc không có nói đúng lắm, hẳn vì tên tiểu tử này bị thương, nếu như tên tiểu tử này cuối cùng tiện nghi cái kia áo lam quý mị hoặc là tiện nghi cái kia tông môn, hẳn Trì Thủy Mặc chẳng phải là bạch làm không công một hồi, không thấy thỏ không thả chim ung, mới là Trì Thủy Mặc sâu trong nội tâm ân núp tính cách.

Hoa Hạ xã hội pha trộn cái kia mấy năm, Trì Thủy Mặc tuy rằng không có rèn luyện ra cái gì đại bản lĩnh, thế nhưng làm việc tình muốn chiếm được lợi ích cá tính vẫn là đường đi ra , mặc dù bình thường hẳn đều không biểu hiện ra thời.

Ân, kỳ thực tiếp thu truyền thừa cái gì, nếu không có lợi ích khổng lồ, Trì Thủy Mặc đã sớm không làm .

Suy nghĩ một lát, Tô Thanh Mị chậm rãi gật đầu nói, "Phu quân, người nói rất có đạo lý, ta có thể nhận lấy tiểu tú nhi, thế nhưng, chuyện này có thể thành hay không còn phải xem tiểu tú nhi có nguyện ý hay không, nếu như tiểu tú nhi không muốn, ta cũng sẽ không cưỡng cầu."

"Trì phu nhân người yên tâm, tú nhi khẳng định đồng ý, ta vậy thì xuống gọi tú nhi tới." Nghe được Tô Thanh Mị trả lời, Zidan rất là cao hứng, quyết định đi xuống trước cho tiểu tú nhi làm cái tư tưởng công tác làm cho nàng bất luận làm sao cũng phải đáp ứng chuyện này.

Bất quá, Tô Thanh Mị là người nào, nàng nhưng là hồ ly tinh, con người đảo một vòng liền rõ ràng Zidan muốn làm gì, như thế nào sẽ làm nàng can thiệp tiểu tú nhi ý nguyện.

Nàng thanh khâu đại pháp chính là này thế cao cấp nhất đại pháp, không biết bao nhiêu người khóc lóc hô muốn bái vào trong môn phái, tuy rằng tiểu tú nhi chính là Thái Âm ân thể, thế nhưng cái kia có như thế nào, nàng cửu vĩ huyết thống so với cái kia Thái Âm ân thể đến chắc chắn mạnh hơn, hơn nữa rất nhiều chuyện chú ý một cái duyên chữ.

Tô Thanh Mị như thế nào sẽ làm Zidan phá hoại cái này duyên, trong cõi u minh những thứ đồ này, Tô Thanh Mị vẫn là rất coi trọng, tiểu tú nhi ngày hôm nay có thể hay không nắm lấy cơ hội này, còn phải xem bản thân nàng, nếu như tiểu tú nhi không muốn, dù cho Trì Thủy Mặc biện hộ cho, Tô Thanh Mị cũng sẽ không đáp ứng.

"Không cần , Từ đại ca lập tức liền muốn lên đến rồi, ta đã truyền âm để hắn đem tiểu tú nhi dẫn tới ." Zidan còn xoay người, liền bị Tô Thanh Mị ngăn cản mà tới.

Quả nhiên, chỉ chốc lát sau, vài tiếng lên lầu đập đập tiếng vang lên, người còn chưa tới, một trận sang sảng âm thanh liền truyền đến , "Trì lão đệ, người muốn hầu nhi tử ta đem ra ."

Theo âm thanh hạ xuống, từ thật trong tay cầm ba cái tiểu hồ lô, tay phải nắm tiểu tú nhi liền lên đến rồi.

Nhìn thấy từ thật đã mang theo tiểu tú nhi tới, Zidan trong lòng thăm than, lần này, liền chỉ có thể nhìn thiên ý .

"Ô tỳ tỷ! Nhìn thấy Tô Thanh Mị ở, tiểu tú nhi trực tiếp liền tránh thoát từ thật sự tay, trực tiếp chạy đến Tô Thanh Mị bên người, quay đầu nhìn thấy dựa vào gối ngồi Trì Thủy Mặc.

Tiểu tú nhi mở miệng nói, "Nha, trì thúc thúc cũng tỉnh rồi, trì thúc thúc người nhưng là ngủ ba ngày , như cái đại lại trư, hiện tại mới lên. Liền ngay cả tiểu tú nhi đều có thể mỗi ngày làm được dậy sớm đây."

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 179: Ngự chi đạo, tinh tiến

"Ô tỳ tỷ! Nhìn thấy Tô Thanh Mị ở, tiểu tú nhi trực tiếp liền tránh thoát từ thật sự tay, trực tiếp chạy đến Tô Thanh Mị bên người, quay đầu nhìn thấy dựa vào gối ngồi Trì Thủy Mặc.

Tiểu tú nhi mở miệng nói, "Nha, trì thúc thúc cũng tỉnh rồi, trì thúc thúc người nhưng là ngủ ba ngày , như cái đại lại trư, hiện tại mới lên. Liền ngay cả tiểu

tú nhi đều có thể mỗi ngày làm được dậy sớm đây.

"Tú nhi, không nên nói bậy! Nhanh cho người trì thúc thúc xin lỗi" Zidan vội vã quát lớn đạo, hiển nhiên là sợ Trì Thủy Mặc tức giận, tuy rằng căn cứ tiếp xúc tình huống đến xem, Trì Thủy Mặc không phải kẻ hẹp hòi, thế nhưng này cũng không thể trở thành tiểu tú nhi làm cản trở.

"Quên đi, không cần đoạ đến tiểu hài tử." Trì Thủy Mặc khoát tay áo một cái, hiển nhiên cũng không đem chuyện này để ở trong lòng. Bất quá trong lòng nhưng hơi có chút buồn bực, lại bị một đứa bé khinh bỉ.

"Tú nhi, tỷ tỷ hỏi người chuyện này, người muốn thành thật trả lời tỷ tỷ, được chứ?" Tô Thanh Mị đem tiểu tú nhi ôm vào trong ngực, xem thường hỏi.

"Tốt! Tô tỷ tỷ người hỏi đi." Tiểu tú nhi căn bản không có có ý thức đến cái gì, trực tiếp đáp ứng rồi.

"Tú nhi, người đồng ý bái vào tỷ tỷ môn hạ, tu hành thanh khâu đại pháp sao?" Tô Thanh Mị sắc mặt có chút nghiêm nghị.

"Tô tỷ tỷ, cái gì là bái vào tỷ tỷ môn hạ của người, là như căn sinh, Bảo nhi bọn họ như vậy bái vào phu tử môn hạ sao? Thanh khâu đại pháp là cái gì, chính là bọn họ ở trường học trung học học vẫn như thế sao?" Tiểu tú nhi tròn to hai mắt ngây thơ hỏi?

Tô Thanh Mị cười cợt, nàng phỏng chừng tiểu nha đầu trong miệng căn sinh, Bảo nhi chính là đồng bọn của nàng môn, "Gần như, bất quá, thanh khâu đại pháp không phải là trường học trung học học vẫn, nó so với trường học bên trong học vẫn có thể muốn khó hơn nhiều, cũng nhiều hơn nhiều."

"Há, như vậy a. Cái kia, ta có thể học được sẽ sao?" Tiểu tú nhi gãi đầu hỏi.

"Ha ha, có thể, tú nhi thông minh như vậy, nhất định có thể học được." Tô Thanh Mị khẳng định đến, tiểu tú nhi là Thái Âm ẩn thể, ở con đường tu hành trên thiên phú rất cao. Học được thanh khâu đại pháp không thành vấn đề.

"Cái kia, ta đồng ý bái vào tỷ tỷ môn hạ." Tiểu tú nhi tựa hồ bị Tô Thanh Mị tán thưởng rất cao hứng, thật giống vẫn chưa có người nào đã nói chính mình thông minh đây, trực tiếp liền đồng ý. Nàng không biết. Đây một đáp ứng, chính là thiên đại phúc nguyên.

Một bên xách theo tâm Zidan lúc này mới yên lòng, nàng chỉ lo tiểu tú nhi bỏ qua này cơ duyên to lớn, cũng may, ông trời quan tâm, không có ra cái gì cái gì xiên.

"Đã như vậy, cái kia. Liền đơn giản chuẩn bị một cái nghi thức bái sư đi." Thấy này, Trì Thủy Mặc quyết định đem chuyện này định chết, tiếp theo sau đó hẳn lẽ trình.

Rất nhanh, ở Trì Thủy Mặc cùng từ thật Zidan chứng kiến dưới, tiểu tú nhi liền châm trà dập đầu bái vào Tô Thanh Mị môn hạ. Nghi thức so sánh đơn sơ, bất quá tuy rằng nghi thức đơn sơ. Thế nhưng này trong cõi u minh nhân quả cũng đã thành lập.

...

"Từ phu nhân, này tám lệnh bài người cầm, sau đó mang theo tiểu tú nhi cùng Từ đại ca đến Thanh Khâu Sơn đi. Đến sơn môn, các người trực tiếp quân lệnh bài lấy ra, trong núi liền sẽ có người biết các người tới, đến thời điểm người đi tìm trong núi diệu trường âm lão, đem phong thư này giao cho nàng, nàng sẽ an bài tốt các người một nhà.

Cho tới tiểu tú nhi tu hành, ta đã cho tiểu tú nhi triển khai thanh khâu truyền thừa tiểu pháp, đem hiện nay nàng có thể tu luyện hết thầy đều khắc ở tú nhi thức hải, đến thời điểm để tiểu tú nhi chiêu tu luyện chính là, nếu như có cái gì không hiểu được địa phương, liền trực tiếp đi hỏi diệu trường âm lão, nàng sẽ vì tiểu tú nhi giải đáp.

..."

Tô Thanh Mị lại bàn giao một phen mới dừng lại, cho tới tiểu tú nhi, lúc này đã đôi mắt mờ mịt, hiển nhiên đối với Tô Thanh Mị cái này mới vừa nhận không lâu sư phụ rất là lưu luyến, bất quá, hiện thực xưa nay sẽ không lấy một đứa bé ý nguyện vì dời đi, nên đi, còn phải đi.

"Trì lão đệ, từ phu nhân, bảo trọng!" Từ thật liền ôm quyền đầu, nói ra cáo biệt ngữ.

"Bảo trọng!" Trì Thủy Mặc đáp lại nói.

Có Trì Thủy Mặc 'Ẩn' chỉ bằng chữ mẫu, nghĩ đến từ chân nhất gia sẽ không dễ dàng bị người phát hiện, hơn nữa, Zidan trên người bị áo lam quý mị làm đã hạ thủ chân cũng bị Tô Thanh Mị xóa đi, cho tới suy tính phương pháp, cái kia áo lam quý mị nếu là có bản lĩnh như thế này, lại sao lại đành phải ở Minh vương bên dưới.

Suy tính bản lĩnh, bất quá ở thế giới kia, đều xem như là cao thâm pháp thuật, cần tri thức phong phú, chỉ ít trong giới tu hành, Trì Thủy Mặc vẫn không có từ Tô Thanh Mị trong miệng nghe được cái nào đại năng sẽ cao minh suy tính phương pháp.

Vì lẽ đó, tiểu tú nhi này vừa đi, chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra tám chín phần mười đều có thể thuận lợi đến Thanh Khâu Sơn, Trì Thủy Mặc cũng đem việc này thả xuống, chuẩn bị tiếp tục tiến lên.

"Thanh mị, chúng ta đã ở đây trì hoãn ba, bốn ngày, vẫn là tiếp tục tiến lên đi." Trì Thủy Mặc còn ghi nhớ hẳn nhân đạo chính nguyện, muốn tiếp tục đi tới, thử mấy một chút duyên.

"Được rồi, bắt quá, chúng ta đến một lần nữa thuê một, hai xe ngựa ." Tô Thanh Mị lúc trước vì bảo mật, đã đem phu xe lão Lưu đánh đuổi, lần này đương nhiên phải đi một lần nữa thuê một chiếc xe ngựa, một cái phu xe rồi.

"Không cần phiền toái như vậy, người trực tiếp cùng ta ra khỏi cửa thành đi." Trì Thủy Mặc cười cợt, cũng không có giải thích tại sao.

Tô Thanh Mị cũng không có hỏi, hai người liền vai sóng vai trực tiếp ra khỏi cửa thành, cho tới bao quần áo loại đồ vật, Tô Thanh Mị trong tay có túi chứa đồ, căn bản cũng không cần đeo túi xách phục.

Hai người rất ra khỏi cửa thành, lại đi rồi một trận đi tới tuyến đường chính bên, nhìn thấy bốn phía không người, Trì Thủy Mặc hai tay bấm quyết, trong miệng hét lớn."Thiên địa có chính khí, tạp nhiên phủ lưu hình, nghe ta hiệu lệnh tôn, hóa thành vân xe hành!"

Vô số hạo nhiên chính khí đột nhiên xuất hiện, hóa thành nhiều mây trắng trôi nổi trên đất ba thước chỗ, lập tức, những này mây trắng thật giống có vô số mờ lớn tay ở nhào nặn giống như vậy, hình dạng nhanh chóng chuyển biến, rất nhanh, một chiếc xe ngựa màu trắng liền xuất hiện ở Tô Thanh Mị trước mắt.

Càng thần kỳ chính là, trước xe ngựa còn trườn vào hai con màu trắng tuần mã, "Tê tê ~!" Hai con ngựa trắng phát sinh vài tiếng hí lên, mạnh mẽ móng trước vung lên, cho thấy hùng tráng khí thế.

"Biến!" Trì Thủy Mặc hướng về xe ngựa một chỉ, cái kia xe ngựa màu trắng lập tức phát sinh ra biến hóa, ngắn ngủi hai cái hô hấp trong lúc đó, thuần xe ngựa màu trắng liền phát sinh biến hóa long trời lở đất, thật giống bị miêu lên sắc thái.

Hải màu vàng hoa cúc cỡ lớn làm xe ngựa, màn xe là tốt nhất tơ lụa, liền ngay cả buộc mã dây thừng đều thêu viền vàng, toàn bộ xe ngựa cao quý lại không mất trang nhã, vết bánh xe trên trường hoàng đình tán cang cho thấy một phần dày nặng.

"Như thế nào, thanh mị, xe ngựa này không sai đi." Trì Thủy Mặc hướng về một bên Tô Thanh Mị bán bảo nói.

Tô Thanh Mị đi lên trước, sờ sờ xe ngựa, kéo kéo màn xe, lại nhìn một chút thần tuần ngựa trắng, một mặt thần dị mở miệng nói, "Phu quân, người khi nào luyện thành như vậy cao thâm huyền thuật, nếu không là ta nhìn người dùng hạo nhiên chính khí hóa ra tất cả những thứ này, e sợ đều sẽ bị lừa bịp quá khứ!"

Trì Thủy Mặc cười cợt, "Ngay ở sau khi tỉnh lại!"

Tô Thanh Mị gật gật đầu, cũng không lên tiếng nữa, bắt quá thần tình kia hiển nhiên có chút bị đá kích , phải biết, nàng Thanh Khâu Sơn nhưng là huyền thuật tổ tông a!

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: Uể oải tâm

Tô Thanh Mị đi lên trước, sờ sờ xe ngựa, kéo kéo màn xe, lại nhìn một chút thần tuần ngựa trắng, một mặt thần dị mở miệng nói, "Phu quân, người khi nào luyện thành như vậy cao thâm huyền thuật, nếu không là ta nhìn người dùng hạo nhiên chính khí hóa ra tất cả những thứ này, e sợ đều sẽ bị lừa bịp quá khứ!"

Trì Thủy Mặc cười cợt, "Ngay ở sau khi tỉnh lại!"

Tô Thanh Mị gật gật đầu, cũng không lên tiếng nữa, bắt quá thần tình kia hiển nhiên có chút bị đá kích , phải biết, nàng Thanh Khâu Sơn nhưng là huyền thuật tổ tông a!

Mặc dù có chút đồ kị, thế nhưng một nghĩ đến người này là chính mình phu quân, Tô Thanh Mị liền bình tĩnh lại , bắt quá trong đầu khó tránh khỏi vẫn còn có chút nhỏ nhỏ chua xót.

Con người cổ linh lợi xoay một cái, Tô Thanh Mị mở miệng cười đạo, "Phu quân, xe ngựa tuy rằng có, thế nhưng phu xe đây? Người sẽ không muốn muốn đích thân đến lái xe đi, này có thể không phù hợp thân phận của người ơ."

Trì Thủy Mặc nếu dám làm ra xe ngựa đến, như thế nào sẽ không có căn nhắc đến phu xe vấn đề, thần bí nở nụ cười, Trì Thủy Mặc mở miệng nói, "Thiên lão, người đi ra đi!"

Trì Thủy Mặc vùng tay lên, Tô Thanh Mị trước mắt bỗng nhiên thêm ra đến một cái lão già, chỉ thấy người lão già này cả người toả ra mờ mịt bạch quang, trên người toả ra khí tức mơ hồ giống như Trì Thủy Mặc.

Lão đầu bộ dáng này đương nhiên không thể làm phu xe, không phải vậy, bị một thân nhìn thấy, sẽ không bị cho rằng quỷ quái, sẽ bị cho rằng tiên thần, vì lẽ đó, Trì Thủy Mặc lại phát phát tay, một đạo bát quái bóng mờ hơi loáng một cái, lão đầu trên người bạch quang liền biến mất không còn tăm hơi.

Người bình thường màu da từ trên xuống dưới, dần dần tràn ngập lão đầu toàn thân, hai cái hồ hấp sâu, một cái sắc mặt hồng hào, tóc bạc râu bạc trắng thanh y lão đầu hướng về Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị hơi thi lễ. Đạo "Lão hủ thiên kiện, gặp thiếu gia, gặp Thiếu phu nhân!"

Một bên Tô Thanh Mị đã nhìn ra sững sờ. Trố mắt ngoác mồm, "Phu... Phu quân?"

Nhìn Tô Thanh Mị này tám góc mạnh đáng vẻ. Trì Thủy Mặc đột nhiên trong lòng không lý do có chút cao hứng, lôi kéo Tô Thanh Mị tay ngọc, "Nurong từ, bên ngoài gió lớn, chúng ta đi vào trước đi."

Nói xong, Trì Thủy Mặc trực tiếp hất lên rèm cửa, đem Tô Thanh Mị đỡ tiến vào xe ngựa.

"Gió lớn? Sẽ không a, hiện tại không phải gió nhẹ sao?" Thiên lão trong bóng tối thầm nói. Về mặt vô cùng nghi hoặc về mặt.

Bên trong xe ngựa, Tô Thanh Mị ngồi ở mềm mại nhưng thiên nga lót trên nghé giọng hỏi, "Phu quân, cái này Thiên lão là xảy ra chuyện gì? Lẽ nào, phu quân ngươi luyện thành tự lý căn khôn loại kia có thể trạng người đại thần thông sao?"

Còn có, tại sao ta cảm giác ngày này lão khí tức mơ hồ cùng ngươi gần gũi, đây là phu quân ngươi thu đệ tử sao? Nhưng là tại sao xem ra như không có * quỷ tu?"

"Dừng lại! Thanh mị, ngươi lập tức hỏi nhiều như vậy vấn đề để ta thế nào trả lời, từng cái từng cái đến!" Trì Thủy Mặc đem Tô Thanh Mị tay nắm ở trong tay, vỗ vỗ. Nói tiếp, "Ngươi phu quân ta vẫn chưa luyện thành cái kia tự lý căn khôn đại thần thông, khoảng cách cảnh giới đó còn sớm lắm. Không phải vậy, ta cũng sẽ không đem tiểu băng giao mạng cho ngươi."

Cái này Thiên lão không phải ta đệ tử, nên tính là ta nho gia một mạch tu sĩ mà thôi, thanh mị ngươi nhìn ra rất chuẩn, Thiên lão xác thực không có thân thể, hần đi con đường nghiêm ngặt tính ra là ta nho gia bên trong nho linh một mạch, cùng quý tu gần như.

Bất quá quý tu tu chính là quý khí, mà những này nho gia chi Linh tu chính là hạo nhiên chính khí thôi, thế nhưng. Đây nho tu chi linh không có quý tu nhiều như vậy hạn chế, không bị ánh mặt trời, ngọn lửa hừng hực. Các loại (chờ) dương tính đồ vật khắc chế, so với quý đã tu luyện nói trời sinh mạnh hơn không ít. (Trì Thủy Mặc cũng không biết kỹ thực chân chính quý tu cũng sẽ không bị dương tính đồ vật khắc chế)

Thiên lão là ta nhận lấy nho tu chi linh bát bộ trung thiên bộ thủ lĩnh!"

"Thiên bộ?" Tô Thanh Mị nghi ngờ nói?

"Ân. Dựa theo bát quái, tổng cộng chia làm vì bát bộ, trong đó, thiên bộ dẫn đầu, ngày này lão, chính là thiên bộ thủ lĩnh!" Trì Thủy Mặc giải thích.

Há liêu, Tô Thanh Mị nghe nói Trì Thủy Mặc giải thích trong nháy mắt trầm mặc, một đôi đôi mắt đẹp lẳng lẳng nhìn Trì Thủy Mặc, lại như vừa nhìn một vũng sâu không lường được đầm nước, sâu xa nói, "Phu quân, ngươi đến cùng còn có bao nhiêu bí mật gạt ta? Ngươi đều thu rồi bát bộ, phỏng chừng không ít người đi, kết quả, tới hôm nay ta mới biết một cái Thiên lão!"

Trì Thủy Mặc hít sâu một hơi, biết Tô Thanh Mị có chút oán, vuốt ve Tô Thanh Mị tóc, "Thanh mị, tin tưởng ta, phu quân có thể nói cho ngươi, nhất định sẽ sẽ không gạt ngươi, không thể nói cho ngươi, không phải sư môn bí mật, chính là liên quan đến sự sống chết của ta, không thể nói ra miệng."

Dứt lời, Trì Thủy Mặc vén rèm xe lên, ngơ ngác nhìn phương xa xuất thần, trên mặt toát ra một loại sâu sắc uể oải, hần rất mệt, công lấy 'Bảy hồ' bí mật cùng 'Hạo nhiên chính khí thư' gánh nặng, hần thật sự rất mệt.

Không chỉ là một lần, Trì Thủy Mặc muốn phải về nhà, nhưng là hần biết, gia, không rồi! Hần, không thể quay về! Dù cho trở về, cha mẹ cũng không lại nhận biết mình. Có lẽ, chỉ có khi hần hoàn toàn tiếp thu 'Bảy hồ' thử thách, không chế 'Bảy hồ' một hậu thiên, hần mới có thể trở về gia.

Hần mới có thể xuất phát từ nội tâm hô lên một tiếng "Cha, mẹ!", Trì Thủy Mặc không ngừng mà bức bách chính mình đi tới, cũng là bởi vì sâu trong nội tâm ẩn giấu đi trở lại Hoa Hạ, khôi phục cha mẹ ký ức ý nghĩ.

Thế nhưng, một người lữ trình thật sự quá mệt mỏi, hần không biết muốn đến cái gì sau khi mới có thể đường đường chính chính nói ra tất cả, mà không phải là cùng người thân cận nhất cũng chỉ có thể nói đôi.

Một lần lại một lần lừa dối Tô Thanh Mị, Trì Thủy Mặc thật sự rất mệt, hần rất muốn nói cho Tô Thanh Mị chân tướng, thế nhưng, hần không thể...

Nhìn về mặt mệt mỏi phu quân, Tô Thanh Mị trong lòng không lý do đau đớn, loại kia sâu sắc uể oải, tuyệt đối không phải giả ra đến, làm hồ ly tinh Tô Thanh Mị có thể khẳng định.

Trì Thủy Mặc cảm thấy vai một tảng, mềm mại xúc cảm tập kích cánh tay của chính mình, bên tai truyền đến Tô Thanh Mị âm thanh, "Phu quân, ta tin tưởng ngươi, mặc kệ tình huống thế nào, ta đều sẽ cùng ngươi tiếp tục đi!"

"Ân ~" Trì Thủy Mặc nhàn nhật trở về một tiếng, tuy rằng hắn cũng không tin Tô Thanh Mị có thể cùng hắn đi tới phần cuối, dù sao hắn đường quá mức làm người nghe kinh hãi.

Rút ra bị Tô Thanh Mị ôm ở trước ngực tay trái, Trì Thủy Mặc ngăn cản bên cạnh người ngọc mềm mại vòng eo, hai người liền như thế lẳng lặng dựa vào nhau.

Cho tới có quan hệ Trì Thủy Mặc chuyện bí mật, hai người đều không nhắc lại nữa lên, mờ mịt bạch quang xuyên thấu qua màn xe chiếu vào mặt của hai người trên, đem thời khắc này hình ảnh ngất quăng.

"Giá!" Ngoài xe Thiên lão hai tay lồi kéo cương ngựa, hơi run lên, hai con thuần trắng tuần mã cũng chậm chậm bắt đầu chạy.

Này tuần mã là do Trì Thủy Mặc ngự đạo phương pháp biến thành, Thiên lão hai tay nắm chặt dây cương liền có một luồng tin tức truyền đến, đó là điều khiển tuần mã phương thức, đối với nắm giữ hạo nhiên chính khí Thiên lão tới nói, này quá dễ dàng bắt quá .

Một chiếc cao quý trang nhã xe ngựa chậm rãi biến mất ở An Dương huyện trên quan đạo, bắt quá, nếu là có người tỉ mỉ quan sát, liền sẽ phát hiện, xe ngựa này chạy qua, căn bản cũng không có lưu lại vết bánh xe.

Bởi vì, tuần mã móng ngựa cùng vết bánh xe, cách xa mặt đất có hơi mấy millimet, tuy rằng té không thể tra, nhưng xác xác thực thực không có tiếp xúc mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181: Quỷ dị cổ trấn

"Giá!" Ngoài xe Thiên lão hai tay lồi kéo cương ngựa, hơi run lên, hai con thuần trắng tuần mã cũng chậm chậm bắt đầu chạy.

Này tuần mã là do Trì Thủy Mặc ngự đạo phương pháp biến thành, Thiên lão hai tay nắm chặt dây cương liền có một luồng tin tức truyền đến, đó là điều khiển tuần mã phương thức, đối với nắm giữ hạo nhiên chính khí Thiên lão tới nói, này quá dễ dàng bắt quá .

Một chiếc cao quý trang nhã xe ngựa chậm rãi biến mất ở An Dương huyện trên quan đạo, bắt quá, nếu là có người tỉ mỉ quan sát, liền sẽ phát hiện, xe ngựa này chạy qua, căn bản cũng không có lưu lại vết bánh xe.

Bởi vì, tuần mã móng ngựa cùng vết bánh xe, cách xa mặt đất có hơi mấy millimet, tuy rằng té không thể tra, nhưng xác xác thực thực không có tiếp xúc mặt đất.

Bên trong xe Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị nói chuyện không hề có một chút nào truyền ra xe ngựa, cái kia móng ngựa màn xe phẳng phát có một loại nào đó ma lực giống như vậy, đem bên trong xe người lời nói toàn bộ ràng buộc ở trong xe.

Trên quan đạo, hai con màu trắng tuần Marat hoa lệ mà tao nhã thùng xe nhanh chóng chạy qua, nếu như có người nhìn thấy, chỉ sẽ phát hiện một đạo bóng trắng loé ra trước mắt, xe ngựa này tốc độ thực sự là quá nhanh, người bình thường mắt thường rất khó bắt lấy, nhiều nhất lưu lại một cái tàn ảnh thôi.

"Àm àm àm ~!" Một tia chớp ở phía xa thoáng hiện, bầu trời trở nên âm u, màu mực nùng vân đề ép bầu trời, che đầy đi vừa đầy mắt tà dương màu đỏ tươi, nặng nề dường như muốn rót xuống đến, ngọt ngọt đến phẳng phát toàn bộ thế giới đều lạnh lẽ.

Lãnh đạm phong ác liệt địa địa qua lại , đem người kinh ngạc thốt lên quăng ở phía sau. Nhu nhược tiểu Hoa cô nhỏ từ lâu run rẩy địa thuyết phục ở mặt đất. Chính là gió nổi lên trong lầu trước cơn mưa!

Bên trong xe ngựa Tô Thanh Mị cùng Trì Thủy Mặc không hề hay biết, hào không lo lắng nếu như trước khi trời tối còn không có tìm được dừng chân có thể hay không gặp mưa vấn đề, hai người chán cùng nhau nhẹ giọng nói chuyện, Tô Thanh Mị còn không thời truyền ra một chuỗi tiếng cười như chuông bạc.

Trước xe ngựa Thiên lão nhìn xa xa một toà bóng đen to lớn, trong miệng lầm bầm nói, "Đêm nay có nơi ở !". Dứt lời, dùng sức run lên dây cương, hai con màu trắng tuần mã càng là tăng nhanh tốc độ lao nhanh.

"Dừng!" Một tia chớp vang lên. Màu trắng điện quang trong nháy mắt soi sáng thiên địa, một toà cao quý trang nhã xe ngựa chạy qua một cái lâu bài. Lâu

bài trên ở điện quang thoáng hiện dưới lộ ra ba chữ lớn, 'Âm sơn trấn' !

Điện quang qua đi, thế giới lại khôi phục âm u ám, vừa qua lâu bài, nhanh như chớp tuấn mã liền chậm lại, cùng bình thường ngựa chạy chậm tốc độ tương đương, dù sao nơi này là bách tính nơi tụ tập, nếu như xe ngựa quá nhanh không chỉ dễ dàng đụng vào người. Còn dễ dàng gây nên phiền phức.

Kỳ quái chính là, cái này cổ trấn thật giống vô cùng quanh quẽ, Thiên lão lái xe ngựa từ cổ trấn trên quan đạo tiến vào, một đường lái tới dĩ nhiên không nhìn thấy bóng người, lúc này mới giờ Dậu (năm giờ chiều nửa điểm) trái phải, khoảng cách tiêu cấm còn có thời gian không ngắn nữa đây.

Điều khiển xe ngựa vòng quanh trấn nhỏ đi rồi một vòng, Thiên lão phát hiện, này trấn nhỏ không ít người cửa nhà dĩ nhiên mang theo màu trắng đèn lồng, điều này đại biểu người chết!

Thế nhưng, vô duyên vô cớ trên tiểu trấn thế nào sẽ nhiều như thế người ta đều có người chết? Lễ nào này trấn nhỏ phát sinh ôn dịch vẫn bị sơn tặc tập kích ?

Cũng may. Cái ý niệm này chỉ là ở Thiên lão trong đầu chợt lóe lên, những này không phải hẳn nên quan tâm sự tình, điều khiển xe ngựa đi tới cổ trấn trên duy nhất khách sạn trước. Thiên lão xuống xe ngựa, nhú nhú môn đầu, đi vào khách sạn cửa lớn.

Khách sạn này tiểu nhị thế nào chậm lụt như thế, khách nhân đều đi tới trước cửa còn không ra nghênh tiếp? Thiên lão có chút không vui, cũng may, Thiên lão mới vừa tiến vào cửa khách sạn liền có người ra nghênh tiếp .

"Tiểu nhị, một gian phòng chính, một gian bên trong phòng!" Mở tốt phòng, nộp tiền. Thiên lão xoay người liền ra khách sạn, về phần hẳn nơi nào đến bạc. Đương nhiên là Trì Thủy Mặc cấp cho, Thiên lão chính là phụ trách Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị một đường tục sự. Này sẽ bớt đi Trì Thủy Mặc không ít thời gian, vì lẽ đó, đường dẫn cùng với tiền bạc cái gì, Trì Thủy Mặc đã sớm giao cho thiên già rồi.

Đi tới xe ngựa trước mặt, gõ gõ thùng xe Thiên lão lên tiếng nói, "Thiếu gia, Thiếu nữ nãi, đến Âm sơn trấn khách sạn , hạ xuống nghỉ một chút đi."

Màn xe xóc lên, Trì Thủy Mặc đỡ Tô Thanh Mị xuống xe ngựa, nhìn ngó trấn nhỏ hoàn cảnh , đạo, "Thiên lão, khổ cực người !"

"Không khổ cực, đây là ta nên làm!" Được Trì Thủy Mặc tán thưởng, Thiên lão sắc mặt dĩ nhiên có chút đỏ lên, hiển nhiên rất là được lợi.

"Ôi, hai vị khách quan mời đi theo ta, phòng chính đã cho ngài mở tốt !" Đây một đôi vành mắt đen hầu bàn xuất hiện ở Trì Thủy Mặc trước mặt, khuôn mặt có chút tiểu tụy, thật giống rất nhiều thiên ngũ không ngon tựa như.

Dẫn Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị lên lầu, tiểu nhị còn không nhìn được căn dặn lên, "Hai vị khách quan, tuy rằng khoảng cách tiêu cấm còn có một quãng thời gian, thế nhưng như không tất yếu, các người tuyệt đối không nên ra khách sạn, hơn nữa, buổi tối nếu như nghe được cái gì vang động, cũng tuyệt đối không nên rời giường kiểm tra, an tâm ngủ đi là tốt rồi."

Nghe được lời này, Trì Thủy Mặc nhú nhú mày, hỏi, "Tiểu nhị, đây là vì sao, lễ nào, này trên trấn nháo quỷ sao?"

Tiểu nhị lắc lắc đầu không chịu mở miệng, chỉ là đem Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị mang tới trong phòng liền xoay người rồi đi , nói là đi thay mấy người chuẩn bị đồ ăn.

Đóng cửa phòng, Thiên lão mở miệng nói, "Thiếu gia, ta vừa lái xe ngựa đi vòng này trấn nhỏ một vòng, phát hiện này cổ trấn vô cùng quanh quẽ, rất nhiều cửa hàng rất sớm liền đóng cửa , hơn nữa, không ít người cửa nhà còn mang theo bạch đèn lồng.

Lại thêm vào này tiểu nhị ngôn ngữ, ta hoài nghi, này trên trấn khẳng định có cái gì thứ không sạch sẽ."

Thiên kiện mèo già hóa cáo, hẳn suy đoán Trì Thủy Mặc vẫn không thể lơ là.

"Không cần phải lo lắng, người liền an tâm ở khách sạn ở lại là tốt rồi, liền dường như tiểu nhị kia từng nói, nếu như ban đêm có cái gì vang động, cũng không cần đi ra xem, nếu như thật sự có cái gì thứ không sạch sẽ, ta cùng thanh mị sẽ xử lý."

Trì Thủy Mặc để Thiên lão an tâm ở lại khách sạn, không cần lo bất cứ chuyện gì, hiển nhiên coi như có cái gì thứ không sạch sẽ, ở tại khách sạn đều là tương đối an toàn, ân, tuy rằng Thiên lão lúc này pháp lực không yếu, thế nhưng muốn thật sự gấp gỡ cái gì cường địch, e sợ cũng chính là một hai hiệp sự tình.

"Khách quan, cơm nước đến rồi!" Ngoài cửa truyền đến hầu bàn âm thanh.

Thả xuống cơm nước, hầu bàn mở miệng nói, "Khách quan, vài đạo là tiệm chúng ta bằng hiệu món ăn, tuy rằng không sánh được những kia thành trấn lớn món ăn nổi tiếng, thế nhưng cũng có một phong vị khác, hai vị khách quan có thể nếm thử." Lại khen ngợi một phen chính mình trong cửa hàng cơm nước, tiểu nhị xoay người lại như rồi đi.

"Tiểu nhị ca, chậm đã!" Trì Thủy Mặc một cái ánh mắt quá khứ, Thiên lão lập tức tâm linh thần hội, móc ra hai lượng bạc đến, giao cho hầu bàn.

Nhìn thấy hầu bàn nhận lấy bạc, Trì Thủy Mặc hỏi, "Tiểu nhị ca , ta nghĩ hỏi một chút, này trên tiểu trấn đến cùng là xảy ra chuyện gì, vì sao không ít người trước cửa nhà đều treo lên bạch đèn lồng, hơn nữa, người còn nhắc nhở chúng ta buổi tối tận lực không nên ra khỏi cửa?"

"Này ~!" Hầu bàn do dự một lúc, xem ở bạc trên mặt vẫn là mở miệng .

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 182: Tận thế lưu? Resident Evil?

"Tiểu nhị ca, chậm đã!" Trì Thủy Mặc một cái ánh mắt quá khứ, Thiên lão lập tức tâm linh thần hội, móc ra hai lượng bạc đến, giao cho hầu bàn.

Nhìn thấy hầu bàn nhận lấy bạc, Trì Thủy Mặc hỏi, "Tiểu nhị ca, ta nghĩ hỏi một chút, này trên tiểu trấn đến cùng là xảy ra chuyện gì, vì sao không ít người trước cửa nhà đều treo lên bạch đèn lồng, hơn nữa, người còn nhắc nhở chúng ta buổi tối tận lực không nên ra khỏi cửa?"

"Này ~!" Hầu bàn do dự một lúc, xem ở bạc trên mặt vẫn là mở miệng .

"Khách quan, sự tình phát sinh muộn từ nửa tháng trước nói tới, nửa tháng trước, trấn chúng ta từ vẫn là hảo hảo, thế nhưng nửa tháng trước, cổ trấn trong bỗng nhiên có một nhà họ Lưu nam tử, ban ngày ra cổ trấn sau khi, lại chưa có trở về.

Cái kia người nhà gia tự nhiên hướng về trấn trưởng kể rõ tình huống này, trong trấn cũng xác thực phái người đi tìm, nhưng không có tìm tới, mọi người cho rằng là cái kia họ Lưu người ở trên đường bị người chặn giết, dù sao trấn nhỏ ở ngoài đạo tặc thổ phỉ nhưng là không ít, bởi vậy ngoại trừ cái kia họ Lưu nhà ở ngoài, mọi người cũng không có để ý.

Không nghĩ tới, từ này sau khi, ba ngày hai con liền có người mất tích, hơn nữa mất tích người càng ngày càng nhiều, mấy ngày nay bắt đầu, cổ trấn trời vừa tối, liền có đánh cửa sổ âm thanh xuất hiện, mà ngày thứ hai, trên trấn liền có người phát hiện trấn trên có người không gặp .

Là người một nhà tất cả đều không rồi!" Nói tới chỗ này, tiểu nhị có chút sợ hãi, thật giống chỉ lo ngoại giới đột nhiên có người xông tới giống như vậy, "Vốn là mọi người cũng cho rằng là người làm ra, thế nhưng trong thôn trấn có cái gọi Vũ Tam lưu manh đầu lĩnh, công phu quyền cước rất tốt, bốn ngày trước buổi tối, nhà hắn liền bị vang lên cái kia gõ cửa tiếng.

Vũ Tam đẩy cửa mà ra, phát hiện ngoài cửa bóng người lay động, có hai mươi, ba mươi người, Vũ Tam cho rằng là cường nhân đánh cướp, thế là vớ lấy gia hỏa liền cùng bọn họ làm lên, vừa làm một bên chạy. Ở trong thôn trấn rỗng rã nửa đêm." Nói tới chỗ này, tiểu nhị lại có chút xấu hổ, "Trên trấn không ít người nghe được Vũ Tam âm thanh. Thế nhưng không ai ra ngoài cứu hắn, khả năng là cái tên này bình thường danh tiếng quá xấu nguyên nhân đi."

Tiểu nhị giải thích một câu. Trì Thủy Mặc thầm nhủ trong lòng đạo, e sợ không phải danh tiếng quá xấu, mà là trong thôn trấn gia hòa sợ chết.

"Vũ Tam mang theo đám người kia ở trong thôn trấn rỗng rã chạy nửa đêm, nhắc tới cũng kỳ quái, đám người kia dĩ nhiên không người có thể đuổi theo Vũ Tam, thật giống hành động có chút chậm chạp.

Mặt khác, Vũ Tam tăng ở hoảng loạn bên trong chém đám người kia mấy đao thế nhưng dĩ nhiên không có tiếng kinh hô vang lên, càng làm cho người ta không rõ chính là. Đám người kia ngoại trừ chỉ có thể gào gào gọi ở ngoài, dĩ nhiên không từng nói cái khác thoại.

Mà bởi trời tối, Vũ Tam cũng không có nhìn thấy đám người kia dung mạo ra sao, mãi đến tận sắp bình minh thời điểm!" Nói tới chỗ này, tiểu nhị âm thanh trầm thấp xuống, một vệt sợ hãi biểu lộ ở trên mặt.

"Sắp bình minh thời điểm, đám người kia dĩ nhiên không lại truy đuổi Vũ Tam, mà là hướng về cổ trấn ở ngoài thối lui, mờ mịt ánh sáng bên trong, Vũ Tam nhìn thấy. Đám người kia bên trong, không ít người dĩ nhiên sắc mặt trắng bệch, da thịt nở. Thật giống ở bên trong nước phao qua như thế, càng kinh khủng chính là, có mấy cái mặt người trên thịt đã mục nát !

Vũ Tam đại e sợ, bình minh sau khi, lập tức đem chuyện này nói cho trấn nhỏ trấn trưởng, trấn trưởng phi thường trọng thị, vội vã phái bảy, tám người đi trấn nhỏ mười dặm ở ngoài trong thành cầu cứu, không nghĩ tới, mấy người này một đi không trở về!

Trấn nhỏ khoảng cách cái kia thuận hoà thành bất quá mười dặm. Nửa ngày liền có thể đi một cái qua lại, thế nhưng đã ba ngày . Mấy người kia nhưng vẫn không có tin tức.

Trên trấn người hoài nghi, đám người kia đã chết ở bên ngoài. Càng có đồn đại nói, trấn nhỏ ở ngoài ẩn giấu đi rất nhiều như vậy quái vật, không ai có thể đi ra trấn nhỏ!" Tiểu nhị trên mặt vẻ mặt trở nên khủng hoảng lên, hiển nhiên hẳn chính là cách nói này tán thành giả một trong.

"Tốt, chuyện này chúng ta biết rồi, người đi xuống đi!" Nghe xong tiểu nhị kể rõ, Trì Thủy Mặc trực tiếp phát tay để hầu bàn dưới đi nghỉ ngơi, từ nhỏ hai trên mặt vành mắt đen đến xem, e sợ cái này tiểu nhị đã lo lắng sợ hãi không ít tháng ngày . Phòng chừng mấy ngày nay liền ngủ đều mở to một con mắt đi,

"Thiên lão, người cũng đi xuống đi!" Trì Thủy Mặc đem Thiên lão đánh đuổi, trực tiếp bung lên bát ăn cơm bắt đầu ăn lên cơm đến, vừa ăn vừa hỏi đạo "Thanh mị, chuyện này người thấy thế nào?"

"Phu quân, từ này tiểu nhị kể rõ đến xem, này rất giống Ma Sơn bên trong thi ma thủ đoạn, đem hỏa người luyện thành xác chết di động, những này xác chết di động sợ quang, hành động hơi hơi trì độn, thế nhưng một khi bị những này xác chết di động trào thương, liền sẽ từ từ cảm hoá, tương tự cũng biến thành xác chết di động.

So với cương thi tới nói, những này xác chết di động thực lực hơi kém một chút, thế nhưng cảm hoá tính nhưng mạnh không chỉ gấp mười lần, coi như dùng gạo nếp các loại (chờ) trừ tà đồ vật, cũng vô dụng, coi như là vô gia bị cảm hoá, cũng chỉ có hóa thành xác chết di động kết cục.

Hơn nữa, những này xác chết di động đối với người sống huyết nhục vô cùng khát vọng, có thể thông qua huyết nhục trở nên cường đại hơn."

"Này không phải Zombie sao!" Trì Thủy Mặc bật thốt lên, đồng thời nội tâm nhỏ nước bọt đạo, này không khoa học a, tốt như thế nào tốt huyền huyền lưu biến thành tận thế chảy.

"Phu quân, cái gì là Zombie?" Tô Thanh Mị nghi hoặc hỏi?

"Ngạch, Zombie chính là đối với những này xác chết di động xưng hô, Zombie là một loại Bất Tử sinh vật, có thể phục sinh người chết. Phục sinh sau khi, người chết cũng sẽ không nắm giữ tự chủ ý thức, cũng nhưng bị cử hành nghi thức phục sinh người thao túng.

Bởi vậy phục sinh người chết liền gọi Zombie. Zombie nắm giữ ưu tú tinh lực cùng với càn nhảy cảm khứ giác, thế nhưng Zombie đem dần dần mất đi thị giác năng lực." Trì Thủy Mặc đem Hoa Hạ vòng văn giới liên quan với Zombie định nghĩa nói một hồi.

"Phu quân là làm sao biết?" Tô Thanh Mị nghi hoặc không rõ, theo lý mà nói, giới tu hành sự tình, nàng nên so với Trì Thủy Mặc biết được càng đa tài đúng vậy.

"Ngạch, cái này mà, thanh mị, người phải biết, Zombie thứ này, không chỉ là thế giới này mới có."

"Cái gì, lẽ nào Tiên giới cũng có Zombie? Đây là phu quân sư tôn lưu cho tin tức của người sao?" Tô Thanh Mị kinh ngạc nói?

"Coi như thế đi!" Trì Thủy Mặc qua loa đạo, không muốn ở vấn đề này nhiều dây dưa, dù sao có quan hệ Hoa Hạ sự tình, Trì Thủy Mặc tuyệt đối không thể để lộ, bất luận người nào cũng có thể có chuyện, thế nhưng Trì Thủy Mặc cha mẹ tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì.

Hoa Hạ vị diện, tạm thời nói là vị diện đi, Hoa Hạ vị diện sẽ vĩnh viễn mai táng ở Trì Thủy Mặc trong đầu, bởi vì, đây là Trì Thủy Mặc chân chính tử huyệt, một khi có người cảm Trì Thủy Mặc cha mẹ làm uy hiếp, Trì Thủy Mặc rất khó đoán trước đến chính mình sẽ làm ra cái gì lựa chọn.

Vì lẽ đó, Hoa Hạ vị diện tất cả tin tức đều sẽ không từ Trì Thủy Mặc trong miệng nói ra, dù sao, rất nhiều đại năng thần thông khó lường, Trì Thủy Mặc chỉ có thể bảo đảm cẩn thận cẩn thận hơn.

"Mấu chốt của vấn đề là, chúng ta cơm nước xong phải ra ngoài xem xem, ta không thể nhìn những người dân này biến thành xác chết di động." Trì Thủy Mặc chuyển hướng hoài đề tài.

"Ân, được rồi, ăn cơm xong chúng ta liền ra ngoài xem xem!" Tô Thanh Mị đối với Trì Thủy Mặc muốn nói sang chuyện khác ý nghĩ rất rõ ràng, thế nhưng nếu Trì Thủy Mặc không muốn nói, nàng liền không truy hỏi nữa.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 183: Dưới ánh trăng Zombie

"Mấu chốt của vấn đề là, chúng ta cơm nước xong phải ra ngoài xem xem, ta không thể nhìn những người dân này biến thành xác chết di động." Trì Thủy Mặc chuyển hướng hoài đề tài.

"Ân, được rồi, ăn cơm xong chúng ta liền ra ngoài xem xem!" Tô Thanh Mị đối với Trì Thủy Mặc muốn nói sang chuyện khác ý nghĩ rất rõ ràng, thế nhưng nếu Trì Thủy Mặc không muốn nói, nàng liền không truy hỏi nữa.

Cơm nước xác thực như tiểu nhị kia nói tới giống như vậy, còn có chút đặc sắc, cái kia thịt gà phòng chừng là trên núi đánh gà rừng, rất có tước kính,

cho tới mùi vị chỉ có thể nói vẫn còn có thể, dù sao, Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị bình thường ăn đồ vật đều là trong vương phủ đầu bếp chuyên môn nấu nướng, cùng này trấn nhỏ đã đầu bếp không cùng đẳng cấp.

Hai người yên lặng ăn cơm xong món ăn, Trì Thủy Mặc lại gọi tiểu nhị thu thập xong bát đĩa, liền thừa dịp bóng đêm chưa nùng, lặng lẽ ra khách sạn, cho tới Thiên lão, Trì Thủy Mặc đúng là không có thông báo, dù sao lúc trước Trì Thủy Mặc đã để Thiên lão an tâm ở tại khách sạn.

Ông lão kia mặc dù có chút pháp lực, nhưng hiện nay còn không ra gì, chỉ có thể làm chút đánh xe nhóm lửa loại việc vặt, đương nhiên, dù cho là này ít chuyện vặt, 'Nho gia thế giới' cũng có chính là người muốn làm, bằng Trì Thủy Mặc nho tu chi tổ thân phận, cũng sẽ không bồi nhọ Thiên lão.

Ra đến khách sạn đến, hai người phát hiện rộng rãi trên quan đạo không có một người, dù cho là đánh cang phu canh cũng không từng xuất hiện, e sợ chính như điểm tiểu nhị kia từng nói, mọi người đều dọa cho sợ rồi.

Lúc này, mặt trăng mới vừa bay lên, mờ mờ ánh trăng chiếu ở dưới chân tảng đá xanh lát thành trên đại đạo, phản xạ ra nhàn nhạt ánh sáng, làm nổi bật bốn phía lạnh lạnh không người hoàn cảnh, đúng là có chút sợ người.

"Thanh mị, chúng ta trước tiên vòng quanh này trấn nhỏ đi một vòng đi, nhìn có thể có phát hiện gì." Không để ý đến này yên tĩnh đến quỷ dị hoàn cảnh, Trì Thủy Mặc nhàn nhạt mở miệng nói.

"Tốt, ta cũng muốn nhìn một chút đến cùng có phải là cái kia thi ma quỷ phá." Tô Thanh Mị đồng ý nói, kỳ thực, trong lòng nàng rõ ràng. Này trấn nhỏ bên trong phòng chừng sẽ không có phát hiện gì.

Dù sao, căn cứ tiểu nhị kia tới nói, cơ bản đến trăng lên giữa trời thời gian. Đám kia Zombie mới sẽ tiến vào trấn, bắt quá. Trì Thủy Mặc muốn quán trấn một vòng, phòng chừng là muốn kiểm tra có hay không có lẽ tán Zombie đi vào, để tránh khỏi bách tính bị tội.

Điểm ấy tâm tư, Trì Thủy Mặc không có nói rõ, thế nhưng Tô Thanh Mị có thể cảm thụ được, chính mình phu quân có lẽ không phải cái gì trách trời thương người Đại Thánh người.

Thế nhưng dựa vào cửu vĩ hồ trời sinh liên Linh Lung tâm khiếu, Tô Thanh Mị biết, chính mình phu quân tuy không phải thánh nhân. Nhưng cũng không phải kẻ ác, ở không tổn hại chính mình điều kiện tiên quyết, đại đa số thời điểm còn là một người tốt.

Loại tính cách này để Tô Thanh Mị rất là yêu thích, thuần túy bại hoại khiến người ta sợ sệt, không dám thân cận, mà Thánh mẫu tính cách lại nhất định ở giới tu hành sống không lâu cửu, chính mình phu quân loại tính cách này đúng là vừa đúng.

Đã khiến người ta yêu thích thân cận, lại có thể đi được lâu dài, nếu không là loại tính cách này, Tô Thanh Mị đã sớm nhúng tay Trì Thủy Mặc kế hoạch. Lại chuyện gì xảy ra sự nghe theo.

Ở cái này yên tĩnh cổ trấn trong, hai người nắm tay vòng quanh trấn nhỏ đi rồi một vòng, đúng là cái gì đều không có phát hiện. Cũng là này cổ trấn bách tính số may, không phải vậy, nếu là có linh tinh mấy cái Zombie tiến vào trấn, đã rời khỏi cổ trấn hai người chỉ sợ là không thể chú ý đến.

Đến đông môn lâu bài dưới, Trì Thủy Mặc mở miệng nói, "Nếu này trấn nhỏ tạm thời an toàn, vậy chúng ta liền theo đông môn ra ngoài, nhìn phụ cận có dị thường gì đi."

Đối với này, Tô Thanh Mị đương nhiên sẽ không có cái gì dị nghị. "Chúng ta là từ Tây Môn tiến vào trấn nhỏ, trên đường đúng là không có phát hiện cái gì Zombie. Như vậy, đúng là có thể yên tâm từ đông môn rời đi. Những kia báo tin bách tính không phải là từ Tây Môn sau khi rời khỏi đây trước sau sao."

Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị đều là người tu hành, cũng không phải du trong bóng tối không thấy rõ sự vật, hai người lưu loát rời khỏi Tây Môn, ra cái này yên tĩnh trấn nhỏ.

Chân của hai người lực đều rất nhanh, bắt quá chén trà nhỏ công phu, cũng đã theo Tây Môn quan đạo đi tới một chỗ rừng cây bên, sán sạt sa, thanh âm rất nhỏ truyền đến, nhưng mà này nghe vào Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị trong mắt không thua gì đại hồng đại khiếu, bởi vì, thanh âm này không đúng!

"Phu quân, là người cất bước âm thanh, hơn nữa, còn không chỉ một cái người!" Tô Thanh Mị mở miệng nói, không nghĩ tới mới vừa đi ra Tây Môn không lâu liền gặp phải mạnh mẽ.

"Àn, chúng ta vào xem xem!"

Rừng cây trước mắt tuyệt đối có thể xưng tụng là âm u khủng bố, buổi tối rừng cây, tuyệt đối không phải cái gì tao nhã nơi đi, huống chi này trong rừng còn có vấn đề, nhưng mà, Trì Thủy Mặc không để ý chút nào.

Mờ mờ nguyệt quang xuyên (mặc) qua rừng cây, chỉ có thừa thốt trống vắng điểm điểm nguyệt quang tung xuống, phần lớn đều bị cây cối dày đặc cành lá chặn lại rồi.

Dưới chân giẫm một tầng mỏng manh lá cây, Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị dặt tay tiến vào này âm u hắc ám rừng cây, "Phu quân, có gì đó không đúng, này rừng cây quá mức yên tĩnh!"

Tô Thanh Mị ý tứ Trì Thủy Mặc rõ ràng, rừng cây vốn là các loại động vật sinh trưởng thiên đường, đặc biệt là buổi tối, các loại côn trùng tiếng kêu coi

như không liên tiếp, cũng tuyệt đối không thể yên tĩnh như vậy.

"Không sao, phòng chừng là đám kia Zombie âm khí quá nặng, này trong rừng cây còn trũng không chịu được, đều dồn dập dời cách nơi này." Trì Thủy Mặc không để ý chút nào thuận miệng đáp.

Lời tuy như vậy, Trì Thủy Mặc vẫn là cầm trong tay nhu đề nắm thật chặt, lôi kéo Tô Thanh Mị xuyên (mặc) qua này âm u rừng cây nhỏ, phía trước, thật giống có chút ánh sáng!

"A ~! Đây là!" Tô Thanh Mị nhỏ giọng kinh hô.

Trì Thủy Mặc sắc mặt cũng có chút không dễ nhìn, dù sao dù là ai gặp phải tình huống như thế tâm tình cũng sẽ không tốt.

Trước mắt là một mảnh đất trống lớn, đất trống chu vi tất cả đều là cao to cây cối, nguyệt quang đường như một cái to lớn cột sáng giống như chiếu rọi ở này trên đất trống, đất trống một góc là một cái thấp bé nhà gỗ nhỏ, hẳn là thợ săn môn dùng để trung cấp nghỉ ngơi địa phương.

Nhưng vấn đề là, vốn nên là đất trống địa phương, đứng lít nha lít nhít bóng người, qua loa một mấy, có chừng chừng một trăm người, những người này đại đa số đều máu thịt be bét, trên mặt không có mấy khối tốt thịt, có mấy người nửa cái gò má chỉ còn xương cùng hàm răng, thậm chí con người đều treo ở viền mắt bên ngoài.

Trong đó có mấy cái y vật cùng mặt hình đều để cho hai người cảm thấy có chút quen thuộc, so sánh dựa vào trung gian ông lão kia, từ hán có chút mục nát gò má cùng với màu xanh nhạt y vật trên, Trì Thủy Mặc phán đoán ra người này chính là lúc trước cho bọn họ đánh xe lão Lưu.

Cái này cũng là Tô Thanh Mị kinh ngạc thốt lên nguyên nhân, dù sao mấy ngày trước người này còn sò sò đứng ở trước mặt mình, cùng mình cùng nhau ăn cơm, nói chuyện, kết quả hiện tại biến thành này tám khúc gỗ đáng sợ xuất hiện ở trước mặt người, bất luận hạng người gì e sợ cũng không thể quá mức bình tĩnh đi.

"Thanh mị, không có thời gian thương cảm, bọn họ lại đây!" Trì Thủy Mặc nhắc nhở, đánh gãy Tô Thanh Mị hơi có chút sầu não tâm tình.

Những này Zombie vừa tụ tập cùng một chỗ chính đang quay về nguyệt quang phun ra nuốt vào, Trì Thủy Mặc trong lòng có chút kinh ngạc, đồng thời cũng có chút bình tĩnh.

Sẽ tu luyện Zombie?

Sẽ tu luyện Zombie!

Xác thực, nếu như những này Zombie sẽ không tu luyện, cái kia Ma Sơn thì ma lại dựa vào cái gì xông ra cái kia to lớn uy danh đây.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184: Hung tàn Trì Thủy Mặc

"Thanh mị, không có thời gian thương cảm, bọn họ lại đây!" Trì Thủy Mặc nhắc nhở, đánh gãy Tô Thanh Mị hơi có chút sầu não tâm tình.

Những này Zombie vừa tụ tập cùng một chỗ chính đang quay về nguyệt quang phun ra nuốt vào, Trì Thủy Mặc trong lòng có chút kinh ngạc, đồng thời cũng có chút bình tĩnh.

Sẽ tu luyện Zombie?

Sẽ tu luyện Zombie!

Xác thực, nếu như những này Zombie sẽ không tu luyện, cái kia Ma Sơn thì ma lại dựa vào cái gì xông ra cái kia to lớn uy danh đây.

Hơn nữa, Trì Thủy Mặc còn muốn đem những này Zombie đầu bỏ ra đến xem thử, nhìn bên trong có phải là có cái kia trong truyền thuyết tinh thể, đương nhiên, những ý niệm này cũng chỉ là xoay một cái mà thôi, bởi vì, những này Zombie cảm ứng được Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị đến, đã từ bỏ đối với nguyệt quang phun ra nuốt vào, chuyển thành đối với hai người công kích.

"Hồng ~!" Bầy zombie hét lớn một tiếng, dồn dập kết thúc phun ra nuốt vào, hóa thành từng đạo từng đạo tàn ảnh đánh về phía Trì Thủy Mặc hai người!

Thật nhanh! Trì Thủy Mặc trong lòng kinh ngạc thốt lên, những này Zombie tốc độ nhanh vượt qua tuần mã, bắt quá nửa cái hô hấp, cũng đã từ trong rừng đất trống chạy vội tới Trì Thủy Mặc trước mặt, hẳn thậm chí có thể nhìn rõ ràng trước mắt cái này mục nát Zombie ngoài miệng dưới đáy nước mũi, thật là ghê tởm!

Không trách đội buôn ủng có không ít võ giả làm hộ vệ, nhưng vẫn như cũ chết rồi tương đương một nhóm người ở đây! Chỉ bằng mượn tốc độ này, cũng đã không phải người bình thường có thể đối phó .

Trì Thủy Mặc cũng không biết những này Zombie lúc mới bắt đầu tốc độ cũng không có nhanh như vậy, chỉ là bởi gần nhất tu luyện mới dẫn đến Zombie môn thực lực tăng mạnh.

"Son!" Trì Thủy Mặc hơi hét một tiếng, xung quanh cơ thể bỗng nhiên xuất hiện một đạo nhân nhạ ngọn núi bóng mờ, chỉ có cao sáu thước, so với thời điểm toàn thịnh Hạo Nhiên núi cao hình chiều tới nói, này bóng mờ trấn áp lực lượng kém xa tít tắp, thể nhưng thắng ở nhanh và tiện, đọc liền có thể hô hoán đi ra.

Cái này cũng là "Nho sư cảnh" mạnh mẽ căn bản một trong. Nho tu thật giống như là pháp sư, suy nhược thân thể là bọn họ khuyết điểm trí mạng, một khi bản gần người. Rất dễ dàng bị người giết chết.

Cái này cũng là Trì Thủy Mặc tại sao mỗi lần thời điểm chiến đấu, đều sẽ cho gọi ra ngọn núi bóng mờ trước tiên bảo vệ chính mình thân thể một trong những nguyên nhân. Nếu như nói phía trước "Nho sinh cảnh", "Nho tú cảnh" còn có thể chết vào kẻ yếu gần người đánh lên, cái kia "Nho sư cảnh" liền đem loại này nguy hiểm đại đại hạ thấp .

Ngọn núi bóng mờ vừa xuất hiện, trong nháy mắt liền đem Trì Thủy Mặc bao ở trong đó, bắt quá cái kia Zombie cũng sẽ không khách khí với hắn, trong tay nắm đen lợi trao mang theo điểm điểm hàn mang trực tiếp hướng về ngọn núi bóng mờ vô xuống.

"Gào ~!" Đáng thương Zombie lập tức truyền đến một tiếng bi hào, ngọn núi bóng mờ trên mang vào hạo nhiên chính khí để con này Zombie ăn van nài, một đôi hàn mang giấu điểm trên lợi trao bốc lên từng tia từng tia yên vụ, hiển nhiên. Bị hạo nhiên chính khí tổn thương .

Một bên Tô Thanh Mị nhìn thấy những này buồn nôn đồ vật đập tới, lập tức liền trốn đến Trì Thủy Mặc phía sau, "Phu quân, thanh mị liền dựa vào người bảo vệ , cố gắng!"

Tô Thanh Mị rõ ràng không muốn cùng những này buồn nôn Zombie tác chiến, con mắt hơi chuyển động liền để Trì Thủy Mặc bảo vệ nàng, ân, còn nói đến lễ thắng khí hùng địa, ai bảo người là người ta phu quân đây.

Trì Thủy Mặc không để ý đến Tô Thanh Mị kẻ vật, ở ngọn núi bóng mờ đỡ đầu kia tốc độ nhanh nhất Zombie sau. Tiếp theo lại là quát to một tiếng, "Sông!"

Xoạt, một cái cuộn cuộn dòng sông bóng mờ vắt ngang ở Trì Thủy Mặc cùng Zombie trong lúc đó. Những Zombie đó vốn là nhìn thấy Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị xuất hiện, tự nhiên là dốc hết sức nỗ lực, huyết nhục sức mê hoặc tuyệt đối là vô cùng.

Đột nhiên xuất hiện dòng sông để những này Zombie phản ứng không kịp nữa, trực tiếp một đầu vọt vào dòng sông bên trong, Trì Thủy Mặc trên mặt lộ ra một cái cười xấu xa, trêu đùa những này Zombie một câu, "Đầu thai cũng không cần như thế sốt ruột đi!"

Sau đó không chờ, trước mắt Zombie lần thứ hai đột nhiên gây khó khăn, dòng sông bóng mờ hơi một quyền. Liền đem con này lọt lưới Zombie cuốn vào dòng sông bên trong.

"Gào gào gào ~!" Zombie môn vừa vào dòng sông liền phát sinh thống khổ kêu rên, thật giống như người bình thường rơi vào sôi trào địa nồi cháo. Chà chà, Du Oa Địa ngục tư vị a!

Những này tàn bạo Zombie liền như từng cái từng cái đáng thương tiểu chim cút. Ở Hạo Nhiên nước sông gội rửa dưới không ngừng mà gãy dựa, cái kia thần thờ trên mặt dĩ nhiên lộ ra thần sắc thống khổ.

Những kia còn chưa vọt tới Hạo Nhiên sông bóng mờ Zombie môn, nghe thấy những này Zombie tiếng kêu rên, dĩ nhiên miễn cưỡng dừng lại xung kích bước chân, từng cái từng cái mục nát trên mặt dĩ nhiên toát ra sợ sệt cùng do dự vẻ mặt.

Trời ơi! Trì Thủy Mặc hầu như không thể tin được con mắt của chính mình, là nhìn lầm đi, nhất định là nhìn lầm , thần kinh đã sớm mất cảm giác Zombie thể nào sẽ sợ, còn có thể làm ra vẻ mặt, này không khoa học! Trì Thủy Mặc trong lòng quát.

Zombie đẳng cấp so với bạch cương còn thấp hơn, thể nào sẽ có thể làm ra vẻ mặt, Trì Thủy Mặc trong lòng nghi hoặc đồng thời không khỏi không cảm khái chính mình phép thuật trâu bò, dĩ nhiên để những này thần kinh đã xấu đi Zombie đều sợ hãi, quá hung tàn !

Trong lòng đắc ý đồng thời, Trì Thủy Mặc động tác trên tay nhưng không có thả lỏng, theo thủ quyết chuyển biến, dòng sông kia bóng mờ dĩ nhiên dường như một cái linh hoạt đại xà, đem lòng sông hơi vẩy một cái, liền hướng đám kia Zombie buộc quá khứ.

Không chờ những kia nào dung lượng có hạn Zombie làm ra phản ứng gì, liền bị mãnh liệt Hạo Nhiên nước sông cuốn vào giữa sông, "Phu quân, lưu lại mấy cái!" Tô Thanh Mị kinh hô.

Trì Thủy Mặc trong lòng hơi động, trong tay pháp quyết hơi vừa chậm, liền đem vài con trên người huyết nhục so sánh hoàn hảo Zombie lưu lại.

"Chuyện!" Trì Thủy Mặc miệng phun phù âm, trong tay bấm quyết, trước mắt Hạo Nhiên dòng sông hóa thành một cái linh động trường xà, đầy đủ uốn lượn chín lần, mỗi lần vận vẹo, cũng làm cho dòng sông trung hoà nước sông tốc độ tăng nhanh một phần.

Đội đến chín lần sau khi, nước sông đã hóa thành vô số lưu quang, nhẹ nhàng một cái gội rửa, trong sông giãy dụa Zombie môn liền hóa thành điểm điểm vôi, lại cuốn một cái, liền ngay cả vôi cũng không gặp !

May mắn tàn dư vài con Zombie thấy tình huống như vậy, dĩ nhiên xoay người bỏ chạy, hóa thành mấy đạo bóng đen biến mất ở núi rừng bên trong. Trì Thủy Mặc cũng không khỏi động dòng sông truy đuổi, ngược lại nói cái "Tán!" Chử, đem dòng sông bóng mờ tàn đi.

Nhìn thấy này vài con Zombie đào tẩu, Trì Thủy Mặc cười ha ha, "Thanh mị, làm sao ngươi biết những này Zombie đang sợ hãi bên dưới sẽ vì chúng ta dẫn đường?"

"Ta đoán!" Tô Thanh Mị đáp.

"Ngạch!" Trì Thủy Mặc không nói gì, ngươi muội, ta còn chuẩn bị nghe một phen cao luận đây, kết quả ngươi nói cho ta ngươi đoán!

Nhìn Trì Thủy Mặc phiền muộn vẻ mặt, Tô Thanh Mị mỉm cười nở nụ cười, đạo, "Tốt rồi, nói cho ngươi lời nói thật, này Zombie chỉ có thi ma mới sẽ không chể, hơn nữa những này thần trí không tồn gia hỏa chỉ có thể tuần hoàn bản năng.

Nhưng chính là bởi vì những này Zombie chỉ lưu lại thuần túy bản năng, trái lại càng ngày càng đáng sợ, bọn họ ở khứu giác thính giác trên có vượt xa người bình thường năng lực, hơn nữa phát triển tiềm lực to lớn.

Bởi vì bọn họ tuần hoàn bản năng, vì lẽ đó ta cho rằng bọn họ ở chịu đến hết sức kinh hãi tình huống, sẽ bản năng hướng về bọn họ cho rằng chỗ an toàn đi, mà nơi nào sẽ làm bọn họ cho rằng an toàn nhất đây?"

"Zombie sào huyết!" Trì Thủy Mặc đưa ra đáp án.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 185: Tô Thanh Mị tâm sự

Nhưng chính, cũng chính bởi vì những này Zombie chỉ để lại thuần túy bản năng, trái lại càng ngày càng đáng sợ, bọn họ ở khứu giác thính giác trên có vượt xa người bình thường năng lực, hơn nữa phát triển tiềm lực to lớn.

Bởi vì bọn họ tuần hoàn bản năng, vì lẽ đó ta cho rằng bọn họ ở chịu đến hết sức kinh hãi tình huống, sẽ bản năng hướng về bọn họ cho rằng chỗ an toàn đi, mà nơi nào sẽ làm bọn họ cho rằng an toàn nhất đây?"

"Zombie sào huyết!" Trì Thủy Mặc khẽ mỉm cười, đưa ra đáp án.

"Thông minh, không hổ là nhà ta phu quân!" Tô Thanh Mị không chút do dự cấp cho độ cao tán dương.

Trì Thủy Mặc đem cái trán một sợi tóc hơi giương lên, đặc ý nói, "Đó là! Bản công tử nhưng là đường đường nho tu chi tử ~!"

Tô Thanh Mị lườm hần một cái, "Khen ngươi hai câu trả lại ngày, nếu không truy, có thể đuổi không kịp, cái kia mấy cái Zombie tốc độ có thể không Từ từ đã!"

Tuy rằng cho Trì Thủy Mặc một cái vệ sinh mắt, thế nhưng Tô Thanh Mị đáy mắt nhưng lộ ra một vết mừng rỡ, nàng rốt cục đem chính mình phu quân buông tìm gỗ mở ra một cái khe nhỏ.

Đúng, hiện tại Tô Thanh Mị mới vén vén ở Trì Thủy Mặc buông tìm trên gỗ mở ra một cái tinh tế phùng, còn rất xa không tới độc chiếm trái tim mức độ!

... ..

Làm cửu vĩ thiên hồ, Tô Thanh Mị thấy rõ lòng người năng lực, hầu như có thể nói là từ lúc sinh ra đã mang theo thiên phú, từ bắt đầu tiếp xúc Trì Thủy Mặc bắt đầu, Tô Thanh Mị cũng cảm giác được cái này phu quân trên người tựa hồ bao phủ nồng đậm sương mù.

Một cái si ngốc ngốc kẻ ngu, một khi tỉnh lại, không chỉ sẽ đánh đàn, sẽ làm thơ, còn có thể phán án, hơn nữa, hẳn thật giống so sánh vì cửu vĩ thiên hồ chính mình, càng có thể thấy rõ lòng người, trong phủ hạ nhân quân sự, hầu như đều bị hấn mờ rõ rõ ràng ràng, quân được ngoan ngoan.

Hắn đối với trong phủ bên người bọn hạ nhân nhưng cực ôn hòa, làm một phủ tri phủ con trai độc nhất dĩ nhiên không có cái gì cái giá, càng đáng quý chính là. Tuy rằng ôn hòa nhưng thủ đoạn nhưng cực sự cao minh, càng sẽ không để hạ nhân sinh ra lòng lười biếng, trong phủ mười cái hầu gái có chín cái yêu thích hắn.

Loại này tướng công hầu như có thể nói là nữ trong lòng người hoàn mỹ phu quân. Thế nhưng, tương kính như tân mặt ngoài bên dưới. Tô Thanh Mị nhưng có thể cảm thấy tầng tầng sương mù che chắn.

Hắn chưa bao giờ cùng mình cùng giường cùng gối, chưa bao giờ chiếm thiếp thân hầu gái một chút xíu tiện nghi, thật giống một cái Liễu Hạ Huệ, thật giống trời sập xuống hẳn đều không sẽ để ý, loại kia tính trước kỹ càng mặt ngoài nhưng lừa dối không được Tô Thanh Mị, bởi vì, nàng là Thất Khiếu Linh Lung hồ ly tinh!

Có đến vài lần, Tô Thanh Mị nhìn thấy chính mình phu quân rời giường ở bên trong khu nhà nhỏ ngồi yên. Nhìn bầu trời đêm yên lặng không nói gì, thật giống như một thốt cát bước ở dưới bầu trời đêm cô độc lang, không tìm được hồi bầy sói đường.

Hắn rất ít đề cập chính mình sự môn, cũng rất ít nói bản lĩnh của chính mình, thường thường mỉm cười, nhưng tự tin ánh mắt bên trong nhưng che giấu một vết sâu sắc uể oải, thật giống lạc lối ở trong sa mạc lữ nhân, không biết con đường phía trước có còn xa lắm không, cũng không biết mình có thể không thể sống mà đi ra sa mạc, chỉ có thể dựa vào trong lòng ngực một hơi. Chống đỡ xuống!

Ánh mắt ấy, sâu sắc chấn động Tô Thanh Mị, làm cho nàng muốn đem chính mình phu quân ôm vào trong ngực. Ti ni an ủi, đối với sương mù dưới ẩn giấu đi phu quân, Tô Thanh Mị hết sức tò mò, nàng muốn đi gần trong lòng hắn, đi tìm hiểu bí ẩn này như thế nam nhân.

Vì lẽ đó, nàng ngồi một cái thê tử có khả năng làm tất cả, hoàn toàn mới toàn ý đi trợ giúp hắn, nàng tin tưởng, chung có một ngày. Nàng sẽ hiểu rõ chính mình phu quân, sẽ đến gần trong lòng hắn.

Tự Trì Thủy Mặc từ hôn mê tỉnh táo sau. Tô Thanh Mị liền có thể cảm nhận được hắn chờ chính mình không giống nhau, hắn bắt đầu dứt bỏ quân tử mặt nạ. Không lại như vậy khách sáo, hắn bắt đầu cùng Tô Thanh Mị đùa giỡn, thậm chí thỉnh thoảng sẽ đối với nàng toát ra có chút sắc sắc ánh mắt.

Điều này làm cho Tô Thanh Mị có chút mừng rỡ, bởi vì, điều này đại biểu nàng bắt đầu đi vào nội tâm của hắn.

Thiên lão xuất hiện chính là một cái chứng minh, hắn bắt đầu chia hưởng bí mật của hắn cho Tô Thanh Mị.

... ..

"Ha, Zombie tốc độ không chậm thì thế nào, để ngươi xem một chút nhà ngươi phu quân bản lĩnh!" Trì Thủy Mặc cười ha ha, nói xong đắc ý phun ra vài đạo phù âm đến, "Thiên địa có chính khí, tạp nhiên phú lưu hình, nghe ta hiệu lệnh tôn, hóa thành mưa giao cù!"

Trì Thủy Mặc phù âm vừa ra, vô số hạo nhiên chính khí đột nhiên xuất hiện hóa thành một đạo mây trắng đem Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị cuốn vào vân bên trong, mây trắng lập tức loáng một cái, liền hóa thành một vết sáng đuổi theo cái kia vài con Zombie mà đi.

"Phu quân mau dừng lại!" Nhìn trước mắt đại thụ càng ngày càng gần, Tô Thanh Mị vội vã lên tiếng, lại không dừng lại, lưu quang liền muốn đánh vào trên cây, phải biết, nơi này nhưng là rừng cây!

Trì Thủy Mặc cũng không trả lời, chỉ là tà khí nở nụ cười, cái kia lưu quang bao vây hai người dĩ nhiên liền như thế xuyên (mặc) qua đại thụ, đuổi theo Zombie ở trong rừng cây không ngừng tiến lên, lại như một con gió mát, linh hoạt bay lượn, bất kể như thế nào cấp tốc, thậm chí ngay cả một cây đại thụ đều không có đụng tới, vững vàng khầu ở vài con Zombie mặt sau.

Lúc này Tô Thanh Mị làm sao không biết Trì Thủy Mặc vừa thực sự chơi nàng, mạnh mẽ ở Trì Thủy Mặc bên hông néo một cái,

"Ồi ôi ôi ~! Dừng vậy, đau!" Trì Thủy Mặc vội vã nhấc tay đầu hàng, trong lòng không ngừng nói xấu trong lòng, thế nào người phụ nữ đều biết cái này một chiêu, liền cổ đại nữ nhân cũng không ngoại lệ?

Mặc dù biết Trì Thủy Mặc thực sự trang đau, Tô Thanh Mị vẫn là buông tha hắn, trong miệng oán hận nói rằng, "Xem ngươi lần tới còn dám làm ta sợ!"

"Không dám, lần tới không dám, bất quá, lại nói ngươi là từ nơi nào học được chiêu này?" Trì Thủy Mặc nhấc tay làm dáng đầu hàng, sau đó kỳ quái hỏi.

"Hừ, không nói cho ngươi!" Tô Thanh Mị đem đầu hơi giương lên, một bộ khiêu ngạo đáng vẻ.

Nhìn Tô Thanh Mị cái kia khiêu ngạo mặt cười, phối hợp hơi vùng lên sự tron bóng cái trán, Trì Thủy Mặc trong lòng hơi rung động, trong mắt lộ ra một vết yêu thích, lập tức biến mất.

Trì Thủy Mặc hôn mê mấy ngày đó, hắn không phải hoàn toàn không có có ý thức, Tô Thanh Mị mấy ngày đó ở bên cạnh hắn đã làm gì, trong lòng hắn rõ rõ ràng ràng, nàng lại như một cái thế gian cô đầu nhỏ như thế, cho Trì Thủy Mặc nước uống, lau chùi thân thể, ở bên cạnh hắn nói chuyện, vẫn được, mãi đến tận hắn tỉnh lại.

Tri Thủy Mặc sau khi hôn mê, linh giác càng mạnh mẽ hơn, hẳn có thể cảm nhận được bên cạnh Tô Thanh Mị loại kia xuất phát từ nội tâm lo lắng, điều này làm cho hắn xác định, nằng theo hẳn có lẽ còn có cái khác mục đích, dù sao tiên nhân truyền thừa có bao nhiêu mê người, Tri Thủy Mặc trong lòng rõ ràng.

Nhưng ít ra, nằng là đối với mình có cảm tình, vậy thì được rồi!

Lưu quang rất nhanh sẽ theo Zombie môn xuyên ra rừng cây, đi tới trên quan đạo, vài con Zombie lúc này thẳng tắp hướng về quan đạo một đầu chạy như điên, thật giống không chút nào biết uể oải.

"Phu quân, phía trước ba dặm là an thuận thành!" Tô Thanh Mị đàn nhật nhỏ, nói ra một câu.

Nhiu nhú này, Tri Thủy Mặc không có trả lời, hẳn rõ ràng Tô Thanh Mị ý tứ, nếu để cho Zombie cảm thấy chỗ an toàn không phải càng thêm hẻo lánh rừng cây nơi sâu xa, mà là an thuận thành, điều này có ý vị gì?

Bất quá, phía trước lao nhanh Zombie nhưng sẽ không để ý tới mặt sau Tri Thủy Mặc đang suy nghĩ gì, không biết uể oải tiếp tục lao nhanh, phía trước, một toà tháp bé tường thành xuất hiện ở mi mắt bên trong.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: đáng sợ suy đoán

"Phu quân, phía trước ba dặm là an thuận thành!" Tô Thanh Mị đàn nhật nhỏ, nói ra một câu.

Nhiu nhú này, Tri Thủy Mặc không có trả lời, hẳn rõ ràng Tô Thanh Mị ý tứ, nếu để cho Zombie cảm thấy chỗ an toàn không phải càng thêm hẻo lánh rừng cây nơi sâu xa, mà là an thuận thành, điều này có ý vị gì?

Bất quá, phía trước lao nhanh Zombie nhưng sẽ không để ý tới mặt sau Tri Thủy Mặc đang suy nghĩ gì, không biết uể oải tiếp tục lao nhanh, phía trước, một toà tháp bé tường thành xuất hiện ở mi mắt bên trong.

Cao năm mét trên cửa thành chạm trở ba cái cổ điển chữ triện, 'An thuận thành', nhưng kỳ quái chính là, thành này môn nhưng là mở ra, phải biết, đại sở vẫn là thi hành tiêu cấm, theo lý mà nói buổi tối không nên mở ra cửa thành a, hơn nữa, cửa thành dĩ nhiên vẫn chưa có người nào bảo vệ.

Lúc này thiên hạ chính trực thời buổi rối loạn, không ít địa phương bị yêu nghiệt tham quan gieo vạ, kêu ca nổi lên bốn phía, yết can khởi nghĩa cũng rất bình thường, vì lẽ đó, thành này môn không người trông coi tuyệt đối rất không bình thường!

Vài con Zombie đứng là không có Tri Thủy Mặc lo lắng, trực tiếp lao nhanh đến cửa thành, xuyên (mặc) qua mở ra cửa thành liền chạy vào trong thành, quý dị chính là, này vài con Zombie rõ ràng chạy vào trong thành, thế nhưng Tri Thủy Mặc trong mắt cũng không có này mấy cái Zombie tồn tại.

Phóng tầm mắt nhìn, trong thành chỉ có quanh quệ yên tĩnh đường phố, nơi nào có cái gì Zombie cái bóng, thấy này, Tri Thủy Mặc trong lòng hồi hộp một tiếng, liền vội vàng đem lưu quang đình ở cửa thành.

Tần đi lưu quang, Tri Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị xuất hiện ở trước cửa thành, "Thanh mị, thành này có vấn đề?"

Đợi một lát, Tri Thủy Mặc không nghe thấy Tô Thanh Mị trả lời, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tô Thanh Mị thẳng tắp nhìn chăm chăm cửa thành, trong mắt lộ ra một vết sâu sắc sự thù hận.

"Thanh mị, thế nào?" Tri Thủy Mặc liền vội vàng hỏi, Tô Thanh Mị ở Tri Thủy Mặc trong lòng vẫn luôn là yên lặng, thỉnh thoảng cũng có chút tiểu tùy hứng, thế nhưng hẳn chưa từng gặp Tô Thanh Mị biểu lộ về mặt như thế.

Tô Thanh Mị nhìn chăm chăm cửa thành. Chậm rãi phun ra mấy câu nói đến, trong giọng nói chen lẫn này vài tia sự thù hận, "Trong thành này người phỏng chừng xong. Trận pháp bao phủ toàn bộ thành thị, đây là thi ma bày xuống 'Phong thiên luyện thi trận'. Chính là thi ma giữ nhà trận pháp một trong."

"Thanh mị, ngươi cùng thi ma có cừ oán?"

Tô Thanh Mị gật gù đầu, mở miệng nói, "Thù không đợi trời chung!"

Một tia chớp xẹt qua Trì Thủy Mặc trong lòng, thù không đội trời chung —— thù giết cha!

"Nhạc phụ đại nhân chết ở thi ma trong tay?" Trì Thủy Mặc thăm dò hỏi, Tô Thanh Mị rất ít hỏi Trì Thủy Mặc bí mật, vì lẽ đó Trì Thủy Mặc cũng rất ít đi hỏi Tô Thanh Mị qua lại, hẳn chỉ biết Tô Thanh Mị là thê tử của hắn liền được rồi.

"Ta giúp ngươi giết hắn!" Trì Thủy Mặc như chặt đinh chém sắt phun ra một câu. Không hỏi thi ma vì sao giết chết Tô Thanh Mị chỉ phụ, cũng không hỏi thi ma thực lực, Trì Thủy Mặc trực tiếp đưa ra một cái hứa hẹn, đây là làm Tô Thanh Mị nam nhân đưa ra hứa hẹn.

Tô Thanh Mị lắc đầu, không biết là từ chối Trì Thủy Mặc hỗ trợ, vẫn là cho rằng Trì Thủy Mặc sát không được thi ma.

"Ta kỳ thực không phải thuần túy cứu vĩ thánh hồ, mẫu thân mặc dù là thanh khâu chi chủ, thế nhưng phụ thân ta chỉ là đại sở một cái thư sinh tay trái gà không chặt mà thôi.

Ta từ nhỏ theo phụ thân lớn lên, chưa từng thấy mẫu thân, mãi cho đến ta mười lăm tuổi năm ấy. Mẫu thân phái ra Thanh Khâu Sơn diệu trường âm lão dẫn người trước tới đón đưa ta cùng cha đi Thanh Khâu Sơn."

Tô Thanh Mị không có giải thích, mà là bắt đầu tố nói thân thể của chính mình, Trì Thủy Mặc lúc này mới chợt hiểu. Vì sao Tô Thanh Mị gả cho mình sau sẽ khẳng định một mực theo chính mình, bởi vì Tô Thanh Mị mười lăm tuổi trước đều là theo cha năng sinh hoạt, mà phụ thân hắn là đại sở một người thư sinh.

Vậy thì dính đến một cái rất căn bản vấn đề, giá trị quan!

Nếu như Tô Thanh Mị là từ nhỏ ở Thanh Khâu Sơn lớn lên, e sợ căn bản sẽ không đối với Trì Thủy Mặc y thuận tuyệt đối, bởi vì nàng đầu tiên là yêu!

Thế nhưng, nàng nhưng là theo cha nàng lớn lên, tiếp thu chính là đại sở giáo dục, nữ nhân liền nên tuân thủ tam tông tứ đức. Gả cho gà thì theo gà gả cho chó thì theo chó.

E sợ ở Tô Thanh Mị mười lăm tuổi trước, vẫn luôn cho là mình là một người! Vì lẽ đó thế tục hôn ước mới có thể ràng buộc ở nàng trái tim. Không phải vậy, nếu như đổi một cái yêu tình. E sợ Vương gia sớm đã bị dẫn vật tàn đi.

"Diệu trường âm lão đến, để ta cùng phụ thân đều rất cao hứng, bởi vì, ta không còn là không có mẫu thân con hoang!"

Nghe đến đó Trì Thủy Mặc trong lòng khẽ run lên, đưa tay phải ra đem Tô Thanh Mị ôm, một loại thương tiếc tình tự nhiên mà sinh ra.

"Thế nhưng, ta cùng phụ thân theo diệu trường âm già đi Thanh Khâu Sơn trên đường, gặp phải chặn giết! Lấy hổ ma sơn thi ma, Ma Sơn áo lam quý mị, còn dương phái Huyền Chân lão đạo ba người dẫn đầu, rất nhiều người đồng thời chặn lại chúng ta.

Trận chiến đó, tiếp dẫn chúng ta Thanh Khâu Sơn người, ngoại trừ diệu âm trường lão ngoài ra, toàn bộ chết trận! Liên ngay cả diệu trường âm lão cũng bị đánh vỡ tan, phụ thân ta càng bị thi ma tự tay giết chết, nếu không là diệu Vân trưởng lão đúng lúc tới rồi, chỉ sợ cũng liền ta cũng muốn chết ở trong tay bọn họ!" Tô Thanh Mị ngữ khí dần lạnh, tiếng nói bên trong sự thù hận trái lại biến mất không còn tăm hơi.

Trì Thủy Mặc càng ngày càng thương tiếc, đây là thống đến mức tận cùng, hận đến cực điểm, sự thù hận phản mà nội liễm, đồng thời, hắn cũng chú ý tới một vấn đề, chặn lại Tô Thanh Mị phụ nữ người trong, chẳng những có chính đạo, còn có Tà đạo.

"Thanh mị, tại sao này ba cái thế lực sẽ phái người chặn lại các ngươi, lẽ nào các ngươi Thanh Khâu Sơn cùng này ba cái thế lực có cừu oán?" Trì Thủy Mặc có chút không rõ.

"Không sai, chúng ta Thanh Khâu Sơn cùng này ba cái thế lực xác thực có cừu oán!" Tô Thanh Mị gật gật đầu, khẳng định Trì Thủy Mặc suy đoán.

"Lẽ nào sau đó mẹ ngươi thân không có ra tay đánh chết tham dự lần này chặn lại người sao?" Trì Thủy Mặc rất là không rõ, ở hắn giải đến tin tức bên trong, thanh khâu chi chủ Ngu Cơ tuyệt đối là này giới mạnh nhất mấy người một trong, theo lý mà nói những này tham dự chặn lại người nếu như đem Tô Thanh Mị phụ nữ cướp đi còn nói được, thế nhưng giết Ngu Cơ lão công, Ngu Cơ tuyệt đối không có buông tha đạo lý của bọn họ a.

"Bởi vì mẫu thân luyện tập chính là thanh khâu đệ nhất thánh pháp —— (cứu vĩ vong tình kinh), môn công pháp này chính là Thanh Khâu Sơn hết thầy công pháp bên trong có hy vọng nhất phi thăng công pháp, đồng thời cũng là này giới công pháp mạnh nhất một trong.

Thế nhưng, liên đường như công pháp này tên giống như vậy, càng đi về phía sau càng là vô tình, mẫu thân cùng phụ thân kết hôn cũng sinh ra ta, chính là vì trước tiên vào tình chém về sau tình.

Lúc đó mẫu thân công pháp đã đến một bình cảnh, tiếp chúng ta phụ nữ trên thanh khâu, chính là vì chém xuống chút tình cảm này, cái nào nghĩ đến, ba người kia thế lực cho rằng có thể dùng chúng ta phụ nữ chết, để mẫu thân phá công.

Kết quả trái lại tác thành mẫu thân, phụ thân mất đi một khắc đó, mẫu thân liền chém xuống phụ thê tình, đạo hạnh tiến nhanh!" Tô Thanh Mị trên mặt toát ra một vệt trào phúng nụ cười, không biết là đang giễu cợt Ngu Cơ vẫn là trào phúng cái kia mấy cái trộm gà không xong ngu xuẩn.

Thế nhưng Trì Thủy Mặc ở một bên lại nghe áo lót trực đổ mồ hôi lạnh, bởi vì, hắn cảm thấy Ngu Cơ là cố ý để diệu trường âm lão, tiếp dẫn Tô Thanh Mị phụ nữ, vì chính là mượn tay người khác, chém xuống phụ thê tình!

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 187: Cấm kỵ đại trận, phong thiên luyện thi trận

Tô Thanh Mị trên mặt toát ra một vết trào phúng nụ cười, không biết là đang giễu cợt Ngu Cơ vẫn là trào phúng cái kia mấy cái trộm gà không xong ngu xuẩn.

Thế nhưng Trì Thủy Mặc ở một bên lại nghe ảo lút trực đổ mồ hôi lạnh, bởi vì, hắn cảm thấy Ngu Cơ là cố ý để điệu trường âm lão, tiếp dẫn Tô Thanh Mị phụ nữ, vì chính là mượn tay người khác, chém xuống phụ thể tình!

Độc quả. Phụ, Trì Thủy Mặc trong lòng đột nhiên bốc lên như thế một cái từ đến, hắn không biết Tô Thanh Mị có phải là đoán được khả năng này, hoặc là nói ép buộc chính mình cố ý không nghĩ nữa điểm này đi.

Một cái theo phụ thân lớn lên nữ hài, đột nhiên có một ngày được mẫu thân tin tức, chỉ lát nữa là phải người một nhà đoàn tụ, kết quả nhưng được phụ thân bị mẫu thân mượn đao giết chết kết quả, e sợ, người bình thường trực tiếp liền tan vỡ đi.

Về phần tại sao giết Tô Thanh Mị phụ thân thì ma vẫn như cũ sống sót, Trì Thủy Mặc căn bản không có đi hỏi, bởi vì Ngu Cơ không thể là nàng lão công báo thù, đáng chém đi phụ thể tình thời điểm, phỏng chừng phụ thân của Tô Thanh Mị ở trong mắt Ngu Cơ chính là ven đường đá, trong núi cỏ dại.

Thương tiếc đem Tô Thanh Mị trên mặt một chòm tóc dừng ở nhĩ sau, "Thanh mị, mặc kệ phát sinh cái gì, phụ quân mãi mãi cũng ở bên cạnh ngươi."

Nói xong, Trì Thủy Mặc trong lòng hét lớn, "Hạo nhiên chính khí vì mất, Nhật Nguyệt Sao trời vì châu, Hạo Nhiên tinh thần mất, hiện!", 'Nho gia thế giới' bên trong hạo nhiên chính khí điên cuồng tuần trào, ở Trì Thủy Mặc đỉnh đầu hóa ra hai cái khoảng một tấc to nhỏ viên mắt đến.

'Nho gia thế giới' vận hành nhật nguyệt cũng khẽ run lên, mặt trời mặt trăng hình chiếu bay ra, khám vào viên mắt bên trong, một đối với khoảng một tấc đại ánh mắt liền như thể trời nổi ở Trì Thủy Mặc đỉnh đầu.

Trước mắt 'Phong thiên luyện thi trận' ở trong mắt Trì Thủy Mặc dần dần hoa là giả không, một cái hắc thể giới màu trắng xuất hiện ở trong mắt Trì Thủy Mặc.

Một đoàn to lớn màu xám đen khối không khí ở 'An thuận thành' bầu trời quanh quẩn, vô số điểm sáng màu xám ở trong thành đi khắp, nhìn thấy điểm ấy, Trì Thủy Mặc trong lòng ngộp một nửa.

Cái kia màu xám đen khí thể chính là truyền thuyết oán khí, hơn nữa là phi thường mạnh mẽ oán khí. Không ngừng lẫn lộn màu xám đen khí thể bên trong, vô số màu đen đặc khí tia quán quanh, nhìn ra Trì Thủy Mặc muốn rách cả mí mắt.

Hắn biết thâm hắc khí tia đại biểu cái gì. Đó là oán hận đến mức tận cùng mới có thể sản sinh oán khí, đồng thời. Toàn bộ trong thành phố bỗng bành một tầng mỏng manh màu xám tro nhạt khí thể.

Trì Thủy Mặc trong lòng rõ ràng, e sợ trong thành này giờ khắc này đã so với địa ngục tăng thêm sự kinh khủng, bởi vì, cái kia màu xám tro nhạt khí thể có mạnh mẽ tính ăn mòn, có thể nhìn xuống tất cả chất hữu cơ, nói cách khác, trong thành hết thảy đồ ăn đều ở gia tốc mục nát! !

Zombie! Gia tốc mục nát đồ ăn! Không ra được lao tù!

Nơi này sẽ phát sinh cái gì, Trì Thủy Mặc dùng đầu ngón chân đều có thể muốn lấy được. Làm người đói bụng đến mức tận cùng, mà đánh mất hi vọng thời điểm, phần lớn đều sẽ hóa thành ác ma.

Ăn thịt người! Tuyệt đối đã phát sinh ở cái thành phố này bên trong! Cũng khó trách thành thị bầu trời sẽ xuất hiện nhiều như vậy màu đen đặc khí thể!

Khi người tránh né đánh mất thời điểm cùng ai cùng nhau? Khẳng định là thân bằng!

Khi người đói bụng đến mức tận cùng thời điểm, người nào tối tiện hạ thủ? Đương nhiên vẫn là thân bằng!

Nếu như bị người ngoài giết chết, e sợ vẫn sẽ không có lớn như vậy oán khí, chỉ có chết ở thân bằng trong tay, mới sẽ sản sinh loại này cực hạn oán khí!

Ma đạo có rất nhiều mạnh mẽ ma khí cần phải cường đại oán khí đến luyện chế, trong đó so với khá nổi danh như thể ma khí gọi là 'Thân cốt ma tháp', dùng chính mình chí thân người xương tủy luyện ra ma tháp, chính là cường đại đến cực hạn một loại ma khí.

Trì Thủy Mặc hoài nghi. Đây thì ma chính là đang lợi dụng này 'Phong thiên luyện thi trận' tế luyện loại này tương tự cấm kỵ ma khí, hoặc là mạnh mẽ tà ác tồn tại.

Trì Thủy Mặc ánh mắt xuyên thấu dày đặc oán khí tầng, phát hiện oán khí tầng dưới. Một cái mạnh mẽ tà ác khí tức đang chậm chậm nhảy lên, cái kia rung động khí tức như trái tim tiết tấu, để Trì Thủy Mặc có chút hoảng sợ, tuyệt đối không thể để cho này sinh vật xuất thế! Bằng không, chu vi ngàn dặm bên trong nhất định sinh linh đồ tẩn!

Làm Trì Thủy Mặc ánh mắt chuyển hướng một bên thời điểm, hần dĩ nhiên ở thành nam một góc phát hiện mười mấy điểm sáng màu trắng, còn có người may mắn còn sống sót! Trì Thủy Mặc trong lòng hơi động.

Theo Trì Thủy Mặc ý niệm, cái kia mười mấy điểm sáng màu trắng dần dần phóng to, càng lúc càng lớn. "Cái gì!" Trì Thủy Mặc không nhận được một tiếng thét kinh hãi.

Hần nhìn thấy gì, chỉ thấy. Một đoàn cao ba thước sáng sủa bạch khí xuất hiện, bạch khí bên trong. Vô số bé nhỏ phù văn chìm nổi, bạch khí trung ương, vô số bé nhỏ phù văn quay chung quanh một cái to bằng nắm tay phù văn không ngừng bay lượn, cái kia phù văn, Trì Thủy Mặc vừa vận nhận thức —— trí!

Tiên Thiên nho đạo tu hành thân thể! Trì Thủy Mặc ở trong lòng cuồng hô, hơn nữa là trí thể, cùng Vương Thư Hàn nhân thể, Chu Nghệ Càn nghĩa thể ngang ngửa.

Bất quá, đoàn kia bạch khí cũng không Vương Thư Hàn lúc trước cấp độ kia khô khan vè, nhưng cũng không có Chu Nghệ Càn như vậy không ngừng mà bơi lội, mà là hơi lay động, mà lay động, phát sinh một luồng không tên gọn sóng đến.

"Phu quân, thế nào?" Tô Thanh Mị hỏi, Trì Thủy Mặc đột nhiên kinh kêu thành tiếng làm cho nàng có chút không rõ.

Trì Thủy Mặc sắc mặt có chút kỳ quái, có chút phẫn nộ, lại có chút cao hứng, lập tức, Trì Thủy Mặc liền đem hần quan trắc đến tất cả nói cho Tô Thanh Mị.

"Đáng chết!" Tô Thanh Mị sắc mặt cũng có chút khó coi, nàng xưa nay đều biết tà ma ngoại đạo không phải món hàng tốt gì, thế nhưng là không nghĩ tới bọn họ dĩ nhiên lớn mật đến chế tạo người như thế thảm kịch.

Phải biết thì ma 'Phong thiên luyện thi trận' tuy rằng lợi hại, nhưng cũng rất ít sử dụng, bởi vì nhân đạo số mệnh mạnh mẽ không phải là nói giỡn, nếu như thì ma dám ở đại sở cường thịnh thời điểm ở đại sở dùng loại này cấm kỵ trận pháp, e sợ nhân đạo số mệnh phản phệ liền có thể làm cho thì ma hồn phi phách tán.

Thì ma này 'Phong thiên luyện thi trận' bất quá là 180 năm trước ở bắc rất vương đình cương vực có ích qua một lần thôi, khi đó bắc rất vương đình đang đứng ở thời kỳ nội chiến, nhân đạo số mệnh hỗn loạn, .

Mà thì ma lại là gia nhập một phương cất cứ thế lực, đạt được một phương nhân đạo số mệnh che chở, lúc này mới dám ra tay bày xuống 'Phong thiên luyện thi trận', coi như như vậy, thì ma cũng bị một phương khác nhân đạo số mệnh phản phệ đánh thành trọng thương, đương nhiên, thông qua cái kia 'Phong thiên luyện thi trận' luyện ra ma thì đúng là để thì ma thực lực tăng mạnh.

Xuất hiện bất quá một lần 'Phong thiên luyện thi trận' tuy rằng hung uy hiển hách, thế nhưng cũng chính là bởi vì xuất hiện số lần quá ít, Tô Thanh Mị biết đến tin tức cũng không nhiều, Trì Thủy Mặc nói cho tin tức của nàng đã vượt qua nàng cực hạn chịu đựng.

"Thì ma, nhất định phải chết!" Lời lạnh như băng Tô Thanh Mị trong miệng phun ra, hiển nhiên, loại này tàn khốc đại trận đã chạm được Tô Thanh Mị đạo đức điểm máu chốt.

"Yên tâm, thì ma nhất định sẽ chết!" Trì Thủy Mặc dùng khẳng định ngữ khí nói rằng, "Nếu 'Phong thiên luyện thi trận' sẽ dẫn đến nhân đạo số mệnh phản phệ, cái kia thì ma chắc chắn sẽ không ở trong thành, phù giả, trực tiếp nhất số mệnh phản phệ sẽ làm hần trọng thương.

Vì lẽ đó, vì giảm bớt phản phệ, thì ma có hai cái lựa chọn!

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 188: Luyện thi trong trận, người may mắn còn sống sót

"Yên tâm, thi ma nhất định sẽ chết!" Trì Thủy Mặc dùng khẳng định ngữ khí nói rằng, "Nếu 'Phong thiên luyện thi trận' sẽ dẫn đến nhân đạo số mệnh phản phệ, cái kia thi ma chắc chắn sẽ không ở trong thành, phủ giả, trực tiếp nhất số mệnh phản phệ sẽ làm hấn trọng thương.

Vì lẽ đó, vì giảm bớt phản phệ, thi ma có hai cái lựa chọn!

Thứ nhất, thành thật ở tại Ma Sơn đại bản doanh, mượn Ma Sơn ma đạo số mệnh chống đối một số người đạo số mệnh phản phệ, đồng thời có ma chủ ở, cũng sẽ không có cái gì thi ma kẻ thù dám vọt vào Ma Sơn giết hấn.

Thứ hai, giả nhập đại sở một phương phản quân thế lực, mượn phản quân thế lực nhân đạo số mệnh, chống đối đại sở nhân đạo số mệnh phản phệ, thế nhưng thi ma nhất định phải lo lắng tin tức đề lộ đưa tới kẻ thù truy sát."

Nhìn Trì Thủy Mặc định liệu trước đáng vẻ, Tô Thanh Mị sáng mắt lên, vui vẻ nói, người là nói, "Bất kể là loại tình huống thứ nhất, vẫn là đệ nhị tình huống, cái kia thi ma đều khẳng định không ở này 'Phong thiên luyện thi trận' bên trong?"

"Đúng, nói cách khác, thi ma lần này không chỉ muốn bởi vì nhân đạo số mệnh phản phệ mà nguyên khí đại thương, hơn nữa còn sẽ không chiếm được giúp đỡ, chỉ cần chúng ta vào trận giết vậy còn chưa thành hình ma thi, thi ma sẽ trộm gà không xong còn mất nắm gạo."

"Sau đó chúng ta lại tìm đến thi ma, nhân lúc hấn bị thương nặng, mạnh mẽ giết hấn!" Tô Thanh Mị trong mắt loé ra một vệt hung quang.

"Không!" Trì Thủy Mặc lắc lắc đầu, "Thi ma mặc dù sẽ bởi vì nhân đạo số mệnh phản phệ cùng với 'Phong thiên luyện thi trận' tổn hại mà trọng thương, thế nhưng thi ma thành danh đã lâu, huồng hồ lại là xuất phát từ loại này thời kỳ mất cảm, như thế nào sẽ không phòng bị kẻ thù tìm tới cửa."

"Người là nói, thi ma vị trí nơi nhất định nguy hiểm tầng tầng sao?" Tô Thanh Mị vừa nghe liền rõ ràng Trì Thủy Mặc ý tứ.

"Đương nhiên!" Trì Thủy Mặc xưa nay sẽ không cho là những kia thành danh đã lâu tu hành hạng người là cái gì quả hồng nhữn.

Nhiu nhieu mày, Tô Thanh Mị như chặt đinh chém sắt đạo, "Dù cho như vậy, ta cũng sẽ đem thi ma tìm ra, giết tới môn đi. Đây là một cơ hội ngàn năm một thuở, nếu như bỏ qua, lần sau muốn sát thi ma không biết phải tới lúc nào."

"Không cần kích động. Thi ma nếu là người trong ma đạo, hơn nữa làm việc bá đạo. Nghĩ đến kẻ địch sẽ không thiếu, chúng ta chỉ cần loại bỏ thi ma 'Phong thiên luyện thi trận'."

Nói tới chỗ này, Trì Thủy Mặc trên mặt lộ ra một vệt nụ cười tà khí, nói tiếp, "Sau đó đem thi ma trọng thương tin tức truyền đi, nghĩ đến những kia cùng thi ma có cừu oán người, cùng với mơ ước thi trên ma thân truyền thừa người, chắc chắn như nghe thấy được mùi máu tanh cá mập. Chen chúc mà tới."

"Mượn đao giết người!" Tô Thanh Mị sáng mắt lên, sau đó có niu niu mày đạo, "Vạn nhất, cái kia thi ma chết ở trong tay người khác có thể làm sao cho phải?"

Trì Thủy Mặc trong lòng khe khẽ thở dài, này thi ma chỉ sợ là Tô Thanh Mị trong lòng ma chướng, chỉ có để Tô Thanh Mị tự tay đánh giết thi ma, Tô Thanh Mị tâm cảnh mới có thể thăng hoa, không phải vậy, sau đó độ thiên kiếp thời điểm, chắc chắn vì Thiên Ma thừa lúc.

"Yên tâm. Cái kia thi ma mặc dù trọng thương, thế nhưng còn có ma thi bảo vệ, người bình thường là không thể giết đến hấn. Đến thời điểm ta sẽ dẫn người đi chờ đợi, tất nhiên để người tự tay giết cái kia thi ma." Trì Thủy Mặc ung thuận hứa hẹn.

"Ân ~!" Tô Thanh Mị trên mặt có nụ cười, "Phu quân, chúng ta tiên tiến thành đi!"

"Được, đi!"

Hai người lập tức sóng vai bước vào cửa thành, qua cửa thành thời điểm, Trì Thủy Mặc chỉ cảm thấy thật giống xuyên (mặc) qua một đạo mỏng manh rèm cửa trước mắt lập tức liền xuất hiện đỏ như máu cảnh tượng.

Trước mắt nguyên bản nên lạnh lạnh sạch sẽ trên đường phố, đâu đâu cũng có vết máu đỏ sậm, không ít địa phương còn lưu lại thân thể tứ chi. Mực nát cánh tay, toà ra tanh tươi nội tạng. Mấy cái tử ruột kéo dài tới Trì Thủy Mặc dưới chân, ruột phần cuối là màu đỏ sậm dấu móng tay.

Trì Thủy Mặc trong đầu nhất thời hiện ra một cái cảnh tượng. Một cái hốt hoảng chạy trốn 'An thuận thành' bách tính ôm bụng muốn bò ra khỏi thành, phía sau hấn vài con Zombie chính đang truy đuổi, bất quá đáng tiếc chính là, người này cái bụng đã phá, ruột từ người này trong bụng chui ra.

Cuối cùng, tuyệt vọng chạy trốn giả chỉ để lại vài con mạng huyết dấu móng tay, bị chạy tới Zombie nuốt sống ăn!

"Âu ~!" Tô Thanh Mị dùng tay che che miệng, nôn khan vài tiếng, cảnh tượng này là ở quá mức tàn nhẫn máu tanh, giết người rất bình thường, thế nhưng ai từng thấy ăn thịt người, hơn nữa còn vừa ăn một bên vút.

Vỗ vỗ Tô Thanh Mị bối, "Thanh mị, trước tiên đi phía nam đi, nơi đó còn có người may mắn còn sống sót!"

"Được, âu ~!"

Trì Thủy Mặc hơi chuyển động ý nghĩ một chút, vô số hạo nhiên chính khí đột nhiên xuất hiện hóa thành mây trắng đem hai người vây quanh, mây trắng hơi động, độn vì lưu quang qua lại ở 'An thuận thành' bên trong, bất quá chốc lát, liền đến đến thành nam một cái tiểu y quán nơi.

Nhìn đóng chặt y quán, Trì Thủy Mặc tiến lên trước cầm lấy trước cửa khuyên đồng, "Àm ăm ăm~!" Chuyện bắt trắc, có quy luật đánh .

Y bên trong quán, mấy chục người tụ tập cùng nhau, không nói lời nào, cũng không làm việc, liền như thế lẳng lặng ở lại.

Chuyện bắt trắc đánh tiếng truyền đến, như sấm nổ giống như ở y bên trong quán nhớ tới, đứng ngậy ra y quán mọi người, lập tức một mảnh hoảng loạn, bên cạnh bàn mấy cái bách tính thậm chí nghe được thanh âm này phản xạ có điều kiện giống như chui vào dưới đáy bàn.

"Đừng hoảng hốt!" Một vị tóc có chút hoa râu, sắc mặt lại hết sức hồng hào lão đầu trung khí mười phần uống đến, "Này không phải những kia quý đồ vật!"

Lão đầu dường như có to lớn uy tín, thoải vừa ra khỏi miệng, trong sảnh mọi người liền đình chỉ lộn xộn, "Các người nghe, thanh âm này chuyện bắt trắc, tiết tấu rõ ràng, đám kia quý đồ vật không thể đánh ra loại thanh âm này đến, vì lẽ đó, người tới nhất định là người!"

Lão đầu khẳng định lời nói cho những người này đánh một tề cường tâm châm, mọi người rất nhanh yên ổn, chui vào dưới đáy bàn mấy người cũng từ bàn dưới chui ra.

"A Hổ, người đi mở cửa, đây nhất định là trong thành người may mắn còn sống sót!" Lão đầu hướng về trong đại sảnh một cái khuôn mặt kiên cường hán tử nói rằng.

"Lý lão, chúng ta lương thực không hơn nhiều, nếu như đón thêm nạp người." Đại hán không có trực tiếp từ chối, chỉ nói là lương thực không nhiều.

"Đúng đấy, Lý lão, chúng ta lương thực không hơn nhiều, nếu như đón thêm nạp người, e sợ chống đỡ không tới triều đình cứu viện một hậu thiên a!"

"Đúng vậy, Lý lão..."

Trong sảnh mọi người dồn dập mở miệng, khuyên bảo Lý lão không cần đón thêm nạp người may mắn còn sống sót, nhưng kỳ quái chính là, loại này tuyệt cảnh thời gian, lòng người hiểm ác mới là nên lo lắng sự.

Trong sảnh mọi người dĩ nhiên có thể không lo lắng người may mắn còn sống sót mang trong lòng ác niệm, trái lại chỉ là lo lắng lương thực vấn đề, xem ra, bọn họ đối với thực lực của chính mình rất tự tin a, lẽ nào, này trong sảnh còn có cao thủ hay sao?

"Không cần phải nói, A Hổ, người đi đi, nếu như lương thực đến thời điểm thật sự không đủ, ta sẽ nghĩ biện pháp! Lương thực chỉ là việc nhỏ, nếu như thấy chết mà không cứu, chúng ta cùng đám kia quý đồ vật có cùng khác nhau." Lý lão như chặt đinh chém sắt nói.

Đồng thời, Lý lão thầm nghĩ, nếu như cố ý không cho ngoài cửa người đi vào, nói không chắc ngoài cửa người sẽ ở trong tuyệt vọng, đưa tới đám kia quý đồ vật, mèo già hóa cáo Lý lão nghĩ tới đồ vật hiển nhiên càng nhiều hơn một chút.

Được kêu là A Hổ đại hán gian nan gật gật đầu, lập tức rón rén hướng đi cửa lớn.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189: Ngọc nảo kim ngôn lý Trí Công

"Không cần phải nói, A Hổ, người đi đi, nếu như lương thực đến thời điểm thật sự không đủ, ta sẽ nghĩ biện pháp! Lương thực chỉ là việc nhỏ, nếu như thấy chết mà không cứu, chúng ta cùng đám kia quý đồ vật có cùng khác nhau." Lý lão như chặt đinh chém sắt nói.

Đồng thời, Lý lão thầm nghĩ, nếu như cố ý không cho ngoài cửa người đi vào, nói không chắc ngoài cửa người sẽ ở trong tuyệt vọng, đưa tới đám kia quý đồ vật, mèo già hóa cáo Lý lão nghĩ tới đồ vật hiển nhiên càng nhiều hơn một chút.

Được kêu là A Hổ đại hán gian nan gật gật đầu, dĩ nhiên không có phản bác nữa, lập tức rón rén hướng đi cửa lớn.

Ngoài cửa, Trì Thủy Mặc vẫn còn đang đánh khuyên đồng, chuyện bắt trắc đánh tiếng lan lãnh vang vọng toàn bộ y quán, một tiếng cọt kẹt, cửa mở .

Màu đỏ cửa gỗ mở ra một cái nho nhỏ khe cửa, một cái khuôn mặt cương nghị đầu từ khe cửa bên trong chui ra, nhìn Trì Thủy Mặc một chút, lập tức mở miệng nói, "Các người đi theo ta, Lý lão để cho các người đi vào, sau khi vào cửa nhỏ giọng một chút, đám kia quý đồ vật thánh lực phi thường nhạy bén!"

Tuy rằng không biết tại sao trước cửa đánh tiếng không có đưa tới đám kia Zombie, thế nhưng A Hồ vẫn là dặn người đến không cần phát sinh tạp âm, dù sao, hiện tại trong thành đã là địa ngục giống như hoàn cảnh, chỉ có cẩn thận mới có thể còn sống.

Tri Thủy Mặc không có lên tiếng, lôi kéo Tô Thanh Mị tiến vào cửa lớn, sau đó xoay người cẩn thận khép lại cửa lớn, động tác này rơi ở trong mắt A Hồ, để hấn băng sơn giống như sắc mặt hòa tan một điểm, tuy rằng vẫn là lạnh lùng, nhưng không ở khó coi như vậy .

Đi theo A Hồ mặt sau, Tri Thủy Mặc rất nhanh sẽ đi tới đại sảnh, ở một phòng mặt có món ăn bách tính nhìn kỹ, Tri Thủy Mặc chậm rãi mở miệng nói, "Không biết vị nào là Lý lão, phi thường cảm tạ hấn có thể đồng ý chúng ta đi vào."

Tri Thủy Mặc tuy rằng ở hồi thăm, thế nhưng ánh mắt lại trực tiếp nhìn chăm chăm trong đại sảnh một vị sắc mặt hơi có chút hồng hào lão già, hấn đương nhiên biết ai là Lý lão, dù sao y theo nhãn lực của hấn. Chỉ là hơi quét qua, liền có thể từ đại sảnh mọi người trong ánh mắt phân biệt ra được ai là nơi này chủ nhân.

Thế nhưng trước đây hấn cũng không quen biết Lý lão, vì lẽ đó không thể làm gì khác hơn là trước tiên hỏi một chút.

Há liệu ông lão kia trên dưới đánh giá Tri Thủy Mặc hai người một chút. Lập tức mở miệng nói."Tại hạ chính là Lý Bác Uyên, cũng chính là A Hồ trong miệng Lý lão. Bất quá, này cảm tạ nói chuyện, liền không nên nhắc lại nổi lên, thực sự là ngượng chết lão hủ ."

Tri Thủy Mặc mặt lộ vẻ vẻ kinh dị, hỏi, "Không biết lão già sao lại nói lời ấy?"

Tri Thủy Mặc trong miệng hỏi, đồng thời càng là trong lòng kinh ngạc, lẽ nào lão đầu này còn biết bản lĩnh của chính mình hay sao?

Lão đầu vuốt ve trước ngực râu bạc trắng. Mở miệng nói, "Ta nhìn công tử cùng phu nhân sắc mặt hồng hào, nghĩ đến đi vào sinh hoạt mỹ mãn, không thiếu ăn uống. Trùng hợp lúc này lại là thời kỳ không bình thường, này càng chứng minh công tử chính là phi phạm người.

Hơn nữa, công tử trong con người có thần, vẻ mặt hờ hững mà tự tin, e sợ công tử là thân có đại bản lĩnh người, sẽ không là căn lão hủ che chở người."

"Đừng đừng đừng ~!" Cổ tiếng vỗ tay vang lên, Tri Thủy Mặc thờ dãi nói."Lý lão không hổ từng là là triều đình nhất phẩm quan to phụ tá, 'Lý Trí Công' tên gọi quả nhiên danh bất hư truyền, chỉ bằng phần này ánh mắt liền đủ để chứng minh tất cả !"

... ..

Này Lý Bác Uyên cũng không phải người thường. Hấn xuất thân từ thanh hà Lý thị, chính là phía nam đại sĩ tộc. Viễn tổ vì đại sở Vô Đế có tiếng ác quan lý chu, tổ phụ lý thẩm nói, đáng tiếc Lý Bác Uyên là Lý thị bàng chi, không chiếm được Lý gia cái gì chăm sóc.

Lý Bác Uyên năm nay đã sáu mươi có hai , hấn sáu tuổi khai sáng đọc sách, mười tuổi thi đầu học trò nhỏ, hơn nữa còn là đệ nhất đẳng cống sinh, mười sáu tuổi ở giữa cử nhân. Có thể nói là đường làm quan rộng mở.

Nhưng mà Thiên Bảo sáu năm, Huyền Tông chiếu thiên hạ "Thông một nghệ giả" đến kinh thành dự thi. Lý Bác Uyên cũng tham gia cuộc thi. Thế nhưng bởi quyền tướng Lý Lâm phủ biên đạo một hồi "Đã không bỏ sót hiền" trở khôi hài, tham gia cuộc thi sĩ tử toàn bộ lạc tuyển.

Khoa cử con đường nếu không thể thực hiện được. Lý Bác Uyên là thật phát hiện mình chính trị lý tưởng, không thể không chuyển đi quyền quý cánh cửa, đầu tặng xin yết kiến các loại, nhưng cũng không có kết quả.

Hấn tạm trú Trường An mười năm, bốn ba hiển phú, âu sầu thất bại, con đường làm quan thất ý, qua cuộc sống khổn khổ, nâng tiến sĩ không trúng đệ, khổn kinh thành.

Thiên Bảo hai mươi hai năm tháng giêng, Huyền Tông đem cử hành tế tự Thái Thanh cung, thái miếu cùng thiên địa tam đại thịnh điển, Lý Bác Uyên thế là ở Thiên Bảo chín năm mùa đông dự hiến ba (đại lễ phú), được lúc đó triều đình tứ phẩm quan to tôn trọng hách thượng thức.

Tôn trọng hách mệnh Lý Bác Uyên chờ chờ ở tập hiền viện, nhưng mà chỉ đến "Tham liệt chọn tự" tư cách, chờ đợi phân phối, bởi vì chủ thí giả nhưng vì Lý Lâm phủ vì lẽ đó Lý Bác Uyên lại không có được chức quan.

Cái kia Lý Lâm phủ chính là an hồ Lý thị người, luôn luôn cùng thanh hà Lý thị không hợp nhau, con đường làm quan vô vọng Lý Bác Uyên liền vào thượng thức hấn tôn trọng hách mặc dưới, làm hậu trường quân sư.

Mới có thể có phát huy nơi Lý Bác Uyên dĩ nhiên liền tiếp trợ giúp tôn trọng hách vượt qua vài cái cửa ải khó, càng là ở gây nên quyền tướng Lý Lâm phủ chủ ý tình huống liên tục thăng quan.

Được sự giúp đỡ của Lý Bác Uyên, bất quá chỉ là mười năm, cái kia tôn trọng hách liền từ tứ phẩm quan chức lên tới nhất phẩm quan to vị trí, đi rồi quan lại khác hai mươi, ba mươi năm mới có thể đi đường.

Ở tôn trọng hách phe phái bên trong, Lý Bác Uyên tuy rằng không có quan chức, thế nhưng địa vị nhưng không phải bình thường, triều chính bên trong có người đồn, tôn trọng hách có thể đi tới nhất phẩm quan to mức độ, ít nhất có một nửa đều là Lý Bác Uyên công lao.

Lý Bác Uyên trợ giúp tôn trọng hách hai ra bắc rất, ba trấn Bạch Liên, kế đoạt mới định thành, hòa thiêu ngựa trắng pha, nhân xưng 'Ngọc não kim ngôn lý Trí Công', có thể thấy được, Lý Bác Uyên danh vọng to lớn.

Bất quá, mười năm trước, tôn trọng hách tuổi tác đã cao, càng là nhiễm bệnh bỏ mình, càng kiêm triều đình lúc này đã là dòng nước xiết sóng ngầm, Lý Bắc Uyên liền nhờ vào đó lui ra triều chính, mai danh ẩn tích.

Có đạo là, không vì lương tướng liền vì lương y, Lý Bắc Uyên cảm giác sâu sắc người chết như đèn tắt, cho nên khi một cái bác sĩ, mười qua sang năm, triều đình thiếu một cái 'Lý Trí Công', thế nhưng 'An thuận thành' nhưng có thêm một nhà dưỡng sinh đường, càng nhiều ra một cái mặt mũi hiền lành điều thủ hồi xuân Lý thần y.

... ..

Những này, đều là Trì Thủy Mặc thông qua trong thức hải 'Tạo hóa thiên vòng hồ' kiểm tra Lý Bắc Uyên cuộc đời, nguyên nhân chỉ có một cái, trước mắt vị này này Lý lão đầu chính là cái kia Tiên Thiên nho tu thân thể!

Lý lão sắc mặt sững sờ, lập tức cười khổ nói, "Lão hủ bây giờ, bất quá là an thuận thành một cái bình thường đại phu thôi, công tử quá khen !"

Trì Thủy Mặc cười ha ha , đạo, "Lý lão quá khiêm tốn , nếu như ngươi đúng là một vị bình thường đại phu, này trong đại sảnh mấy chục người, sợ là sớm đã hóa thành cái kia Zombie trong đại quân một thành viên . Nha, đúng rồi, Zombie chính là các ngươi trong miệng đám kia quỷ đồ vật."

Lý lão nghe nói Trì Thủy Mặc nói, sắc mặt hơi có chút khó coi, chấp tay, hỏi, "Công tử nhưng là biết đàn này tang... Zombie lại lịch, nếu như có gì tin tức, kính xin công tử báo cho, có lẽ, trong đó liền ẩn giấu đi rồi khỏi này quỷ địa manh mối cũng khó nói."

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 190: Yên lặng vô danh cùng thanh danh hiển hách

Trì Thủy Mặc cười ha ha , đạo, "Lý lão quá khiêm tốn , nếu như ngươi đúng là một vị bình thường đại phu, này trong đại sảnh mấy chục người, sợ là sớm đã hóa thành cái kia Zombie trong đại quân một thành viên . Nha, đúng rồi, Zombie chính là các ngươi trong miệng đám kia quỷ đồ vật."

Lý lão nghe nói Trì Thủy Mặc nói, sắc mặt hơi có chút khó coi, chấp tay, hỏi, "Công tử nhưng là biết đàn này tang... Zombie lại lịch, nếu như có gì tin tức, kính xin công tử báo cho, có lẽ, trong đó liền ẩn giấu đi rồi khỏi này quỷ địa manh mối cũng khó nói."

Lý lão đầu không hồ là mèo già hóa cáo, trực tiếp liền hỏi thăm này vấn đề mấu chốt nhất, bất quá, Trì Thủy Mặc thờ dài một tiếng nói, "Lý lão, tâm tư của ngươi ta rõ ràng, bất quá này hung danh hiển hách 'Phong thiên luyện thi trận' cho phép vào không cho phép ra.

Chỉ có làm toàn bộ bên trong đại trận lại không một tia người sống khí tức, đến lúc cái kia ma thi thể triệt để luyện thành thời điểm, đại trận này mới có thể mở ra!"

"Cái gì?" Lý lão kinh hô một tiếng, "Đây là 'Phong thiên luyện thi trận' !" Lập tức mặt như màu đất co quắp ngồi trên ghế ngồi.

So với Lý lão tới nói, trong đại sảnh những người khác biểu hiện càng là không thể tả, bên trong người các loại kêu rên bốn ba, muốn rơi vào cuồng loạn bên trong.

Cũng may, ngay ở bên trong người sắp nổi khủng thời gian, Lý lão khôi phục một tia vẻ mặt, quát lên, "Tất cả yên lặng cho ta!"

Lập tức hai mắt sâu sắc nhìn Trì Thủy Mặc, như một vũng hồ sâu thẳm, "Công tử, nếu như ta đoán không sai, này 'An thuận thành' bên trong, tuyệt không có công tử xuất sắc như vậy người, không phải vậy, dựa vào công tử tài năng, sợ là sớm đã danh dương 'An thuận thành' .

Vì lẽ đó, công tử định là ngoại lai người, mong rằng công tử báo cho, này 'Phong thiên luyện thi trận' phương pháp phá giải!"

Trì Thủy Mặc tán dương nhìn Lý lão một chút, trong này quan khiếu cũng không khó đẩy, thế nhưng có thể ở thoáng qua trong lúc đó liền rõ ràng trong đó quan khiếu, có thể thấy được. Này 'Lý Trí Công' tên tức cũng không được thôi ra.

"Không sai, xác thực còn có một pháp có thể phá này 'Phong thiên luyện thi trận' !"

"Kính xin công tử vui lòng chỉ giáo! Ta đại biểu này 'An thuận thành' tàn dư bách tính cảm tạ công tử !" Lý lão hai tay chấp tay, khom mình hành lễ nói.

"Hắc. Lý lão không cần đa lễ, phương pháp kia mà. Rất đơn giản, trung tâm thành có một toà Zombie môn tu thành bạch cốt tế đàn, trên tế đàn có một

cái sắp thành hình ma thi, chỉ cần có thể giết cái kia ma thi, này 'Phong thiên luyện thi đại trận' tự sụp đổ!

Tri Thủy Mặc chậm rãi mà nói, bất quá, Lý lão đầu lại nghe sắc mặt biến thành màu đen, ngơ ngác em. Cái kia ma thi là tốt như vậy sát sao.

Đừng nói ma thi, chỉ cần này trong sảnh tàn dư 'An thuận thành' bách tính dám ra này y quán, e sợ, liền tới gần cái kia bạch cốt tế đàn đều không làm được, ở trên đường sẽ bị đám kia hung ác Zombie xé thành mảnh vỡ.

Lý lão đầu dù sao mèo già hóa cáo, một mặt cung kính nói, "Đã như vậy, kính xin công tử vì dân trừ hại, ngoại trừ cái kia ma thi, chúng ta vô cùng cảm kích. Ta Lý Bắc Uyên chắc chắn bẩm tấu lên triều đình, hảo hảo phong thưởng công tử! Đến thời điểm, thiên hạ không ai không biết công tử oai tên!"

Nghe nói như thế. Tri Thủy Mặc khoe miệng một tà, cười nói, "Ha ha, vô cùng cảm kích! Bẩm tấu lên triều đình! Lý Bắc Uyên a Lý Bắc Uyên, người sẽ không đem bản công tử cho rằng mới vừa ra khỏi sơn môn chim non đi, tên này một trong đạo, thiếu gia ta đã sớm hiểu thấu đáo, người vẫn là lừa ba tuổi đứa nhỏ đi thôi!"

Tri Thủy Mặc kỳ thực không phải hiểu thấu đáo tên, mà là này dương danh đại sở không phải hẳn hiện tại thứ cần thiết. Đại sở hiện tại dòng nước xiết sóng ngầm, nổi danh e sợ không phải chuyện tốt đẹp gì. Muốn dựa vào đại nghĩa xu thế, cùng danh lợi mê hoặc. Để Tri Thủy Mặc bán mạng, căn bản là không hiện thực.

Lý lão đầu sững sờ, hỏi, "Không biết công tử xuất thân môn phái nào, có lẽ lão hủ từng nghe nói!"

Tri Thủy Mặc lắc lắc đầu, biết lão đầu này rõ ràng chính mình không phải mới vừa ra khỏi sơn môn trẻ con miệng còn hơi sữa, vì lẽ đó liền thay đổi một loại phương thức, lập quan hệ!

"Ha, Lý lão đầu, ta cánh cửa phái, ở toàn bộ đại sở không hề thanh minh, nhưng lại có thể nói tiếng tên hiển hách, trong đó khúc chiết khó có thể kể rõ, bất quá ta nương từ xuất thân, người hẳn phải biết!"

Tri Thủy Mặc sờ dĩ cùng lão đầu này làm phiền nửa ngày, nhất định là vì thu nhập môn, không phải vậy, lấy Tri Thủy Mặc không lợi không dậy sớm nổi tính cách, mới không gặp qua đến lãng phí thời gian.

"Ồ ~! Không biết công tử sao lại nói lời ấy, không biết phụ nhân lại xuất từ cái nào một đại phái!" Lý lão hoi nghi hoặc một chút không rõ.

"Ta nương từ xuất thân, chính là thanh khâu thánh địa!" Tri Thủy Mặc mỉm cười đáp lại nói.

"Cái gì ~!" Lý lão đầu kinh ngạc thốt lên một tiếng, "Thanh khâu thánh địa!"

Lý lão đầu giật mình không thôi, thanh khâu tên lấy hẳn bác học như thế nào sẽ không có nghe nói, trên thực tế, đến nhất phẩm quan to mức độ, đại sở bên trong phần lớn tu hành thế lực tin tức, bọn họ đại thể đều biết, thậm chí còn từng có tiếp xúc!

Thanh khâu thánh địa! Liền mang ý nghĩa không phải người! Thanh khâu là nơi nào, Lý lão đầu phi thường rõ ràng, đó là hồ ly ồ!

Bất quá, này hồ ly cũng không phải phạm hồ ly, mà là huyết thống cao quý cửu vĩ thánh hồ, địa vị liền cùng Hoa Hạ thần thoại bên trong Thanh Long Bạch Hổ bộ tộc tương đương!

Lý lão đầu càng là rõ ràng, bộ tộc này người tuổi thọ dài lâu, dù cho vừa thành niên, tuổi tác cũng đầy đủ khi hẳn tổ nãi nãi, vì lẽ đó, hẳn theo bản năng cho rằng Tri Thủy Mặc cũng là một vị phân lão hoàn đồng, thanh xuân thường trú lão quái vật.

Kỳ thực này chính là Tri Thủy Mặc âm mưu vị trí, hẳn không có thể mở khẩu lừa dối Lý lão đầu, không phải vậy bị hư hỏng hình tượng, thế nhưng Lý lão đầu chính mình đẩy sai rồi nhưng không có quan hệ gì với Tri Thủy Mặc.

Lão quái vật thân phận, liền bình định Lý lão đầu báai sư cản trở, chỉ ít báai một Tôn lão quái vật sư phụ, Lý lão đầu còn có thể tiếp thu, nếu như nói cho hẳn Tri Thủy Mặc là một cái so với con trai của hắn còn nhỏ tồn tại, e sợ Lý lão đầu qua không được chính mình trong lòng cái kia quan!

Cho tới báai sư sau mà, chỉ cần hỏi đến, Tri Thủy Mặc khẳng định là ăn ngay nói thật, khả khả, lẽ nào Lý Bắc Uyên đến thời điểm còn dám bởi vậy phản bội sư môn không được!

"Hóa ra là thanh khâu thánh địa người, không trách, không trách!" Lý lão đầu luôn mồm nói.

Ý của hắn Tri Thủy Mặc rõ ràng, không trách Tô Thanh Mị mang theo mặt nạ!

Vì phòng ngừa phiền phức không tất yếu, Tô Thanh Mị bình thường đều là mang theo mặt nạ, hơn nữa mặt nạ dưới dung mạo, cũng là biến ảo ra đến dung mạo, không phải vậy, y theo cửu vĩ một mạch sức mê hoặc, Tri Thủy Mặc một ngày cái gì cũng không cần làm, liền phái nhào lên ong bướm tốt.

Tuy rằng Tri Thủy Mặc không sợ phiền phức, nhưng không có nào tàn đến đi gây phiền toái, dám nhào lên ong bướm đại thể là mọi người hào môn người, dựa theo Tri Thủy Mặc tính cách, nhất định sẽ có chuyện, một khi có chuyện, e sợ Tri Thủy Mặc hai cái đệ tử, ở trong triều đình rất khó hỗn a.

Lý lão đầu thờ dài vài tiếng, hỏi tiếp, "Không biết công tử lại là môn phái nào? Vì sao nói ở toàn bộ đại sở không hề thanh minh, nhưng lại có thể nói tiếng tên hiển hách đây? Cái này gọi là lão hủ khó có thể lý giải được!"

Tri Thủy Mặc vùng tay phải lên, gọn sóng vô hình đem Lý lão đầu cùng đại sảnh những người khác ngăn cách ra, bọn họ nói chuyện, trong đại sảnh người đem không nghe được nửa phần, bởi vì, hần sau đó phải nói, hiện nay vẫn chưa thể đề lộ ra đi!

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 191: Nguyện, tan xương nát thịt, vệ ta Nhân tộc

Lý lão đầu thở dài vài tiếng, hỏi tiếp, "Không biết công tử lại là môn phái nào ? Vì sao nói ở toàn bộ đại sở không hề thanh minh, nhưng lại có thể nói tiếng tên hiền hách đây? Cái này gọi là lão hủ khó có thể lý giải được!"

Tri Thủy Mặc vùng tay phải lên, gọn sóng vô hình đem Lý lão đầu cùng đại sảnh những người khác ngăn cách ra, bọn họ nói chuyện, trong đại sảnh người đem không nghe được nửa phần, bởi vì, hần sau đó phải nói, hiện nay vẫn chưa thể đề lộ ra đi!

Tri Thủy Mặc trong lòng hơi động, trong cơ thể hạo nhiên chính khí ý cảnh bỗng nhiên mà ra, uyên bác, hùng vĩ, nhân nghĩa, nho nhã khí chất lượn lờ ở Tri Thủy Mặc quanh thân.

Lý lão đầu thân thể chấn động, một đôi mắt sắp từng ra viền mắt, trong miệng lẩm bẩm nói, "Cái này khí tức là! !"

"Thời đại thượng cổ, Man Hoang dị thú tung hoành thiên hạ, yêu ma hạng người tầng tầng lớp lớp, các nơi thiên tai càng là chưa từng gián đoạn, Nhân tộc chỉ có thể cầu tồn tại trên đời.

Lúc đó, Nhân tộc tổng cộng có ba thế lực lớn chống đỡ, nho , đạo, thích! Đạo giáo tu chân, có thể hô mưa gọi gió, dời núi lấp biển, phật giáo tu thân, có thể gánh sơn đuôi nguyệt, truy tinh từng ngày, nho giáo tu nguyện, mở miệng thành phép thuật, hiệu lệnh thiên địa!

Trong đó lại lấy nho gia mạnh nhất, thượng cổ thời kì cuối, Man Hoang dị thú bạo động, phát động diệt thế thú triều, ngay lúc đó nho giáo dẫn dắt đạo Phật, gánh lên thủ vệ Nhân tộc trọng trách.

Trận chiến đó, đại địa vỡ tan, sơn hà điên đảo, nho giáo trực tiếp bị đứt đoạn truyền thừa, chỉ còn dư lại mèo lớn mèo nhỏ hai, ba con, phật giáo cũng là tổn thương nặng nề, truyền thừa hơn nửa thất lạc, chỉ có đạo giáo bởi vì thủ vệ phòng tuyến thu được thú triều xung kích hơi nhẹ nhàng, còn để lại một chút truyền thừa.

Sau khi năm tháng, Nhân tộc tu sinh dường như dần dần hồi phục tức giận, phật giáo đạo giáo cũng theo Nhân tộc lớn mạnh mà lớn mạnh, chỉ có nho giáo, bởi vì bị đứt đoạn truyền thừa, không đáng kể, chỉ để lại vô số phàm tu điển tịch, năm tháng như nước. Vội vã mà qua, nho giáo triệt để che lấp ở bụi bậm của lịch sử bên trong.

Không có Man Hoang dị thú uy hiếp, Nhân tộc thế đại. Độc bá đại lục, đạo giáo cùng phật giáo cũng không muốn nho giáo thức tỉnh. Cùng bọn họ cướp giật, bởi vậy, nho giáo tín tức bị hủy diệt hầu như không còn, chỉ có thể gian điệp tịch lưu lại.

Mà nho giáo thế gian điển tịch, lấy tứ thư ngũ kinh dẫn đầu, hóa vì thiên hạ văn nhân sách báo, bị trở thành phạm tục!"

Tri Thủy Mặc hai tay chấp ở sau lưng, đầu hơi vùng lên. Một mặt tang thương vẻ mặt, vì hơi thở dài ngừng khi để Lý lão cả người run rẩy không ngớt, Lý lão cổ họng thật giống bị kẹp lại như thế, thừa dịp nửa ngày, sắc mặt trường đến đỏ lên, đầy mặt kích động phun ra một câu nói, "Công tử tu, lẽ nào, lẽ nào..."

Nói rằng mặt sau, lý Lão Canh là không đáng kể. Khiến người ta lo lắng hần có thể hay không bởi vì quá mức kích động mà ngất đi, đôi mắt Lý lão kích động lời nói, Tri Thủy Mặc một mặt thần thánh đáp."Không sai, ta chính là nho giáo thuần khiết truyền nhân! Hiện nay đã tới nho sư cảnh giới rồi!"

"Chẳng trách như vậy, chẳng trách như vậy!" Lý lão trong miệng tự lẩm bẩm, hiển nhiên chỉ có nho giáo truyền nhân thân phận mới có thể giải thích Tri Thủy Mặc này một thân so với đại nho càng thêm thuần khiết hùng vĩ nho gia khí tức.

Tri Thủy Mặc không lo lắng chút nào Lý lão sẽ vạch trần hần lời nói dối, không sai, Tri Thủy Mặc chính là đang nói dối, thế nhưng cái này lời nói dối lại hết sức xảo diệu, không người nào có thể phá.

Bởi vì, phía trên thế giới này xác thực từng tồn tại nho tu. Cái kia thanh khâu chỉ chủ Ngu Cơ, chính là tiếp được nho tu bên trong 'Nho thánh thủ thư' mới tránh thoát thiên kiếp.

Thế nhưng, Cái kia nho tu bất quá là hậu thiên nho tu, chỉ có thể hiệu lệnh trong thiên địa hạo nhiên chính khí. Nhưng không thể đem hạo nhiên chính khí

nhét vào trong cơ thể, vì lẽ đó dù cho là hậu thiên nho thánh, cũng bất quá có thể sống tới 120 tuổi thôi, mệnh trời tuổi tác vừa đến, như thế muốn chết.

Hơn nữa, liền ngay cả này hậu thiên nho tu cũng đã sớm bị đứt đoạn truyền thừa, điểm này, Trì Thủy Mặc vô cùng tự tin, bởi vì hắn thông qua 'Tạo hóa thiên vong hồ' tra khắp tất cả toàn bộ thế giới liêu trai, đều không có phát hiện thành hệ thống hậu thiên nho tu tồn tại.

Nhiều nhất bất quá là mấy cái độc sách đến bạc đầu đại nho, bất ngờ bước vào hậu thiên nho tu cửa lớn, có thể cảm nhận được hạo nhiên chính khí tồn tại.

Trong này, liền có Lý Bác Uyên một vị, hắn đọc sách vạn quyển, suốt đời đều ở thực tiễn nho gia chỉ đạo, tuy rằng không có thể không chế hạo nhiên chính khí, lại có thể ở tinh thần ngưng tụ, đạo lý thông suốt thời gian, cảm nhận được hạo nhiên chính khí tồn tại.

Trì Thủy Mặc trên người như núi như biển hạo nhiên chính khí, để Lý Bác Uyên tán đồng rồi Trì Thủy Mặc nho giáo truyền nhân thân phận, không phải vậy, lấy Lý Bác Uyên trí tuệ, lại há lại là tốt như vậy lừa gạt!

"Học sinh Lý Bác Uyên, bái kiến nho sư!" Lý lão đầu đột nhiên đẩy Kim sơn cũng ngọc trụ lay hạ xuống, dùng chính là nho gia bên trong, nho sinh bái kiến nho lâm đại hiền lễ tiết.

"Lý lão không cần đa lễ, mau mau xin đứng lên!" Đợi đến Lý Bác Uyên thi lễ xong xuôi, Trì Thủy Mặc liền đem Lý Bác Uyên giúp đỡ lên, đồng thời mở miệng nói, "Lý lão cũng biết ta làm sao thu được truyền thừa?"

Lý lão đầu đứng dậy sau khi, liền thu được Trì Thủy Mặc này một cái sấm nổ, cả đời đều ở thực tiễn nho gia chỉ đạo Lý lão đầu, lúc này kích động nói, "Mong rằng nho sư vui lòng chỉ giáo!"

"Lý lão, người này dường như công phu vẫn cần tăng mạnh!" Trì Thủy Mặc không có lập tức trả lời, trái lại huấn Lý Bác Uyên một câu, đợi đến Lý Bác Uyên sắc mặt đỏ lên, cố gắng tự trấn định hạ xuống thời, Trì Thủy Mặc mới mở miệng nói,

"Ta kiếp trước tên là Trì Thủy Mặc, may mắn được nho gia vụn vặt truyền thừa, bất quá, nhưng bởi vì không có nho gia Tiên Thiên căn nguyên, bắt đầu đi, không thể làm gì khác hơn là tu hành nho gia hậu thiên phương pháp, lấy phạm thân đền đáp tổ quốc, số tuổi thọ một trăm có hai mươi, cuối cùng chết già.

Chẳng biết vì sao, nhưng chuyển thế đến thế giới này, nhưng mới vừa sinh ra, hồn phách liền bị này giới từ lâu siêu thoát nho giáo người sáng lập mang đi, ở linh đài tâm lòng son, hạo nhiên chính khí các tu hành mười bảy năm, cuối cùng trí nhớ kiếp trước thức tỉnh, trở về thân thể.

Nguyên lai này thế chính khí ngột ngạt, tà ma ngang dọc, thời loạn lạc sắp đến, lần này, không phải thay đổi triều đại, mà là yêu ma muốn mưu đồ ta Nhân tộc đại địa, muốn thay đổi triều đại, nô dịch Nhân tộc, vì lẽ đó, ta mang theo sứ mệnh chuyển thế này giới, thân phụ thù địch Nhân tộc trọng trách.

Ta nhất định phải lại một lần nữa thành lập nho giáo, bảo vệ ta Nhân tộc, không cho yêu tà đánh cắp ta Nhân tộc các đời tiên hiền phần đầu chi thành quả, ta một đường đi tới, khắp nơi phát hiện yêu tà, càng là phát hiện nơi này dĩ nhiên có yêu tà dùng ta Nhân tộc huyết nhục tu hành!" Nói đến chỗ này Trì Thủy Mặc râu tóc đều dựng, một bộ giận không nhịn nổi dáng vẻ.

Lý lão đầu đối với này cảm thụ sâu nhất, hắn thân ở chỗ này luyện ngục, gặp đám kia Zombie lấy bách tính làm thức ăn vật, càng làm cho bách tính xấu xí bản tính lộ rõ, đương nhiên, Lý lão cho rằng những thứ này đều là yêu tà mê hoặc, không phải vậy, những này thuần phác bách tính làm sao đến mức này.

Nghĩ tới đây, Lý Bác Uyên sắc mặt đỏ lên, một mặt oán giận vẻ, chính như cái kia hùng hồn đi khó nghĩa sĩ, đẩy Kim sơn cũng ngọc trụ quý xuống.

"Thỉnh nho sư nhận lấy bác uyên, bác uyên nguyện làm ta nho giáo kính dâng quảng đời còn lại, lấy tiên hiền vì tôn, vệ ta Nhân tộc, hộ ta bách tính! Vọng nho sư tác thành!" Nói xong, Lý Bác Uyên liền muốn dập đầu.

"Chậm đã!", Trì Thủy Mặc vung tay phải lên, một luồng nhu hòa sức mạnh nâng lên Lý lão đầu, để hắn khẩu không dưới đi.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192: Khẩu tâm hồi linh pháp

Lý lão đầu đối với này cảm thụ sâu nhất, hắn thân ở chỗ này luyện ngục, gặp đám kia Zombie lấy bách tính làm thức ăn vật, càng làm cho bách tính xấu xí bản tính lộ rõ, đương nhiên, Lý lão cho rằng những thứ này đều là yêu tà mê hoặc, không phải vậy, những này thuần phác bách tính làm sao đến mức này.

Nghĩ tới đây, Lý Bắc Uyên sắc mặt đỏ lên, một mặt oán giận về, chính như cái kia hùng hồn đi khó nghĩa sĩ, đầy Kim sơn cũng ngọc trụ quý xuống.

"Thỉnh nho sư nhận lấy bác uyên, bác uyên nguyện làm ta nho giáo kính dâng quặng đời còn lại, lấy tiên hiền vi tôn, vệ ta Nhân tộc, hộ ta bách tính! Vọng nho sư tác thành!" Nói xong, Lý Bắc Uyên liền muốn đập đầu.

"Chậm đã!", Trì Thủy Mặc vùng tay phải lên, một luồng nhu hòa sức mạnh nâng lên Lý lão đầu, để hấn khẩu không dưới đi.

Trì Thủy Mặc câu này chậm đã như một chậu nước lạnh tưới vào Lý Bắc Uyên hừng hực trong đầu, đứng đấy, nho tu cửa lớn ở đâu là tốt như vậy tiến vào, càng khỏi nói vị này trì công chính là nho giáo người khai sáng đệ tử, thân phận sự tôn quý, so với hiện nay giới tu hành tất cả mọi người càng sâu.

Bái vào cái khác tu hành đại phái môn hạ, hướng hồ thiên nan vạn nan, càng khỏi nói này đã từng so với đạo Phật càng thêm hùng vĩ nho giáo .

"Muốn làm ta đệ tử, không phải như vậy dễ dàng." Trì Thủy Mặc mở miệng nói, mấy chục năm cuộc đời, sớm đã đem Lý Bắc Uyên ngao thành nhân tình bình thường nhân vật, nơi nào còn không hiểu trong này còn có cơ hội!

Nhân sinh lên voi xuống chó cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi, Lý Bắc Uyên lạnh lẽo tâm lập tức trở nên ảm áp, Vương thiếu gia lời này nói cách khác, còn có hi vọng rồi.

Lý Bắc Uyên kính cẩn thi lễ, đạo "Thỉnh nho sư chỉ giáo!"

Trì Thủy Mặc gật gật đầu, đạo "Lý Bắc Uyên, ta cho một mình ngươi bái vào môn hạ ta cơ hội, thế nhưng, ngươi là có hay không có thể bái vào môn hạ ta, còn phải xem ngươi ý chí của chính mình."

Trì Thủy Mặc quyết định dùng nho đạo truyền thừa khẩu hồi pháp, khẩu hồi Lý Bắc Uyên tâm linh, nếu như Lý Bắc Uyên chỉ có tiểu Trí. Mà không vì thiên hạ muôn dân bốn đại trí tuệ, Trì Thủy Mặc cũng sẽ không nhận lấy Lý Bắc Uyên.

Bởi vì, Trì Thủy Mặc 'Hạo Nhiên thừa đạo ấn' số lần chính là có hạn. Hấn làm này giới nho tu chi tổ, nếu như loạn thu đệ tử. E sợ bại hoại nho đạo một môn số mệnh, vì lẽ đó, dù cho biết rõ nhận lấy Lý Bắc Uyên có thể bước vào khác một cảnh giới, Trì Thủy Mặc cũng sẽ không hành sự lỗ mãng.

Nho đạo truyền thừa khẩu hồi pháp gọi là khẩu tâm hồi linh pháp, chính là nho đạo bí mật bất truyền, dù cho Vương Thụ Hàn cùng Chu Nghệ Càn đều không thể được truyền thừa.

Khẩu tâm hồi linh pháp chữ chữ vấn tâm, những câu khẩu hồi, không có người tu hành. Tuyệt đối không thể có thể ở Trì Thủy Mặc trước mặt làm bộ, chính là đã người tu hành, trừ phi cảnh giới cao hơn Trì Thủy Mặc, không phải vậy, cũng sẽ lộ ra sơ sót.

Trì Thủy Mặc hơi một cái nhìn quét, phát tay thả ra bao quanh hạo nhiên chính khí đến, hóa thành vô hình vân tường, đem Lý Bắc Uyên cùng y quán bên trong những người khác ngăn cách, đồng thời biến ảo ảo giác, để y quán bên trong người nằm ở hoảng hốt trạng thái. Phòng ngừa có người bắt ngờ nghe được.

Làm tốt tất cả, Trì Thủy Mặc mở miệng nói, "Ta tu hành. Chính là nho đạo, hiện nay giới tu hành, nho đạo là một cái tân sinh con đường tu hành, hơn nữa từ nhỏ liền gánh vác to lớn sứ mệnh, không được trốn tránh, không được kéo dài.

Ta này một đạo, lúc này lấy thiên hạ chính đạo làm nhiệm vụ của mình, hiện nay thế giới, yêu ma giữa đường. Gian tà hoành hành, không ít địa phương. Bách tính sinh sống ở nước sôi lửa bỏng bên trong.

Ta này một đạo, làm quét sạch hoàn vũ. Gột rửa càn khôn, hóa tà khí vì chính khí, còn thiên hạ này một cái sáng sủa càn khôn.

Ngươi như vào môn hạ ta, làm gánh vác lên cái này sứ mệnh, lấy thiên hạ muôn dân làm trọng, lấy quét sạch hoàn vũ, lột rửa càn khôn làm nhiệm vụ của mình, tại mọi thời khắc, cẩn trọng, không được có chút lười biếng!

Như có thể nắm phủ!"

Trì Thủy Mặc câu này 'Như có thể nắm phủ' trực tiếp dùng tới trong truyền thừa nho đạo khẩu hồi ra pháp, trực tiếp khẩu hồi Lý Bắc Uyên tâm linh, nếu như hấn qua không được cửa ải này, dù cho Lý Bắc Uyên ở đại sở giao thiệp thâm hậu, đối với với mình tương lai kế hoạch có tác dụng to lớn, Trì Thủy Mặc đã lâu sẽ không nhận lấy Lý Bắc Uyên.

'Như có thể nắm phủ', câu nói này vang lên ở Lý Bắc Uyên bên tai, vang lên ở Lý Bắc Uyên trong đầu, vang lên ở Lý Bắc Uyên trong linh hồn, âm thanh vang vọng không tu, từng tiếng 'Như có thể nắm phủ' chiếu lại, trực tiếp khẩu hồi Lý Bắc Uyên tâm linh.

Từng đạo từng đạo chân thực hoặc là hư huyền cảnh tượng ở Lý Bắc Uyên trong đầu loé ra, lưu lại một chuỗi xuyên kiên trì vết chân, bắt khuất chính tâm, tất cả những thứ này cảnh tượng tiêu mất, hóa thành đầy trời hào hùng cùng kiên định, Lý lão đầu một câu nói thốt ra mà ra,

"Ta có thể nắm!"

"Vào môn hạ ta, làm tôn sư trọng đạo, không được khi sư diệt tổ, có nhục sư môn, như có thể nắm hay không?" Trì Thủy Mặc từng bước ép sát, hỏi tiếp.

"Ta có thể nắm!"

"Vào môn hạ ta, làm đồng môn ra mắt, không đắc thủ đủ tướng tàn, kẻ thù khoái trá, người thân đau lòng, như có thể nắm hay không?" Nhiều tiếng ép hỏi, từng từ đâm thẳng vào tim gan, khẩu hơi linh hồn, không để lối thoát.

"Ta có thể nắm!"

"Vào môn hạ ta, làm thủ chính trừ tà, không được dựa dẫm pháp thuật, ức hiếp vô tội, như có thể nắm hay không?" Những câu chuông sớm, chữ chữ trống chiều, đánh tâm linh, không cho tránh lui.

"Ta có thể nắm!"

"Vào môn hạ ta..."

...

Từng tiếng 'Ta có thể nắm' lối ra, Lý Bắc Uyên đầu óc càng ngày càng tỉnh táo, trong lòng dường như ngày càng sáng sủa, một câu cú ép hỏi, lần lượt trả lời, đề đã năm mươi, sáu mươi tuổi Lý Bắc Uyên dĩ nhiên hào hùng mãnh trưởng, nhiệt huyết sôi trào, hận không thể hiện tại liền đi giải cứu bách tính cùng nước sôi lửa bỏng bên trong.

"Đã như vậy, còn không quỳ xuống dập đầu!" Trì Thủy Mặc một thân gào to! Đình chỉ hỏi thăm!

Lý Bắc Uyên nghe được lời ấy, lúc này liền phản xạ có điều kiện giống như quỳ xuống, trong lòng tràn đầy hào hùng hấn, căn bản không có có ý thức đến điều này có ý vị gì, tinh thần của hắn còn du đãng ở cái kia từng cái từng cái cảnh tượng bên trong.

Nghe được Trì Thủy Mặc tiếng hét lớn, Lý Bắc Uyên không chút do dự, trực tiếp chính là ba cái dập đầu xuống, "Tùng tùng tùng!" Đem cái trán khấu ra một đạo vết máu đến, có thể thấy được tâm!

Làm Lý Bắc Uyên ba cái dập đầu khấu xong, đứng dậy đứng thẳng thời gian, Trì Thủy Mặc trong tiếng hít thở, hơi hét một tiếng, tay phải xoay tay kết liễu một cái thần bí pháp ấn.

Này pháp ấn không phải quân tử lục nghệ ở trong bất luận cái nào pháp ấn, gọi là, 'Hạo Nhiên thừa đạo ấn' !

Giờ khắc này, Trì Thủy Mặc hắc thiết trong thức hải 'Hạo nhiên chính khí thư' bạch quang tăng vọt, từng đạo từng đạo Nguyên Thủy phù văn từ 'Hạo nhiên chính khí thư' bên trong bay ra, ngưng kết thành một cái màu trắng hạt giống, tinh tế mấy đến, cái kia phù văn tổng cộng có ba mươi sáu cái, thành Thiên Cương số lượng!

Tay phải thành ấn, Trì Thủy Mặc ở Lý Bắc Uyên cái trán hơi một điểm, một đạo ngưng tụ đến cực điểm màu trắng hạt giống từ Trì Thủy Mặc đầu ngón tay bốc lên, rơi vào Lý Bắc Uyên thiên linh.

Màu trắng hạt giống vừa rơi vào Lý Bắc Uyên thiên linh, trực tiếp chìm xuống, dường như Lý Bắc Uyên * căn bản không tồn tại giống như vậy, màu trắng hạt giống liền như thể thẳng tắp xuyên (mặc) qua Lý Bắc Uyên *, đứng ở đàn bên trong huyết chỗ.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, màu trắng hạt giống nổ tung, hóa thành vô biên sóng khí điên cuồng xung kích Lý Bắc Uyên đàn bên trong huyết, lúc này, Lý Bắc Uyên các vị trí cơ thể đột nhiên bốc lên vô số nguyên thủy chính khí đi ra, như nhũ yển về tổ giống như vậy, dồn dập tập trung vào màu trắng hạt giống hóa thành vô biên sóng khí bên trong.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 193: Mấy đạo! Di tinh hoá đầu, tránh chết sinh trưởng

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, màu trắng hạt giống nổ tung, hóa thành vô biên sóng khí điên cuồng xung kích Lý Bắc Uyên đàn bên trong huyết, lúc này, Lý Bắc Uyên các vị trí cơ thể đột nhiên bốc lên vô số nguyên thủy chính khí đi ra, như nhũ yển về tổ giống như vậy, dồn dập tập trung vào màu trắng hạt giống hóa thành vô biên sóng khí bên trong.

Ầm ầm ầm, ầm ầm ầm, tiếng vang liên tục, cái kia vô biên màu trắng sóng khí được vô số vô số nguyên thủy chính khí chống đỡ, dĩ nhiên một lần nữa hóa thành một viên màu trắng hạt giống, không chờ tạo ra đàn bên trong huyết hợp lại.

Này màu trắng hạt giống bỗng nhiên phồng lớn, ầm ầm! Ầm ầm! Như nặng cổ giống như tiếng tim đập vang lên, màu trắng hạt giống biến ảo thành một * ngày, bán kính hai thước 4 tắc đại ngày soi sáng dần bên trong huyết tử phương.

Ồ Tiên Thiên nho tu trí mạch bên trong, lấy đại ngày vì tôn, hai thước 4 tắc đại ngày, chính là thượng giai tư chất .

Thế nhưng, này tư chất làm Trì Thủy Mặc đồ đệ, còn còn thiếu rất nhiều!

Ngay ở tạo ra bên trong đan điền sắp định hình thời gian, một đạo thành hình 'Trì' ký tự văn từ Lý Bác Uyên trong thức hải bay ra, trực tiếp bay vào cái kia luân trí tuệ đại ngày bên trong, kết thúc ở đại buổi trưa ương.

Có 'Trì' chữ bí phù chống đỡ, cái kia nguyên bản sắp sửa định hình đại ngày dĩ nhiên chuyển động, như Man Hoang cự thú trái tim giống như, không ngừng mà nhảy lên, rầm! Rầm!

Theo đại ngày nhảy lên, đại ngày to nhỏ cũng đang phát sinh biến hóa, thật giống đúng như một cái chính đang lớn lên Man Hoang người khổng lồ giống như vậy, hai thước 5 tắc, hai thước 6 tắc, hai thước bảy tắc, đại ngày không ngừng tăng trưởng, tràn ngập sinh cơ bùng bùng.

Làm trí tuệ đại ngày trưởng thành đến hai thước tám tắc thời gian, đại ngày hết sạch sức lực, liền muốn dừng lại.

Trì Thủy Mặc khẽ cau mày, sắc mặt nghiêm nghị, 'Nho gia thế giới' bên trong Hạo Nhiên đại ngày bỗng nhiên hơi động, vô lượng quang minh toả ra, một cái màu trắng quang long từ đại buổi trưa quanh quẩn mà ra.

Sắc mặt hơi hơi trắng lên, Trì Thủy Mặc mắt nhìn thẳng. Quang long vọt thẳng tiến vào Trì Thủy Mặc đầu ngón tay.

Lúc này, Lý Bác Uyên thiên linh chỗ đột nhiên nhảy vào một luồng thuần túy đến cực điểm hạo nhiên chính khí đến, hóa thành một cái màu trắng đại long. Hòa vào cái kia * ngày bên trong.

Đại ngày được màu trắng đại long chống đỡ, lần thứ hai tăng trưởng. Hai thước 9 tắc, ba thước, ba thước một tắc, ba thước hai tắc...

Tăng trưởng tốc độ càng ngày càng chậm, cuối cùng, trí tuệ đại ngày rốt cục định hình ở ba thước ba tắc!

Này, là Tiên Thiên nho tu bên trong cực phẩm đặt móng! Ba thước ba tắc, vì thanh thiên số lượng!

Ba thước ba tắc đại ngày một thành. Lý Bác Uyên dần bên trong huyết truyền ra một trận rung trời vang, đại ngày xung quanh mệnh môn khói đen do hắc chuyển bạch, dần dần ngưng tụ, hóa thành một vệt màu trắng giới mô, đem hai trọng bốn thước đại ngày bao ở trong đó.

Làm giới mô kết thúc thời gian, đại ngày hơi rung động, nguyên vốn có chút rung chuyển bên trong đan điền triệt để ổn định lại.

"Hạo nhiên chính khí vì mất, Nhật Nguyệt Sao trời vì châu, Hạo Nhiên tinh thần mất, hiện!" Trì Thủy Mặc trong lòng hét lớn. 'Nho gia thế giới' bên trong hạo nhiên chính khí điên cuồng tuôn trào, ở Trì Thủy Mặc đỉnh đầu hóa ra hai cái khoảng một tắc to nhỏ viên mất đến.

Cái kia hậu thế giới đỉnh vận hành nhật nguyệt cũng khẽ run lên, mặt trời mặt trăng hình chiếu bay ra. Khảm vào viên mất bên trong. Một đối với khoảng một tắc đại ánh mất liền như thế trôi nổi ở Trì Thủy Mặc đỉnh đầu.

Thông qua 'Hạo Nhiên tinh thần mất', Trì Thủy Mặc nhìn thấy Lý Bác Uyên bên trong bên trong đan điền một vòng ba thước ba tắc đại ngày bóng mờ treo trên bầu trời, đại buổi trưa ương, một cái to bằng cái đầu 'Trì' ký tự văn xoay tròn không ngừng.

Đại ngày ở ngoài, là một vệt màu trắng giới mô, đẩy lên toàn bộ bên trong đan điền, đem bóng mờ đại ngày phủ kín trong đó.

Thấy này, Trì Thủy Mặc tản đi đỉnh đầu 'Hạo Nhiên tinh thần mất', trong lòng âm thầm gật đầu. Này bóng mờ đại ngày chính là Lý Bác Uyên tiềm lực, hần chỉ cần tích lũy hạo nhiên chính khí. Liền có thể vững vững vàng vàng tu luyện tới nho sư cảnh giới đỉnh phong.

Bởi vì, Lý Bác Uyên đối với nho gia học vấn lý giải đã phi thường thâm hậu. Chính là hiện nay trên đời số lượng không nhiều đại nho một trong!

Hơn nữa, loại này Tiên Thiên nho tu trí thể, tu hành trí mạch thời gian, đột phá nho đạo cảnh giới cũng so với Trì Thủy Mặc càng dễ dàng.

Vì lẽ đó, Lý Bác Uyên cái nào sợ cái gì cũng không làm, chỉ là bị động hấp thu trong thiên địa hạo nhiên chính khí, đều có thể thuận buồm xuôi gió tu đến Trì Thủy Mặc cảnh giới trước mắt!

Đại nho tu hành này Tiên Thiên nho đạo, quá khủng bố!

Thu hồi 'Hạo Nhiên tinh thần mất', Trì Thủy Mặc hai tay bấm quyết, miệng quát, "'Hạo Nhiên thừa đạo án' đệ nhị biến!"

"Xèo xèo xèo" Lý Bác Uyên trong tai vang lên vô số kim chỉ nam chuyển động âm thanh, trong đó đan điền 'Thanh thiên đại ngày giới' bên trong, ba mươi sáu cái to bằng nắm tay Nguyên Thủy phù văn đột nhiên xuất hiện ở đại mặt trời lên cao không.

Nguyên Thủy phù văn thật giống hóa thành từng con từng con thiên nga, nhảy vào đại ngày bóng mờ bên trong, ở toàn bộ đại buổi trưa không ngừng bay lượn, cái kia linh động bóng người, chỉ sợ cũng liên chân chính thiên nga nhìn cũng sẽ xấu hổ.

Rất nhanh, vô số bé nhỏ phù vân liền từ ba mươi sáu cái phù vân bên trong bay ra, dường như từng con từng con thiên nga giống như vậy, trải rộng toàn bộ đại ngày bóng mờ, những bùa chú này không tự khắp nơi rơi, ở đại buổi trưa đan dệt ra một bộ phức tạp đến cực điểm hình nổi ẩn ẩn.

Toàn bộ cảnh tượng tiết lộ một tia huyền ảo khí tức, âm âm một tiếng vang thật lớn, miễn đại ngày rơi phù vân bỗng nhiên biến mất không còn tăm hơi, liền ngay cả cái kia ba mươi sáu cái to bằng nắm tay Nguyên Thủy phù vân cũng mất tung ảnh.

Cùng lúc đó, Lý Bác Uyên cảm thấy trong đầu có thêm vô số học vấn, thật giống có vô số cá nhân ở trong đầu của hắn đọc kinh văn, một lần lại một lần.

Khi vận may đến thì trong lòng cũng sáng ra Lý Bác Uyên không lo được son động bên trong bùn đất, lập tức ngồi khoanh chân, lắng lắng nghe trong đầu kinh văn âm thanh.

Theo kinh văn đọc, vô số quang ảnh hiện lên,

Có một gã từ sự nghiệp khi đang trên đỉnh vinh quang, bo bo giữ mình ẩn sĩ, có bảy mưu tính kế, quyết thắng ngàn dặm quân sư, có thuận gió ngự khí, bay lượn cửu thiên đại nho, có cục cung tận tụy, trấn quốc an bang bề tôi.

Những này quang ảnh bên trong người, đều có một cái đặc điểm, trí tuệ vô song, có đại ân đại đức chí trí, có phúc thiết thòi tự thắng chí trí, cũng có kết hợp cương nhu chí trí.

Càng nhiều, nhưng là từng cái từng cái cầm trong tay bát quái la bàn người, bọn họ kính thiên, lễ địa, người yêu, bọn họ bảy mưu tính kế bên trong, quyết thắng bên ngoài ngàn dặm, bọn họ tìm long điểm huyết, phong thủy phong thủy.

Bầu trời đảo ngược, đại địa nứt toác.

Những này trên người mặc da thú, cầm trong tay bát quái la bàn trí giả, dùng trí tuệ của bọn họ, ở cái kia cự thủ hoành hành, yêu ma thời loạn lạc thời đại, đẩy lên một cái dân tộc hưng vong, nâng lên một cái chủng tộc hi vọng.

Bọn họ, là tu hành mấy đạo chi! Bọn họ, là tu hành trí mạch người!

Nhiệt huyết bầu không khí từ từ đi xa, để cho Lý Bác Uyên, là một loại Chiến Quỷ đầu yêu, hộ vệ dân tộc hưng vong tinh thần! Là thức thiên thời, biết địa lợi, hiểu âm dương, sẽ nhân sự năng lực!

Chậm rãi mở hai mắt ra, Lý Bác Uyên trong mắt mênh mông khí chợt lóe lên, hắn chậm rãi đứng lên, hướng về Trì Thủy Mặc đầy Kim sơn, cũng ngọc trụ lay xuống, "Sư tôn đại ân, bác yên, suốt đời khó quên!"

Một bên ngưng thần khôi phục Trì Thủy Mặc gật gật đầu, đạo, "Bác yên, nếu người truyền thừa ta nho đạo trí mạch cùng với mấy đạo, liền muốn gánh lấy tương ứng trách nhiệm đến."

Lý Bác Uyên khuôn mặt nghiêm nghị, cất cao giọng nói, "Sư tôn yên tâm, đệ tử tất nhiên sẽ không để cho ngài thất vọng!"

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Dưới đất có hỏa, minh di

Chậm rãi mở hai mắt ra, Lý Bác Uyên trong mắt mênh mông khí chợt lóe lên, hắn chậm rãi đứng lên, hướng về Trì Thủy Mặc đầy Kim sơn, cũng ngọc trụ lay xuống, "Sư tôn đại ân, bác yên, suốt đời khó quên!"

Một bên ngưng thần khôi phục Trì Thủy Mặc gật gật đầu, đạo, "Bác yên, nếu người truyền thừa ta nho đạo trí mạch cùng với mấy đạo, liền muốn gánh lấy tương ứng trách nhiệm đến."

Lý Bác Uyên khuôn mặt nghiêm nghị, cất cao giọng nói, "Sư tôn yên tâm, đệ tử tất nhiên sẽ không để cho ngài thất vọng!"

"Ân, " Trì Thủy Mặc đáp một tiếng, chỉ vào y quán ở ngoài địa ngục thành trì đạo, "Bác yên, thiên hạ ngày nay, yêu ma hoành hành, bách tính tên bất liêu sinh, thời loạn lạc chi tượng đã hiển lộ, không ít địa phương, càng là có người khởi nghĩa vũ trang, ý đồ lấy đại sở mà thay thế.

Sư phụ muốn làm, chính là quét sạch có ý đồ lật đổ thiên hạ, náo loạn nhân gian yêu nghiệt, còn thiên hạ một cái sáng sủa cần không.

Sư phụ muốn người tiến vào triều đình, cư tổng sách ứng hai người sư huynh, trong bóng tối khổng chế đại sở đại quân viễn chinh, ảnh hưởng triều đình mỗi cái đại thế gia, này sẽ ở tương lai quét dọn ngoan cố yêu ma thế lực mang đến rất lớn tiện lợi.

Người, có thể có lòng tin gánh lấy trọng trách này?"

Lý Bắc Uyên đầy mặt trinh trọng, cất cao giọng nói, "Đệ tử lại tự tin, kính xin sư tôn yên tâm, đệ tử nhất định đem hết toàn lực, không phụ sư tôn kỳ vọng!"

Tri Thủy Mặc khẽ mỉm cười, chẳng biết có được không, vung tay lên, một luồng nhu hòa sức mạnh đem Lý Bắc Uyên nâng dậy, "Tốt, nếu người có này quyết tâm, liền cùng ta cùng sư mẫu của người đi này 'An thuận thành' bên trong đi một lần đi."

Nói xong, lúc này loại bỏ ý bên trong quán mê hoặc mọi người pháp lực, "Thanh mị, đi thôi!"

Hai người, lập tức liền ngoại trừ y quán, trực tiếp hướng về y quán bước ra ngoài, từ trong hoảng hốt tỉnh lại A Hồ có chút không rõ, "Lý lão, hai người này thế nào mới vừa vào đến liền muốn đi à?"

Lý Bắc Uyên không có giải thích. Chỉ là mở miệng nói, "A Hồ, người ở lại y quán ràng buộc tốt mọi người. Ta theo bọn họ đi một lần, những chuyện khác không cần hỏi nhiều!" Nói xong, Lý Bắc Uyên lưu lại trọn mắt ngoác mồm A Hồ không hiểu ra sao mọi người, theo Tri Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị rời khỏi y quán.

Y quán ở ngoài, nguyệt quang trong suốt, ba người không tốn sức chút nào liền có thể thấy rõ bốn phía, bắt quả theo Tri Thủy Mặc đi rồi nửa nén hương thời gian, Lý Bắc Uyên liền nghe thấy tiếng gào thét truyền đến, là những Zombie đó âm thanh!

Dọc theo đường đi, Tri Thủy Mặc đã nói với Lý Bắc Uyên thanh này 'Phong thiên luyện thi trận' lai lịch. Cùng với Zombie nhược điểm, đầu!

Một trận ngổn ngang tiếng bước chân truyền đến, một đám trên mặt còn mang theo thịt thối Zombie xuất hiện ở ba người trước mặt, "Sư tôn, đệ đệ tử thử xem đi!"

Sư phụ có việc, đệ tử phục lao, đây là thế gian tình lý, có Zombie xuất hiện Lý Bắc Uyên đương nhiên sẽ không đến lúc Tri Thủy Mặc ra tay, trừ phi Tri Thủy Mặc để Lý Bắc Uyên một bên nhìn, không phải vậy. Những chuyện nhỏ nhặt này, chính là Lý Bắc Uyên sự tình!

Tri Thủy Mặc gật gù đầu, hiển nhiên muốn nhìn một chút Lý Bắc Uyên mấy đạo uy lực làm sao. Này quân tử lực nghệ bên trong mấy một trong nghệ, Tri Thủy Mặc chưa thu được truyền thừa, Lý Bắc Uyên mấy đạo là trực tiếp từ 'Hạo nhiên chính khí thư' bên trong tiếp thu truyền thừa, không có quan hệ gì với Tri Thủy Mặc.

Ngoài ba trượng, mười mấy con Zombie chính đang cấp tốc chạy tới, những này hấp thu ánh trăng Zombie đã sớm thoát ly lúc trước bước chân kia cứng ngắc, hành động chậm chậm tinh cảnh lúng túng, trở nên lực lớn vô cùng, nhanh vượt qua tuần mã!

Nếu như không phải Tri Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị đến. Dù cho có Lý Bắc Uyên giao chế nước thuốc, có thể lừa dối Zombie khứu giác bén nhạy. E sợ y quán mọi người cũng không sống hơn mấy ngày.

Zombie môn gào thét xông thẳng Lý Bắc Uyên mà đến, bay nhanh bóng người trên đất mang theo từng cái từng cái màu xám thổ long. Mắt thấy Lý Bắc Uyên liền muốn va vào đàn này Zombie.

Trong chớp mắt, Lý Bắc Uyên di chuyển, hai tay bấm quyết, một luồng hạo nhiên chính khí bị bỗng dừng triệu hoán mà đến, hóa thành một cái to lớn bát quái la bàn bóng mờ, trôi nổi ở một đám Zombie bầu trời.

"Thiên hạ có son, đệ! Quân tử xa hơn tiểu nhân." Bát quái la bàn trên bỗng nhiên bay ra hai loại quái tượng đến,

Lý Bắc Uyên này hai quái, một càn quái, một坎 quái, thiên cùng son hai hai tầng hợp, dĩ nhiên tạo thành một cái "Độn quái".

Thiên hạ có son chi độn quái!

Độn quái khí, mật mờ, Lý Bắc Uyên chân thân ẩn núp ở độn quái khí bên trong, đột nhiên liền như thế vô duyên vô cớ mất đi tung tích.

Đám kia bay nhanh Zombie bên trong, phía trước Zombie nhìn thấy Lý Bắc Uyên đột nhiên biến mất, lại đột nhiên ngừng lại, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc vẻ mặt, nhưng mà, mặt sau Zombie nhưng không có nhìn thấy Lý Bắc Uyên biến mất, thẳng tắp vọt lên.

"Ầm ầm ầm!" Một đám Zombie đụng vào nhau, suất thành một chỗ lẫn địa hồ lô. Còn Tri Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị, sớm đã bị Tri Thủy Mặc thả ra hạo nhiên chính khí che đậy đi thân hình, đàn này Zombie căn bản là không phát hiện được hần hai tồn tại.

Không chờ những này Zombie bò lên, Lý Bắc Uyên âm thanh lại vang lên, "Dưới đất có hỏa, minh đi!"

Bát quái la bàn bên trên, khôn quái cùng cách quái bay ra, hai hai kết hợp lại, tạo thành dưới đất có hỏa chi quái, minh đi!

Minh đi tâm ý, tức là hỏa ở dưới đất, như dung nham nắp trong dưới nền đất, bùng bùng muốn phát.

Theo Lý Bắc Uyên trong tay pháp quyết xoay một cái, khôn cách đổi chỗ, hỏa trên thổ dưới, lửa rừng liệu nguyên, một phát không cách nào thu thập!

Bầy zombie bên trong đột nhiên bỗng đứng bốc lên một trận đại hỏa, thiêu đến đàn này Zombie gào gào thét lên.

Nương theo tư tư âm thanh, đám kia Zombie huyết nhục dưới lưu lại mờ rất nhanh sẽ bị nhen lửa, một đám Zombie nhất thời hóa thành chừng mười chi to lớn hình người cây đuốc.

Zombie tiếng hét thảm rất nhanh lại đưa tới một đám Zombie, đàn này Zombie tốt không sợ chết, thẳng tắp nhằm phía hiện ra thân hình Lý Bác Uyên.

Dù sao Lý Bác Uyên đạo hạnh còn thiên, đòn quái chống đỡ lập tức hiện ra thân hình, đối mặt xông lên Zombie, Lý Bác Uyên miệng quát, "Trạch bên trong có hòa, cách! Quân tử lấy tri lịch, minh thể! Cách quái!"

To lớn bát quái la bàn bóng mờ bên trong, đoái quái cùng cách quái quái tượng bay ra, tổ hợp thành một cái to lớn cách quái, cách quái, biến xã tắc, cái nhân đạo, cách mệnh trời chỉ quái, so với mình đi chỉ quái, đều muốn hùng vĩ ác liệt nhiều lắm.

Cách quái một thành, vô số lười mắt tiếng xuất hiện, trong hư không xuất hiện đạo đạo đạo khí kiếm khí, đem vọt tới bầy zombie chém thành một chỗ phần vụn thi thể!

Nương theo đàn này Zombie xong xuôi, vừa bị nhen lửa Zombie môn cũng hóa thành một chỗ hắc hôi, tỏ rõ bọn họ đã từng tồn ở trên thế giới xưa.

Tri Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị cũng hiện ra hiện ra thân hình, Tô Thanh Mị hiển nhiên có chút giật mình, nhìn Tri Thủy Mặc một chút, nàng không nghĩ tới, này Lý Bác Uyên bất quá bị chính mình phụ quân nhận lấy bất quá gần nửa canh giờ, dĩ nhiên có thể có sức chiến đấu như thế!

Phải biết, dù cho là thanh khâu cửu vĩ một mạch người mới học, muốn đạt đến Lý Bác Uyên trình độ như thế này sức chiến đấu, cũng ít nhất phải hơn nửa năm!

Hơn nữa, tình diệu trình độ còn còn kém rất rất xa Lý Bác Uyên bát quái la bàn bóng mờ!

Tô Thanh Mị không biết, quân tử lục nghệ bên trong mấy một trong nghệ, am hiểu căn bản liền không phải chính diện chiến đấu, mà là thôi diễn phương pháp, này sức chiến đấu, bất quá là mấy đạo một chút thêm đầu thôi.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 195: Giảo hoạt Zombie vương

Phải biết, dù cho là thanh khâu cửu vĩ một mạch người mới học, muốn đạt đến Lý Bác Uyên trình độ như thế này sức chiến đấu, cũng ít nhất phải hơn nửa năm!

Hơn nữa, tình diệu trình độ còn còn kém rất rất xa Lý Bác Uyên bát quái la bàn bóng mờ!

Tô Thanh Mị không biết, quân tử lục nghệ bên trong mấy một trong nghệ, am hiểu căn bản liền không phải chính diện chiến đấu, mà là thôi diễn phương pháp, này sức chiến đấu, bất quá là mấy đạo một chút thêm đầu thôi.

Đội đến Lý Bác Uyên liệu lý này hai nhóm xông lên Zombie, Tri Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị liền hiển hiện ra bóng người đến, lúc này trong thành oán khí càng ngày càng dày đặc, đồng thời ở thành tây trên diễn võ trường không mờ hồ tụ thành một vòng xoáy khổng lồ.

Vốn là Tri Thủy Mặc còn muốn lại mượn những này Zombie tôi luyện Lý Bác Uyên một phen, tốt tăng cao lực chiến đấu của hắn, thế nhưng nhìn cái kia oán khí, e sợ cái kia ma thi đã đến thời khắc mấu chốt, lại tiếp tục trì hoãn, đợi đến cái kia ma thi đại công cáo thành, e sợ Tri Thủy Mặc mấy người liền có phiền phức.

Bởi vậy, Tri Thủy Mặc cũng không kịp nhớ ở tôi luyện Lý Bác Uyên, lập tức vung ra một đạo hạo nhiên chính khí đến, đem ba người bao lấy, trong miệng giải thích, "Cái kia ma thi giờ khắc này dĩ nhiên hành công đến thời khắc mấu chốt, chờ đợi thêm nữa, e sợ sinh biến cố, bởi vậy, chúng ta trước tiên đi chỗ đó thành tây diễn võ trường giải quyết ma thi lại nói!"

Nói xong, Tri Thủy Mặc trong miệng hét một tiếng "Thiên địa có chính khí, tạp nhiên phú lưu hình, nghe ta hiệu lệnh tôn, hóa thành mưa giao cù!" Tri Thủy Mặc trong miệng phù âm vừa ra, bao lấy ba người hạo nhiên chính khí liền hóa thành một đạo mây trắng đem ba người cuốn một cái, mây trắng lập tức loáng một cái, liền hóa thành một vệt sáng đi xa.

Này 'An thuận thành' tuy rằng phồn hoa, thế nhưng địa phương cũng không lớn, Tri Thủy Mặc đòn pháp lại vô cùng mau lẹ, vì vậy bất quá mười cái hô

hấp, ba người liền đến thành tây diễn võ trường.

Bên ngoài diễn võ trường, Trì Thủy Mặc hạ xuống độn quang, mở mắt nhìn lại, trong lúc đó trong diễn võ trường. Trong ngoài vây quanh mấy chục tầng Zombie, tối om om một mảnh, sợ không phải có 1 vạn lai lịch!

Những này Zombie đều ngửa mặt lên trời đối với nguyệt. Phun ra nuốt vào tinh hoa, này rộng rãi diễn võ trường đúng là bởi vì những này Zombie phun ra nuốt vào càng thêm sáng sủa mấy phần.

Cái kia diễn võ trường trung ương. Một toà cao cao tể đàn đứng lặng, tể đàn có cao khoảng một trượng, ba trượng chu vi, để ba người tức giận không thôi chính là, cái kia tể đàn dĩ nhiên toàn bộ do nhân loại xương dựng mà thành, trên tể đàn khắc rõ vô số đen kịt phù văn, như từng cái từng cái đứt tợn oán nộ mặt người.

Phía trên tể đàn, một bóng người cao to quay lưng ba người ngồi. Thân ảnh kia cực cao, dù cho là ngồi, dĩ nhiên cũng có sáu thước đến cao, nếu là đứng lên đến, e sợ thân cao qua trượng.

Thân ảnh kia vốn là ở đối với này bầu trời phun ra nuốt vào, bất quá ba người vừa hạ xuống diễn võ trường, thân ảnh kia dĩ nhiên khẽ động, hiển nhiên là đã phát hiện ba người đến.

Bất quá, này diễn võ trường bốn phía trống trải, đánh lén gian nan. Vì vậy Trì Thủy Mặc cũng không có ý định đánh lên này ma thi, bị phát hiện không có gì.

Thật giống là hành công đến thời khắc mấu chốt, dù cho nhận ra được ba người đến. Cái kia ma thi đã lâu không gặp có động tác gì, chỉ là ngửa mặt lên trời rống lên một tiếng, thanh âm này lạnh lẽo sâu thẳm, Trì Thủy Mặc tuy rằng nghe không hiểu này ma thi ngôn ngữ, nhưng nghĩ đến sẽ không là hoan nghênh bọn họ.

"Bác uyên, đợi lát nữa chúng ta cùng cái kia thi ma giao thủ, người ngay ở diễn võ trường cạnh cửa quan sát, tuyệt đối không thể tự ý ra tay!" Trì Thủy Mặc dặn Lý Bác Uyên một phen, hiển nhiên là sợ hãi tự ý ra tay. Đến thời điểm rước lấy Zombie vây công, xảy ra điều gì sự cố.

Trì Thủy Mặc vừa dặn dò xong tất. Liền thấy cái kia tể chung quanh đài ngồi khoanh chân tám con Zombie ngửa mặt lên trời hống một tiếng, ngoại vì Zombie nghe được mệnh lệnh. Lập tức giống như thủy triều vọt tới.

Thật nhanh! Trì Thủy Mặc trong lòng kinh ngạc thốt lên, so với ở trong rừng cây kia nhìn thấy Zombie tới nói, những này Zombie tốc độ nhanh nhiều, có thể so với lúc bộc phát hậu báo sản.

Bất quá nửa cái hô hấp, những Zombie đó cũng đã chạy vội tới Trì Thủy Mặc trước mặt, hẳn thậm chí có thể nhìn rõ ràng trước mắt cái này mục nát Zombie ngoài miệng dưới đáy nước mũi, thật là ghê tởm!

Như nước thủy triều Zombie trong ngoài đem Trì Thủy Mặc vây nhốt, chỉ lát nữa là phải đem hắn nhấn chìm, Lý Bác Uyên nhìn ra tình huống nguy cấp, cho rằng Trì Thủy Mặc do bất cẩn không ứng phó kịp, đang muốn ra tay cứu viện.

Chỉ nghe Trì Thủy Mặc hơi hét một tiếng, "Son!"

Một đạo nhàn nhạt ngọn núi bóng mờ bỗng nhiên xuất hiện, chỉ có cao sáu thước, ngọn núi tuy nhỏ, nhưng bên trên Hạo Nhiên dày nặng tâm ý dày đặc phi thường, để vừa có chút lo lắng Lý Bác Uyên trong lòng vừa vững.

Ngọn núi bóng mờ vừa xuất hiện, trong nháy mắt liền đem Trì Thủy Mặc bao ở trong đó, bất quá những kia Zombie môn cũng sẽ không khách khí với hắn, từng đôi ngăm đen lợi trào mang theo điểm điểm hàn mang trực tiếp hướng về ngọn núi bóng mờ vô xuống.

"Gào ~! Gào ~!" Đáng thương Zombie lập tức truyền đến từng tiếng tiếng bi hào.

Nguyên lai, là ngọn núi kia bóng mờ trên mang vào hạo nhiên chính khí để con này Zombie ăn van nài, Zombie môn một đôi hàn mang giấu điểm trên lợi trào bốc lên từng tia từng tia yên vụ, hiển nhiên, bị hạo nhiên chính khí tổn thương.

Ở ngọn núi bóng mờ đỡ Zombie sau, Trì Thủy Mặc lại là tiếp theo lại là quát to một tiếng, "Sông!"

Xoạt, một cái cuộn cuộn dòng sông bóng mờ vắt ngang ở Trì Thủy Mặc cùng Zombie trong lúc đó,

Đột nhiên xuất hiện dòng sông để những này Zombie phản ứng không kịp nữa, trực tiếp một đầu vọt vào dòng sông bên trong, sau đó không chờ mặt sau Zombie phản ứng lại, Trì Thủy Mặc tâm niệm khẽ nhúc nhích, dòng sông kia bóng mờ hơi cuộn một cái, liền đem hai vòng Zombie cuốn vào dòng sông bên trong.

"Gào gào gào ~!" Zombie môn vừa vào dòng sông liền phát sinh thống khổ kêu rên, thật giống như người bình thường rơi vào sôi trào địa nôi chảo giống như vậy, chà chà, mùi vị đó!

Những này tàn bạo Zombie liền như từng cái từng cái đáng thương tiểu chim cút, ở Hạo Nhiên nước sông gội rửa dưới không ngừng mà gãy dựa, cái kia thần thò trên mặt dĩ nhiên lộ ra thân sắc thống khổ.

Những kia còn chưa vọt tới Hạo Nhiên sông bóng mờ Zombie môn, nghe thấy những này Zombie tiếng kêu rên, dĩ nhiên miễn cưỡng dừng lại xung kích

bước chân, từng cái từng cái mục nát trên mặt dĩ nhiên toát ra sợ sệt cùng do dự về mặt.

Nếu như cũng chỉ là những này phổ thông Zombie, e sợ Trì Thủy Mặc sớm đã đem dọa lui, đáng tiếc, nhìn thấy Zombie môn giẫm chân tại chỗ, bên dưới té đàn cái kia tám con thân hình cao lớn Zombie cùng nhau ngửa mặt lên trời hét dài, tức giận ý vị liền ngay cả Trì Thủy Mặc đều có thể nghe được.

Có zombie cấp cao giục, zombie bình thường lần thứ hai hướng về Trì Thủy Mặc vọt tới, một con lại một con dường như sùi cào vào nòi giống như rơi Trì Thủy Mặc dòng sông bên trong.

Nhưng mà, này dòng sông bóng mờ tuy rằng ở trong chứa không gian, thế nhưng dù sao công hậu còn thấp, đang giả bộ hơn 800 đầu Zombie sau liền có lực thua, bởi vì dòng sông bên trong giấu diếm không gian đã bị chứa đầy.

"Chuyển!" Trì Thủy Mặc miệng phun phù âm, trong tay bấm quyết, trước mắt Hạo Nhiên dòng sông hóa thành một cái linh động trường xà, Trì Thủy Mặc dự định đem chuyển động dòng sông bóng mờ, đem dòng sông bên trong Zombie tất cả đều hóa đi.

Vậy mà, liền hai cái này hô hấp dừng lại, dĩ nhiên từ tà bên trong lao ra mấy chục con vóc người cường tráng, huyết nhục hoàn hảo Zombie đến, những này Zombie thừa dịp Trì Thủy Mặc không thể sử dụng dòng sông bóng mờ trống rỗng, dĩ nhiên cùng nhau nhào tới, trong tay móng tay bỗng nhiên nổ lên dài khoảng nửa trượng ánh kiếm.

Mấy trăm ánh kiếm đan xen, chỉ lát nữa là phải đem Trì Thủy Mặc phân thân!

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 196: Tỉnh nghỉ ngàn quân tiền

Vậy mà, liền hai cái này hô hấp dừng lại, dĩ nhiên từ tà bên trong lao ra mấy chục con vóc người cường tráng, huyết nhục hoàn hảo Zombie đến, những này Zombie thừa dịp Trì Thủy Mặc không thể sử dụng dòng sông bóng mờ trống rỗng, dĩ nhiên cùng nhau nhào tới, trong tay móng tay bỗng nhiên nổ lên dài khoảng nửa trượng ánh kiếm.

Mấy trăm ánh kiếm đan xen, chỉ lát nữa là phải đem Trì Thủy Mặc phân thân!

"Thật can đảm!" Trì Thủy Mặc gầm lên một tiếng, làm sao không biết đây là cái kia tám con Zombie vương mưu kế, trước tiên dùng zombie bình thường tiêu hao pháp lực của hắn, lấp kín hắn dòng sông bóng mờ, đợi đến Trì Thủy Mặc pháp lực hạ xuống, dòng sông chứa đầy thời gian, chính là những này zombie cấp cao đánh lên thời khắc.

Những này zombie cấp cao trên tay ánh kiếm chính là cực kỳ tinh khiết thi âm ánh kiếm, nếu như tùy ý những này ánh kiếm hạ xuống, e sợ Trì Thủy Mặc thuận miệng gọi ra đến ngọn núi bóng mờ lập tức liền muốn bị xé nát, liền quan Trì Thủy Mặc thân thể cũng phải hóa thành khối thịt.

Dù cho lúc này Trì Thủy Mặc lại cho gọi ra 'Trần' ký tự văn bóng mờ, đến tăng mạnh ngọn núi bóng mờ phòng ngự, vội vàng trong lúc đó cũng rất khó chống đối những này thi âm quang kiếm phong mang.

"Phu quân!" Tô Thanh Mị hét lên từng tiếng, lập tức thả ra một đạo mờ mịt hôi quang, đem Trì Thủy Mặc bọc lại!

Ánh kiếm hôi mạc đụng nhau, Trì Thủy Mặc vốn cho là chắc chắn phát sinh kim thiết giao mâu tiếng, cái nào nghĩ đến cái kia hôi quang còn như là sóng nước, hơi rung nhẹ một phen, liền đem cái kia mấy trăm đạo thi âm ánh sáng đỡ.

Nếu như không phải Tô Thanh Mị thôi thúc 'Vạn Yêu hoàng châu' giúp đỡ, e sợ Trì Thủy Mặc chỉ có liều lĩnh bại lộ là bài tẩy nguy hiểm, phát động 'Hồng Mông vạn giới hồ' không gian thuần di thần thông, mới có thể miễn trừ phân thân chi ách.

Này một lần, cũng cho Trì Thủy Mặc một lời nhắc nhở, nho tu dù sao cũng là pháp tu một mạch, pháp tu dù sao cũng là cái gòn da nghề nghiệp, dù cho là Tiên Thiên nho tu cũng giống như vậy.

Trì Thủy Mặc pháp thuật tinh diệu, thế nhưng thời gian tu hành quá ngắn, sau lưng vừa không có sư môn trưởng bối trợ giúp. Không có thần thông, nhưng không cách nào bảo hộ thân, một khi tào ngộ loại này gần người công kích thủ đoạn. Rất là nguy hiểm.

Trì Thủy Mặc trong lòng thở dài, luyện chế hộ thân pháp bảo thời gian nhất định phải đăng lên nhật báo. Đợi đến hiểu rõ này 'Phong thiên luyện thi trận', Trì Thủy Mặc liền muốn bắt đầu bắt tay chế tạo chính mình hộ thân chi bảo.

Ý niệm trong lòng chuyển động đồng thời, Trì Thủy Mặc cũng hơi hét một tiếng, "Thiên địa có chính khí, tạp nhiên phú lưu hình, nghe ta hiệu lệnh tôn, hóa thành minh cùng loạn!"

Theo Trì Thủy Mặc trong miệng phù âm hạ xuống, vô số hạo nhiên chính khí đột nhiên xuất hiện hóa thành từng đoá từng đoá mây trắng. "Ngâm ~!" Một tiếng réo rất tiếng kêu to vang lên, một con tròng rất sống động thanh loan bóng mờ xuất hiện ở Trì Thủy Mặc dưới chân.

"Ngâm ~!" Thanh loan tiếng vang lên, nương theo thanh loan bóng mờ vung lên cánh, Trì Thủy Mặc lập tức phóng lên trời, bay đến trên diễn võ trường không, thoát ly Zombie triều cường vây công.

"Thanh mị, mang theo bác uyển đằng lùi tới bên ngoài diễn võ trường!" Trì Thủy Mặc hướng về Tô Thanh Mị dặn một tiếng, lập tức hơi suy nghĩ, 'Nho gia thể giới' bên trong mười hai cái 'Trần' ký tự vẫn bay ra.

Coi như vậy, Trì Thủy Mặc cũng cảm thấy không Thái bảo hiểm. Trong miệng hét một tiếng "Dưới thì lại vì non sông!"

Một đạo mệnh môn Hạo Nhiên son ảnh bỗng nhiên xuất hiện, này son ảnh chiều cao bốn trượng, chân núi cũng là bốn trượng chu vi. Trực tiếp đem Trì Thủy Mặc bao phủ ở bên trong.

Son ảnh vừa xuất hiện, tiểu hào Hạo Nhiên núi cao bóng mờ bỗng nhiên giải thể, hóa thành đạo đạo lưu quang bay vào Hạo Nhiên núi cao hình chiếu trên mười hai cái bay lượn 'Trần' chữ bóng mờ bên trong.

Mười hai cái 'Trần' chữ bóng mờ vừa trở về vị trí cũ, toàn bộ Hạo Nhiên núi cao bóng mờ bỗng nhiên ánh sáng toả sáng, trở nên nhìn chăm chú lên, thật giống hóa thành một toà chân thực núi cao.

Hạo Nhiên núi cao hình chiếu vừa ra, trên diễn võ trường thật giống nhất thời hóa thành đầm lầy giống như vậy, mạnh mẽ trấn áp ý cảnh ép tới một đám phổ thông Zombie không thể động đậy, coi như là zombie cấp cao. Hành động cũng biến thành chậm chậm, như rơi trong ao đầm.

Dù cho như vậy. Trì Thủy Mặc đã lâu cảm thấy không quá thỏa mãn, những này Zombie nếu đã sinh ra trí tuệ đến rồi. Liền không thể ở tiếp tục trì hoãn, miễn cho sinh ra biến số gì đến.

"Thanh mị, đợi lát nữa ta ra tay đánh giết những này Zombie, ngươi ra tay đối phó trên tế đàn ma thi!" Không khỏi ngày càng rắc rối, Trì Thủy Mặc quyết định trực tiếp để Tô Thanh Mị ra tay đối phó ma thi.

Dù sao Tô Thanh Mị cùng cái kia thi ma có thù không đội trời chung, dù cho trong lòng như thế nào đi nữa khát vọng được nhân đạo chính nguyện, cũng không sẽ nhờ đó liền đối với ma thi ra tay trái lại muốn để cho Tô Thanh Mị hà tiện, không phải vậy Tô Thanh Mị đem cha để cái chết biệt ở trong lòng, không được phát tiết, sớm muộn muốn biệt ra tâm ma đến.

Hơn nữa Trì Thủy Mặc ra tay đối phó bên dưới tế đàn Zombie đồng thời cũng có thể đăng ra mấy phần lực đến vì Tô Thanh Mị áp trận, nếu như Tô Thanh Mị gặp nguy hiểm, mới có thể đúng lúc ra tay giải cứu, đương nhiên, dựa vào Tô Thanh Mị bản lĩnh, đối phó một cái bán thành phẩm ma thi, đúng là không có thiết sao đại nguy hiểm.

Đồng thời, Trì Thủy Mặc tả duỗi tay một cái, một cái đen kịt đại cung đột nhiên xuất hiện, đen kịt đại cung trên, lạnh lạnh khí tức tràn ngập, màu trắng vân văn che kín toàn bộ khom lưng, cung đầu hai đầu, chính là hai cái kỳ dị miệng rắn, xà trong miệng ngậm lấy một cái trắng như tuyết tia nhỏ, chính là 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung'.

Trì Thủy Mặc tay phải khoát lên trắng như tuyết dây cung bên trên, trong cơ thể hạo nhiên chính khí mãnh liệt mà ra, tất cả rút vào đến khom lưng bên trên.

Làm hạo nhiên chính khí tiến vào khom lưng thời gian, một loại ngưỡng bắn cứu thiên, phủ xuyên (mặc) đại địa ý cảnh từ khom lưng trên truyền đến, khom lưng linh tính mới vừa xuất hiện, Trì Thủy Mặc trong tay phải mơ hồ hiện ra vô số bé nhỏ màu trắng phù văn, lượn lờ ở năm ngón tay trong lúc đó, một luồng ngút trời tâm ý tràn ngập ở phù văn bên trong.

Ngút trời tâm ý vừa ra, Trì Thủy Mặc rõ ràng cảm giác được tay trái khom lưng càng là có thêm hai phần linh động, phù văn lượn lờ tay phải hơi dùng sức, liền kéo dài tầm này 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung'.

Trì Thủy Mặc sắc mặt nghiêm nghị, đem 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' kéo thành trắng tròn, miệng quát "Vạn trong trận địa địch qua, tình nghi ngàn quân biến, bắn đạo —— tình nghi ngàn quân tiền!"

Trì Thủy Mặc vừa dứt lời, năm ngón tay buông lỏng, hơn ngàn con lưu quang bay ra, những này lưu quang hình dạng lại như từng con từng con bé nhỏ không vũ tên dài, mỗi con lưu quang đều tự động bay về phía một con phổ thông Zombie.

"Phốc phốc phốc ~!" Như bên trong bại cách âm thanh liên miên không dứt, nếu như là bình thường, những này phổ thông Zombie dựa vào cường hãn tốc độ còn có một phần thoát thân khả năng, thế nhưng ở Hạo Nhiên núi cao hình chiếu trấn áp lại, một mực những này Zombie có không thể động đậy, miễn cưỡng làm mục tiêu sống, bất quá thoáng qua, hàng ngàn con Zombie liền mi tâm nổ tung, chết không thể chết lại.

Tế đàn dưới đáy, cái kia tám con thân hình cao lớn, không tầm thường Zombie tức giận đến ngửa mặt lên trời nộ hào, lửa giận ngập trời sắp đốt rụi lý trí của bọn họ.

Phải biết, dù cho diễn võ trường những này zombie bình thường, cũng là zombie bình thường bên trong tinh anh, tiềm lực so với bình thường ba âm cương

thì cũng không yếu, sau này bất luận là dùng để bày trận vẫn là luyện pháp, đều là tốt nhất vật liệu.

Dù cho tế luyện toàn bộ 'An thuận thành', loại này tinh anh Zombie cũng không tới 1 vạn, Trì Thủy Mặc lần này liền giết một phần mười còn nhiều, thêm vào Trì Thủy Mặc vừa thu vào đi, liền có một phần năm, những này Zombie vương có thể nào không giận, nếu như trì hoãn chốc lát, Trì Thủy Mặc lại như thế đến trên hai mũi tên, e sợ này 1 vạn tinh anh Zombie liền muốn phế bỏ.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 197: Khủng bố hồng liên kiếm khí

Dù cho tế luyện toàn bộ 'An thuận thành', loại này tinh anh Zombie cũng không tới 1 vạn, Trì Thủy Mặc lần này liền giết một phần mười còn nhiều, thêm vào Trì Thủy Mặc vừa thu vào đi, liền có một phần năm, những này Zombie vương có thể nào không giận, nếu như trì hoãn nửa chốc lát, Trì Thủy Mặc lại như thế đến trên hai mũi tên, e sợ này 1 vạn tinh anh Zombie liền muốn phế bỏ.

Phần nộ tám con Zombie vương thân hình hơi động, liền hóa thành tám đạo màu xám lưu quang bay lên không, cấp tốc nhắm phía Trì Thủy Mặc.

Trì Thủy Mặc cũng không kinh hãi, hấn đánh giết những này phổ thông Zombie vốn là vì gạt bỏ ma thi cánh chim, đồng thời cũng ý đang chọc giận này vài con Zombie vương đến công.

Cương thi chính là đại địa con trai, trên đất sức chiến đấu tăng mạnh, Zombie tuy rằng cùng cương thi không giống, nhưng cũng có liên quan, Trì Thủy Mặc làm tức giận những này Zombie vương, chính là vì để bọn họ bay lên không công kích chính mình, bỏ quên đại địa trợ lực.

Nhìn bay lên không đập tới tám con Zombie vương, Trì Thủy Mặc khoe miệng lộ ra một vết nụ cười trào phúng, trong tay 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' lần thứ hai kéo thành trăng tròn, vô số bé nhỏ phù văn ở giữa ngón tay chìm nổi, một luồng thiên quân ích dịch ý cánh phát sinh, ngón tay đưa tới, tám đạo lưu quang hóa thành không vũ tên dài hướng về đập tới Zombie vương trực tiếp bay đi.

Zombie vương chỉ nghe dây cung vừa vang, trước mắt liền xuất hiện một vết sáng, xông thẳng mi tâm mà đến, dồn dập kinh hãi, cùng nhau gầm lên, trên tay mười ngón phát sinh mười đạo tinh khiết thi âm kiếm khí, ngăn cản cái kia bay tới tên dài.

"Ầm ầm ầm~!" Mấy chục đạo tiếng nổ mạnh liên tiếp vang lên, hầu như nổi lên một đường, tám con Zombie vương bên trong, yếu nhất ba con trai Zombie tại chỗ liền mi tâm nổ tung, trực tiếp tử vong.

Còn lại năm con Zombie vương trong cơ thể thi âm khí càng thêm dày đặc, tránh được một kiếp, bất quá, trong đó ba con bị nổ tung dư âm nổ thương, mặt khác hai con mới không mất một sợi tóc, có thể thấy được tuy rằng tám con Zombie đều có thể xưng là Zombie vương. Nhưng thực lực đó nhưng không phải nhất trí.

Ngay ở Trì Thủy Mặc bắn ra tinh nghi ngàn quân tiến kiếm chế tám con Zombie vương thời điểm, Tô Thanh Mị từ lâu bay lên trời, quanh thân kiếm khí màu đỏ sậm lượn lờ. Dày đặc kiếm khí màu đỏ sậm còn như hỏa diễm, cao tới sáu trượng. Tô Thanh Mị chiếu rọi đến như nghiệp hỏa bên trong đi ra diệt thế tiên tử.

Tô Thanh Mị trên mặt vẻ mặt nghiêm túc cực kỳ, vô số khiến người ta hoa cả mắt thủ quyết bấm ra, trong miệng kiêu trá đạo, "Hồng liên kiếm ca chi thiên liên giáng thế!"

Tô Thanh Mị tiếng nói vừa ra, một đạo xâm lược như hỏa rồi lại sắc bén đến cực khí thế khủng bố giáng lâm toàn bộ diễn võ trường, để trên tế đàn ma thi đều thân thể run lên.

Tô Thanh Mị quanh thân lượn lờ kiếm khí màu đỏ sậm leng keng làm vang, hóa thành một cái bốn mươi trượng có thừa hoa sen, bao phủ gần phân nửa diễn võ trường. To lớn hoa sen cánh hoa tầng tầng lớp lớp, sợ không phải có mấy trăm tầng, mỗi biện hoa sen đều do chừng mười đạo hồng liên kiếm khí tạo thành.

Khủng bố uy thế để một bên quan sát Trì Thủy Mặc giật nảy cả mình, trong lòng âm thầm suy đoán, lẽ nào Thanh Khâu Sơn xuất thân nương tử trên thực tế dĩ nhiên là cái kiếm tu?

Đỏ sậm thiên liên một thành, hoa sen đảo ngược, như một con cự bát chụp xuống, tầng tầng hoa sen cánh hoa kịch liệt xoay tròn, bên trong tầng thuận kim đồng hồ xoay tròn, tầng ngoài nghịch kim đồng hồ xoay tròn. To lớn kiếm liên dưới, liền ngay cả không gian đều mơ hồ bị cắt rời!

Đối mặt như sao băng giống như hạ xuống kiếm liên, cái kia ngời xếp bằng tế đàn ma thi lòng như lửa đốt. Một mực hấp thu chết âm oán khí lại không

thể lập tức gián đoạn, thể nhưng ở không tách ra, tùy ý cái kia to lớn kiểm liên hạ xuống, e sợ nhất thời liền muốn bị kiểm liên cắt thành mảnh vỡ, chết đến mức không thể chết thêm!

"Phốc ~!" Một cái máu đen phun ra! Thời khắc nguy cấp, cái kia ma thi cũng là quả đoán người, dĩ nhiên đem trong cơ thể ma khí đi ngược chiều, mạnh mẽ gián đoạn tiến hóa.

Nhìn đỉnh đầu hạ xuống kiểm liên, phần nộ ma thi đứng dậy. Cả người ma khí tăng vọt, ma điểm dựng lên cao khoảng ba trượng. "Tiện tỳ, ngươi đáng chết!"

Ma thi oán độc âm thanh truyền ra. Lập tức hai tay vung lên, hơn trăm cái ma khí lượn lờ viên cầu bay ra, thẳng đến kiểm liên mà đi!

Đáng chết, là thi sát âm lôi! Trì Thủy Mặc trong lòng quát lên!

"Ầm ầm ầm ~!" Tiếng nổ cực lớn lên, Trì Thủy Mặc ngưng thần nhìn tới, chỉ thấy Tô Thanh Mị đã sớm thoát ly kiểm liên trung tâm, bay đến hơn trăm trượng trên không, không bị sóng xung cùn, cái kia tê đàn một trận hắc quang chớp loạn, cuối cùng một trận kèn kẹt tiếng vang lên, biến thành cốt phấn, cái kia to lớn kiểm liên bị thi sát âm lôi nổ tan, hóa thành đầy trời kiểm khí ở toàn bộ diễn võ trường bay loạn, gây nên đầy trời bụi mù.

Bên dưới tê đàn hơn 8,000 con Zombie bị kiểm khí lan đến, dĩ nhiên có 5000 đến chỉ Zombie bị hồng liên kiểm khí lan đến mà tử vong, hóa thành một chỗ phân vụn thi thể, màu đỏ sậm máu tươi chảy đầy toàn bộ diễn võ trường, chân tay cụt khắp nơi bay loạn, thậm chí có nửa cái đầm máu bấp dùi bị nổ đến bên ngoài diễn võ trường, rơi xuống Lý Bác Uyên trước người, đem Lý lão đầu sợ hết hồn.

"A ~ a!" Bụi mù rơi xuống đất, con kia Zombie rốt cục xoay người lại, để Trì Thủy Mặc nhìn thấy hình dáng, cao khoảng một trượng trên thân thể khắp nơi là cắt vết thương, tay trái cánh tay nhỏ đã bị cắt đứt, đùi phải chân nhỏ bị cắt đứt một nửa, trên người khắp nơi là vết thương sâu tới xương.

Càng đáng sợ chính là trên vết thương còn lưu lại từng tia từng tia kiểm khí, tiếp tục cắt rời ma thi thân thể, máu tươi đen ngòm nhiễm đen ma thi thể hơn phân nửa áo bào, nguyên bản hắc áo bào màu vàng óng bị kiểm khí cắt thành từng cái từng cái, biến thành ăn mây trang, xem ra thể thảm phi thường.

"Hồng!" Phần nộ ma thi gầm lên giận dữ, cao khoảng một trượng thân thể dĩ nhiên lần thứ hai cắt cao ba thước, một tấm màu xanh sắc trên mặt, hai con dūr tợn răng nanh lộ ra, trên người ma khí càng là mạnh mẽ ba phần, bất quá phối hợp ma thi cái kia thể thảm thân thể, dĩ nhiên có loại hồi quang phản chiếu bị ai.

"Thiên Thi Thánh pháp, túi da làm lôi, âm khí vì than, bạo bạo bạo!" Theo cái kia ma thi tiếng nói vừa dứt, Trì Thủy Mặc trong lòng không lý do sinh ra mấy phần hồi hộp, không nhận được nhắc nhở, "Thanh mị, cẩn thận!"

Trên diễn võ trường, còn lại hơn ba ngàn tinh anh Zombie, thiên linh trên đều bay ra một đạo màu xám đen âm sát khí, Zombie môn dồn dập thân thể mềm nhũn, ngã trên mặt đất, hóa thành cây khô, thật giống đã phơi khô mộc nãi y.

Hơn ba ngàn âm sát khí ở trên diễn võ trường không ngưng tụ, hóa thành 300 thi sát âm lôi, tuy rằng những này thi sát âm lôi uy lực không kịp vừa cái kia sáu viên, thể nhưng thắng ở số lượng đại a!

300 thi sát âm lôi bay ra một trăm che kín Trì Thủy Mặc bốn phương tám hướng, 200 bao vây đầy Tô Thanh Mị bốn phía, ma thi hướng về Tô Thanh Mị nanh cười một tiếng, quát lên "Thi sát âm lôi, cho bản tôn bạo!"

Đáng chết! Đáng chết! Trì Thủy Mặc trong lòng hồi hộp tâm ý hầu như muốn nhấn chìm hấn thức hải, đây là mùi chết chóc!

Trì Thủy Mặc không lo được lưu thủ, ý niệm dẫn ra trong thức hải "Hồng Mông vạn giới hồ", nhân đạo chính nguyên điển cuồng tràn vào, ở thi sát âm sấm nổ nổ trong nhảy nất, Trì Thủy Mặc bóng người điên cuồng ở trong diễn võ trường lấp loé, một lần, hai lần, ba lần... Tổng cộng lấp loé mười lần, Trì Thủy Mặc mới thoát ly diễn võ trường!

Mười lần dừng lại tuy rằng gộp lại cũng bất quá nửa cái hô hấp, thể nhưng Trì Thủy Mặc quanh thân Hạo Nhiên núi cao hình chiếu lại bị nổ thành vụn vạt.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 198: Nho đạo máu đào

Trì Thủy Mặc không lo được lưu thủ, ý niệm dẫn ra trong thức hải "Hồng Mông vạn giới hồ", nhân đạo chính nguyên điển cuồng tràn vào, ở thi sát âm sấm nổ nổ trong nhảy nất, Trì Thủy Mặc bóng người điên cuồng ở trong diễn võ trường lấp loé,

"Nhanh, nhanh, nhanh, nhanh!" Trì Thủy Mặc ở trong lòng cuồng hô,, một lần, hai lần, ba lần... Tổng cộng lặp lại mười lần, Trì Thủy Mặc mới chặt vật thoát ly diễn võ trường!

Mười lần dừng lại tuy rằng gộp lại cũng bắt quá nửa cái hô hấp, thế nhưng Trì Thủy Mặc quanh thân Hạo Nhiên núi cao hình chiếu lại bị nổ thành vụn vặt, mới vừa thoát ly diễn võ trường, liền hóa thành một vệt sáng bay vào 'Nho gia thế giới', e sợ không có hai ba tên nguyệt tu dưỡng, rất khó khôi phục như cũ.

"Ầm!" To lớn tiếng nổ vang rền vang lên, diễn võ trường triệt để vỡ tan, hóa thành bột phấn, đợi đến đầy trời bụi mù kết thúc, tại chỗ chỉ để lại một cái chiều rộng trăm trượng, sâu đến ba thước hố lớn.

Hố lớn dưới đáy, một con nửa người nhuộm máu tuyết cáo trắng lẳng lẳng nằm ở nơi đó, bốn cái đuôi vô lực cúi ở một bên, "Thanh mị ~!" Trì Thủy Mặc phát sinh rung trời rít gào, một loại tan nát cõi lòng cảm giác trong nháy mắt tập kích hắn, thật giống có một cái bàn tay vô hình đem trái tim của hắn nắm thật chặt, để hắn khó có thể hô hấp.

"Người đáng chết!" Trì Thủy Mặc đôi mắt đỏ lên nhìn cái kia ma điểm lượn lờ bóng người to lớn, năm ngón tay trong nháy mắt đem dây cung kéo đến căng tròn, mờ mịt phù âm vang lên: "Trên có thể động thanh minh, dưới có thể xuyên (mặc) địa phủ, bắn đạo —— tham liên thiên địa tiền!"

Trì Thủy Mặc năm ngón tay buông lỏng, một đạo thanh minh tiếng vang lên, một con màu trắng tên dài vừa bay ra khom lưng, liền hóa thành một con màu trắng thiên nga vượt qua không gian xông thẳng cái kia to lớn ma ảnh, con thứ nhất thiên nga sau khi. Càng có bốn con thiên nga liên tiếp bay ra, xếp thành một đường hướng về ma ảnh kia bay đi.

Phá vỡ đệ nhất đẳng tham liên thiên địa tiền phát sinh sau, Trì Thủy Mặc trong cơ thể hạo nhiên chính khí như nước sôi giống như sôi trào lên. Lần thứ hai đem cung trong tay huyền kéo thành trắng tròn, đem đôi mắt hí thành một cái hẹp dài khe nhỏ. Khe nhỏ bên trong, chỉ có cái kia to lớn ma ảnh.

Huyền ảo phù âm lần thứ hai hạ xuống, "Hạo Nhiên chi thủy trên trời đến, càn khôn xuyên (mặc) tận không trở ngại, tà ma hôi bay tường lỗ diệt, hóa thành diệm chú động mù mịt! Hạo Nhiên diệm chú tiền! Ra!"

'Nho gia thế giới' bên trong dâng trào Hạo Nhiên sông hơi dừng lại một chút, lập tức một dòng sông bóng mờ vượt qua thời không xuất hiện ở Trì Thủy Mặc năm ngón tay bên trên.

Vô tận bạch quang từ Trì Thủy Mặc năm ngón tay bên trong bốc lên, càng có dâng trào tiếng. Dường như một dòng sông lớn sông lớn bị Trì Thủy Mặc nắm trong tay giống như vậy, mệnh mông, bá đạo, thật giống trực tiếp xuyên thấu đến đáy lòng của người ta.

"Mở!" Trì Thủy Mặc trong tiếng hít thở, đem cái kia trắng như tuyết dây cung chậm rãi kéo dài, đợi đến căng tròn thời gian, một cái cuộn cuộn dòng sông đã khoát lên cung trên, qua lại vạn cổ khủng bố ý cảnh áp ủ trong đó.

"Rầm rầm rầm rầm Ầm!" Năm đạo to lớn tiếng nổ vang rền vang lên, ma thi như một con phá bố oa oa giống như bị xông lên vũ trụ, cả người ma điểm sớm đã biến mất không còn tăm hơi. Ngực một đạo to lớn chỗ trống xuyên qua thân thể.

Không chờ ma thi phản ứng lại, Trì Thủy Mặc đã buông ra năm ngón tay, cuộn cuộn dòng sông còn như hồ thủy điện xả lũ. Ầm ầm lao ra khom lưng, hóa thành một con sông lớn vắt ngang ở trong hố trời.

Qua lại vạn cổ khủng bố ý cảnh hầu như muốn hóa thành thực chất, cuộn cuộn sông lớn vắt ngang thiên lửa bíp, trong hố hết thấy còn lại zombie cấp cao cùng với Zombie vương đô bị nước sông cuốn vào trong đó.

Dòng sông dâng trào tiếng rống giận dữ truyền đến, ở ma thi phần nộ chen lẫn thần sắc kinh khủng trung tướng cuốn vào dòng sông, "Cửu khúc tiêu thể, hiện!" Trì Thủy Mặc lạnh lùng quát lên, tay phải bấm một cái 'Bản' quyết.

Cái kia vắt ngang hư không Hạo Nhiên dòng sông trong nháy mắt hóa thành một cái phần nộ Du Long, ở trong hư không không ngừng đi khắp. Cuộn cuộn nước sông thật giống chịu đến cái gì kích thích giống như vậy, bỗng nhiên tăng nhanh tốc độ. Điện cuồng tuân trào, hóa thành đạo đạo lưu quang qua lại ở giữa sông.

"A ~ hồng ~" này lưu quang xuyên (mặc) thể như toàn thân huyết nhục thật giống như bị người dùng thiêu hồng kim thép từng tia một mảnh mẽ loại bỏ. Đau đớn kịch liệt còn như sóng triều giống như, một * kéo tới, ngàn đao băm thây lẳng trì nỗi đau hầu như muốn nhấn chìm ma thi linh hồn.

Mất đi thi sát âm lời cái này to lớn nhất sát khí, vết thương chẳng chịt ma thi không còn sức đánh trả chút nào bị lưu quang lời kéo , một lát, dòng sông biến mất, giữa sông ma thi cũng hóa thành hư vô.

Đáy hố, Trì Thủy Mặc ôm nửa người nhuộm máu hồ ly đau lòng khó nhìn, trong miệng lẩm bẩm nói, "Đều do ta, đều do ta, nếu như không phải ta để người ra tay, người có sao bị thương nặng đến đây!"

Hối hận tâm tình như bụi gai giống như đem Trì Thủy Mặc lòng dạ ác độc tàn nhẫn quấn quanh, theo trong thành ma thi cùng tinh anh Zombie từ thương hầu như không còn, vô số người đạo chính nguyện đột nhiên xuất hiện ở 'Nho gia thế giới' bên trong.

Diệt một thành Zombie nhân đạo chính nguyện thực sự quá nhiều, phải biết, nếu như thành này Zombie không ngoại trừ, e sợ đợi đến ma thi đại thành, dẫn dắt hơn vạn Zombie ra khỏi thành thời gian, xung quanh mấy cái phủ đều sẽ bị những này Zombie hóa thành nhân gian luyện ngục.

Bất quá trong chốc lát, 'Nho gia thế giới' liền phát sinh biến hóa to lớn, tám tượng Hạo Nhiên núi cao triệt để ngưng tụ, dài hai mươi bốn tượng Hạo Nhiên sông vắt ngang toàn bộ 'Nho gia thế giới' cuộn cuộn qua lại như thiên chân ý lao nhanh không ngừng, tràn ngập ở đường sông hai bên bờ.

Ngoài ra, nhật nguyệt, dương ngưng hai cốc, sáu gió quạt đều phát sinh biến hóa to lớn, triệt để trưởng thành đến 'Nho sư cảnh' đỉnh phong, dù cho như vậy, nhân đạo chính nguyên như cũ còn ở cuộn cuộn không ngừng tràn vào, hóa thành từng đoá từng đoá nhân đạo chính nguyên chỉ vân trời nổi ở 'Nho gia thế giới' bầu trời.

Nhìn trong lòng uể oải uể oải suy sụp hồ ly, Trì Thủy Mặc trong mắt tàn nhẫn sắc lóe lên, trong cơ thể hạo nhiên chính khí dâng trào không ngừng, "Máu đào ra!"

Huyền ảo Nguyên Thủy phù âm hạ xuống, Trì Thủy Mặc trong cơ thể dâng trào hạo nhiên chính khí tràn vào mỗi cái đại trong huyết mạch, lấp ta lấp tấp bích quang từ Trì Thủy Mặc dâng trào máu tươi bên trong bay ra, ở ngực chậm rãi ngưng tụ, theo máu đào hồ ly thể, Trì Thủy Mặc trên người chất phác Hạo Nhiên chân ý bỗng nhiên biến đổi, dường như thất lạc món đồ gì.

Ngay ở máu đào ngưng tụ mà ra thời khắc, bên ngoài diễn võ trường Lý Bác Uyên cả người hạo nhiên chi khí cuộn cuộn, đôi mắt gắt gao tập trung đoàn kia máu đào, trong miệng lầm bầm nói, "Tổ sư máu đào!"

Máu đào chu vi, vô số Hạo Nhiên chi âm vang lên, văn võ tri thể, nam canh nữ chức, mặt trời mọc nguyệt rơi, nhận bắc bay về phía nam chờ chút hình ảnh vờn quanh ở máu đào chu vi, cuộn cuộn nho gia khí tức ngưng tụ ở máu đào bên trên, tràn ngập ở toàn bộ 'An thuận thành' bên trong.

Nhìn trước ngực ngưng tụ máu đào, Trì Thủy Mặc trong miệng hét một tiếng, "Máu đào, dung!"

Mang theo vô số hình ảnh, máu đào trực tiếp hạ xuống, chui vào Trì Thủy Mặc trong lòng hồ ly trong cơ thể, trong nháy mắt, vô tận hạo nhiên chi khí ở hồ ly trên người phóng lên trời, thần bí hào quang đem trắng như tuyết hồ ly bỗng dưng nâng lên, lơ lửng giữa không trung.

Hồ ly trên người máu tươi tự động rụng, một luồng thần bí hương thơm từ hồ ly trong cơ thể nhập vào cơ thể mà ra, bích quang không ngừng ở hồ ly trên người thoáng hiện, cuối cùng hóa thành một đạo huyền ảo đến cực điểm bé nhỏ phù ấn, rơi vào hồ ly mi tâm.

Úm một tiếng, không trung hồ ly mờ hai mắt ra, vô số huyền ảo phù văn ở hồ ly hẹp dài trong tròng mắt chợt lóe lên, một tia sáng trắng loé ra, một thân bích Tô Tuyết tiên quân Tô Thanh Mị lại xuất hiện ở Trì Thủy Mặc trước mắt.

"Phu quân, là ngươi cứu ta sao, thế nào trong đầu của ta xuất hiện rất nhiều kỳ quái kinh văn?" Tô Thanh Mị kêu mị tiếng âm vang lên.

Nghe được Tô Thanh Mị âm thanh, Trì Thủy Mặc khoe miệng hoa lên nụ cười nhạt, sau đó, mắt tối sầm lại, mơ hồ bên trong chỉ nghe bên tai truyền đến vài tiếng Tô Thanh Mị thanh âm lo lắng, liền cái gì cũng không biết.

... ..

Dương Thiên phủ phù thành, thành tây nơi, một trận sáng sủa tiếng đọc sách truyền đến, "..."

Nhìn trong viện rung đùi đắc ý mười mấy nho sam thiếu niên, Trì Thủy Mặc trong mắt loé ra một vết ước ao, tự 'An thuận thành' tròng đại chiến kia sau, đã qua ba năm, ba năm bên trong, Trì Thủy Mặc nơi nào cũng không có đi, ngay ở dương Thiên phủ thành mở ra một nhà Tư Thục, làm nổi lên dạy học tiên sinh.

Trong viện thiếu niên cơ bản đều là dương Thiên phủ, quân các phủ, dễ 珩 phủ, kế châu phủ các loại (chờ) mỗi cái đại thế gia hào môn con trai trưởng.

Ba năm trước, Trì Thủy Mặc bởi vì đem trong cơ thể máu đào ngưng tụ đi ra cho Tô Thanh Mị chữa thương, dẫn đến nho đạo cảnh giới đình trệ, cũng không tiếp tục đến tiến thêm, du lịch thiên hạ tiến trình cũng không thể không tạm thời dừng lại.

Bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là dựa dẫm đệ tử Lý Bác Uyên quan hệ, ở dương Thiên phủ thành mở ra một nhà Tư Thục, đương nhiên, Trì Thủy Mặc mở Tư Thục cũng không phải vì cái kia mấy lượng bạc, mà là vì gieo!

Cho tới nay đến, Trì Thủy Mặc tuy rằng thu rồi Vương Thư Hàn, Chu Nghệ Càn, Lý Bác Uyên ba cái đệ tử thân truyền, thế nhưng nho giáo phát triển lớn mạnh như cũ xa xa khó vơi.

Hơn nữa đệ tử thân truyền số lượng có hạn, nho thánh cảnh giới trước, Trì Thủy Mặc đệ tử thân truyền nhiều nhất chỉ có năm người, chỉ dựa vào sáu người muốn đem nho giáo phát triển lớn mạnh, không khác nào nói chuyện viễn vông.

Vì lẽ đó, đạo hạnh trên không cách nào tiến thêm Trì Thủy Mặc liền đánh tới lớn mạnh nho giáo chủ ý, dựa dẫm đệ tử Lý Bác Uyên khủng bố sức ảnh hưởng, Trì Thủy Mặc đem xung quanh Lục phủ mỗi cái đại thế gia hào môn con trai trưởng đều thu làm môn hạ, làm một người đệ tử ký danh.

Đương nhiên, giáo tuy rằng vẫn là tứ thư ngũ kinh, nhưng cũng cùng tầm thường tứ thư ngũ kinh nhiều có chỗ bất đồng, Trì Thủy Mặc giáo chính là hậu thiên nho đạo phương pháp tu hành, đọc vạn quyển sách, dưỡng Hạo Nhiên khí!

Tuy rằng hậu thiên nho tu không thể thay đổi sinh mệnh bản chất, kéo dài tuổi thọ, nhưng lại có thể dưỡng thân kiện thể, quan trọng nhất chính là, đối với yêu tà, hậu thiên nho có tu to lớn lực sát thương!

Tu đến mức tận cùng, thậm chí có thể lấy một tấm bảng chữ mẫu trấn áp ngàn dặm tà hồn, liền dường như Vương Thái Thường tổ tiên lưu truyền tới nay

tám kia hậu thiên nho thánh bằng chữ mẫu giống như vậy, thậm chí có thể chống đối thiên kiếp.

"Tốt , ngày hôm nay bài tập liền tới đây đi, tử đẹp, trí viễn, dong cùng các người ba người lưu lại, đem (trung dung) thứ chín thiên sao ba mươi lần lại đi!
Tốt , những người khác đều tản đi đi!"

Không để ý tới lưu lại ba vị thiếu niên đáng thương ánh mắt, Trì Thủy Mặc cũng chấp hai tay sau lưng liền ra tiểu viện, tiến vào sát vách sân!

Trong viện, Tô Thanh Mị chải lên song hoàn vọng tiên kếp, trên người mặc váy dài bích tía sam, bộ bán cánh tay hồng ti thao, thanh lịch cung nữ quần, ngồi ở trên ghế mây chính đang pha trà.

Trì Thủy Mặc vừa tới thời gian, Tô Thanh Mị trà chính phao được, "Phu quân, vừa vặn, người đến phẩm nhất phẩm ta mới vừa phao tuyết châm hoàng trà làm sao!"

Trì Thủy Mặc ngồi ở trên băng đá, nâng chung trà lên, nhẹ nhàng một ngửi, thanh thuần mùi thơm phả vào mặt, thấm ruột thấm gan, thang sắc chanh Hoàng Minh tịnh, điệp đáy vàng nhạt quân lượng.

Nha đầu béo tốt, khăn thực trắng tấp, nha thân vàng óng ánh, mấn khoác ngân hào, nha nhọn nhắm phía mặt nước, treo trên bầu trời dựng đứng, sau đó chậm chậm chìm xuống chén đáy, hình như đàn duẩn khai quật, vừa giống như ngân đao đứng thẳng, trông rất đẹp mắt.

Đưa đến bên mép hơi một hạp, một luồng tinh khiết cay đắng cảm giác truyền đến, không chờ cháo bột nuốt xuống, trong miệng lại phát lên ngọt ngào thoải mái nộn cảm giác, có thể nói xi giáp lưu hương, tuyệt phẩm!

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 199: Thiên hạ hoàn toàn tán chi buổi tiệc

Trì Thủy Mặc vừa tới thời gian, Tô Thanh Mị trà chính phao được, "Phu quân, vừa vặn, người đến phẩm nhất phẩm ta mới vừa phao tuyết châm hoàng trà làm sao!"

Trì Thủy Mặc ngồi ở trên băng đá, nâng chung trà lên, nhẹ nhàng một ngửi, thanh thuần mùi thơm phả vào mặt, thấm ruột thấm gan, thang sắc chanh Hoàng Minh tịnh, điệp đáy vàng nhạt quân lượng.

Nha đầu béo tốt, khăn thực trắng tấp, nha thân vàng óng ánh, mấn khoác ngân hào, nha nhọn nhắm phía mặt nước, treo trên bầu trời dựng đứng, sau đó chậm chậm chìm xuống chén đáy, hình như đàn duẩn khai quật, vừa giống như ngân đao đứng thẳng, trông rất đẹp mắt.

Đưa đến bên mép hơi một hạp, một luồng tinh khiết cay đắng cảm giác truyền đến, không chờ cháo bột nuốt xuống, trong miệng lại phát lên ngọt ngào thoải mái nộn cảm giác, có thể nói xi giáp lưu hương, tuyệt phẩm!

"Được! Thanh mị pha trà tài nghệ cao siêu, đã đến trong đó tam muội rồi!" Trì Thủy Mặc đầy mặt hưởng thụ khen ngợi một tiếng.

"Đó là, người cũng không nhìn ta là ai nương tử!" Nghe Tô Thanh Mị khiêu ngạo trả lời, Trì Thủy Mặc trên mặt giật giật, đều là chính mình quán đến!

Xoa xoa cái trán, Trì Thủy Mặc mở miệng nói, "Nương tử, chúng ta nên đi !" Không để ý đến Tô Thanh Mị khiêu ngạo trả lời, Trì Thủy Mặc biết, nếu như dây dưa cái này, Tô Thanh Mị có thể cùng chính mình quán lấy một ngày.

"Đi, đi nơi nào? Gần nhất cũng không ai mời ngài ăn cơm a." Tô Thanh Mị hơi nghi hoặc một chút không rõ.

Nếu là có lời thuyết minh, Trì Thủy Mặc tin tưởng lúc này trên trời ứng nên xuất hiện quạ đen tiếng, để chén trà trong tay xuống, Trì Thủy Mặc mở miệng giải thích, "Đi nơi nào, đương nhiên là đi tiếp tục cứu vớt thế giới ừ trình rồi, lẽ nào người tu đường ba năm liền cứu vớt thế giới vĩ nhiệm vụ lớn đều quên đi ." Tốt phạt, Trì Thủy Mặc cũng hắc hóa .

Tô Thanh Mị trên tay thêm trà động tác ngừng lại một chút, trên mặt có chút nghiêm nghị, "Phu quân, thật sự muốn khởi hành sao?"

Nói thật, Tô Thanh Mị chân tâm không hy vọng ra ngoài cứu vớt cái gì thế giới. Nàng chỉ muốn làm một người tiểu nữ nhân, cùng chính mình phu quân an an ổn ổn địa qua điểm cuộc sống gia đình tạm ổn, liền giống như bây giờ.

"Nửa tháng trước. Ta máu đào cũng đã tu trở về !"

Tô Thanh Mị rõ ràng Trì Thủy Mặc ý tứ, kỳ thực nửa tháng trước chính mình phu quân liền có thể khởi hành . Vì mình, phu quân kéo dài nửa tháng đối với này.

Tô Thanh Mị trong lòng kỳ thực vẫn có chút xấu hổ, nếu không là ba năm trước chính mình cố ý muốn đâm cái kia ma thi, cũng sẽ không trọng thương đến liên nguyên hình đều biến ra, vì cứu mình, chính mình phu quân hi sinh vẫn tích lũy nho gia gốc gác, đem máu đào ngưng ra, vẫn cứu thương thể của chính mình.

Ba năm nay. Ngoại trừ thanh khâu diệu pháp, kỳ thực Tô Thanh Mị cũng ở tìm hiểu Trì Thủy Mặc nho đạo phương pháp, dù sao tiếp nhận rồi Trì Thủy Mặc máu đào, Tô Thanh Mị bây giờ cũng có thể xem như là Tiên Thiên nho tu, tuy rằng giống như Trì Thủy Mặc không có Tiên Thiên nho tu thân thể, nhưng xác thực đi ở Tiên Thiên nho tu trên đường.

"Hết cách rồi, ta cái này làm sư tôn cũng không thể lạc hậu a, nghệ cần hiện tại đã là triều đình Phiêu Kị tướng quân, bàn tay một quân, chiến công hiển hách. Thư hân cũng làm được Đại Lý tự Thiếu Khanh, bác uyên cang là thái tử Thái phó!" Trì Thủy Mặc hai tay mở ra, biểu thị chính mình rất bất đắc dĩ.

Tô Thanh Mị khoe miệng giật giật. Đây là lừa lồ khoe khoang, tốt phạt!

"Cái kia, người thu đám hải tử này làm sao bây giờ?" Hải tử? Xác thực Tư Thực đám thiếu niên kia có lẽ ở những người khác trong mắt đã là thành nhân, dù sao đại đa số sắp lễ đội mũ, thế nhưng ở trong mắt Tô Thanh Mị nhưng vẫn là đứa nhỏ, dù sao Tô Thanh Mị tuổi tác so với bọn họ chu tởn nãi nãi còn muốn lớn hơn.

Trì Thủy Mặc nâng chung trà lên lại hạp một cái, nói rằng, "Ta có thể dạy, đều giáo cho bọn họ . Đọc sách làm người, tu thân Tề gia. Trị quốc bình thiên hạ, còn lại. Liền muốn xem bọn họ vận mệnh của chính mình , ta không thể cùng ở bên cạnh họ cả đời. Duyên tụ duyên tan, đều tùy tâm thôi."

"Thôi, thôi, nếu người phải đi, vậy thì ta hãy theo người đi đi, ai bảo số ta khổ, gả cho người như thế một cái nhất định phiêu bạt người đây!" Tô Thanh Mị thờ dãi một hơi, đồng ý Trì Thủy Mặc rồi đi ý nghĩ.

"Như vậy, vậy chúng ta liền lên đường đi, Thiên lão đã đem xe ngựa chuẩn bị kỹ càng ! Trên đường đồ dùng ta cũng đều chuẩn bị đầy đủ , còn kém cái mỹ nhân !" Trì Thủy Mặc hiển nhiên sớm có dự định, thậm chí ngay cả xe ngựa chuẩn bị xong .

"Nhanh như vậy?" Tô Thanh Mị có chút giật mình, này không phải chính mình phu quân tính cách a.

"Không có cách nào không nhanh! Ta đã trì hoãn đến quá lâu !" Trì Thủy Mặc trong lòng luôn có chút ngột ngạt, thật giống trong cũi u minh trảng đại nạn kéo tới, tựa hồ trì hoãn đến càng lâu liền càng nguy hiểm, vì lẽ đó hần mới vội vội vàng vàng muốn cách Khai Dương Thiên phủ.

Tô Thanh Mị không nói gì thêm, chỉ là đem trên bàn trà cụ thu cẩn thận, "Phu quân, chờ ta một chút!" Bất chợt một tiếng, Tô Thanh Mị liền xoay người rồi đi , Trì Thủy Mặc gật gật đầu, biết nàng là đi trùng trì chính mình thường dùng y vật, cùng với cái khác đồ dùng.

Đứng dậy rồi khỏi giường ghé tựa, Trì Thủy Mặc đi tới sát vách bên trong khu nhà nhỏ, nơi này, bị cố ý Trì Thủy Mặc lưu lại ba vị học sinh còn ở sao chép (trung dung), nghe được Trì Thủy Mặc tiếng bước chân, đều dồn dập dừng lại bút trong tay.

Ở trong một vị là tử đẹp, dương Thiên phủ tri phủ con trai thứ ba, tên là dương đình, chữ tử đẹp, cũng là Trì Thủy Mặc nhận lấy đệ tử ký danh trung thiên phân cao nhất một người.

Trì Thủy Mặc đối với hần kỳ vọng rất cao, nếu như tương lai không thu được thích hợp đệ tử thân truyền, có lẽ Trì Thủy Mặc sẽ đem tử mỹ thu làm đệ tử thân truyền, đương nhiên, những thứ này đều là nói sau, hết thảy đều còn phải xem sau đó phát triển.

"Lão sư, chuyện gì?" Tử mỹ đứng lên đến mở miệng hỏi, cùng những đệ tử khác giống như vậy, trong thanh âm tràn ngập đối với Trì Thủy Mặc sùng kính, Trì Thủy Mặc cái kia toàn trí toàn năng gần như thần năng lực, sớm đã đem đàn này còn chưa lễ đội mũ thiếu niên sâu sắc thuyết phục.

"Tử đẹp, nơi này là ba mươi tám phong thư, là cho các người, một người một phong." Trì Thủy Mặc nói xong, móc ra một loa tin đến, đặt lên bàn.

"Lão sư, người phải đi sao?" Một bên trí viên hỏi.

Trì Thủy Mặc gật gật đầu, xem như là tán đồng.

Dong cùng cuống lên, "Lão sư, người muốn đi nơi nào, là các đệ tử không đủ nỗ lực để lão sư người thất vọng rồi sao?"

"Đúng đấy lão sư, ở lại đây đi!" Tử mỹ cùng trí viên cũng dồn dập mở miệng giữ lại.

"Các người không cần nói nữa , tính cách của ta các người còn không rõ ràng lắm sao, ta ý đã quyết!" Trì Thủy Mặc nói như đinh chém sắt.

Nhìn mình ba người trước mặt có chút lờ mờ mắt, Trì Thủy Mặc an ủi, "Thiên hạ hoàn toàn tán chi buổi tiệc, có thể dạy các người một hồi, đây chính là duyên phận, nhưng duyên phận luôn có tận thời, chúng ta vẫn cần lấy bình thường tâm đối xử."

Trì Thủy Mặc vung tay phải lên, trên án thư xuất hiện một cái to lớn hộp, "Nơi này có một cái hộp, là ta để lại cho người môn sắp chia tay lễ vật, các người đem này cùng thư tín đồng thời giao cho những người khác đi! Ta đi vậy, không cần mong nhớ!"

Nói xong, Trì Thủy Mặc cũng không để ý tới phía sau ba người tiếng hô, đi dạo ra tiểu viện, cửa tiểu viện, một hai cao quý trang nhã xe ngựa ngừng, lái xe vẫn là Thiên lão, bên cạnh xe ngựa, mang theo lựa chọn Tô Thanh Mị chờ đợi .

"Thanh mị, chúng ta đi thôi!" Nói xong, Trì Thủy Mặc dắt giai nhân tay, tiến vào xe ngựa, cho lao ra ngoài cửa ba người lưu lại một cái dần dần đi xa xe ảnh...

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 200: Góc nam trấn, Ninh Thái Thần!

Hai tháng sau, đông nam, góc nam ngoài trấn!

"Àm àm àm ~!" Một tia chớp ở phía xa thoáng hiện, bầu trời trở nên âm u, màu mực nùng vân đề ép bầu trời, che đầy đi vừa đầy mắt ánh mặt trời, bầu trời âm u dường như muốn rơi xuống, ngọt ngào đến toàn bộ thế giới đều lặng lẽ.

Lãnh đạm phong ác liệt địa địa qua lại, đem người kinh ngạc thốt lên quăng ở phía sau. Nhu nhược tiểu Hoa cô nhỏ từ lâu run rẩy địa thuyết phục ở mặt đất. Chính là gió nổi lên trong lầu trước con mưa!

Bên trong xe ngựa Tô Thanh Mị cùng Trì Thủy Mặc không hề hay biết, hào không lo lắng nếu như trước khi trời tối còn không có tìm được dừng chân có thể hay không gặp mưa vấn đề, hai người chán cùng nhau nhẹ giọng nói chuyện, Tô Thanh Mị còn không thời truyền ra một chuỗi tiếng cười như chuông bạc.

Trước xe ngựa Thiên lão nhìn xa xa một toà bóng đen to lớn, trong miệng lầm bầm nói, "Đêm nay có nơi ở!", dứt lời, dùng sức run lên dây cương, hai con màu trắng tuần mã càng là tăng nhanh tốc độ lao nhanh.

Xe ngựa chính lao nhanh, "Đừng đừng đừng ~" đậu điểm mưa lớn nhỏ bay xuống, vô số giọt mưa hình thành từng đạo từng đạo màn mưa, toàn bộ thiên địa chỉ một thoáng mộng lung thành một mảnh.

"Đừng!" Một tia chớp vang lên, màu trắng điện quang trong nháy mắt soi sáng thiên địa, một toà cao quý trang nhã xe ngựa chạy qua một cái lâu bài, lâu bài trên ở điện quang thoáng hiện dưới lộ ra ba chữ lớn, 'Góc nam trấn' !

Xe ngựa mới vừa tiến vào trấn nhỏ, liền thấy trên trấn người đầy mưa to chạy trốn tứ phía, chạy đến gần nhất dưới mái hiên ẩn núp trận này nhanh mưa, "Ồ ~!"

Thiên lão đem xe ngựa đứng ở một nhà hơi có chút cổ xưa khách sạn trước cửa, hết cách rồi, loại này trấn nhỏ xác thực không tìm được khá một chút khách sạn, bên trong xe Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị vội vã đi xuống xe đến, hai ba bước liền đi tiến vào khách sạn đại sảnh.

Bất quá kỳ dị chính là. Giọt mưa rơi vào hai người trên đầu thật giống như gặp phải vô hình tán mạc giống như vậy, căn bản là rơi không tới trên người hai người, cũng may. Thời gian này rất ngắn, theo lý mà nói căn bản sẽ không có người chú ý tới

Nhưng trùng hợp. Bên trong đại sảnh một vị mặt mày giống hệt cô gái áo đỏ trùng hợp nhìn thấy tình cảnh này, trong mắt loé ra một vệt tinh mang, cô gái áo đỏ đối diện, ngồi một vị mày kiếm mắt sao bạch y công tử, nhưng này bạch y công tử một đôi mắt đều rơi vào cô gái áo đỏ trên người, căn bản không có chú ý tới người đến chỗ khác thường.

Thiên lão mới vừa dẫn Trì Thủy Mặc vợ chồng vào nhà, bên trong khách sạn chạy đường liền ân cần bước nhanh tới, "Ồi. Ba vị khách quan, các người là nghỉ trọ đây, vẫn là ở trọ?"

Trì Thủy Mặc không có mở miệng, từ khi đem Thiên lão thả ra sau, những này tục sự đều là Thiên lão đang xử lý, mà mèo già hóa cáo Thiên lão cũng xác thực đem chuyện này xử lý rất tốt, khiến người ta chọn không phạm sai lầm đến.

"Ở trọ, người cho chúng ta mở một gian phòng chính, một gian bên trong phòng, sau đó ở lầu hai tìm cái dựa vào lan can địa phương để chúng ta ăn cơm!" Thiên lão nhanh nhẹn hồi đáp. Đồng thời đưa ra yêu cầu của chính mình.

Bên trong đại sảnh quá nhiều người, ở Thiên lão nghĩ đến, Tô Thanh Mị cùng Trì Thủy Mặc là không muốn cùng những người này nhét chung một chỗ. Có * phần!

Nhưng ngày hôm nay lại là trời mưa xuống, vì lẽ đó sát cửa sổ địa phương không phải địa phương tốt, dễ dàng phiêu mưa đi vào, vì lẽ đó lầu hai dựa vào

lan can địa phương là tốt lắm rồi, có thể nhìn thấy dưới lầu đại sảnh tất cả.

"唉, được rồi, một gian phòng chính, một gian bên trong phòng ~! Mời đi theo ta, cẩn thận dưới chân cầu thang. Ngày mưa có chút hoạt!" Tiểu nhị ân cần đem ba người lên trên lầu dựa vào lan can trên một cái bàn.

Rất nhanh, ở Thiên lão bạc giục giã. Rượu và thức ăn liền đã bùng lên, này để mấy vị khác các loại (chò) rượu và thức ăn khách nhân có chút khó chịu. Trong lòng yên lặng gào thét "Người muối, có tiền ghê gớm a, có tiền liền có thể ăn cơm chen ngang a!"

Bất quá, người dựa vào ăn mặc đạo lý vẫn là rất cứng chắc, dù cho là làm hạ nhân Thiên lão đều là một thân cảm bào, vì lẽ đó cũng không có cái gì mất không mở dám thật sự tới gây sự.

Đương nhiên, trong này Thiên lão cái kia một thân cường hãn nho đạo khí tức nên nổi lên tác dụng cực kỳ trọng yếu, bởi vì, tai thính mắt tinh Trì Thủy Mặc nghe được như vậy một đoạn đối thoại.

"Chính là chính là, đại ca, chúng ta so với bọn họ tới trước, dựa vào cái gì lên trước rượu và thức ăn của bọn họ, không chính là có hai cái tiền dơ bẩn sao, ta không phải qua được giáo huấn một chút bọn họ không thể!" Hán tử trung niên có chút giống như, hùng hùng hổ hổ nói.

"Nhị đệ, đừng kích động, những người kia là cái kẻ khó chơi! Người xem ba người bọn họ y vật trên liền một giọt mưa thủy đều không có, này rõ ràng không hợp với lẽ thường a, huống hồ, người nghe thấy ông lão kia lên lầu tiếng bước chân sao?" Râu quai nón đại hán giương một tấm lỗ măng mặt, nhưng vô cùng cẩn thận.

Nghe nói như thế, hán tử trung niên có chút tỉnh táo lại, râu quai nón tiếp theo nhắc nhở, "Người vận lên tâm pháp cảm ứng một hồi bên kia!"

Hán tử trung niên theo lời nghe theo, nhắm mắt cảm ứng, nhưng mà rất nhanh sẽ mở đôi mắt, thật giống là bị cái gì kinh hãi giống như vậy, "Đại ca, một nam một nữ kia căn bản không cảm ứng được, thật giống như, thật giống như không tồn tại!"

Này trên trần chuyện ma quái có thể huyền ảo lợi hại, người nói, bọn họ có thể hay không..." Nói đến phần sau, hán tử trung niên âm thanh càng ngày càng nhỏ.

"Hồ đồ, ông lão kia ở cảm ứng bên trong như huy hoàng đại ngày, uy nghiêm mệnh mông, thuần khiết bao la, này rõ ràng là tu luyện đỉnh cấp công pháp hiện tượng, nếu như một nam một nữ kia không phải quỷ vật, sợ là sớm đã có bao xa liền chạy bao xa, loại này cấp bậc võ giả, tinh lực dâng trào, quỷ vật tránh không kịp." Râu quai nón hiển nhiên có kinh nghiệm hơn một ít.

"Đại ca, người là nói?"

"Không sai, một nam một nữ kia khẳng định là cao nhân không thể nghi ngờ, ta nghe nói có chút công phu luyện đến nơi sâu xa có thể phản lão hoàn đồng, nói không chắc hai vị này chính là như vậy!" Râu quai nón một bộ kiến thức rộng rãi đáng vẻ.

"Đại ca, lúc này may mà có người..."

Không để ý đến bên cửa sổ hai cái giỡn so với, Trì Thủy Mặc chuyên tâm đối phó này thức ăn trên bàn, đồng thời cùng Tô Thanh Mị bí ẩn trò chuyện.

"Thanh mị, dưới lầu đại sảnh hai vị kia thật giống không phải phạm nhân a? Người khả năng nhìn ra lịch?" Trì Thủy Mặc nhìn trong đại sảnh cái kia cô gái áo đỏ híp híp mắt.

"Cái kia cô gái áo đỏ cùng nam tử mặc áo trắng đều là một thân ngút trời kiếm khí, có thể có này thân kiếm khí, hơn nữa tuổi tác trẻ tuổi như vậy, cũng chỉ có động âm phái đám kia kiếm sửa chữa!" Tô Thanh Mị ngữ khí có chút oán hận.

"Động âm phái? Vậy bọn họ cùng côn dương phái có quan hệ gì sao?" Trì Thủy Mặc miễn cưỡng nhận ra được Tô Thanh Mị biến hóa, côn dương phái là năm đó vây công Tô Thanh Mị cha đẻ ba gia một trong.

"Đám kia mũi trâu cùng đàn này kiếm tu vẫn luôn là minh hữu! Đánh chính nghĩa cừu hiệu cả ngày hàng yêu trừ ma, ai biết là vì trừ ma vẫn là vì những kia tu hành vật liệu." Tô Thanh Mị xưa nay không sợ lấy to lớn nhất ác ý đến suy đoán đàn này chính phái bên trong người.

Ngay ở hai người bí ẩn giao lưu thời điểm, dưới lầu đi tới một người thư sinh, công lấy một cái thư khiếp, tay cầm này một cái ô giấy dầu, ô giấy dầu trên còn ở chảy xuống thủy.

"Ai ai ai, ta nói người người này là xảy ra chuyện gì a? Không nhìn thấy người này trên dù còn ở tích thủy sao, thế nào liền đem thủy mang vào đại sảnh, chúng ta có còn nên làm ăn?" Chạy đường vừa thấy cái kia thư sinh đi vào liền bắt đầu quát lớn.

Thư sinh mặt đỏ lên, phân bua, "Ta nhìn bọn họ cũng đều là như vậy tiến vào!"

"Bọn họ, bọn họ là khách nhân, là tới dùng cơm uống rượu, người cũng là tới dùng cơm uống rượu sao?" Chạy đường khinh bỉ nhìn thư sinh một chút.

Thư sinh này ăn mặc vài bộ ráp làm thành trường sam, tuy rằng không có vá vúi, thế nhưng đều tẩy đến trắng bạch, liền ngay cả thư khiếp cũng là cự, xem ra rất nhiều năm rồi, này tấm trang phục, cũng không trách người ta xem thường hắn.

"Ta... Ta không phải tới dùng cơm." Thư sinh có chút hụt hối, không chờ chạy đường châm biếm hắn, thư sinh lập tức lại ngẩng đầu lên nói rằng, "Ta là tới

thu món nợ!"

"Thu món nợ? Thu cái gì trưởng?" Chạy đường hoài nghi hỏi, hẳn cảm thấy thư sinh này chính là đi vào trốn mưa.

"Ta là sát vách Kim Hoa huyện Ninh Thái Thần, lần này là Nghiêm lão bản phái ta đến thu món nợ, các người khách sạn năm ngoai ở Nghiêm lão bản nơi nào xa một nhóm cái bàn, vẫn không có trả thù lao đây!" Thư sinh có lý có chứng cứ nói rằng, thật giống thật sự có chuyện như thế tựa như.

"Được, vậy người trước tiên chờ, ta đi gọi chúng ta chương quỹ!" Chạy đường nói một tiếng, lập tức liền chạy vào hậu đường, không lâu lắm, liền lĩnh cái chương quỹ đáng đáp người trung niên lại đây.

Chương quỹ kia giữ lại hai phiết râu cá tre cần, một đôi mắt đều híp thành một cái khe nhỏ, có vẻ rất là khôn khéo đáng vẽ, đi tới Ninh Thái Thần trước mặt, nghiêm mật nói rằng, "Người chính là Kim Hoa huyện cái kia lữ thí không đệ Ninh Thái Thần? Nếu người đến thu món nợ, liền đem giấy nợ lấy ra đi!"

Nghe được chương quỹ châm chọc, Ninh Thái Thần có chút mặt đỏ, nhưng vẫn là móc ra một tấm nhiều nếp nhăn tờ giấy đến, bất quá này tờ giấy thật giống bởi vì nước mưa duyên cớ, mặt trên chữ viết có chút mờ hồ không rõ, thế nhưng thật muốn phân biệt, vẫn có thể nhận ra đến.

Cầm qua giấy nợ, chương quỹ lần qua lộn lại nhìn hai lần, lập tức cười khan một tiếng, "Xấu hổ, người tờ giấy nợ này đã ướt nhẹp, không thấy rõ chữ viết, vì lẽ đó a, ai biết có chuyện này hay không, người vẫn là trở về đi thôi!"

Ninh Thái Thần gân cổ lên cãi, "Người người này như thế như vậy đây, rõ ràng liền có thể thấy rõ chữ viết, huống hồ, làm ăn chú ý chính là một cái thành tín, Nghiêm lão bản chịu xa cái bàn cho người, chính là tín nhiệm người, người dĩ nhiên bởi vì chữ viết hơi có chút mờ hồ liền không công nhận.

Huống hồ, nếu không là Nghiêm lão bản xa cho người, người này trong đại sảnh cái bàn là thế nào đến, người..."

Ninh Thái Thần còn muốn nói nữa, "Được rồi!" Chương quỹ trực tiếp một tiếng gào to ngắt lời hẳn.

"Người này giấy nợ rõ ràng liền mờ hồ không rõ, dĩ nhiên còn dám mạnh mẽ đem ta thấy rõ, nói đến còn một bộ một bộ, ta xem a, người chính là cố ý làm một tấm giả giấy nợ, muốn lặc ta một bút đúng không, người nếu như lại cho ta dây dưa, ta cũng làm người ta đem người đánh ra đi!"

Chương quỹ vung tay lên, liền đi tiến vào hậu đường, tia không để ý chút nào còn chờ tranh luận Ninh Thái Thần, dậm chân, Ninh Thái Thần liền muốn đuổi theo, chạy đường vội vã đem hẳn ngăn lại,

"Ai ai ai, nói người đây, xảy ra chuyện gì, không nghe thấy vừa chúng ta chương quỹ nói cái gì sao, dây dưa nữa liền đem người đánh ra đi, một bên cho ta ở!" Chạy đường đẩy Ninh Thái Thần một cái, đem đẩy đến ngồi dưới đất.

Ninh Thái Thần bò lên, phần nộ nói rằng, "Người. . . Người, người thế nào đẩy người đâu? Quân tử động khẩu không động thủ, như người vậy ở lẽ không hợp biết không?"

"Ồ lẽ không hợp?" Chạy đường châm biếm một tiếng, "Ta nói ninh tú tài, người có phải là đọc sách đọc đàn độn, ta chính là cái chạy đường, không phải quân tử! Người nếu như ở cho ta ở đây léo nha léo nhéo, ta liền đánh người!" Nói xong giờ nâng nắm đấm.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 201: Âm hòe sơn

"Ồ lẽ không hợp?" Chạy đường châm biếm một tiếng, "Ta nói ninh tú tài, người có phải là đọc sách đọc đàn độn, ta chính là cái chạy đường, không phải quân tử! Người nếu như ở cho ta ở đây léo nha léo nhéo, ta liền đánh người!" Nói xong giờ nâng nắm đấm.

Nhìn chạy đường muốn đánh chính mình, Ninh Thái Thần rút cổ một cái, cân nhắc một hồi, vẫn không có tranh cãi nữa luận, chỉ là yên lặng nhìn ngó đại sảnh, muốn tìm cái bàn trống ngồi xuống.

Thế nhưng đại sảnh bàn đều ngồi đầy người, nơi nào còn có bàn trống, hơn nữa từng cái từng cái theo Ninh Thái Thần đều là hung thần ác sát đáng vẽ, đột nhiên Ninh Thái Thần ánh mắt sáng lên, nhìn thấy cái kia mi mục như họa cô gái áo đỏ cùng nam tử mặc áo trắng một bàn, hai người cho Ninh Thái Thần cảm giác cũng không tệ lắm, nên không phải cái gì khó ở chung người.

Vì lẽ đó, Ninh Thái Thần nhắm mắt đi tới, chấp tay, hỏi, "Vị huynh đài này, không biết ta có hay không có thể ở đây ngồi xuống, tại hạ trước tiên cảm ơn

?"

Hành tẩu giang hồ khó tránh khỏi đụng tới bàn không đủ cần liệu bàn sự tình, vì lẽ đó chuyện như vậy rất thông thường, người bình thường không tốt ở chung hoặc là tình huống đặc thù, đều sẽ không từ chối.

Nam tử mặc áo trắng nhũ nhũ mảy, trong lòng nghĩ đến, người thư sinh này cũng thật là đọc sách đọc dần dần, không nhìn thấy ta cùng sư muội một bàn sao, dĩ nhiên không phải muốn đi qua quấy rối, nam tử chính muốn cự tuyệt, cô gái áo đỏ mở miệng nói, "Tốt, ra ngoài ở bên ngoài, cùng người thuận tiện chính là cùng phe mình liền!"

Nghe thấy cô gái áo đỏ mở miệng, nam tử mặc áo trắng cũng không có lên tiếng phản bác, có lẽ ở trong lòng hắn không muốn vì như thế một người thư sinh, bác chính mình sư muội mất mũi đi.

"Vậy thì đa tạ cô nương!" Ninh Thái Thần làm ấp nói cảm tạ, lập tức lấy ra một cuộn khăn lau đến đem ghế xoa xoa, liền lập tức ngồi xuống, hắn một đường từ Kim Hoa huyện chạy tới góc nam huyện cũng là một mỏi.

Lần hai Trì Thủy Mặc nhìn thấy phía dưới này ra trò khôi hài híp híp mắt, vớ lấy trên bàn rượu hoa điều tửu uống một hớp, trong miệng lẩm bẩm nói "Kim Hoa huyện Ninh Thái Thần sao? Thú vị!"

"Phu quân, người nói cái gì? Phía dưới người thư sinh kia sao?" Tô Thanh Mị có chút không rõ, trò khôi hài nàng đương nhiên cũng nhìn thấy. Dù sao hắn hai cái bàn là ở lầu hai dựa vào lan can mấy bàn một trong, phía dưới đại sảnh phát sinh hết thảy đều có thể thu về đáy mắt.

Thế nhưng theo lý mà nói thư sinh này bất quá phổ thông đến cực điểm. Như thế nào sẽ khiến cho chính mình phu quân chú ý đây? Lẽ nào cái kia thư sinh là Tiên Thiên nho tu thân thể?

Trì Thủy Mặc hiển nhiên không nghĩ tới Tô Thanh Mị đã muốn xóa, hắn sợ dĩ biết Ninh Thái Thần người này, bất quá là bởi vì kiếp trước Hoa Hạ một cái nhiệt bá điện ảnh (Thiên Nữ U Hồn) thôi.

Thu cái đệ tử ký danh có lẽ là cái lựa chọn không tồi, Trì Thủy Mặc trong lòng yên lặng nghĩ đến, đến hắn cảnh giới này, càng ngày càng có thể cảm nhận được, thế gian vạn vật đều bị thao túng ở một đôi không nhìn thấy bàn tay lớn bên trong, muốn siêu thoát này hai bàn tay không chế. Có sáu con đường: Tu tâm, tu khí vận, tu khí máu, tu công đức, tu vận thể, tu nguyên lực!

Trước mắt hắn chính đi con đường chính là tu nguyên lực, thế nhưng Ninh Thái Thần nếu ở trong phạm vi nhỏ là thời đại nhân vật chính, e sợ có đại khí vận, đem thu làm môn hạ, làm cái địa tên đệ tử, có thể chia lãi hắn bộ phận số mệnh.

Số mệnh nhưng là đồ tốt, Trì Thủy Mặc tự nhiên hi vọng càng nhiều càng tốt, trước mắt hắn có thể gặp may đúng dịp thuận lợi tìm tới ba cái Tiên Thiên nho tu thân thể, chính là bởi vì hắn được "Hạo nhiên chính khí thư" đòi trước người truyền thừa để lại bộ phận số mệnh, mới sở trường sự thuận lợi. Không phải vậy, e sợ Trì Thủy Mặc tìm tới ba mươi, năm mươi năm cũng chưa chắc có thể tìm tới một cái Tiên Thiên nho tu thân thể.

Dưới lầu đại sảnh

"Tại hạ Kim Hoa huyện Ninh Thái Thần, không biết hai vị xưng hô như thế nào?" Ninh Thái Thần ngồi vào chỗ của mình sau khi. Liền bắt đầu theo lệ hàn huyên, ra ngoài ở bên ngoài, đây là cơ bản kỹ năng.

"Lá đỏ!"

"Gia Cát Lưu Vân!"

Hai người có vẻ hơi lạnh lùng, bất quá, Ninh Thái Thần phảng phất không cảm giác được điểm này, như cũ lái nhai cùng hai người nói, kỳ quái chính là, cái kia lá đỏ khôi điểm còn có chút lạnh nhạt, sau đó chợt bắt đầu cùng Ninh Thái Thần vừa nói vừa cười lên.

Điều này làm cho trên lầu Trì Thủy Mặc không khỏi không cảm khái Ninh Thái Thần số mệnh mạnh mẽ. Bất quá, nếu Ninh Thái Thần liền ma nữ đều có thể cảm dỗ. Cái kia quyền rũ một cô gái thật giống cũng không có cái gì không bình thường.

Nghe được dưới lầu hai người tự bạo họ tên, Tô Thanh Mị nhũ nhũ mảy. Mở miệng nói, "Phu quân, dưới lầu cái kia lá đỏ là động âm phái trẻ tuổi nhân vật thủ lĩnh, cái kia Gia Cát Lưu Vân so với lá đỏ kém hơn hai phần, nhưng cũng không tệ lắm, hai người đều là động âm lão đạo đồ tôn bối!"

"Há, nói như vậy, bọn họ nên so với chúng ta lùn đời trước!" Trì Thủy Mặc cười cợt, được rồi, này không phải trọng điểm, trọng điểm là bọn họ là động âm phái đời mới nhân vật thủ lĩnh!

Rất nhanh, bên ngoài mưa to liền ngừng lại, thế nhưng trời cũng bắt đầu đen, cứ việc Ninh Thái Thần phi thường không bỏ, thế nhưng hay là muốn rời khỏi khách sạn này, bởi vì, hắn không có tiền, ở không nổi khách sạn, thế nhưng hắn hỏi thăm được ngoài thành âm hồ trên núi có một nhà bỏ đi chùa miếu, vì lẽ đó, hắn dự định đi nơi nào đối phó một đêm!

"Như vậy, ta trước hết cáo từ, không phải vậy đi chậm sơn đạo trơn trượt có thể không dễ đi!" Ninh Thái Thần cho thấy muốn đi đâu âm hồ trên núi ngủ đêm, bất quá, hắn không nhìn thấy hầu bàn khéo mắt loé ra một vết sợ hãi.

Lá đỏ cùng Gia Cát Lưu Vân liếc mắt nhìn nhau, mở miệng nói, "Ta cùng sư huynh cũng muốn đi cái nào âm hồ sơn một lần, như vậy, cùng đi làm sao?"

Ninh Thái Thần cũng không có suy nghĩ nhiều, lúc này liền đồng ý, có người cùng đường hấn cầu cũng không được, căn bản không có cân nhắc hai người đã có tiền tại sao không đi ở khách sạn trái lại muốn đi đâu âm hòng son.

"Âm hòng son sao?" Trì Thủy Mặc tự lẩm bầm, lập tức tay phải run lên, một đạo vì không thể tra bạch khí bay ra, đánh vào Ninh Thái Thần góc áo trên, sau đó như không có chuyện gì xảy ra tiếp tục cùng Tô Thanh Mị trò chuyện.

"Phu quân, tại sao muốn ở cái kia thư sinh trên người làm ký hiệu đây?" Tô Thanh Mị hơi nghi hoặc một chút, lẽ nào cái kia thư sinh đúng là Tiên Thiên nho tu thân thể sao?

"Há, không có gì, ta cũng muốn đi cái kia âm hòng son một lần, chỉ là không tìm được người dẫn đường, vì lẽ đó làm cái ký hiệu thôi, hơn nữa cái kia đáng về thư sinh vận mệnh mẽ, có thể nhận lấy tốt nhất, không thể để cho hắn dễ dàng chết rồi." Trì Thủy Mặc nhân nhạ giải thích một hồi, không có nói chỉ là hiểu kỳ muốn đi xem trò vui.

Hai người rất nhanh sẽ com nước xong, đi theo chạy đường đến phòng khách bên trong nghỉ ngơi, thiên, rất nhanh sẽ đen kịt lại, Trì Thủy Mặc phòng chừng cái kia trăng vỡ kịch lớn cũng sắp bắt đầu rồi, vì lẽ đó mở ra cửa sổ.

"Thanh mị, ta muốn đi âm hòng son nhìn, ngươi muốn theo tới sao?" Trì Thủy Mặc dò hỏi.

"Ân!" Tô Thanh Mị gật gật đầu, không nói gì thêm

"Tốt lắm, chúng ta đi!" Nói xong, Trì Thủy Mặc thả ra hạo nhiên chính khí hóa thành từng đoá từng đoá mây trắng bao vây lấy hai người, lập tức hóa thành một vệt sáng từ cửa sổ bay ra, rất nhanh sẽ rời khỏi góc nam trấn.

Làm độn quang tiến vào âm hòng vùng núi giới thời điểm, Trì Thủy Mặc thật giống cảm giác được độn quang tựa hồ xuyên (mặc) qua món đồ gì, bất quá hấn tâm tư đều đặt ở sắp mở màn vỡ kịch lớn trên, vì lẽ đó cũng không có để ý.

Rất nhanh, độn quang liền lên âm hòng son, Trì Thủy Mặc đem độn quang đình ở một tòa cũ nát chùa miếu trước!

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 202: Lãng miếu tự

"Tốt lắm, chúng ta đi!" Nói xong, Trì Thủy Mặc thả ra hạo nhiên chính khí hóa thành từng đoá từng đoá mây trắng bao vây lấy hai người, lập tức hóa thành một vệt sáng từ cửa sổ bay ra, rất nhanh sẽ rời khỏi góc nam trấn.

Làm độn quang tiến vào âm hòng vùng núi giới thời điểm, Trì Thủy Mặc thật giống cảm giác được độn quang tựa hồ xuyên (mặc) qua món đồ gì, bất quá hấn tâm tư đều đặt ở sắp mở màn vỡ kịch lớn trên, vì lẽ đó cũng không có để ý.

Rất nhanh, độn quang liền lên âm hòng son, Trì Thủy Mặc đem độn quang đình ở một tòa cũ nát chùa miếu trước!

Cổ miếu loang lỗ tường da kẻ ra thời gian dấu vết, một cái cũ nát đại biển chênh chếch treo ở miếu đồ nát trên cửa, thật giống bất cứ lúc nào đều có thể rơi xuống tựa như.

Một trận vì gió thổi tới, tám biển phát sinh không chịu nổi gánh nặng chỉ cột kẹt dát tiếng, trên tám biển 'Lãng miếu' hai chữ lớn hiển hiện, cho tới 'Tự' chữ, đã bị gió mưa ăn mòn đến chỉ còn dư lại nửa cái chữ .

Nhìn cái này Hoa Hạ vô số người trong lòng quen thuộc vị trí, Trì Thủy Mặc không hề có một tiếng động cười cợt, sau đó liền dắt Tô Thanh Mị tay đi vào chùa miếu cửa lớn.

Chùa miếu bên trong, trước tiên chính là một mảnh bình địa, trên đất bằng vốn là tảng đá xanh lát thành mặt đất trở nên loang loang lỗ lỗ, không ít địa hòn đá xanh bản không cánh mà bay, lưu lại bùn đất hố nhỏ.

Phiến đá khe hở , khắp nơi sinh trưởng cao bằng nửa người cỏ dại, một cái cũ nát đại đỉnh chênh chếch ngã vào chùa miếu một góc, đại đỉnh thiếu mất một nhĩ một đủ, không biết là sức mạnh gì dĩ nhiên có thể đem đồng thau tạo nên thành đại đỉnh phá hoại.

Đi qua bình địa, chính là lãng miếu tự đại sảnh, giữa đại sảnh là một cái Phật tổ tượng mộc tượng đá, tượng đá kim thân đã sớm loang lỗ không thể tả, lưu lại mấy cái kim điểm, tỏ rõ cái tượng đá này đã từng có kim thân.

Tượng Phật phía dưới, có một đồng vừa tắt đồng lửa, đứng ở bên cạnh đồng lửa, Trì Thủy Mặc còn có thể cảm nhận được tàn dư ấm áp, Phật đường mặt sau, là một mảnh quần thể kiến trúc. Kề ra năm đó 'Lăng miếu tự' hương hỏa cường thịnh.

Bất quá, kiến trúc đã sụp đổ hơn nửa, chỉ có ba lạng không ốc lưu lại. Vì qua đường lữ nhân cung cấp một góc tránh thân vị trí.

"Phu quân, cái kia là đồ cùng Gia Cát Lưu Vân ở bên tay phải đệ nhất gian phòng. Ninh Thái Thần bên trái tay đệ nhất gian phòng!" Tô Thanh Mị đóng nhắm mắt, mở mắt ra thời nói cho Trì Thủy Mặc một ít tin tức.

"Quả nhiên, bọn họ hẳn là trước tiên chạy tới lăng miếu tự tức gần đồng lửa, dựa vào đồng lửa khu hàn, đồng thời thiêu trên một điểm nước nóng, liền nước nóng ăn lương khô!" Trì Thủy Mặc nói ra chính mình suy đoán.

"Không cần lo bọn họ, chúng ta liền thủ ở đại sảnh bên trong, đêm nay nhất định có chuyện phát sinh!" Trì Thủy Mặc nói như đinh chém sắt. Bất quá không có nói hẳn tại sao biết đêm nay có chuyện phát sinh.

Có lẽ là hẳn tiến vào 'Nho hiền cảnh' năng lực đi, Tô Thanh Mị trong lòng đoán được, không sai, Trì Thủy Mặc đã tiến vào 'Nho hiền cảnh', ở dương Thiên phủ tu dưỡng ba năm bên trong, ngoại trừ khôi phục nguyên khí, giáo hóa đệ tử ở ngoài, Trì Thủy Mặc còn đem chính mình căn cơ đánh cho càng thêm vững chắc, đồng thời ở cuối cùng nửa tháng đột phá đến 'Nho hiền cảnh'.

Nho hiền phát tay, ngàn quân dễ ích! Đây là nho tu thực lực tăng lên to lớn nhất một cảnh giới. Đến nho hiền cảnh, Trì Thủy Mặc theo miệng phun ra lời nói đều có thể hóa thành công kích, dùng ngòi bút làm vũ khí trở thành hiện thực.

Càng có thể mượn quân từ lực nghệ thủ đoạn triệu hoán đại quân. Có thể nói một người có thể chống đỡ trăm vạn quân! Đến cảnh giới này, nho tu không ở sợ hãi bình thường quân chiến, bị số lượng đồng độ khả thi bị rơi xuống thấp nhất.

Một tiếng cọt kẹt, tay trái đệ nhất gian phòng đột nhiên bị một trận âm phong thổi ra, Trì Thủy Mặc chấn động trong lòng, thầm nói, trò hay đến rồi, đồng thời vung tay phải lên, một Đạo Quang mạc xuất hiện ở đại sảnh trên.

Màn ánh sáng bên trong. Một cái chính đang nâng một quyển (Mạnh Tử) khổ đọc sách sinh ra hiện, "Quân tử lấy nhân ý định. Lấy lễ ý định. Nhân giả người yêu, có lễ giả kính người. Người yêu giả người hằng yêu. Kính người giả người hằng kính chi", thư sinh rung đùi đắc ý đọc kinh điển, thật giống trên đời hết thấy đều không trọng yếu, xem thân tình kia, đã hoàn toàn chìm đắm ở thư trong biển.

Cái kia thư sinh, chính là Ninh Thái Thần! Thư sinh bên cạnh, chính là một cái bốc lửa quang đồng lửa, đột nhiên mở ra cửa phòng thổi tới một trận âm phong, ngọn lửa chấp chờn bất định, thật giống bất cứ lúc nào muốn tắt tựa như.

Đến 'Nho hiền cảnh' Trì Thủy Mặc đã có thể đem "Tạo hóa thiên vòng hồ" chứng kiến tình cảnh hóa thành màn ánh sáng xuất hiện ở bên ngoài, cùng người khác chia sẻ.

Thế nhưng, dù cho nơi này xuất hiện người thứ ba, cũng không nhìn thấy màn ánh sáng, bởi vì Trì Thủy Mặc chỉ là chỉ định Tô Thanh Mị có thể nhìn thấy màn ánh sáng.

Chìm đắm ở thư trong biển Ninh Thái Thần căn bản không có chú ý tới cửa phòng mở ra, như cũ ở đọc sách, "Rắc ~!" Một tiếng vật cứng rơi xuống đất âm thanh truyền đến, đồng thời một trận âm phong thổi qua Ninh Thái Thần.

Ninh Thái Thần bị âm phong thổi một cái giật mình, lập tức từ thư trong biển lui ra, mở mắt vừa nhìn, trước mắt xuất hiện hai thoi đại đại vàng, vàng liền rơi vào cửa phòng, chỉ cần Ninh Thái Thần đứng dậy đi ba, bốn bước, liền có thể đem vàng bỏ vào trong túi!

Vì mấy chục văn thù lao, Ninh Thái Thần từ Kim Hoa huyện bốn ba đến góc nam huyện thay người thu món nợ, nếu như nhặt lên trên đất vàng, Ninh Thái Thần chỉ ít gần nửa đời không cần sầu khổ sinh nhai.

To lớn mê hoặc trước mặt, Ninh Thái Thần làm sao lựa chọn?

Hiển nhiên, Ninh Thái Thần không thể coi thường tiền tài mê hoặc, hẳn nuốt nước miếng một cái, sau đó cố gắng tự trấn định nói rằng, "Quân tử ái tài, lấy chi có đạo!"

Nói xong, Ninh Thái Thần dĩ nhiên quay đầu quay lưng cửa phòng mà ngồi, đi học tiếp tục!

Nhìn màn ánh sáng bên trong thư sinh, Tô Thanh Mị trong mắt loé ra vẻ mặt phức tạp, nàng cảm thấy thư sinh này quá mức cổ hủ, nhưng cùng lúc lại không thể không khâm phục thư sinh này nhân cách, nếu như dễ địa mà nói, Tô Thanh Mị rất khó bảo toàn chứng chính mình ở Ninh Thái Thần ở tình huống kia sẽ đối với này so với thiên đại của cải làm như không thấy.

Cùng Tô Thanh Mị ý nghĩ không giống nhau chính là, Trì Thủy Mặc chính đang xoắn xuýt, "Không phải nói Tiểu Thiển mê hoặc Ninh Thái Thần vàng là giả sao, thế nào màn ánh sáng bên trong vàng là thật sự? Cô gái này quý nơi nào đến chân kim?"

Còn có cái kia Đại Hồ từ Yên Xích Hà cũng chưa từng xuất hiện, đúng là Gia Cát Lưu Vân đến rồi, ăn, nghe rõ mị nói cái kia Gia Cát Lưu Vân là Yên Xích Hà đệ tử!"

Không chờ Trì Thủy Mặc làm rõ manh mối thời điểm, màn ánh sáng bên trong lại xuất hiện biến hóa.

"Leng keng ~ leng keng đùng..." Một trận tươi đẹp âm nhạc xuất hiện ở Ninh Thái Thần trong phòng, du dương tiếng đàn như nước chảy cầu nhỏ, theo uyển chuyển tiếng đàn, một bộ mặt trời chiều ngả về tây, nước chảy cầu nhỏ người ta, mỹ lệ bức tranh triển khai, Ninh Thái Thần không nhận được để quyền sách trên tay xuống quyền, tuân thủ tiếng đàn đi ra ngoài phòng.

Cái kia tiếng đàn bên trong thật giống có loại ma lực, có thể chỉ dẫn phương hướng giống như vậy, Ninh Thái Thần dĩ nhiên liền như thế dần dần đi ra hiểu rõ lẳng miếu tự, đi tới một toà sương mù tràn ngập tiểu đình, đình một bên là một Trì Hà hoa, ao hoa sen trên sương trắng lượn lờ, lượn lờ toàn bộ tiểu đình, trong đình, một cái bạch y quần trắng nữ tử ở trong sương đánh đàn, du dương tiếng đàn từ nữ tử đầu ngón tay tả ra, hóa thành vô biên tươi đẹp nốt nhạc.

Ninh Thái Thần đi tới trong đình, nghi chân quan sát, liền như thế lẳng lặng nghe, rất nhanh, tiếng đàn dần lui, cô gái kia giờ lên cái đầu cúi thấp, phản trang điểm nhẹ nhàng thi như họa, mỡ đông da thịt như ngọc, mặt mày bên trong phong tình vô hạn, gò má kiêu mị giấu điếm!

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 203: Thác loạn nội dung võ kịch

Cái kia tiếng đàn bên trong thật giống có loại ma lực, có thể chỉ dẫn phương hướng giống như vậy, Ninh Thái Thần dĩ nhiên liền như thế dần dần đi ra hiểu rõ lẳng miếu tự, đi tới một toà sương mù tràn ngập tiểu đình, đình một bên là một Trì Hà hoa, ao hoa sen trên sương trắng lượn lờ, lượn lờ toàn bộ tiểu đình, trong đình, một cái bạch y quần trắng nữ tử ở trong sương đánh đàn, du dương tiếng đàn từ nữ tử đầu ngón tay tả ra, hóa thành vô biên tươi đẹp nốt nhạc.

Ninh Thái Thần đi tới trong đình, nghi chân quan sát, liền như thế lẳng lặng nghe, rất nhanh, tiếng đàn dần lui, cô gái kia giờ lên cái đầu cúi thấp, phản trang điểm nhẹ nhàng thi như họa, mỡ đông da thịt như ngọc, mặt mày bên trong phong tình vô hạn, gò má kiêu mị giấu điếm!

Tốt một vị như ngọc giai nhân! Trì Thủy Mặc trong lòng thầm khen.

"Phu quân, vị muội muội này đẹp đề đi!" Tô Thanh Mị ôn nhu tiếng âm vang lên.

Trì Thủy Mặc không tự chủ gật gật đầu, lập tức phản ứng lại, vội vã mở miệng nói, "Đuổi ta gia thanh mị còn hơi kém hơn trên như vậy một điểm!"

"Hừ!" Đưa cho Trì Thủy Mặc một đối với khinh thường, Tô Thanh Mị tiếp tục quan sát màn ánh sáng.

"Tốt một khúc xuân giang hoa đêm trăng! Xin hỏi cô nương phương danh, đêm dài từ từ, vì sao ở đây đánh đàn?" Ninh Thái Thần sửa sang lại quần áo, ôm quyền hỏi.

"Ta họ Nhiếp, tên là Tiểu Thiển!" Nữ tử nhu nhu đáp, khiến lòng người bên trong ngọt ngào.

...

Tiếp theo chính là hai người bắt đầu nói chuyện trời đất, bất quá, Trì Thủy Mặc càng nghe, càng cảm thấy thật giống có chỗ nào không đúng, thế nhưng chính là không nhớ ra được đến cùng nơi nào không đúng!

Màn ánh sáng bên trong, một nam một nữ vừa nói vừa đi, càng đi càng xa, nương theo sương mù, chẳng mấy chốc sẽ đi ra âm huyệt vùng núi giới, bộp một tiếng, vô số to bằng cái bát rễ cây từ trên mặt đất bốc lên, đem Ninh Thái Thần đánh hồi âm huyệt vùng núi giới!

"A ~!" Ninh Thái Thần trong miệng rít gào này bay ra, "Ân công cẩn thận!" Không chờ hắn phản ứng lại, Nhiếp Tiểu Thiển một cái pháp phù, liền đem Ninh Thái Thần nhận được trong lòng.

Giấy giữa từ Nhiếp Tiểu Thiển trong lòng đi ra. Ninh Thái Thần vẫy vẫy đầu, trở nên hơi tỉnh táo, nhìn ngó chu vi đen kịt trơn trượt son đạo. Cả kinh kêu lên, "Người đến cùng là ai? Đây là địa phương nào?"

Nhiếp Tiểu Thiển thở dài."Ân công, chúng ta vừa đi vừa nói đi!"

...

"Người nói cái gì, người là ta ở âm bách sơn chôn xuống bộ thi thể kia! Nơi này là vạn năm thụ yêu địa bàn, nàng muốn ăn thịt người?" Ninh Thái Thần cả

kinh kêu lên.

Màn ánh sáng ở ngoài, Trì Thủy Mặc thờ dài, hần rớt cuộc biết có chỗ nào không đứng, nguyên lai hần khởi điểm bắn ra một tia hạo nhiên chính khí đến Ninh Thái Thần trên người thời điểm, liền cảm thấy từng tia một âm khí tồn tại. Bất quá cái kia tia âm khí quá yếu, Trì Thủy Mặc lúc đó cho rằng là ảo giác, cũng không có để ý.

Há liêu, cái kia chính là Nhiếp Tiểu Thiên âm khí, Nhiếp Tiểu Thiên liền ẩn núp ở Ninh Thái Thần thư khiếp bên trong.

Nguyên lai, Ninh Thái Thần từ Kim Hoa huyện đến góc nam huyện thu món nợ thời điểm, đi qua một ngọn núi, cái kia sơn gọi âm bách sơn, trên núi một cái đại bách thụ dưới có một câu Nữ Thi phơi thầy hoang dã, Ninh Thái Thần tuân theo người chết vì đại ý nghĩ. Đem cái kia Nữ Thi ngay tại chỗ vùi lấp, lại không nghĩ rằng cái kia Nữ Thi chính là Nhiếp Tiểu Thiên thi thể.

Nàng vốn là góc nam huyện một nhà Nhiếp tính người ta đại tiểu thư, bắt đầu dĩ khi còn sống liền bị mắc bệnh một loại quái bệnh. Mỗi đến ban đêm liền cả người rét run, lạnh lẽo thân thể liền như người chết. Vì lẽ đó, tuy rằng nàng lấy tài nghệ nổi tiếng góc nam trấn, nhưng cũng không ai dám cưới nàng, đến hai mươi tuổi năm ấy càng là cảm thấy đi đời nhà ma.

Người nhà đem hần táng ở âm bách trên núi, không ngờ bị trên trấn một nhóm trộm mộ người coi trọng, vì nàng vật chôn cùng, nhóm người này trộm nàng mộ, làm cho nàng phơi thầy hoang dã. Quý hồn không chiếm được chỗ an thân, may là qua đường Ninh Thái Thần đưa nàng vùi lấp. Không phải vậy, không bao lâu nữa nàng sẽ hồn phi phách tán.

Từ khi Ninh Thái Thần liền nàng một mạng sau. Nhiếp Tiểu Thiên liền bám vào Ninh Thái Thần thư khiếp bên trong, tùy thời báo đáp Ninh Thái Thần, kết quả nghe được Ninh Thái Thần muốn lên âm hồ sơn ngủ đêm, vốn định phản đối, bắt đầu dĩ thiên còn chưa hắc, không thể làm gì khác hơn là nhẫn nại, đợi đến trời tối thời gian, Ninh Thái Thần đã đến âm hồ trên núi.

Vì không cho vạn năm thụ yêu hoài nghi, Nhiếp Tiểu Thiên cố ý dụ dỗ Ninh Thái Thần, chính là muốn đem hần dẫn ra âm hồ vùng núi giới, không nghĩ tới vạn năm thụ yêu đã sớm ở âm hồ trên núi bày kết giới, nhân loại chỉ có thể vào, không thể ra, đúng là yêu ma quỷ quái không hạn ra vào.

Bên trong đại sảnh, lúc này Trì Thủy Mặc, Tô Thanh Mị, là đỏ, Gia Cát Lưu Vân, Nhiếp Tiểu Thiên, Ninh Thái Thần, tất cả đều ở đây! Không cách nào để cho Ninh Thái Thần thoát ly âm hồ sơn Nhiếp Tiểu Thiên vừa hạ quyết tâm, liền đem lăng miếu tự mọi người tất cả đều triệu tập đến bên trong đại sảnh, công bằng, dự định đồng thời đối kháng vạn năm thụ yêu.

"Đây chính là ta biết toàn bộ !" Nhiếp Tiểu Thiên nhu nhu tiếng âm vang lên ở bên trong đại sảnh.

Gia Cát Lưu Vân nhú nhú mày, tiểu tử này ở trên trấn quyền rũ sư muội hần đã sớm để hần khó chịu, lập tức nhẹ nhàng rên một tiếng, nói rằng, "Ai biết ngươi nói có đúng không là thật sự, không phải chúng tộc ta, chắc chắn có ý nghĩ khác! Tà ma ngoại đạo, người người phải trừ diệt! Nói không chắc ngươi cùng cái kia thụ yêu đã sớm cấu kết tốt, muốn hại chúng ta họ tên đây!" Gia Cát Lưu Vân một bộ lão từ là danh môn chính phái đáng đáp lễ Trì Thủy Mặc nhìn đau răng.

Ngươi chính là chính là, nhà ta nương tử chính là thanh khâu thánh hồ, dựa theo này Gia Cát Lưu Vân lý luận, cũng coi như là tà ma ngoại đạo một loại, Trì Thủy Mặc thầm nhủ trong lòng đạo, trên mặt đứng là không chút biến sắc.

"Gia Cát công tử, ngươi đây thực sự là cường từ đoạt lý, Tiểu Thiên là vì mọi người chúng ta được, ngươi tại sao có thể ngậm máu phun người đây! Lại nói, quý quái lại làm sao, quý quái cũng có tốt a, lẽ nào mọi người là người tốt sao, người không cũng có người tốt người xấu phân chia sao!" Ninh Thái Thần cãi.

"A, dù cho nàng không có ác ý, e sợ cũng là đánh mượn trợ sức mạnh của chúng ta giúp ngươi rời khỏi đại trận mục đích, giống như ngươi vậy tay trái gài không chặt phải vật, lại có thể nào một mình rời khỏi âm hồ sơn, cái gọi là cực kỳ vô dụng là thư sinh, chân ngôn vậy!" Gia Cát Lưu Vân điểm ra Nhiếp Tiểu Thiên đề tâm.

Bất quá, này lại làm cho Trì Thủy Mặc phi thường khó chịu, bởi vì, hần không chỉ có là thư sinh, hơn nữa sau đó còn rất khả năng là thư sinh tổ sư gia!

Không tốt, phải gấp! Lá đỏ thầm nghĩ trong lòng, Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị chỗ khác thường nàng từ lúc khách sạn liền đã gặp, hơn nữa Trì Thủy Mặc một thân trang phục rất rõ ràng là thư sinh!

"Hừ!" Trì Thủy Mặc hừ lạnh một tiếng, không hề có một tiếng động lực lượng linh hồn rung động mà ra, một bên Gia Cát Lưu Vân cảm giác đến trong đầu một tiếng sấm nổ vang lên, đầu đầu sắp nứt như uống rượu say giống như loạn choa loạn choạng đứng không vững.

Một bên là đỏ thấy này liền vội vàng đem Gia Cát Lưu Vân đỡ lấy, đồng thời liền thanh mở miệng nói, "Còn xin tiền bối bớt giận! Sư huynh cũng là nhất thời lo lắng, chính là vô tâm chi thất, vọng tiền bối đại nhân có đại lượng, không nên cùng sư huynh chấp nhặt!"

Trì Thủy Mặc chẳng biết có được không, nhưng dừng lại linh hồn rung động, không phải vậy, đang kéo dài một lúc e sợ cái kia Gia Cát Lưu Vân sẽ biến thành ngớ ngẩn!

Nhìn đỉnh uyên núi cao sừng sững Trì Thủy Mặc, Gia Cát Lưu Vân rút cổ một cái, lập tức lại nghĩ tới điều gì, sắc mặt cung kính, đáy mắt nhưng lộ ra một vệt oán hận, mở miệng nói, "Xin thứ cho văn bối mất vụng về, không biết tiền bối thân phận, văn bối chính là động âm phái Yến Xích Hà đệ tử Gia Cát Lưu Vân! Không biết văn bối nơi nào đắc tội rồi tiền bối, còn xin tiền bối bảo cho biết!"

Trì Thủy Mặc sắc mặt không lo, Gia Cát Lưu Vân câu kia 'Xin thứ cho văn bối mất vụng về, không biết tiền bối thân phận' không thiếu trào phúng tâm ý,

ngươi như thể trâu bò thế nào không có cái gì thanh danh, đồng thời cũng là hỏi thăm Trì Thủy Mặc lai lịch, chờ hắn trở lại môn phái sau khi nhất định phải tìm sư môn tiền bối đòi lại này một văn.

Gia Cát Lư Vân ý tứ, Trì Thủy Mặc trong lòng trong suốt, vốn là hắn còn muốn bỏ qua cho này Gia Cát Lư Vân một kiếp, không nghĩ tới tiểu tử này dám lòng mang oán hận, lập tức liền quyết định, đợi lát nữa muốn cho chết ở thụ yêu công kích bên dưới! Hắn cũng không có buông tha này Gia Cát Lư Vân tìm phiền toái cho mình ý nghĩ.

"Bản tọa Trì Thủy Mặc! Tu hành không tới hai mươi năm, ngươi chưa từng nghe tới cũng chúc bình thường! Cho tới vì sao trừng phạt ngươi, đó là bởi vì bản tọa cũng là thụ sinh! Lúc trước là! Hiện tại là! Tương lai cũng là!" Đối với loại mắt kính này trường ở trên đỉnh đầu gia hỏa, Trì Thủy Mặc xưa nay liền tuân theo ngươi ngạo, ta so với ngươi càng ngạo nguyên tắc!

"Cái gì!" Lá đỏ cùng Gia Cát Lư Vân thông báo kinh ngạc lên tiếng, nội tâm chấn động không ngớt, vốn tưởng rằng trước mắt vị này chính là chỉ ít tu hành mấy trăm năm cao nhân tiền bối, không nghĩ tới chỉ là tu hành hai mươi năm tuyệt thế thiên tài, không, không thể nói là thiên tài, phải nói là yêu nghiệt.

"Tiền bối nhưng là nói giỡn?" Gia Cát Lư Vân càng là lên tiếng hỏi thăm, chuyện này thực sự vượt qua hắn lường trước.

"Hừ!" Trì Thủy Mặc hừ lạnh một tiếng, "Ngươi còn chưa đủ tư cách để bản tọa nói dối!" Trì Thủy Mặc một mặt cao ngạo nói.

Này so với Gia Cát Lư Vân càng ngạo khí trả lời để hắn tin tưởng Trì Thủy Mặc, bắt quá, lập tức Gia Cát Lư Vân liền cảm thấy trào can nạo tâm khó chịu, đáng chết! Đáng chết! Đáng chết! Ta mới là thiên tài, tại sao có thể có nhân vật như vậy xuất hiện, chết, hắn nhất định phải chết!

Đồ kị lửa giận hầu như muốn thiêu hủy Gia Cát Lư Vân lý trí, hơn hai mươi năm đến, hắn vẫn sinh sống ở đồng môn ước ao, trường bối mừng rỡ trong hoàn cảnh, đột nhiên gặp phải một cái so với mình thiên tài vô số người, hắn lại có thể nào tiếp thu tất cả những thứ này.

Đúng là một bên là đồ, tuy rằng giết mình không thôi, trong mắt vẻ hâm mộ biểu lộ, nhưng không có oán hận gì đồ kị tâm tình, so với lá đỏ tới nói, này Gia Cát Lư Vân tâm tính kém xa, quái đến không động âm phái là lấy này lá đỏ vì mới đồng lứa lĩnh quân người.

"Vị công tử này cũng là người đọc sách sao?" Ninh Thái Thần thật là có chút mừng rỡ, hắn không phải người ngu, trước mặt tình huống hắn biết rõ, vốn tưởng rằng vị này có thể đề trong truyền thuyết kiếm tu tiên người chịu thiệt nhân vật chính là thần tiên bên trong người, không nghĩ tới nhưng cùng chính mình bình thường chính là người đọc sách, lập tức liền có mấy phần thân cận.

"Không sai!" Trì Thủy Mặc gật gù, vẻ mặt hiền lành, lập tức Trì Thủy Mặc cùng Ninh Thái Thần liền bắt đầu trò chuyện, cũng không cần bản tôn, mà dùng ta đến xưng hô chính mình.

Kinh, sử, tử, tập, hai người từng cái đàm luận, Trì Thủy Mặc mạnh như thác đổ lý giải, nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu kể ra, để Ninh Thái Thần khâm phục đến phục sát đất, chỉ cảm giác mình lúc trước sở học so với trước mặt vị nhân huynh này lý giải tới nói quả thực không đáng nhắc tới.

Chu vi là đồ, Tô Thanh Mị cùng Nhiếp Tiểu Thiên cũng tương tự là đọc đủ thứ thi thư người, Ninh Thái Thần cùng Trì Thủy Mặc trò chuyện các nàng đương nhiên có thể nghe hiểu, hơn nữa bất tri bất giác liền nghe đến rơi vào đi.

Lá đỏ cùng Nhiếp Tiểu Thiên càng là trong lòng cảm khái nói, nếu như chính mình tây tịch (lão sư) có thể có như vậy học vấn, e sợ chính mình cũng có thể nữ giả nam trang đi thi trạng nguyên.

Này khác biệt đãi ngộ càng làm cho một bên Gia Cát Lư Vân ghen ghét dữ dội, trong lòng điên cuồng hét lên đạo, tại sao, dựa vào cái gì, ta nơi nào không sánh được tên phế vật này thụ sinh, dĩ nhiên để mắt hắn xem thường ta!

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 204: Khủng bố Đẳng Hải, dốc lòng thụ yêu

Chu vi là đồ, Tô Thanh Mị cùng Nhiếp Tiểu Thiên cũng tương tự là đọc đủ thứ thi thư người, Ninh Thái Thần cùng Trì Thủy Mặc trò chuyện các nàng đương nhiên có thể nghe hiểu, hơn nữa bất tri bất giác liền nghe đến rơi vào đi.

Lá đỏ cùng Nhiếp Tiểu Thiên càng là trong lòng cảm khái nói, nếu như chính mình tây tịch (lão sư) có thể có như vậy học vấn, e sợ chính mình cũng có thể nữ giả nam trang đi thi trạng nguyên.

Này khác biệt đãi ngộ càng làm cho một bên Gia Cát Lưu Vân ghen ghét dữ dội, trong lòng điên cuồng hét lên đạo, tại sao, dựa vào cái gì, ta nơi nào không sánh được tên phế vật này thứ sinh, dĩ nhiên để mắt hẳn xem thường ta!

Thời gian, ngay ở Trì Thủy Mặc tú học thức trong quá trình một chút chảy qua, rất nhanh, trên trời minh nguyệt dần dần bị mây đen che đậy, vốn là sáng sủa nguyệt quang dần dần âm u, bất quá lãng miêu trong chùa mọi người bởi vì trong chùa đồng lửa, vì lẽ đó ai cũng không có chú ý tới tất cả những thứ này, làm âm huyệt bên dưới ngọn núi góc nam trong trấn phu canh xuất hành thời điểm, giờ tỵ, đến !

Long trọng mộ linh khí dần dần tràn ngập ở toàn bộ âm huyệt sơn, chính đang tú học thức Trì Thủy Mặc ngay lập tức chú ý tới mộ linh khí dị thường, dừng lại vào trong miệng thao thao bất tuyệt lời nói, trở nên nghiêm nghị.

Tô Thanh Mị lập tức liền chú ý tới chính mình phu quân dị thường, "Phu quân, thế nào ?"

Trì Thủy Mặc đánh cái yên tĩnh thủ thế, sau đó đem linh giác phát tán ra, này một toả ra, để Trì Thủy Mặc mở hơi lạnh tràn trề, "Đáng chết, mọi người chuẩn bị sẵn sàng, thụ yêu đến rồi! Thanh mị, bảo vệ tốt chính mình!"

Trì Thủy Mặc vừa dứt lời, một trận thâm trầm tiếng cười vang vọng ở toàn bộ âm huyệt sơn, "Ha ha ha ~! Được được được, mỗi mỗi lúc này thực sự là vận thế đến , dĩ nhiên đến rồi ba cái tu hành bên trong người! Vẫn còn có một cái người có đại khí vận, thực sự là mộ linh chi tổ quan tâm, chỉ cần giết các người, mỗi mỗi thụ giới liền có thể hoàn toàn thành hình !"

Theo thụ yêu mỗi mỗi thâm trầm tiếng cười, toàn bộ âm huyệt sơn mộ linh khí tăng vọt, vô số rễ cây dây leo từ lãng miêu tự dưới nền đất lao ra. Vô tận tiếng nổ mạnh vang lên, bất quá ba cái hô hấp, toàn bộ lãng miêu tự ngay ở đây trời bụi mù bên trong hóa thành một vùng phế tích.

Nguy cấp bên trong. Trì Thủy Mặc đỉnh đầu bỗng nhiên bay ra một khối khoảng một trượng chu vi đen kịt hòn đá, không. Nói chuẩn xác không phải hòn đá, mà là một chiếc nghiền mực, nghiền mực phát sinh một đạo ánh mực, đem Ninh Thái Thần cùng Nhấp Tiểu Thiên cuốn vào trong nghiền mực bảo vệ lại đến.

Bất quá, Trì Thủy Mặc để lại một cái tâm nhãn, để trong nghiền mực Ninh Thái Thần cùng Nhấp Tiểu Thiên có thể nhìn thấy nghiền mực ở ngoài tình hình, để tương lai tự chính mình tốt nhận lấy Ninh Thái Thần.

Trì Thủy Mặc miệng phun phù âm "Thiên địa có chính khí, tạp nhiên phú lưu hình. Nghe ta hiệu lệnh tôn, hóa thành mưa giao cù!" Vô số hạo nhiên chính khí đột nhiên xuất hiện hóa thành một đạo mây trắng đem Trì Thủy Mặc cuốn vào vân bên trong, mây trắng lập tức loáng một cái, liền hóa thành một vệt sáng qua lại ở rễ cây chi bên trong đại dương, trong nháy mắt liền bay lên bầu trời.

Cùng lúc đó, Tô Thanh Mị hai tay bấm quyết, miệng quát, "Thanh minh khí, nghe ta hiệu lệnh, hóa thành vân bông. Vì ta xuất hành, lơ lửng giữa trời thanh minh khí, hiện ra!"

Theo Tô Thanh Mị tiếng quát. Một đạo thanh khí đột nhiên xuất hiện, trên không trung một lần, liền thoải làm một đoàn màu xanh đám mây đem Tô Thanh Mị cuốn vào vân bên trong, cũng trong nháy mắt thoát ly rễ cây dây dưa, bay lên bầu trời.

Cho tới lá đỏ cùng Gia Cát Lưu Vân đúng là phản ứng chậm nửa nhịp, vô số rễ cây dây leo bay ra, từ bốn phương tám hướng bay tới, phải đem hai người triển tử.

"Thanh Minh lôi kiếm, nghe ta hiệu lệnh. Thần kiếm hóa quang, xuất khiếu!" Lá đỏ kêu trá một tiếng. Sau lưng vô kiếm bên trong bay ra một cái ánh sáng màu xanh trong vắt dài ba thước kiếm, trường kiếm bị lá đỏ thôi thúc. Phát sinh leng keng lưỡi mác kiếm reo thanh âm, lập tức tuôn ra dài hai mét ánh kiếm, ánh kiếm như nước, múa thành một đoàn, đem bốn phương tám hướng kéo tới rễ cây cắt rời.

Lá đỏ chu vi rễ cây trong nháy mắt vì đó một thanh, sau đó Thanh Minh kiếm hóa thành một vệt sáng đem lá đỏ nâng lên, từ rễ cây khe hở bên trong bay lên trời.

"Xích hà hỏa kiếm, nghe ta hiệu lệnh, thần kiếm hóa hỏa, xuất khiếu!" Gia Cát Lưu Vân phản ứng so với lá đỏ còn muốn, chậm hơn vỗ một cái, thân thể bị bảy, tám con rễ cây quấn lấy đến, bất quá trong nháy mắt, liền đem Gia Cát Lưu Vân kéo đến thoát cách mặt đất, treo trên bầu trời ba thước.

Bất quá, Gia Cát Lưu Vân hai mươi mấy năm kiếm thuật cũng không phải luyện không, phía sau xích hà hỏa kiếm ở thế ngàn cân treo sợi tóc xuất khiếu, hóa thành một đạo kiếm hình hỏa diễm trường kiếm.

Lửa cháy hừng hực thiêu đốt, bất quá hơi vòng một chút, liền đem Gia Cát Lưu Vân quanh thân trong vòng ba thước hết thấy rễ cây chặt đứt thiêu hủy, dựa vào cái này trống rỗng, Gia Cát Lưu Vân cũng chân đạp xích hà Kiếm Phi lên bầu trời.

Mấy người lên bầu trời, càng là hít vào một ngụm khí lạnh, trong lúc đó trong tầm mắt, là vô số rễ cây dây leo, lít nha lít nhít còn như hải dương, vây quanh toàn bộ âm huyệt sơn.

Ở rễ cây cùng bên trong đại dương, càng có hơn vạn viên cây cối hóa thành thụ nhân tồn tại, những này thụ nhân đại thể cao to sáu trượng, cả người ánh sáng xanh lục, rễ cây làm chân, cành cây quấn quanh hóa thành hai bàn tay lớn, hai đám ngưng tụ ánh sáng xanh lục tô điểm ở thân cây bên trên, đảm nhiệm thụ nhân con mắt.

Vừa nhìn, liền biết là thụ yêu mạnh mẽ điểm hóa thụ nhân, căn bản không có nửa điểm tiềm lực có thể nói, hơn nữa những này thụ nhân tuổi thọ, chỉ sợ sẽ không vượt qua nửa tháng.

Càng phiên toái chính là, toàn bộ âm hộc son đều bị vạn năm thụ yêu bày xuống thương cổ đại trận, mọi người chỉ có thể bay đến cách xa mặt đất cao sáu trượng (sáu tầng lầu) độ cao, độ cao này vừa lúc ở thụ nhân phạm vi công kích bên trong!

"Đáng chết! Đồn đại là thật sự, phu quân, lần này chúng ta phiền phức lớn rồi!" Tô Thanh Mị không biết nghĩ tới điều gì sắc mặt rất có chút khó coi.

"Cái gì đồn đại?" Trì Thủy Mặc vội vàng hỏi, cục diện trước mắt cũng có chút vượt qua hần dự đoán, hần vốn là cho rằng này thụ yêu bắt quá ngàn năm tu vi thôi.

Nhiếp Tiểu Thiên trong miệng nói, này thụ yêu chính là vạn năm thụ yêu Trì Thủy Mặc căn bản cũng không có lưu ý, bởi vì vạn năm thụ yêu e sợ thực đủ sức đề leo lên này giới đỉnh phong, không thể như vậy không có tiếng tăm gì.

Ở Trì Thủy Mặc theo dự liệu, này thụ yêu nên tu hành chính là âm linh chi đạo, thuộc về quỷ đạo, bị chính mình khắc chế, dù sao Thiên Nữ U Hồn bên trong thụ yêu bản thể là cây hoè, tu hành quỷ đạo vừa vặn.

Cái nào nghĩ đến, này thụ yêu không phải ngàn năm thụ yêu, mà là vạn năm thụ yêu, hơn nữa tu hành không phải âm linh quỷ đạo, mà là một linh chi đạo.

Một linh chi đạo dài thuộc ngũ hành đại đạo, chính là đường đường chính chính chi đạo, Trì Thủy Mặc hạo nhiên chính khí đối với tu hành một linh chi đạo thụ yêu không có cái gì khắc chế sức mạnh, trái lại trong tay có chuỗi xích hà hỏa kiếm Gia Cát Lưu Vân có thể khắc chế này thụ yêu.

Trên đất dây leo như đánh kích thích tổ giống như sinh trưởng, có chút lớn nhanh dây leo đã đạt đến sáu trượng, linh hoạt dây leo hóa thành từng cái từng cái đàng xà hướng về mấy người xoắn tới.

Tô Thanh Mị né qua mấy cái xoắn tới dây leo, mở miệng nói, "Giới tu hành có nghe đồn, âm hộc son son chủ chính là từ trung cổ thời kì cuối sống sót lão bất tử, thời gian tu hành đã vượt qua vạn năm, chính là giới tu hành thời gian tu hành đệ nhất trường người.

Hơn nữa, này thụ yêu dốc lòng muốn phục hưng một linh bộ tộc, dự định luyện ra một cái một linh thể giới đến, đem này giới không gian cắt rời, phân ra một cái một giới cung thiên hạ một Linh tu hành, bởi vậy, này thụ yêu không tư tu hành, trái lại khắp nơi sưu tầm thành lập một giới thiên tài địa bảo.

Bất quá, giới tu hành đại đa số người đều đem cái tin tức này cho rằng trò cười, bởi vì, mở ra một giới thực sự là khó như lên trời, căn bản là không phải cái thời đại này tu hành này có thể làm được."

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 205: Âm đạo to lớn vô

Tô Thanh Mị né qua mấy cái xoắn tới dây leo, mở miệng nói, "Giới tu hành có nghe đồn, âm hộc son son chủ chính là từ trung cổ thời kì cuối sống sót lão bất tử, thời gian tu hành đã vượt qua vạn năm, chính là giới tu hành thời gian tu hành đệ nhất trường người.

Hơn nữa, này thụ yêu dốc lòng muốn phục hưng một linh bộ tộc, dự định luyện ra một cái một linh thể giới đến, đem này giới không gian cắt rời, phân ra một cái một giới cung thiên hạ một Linh tu hành, bởi vậy, này thụ yêu không tư tu hành, trái lại khắp nơi sưu tầm thành lập một giới thiên tài địa bảo.

Bất quá, giới tu hành đại đa số người đều đem cái tin tức này cho rằng trò cười, bởi vì, mở ra một giới thực sự là khó như lên trời, căn bản là không phải cái thời đại này tu hành này có thể làm được."

Trì Thủy Mặc hít vào một ngụm khí lạnh, than thở "Này thụ yêu thật lớn quyết đoán!"

"Không sai" một bên lá đỏ gật gật đầu nói, "Chính là bởi vì này thụ yêu ý nguyện vĩ đại, vì lẽ đó, thiên hạ một linh đều tôn nàng dẫn đầu, vì lẽ đó, tuy rằng một linh mặc dù là giới tu hành thể lực yếu nhất bộ tộc, nhưng nhưng rất ít người dám trêu, bởi vì bọn họ đoàn kết dị thường.

Một ngàn năm trước, đã từng có một cái một linh bộ tộc thiên tài ngã xuống ở Thiên Thủy phái trong tay, cái kia thụ yêu vẫn cứ triệu tập hơn vạn thụ linh, ở Thiên Thủy phái ở ngoài mạnh mẽ bày xuống 'Che trời thụ hải đại trận' bức bách Thiên Thủy phái chương môn giao ra chính mình cháu trai.

Trì Thủy Mặc trong lòng thở dài, này giới ả không đúng vậy, thể nào cảm giác này thụ yêu rất có kiêu hùng phạm a, thô bạo phi thường! Đặc biệt là ở một linh bộ tộc bên trong, này thụ yêu e sợ bị coi là vạn năm không gặp dân chủ, mà đoàn người mình thấy thể nào cũng giống như là tới cửa cho người ta đưa kinh nghiệm đưa bảo bối phản phái, đạo diễn, này kịch bản không đúng vậy.

"'Che trời thụ hải đại trận' ! Chính là chúng ta dưới chân đại trận này sao?" Trì Thủy Mặc phát huy đầy đủ không ngại học hỏi kẻ dưới phong cách.

Không chờ lá đỏ trả lời, một trận tang thương bá đạo tiếng cười vang vọng âm hòe son, "Không sai, này chính là lão thân bày xuống 'Che trời thụ hải đại trận' không nghĩ tới ngàn năm trôi qua, còn có người có thể nhớ lão thân 'Che trời thụ hải đại trận'."

Các người đã biết lão thân đại trận này, e sợ đối với trận này uy lực nên có hiểu biết. Ta khuyên các người tốt nhất tự sát thân vong, lão thân lấy mộc linh bộ tộc danh nghĩa xin thể, chỉ muốn các người tự sát. Lão thân tất nhiên sẽ tha các người hồn phách đi luân hồi.

Không phải vậy, lão thân chỉ thật là mạnh mẽ đưa người các loại (chờ) giết chết. Đến thời điểm, các người muốn giữ lại hồn phách luân hồi đều không thể được! Các người cố gắng cân nhắc đi!"

Tri Thủy Mặc đứng là không có có phản ứng gì, thế nhưng lá đỏ, Tô Thanh Mị cùng Gia Cát Lưu Vân ba người nhưng sắc mặt hết sức khó coi.

Gia Cát Lưu Vân một bên tránh né cây mây dây dưa, vừa lên tiếng nói, "Tiền bối, văn bối chính là động âm phái động âm lão tổ đồ tôn, gia sư Yến Xích Hà, hi vọng tiền bối có thể xem ở sự tỏ trên mặt. Thà ta cùng sư muội rời đi, văn bối vô cùng cảm kích!"

"Ha ha ha, tiểu tử, người muốn cầm động âm lão đạo đến ép ta, đáng tiếc, mỗi ta ăn cái kia một bộ, các người này mấy cái đều là số mệnh thâm hậu hạng người."

Đặc biệt là cái này thư sinh, số mệnh càng là dày đặc đến để lão thân đỏ kị, chỉ cần giết các người, lão thân mộc linh tế đàn liền có thể tụ tập đầy đủ số mệnh. Thụ giới đem hoàn mỹ thoát ly này giới.

Đến thời điểm, đừng nói động âm lão đạo, chính là các người động âm phái cùng Thanh Khâu Sơn tụ hội. Mỗi mỗi cũng không sợ!"

Tri Thủy Mặc mặt trầm như nước, miệng quát, "Thiên địa mệnh mông vô lượng quang, cung thương giác trung diễn sa trường, kim qua thiết mã tranh thiên hạ, sát khí ngập trời ra phong mang —— quân tử lục nghệ âm đạo to lớn vô!"

Quân tử lục nghệ chỉ nhạc đạo, tổng cộng có sáu nhạc, tức: "Vân môn", "Đại hàm", "Đại thiền", "Đại Hạ", "Đại hoạch", "Đại vô"

Thượng cổ (nhạc ký) có nói: "Thanh minh Tượng Thiên, quảng đại tượng địa. Chung bắt đầu tượng bốn mùa, độ sức tượng mưa gió. Ngũ sắc thành văn mà không loạn, tám phong từ luật mà không gian dối. Baidu đáp số mà có thưởng. Tô nhỏ phối hợp, chung bắt đầu tượng sinh, xương cùng thanh trọc, diệt tướng vì kính. Cổ nhạc hành mà luân thanh, tai mắt thông minh, tinh lực hòa bình, thay đổi phong tục, thiên hạ đều ninh."

Mệnh mông tiếng đàn vang vọng ở toàn bộ âm hòe son, Tri Thủy Mặc vung tay phải lên, đột nhiên xuất hiện một chiếc 'Cửu tiêu hoàn bội cầm' ! Đây là Tri Thủy Mặc ba năm qua tế luyện bảo bối một trong.

'Cửu tiêu hoàn bội cầm' vì Phục Hy thức, gỗ sam chém thành, chất gỗ từng hoàng. Phôi lấy bạng huy. Bạch ngọc chế cầm chân, nhọn đủ, điêu khắc tinh mỹ. Cầm thân hươu màu đỏ loét tất, sừng hươu hôi thai, lấy các đời tu bổ chỉ đen như mực, son son các loại.

Cầm thân toàn thân lấy con rắn nhỏ phúc đoạn văn làm chủ, ngẫu tiểu lông trâu đoạn văn. Cầm đáy chi đoạn văn ẩn lên như cầu, đều lên mũi kiếm, đột hiện ra so với cầm mặt hồng cổ.

Tri Thủy Mặc bỗng dung phản tây mà ngồi, hai tay khoát lên cửu tiêu hoàn bội cầm trên, mười ngón gảy, tiếng đàn boong boong, vang vọng ở âm hòe trên núi, cùng lúc đó, Tri Thủy Mặc miệng phun phù âm, phối hợp tiếng đàn, (chín ca. Quốc thương): Thao ngộ mâu này bị tê giáp, xe sai cóc này ngăn binh tiếp; tinh tế ngày này dịch như vân, thi giao roi này sĩ giành trước; lãng dư trận này liệt dư hành, tả tham ế này hữu nhận thương;

Mai hai vòng này trập bốn mã, viên ngọc phù này kích giống trống, thiên thời đổi này uy linh nộ, nghiêm giết hết này vút bỏ vùng quê; ra không vào này hướng về không phản, bình nguyên hốt này đường siêu xa; mang trường kiếm này mang tấn cung, thủ thân cách này tâm không trừng; thành đã dừng này lại lấy vô, chung kiên cường này không thể lãng; thân vừa chết này thân lấy linh, hồn phách nghị này vì quỷ hùng.

Tiếng đàn cùng phù âm hỗn hợp, vô tận hào nhiên chính khí hiện lên, từng vị trên người mặc Huyền Thiết toàn thân gia, eo bội bách luyện hồ văn đao giáp sĩ xuất hiện trên không trung, những giáp sĩ này cả người quấn quanh lăm liệt sát khí, làm người ta kinh ngạc.

Giáp sĩ trăm người vì một hàng, tổng cộng có bách hành, đầy đủ vạn người, mỗi một mọi người có Tiên Thiên cánh giới sức chiến đấu, xếp thành phương trận sau, 1 vạn giáp sĩ càng là rút ra bên hông trường đao, lấy đao mặt kích giáp, phát sinh kim thiết giao kích thanh âm, trong miệng càng là quát lên, "Phong! Phong! Phong! Gió to!"

Chính tề âm thanh vang vọng ở toàn bộ âm hòe son, theo giáp sĩ gào thét, vô tận sát khí trùng thiên, mạnh mẽ quân đội sát khí dĩ nhiên ngưng tụ thành một bộ cao ba trượng Bạch Hổ tung bay ở quần trận bên trên.

Bạch Hổ, nhị thập bát tú phương tây thất túc khuê, lâu, vị, mao, tất, tuy, tham chi tượng, hình tượng vì hổ, ở vào phương tây, chúc kim, chủ sát phạt, sắc bạch, tên gọi Bạch Hổ!

Sát khí ngưng tụ thành Bạch Hổ ngửa mặt lên trời thét dài, rít gào hô âm để quân trận chu vi dây leo như uống rượu say xà giống như vậy, loạn choà loạn choạng, không nhắc lên được sức mạnh đến, càng khó nói dây dưa giáp sĩ.

Thu hồi 'Cửu tiêu hoàn bội cầm', Tri Thủy Mặc đứng thẳng người lên, miệng quát, "Kim có yêu tà muốn hoạc loạn thiên hạ, Diên Đảo Càn Khôn, nghịch thiên mà đi, nhữ các loại (chờ) làm làm sao?"

Giáp sĩ cùng kêu lên quát lên, "Sát! Sát! Sát! Sát! Sát! Sát! Sát! Sát!" Quân trận phía trên Bạch Hồ cang là giương trào nhếch miệng, muốn nuốt sống người ta.

Chính tề bước tiến tiếng vang lên, quân trận tản ra, lấy trăm người một trận hóa thành bách đội, đáp xuống trên mặt đất, trăm cái phương trận hình thành một tấm to lớn vồng đem toàn bộ âm hộc núi nhỏ bao vây, giáp sĩ môn rút đao xung phong, hóa thành trăm mặc tử vong sứ giả, trong ánh đao hạo nhiên chính khí bộc phát.

Đến chính chí đại hạo nhiên chính khí biến thành làm ánh đao, cho dây leo mang đến to lớn sát thương, như chúng giáp sĩ như cát cò bình thường đem toàn bộ dây leo hình thành hải dương trong nháy mắt cắt tới liễng xiềng tốt không thể thâm.

"Này này này!" Một bên lá đỏ đã sớm đối xử, trong miệng kinh hô, "Này, lẽ nào chính là trong truyền thuyết đọc sách thông thần sau khi nắm giữ thần thông, trong lòng ngực có thể ẩn nấp trăm vạn binh!"

Nhìn thấy lá đỏ trong mắt lan tràn ra kinh ngạc sùng bái tình, Gia Cát Lưu Vân liền cảm thấy kim đâm giống như khó chịu, mở miệng phản bác, "Sự muội, trong lòng ngực có thể ẩn nấp trăm vạn binh bất quá là một loại hình dung binh pháp trình độ thâm hậu lời giải thích mà thôi, không thể coi là thật!"

Nhà ai nữ nhi không yêu anh hùng, từ xưa anh hùng nhiều tướng quân, có thể ngực tàng trăm vạn binh, hơn nữa ăn nói phi phạm, học thức uyên bác Tri Thủy Mặc tuyệt đối phù hợp lá đỏ trong lòng anh hùng tiêu chuẩn, hơn nữa vẫn là tu hành giới anh hùng tiêu chuẩn.

"Ha ha, hồng Diệp cô nương đoán không sai, này chính là đọc sách đọc tới trình độ nhất định kết quả!" Tri Thủy Mặc đối với lá đỏ khẳng định không dễ dàng một cái vang dội bạt tai đánh vào Gia Cát Lưu Vân trên mặt, để hấn phần nộ phi thường.

Lòng dạ nhỏ mọn Gia Cát Lưu Vân thậm chí ngay cả lá đỏ đều hận lên, trong lòng điên cuồng kêu lên, chết tiết, chết tiết, dám, phụ lá đỏ, ta đã đạt được người sư tôn ta đồng ý, kết làm đạo lữ, đến thời điểm, ta không phải phải cố gắng bảo chế bảo chế người, để người biết ta Gia Cát Lưu Vân lợi hại.

Lá đỏ không nghĩ tới chính mình thuận miệng nói dĩ nhiên thương tổn sư huynh mình, nằng xoay đầu lại, đối với Gia Cát Lưu Vân áy náy nở nụ cười, không ngờ, nhưng nhìn thấy Gia Cát Lưu Vân đáy mắt một tia dữ tợn, trong lòng lạnh lẽo, đối với Gia Cát Lưu Vân ấn tượng thấp hơn hai phần.

Đối với ở trong môn muốn để cho mình cùng Gia Cát Lưu Vân kết làm đạo lữ sự tình, lá đỏ một con phản đối, bất quá trong môn phái cân nhắc đến lá đỏ chính là sáu âm thân thể, Gia Cát Lưu Vân chính là lục dương thân thể, nếu như hai người song tu âm dương tương cùng thì lại kim đan có hi vọng!

Đối với động âm phái tới nói, hai cái cảnh giới Kim đan sức chiến đấu chỉ phi thường trọng yếu, một khi hai người đột phá đến cảnh giới Kim đan, thì lại động âm phái liền có thể dựa vào ba cái kim đan kiếm tu sức chiến đấu vẫn đình giới tu hành chính đạo đệ nhất thể lục bảo tọa.

Vì lẽ đó, nếu như lá đỏ cũng không đủ lý do, trong môn phái là sẽ không tùy ý nằng chơi tiểu tính tình, sở dĩ hiện nay lá đỏ vẫn không có cùng Gia Cát Lưu Vân kết làm đạo lữ, chính là bởi vì lá đỏ điều kiện là Gia Cát Lưu Vân có thể đối với đánh qua nằng mới đồng ý kết làm đạo lữ.

"Đáng chết! Thụ hải ngập trời!" Một trận tức đến nổ phổi âm thanh truyền đến, hiển nhiên thụ yêu mỗ mỗ cũng ngồi không yên, đang chờ sau đó đi, e sợ toàn bộ dây leo chỉ hải đều phải bị Tri Thủy Mặc giáp sĩ cắt đứt hầu như không còn.

Theo thụ yêu mỗ mỗ lời nói, trên đất thụ hải dây leo hóa thành một * làn sóng, đem hành động chậm chạp hơn vạn thụ nhân trong nháy mắt đẩy đưa đến âm hộc sơn các nơi, hình thành một cái to lớn thụ nhân chi vồng, đem âm hộc sơn bao phủ.

"Không tốt, giáp sĩ gặp nguy hiểm!" Tri Thủy Mặc sắc mặt chìm xuống, miệng quát, "Lục sĩ an thiên hạ, Hạo Nhiên trấn càn khôn!"

Vừa dứt lời, liền thấy một trận cuồng phong thổi qua, cuồng phong lướt qua, một trăm quân trận đoàn đồn dập trong miệng hét lớn "Hắc Thiên đã chết, thanh thiên lập!"

Một vị hắc giáp lục sĩ xuất hiện, nhưng thấy: Mặt như hồng ngọc, cần giống tạo nhưng. Phảng phất có ba trượng vóc người, ngang dọc có trăm vạn cân khí lực. Khăn đỏ chéch bên, kim hoàn ngày diệu phun hào quang; thêu áo trung gian, thiết giáp sương phô thôn Nguyệt Ảnh.

Thường ở đàn trước hộ pháp, mỗi kiếp sau trên hàng ma, này chính là Đạo môn Thiên tướng hình chiếu ở nho đạo bên trong hóa dùng, xưng là, nho đạo lục sĩ!

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 206: Sấm sét thần thú Quỷ Ngưu

"Không tốt, giáp sĩ gặp nguy hiểm!" Trì Thủy Mặc sắc mặt chìm xuống, miệng quát, "Lực sĩ an thiên hạ, Hạo Nhiên trấn càn khôn!"

Vừa dứt lời, liền thấy một trận cuồng phong thổi qua, cuồng phong lướt qua, một trăm quân trận đoàn dòn dập trong miệng hét lớn "Hắc Thiên đã chết, thanh thiên lập!"

Một vị hắc giáp lực sĩ xuất hiện, nhưng thấy: Mặt như hồng ngọc, cần giống tạo nhưng { đỉnh } điểm { tiểu } nói 3W. 23Wx. Phảng phất có ba trượng vóc người, ngang dọc có trăm vạn cân khí lực. Khăn đỏ chéch bên, kim hoàn ngày điệu phun hào quang; thêu áo trung gian, thiết giáp sương phô thôn Nguyệt Ảnh.

Thường ở đàn trước hộ pháp, mỗi kiếp sau trên hàng ma, này chính là Đạo môn Thiên tướng hình chiếu ở nho đạo bên trong hóa dùng, xưng là, nho đạo lực sĩ!

Bất quá, ngay ở Trì Thủy Mặc đem 1 vạn giáp sĩ hóa thành nho đạo lực sĩ thời điểm, ở thụ yêu mỗ mỗ điều khiển dưới, 1 vạn thụ nhân dựa vào dây leo hải thời gian trì hoãn, cũng thành công tiến hóa đi ra.

Thụ nhân thân cây trở nên cứng cáp hơn, đồng thời trên cây khô cũng xuất hiện cũng mét chu vi hang lớn, đó là thụ nhân khẩu khí, Trì Thủy Mặc dựa vào siêu phẩm linh giác có thể cảm ứng được thụ nhân khẩu khí bên trong áp ủ một luồng năng lượng.

Ở dây leo hải hình thành cuộn sóng dưới, dây leo gọn sóng còn như sóng triều, tiếp sức giống như đem 1 vạn thụ nhân lan truyền đến vị trí thích hợp, toàn bộ âm hòa son bị thụ nhân chiếm đầy, Trì Thủy Mặc mọi người cùng với một trăm nho đạo lực sĩ lập tức liền nơi thân cùng thụ nhân bên trong đại dương.

Trước sau trái phải tất cả đều là thụ nhân!

Một trận cổ xưa mệnh mông âm thanh từ thụ nhân trong miệng truyền ra, tiếp theo cao sáu trượng thụ nhân giờ lên mặt bàn to nhỏ nắm đấm hướng về nho đạo lực sĩ tấn công tới, lúc này liền có thể nhìn ra Trì Thủy Mặc hợp thành ba trượng nho đạo lực sĩ chỗ tốt rồi!

Bởi vì nho đạo lực sĩ chỉ có cao ba trượng, so sánh lên cao sáu trượng thụ nhân tới nói, liền như đại nhân cùng đứa nhỏ, trên hình thể chênh lệch để nho đạo lực sĩ chịu đến vậy công nhân số có hạn.

Cũng trong lúc đó, chỉ có ba cái thụ nhân hướng về nho đạo lực sĩ tấn công tới, ba cái mặt bàn to nhỏ nắm đấm hướng về nho đạo lực sĩ ba cái phương diện tấn công tới. Thụ nhân trên nắm tay bao vây một tầng bạc mà cứng cỏi nguyên khí màu xanh lục.

Mạnh mẽ sức gió đem phía dưới đẳng hải đều đè thấp, ở mọi người chú ý dưới, nho đạo lực sĩ rút ra bên hông trường đao, nộ quát một tiếng, "Lực phách Hoa Sơn!"

Một đạo hình bán nguyệt to lớn ánh đao quán quanh sát khí hướng về phía trước thụ nhân đánh xuống, thổi phù một tiếng. Máu bích lục chất lỏng tung toé, phía trước thụ nhân bị này một cái to lớn ánh đao từ trên xuống dưới chia làm hai nửa, trong nháy mắt từ vong!

Cùng lúc đó, phía sau hai cái nắm đấm cũng khoái công đến, lực sĩ một tiếng hét lớn, "Tô Tần đeo kiếm!" Trường đao trong tay thuận thể phản liêu, trên đao lấp loé này làm làm ánh đao đem phía sau kéo tới hai nắm đấm cắt đứt!

"Gào ~!" Bị cắt đứt nắm đấm thụ nhân phát sinh thông khổ tiếng gào, tiếp theo nhanh chân về phía trước tiếp tục hướng về lực sĩ công tới, phía trước thụ nhân vừa chết. Lưu ra trống rỗng trong nháy mắt liền bị mới thụ nhân bù đắp, lại bắt đầu một trận vây giết!

Dựa theo song phương to lớn số lượng chênh lệch, một cái nho đạo lực sĩ cần đối phó một trăm thụ nhân!

Thế nhưng Trì Thủy Mặc trong lòng rõ ràng, này đúng ra là không thể hoàn thành nhiệm vụ, bởi vì, nho đạo lực sĩ trên người sát khí cùng hạo nhiên chính khí là có hạn, một khi dùng hết, nho đạo lực sĩ cũng chỉ có thể dựa vào trường đao cùng thụ nhân liều kỹ xảo cùng khí lực. Cũng không bao giờ có thể tiếp tục phát sinh ánh đao kiếm khí.

"Vèo ~!" Một tiếng, trong không khí xẹt qua một đạo ánh sáng xanh lục. Một con thụ nhân trong cơ thể năng lượng thai nghén xong xuôi, mở ra miệng lớn, phát sinh một đạo màu bích lục xạ tuyến, cái kia xạ tuyến mạnh mẽ xuyên thủng lực trong nháy mắt liền đem nho đạo lực sĩ thân thể xuyên thủng, lưu lại một cái to bằng miệng chén xuyên qua vết thương, tầm mắt của mọi người cũng có thể mặc qua lực sĩ thân thể nhìn thấy một đầu khác tình cảnh.

Cũng may. Phát sinh xạ tuyến thụ nhân nhất thời động tác có một cái to lớn dừng lại, cho nho đạo lực sĩ cơ hội, bị lực sĩ một chiêu "Quét ngang ngàn quân!" Chém ngang hông.

"Đáng chết!" Trì Thủy Mặc nộ quát một tiếng, xem ra, ở thụ nhân xạ tuyến công kích dưới. Lực sĩ môn kiên trì không được bao lâu !

"Đều ra tay, lực sĩ kiên trì không được bao lâu, các loại (chờ) thụ nhân rảnh tay, chúng ta đều phải chết!" Trì Thủy Mặc lời này đương nhiên là chuyện giật gân, hẳn là có ý hù dọa Gia Cát Lưu Vân cùng là đồ, nếu như Gia Cát Lưu Vân không ra tay, như thế nào sẽ khiến cho thụ yêu mỗ mỗ chú ý đây.

Chỉ có gây nên thụ yêu mỗ mỗ chú ý, Trì Thủy Mặc mượn đao giết người kế sách mới có thể thành công!

"Gia Cát Lưu Vân, ngươi thuộc tính "Hỏa" khắc chế thụ nhân! Ngươi có thể đi khắp tứ phương, đem thụ nhân liên miên thiêu chết!" Trì Thủy Mặc lời nói mặc dù là kiến nghị, thế nhưng để Gia Cát Lưu Vân có chút khó chịu, thâm nghĩ trong lòng, ta dựa vào cái gì muốn nghe lời ngươi.

Bất quá, nhìn thấy bên cạnh hồng Diệp sư muội ánh mắt ở lại Trì Thủy Mặc trên người thời điểm, Gia Cát Lưu Vân nhưng có chút giống như, nam nhân

tốt làm náo động ý nghĩ chiêm thượng phong, ân, ta nên để cái này chết thur sinh nhìn sức mạnh của ta, để sư muội biết ta Gia Cát Luru Vân cũng là rất mạnh mẽ, đặc biệt là đối mặt những này thụ nhân, chính mình thuộc tính "Hòa" phi kiểm càng là chiếm môn hời lớn.

"Xích hà hòa kiểm, nghe ta hiệu lệnh, thần kiểm hóa hòa, đất cần ngàn dặm! Đốt!" Gia Cát Luru Vân quát to một tiếng, dưới chân phi kiểm trong nháy mắt bay ra, hóa thành một con ba trượng to nhỏ hoá hồng Chu Tước, mang theo vô biên hỏa diễm ngang qua ở thụ nhân chi bên trong đại dương.

Trời sinh bị ngọn lửa khắc chế thụ nhân dồn dập bị nhen lửa, gào thét suy nghĩ muốn tiêu diệt ngọn lửa trên người, đáng tiếc, Gia Cát Luru Vân tuy rằng nhân phẩm không tốt, nhưng lại hết sức được sủng ái.

Cái kia xích hà hòa kiểm trên hỏa diễm chính là đạo gia Thuận Dương chân hỏa, thuộc về hậu thiên đỉnh cấp hỏa diễm một trong, những này thụ nhân bất quá là bị thụ yêu nỗ nỗ mạnh mẽ cướp đoạt trong thiên địa một linh khí thời hóa đi ra kết quả thôi, căn bản cũng không có thủ đoạn có thể tiêu diệt đại hỏa, bất quá trong chốc lát, thụ nhân liền đang giãy dụa bên trong hỏa thành tro tàn.

Giãy dụa thụ nhân một khi đụng với chu vi thụ nhân, cái kia Thuận Dương chân hỏa sẽ lan tràn quá khứ, còn ở thụ nhân môn tuy rằng cao to, thể nhưng âm hộc son cũng rất lớn, hơn nữa thụ nhân đều có đơn giản xu lợi tránh hại bản năng, vì lẽ đó đều dồn dập tránh né bị Thuận Dương chân hỏa nhen lửa thụ nhân môn.

Nhưng ngay cả như vậy, cũng có không tránh khỏi xui xẻo thụ nhân, lan tràn trong biển lửa vô số thụ nhân tiếng kêu rên vang vọng bầu trời đêm, Gia Cát Luru Vân bay ra bất quá chốc lát, liền từ vong ba, bốn trăm người, hầu như đuổi tới Trì Thủy Mặc một đám lực sĩ lực sát thương một phần ba .

Gia Cát Luru Vân hăng hái đồng thời, lá đỏ cũng không có khiến người ta thất vọng, trong miệng kiều trá, "Thanh Minh lôi kiểm, nghe ta hiệu lệnh, ngân xà tử điện, hóa thành lôi hải! Đốt!"

Theo lá đỏ phù âm hạ xuống đồng thời, phi kiểm dưới chân dĩ nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, hóa thành một con cự thú, này con cự thú "Trạng thái như ngưu, thương sắc không sừng, dưới bụng một đù, ánh mắt như nhật nguyệt, tiếng gào như lôi."

"Quy Ngưu!" Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị đồng thanh quát lên, hồng Diệp Phi kiểm biến thành cự thú chính là sấm sét thần thú Quy Ngưu, cái kia Quy Ngưu ngửa mặt lên trời hồng một tiếng, chỉ thấy chu vi ngàn mét bên trong, đạo đạo màu xanh sấm sét bùng bùng mà hiện, đem chu vi ngàn mét hóa thành sấm sét thể giới.

Ầm ầm ầm sấm sét âm thanh đem hết thảy những thanh âm khác che lấp, vô tận trong sấm sét, tựa hồ thiên địa đều đình trệ một khắc, thời khắc này, thuộc về lá đỏ!

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 207: Khô vịnh tuyệt diệt thần quang

Theo lá đỏ phù âm hạ xuống đồng thời, phi kiểm dưới chân dĩ nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, hóa thành một con cự thú, này con cự thú "Trạng thái như ngưu, thương sắc không sừng, dưới bụng một đù, ánh mắt như nhật nguyệt, tiếng gào như lôi. []WW. ."

"Quy Ngưu!" Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị đồng thanh quát lên, hồng Diệp Phi kiểm biến thành cự thú chính là sấm sét thần thú Quy Ngưu, cái kia Quy Ngưu ngửa mặt lên trời hồng một tiếng, chỉ thấy chu vi ngàn mét bên trong, đạo đạo màu xanh sấm sét bùng bùng mà hiện, đem chu vi ngàn mét hóa thành sấm sét thể giới.

Ầm ầm ầm sấm sét âm thanh đem hết thảy những thanh âm khác che lấp, vô tận trong sấm sét, tựa hồ thiên địa đều đình trệ một khắc, thời khắc này, thuộc về lá đỏ!

Làm sét tan đi, tại chỗ chỉ để lại đầy mặt đất tro tàn, chu vi ngàn mét bên trong vượt qua hai trăm viên thụ nhân hóa thành tro bụi, đáng tiếc, này tìm pháp thuật lực sát thương tuy rằng khủng bố, thể nhưng sát thương phạm vi vẫn là , chỉ có chừng hai trăm viên thụ nhân tử vong mà thôi.

So sánh với Gia Cát Luru Vân thiêu chết thụ nhân cũng không bằng, cho tới Trì Thủy Mặc nho đạo lực sĩ, càng là hít khói .

Không biết là xấu hổ vẫn là pháp thuật pháp lực hao phí quá nhiều, sét tan hết một khắc đó, Trì Thủy Mặc nhìn thấy lá đỏ má ngọc trên dựng lên hai đoá hồng vân, phối hợp một thân quần áo màu đỏ, thật thật là đẹp cực kỳ, có khoảnh khắc như thế Trì Thủy Mặc thừa nhận có chút bất lương ý nghĩ ở đáy lòng phát lên, bất quá lập tức liền bị bóp tắt .

Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị có cảm giác trong lòng liếc mắt nhìn nhau, đồng thời ra tay rồi, Tô Thanh Mị khẽ kêu vang lên, "Nhất Kiếm Tây Lai

trong thiên địa, ánh sáng vạn trượng xung hồng liên, ngân hà đảo ngược mấy ngày rơi, kiếm khí ngang dọc ba ngàn năm! Hồng liên kiếm ca, 3000 kiếm khí hoành!"

Lập tức một cái ám trường kiếm màu đỏ xuất hiện, trường kiếm ánh sáng lóe lên, cuộn cuộn ong ong tiếng vang lên, mười trượng hồng mang xuất hiện, tiếng kiếm reo bên trong, hồng mang nổ tung. Hóa thành đầy trời kiếm khí, tinh tế mấy đến vừa vặn 3000!

Đầy trời kiếm khí còn như giọt mưa giống như hạ xuống, màu đỏ sậm giọt mưa có làm người nghẹt thở giống như mỹ lệ, đáng tiếc, thương thức này chỉ mỹ một khắc thụ nhân đều chết ở hồng liên kiếm khí bên dưới.

Kiếm khí hạ xuống, vụn gỗ bay ngang. 1000 thụ nhân nổ tung, chết ở trận này chỉ mỹ mưa kiếm bên trong!

Từ khi hấp thu Trì Thủy Mặc nho đạo máu đào sau, Tô Thanh Mị trong cơ thể pháp lực tinh khiết gấp mười lần, tuy rằng bởi thi ma chưa từ vong, Tô Thanh Mị độ không được thiên kiếp, e sợ vì tâm ma thừa lúc, thế nhưng dựa dẫm Hạo Nhiên tinh hoa mang đến đến tuần đến chính thay đổi, Tô Thanh Mị sức chiến đấu hiện tăng gấp bội.

Cùng tam lưu bích đan cảnh giới cường giả liều mạng tranh đấu, Tô Thanh Mị tất thắng. Càng có thể liều san bằng nhị lưu bích đan cường giả, ở nhất lưu bích đan cường giả nhận lấy toàn thân trở ra!

Trì Thủy Mặc tả duỗi tay một cái, một cái đen kịt đại cung đột nhiên xuất hiện, đen kịt đại cung trên, lạnh lạnh khí tức tràn ngập, màu trắng vân vân che kín toàn bộ khom lưng, cung đầu hai đầu, chính là hai cái kỳ dị miệng rắn. Xà trong miệng ngậm lấy một cái trắng như tuyết tia nhỏ, này. Chính là 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung'.

Trì Thủy Mặc cũng không lấy mũi tên, liền như thế dùng tay phải khoát lên trắng như tuyết dây cung bên trên, trong cơ thể hạo nhiên chính khí mãnh liệt mà ra, tất cả rút vào đến khom lưng bên trên.

Làm hạo nhiên chính khí tiến vào khom lưng thời gian, một loại ngưỡng bắn cứu thiên, phủ xuyên (mặc) đại địa ý cảnh từ khom lưng trên truyền đến. Trì Thủy Mặc trong lòng hơi động, này 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' linh tính ở Trì Thủy Mặc ba năm nuôi nấng bên trong càng ngày càng linh động.

Khom lưng linh tính mới vừa xuất hiện, Trì Thủy Mặc trong tay phải mơ hồ hiện ra vô số tế màu trắng phù văn, lượn lờ ở năm ngón tay trong lúc đó, một luồng ngút trời tâm ý tràn ngập ở phù văn bên trong.

Này cổ ngút trời tâm ý vừa ra. Trì Thủy Mặc rõ ràng cảm giác được tay trái khom lưng càng là nhiều hơn mấy phần vui mừng, phù văn lượn lờ tay phải hơi dừng sức, liền kéo dài tám này 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung'.

Trì Thủy Mặc sắc mặt nghiêm nghị, đem 'Truy Vân Đoạt Nguyệt Cung' kéo thành trắng tròn, trong miệng uống đến, "Vạn trong trận địa địch qua, tinh nghi ngàn quân biến, bắn đạo —— tinh nghi ngàn quân tiến!"

Trì Thủy Mặc vừa dứt lời, năm ngón tay buông lỏng, ngàn đạo lưu quang bay ra, hóa thành vạn Thiên tiễn mưa, màu trắng mưa tên hạ xuống, mang đến không phải sinh cơ, mà là tử vong!

"Ầm ầm ầm ầm... !" Liên tiếp tiếng nổ mạnh vang lên, nương theo từng tiếng tử vong trước kêu rên, nương tràn ngập màu xanh biếc hải dương hóa thành một mảnh lũ lụt.

Mỗi một vệt sáng đều đại diện cho một vị thụ nhân tiêu vong, một đoạn sinh vật quái dị trôi qua, làm lưu quang tan mất, một đám lớn đứng thẳng thụ nhân ngã xuống, toàn bộ âm hồn sơn thụ nhân chỉ hải đã chỗ trống hơn nửa.

Bất quá, không tiếc đánh đổi thụ yêu mỗ mỗ hay là dùng thụ hải chiến thuật đem Trì Thủy Mặc một trăm nho đạo lực sĩ miễn cưỡng mài chết, 1 vạn thụ nhân, nho đạo lực sĩ giết 3000, Trì Thủy Mặc giết 1000, Tô Thanh Mị giết 1000 Gia Cát Lưu Vân giết 800, đem hết toàn lực lá đỏ lại giết hai trăm, xoay sở đủ 400, tổng cộng 6,400 dư cây người tử vong.

"Các người đáng chết!" Thụ yêu mỗ mỗ có chút tức đến nổ phổi tiếng âm vang lên, "Thụ hải che trời, sinh tử có duyên, thái cực phân hoá, khô vịnh trần thiên!"

"Không tốt, thanh mị, lại đây!" Trì Thủy Mặc trong miệng hô, đồng thời, cầm trong tay nghiền mực tung, hóa thành một phương một trượng chu vi to lớn nghiền mực, nghiền mực ao dâng bên trong vô tận mực nước tuôn trào.

Một mảnh mỏng mảnh hắc quang tung xuống, đem Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị hộ ở trong đó, này nghiền mực gọi là 'Nghiên mực lớn vô biên nghiền', chính là Trì Thủy Mặc căn cứ 'Hạo nhiên chính khí thư' bên trong bí pháp làm ra làm nho đạo phòng ngự chí bảo, được xưng 'Nghiên mực lớn không làm, phòng ngự không phá', đoạn phải là lợi hại cực kỳ.

Không biết nghĩ như thế nào, Trì Thủy Mặc đem chính mình cùng Tô Thanh Mị bảo vệ cẩn thận sau khi, vung tay lên, thả ra một đạo Hạo Nhiên ánh sáng, hóa thành một đạo Hạo Nhiên viên quang trảo, đem cách đó không xa lá đỏ bao ở trong đó.

Cái kia lá đỏ chẳng biết vì sao, dĩ nhiên cũng không nghĩ ngờ Trì Thủy Mặc là nhân cơ hội làm hại nàng, dĩ nhiên không tránh không né, tùy ý đạo kia Hạo Nhiên ánh sáng đưa nàng bao phủ.

Cùng lúc đó, thụ trong biển còn lại hơn ba ngàn thụ nhân toàn bộ không hề có một tiếng động nổ tung, hóa thành một đoàn to lớn ánh sáng xanh lục vòng xoay quanh quần ở âm hồn sơn sơn, vô số màu xanh lục quang đột nhiên xuất hiện, như một hồi màu bích lục mưa ánh sáng, mỹ lệ cực kỳ.

Trì Thủy Mặc trong lòng cảm giác nặng nề, cái kia sau đó bay ra màu bích lục mờ ánh sáng vừa vặn 6000 đến nhỏ, mờ ánh sáng bay vào vòng xoáy sau, toàn bộ vòng xoáy trên không trung một lần, hóa thành ba đạo xanh biếc cột sáng, hướng về ba bên tấn công tới.

"Khô vịnh tuyệt diệt thần quang!" Tô Thanh Mị đột nhiên kêu lên sợ hãi, mặt hiện vẻ hoảng sợ, đang lúc trở tay liền móc ra 'Vạn Yêu hoàng châu' thả ra một đạo xám xịt cột sáng đem chính mình cùng Trì Thủy Mặc bao phủ.

Một bên lá đỏ nghe nói Tô Thanh Mị tiếng kêu, không biết nghĩ tới điều gì, sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch, hai tay nắm quyết, ở Trì Thủy Mặc dành cho Hạo Nhiên viên quang trảo bên trong lại bay lên một đạo lồng ánh sáng màu xanh, sau đó lấy ra một cái ngọc phù, mạnh mẽ bóp nát.

Hồng ngọc mới vừa làm xong tất cả những thứ này, khô vịnh tuyệt diệt thần quang cũng đã đánh tới, cái kia Hạo Nhiên viên quang trảo chỉ kéo dài một cái hô hấp liền vỡ tan mờ ra, lồng ánh sáng màu xanh càng là liền nửa cái hô hấp đều không có chống đỡ đến.

Cũng may lá đỏ bóp nát cái kia quả ngọc phù bên trong bay ra một đạo ngưng tụ dị thường, khủng bố đến cực ánh kiếm màu vàng óng, cùng bay tới khô vịnh tuyệt diệt thần quang mạnh mẽ chạm vào nhau.

Không có tiếng vang ầm ầm phát sinh, ánh kiếm màu vàng óng liền như gặp gỡ ánh mặt trời tuyệt động giống như vậy, chậm rãi hóa đi, cuối cùng, lưu lại bán đạo to bằng ngón tay khô vịnh tuyệt diệt thần quang hướng về hồng Diệp Phi đi.

Ngay ở lá đỏ nhắm mắt chờ thời điểm chết, một vệt màu trắng Hạo Nhiên ánh sáng, đem đạo kia to bằng ngón tay khô vịnh tuyệt diệt thần quang bỏ đi hơn nửa, chỉ còn lại một tia khô vịnh tuyệt diệt thần quang bắn tới lá đỏ trên người!

Một bên khác, một mình thâm nhập Gia Cát Lưu Vân thủ đoạn ra hết, cuối cùng như cũ bị một đạo thành nhân lớn bằng ngón cái to bằng ngón tay khô vịnh tuyệt diệt thần quang bắn trúng.

Ở Trì Thủy Mặc trong ánh mắt kinh hãi, cái kia Gia Cát Lưu Vân dĩ nhiên như trong nháy mắt qua mấy trăm năm giống như vậy, do tốt đẹp thanh niên trong nháy mắt già đi, đầy mặt nhăn nhoe Gia Cát Lưu Vân cuối cùng quay đầu lại nhìn lá đỏ một chút, chỉ nhìn thấy lá đỏ một mặt cảm kích nhìn Trì Thủy Mặc, ở vô tận oán hận bên trong, Gia Cát Lưu Vân lão hóa làm một nắm tro bụi tiêu tan ở trong gió!

Cho tới bay về phía Trì Thủy Mặc bấp dùi thô khô vịnh tuyệt diệt thần quang, ở Tô Thanh Mị trong ánh mắt lo lắng, tầng kia mỏng manh hắc quang dĩ nhiên cứng chắc cực kỳ, mãi đến tận khô vịnh tuyệt diệt thần quang tiêu tan hầu như không còn, tầng kia mỏng manh hắc quang như cũ ở nơi đó, không ngừng lưu chuyển, Tô Thanh Mị phát hiện, chính mình chưa bao giờ giống ngày hôm nay như thế cảm thấy màu đen đáng yêu.

Nhưng vẫn một bên Trì Thủy Mặc đã đau lòng muốn chết, bởi vì 'Nghiên mực lớn vô biên nghiên' bên trong Hạo Nhiên chi mặc đã tiêu tan hơn nửa, đây chính là Trì Thủy Mặc ba năm qua khổ sở tồn trữ đến a!

Bị một tia khô vịnh tuyệt diệt thần quang bắn tới lá đỏ, giờ khắc này cả mái tóc đen đã hóa thành tóc bạc, cũng may cũng vẹn vẹn là tóc đen biến tóc bạc, cái khác đúng là không có gì thay đổi, bất quá trên mặt cảm động hào quang hơi có chút mờ mờ, e sợ không có ba, năm tháng, lá đỏ là dường như không trở lại.

"Này, chính là khô vịnh tuyệt diệt thần quang sao?" Thán phục bên trong, Trì Thủy Mặc không nhịn được phát sinh nghi vấn!

"Không sai, khô vịnh tuyệt diệt thần quang, chính là một linh bộ tộc bên trong xếp hạng thứ mười đại thần thông, có thể nghịch chuyển khô vịnh, đã có thể hóa vịnh vì khô, cũng có thể chuyển khô làm vịnh, thực sự khủng bố cực kỳ, cũng chính là dựa vào ngón này khô vịnh tuyệt diệt thần quang, thụ yêu mồ mồ mới có thể che chở một linh bộ tộc ba ngàn năm, không phải vậy, dựa vào một linh đối với sự tu hành bên trong người to lớn mê hoặc đến, một linh bộ tộc đã sớm diệt tộc !" Tô Thanh Mị lòng vẫn còn sợ hãi giải thích.

"Lá đỏ, cảm ơn tiền bối đại ân!" Một bên lá đỏ kiểm tra khắp toàn thân từ trên xuống dưới, phát hiện chỉ có tóc đen biến tóc bạc sau khi, thở phào nhẹ nhõm, đồng thời nhìn Trì Thủy Mặc trong ánh mắt nóng bỏng bên trong rồi lại mang theo vài phần ảm đạm.

Đã sớm hóa thành người tình Trì Thủy Mặc rất muốn lớn tiếng nói cho lá đỏ, mỹ nữ, tóc bạc ta không ngại, ca ca ta liền tóc đỏ, tóc vàng, tóc lục, lam phát, thái phát đều gặp, sẽ không kỳ thị người.

Đáng tiếc, chính mình nương tử liền ở bên cạnh, Trì Thủy Mặc có tà tâm không có tặc đảm, không thể làm gì khác hơn là đem này một cái lãnh ngạo mê người cây ớt từ bỏ.

Bất quá thoải, Trì Thủy Mặc chính mình cũng không có chú ý tới, không biết là từ khi nào thì bắt đầu, hần dĩ nhiên sẽ để ý Tô Thanh Mị tâm tình, nếu như thay đổi Thiên Long thời kỳ, chỉ sợ hần sớm đã đem lá đỏ ôm về nhà.

Cho tới ở nghiên mực lớn bên trong ẩn núp Nhiếp thiên cùng Ninh Thái Thần giờ khắc này từ lâu sợ đến đần độn, trong lòng không ngừng lặp lại, cũng còn tốt Trì Thủy Mặc đại ca đem chúng ta thu vào, không phải vậy hậu quả khó mà lường được.

Đối với chính mình phụ quân ý nghĩ, Tô Thanh Mị tự nhiên có thể đoán được ba phần, cần cần môi, làm ra quyết định gì đó Tô Thanh Mị đang muốn đồn đại, đột nhiên, một trận đất trời rung chuyển!

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 208: Tiểu chư thiên tế đàn

Bất quá lại nói, Trì Thủy Mặc chính mình cũng không có chú ý tới, không biết là từ khi nào thì bắt đầu, hắn dĩ nhiên sẽ để ý Tô Thanh Mị tâm tình, nếu như thay đổi Thiên Long thời kì, chỉ sợ hắn sớm đã đem lá đồ ôm về nhà.

Cho tới ở nghiên mực lớn bên trong ẩn núp Nhiếp Tiểu Thiên cùng Ninh Thái Thần giờ khắc này từ lâu sợ đến đần độn, trong lòng không ngừng lặp lại, cũng còn tốt Trì Thủy Mặc đại ca đem chúng ta thu vào, không phải vậy hậu quả khó mà lường được.

Đối với chính mình phụ quân ý nghĩ, tâm hồn Linh Lung Tô Thanh Mị tự nhiên có thể đoán được ba phần, cần cần môi, làm ra quyết định gì đó Tô Thanh Mị đang muốn đón đại, đột nhiên, một trận đất trời rung chuyển!

Không chờ ba người phản ứng lại, Trì Thủy Mặc ba người đột nhiên mất tối sầm lại, Trì Thủy Mặc càng là trong lòng cảm thấy một loại quen thuộc cảm giác hôn mê, đó là xuyên qua thời không cảm giác!

Cũng may, cái cảm giác này chỉ là kéo dài hai cái hô hấp, để Trì Thủy Mặc kinh hãi tâm thoáng ổn định một hồi, đợi đến ba người một lần nữa đứng lại, trước mắt thế giới đem bọn họ kinh ngạc đến ngây người!

"Đây là, đây là tiểu thế giới!" Tô Thanh Mị không kìm lòng được kinh kêu thành tiếng, một bên lá đồ đồng dạng một mặt thần sắc kinh ngạc, hiển nhiên là bị thụ yêu mỡ mỡ vô cùng bạo tay chấn động rồi.

Trì Thủy Mặc đưa mắt nhìn bốn phía, vậy đại khái là một cái chu vi trăm dặm tiểu thế giới, bọn họ chính nơi ở một cái to lớn cỏ xanh trên vùng bình nguyên, bình nguyên đối diện, là ba, năm tòa núi nhỏ, trên núi lít nha lít nhít đều là thụ, các loại các loại cây cối, vượt qua Trì Thủy Mặc kiến thức.

"Đây chính là cái kia vạn năm thụ yêu mở ra một cái mô hình! Cái kia mấy tòa núi nhỏ trên nên đều là một linh bộ tộc tộc nhân." Lá đồ liếc nhìn chung quanh, nói ra chính mình suy luận.

"Không, thụ yêu tuy rằng công hành thâm hậu, nhưng còn mở ra không được lớn như vậy thế giới, nơi này hẳn là một cái tàn tạ tiểu vị diện, bị thụ yêu sử dụng thủ đoạn đóng kín làm một linh bộ tộc tạm thời nghỉ lại nơi.

"Các ngươi xem," Tô Thanh Mị chỉ vào mười dặm ở ngoài chân núi nơi."Nơi đó có cái cái kia lồng ánh sáng màu xanh lục, lồng ánh sáng bên trong là một tòa cao ba trượng tế đàn, tương tất. Cái kia chính là trong truyền thuyết 'Tiểu chư thiên tế đàn', thụ yêu sở dĩ muốn giết chết người có đại khí vận. Chính là vì dùng số mệnh hướng cái kia 'Tiểu chư thiên tế đàn' hiến tế.

Hơn nữa, cái kia trên tế đàn nhất định có có thể thay thế này tàn tạ vị diện thế giới giới tâm!"

"Cái gì?" Trì Thủy Mặc kinh hô, giới tâm! Đây là Trì Thủy Mặc một con đang tìm kiếm đồ vật, thế nhưng 'Tạo hóa thiên võng hồ' bên trong căn bản cũng không có liên quan với giới tâm bất kỳ tin tức gì.

Lúc đó Trì Thủy Mặc liền suy đoán, không phải cái kia trong truyền thuyết giới tâm nắm giữ ở so với hắn cảnh giới càng cao hơn tồn ở trong tay, để hắn tra không dò ra đến, chính là này giới căn bản là không tồn tại tiểu giới tâm.

Nếu như này giới không tồn tại giới tâm, e sợ Trì Thủy Mặc phải tiêu tốn 300 năm chính mình tế luyện một cái giới tâm đi ra. Thế nhưng 300 qua sang năm, e sợ Thiên Long vị diện Lý Thanh Lộ, A Chu cùng với Vương Ngũ Yên e sợ cũng đã chết già!

"Nhất định phải được cái này giới tâm, không tiếc bất cứ giá nào!" Trì Thủy Mặc thầm nghĩ trong lòng, chỉ có chiếm được giới tâm, hắn mới có thể sử dụng giới tâm triển khai truyền thừa bí pháp, khai sáng ra 'Tắc Hạ học cung' đi ra, cũng chỉ có 'Tắc Hạ học cung' mới có thể hoàn thành căn quét này giới nhiệm vụ, không phải vậy, Trì Thủy Mặc chính là một đến tuổi thọ tiêu hao hết, cũng không nên nghĩ có thể hoàn thành truyền thừa nhiệm vụ.

Ngay ở Trì Thủy Mặc trong lòng âm thầm tính toán thời điểm. Một đạo âm thanh lớn vang vọng ở toàn bộ tiểu thế giới, "Bọn tiểu tử, mỡ mỡ một giới như thế nào. Có phải là mỹ lệ phi thường? Đối với các ngươi tới nói, này phải là một hoàn mỹ nơi chôn xương, các ngươi ngủ yên đi thôi, mỡ mỡ ta sẽ nhớ được các ngươi đối với ta một linh bộ tộc cống hiến!"

"Thì ra là như vậy, ta nói thế nào ở âm huyệt sơn thời điểm không có nhìn thấy này thụ yêu ra tay, nguyên lai này thụ yêu đã đến độ kim đan chi kiếp điểm giới hạn, một khi rời khỏi chỗ này tàn tạ tiểu vị diện, nhất định phải thiên kiếp giáng lâm!" Tô Thanh Mị đột nhiên vỗ trán một cái, bỗng nhiên tỉnh ngộ nói rằng.

"Không sai. Cũng chỉ có loại này có 'Tiểu chư thiên tế đàn' vị diện mới có thể đem thụ yêu khí tức hoàn toàn ràng buộc ở, không cho thiên kiếp tìm tới. Đáng tiếc, chúng ta bị này thụ yêu dùng trận pháp lực lượng truyền vào vị này mặt bên trong. Không thể không đối mặt thụ yêu bản thể!"

Lá đỏ sắc mặt có chút khó coi, ở bên ngoài không có gặp phải thụ yêu bản thể thời gian, mọi người cũng đã phi thường gian khổ, bây giờ gặp phải thụ yêu bản thể, e sợ còn sống hi vọng xa vời.

Nhìn sự chú ý tất cả 'Tiểu chư thiên tế đàn' trên Trì Thủy Mặc, lá đỏ âm thầm lắc lắc đầu, trong lòng thầm nói, hẳn tuy rằng thiên tài, nhưng cũng bất quá mới tu hành hai mươi mấy năm thôi, tuổi tác vẫn không có chính mình lớn, dù cho năng lực ngập trời, e sợ cũng không phải này vạn năm lão yêu đối thủ!

Không chờ lá đỏ cảm khái xong xuôi, mọi người chỉ thấy phía trước bình nguyên ra đột nhiên xuất hiện một cây cây hoè, cái kia cây hoè còn như gió thổi giống như vậy, càng lúc càng lớn, bất quá chốc lát, đã có trăm trượng (trăm tầng lầu cao) cao thấp, ở này tàn tạ tiểu thế giới tới nói, này cây hoè có thể xưng tụng đỉnh thiên lập địa !

"Đó là thụ yêu bản thể!" Tô Thanh Mị kinh ngạc thốt lên một tiếng, đột nhiên mọi người đỉnh đầu tối sầm lại, chỉ thấy một tấm mẫu hứa chu vi bàn tay lớn từ phía trên đập xuống, cái kia bàn tay khổng lồ hoàn toàn do chất gỗ tạo thành, mặt trên ngưng tụ tầng này nồng đậm ánh sáng xanh lục.

Bàn tay khổng lồ còn chưa đập xuống, mạnh mẽ sức gió đã để ba người sợi tóc bay loạn, không mở mắt nổi, trên mặt đất cỏ xanh càng bị ép tới kề sát tới trên mặt đất.

Trì Thủy Mặc vong hồn đại mạo, trong miệng phù âm như viên đạn bình thường cấp tốc bắn ra, "Thiên địa có chính khí, tạp nhiên phú lưu hình, nghe ta hiệu lệnh tôn, hóa thành mùa giao cù!"

Trì Thủy Mặc phun ra phù âm sắp tới liền tu hành nhiều năm lá đỏ đều nghe không rõ, hầu như luyện thành một cái nốt nhạc, phù âm vừa ra, vô số hạo nhiên chính khí đột nhiên xuất hiện hóa thành một đạo mây trắng đem Trì Thủy Mặc, Tô Thanh Mị cùng lá đỏ ba người cuốn vào vãn bên trong, mây trắng lập tức loáng một cái, liền hóa thành một vệt sáng, miễn cưỡng sát cái kia che trời bàn tay khổng lồ bay ra.

Lưu quang bị bàn tay khổng lồ trên dày đặc ánh sáng xanh lục hơi quẹt vào một hồi biên giới, lay động hai lần, vẫn là linh hoạt né qua bàn tay lớn tiếp tục trào kích.

"Phu quân!" Lưu quang bên trong Tô Thanh Mị lo lắng hô kêu một tiếng, vừa lưu quang bị ánh sáng xanh lục quẹt vào thời điểm, Trì Thủy Mặc trên mặt hiện ra một vệt không bình thường ửng hồng, Tô Thanh Mị biết, chính mình phu quân khẳng định bị thương, là nội thương, tu hành nho đạo người yếu ớt nhất chính là *!

Trì Thủy Mặc lắc lắc đầu, ra hiệu Tô Thanh Mị không cần lo lắng, chính mình không có chuyện gì, tiếp theo mắt tối sầm lại, một đạo tường thành giống như tay liền trực tiếp chộp tới, không chờ lưu quang lui về sau, mặt sau lại bay tới một tấm bàn tay khổng lồ, hai tay giáp công bên dưới, Trì Thủy Mặc nhắc lên hạo nhiên chính khí, miễn cưỡng ở hai tay cùng đánh bên trong bay ra.

Trì Thủy Mặc trong lòng mắng to, mụ nội nó, không biết là cái nào ô con rùa vương bát đần nói, hình thể càng động tác lớn liền càng chậm chậm, này liền thiên tiếp đất hình thể rất lớn đi, kết quả tốc độ không một chút nào chậm.

Kỳ thực cũng không phải thụ yêu tốc độ nhanh, mà là thụ yêu hình thể quá lớn, thoáng di động động đập liền là phi thường xa khoảng cách, xem ra tốc độ liền cực kỳ nhanh .

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 209: Nho đạo bí mật, Hạo Nhiên bát quái

Trì Thủy Mặc trong lòng mắng to, mụ nội nó, không biết là cái nào ô con rùa vương bát đần nói, hình thể càng động tác lớn liền càng chậm chậm, này liền thiên tiếp đất hình thể rất lớn đi, kết quả tốc độ không một chút nào chậm.

Kỳ thực cũng không phải thụ yêu tốc độ nhanh, mà là thụ yêu hình thể quá lớn, thoáng di động động đập liền là phi thường xa khoảng cách, xem ra tốc độ liền cực kỳ nhanh ở thụ yêu dưới sự truy kích, Trì Thủy Mặc đem lưu quang hầu như thôi thúc đến cực hạn, nếu như là ở bên ngoài, Trì Thủy Mặc đứng là có thể sử dụng ngự đạo bên trong mình cùng loan chạy trốn truy kích, thế nhưng ở bên trong thế giới nhỏ này, không thể trốn đi đâu được, Trì Thủy Mặc đành phải dùng múa giao cù cùng vạn năm thụ yêu đọ sức.

Đây là ở dây thép trên khiêu vũ, một khi bị thụ yêu bàn tay lớn đập trúng, Trì Thủy Mặc thân thể nhất định phải hóa thành bánh thịt.

Cho tới 'Nghiên mực lớn vô biên nghiên' Trì Thủy Mặc dám khẳng định, nghiên mực nhất định có thể ngăn trở thụ yêu đánh ra, thế nhưng một khi bị thụ yêu nắm lấy, nghênh đón tuyệt đối là khủng bố khô vĩnh tuyệt diệt thần quang!

Trì Thủy Mặc điều động này lưu quang, như con ruồi bình thường bay lên bay xuống, mà vạn năm cột thụ yêu bàn tay lớn liền như vọt đập ruồi, mỗi một lần tránh thoát thụ yêu đánh ra, lưu quang bên trong mọi người liền có loại sống sót sau tai nạn cảm giác sinh ra.

Kỳ thực biện pháp tốt nhất là nhắm phía cái kia mấy tòa núi nhỏ, dù sao nơi đó là một linh bộ tộc nơi ở, thụ yêu nên sợ ném chuột vỡ đồ, bắt quá, này thụ yêu quanh thân năm dặm nơi đều là một cái to lớn vô hình trường lực, đem lưu quang bao phủ ở lập trường bên trong, để lưu quang tránh thoát không được.

Hơn nữa càng đi trường lực biên giới đi, lực hướng tâm càng lớn, Trì Thủy Mặc thử điều động lưu quang hướng về một lúc nữa, suýt chút nữa để thụ yêu nhân cơ hội bắt được.

Này như qua sơn xe giống như từ vòng lại còn chạy, để Trì Thủy Mặc biểu hiện căng thẳng. Trong miệng lẩm bẩm nói, "Không thể ở tiếp tục như vậy."

"Phu quân, này thụ yêu không dám dùng đại uy lực tính sát thương pháp thuật. Không phải vậy một khi khí tức tăng vọt, cái này tiểu vị diện ràng buộc không được hơi thở của hắn. Sẽ nghe tới thiên kiếp!" Ở truy kích bên trong Tô Thanh Mị đứng là nghĩ rõ ràng tại sao thụ yêu không cần pháp thuật mà hiện ra bản thể truy sát mọi người nguyên nhân.

"Có lẽ có như vậy một phần nguyên nhân, thế nhưng người phu quân ta 'Nghiên mực lớn vô biên nghiên' đầy đủ lập tức nâng hết thủy pháp thuật công kích, trừ phi nâng không để ý nguyên khí phát sinh có đủ nhiều khô vịnh tuyệt diệt thần quang, trái lại công kích vật lý là chúng ta ngăn cản, pháp sư giòn da một khi bị nâng quẹt vào, chắc chắn phải chết!" Trì Thủy Mặc thật vất vả mới đăng ra tinh lực giải thích.

"Công kích vật lý? Pháp sư? Giòn da? Phu quân, người đang nói cái gì a, thế nào ta một điểm đều nghe không hiểu?" Tô Thanh Mị rất hơi nghi hoặc một chút không rõ.

Trì Thủy Mặc thầm mắng mình gấp bị vắng đầu. Liền Hoa Hạ trò chơi thuật ngữ đều làm ra đến rồi, bắt quá hắn cũng không có giải thích, trái lại thúc giục, "Không có gì, thanh mị, người mau đem thần niệm truyền vào lưu quang, chậm rãi thay thế ta điều khiển nó!"

Tô Thanh Mị từ khi hấp thu dung hợp Trì Thủy Mặc máu đào sau khi, dĩ nhiên có thể sử dụng không chế Trì Thủy Mặc nho đạo pháp bảo cùng một ít có thể dời đi pháp thuật, Trì Thủy Mặc phỏng chừng là trong cơ thể nàng có chính mình tinh khiết nhất hạch tâm pháp lực khí tức duyên cớ.

Tô Thanh Mị còn tăng đùa giỡn nói nâng thẳng thần tu hành nho đạo quên đi, bắt quá Trì Thủy Mặc biết đó chỉ là chuyện cười mà thôi. Không thể coi là thật, dù sao Tô Thanh Mị đã đi ở trên đường đi của chính mình, hơn nữa con đường này còn có tiền bối kinh nghiệm.

Không giống với nho nói. Trì Thủy Mặc đến nay cũng bắt quá là vượt đá qua sông thôi, nhiều nhất trong truyền thừa một số kinh nghiệm có thể đảm nhiệm chiếu đường cây đuốc, để hắn không đến nỗi đi nhầm đường.

"Được!" Tô Thanh Mị lời ít mà ý nhiều biểu đạt ý của chính mình, đồng thời đem thần niệm chậm rãi thăm dò vào lưu quang bên trong đi, đạt được bộ phận quyền không chế.

Bắt quá, hai người không chế dù sao không bằng một người, một vệt bóng đen từ tà mới quất tới, lưu quang bị bàn tay đầu ngón tay quẹt vào, "Dừng ~". Như một viên bị đánh xa gôn, lưu quang bị một hồi đánh hướng về phương xa.

"Được!" Trì Thủy Mặc không kim lòng được quát lên. Mạnh mẽ quán tính đem lưu quang đập ra lực tràn phạm vi!

Lưu quang bên trong, một đạo to lớn nghiên mực tung xuống mỏng manh hắc quang đem ba người bao phủ. Đây là Trì Thủy Mặc dùng đăng ra ý niệm cho gọi ra nghiên mực, hắc quang dưới, là đồ cùng Tô Thanh Mị trên mặt còn lưu lại sống sót sau tai nạn về mặt.

Vừa bị thụ yêu đầu ngón tay quẹt vào thời gian, may mà Trì Thủy Mặc triệu ra 'Nghiên mực lớn vô biên nghiên' chống đối một hồi, không phải vậy hậu quả khó mà lường được.

"Thanh mị, thừa cơ hội này triệt để khống chế lưu quang!" Trì Thủy Mặc bắt chuyện một tiếng, liền đem ý niệm của mình triệt để rút ra lưu quang.

Xa xa, thụ yêu cất bước đi tới, toàn bộ đại địa đều ở rung động, bao quát chu vi mấy tòa núi nhỏ, bắt quá mấy chục bộ đường, thụ yêu liền hầu như muốn làm lại đem mấy người nhét vào phạm vi công kích.

Tô Thanh Mị cũng thử bỏ qua cho thụ yêu chạy đến bình nguyên sau bên trong ngọn núi nhỏ đi, bắt quá hiển nhiên chưa thành công, thụ yêu cường hãn đi động phạm vi để cái kế hoạch này thai chết trong bụng.

Bắt đắc dĩ, Tô Thanh Mị không thể làm gì khác hơn là khống chế lưu quang lùi lại lui nữa, rất nhanh sẽ đẩy lên vị diện này biên giới nơi, đây là một cái to lớn màu xám khí tường. Tô Thanh Mị cũng không dám lướt qua màu xám khí tường chạy trốn, bởi vì một khi xuyên (mặc) qua vị diện chi bích, bọn họ nhất định phải lạc lối ở không gian dòng lũ bên trong, thậm chí cũng bị không gian bão táp xé nát.

Trì Thủy Mặc 'Hồng Mông vạn giới hồ' đúng là có thể giải quyết vấn đề này, đáng tiếc, hắn khống chế không được 'Hồng Mông vạn giới hồ' hơn nữa, hắn cũng chắc chắn đối phó thụ yêu!

Lưu quang bên trong, Trì Thủy Mặc biểu hiện nghiêm túc, giữa hai tay vô số thần bí pháp quyết tung bay, kỳ quái chính là, này pháp quyết không thuộc về quân tử lực nghệ bên trong bất kỳ một đạo.

Mờ mờ thiên âm vang lên ở 'Nho gia thế giới' bên trong. "Người, sinh mà ứng bát quái thân thể, đến ngũ khí cho rằng ngũ thường, nhân, nghĩa, lễ, trí, tín là vậy!" Vô tận hạo nhiên chỉ khí hiện lên, tràn ngập ở toàn bộ trong thiên địa.

"Phu vạn vật bắt đầu xuất phát từ chân; chân, Đông Phương chỉ quái vậy, dương khí bắt đầu sinh, được hình chi đạo vậy, cổ Đông Phương vì nhân." Hạo nhiên chính khí trong ngọn núi 'Nhân' ký tự vẫn run lên, một đạo to lớn phù văn xuất hiện ở chính Đông Phương, đồng thời sấm gió quật ảnh hưởng cũng rơi vào 'Nhân' ký tự vẫn phía trên.

Nhân ký tự vẫn bên dưới, một đạo to lớn quẻ Chấn hiện lên.

"Thành ở cách; cách, phía nam chỉ quái vậy, dương đến chính ở trên, âm đến chính ở dưới, tôn ti chi tượng định, lễ chi tự vậy, cổ phía nam vì lễ."

Hạo nhiên chính khí trong sách bay ra một cái to lớn 'Lễ' ký tự vẫn, treo lơ lửng ở chính nam mới, thể nhưng phù văn hơi có chút mờ, đồng thời dương ngưng hai cốc hình ảnh cũng rơi vào lễ ký tự vẫn bên trên.

Lễ ký tự vẫn dưới, một đạo to lớn cách quái hiện lên.

"Vào ở đoái; đoái, phương tây chỉ quái vậy, âm nắm quyền mà vạn vật đến nghỉ, nghĩa lý lễ vậy, cổ phương tây vì nghĩa." Hạo Nhiên sông bên trong dựng lên một cái to lớn 'Nghĩa' ký tự vẫn, bay đến phương tây kết thúc, đồng thời dương ngưng hai cốc hình ảnh cũng rơi vào 'Nghĩa' ký tự vẫn bên trên, đoái là nhà.

Nghĩa ký tự vẫn bên dưới, một đạo to lớn đoái quái hiện lên.

"Dần ở khâm; khâm, phương bắc chỉ quái vậy, âm khí hình thịnh, âm dương khí ngâm bé, tín loại vậy, cổ phương bắc vì tín."

Hạo nhiên chính khí trong sách bay ra một cái to lớn 'Tín' ký tự vẫn, xuất hiện ở chính phương bắc, thể nhưng phù văn hơi có chút mờ, dù sao lễ, mới hai đồ Trì Thủy Mặc còn chưa nhận lấy.

Khâm ký tự vẫn bên trên, một cái Hạo Nhiên sông bóng mờ lẳng lẳng lưu động, phù văn bên dưới, to lớn khâm quái hiện lên.

"Phu tứ phương chi nghĩa, đều thống ở trung ương, cổ càn, khôn, cấn, tốn, vị ở bốn chiều. Trung ương vì lễ đó thẳng tứ phương hành vậy, trí chi quyết vậy, cổ trung ương vì trí."

Ong ong âm thanh đại thịnh, Hạo Nhiên đại ngày hơi chấn động một cái, trí ký tự vẫn đến trung ương, đồng thời càn, khôn, cấn, tốn bốn quái xuất hiện, trời cùng đất, sấm gió quật, dương ngưng hai cốc ảnh hưởng cũng xuất hiện ở phù văn bên trên.

"Đường xưa hưng ở nhân, đứng ở lễ, lý ở nghĩa, quyết định tín, thành ở trí. Ngũ giả, đạo đức phân chia, thiên nhân thời khắc vậy. Thánh nhân vì lễ đó thông thiên ý, lý nhân luân, mà minh đến đạo vậy."

Mạnh mẽ thiên âm vang vọng trời đất, toàn bộ 'Nho gia thế giới' hiện ra một đạo vắt ngang thiên địa to lớn kỳ dị bát quái dấu hiệu, hết thấy nho đạo chi linh đều lớn tiếng ngâm hát kinh văn.

Ngoại giới, nhìn cái trán thấy mồ hôi Tô Thanh Mị, Trì Thủy Mặc trong mắt tàn nhẫn sắc chột lóe lên, miệng quát, "Thiên Hành kiện, quân tử lấy không ngừng vươn lên; địa thế khôn, quân tử lấy hậu đức tái vật; theo gió tổn, quân tử lấy thân mệnh làm việc; tiến sát đánh, quân tử lấy hoảng sợ tu tình;

Thủy tiến đến tập khâm, quân tử lấy thường đức hạnh tập giáo sự; minh hai làm cách, đại nhân lấy kế mình chiếu ở tứ phương; lệ trạch đoái, quân tử lấy bằng hữu dạy và học; kiểm sơn cấn, quân tử lấy tư không ra vị."

"Nho đạo bí mật, Hạo Nhiên bát quái, thành!" Vô tận hạo nhiên chính khí xuất hiện ở cái này tàn tạ bên trong tiểu thế giới, theo Trì Thủy Mặc trong miệng thiên âm hạ xuống, càn, khôn, chấn, tốn, khâm, cách, cấn, đoái kỳ dị bát quái xuất hiện ở thụ yêu mờ mờ bát phương, mỗi cái quái tượng có to khoảng mười trượng, quái tượng trên đều đứng 108 nho đạo chi linh hình chiếu, trong miệng không tuyệt vọng tụng đối ứng quái tượng kinh văn.

Thiên, địa, lôi, phong, thủy, hỏa, sơn, trạch tám ngưng tụ đến mức tận cùng cảnh tượng kỳ dị trong trời đất xuất hiện ở quái tượng bên trên, trăm trượng to nhỏ bát quái đem thụ yêu bản thể triệt để niêm phong lại, không thể động dậy!

Mạnh mẽ sâu hút hai cái khí, Trì Thủy Mặc cảm xúc dâng trào, Hạo Nhiên bát quái thời gian chuẩn bị quá dài, vốn là hấn cho rằng vĩnh viễn không thể dừng ở trong thực chiến không nghĩ tới dĩ nhiên dừng tới thụ yêu loại này kỳ dị tình huống, đúng là để Trì Thủy Mặc 'Nho gia thế giới' bên trong vẫn nhìn như vô dụng sấm gió quật, dương ngưng cốc phát huy tác dụng cực lớn.

Loại bỏ lưu quang, không khỏi đem dài lắm mộng, Trì Thủy Mặc mạnh mẽ lấy ra trong cơ thể không nhiều Hạo Nhiên lực lượng, miệng quát, "Thiên địa có chính khí, tạp nhiên phú lưu hình, nghe ta hiệu lệnh tôn, hóa thành minh cùng loan!"

Trì Thủy Mặc hai tay bấm quyết, trong miệng hét lớn, đạo đạo Hạo Nhiên lực lượng tuôn ra, hóa thành một con to lớn thanh loan bóng mờ đem Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị bao ở trong đó, "Ngâm~!" Một tiếng réo rất kêu to vang lên, thanh loan đập cánh trường bay, mấy cái hô hấp liền đến đến trên vùng bình nguyên 'Tiêu chư thiên tế đàn' nơi.

"Thanh mị!" Trì Thủy Mặc ra hiệu một tiếng, Tô Thanh Mị hiểu ý nở nụ cười, trong tay đột nhiên xuất hiện một cái âm trường kiếm màu đỏ, khẽ kêu vang lên, "Nhất Kiếm Tây Lai trong thiên địa, ánh sáng vạn trượng xung hồng liên, ngân hà đảo ngược mấy ngày rơi, kiếm khí ngang dọc ba ngàn năm! Hồng liên kiếm ca, 3000 kiếm khí hoành!"

Lập tức một cái ám trường kiếm màu đỏ xuất hiện, trường kiếm ánh sáng lóe lên, cuộn cuộn ong ong tiếng vang lên, mười trượng hồng mang xuất hiện, tiếng kiếm reo bên trong, hồng mang nổ tung, hóa thành đầy trời kiếm khí, tinh tế mấy đến vừa vặn 3000!

Kiểm khí như mưa, hướng về xanh biếc lồng ánh sáng hạ xuống!

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 210: Liên tiếp xuất hiện bất ngờ

"Thanh mị!" Trì Thủy Mặc ra hiệu một tiếng, Tô Thanh Mị hiểu ý nở nụ cười, trong tay đột nhiên xuất hiện một cái ám trường kiếm màu đỏ, khẽ kêu vang lên, "Nhất Kiếm Tây Lai trong thiên địa, ánh sáng vạn trượng xung hồng liên, ngân hà đảo ngược mấy ngày roi, kiếm khí ngang dọc ba ngàn năm! Hồng liên kiếm ca, 3000 kiếm khí hoành!"

Lập tức một cái ám trường kiếm màu đỏ xuất hiện, trường kiếm ánh sáng lóe lên, cuộn cuộn ong ong tiếng vang lên, mười trượng hồng mang xuất hiện, tiếng kiếm reo bên trong, hồng mang nổ tung, hóa thành đầy trời kiếm khí, tinh tế mấy đến vừa vặn 3000!

Kiểm khí như mưa, hướng về xanh biếc lồng ánh sáng hạ xuống!

Tế đàn sau khi, chính là năm toà liền với núi nhỏ, ngay ở kiếm khí màu đỏ sậm như mưa rơi, đánh đến xanh biếc lồng ánh sáng lao đà lao đảo thời điểm, ngũ tòa núi nhỏ vùng Trung Đông một bên một ngọn núi phúc đột nhiên nổ tung, bay ra một cái cao cao gầy gò lão đầu đến.

Lão đầu mới vừa xuất hiện, nhìn chính đang công kích tế đàn Tô Thanh Mị muốn rách cả mí mắt, trong miệng quát to, "An đến đừng đến ta mộc linh bộ tộc hi vọng!"

"Phu quân, lão đầu này tu vi tiếp cận bích đan Độ kiếp kỳ, giấu ở bên trong ngọn núi nhỏ là vì giấu giếm hơi thở của mình, tránh né thiên kiếp!" Tô Thanh Mị giải thích.

Trì Thủy Mặc nhíu nhíu mày, tiếp cận bích đan Độ kiếp kỳ, cũng chính là phụ thể kỳ đại viên mãn, cùng Tô Thanh Mị tu vi tương đương, hơn nữa nghe ngữ khí chính là mộc linh bộ tộc lão gia hỏa, e sợ pháp lực thâm hậu đến cực điểm, bất quá, lão đầu này cũng làm cho Trì Thủy Mặc trong lòng bay lên một vệt ý kính nể.

Bởi vì lão đầu một khi ra tay, khí tức nhất định tiết lộ, liền cũng không bao giờ có thể tiếp tục thông qua giả chết tránh né thiên kiếp, trong vòng nửa tháng nhất định phải độ kiếp, nếu như ra tay sau bị thương, độ kiếp càng là chắc chắn phải chết.

Nói cách khác, ở lão đầu phá sơn mà ra trong nháy mắt đó, liền nhất định lão đầu sắp sửa vì mộc linh bộ tộc hi sinh kết quả! Sinh trưởng ở ân tình lạnh lùng thời đại bên trong, Trì Thủy Mặc rất là không có thể hiểu được lão đầu ý nghĩ, nhưng nhưng không thể không khâm phục.

"Mộc nguyên đại thủ ấn!" Lão đầu nổ quát một tiếng, triệu tập toàn thân pháp lực. Hình thành một cái một mẫu chu vi bàn tay lớn màu xanh lục, hướng về hai người tấn công tới.

Đây là lão đầu khuyên lực một đòn! Lúc này Tô Thanh Mị trong cơ thể pháp lực vẫn như cũ không nhiều, càng muốn lưu có một ít pháp lực phá vỡ tế đàn lồng ánh sáng. Chỉ có thể do Trì Thủy Mặc ra tay.

Nhíu nhíu mày, nhìn từ trên trời giáng xuống đại thủ ấn. Trì Thủy Mặc quyết định tốc chiến tốc thắng, trong lòng hấn có loại cảm giác bất an, thật giống có chuyện gì đó không hay đem phát sinh.

Trì Thủy Mặc lấy ra thiết họa ngân câu tử phong bút, dùng hư không làm chỉ, nhanh chóng viết, "Thái Sơn ngâm—— nga nga đồng nhạc cao, tú cực hướng về thanh thiên. Nham trung gian hư tự, cô quạnh u lầy huyền. Không phải công phục không phải tượng. Vân cầu tuổi tự nhiên. Khí tượng người vật gì? Toại làm ta lũ đòi. Thệ đem dâng tư chữ, có thể tận tuổi thọ."

Đồng thời, Trì Thủy Mặc trong miệng phun ra phù âm ở trong hư không tạo nên một từng vệt sóng gọn lắt tẩn, mỗi cái phù âm cùng trong hư không vặn tự kết hợp lại thời điểm, cái kia văn tự đều sẽ khẽ run lên, sau đó đột nhiên biến đổi, hóa thành lập thể văn tự.

Mỗi cái chữ đều có dài rộng cao, cũng giống như từng cái từng cái to bằng nắm tay chữ gạch giống như vậy, có thể cảm trong tay thương thức.

Thái Sơn ngâm mỗi cái chữ bên trong đều bao hàm hào nhiên chính khí, lại như là ẩn ở trong hư không. Làm Trì Thủy Mặc cái cuối cùng 'Năm' chữ hạ

xuống thời điểm, một luồng tràn trẻ đại thể tràn ngập tứ phương.

Năm mươi ba cái văn tự tạo thành cầm tú văn chương ánh sáng toả sáng, làm Trì Thủy Mặc cuối cùng một đạo phù âm đọc lên thời điểm. Bản văn chương này bỗng nhiên tản ra, một đạo to khoảng mười trượng ngọn núi chậm rãi hiện lên.

Đây là thu nhỏ lại bản Thái Sơn, Thái Sơn bên trên, vô số cây cối sinh trưởng, Nam Thiên môn, thiên nhai, ráng xanh từ, đường ma nhai, Ngọc Hoàng đình, không chữ bia, ngày nhìn phong, nhìn lên lỗ đài, tiên nhân cầu, nguyệt nhìn phong, trượng nhân phong chờ tên quang cảnh không không có.

Một luồng cao to, dày nặng, đầy đặn, kiên nghị, vững chắc, yên ổn ý cảnh tràn ngập, này đã là thơ thành khiếp quỷ thần cảnh giới!

Tất cả những thứ này đều phát sinh ở trong chớp mắt, ngay ở cao gầy lão giả bích bàn tay lớn màu xanh lục sắp rơi xuống Trì Thủy Mặc trên người thời gian, màu trắng Thái Sơn phóng lên trời, đem đại thủ ấn miễn cưỡng va nát.

Lão giả trên mặt mang theo kinh sắc. Trong miệng lầm bầm nói, "Sao lại thế. Thế nào sẽ!"

Bàn tay to này ấn lão giả tu hành 800 năm lâu dài, lại bị một hoàng mao tiểu nhị ung dung phá vỡ. Suýt chút nữa đạo tâm thất thủ, đáng tiếc, không chờ phản ứng lại, Thái Sơn đã âm âm hạ xuống, đem lão giả ép ở dưới chân núi.

Thái Sơn trên, vô số phù văn lưu chuyển, đem lão giả cả người pháp lực phong ấn trấn áp, liền mây may điều không thể động vào!

Giờ khắc này, trên tế đàn bích lồng ánh sáng màu xanh lục đã bị màu đỏ sậm mưa kiếm làm hao mòn hầu như không còn, ngay ở Trì Thủy Mặc tâm tình thật tốt thời gian, trên tế đàn lần thứ hai dựng lên một Đạo Quang trảo, hiện màu xanh da trời!

Tô Thanh Mị mặt hiện sắc mặt giận dữ, khẽ kêu vang lên, "Nhất Kiếm Tây Lai trong thiên địa, ánh sáng vạn trượng xung hồng liên, ngân hà đảo ngược mấy ngày rơi, kiếm khí ngang dọc ba ngàn năm! Hồng liên kiếm ca, 3000 kiếm khí hoành!"

Màu đỏ sậm mưa kiếm lần thứ hai hạ xuống!

"Oành!" Phương tây một ngọn núi đột nhiên nổ tung, trong lòng núi chui ra một cái tóc bạc râu bạc trắng gầy lùn lão đầu đến, lão đầu mới vừa ra tới, liền thấy một linh bộ tộc tế đàn đang bị công kích.

Tức giận đến râu tóc đều dựng, "Tặc tử, an dám phá hỏng ta một linh đại kế! Lão phu cùng ngươi không chết không thôi!"

Lão giả nói xong, hét lớn một tiếng, "Ba Thiên Thủy gọn sóng!"

Phù âm vừa ra, trong hư không nhất thời xuất hiện vô số màu xanh da trời dòng nước hóa thành một cái gương nanh múa vuốt trường long hướng về hai người tấn công tới.

Trì Thủy Mặc trên mặt lộ ra một vết trắng xám, lấy ra thiết họa ngân câu tử phong bút, dùng hư không làm chỉ, nhanh chóng viết, "Hoa Sơn ngâm —— nam trên hoa phong cực đỉnh nhét, nhưng thấy quần sơn mệnh mông ở ngoài; cao và dốc hùng vĩ khí bàng bạc, nhưng thấy hoàng vị tia sợi mang; Trung Nguyên chạy băng băng mệnh mông rộng, nhưng thấy Hoa Hạ tuần ra dâng trào. Hô hấp có thể thông Thiên Đế âm, khí nhỏ Hồng Mông nạp dưỡng cảm, môn tay có thể hái Tinh Thần Vân, thần siêu quá cực kỳ bao la hoài."

Văn chương trở thành, liền bỗng nhiên tản ra, một đạo to khoảng mười trượng đỉnh núi chậm rãi hiện lên, trên đỉnh núi bốn tòa núi nhỏ phong đứng lặng, bắc phong, tây phong, nam phong, đông phong bốn phong lần lượt xuất hiện, bốn trên ngọn núi Bạch Long đàm Bạch Long bộc, không có rễ thụ, Lôi thần động, thần lâm, tử bách, ngũ long đàm, Hoa Sơn khắc đá từng cái cụ hiện.

Hiểm trở, hùng kỳ ý cảnh che đầy tứ phương, như một cái xuất khiếu lợi kiếm!

Ngọn núi âm âm nện xuống, cái kia màu xanh lam rồng nước thật giống bị lợi kiếm quán thể bình thường nát tan, ngọn núi hạ xuống, đem gầy lùn lão ép xuống chân núi!

Bùm một tiếng, thiên lồng ánh sáng màu xanh lam ở mưa kiếm dưới hóa thành nước tiêu tiền tán, mắt thấy lồng ánh sáng tiêu tan, Trì Thủy Mặc nhưng không thấy sắc mặt vui mừng, quả nhiên, tế đàn hơi loáng một cái, một đạo hỏa hồng lồng ánh sáng hiện lên.

"Đáng chết, đáng chết, đáng chết!" Trì Thủy Mặc có chút tức đến nổ phổi, trong lòng cảm giác nguy hiểm càng ngày càng mạnh!

"Thanh mị, tiếp tục, ta liền không tin nó có vô số lồng ánh sáng!"

Mưa kiếm xuất hiện lần nữa, hỏa lồng ánh sáng màu đỏ trên, điểm điểm gọn sóng hiện lên, phía nam một ngọn núi phúc nổ tung, bay ra một cái hồng y tóc đỏ nam tử!

Cùng lúc trước hai người tương đồng, nam tử vừa thấy tế đàn đang bị công kích, căn bản là mặc kệ xa xa bị phong ấn thụ yêu mỡ mỡ, trái lại lửa giận ngập trời, "Thằng nhãi ranh dùng tay!"

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 211: Sôi trào mộc linh môn

"Đáng chết, đáng chết, đáng chết!" Trì Thủy Mặc có chút tức đến nổi phổi, trong lòng cảm giác nguy hiểm càng ngày càng mạnh!

"Thanh mị, tiếp tục, ta liền không tin nó có vô số lồng ánh sáng!"

Mưa kiếm xuất hiện lần nữa, hỏa lồng ánh sáng màu đỏ trên, điểm điểm ngọn sóng hiện lên, phía nam một ngọn núi phước nổ tung, bay ra một cái hồng y tóc đỏ nam tử!

Cùng lúc trước hai người tương đồng, nam tử vừa thấy tể đàn đang bị công kích, căn bản là mặc kệ xa xa bị phong ấn thụ yêu mỡ mỡ, trái lại lửa giận ngập trời, "Thăng nhải ranh đừng tay!"

Tóc đỏ nam tử cả người dựng lên lửa cháy hùng hực, đỏ tươi như máu hỏa điểm đem hồng y nam tử không khí quanh thân đốt thành tro bụi, tạo thành tầm mắt trên vạn vạo.

"Ngũ hành sinh diệt, Ất Mộc thiên tinh, hỏa bên trong Tà vương! Huyết hỏa ngập trời!" Nam tử trong miệng phù âm bay nhỏ, quanh thân hỏa điểm một tiếng nổ minh, hóa thành một con như bạch hạc điều, nhưng này con điều dưới bụng chỉ có một con điều trào, thân thể là màu lam, có chứa tiên Huyết Nhất dạng lâm lâm, mỏ chim là màu trắng.

"Tất Phuong, Tất Phuong!" Chim lửa kêu hai tiếng mang theo ngập trời đỏ như máu hỏa điểm bay về phía Trì Thủy Mặc, chỗ đi qua, cây cỏ hóa thành tro bụi, thổ địa tầng mai rùa trạng khô nứt, mang bao bọc đại thể hướng về tể đàn bay tới.

Trì Thủy Mặc mặt hiện tàn nhẫn sắc, lấy ra thiết họa ngân câu tử phong bút, lấy hư không làm chỉ, nhanh chóng viết, "Hành Sơn ngâm—— đông nam ý nắp ti, duy nhạc tư cột trụ. Trước làm Chúc Dung cư, trên phát chim hồng tước cách. Thanh minh kết tinh khí, băng bạc tuyên địa mạch. Còn nghe thấy da chớp mắt, có thể trí di Thiên Trạch."

Đồng thời, Trì Thủy Mặc miệng phun phù âm ở trong hư không tạo nên một từng vệt sóng ngọn lặn tẩn, mỗi cái phù âm cùng trong hư không vạn tự kết hợp lại thời điểm, cái kia vạn tự đều sẽ khẽ run lên, sau đó đột nhiên biến đổi, hóa thành lập thể vạn tự.

Mỗi cái chữ đều có dài rộng cao, cũng giống như từng cái từng cái to bằng nắm tay chữ gạch giống như vậy, Hành Sơn ngâm mỗi cái chữ bên trong đều bao hàm hào nhiên chính khí, lại như là ẩn ở trong hư không. Làm Trì Thủy Mặc cái cuối cùng 'Trạch' chữ hạ xuống thời điểm, một luồng tràn trề đại thể tràn ngập tứ phương.

Một đám vạn tự tạo thành cảm tử văn chương ánh sáng toả sáng, làm Trì Thủy Mặc cuối cùng một đạo phù âm đọc lên thời điểm. Bản văn chương này bỗng nhiên tán ra, một đạo to khoảng mười trượng ngọn núi chậm rãi hiện lên.

Đây là thu nhỏ lại bản Hành Sơn. Hành Sơn bên trên, vô số cây cối sinh trưởng, ? Chúc Dung phong, tử nắp phong, phù dung phong, thạch lâm phong, trụ trời phong chờ tên quang cảnh không không có.

Một luồng linh động, tú lệ, tạo hóa sinh cơ ý cảnh tràn ngập tứ phương, tất cả những thứ này đều phát sinh ở trong chớp mắt, ở Tất Phuong thần điều mang khóa ngập trời huyết điểm đập xuống thời gian.

Hành Sơn di chuyển, hăng son như hành, đại son như ngồi, Hoa Sơn như lập. Tung son như nằm, chỉ có nam nhạc Hành Sơn độc như bay, như một con hùng kỳ tuần linh chim lớn, Hành Sơn mang theo vật lộn trời cao, đập thiên xé vân khí thể hạ xuống, chỉ là một đòn liên đem Tất Phuong thần điều va nát.

Ở hồng y nam tử kinh hãi gần chết dưới ánh mắt mạnh mẽ trấn áp xuống, đem ép ở dưới chân núi!

Trên mặt đất, ba toà cao mười trượng đại loại nhỏ núi cao song song mà đứng, bên dưới ngọn núi dề lên cao gầy lão giả, lão giả râu bạc trắng, Hồng y nam tử ba người.

Cao gầy lão giả ánh mắt vẫn đục, tựa hồ đang ở vào bị Trì Thủy Mặc một đòn mà phá thời gian bên trong, niềm tin đã hủy. Thế nhưng đáy mắt thỉnh thoảng lộ ra một vệt tinh mang nhưng tỏ rõ này lão yêu tinh tuyệt đối không phải nhận mệnh chi yêu.

Lão giả râu bạc trắng đúng là mặt đỏ lên, một khắc cũng không ngừng lại ý đồ xông ra trên người Hoa Sơn, cho tới hồng y nam tử, đúng là yên lặng, để không thấy được trong lòng đang suy nghĩ gì.

Lúc này, tàn tạ bên trong tiểu thế giới Đông Sơn, nam sơn, tây sơn, Bắc Sơn, cùng với nơi càng sâu bên trong sơn đều sôi trào, năm ngọn núi lớn bên trong mộc linh bộ tộc chỉ người đã sôi sùng sục, vô số mộc linh bốn ba cho biết, phảng phất trời đất sụp đổ thế giới tận thế giáng lâm. Chúng linh một bộ

kinh hoàng không chịu nổi một ngày về mặt.

Đông Sơn, một vị lục y bé gái nhìn xa xa ba toà loại nhỏ ngọn núi trong mắt lộ ra một vết tuyệt vọng.

Trong miệng lầm bầm nói."Xong, một linh bộ tộc xong. Cái kia tà ma đem lão tổ cùng mấy vị trưởng lão toàn bộ trấn áp , đợi lát nữa hẳn nhất định phải đến phiên chúng ta .

"Ồ ô, ta không cần chết, nghe nói đám nhân loại kia tà ác nhất, chúng ta một linh bộ tộc rơi xuống trong tay bọn họ chắc là phải bị giết chết cho rằng luyện đan luyện khí vật liệu!" Lục y ít bên cạnh người trên một cây đại thụ, đỉnh đầu còn mang theo ba mảnh lam điệp áo lam tiêu từ khóc kể lể.

"Không, lục y tỷ tỷ, lam Diệp đệ đệ, chúng ta tuyệt đối không thể nhận mệnh, dù cho là chiến đấu đến chết, chúng ta cũng tuyệt không thối lui, tuyệt đối đầu hàng, bởi vì, chúng ta là vĩ đại một linh bộ tộc a!" Lục y thiếu nữ phía sau, một vị đỉnh đầu lá phong nam hài lời thề son sắt giận dữ hét, nắm chặt đến đầu ngón tay trắng bệch nắm đấm khiến người ta không nghĩ ngờ chút nào hẳn giờ khắc này sự phần nộ.

Đang lúc này, hai vị trên người mặc lục giáp thành niên một linh chạy tới, "Đám hài tử, sắp tới hầm ngầm bên trong đi! Không cần đậu ở chỗ này, nguy hiểm!"

"Không, Bách đại thúc, chúng ta muốn cùng cái kia tà ma liều mạng, chúng ta là dũng cảm một linh bộ tộc! Ta đã không phải đứa nhỏ ." Lá phong thiếu niên quát cường trên mặt lộ ra kiên cường vẻ mặt, nhưng run rẩy chân nhỏ bại lộ sự sợ hãi trong lòng của hắn, cường tuyệt lão tổ chết rồi, mạnh mẽ trưởng lão chết rồi, hẳn như thế nào là ngày đó ngoại tà ma đối thủ.

Đơn thuần hẳn cũng không rõ ràng trấn áp cùng tử vong khác nhau, nhưng cũng không gây trở ngại hẳn lý giải thiên ngoại tà ma mạnh mẽ!

"Hò đồ, trở về, các người là chúng ta một linh bộ tộc hi vọng! Chúng ta còn chưa chết đây, nơi nào đến phiên các người ra chiến trường!" Bách đại thúc quát lên, trong mắt lộ ra một vết vui mừng.

"Không được, ta không có thể cho các người, " lá phong nam hài còn chưa nói xong, liền cảm thấy sau đầu truyền đến đau đớn một hồi, mắt tối sầm lại, hôn mê bất tỉnh.

"Lục y, mang theo tiểu phong đi dưới đất, đại ca bọn họ đã mở ra một nơi tuyệt vời dưới đáy chỗ an thân , mang theo đám hài tử xuống, các người là chúng ta hy vọng cuối cùng !" Bách đại thúc không thể ngờ đem lá phong nam hài giao cho lục y thiếu nữ trong tay.

"Không, Bách đại thúc, ta đã hoá hình hoàn toàn , ta nên cùng các người cùng chiến đấu, lam điệp, mang theo tiểu phong đi dưới đáy, bất luận nghe đến bất kỳ động tĩnh cũng không muốn đi ra!" Lục y thiếu nữ đem trong lòng lá phong nam hài giao cho trên cây to áo lam nam hài.

"Không, lục y tỷ tỷ, ta không được, ta làm không được!" Đỉnh đầu ba mảnh lam điệp nam hài liền tiếp lui về phía sau, phảng phất lục y thiếu nữ giao cho hẳn chính là gánh nặng ngàn cân.

Hiển nhiên, lam điệp nam hài nên bình thường chính là một bộ nhất gan nhất gan đáng vẻ, bỗng nhiên phát hiện mình muốn giảm chịu nổi mang theo lá phong nam hài trốn nhiệm vụ, nhất thời cảm thấy như núi áp lực, chính mình là tội dân người vô dụng nhất, làm sao có thể gánh vác đáng loại này 'Trọng trách' đây.

"Tốt , lục y, không cần tùy hứng , mang theo tiểu phong xuống!" Bách đại thúc bên cạnh một cái nam tử mở miệng .

"Duong đại thúc, cha mẹ ta chính là thực sự nhân loại trong tay, dù cho là chết, ngày hôm nay ta cũng muốn ngày này ngoại tà ma dẹp đi!" Lục y thiếu nữ cắn môi, quát cường nói rằng.

"Lục y, người là chúng ta Đông Sơn hậu bối trung thiên phú cao nhất, người nhất định phải lưu lại, đại thúc bất quá là phổ thông thông linh bách thụ hoá hình, còn kém rất rất xa người, đại thúc đã không có tương lai .

Thế nhưng người không giống, lục y, người là ngân nguyệt lục thụ hoá hình, tương lai của người không thể limited, nếu như chúng ta chịu khổ bất trắc, liền cần người đến dẫn dắt bọn họ, điều này rất trọng yếu, bọn họ cần người!

Lục y, tính Bách đại thúc cầu người , lưu lại, sẽ không cần tùy hứng!" Bách đại thúc biểu hiện khẩn thiết, trong mắt chứa ước ao nói.

"Ta, ta..." Lục y có chút nghẹn ngào, nhìn một mặt sợ sệt lam Diệp tiểu tử, cùng với mọi người phía sau biểu hiện kinh hoàng chừng mười cái hoá hình không đầy đủ, không phải mang theo chạc cây, chính là mọc ra rễ cây bọn tiểu bối, lục y cố nén trong mắt giọt nước mắt, mở miệng nói, "Ta đáp ứng người!"

Nàng biết, những này sinh dài không tới mấy trăm năm bọn tiểu bối còn muốn dựa vào chính mình, nàng không thể ở trước mặt bọn họ rơi lệ, hiện tại, nàng chính là trong mắt bọn họ thiên, trong lòng bọn họ dựa vào!

"Chúng ta đi!" Ôm lá phong nam hài, lục y nói một tiếng, cố nén bi thống tâm tình quay đầu nhanh chân đi vào rừng rậm, nàng biết, này vừa đi, liền không biết còn có thể hay không nhìn thấy những này hoặc đáng yêu hoặc hồ đồ hoặc nghiêm khắc các trưởng bối .

Nhưng nàng không thể quay đầu, bởi vì, nàng hiện tại chính là đám nhóc con này môn người tâm phúc.

...

Nam son, một vị mây kiếm mất sao lưng đeo trường kiếm thiếu niên mặc áo trắng, vừa bước ra trắng xóa hoàn toàn kỳ dị rừng cây, trong tai liền truyền đến thanh âm quen thuộc.

"Kiếm tinh, ngươi muốn đi nơi nào, cho ta trở về!" Một cái tóc đỏ người trung niên bóng người lấp lóe gọi được thiếu niên mặc áo trắng trước người.

"Tránh ra!" Thiếu niên mặc áo trắng gạt gạt cái kia một đối với mây kiếm, âm thanh lạnh lẽo, như ngàn năm không thay đổi sương lạnh.

"Không được, kiếm tinh, ngươi là chúng ta nam son hi vọng, ngươi không thể đi, ngươi còn không phải là đối thủ của hắn! Trở về, hằm ngằm mới là ngươi nên ngồi địa phương!" Tóc đỏ trung niên trong giọng nói mang theo lo lắng.

"Ngươi để ta tránh ra, a! Ngươi để ta tránh ra!" Thiếu niên mặc áo trắng nhấn mạnh, trên mặt ẩn hiện vẻ giận dữ, như sắp núi lửa bộc phát.

"Ngươi có biết, lão tổ đang liều mạng, các trưởng lão càng là đang liều mạng, ngươi so với ta càng rõ ràng bọn họ ra tay sau tình cảnh, dưới tình huống này, ngươi để ta kiếm tinh như một con thóp kém con chuột như thế, trốn ở trong lòng núi, nhìn mình tộc nhân đi liều mạng, ta cho ngươi biết, ta không làm được, ta kiếm tinh không làm được!

Chỉ có chết trận thông thiên kiếm thảo tộc nhân, cũng không lui lại thông thiên kiếm thảo tộc nhân!"

Nguyên lai, thiếu niên là trong truyền thuyết thông thiên kiếm thảo hoá hình, không trách cả người mang theo khiến người ta liếc mắt phong mang khí.

"Không được! Trừ phi ta chết, phủ giả, ngươi không được bước ra bạch kiếm lâm một bước, ngươi nếu không trở về, ta liền tại chỗ tự vẫn ở trước mặt ngươi!" Hồng y người trung niên ngữ khí kiên định, tốt không nhượng bộ.

Thiếu niên mặc áo trắng trên lưng trường kiếm ㄟ lang một tiếng xuất khiếu, phát ra hàn mang mũi kiếm chống đỡ người áo đỏ cổ họng, trong miệng lạnh lùng nói, "Ngươi cho rằng ta không dám giết ngươi?"

Người áo đỏ không tiếp tục nói nữa, chỉ là nhắm hai mắt lại, một bộ mặc người sát đáng về, chút nào lay động.

Thiếu niên mặc áo trắng đem trường kiếm trong tay nắm đến chỉ thấy trắng bệch, cuối cùng trường kiếm ㄟ lang một tiếng vào vỏ, xoay người đi vào bạch trong rừng kiếm, "Ba mươi hàng năm sau, ta phải đi giết hắn! Ngươi không được lại can."

Không giống với những kia hồ đồ bọn tiểu bối, thiếu niên mặc áo trắng đã nhìn ra Trì Thủy Mặc đã là cung giương hết đà, được giới tâm sau, nhất định sẽ không lãng phí tinh lực đồ giết bọn họ đàn này hậu bối, điểm này, ngũ trong núi có chút nhãn lực người đều có thể nhìn ra.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 212: Máu tươi chói mắt

Thiếu niên mặc áo trắng đem trường kiếm trong tay nắm đến chỉ thấy trắng bệch, cuối cùng trường kiếm ㄟ lang một tiếng vào vỏ, xoay người đi vào bạch trong rừng kiếm, "Ba mươi hàng năm sau, ta phải đi giết hắn! Ngươi không được lại can. . . X."

Không giống với những kia hồ đồ bối môn, thiếu niên mặc áo trắng đã nhìn ra Trì Thủy Mặc đã là cung giương hết đà, được giới tâm sau, nhất định sẽ không lãng phí nữa tinh lực đồ giết bọn họ đàn này hậu bối, mà là tìm cái chỗ an toàn chữa thương, này một, ngũ trong núi người tinh mắt đều có thể nhìn ra.

Đương nhiên, kiếm tinh cũng rất rõ ràng, dù cho là cung giương hết đà, cũng không phải bọn họ có thể đánh giết tồn tại, bọn họ căn bản không ở cùng một đẳng cấp trên, đừng chỉ là miệng cộp gan thò, người kia dù cho chỉ còn một hơi, cũng có thể giết kiếm tinh.

Tình cảnh này, ở tây son, Bắc Son, bên trong son đồng dạng trình diễn, không giống chính là thay đổi tranh luận nhân vật chính, tương đồng chính là, bọn họ đều giống nhau dũng cảm, đáng yêu, thuần khiết, kiên cường!

...

Tể đàn trước, Trì Thủy Mặc nhìn xuất hiện lần nữa lồng ánh sáng màu tím, sắc mặt đã hắc thành một tấm đáy nôi, hắn biết, thanh mị sắp không chịu được nữa, hắn cũng sắp không chịu được nữa, thế nhưng hắn nhất định phải chống đỡ, phải nhanh một chút bắt được giới tâm.

Hắn tâm phảng phất rơi vào hắc ám, một loại nồng đậm nguy cấp cảm đem hắn vây quanh, nhưng hắn phát hiện không xảy ra nguy hiểm lai lịch, không thể làm gì khác hơn là gia tốc đạt được giới tâm.

"Thanh mị, tiếp tục!" Trì Thủy Mặc trong mắt chứa áy náy giục, hắn lại không thể không bắt được này trên tế đàn đồ vật nguyên nhân, trong thức hải rung động 'Hạo nhiên chính khí thứ' để hắn xác định, hắn cần giới tâm liền ở trên tế đài, không sai được!

Tô Thanh Mị cảm thấy tay phải khẽ run lên, nhưng nàng không có oán giận, bởi vì, Trì Thủy Mặc là nàng phu quân!

Quen thuộc khẽ kêu tiếng vang lên, "Nhất Kiếm Tây Lai trong thiên địa, ánh sáng vạn trượng xung hồng liên, ngân hà đồ ngược mấy ngày roi. Kiếm khí ngang dọc ba ngàn năm! Hồng liên kiếm ca, 3000 kiếm khí hoành!"

Ám trường kiếm màu đỏ trên ánh kiếm thoáng hiện, cuộn cuộn ong ong tiếng vang lên, mười trượng hồng mang xuất hiện, tiếng kiếm reo bên trong, hồng mang nổ tung. Hóa thành đầy trời kiếm khí, kiếm khí như mưa, hướng về lồng ánh sáng màu tím hạ xuống!

Màu đỏ sậm mưa kiếm mang theo Tô Thanh Mị kiên định hướng về ở lồng ánh sáng trên, tạo nên tầng tầng gọn sóng.

Xa xa, lại một ngọn núi phúc nổ tung, một vị tử phát từ y khuôn mặt phóng đằng đại hán phá sơn mà ra, bắt quá một cái hô hấp, tử phát đại hán liền đem hết thầy tình cảnh thu về đáy mắt, "A ~!" Gầm lên một tiếng truyền khắp ngũ sơn.

Tử phát đại hán quanh thân hồ quang long lánh. Liền ngay cả sợi tóc trên đều nhảy lên từng tia từng tia điện quang, hiển nhiên là tức điên.

"Nhân loại đáng chết, cho nhà ta đi chết đi!" Tử phát đại hán nộ quát một tiếng, đồng thời tay phải bấm quyết, miệng quát, "Huy hoàng thiên uy, Tử Tiêu chân pháp, lôi đình hóa mưa. Lôi long giáng thế! Đốt!"

Tử phát đại hán cả người điện quang tăng vọt, đạo đạo lôi đình đánh ra. Ở tại trước người ngưng tụ, một cái dài tám trượng lôi long xuất hiện trên không trung, sấm sét màu tím long lánh, ánh sáng chói mắt rọi sáng tứ phương, tử phát tung bay, một khắc đó. Thế giới trung tâm ở lôi long!

Trì Thủy Mặc trên mặt sắc ửng hồng về vừa hiện ra, sau đó hóa thành trắng bệch, hiện ra nhưng đã nội thương không nhẹ!

Cổ nện nội thương, Trì Thủy Mặc nhắc lên thiết họa ngân câu tử phong bút, dùng hư không làm chỉ. Nhanh chóng viết, "Hằng sơn ngâm—— độc từng nguy phong, tự quải đám mây trên, tuần cực cao huyền. Đan nhai kim điện, Xích Bích ngọc nhét huy liên. Kì tình quả lão, Tụ Linh đài, vạn hác hướng về khói. Thế núi hiểm, phi thường cảnh tượng, Thương Long liệt thạch phi thiên. Chi dục đều môn thần trạch, thận lâu di động ký địa, cầm tú núi sông. Bài minh đồ sộ khiếp mục, tâm tư liên miên. Du dương thánh cảnh, vào thanh hư, đắc đạo như tiên. Mở tâm mắt, gió thổi vạn lãng, nhân văn úy lên thơ."

Nhiều tiếng phù âm phun ra, ở trong hư không tạo nên một từng vệt sóng gọn lăn tăn, mỗi cái phù âm cùng trong hư không văn tự kết hợp lại thời điểm, cái kia văn tự đều sẽ khẽ run lên, sau đó đột nhiên biến đổi, hóa thành lập thể văn tự.

Mỗi cái chữ đều có dài rộng cao, cũng giống như từng cái từng cái to bằng nắm tay chữ gạch giống như vậy, có thể cầm trong tay thường thức.

Hằng sơn ngâm mỗi cái chữ bên trong đều bao hàm hạo nhiên chính khí, lại như là ẩn ở trong hư không giống như vậy, làm Trì Thủy Mặc cái cuối cùng 'Thiên' chữ hạ xuống thời điểm, một luồng tràn trề đại thế tràn ngập tứ phương.

Một đám văn tự tạo thành cầm tú văn chương ánh sáng toả sáng, làm Trì Thủy Mặc cuối cùng một đạo phù âm đọc lên thời điểm, bản văn chương này bỗng nhiên tán ra, một đạo mười trượng đại ngọn núi chậm rãi hiện lên.

Đây là súc bản hằng sơn, hằng sơn mười tám cảnh: Từ hạp mưa bụi, vân các Hồng Kiều, vân đường xuân hiểu, hồ khẩu huyền từng, quả lão tiên tích, nguy phong nắng chiều, đoạn nhai đề điệu, u quật bay thạch, long tuyến cam khổ, mao quật yên hòa, kim kê báo sáng, ngọc dương du vân, tử dục vân hoa, hang đá mây bay, chi đồ Văn Cẩm, tiên phủ say nguyệt, dịch đài minh cầm, nhạc từng phong chờ tên quang cảnh từng cái hiện lên, tiêm không kém chút nào.

Một loại phiêu dật lớn, xuất trần, tiêu dao, tự do, viên mãn, trí tuệ ý cảnh tràn ngập bát phương, tất cả những thứ này đều phát sinh ở trong chớp mắt, giờ khắc này tử phát đại hán lôi long vẫn như cũ cắt ra không gian, rọi sáng Trì Thủy Mặc trắng bệch khuôn mặt, màu trắng hằng sơn phóng lên trời, đem đại thủ ấn miên cường va nát.

Mang theo mười tám cảnh hằng sơn hạ xuống, đem lôi long cùng với tử phát đại hán hết thầy đặt ở chân núi, giờ khắc này, trên vùng bình nguyên đã có bốn toà sơn, chân núi người chết hai mặt nhìn nhau, mỗi người sắc mặt không vui, hiển nhiên tu hành ngàn năm sau bị người một chiêu đề xuống không phải cái gì khiến người ta vui vẻ sự tình.

Thế nhưng, không có cách nào, một linh bộ tộc số mệnh không đủ, chống đỡ một cái vạn năm thụ yêu đột phá đã là cực hạn, trừ phi có thể đạt được Trì Thủy Mặc các loại (chờ) trên người mấy người số mệnh, hoàn thiện thế giới, không phải vậy, số mệnh thiếu thốn một linh bộ tộc căn bản không dám đo kiếp, bởi vì, ai độ ai chết!

Trừ phi cái kia một linh bộ tộc trời sinh chính là người có đại khí vận, phù giả ngã xuống ở dưới sấm sét khả năng vượt qua chín phần mười, tu sĩ tu hành, tranh đấu cùng trời, cùng địa tranh, cùng người tranh, từng bước khó, đạo đạo gian.

Đương nhiên, nếu như có người có thể lấy lớn lao sức mạnh mẽ vượt qua thiên kiếp, mặc kệ số mệnh cao thấp, bất luận công đức nghiệp lực, cái này cũng là có thể, bất quá, loại này hung nhân đồng thau thế giới còn không sinh được đến, bạc thế giới đúng là còn có mấy phần khả năng.

Ở từ phát đại hán bị đặt ở vùng núi một khắc đó, Trì Thủy Mặc dùng tay phải tay áo cản một hồi miệng, trong tay áo đỏ tươi hiện ra!

"Thanh mị, tiếp tục!" Trì Thủy Mặc giờ khắc này đã tiếp cận ma run lên, bất quá, ngược lại không là ngoại ma, cũng không phải bên trong ma, mà là một loại chấp nhất, một loại mãnh liệt **, này không ở 'Thái Thượng Vong Tinh tâm' phòng ngự bên trong phạm vi.

Nhìn một mặt kiên định, khắp nơi cuồng nhiệt Trì Thủy Mặc, Tô Thanh Mị nổi giận bấu môi cuối cùng vẫn là không có cái gì, chỉ là yên lặng giờ lên kiếm trong tay, nương theo khe khẽ tiếng vang lên.

"Nhất Kiếm Tây Lai trong thiên địa, ánh sáng vạn trượng xung hồng liên, ngân hà đảo ngược mấy ngày roi, kiếm khí ngang dọc ba ngàn năm! Hồng liên kiếm ca, 3000 kiếm khí hoành!"

Ám trường kiếm màu đỏ trên ánh kiếm thoáng hiện, cuộn cuộn ong ong tiếng vang lên, mười trượng hồng mang xuất hiện, tiếng kiếm reo bên trong, hồng mang nổ tung, hóa thành đầy trời kiếm khí, kiếm khí như mưa, Trì Thủy Mặc không có chú ý tới, cái kia màu đỏ sậm mưa kiếm bên trong mang theo từng tia từng tia mùi máu tươi.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 213: Ngọc chất phôi thai

Nhìn một mặt kiên định, khắp nơi cuồng nhiệt Trì Thủy Mặc, Tô Thanh Mị nổi giận bấu môi cuối cùng vẫn là không hề nói gì, chỉ là yên lặng giờ lên kiếm trong tay, nương theo khe khẽ tiếng vang lên.

"Nhất Kiếm Tây Lai trong thiên địa, ánh sáng vạn trượng xung hồng liên, ngân hà đảo ngược mấy ngày roi, kiếm khí ngang dọc ba ngàn năm! Hồng liên kiếm ca, 3000 kiếm khí hoành!"

Ám trường kiếm màu đỏ trên ánh kiếm thoáng hiện, cuộn cuộn ong ong tiếng vang lên, mười trượng hồng mang xuất hiện, tiếng kiếm reo bên trong, hồng mang nổ tung, hóa thành đầy trời kiếm khí, kiếm khí như mưa, Trì Thủy Mặc không có chú ý tới, cái kia màu đỏ sậm mưa kiếm bên trong mang theo từng tia từng tia mùi máu tươi.

Từng tia từng tia mưa kiếm thân nhiên mà xuống, mang theo điểm điểm thế lương ý cảnh, đánh ở lồng ánh sáng màu trắng trên, tạo nên từng vòng gọn sóng, đạo đạo chột lóe phong mang, đem không khí chung quanh cắt rời, chói mắt ánh kiếm khiến người ta không dám nhìn thẳng.

"Àm!" Một đạo tiếng vang âm âm phát sinh, cuối cùng trung ương núi lớn lòng núi nổ tung, một đạo bạch y tóc bạc người phá sơn mà ra, kiếm tước khuôn mặt, châm lâm sợi tóc, từng tia từng tia kiếm khí khuấy động bốn phía.

Đây là một linh bộ tộc năm vị trưởng lão bên trong mạnh nhất một vị, đồng thời cũng là trẻ trung nhất một vị, chính là thông thiên kiếm thảo hoá hình, tuy rằng không phải bích đan cảnh giới, thế nhưng sức chiến đấu đã đạt bích đan cảnh giới.

Một ánh mắt thẳng tắp hướng về Trì Thủy Mặc bắn tới, mang theo lộ hết ra sự sắc bén khí tức, cho tới một bên Tô Thanh Mị, trực tiếp bị người áo trắng coi thường.

"Không được!" Trì Thủy Mặc thảm than một tiếng, trong thức hải màu đồng xanh sóng biển cuộn cuộn, hóa thành đạo đạo làn sóng, đem xông vào thức hải ánh kiếm màu trắng tan rã.

Ngưng mắt thành kiếm!

Đây là kiếm đạo đại sư tiêu chí, dù cho còn chưa ngưng tụ bích đan, Trì Thủy Mặc đã lâu cảm thấy vương tay chân, bởi vì, hán giờ khắc này đã là miệng cộp gan thỏ cảnh giới.

"Phạm ta một linh bộ tộc già, ta tru diệt!" Người áo trắng ánh mắt giống kiếm, ngữ khí như băng. Lạnh lùng phun ra một câu.

"Trăm năm mài kiếm không người hỏi, một khi ra khỏi vô thiên hạ biết, bụi gai gần đây con đường gian. Phá pháp quang hàn mười chín châu!" Nương theo mãnh liệt ong ong kiếm reo thanh âm, một đạo hùng vĩ kiếm khí màu trắng cắt rời trời cao. Bay thẳng đến Trì Thủy Mặc phóng tới.

Trốn không được! Ép không được! Bị ánh kiếm khóa chặt Trì Thủy Mặc đột nhiên bốc lên như thế một ý nghĩ đến.

Hít sâu một hơi, một cái đen kịt đại cung đột nhiên xuất hiện, đen kịt đại cung trên, lạnh lạnh khí tức tràn ngập, màu trắng vân vân che kín toàn bộ khom

lưng, cung đầu hai đầu, chính là hai cái kỳ dị miệng rắn, xà trong miệng ngậm lấy một cái trắng như tuyết tia nhỏ. Đây, chính là 'Truy Vân Đọa Nguyệt Cung'.

Tri Thủy Mặc mặt lạnh như sương, liền như thế dùng tay phải khoát lên trắng như tuyết dây cung bên trên, trong cơ thể bạo nhiên chính khí mãnh liệt mà ra, tất cả rút vào đến khom lưng bên trên.

Làm bạo nhiên chính khí tiến vào khom lưng thời gian, một loại ngưỡng bắn cửu thiên, phủ xuyên (mặc) đại địa ý cảnh từ khom lưng trên truyền đến, tựa hồ cảm thấy Tri Thủy Mặc kiên định cùng chấp nhất, 'Truy Vân Đọa Nguyệt Cung' linh tính so với thường ngày càng thêm linh động.

Khom lưng linh tính mới vừa xuất hiện, Tri Thủy Mặc trong tay phải mơ hồ hiện ra vô số bé nhỏ màu trắng phù văn. Lượn lờ ở năm ngón tay trong lúc đó, một luồng ngút trời tâm ý tràn ngập ở phù văn bên trong.

Này cổ ngút trời tâm ý vừa ra, Tri Thủy Mặc rõ ràng cảm giác được tay trái khom lưng bên trong một luồng trợ lực truyền đến. Phù văn lượn lờ tay phải hơi dừng sức, liền kéo dài tám này 'Truy Vân Đọa Nguyệt Cung'.

Tri Thủy Mặc sắc mặt nghiêm nghị, đem 'Truy Vân Đọa Nguyệt Cung' kéo thành trắng tròn, trong miệng uống đến, 'Cửu tiêu Lăng Vân chí, bạch thi bầu trời biến! Bắn đạo —— bạch thi tiến!'

Yên lặng mà buông ra năm ngón tay, một nhánh phù văn nằm dày đặc tên dài hóa thành lưu quang bay ra, thẳng tắp hướng về ánh kiếm màu trắng kia vọt tới.

"Àm!" Rung trời nổ vang phát sinh, nương theo nổ vang đồng thời. Tri Thủy Mặc trong cơ thể cũng truyền đến một tiếng tiếng vang lạnh lạnh, đó là nội tạng vỡ tan âm thanh!

Tri Thủy Mặc không có chú ý tới. Khi hấn lấy ra cung tên thời điểm, bốn toà loại nhỏ núi cao bên dưới đề lên bốn sắc mặt người đều hơi run run. Trong mắt vẻ lo âu chợt lóe lên.

Cung giương hết đà tình huống, còn mạnh mẽ hơn vận dụng 'Truy Vân Đọa Nguyệt Cung' di chứng về sau rốt cục bộc phát ra, tâm, gan, phổi, tỳ, thận, ngũ tạng vỡ tan!

Đã là 'Nho hiền cảnh' Tri Thủy Mặc lại bị một vị phụ thể cảnh giới kiếm tu làm cho ngũ tạng vỡ tan, dù cho là miệng cộp gan thỏ, vị này kiếm tu cũng chú ý tị kiêu.

Dù sao, 'Nho hiền cảnh' nho tu đối ứng bích đan cảnh giới người tu hành, hơn nữa, Tri Thủy Mặc vẫn là Tiên Thiên nho tu, càng là này giới nho tu chỉ tổ.

Nếu như vị này kiếm tu có thể thừa cơ truy kích, đem Tri Thủy Mặc triệt để đánh bại, sợ rằng sẽ được không nhỏ số mệnh lực lượng, đầy đủ hấn vượt qua bích đan chi kiếp.

Bất quá, Bạch y nhân kia thật giống căn bản không có chú ý tới điều này có ý gì, hơn nữa vừa chiêu kiếm đó chính là hấn chớp mắt tu dưỡng hai mươi năm sau khi kiếm thứ nhất, cũng là toàn lực một chiêu kiếm, hấn tuy rằng ngạo khí, nhưng sẽ không ngốc đến liên thụ yêu lão tổ tông cũng bị phong ấn thời điểm còn chơi cái gì bảo lưu ý nghĩ.

"Thông thiên chí chí, Lăng Vân khí, kiếm khí như mưa!" Người áo trắng kiếm quyết hạ xuống, như mưa kiếm khí đầy trời tung xuống, hóa thành một đạo kiếm khí ngưng tụ dòng sông hướng về Tri Thủy Mặc bao phủ tới.

Cổ nển ngũ tạng vỡ tan nội thương, Tri Thủy Mặc nhắc lên thiết họa ngân câu từ phong bút, dùng hư không làm chỉ, nhanh chóng viết, 'Tung sơn ngâm —— cửa lên trời này ngôi tầng đá to chỉ đá lờm chờm, trước 濛濛 này chưa bán, dưới mạc mạc này vô ngần. Phần yếu diệu này nham ý khoát lấy cánh đại bàng, động giao cát này phong lãng tầng lấy vẩy rồng. Tung di động tụ chuyển, tả biến mà hữu dễ. ,

Sinh vân lên, ra quý mà nhập thần. Ta cũng không biết yêu quái như vậy, nguyên du xa xôi mình này thấy vũ người. Nặng viết, Thiên môn này khung sùng, hiệp này tích góp từng, từng vận tiếp này trụ ngày, thạch Chihiro này ý không. Muộn âm này đủ phong, tả dương này hách hồng. Thí vừa nhìn này đoạt phách, hướng chúng diệu chỉ vô cùng."

Đạo đạo phù âm lâm thế, ở trong hư không tạo nên một từng vệt sóng gọn lén tẩn, mỗi cái phù âm cùng trong hư không văn tự kết hợp lại thời điểm, cái kia văn tự đều sẽ khẽ run lên, sau đó đột nhiên biến đổi, hóa thành lập thể văn tự.

Mỗi cái chữ đều có dài rộng cao, cũng giống như từng cái từng cái to bằng nắm tay chữ gạch giống như vậy, có thể cảm trong tay thương thức.

Tung sơn ngâm mỗi cái chữ bên trong đều bao hàm bạo nhiên chính khí, lại như là ẩn ở trong hư không giống như vậy, làm Tri Thủy Mặc cái cuối cùng 'Cùng' chữ hạ xuống thời điểm, một luồng tràn trề đại thể tràn ngập tứ phương.

Một đám văn tự tạo thành cầm tứ văn chương ánh sáng toả sáng, làm Tri Thủy Mặc cuối cùng một đạo phù âm đọc lên thời điểm, bản văn chương này bỗng nhiên tản ra, một đạo to khoảng mười trượng ngọn núi chậm rãi hiện lên.

Đây là thu nhỏ lại bản Tung sơn, ý thạch quan sát, dưới chân phong hác tứ chỉ, lãng tầng chênh lệch, ngọn núi Vân Lam thay đổi trong nháy mắt, đẹp không sao tả xiết. Ba mươi sáu phong như kế hoàn, mây trắng từng đám bỗng nhiên hợp, đều ở mặt mờ.

Một loại bằng bạc mạnh mẽ, tuần cực thông thiên, trấn áp đại địa, ngưỡng đỉnh cửu thiên ý cảnh tràn ngập bát phương, kiếm sông bao phủ hạ xuống, bên

trong nhạc Tung son ánh sáng hào phóng, bàng bạc mạnh mẽ Tung son ý cảnh trần áp mà xuống.

Ở kiếm sông bao phủ dưới, Tung son như giữa sông đá tảng, nguy nhưng bất động, phong cang là mây bay hiện lên, ký tự lưu chuyển, ở người áo trắng vừa phát sinh kiếm sông, trong cơ thể suy yếu một hồi trong nháy mắt, Tung son cất ra không gian hạ xuống, đem trần áp chân núi.

Giờ khắc này, trên vùng bình nguyên đã có ngũ tòa núi nhỏ, nhưng Trì Thủy Mặc không có chú ý tới, bị Trì Thủy Mặc một lưới bắt hết năm người không chỉ không có chán chường tuyệt vọng về mặt, trên mặt trái lại có tia chút hy vọng lưu ra.

Cao gầy lão giả, lão giả râu bạc trắng, người áo đỏ, từ phát người tất cả đều nhìn mới vừa bị trần áp bạch y kiếm tu, cùng nhau gặt đầu bên dưới, năm người trong cơ thể pháp lực trong nháy mắt bạo động, xanh biếc, thiên lam, đỏ như máu, thuần tử, trắng như tuyết hào quang năm màu lưu chuyển, đem năm người nối liền cùng một chỗ, ngũ ngọn núi cao đủ cho ánh sáng lưu chuyển, nhưng vẫn như cũ bị từng tác từng tác nâng lên.

"Thì ra là như vậy, ta nói thế nào bị ta ung dung trần áp sau khi không mắng không nháo đều đang trầm mặc không nói, nguyên lai này còn có một cái cùng đánh trận pháp đang đợi ta, nếu như thật dễ cho các ngươi thành công, ta còn mặt mũi nào mặt!" Trì Thủy Mặc sắc mặt lạnh lẽo, trong tròng mắt hàn quang lộ.

Hắc, các ngươi có trận pháp, lẽ nào ta liền không có trận pháp không được! Trì Thủy Mặc trong lòng hung ác, nhấc lên trong tay thiết họa ngân câu từ phong bút, dùng hư không làm chỉ, nhanh chóng viết "Ngũ nhạc chi thần, phân chương thể gian nhân vật, tên có khuất. Trong gương nhạc Tung son vì ở giữa chương thổ địa, núi sông, dê bò thực tước.

Tây nhạc Hoa Sơn, chương kim, ngân, thiết, chim bay cá nhảy. Nam nhạc Hành Sơn, chương tinh tượng, Thủy tộc ngư long. Đông nhạc Thái Sơn, chương nhân gian sinh tử quý tiện tu bổ. Bắc nhạc hằng sơn, chương sông lớn hoài tề, bốn chân gánh nặng việc."

"Ngũ nhạc chân hình đồ trở về vị trí cũ!" Trì Thủy Mặc trong miệng hét lớn, trong hư không viết xuống đạo đạo phù văn bay ra, hòa vào Ngũ nhạc sau khi bên trong, ngũ ngọn núi cao bay lên, rơi trên không trung, bên trong nhạc Thái Sơn ở giữa, tả trên vì tây nhạc Hoa Sơn, hữu trên vì đông nhạc Thái Sơn, tả dưới vì nam nhạc Hành Sơn, hữu dưới vì bắc nhạc hằng sơn.

Thổ địa, núi sông, dê bò, kim, ngân, thiết, chim bay cá nhảy, tinh tượng, Thủy tộc ngư long, nhân gian sinh tử quý tiện, sông lớn hoài tề các loại hình ảnh hạ xuống dựng lên, hóa thành vô hình đạo đạo gong xiềng, đem chân núi năm người triệt để ràng buộc ở.

Cùng lúc đó, năm người cang là cảm thấy trên lưng trọng lượng không ngừng tăng cường, ép tới xương cốt toàn thân khanh khách vang vọng, thống khổ khôn kể.

Ở năm người bị triệt để trần áp thời gian, trên tế đàn lồng ánh sáng triệt để vỡ tan, một đạo hoà hợp ngọc quang ở tế đàn ba thước bầu trời không ngừng lưu chuyển.

Đó là một cái kỳ dị ngọc chất phôi thai, phôi thai như có sinh mệnh giống như vậy, phôi thai mặt ngoài dĩ nhiên có quy luật chấp trùng lên xuống, liền như chính đang nhảy nhót trái tim

Toàn bộ phôi thai bị nồng đậm ngọc quang vây quanh, khiến người ta nhìn không rõ ràng, đạo đạo ảnh hưởng ở trong phôi thai không ngừng sinh diệt, ngày tháng nguyệt rơi, triều thủy triều lùi, hoa nở hoa tàn, bốn mùa biến hóa, mưa gió vân nguôi, cang có thiên địa tứ phương ẩn hiện, son trạch thủy hỏa chuyển động, nho nhỏ phôi thai ở trong dường như hòa vào toàn bộ thế giới giống như vậy, khiến người ta mê say.

Thần kỳ thiên vận đề Trì Thủy Mặc hơi có chút si mê, trong miệng lầm bầm nói, "Giới tâm a giới tâm, ngày hôm nay rốt cuộc tìm được !"

Trì Thủy Mặc từng bước một đi về phía trước hướng về cái kia xanh ngọc phôi thai, phảng phất cái kia chính là toàn bộ thế giới giống như vậy, đây chính là truyền thuyết giới tâm mị lực, e sợ toàn bộ thế giới liễu trai cũng theo đó một phần thời, quý giá bức nào tự nhiên không cần nhiều lời.

Chậm rãi đưa tay ra, Trì Thủy Mặc đem cái kia như sinh mệnh giống như ngọc chất phôi thai cẩn thận ôm vào trong ngực, trái tim nhảy lên âm thanh truyền đến, mơ hồ cùng Trì Thủy Mặc tiếng tim đập tương cùng, đề Trì Thủy Mặc cảm thấy một loại khôn kể an bình, ngọc chất ánh sáng tiến vào Trì Thủy Mặc thân thể, liền đến vỡ tan ngũ tạng cũng hơi có chút chuyển biến tốt.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 214:

Trì Thủy Mặc từng bước một đi về phía trước hướng về cái kia xanh ngọc phôi thai, phảng phất cái kia chính là toàn bộ thế giới giống như vậy, đây chính

là truyền thuyết giới tâm mị lực, e sợ toàn bộ thế giới liễu trai cũng theo đó một phần thôi, quý giá bậc nào tự nhiên không cần nhiều lời.

Chậm rãi đưa tay ra, Trì Thủy Mặc đem cái kia như sinh mệnh giống như ngọc chất phơi thai cẩn thận ôm vào trong ngực, trái tim nhảy lên âm thanh truyền đến, mơ hồ cùng Trì Thủy Mặc tiếng tim đập tương cùng, để Trì Thủy Mặc cảm thấy một loại khôn kể an bình, ngọc chất ánh sáng tiến vào Trì Thủy Mặc thân thể, liền đến vỡ tan ngũ tạng cũng hơi có chút chuyển biến tốt.

Lúc này, tiểu thế giới nằm toà trên núi còn lại một linh giới khắc này đều gấp mù quáng.

Đồng Sơn một vị thân hình lom khom lão bà bà nhìn xa xa ngọc chất phơi thai bị Trì Thủy Mặc ôm lấy, tăng tăng thở dài một hơi, "Ta một linh bộ tộc hà cô, vì sao nhiều lần có kiếp nạn hạ xuống, lẽ nào thật sự là thiên yểm ta một linh bộ tộc, to lớn thế giới, liền không tha cho ta một linh bộ tộc hưng thịnh sao?"

Lão bà bà có chút vô lực dựa vào ở bên cạnh trên cây khô, trong mắt hi vọng dần dần tiêu vong, nàng là trường thọ hoá hình, pháp lực mỏng manh, đạo hạnh thấp kém, chỉ có tuổi thọ còn đáng giá xưng đạo.

Nàng hầu như là nhìn một linh bộ tộc từ tiêu vong phục hưng lên, lên lên xuống xuống, trải qua vô số nỗ lực, rốt cục đến ngày hôm nay, không nghĩ tới nhưng đụng với ngoại giới Nhân tộc đến đây cướp đoạt giới tâm.

Lên lên xuống xuống dần vật, từ hi vọng đến tuyệt vọng lịch trình, để viên này sớm đã mệt mỏi không thể tả tâm dần dần tiêu vong, ai, lớn lao ở tâm chết.

"Hừ!" Lão bà bà bên tai truyền đến một tiếng tăng tăng hanh âm, mang theo một loại quật cường bất khuất ý nhị, một cái đồng dạng già yếu lão già, nhấc lên trong tay gậy trên đất mạnh mẽ mà đâm hai lần, "Ta một linh bộ tộc gặp ghênh trắc trở mới đi tới ngày hôm nay, tuyệt đối không thể thỏa hiệp, nếu như từ bỏ, làm sao có thể xứng đáng những kia ở nửa đường trên mất đi các tộc nhân!"

Lão già lom khom phần lưng dần dần thẳng tắp, một loại tên là không cam lòng tâm tình dần dần toả ra. "Thọ lão nói đúng, chúng ta tuyệt đối không thể nhìn cái kia Nhân tộc tiểu tử đem ta một linh bộ tộc mấy ngàn năm nỗ lực liền như thế mang đi. Không phải vậy, chúng ta có mặt mũi nào đi gặp chết đi các tộc nhân!" Một vị khô ngô đại hán nổi tức nói.

"Nhưng là. Liền ngay cả kiểm trưởng lão cũng bị trấn áp a, chúng ta làm sao có thể phản kháng cái kia tà ma đây?" Một vị nữ tử nhược nhược mở miệng. Nghĩ đến vị kia Nhân tộc mạnh mẽ, đối với mình này mới thực lực vẫn còn có chút chột dạ.

Xác thực, không phải hết thảy một linh bộ tộc đều là như vậy kiên cường, không phải sinh ra được chết, vị này thủy Linh Thụ hoá hình nữ tử nhất quán tuân theo hòa hòa khí khí làm yêu quái phong cách, rất ít cùng đồng tộc người trở mặt, dù cho là cùng cái kia chán ghét hóa Linh Thụ hoá hình nam tử, nàng cũng chưa từng đã nói lời hung ác.

"Kiểm trưởng lão là có ý bị cái kia tiểu tử loài người trấn áp. Vì chính là liên hợp mấy vị trưởng lão khác phát động ngũ liên linh trận, đem mấy vị trưởng lão khác cứu ra, không phải vậy dựa vào kiểm trưởng lão một cái phá vạn pháp sức chiến đấu, như thế nào sẽ bị dễ dàng trấn áp." Một vị thanh y nam tử giải thích, hẳn là Đồng Sơn thông minh nhất một linh, là địa trí ngộ hoá hình.

"Nhưng là, cái kia Nhân tộc vẫn là đem mấy vị trưởng lão trấn áp không phải sao, hơn nữa, lúc này kiểm trưởng lão xác thực là bị trấn áp đây, cái kia Nhân tộc đồng dạng cách dùng trận đối kháng trấn áp ngũ liên linh trận. Dem mấy vị trưởng lão triệt để trấn áp." Nữ tử ôn nhu nói rằng, nói tới trưởng lão bị triệt để trấn áp thời gian, càng là có chút nhược nhược.

"Thủy linh. Người đến cùng là phương nào, thế nào luôn đã kích thích thần của chúng ta, chính người sợ chết liền đi hằm ngằm cùng đám hải tử sống chung một chỗ!" Khô ngô đại hán có chút tức giận.

"Không phải!" Nữ tử khoát tay áo một cái, "Ta chỉ là không nhớ các người làm hy sinh vô vị thôi, vạn nhất, các người không có đoạt lại giới tâm, trái lại lại hằm ở cái kia Nhân tộc trong tay, cái kia một linh bộ tộc tương lai có thể phải làm sao đây?"

Nữ tử như cũ là ôn nhu nhược nhược ngữ khí, phảng phất từ đến sẽ không tức giận. Điều này làm cho phần nộ khô ngô đại hán phảng phất một quyền đánh vào cây bông trên, có chút không dùng sức cảm giác.

"Tốt. Thủy linh nàng cũng là có ý tốt, không cần xoắn xuýt nàng. Hiện ở mấu chốt của vấn đề là, các trưởng lão bị triệt để trấn áp, mất đi trở mình hi vọng, e sợ râu bạc trắng trưởng lão cùng khô Mộc trưởng lão sẽ lấy thân tuấn tộc, lấy này phá tan cái kia Nhân tộc trấn áp, vì ta một linh bộ tộc đạt được một chút hi vọng sống.

...

Ngũ nhạc chân hình đồ phía dưới, năm cái một linh bộ tộc trưởng lão bị trấn áp ở chân núi, áp lực mạnh mẽ để bọn họ thống khổ không thể tả, nhưng thân thể sinh thống khổ những trưởng lão này căn bản là không để ở trong lòng, quan trọng nhất chính là, thụ yêu lão tổ tông cùng mấy người bọn hắn trưởng lão đều bị trấn áp, cái kia một linh bộ tộc nên đi nơi nào?

Về mặt tâm linh thống khổ mới là để năm người càng thống khổ địa phương, ngay ở người áo trắng cũng chính là một linh bộ tộc kiểm trưởng lão liên hợp năm người phản kháng nhưng trái lại bị triệt để trấn áp thời khắc, ngũ lòng người đã sớm trầm đến đáy lòng.

Sớm nhất bị trấn áp cao gầy lão già, chính là một linh bộ tộc khô Mộc trưởng lão, hẳn cùng cái kia râu bạc trắng tóc bạc trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, trong con người quyết tuyệt tâm ý bắn ra.

Bọn họ sinh ở mộ linh, khéo mộ linh, nếu như có thể vì mộ linh mà chết, cũng coi như là toàn này suốt đời.

Còn lại ba vị trưởng lão nhìn thấy hai trong mắt người bộc phát quyết tuyệt tâm ý, nơi nào còn không nghĩ tới hai người muốn làm gì, hồng y lão giả cùng tử phát đại hán trong mắt thần sắc lo lắng tràn đầy, cho tới bạch y kiếm trưởng lão, nhưng là một bộ thần sắc kiên định.

Vị này tuổi trẻ kiếm trưởng lão dự định khô Mộc trưởng lão cùng râu bạc trắng trưởng lão nổ tung Ngũ nhạc sau khi, liền dùng tính mạng phát sinh đòn mạnh nhất, giết cái kia ngoại lai Nhân tộc, cho mộ linh bộ tộc lưu lại hi vọng.

Ở hồng y lão giả cùng tử phát đại hán lo lắng trong ánh mắt, ở bạch y kiếm trưởng lão ngầm thừa nhận về mặt dưới, khô Mộc trưởng lão cùng râu bạc trắng trưởng lão trong cơ thể nội đan bỗng nhiên phong lớn, dày đặc cây khô khí cùng màu xanh da trời Thiên Thủy khí bỗng nhiên mà phát, hơn ngàn năm nội đan sắp nổ tung.

Một bên nâng ngọc chất phôi thai Trì Thủy Mặc tâm thần cùng Ngũ nhạc thật đồ liên kết, ngay ở dày đặc cây khô khí cùng màu xanh da trời Thiên Thủy khí bỗng nhiên mà phát thời gian, Trì Thủy Mặc tâm thần chấn động, nồng đậm cảm giác nguy hiểm truyền đến, nếu để cho này mấy cái trưởng lão thoát ra thân đến, Trì Thủy Mặc chắc chắn phải chết!

Mãnh liệt nguy cơ bên dưới, Trì Thủy Mặc cũng không kịp nhớ nhiều như vậy, miệng quát "Bạo!"

Chỉ thấy Trì Thủy Mặc nâng ngọc chất phôi thai tay trái ngón áp út cùng tay trái ngón út bỗng nhiên nổ tung, ngưng tụ tinh lực bên trong mang bao bọc nồng đậm bạo nhiên chi khí.

Ở Tô Thanh Mị thần sắc kinh hoảng bên dưới, tinh lực mang theo bạo nhiên chi khí nhào tới Ngũ nhạc chân hình đồ trên, được Trì Thủy Mặc tinh lực cùng với tinh khiết bạo nhiên chi khí bổ sung. Ngũ nhạc chân hình đồ trên vô số phù văn bắn ra, hóa thành từng cái từng cái xiềng xích luôn vào năm vị trưởng lão đan điền, đem năm viên nội đan mạnh mẽ khóa lại.

Dày đặc cây khô khí cùng màu xanh da trời Thiên Thủy khí bị lập tức trấn áp, mộ linh bộ tộc năm vị trưởng lão liền ngay cả phản kháng cuối cùng cơ hội đều mất đi.

Bất quá cùng mất đi, còn có Trì Thủy Mặc hai ngón tay!

"Phu quân!" Tô Thanh Mị kinh hoảng kêu một tiếng.

Trì Thủy Mặc lắc lắc đầu ra hiệu chính mình không có chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 215: Hòe cơ qua lại

Ở Tô Thanh Mị thần sắc kinh hoảng bên dưới, tinh lực mang theo bạo nhiên chi khí nhào tới Ngũ nhạc chân hình đồ trên, được Trì Thủy Mặc tinh lực cùng với tinh khiết bạo nhiên chi khí bổ sung. Ngũ nhạc chân hình đồ trên vô số phù văn bắn ra, hóa thành từng cái từng cái xiềng xích luôn vào năm vị trưởng lão đan điền, đem năm viên nội đan mạnh mẽ khóa lại.

Dày đặc cây khô khí cùng màu xanh da trời Thiên Thủy khí bị lập tức trấn áp, mộ linh bộ tộc năm vị trưởng lão liền ngay cả phản kháng cuối cùng cơ hội đều mất đi.

Bất quá cùng mất đi, còn có Trì Thủy Mặc hai ngón tay! Trọc lốc hai cái chỉ vết biểu thị Trì Thủy Mặc từ đây là cái người tàn tật!

"Phu quân!" Tô Thanh Mị kinh hoảng kêu một tiếng, tâm thần rung động, nho đạo làm sao nàng cũng không biết, thế nhưng đối với Tiên đạo tới nói, thân thể là vô cùng trọng yếu.

Nếu như chính mình phu quân chỉ là hai ngón tay bị cắt đứt, như vậy tìm tới ngón tay gãy vẫn có thể lấy linh đan diệu dược tiếp trở về, thế nhưng ngón tay gãy trực tiếp hóa thành huyết múa tro bụi, sợ rằng tương lai phiền phức không nhỏ.

Chính mình phu quân chỉ hướng Tô Thanh Mị ít nhiều gì vẫn là biết một ít, muốn làm này giới nho đạo chỉ tổ, quang đại nho giáo, thế nhưng một vị người tàn tật có thể làm nho giáo chỉ tổ sao?

Nhìn về lo lắng lộ rõ trên mặt Tô Thanh Mị, Trì Thủy Mặc lắc lắc đầu ra hiệu chính mình không có chuyện gì, dù sao một khi để cái kia năm người thoát

thân mà ra, e sợ Tô Thanh Mị, Trì Thủy Mặc, lá đỏ, ba người ai cũng không nên nghĩ sinh rời khỏi nơi đây.

Giờ khắc này Trì Thủy Mặc trong cơ thể nhân đạo chính nguyên toàn bộ hóa thành hạo nhiên chính khí, không có tồn lưu, liền ngay cả cái kia vài món lá bài tẩy cũng không thể lại thúc di chuyển, so sánh với sinh mệnh mà nói, hai ngón tay lại đáng là gì đây.

Hít vào một hơi thật dài, một đạo thuần trắng Hạo Nhiên ánh sáng từ Trì Thủy Mặc cái trán dò ra, cầm trong tay ngọc chất phôi thai bao phủ, ở Hạo Nhiên ánh sáng bên trong, ngọc chất phôi thai dần dần thu nhỏ lại, cuối cùng hóa thành lưu quang bay vào Trì Thủy Mặc cái trán.

Trì Thủy Mặc hai mắt nhắm nghiền ý niệm tiến vào đầu óc. Màu đồng xanh thức hải trên, một cái nhật bóng người màu xanh lục lẳng không trôi nổi ở màu đồng xanh trên mặt biển.

Màu xanh nhật linh hồn khuôn mặt cùng Trì Thủy Mặc không kém chút nào, linh hồn mũi chân khoảng cách khoảng cách mặt biển đầy đủ cao ba thước. Màu đồng xanh mặt biển nhẹ nhàng rung chuyển, thỉnh thoảng gây nên một đóa bọt nước. Đáng tiếc, tung toé bọt nước trước sau tiếp xúc không tới bóng người màu xanh lục.

Không sai, Trì Thủy Mặc linh hồn cùng thức hải đã sớm lột xác, "Nho hiền cảnh" chính là nho đạo một cái vô cùng trọng yếu cảnh giới, tương đương với trong giới tu hành bích đan cảnh giới.

Cũng là trong truyền thuyết thượng cổ kim đan ngũ cảnh cảnh giới thứ nhất, "Một hạt kim đan nuốt vào phúc, mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời" lại há lại là hư nói.

Trì Thủy Mặc tu hành đó là nho đạo, tự nhiên tuân hoàn thượng cổ kim đan cảnh giới. Mà trùng hợp chính là, này giới tuy rằng đạo thống mỏng manh, truyền thừa không trọn vẹn, thế nhưng đi ra đường vẫn như cũ là thượng cổ kim đan cảnh giới.

Bích đan đôi thể, Hoàng Đan thông linh, kim đan Thuần Dương, tứ đan hóa hồn, ngọc đan cải mệnh, chính là thượng cổ Kim Đan Đại đạo năm cái giai đoạn, giờ khắc này Trì Thủy Mặc đã tương đương với bích đan cảnh giới, tuy rằng vẫn không có thông linh thức tinh thần thông, thế nhưng đôi thể cũng đầy đủ đôi thức hải, ngưng luyện thần hồn.

Màu đồng xanh thức hải tiêu chí này Trì Thủy Mặc gốc gác đã các loại (chờ) ngang hàng thế giới này cao thủ, màu xanh nhật giai đoạn hồn phách để Trì Thủy Mặc thần biết cô đọng. Vì bước kế tiếp thông linh làm chuẩn bị.

Màu xanh nhật linh hồn phía trước giữa không trung, một vòng ngọc bích sắc hồ lô hình dạng minh nguyệt treo lơ lửng, lạnh lạnh bạch ngọc ánh sáng soi sáng toàn bộ thức hải. Chính là 'Tạo hóa thiên vồng hồ'.

Màu đồng xanh hình bán cầu thức hải chu vi, một vòng hào quang màu tím bao phủ tứ phương, đó là ả núp ở Trì Thủy Mặc trước ngực thay hấn trần áp này giới bài xích 'Hồng Mông vạn giới hồ'.

Ngọc bích sắc ánh sáng phía dưới, một vòng đen như mực sắc như hổ đen giống như tồn tại trôi nổi, thỉnh thoảng có một giọt chín nguyên nặng thủy ở trong hắc động sinh thành, hổ đen trung tâm nơi, một đạo mặc hồ lô màu đen chìm nổi trong đó, sóng nước mênh mông, vạn thủy quy nguyên chất phác ý cảnh âm thầm ả núp trong đó. Chính là Trì Thủy Mặc 'Vạn thủy quy nguyên hồ'.

Hổ đen phía dưới, là lấy bản dày nặng dị thường kể chuyện. Bên trên nhàn nhật bạch quang lóng lánh, Hạo Nhiên khí tức không ngừng lưu chuyển.

'Hạo nhiên chính khí thư' phía dưới. Một cái ngọc chất phôi thai nhẹ nhàng gây xích mích, phảng phất thai nghén cái gì kỳ dị đồ vật, ngọc chất phôi thai chấp trùng lên xuống âm thầm cùng phía dưới đồng thau hải thủy triều lên xuống dần dần ăn khớp.

Đem ngọc chất phôi thai thu nhập trong thức hải sau, Trì Thủy Mặc thật dài thở phào nhẹ nhõm, chí ít, chuyện này sẽ không thiệt thòi.

Há liệu, xa xa thụ yêu mỗ mỗ đã sớm đem này một kỳ đặt ở trong mắt, cửa sổ đại ánh mắt bên trong vẻ phức tạp lưu chuyển, nội tâm giãy dụa không ngớt.

Cái kia giới tâm tuy rằng tiêu hao này thụ yêu vô tận tâm huyết, nhưng này giới tâm cũng không phải thụ yêu mỗ mỗ, mà là một linh bộ tộc tiền bối truyền xuống.

Viên này vạn năm cây hoè yêu ở âm hộc sơn sinh trưởng, do một viên nho nhỏ cây hoè dần dần lớn lên, ngàn năm gió táp mưa sa mới dần dần có rồi một chút linh tính, trở thành một viên tinh tinh mê mê hồ Thụ Tinh.

Sau khi lại 2000 năm, hồ Thụ Tinh chậm rãi hấp thu nguyên khí đất trời tu luyện thành trưởng, liền như vậy yên lặng vượt qua ba ngàn năm thời gian, lại 500 năm sau, hồ Thụ Tinh tu luyện tới khu vật cảnh giới, lấy một viên bình thường hồ Thụ Tinh tới nói, tu luyện tới khu vật cảnh giới đã là cực hạn, tiếp theo con đường tu hành nhất định phải hoá hình mới có thể tiếp tục.

Bởi vì cây hoè thực sự là quá phổ thông, nếu như là cái khác thiên địa Linh Thụ linh thảo có lẽ còn có thể tu hành càng dài ở hoá hình, thế nhưng hồ Thụ Tinh không được, tu luyện tới khu vật cảnh giới đã tiêu hao hết năng hết thấy tiềm lực, chỉ có vượt qua thiên kiếp hóa là thân người, tiếp thu thiên địa biểu tặng mới có thể tiến một bước tu hành.

Vì lẽ đó, vì càng một bước tu hành, hồ Thụ Tinh độ kiếp, năng giờ khắc này còn chỉ là bình thường hồ Thụ Tinh mà thôi, có có thể có thủ đoạn gì chống đỡ thiên kiếp, không hề bất ngờ, năng độ kiếp thất bại.

Sét đánh dấu vết ở lại trên cây khô, nằng chi lưu lại nửa điểm linh thức ở rễ cây bên trong, sau đó bản năng hấp thu nguyên khí đất trời phục sinh, lại 1500 năm, hồ Thụ Tinh tu vi lần nữa khôi phục, lần thứ hai đổi mặt độ kiếp.

Bất quá, lúc này không có độ kiếp thủ đoạn, nằng một cái nho nhỏ hồ Thụ Tinh thì lại làm sao dám độ kiếp, không thể làm gì khác hơn là dùng nguyên khí đất trời cạo rửa bản thân, đem một viên bình thường cây hoè gội rửa 500 năm, dĩ nhiên có thể so với thiên địa Linh Thụ.

Lại là hai trăm năm, cây hoè bản thân cũng không bao giờ có thể tiếp tục tăng lên nửa điểm, hồ Thụ Tinh vốn là dự định mạnh mẽ độ kiếp, nhưng vào lúc này, hồ Thụ Tinh rất may mắn, đụng tới mộc linh bộ tộc cao nhân, bất quá, này cao nhân bởi vì Kazuto tộc tranh cướp giới tâm đã rơi vào gần chết thời khắc, bốn phía lại chỉ có hồ Thụ Tinh một cái mộc linh.

Vì lẽ đó, phi thường thuận lợi, hồ Thụ Tinh được cao nhân kia lưu lại tất cả, mộc linh bộ tộc vô số công pháp, cùng với cái kia viên giới tâm, cùng chấn hưng mộc linh bộ tộc sứ mệnh.

Bất quá đáng tiếc chính là, mộc linh bộ tộc cao nhân bởi vì cùng Nhân tộc đại nằng tranh đấu, pháp bảo tự bạo, đan dược tiêu hao hết, liền ngay cả bùa chú cũng không có còn lại vài tờ, chỉ để lại mộc linh tinh hoa rót vào ở hồ Thụ Tinh trên người.

Bị mộc linh tinh hoa tăng lên tiềm năng hồ Thụ Tinh cải thiện bản thể, có thể tiếp tục tu hành, thế là, hồ Thụ Tinh tiếp tục tu hành, mãi đến tận 300 năm sau, hồ Thụ Tinh tăng lên tới phụ thể cảnh giới, cũng không bao giờ có thể tiếp tục tăng lên.

Này giới không phải Nhân tộc thực sự là tu hành gian nan, hồ Thụ Tinh ngoại trừ đổi mặt hoá hình kiếp còn muốn đổi mặt bích đan kiếp, song trọng kiếp nạn dưới áp lực, hồ Thụ Tinh chuẩn bị các loại thủ đoạn độ kiếp.

Đáng tiếc, hai hợp nhất lõi kiếp không phải tốt như vậy độ, tuy rằng hồ Thụ Tinh vượt qua kiếp nạn, nhưng bị thương nặng, độ kiếp qua đi, hồ Thụ Tinh liền hóa thành nhân thân, lấy một cái tên gọi là hồ cơ.

Ngay ở hán chữa thương thời điểm, âm hồ sơn nghênh đón một nhóm người, nói chuẩn xác, là một đám hòa thượng, bọn họ ở âm hồ sơn kiến tạo một toà chùa miếu, bắt đầu truyền thừa tiếp, nhất đại lại nhất đại.

Rốt cục có nhất đại hòa thượng, đem âm hồ trên núi chùa miếu phát dương quang đại, kiến tạo một cái không nhỏ quần thể kiến trúc, hương hỏa cường thịnh đứng đầu một phư.

Hồ cơ nhân cơ hội hấp thụ hương hỏa khôi phục thương thế, đồng thời lớn mạnh tu vi, thế nhưng cường thịnh hương hỏa rốt cục nghênh đón chân chính tu hành bên trong người dò xét, những người kia bất ngờ phát sinh ở chỗ này ăn vụng hương hỏa hồ cơ.

Thế là, không nghi ngờ chút nào, một hồi đánh hàng yêu trừ ma khẩu hiệu chiến đấu bắt đầu rồi, vì hồ cơ một thân mộc linh tinh hoa, những kia tham lam người tu hành đánh đuổi một nhóm lại tới một nhóm.

Cuối cùng, hồ cơ rốt cục trọng thương, trọng thương hồ cơ không thể không rời đi toà này nằng nấn ná 6,500 năm địa phương.

Đi khắp tứ phương hồ cơ gặp phải không ít mộc linh bộ tộc người, không nghi ngờ chút nào, bọn họ tạo ngộ đại thể cùng hồ cơ tương đồng, rất nhiều người đều bị tu sĩ nhân tộc truy sát qua, này gây nên hồ cơ hung ác ý nghĩ.

Thế là hồ cơ rốt cục nhớ lại cái kia mộc linh bộ tộc cao nhân, nguyên lai hán còn có chấn hưng mộc linh bộ tộc sứ mệnh, dần dần, hồ cơ cứu mộc linh bộ tộc người càng ngày càng nhiều, thanh danh của nằng cũng càng lúc càng lớn.

Dựa vào cao nhân lưu lại 'Che trời thụ hải đại trận', hồ cơ mặc dù nhiều thứ đổi mặt sinh tử, nhưng vẫn như cũ gắng gượng vượt qua, càng ở ngàn năm trước, triệu tập rất nhiều mộc linh bộ tộc tộc nhân đem tàn sát nằng mộc linh bộ tộc thiên tài Thiên Thủy phái vây nhốt, mạnh mẽ bức bách giao ra hung thủ.

Ở trận chiến này bên trong thụ yêu thể hiện ra 'Khô vịnh tuyệt diệt thần quang' để giới tu hành tất cả mọi người kiêng kỵ cực kỳ, vì lẽ đó, mộc linh bộ tộc cũng mượn trận chiến này triệt để đứng vững gót chân, bị cái khác mỗi cái thế lực lớn thừa nhận, không ở công khai đánh giết mộc linh bộ tộc tộc nhân.

Cho tới ngàn, ai có thể quản lắm?

Cũng là nhờ vào đó, hồ cơ rốt cục ở mộc linh bộ tộc bên trong đặt vững địa vị chí cao vô thượng, bị rất nhiều mộc linh bộ tộc tộc nhân tôn xưng vì lão tổ tông.

Sau đó, hồ cơ càng là nhân cơ hội đem trước đây tìm tới một cái vỡ tan bán vị diện luyện hóa, làm mộc linh bộ tộc nghỉ ngơi lấy sức nơi, mà ngoại giới cũng tiên ít có người nghe nói mộc linh bộ tộc người tái hiện thế, cái này cũng là Tô Thanh Mị vì sao đối với âm hồ sơn phòng bị không nhiều nguyên nhân.

Một cái tị thế ngàn năm mộc linh bộ tộc đã sớm phai nhạt ra khỏi mỗi cái thế lực lớn tầm mắt, như Tô Thanh Mị loại này tiểu bối nhiều nhất cũng chính là nghe nói vài câu thôi, như thế nào sẽ biết âm hồ sơn chính là mộc linh bộ tộc tị thế vị trí lối vào.

...

Nhìn thấy Trì Thủy Mặc đem giới tâm thu nhập trong óc, thụ yêu mỡ mỡ thần sắc bất định, nằng giờ khắc này dĩ nhiên bị cái kia tiểu từ loài người phong ấn, trừ phi dựa vào ngày sau con đường không cần, mạnh mẽ nỗ lực bản thể, mới có thể phá vỡ này một đạo huyền ảo phi thường phong ấn.

Nhưng như vậy, nàng nhất định độ bất quá sau khi kiếp nạn, chắc chắn phải chết, bởi vì, cứng rắn có thể so với pháp bảo mộc thân mới là nàng chống đối thiên kiếp to lớn nhất dựa dẫm.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 216: Kinh Thiên nghịch chuyển

Nhìn thấy Trì Thủy Mặc đem giới tâm thu nhập trong óc, thụ yêu mỗ mỗ thần sắc bất định, nàng giờ khắc này dĩ nhiên bị cái kia tiểu tử loài người phong ấn, trừ phi dựa vào ngày sau con đường không cần, mạnh mẽ nổ tung bản thể, mới có thể phá vỡ này một đạo huyền ảo phi thường phong ấn.

Hạo Nhiên bát quái liên quan đến Trì Thủy Mặc 'Nho đạo thể giới' bên trong ngoại trừ nhật nguyệt ở ngoài hết thảy huyền bí ý cảnh, đoạn phải là mạnh mẽ phi thường, chính là Trì Thủy Mặc hiện nay mạnh mẽ nhất chiến đấu thủ đoạn, đáng tiếc, đối lập có chút trường thời gian chuẩn bị để thuật này pháp thực chiến giá trị giảm xuống rất nhiều.

Hồ cơ nếu như tự bạo bản thể nổ nát Hạo Nhiên bát quái, tự nhiên có thể thoát ly phong ấn mà ra, thể nhưng bản thể vỡ tan, nàng nhất định độ bất quá sau khi kiếp nạn, chắc chắn phải chết, bởi vì, cứng rắn có thể so với pháp bảo mộc thân mới là nàng chống đối thiên kiếp to lớn nhất dựa dẫm.

Nếu như không tự bạo bản thể, cấp độ kia chờ ba năm sau khi, này Hạo Nhiên bát quái tự nhiên sẽ tiêu tan, nói không chừng trải qua hạo nhiên chính khí trấn áp, hồ cơ còn có thể nhiễm phải một tia hạo nhiên chính khí, do đó vượt qua kiếp nạn, chân chính bước vào kim đan cảnh giới.

Một cái là từ bỏ bản thân tiền đồ, một lần nữa cướp đoạt giới tâm, quang đại mộc linh bộ tộc, một cái là ngồi xem Trì Thủy Mặc lấy đi giới tâm bảo toàn bản thân, vượt qua kiếp nạn ở trường sinh trên đường đi ở tiến một bước.

Sinh, chết, nàng nên lựa chọn như thế nào?

Ngu Cơ trong đầu từng đạo từng đạo hình ảnh bay ra, cái kia mộc linh bộ tộc cao nhân tử vong thời điểm di lời nói còn vang vọng bên tai một bên vang vọng.

"Hòe Thụ Tinh, đáp ứng ta, hảo hảo tu luyện, tương lai chấn hưng mộc linh bộ tộc, đáp ứng ta!" Cây hoè Sa Sa vang vọng dường như ở đáp lại hân di ngôn.

"Hòe Cơ đại nhân, cái kia Nhân tộc lăng đáng ghét, giết ta bách thụ huynh đệ, cầu hòe Cơ đại nhân làm chủ a!"

"Hòe Cơ đại nhân, an mưa đưa bé kia bị Thiên Thủy phái giết chết, nàng nhưng là thiên Địa Linh căn hóa a, là ta mộc linh bộ tộc hi vọng, thỉnh lão tổ tông vì an mưa báo thù."

"Lão tổ tông. Khô vinh tuyệt diệt thần quang chân thực là uy lực vô cùng, kinh sợ tứ phương, lần này chúng ta mộc linh bộ tộc xem như là đứng vững gót chân."

"Đa tạ lão tổ tông nhọc lòng. Chúng ta mộc linh bộ tộc rốt cục có một cái cư trú nơi."

"Lão tổ, chúng ta thiên kiếp sắp xảy ra. Mộc linh bộ tộc số mệnh quá mức mỏng manh, không thể che chở chúng ta độ kiếp, nếu như mạnh mẽ độ kiếp, nhất định bỏ mình thiên kiếp bên dưới, chúng ta chuẩn bị tự phong ở trong lòng núi, mong rằng lão tổ tác thành."

"Lão tổ, này mấy cái là này tám trăm năm qua ta mộc linh bộ tộc mới ra kiệt xuất hậu bối, tư chất tâm tính đều giai. Xem ra ta mộc linh bộ tộc chấn hưng có hi vọng a!"

Nhìn xa xa Trì Thủy Mặc hưng phấn bóng người, hồ cơ trên người gọn sóng càng ngày càng mãnh liệt, "Ta sinh vì mộc linh, trường vì mộc linh, chết tự nhiên cũng vì mộc linh!"

"Không được!" Trì Thủy Mặc vừa đem ngọc chất phiêu thai thu nhập đồng thau trong óc, xa xa Hạo Nhiên bát quái đột nhiên truyền đến để Trì Thủy Mặc hồi hộp gọn sóng.

"Àm!" Một tiếng rung trời nổ vang!

Màu bích lục bao táp bao phủ gần phân nửa bình nguyên, trong gió lốc, Hạo Nhiên bát quái dấu hiệu, thiên, địa, phong, lôi, son, trạch, thủy, hỏa từng cái

thoảng hiện, bên trên mỗi cái có 108 Hạo Nhiên chi linh gia trì kinh văn. "Thiên Hành kiện, quân tử lấy không ngừng vươn lên, địa thế khôn. Quân tử lấy hậu đức tái vật, cần son khiêm, "

Mãnh liệt mộc Linh phong bạo bạo phủ tứ phương, 864 cái nho đạo chi linh toàn bộ ở bão táp bên trong bị chết, chỉ có một đạo ánh kiếm màu xanh cắt ra bão táp, miễn cưỡng bay khỏi, đó là bị Trì Thủy Mặc phái đi nhìn vạn năm thụ yêu lá đỏ, đáng tiếc quyết tuyệt thụ yêu để lá đỏ căn bản không có nhận ra được bất kỳ tình huống gì, trực tiếp từ bạo bản thể.

Tế đàn cách đó không xa. Mấy trăm mộc linh vừa an bài xong mộc linh bộ tộc tất cả, rời khỏi mộc linh bộ tộc sinh tồn núi lớn. Chuẩn bị từ ngày đó ngoại tà ma quyết một trận tử chiến, cái nào nghĩ đến vừa xuống núi liền nhìn thấy to lớn mộc Linh phong bạo bạo phát.

"Lão tổ tông!" Một đạo bị thương tiếng âm vang lên. Một đám mộc linh như vừa tỉnh giấc chiếm bao, mỗi cái mỗi cái đầy mặt bị thương, vẻ mặt quyết tuyệt, lúc này hướng về mộc Linh phong bạo phương hướng quỳ xuống, miệng quát, "Lão tổ tông ~!"

Không chờ bão táp tàn đi, một đạo màu xanh lục cột sáng thẳng tắp hướng về Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị kéo tới, đem hai người đều bao phủ ở phạm vi công kích bên trong.

"Là khô vinh tuyệt diệt thần quang, lão tổ tông không chết!" Một đạo thanh âm mừng rỡ vang lên.

"Đúng đấy, xác thực là khô vinh tuyệt diệt thần quang, lão tổ pháp lực vô biên, như thế nào sẽ tùy tiện bỏ mình!" Một thanh âm khác khẳng định nói.

Lần này mọi người chính là hi từ tâm đến, mặt lộ vẻ hi vọng vẻ, chỉ cần lão tổ vẫn còn, mộc linh bộ tộc liền còn có hi vọng!

"Không được!" Trì Thủy Mặc cả kinh tê cả da đầu, trong lòng cảm giác nguy hiểm dường như một * làn sóng giống như kéo tới, phải đem hấn cuốn vào tử vong vực sâu.

Giờ khắc này, Trì Thủy Mặc hạo nhiên chỉ khí khô cạn, nho đạo chi linh từ thương hầu như không còn, 'Nho gia thế giới' bởi vì tiêu hao hết hạo nhiên chính khí đồng thời bị Hạo Nhiên bát quái phản phệ quá nhiều thiên địa rung chuyển bất an.

Ở tự mình bảo vệ cơ chế bên dưới, 'Nho gia thế giới' tự động đóng kín, vắng lặng ở Trì Thủy Mặc bên trong đan điền.

"Nghiên mực lớn vô biên nghiêng!" Trì Thủy Mặc hét lớn một tiếng, một chiếc nghiên mực đột nhiên xuất hiện, đem Tô Thanh Mị cùng Trì Thủy Mặc song song trảo như bên trong, màu xanh lục khô vinh tuyệt diệt thần quang miễn cưỡng bắn tới, đem màu mực lỏng ánh sáng xung kích đến gọn sóng không ngừng.

Nghiên mực lớn vô biên nghiêng ao đang bên trong, Hạo Nhiên chỉ mặc bị cấp tốc tiêu hao, giờ khắc này, Trì Thủy Mặc trong cơ thể 'Nho gia thế giới' đóng kín, nhân đạo chính nguyên tiêu hao hết, nếu không là 'Nghiên mực lớn vô biên nghiêng' tiêu hao chính là Hạo Nhiên chỉ mặc, nắm giữ 'Nghiên mực lớn không làm, phòng ngự không phá' đặc tính, e sợ Trì Thủy Mặc giờ khắc này đã là một đoàn tro bụi.

Nguy cơ sống còn kéo tới, hóa thành một * làn sóng, Trì Thủy Mặc trong lòng trong sáng, nguyên lai đã sớm cảm ứng kiếp nạn ứng ở đây, nếu như qua thì lại một kiếp, tự nhiên là biển rộng mặc cả nhảy, trời cao mặc cho chim bay, Trì Thủy Mặc có thể nói là long du biển rộng, hồ vào thâm sơn, cũng lại không có người có thể ngăn cản hấn bước chân tiến tới.

Mộc linh bộ tộc hưng thịnh làm tế phẩm chính là Nhân tộc số mệnh, nếu như Trì Thủy Mặc ngày hôm nay qua tai nạn này khó, cái kia chính là vì Nhân tộc diệt trừ một cái đại họa tâm phúc, dù sao Yêu tộc tuy mạnh, nhưng không thể tự thành không gian, nguy hại trái lại không bằng mộc linh bộ tộc.

Mạnh mẽ số mệnh lực lượng, cùng với diệt vong bộ tộc hộ vệ Nhân tộc tùy theo mà đến lượng lớn nhân đạo chính nguyên đầy đủ để Trì Thủy Mặc xung kích đến nho thánh biên giới.

Đồng dạng thiên đạo chí công, này cũng tương tự là mộc linh bộ tộc cơ hội, chỉ cần giết Trì Thủy Mặc, nào sẽ giới tâm, liền có thể cướp đoạt nho đạo số mệnh, thậm chí là một số người đạo số mệnh, để mộc linh bộ tộc triệt để hưng thịnh, vạn năm bên trong không lo.

Thế nhưng, tất cả sức mạnh đều khô cạn Trì Thủy Mặc làm sao chống đối hộc cơ hung mãnh công kích, cán cân thắng lợi, dần dần hướng về mộc linh bộ tộc nghiêng, nghiên mực lớn vô biên nghiêng bên trong Hạo Nhiên chỉ mặc đã không nhiều, thế nhưng hộc cơ tự bạo bản thể biến thành thành khô vinh tuyệt diệt thần quang ở đánh vỡ Hạo Nhiên bát quái sau còn còn lại rất nhiều.

Háo đến cuối cùng, chết nhất định là Trì Thủy Mặc.

Mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu treo ở Trì Thủy Mặc cái trán, hấn hết thủy thủ đoạn từng cái le ra trong lòng. "Nho đạo thế giới" tự mình đóng kín, nhân đạo chính nguyên khô cạn, ba cái hồ lô không trông cậy nổi, hấn, còn có cái gì?

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 215: thanh mị cái chết

Thế nhưng, tất cả sức mạnh đều khô cạn Trì Thủy Mặc làm sao chống đối hộc cơ hung mãnh công kích, cán cân thắng lợi, dần dần hướng về một linh bộ tộc nghiêng, nghiêng mực lớn vô biên nghiêng bên trong Hạo Nhiên chỉ mặc đã không nhiều, thế nhưng hộc cơ tự bạo bản thể biến thành thành khô vỉnh tuyệt diệt thân quang ở đánh vỡ Hạo Nhiên bát quái sau còn còn lại rất nhiều. **

Hạo đến cuối cùng, chết nhất định là Trì Thủy Mặc.

Mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu treo ở Trì Thủy Mặc cái trán, hần hết thấy thủ đoạn từng cái lóe ra trong lòng, "Nho đạo thế giới" tự mình đóng kín, nhân đạo chính nguyện khô cạn, ba cái hồ lô không trông cậy nổi, hần, còn có cái gì?

Đúng rồi, Trì Thủy Mặc linh quang lóe lên, hần, còn có một thân nội lực! Bên trong đan điền là 'Nho gia thế giới' chiếm giữ vị trí, cái kia dưới đan điền chính là chân khí vị trí nơi.

Nhưng là, này chân khí e sợ ở loại này chém giết bên trong liền nửa điểm tác dụng đều không có chứ.

"Phu quân!" Tô Thanh Mị âm thanh truyền đến.

Đúng rồi, ta còn có người! Còn có thanh mị, còn có lá đỏ!

"Lá đỏ, công kích thụ yêu mỡ mỡ! Nhanh! Chúng ta sắp không chịu được nữa!" Trì Thủy Mặc âm thanh xa xa mà truyền ra, đây là truyền âm nhập mật thủ đoạn, dưới đan điền chân khí rốt cục có chút tác dụng.

Vừa chạy ra một khí bão táp lá đỏ hơi sững sờ, lập tức lập tức quay đầu xông vào tại chỗ, tàn phá bão táp đã lắng lại, một vòng màu xanh biếc kiêu dương huyền trên không trung, đây là hộc cơ nội đan cùng với toàn thân tinh hoa.

Lá đỏ không có để Trì Thủy Mặc thất vọng, trong miệng kiêu trá, "Thanh Minh lôi kiếm, nghe ta hiệu lệnh, ngàn xà tử điện, hóa thành lôi hải! Đốt!"

Theo lá đỏ phủ âm hạ xuống đồng thời, phi kiếm dưới chân nổi giận gầm lên một tiếng, hóa thành một con cự thú, này con cự thú "Trạng thái như ngừ, thương sắc không sưng, dưới bụng một đù, ánh mắt như nhật nguyệt, tiếng gào như lôi."

"Quy Ngừ!" Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị đồng thanh quát lên. Hồng Diệp Phi kiếm biến thành cự thú chính là sấm sét thần thú Quy Ngừ, cái kia Quy Ngừ ngửa mặt lên trời hồng một tiếng, chỉ thấy chu vi ngàn mét bên trong, đạo đạo màu xanh sấm sét bỗng dừng mà hiện, đem chu vi ngàn mét hóa thành sấm sét thế giới.

Ầm ầm ầm sấm sét âm thanh đem hết thấy những thanh âm khác che lấp, vô tận trong sấm sét. Tựa hồ thiên địa đều đình trệ một khắc.

Cái kia luân màu xanh biếc kiêu dương trên đạo vệt sóng gợn di động, chống đối lá đỏ lôi đình, một đạo tức đến nổ phổi âm thanh truyền ra, "Đáng chết!"

Dưới chân núi, đàn này một linh nghe nói lão tổ sinh âm, trong nháy mắt nổi khùng, "Lão tổ gặp nạn, chúng ta đi!"

Đạo đạo lưu quang xẹt qua bầu trời, đầy đủ mấy chục. Hoặc dùng độn pháp, hoặc cưỡi gió vụ, cái khác tu vi không đủ giả đều là trên mặt đất lao nhanh, mang theo đạo đạo bụi mù.

"Tu đến thương ta lão tổ!"

"Lão tổ tông, chúng ta đến rồi!"

"Ma nữ, đừng tay!"

Một mảnh phép thuật lưu quang đem lá đỏ bao phủ, làm cho hần không thể không đem lôi hải dời đi, đàn này tinh linh cái này tiếp theo cái kia xông vào trong biển sấm sét.

Nhưng bọn họ bất quá vừa hoá hình thành công thôi. Có thể có bao nhiêu sức chiến đấu, đợi đến lôi hải đình chỉ. Một mảnh tiêu hôi xuất hiện ở tại chỗ, những này một linh liền thụ yêu mỡ mỡ đề cao thụ nhân cũng không sánh nổi, không phải vậy vì sao một linh bộ tộc vẫn bị người xem thường đây, không được bích đan, một linh chính là rác.

"Bách ca "

"Dương ca!"

"Tùng ca!"

"Sam đệ!" Bi thống âm thanh từng tiếng truyền đến, đây là từ mặt đất chạy tới Mộc Linh tộc người. Từ mặt đất dám đi mộc linh chung quy chậm một bước. Nhưng, cũng chính là chậm một bước, mới để bọn họ miễn Vu Lôi hải chi kiếp.

"Mọi người cùng ma nữ này liều mạng, vì mộc linh bộ tộc, vì lão tổ!" Một người thanh niên người lớn tiếng hô quát nói. Sau đó ở lá đỏ kinh hải ánh mắt bên dưới trực tiếp từ bạo.

Một đạo ánh kiếm màu xanh loé ra, hóa thành kiếm thuẫn đem bão táp đỡ, thế nhưng không đợi lá đỏ nghĩ rõ ràng những này mộc linh bộ tộc tại sao bày đặt tốt đẹp sinh mệnh không cần, trái lại lựa chọn tự bạo, tiếp theo lại có tiếng âm truyền đến.

"Đồng đại ca! Ma nữ, ta cùng người liều mạng, vì mộc linh bộ tộc, vì lão tổ!" Âm âm một thanh âm vang lên, lại là một cái tự bạo âm thanh.

"Vì mộc linh bộ tộc, vì lão tổ!" Âm âm tiếng vang, hồng Diệp Phi tới bầu trời, tránh né nổ tung oai.

"Vì mộc linh bộ tộc, vì lão tổ!" Âm âm tiếng vang, lá đỏ phi kiếm dưới chân bắt đầu lay động, những này mộc linh tuy rằng không thể thời gian dài phi thiên, thế nhưng ngăn ngừa bay lên không nhưng đều có thể làm được, bọn họ chỉ cầu tự bạo giết địch.

"Vì mộc linh bộ tộc, vì lão tổ!" Âm âm tiếng vang lá đỏ phi kiếm dưới chân kịch liệt lay động, lá đỏ vòng vo trên không trung tránh né, dưới cái nhìn của hắn, trên đất mộc linh đều điên rồi, những này mộc linh đều là một đám người điên.

"Vì mộc linh bộ tộc, vì lão tổ!" Âm âm tiếng vang, lá đỏ dưới chân Thanh Minh kiếm ánh kiếm mất đi, lá đỏ gia trì ngự phong chú ngăn ngừa trệ không.

"Vì mộc linh bộ tộc, vì lão tổ!" Âm âm tiếng vang, lá đỏ bị nổ xuống mặt đất.

Trên đất mộc linh bộ tộc cùng nhau tiến lên, "Vì mộc linh bộ tộc, vì lão tổ!" Âm âm tiếng vang, lá đỏ bị chấn thổ huyết, trong mắt loé ra quyết tuyệt vẻ.

"Thanh Minh lôi kiếm, nghe ta hiệu lệnh, ngàn xà tử điện, vô tận lôi hải! 3000 Lôi Cực, đốt!" Một giọt thanh lệ nương theo phù âm hạ xuống, làm bạn lá đỏ mười mấy năm Thanh Minh kiếm nổ tung, cùng lúc đó, một tiếng quen thuộc gào thét xuất hiện lần nữa, Thanh Minh kiếm hải cốt hóa thành một con cự thú, này con cự thú "Trạng thái như ngưu, thương sắc không sùng, dưới bụng một đù, ánh mắt như nhật nguyệt, tiếng gào như lôi."

Hồng Diệp Phi kiếm biến thành cự thú chính là sấm sét thần thú Quỷ Ngưu, hơn nữa này Quỷ Ngưu so với trước hư huyền Quỷ Ngưu không giống, trái lại càng thêm ngưng tụ, là Thanh Minh kiếm tinh hoa vị trí.

Quỷ Ngưu ngửa mặt lên trời hồng một tiếng, chỉ thấy chu vi ngàn mét bên trong, đạo đạo màu xanh sấm sét bùng bùng mà hiện, đem chu vi ngàn mét hóa thành sấm sét thể giới.

Âm âm âm sấm sét âm thanh đem hết thảy những thanh âm khác che lấp, vô tận trong sấm sét, tựa hồ thiên địa đều đình trệ một khắc.

Hết thảy hạ sơn mộc linh bộ tộc toàn bộ chôn vùi ở trong biển sét, 3000 Lôi Cực uy lực không phải đàn này mộc linh bộ tộc có thể chống đối, làm lôi hải tan mất, lá đỏ từ lâu hôn mê ở cự đáy hố, nàng là kiếm tu, kiếm ở người ở! Kiếm đoạn người thương.

"A ~!" Bi thống tiếng kêu gào bên trong nương theo khô vịnh tuyệt diệt thần quang run run, thụ yêu mỡ mỡ đau đến không muốn sống!

Những hải tử kia toàn bộ là thụ yêu mỡ mỡ nhìn lớn lên, có thể nói bọn họ lúc nào hoá hình, cái gì theo hầu, tên là gì, thụ yêu mỡ mỡ rõ rõ ràng ràng, rõ rõ ràng ràng, mộc linh bộ tộc nhân khẩu không nhiều, thụ yêu quen thuộc mỗi người.

Hiện tại, những người này vì cứu bọn họ lão tổ tông tất cả đều chết rồi, mang theo đối với hi vọng sống sót, đối với mộc linh bộ tộc chúc phúc, cùng với đối với Trì Thủy Mặc những này người ngoại lai nguyện rửa.

Bọn họ từ bước ra mộc linh bộ tộc nghỉ lại núi lớn thời liền từ lâu quyết định, muốn lấy sinh mệnh hồi báo dưỡng dục bọn họ mộc linh bộ tộc, dùng tính mạng bảo vệ mộc linh bộ tộc hi vọng.

Bọn họ đem mộc linh bộ tộc tương lai tất cả đều giấu kỹ, tàng ẩn, mang theo đối với đám hải tử không bỏ cùng nhớ nhưng, mang theo mộc linh bộ tộc dũng cảm cùng trách nhiệm, đi xuống núi.

Lực công kích của bọn họ phi thường suy nhược, bởi vì bọn họ là mộc linh bộ tộc, không được bích đan, cuối cùng phạm mộc, đây là mộc linh bộ tộc số mệnh, cũng là mộc linh bộ tộc nguyên rủa.

Tham yêu, chỉ mã, từng bách trúc liễu, có thể có cái gì thủ đoạn công kích đây, vì lẽ đó, bọn họ lựa chọn tự bạo, cũng chỉ có tự bạo, mới có thể giết địch!

Bầu trời bỗng nhiên dưới lên tích tí tách lịch mưa nhỏ, thật giống là vì mộc linh bộ tộc các tộc nhân tiễn đưa, thật giống liền ngay cả thiên, cũng vì đàn này thuần khiết, đáng yêu, dũng cảm mộc linh bộ tộc bi thương.

Ngũ nhạc chân hình đồ dưới, năm vị mộc linh bộ tộc trưởng lão từ lâu lệ rơi đầy mặt, những kia tộc nhân đều là bọn họ nhìn trưởng thành, trong đó thậm chí có con cháu của bọn họ, nhìn bọn họ từ một hạt giống bắt đầu, chậm rãi lớn lên, trưởng thành đại thụ che trời, có hoá hình sau tỉnh tỉnh mê mê vô tri, có dần dần trưởng thành bi cùng hi.

Hiện tại, tất cả những thứ này đều không có, liền ngay cả bản thể đều không có để lại, hóa thành tro bụi, loại kia cảm tình, dùng ruột gan đứt từng khúc khó có thể hình dung giờ khắc này tâm tình của bọn họ.

Nếu như ánh mắt có thể giết người, e sợ lá đỏ cùng Trì Thủy Mặc ba người đã sớm chết ngàn vạn lần.

Bạch kiếm lâm, thiếu niên mặc áo trắng từ lâu lệ rơi đầy mặt, dụng hết toàn lực nắm thành quả đấm, móng tay cắt ra lòng bàn tay, ân hồng máu tươi lưu lại, nắm tay hướng thiên, "Ta kiếm tinh xin thề, này suốt đời ở Nhân tộc không đội trời chung, tất báo này diệt tộc mối thù, nếu làm trái lời thề này, làm ngũ lôi đánh xuống đầu mà chết!"

Tương đồng lời thề ở Đông Sơn, nam sơn, tây sơn vang lên, một đám thiếu niên còn chưa lớn lên, liền bị cừu hận lấp kín toàn bộ bầu trời.

"Các người, đáng chết!" Trần ngập sự thù hận tiếng âm vang lên, khô vịnh tuyệt diệt thần quang gia tăng uy lực, màu xanh biếc chầm sáng cấp tốc thu nhỏ lại, một loại hư vịnh cảm lấp kín hộc cơ nội tâm

"Không ngăn được !" Trì Thủy Mặc rít gào một tiếng, trong mắt chết ý lóe ra, trên địa cầu cha mẹ cha mẹ hình dạng ở Trì Thủy Mặc trong đầu lóe ra, "Cha, mẹ, tha thứ hải nhi bất hiếu, ta không thể quay về !"

Trì Thủy Mặc nhìn bên người Tô Thanh Mị một chút, trong mắt không bỏ tâm ý lóe ra, trong tay chân khí phát động, liền muốn đem Tô Thanh Mị đẩy ra vòng sáng, chính mình một mình chống đối khô vịnh diệt cục thần quang!

Đều tự trách mình lòng hiếu kỳ quá nặng, không có việc gì tới âm hộc sơn nhìn cái gì náo nhiệt, kết quả rơi vào tử địa, nếu là chính ta tạo nghiệt, liền do ta tự mình tới gánh chịu đi.

Chân khí đẩy một cái, Trì Thủy Mặc trong mắt Tô Thanh Mị liền cách mình càng ngày càng xa, "Phu quân, hảo hảo sống tiếp!" Kiều mị trong thanh âm mang theo đối nhau vô tận nhớ nhung

"Không!" Trì Thủy Mặc lớn tiếng quát! Nguyên lai, Tô Thanh Mị ở thời khắc cuối cùng đẩy ra Trì Thủy Mặc! Ở lại tại chỗ một mình đối kháng khô vịnh tuyệt diệt thần quang!

"Nhất Kiếm Tây Lai trong thiên địa, ánh sáng vạn trượng xung hồng liên, ngân hà đảo ngược mấy ngày rơi, kiếm khí ngang dọc ba ngàn năm! Hồng liên kiếm ca, diệt thế hồng liên!"

Lập tức một cái ám trường kiếm màu đỏ xuất hiện, trường kiếm ánh sáng lóe lên, cuộn cuộn ong ong tiếng vang lên, trường kiếm nổ tung, hóa thành vô tận hồng mang tràn ngập thiên địa.

Đầy trời mưa kiếm leng keng làm vang, hóa thành một cái bốn mươi trượng có thừa hoa sen, to lớn hoa sen cánh hoa tầng tầng lớp lớp, sợ không phải có mấy trăm tầng, mỗi biện hoa sen đều do chừng mười đạo hồng liên kiếm khí tạo thành.

Đỏ sậm thiên liên một thành, hoa sen đảo ngược, tim sen nhắm ngay vạn năm thụ yêu, tầng tầng hoa sen cánh hoa kịch liệt xoay tròn, bên trong tầng thuận kim đồng hồ xoay tròn, tầng ngoài nghịch kim đồng hồ xoay tròn, to lớn kiếm liên dưới, liền ngay cả không gian đều mơ hồ bị cắt rời.

Một đạo màu đỏ sậm cột sáng từ tim sen lao ra, cùng cái kia màu xanh lục khô vịnh tuyệt diệt thần quang tương trừ xúc, tim sen nơi Tô Thanh Mị lặng yên không tức hóa thành huyết vụ đầy trời, hòa vào màu đỏ sậm trong cột ánh sáng.

Tô Thanh Mị trong lòng biết, dựa vào nàng còn chưa kết đan tu vi, là bất luận làm sao đều sát không được thụ yêu mỗ mỗ, một khi nàng trọng thương hôn mê, Trì Thủy Mặc chỉ có một con đường chết, cùng với hai người đều chết, không bằng nhanh chết, quân hoạt!

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 218: Thủy mặc vào tà

Đầy trời mưa kiếm leng keng làm vang, hóa thành một cái bốn mươi trượng có thừa hoa sen, to lớn hoa sen cánh hoa tầng tầng lớp lớp, sợ không phải có mấy trăm tầng, mỗi biện hoa sen đều do chừng mười đạo hồng liên kiếm khí tạo thành.

Đỏ sậm thiên liên một thành, hoa sen đảo ngược, tim sen nhắm ngay vạn năm thụ yêu, tầng tầng hoa sen cánh hoa kịch liệt xoay tròn, bên trong tầng thuận kim đồng hồ xoay tròn, tầng ngoài nghịch kim đồng hồ xoay tròn, to lớn kiếm liên dưới, liền ngay cả không gian đều mơ hồ bị cắt rời.

Một đạo màu đỏ sậm cột sáng từ tim sen lao ra, cùng cái kia màu xanh lục khô vịnh tuyệt diệt thần quang tương trừ xúc, tim sen nơi Tô Thanh Mị lặng yên không tức hóa thành huyết vụ đầy trời, hòa vào màu đỏ sậm trong cột ánh sáng.

Tô Thanh Mị trong lòng biết, dựa vào nàng còn chưa kết đan tu vi, là bất luận làm sao đều sát không được thụ yêu mỡ mỡ, một khi nàng trọng thương hôn mê, Trì Thủy Mặc chỉ có một con đường chết, cùng với hai người đều chết, không bằng nhanh chết, quân hoạt!

Ở đây trời thê lương mưa bụi bên trong, Tô Thanh Mị liều mình mà hóa màu đỏ sậm màu đỏ cột sáng cùng màu xanh lục khô vịnh tuyệt diệt thần quang chạm vào nhau, không có nổ rung trời, chỉ có 500 năm tĩnh mạch.

Thật giống thiên địa vào đúng lúc này đều hóa thành một bộ không hề có một tiếng động điện ảnh, yên tĩnh một cách chết chóc bên trong, màu đỏ sậm cột sáng bị màu xanh lục cột sáng phá diệt, yên tĩnh trong im lặng, cái kia bốn mươi trọng có thừa diệt thể hồng liên hóa thành đầy trời mưa kiếm.

Màu đỏ sậm mưa kiếm bão táp hướng về vạn năm thụ yêu bao phủ mà đi, sau đó ở màu xanh lục khô vịnh tuyệt diệt thần quang chiếu xuống một vầng tiêu tán.

Tề đàn bên, Trì Thủy Mặc giờ khắc này đã lệ rơi đầy mặt, một loại lo lắng thống khổ bao phủ linh hồn của hắn, loại kia trái tim bị mạnh mẽ nắm lấy nghẹt thở giống như cảm giác để Trì Thủy Mặc ruột gan đứt từng khúc.

Nguyên lai trong lúc bắt tri bắt giác, Tô Thanh Mị đã lặng lẽ đi vào trong lòng hắn, hắn sớm đã quen nàng tất cả, nàng âm thanh, nàng mùi vị, nàng tùy hứng, Nàng yên tĩnh, nàng..

Thế giới thật giống một bước chính đang nhanh chóng rút lui điện ảnh, một cái khắc hoa cổ sắc Cổ Hương bên giường. Một thiếu nữ lẳng lặng ngồi ở bên giường, bảo vệ này trên giường nhỏ người. Đó là Trì Thủy Mặc vừa giáng lâm này giới, còn chưa tỉnh lại thời điểm.

Một thiếu nữ bụng một bát nóng hồi tử yến ngân nhĩ chúc chính đang từng miếng từng miếng cho ăn thiếu niên, biểu hiện chăm chú phi thường, đó là Trì Thủy Mặc vừa tỉnh lại bị Tô Thanh Mị cho ăn chúc thời điểm.

Thiếu nữ trong tay cầm một bộ áo gấm cho thiếu niên tỉ mỉ mặc chỉnh tề, đó là nha hoàn Tiểu Tuệ ghét bỏ Trì Thủy Mặc là cái kẻ ngu si, không muốn giúp hắn thay y phục thời điểm, Tô Thanh Mị giúp hắn thay y phục.

'Tích tẩn trai' bên trong, ba cái thiếu nữ cùng một người thiếu niên chính ở trong viện trò chuyện. Thình thoảng có tiếng cười cười nói nói truyền ra.

'Tích tẩn trai' bên trong, trong viện lồng ánh sáng năm màu bao phủ tiểu viện, ngũ phương thần thú trấn áp ngũ phương, hóa thành ngũ hành nguyên khí tỏa giúp Trì Thủy Mặc ổn định Vương Thụ Hân gia quý trong giếng quý nha hoàn Từ Yên.

'Thanh lâm biệt viện' bên trong, quý tu mai tam nương quý cô đại trận tàn phá tứ phương, Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị hai người hợp tác đối kháng ba tài chi quát phong.

'Thủy vân đại trận' dưới, đối mặt từng đợt tiếp theo từng đợt thủy vân triều quyền, hai người cộng đồng chống lại vân bên trong hộ hủ đạo nhân, cuối cùng đem Tà đạo người chém giết.

'Ít âm minh quý trận' bên trong, tứ phương Tu La tinh lực tràn ngập. Sát khí ngập trời, Trì Thủy Mặc cùng Tô Thanh Mị chống lại Tu La trọng thương áo lam quý nữ.

'An thuận thành' diễn võ trường, to lớn màu đỏ thiên liên bao phủ bát phương. Kiếm khí bão táp bao phủ diễn võ trường, đem ma thi trọng thương.

Dương Thiên phủ bên trong, Trì Thủy Mặc hóa thành dạy học tiên sinh, Tô Thanh Mị sư phụ mẫu, giáo hóa một loại đệ tử môn nhân, càng kiếm ba năm tu dưỡng, đồng thời nâng đỡ sinh hoạt, tình ý kéo dài.

Âm hòa trên núi, đầy trời đăng trong biển. Hồng liên kiếm khí ngang dọc, giết chết đăng hải. Hủy tận thụ nhân.

Tàn tạ bên trong thế giới, tiêu chư thiên tiếp thái trên. Ngũ Đạo Quang trảo một đạo tiếp một đạo, màu đỏ sậm mưa kiếm một hồi tiếp một hồi, tiêu hao hết Tô Thanh Mị pháp lực.

Diệt thể hồng liên giáng lâm, chống đối khủng bố khô vịnh tuyệt diệt thần quang, Tô Thanh Mị hóa thành sương máu tiêu tan ở trong thiên địa.

Cũng mang thế giới im bất đi, màu sắc rực rỡ thế giới trong nháy mắt biến thành trắng đen, không hề có một tiếng động trắng đen bên trong thế giới trùng thiên oán hận tâm ý xông thẳng lên trời.

"Thanh mị!" Một tiếng tan nát cõi lòng tiếng gào vang lên.

Toàn bộ thế giới bỗng nhiên hắc hóa, thiên địa tứ phương, núi sông thảo nguyên đều hóa thành vô biên hắc ám.

Ở thụ yêu mỡ mỡ trong mắt, cái kia ở lại nhân loại tiểu nhi trên người đột nhiên bốc lên trùng thiên hạo nhiên chi khí, sau đó hạo nhiên chi khí dần dần hắc hóa, cao chín trọng trùng thiên hắc điểm dựng lên.

Ngũ nhạc chân hình đồ đột nhiên nổ tung, bên dưới ngọn núi đè lên một linh bộ tộc năm vị trưởng lão thoát thân mà ra, trên mặt mang theo vô tận bi thống tâm ý hai mặt nhìn nhau.

"Từ phát, đó là?" Một bên bạch y kiếm trưởng lão có chút không dám xác định hỏi.

"Nhập ma!" Từ phát đại hán trăm trọng gập đầu một cái.

"Không, không chỉ là phổ thông nhập ma!" Tuổi tác dài nhất cao gầy lão già lắc đầu một cái, vị này mặc linh bộ tộc khô vịnh trường lão có chút chán chờ nói rằng, "Thật giống là vào tà!"

"Vào tà? Có ý gì?" Người áo đỏ phát huy đầy đủ không hiểu liền hỏi nguyên tắc.

"Lão hủ cũng không phải mười phần rõ ràng, chỉ biết này so với nhập ma càng đáng sợ! Bởi vì nhập ma sau khi không thể duy trì tỉnh táo, chỉ có thể thực lực tăng vọt, bị trở thành một vị chỉ có thể giết chóc hình người khôi lỗi, thế nhưng vào tà nghe nói sẽ duy trì linh trí tỉnh táo, hơn nữa thực lực tăng vọt so với nhập ma càng kinh khủng!" Khô vịnh trường lão một mặt lo lắng nói.

Một mảnh hút vào hơi lạnh tiếng âm vang lên, năm người đều run lên một cái, dù cho là không sợ trời không sợ đất bạch y kiếm trưởng lão, trong lòng cũng tràn ngập lo lắng, người này khi tỉnh táo liền như vậy khó có thể đối phó, cái kia vào tà sau khi khủng bố?

Mông Mông Thiên âm hưởng triệt toàn bộ tiểu thể giới, thanh minh bên trên có trăm trọng tà khí hóa thành trường long, vô số Càn Thát Bà, A Tu La, Garuda, khăn cái kia la, Ma Hầu la giả các loại (chờ) nguyên thủy tà ma hóa thân bóng mờ xuất hiện.

Tà ma thanh âm vang vọng trời đất, "Tà thai tạng vì dụ, hành giả sơ phát lấy tà trí, như âm dương kết hợp lại, tà thức hạt giống sơ thác thai bên trong, người thời dần dần tăng trưởng, vì ngành nghề xảo phong vị trí tà thành.

Thậm chí bắt đầu dần dục thời, chư căn bách thể, đều tất bị đủ, như y chân ngôn hồi học đại tà vạn hành, tà tâm hiển hiện. Lại này tà anh, dân cụ tà pháp, tập chư tài nghệ, tài nghệ đã thông, thi hành sự nghiệp, vào ở tà tâm bên trong khởi xướng thuận tiện, tu trì tự địa, tùy duyên lợi vật, trầm luân chúng sinh..."

Vô tận tà khí bao vây Trì Thủy Mặc, tất cả hạo nhiên chính khí chuyển hóa thành lăm lệt tà khí, thiên địa có chính khí, ở này đối lập, tương tự có tà khí, hạo nhiên chính khí chính là rất nhiều chính khí đứng đầu, tất cả chính khí chi quan, lăm lệt tà khí chính là rất nhiều tà khí tôn sư, vô tận tà khí chỉ!

Vạn vật có âm dương, thiên địa có chính tà, Trì Thủy Mặc có 'Thái Thượng Vong Tinh tâm' trấn áp tâm linh, vĩnh viễn không thể nhập ma, nhưng lại có thể tự nguyện vào tà.

Tà ma tà ma, tà ở ma trước, ma ở Tà Hậu, ngàn vạn năm đến có người nhập ma, có người vào tà, nhưng lăm lệt Tà đạo chính là tuyên cổ lần thứ nhất xuất hiện.

Mặc linh bộ tộc ngoại giới, Kim sơn tự bí cảnh, một vị kim quang đại hòa thượng trời nổi không trung, thành la hán Pháp tướng, vô lượng thanh tịnh Phật quang soi sáng tứ phương.

Hòa thượng đôi mắt tròn tròn, trong tay kim bát rơi xuống, nước tinh khiết rơi ra một chỗ, * đạo "Lẽ nào thiên diệt ta Phật đạo, dĩ nhiên có thượng cổ cấp tà ma sinh ra!"

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc tà hành* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219: Đại tà thai tạng Mạn Đà La giới

Vạn vật có âm dương, thiên địa có chính tà, Trì Thủy Mặc có 'Thái Thượng Vong Tinh tâm' trấn áp tâm linh, vĩnh viễn không thể nhập ma, nhưng lại có thể tự nguyện vào tà.

Tà ma tà ma, tà ở ma trước, ma ở Tà Hậu, ngàn vạn năm đến có người nhập ma, có người vào tà, nhưng lăm lệt Tà đạo chính là tuyên cổ lần thứ nhất xuất hiện.

Mặc linh bộ tộc ngoại giới, Kim sơn tự bí cảnh, một vị kim quang đại hòa thượng trời nổi không trung, thành la hán Pháp tướng, vô lượng thanh tịnh Phật quang soi sáng tứ phương.

Hòa thượng đôi mắt tròn tròn, trong tay kim bát rơi xuống, nước tinh khiết rơi ra một chỗ, * đạo "Lẽ nào thiên diệt ta Phật đạo, dĩ nhiên có thượng cổ tà ma sinh ra!"

Ma Sơn bên trên, ma vực bí cảnh bên trong, ma cung sừng sững Ma Vân bên trên, tinh khiết ma khí diễn biến thiên địa, Đại Ma Vương toà bên trên một

vị tóc đen Ma Đồng, đầu mọc hai sừng, ngách có ma văn thanh niên mở hai mắt ra nhìn về phía đông nam, trong miệng ngưng trọng nói, "Thượng cổ cấp tà ma hiện thế, xem ra ta ma đạo còn hưng thịnh hơn."

Côn dương phái, côn dương bí cảnh bên trong, vô tận càn vân che đầy bí cảnh bầu trời, vân sàng bên trên, cầm trong tay bụi bặm, trên người mặc Đại Nhật Càn Khôn pháp y lão đạo, cái trán vẫn thụ đồng mờ, một vết thần quang từ thụ đồng bên trong phát sinh, thần quang chiếu phá không.

Thần quang bên trong, quang ảnh hiện lên, cao chín trượng đen kịt tà ma kiêu ngạo bên trong, một vị thanh niên đứng lặng, thanh niên kia đối với lão đạo Thiên Nhân dò xét giống có cảm giác, quay đầu nhìn lại.

Đó là một đôi thế nào tà đồng a, đen kịt hỗn trong động một Phương Vũ trụ tinh quang trầm luân trong đó, liền ngay cả tia sáng cũng chạy trốn không được cái kia hỗn động hấp dẫn.

Tà đồng bên trong bắn ra một đạo đen kịt ma diễm, lão đạo trước mặt thần quang ảnh hưởng lập tức ma diễm tăng mạnh, thần quang phá diệt, quang ảnh tiêu hủy.

Đạo nhân thờ dài một tiếng, "Thượng cổ cấp tà ma hiện thế, thế gian lại nhiều mưa gió!", lập tức vung một cái bụi bặm một tấm bùa cất ra không gian, đưa tới côn dương phái chuông môn nghị sự.

Sau mười ngày, giới tu hành truyền ra tin tức. Chính đạo mạnh nhất thế lực côn dương phái không chỉ tuân theo tị thế lý niệm, triệt để đóng kín sơn môn, 200 năm sau tái hiện thế.

Thanh Khâu Sơn. Thanh khâu bí cảnh bên trong, vô tận Thái Vân đầy trời. Trên có Bát Vĩ thánh hồ Pháp tướng, mịt mờ thái khí bên trong, một vị cung trang nữ tử mở hai mắt ra, hướng về hướng đông nam liếc mắt nhìn, trong miệng than thở, "Ta ngày đó để người ở lại Long Thuận Phủ, người nhất định phải cùng người vị kia phu quân xuất hành.

Hắn lại đại khí vận tự nhiên gấp dữ hóa lành, người bên ngoài lại sao so với cho hắn phúc duyên thâm hậu. Bây giờ người bị hắn liên lụy mà chết, cũng là số mệnh an bài!"

Lập tức, Thanh Khâu Sơn truyền ra tin tức, thanh khâu công chúa ngã xuống, diệu trường âm lão chủ trì thành lập Y Quan trùng, từ đan tú một nhà mất đi Tô Thanh Mị che chở, từ đây ở Thanh Khâu Sơn nhiều chuyện rồi.

...

Mộc linh thế giới, mộc linh bộ tộc ngũ đại trưởng lão nhìn phía xa vào tà Tri Thủy Mặc từng người lo lắng không ngớt, mà vạn năm thụ yêu lưu lại Hoàng Đan mạng bao bọc chút ít tinh khí như cũ dừng lại trên không trung, một hồi lâu mới ở Tô Thanh Mị hồng liên kiếm khí bảo tập bên trong miễn cưỡng ổn định lại.

Một vị lục y cung trang phụ nhân một lần nữa biến ảo thành công. Nhìn xa xa vào tà Tri Thủy Mặc, vẻ mặt hung ác, bây giờ. Nàng từ lâu lui bước không được, cùng vị này Nhân tộc người có đại khí vận người không chết, chính là ta vọng. Giết vợ mối thù, diệt tộc mối hận, dù cho dốc hết cửu thiên chi thủy cũng khó có thể rửa.

"Mấy người các người ngăn người ở đó làm gì, còn không mau ra tay!" Hộc cơ quát lớn một tiếng, lập tức làm xuất thủ trước, một đạo màu xanh lục khô vịnh tuyệt diệt thần quang xông thẳng Tri Thủy Mặc mà đi.

Xem ra Tô Thanh Mị tuy rằng liều mình một đòn, thế nhưng thụ yêu vạn năm gốc gác lại há lại là bình thường. Thụ yêu sức chiến đấu giảm nhiều, nhưng như cũ có thể có bích đan sức chiến đấu.

"Mộc nguyên đại thủ án!" Cao gầy lão đầu nộ quát một tiếng. Triệu tập toàn thân pháp lực, hình thành một cái một mẫu chu vi bàn tay lớn màu xanh lục. Hướng về Tri Thủy Mặc tấn công tới, trong mắt quyết tuyệt tâm ý thoáng hiện, bây giờ này Nhân tộc vào tà, nghĩ đến mấy người bọn họ chỉ có liều mạng một trận chiến lấy bảo toàn những kia bị ăn đi tộc nhân.

Lão giả râu bạc trắng cũng không cam lòng lạc hậu, trong tay pháp quyết bay tán loạn, trong miệng phù âm hạ xuống, "Ba Thiên Thủy gọn sóng!" Phù âm vừa ra, trong hư không nhất thời xuất hiện vô số màu xanh da trời dòng nước hóa thành một cái giương nanh múa vuốt trường long hướng về Tri Thủy Mặc tấn công tới.

"Ngũ hành sinh diệt, Ất Mộc thiên tinh, hóa bên trong Tà vương! Huyết hóa ngập trời!" Hồng y nam tử trong miệng phù âm bay nhỏ, quanh thân hóa diễm một tiếng nộ mình, hóa thành một con như bạch hạc diễm, nhưng này con diễm dưới bụng chỉ có một con diễm trào, thân thể là màu lam, có chứa tiền Huyết Nhất dạng lấm tấm, mỏ chim là màu trắng.

"Tất Phương, Tất Phương!" Chim lửa kêu hai tiếng mang, ngập trời đỏ như máu hóa diễm bay về phía Tri Thủy Mặc, chỗ đi qua, cây cỏ hóa thành tro bụi, thổ địa tầng mai rùa trạng khô nứt, mạng bao bọc hóa diễm đại thế hướng về tề đàn bay tới.

Từ phát đại hán nộ quát một tiếng, đồng thời tay phải bấm quyết, miệng quát, "Huy hoàng thiên uy, Từ Tiêu chân pháp, lôi đình hóa mưa, lôi long giáng thế! Đốt!"

Từ phát đại hán cả người điện quang tăng vọt, đạo đạo lôi đình đánh ra, ở tại trước người ngưng tụ, một cái dài tám trượng lôi long xuất hiện trên không trung, sấm sét màu tím lóng lánh, ánh sáng chói mắt rọi sáng tứ phương, từ phát tung bay, như lôi thần giáng thế.

Bạch y kiểm trường lão cũng lần thứ hai khuyh lực một đòn, phù âm hạ xuống, "Trăm năm mài kiếm không người hời, một khi ra khỏi vô thiên hạ biết, bụi gai gần đầy con đường gian, phá pháp quang hân nười chín châu!" Nương theo mảnh liệt ong ong kiếm reo thanh âm, một đạo hùng vĩ kiếm khí màu trắng cắt rồi trời cao, bay thẳng đến Trì Thủy Mặc phóng tới.

Dấu tay, sóng nước, lời long, Tất Phurong, kiếm khí, thần quang, lục đạo công kích xông thẳng Trì Thủy Mặc muốn đem một đòn mà diệt, Trì Thủy Mặc đôi mắt lúc khép mở toát ra một tia khinh bỉ tâm ý.

Tay trái quay về xa xa phá diệt Ngũ nhạc chân hình đồ hơi một chiêu, Hoa Sơn, Thái Sơn, Tung sơn, Hành Sơn, hằng sơn, Ngũ nhạc xoay chuyển, hóa thành một tấm cuộn tranh bay đến Trì Thủy Mặc trong tay.

Trùng thiên tà khí một tĩnh, hóa thành vô biên lăm liệt tà khí xông thẳng Ngũ nhạc chân hình đồ mà đi, màu trắng cuộn tranh trên đạo đạo phù văn bay tán loạn, gần như trong nháy mắt, màu trắng phù văn liền hóa thành đen kịt mặc văn, đạo đạo tà văn bò lên trên màu trắng cuộn tranh, hóa thành năm cái quỷ dị tà văn, 'Ngũ nhạc thật tà đồ'.

Trì Thủy Mặc giờ tay lên bên trong cuộn tranh, quay về bốn phương tám hướng tấn công tới pháp thuật hơi run lên, 'Ngũ nhạc thật tà đồ' còn như là sóng nước run run.

Tây nhạc Hoa Sơn bay ra một thanh trường kiếm màu trắng, trường kiếm trên đen kịt tà văn nằm dày đặc, một tiếng tà âm hiện lên, 'Tây nhạc tà kiếm', mang theo lăm liệt tà khí cái kia tây nhạc tà kiếm đón nhận bạch y kiểm trường lão trùng thiên kiếm khí.

Đông nhạc Thái Sơn bay ra một phương đen kịt đại ấn, in lại có Cửu Long quanh quẩn vì khẩu, màu trắng hoa văn Hóa Linh, 'Đông nhạc tà ấn', tà hóa thiên địa ý cảnh đón nhận cái kia khô vịnh nguyên khí mà hóa mộc nguyên đại thủ ấn.

Nam nhạc Hành Sơn bay một mặt màu trắng gương đá, kính bối đen kịt tà văn hóa làm chim bay cá nhảy, mặt kính là một mảnh hỗn độn mông lung, 'Nam nhạc tà kính', một đạo mờ mịt hơi quang từ mặt kính phát sinh, chụp vào cái kia Tất Phurong thần điều.

Bắc nhạc hằng sơn bay ra một cái màu trắng bát, bát bên trong đen kịt thủy dập dờn, 'Bắc nhạc tà bát', mạnh mẽ sức hút hướng về cái kia màu xanh da trời dòng nước hóa thành trường long mà đi.

Bên trong nhạc Tung sơn, một vòng trắng đen quần quanh Âm Dương Ngư thạch phù bay ra, thạch trên bùa Âm Dương Ngư chuyển động không ngừng, hướng về cái kia chí cương chí dương giáng thế lời long mà đi.

Đôi mắt cuối cùng khô vịnh tuyệt diệt thần quang, Trì Thủy Mặc khoe miệng lộ ra một tia tà ý cười, tay phải ngưng tụ một cái kỳ quái pháp ấn, miệng quát, "Tà đạo, đại tà thai tàng Mạn Đà La giới"

Một cái đen kịt cửa động mở ra, đem cái kia để vô số người nghe tiếng đã sợ mất mặt khô vịnh tuyệt diệt thần quang nuốt vào trong đó, liền nửa điểm tiếng vang đều không có phát sinh.

Cung trang phụ nhân sững sờ, trong mắt không thể tin tưởng về mặt hiện lên, nàng ngang dọc tứ phương khô vịnh tuyệt diệt thần quang liền như thế không có ? Nàng rất không muốn tin tưởng, nhưng là cái kia đen thui cửa động phảng phất trong truyền thuyết địa phủ vực sâu, nàng cái kia khô vịnh tuyệt diệt thần quang liền một khi phản ứng đều không có gây nên, liền như thế không có .

'Tây nhạc tà kiếm' cùng bạch y kiểm trường lão trùng thiên kiếm khí tương giao, vô số kiếm khí bắn ra, hóa thành một mảnh kiếm khí bão táp bao phủ tứ phương, sau đó tây nhạc tà kiếm quay lại 'Ngũ nhạc thật tà đồ', cái kia bạch y kiểm trường lão trùng thiên kiếm khí tự nhiên là tiêu tan không gặp.

'Đông nhạc tà ấn' bên dưới, cái kia mộc nguyên đại thủ ấn càng là bị thương bị tà khí ô nhiễm, hóa thành đen kịt tà khí đại thủ ấn chính đang đuổi giết cao gầy trường lão.

'Nam nhạc tà kính' 'Hỗn động vạn thú tà quang' bên dưới, thần điều Tất Phurong rên rỉ một tiếng, liền bị thần quang hàng phục, hấp thu Tất Phurong thần điều nam nhạc tà kính, mặt trái Tất Phurong tà văn bởi vậy tăng thêm thần thông.

Ba Thiên Thủy gọn sóng thần thông biến thành thiên một rồng nước, bất quá hai cái hiệp liền bị 'Bắc nhạc tà bát' thu nhập bát bên trong, sau đó đen kịt tà thủy ô nhiễm bên dưới rất nhanh sẽ bị đồng hóa thành một cái Tà Long, hòa vào tà trong nước.

Cái kia chí cương chí dương giáng thế lời long, ở 'Bên trong nhạc tà phù' bên dưới càng bị Tà đạo âm dương chuyển hóa lực lượng làm hao mòn, hấp thu giáng thế lời long 'Bên trong nhạc tà phù' mặt ngoài Âm Dương bảo quang càng tăng lên.

Nhìn còn đang đuổi giết khô vịnh trường lão 'Đông nhạc tà ấn', Trì Thủy Mặc hơi chuyển động ý nghĩ một chút, tà ấn tự động thu hồi, cho tới cái kia bị tà hóa đại thủ ấn cũng bị 'Đông nhạc tà ấn' hấp thu, tăng thêm tà khí.

Ngoại trừ tây nhạc tà kiếm, bởi vì là đối mặt thiên kiếm thảo hoá hình bạch y kiểm trường lão sức chiến đấu mạnh nhất, kiếm khí trùng kiếm ý tràn ngập, hiện nay tà kiếm vừa sinh ra, tà lực không đủ, khó có thể tà hóa kiếm ý ở ngoài, có thể nói 'Ngũ nhạc thật tà đồ' đối mặt mộc linh bộ tộc ngũ đại trường lão hoàn toàn thắng lợi.

Nhìn bị kinh hãi sáu người không dám ra tay, Trì Thủy Mặc nghĩ đến cái kia mạnh mẽ tà thuật lòng ngứa ngáy khó nhịn, miệng quát, "Vị ăn mừng các ngươi để bản tôn nhờ số trời run rủ linh ngộ được thiên địa tà khí chân lý, bản tôn liền dùng tà mạnh mẽ nhất tà thuật đến cảm tạ các ngươi."

Lấy tay thu hồi 'Ngũ nhạc thật tà đồ', Trì Thủy Mặc hai tay bấm quyết, trong miệng tà âm không ngừng phun ra, xa xa ngũ trong núi mộc linh bộ tộc hậu

bối trong mắt dần dần xuất hiện tà ý.

"Đại tà sinh giả, này mạn đồ la từ đại tà sinh thể tôn đến tất cả trí trí sau lấy đại tà lực, sinh ra thân các loại (chờ) vô tận trang nghiêm mạn đồ la, cổ vắn từ đại tà sinh.

Bản giả, là sinh căn nguyên, đối phương đại tà giả, là này mạn đồ la vị trí y, hoặc từ đây mạn đồ la sinh ra đại tà nhưng là từ mạn đồ la môn sinh ra Như Lai đại tà công đức các loại (chờ) , khiến cho đến tất cả trí trí cổ.

Mạn Đà La, như tà liên chi loại ở kiên xác bên trong, cành hoa điệp chi tính, đã giống như đều có đủ, như thế gian hạt giống tâm, từ đây dần dần tăng trưởng.

Thậm chí sơ sinh nộ hoa thời, đài sen trái cây giấu ở điệp tàng bên trong, như xuất thế tâm vẫn còn bao hàm bên trong, lại bởi vậy điệp tàng bao, không vì Phong Hàn chúng duyên vị trí thương tổn, tịnh sắc cần nhĩ ngày đêm tư vinh, như, đại tà thai tàng Mạn Đà La giới."

Tri Thủy Mặc tà âm đọc trong lúc đó, một phương đen kịt thể giới sau lưng hần chậm chậm triển khai, vô biên tà ý phóng lên trời, giữa trường sáu người đáy lòng cùng nhau bốc lên hoảng sợ cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *vô hiệp tiên hiệp mặc tà hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 220: Khủng bố đến cực điểm màu đen Mạn Đà La

"Đại tà sinh giả, này mạn đồ la từ đại tà sinh thể tôn đến tất cả trí trí sau lấy đại tà lực, sinh ra thân các loại (chờ) vô tận trang nghiêm mạn đồ la, cổ vắn từ đại tà sinh. | đỉnh | điểm | tiểu thuyết][x].

Bản giả, là sinh căn nguyên, đối phương đại tà giả, là này mạn đồ la vị trí y, hoặc từ đây mạn đồ la sinh ra đại tà nhưng là từ mạn đồ la môn sinh ra Như Lai đại tà công đức các loại (chờ) , khiến cho đến tất cả trí trí cổ.

Mạn Đà La, như tà liên chi loại ở kiên xác bên trong, cành hoa điệp chi tính, đã giống như đều có đủ, như thế gian hạt giống tâm, từ đây dần dần tăng trưởng.

Thậm chí sơ sinh nộ hoa thời, đài sen trái cây giấu ở điệp tàng bên trong, như xuất thế tâm vẫn còn bao hàm bên trong, lại bởi vậy điệp tàng bao, không vì Phong Hàn chúng duyên vị trí thương tổn, tịnh sắc cần nhĩ ngày đêm tư vinh, như, đại tà thai tàng Mạn Đà La giới."

Tri Thủy Mặc tà âm đọc trong lúc đó, một phương đen kịt thể giới sau lưng hần chậm chậm triển khai, vô biên tà ý phóng lên trời, giữa trường sáu người đáy lòng cùng nhau bốc lên hoảng sợ cảm giác.

"Đại tà thai tàng Mạn Đà La giới, mở!" Tri Thủy Mặc hai tay mở ra, thật giống ở ôm ấp thiên địa giống như vậy, một luồng tà ác đến mức tận cùng khí tức từ Tri Thủy Mặc phía sau đen kịt bên trong thể giới lan ra, để giữa trường sáu vị một linh bộ tộc tê cả da đầu.

"Mạn Đà La - bay tán loạn!" Tri Thủy Mặc hai tay bấm quyết, một loại tà ác đến mức tận cùng sản sinh thần thánh cảm giác xuất hiện, mâu thuẫn ý cảnh bên trong, vô số màu đen Mạn Đà La từ Tri Thủy Mặc phía sau đại tà thai tàng Mạn Đà La giới bên trong bay tán loạn mà ra.

Những này màu đen Mạn Đà La coi thường không gian ngăn cản, bất quá ngăn ngại một cái hô hấp, liền che kín bầu trời, đại địa, thảo nguyên, núi rừng, toàn bộ không trọn vẹn bên trong tiểu thế giới đâu đâu cũng có loại này màu đen hoa Mạn Đà La.

Bay là tả Mạn Đà La thật giống như một hồi màu đen Mạn Đà La mưa, quý dị bầu không khí lạnh lẽ bao phủ toàn bộ tiểu thế giới.

"Cẩn thận những này Mạn Đà La, không nên để cho những này hoa gần người!" Hộc cơ vội vã nhắc nhở một linh bộ tộc ngũ đại trưởng lão, màu đen Mạn Đà La trên tuy rằng không có tà ác cảm giác, trái lại lại một chút thần thánh ý cảnh sinh ra.

Thế nhưng này thần thánh Mạn Đà La trái lại để sáu người đáy lòng phát lạnh, trước mặt vị này chính là nhân vật gì. Chỉ là thượng cổ cấp tà ma a, là tà ma, Mạn Đà La trên nếu như là tà ác khí tức mới có thể nói xuôi được.

Thế nhưng trái lại là hơi thở thần thánh, loại này tương phản e sợ có chút đầu óc người đều biết những này Mạn Đà La không đúng a.

"Khô vịnh hộ thân táo!" Cao gầy khô vịnh trưởng lão quát một tiếng, một đạo lồng ánh sáng màu xanh lục đem hần bao phủ lên, theo khô vịnh trưởng lão phòng ngự. Các trưởng lão khác không rời sau đó.

"Thiên một sóng nước trào!" Màu xanh da trời xoay tròn sóng nước lồng phòng hộ đem râu bạc trắng trường lão bao phủ lên, nhiên trong lòng hấn bình yên.

"Huyết điểm hộ thân!" Người áo đỏ trên người dựng lên cao khoảng một trượng ngọn lửa màu đỏ như máu đến, xem ra hấn là quyết định chủ ý dùng hỏa điểm đến đốt cháy những này hoa Mạn Đà La .

"Lôi đình lỏng lánh!" Sợi tóc vô số bé nhỏ sấm sét bắn ra, vô số bé nhỏ lôi hội tụ thành một đạo người mạnh mẽ hình sấm sét đem từ phát trường lão hộ ở trong đó.

"Thông thiên kiếm thuận!" Bạch y kiếm trường lão không chút do dự đem chính mình mạnh mẽ nhất thông thiên kiếm thuận phóng ra, hấn không nghi ngờ chút nào loại này tuyệt thế thiên kiều vào tà sau khi mạnh mẽ sức chiến đấu, huống hồ đối phương còn công bố đây là hấn mạnh mẽ nhất tà thuật, vì lẽ đó bất luận thế nào cẩn thận đều không quá đáng.

"Khô vinh thần quang thuận!" Hộc cơ cân nhắc đến mấy lần trước đau đớn thể thâm giáo huấn, khế cắn răng hay là dùng nơi cái này tiêu hao to lớn nhất, uy năng mạnh nhất thần quang thuận.

"Nếu như vậy thì có thể phòng ngự ta trên tà Mạn Đà La. Cái kia đại tà thai tàng Mạn Đà La giới làm sao có thể trở thành ta mạnh mẽ nhất tà thuật đây, phải biết, đây chính là có thể sánh ngang 'Tắc Hạ học cung' tồn tại đây." Trì Thủy Mặc tà khí nở nụ cười, không để ý chút nào trước mắt sáu người phòng ngự.

Loại kia thật giống người xem một cái vật phẩm kỳ quái ánh mắt để mấy vị mộc linh bộ tộc trong lòng kiêng dè không thôi, đồng thời nội tâm không ngừng an ủi mình, không liên quan, không liên quan, đây chỉ là hoa Mạn Đà La mà thôi. Mặc dù là màu đen.

Ngay ở mấy người thấp thỏm trong ánh mắt, cái kia màu đen Mạn Đà La trực tiếp xuyên (mặc) qua sáu vị Mộc Linh tộc lồng phòng hộ. Hướng về thân thể của bọn họ tung bay đi.

"Không thể, cái này không thể nào, này nhất định là nằm mơ, khẳng định là ta lần trước uống say tiên tửu vẫn không có tỉnh, khẳng định đúng!" Râu bạc trắng trường lão không ngừng tự lầm bầm, thật giống vậy thì có thể làm cho hấn xin nhờ này sự thật tàn khốc.

Cũng không trách râu bạc trắng trường lão tan vỡ. Thực sự là hấn đụng tới sự tình quá mức không thể tưởng tượng nổi, dù cho lấy râu bạc trắng trường lão dài đến mấy ngàn năm từng trải như cũ không thể giải thích loại này quỷ dị tình huống.

Nếu như nói Mạn Đà La lực công kích mạnh mẽ, hấn nhận, nếu như này Mạn Đà La lực công kích nhỏ yếu, hấn cũng nhận. Thế nhưng này Mạn Đà La liền như thế thẳng tắp xuyên (mặc) qua hấn thiên một sóng nước trào, coi thường hấn phòng ngự, điều này làm cho râu bạc trắng trường lão tan vỡ .

Bởi vì, này vượt qua hấn nhận thức, không có bất luận một loại nào công kích có thể coi thường phòng ngự!

Nhưng sự thực là, hấn gặp phải !

Không chỉ là râu bạc trắng trường lão rơi vào tan vỡ bên trong, sáu cái mộc linh bộ tộc bên trong ngoại trừ hộc cơ bởi vì tiếp cận vạn năm tích lũy khá hơn một chút một ở ngoài, năm người kia cũng dần dần tan vỡ .

Phi thường kỳ quái tan vỡ, theo lý mà nói mộc linh bộ tộc trường lão có thể vượt qua dài lâu thời gian, tu luyện tới ngày hôm nay, không nói là đạo tâm như sắt, nhưng tuyệt đối có thể được xưng là là đạo tâm kiên định, huống chi này không phải một đám người, mà là tâm tính trẻ sơ sinh Mộc Linh tộc.

Thế nhưng năm vị mộc linh bộ tộc trường lão không có một vị ý thức được trong này quỷ dị chỗ, chỉ có hộc cơ nâng đến có gì đó không đúng, "Thái!" Một tiếng thiên sóng âm động tứ phương, đây là hộc cơ phát sinh mộc linh tinh thần âm.

Ba động kỳ dị đảo qua mộc linh bộ tộc năm vị trường lão, ngũ người trong mắt loé ra một tia thanh minh, sau đó đầy trời màu đen Mạn Đà La hạ xuống, cái kia tia thanh minh lại biến mất , năm người thần trí lại lần nữa rơi vào mê man tan vỡ bên trong.

Thấy cảnh này hộc cơ đáy lòng hàn khí ứa ra, cảm thấy tay chân lạnh lẽo, nàng muốn trốn, thế nhưng bầu trời mặt đất, bốn hợp bát phương tất cả đều là trôi nổi bồng bềnh màu đen Mạn Đà La.

Những Mạn Đà La đó coi thường nàng khô vinh thần quang thuận trực tiếp phiêu vào, không lo được kinh hãi, hộc cơ trong nháy mắt liền hóa thành một viên to bằng nắm tay màu vàng nội đan, mặt trên lỏng lánh này dày đặc mộc linh khí.

Giảm thiểu thể tích sau khi, hộc cơ hồn thể ẩn núp ở trong nội đan, tránh thoát bốn phía trôi nổi bồng bềnh màu đen Mạn Đà La, cẩn thận từng li từng tí một từ những này màu đen Mạn Đà La trong khe hở chui ra ngoài.

Những này màu đen Mạn Đà La hiện tại ở trong mắt nàng, so với nhân vật khủng bố nhất còn muốn càng kinh khủng, nhìn thấy cái kia ngưng cuồng tự đại, kiêu căng tự mãn vạn năm thụ yếu dĩ nhiên như một con đáng thương con chuột giống như vậy, cẩn thận tránh né này màu đen Mạn Đà La Trì Thủy Mặc trong lòng chính là một trận vui sướng.

Lập tức trong mắt lại loé ra một tia bi thống về mặt, nhưng lập tức biến mất không gặp, khiến người ta hoài nghi có phải là hoa mắt , "Thanh mị, người ngoan ngoãn ở Chân Linh chi trong biển chờ phu quân, không nên gấp gáp, phu quân rất nhanh sẽ có thể đem ngươi phục sinh , rất nhanh, rất nhanh!" Thật giống ở an ủi mình giống như vậy, Trì Thủy Mặc đem rất nhanh lặp lại nhiều lần.

Bạn đang đọc truyện *võ hiệp tiên hiệp mặc ta hành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.